

13 16 e 18

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

~~27.3.5.~~ 27 13-16.e.18
~~D~~
~~5~~

COLLECTANEA DOCTORVM,

2 V I

Suis in operibus Concilij Tridentini loca referentes, illorum
materiam incidenter tractarunt, & varias quæstiones
in foro Ecclesiastico versantibus maximè
vtilis & necessarias deciderunt.

*Omnia ex eorum libris fideliter desumpta, & suo cuique loco distributa, ac ad
mensum decretorum sacrarum Congregationum Concilij Trid. & Indicis
librorum prohibitorum Decisionibus, qua e mentito nomine Congr.
in lucem prodierant, relegatis, diligenter expurgata,*

Per. AVGVSTINVM BARBOSAM I. V. D. Lusitanum,
Protonotarium Apost. & insignis Ecclesiæ Vimarancensis
Thesaurarium Maiorem.

Ex Legato

Missus. Forini

LVG DVNI,

Samptibus LAURENTII DVRAND.

M. DC. XXXIV.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

ILLVSTR.^{MO} ET REVER.^{MO}
D. D. FR. ANTHONIO
DE SOTOMAYOR,
ARCHIEPISCOPO
DAMASCI,

A CONFESSIONIBVS, ET CONSILIO
 Status Regis Catholici PHILIPPI IV. Magni, in
 Regnis Hispaniarum Supremo Fidei Inquisitori, &
 Bullæ S. Cruciatæ Commissario Generali, &c.

AVGVSTINVS BARBOSA S. D.

*VOD in templorum vestibulis Ægyptios antiquitus factitasse, memoria proditum est, illud in hoc mei Voluminis aditu usurpare, sub felicissimis tuis auspiciis, ILLVSTRIS-
 SIME, ET REVERENDIS-
 SIME DOMINE, conuenientissimum duxi. Sphyn-
 gis effigiem in iis colloasse, eruditissimus
 docet Synesius orat. de regno, ubi eorum consuetudinem fide-
 li*

accuratæ considerationis trutina examinans , arcanum virtutis præstantissima symbolum illi inesse deprehendit. Sphinx enim , qua parte bestia est , robur ; qua verò parte homo est , prudentiam significat. Firmissimum autem , inquit ille , id propugnaculum est , in quo cum animi prudentia vis , & potestas coniungitur : quæ si mutuò dissociantur , & inconsideratæ vires , & imbellis prudentia leui negotio superantur. Tale mihi præsidium querere in animo habui : nec me spes fefellit : quamprimum enim communi voto respondendi cupidus , quo mearum Remissionum super Tridentinum Concilium correctio non minus auidè flagitatur , quàm utiliter amplexa olim fuerint , labore gemino , & nouo vsus stylo , adeoque à Pij IV. mente non abhorrente , Collectanea in eandem Tridentinam Synodum , in lucem edere statui , in te animi aciem intendens , ex summa tua auctoritate singulare subsidium , ex condita tua gravitate summam defensionem , ex incredibili tua sapientia fidele patrocinium , ex commemorabili tua pietate maximè optatam securitatem , atque ex reliquis tuis penè innumeris gratiis , naturæq; dotibus fortissimum præsidium me consequi posse non dubitavi : nam , quas in Magistratu Cassiodorus requirebat partes , nempe , ut esset innocentia templum , temperantiæ sacrarium , ara iustitiæ , has in te maximè eminere nemo non videt. Quapropter Opus hoc meum tue tutela humillimè eò lubentius committo , quò firmiùs credo , fore ut plùs reuerentiæ maleuolorum , obrectatorumque voluntates ex virtutibus tuis concipiant , quàm metus , terrorisque Thebana Sphinx , æigmata sua non ritè soluentibus iniecerit. Quis enim hæc ,
ut

ut tua sumpseris , illis aduersabitur ? Quis tam malenolè inuidus , aut tam insignitè improbus tua cura relictà mordere , aut pungere , aut quid tenebrarum iis offundere audeat ? Imò quis eadem pleno ore non laudabit ? Illud certè mihi de tua in me beneuolentia polliceor , ut quemadmodum illustrem tuorum egregiè factorum memoriam omnes excipient anni consequentes ; ita mea , in tua nixa , nunquam à posterorum animis excidet , semperque ab eximio immensa tua gloria splendore collucebit. Audacia tamen speciem mea præ se fert necessitas : at tua facit singularis humanitas , & in litteratos omnes innata propensio , ut ad te non liberius solùm , verùm etiam audacius adeam , & in tuas grauissimas curas proiecta quasi verecundia irrumperere non verear. Accipe igitur , PRÆSVL HUMANISSIME , meas has lucubrationes , & presta , ut habitura semper illa sint in tua sapientia perfugium , in beneficentia solatium , in amplitudine ornamentum. Vale. Vlyssipone Kalendis Aprilis, 1634.

ERVDITO D.
D. A V G V S T I N O
B A R B O S Æ,
V. I. D.
I N O P V S,
COLLECTANEA DOCTORVM,
I N S C R I P T V M,
E P I G R A M M A.

QUIS tibi inexhausti, docte AVGVSTINE, laboris
Limes erit? quo vis claudere fine libros?
Num satis est tot iã exegisse Volumina, quorum
Ætas doctrinam non abolebit edax.
Omnibus in terris Operum numerosa tuorum
Copia notescit: viuis in ore virum.
Desine iam tandem: meritum modò gloria Nomen
Efferat, hocque inter cætera laudet Opus.
Floribus insidunt vt apes, quò nectare cellas
Distendant dulci, gratàque mella premant:
Sic longam seriem Doctorum cogis in vnum,
Vno vt in intuitu cernere multa iuuet.
* Nimirum, quoniam, BARBOSA, amplecteris omnes;
Doctor pro multis, omnibus vnus eris.

APPROBATIO.

Approbatio.

Nos infra scripti in sacræ Theologiæ Facultate Magistri fidem facimus, perlectum à nobis Librum, qui inscribitur: *Collectanea Doctorum, qui super varia Concilij Tridentini incidenter tractarunt, Auctore D. AVGVSTINO BARBOSA Lusitano, V. l. D.* nihilque in eo Fidei orthodoxæ contrarium, aut dissonum animadversum. Lugduni die 22. Decembris, 1632.

FR. CLAVDIVS COCHET, Ord. Præd.

FR. IOANNES PORTIER, eiusd. Ord.

SVMMA PRIVILEGII

Regis Christianissimi.

VDovicvs XIII. Dei gratiâ Galliarum, & Nauarræ Rex Christianissimus, singulari Priuilegio sanxit, ne quis per vniuersos Regnorum suorum fines, intra sex annos, à die finitæ impressio- nis computandos, imprimat, seu typis mandandum curet, & venale habeat Opus, quod inscribitur, *Collectanea Doctorem qui super varia Concilij Tridentini incidenter tractarunt, Auctore AVGVSTINO BARBOSA, I. V. D. Lusitano*, præter LAURENTIUM DVRAND, Bibliopolam Lugdunensem, aut illos, quibus ipsemet concesserit. Qui secùs faxit, præter librorum confiscationem, quater mille librarum illatione mulctabitur, vti latius patet in litteris datis Bellocairi, 10. Iulij, 1629.

Ex mandato Regis

Signatum

COVPEAV.

Desit excudt 1. Iunij 1634.

INDEX

INDEX

Sessionum, & Capitem.

SESSIO I.

DECRETVM *de inchoando Concilio.* pag. 1

SESSIO II.

De modo viuendi, & alijs in Concilio seruandis. 2

SESSIO III.

De Symbolo fidei. 4

SESSIO IV.

De Canonicis scripturis. 6
De editione, & vfu sacrorum librorum.
ibid.

SESSIO V.

De peccato originali. 8
De Reformatione. 12

CAP. 1. De interpretatione sanctæ Scripturæ in Ecclesijs necessaria, atque alijs ad id pertinentibus. ibid.
2. De prædicationis munere exequendo, & licentia Superiorum ad id requisita. 21

SESSIO VI.

De iustificatione. 26

CAP. 1. De naturæ, & legis ad iustificandos homines imbecillitate. ibid.
2. De dispensatione, & mysterio aduentus Christi. ibid.

3. Qui per Christum iustificantur. 27
4. Iustificationis impij descriptio, & modus eius in statu gratiæ insinuat. ibid.
5. De necessitate præparationis ad iustificationem in adultis, & vnde sit. 18
6. Modus præparationis. ibid.
7. Quid sit iustificatio impij, & quæ eius causæ. 29
8. Quomodo intelligatur impium per fidem, & gratiæ iustificati. ibid.
9. Contra inanem hæreticorū fiduciam. ibid.
10. De acceptæ iustificationis incrementis. 30
11. De obseruatione mandatorum, deque illius necessitate, & possibilitate. ibid.
12. Prædestinationis temerariæ præsumptionem cauendam esse. 31
13. De perseuerantiæ munere. ibid.
14. De lapsis, & eorum reparatione. ibid.

De Reformatione. 32

CAP. 1. De residentia Prælatorum in suis Ecclesijs. ibid.
2. De residentia in ecclesiasticis beneficijs. 33
3. Excessus secularium Clericorum, & Regularium agentium extra monasteria, ab Ordinario loci vt deputato à Sede Apost. corrigantur. 34
4. Quarumcunque Ecclesiarū minorum Capitula toties quoties voluerit Episcopus, & alij maiores Prælati, &c. 6
visitent,

Index Sessionum, & Capitulorum.

- visitent, corrigant, & emendent, non obstantibus, &c. 36
5. Pontificalia in aliena diœcesi nō exerceantur, aut ordinatio fiat sub pœna suspensionis ab exercitiis. 39

S E S S I O VII.

- De Sacramentis in genere.* 43
- De Baptismo.* 46
- De sacramento Confirmationis.* 49

CAP. I. Quis capax regiminis Ecclesiarum cathedralium. 51

2. Quodd duas Ecclesias nullus Prælatus regat. 53

3. Quodd beneficia ecclesiastica dignis, & residentibus conferantur. 54

4. Quodd deinceps nullus plura incompatibilia beneficia ecclesiastica recipiat. 55

5. Beneficia plura obtinentes suas dispensationes exhibere tenentur: per competentes vicarios rectè cura animarum agatur: beneficia suis obsequiis minimè fraudentur. 58

6. Beneficiorum vniones perpetuæ quæ debeant irritæ declarari post examen factum ab Ordinario. 59

7. Beneficia ecclesiastica vnita visitentur: per vicarios etiam perpetuos cura exerceatur: deputatio ipsorum vicariorum fiat cum portione assignanda etiam super re certa, non obstantibus, &c. 65

8. Ecclesias exemptas quascunque Ordinarij locorum visitant vt reparentur, & cura animarum sollicitè habeatur. 70

9. Consecrationis munus infra tres menses Episcopi suscipere tenentur. 74

10. Capitula Sede vacante nulli dent Reuerendas, nisi arctato occasione obtinendi, aut obrenti beneficij ecclesiastici, sub pœnis, &c. *ibid.*

11. Facultates de promouendo continere debent expressam causam, ob quam

alienum accedere debeant Episcopum. 78

12. Facultates de non promouendo, præterquam in casibus à iute expressis concessæ, ad annum tantùm suffragentur. 79

13. A quocunque præsentati non instituantur, nisi præuio examine Ordinarij, & approbatione, exceptis certis. 80

14. Causæ ciuiles exemptorum, Clericorum secularium, & regularium degentium extra monasterium, videantur ab Episcopis vt deputatis à Sede Apost. 83

15. Ordinarij curent vt hospitalia quocunque, etiam exempta, à suis administratoribus fideliter gubernentur. 85

S E S S I O XIII.

De venerabili Eucharistia sacramento. 87

CAP. I. De reali præsentia Domini nostri Iesu Christi in sanctissimo Eucharistiæ sacramento. *ibid.*

2. De ratione institutionis huius sanctissimi Sacramenti. 88

3. De excellentia sanctissimæ Eucharistiæ super reliqua Sacramenta. 89

4. De transubstantiatione. 90

5. De cultu, & veneratione huic sanctissimo Sacramento exhibenda. 91

6. De asseruando S. Eucharistiæ sacramento, & ad infirmos deferendo. 92

7. De præparatione, quæ adhibenda est vt dignè quis factam Eucharistiam percipiat. 93

8. De vsu huius admirabilis Sacramenti. 96

De Reformatione. 99

CAP. I. De officio Prælatorum in subditorum correctione. *ibid.*

2. In

Index Sessionum, & Capitulum.

2. In criminibus appellationis causa à sententia Episcopi quando Metro- politano, & quando vni ex vicini- oribus sit committenda, eorūve vi- carii, & non inferioribus. 103
3. Acta primæ instantiæ intra triginta dies dentur gratis teo appellanti. 104
4. Quando certus Episcoporum nume- rus à iure requisitus non potest as- sistere Episcopo deponenti ac degra- danti clericum, assistant totidem Ab- bates certi eiusdem diocesis, quibus assistere non volentibus assistant personæ alioquin in dignitate con- stitutæ. 105
5. Gratias mendaciis, aut taciturnitate extortas pro remissione peccati, aut pœnæ ad quam criminofus fuerat condemnatus, reuocetis, qui gratiam fecisse dubitatur. 106
6. Episcopus nequaquam moneatur, aut citetur vt personaliter compareat, nisi ob causam ex qua deponendus, aut priuandus veniret. 107
7. Testes contra Episcopum quibus qua- litatibus præditi esse debeant, iis- que catentes grauibz pœnis mul- ctandi. 108
8. Causæ Episcoporum quando coram Pontif. referantur, & per ipsum ter- minentur. ibid.

De sanctissimo Pœnitentia sacramento. ibid.

- CAP. I. De necessitate, & institutione sa-
cramenti Pœnitentiæ. 109
1. De differentia Pœnitentiæ, & Baptis-
mi. ibid.
 3. De partibus & fructu sacramenti Pœ-
nitentiæ. 110
 4. De contritione. 111
 5. De confessione. 112
 6. De ministro sacramenti Pœnitentiæ,
& absolutione. 116

7. De casuum refectuatione. ibid.
 8. De satisfactionis necessitate, & fructu. 113
 9. De operibus satisfactionis. 115
- De Extrema vnctione.* ibid.
- CAP. I. De institutione sacramenti Ex-
tremæ vnctionis. 116
2. De effectu sacramenti Extremæ vn-
ctionis. 118
 3. De ministro sacramenti Extremæ vn-
ctionis, & tempore, quo dari debeat. 119

De sanctissimo Pœnitentia sacramento. 131

De sacramento Extrema vnctionis. 134

De Reformatione. ibid.

- CAP. I. Si prohibiti ascendere ad Ordine-
nes, ascendant, si suspensi, aut inter-
dicti à proprio Prælato malè se gesse-
runt, puniantur. ibid.
2. Nemo Episcoporum, qui Titulares vo-
cantur, alterius subditum, etiam præ-
textu familiaritatis, ordinare præsu-
mat. 135
 3. Episcopus suos Clericos ab alio malè
promotos non ante admittat ad of-
ficia celebranda, quàm eos suo præ-
uio examine dignos iudicauerit. 136
 4. Nullus Clericus est exemptus à cor-
rectione Episcopi residentis etiam
extra visitationem agentis tanquam
sit deputatus à Sede Apost. 137
 5. Conferuatoriæ litteræ in quibus vim
habeant. ibid.
 6. De honestate in vestibus à Clericis fer-
uanda. 139
 7. Voluntarius homicida quantumuis
occultus, omni Ordine ac beneficio
careat : casualis autem, aut vim vi
repellens ex causa, ab Ordinario
loci, aut Metropolitano cognita
causa, ac probatis precibus dispen-
setur. 142

Index Sessionum, & Capitulum.

8. Episcopus valens ex priuilegio punire subditos alienos, non potest punire Clericos alienos reos criminum, etiam atrocium, nisi ex proprij clericorum Episcopi, aut personæ ab eo deputandæ interuentu. 144
9. Beneficia vnius diocesis nullo prætextu vniantur beneficiis alterius diocesis. 145
10. Beneficia regularia conferantur non nisi Regularibus actu, aut qui esse debeant. ibid.
11. Nullus admittatur ad professionem, nisi vt in Ordine, ad quem transferatur, sub obedientia maneat, & beneficiorum secularium, etiam curatorum incapax existeret. 148
12. Solus competenter ex suis dotans, aut de nouo capellam fundans, ius patronatus obtineat. 150
13. Præsentetur beneficiandus ipsi ordinario, aliàs institutio sit nulla. 154

S E S S I O XXI.

- C A P. 1. Laicos, & Clericos non confidentes, non astringi iure diuino ad communionem sub vtraque specie. 155
1. Ecclesiæ potestas circa dispensationem sacramenti Eucharistiæ. ibid.
 3. Totum, & integrum Christum, ac verum Sacramentum sub qualibet specie sumi. 156
 4. Paruulos non obligati ad communionem factamentalem. ibid.
- De communionem sub vtraque specie, & paruulorum.* 157
- De Reformatione.* 158
- C A P. 1. Episcopi gratis debent ordinare, dimissorias, & testimoniales dare, nec illi, eorundem ministri aliquid pro sigillo etiam sponte oblatum recipere possunt. Vbi est consuetudo aliquid recipiendi pro litteris, nihil capiat a Notariis pro officio vltra decimum vnius aurei partem, modò aliunde iis non suppetat salarium, &c. ibid.
7. Nullus quantumuis idoneus secularis clericus maioribus ordinetur, nisi priùs habeat beneficium sufficiens ad vitam, quod resignare non possit, nisi, &c. vel patrimonium, aut pensionem similiter verè sufficiens, &c. 161
 3. Tertia pars quorumcunque prouentuum, & obuentuum, tam dignitatum, quàm canonicatum, personatum, &c. conuertenda est in distributiones quotidianas, vbi eæ sunt iratenuæ, vt negligat, diuidanturque solis interessentibus. Salua consuetudine, per quam non inferuientes recipiunt minus tertia saltem parte, contumaces vltèriùs puniendi. 175
 4. Vbi vnus Rector non sufficit populo, adiungat sibi Sacerdotes competentes; datur modus erigendi nouas parochias, etiam inuitis Rectoribus, & præfectis. In nouis parochiis danda portio ex fructibus quomodolibet pertinentibus ad matricem Ecclesiam, qua portione non sufficiente còpellendus populus dare necessaria. 178
 5. Propter Ecclesiarum paupertatem, & in casibus à iure permissis faciat Episcopus vniones perpetuas quarumcunque Ecclesiarum parochialium, & aliorum beneficiorum, etiam non curatorum cum curatis. * 180
 6. Imperitis, sed honestæ vitæ Rectoribus vicarij pro tempore deputentur cuius parte fructuum assignanda: scandalosè autem viuentes, & viuere perseuerantes, priuentur beneficiis suis. 183
 7. Episcopus curet Ecclesias vetustate, vel aliàs collapsas restaurari, si fieri potest, ex fructibus ad eas pertinētibus, quibus non sufficientibus contribuant parochiani. Si autem non possunt illæ Ecclesiæ vllatenus restaurari, destruantur, locisq; conuertatur in locum profanum non sordidum, &c.

Index Sessionum, & Capitum.

- & beneficia talium Ecclesiarum transferrantur cum oneribus ad matrices Ecclesias. 184
8. De Episcoporum cura, & visitatione eorum, quæ ad suam Ecclesiam pertinent. 188
9. Quæstorum eleemosynarum nomen, & vsus penitus tollitur. Indulgentias, & spirituales gratias ordinarij publicent, & duo de Capitulo fideliter eleemosynas recipiant sine vlla mercede. 189

S E S S I O X X I I .

De sacrificio Missæ. 191

C A P. I. De sacrificij Missæ institutione & repræsentatione. 194

1. De effectu sacrificij Missæ. 201

3. Quod sacrificium Missæ soli Deo offeratur. 203

4. De Canonis Missæ antiquitate, & auctoritate. 204

5. Qua ratione cæremoniæ vestes & alia, quæ ad Missam pertinent, statuta sint. ibid.

6. Missa etiam ea, in qua nullus præter Sacerdotem, qui est publicus minister, sacramentaliter communicat, est publica, sitque pro toto corpore Christi, quod est Ecclesia. 205

7. Causæ plures afferuntur, ob quas præceptum sit Sacerdotibus vt aquam vino in calice offerendo miscerent. ibid.

8. Missa non dicenda vulgari lingua, eius tamen mysteria populo sunt frequenter inculcanda per animarum curatores. 206

De sacrificio Missæ. ibid.

De observandis, & evitandis in celebratione Missæ. 207

De Reformatione. 213

C A P. I. Omnes clerici sint à negotiis

secularibus alieni, honestè, grauitèrque se gerant, ac sanctè viuant; cum cæteri in eos suos oculos conticiant, ex iisque sumant, quod imitentur. ibid.

2. Qualitates assumendorum ad Ecclesias cathedrales, qui vita bonæ, & Ordine sacro præditi esse debent, ac tales, qui cæteros docere valeant, quæ probati debent testimoniis, &c. 215

3. Distributiones quotidianæ creandæ ex tertia parte quorūcunque fructuum, quorumcunque beneficiorum; portiones absentium cedunt piis locis arbitrio Episcopi, nisi actu ministrèt in Ecclesia curata extra ciuitatē. 216

4. In Cathedrali, vel Collegiata, etiā Regulari, mancipatus nō habeat vocem in Capitulo, nisi sit subdiaconus; oneribus subeundis per se infra annum sint quique idonei. In posterum prouisio fiat solis habentibus integrè ætatem, &c. 218

5. Dispensationes committendæ extra curiam Rom. ab Ordinariis videantur, nec gratiosè effectum habeant, nisi Episcopus cognouerit summarè. 222

6. Vltimæ voluntates circumspèctè commutandæ. 223

7. In appellationibus, &c. seruetur tenor cap. Romana, de appell. in 6. 224

8. Episcopi plenissimè videant pias omnes dispositiones quorūcunque collegiorum, exceptis iis, quæ sunt sub immediata Regum protectione, non obstantibus, &c. 225

9. Administratores cuiusvis fabricæ, confraternitatis, & quorumcunque piorum locorum, singulis annis reddant rationem Ordinario, nisi aliter in fundatione sit cautum. 229

10. Notatorū quorumcunque sufficientiam scrutentur Ordinarij, & non sufficientes, ac delinquentes prohibeant, ac arceant à causis ecclesiasticis ad arbitrium suum. 233

Index Sessionum, & Capitum.

11. Occupator quarumcunque obuentionum piis locis applicandarum, aut impediens quocunque colore ne fructus percipiantur à quibus debentur, anathemati subiaceat tandiu, quando non restituerit, ac à summo Pontifi. absolutionem non obtinuerit. 234	8. Vnusquisque à proprio Episcopo, aut alio, sed de proprii licentia, & testimonio, sub qua poena ordinandus ad cathedralem Ecclesiam, aut ex diocesi inuentam conuenientiore statutus à iure temporibus conueniat. 269

S E S S I O XXIII.

De sacramento Ordinis.

237

- C A P. I. Sacrificium & Sacerdotiura in quod verus translatus est, à Christo Salvatore nostro institutum. *ibid.*
1. Ad venerationē tanti sacrificij ab initio Ecclesiæ fuerunt in vsu septem Ordines, quorum alij sunt aliis maiores, ita vt subdiaconatus referatur inter maiores. 238
3. Ordo est propriè & verè vnum ex septem S. Ecclesiæ Sacramentis. 239
4. Ordo imprimit characterem indelebilem. 240

De Reformatione.

242

- C A P. I. De residentia Prælatorum, & curatorum, & poenis supra id impositis. *ibid.*
1. Cathedralium præfecti ultra tres menses consecrationem differentes, fructibus perceptis restituendis sunt abnoxij, & totidem mensibus absentes, sunt ipsi Ecclesiis ipso iure priuari. 254
3. Episcopi per semetipfos Ordines conferunt, nisi sint impediti. 256
4. De prima tonsura initiandis. *ibid.*
5. Ordinari volentes quibus debeant esse muniti. 258
6. Nullus omnino beneficij sit capax, nisi qui habeat 14. annos. Fori priuilegio gaudere volens, quæ habere ac agere debeat. 259
7. De examine ordinandorum. 268

9. Episcopus familiarem ordinans, conferat statim ei beneficium re ipsa. 275
10. Abbates exempti, etiam nullius diocesis, nulli seculari, aut Regulari sibi non subdito dent dimissorias, nec quæcunque Capitula, etiam cathedralium Ecclesiarum. 279
11. Minoribus ordinandi seruent interstitia, exerceant Ordinis suscepti officium, reuertantur superiores in Ordine, frequenter communionem sumant, sintque tales, quos scientiæ spes maioribus Ordinibus dignos ostendat, annus sit medius à postremo minorum ad primum maiorum Ordinum. 283
12. Etas hic expressa ad subdiaconatum, diaconatum, & Presbyteratum, seruanda etiam per Regulares examinandos ab Episcopo. 285
13. Subdiaconi ordinantur spectantes se continere posse diebus festiuis, quibus Altari ministrauerint, communionem sumant, annus sit elapsus ante promotionem ad diaconatum, Ordines sacri duo nulli conferantur eadem die. 288
14. Ordinandi sunt Presbyteri, qui annum egerint in exercitio diaconali, & sint tales, qui nouerint docere cæteros, & ministrare Sacramenta castis moribus bonorum operum, & dent exemplum, & vitæ monita, ordinari frequenter Missam celebrent. Quidam promoti per saltum dispensabiles ab Episcopo. 291
15. Nullus, etiam Regularis, sine approbatione Episcopi potest confessiones secularium

Index Sessionum, & Capitulum.

secularium etiam Sacerdorum audi-
re. 293

16. Quisque ordinandus utilis sit Eccle-
siæ, & in ea adscribatur, functurus
suis ibidem muneribus. Desertor
punietur. Nemo peregrinus sine litte-
ris commendatitiis sui Ordinarij ce-
lebrer. 304

17. Exercitia minorum Ordinum restitui
debent assignatione facta fructuum
simplicium beneficiorum, vel fabri-
cæ. Deficientibus tamen Clericis
cælibatuum colentibus sufficiantur
coniugati monogami tonsurati, &
induti clericaliter in Ecclesia. 306

18. De collegio puerorum in singulis Ca-
thedralibus instituendo. 307

SESSIO XXIV.

De sacramento Matrimonij. 313

De reformatione Matrimonij. 318

CAP. I. De modo celebrandi matrimo-
nium ritè, & solemniter. ibid.

2. Cognatio spiritualis orta ex Baptismo,
aut Confirmatione, inter quas perso-
nas contrahatur. 353

3. De impedimento publicæ honestatis.
360

4. De affinitate ex fornicatione contra-
cta, quæ tantummodo vsque ad se-
cundum gradum dirimit matrimo-
nium postea contractum. 363

5. De dispensationibus in gradibus pro-
hibitis. 366

6. Matrimonium inter raptorem & ra-
ptam, an & quando irritum. 371

7. Quomodo vagi homines admittantur
ad matrimonium. 374

8. Concubinarum quomodo ab Ordinariis
punienti. 376

9. Cogentes ad matrimonia contrahen-
da quales, & quomodo puniantur.
377

10. De temporibus, quibus benedictio-

nes nuptiales non sunt faciendæ.
378

De Reformatione. 380

CAP. I. De iusta ac saluberrima electio-
ne Prælatorum, ac Cardinalium ha-
benda. ibid.

2. Concilia provincialia quolibet trien-
nio fiant per ipsum Metropolitanum,
aut, eo impedito, Coepiscopum anti-
quiorum. Ad ea conveniant
quicumque de iure, vel de consue-
tudine interesse debent. Synodi
diocæsanæ quotannis celebrentur.
381

3. Visitationem suæ diocæsis faciant Epi-
scopi, & alij superiores, eamque ab-
soluant intra biennium, necnon ca-
veant ab inutilibus sumptibus, ex-
ceptis procurationibus, & victuali-
bus. 386

4. Prædicationis munus frequenter ob-
eundum; à Parochianis Ecclesia pa-
rochialis aduenda est ad audien-
dum verbum Dei, nullus contradi-
cente Episcopo prædicate præsum-
mat in Ecclesiis, etiam Regulari-
um, &c. 392

5. Causæ criminales grauiore contra
Episcopos à solo Papa cognoscantur,
& terminentur; aliquando ta-
men causæ disquisitionem Metro-
politani committit, qui solam fa-
cti instructionem facient, & ad San-
ctissimum mittent; minores crimi-
nales cognoscantur à solo Concilio
Provinciali. 396

6. De dispensatione irregularitatum, &
absolutione casuum ab Episcopo fa-
ciendis. 397

7. Sacramenta administrentur, eorum-
que vis frequenter explicetur lingua
vernacula, Missæ quoque mysterium
populo diligenter incolletur expli-
catione eius, quod agit. 413

8. Pœni

Index Sessionum, & Capitum.

8. Pœnitentia publica, publicè peccantibus iniungenda, nisi Episcopi arbitrio aliter fuerit visum. Pœnitentiarij in singulis Cathedralibus instituendi. 414
9. Ecclesiæ seculares quæ nullius sunt diœcesis, ab Episcopo viciniore visitantur, aut alio qui hîc ponitur modo. 419
10. Subditi Episcoporum nulla appellatione suspendere possunt executionem visitationis. 420
11. Episcoporum iuri nihil est derogatum ob honorarios titulos, & priuilegia particularia, &c. 421
12. De ætate, & qualitate suscipiendorum, in Ecclesiis cathedralibus, & professione fidei, officio, ac de residentia. 423
- De professione fidei.* 426
- Canonici, seu dignitates, an & quando, & sub qua pœna teneantur suscipere Ordines annexos suis canonicatibus, dignitatibus, præbendis, seu Portionibus.* 432
- De residentia Canoniorum, & pœnis contra eam non facientes impositis.* 434
- Monitiones S. Caroli Borromæi ad Canonicos.* 446
- Tabella Canonicis accommodata ad preces horarias deuotè concinendas.* 447
13. Cathedrales tenues summus Pontif. vnit, aut accessione ex fructibus auget. Interea certo modo prouidentur Episcopo. Parochiales, sed tenues Ecclesiæ sunt augendæ. Pensionibus beneficia tenuia grauari minimè conuenit. Parochias suas singulas singuli parochiani frequentent. 449
14. In nulla prouisione, seu admissione ad possessionem cuiuscunque beneficij fiant vllæ fructuum deductiones conuertibiles in vsus non pios, consuetudinibus laudabilibus exceptis, & per Episcopum probatis. 451
15. In Ecclesiarum cathedralium, & collegatarum insignium præbendis multis, sed tenuibus, & insufficientibus hæc sit ratio, vt ipsæ præbendæ vnione quorundam aliorum beneficiorum crescant, aut patronorum consensu præbendarum quarundam fiat tanta suppressio, quæ non officiat celebrando cultui diuino, non obstantibus, &c. 453
16. De constitutione vicarij, & æconomise Sede vacante ad Capitulum pertinente. 456
17. Singula singulis personis conferantur beneficia ecclesiastica, obtinenti tamen insufficienti conferri potest aliud simplex, dummodo vtrumque personalem residentiam non requiratur. Obtinentes plures parochias dimittant vtram voluerint, & alteram teneant. 461
18. Parochialis Ecclesiæ vacatio quando contingit, fiat examen per concursum, præmissis edictis, describantur qualitates eorum, qui debebant examinare. Si Ecclesia fuerit iurispatronatus ecclesiastici, & institutio pertineat ad Episcopum, quædam strictius erant obseruanda, quàm casu quo Ecclesia fuerit iurispatronatus laicorum, &c. 469
19. Expectatiuius hætenus concessis vti nulli fas esto. Reservationes mentales, &c. nulli concedantur. 495
20. Causæ omnes ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentes in prima instantia coram Ordinariis locorum cognoscantur, & infra biennium terminentur, ex quo licebit ad alium

Index Sessionum, & Capitulum.

alium iudicem appellare, immò & antè in alio casu. Causas matrimoniales & criminales solus Episcopus cognoscat, etiam casu quo conuertitur de huiusmodi causæ cognitione, &c. Legati de latere non procedant contra Clericos, aliàsve personas ecclesiasticas, nisi Episcopo prius requisito, & negligente. Agitur de mercede actorum, & de mercede Notarij copiam actorum dantis appellanti, &c. 496

Casus in quibus appellatio admittitur ab interlocutoria, vel quia vim definitiua habet, vel quia damnum irreparabile continet. 499

SESSIO XXV.

De Purgatorio. 510

De invocatione, veneratione, & reliquis Sanctorum, & sacris imaginibus. 512

De Regularibus, & Monialibus. 514

CAP. I. Regulares teneri ad observantiam Regulæ, quam professi sunt. 515

1. Regulares utriusque sexus nihil habeant proprii, & usus mobilium à superioribus conueniens permittatur, sub pœnis, ut ibi. 516

3. Omnes Conuentus, seu monasteria Mendicantium (Capuccinis exceptis, & Minoribus de Observantia) possunt retinere, & possidere bona immobilia, & in omnibus monasteriis tam virorum, quàm mulierum constituatur numerus, qui ex redditibus propriis monasterij sustentari possit, vel ex consuetis elemosynis monasteria noua non erigantur, nisi cum licentia Episcopi. 522

4. De clausura, & obedientia semper &

in omnibus seruanda. 527

5. Clausura Monialium seruetur, & restitatur vbi violata fuit, sub pœnis, ut ibi Moniales ex legitima causa quandoque exeant, & ad breue tempus nullus septa monasterij ingredi audeat sine Episcopi licentia, vel superioris, sub pœna excommunicationis. Monasteria Monialium existentia extra vires, reducantur intra vires, aut oppida. 530

6. Superiores quicunque eligantur per vota secreta, aliàs electio nulla sit. 550

7. Monialium superior eligatur non minor 40. annis, & quæ post octo annos professionis laudabiliter vixerit, & si talis non sit in monasterio, eligatur ex alio, ut in text. vel ex eodem monasterio vna eligatur, quæ trigessimum annum compleuerit, & unicuique monasterio sit vnica superior. Et Episcopus in huiusmodi electionibus secularis superior stet ante cancellorum fenestellam ad audienda singulorum vota. 553

8. Monasteria Sedi Apostol. immediatè subiecta deputent personas quolibet triennio, quæ liberè stantur, & deliberent, ac visitent, & si negligentes fuerint, suppleat Metropolitanus prouinciæ. 556

9. Monasteria Sanctimonialiū Sedi Apostol. immediatè subiecta ab Episcopis locorum gubernentur. 557

10. Monialibus bis, aut ter in anno ab Episcopo, vel superioribus offeratur extraordinarius Confessor. Iuxta septa monasterij non conseruetur sanctissimum Christi corpus, sed in publica Ecclesia. 558

11. Personæ seculares, seu Regulares exercentes curam animarum personarum secularium imminemtem in monaste

Index Sessioꝝum, & Capitum.

- monasteriis virorum, seu mulierum, subiectæ sunt visitationi, & correctioni Episcoporum locorum, exceptis monasteriis, de quibus in textu. 561
12. Regulares in suis Ecclesiis publicent, & seruent censuras & interdicta emanata, nedum à Sede Apost. sed promulgata etiam mandare Episcopo. Dies festi præcepti ab Episcopo per Regulares etiam seruentur. 566
13. Episcopi locorum componant lites præcedentiæ inter Regulares, omni appellatione remota. Et vocati ad processiones accedant omnes, etiam exempti Clerici tam seculares, quàm Regulares. 568
14. Regularis non subditus Episcopo, si extra claustra deliquerit, si à superiore instante Episcopo non puniatur, potest ab ipso Episcopo puniri. 574
15. Professio à Regularibus, tam viris, quàm mulieribus, non fiat ante 16. annum expletum, & post annum suscepti habitus. 576
16. Renunciatio, aut obligatio non potest fieri à Nouitiis, etiam fauore causæ piæ, nisi cum licentia Episcopi, vel vicarij, finito tempore nouitiatus superiores admittant Nouitios ad professionem, vel eos è monasterio deiciant, quibus restituantur omnia, quæ dederunt monasterio ante professionem, vt in text. 585
17. Mulieres volentes habitum Religionis assumere, sint maiores duodecim annis, & examinentur ab Ordinario, sicut & ante emissionem professionis. Proinde Præfecta monasterio certiozem faciat Episcopus ante mensem finiti nouitiatus. 596
18. Anathematizatur quicumque cogentes puellam, viduam, aut quamcunque mulierem ad ingrediendum monasterium, emittendam professionem, & ad id fauorem dantes, & quouomodo eidem actui consentientes. Excipiuntur casus iuris. 599
19. Quando, & quomodo sit audiendus, qui prætendit se per vim, aut metum, seu ante debitam ætatem professum fuisse. 601
20. Abbates, vbi sunt Ordinum capita, & cæteri superiores Ordinum Episcopis non subiecti, visitent monasteria & Ecclesias sibi subiectas. 609
21. Monasteria, & Prioratus prouideantur de personis regularibus, qui vitam monasticam, & regularem obseruari faciant, & habitam suscipere cogantur. ibid.
22. Decreta Concilij de Regularibus, & Monialibus obseruentur in omnibus cœnobiis, monasteriis, & collegiis quoruncunque Regularium, tam virorum, quàm mulierum, non obstantibus quibuscunque privilegiis, & cura incumbit Episcopis, & aliis Prælatiis, & superioribus, vt in text. 610

De Reformatione.

612

- CAP. 1. Episcopi fructus suarum Ecclesiarum, non consanguineis, & familiaribus, sed pauperibus distribuunt, & traditur ipsis in hoc decreto norma viuendi. ibid.
2. Patriarchæ, Primates & alij superiores Prælati dent operam, vt recipiantur, & obseruentur decreta Concilij ab ipsis, & à suis subditis, & negligentes ad Papam denuncientur, qui quidem superiores curent, vt in omnibus locis, & præcipue in Vniuersitatibus summâ doctrinam Doctores doceant, vt in text. & præcipue

Index Sessionum, & Capitulum.

- caput quoad fidei professionē emittendam. 613
3. Excommunicationes non faciliē decernantur, & concedantur, sed ex grauioribus causis, & magna circumspeditione, vt ibi. Excommunicati si per annum non resipiscuntur, de hæresi suspecti teneantur. 615
 4. Episcopi, & alij Prælati, & superiores Ecclesiarum curent in suis Ecclesiis, vt Missæ celebrentur, aut saltem commemorationes pro defunctis, qui legata fecerint, pro illorum anima fiant, eo meliori modo, quo ipsis videbitur, prouidentes, vt defunctorum animæ suis defraudentur suffragiis. 622
 5. Beneficia constituta ad aliquod munus, conferantur personis idoneis, nec in collatione derogetur oneribus, vel muneribus iam constitutis quoquo modo, sed omni diligentia obseruetur. 626
 6. Episcopi in uisitatione & in causis cognoscendis habeant duos ex Capitulo eligendos quolibet anno qui secum causas cognoscant, vt in text: ubi latè quoad vota illorum, & quando possit solus Episcopus procedere. Item Episcopus habeat primam Sedem in choro, & præcipuam auctoritatem in omnibus agendis, & conuocetur ab eo Capitulum, vt in text. 628
 7. Accessus & regressus omnino tollantur. Item & coadiutoria cum futura successione non dentur, nisi ex causa cognita à Summo Pontifice. 635
 8. In hospitalibus hospitalitas exerceatur, & ubi non poterit exerceri ob defectum peregrinorum, fructus illi destinati ad hospitalitatem applicentur alicui opetæ piæ, nisi aliter in fundatione statutum fuerit. 645
 9. Ius patronatus præsentum probetur ex fundatione, vel dotatione, siue ex multiplicatis præsentationibus. Vniuersitates, & communitates pleniorē probationem faciant, ex præsumptione, quæ habetur contra illos. Episcopi præsentatos à patronis non idoneos repellant, & illorum examinatio ad ipsos Episcopos spectet. ibid.
 10. In Conciliis provincialibus, seu diocesanis designentur præter ordinarios aliquæ personæ, quibus causæ ecclesiasticæ delegari possint quoties, & ubi opus fuerit, ita vt vniqueque diocesis quatuor saltem habeat, & designatio facta transmittatur ad Papam ab Episcopis. 660
 11. Anticipatæ solutiones in ecclesiasticis locationibus tolluntur, & locationes ad longum tempus irritantur. 663
 12. Decimæ soluantur integræ, sub pœna excommunicationis. 665
 13. Quarta, quæ funeralium dicitur, Ecclesiæ persoluatur, non obstante, &c. 666
 14. Clerici concubinarij puniantur post monitiones sibi factas, vt in text. & cognitio causarum concubinariorum ad Episcopos ipsos pertineat. Episcopi concubinarij moneantur à Synodo Prouinciali, & non emendati suspendantur, & perseuerantes ad Papam causæ deferantur. 670
 15. Filij clericorum illegitimi in Ecclesia, in qua patres beneficia obtinuerunt, ipsi non habeant, & quæcunque circa hoc in fraudem facta fuerint, irritentur, & nulla censentur. 673
 16. Beneficia curata in simplicia conueriti non possunt, etiam cum assignatione vicarij perpetui, & quæ in

Index Sessioſum, & Capitum.

- in curata redacta fuerint , poſt
mortem vicarij , vel Reſtoris re-
deant ad priſtinam naturam. 680
17. Epiſcopi dignitatem ſuam conſer-
uent , nec Principibus , vel Baroni-
bus ſecularibus aſſiſtant , aut in-
ſeruiant. 681
18. Sacri Canones exactè obſeruandi
ſunt , nec niſi vrgenti cauſa diſpen-
ſandum eſt. 682
19. Duellorum uſus tollendus eſt , &
pugnantes ac permittentes punien-
di ſunt, vt ibi. 683
20. Eccleſiaſtica libertas , & immunitas
obſeruanda eſt , & contra violatores
ſtatuta eſt poena, vt ibi. 689
21. In omnibus decretis ſalua ſemper
eſt Sedis Apoſt. auctoritas. 691
- De Indulgentiù.* 692
- De deletu ciborum, ieiuniù, & diebus
feſtù.* 693

F I N I S.

COLLE

COLLECTANEA DOCTORVM.

Qui super varia Concilij Tridentini,
incidenter tractarunt.

SESSIO PRIMA.

Decretum de inchoando Concilio.

DE Conciliorum generalium auctoritate, & an illa
errare possint, & ab alio quàm à Romano Pontif.
congregari valeant, dixi latè in collect. ad cap. Cano-
nes 15. dist.

1.
Concilia generalia
an errare possint.

2. An Papa dispenset super Concilium generale?

Affirmatiuè respondent, si de eo faciat expressam mentionem, & non
sufficere clausulam derogatoriam Cott. in memor. verbo clausula non ob-
stante, Rebuff. in aul. habita, verbo examinatione, pag. mihi 580. cum seq.
C. ne filius pro patre, & in praxi benef. tit. de dispensat. super defectu nati-
lium, n. 24. Gutier. prout. lib. 3. q. 17. num. 231. Aloys. Ricc. in collect. decis.
p. 4. collect. 1367. prope finem, Henric. in summ. lib. 13. cap. 97. §. 1. Zerol.
in praxi Episcop. p. 2. verbo absolutio, vers. dico quinto, Flores de Mena
var. lib. 1. q. 6. n. 50. Vefall. decis. 268. num. 3. p. 1. Vital. de Camban. in
tract. clausul. pag. 11. col. 1. num. 2. Marc. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 54.
n. 6. Bonacin. de censur. disp. 1. q. 3. puncto 2. num. 4. in fine, Campan. in
diuers. Iuris. Canon. rub. 12. cap. 11. num. 154. vers. in causa. & rub. 11. c. ult.
num. 17. Hicron. Fernandez de Ottero in repet. cap. 1. de indic. à n. 10.
Monet. de commutat. ultim. volunt. c. 5. à n. 165. Stephan. Gratian. discept.
forens. cap. 397. à num. 35. Fr. Etmann. quest. Regular. tom. 1. q. 8. art. 10.
& tom. 3. quest. 36. art. 2. & quest. 39. art. 4. Azori inslit. moral. p. 2. lib. 5.
cap. 14. q. 6. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 5. num. 2. Nicol.
Garc. de benefic. p. 4. cap. 5. num. 30. Ego ipse de officio & potest. Episcop.
p. 2. alleg. 33. num. 14. & in tract. de clausulis vsu freq. claus. 82. num. 13.
Rotin Valentina decimarum 8. Februarij 1588. coram Orano, & in Con-

3.
Papa dispensat super
Concilium generale:
si de eo faciat ex-
pressam mentionem.

A

cken.

Decreto Conc. Trid.
derogatur per claus.
non obstantibus, &c.

ciben. exemptionis decimarum 13. Martij 1589. coram eodem, & in eadem 9. Decembris 1602. coram Penia, quas citat Anton. Ricciul. de iur. personarum extra gremium Ecclesie exilitemium lib. 5. cap. 14. num. 16. & lib. 8. cap. 4. num. 6. vbi num. 7. aduertit, quod in decretis Concilij Trid. vbi non reperitur expressum, quod debeatur derogatio specifica, intelligitur facta ex claus. Non obstantibus constitutionibus Apost. & aliis similibus clausulis generalibus, & citat Rot. in causa 5. Angeli pensionis 16 Decembris, 1594. coram Illust. Card. Pamphilio, ser. & in Bononien. Prioratus 9. Iunii. 1606. coram Patriarcha Manzanedo, de quo etiam Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 940. & 963. Ioan. Antonin. Mallobr. in praxi habendi concursus. rea. 17. dub. 4. n. 8.

3.
Episcopus dispensat
contra Concilium.

3. Episcopus vero an contra Concil. dispensare valeat? Negant
glof. verbo in *atque*, in cap. cum dilectus, de elect. Rebuff. in tract. nomin.
quæst. 5. num. 30. Gutier. de Inrament. confirm. p. 1. cap. 51. num. 24. &
Canon. lib. 1. cap. 5. num. 10. Henriq. d. c. 57. §. 1. lit. C. Stephan. Gratian.
d. c. 397. num. 33. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 31. cap. 27. num.
101. in princip.

4.
Episcopus ex magna
causa necessitatis, vel
utilitatis dispensat
contra Concilium.

4. Sed an possit ex magna causa necessitatis, vel utilitatis? Affirmant, Tiraq. de panis tempor. in prafat. num. 31. Lambertin. de ineparron. p. 1. lib. 2. art. 19. q. 17. princ. n. 2. Cott. in memor. ab. verbo Episcopus, Brunor. à Sole in locis communib. verbo dispensatio 1. Rebuff. in praxi tit. de dispensation. ad plura beneficia, ex n. 30. Spin. in speculo testament. glof. 15. princ. à num. 8. Humada in l. 5. glof. 12. in fine, ver. limitati, tit. 5. part. 1. Sanch. de Matrim. lib. 2. disp. 40. à num. 2. Cened. pract. & Canon. quest. lib. 1. q. 30. à num. 5. Monet. de commutat. olim. volunt. cap. 5. n. 179. Mich. Grassi. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 1. n. 67. vbi resoluit, Episcopum posse dispensare super Concilium ex magna causa necessitatis, vel utilitatis, quando Concilium vel permittit dispensare, vel loquitur impersonaliter, vel vetando, vel permittendo, vel imponendo aliquam pœnam.

3.
Decreta omnia Cœc.
Trid. continent de-
cretum irritant.

§. An omnia decreta Concilij Trid. contineant decretum irritans? Affirmant per Constitutionem Pij IV. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 4. quæst. 9. num. 28. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 1. c. n. 37 Campan. in divers. Invis. Canon. rub. 1. cap. 13. n. 109. Ioan. Franc. Fagnan. in tract. de iustitia & valid. censur. p. 4. vers. Nemo adducitur.

6.
Litteræ, & constitu-
tiones contra. Conc.
Trid. reducendæ sunt
ad ius commune.

6. Vtrum autem litteræ & Constitutiones contra Concil. Trident. reducendæ sint ad Ius commune? Affirmatiuè proprio motu definiuit Gregorius XIII. prout attestatur Henriq. *in sum. lib. 6. cap. 6. §. 6. in glos. litt. R.*

SESSION II.

Decretum de modo viuendi, & aliis in Concilio seruandis.

Spiritus sanctus Cō-
cilio generali legiti-
mo affuit.

1. **I**N Spiritu sancto legitimè congregata.] Quòd Spiritus sanctus Concilio generali legitimo immediatè assistat, resoluunt Iacobat.

de Concil lib. 10. art. 1. num. 205. Aragon. in 2. 2. D. Thom. q. 1. art. 1. pag. 88. Marc. Anton. Genuenf. in *practicab. eccles. quæst.* 782. n. 3. vbi quod sanctissimi Canones de instinctu Spiritus sancti dicuntur conditi.

2. Vtrum generalia Concilia auctoritate Summi Pont. legitime congregata seu confirmata, in Fidei, & morum definitione errare possint? dixi latè in *collect. ad c. Concilia, dist. 17.*

2. Concilia generalia auctoritate Vapæ legitima congregata in Fidei, & morum definitione errare non possunt.

3. Concilio generali an omnes Christi fideles interesse debeant.

3. Omnes, & singulos Christi fideles, &c.] An omnes Christi fideles interesse debeant Concilio generali? Vide glos. ult. & scribentes in *cap. ult. de iis, qua fiunt à Præl.* Iacobar. de Concil. lib. 1. art. 2. Turrec. lib. 3. sum. cap. 12. cum seq. Alphons. Aluarez Guetero in *thesauro Christiana Relig.* c. 52. §. 7. Rendina in *promptuario receptar. sentent. tom. 1. tit. 19. num. 1.* quorum magis communis est opinio ad vocem decisivam solum Episcopos, aliisque superiores Prælatos convocari, cæteros tamen eos, & seculares interesse posse absque decisivo suffragio. Vnde Imperator, Reges, seu eorum Legati non ad diffiniendum aliquid suffragio, nec vt eorum auctoritate, & potestate aliquid decernatur, in Conciliis interesse possunt, vt docent Ioan. Eebii. in *locis communib. adversus Lutherum concl. 2. de Concil.* Anastas. Germon. de *sacrorum immunit. lib. 2. cap. 12.* Card. Bellarm. in *controu. 4. lib. 1. de Concil. cap. 15. & 16.* Valdel. de *dignitate Regum, Regnorumque Hispania, cap. 1. n. 2.*

4. Et quoniam oportet Episcopos esse irreprehensibiles, &c.] De munere Episcopali, & quæ ad illud rectè obeundum requirantur, latè dixi in meo tract. de Officio, & potest. Episcopi, p. 1. tit. 2. glos. 1. cum seqq. & de *Iure ecclesiast. lib. 1. cap. ...* & videndus Sebast. Medices in *tract. de promovendis Episcopis*, & Claudius Iaius in *speculo Præfatis*, Aloys. Nouarin. in *electa sacra lib. 3. excursu 31. vbi num. 620.* ita ait. Arrigant hic aures Præfules, arrigant Sacerdotes, & dum in aliorum exemplum se in Ecclesia positos considerant, omnium notis ac characteribus inscripti sint, à vitiorum labe immunes sint, vt iure à subditis reprehendi nequeant, nullisque mali occasio sint. Talem requirit Episcopum Apostolus cum ait: *Oportet Episcopum irreprehensibilem esse*, quæ verba expendit citato loco Petr. Damianus (*lib. 2. epist. 1.*) ostenditque Episcopi veluti typi & sigilli notas non esse pretiosa vestimenta, sed probos mores, & bona operta, cum Episcopi finitio sit, *Bonorum operum scilicet*, sed S. Patrem audire præstat. Consideremus interea quid super hac sententia Prædicator egregius dicat: *Qui Episcopatum, inquit, desiderat, bonum opus desiderat*, hic evidenter ostenditur, nihil aliud esse Pontificem quam boni operis scilicet auctorem: Non dixit bonam dignitatem, vel bonum honorem desiderat, sed qui Episcopatum desiderat bonum opus desiderat; ac si dicat, qui ad Episcopatum anhelat possidendum sine bono opere inane vult nomen induere sine Dei ipsius veritate; moxque subiungit: *Oportet Episcopum irreprehensibilem esse*; hic tantæ vult esse perfectionis Episcopum, vt pene extra naturam loquatur Apostolus; quis enim in carne constitutus tam cautè viuat? tam se sollicitè vndique circumspiciat, vt reprehendi aliquando nesciat? Væ his, qui & reprehensibiliter viuunt, & locum reprehensibili-

4. Episcopatum munus quale.

ter viuendi adhuc reprehensibilius concupiscunt.

Familiars Episcoporum quales?

Familiars verò suos, &c.] Vide Fulc. *de visitat. lib. 1. cap. 1. num. 7.* Marc. Anton. Genuenf. *in manuali Pralat. cap. 22. de familia Episcopi.* Campan. *in diuers. Iuris Canon. rub. 4. n. 44.* Metipsum *de officio, & potest. Episcopi p. 1. tit. 2. glos. 16. à n. 5. usque ad n. 10.*

6.
Ordo in sedendo
quis seruandus in
Concilio generali.

6. Insuper ipsa sancta Synodus, &c.] Qui ordo in sedendo & subscribendo, & in alijs actibus generalis Concilij seruandus sit; Vide Petr. à Monte *de potest. Pontif. sub tit. ordo assistentium in Concilio, & in Monarchia Concil. 3. 5.* Alphons. Alvarez Guerrero *in speculo Iuris Pontificij c. 51. de origine celebrandi Concilium §. 6.* Iacobat. *de Concil. lib. 1. art. 2. p. 2. cum seqq.* Roch. *de iurepatron. verbo honorificum, q. 42.* Cassan. *in catalogo gloria mundi p. 4. consid. 23.* latè Iacob. Valdes. *d. tract. cap. 2. à num. 5.* qui in proæmio eiusdem tract. n. 30. & cap. 3. n. 18. refert Gallix, & Hispaniarum Regum legatos in Tridentina Synodo super præcedentiis in sedendo aded magnam contentionem excitasse, vt in fine eiusdem Concilij hæc sint prolata verba. *Declarat sancta Synodus ex loco assignato oratoribus tam Ecclesiasticis, quàm secularibus in sedendo, aut quibuscunque alijs actibus nullum cuiquam eorum fuisse factum præiudicium, sed omnia illorum Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, & Principum suorum iura, & prerogatiuas illasas, & saluas esse, in eodémque statu permanere prout ante præsens Concilium.*

S E S S I O I I I.

Decretum de Symbolo Fidei.

Initium à Deo.

1. **I**N nomine sanctæ, &c.] Concordat Apost. ad Colossens. ibi, *quodcunque facitis in verbo, & opere, in nomine Domini Iesu Christi facite.* Vide multa quæ tradunt Lusitan. Ioan. Valleng. Peixotius *in addit. ad reper. Signaroli de Homedæis ad rub. C. qui admitti. ex num. 1.* Morr. *de contract. tit. quomodo contractus deficiat, num. 27. cum seqq.* Fr. Paulin. Berti Lucenf. *in praxi crimin. Regular. tit. 4. in princ. num. 6.* Card. Pereira *de empt. & vendit. cap. 1. num. 1. & 14.* latè Stephan. Gratian. Marchia. *decif. 1.*

2.
Symbolum vnde dicatur.

2. *Quare Symbolum Fidei, &c.*] Symbolum dicitur à syn, quod est simul, & bolus, quod est morcellus, quia vnusquisque Apostolorum suum morcellum, id est, partem suam apposuit, *glos. in rub. de sum. Trinit.* Vel dicitur secundum Dyonisiū à syn, quod est con, & bolin, quod est sententia, vel conuenientia, quia de omnium Apostolorum conuenientia stabilitum fuit, Gregor. Lopez *lib. 1. verbo bocados, tit. 3. part. 1.*

3.
Doctores de Symbolo
Fidei agentes re-
seruatur.

3. De Symbolo Fidei vide S. Augustin. *serm. 115. & 119.* S. Ambros. *serm. 38. de ieiuniis quadages.* S. Hieron. *epist. 61. ad Pamachium, Turrecrem. lib. 1. sua sum. cap. 19.* Bann. 2. 2. S. Thom. q. 1. art. 9. Repertor. Inquisit. *verbo Ecclesia*, Ruffin. *de Symbolo Fidei*, Azor. *instit. moral.*

p. 1 lib. 8. cap. 5. Petr. Ledesma in sum. p. 1. tract. de doctrina Christiana in princip. Mollet. in sum. Theologia moralis, tract. 1. cap. 2. Coriolan. in compendio Concil. Constantinopolitani l. à pag. 91. nouissimè D. Ioan. Serian. in exposit. Missæ Sacrosanctæ, p. 1. n. 90. cum seqq. vbi ita ait. Consuetudinem hanc (scilicet recitandi Symbolum Fidei in Missa) ab Apostolis post compositum Symbolum ortum duxisse, probat Durant. de ritibus Eccles. lib. 2. c. 24. num. 14. auctoritate S. Dionysij Arcopagite, Apostoli enim antequam adinuicem separatentur, vt dicunt Ioan. Echius in enchirid. verbo Concilium, Card. Baron. annal. Eccles. anno Christi 44. num. 13. Anton. Posseuin. in apparatu Sacro, verbo Concilium, & alij, quando erant in præinctu, & ad prædicandum Euangelium per totum mundum iter instituebant, Concilium quoddam celebrarunt, in quo & Missam ordinarunt, & singuli singulos articulos proponentes, vt colligitur ex S. Clemente Romano epist. 1. ad Iacob. fratrem Domini, ex S. Leone I. epist. 96. quæ est ad Pulcher. ex S. Augustino serm. 115. de tempore, & ex alijs. Credo, siue Symbolum composuerunt, à quo tempore, teste S. Dyonisio Arcopagita, de Eccles. Hier. c. 3. vt notauit Dyonis. Carthus. & Durant. vbi supra, in Missa recitari cepit, & recitatum fuit idem Apostolorum Symbolum in Ecclesia Romana vsque ad tempora Benedicti VII. (Octauum nuncupati, vt aduertit Ciacon. in eius vita) nam quamuis dicat Platina in vita eiusdem iussu S. Marci Papæ fuisse in Missa Symbolum Apostolorum cum Nicæno commutatum, & quamuis Luc. Pinel. lib. 2. de Missa, cap. 49. sequutus Innocentium III. id ipsum affirmet de S. Damaso I. & Symbolo Constantinop. in quo per illam additionem, Filióque, contra Græcorum errores Sanctissimæ Trinitatis mysterium apertius explicat, & quamuis vtrumque referat, & approbet Rodolph. Tungrensis de Can. obseru. propos. 23. absque dubio conformius est vero id, quod ex auctoritate Bernonis de rebus ad Missam pertinentibus cap. 2. (qui se testem ocularem facit, & ferè per 200. annos Innocentium præcessit) dicunt Baron. anno 447. num. 19. & Seucr. Binius in notis ad Concil. 1. Constantinop. vt puta Symbolum Apostolorum fuisse apud Romanos conseruatum, & in Missa recitatum plusquàm mille annos, hoc est vsque ad tempora Benedicti VII. qui metu diuisionis aut schismatis, & precibus S. Imperatoris Henrici II. iussit ad maiorem Ecclesiarum conformitatem, vt Romana Ecclesia in Missa omisso Apostolorum Symbolo, caneret Symbolum, quod Ecclesiæ Hispaniarum & Galliæ canebant, id est Symbolum Constantinop. cum illa additione, filióque, in quodam Toletano II. vel III. iuxta varias editiones ex doctrina Leonis I. Papæ contra Priscillianistas, & errores Græcorum, vt modò dicebamus, facta.

Consuetudo recitandi Symbolum Fidei ortum habuit ab Apostolis.

Credo siue Symbolum Fidei à quo tempore recitari cepit in Missa.

SESSIO IV.

Decretum de Canonicis Scripturis.

1. **Canonica Scriptura.**
 1. Vide Paul. Tufch. *de Vifitat. lib. 2. cap. 31.* Iodor. Cocc. *tom. 1. fuit thefauri Carolus lib. 6. de Sacris Scripturis*, Azor. *instit. moral. par. 1. lib. 8. cap. 1.*
 2. De opusculis SS. Patrum, quæ in Ecclesia Catholica recipiuntur, agunt Gelaf. *in cap. sancta Romana* 15. *diff.* Cou. *lib. 4. var. cap. 16. per tot.* Simanch. *de Carbol. instit. cap. 59.* Can. *de locus Theolog. lib. 1. cap. 5.* Card. Bellarm. *tom. 1. lib. 1. de verbo Dei, cap. 4. cum seqq.* Iacob. Gretler. *in defens. Bellarm. tom. 1. lib. 1. cap. 4.* Ego ipse *in collect. ad d. c. sancta Romana.* Et de Canon. Apostolorum egi *ad cap. Canones* 16. *diff.* Et de Canon. sextæ Synodi, & Trullan. *ad cap. sextam, ad. diff.*
2. **Opuscula SS. Patrum, quæ in Ecclesia Catholica recipiuntur.**
 3. *Omni creatura predicari iussit.*] Marc. 16. *Euntes in mundum uniuersum, predicate omni creatura.* Matth. ult. *Euntes ergo docete omnes gentes,* &c. Vide Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 393. n. 11.* ubi intelligit nisi in alienis Diocesisibus prohibentur ab Episcopis locorum, refero Ego ipse *de officio, & potestate Episcopi, par. 1. alleg. 76. num. 3.*
3. **Prædicatio Episcopi in aliena diocesi prohibita.**
 4. *In libris scriptis, &c.*] Vide Azor. *instit. moral. par. 1. lib. 8. cap. 4. quest. 1. ubi quest. 2.* vocat traditionem diuinam illam, quæ in scripturis non continetur expressè, sed adhibito communi Patrum, vel Ecclesiæ sensu, certa, & necessaria consequutione ex sacris literis colligitur, & q. 3. quærit, quænam sunt traditionum genera.
4. **Traditio diuina quæ?**
 5. *Testamenti quidem veteris, &c.*] Vide Azor. *instit. moral. par. 1. lib. 8. cap. 1. quest. 4.*
5. **Testamentum vetus.**
 6. *Duo Machabeorum.*] Vide Arnald. Pontac. *in annot. ad Euseb. Casariensem col. mibi, 446.* Azor. *d. c. 1. q. 5. vers. libri porro.*
6. **Machabeorum libri.**
 7. *Si quis autem libros, &c.*] Vide Azor. *instit. moral. par. 1. lib. 8. c. 3. quest. 1. ubi quest. 3.* resolut, quod appellatione vulgatæ, & latinæ editionis non damnantur exemplaria Hebraica, vel Græca, ex quibus tanquam ex fontibus Latina editio fluxit, quæ quidem retinent suam fidem & auctoritatem ubi incorrupta, & integra fuerint.
7. **Editio vulgata, & latina.**

Decretum de editione, & usu sacrorum librorum.

1. **Scripturæ sacre verba non aliter intelligenda nisi quemadmodum Ecclesia Catholica semper intellexit.**
 1. *Contra eum sensum, quem tenuit, &c.*] Sacræ Scripturæ verba non aliter esse intelligenda, nisi quemadmodum Ecclesia Catholica semper intellexit, decreuerunt Patres in Conc. Mileuitano, *cap. 2.* docent Sebast. Medices *in sum. omnium heresum p. 1. q. 2.* Martin. de Ayala *de traditionibus Eccles. lib. 12. q. 7.* Corduba *lib. 4. quest. Theolog. q. 1. propos. 6. vers. verum signum vera Fidei*, Cened. *ad Decretal. collect. 8. num. 5. cum seqq.* Tufch. *de Vifitat. lib. 1. cap. 17. num. 18.* Emman. de Valle *de ensalmis, & incantat. opusc. 1. sect. 2. cap. 6. num. 27. & seqq.* Azor. *instit. moral. par. 1. lib. 8. cap. 2. quest. 1. vers. respondeo.* Et Leo X. *in constit. 21. incip. Supernæ Maiestatis*

Maieſtatis edita, in Conc. generali Lateranen. ſeſſ. 1. excommunicationem Summo Pont. reſeruatam, tulit contra Prædicatores Sacram Scripturam interpretantes iuxta ſenſum contrarium proprio ſenſui, & interpretationibus Doctorem ab Eccleſia, vel uſu approbatorum. Vtrum hæc excommunicatio uſu recepta ſit, cum uſu receptas non eſſe omnes ferè alias eiſdem Concilij excommunicationes teſtentur, Caiet. verbo excommunicatio in fine, num. 81. Nau. in Man. cap. 17. num. 110. & ſequenti. Vide Soar. tom. 5. diſp. 22. ſect. 6. num. 8. Filliuc. in quaſt. moral. tract. 15. cap. 7. quaſt. 6. num. 177.

2. Vtrum autem licitum ſit interpretari Scripturam præter proprium ſenſum à Patribus acceptum? Affirmant Bannes p. 1. q. 1. diſp. 15. cap. 2. Azor. inſtit. moral. p. 1. lib. 8. c. 2. q. 3. Gabr. Vaſq. p. 1. diſp. 3. c. 2. Becan. in tract. de Fide cap. 3. quaſt. 6.

1. Scripturam interpretari licet præter proprium ſenſum à Patribus acceptum.

3. *Sed & impreſſoribus, &c.*] Concordat Concil. Lateranen. ſub ſeſſ. X. ſeſſ. 10. de impreſſione librorum, ubi etiam ſtatutum fuit, quòd nulli liceat imprimere, vel imprimi facere quosvis libros de rebus ſacris ſine nomine Auctoris, neque illos in futurum vendere, aut etiam apud ſe retinere, niſi primùm examinati probatique fuerint ab Ordinario & ſancta Inquiſitione ſub pœna anathematis, amiſſionis librorum, & pecuniæ. Vide Caſt. lib. 1. de poteſt. Legis pœnalis cap. 8. verſ. etiam quædam lex, Fulc. de viſitat. lib. 2. cap. 3. n. 9. Felician. de cenſur. it. de excommun. cap. 24. verſ. qui librum, pag. 95. Andræ. Gambar. de officio, & poteſt. Legati de latere lib. 2. num. 430. Valer. Reginald. in praxi ori panit. lib. 19. cap. 13. ſect. 4. num. 256. Cened. ad Decretal. collect. 8. num. 7. Piaſec. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 41. in princ. Homobon. de Bonis de examine eccleſiaſtico tract. 7. c. 1. q. 9. in princ. Metiſum de officio, & poteſt. Episcop. p. 3. alleg. 90. num. 12. Hieron. Roderic. in compendio quaſt. Regul. reſol. 89. n. 1. ubi ait, quòd dictum decretum Lateranenſe, quantum ad licentiam Ordinarij, confirmavit Tridentina Synodus in præſenti ſub eiſdem pœnis pecuniæ, & anathematis, ſubditque in Portugalia ſeruati dictum decretum Lateranenſe, at in Regnis Caſtellæ & ſu receptum eſſe, ut ſufficiat licentia ſupremi Conſilij Regij, iuxta eger Regiam. Azori. inſtit. moral. p. 1. lib. 8. c. 17. q. 1. ubi q. 2. idem reſoluit de quacunque Scriptura, & quaſt. 4. diſputat an comprehendat priuatas orationes, conciones, annotationes, & obſeruaciones de rebus ſacris.

Libri non ſunt imprimendi niſi prævia licentia.

Quid in Portugalia, & in Regnis Caſtellæ.

4. *Sine nomine Auctoris.*] An ſufficiat ſi nomen certi Collegij, Conuentus, vel Vniuerſitatis apponatur? Affirmat Azor. inſtit. moral. 2. lib. 8. c. 17. q. 3.

4. Libri non ſunt imprimendi ſine nomine Auctoris, vel certi Collegij.

5. *Et ſi Regulares fuerim, &c.*] Vide Fr. Emman. quaſt. Regular. tom. 1. quaſt. 8. art. 6. & tom. 2. quaſt. 104. art. 1. in fine, Galet. in Margarita aſum Conſcient. verbo legere, Hieron. Roder. in compendio quaſt. Regul. reſol. 89. Metiſum de officio, & poteſt. Episcop. p. 3. alleg. 90. n. 14.

5. Regulares de quorum licentia libros ſuos imprimere poſſunt.

6. Lectiones, annotationes, diſputationes, conciones, & alia ſimilia, necnon tractatus permanentes, tum ad deuotionem, tum ad quietationem Conſcientiarum, ſtimulationes Fratrum, & cætera, homini, quæ

que sibi inuicem communicant, Fratres, non possent sine licentia Superiorum euulgari, refert decisum Galet. *d. verbo legere* 3. & resoluit Aloyf. Ricc. in *decis. Curia Archiep. Neapolit. decis. 260. n. 6. p. 4.*

7. Prædicatores debent in suis concionibus abstinere a fabulis & falsis reuelationibus.

7. *Post hac temeritatem, &c.*] De Prædicatoribus quod debeant in suis concionibus abstinere à fabulis, & falsis reuelationibus prius statuerat Concil. Lateran. sub Leone X. sess. II. quod refert Fr. Ludou. Miranda in *man. Prælator. tom. 1. quæst. 30. art. 6. concil. 1. & 2.* Et de Prædicatorum munere, officio, & sciencia, vide Gilbert. Scheuch. *de Ecclesiast. vita, lib. 3. cap. 53. cum seqq.*

8. Scripturarum sacram verba ad profanam, & vanam interpretationem conuertere nefas est.

8. *Et sententia S. Scripturæ, &c.*] Quod nefas sit Scripturarum sacram verba ad profanam & vanam interpretationem conuertere docet Azor. *instit. moral. par. 1. lib. 8. cap. 2. quæst. 4.* & vide ad quid Emmanuel. de Valle *de incantat. & ensalm. opusculo 1. sect. 3. cap. 1. num. 2.*

9. Episcopus grauius procedere potest contra quosunque etiam laicos torquentes sententias, & verba S. Scripturæ ad scurrilia, & fabulosa grauius procedere potest resolut Paul. Tuse. *de Vitiis. lib. 2. c. 21. num. 34.* aduertens inde factum esse, & optime, vt in professione Fidei faciendâ à Prælati, Theologis, & aliis, inferatur illa clausula inter alias (ponsones de admittenda Sacra Scriptura, & quod eam nunquam quisquam accipiet, & interpretabitur nisi iuxta vniuersum sensum Patrum in constit. Pij IV. incip. *Iniunctum nobis.*

9. *Per Episcopos coercantur.*] Episcopum contra quosunque etiam Laicos torquentes sententias, & verba S. Scripturæ ad scurrilia, & fabulosa grauius procedere potest resolut Paul. Tuse. *de Vitiis. lib. 2. c. 21. num. 34.* aduertens inde factum esse, & optime, vt in professione Fidei faciendâ à Prælati, Theologis, & aliis, inferatur illa clausula inter alias (ponsones de admittenda Sacra Scriptura, & quod eam nunquam quisquam accipiet, & interpretabitur nisi iuxta vniuersum sensum Patrum in constit. Pij IV. incip. *Iniunctum nobis.*

10. Prædicatores in suis concionibus fabulas, & falsas reuelationes prædicantes debent rigoroſe ac ſeuere puniri ab Episcopis.

10. Quod Prædicatores in suis Concionibus fabulas, & falsas reuelationes prædicantes debeant rigoroſe ac ſeuere puniri ab Episcopis. diœceſanis ex Concilio Lateran. *d. ſeſſ. 11.* & ex hoc decreto colligunt Ludou. Miranda *d. q. 50. art. 7. concl. 1.* Homobon. de Bonis *de examine eccleſiæ tract. 11. cap. 7. q. 18. reſol. 3. in fine,* Aloyf. Ricc. in *decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 397. n. 2. p. 4.* Ego ipſe, *de officio, & potest. Episcoporum p. 3. alleg. 76. n. 48.*

SESSIO V.

Decretum de Peccato originali.

1. Peccatum originale.

1. *V*ide Nau. in *man. prælud. 8. à princip. Iodoc. in theſauro Catholico tom. 2. lib. 2. Azori. instit. moral. p. 1. lib. 1. cap. 3. & 32. de Iuſtitia originali, & lib. 4. cap. 25. de peccato originali, Iul. Lauor. de Indulgent. p. 2. c. 1. num. 4. cum multis ſeqq. alios refero in collectan. ad cap. maiores, de Baptiſmo.*

2. *Si quis non conſitetur, &c.*] Vide Azori. *d. lib. 4. cap. 25. q. 1.*

3. *Si quis hoc Acta peccatum, &c.*] Vide Azori. *d. lib. 4. cap. 26. prope fin. Valq. tom. 1. diſp. 151. n. 18. & 19. Molſel. in ſum. Theolog moral. tract. 8. l. 6. n. 16. & 26.*

2. Infantem baptizandi.

4. *Si quis paruulos recentes, &c.*] Vide Ægid. de Coninck *de Sacram. & cenſur. tom. 1. q. 68. n. 55.* Valent. diſp. 4. q. 3. puncto 3. eſſent. 1. Azori. *d. p. 1. lib. 4. cap. 34. verſ. quartus error, Valer. Reginald. in praxi fori*

fori pœnit. lib. 27. n. 66. Bonacin. de Sacramento disp. 2. q. 2. puncto 6. num. 10. cum seqq.

5. Possunt enim & debent baptizari Christianorum paruuli recentes, quantumvis parentes reculant, qui tunc tanquam apostatae possent puniri, vt docent Sot. in 4. dist. 5. q. vnic. art. 2. concl. 2. ante 2. arg. vers. secus de Christianorum probibis. Anton. Ricciul. de inre personarum extra gremium Ecclesie existens. lib. 2. cap. 32. in fine, Bonacin. d. puncto 6. num. 10.

6. Iudæorum verò, & aliorum infidelium infantes ante vsum rationis inuitis parentibus licetè baptizari non posse, nisi habeant vsum rationis, & petant Baptismum docent Gregor. Lop. d. 2. glos. 3. tit. 23. part. 2. S. Thom. 2. 2. q. 10. art. vlt. S. Antonin. in sum. p. 2. tit. 12. c. 1. §. pueri Iudæorum, Petet l. 12. verbo tornar à la se Catholica, tit. 3. lib. 8. Ordin. Parif. conf. 2. num. 38. Nact. conf. 43. 4. lib. 2. Nau. conf. 4. sub tit. de conuers. infidel. Simanch. de Cathol. instr. tit. 19. n. 52. Mench. illustr. lib. 1. cap. 8. num. 12. Cuch. instr. Canon. lib. 5. tit. de Baptismo n. 230. Cornet. Benincas. in tract. de pœnit. spec. 5. in iud. num. 8. Marquard de Iudæis p. 2. c. 2. sub n. 6. vers. sed dominus, Afflict. decis. 151. Valq. in 3. p. S. Thom. tom. 2. diff. 155. Azori. d. p. 1. lib. 8. c. 25. Egid. de Coninck de Sacram. & censur. tom. 1. diff. 68. art. 1. Soar. tom. 3. diff. 25. sect. 3. Palchal. de patria potestate p. 1. c. 2. sub n. 3. Valer. Reginald in praxi feri pœnitent. lib. 27. n. 68. Anton. Ricciul. d. lib. 2. cap. 32. per tot. Bonacin. d. puncto 6. n. 11.

7. Qua verò ætate infans dicatur habere vsum rationis ad hoc vt possit inuitis parentibus baptizari, diuersæ sunt Doctorem sententia: De quibus vide Bursat. conf. 231. num. 3. lib. 3. Palchal. d. p. 1. cap. 7. n. 6. Barthol. ab Angelis, de Sacram. vbi de Baptismo, §. 33. Nald. in sum. verbo Baptismus, num. 6. Campan. in diuers. lura Canon. rub. 7. cap. 1. à n. 10. Bonacin. d. puncto 6. num. 11. vers. si dubitetur, Anton. Ricciul. d. lib. 2. cap. 33. per tot. inter quos receptior tenet sententia, baptizandum esse si iam compleuit septennium.

8. Si quis per Iesu Christi, &c.] Vide Cou. in cap. alma mater. par. 1. §. 10. num. 11. Egid. d. tom. 1. quest. 69. art. 6. num. 1. Valer. Reginald. d. lib. 27. num. 61. Bonacin. d. diff. 2. quest. 2. puncto 7. num. 2. vbi quod Baptismus confert gratiam simul cum reliquis virtutibus, & donis, quæ gratiam consequuntur, modò non adsit obex ex parte suscipientis, & citat Tolct. Petr. Ledesma. Valq. & alios.

9. Gratiam in Baptismo productam remittere peccatum originale, & peccata actualia, quæ commissa sunt ante Baptismum, docent Barthol. ab Angelis de Baptismo Dial. 2. §. 166. Petr. de Ledesma in sum. par. 1. de Sacram. vbi de Baptismo cap. 9. Bonacin. d. puncto 7. num. 4. Cardof. in praxi Iudicam, verbo Baptismus, num. 24. ac proinde delere omnem peccatam peccatis debitam tradunt S. Thom. 3. p. quest. 69. art. 2. Petr. de Ledesma d. cap. 9. vers. tercera conclusion. Iul. Lauror. d. p. 2. cap. 3. num. 12. Bonacin. d. puncto 7. num. 5. scilicet quoad Deum, & in foro poli. glos. fin. in cap. gaudentes, de diuor. Dec. conf. 130. & in cap. que in Ecclesiis, num. 83. cum seqq. de constit. Cou. var. lib. 2. cap. 10. sub n. 4.

5. Baptizari debent Christianorū paruuli recentes quantumvis parentes reculant.

6. Iudæorum, & aliorum infidelium infantes ante vsum rationis inuitis parentibus licetè baptizari non possunt.

7. Infans quæ ætate dicatur habere vsum rationis.

8. Baptismus confert gratiam.

9. Peccatum originale, & peccata actualia, quæ commissa sūt ante Baptismum remittit gratia in Baptismo producta.

Surd. de alimentis tit. 7. q. 1. n. 45. Sanch. de Matrim. lib. 10. disp. 3. num. 5. Farin. in praxi crimin. p. 3. q. 98. n. 50. Cened. ad Decretal. collect. 2. 3. n. 31. Anton. Ricciul. d. tract. lib. 4. cap. 58. num. 17.

10. Pœnalitates in hac vita de facto non tollit Baptismus.

10. Pœnalitates tamen in hac vita de facto non auferre asserunt, S. Thom. d. quest. 69. art. 3. Valer. Reginald. d. lib. 27. num. 63. Bonacin. d. puncto 7. num. 7. Ego ipse in collect. ad cap. maiores, n. 8. de Baptismo.

11. Concupiscentia manet in baptizatis.

11. Manere autem in baptizatis concupiscentiam, &c. Vide Hentiq. in sum. p. 1. lib. 2. cap. 16. §. 2. & §. 7. Ægid. de Coninch. d. q. 69. art. 3. n. 6. Iul. Lauor. de Indulgent. p. 2. c. 3. n. 22. & 23.

12. Conceptio immaculata B. Virginis.

12. Declarat tamen, &c. De immaculata Beatissimæ Virginis Conceptione libros integros edidere Lusitanus Fr. Ægidius, de Præsentatione, & Hispanus Ferdinandus Quirinus de Salazar, illamque immunem fuisse à peccato originali multis comprobant, Henriquez in sum. lib. 3. cap. 11. §. 3. prope fin. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. quest. 57. Spin. in speculo testam. gloss. 3. princ. num. 17. Soaz. de Relig. tom. 1. lib. 2. cap. 8. n. 2. Valsquez in 3. p. S. Thomæ, tom. 2. disp. 116. Ceuall. commun. contra commun. quest. 346. Aldrete de Religiosa disciplina tuenda, lib. 2. cap. 20. n. 14. Campan. in diuers. Iuris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 139. Martin. Delri. disquisit. Magic. lib. 4. cap. 1. quest. 3. sect. 9. Azor. instit. Moral. par. 1. lib. 4. cap. 34. quest. 3. Galgancet. de Iure publico, lib. 3. tit. 70. Paul. Comitoll. respons. Moral. lib. 6. quest. 40. Portel. in dubiis Regular. verbo Conceptio Deipara, Villalob. in sum. par. 1. tract. 17. diff. 25. Hieronym. Roderic. in compendio quest. Regul. resol. 30. Ego ipse de officio, & potest. Episcopii, par. 3. alleg. 50. num. 109. cum seqq.

13. Paulus V. quid statuerit circa conceptionem immaculatam B. Virginis.

13. Nam sanctæ mem. Paulus V. volens submouere dissensiones, iurgia, & scandala, quæ cum magna Dei offensâ in populo Christiano oriuntur, ex occasione assertionis affirmatiuæ, quod B. Virgo fuerit cum peccato originali concepta, Feria quinta die 30. Augusti anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi, 1617. in generali Congregatione S. Romanæ Ecclesiæ & vniuersalis Inquisitionis contra hæreticam prauitatem habita post longam & maturam discussionem constituit, vt in posterum nullus audeat in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & aliis actibus publicis id asserere, donec res à Sede Apost. definiatur; cuius decreti verba transcripsit Campan. d. cap. 13. n. 140. & Hieron. Roderic. d. resol. 30. num. 2. & reperitur impressum, tom. 4. Bullar. constit. 7. Pauli V.

14. Gregorius XV. de eadem re.

14. Postmodum Gregorius XV. in eadem generali Congregatione S. Romanæ & vniuersalis Inquisitionis, die 24. Maij 1622. ex causis eisdem cuitandi scandala, dissensiones, atque discordias in Populo Christiano, &c, vt accepit, in aliquibus Regionibus iam ortæ sunt ex sermonibus priuatis, occasione assertionis affirmatiuæ extendit, & ampliauit etiam ad priuata colloquia, & scripta, mandans, & præcipiens omnibus, & singulis cuiusvis Ordinis, & instituti Regularibus, & aliis quibuscumque tam Ecclesiasticis quàm secularibus, ne de cætero donec articulus huiusmodi à Sede Apost. definitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apost. fuerit aliter ordinatum, neque etiam in sermonibus,

monibus, & scriptis priuatis audeant asserere, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmatiua aliquo modo agere, seu tractare, exceptis tamen quibus à Sede Apost. fuerit super hoc specialiter indultum: & in Sacrosancto Missæ Sacrificio ac Diuinis Officiis celebrandis eadem Sanctitas sua non alio, quàm Conceptionis nomine omnes tam seculares quàm cuiusvis Ordinis Regulares vti debere voluit, & contra transgressores statuit Ordinarios locorum, & hæreticæ prauitatis vbique locorum deputatos Inquisitores procedere posse, & in eos seuerè animaduertere; reperitur hoc decretum impressum, tom. 4. Bullarij constit. 29. Gregorij X V. & refert Iul. Lauor. de Indulgent. par. 2. cap. 21. num. 129.

15. Demum idem Gregorius X V. in constit. sua incip. Eximij, sub dat. 28. Iulij 1621. omnibus, & singulis Ordinis Prædicatorum Fratibus licentiam concessit, vt de cætero in quibuscumque priuatis eorum colloquiis, seu conferentiis inter se dumtaxat, & non inter alios, aut cum alijs de materia Conceptionis B. Mariæ Virginis differere, & tractare absque vllò pænarum in dictis Decretis Pauli V. & eiusdem Gregorij contentarum incurfu, liberè & licitè possint, & valeant: quod Decretum repetitur impressum post dictam Constit. 29. Gregorij X V. & in compendio Bullarij Flauij Cherubini in fine, & de eo meminuit Iul. Lauor. de Indulgent. par. 2. cap. 21. num. 33.

16. Vnde effectum est, vt ad imitationem Parisiensis, & Colonien-
is Academiarum, nonnullæ aliæ pro decreto statuerint ne cuius gra-
lus Magisterij, aut Doctoratus concederetur, nisi prius iureiurando se
adstrinxerit defendendi opinionem piam immaculatæ Virginis in suo
Conceptu, ita in Vniuersitate Complutensi, Valentis & Osiunæ fa-
ctum fuisse refert Miranda in lib. de Conceptione Virginis, cap. 93. fol. 677.
um seqq. vbi refert formulam iuramenti: & eodem iuramento solem-
niter se adstrinxit ipsa Ciuitas, seu Senatus Salmaticensis, quam imi-
ati sunt alij plures Ecclesiarum Cathedralium, & Ciuitatum Capitu-
lres, & Magistratus, vt Cæsaraugustæ in Aragonia, & Eboræ in Por-
tugalia, teste Portel, in addit. ad dubia Regularia, verbo Conceptio Deipara,
4 vbi à n. 1. Multis rationibus, Iuribus, & Doctorum, ac miraculorum
estimonijs probat contra quendam Doctorem Cæsaraugustanum præ-
atum iuramentum seu votum publicè celebratum ab Academicis &
ommunitatibus esse licitum, sanctum, laudabile, ac pium.

15. Prædicatoribus
Fratibus conceditur
licentia in quibuscū-
que priuatis eorum
colloquiis differere
de materia Conce-
ptionis B. Virginis.

16. Vniuersitates stu-
diorum nonnullæ sta-
tuto se adstrinxerunt
defendendi opinionem
piam immaculatæ
virginis in suo con-
ceptu.

DE REFORMATIONE.

*De interpretatione sanctæ Scripturæ in Ecclesiis necessaria,
atque aliis ad id pertinentibus.*

CAPVT PRIMVM.

1. Præbenda Theologalis quomodo erigenda.

1.

IDE *Nau. in man. cap. 27. num. 107. Sebast. Me dñc. in summa peccatorum, par. 2. cap. 2. tit. 3. q. 74. n. 109. Paul. Tulch. de Visitat. lib. 1. cap. 17. num. 11. & 12. Zerol. in praxi Episcop. par. 1. verbo, Præbenda Theologalis. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 20. n. 53.*

Galet. in Margarita casuum Consciens. verbo legent, Nicol. Garc. de benef. par. 5. cap. 4. a num. 130. Monet. de distribut. quotid. par. 2. quest. 10. & de commutat. ultim. volum. cap. 10. num. 191. cum multis seqq. Homobon. de Bonis de humana vita statibus, cap. 11. in princ. & cap. 12. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 175. & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 101. Meripsum de officio, & potest. Episcopi, par. 3. alleg. 56. & de Canoniciis, & Dignitatibus, cap. 27.

2. Consuetudo quod detur à Capitulo stipendium perpetuum Theologo, qui doceat, seruanda est, vbi non est constituta Præbenda Theologalis.

2. *In illis Ecclesiis, &c.] Vbi non est constituta Præbenda Theologalis, & viget consuetudo quòd detur à Capitulo stipendium perpetuum Theologo, qui docendi ibi officio fungatur, ea seruanda est; quòd si illud etiam poterit Theologum reddere diligentiorum in sui muneris functione, triennium eius conductionis Ordinarius vnà cum Capitulo præfinire debet, ita decisum refert Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Præbenda Theologalis, vers. ad secundum.*

3. Lector S. Scripturæ etiam scholasticæ vacare potest à lectione mensibus Iulij, Augusti, & Septembris.

3. *Pro lectoribus S. Scripturæ.] Etiam scholasticæ, vt per Galet. d. verbo legere 2. quem refero Ego ipse de officio, & potest. Episc. p. 3. alleg. 56. num. 6. vbi num. 7. ex eodem resoluo huiusmodi lectorem mensibus Iulij, Augusti, & Septembris à lectione vacare posse, de quo etiam Garc. d. par. 5. cap. 4. num. 157.*

4. Lector S. Scripturæ non potest obtinere aliud beneficium incompatible.

4. *Per se ipsos, &c.] Et ideo Lectorem S. Scripturæ non posse obtinere aliud beneficium incompatible, refert decisum Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 1. tit. 3. num. 2.*

5. Theologus habens Præbendam si legitime obtineret Parochialem tenetur in ea residere amissis distributionibus quotidianis, & aliis emolumentis, quæ tamen deseruiantibus dari solent, in officio autem arbitrio Ordinarij alium deputare debet, assignato ei competenti salario, Aldan. d. loco.

5. *Si Theologus huiusmodi habens Præbendam legitime obtineret Parochialem, tenetur in ea residere amissis distributionibus quotidianis, & aliis emolumentis, quæ tamen deseruiantibus dari solent, in officio autem arbitrio Ordinarij alium deputare debet, assignato ei competenti salario, Aldan. d. loco.*

6. *Canonicus Theologalis non potest compelli ad ponendum substitutum, quando ex capite infirmitatis sanabilis impeditur, quominus per*

per se ipsum legere valeat, eo vero casu, quo quis esset substituendus, electio substituti ad Episcopum spectat, ita refert decisum Nicol. Garc. *disp. 5. c. 4. n. 159.* Et ideo cum quidam Canonicus Theologus instaret sibi licere legere per substitutum stante impedimento infirmitatis, fuit illi concessa licentia ad sex menses, refert Aldan, *vbi sup. num. 4.* vbi testatur ita decisum sub die 13. Nouembris 1627.

7. Præbenda Theologalis dum vacat, potest Episcopus fructus applicare alicui personæ, quæ supplicat munus legendi, ex Selli: *in selectis Canon. cap. 2. num. 15.* vbi refert ita decisum in Camerinen. 8. Februarij 1594. & debet dari in commendam vni Canonico idoneo eiusdem Capituli, si adfit, donec titularis provideatur, secundum Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gl. 1. §. 8. num. 26. quem refero d. alleg. 56. num. 14.*

8. Quando Clericus secularis idoneus non reperitur pro dicta Præbenda, statuerunt Pius V. & Gregorius XIII. collationem huius Canonicatus suspendendam esse donec inueniatur idoneus Theologus secularis, si fieri possit: interim vero nullum esse ab Episcopo fructuum ipsius Canonicatus eisdem aut curatorem deputandum; sed eos omnes Superiori alicuius monasterij tradendos, qui curet, vt aliquis idoneus Theologus ex suis Regularibus publicè Sacram Scripturam in Cathedrali doceat, prout hic mandatur, eique inprimis necessaria subministrat ex dictis fructibus; quod si quid reliquum erit, in Monasterij vsum conuertatur, ita Aldan. *vbi supra num. 2.* Zerol. *d. verbo Præbenda Theologalis, §. 5. Ego d. alleg. 56. num. 15.*

9. Canonici, & cæteri Presbyteri Ecclesiæ Cathedralis tenentur accedere ad lectionem S. Scripturæ Theologi illam legentis, ex Selli. *in selectis Canon. cap. 2. num. 3.* vbi refert decisum sub die 11. Augusti 1618.

10. *Et aliis locorum Ordinariis eligendum, &c.*] Electio Lectoris soli Episcopo competit, nec suecessori præiudicium sit aliter per prædecessores fuit obseruatum, & id intelligendum est de his Canonicatibus Theologalibus, qui erecti non sunt ante Concilium; si verò erecti essent ante Conc. seruandum est quod ante Cone. fiebat, refert ita decisum Nicol. Garc. *d. par. 5. cap. 4. num. 161.*

10. Electio Lectoris soli Episcopo competit.

11. *Cogans & compellans, &c.*] Præbendam Theologalem obtinens si legere villo modo nolit, poterit Episcopus illum cogere comminationibus pœnarum, sequestrationibus fructuum, assignatione portionis de eisdem fructibus alteri, qui ipsius loco legat, demum crescente contumacia, ad alias pœnas etiam priuationis deuenire poterit, factaque priuatione ad corroborandum Concilij decretum, Episcopus declarare debet talem Præbendam & Canonicatum affectum fuisse, & esse ex Conc. pro S. Scripturæ Lectore, tunc deligat personam idoneam, quæ id munus per seipsum exequi valeat, & illi per Ordinarium collatorem huiusmodi Præbenda conferatur, ita Aldan. *vbi supra n. 5. vbi refert sic decisum in vna Maioricens.*

11. Præbendæ Theologalem obtinens si legere villo modo nolit, quomodo cogendus.

12. Et si Ordinarius inferiorum fuerit negligens, puta Prior, Abbas, Præpositus, & cæteri similes alicuius Ecclesiæ Collegiatæ, poterit

Episcopus in cuius diocesi sunt; supplere, id est cogere, refert decifum Aldan. *d. loco.*

13. Episcopus potest cogere Canonicos, & Confessarios sub poena pecuniaria ad Congregationem casuum Conscientiae, refert decifum Selli. *d. loco num. 25.* sub die 11. Julij 1620. Ego ipse *d. c. 27. num. 29.*

14. Canonici, & Præbendam Magistrali obtinens si in ea, ut tenetur, resideat, fructus Canonici, & Præbendæ percipere potest.

14. *De cetero verò Præbendæ, &c.*] Obtinens Canonici, & Magistrali Præbendam cum Parochiali, si in ea, ut tenetur, resideat, fructus Canonici, & Præbendæ percipere potest, ita tamen ut quotidianas distributiones amittat, atque alia præterea, quæ absentes iusta de causa percipere non possunt. In Præbenda autem Magistrali idoneum virum sibi substituat, qui ex veteri instituto annexum suæ Præbendæ munus obeat sacra Scripturæ interpretandæ, ita refert decifum Aldan. *d. loco num. 6.*

* 15. *Conferantur.*] A quo autem hæc collatio fieri debeat, Concilium non expreßit, quare pertinebit ad eum ad quem antea de iure spectabat, ut ex infra dicendis *n.* apparebit.

16. *In Ecclesiis autem Metropolitanis, vel Cathedralibus, &c.*] Præbendæ Theologalis deputatio non habet locum in Ecclesiis Cathedralibus Regularibus, ubi Præbendæ non sunt distinctæ, nec Ecclesiæ numeratæ, prout est Cathedralis Pampilonen. sed cogendi sunt Monachi ut provideant de Lectore idoneo Theologiæ, qui publicè legat non solum ipsis Monachis, sed omnibus aliis audire volentibus, ex Aldan. *ubi supra num. 8.* ubi testatur ita decifum in Pampilonen. 9. Septembris 1573. *refere d. c. 27. n. 2.*

17. *At etiam in Collegiis.*] Habet locum etiam in illis, quarum Præbendæ sunt de iure patronatus laicorum, ut refert decifum Monet; *de commut. ultim. vol. cap. 11. num. 262.* & Nicol. Garc. *d. p. 5. c. 4. num. 162.* ubi addit, quod in eis deputari debet Præbenda primò vacatura concurrentibus omnibus requisitis, & quòd persona non nominetur ante vacationem, & quòd illius electio spectabit ad Episcopum, collatio verò ad quem legitimè spectabat ante deputationem.

18. *In aliquo insigni oppido.*] Quod dicatur oppidum in signe iudicis arbitrio relinquendum esse resoluunt, *glos. verbo copia in cap. statutum, de rescript. in 6. Lap. Specul. Tiraq. & alij apud Menoch. de arbit. casu 158. num. 4.* Massobr. de Synodo Diocesana, *cap. 4. dub. 14.* Ego ipse *de Canonicis & Dignitat. cap. 2. à n. 18.* Principalis verò qualitas, quæ locum insignem reddit, est numerus habitatorum, Bonifacii de Vitalin. *in Clem. granis, num. 56. de sent. excom. Nat. cons. 1. de verbor. signif. ubi respondit oppidum Fonscæ Toletanæ Diocesis esse insigne, quia habebat octingentos muncipes.*

19. *Vbi nullà Præbenda, &c.*] Vbi nullæ sunt Præbendæ, id quòd Canonici tantum distributiones quotidianas habeant, idem statuendum est quòd de Præbendis, cum illarum loco succedant, refert decifum Aldan. *ubi supra num. 7.*

20. *Præbenda quomodocumque.*] Comprehendi quoque Præbendam, cuius

ius fructus omnes consistunt in distributionibus quotidianis, sicut liquas, testantur resolutum Nicol. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 128. Ego ipse d. 17. num. 7. Aldan. citato loco. Si verò vacaverit Portio non includitur de decreto, quia non venit appellatione Præbendæ, ut refert decifum atc. d. num. 128.

11. *Præterquam ex causa resignationis.*] Theologo Canonico in vim ionis factæ ab Episcopo de Præbenda vacatura, non competit ius luerius Canonicatum vacaturum per resignationem ex Selli. d. cap. 2. num. 4. vbi refert decifum in Monopolitana sub die 29 Augusti 1726.

12. *Primò vacatura.*] Non tamen in mense Apostolico, quia non comprehenduntur sub hoc decreto Præbendæ vacantes in mensibus feruatis, ut refert decifum Nicol. Garc. d. p. 5. c. 4. num. 128. Requiritalem deputationem ut Præbenda primò vacatura Theologalis sit, in Theologalem erecta, refert decifum Nicol. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 155. Item refero d. alleg. 56. num. 3. & ideo si in prouisione Præbendæ non sit facta actualis deputatio, non potest prouisus compelli obire munus caturæ ex eod. Garc. loco proxime citato.

13. Præbendæ Theologalis erectio non habet locum in ea, quæ gote statuti à sequenti Canonico optatur; sed illa Præbenda, quæ miscrit Canonicus, qui nouissimè optat, huic muneri vnita, & affecta manet, ita testatur decifum Nicol. Garc. in addis. ad d. p. 5. c. 4. n. 130. vna Lunen. Sarranen. 6. Iulij 1792.

14. Electionem personæ ad huiusmodi Præbendam Theologalem vacantem in mense Ordinario pertinere ad solum Episcopum, collationem verò ad illos, ad quos antea spectabat, referunt decifum Nicol. arc. d. cap. 4. num. 162. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 2. num. 83. Ego se d. alleg. 56. num. 4. Si verò vacauerit in mense Apostolico, vel alias sit reseruata, seu affecta, electionem personæ, & collationem spectat ad Papam resoluunt idem Garc. d. cap. 4. num. 164. & Gonzal. d. loco. contra Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo beneficium, §. 3. & verbo Præbenda Theologalis §. 4. existimantes electionem ad Ordinarium semper spectare.

15. Præbendæ Theologalis collatio erectæ post Conc. spectat ad illum, ad quem ante Conc. spectabat, etiam in casu, quo ante Conc. electio spectabat ad Capitulum, & institutio ad Episcopum, ex Selli. d. cap. num. 13. vbi refert ita decifum in vna Toletana sub die 24. Septembris 1792.

16. Electio personæ, cui conferendus est Canonicatus habens annexum onus lectionis S. Theologiæ ex præscripto Conc. pertinet ad Episcopum, collatio verò eidem personæ facienda ab eis ad quos ante onci. pertinebat, quamuis regulariter in ea Ecclesia electio sola Canonicorum pertineat ad Capitulum, & confirmatio siue institutio ad Episcopum, ex Selli. loco citato, vbi refert ita fuisse decifum in Aretina 1. Iulij 1627.

17. Præbenda sic erecta, & deputata pro Theologo à sequenti Canonico optari non potest, prout referunt decifum Gonzal. ad reg. 8.

Cancel.

14. Electio personæ ad Præbendam Theologalem vacantem in mense Ordinario pertinet ad solum Episcopum, collatio verò ad illos, ad quos antea spectabat.

15. Præbendæ Theologalis collatio erectæ post Conc. spectat ad illum, ad quem ante Conc. spectabat.

17. Præbenda erecta, & deputata pro Theologo à sequenti Canonico optari non potest.

Cancell. gloss. 34. num. 80. Monet. de optione Canon. cap. 3. quæst. 6. n. 129. Nicol. Garc. in addit. ad d. p. 5. cap. 4. n. 132. Ego ipse d. alleg. 56. n. 10.

28. Theologus Canonici non est admittendus ad ius optandi.

28. Præbenda Theologalis sicut non potest ab aliquo Canonico optari cum detur per electionem prævio examine, ita Theologus non est admittendus ad ius optandi, refert decisum Nicol. Garc. in addit. ad d. par. 5. cap. 14. num. 134. & dicitur sic decisum sub die 12. Februarii 1601.

29. Præbendi Theologalem obtinens non potest illam dimittere, & aliam optare.

29. Præbendam Theologicalem obtinens non potest illam dimittere, & aliam optare, ad instar aliorum Canoniorum, ita Selli. d. loco, ubi refert sic fuisse resolutum sub die 7. Iunii 1601. prout assero d. cap. 27. num. 21.

30. Canonici theologus, qui resignavit in manibus Ordinarii Præbendam Theologicalem non potest obtinere mediante optione pinguiorem cum retentione sui stalli in choro.

30. Canonici Theologus, qui resignavit in manibus Ordinarii Præbendam Theologicalem, potest obtinere mediante optione pinguiorem cum retentione sui stalli in choro, ex Aldan. d. loco, ubi testatur sic fuisse resolutum super Ritibus in vna Veronen. 2. Septembris 1597. cuius memini Ego ipse d. cap. 27. num. 22.

31. Canonici theologus an possit ex consuetudine obtinere dignitatem in eadem Ecclesia.

31. Canonici Theologus stante consuetudine in Ecclesia Cathedrali, ut per quemlibet Canonicum habentem Præbendam Canonicatui annexam obtineatur vna ex dignitatibus in eadem Ecclesia, quæ nullum habet onus seu emolumentum, sed solum sedet supra Canonicos, & illos in processibus præcedit, potest dictam dignitatem obtinere, ex Selli. d. loco, ubi refert resolutum sub die 18. Nouembris 1628. cuius decisionis memini d. cap. 27. num. 23.

32. Optio in Præbenda primò vacatura post Conc. locum non habebit, si ante optionem præcesserit erectio in Theologalem.

32. Optio in Præbenda primò vacatura post Conc. locum non habebit, si ante optionem præcesserit erectio in Theologalem, ita refert decisum Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 130.

33. Theologus post quàm vacaverit Præbenda suo officio vnita, & eam adeptus fuerit, debet sedere in loco sui Canoniciatus.

33. Theologus postquam vacaverit Præbenda, quæ suo officio fuit vnita, & eam adeptus fuerit, debet sedere in loco sui Canoniciatus, ut attestatur resolutum idem Garc. in addit. ad d. par. 5. cap. 4. num. 111. Nam Præbenda Theologalis non est dignitas, & ideo primum locum eam obtinens relinquere debet antiquioribus Canonicis, ex Selli. d. loco, ubi dicit ita fuisse decisum in vna Mediolanensi cuius resolutionis memini d. cap. 27. num. 25.

Præbendam Theologicalem obtinens debet relinquere primum locum antiquioribus Canonici.

34. Lectori theologo ex gratia debentur distributiones quotidianæ pro tota die qua legierit.

34. Lectori theologo non debentur distributiones quotidianæ pro illis horis, quibus legit, ex dispositione iuris communis per gloss. vlt. in cap. quia nonnulli. de Magist. tamen sanctæ mem. Gregorius XIII. ex gratia illas debere ei voluit, non modò pro illis horis, ut si manè legat pro horis matutinis, & Missa solemni, sed etiam pro tota die, ita referunt decisum Piafesc. in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. n. 9. vers. similiter, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. 5. proem. num. 180. Nicol. Garc. de benefic. par. 3. cap. 2. num. 118. Armendar. in addit. ad recap. legum, Nauarr. lib. 2. tit. 23. l. 2. 6. 2. de residentia, num. 68. Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 1. num. 27. Aloyf. Ric. in praxi rerum fori Eccles. decis. 495. & 498. in 1. edit. aliis resol. 386. num. 6. & resol. 389. mem. 6. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 56. n. 8. & de Canonic. cap.

35. Distributiones quotidianas quamvis lucrificare minimè debeat obtinens præbendam theologalem, si diuinis non intersit, etiam die, quo lectionem habet, vt tamen diligentius huic muneri præutissimo theologalem obtinens vacare queat, illi conceditur vt decem omnibus illis diebus, quibus huiusmodi munere functus fuerit, distributiones quotidianas percipiat, quamvis choro non intersit, Sell. citato loco, vbi dicit sic fuisse resolutum in causa Oriolen. Augusti 1616.

36. Theologus, qui diuinis pro præsentibus habetur diebus, quibus lectio non censetur præfens matutinis, quæ ex antiqua Ecclesiæ consuetudine dicuntur sero præcedenti pro die sequenti, vt referunt decem Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. n. 118. Armend. d. loco v. 70.

37. Theologo illa die, qua legerit, tribuendæ sunt distributiones quotidianæ omnium horarum, licet choro non interfuerit, ex Sell. loco, qui refert ita resolutum in Fanen. 3. Augusti 1614.

38. Obtinens theologalem impeditus studio, & lectione ad huiusmodi præbendam spectante, lucrari potest non solum distributiones, sed etiam emolumenta quæcunque personaliter interessentibus dari licita, etiamsi choro non intersint, ex Sell. d. loco, n. 19. vbi refert decem in Oriolen. 12. Augusti 1618.

39. *Alicuius simplicis beneficii, &c.* Ergo vbi sunt præbendæ, & Canonicatus, non potest assignari aliud beneficium pro isto Theologo, refert decem Aldan. d. loco, n. 10.

40. *Sacra Scriptura lectio.* Satisfieri Concilio etiam scholasticam theologiam docendo, refert decem Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 156. & Aldan. vbi supr. n. 15. & citati supr. n. 3.

41. Tempus, horam, & materiam sacræ Scripturæ, super qua legendum sit, remitti arbitrio ordinarij, referunt decem Aldan. vbi supr. Nicol. Garc. d. part. 5. cap. 4. num. 156. Ego ipse d. alleg. 56. num. 6. & de mon. cap. 27. num. 26.

42. *Saltem Magistrum habeant, &c.* Fieri tamen non potest, casu, si deficit Magister Grammaticæ in vrbe, vt Curatus ruralis ibi habet, relicto idoneo vicario, & approbato ab ordinario, etiamsi Curatus solemnibus saltem festis officium in parochia exercere vellet, ita ferunt decem Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 6. num. 254. Sanctarel. v. resol. q. 3. num. 32. & citati per me de officio & potest. parochi, part. 3. p. 8. num. 28.

43. *In monasterijs quoque Monachorum.* Etiam Carthusianorum strictioris clausuræ, vt refert decem Aldan. vbi supr. num. 16.

44. *Episcopi locorum in hoc, &c.* Posse Episcopum, vti Sedis Apostolici legatum, Regulares suæ diocesis compellere vt lectionem S. Scripturæ in monasterijs suis habeant, per hunc textum asserunt Fusc. de sitat. lib. 2. cap. 15. n. 73. Franc. Leo in thesaur. fori eccles. part. 2. cap. 2. m. 59. Piaflec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 41. versitem. Campan. diuersorio iuris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 5. Ego ipse d. alleg. 56. n. 16. vbi refero Paulum V. fel. record. const. sua incip. Apostolica seruatur,

35. Præbendam theologalem omnibus distributionibus quotidianas percipit, quamvis choro non intersit.

36. Theologus Canonici non censetur in die quo legit præfens matutinis, quæ ex antiqua Ecclesiæ consuetudine dicuntur sero præcedenti pro die sequenti.

37. Theologo illa die qua legerit tribuendæ sunt distributiones quotidianæ omnium horarum, licet choro non interfuerit.

38. Et etiam emolumenta quæcunque personaliter interessentibus dari solita.

39. Beneficium aliud assignari non potest pro Theologo vbi sunt præbendæ, & Canonicatus.

40. Theologi scholasticam si doceat Theologus satisfit.

41. Ordinarij arbitrio remittitur tempus, hora, & materia S. Scripturæ super qua legendum sit.

42. Curatus ruralis non potest abesse vt Grammaticæ doceat in vrbe.

44. Episcopus vti sedis Apostolici legatus potest Regulares suæ diocesis compellere vt lectionem S. Scripturæ in suis monasterijs habeant.

sub dat. Kalend. Augusti 1610. ordinasse, vt in omnibus Regularium domibus, seu monasteriis lectio linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, & Arabicæ habeatur, & à Regularibus diligenter addiscatur.

45. Ordinarij licentia, seu examē etiam quoad vitam & mores non requiritur ad lectionē S. Scripturæ in conuentibus Regularium habendam.

45. Non requiri licentiam, seu examen ordinarij ad illam lectionem S. Scripturæ in conuentibus Regularium habendam, refert decifum Galer. in *margarita casuum confient. verbo legere, & verbo licentia.*

46. Examinandi igitur, & approbandi ab Episcopo non sunt de vita, moribus, & scientia admittendi ad officium legendi S. Scripturam in conuentibus Regularium, ex Sell. loco citato, num. 18. vbi refert ita decifum in vna Mediolanen.

47. Magister ludi litterarij examinari potest ab Episcopo in iis dumtaxat, quæ spectant ad fidē, doctrinā Christianam, & bonos mores.

48. Docētes S. Scripturā in scholis publicis, & discipuli, qui in illis student, plene gaudent priuilegiis omnibus de perceptione fructuum in absentia.

47. *Examinatus, & approbatus.*] Magister ludi litterarij examinari potest ab Episcopo in iis dumtaxat, quæ spectant ad fidē, doctrinam Christianam, & bonos mores, Aldan. vbi supra num. 17. vbi refert sic fuisse decifum.

48. *Docentes verò S. Scripturam, &c.*] Priuilegiis omnibus de perceptione fructuum præbendarum, & beneficiorum suorum in absentia concessis à iure communi in cap. vlt. de magistr. plene gaudere, & frui docentes S. Scripturam in scholis publicis, & discipulos, qui in illis student, tradunt Rebuff. in *praxi tit. de dispensat. de non resident. n. 25. & in tract. de priuileg. schol. priuileg. 29. & 31.* Horat. Luc. eod. tract. priuileg. 99. & 100. Fr. Emman. in *summ. tom. 1. cap. 33. num. 2. & tom. 2. cap. 36. num. 2. & in addit. ad Bullam Cruciate, cap. 7. ad 4. concl. n. 27.* Nicol. Garc. part. 3. cap. 2. num. 54. Veg. in *summ. part. 1. cap. 36. casu 41.* Fusc. de *visitat. lib. 2. cap. 9. num. 10.* Petr. Lefnaud. in *tract. de priuileg. Doctorum, p. 2. §. 22.* Iacob. Beni. in *tract. de priuileg. Iureconsulte. part. 1. priuileg. 15. num. 1.* Carol. de Grassis de *effectib. clerical. in pralud. n. 106.* Vgolin. de *officio Episcopi, cap. 19. in princ. num. 6. & cap. 43. §. 2.* Azor. in *stit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 4. quest. 3. & cap. 5. quest. 1. & 8.* Gonzal. ad *regul. 8. Cancel. §. 7. proœm. n. 180.* Aloyf. Ricc. in *collect. decif. collect. 446.* Monet. de *distribut. quotid. part. 2. quest. 10. à princip. Sanctarel var. resol. quest. 3. à n. 9.* Ego ipse d. alleg. 56. num. 18. & de Canon. cap. 27. num. 46.

49. Idem de docentibus, vel studentibus ius Canonizcum.

49. Idem dicendum de docentibus, vel studentibus ius Canonizcum, quia hodie ad Ecclesiam bene regendam non minus prodest ius Canonicum, quàm Theologia, vt concludunt Nicol. Garc. d. c. 2. n. 65. Iacob. Beni. d. tract. de priuileg. Iurisconsulte. p. 1. priuileg. 15. num. 4. Carol. de Grassis in d. pral. num. 95. cum seqq. Sanctarel. d. quest. 3. num. 18. Monet. d. cap. 10. num. 4. Ego ipse d. alleg. 56. num. 28. vbi cum eodem Monet. citato loco, num. 21. dico quid tenendum in docentibus, vel studentibus iuri ciuili, de quo etiam Sanctarel. d. quest. 3. num. 10.

50. Canonicus vt fructus à absentia percipiat debet legere in studio generali de licentia vniuersitatis.

50. *Dum publicè.*] Delicentia tamen vniuersitatis, seu claustris, siue Collegij Doctorum ratione stipendij, seu cathedra, prout decifum refert Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 59. & 60. quem cito d. alleg. 56. n. 27.

51. *In scholis.*] Generalibus scilicet, seu celebri vniuersitate, sicut tradunt Læ. Zech. de *repub. eccles. tit. de cleric. num. 7. vers. 18.* Horat. Luc. ad finem tract. de priuileg. schol. num. 23. Flores de Mena var. lib. 3. quest. 24. n. 19. Ego ipse d. alleg. 56. n. 21.

52. Dicitur

52. Dicitur autem studium generale, quod est erectum, & institutum per Papam, Regem, seu Principem, vt per Cassan. in catalogo gloria mundi, p. 10. confid. 32. Perez l. 1. tit. 10. lib. 1. ordin. Hottig. in parrochio pro Cesar augustinus gymnasio, p. 1. à num. 13. & part. 3. num. 2. quos refero d. alleg. 56. num. 22.

53. Vnde non sufficere studiū quod non sit vniuersitas, quamuis in eo oprime legatur, & publicè cuicunque audire volenti, dixi d. alleg. 56. num. 22. contra Monet. d. q. 10. n. 17. Sanctarel. d. q. 3. n. 12.

54. Et ideo scholares in Ecclesiis cathedralibus non gaudere eisdem priuilegiis, sicut studentes in studiis publicis, & Academiis, referunt decism Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 117. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra, lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. de residents num. 124.

55. Docuerunt.] Fructus sui canonicatus in absentia percipit Canonicus legendo in vniuersitate Theologiam cum licentia claustrī, etiam si non haberet cathedram, nec salarium, vt refert decism Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. n. 61.

56. Student.] Otiosos verò, qui non student, & scholas non frequentant, non gaudere priuilegiis scholasticorum, nec absentes causa studij fructus suorum beneficiorum percipere, resoluunt Tiraquel. in rast. cessante causa, part. 1. num. 213. Mascard. de probas. concl. 1290. num. 9. um seqq. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. quæst. 9. art. 10. Prosp. de Augustino in addit. ad Quarant. in summ. Bullarj, verbo residentia, vers. limita, Sanctarel. d. q. 3. n. 16. Ego ipse d. alleg. 56. n. 24.

57. Priuilegijs omnibus de perceptione fructuum, &c.] Absentem causā studij non percipere quotidianas distributiones, probat text. in cap. ires. de prabend. & hoc idem, cum circa illud Conc. in præsentī nihil innouauerit, decism referunt Gurtier. canon. lib. 2. c. 15. num. 12. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo distributiones quotidianæ, §. 3. Sandoval de officio eccles. part. 6. cap. 17. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. proæm. num. 78. Quarant. in summ. Bullarj, verbo residentia, vers. quod autem, Nicol. Garc. l. cap. 2. num. 112. Monet. d. cap. 10. n. 23. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 166. num. 17. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 19. §. 2. num. 6. Armendar. l. loco, num. 67. Aloyf. Ricc. in d. praxi fori eccles. decis. 495. in 2. edit. alias resol. 386. n. 3. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 56. n. 19.

58. Docens ius Canonicum in publica vniuersitate priuilegijs de percipiendis in absentia præbendarum suarum fructibus gaudent, & potiuntur, quamuis præbendæ, quas obrinent, sitæ sint in cathedrali eiusdem ciuitatis, in qua publici lectoris munere funguntur, ita sub lie 14. Aprilis, 1595. decism refert Nicol. Garc. in addit. ad d. part. 3. cap. 2. num. 85.

59. Canonico in publica vniuersitate docenti ius Canonicum non lebentur distributiones quotidianæ, si in choro non interfit, quamuis omnes redditus in solis distributionibus quotidianis consistat, ex Sell. l. loco, vbi restatur resolutum in vna Limen. 18. Decembris, 1627.

60. Canonicus absens studiorum causa percipit quidem fructus præbendæ, nō autem distributiones quotidianas; quæd si in huiusmodi

52. Studium generale dicitur quod est erectum, & institutum per Papam, Regem, seu Principem.

53. Studium quod non sit vniuersitas non facit quod in eo Canonici studentes percipiant fructus in absentia.

54. Scholares in Ecclesiis cathedralibus non gaudent eisdem priuilegiis, sicut studentes in studiis publicis.

55. Canonicus fructus sui canonicatus percipit in absentia, legendo in vniuersitate cum licentia claustrī.

56. Otiosi, qui non student, & scholas non frequentant, non gaudent priuilegiis scholasticorum, nec absentes causa studij fructus suorum beneficiorum percipiunt.

57. Absens causa studij nō percipit quotidianas distributiones.

58. Ius Canonicum docentes in publica vniuersitate eundem ciuitatis gaudent ibi priuilegijs de percipiendis in absentia præbendarum suarum fructibus.

59. Canonico in publica vniuersitate docenti ius Canonicum nō debentur distributiones quotidianæ si choro non interfit, quāuis omnes redditus in illis solis consistant.

60. Canonicus absens studiorum causa percipit quidem fructus præbendæ, nō autem distributiones

dempta tertia parte si illis omnes Capituli redditus consistant.

distributionibus omnes Capituli redditus consistant, percipit etiam distributiones, dempta tertia parte, quæ inferuentibus accrescit: nullo autem casu debet ipse Canonicus percipere distributiones Missis, aut defunctorum anniuersariis applicatas, ita referunt decisum Piaf. in *praxi Episcop. p. 2. cap. 3. sub n. 9.* Nicol. Garc. in *addit. ad d. p. 3. c. 2. n. 253.* Armendar. d. lib. 2. tit. 23. de *residentia Canon. num. 8.* Ego ipse d. *allegat. 56. num. 18. & 19.*

61. Distributiones quotidianas, & certam partem in distributionem conuersum non possunt capere habentes quascunque inaequales percipientis fructus beneficiorum suorum in absentia studiorum causa.

61. Habentes quascunque facultates percipiendi fructus beneficiorum suorum in absentia studiorum causa, nec distributiones quotidianas, eo ipso absentia tempore, nec præbendæ suæ tertiam partem in eius generis distributiones Tridentini decreti auctoritate conuersam capere possunt, vt referunt decisum Aloyf. Ricc. d. *resol. 386. n. 3. in fine.* Monet. d. *cap. 10. n. 24.* Ego ipse d. *allegat. 56. n. 19. prope fin.* Absentia enim studiorum causa etiam obtenta licentia à Sede Apost. non excusat ab amissione istius tertiae partis, sicut nec excusat ab amissione distributionum quotidianarum, ita referunt decisum Gonzal. d. *5. 7. proem. num. 179.* Armendar. d. *loco, n. 123.*

62. Distributiones dempta tertia parte lucratur Canonicus absens causa studij quando præbenda est censis, & ferè omnes fructus consistunt in distributionibus.

62. Quia quando præbenda est tenuis, & ferè omnes fructus consistunt in distributionibus, tunc absens causa studij lucratur etiam distributiones, dempta tertia parte, vt resoluit Aloyf. Ricc. in *praxi aenea, resol. 70. n. 3.*

63. Licentia Episcopi non requiritur in docetibus publicè in scholis S. Scripturæ, aut ius Canonicum, sed bene in studentibus.

63. Quamuis in docentibus S. Scripturam, vel Theologiam, aut ius Canonicum publicè in scholis, & ab vniuersitate conductis licentiam Episcopi non requiri referat sibi fuisse responsum Nicol. Garc. d. *p. 3. cap. 2. num. 559. ad 4.* nec ad docendum habeant villam temporis determinationem, sed fructus percipere possint quandiu docuerint, secundum Monet. d. *q. 10. n. 16.* quem refero d. *alleg. 56. n. 32.* In studentibus vero huiusmodi licentiam desiderari probat text. in *cap. sua fraternitatis, de cleric. non resid. & in cap. cum ex eo de elect. lib. 6.* Ita Pius I V. in *sua const. incip. Sanctissimus*, sub die 24. Nouembris 1564. Nicol. Garc. d. *c. 2. n. 88.* Monet. d. *q. 10. n. 9.* Vnde his si minores sint 30. annis, & velint in publico, celebrique gymnasio Theologiæ, vel sacris canonibus studere, teneri ordinariam licentiam concedere, referunt decisum Nicol. Garc. d. *cap. 2. n. 82. & 86.* Armendar. d. *loco n. 121.* Sanctarell. d. *q. 3. num. 23.* Ego ipse d. *alleg. 56. num. 19.* Quæ tamen licentia illis non suffragatur ultra quinquennium impetrata à die, quo studere cepit, vt refert decisum Nicol. Garc. d. *p. 3. cap. 2. num. 101.* & resoluunt Less. de *iustitia lib. 2. cap. 34. dub. 29. num. 163. in princip.* Sanctarell. d. *quest. 3. num. 27.* Monet. d. *quest. 10. num. 14.* Armendar. d. *loco num. 99. & 101.* Ego ipse d. *alleg. 56. num. 31.*

Licentia studiorum causa non suffragatur ultra quinquennium.

64. Parochiales Ecclesias obtinentibus post Concil. Trident. studendi licentia, ac in absentia studiorum causa fructus percipiendi non datur.

64. Parochiales Ecclesias obtinentibus post Concil. Trident. studendi licentia, ac in absentia studiorum causa fructus percipiendi non datur, vt refert decisum Nicol. Garc. p. 3. c. 2. n. 84. Ego ipse de *officio parochi cap. 3. n. 27.* quia hodie per Concilium non admittuntur, nisi qui per concursum magis idonei fuerunt iudicati, ex eodem Garc. d. *cap. 2. num. 81.*

65. Et ideo parochis non licet causa studiorum à suis parochialibus Ecclesiis post Concil. abesse, nec Episcopis licentias ad id concedere potest, illæque si concessæ fuerint, non suffragantur, vt resolutum attestatur Nicol. Garc. in addis. ad d. p. 3. cap. 2. num. 81. vbi etiam ait de cism parochialis possessionem non posse denegari habenti cathedrali in vniuersitate pro interpretando iure Canonico, quia si non resideat, poterit postea puniri.

66. Parochus verò ciuitatis poterit inibi in publica vniuersitate S. Scripturam legere, ita tamen vt cura animarum per ipsum exercenda nihil detrimenti patiatur, ita refert resolutum Aldan. citato loco n. 20.

67. Sed quando parochus ex gratia conceditur per Sedem Apostol. studendi facultas vt fructus suos faciat; hæc infra scripta exigunt. Primum, vt studeat Theologiæ, aut iuri Canonico in celebri vniuersitate. Secundum, vt non sit ætatis triginta annorum, nisi iam studia incepisset, & illa nondum absoluisset. Tertium ad quinquennium tantum à principio studij computandum, adiuncta clausula vt infra annum promoueatur. Quartum, vt interim cura animarum per idoneum vicarium ab ordinario eligendum, assignata illi congrua portione fructuum, exerceatur, ita Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 81.

65. Parochis non licet causa studiorum à suis parochialibus Ecclesiis post Concil. abesse.

66. Parochus ciuitatis poterit inibi in publica vniuersitate S. Scripturam legere.

67. Parochus vbi conceditur per Sedem Apostol. studendi facultas, quæ exiguntur solent, ostenduntur.

De Prædicationis munere exequendo, & licentia superiorum ad id requisita.

C A P V T II.

1. Vnde Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 20. n. 23. Sbroz. de officio vicarij, lib. 2. cap. 21. Marc. Anton. Genuens. in man. Prælatorum, cap. 3. 2. Stephan. Quarant. in summ. Bullarij, verbo Prædicator. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 18. num. 118. cum seqq. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 393. Piassec. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 16. Fr. Ioan. de la Cruz de statu Religion. lib. 1. cap. 7. dub. 2. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 6. cum seqq. Armendar. in addis. ad recopil. legum Nauarræ, lib. 4. tit. 30. l. 3. de prædicatoribus sacra Scriptura, Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 8. a princip. Fr. Ludouic. Miranda in man. Prælatorum tom. 1. q. 50 art. 2. Metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 76. & de officio, & potest. paroch. p. 1. cap. 14. & infra sess. 24. de reform. cap. 4.

3. Doctores de prædicationis munere agentes.

2. Et hoc est præcipuum Episcoporum munus. Ita Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 13. Ego ipse d. allegat. 76. num. 1. & infra sess. 24. de reform. cap. 4. n. 2. Intellige, in proptia diocesis, quia extra illam non conceditur prædicationi Episcopo, cum possit prohiberi ab ordinario, cuius est diocesis, ita Fusc. d. cap. 10. num. 23. Piassec. d. cap. 3. num. 16. vbi ait sic fuisse per Clementem VIII. resolutum, Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. decis. 180. p. 2. & in praxi rerum fori eccles. decis. 543. in 1. edit. alias resol. 465. per tot. Campan. d. cap. 13. n. 7. in princ. Stephan. Gratian.

3. Prædicare est præcipuum Episcoporum munus.

tian. d. cap. 393. à n. 9. vbi n. 1. resoluit priuilegium Episcoporum, vt per vniuersum mundum possint prædicare, iuxta illud *Matth. 9. Marc. ult. in cap. in nouo 21. dist.* intelligi, nisi in alienis diocæses prohibeantur ab Episcopis locorum, quasi potestas prædicandi intelligenda sit in proprio populo, non in alieno, *Fusc. d. cap. 20. n. 23. in fine.* Ego ipse *d. allegat. 76. n. 3.*

3. Episcopus vel debet per seipsum prædicare, vel sumptibus suis alium conducere. Episcopus cum prædicat omnes silere debent.

3. *Omnes Episcopos, &c.]* Vnde Episcopum vel debere per se ipsum prædicare, vel sumptibus suis alium conducere, refert decisum Aldan. *in compend. canon. decis. lib. 1. tit. 4. n. 1.* Sed cum prædicauerit Episcopus, omnes prædicatores silere debent, illisque poterit inhibere vt eo tempore à prædicatione abstineant, ex eod. Aldan. *d. tit. 4. num. 2.* vbi refert ita resolutum in Biruptina 17. Februarij, & 2. Martij 1629. nisi prædicare volens esset parochus in sua propria Ecclesia, vt *infra* videbimus num. 16.

4. Prædicandi munus potest per Episcopum committi clerico, qui non sit in sacris.

4. *Viros idoneos assumere teneantur.]* Dummodò sint clerici saltem in minoribus Ordinibus constituti, potest enim prædicandi munus committi per Episcopum etiam clerico, qui non sit in sacris, vt resoluunt Rendina *in promptuario recept. sent. com. 1. tit. 17. n. 24.* Sayr *in florib. decis. sub tit. de tempor. ordin. decis. 2.* Armendar. *d. loco n. 36.* Posseu *in de officio curati cap. 3. num. 14. in fine.* Vgolin. *de officio Episcopi, cap. 4. §. 2. num. 1.* Ego ipse *d. allegat. 76. num. 45.* sed non laico, ex Concil. Lateranens. sub Leone X. sess. 11. Aldan. *d. tit. 4. n. 3.* vbi testatur ita decisum sub die 13. Iunij, 1580.

5. Prædicatorem deputandi munus pertinet ad Episcopum impeditur aliqua causa, ex delictis in cap. inter cetera, de offic. ordin.

5. Munus deputandi prædicatorem pertinere ad Episcopum impeditur aliqua causa, ex delictis *in cap. inter cetera, de offic. ordinari.* nili in contrarium sit consuetudo ab immemoriali tempore, refertur decisum Zetol. *in praxi Episcop. p. 1. verbo prædicatio. §. 7.* Franc. Leo *d. cap. 8. sub n. 4.* Armendar. *d. loco n. 2.* Campan. *d. cap. 13. n. 14.*

6. Prædicatoris electio, & deputatio in cathedralibus semper spectat ad Episcopos.

6. In Ecclesiis verò cathedralibus semper spectat ad solos Episcopos electio, & deputatio prædicatoris, nulla habita ratione cuiuscunque consuetudinis, etiam immemorabilis, qua talis deputatio Capitulo, vel Episcopo vnà cum Capitulo, siue de eius consilio, aut cuius alteri competeret, prout testatur resolutum Armendar. *d. loco num. 3.* quera refero ego ipse *d. allegat. 76. num. 6.*

7. Erit tamen in optione Episcopi vtrum ipse malit prædicatorem in sua cathedrali eligere, aut deputare, quando populus illum etiam ab immemoriabili tempore eligere, & nominare consueuisset, vel prædictam nominationem ex immemoriabili consuetudine relinquere; ita tamen vt Episcopus electionem deputationemque prædicatoris erogando non compellat. Sin verò populum prædicta facultate eligendi prædicatorem Episcopus vti sinat, eundem populum cogere potest ad eas impensas, & eleemosynas prædicatori præstandas, quas ipse populus in hanc causam præstare solitus est, vt refert decisum Armendar. *d. loco num. 11* vbi num. 17. pariter dicit resolutum, in electione Episcopi esse prædicatorem in sua cathedrali deputare, quando aliàs pertineret ad populum ex immemoriabili consuetudine, & tunc non posse Episcopum compellere populum ad solitam eleemosynam, & impensas prædicatori

dicatori præstandum; secus si Episcopus. sineret vt populus nominaret, & solitus esset præstare, refero ego ipse *d. alleg. 76. num. 11.*

8. Capitulum in electione prædicatoris in Ecclesia cathedrali nihil potest, ex Armendar. *d. loco n. 21.* quem refero *d. alleg. 76. n. 7.*

9. Sumptibus propriis conducere debet Episcopus prædicatorem in Ecclesia cathedrali, non obstantibus quibuscunque consuetudinibus, & immunitatibus, vt refert Armendar. *d. n. 5. vbi n. 16. ait, sic decreuissse Pium V. subditque postea Gregorium XIII. statuisse deinceps rationem habendam esse consuetudinis immemoriabilis, & Episcopum hac ratione posse cogere.*

10. In Ecclesiis verò inferioribus non est sublata immemoriabilis consuetudo nominandi, vel præsentandi prædicatorem Episcopo pro illis Ecclesiis, ex Armendar. *d. loco n. 15. prope fin.* Et vbi in eis vigerit consuetudo, quòd populus soluat concionatori, ea seruanda est, nisi forsitan facultas nominandi prædicatorem vniuersitati ab immemoriabili tempore competeret, & Episcopus talem nominationem sibi vendicauerit, vt refert decisum idem Armendar. *d. loco n. 22.* quem cito *d. alleg. 76. num. 12.*

11. Episcopus enim non potest compellere vniuersitatem ad præstandam solitam elemosynam prædicatori, si ipsum prædicatorem voluerit deputare; secus verò si sinat vniuersitatem, vt consuevit, eligere sibi prædicatorem, ab ipso tamen approbandum: si verò adesset consuetudo immemoriabilis quòd vniuersitas soluat, & Episcopus eligat, tunc ea seruanda erit, ita Aldan. *d. tit. 4. n. 5.* vbi ait sic fuisse decisum in Arminen. 19. Octobris 1585. & in Conuersan. 17. Maij 1588.

12. Si ex publico ciuitatis arario concionatori solent elemosynæ dari, ea consuetudo seruanda est, vt referunt decisum Galet. *in margarina casuum conscient. verbo Prædicare.* Armendar. *d. loco num. 24.*

13. Pensionarius non tenetur contribuere pro mercede concionatoris, præsertim vbi est consuetudo quòd populus talem impensam faciat, ita testatur resolutum Armendar. *d. loco num. 23. & 25.* quem refero ego ipse *d. alleg. 76. num. 13.*

14. Archipresbyteri quoque, &c. Cogendi sunt igitur Curati ad subeunda per seipso, & non per substitutos, ea munia ad quæ tenentur: tolerandum autem vt per substitutum suppleant in illis tantum casibus, quibus expressis verbis canonum, decretorumve Concilij permillum est eis, vt per vicarios, coadiutores, vel substitutos possint officio suo fungi, ita refert decisum Aldan. *d. tit. 4. num. 6.*

15. Parocho per se ipsum concionanti minimè licet, prætextu cuiuscunque paupertatis, prætere sibi præstari elemosynam solitam dari prædicatoribus alijs ab vniuersitate electis, ita Aldan. *d. tit. 4. n. 8.* vbi refert decisum in Vestana 20. Martij 1621. & illius memini de officio, & potest. *parochi, cap. 14. num. 7.*

16. Parochi per se ipsos inter Missarum solemnia sermonem habere possunt, etiam quando Episcopus ipse prædicat. Ego ipse *d. cap. 14. n. 3.* vbi assero sic fuisse resolutum in Terulen. 11. Iunij, 1631.

17. Regularis

8. Capitulum in electione prædicatoris in Ecclesia cathedrali nihil potest.

9. Prædicatorem in Ecclesia cathedrali sumptibus propriis conducere debet Episcopus.

10. Consuetudo immemoriabilis nominandi, vel præsentandi prædicatorem Episcopo pro Ecclesiis inferioribus non est sublata.

11. Episcopus non potest compellere vniuersitatem ad præstandam solitæ elemosynæ prædicatori, si ipsum voluerit deputare.

12. Consuetudo seruanda est, qua solent ex publico ciuitatis arario elemosynæ dari.

13. Pensionarius non tenetur contribuere pro mercede concionatoris, vbi est consuetudo quòd populus talem impensam faciat.

14. Curati cogendi sunt ad subeunda per seipso, & non per substitutos, ea munia ad quæ tenentur.

15. Parocho per se ipsum concionanti minimè licet prætere sibi præstari elemosynam.

16. Parochi per se ipsos inter Missarum solemnia sermonem habere possunt, etiam quando Episcopus ipse prædicat.

17. Regulares prædicare volentes à quibus licentiam habere debeant.

17. *Regulares verò cuiuscunque Ordinis, &c.*] Vide Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 3. quæst. 32. art. 1. cum seqq.* Vgolin. *de potestate Episcopi, cap. 42. §. 2. num. 4.* Fr. Ludouic. Miranda *in man. Præl. tom. 1. quæst. 50. art. 2.* Campan. *d. cap. 13. à num. 6.* Valer. Reginald. *in praxi fori penit. lib. 18. num. 123.* Aloyf. Ricc. *in praxi aurea, resol. 290.* Homobon. *de Bonis de examine ecclesiæ, tract. 2. cap. 3. q. 36.* Portel. *in dubijs Regul. verbo Prædicatores, Hieron. Roderic. in compend. quæst. regul. resol. 112. de Prædicatoribus, metipsum d. alleg. 76. num. 18.*

18. Regulares in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare volentes, non tenentur ab Episcopo licentiam obtinere, sed tantum à suis superioribus, non tenentur ab Episcopo licentiam obtinere, sed tantum à suis superioribus.

18. Regulares in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare volentes, non tenentur ab Episcopo licentiam obtinere, sed tantum à suis superioribus de vita, moribus, & scientia examinari, & approbari debent, ac ab eo habere licentiam, & cum eafe personaliter coram Episcopo præsentare. ab eoque petere benedictionem, tamen si eam minimè obtinuerint, ita Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 3. q. 32. art. 5.* Valer. Reginald. *in praxi fori penit. lib. 18. num. 123.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. resol. 633. in 2. edit. & in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 219 part. 2.* Galet. *in margarita casuum conscientie, verbo licentia, Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 56.* Ego ipse *d. allegat. 76. num. 19. vbi num. 10.* cum Ludou. Miranda *in man. Præl. tom. 1. quæst. 50. art. 3. conclus. 1.* aduerto decretum Concil. *sess. 24. de reform. cap. 4.* de non prædicando, contradicente Episcopo, quoad Regulares intelligendum esse ad limitandum de illo tempore, & hora, qua Episcopus prædicare voluerit, aut coram se facere solemniter prædicari, non verò aliàs, ne contrariari videatur textui, in præfenti concedenti Prædicatoribus Regularibus in Ecclesiis suorum Ordinum cum sola Episcoporum benedictione posse prædicare, etiam non habita expressa licentia.

19. Episcopus si non modo benedictione simpliciter non concesserit, verum etiam Regularibus prohibuerit quominus prædicent in suis Ecclesiis, tunc illo contradicente prædicare poterunt.

19. Quod adeò verum est, sufficere benedictionem petitam, licet non obtentam, ita tamen vt si Episcopus non modò benedictionem simpliciter non concesserit, verum etiam Regularibus prohibuerit quominus prædicent, tunc illo contradicente in sui quidem Ordinis Ecclesiis licet illis prædicare, quemadmodum S. Concil. Trident. decretis salubriter est cautum, Aldan. *d. tit. 4. num. 10.* vbi refert ita censuisse S. Congr. negotiis Episcoporum, & Regularium præpositam, sub die 30. Ianuarij 1629.

20. Licentia Episcopi requiritur ad hoc, vt Regulares prædicare possint in Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt, & eos examinare poterit.

20. In iis verò Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt, vltra licentiam suorum superiorum etiam requiritur Episcopi licentia obrenta, vt per hunc textum tradunt Aldan. *d. loco*, Hieron. Roder. *in compendio quæst. regul. resol. 112. num. 2.* Et hoc casu posse Episcopum examinare Regulares huiusmodi prædicare volentes in Ecclesiis, quæ non sunt suorum Ordinum, tenet Aldan. *d. loco*, afferens sic fuisse resolutum in Vgentin. 22. Ianuarij 1628. quicquid dixerint Henricq. *in summ. lib. 10. cap. 23. in commento, litt. L.* Fr. Ludouic. Miranda *d. quæst. 50. artic. 2. concl. 1. in med.* Campan. *d. cap. 13. num. 9.* Hieron. Roder. *d. n. 2. in fine.*

21. Regulares prædicantes in Ecclesiis quæ suorum Ordinum

21. Regulares, qui absque licentia Episcopi prædicauerint in Ecclesiis, quæ suorum ordinum non sunt, tamen si decreto Conc. in præfenti contrafecerit

contrafecerint, non possunt tamen puniri ab Episcopo, sed tantum à suis superioribus Regularibus, ita decisum referunt *Quarant. in summa Bullary, verbo privilegia Regularium*, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo *excommunicatio causa materialis*, §. 4. Piafec. in simili praxi p. 2. cap. 3. num. 41. *vers. Predicant*, Campan. d. cap. 13. n. 10. Portel. in dub. Regular. verbo *Predicadores*, n. 1. Hieron. Roder. d. resol. 112. n. 3. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resol. 401. ubi de pœna Regularis prædicantis in aliena diocesi eum licentia Episcopi, absque tamen licentia sui superioris.

non sunt, absque licentia Episcopi, an ab eo puniri possint.

22. Sed hodie per constit. Gregorij XV. incip. *Inscrutabili*, sub dat. 9. Februarij 1622. contrarium est dicendum: verba aurem dictæ constit. sunt quæ sequuntur. *Ac demum habeat Episcopus auctoritatem coercendi, ac puniendi quoscumque exemptos, tam saculares, quam regulares, qui in alienis Ecclesiis, quæ suorum ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, & in Ecclesiis suis, aut suorum ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradictione, prædicare præsumpserint*. Et illos coercere, & punire possumus etiam censuris Ecclesiasticis, fuit declaratum per S. D. N. Urbanum VII. in quadam constit. in forma Brevis, directæ Episcopo Giennen. sub dat. 30. Ianuarij 1629.

22. Gregorius XV.

23. Si præsentatus ordinario fuerit prædicaror idoneus, non est illi deneganda licentia, ut refert decisum Armendar. d. l. 3. *de prædicatoribus S. Scripturae*, n. 8. Potest tamen Episcopus interdici Regulari ne prædicet licentia non petita, etiam non reddita causa, sicut testantur resoluturum Franc. Leo d. p. 1. cap. 8. num. 9. Piafec. d. p. 2. cap. 3. n. 41. *vers. sistem*. Ego ipse d. alleg. 76. n. 28. nam licet ordinarius ad libitum, & sine rationabili causa suspendere non possit à prædicatione, ex eodem Armendar. d. loco num. 9. quem refero d. alleg. 76. num. 21. si nihilominus suspendat, non tenetur causam exprimere, quare ad hoc prohibendum moueatur, ut dicunt decisum Franc. Leo d. cap. 8. num. 9. Campan. d. cap. 12. num. 8. Ego ipse d. loco num. 22.

Episcopus potest interdici Regulari ne prædicet licentia non petita, etiam non reddita causa.

24. Si verò, quod absit, &c.] Ex hoc decreto prædicatores errores, aut scandala disseminantes, per Episcopum à prædicatione interdici debent: si autem hæreses prædicauerint, contra eos etiam quomodolibet exemptos, tanquam Sedis Apostol. delegatus, secundum iuris dispositionem, & loci consuetudinem procedere valet, curando tamen ne falsis informationibus, vel alijs calumniosis aliquis eorum vexetur, ita Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. q. 32. art. 8. Fr. Leo d. p. 2. cap. 2. n. 61. Fr. Ludouic. Miranda d. q. 50. art. 7. Campan. d. c. 13. n. 21. Galet. in margarita casuum conscient. verb. prædicare, vlt. Portel. in verb. prædicadores, n. 12. Hieron. Roderie. d. resol. 112. n. 12. Ego ipse d. alleg. 76. n. 48. & 49.

24. Prædicatores errores, aut scandala disseminantes per Episcopum à prædicatione interdici debent.

25. Caveant præterea Episcopi, &c.] Vide Ludou. Miranda d. art. 7. ad fin. Hieron. Roderie. d. resol. 112. num. 13. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 32. art. 9.

26. Quæstiones verò elemosynarij, &c.] Vide Nau. de indulgent. mot. 31. à num. 46. Paul. Fufc. de visit. lib. 1. cap. 30. n. 36. Henriq. in sum. lib. 7. c. 29. à princip. Cened. in collect. ad Sextum. collect. 9. Fr. Emman. d. q. 32. art. 11. Iul. Lauor. de indulgent. p. 2. cap. 13. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resol. 290.

26. Quæstiones elemosynarios abolendos præcipit.

Hieron. Roderic. *d. res. l. 112. n. 15. metipsum de officio, & potest. Episcopi*, p. 3. *alleg. 109. & infra sess. 21. de reform. cap. 9.*

SESSIO VI.

De iustificatione.

Doctores referuntur
de iustificatione
agentes.

IDE Vegam in opusculo de iustific. Iodoc. Cocc. in thesauro Cathol. tom. 2. lib. 3. de iustificat. Et verbum Iustificari, quid significet in sacris Scripturis, tradit Paganin. Gaudent. *de dogmatib. & ritibus veteris Ecclesie*, p. 2. cap. 52.

De natura, & legis ad iustificandos homines imbecillitate.

CAPVT I.

1. **V**ide Apostol. ad Rom. 5. vers. 12. *In omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccaverunt*; & 1. ad Corinth. 15. vers. 22. *In Adam omnes moriuntur*; S. August. lib. 2. de nupt. & concupiscentia, cap. 27. & 28. & lib. 6. contra Iulianum cap. 4. S. Ambros. lib. 1. de penit. cap. 2. S. Greg. Nissen. in disp. de resurrectione & anima, & in lib. de beatitudinib. orat. 6. Gregorius Nazianzen. orat. de Baptismo, Leo epist. 84. & serm. 4. de Natali, Chrysost. homil. de Adamo, & Eva, Cyprian. lib. 3. epist. 8. ad Fidum, S. Thom. 1. 2. q. 81. art. 1. & 3. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 4. cap. 30.

De dispensatione, & mysterio aduentus Christi.

CAPVT II.

1. Christum venisse
patet.

Christum venisse patet Genes. 49. *Non auferetur sceptrum de Iuda, sicut ex illis verbis probant Irenaeus lib. 4. c. 33. Cyprian. epist. 63. alias lib. 2. epist. 3. Iustin. Martyr in dial. contra Triplicium, Auctor quaestio- num ad Antiochum q. 103. Idem probatur ex Daniel. cap. 9. ubi Lyran. & tradunt Euseb. lib. 8. demonstrat. cap. 2. Chrysostom. orat. 2. contra Iudaos, Genebrard. lib. 2. chronograph. circa finem. Gelaf. lib. 4. cap. 14. Driedon. lib. 3. de dogmatibus sacra Scriptura, cap. 5. p. 4. Ioann. Lucidus lib. 2. de emendas. temporum. Soar. 3. p. 1. tom. 1. disp. 1. & 2. Valent. tom. 4. disp. 1. quest. 1. puncto 2. Ioann. Putean. tom. 2. quest. 1. art. 1. dub. 4. Tanner. tom. 4. disp. 1. quest. 1. dub. 2. Bonacin. de sacrosancta Christi Incarnat. disp. 2. q. 2. puncto 2.*

Qui

Qui per Christum iustificantur.

CAPVT III.

1. **P**ER Christum iustificamur, & saluamur, ad Roman. 5. *cum adhuc peccatores essemus, Christum pro nobis mortuum est; multo igitur magis nunc iustificati in sanguine ipsius salui erimus;* ad Hebr. 13. *Propter quod & Deus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est;* & cap. 9. *Si sanguis hircorum, & taurorum, & cinis vituli aspersus inquinatos sanctificat ad emendationem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundauit conscientiam nostram ab operibus mortuis;* & 1. Ioan. 1. *Sanguis Iesu Christi filij eius emundat nos ab omni peccato.* Vide Sayr. de sacrament. in genere, lib. 2. cap. 2. quest. 9. art. 3. vers. tertio.

1. Per Christum iustificamur.

2. *Cum in ea propagatione.*] Hanc propagationem exemplo probant Concil. Arausic. II. cap. 24. ubi ait de palmitibus, *quae si non in vite manent, arescunt, & vigorem non nisi ex vite habent;* idem dicit Concil. Moguntin. cap. 6. tom. 3. fol. 93. 2. August. lib. 2. de peccato mort. cap. 27. S. Thom. part. 2. quest. 81. art. 2. ad 3.

Iustificationis impij descriptio, & modus eius in statu gratiae insinuat.

CAPVT IV.

1. **V**ide Sayr. de Sacrament. in genere, lib. 2. cap. 2. quest. 9. art. 3. in fine, Aegidium de Coninck de Sacram. & censur. tom. 1. q. 68. a num. 23. Gabr. Vazq. in 3. part. S. Thom. tom. 2. disp. 151. num. 18. & disp. 158. num. 27. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 2. de sacrament. Baptismi, num. 118. & 122.

2. *Sine lauacro, &c.*] Vide S. Thom. part. 3. q. 68. art. 2. Sot. in 4. disp. 5. quest. 1. art. 2. Veg. de iustificat. lib. 9. cap. 4. fol. 220.

3. Baptismus esse necessarium necessitate mediij in re, vel saltem in voto, quando non adest facultas illum suscipiendi in re, asserunt SS. Patres, Concilia, & vnanimis Doctorum sententia apud Henric. in summ. lib. 2. cap. 3. Vazq. part. 3. disp. 149. cap. 1. 2. & 3. & disp. 152. cap. 2. Sayr. d. lib. 2. cap. 8. quest. 2. art. 1. Barthol. ab Angelis de sacram. Baptismi, §. 8. Cardin. Tolet. in instruct. sacerdot. lib. 2. cap. 21. in princip. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 27. num. 7. Aegid. de Coninck d. tom. 1. quest. 62. num. 66.

3. Baptismus necessarius necessitate mediij in re, vel saltem in voto.

4. *Aut eius voto.*] Illum dici habere Baptismum in voto, qui facit aliquid in quo continetur votum, & propositum Baptismi suscipiendi,

4. Baptismus in voto habere quod dicatur,

D 2 resoluit

resoluit Bonacin. *de Sacram. disp. 2. quest. 2. punct. 2. num. 1.* Et dicit Paul. Layman *in Theologia moral. lib. 5. de sacrament. tract. 2. cap. 6. num. 6. vers. dico 2.* per actum contritionis, ac dilectionis Dei super omnia, in qua continentur etiam propositum, seu vorum saltem implicitum seruandi mandata Dei, & consequenter in noua lege recipiendi sacramentum Baptismi, (si eius suscipiendi copia sit) hominem adultum verè à peccatis iustificari, & ius adoptionis filiorum Dei consequi.

*De necessitate preparationis ad iustificationem in adultis,
& unde sit.*

CAPVT V.

1. Necessitas preparationis ad iustificationem in adultis.

1. **V**ide Sot. *in 4. dist. 4. q. 2. art. 5. col. 10.* Nauar. *in man. cap. 2. n. 39.* Balduin. iun. *super opera controuerf. Bellarm. p. 2. lib. 5. cap. 3. vers. questio secunda.* Ægid. de Coninck *de sacram. & censur. tom. 2. disp. 2. dub. 4. num. 34.* Molfes *in summ. Theologia moralis tract. 1. cap. 8. num. 38.*

Conuersio mētis in Deum vnde sit.

2. *Conuertere nos Domine ad te.* Quidam Scholastici putant posse hominem se sufficienter per actiones naturales disponere ad obtinendam gratiam, ita Durand. *in 2. dist. 28. quest. 5.* Gabr. etiam *in 2. dist. 28. q. vnic. & in 4. dist. 14. quest. 2. art. 2.* Sed contrarium est asserendum, nam conuersio mentis in Deum, per quam homo iustificatur, debet esse ex actibus supernaturalibus, vt patet ex Conc. Mileuit. *can. 4.* Arausic. *can. 7. 23. & 25.* Irenæo *lib. 4. cap. 28.* Cyprian. *lib. 2. epist. 2. & lib. 3. ad Quirin. cap. 4.* August. *lib. de predestinat. Sanctorum, cap. 3.* Ambros. *lib. 2. in Lucan. cap. 3.* Hieron. *in cap. 63. Isai.*

Modus preparationis.

CAPVT VI.

1. Pœnitentia aliqua, seu dolor animi ex motu supernaturali susceptus de peccatis necessario requiritur ad consequendam iustificationem primam in sacramento Baptismi, & Pœnitentia.

1. **V**ide Paul. Fusc. *de visitat. lib. 1. cap. 18. num. 11. in fine.* Balduin. iun. *super opera controuerf. Bellarm. part. 2. lib. 5. c. 3. vers. questio.* Ægid. de Coninck *de sacram. & censur. tom. 2. disp. 2. dub. 6. n. 56.* Bonacin. *de Sacrament. disp. 5. q. 5. sect. 1. punct. 8. à princip.* Molfes. *in summ. Theologi. moralis, tract. 7. cap. 2. num. 21.* Paul. Layman *in Theologi. moralis, tract. 1. c. 6. num. 4. vers. assertio 2. & tract. 6. c. 1. n. 5.*

3. Iustificari non potest homo de potentia ordinaria absque actu pœnitentia.

2. *Quum ante Baptismum agi oportet.* Vide Nau. *in man. c. 1. à n. 38. & in cap. ult. de pœnit. dist. 7. n. 10.* Henric. *in summ. lib. 1. c. 22. §. 5.* Soar. *de Sacrament. disp. 7. sect. 4. §. occurrebat.* Ægid. de Coninck *tom. 1. q. 62. art. 1. dub. 2. à n. 1.* Paul. Layman *oratio loco.*

3. Non posse hominem de potentia ordinaria iustificari absque actu pœnitentia, patet ex Actor. 3. *Pœnitimini, & conuertimini, vt deleantur peccata*

Concilij Trid. Sess. VI. de Reformat. Cap. VII. &c. 29

peccata vestra; & ex Ezech. 18. *Conuertimini, & agite penitentiam, refertu in cap. agunt, & in cap. proprie, de consecr. diff. 4. & ex Luc. 13. Si penitentiam non habueritis, simul omnes peribitis*, docent S. Thom. part. 3. quæst. 86. art. 2. vbi Nugn. dub. 1. concl. 2. & 3. & Soar. disp. 6. sect. 1. assert. 1. Henric. in summ. lib. 4. c. 2. §. 1. Valent. tom. 4. disp. 7. quæst. 3. puncto 2. in princ. pariter resoluentes, de potentia Dei absoluta posse hominem iustificari à peccato mort. absque vlla penitentia, modo cesset actus peccati.

Homo potest iustificari de potentia Dei absoluta.

Quid sit iustificatio impij, & qua eius causa.

CAPVT VII.

1. **V**ide Nauar. in man. cap. 11. num. 13. ad fin. Aegid. de sacram. & censuris, tom. 1. q. 62. art. 4. dub. unic. num. 128. & quæst. 69. num. 8. & tom. 2. disp. 2. dub. 2. num. 17. & dub. 10. num. 8. cum seqq. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 2. c. 2. dub. 3. concl. 1. reg. 1. Molfes. in summ. Theologia moralis, tract. 1. c. 8. num. 29. & tract. 4. c. 1. n. 77. Filliuc. in quæst. moral. tom. 1. tract. 1. de sacramenti. c. 6. n. 94. 95. 96. & tract. 10. n. 97. & 133.
2. *Quamquam enim nemo possit esse iustus, &c.* Vide Vazq. in 3. part. S. Thomæ tom. 2. disp. 23. n. 37.
3. *Vnde in ipsa, &c.* Vide Azor. instit. moral. p. 1. lib. 9. c. 3. q. 3.

Quomodo intelligatur impius perfide m, & gratis iustificari.

CAPVT VIII.

1. **A**d actiones, quibus ad Deum conuertimur, actiue conuerti cum auxilio Dei supernaturali, docent August. *serm. 13. de verbis Apost. Ambros. lib. 2. in Lucam, cap. 3. Hieron. inc. 1. ad Ephes. August. lib. 2. de peccat. mort. & remiss. c. 1. & lib. de correctione, & gratia.*
2. Homines ad Deum liberè conuerti, probant Ignat. *epist. ad Magnesianos*, & August. *homil. lib. 50. homil. 16.*
3. Actum ad gratiam habituales, seu ad iustificationem disponentem debere esse supernaturalem, seu ex gratia elicited, nec enim ad Deum potest homo se præparare suis viribus, docet S. Thom. p. 2. q. 109. art. 6. Bonau. in 2. disp. 28. art. 2. q. 1. Dried. de captiu. & red. gener. hum. tract. 4. c. 2. p. 2. & lib. de cõcord. c. 3. Veg. lib. 6. in Trid. c. 3. cum seqq. & in opus. de iustific. q. 8.

Contra inanem hæreticorum fiduciam.

CAPVT IX.

1. **I**n hac vita non posse homines habere certitudinē de sua iustitia, iis exceptis, quibus Deus specialiter reuelaret, docet S. Thom. 1. 2.

1. Homines non possunt habere certitudinem de sua

iustitia, iis exceptis,
quibus Deus specia-
liter reuelaret.

9. 112. art. 5. Theologi communiter in 1. sent. dist. 17. Vega lib. 9. in Concil. Trid. Sot. lib. 3. de natura, & gratia, cap. 10. sum seqq. Roscens contra art. 10. & 11. Lutheri, Castr. lib. 7. aduersus haereses, verbo gratia. Probatur ex Apost. ad Roman. 11. O altitudo diuinitarum sapientia, & scientia Dei, &c. & ad Roman. 12. Tu autem fide stas, noli alium sapere, &c. & 1. ad Corinth. Qui stas, videatne cadas, & ad Philippenf. 2. Cum timore, & tremore salutem vestram operamini, & Apocalypf. 3. Tene quod habes, ne forte accipias coronam tuam.

De accepta iustificationis incremento.

CAPVT X.

1. **V**ide Clem. ad nostram, de haeres. Hieron. contra Iovinian. August. in lib. de haeresib. haeresi 82. & tract. 24. super Ioannem, S. Thom. 2. 2. quest. 24. art. 4. 6. & 9. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. c. 18. n. 22.

2. Homo iustus
toto tempore vitae
suae potest in gratia
crescere.

2. Hominem iustum toto tempore vitae suae posse in gratia crescere, probatur Ezech. 18. Prouerb. 4. Eccles. 9. Psalm. 83. Apocalypf. vlt. & ad Ephes. 4. docent Leo serm. 2. de Quadrages. Hieronym. in cap. 9. Eccles. Prosp. lib. 1. de vita contemplatiua, cap. 8. & 9. & in lib. sententiarum August. sent. 102. August. serm. 15. de verbis Apostoli, & in Psalm. 69. & lib. 3. contra duas epistolas Pelagij, cap. 7.

De obseruatione mandatorum, deque illius necessitate,
& possibilitate.

CAPVT XL

1. **V**ide Soar. de legib. lib. 6. cap. 1. à num. 7. Hieron. Roderic. in compend. quest. regul. resol. 90. num. 19. vers. 3.

2. Homo existens in
peccato mortali po-
test habere multos
actus bonos, qui nul-
lo modo sunt pec-
cata.

2. Collige ex text. orthodoxae Religionis doctrina illos aduersari, qui dicunt iustum in omni opere bono venialiter peccare, & eos, qui statuunt in omnibus operibus iustos peccare; hominē enim existentem in peccato mort. posse habere multos actus bonos, qui nullo modo sunt peccata, constat ex hac sess. can. 7. & c. 7. & sess. 14. c. 4. & can. 5. & ex Conc. Atrahuic. cap. 4. & 5. & ex Altor. 10. ubi habetur dixisse Angelum Cornelio, Orationes tuae, & elemosyna tua ascenderunt in memoriam in conspectum Dei; & tamen eo tempore nondum Cornelius erat iustus, vt docent ibi Theophil. & Euthim. & Chrysof. homil. de fid. leg. nat. in tom. 3. & orat. de Anima tom. 1.

Prædestinationis temerariam præsumptionem cauendam esse.

C A P V T XII.

1. **V**ide Chrysost. homil. 11. in epist. ad Philippen. Hieron. lib. 2. aduersus Pelagian. August. lib. 11. de ciuitate, cap. 12. & in lib. de correct. & gratia, cap. 13. & in lib. de bono perseverantia, cap. 13. Gregor. lib. 6. in 1. Regum, Prosper. lib. 2. de vocat. gentium cap. ult. Bernard. serm. 1. de septuages. & epist. 107. De diuina prædestinatione tractant Magist. in 1. sentent. dist. 35. 40. & 41. ibique Doctores, præsertim D. Bonauent. Egid. Sor. Durand. Ocham, & alij, inter quos nouissimè Guillelmus à Rubione, Ricard. Tapperus art. 7. contra Lutherum, Turrian. in opus. de electione diuina, Monacæ. disp. theol. disp. 4. cap. 2. Catherin. lib. 1. de prædestinat. cap. ult. & lib. 2. in fine. Item S. Thom. p. 1. art. 23. cum segg. ibique Doctores nouiores, inter quos Caiet. Soar. Molin. Valent. Vazq. Less. Bafies, Zumel, Becan. in p. 1. cap. 14. & alibi passim. Item Soar. opus. de auxilijs lib. 3. cap. 16. cum segg. Bellarm. lib. 2. de gratia, & libero arbit. c. 15. Aluarez de auxilijs lib. 5. disp. 34. cum segg. Pennot. in propugnaculo humana libertatis lib. 6. cap. 1. cum segg. & ab iis citati.

1. Prædestinationis temeraria præsumptio cauenda.

De perseverantia munere.

C A P V T XIII.

1. **N**emo sibi certum aliquid pollicetur; quare 1. ad Timotheum 4. Spiritus manifestè dicit, quia in nouissimis diebus deficient quidam à fide; & cap. 6. quam quidam appetentes errauerunt à fide, & 2. ad Timoth. 2. ne forte det illis Deus poenitentiam, & respiciant, Ioel. 2. Quis scit si conuertatur, & ignoscat Deus; vide Egid. de Coninck de Sacram. & cens. tom. 2. disp. 2. num. 154. Emman. de Valle de incantat. & ensalmis, opus. 1. sect. 2. cap. 5. num. 31.

De lapsis, & eorum reparatione.

C A P V T XIV.

1. **V**ide Iodoc. Cocc. in thesauro Cathol. tom. 2. lib. 7. art. 1. Sayr. de Sacrament. in genere, lib. 2. cap. 2. q. 8. art. 3. vers. quo supposito, Onuphr. disput. 3. de poenit. sect. 2. quest. ult. circa fin. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. tract. 3. cap. 3. q. 32. vers. mortale, & tract. 5. c. 15. q. 92. Molfes. in sum. Theologia moralis, tract. 1. c. 8. n. 25. & tract. 7. c. 6. n. 42. Filliuc. in quest. moralib. tom. 1. tract. 6. num. 82. Iul. Lauor. de indulgent. p. 2. c. 3. num. 33. cum segg.

segg. & cap. 5. num. 29. vbi ait regulariter in pœnitentia imponenda esse opera pœnalia, quales sunt orationes, elemosynæ, & ieiunia.

1. Peccato mortali remisso quoad culpam, necesse est de potentia Dei ordinaria remitti etiam reatum pœnæ æternæ.

2. *Qua vel Sacramento, vel Sacramenti voto* &c.] Remisso peccato mortali quoad culpam, necesse esse de potentia Dei ordinaria remitti etiam reatum pœnæ æternæ, tradunt Card. Bellarm. Henric. Ægid. de Coninck, & alij, quos refert Bonacini. *de sacram. disp. 5. quest. 6. sect. 1. puncto 4. num. 1.*

Peccato remisso quoad culpam, non semper remittitur totus reatus pœnæ temporalis.

3. *Sed pro pœna temporalis*, &c.] Vide Fr. Emman. in explicat. *Bulla Cruciatæ fund. 1. fol. 1. Ægid. de Coninck de sacramentis. & censur. tom. 2. disp. 4. n. 23.* Remisso enim peccato quoad culpam, non semper remitti totum reatum pœnæ temporalis, docent S. Thom. p. 3. q. 86. art. 4. vbi Nugn. *vers. in hoc art. Card. Bellarm. lib. 4. de pœnis. cap. 2. Zerol. de pœnis. c. 2. q. 16. Bonacini. d. puncto 4. n. 2. vbi n. 3. querit, vtrum reatus pœnæ temporalis, qui dimisso peccato remanet, semper sit æqualis.*

DE REFORMATIONE.

De residentia Prælatorum in suis Ecclesiis.

CAPVT I.

1. Doctores de residentia Prælatorum agentes.

1. *Id* Salzed. ad Bernard. in pract. c. 54. lit. C. in princ. in nouiss. edit. Mare. Anton. Genuen. in manuali pastorum. c. 31. Armend. in addit. ad recop. legum Navarra. lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. sub tit. *utrum Episcopi possint se absentare a suis Episcopatibus, vel debeant in eis residere*, Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 1. à n. 687. Franc. Leo in thesauro fori Eccles. p. 1. cap. 3. n. 29. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori pœnis. lib. 30. tract. 3. num. 58. Sanctarel. var. resolut. quest. 4. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi. cap. 4. §. 13. Met ipsum in simili tract. p. 3. alleg. §. 3. & infra in collect. ad sess. 23. de reform. cap. 1.

2. Constitutiones de residentia agentes.

2. Super residentia Prælatorum, & aliorum curam animarum habentium, & residere debentium emanauit constitutio Pij I V. incip. *In suprema*, sub dat. Kal. Decembr. 1564. Item super executione Coueiliij, & litterarum eiusdem Sanctissimi contra Archiepiscopos, Episcopos, Prælatos, & alias personas Ecclesiasticas non residentes in eorum Ecclesiis, emanauit alia constitutio eiusdem Pij I V. sub dat. 11. Maij 1565.

3. Animarum cura est onus Angelicis humeris formidandum.

3. *Onus quippe Angelicis humeris formidandum.* Vide S. Bernard. *serm. 3. de aduentu Domini, & de considerat. ad Eugen. lib. 1. in princip. & ad Episcopum Londonien. epist. 24. & ad Cardin. epist. 1. 3. & 6.* Met ipsum de officio, & potest. parochi cap. 3. vbi ex multis S. Scripturæ locis, & SS. Patrum testimoniis ostendi grauitatem formidandi oneris, quod pastorum humeris imponitur, dum illis animarum cura committitur.

4. *Si quis à Patriarchali*, &c.] Vide Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 41. num. 9. Fr. Emman. in addit. ad Bullam*

Cruciatæ

Cruciata p. 2. fol. mibi 215. verso, metipsum de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 53. num. 5.

5. Metropolitanus suffraganeus, &c.] Ad Metropolitanum, vel, in eius absentia, ad Episcopum antiquiorem, pertinere curare ut Prouinciales Episcopi in suis Ecclesiis commorentur, & super eorum absentia inquirere, notant Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarra, lib. 2. tit. 23. l. 1. §. 2. sub tit. vtrum Episcopi possint se absentare a suis Episcopatibus, num. 5. & 6. Ego ipse d. allegat. 53. num. 5. in fine, & me citato, in illo loco Sanctarel. var. resol. q. 4. num. 7.

6. Residere tenetur Episcopus, qui habet Ecclesiam in loco vbi omnes incolæ totius diocesis sunt schismatici, & ideo incorrigibiles, vt nulla adsit spes proficiendi apud illos, ita Aldan. in compendio canonic. resol. lib. 1. tit. 4. n. 11. vbi refert decisum sub die 2. Septembris 1617.

7. Episcopum non residentem in sua diocesi alternatiua non gaudere, referunt decisum Galet. in margarita casuum consciens. verbo Episcopus, Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 156. Aloyf. Rice. in praxi rerum fori eccles. decif. 540. in 1. edit. alias resol. 462. in 2. edit. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 43. num. 84. Etiam si absit ex causa à Concilio approbata, vel alijs pro exercitio sui officij, prout Sanctissimum respondisse referunt Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 1. n. 463. Ioan. Anton. Massobr. in sua praxi habendi concursus, pral. 23. dub. 3. in ult. impress. Ego ipse d. alleg. 53. n. 35. & in tract. de Canonic. cap. 14. num. 23. Quia particula, verè, quæ ad præsens reperitur, in modernis regulis Cancellariæ veram præcisè requirit residentiam, vt docent Nicol. Garc. d. cap. 1. n. 467. Monet. de optione canonica, cap. 3. n. 79. Ego ipse d. cap. 14. num. 23.

8. Episcopo, qui ob eius absentiam amisit alternatiuam, an remaneat aliquod tempus ad conferenda beneficia? Vide Aloyf. Rice. in d. praxi fol. 582. Monet. de distrib. quotid. cap. 3. q. 3. n. 95. metipsum d. alleg. 53. ex num. 36. & me citato, in illo loco Ioan. Anton. Massobr. d. pralud. 23. dub. 4. secundum Romanam impress. latè Rot. in Papien. beneficij 10. Aprilis 1617. coram bonæ memoriæ Martino Andrea, quam ad litteram refero d. allegat. 53. à num. 45. & Ioan. Anton. Massobr. d. pralud. 23. dub. 2. à num. 5.

5. Episcopi vt resident curare debent Metropolitan.

6. Residere tenetur Episcopus, qui habet Ecclesiam in loco vbi omnes incolæ totius diocesis sunt schismatici.

7. Alternatiua non gaudet Episcopus nō residens in sua diocesi, etiam ex causa à Concilio approbata.

8. Episcopo, qui ob eius absentiam amisit alternatiuam, an remaneat aliquod tempus ad conferenda beneficia.

De residentia in Ecclesiasticis beneficijs.

C A P V T II.

1. Vnde Mandol. de signatura gratia tit. de dispensat. de non residendo, Horat. Luc. de privileg. scholast. priuil. 98. Matth. Soarez in practica, & ordine visitandi, cap. 3. num. 5. Salzed. ad Bernard. c. 54. lit. C. vers. illi, Franc. Leo in thesaur. fori eccles. p. 2. c. 2. n. 62. Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 2. tit. 23. de residentia, sub rub. an Canonici, vel alij habentes dignitatem, teneantur residere in suis Ecclesijs, & sub rub. sed an parochi debeant residere in suis curatis; metipsum de officio, & potest. Episcopi, cap. 8.

2. Doctores de residentia in beneficijs Ecclesiasticis agent.

cap. 8. de residentia parochorum, & in tract. de Canonici, cap. 20. de residentia Canonorum, & quibus pœnis puniantur non residentes.

3. Beneficium simplex obtinentem non potest Episcopus co-
gere personale ali-
quod seruitium im-
pendere.

2. Personalem residentiam de iure, vel consuetudine, &c.] Et idè benefi-
cia simplicia obtinentem non posse Episcopum cogete personale ali-
quod seruitium impendere, cum ex antiquissima totius Ecclesiæ con-
suetudine non teneatur, refert decusum Piasc. in praxi Episcop. p. 2.
cap. 3. num. 32.

3. Ordinarius non da-
tur facultas dispen-
sandi in residentia.

3. Expediens videbitur.] Per hæc verba non dari facultatem ordi-
nariis dispensandi à residentia ex quavis ratione, refert decusum Ar-
mendar. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. de residentia
parochorum, num. 201.

4. Residere quibus
pœnis, & iuris reme-
diis cogantur benefi-
ciarij.

4. Residere cogantur.] Quibus autem pœnis, & iuris remediis, dixi
d. tract. de officio, & potest. parochi, cap. 8. n. 67. cum seqq. & d. tract. de Canonic.
c. 10. ex n. 15. & infra latius in collect. ad sess. 23. de reform. c. 1.

5. Abbas Commenda-
tarius SS. Vincen-
tij & Anastasij non
tenetur residere.

5. Abbas commendatarius SS. Vincentij, & Anastasij Amandulæ
Fitman. diocesis Ordinis S. Benedicti non tenetur residere in ea, quam-
vis illa cutam habeat animatum secularium, sed huiusmodi cura est
exercenda per vicarium Presbyterum secularem, ab ordinario appro-
bandum, ut refert decusum Aldan. in compend. canon. resol. lib. 1. tit. 5. n. 3.

6. Nullique privilegia, seu indulta, &c.] Vide Paul. Comit. l. respons.
moral. lib. 1. q. 60. n. 6. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. q. 1. n. 32. ubi resol-
uit per clausulam generalem in præcatis Concilij verbis, non fuisse
derogatum Eugenianam constitutionem concessam vniuersitatibus
studiorum, quem refert, & explicat Sanctæzel. var. resol. q. 16. n. 2. & 3. ubi
n. 4. respondet, in hoc decreto tolli privilegia, & indulta perpetua de
non residendo, & de fructibus in absentia percipiendis, ut aperte indi-
catur illis verbis, indulgentijs quoque, & dispensationibus temporalibus, &c.
at privilegium, quod cōceditur vniuersitatibus, non est perpetuum, sed
temporale, quandiu scilicet scholasticus, & Magister studet, & docet in
illis, & propterea dicendum est per Concilium non tolli privilegium
concessum vniuersitatibus.

7. Ut per deputationem idoneorum vicariorum, &c.] Vide Campan. in
difer. iuris canon. rub. 7. cap. 6. n. 116. & infra in collect. ad sess. 7. de reformat.
cap. 7. & sess. 25. etiam de reform. cap. 16.

8. Cause rationabi-
les ex quibus abesse
possunt beneficiarij,
excusantur.

8. Rationabilibus causis.] Quæ autem sint, dixi in collect. ad sess. 23. de re-
form. cap. 1. & de officio, & potest. parochi, cap. 8. ex num. 46.

Excessus secularium Clericorum, & Regularium agentium extra mo-
nasteria, ab ordinario loci ut deputato à Sede
Apostol. corrigantur.

C A P V T III.

1. Vide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 20. num. 16. Campan. in difer-
rio iuris Canon. rub. 12. cap. 13. à princip. Aloyf. Ricc. in decis. Curia
Archiep.

Archiep. Neapol. p. 1. decis. 223. num. 4. & p. 4. decis. 231. metipsum de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 105. n. 14. cum seqq.

2. Ecclesiarum Prælatis, &c.] Textum istum, dum tribuit Prælatis iurisdictionem corrigendi excessus subditorum, intelligi concessisse Prælatis Regularium priuatiuè ad ordinarium, tenent Pute. decis. 239. aliàs 238. in nouis, lib. 3. Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 28. num. 22. Cened. ad decretal. collect. 87. n. 4. vers. secundo.

3. Vel Regularis.] Etiam Militiæ S. Ioannis Hierosolymitanæ, sicut tenent Nauar. conf. 21. incip. An Milites S. Ioannis, sub tit. de Regular. in antiq. aliàs conf. 12. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub eodem tit. decis. 26. F. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 2. art. 4. & quest. 63. art. 7. vers. quinto, Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 3. collect. 503. vers. amplia primò, & d. part. 4. decis. 231. num. 3. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 13. cap. 4. quest. 3. Campan. d. cap. 13. num. 22. Hieron. Roder. in compendio quest. regul. resol. 82. n. 11.

4. Extra monasterium.] Regularem manentem extra claustrum de licentia superioris, etiam in domo deputata ad erectionem monasterij, nisi in dicta domo sit regularis obseruantia, vt saltem uiuat sub superiore conuentualiter, si deliquerit, posse puniri ab ordinario, referunt decisum Piaflec. in praxi Episcop. part. 2. c. 3. num. 42. Campan. d. c. 13. n. 22. in fine. Ego ipse d. alleg. 105. num. 16. Aduerte, quòd hodie secundum decreta S. Congr. Conc. de celebratione Missarum sub dat. Romæ 21. Iunij 1615. Monasteria, Conuentus, & alia Religiosorum loca, in quibus duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis elemosynis, detractis omnibus detrahendis, sustentari non poterunt, ordinarij loci uisitationi, correctioni, atque omnimodæ iurisdictioni, etiam si nunquam deliquerint, subiecta esse intelliguntur.

5. Si uerò Religiosus aliquis manserit de superioris licentia subregulari obseruantia in aliquo membro, vel grangia sui monasterij pro Religionis seruitio, delinquat, non ab ordinario, sed à suo superiore puniri debet, secundum formam c. 14. infr. sess. 25. de regular. quia cum huiusmodi superior illi possit dare licentiam, sess. 25. c. 4. & dicta loca sint membra dependentia à suis monasteriis, censentur eodem iure, & gaudent priuilegijs suorum monasteriorum, cap. reuolentes § ceterum, de statu monach. ita Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiep. Neapol. p. 4. decis. 233. num. 4. Ego ipse d. alleg. 105. num. 17.

6. Regularis, qui dum extra claustra de licentia sui superioris degit, ab ordinario loci deputatus fuit alicui officio exercendo, & in eo cum scandalo deliquit, ab eodem ordinario puniri potest ex hoc decreto, ita Ardan in compendio canon. resolut. lib. 1. tit. 6. num. 3. ubi refert ita decisum 14. Februarij 1585.

7. Canonicus regularis iussu sui superioris degens in ædibus parochialis Ecclesiæ suæ Congregationi vnitræ, in qua curam animarum exercet, & Sacramenta administrat, si delictum non concernens curam animarum, nec Sacramentorum administrationem, commiserit, non

4. Regularis manens extra claustrum de licentia superioris, si delinquit, puniri potest ab ordinario.

Aduertendum.

5. Religiosus manens de superioris licentia sub regulari obseruantia in aliqua grangia sui monasterij, si delinquit, non ab ordinario, sed à suo superiore puniri debet.

6. Regularis, si cum scandalo delinquit in officio, ad quod ab ordinario loci deputatus fuit, potest ab eodem puniri.

7. Canonicus regularis iussu sui superioris degens in ædibus parochialis Ecclesiæ suæ Congregationi vnitræ, si delinquit, æquo puniendus.

E 2 potest

potest ab Episcopo puniri vigore huius decreti, quasi extra monasterium degat, ita Aldan. *d. loco*, vbi dicit ita fuisse resolutum 8. Februarij 1601.

8. Episcopus potest visitare, & corrigere Regulares degentes extra claustra, occasione docendi doctrinam Christianam.

8. Episcopus potest visitare, & corrigere Regulares degentes extra claustra occasione docendi doctrinam Christianam, ex Aldan. *d. tit. 6. num. 4.* vbi ait, sic decisum fuisse in Manilen. de anno 1616. quod non habere locum in Patribus Societatis IESU, qui munere docendi doctrinam Christianam funguntur, dum tamen habeant illis in locis superiores, qui eorum ipsorum gerant, & apud quos se recipiant, iuxta regulam institutum viuentes, tenuit Aldan. *vbi supra num. 5.* asserens ita decisum in vna Limen. 10. Iunij 1591.

9. Extrauag. cum Matthaeus 3. de heret. inter communes, non corrigitur per hoc decretum.

9. *Etiam sui Ordinis priuilegiij praeextu.*] Textum in Extrauag. cum Matthaeus 3. de heret. inter communes, non corrigi per hoc Concilij decretum, testatur Cened. ad Sextum collectan. 14. n. 3. cum seqq.

10. Punizio, & correctio Regularium delinquentium cum scandalis extra monasteria, an per censuras ab ordinario sit facienda.

10. *Puniri, & corrigi valeat.*] Non tamen per censuras, vt existimant Sanch. *de matrim. lib. 7. disp. 33. num. 22. & 23. & in praecepta Decalogi lib. 6. c. 1. num. 14.* Ludou. Miranda *in manu. Pralat. tom. 2. quest. 35. art. 11.* Portel. *in addis. ad dub. regularia, verbo Episcopus, num. 5.* Fr. Emman. *in addis. summ. tom. 3. cap. 105. num. 2.* Villalob. *§. 2. summ. tract. 35. diff. 5. num. 17.* Hieton. Roderic. *in compendio quest. regul. resolut. 62. de excommunic. num. 7.*

Quarumcunque Ecclesiarum minorum Capisula toties quoties uolueris Episcopus, & alij maiores Pralati, &c. visitent, corrigant, & emendent, non obstantibus, &c.

CAPVT IV.

1. **V**ide Salzed. ad Bernard. *in pract. cap. 3. lit. A. vers. competit, in nouiss. edit.* Fr. Emman. *quest. regul. tom. 2. quest. 21. art. 7.* Azor. *instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 40. à princip. & praeipue quest. 4.* Franc. Leo *in thesauro fori eccles. part. 2. cap. 2. num. 64.* Armendar. *in addis. ad recopil. legum Nauarra, lib. 1. titul. 6. de visitat. num. 18. cum seqq.* metipsum *de officio, & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 73. num. 4. cum seqq. & addita ad c. 6. sess. 25. de reformat.*

2. Visitare, & corrigere potest Episcopus sua Capitula, si non sunt exempta, non obstantibus priuilegiis ex fundatione.

2. Episcopus sua Capitula visitare potest, & corrigere, si non sunt exempta, non obstantibus priuilegiis ex fundatione; si uero exempta sint, seruanda est forma praescripta *infra sess. 25. cap. 6.* ac proinde seruare tenentur decreta illius Concilij Prouincialis, cui interfuerit eorum Episcopus, vt refert decisum Armendar. *d. tit. 6. de visitat. n. 19. 21. & 23.*

3. Capitulum, & Ecclesias sibi subiectas visitare potest Episcopus toties quoties opus fuerit.

3. Visitare Capitulum & Ecclesias sibi subiectas potest Episcopus toties quoties opus fuerit, & pluries in anno, si aliquid acciderit quod iteratam Episcopi visitationem exposcat, Aldan. *in compendio canon. resolut. lib. 1. tit. 7. num. 1.* vbi refert ita decisum 24. Ianuarij 1602.

4. Visitatio

4. Visitatio personarum capitularium, quæ iuxta canonicas sanctiones, ut dicitur in hoc decreto, facienda est, intelligitur iuxta dispositionem iuris communis, citra punitionem & priuationem, Rot. in Calaguritana iurisdictionis 25. Maij 1580. coram Bubalo, *part. 2. diuers. decis. 328.*

5. Visitare si velit Episcopus ex hoc decreto, debet id personaliter agere, secus si ex aliis Concilij decretis, cum id per suum generalem vicarium, aut visitatorem facere possit, si modò legitime impeditus fuerit, ut permissum est *sess. 24. cap. 3. de reformat.* etiamsi de visitandis exemptis ageretur, cum *d. cap. 3.* exemptiones tollat, atque etiam de visitandis hospitalibus, ex *cap. 8. sess. 22.* agatur, ita refert decisum Aldan. *d. tit. 7. num. 2.*

6. Ordinarij appellatione, cuius in litteris erectionis collegiatæ sit mentio, nullatenus est intelligendus Archipresbyter eiusdem Ecclesiæ collegiatæ, sed Episcopus dumtaxat, ideòque Ecclesiam ipsam, illiusque dignitates, Canonicatus, & beneficia pro tempore obtinentes, atque alios quoscumque ministros non eidem Archipresbytero, sed Episcopi dumtaxat visitationi, correctioni, atque omnimodæ iurisdictioni subiecti sunt; ita Aldan. *citato loco*, ubi testatur decisum in vna Vicen.

7. Visitare sine Canonicis adiunctis potest Episcopus iuxta formam huius decreti, quodd si compilato processu, formato iudicio, prout iuris fuerit, contra aliquem Capitularem procedere velit in casu, quo accusatum, vel inquisitum de crimine comprehenderit, non potest sine adiunctis, ita Aldan. *vbi sup.*

8. Visitandi facultas sublati priuilegiis tributa Episcopo quoad Ecclesias collegiatarum per hoc decretum, & quoad alias per *c. 8. sess. 22. & cap. 9. sess. 24.* habet locum non solum ubi priuilegium Ecclesiæ est restrictum ad certos casus, verum etiam cum vniuersale est, sine vlla casuum restrictione, ita Aldan. *d. tit. 7. num. 6.* ubi dicit resolutum in Hamuracen. 16. Julij 1576.

9. Visitare tenetur Episcopus tantum per se ipsum Ecclesiam collegiatam, si exemptio Capituli probetur, non per immemorabilem, sed per scripturas, & instrumenta legitima, ex Aldan. *d. tit. 7. n. 7.* ubi dicit decisum in Palentina de Auiles.

10. Visitare non potest Episcopus vigore huius decreti archium, & scripturas omnes Capituli in eo existentes, ex Aldan. *d. tit. 7. num. 8.* ubi dicit resolutum in Tirasonen.

11. Visitationem Ecclesiæ cathedralis protrahere non potest Episcopus, sed debet continenter prosequi, neque ad extraneos actus diuertere, & quamprimum legitimo impedimento cessante, ut eam perfecticiat, incumbere, ita Aldan. *d. tit. 7. n. 9.*

12. Visitare debet Episcopus in loco ordinario Capituli, quando visitat totum Capitulum, secus quando visitat particulares personas, & non potest imponere pœnas ordinarias, nisi ordinariè cum adiunctis procedendo, ubi illi fuerint, nec potest ponere edicta sub censuris

4. Visitatio personarum capitularium ex hoc decreto intelligitur citra punitionem, & priuationem.

5. Visitare si velit Episcopus ex hoc decreto, debet id personaliter agere.

6. Ordinarij appellatione quis comprehendatur.

7. Visitare sine Canonicis adiunctis potest Episcopus iuxta formam huius decreti.

9. Visitare tenetur Episcopus tantum per se ipsum Ecclesiam collegiatam, si exemptio probetur per scripturas, & instrumenta authentica.

10. Archium & scripturas Capituli non potest Episcopus vigore huius decreti visitare.

11. Cathedralis Ecclesiæ visitationem protrahere non potest Episcopus.

12. Visitare debet Episcopus in loco ordinario Capituli quando visitat totum Capitulum, secus quando visitat particulares personas.

ad reuelanda delicta clericorum, quia correctio est prius facienda inter se, & ipsum solum, ex Aldan. *d. tit. 7. num. 10.* vbi testatur decisum sub die 21. April. 1593.

13. Episcopus in visitatione præparatoria potest exigere iuramentum à visitatis, secus in speciali, secus in speciali.

13. Episcopus potest in visitatione præparatoria exigere iuramentum à visitatis, secus in speciali, & de rebus nedum scandalosis, & publicis, sed etiam secretis in visitatione inquirere, & in visitatione præparatoria mandare, vt detur copia testium, secus in speciali. Tanquam suspectus autem recusari non potest cum generalem visitationem aggredditur, aut cum ad specialem descendit, si modò sine strepitu, & figura iudicij procedens pœnas imponat delictorum non ordinarias, sed eas tantum, quæ morum emendationem respiciunt, & modum corrigendi non excedunt, ita Aldan. *vbi supra num. 12.* vbi ait resolutum in Abulen. 1. Decembris 1588.

14. Visitare non potest Episcopus in eius domibus Episcopaliibus.

14. Visitare non potest Episcopus in eius domibus Episcopaliibus, sed dum visitare voluerit Capitulum debet accedere ad locum solitum, quo scilicet Capitulares congregari, & eorum actus expediri consueverunt, si id tamen commodè fieri potest, sin minus, ad locum congruum, & communem, sed non tenetur accedere ad locum Capituli, quoties prosequi velit visitationem alicuius personæ de Capitulo; si tamen Capitulum occasione visitationis conuocare ipse voluerit, non potest extra locum solitum illud congregare, ex Aldan. *d. tit. 7. n. 13.*

15. Subcollectores Apost. non comprehenduntur sub hoc decreto, & sess. 7. c. 1. & sess. 23. c. 6. de reform. ita refert decisum Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. n. 81. & 82.*

15. Subcollectores Apostolici tanquam prorsus exempti non comprehenduntur sub hoc decreto, & sess. 7. c. 1. & sess. 23. c. 6. de reform. ita refert decisum Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. n. 81. & 82.*

16. Curatos & Sacerdotes deputatos ad curam in Ecclesiis parochialibus subiectis Commendatori Ordinis Teuthonici punire potest ordinarius.

16. Curatos, & Sacerdotes deputatos ad curam in Ecclesiis parochialibus subiectis Commendatori Ordinis Teuthonici punire potest ordinarius, ad præscriptum huius decreti, & cap. 6. sess. 25. de reform. ita Aldan. *d. tit. 7. n. 14.* vbi ait sic fuisse decisum in Curien. 5. Aprilis 1631.

17. Non sustulit facultates alias ex immemorabili, & laudabiliter obseruata consuetudine.

17. *Consuetudinibus.* Non sustulit facultates alias ex immemorabili, & laudabiliter obseruata consuetudine Decano, & Capitulo singulares Capituli, ipsique subiectas personas cumulatiuè cum Episcopo, seorsum tamen ab eodem (ipsum Episcopum toties quoties sua auctoritate vti volentem non excludendo) visitandi, corrigendi, & emendandi, quia Concil. non dicit tam facultatem concessisse Episcopo priuatiuè, quoad alios inferiores ordinarios, de quorum exclusione non constat, & ab eis debitè punitis non est cogendus coram Episcopo denuò se purgare, vel ab eodem iterum puniri, ita referunt decisum Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. §. 2. proæm num. 21. Nicol. Garc. de benefic. p. 3. cap. 2. n. 194. in 3. declar. Armendar. d. tit. 6. de visitat. n. 28. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 1 § 4. num. 40. Ego ipse d. alleg. 73. num. 5.*

18. Non tollit concordias confirmatas à Sede Apost. & illæ tantum confirmationes intelliguntur præseruatæ in decretis Concilij, quæ emanarunt ex certa sententia, & cum causæ cognitione, vt testetur decisum Garc. *d. c. 2. num. 222.* Et ideo concordiarum confirmatarum à Papa in forma

18. *Concordiæ.* Non tollit concordias confirmatas à Sede Apostolica. Rot. decis. 16. part. 2. diuers. Nicol. Garc. *d. part. 3. c. 2. num. 217.* derogat enim concordiarum præterquam confirmatarum à Sede Apostol. & illæ tantum confirmationes intelliguntur præseruatæ in decretis Concilij, quæ emanarunt ex certa sententia, & cum causæ cognitione, vt testetur decisum Garc. *d. c. 2. num. 222.* Et ideo concordiarum confirmatarum à Papa in forma

forma comuni, etiam si cum ea concurrat consuetudo immemorialis, fuit per Concil. derogatum, ex eod. *Garc. d. cap. 2. num. 223.*

19. *Per se ipso.*] Personaliter scilicet, & non per vicarios, etiam generales, etiam si de visitandis exemptis ageretur, vel etiam si ageretur de visitandis hospitalibus, iuxta *cap. 8. sess. 22. de reform.* Secus si velit visitare ex aliis Concilij decretis, cum per suum vicarium generalem id agere possit, aut per visitatorem, si modò legitime impeditus fuerit, ut permillum est *infra cap. 6. sess. 25. de reform.* sic decisi referunt Sbroz. *in addit. ad suum tract. de offic. vicar. lib. 3. q. 120.* Armendar. *d. tit. 6. de visitat. num. 107.* vbi *num. 124.* subdit Episcopum posse visitare etiam Ecclesias exemptas, sed tunc per se ipsum tantum.

19. Visitare personaliter quando concessum Episcopo.

Pontificalia in aliena diœcesi non exercentur, aut ordinatio fiat sub pœna suspensionis ab exercitijs.

C A P V T V.

1. **V**ide Nauart. *conf. 69. de sent. excomm. in antiq. alijs conf. 12. de clerico excomm. min.* Sayr. *in floribus decis. sub illo tit. de sentent. excomm. decis. 66.* Salzed. ad Bernard. *in pract. cap. 26. lit. A. in princip. secundum nouiss. impress.* Henricq. *in summ. lib. 11. cap. 3. §. 2. in fine.* Gutier. *canon. lib. 1. cap. 26. num. 26.* Flamin. *Parif. de resignat. benefic. lib. 1. q. 17. n. 17.* Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verbo Archiepiscopus, n. 2. & p. 2. verbo Episcopus, pag. 45.* Petr. de Ledesma *in summ. p. 1. tract. de sacramento Ordinis cap. 8. conclus. 4. dub. 4.* Fr. Ludou. Miranda *in man. Pralat. tom. 1. q. 38. art. 3. concl. 1.* Piassec. *in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. n. 46.* Cened. *ad decretum collect. §. 2. num. 1.* Vgolin. *de officio, Episcopi, cap. 2. §. 2. num. 5.* Aloyf. Ricc. *in decis. curie Archiep. Neapol. p. 2. decis. 188. num. 10.* Bonacin. *de censuris disp. 3. q. 6. puncto 3. n. 27.* Armendar. *in addit. ad recap. legum Nauarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 68.* Bonacin. *de suspens. in particulari disp. 3. q. 1. puncto 12. n. 1.* Campan. *in diuersorio iuris canon. rub. 9. cap. 1. num. 6.* metipsum *de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 6.*

2. Episcopus alienus non potest à Patriarcha induci ad subeunda munera Pontificalia in diœcesi alicuius Episcopi suffraganei, nisi de ipsius licentia, ut refert decisiu. Galet. *in margarita casuum conscientie, verbo Episcopus, & ego ipse d. alleg. 6. num. 14.*

3. Pontificalia exercere in Ecclesijs suffraganeorum absque licentia Episcopi ordinarij prohibetur Archiepiscopo, ita Aldan. *in compendio canon. resolut. lib. 1. tit. 8. num. 2.* vbi refert decisiu. à S. Congr. Episcop. sub die 18. Aprilis 1599.

4. Episcopus in alterius diœcesi de licentia ordinarij loci non potest ordinare personas, quæ non sunt subiectæ illi ordinario, nisi habeant dimissorias generales à suis ordinarijs, ita refert decisiu. Armendar. *d. l. 7. de Episcopis, num. 68.*

1. Doctores referuntur de materia huius cap. agentes.

2. Episcopus alienus non potest à Patriarcha induci ad subeunda munera Pontificalia in diœcesi alicuius Episcopi suffraganei, nisi de ipsius licentia.

3. Archiepiscopo prohibetur exercere in Ecclesijs suffraganeorū absque licentia Ordinarij.

4. Episcopus non potest ordinare in alterius diœcesi de licentia Ordinarij personas illi non subiectas, nisi habuerint dimissorias.

5. Episco

5. Pontificalia exercens in aliena diœcesi de ordinarij loci expressa licentia potest ordines conferre etiam suis proprijs diœcesanis.

6. Episcopus in alterius diœcesi existens potest prævia licentia illius ordinarij potest tam subditos proprios, quàm Episcopi licentiam concedentis ordinare.

7. Facultatem habens à Papa promouendi à Papa promouendi à quocunque, non potest promoueri ab Episcopo in aliena diœcesi sine licentia Episcopi illius diœcesis.

8. Familiares triennales Episcopi an alius de eius licentia ordinare possit.

9. Primâ clericalem tonsuram suis subditis conferre non potest Episcopus in aliena diœcesi absque licentia ordinarij loci.

10. Ordines in loco exempto volens conferre Episcopus alienus, debet habere licentiam superioris loci exempti, & illius Episcopi, intra cuius fines locus exemptus constitutus est.

11. Pontificalia exercere non potest Episcopus in loco exempto vocatus ab inferiore Prælati ipsius loci sine licentia Episcopi, intra cuius fines locus exemptus constitutus est.

5. Episcopus exercens Pontificalia in aliena diœcesi de ordinarij loci expressa licentia, potest ordines conferre etiam suis proprijs diœcesanis, non obstante hoc decreto, ex Aldan. *d. tit. 8. num. 3.* vbi testatur sic resolutum sub die 6. Iulij 1595. & idem tenet Armendar. *d. loco num. 55.*

6. Episcopus in alterius diœcesi existens potest prævia licentia illius, tam subditos proprios, quàm Episcopi licentiam concedentis absque incursu pœnarum ordinare, ex Aldan. *d. loco*, vbi refert decisum die 22. Februarij 1630.

7. Facultatem habens à Papa promouendi à quocunque, non potest promoueri ab Episcopo in aliena diœcesi sine licentia Episcopi illius diœcesis, per *cap. 11. sess. 7.* nisi Episcopus illius diœcesis constitueret suum vicarium illum Episcopum exterum vt pro se promoueat, sicut non sufficit simplex licentia, sed constitutio in sui locum requiritur, vt probatur ex *d. cap. 11. ibi, vel ab eo quod pro eo*, &c. ita Aldan. *d. tit. 8. num. 5.*

8. Familiares triennales Episcopi, in cuius diœcesi exercet alius de eius licentia Pontificalia, poterit innitatus ordinare, si Episcopus, qui hanc facultatem exercendi Pontificalia illi dedit, expressè etiam dedit licentiam huic familiari quodd possit ordinari ab eo, ac etiam familiarem alterius Episcopi extranei, si expressa adsit ipsius licentia, cùm talem familiarem Concil. habeat pro subdito illius Episcopi, & sicut Episcopus verè subditum suum potest facere ordinari ab alio, sic & istum, refert decisum Aldan. *d. loco.*

9. Episcopus in aliena diœcesi non potest conferre primam clericalem tonsuram suis subditis, absque licentia ordinarij loci, vt resoluit Campan. in *diuersis iuris canon. rub. 6. cap. 1. num. 2.* quem refero *d. alleg. 6. n. 15.* contra Rebuff. in *tratt. nominat. q. 14. n. 29. & 65. & in praxi benef. rub. de Eccles. & à quibus, & quomodo ordinentur, num. 13.* Henriq. in *sum. lib. 3. cap. 6. §. 6.* Bonacin. de *Sacrament. disp. 3. q. unica, puncto 2. num. 13.* existimantes id ei licere.

10. Episcopus alienus volens conferre ordines in loco exempto, non solum debet habere licentiam superioris loci exempti, sed etiam illius Episcopi, intra cuius fines locus exemptus est constitutus, vt referunt decisum Armendar. *d. l. 7. de Episcopis, num. 55.* Aloyf. Rice. in *praxi rerum. fori eccles. post resolut. 495. in notab. de materia Episcop.* Galet. in *margaritha casuum conscient. verbo Episcopum, pag. 100. col. 2.* Ego ipse *d. alleg. 6. num. 12.*

11. Non potest enim Episcopus Pontificalia exercere in loco exempto, & iurisdictionis non Episcopi, sed inferioris, vocatus tamen ab ipso inferiore, sine licentia Episcopi, intra cuius diœcesis fines esset locus ille, etiamsi ille inferior prætenderet ratione exemptionis vocare Episcopum quem maluerit ad ministrandum sacramentum Confirmationis, dummodo locus ipsius exempti sit infra fines diœcesis alicuius, ita vt non sit nullius, quia tunc posset, vt testatur resolutum Armendar. *d. l. 7. num. 68.*

12. Suffraganeus datus Episcopo Vilnen. cum facultate exercendi Pontificalia officia in diœcesi, & ciuitate Vilnen. de expresso consensu & licentia moderni, & pro tempore existentis Episcopi, non potest eadem Pontificalia exercere, vt exercuit viuente Episcopo, post illius mortem Sede vacante, Capitulo non contradicente, ita Aldan. *d. tit. 8. num. 9.* vbi refert decifum in Vilnen. 21. Februarij 1631.

13. Confirmationis sacramentum in alterius diœcesi non potest Episcopus suis subditis conferre sine licentia Episcopi, in cuius diœcesi reperitur, ita testatur decifum Armendar. *d. l. 7. de Episcopis, num. 68.* quem refert de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 30. n. 15.

14. Episcopus, qui nullum habet Episcopatum, non potest in Ecclesia sua iurisdictionali, veluti si esset Præpositus, Chrisma conferre, nec alia Pontificalia exercere, nisi de expressa licentia Episcopi, intra cuius diœcesis fines præpositura existit, ita refert decifum Aldan. *d. tit. 8. num. 10.*

15. Commendatarius Abbatiae existentis intra fines alicuius diœcesis, etiam exemptæ, & habentis iura quasi Episcopalia, non potest vocare quem maluerit Episcopum pro ministrando sacramento Confirmationis suis populis, nisi de consensu, & licentia Episcopi in cuius diœcesi est Abbatia, ita refert decifum in vna Veronen. Aldan. *d. tit. 8. num. 11.*

16. Abbatia aliqua si nullius diœceseos existat, non potest Episcopus vicinior ibi conferre sacramentum Confirmationis, & exercere Pontificalia absque Abbatis expressa licentia, sed est in facultate ipsius Abbatis conuocare quem maluerit catholicum Antistitem, saluo tamen maiori iure Episcopi vicinioris, si aliunde id sibi competat. Verum potest Episcopus vicinior visitare beneficia secularia, & clericos seculares dictæ Abbatiae, illôsque repertos culpabiles corrigere. Et Episcopus vicinior dicitur ille, cuius cathedralis Ecclesia sit Abbatiae proximior, non autem locis dictæ Abbatiae subiectis, sic refert decifum Aldan. *ciuitato loco.*

17. Archiepiscopus non potest vti Cruce, nec Mozzetta Legato præfente in ciuitate, ex Aldan. *d. tit. 8. n. 11.* vbi testatur sic resolutum die 2. Octobris 1601. Et non potest Pontificalia exercere in Ecclesiis suffraganeorum, absque licentia Episcopi ordinarij, ex eod. Aldan. *d. tit. 8. num. 16.* vbi dicit sic fuisse decifum à S. Congreg. Episcopi sub die 18. Aprilis 1599.

18. Pontificalia in Ecclesia Archiepiscopi absque eius licentia non debet exercere Nuncius, ex Aldan. *d. tit. 3. num. 14.* vbi ait ita decifum in S. Congr. Rit. sub die 9. Martij 1593.

19. Benedictionem non solemnem non comprehendit Concil. in hoc cap. ex Aldan. *d. tit. 8. num. 15.* vbi refert sic resolutum sub die 13. Aprilis 1630.

20. Episcopus & vicarius extra territorium habent facultatem faciendi actus voluntariæ iurisdictionis, vt resoluit Vgolin. *de officio Episcopi, cap. 4. §. 14. num. 4.* Card. Tusch. *lit. l. concl. §. 46.* Stephan. Gratian.

F discip.

12. Suffraganeus datus Episcopo cum facultate exercendi Pontificalia de eius licentia, non potest illo mortuo ea exercere.

13. Confirmationis sacramentum in alterius diœcesi non potest Episcopus suis subditis conferre sine licentia Episcopi in cuius diœcesi reperitur.

14. Episcopus, qui nullum habet Episcopatum, non potest in Ecclesia sua iurisdictionali Pontificalia exercere.

15. Commendatarius Abbatiae existentis intra fines alicuius diœcesis non potest vocare Episcopum pro ministrando sacramento Confirmationis suis populis, nisi de consensu & licentia Episcopi in cuius diœcesi est Abbatia.

16. Episcopus vicinior quæ possit in Abbatia nullius diœcesis.

17. Archiepiscopus non potest vti Cruce, nec Mozzetta Legato præfente in ciuitate.

20. Episcopus & vicarius extra territorium habent facultatem faciendi actus voluntariæ iurisdictionis.

discept. forens. cap. 127. à princip. & num. 6. tenet quoddam possunt concedere dimissorias in aliena diœcesi.

11. Excommunicare, & absoluerè subditum suum potest Episcopus extra territorium.

11. Hinc etiam Episcopus extra territorium potest excommunicare, & absoluerè subditum suum, secundum Gonzal. *ad regul. 8. Cancell. gloss. 62. num. 12. vbi num. 11.* subdit posse Episcopum extra suam diœcesim iurisdictionem contentiosam exercere, quando causæ cognitio non vertitur, & effectus confertur in suam diœcesim, de quo etiam Stephan. Gratian. *d. cap. 127. num. 8.* vel quando Episcopus diœcesis permitteret, modò litigantes in id consentiant, vt post alios resoluit Vgolin. *d. §. 14. n. 4. vers. secundo excipitur*, quem refero ego ipse *d. alleg. 6. n. 18.*

12. Abbatibus titularibus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem cum vsu mitræ & baculi, non licet deferre mitram extra proprias eorum Ecclesias per diœceses ordinariorum absque speciali iudicio Sedis Apost. nec sine, nec cum licentia ordinariorum, ex Aldan. *d. tit. 8. n. 15.* vbi refert decissum sub die 2. Augusti 1631.

12. Abbatibus titularibus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem cum vsu mitræ, & baculi, non licet deferre mitram extra proprias eorum Ecclesias per diœceses ordinariorum absque speciali iudicio Sedis Apost. nec sine, nec cum licentia ordinariorum, ex Aldan. *d. tit. 8. n. 15.* vbi refert decissum sub die 2. Augusti 1631.

13. Baldachinum erigere possunt Episcopi in Ecclesiis Regularium Pontificalia exercentes.

13. Episcopi in Ecclesiis Regularium Pontificalia exercentes possunt ibi Baldachinum erigere, ex Aldan. *d. tit. 8. n. 16.* vbi attestatur resolutum in S. Congr. Episcop. sub die 10. Iulij 1603.

14. Abbatibus Cassinens. & Oliuetanis quomodo permittatur vsus Baldachini.

14. Baldachini vsus permittitur Abbatibus Congregationis Cassinens. in tribus ad summum festiuitatibus anni, quibus solemniter celebrant iuxta consuetudinem modestè, sine pompa, & auro, Vrbano VIII. *const. 101. incip. Exponi*, 11. Iulij 1629. & Abbatibus Oliuetanis, *const. 97. incip. Exponi*, 4. Aprilis 1629.

15. Episcopo exercenti Pontificalia etiam extra Cathedralē, in ciuitate tamen, tenentur assistere qui solent assistere.

15. Episcopo exercenti Pontificalia etiam extra Cathedralē Ecclesiam, in ciuitate tamen, & non in diœcesi, tenentur assistere, & inferuire, qui solent assistere, & inferuire exercenti Pontificalia in Cathedrali, ita referunt decissum Galet. in *margar. casuum conscientie, verbo Canonici*, pen. Scip. de Rubens in *aphor. Episcop. verbo assistentia*, num. 2.

16. Canonici & dignitates Cathedralis si adsint, tenentur assistere Episcopo pontificaliter celebranti in Ecclesia collegiata, vel parochiali.

16. Episcopo pontificaliter celebranti etiam in Ecclesia collegiata, vel parochiali, assistere debent dignitates, & Canonici Cathedralis si adsint, non autem Canonici Collegiatæ, vel Presbyteri parochialis, etiam si numerus alioquin sufficiens sit Presbyterorum, ex Aldan. *d. tit. 8. num. 15.* vbi refert ita resolutum in S. Congreg. Rituum in Calaguritana 1. Iulij 1601. & in Bononien. 20. Aprilis 1602. & in Brundulina 15. Iulij 1617. & in Isernien. 2. Augusti 1631. refero ego ipse de Canonici cap. 33. num. 11.

17. Vicarius generalis non potest concedere licentiam alteri Episcopo exercenti Pontificalia in sua diœcesi.

17. Nulli Episcopo.] Vel etiam Archiepiscopo, vt cum gloss. in *cap. 2. de offic. ordin. lib. 6.* tradit Couarr. *pract. cap. 9. num. 2.* & melius Zerol. *d. verbo Archiepiscopus, vers. ad secundum*, vbi respondet ad text. in *cap. 1. de auctor. & vsu pallij*, cum similibus.

18. Ordinarij nominis venit Episcopus in presenti.

18. Vicarium generalem non posse concedere licentiam alteri Episcopo exercenti Pontificalia in sua diœcesi, testatur resolutum Sbroz. in *addit. ad suum tract. de vicario Episcopi, lib. 2. quest. 7.*

19. Nisi de ordinarij, &c.] Episcopi scilicet, in cuius diœcesi locus est constitutus, & non de Prælato inferiori, etiam exempto, vt per Galet. in *margarita casuum conscientie, verbo, verba 1.*

30. *In personas eidem ordinario subiectas tantum.*] Vel alii ordinarii, si ab eis litteras dimissorias habuerint, vt per Fr. Emman. in *sum. part. 2. cap. 14. num. 7. concl. 7.* Ludouic. Mitanda in *man. Pralat. tom. 1. quest. 38. art. 3. in concl.*

31. *Ab exercitio Pontificalium, &c.*] Episcopus ordinans in aliena diœcesi absque licentia expressa ordinarij loci, aut ordinans de licentia Episcopi personas non subditas, suspenditur à Pontificalibus, vt resoluunt Henric. in *summ. lib. 13. c. 38. §. 1. vers. 1.* Campan. in *diuersiuris Canon. rub. 6. c. 1. n. 2. & rub. 9. c. 4.* Thom. Valasc. *allegat. iuris tom. 1. alleg. 43. num. 18.* Bonacin. *d. q. 6. puncto 5. num. 21.* quos refero *d. alleg. 6. n. 4.*

32. Pontificalium nomine quæ veniant, colligitur ex gloss. verbo à Pontificalibus in *Extravag. suscepti regiminis, de elect.* Mar. Alter. *de censur. disp. 16. c. 3. vers. quæret aliquis,* metipso de officio, & potest. Episcopi, *part. 3. alleg. 111. num. 13.*

33. Missæ sacrificium cum mitra & baculo celebrare non potest ab exercitio Pontificalium suspensus, secundum Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. de iur. 467. in 1. edit. alijs resol. 440. in 2. edit.* Nec calices, & corporalia etiam inaduerter benedicere, vt per Zerol. in *praxi Episcop. part. 2. verbo Episcopi, vers. secundo,* Franc. Leo in *thesauro fort. eccles. part. 3. c. 8. num. 15.* quos refero *d. alleg. 6. num. 8. vbi n. 19. resoluo,* an suspensus à Pontificalibus in illis celebrando fiat irregularis.

34. Vtrum autem sub hac suspensione prohibetur exercitium iurisdictionis Episcopalis? Negatiue respondent Vgolin. *de censur. tab. 4. cap. 6. §. 6. num. 5.* Aloyf. Ricc. *d. resol. 440. num. 3.*

35. *Et sic ordinari ab executione Ordinum, &c.*] Contra malè ordinantes, & malè ordinatos extat constitutio S. D. N. Urbani VIII. *incip. Secretis,* sub dat. 11. Decembris 1624. vbi innouantur constitutiones aliæ super hac re editæ, videlicet Clementis IV. & Pij II.

36. Et quamuis ordinatio proprii Episcopi extra territorium puniri possit, est tamen valida, vt resoluunt Henric. in *summ. lib. 11. c. 3. §. 2. in fine, lib. 5.* Vgolin. *de potest. Episcopi, cap. 4. §. 14. num. 2.* quos refero *d. allegat. 6. num. 11.*

30. Episcopi possunt ordinare personas alteri ordinario subiectas si ab eo litteras dimissorias habuerint.

31. Episcopus suspenditur à Pontificalibus si ordinauerit in aliena diœcesi absque licentia expressa ordinarij loci, vel cum ea personas non subditas.

32. Pontificalium nomine quæ veniant.

33. Missam cum mitra, & baculo celebrare non potest ab exercitio Pontificalium suspensus.

34. Suspendio à Pontificalibus non prohibetur exercitium iurisdictionis Episcopalis.

35. Contra malè ordinantes, & malè ordinatos extat constitutio S. D. N.

36. Ordinatio Episcopi proprii extra territorium est valida, quamuis punibilis sit.

SESSIO VII.

De Sacramentis in genere.

1. **I**N SCHOLASTICOS cum Magistro in 4. *dist. 1. & seq.* S. Thom. 3. *part. à quest. 60. vbi* Caiet. Henric. in *summ. lib. 1. de sanctissimis Ecclesia Sacram. Vinald. in candel. aureo, in princip. sub tit. de Sacramentis in genere,* Cardin. Bellarm. in *suis controuers. cathol. tom. 2. lib. de Sacrament. Sayr. in speciali tract. de Sacrament. in genere,* Soar. *tom. 3. de Sacram. in princip.* Didac. Nugn. in 3. *part. D. Thom. Alexand. Pefant. part. 3. de Sacrament. Chamerot. de Sacram. in princ. Barthol. ab Angelo in simili tract.*

1. Doctores de Sacramentis in genere agentes.

tract. Bonacin. in eod. tract. Galgancet. de iure publico, lib. 3. tit. 83. Gabr. Vazq. in 3. part. D. Thom. tom. 2. disp. 60. Balduin. iun. super opera controu. Bellarmini, part. 2. lib. 1. de Sacramentis in genere, Petr. Ledesma in summ. p. 1. vbi de Sacram. in communi, Ægid. de Coninck de Sacramentis & censur. in princ. Filliuc. in question. moralib. tract. 1. Paul. Laymann in Theologia moralis, lib. 5. tract. 1. de Sacram. in communi.

2. Sacramenta noue legis fuerūt à Christo instituta.

2. CANON I.] Omnia Sacramenta fuisse à Christo Domino instituta, de fide definitum esse in præsentī notant Nau. in man. c. 2. num. 2. & 5. & in e. nouis, de iudic. notab. 3. num. 92. Perez l. 1. tit. 1. lib. 1. ordin. Henriq. in summ. lib. 1. c. 3. §. 1. Victor. de Sacram. c. 4. Sot. in 4. dist. 1. part. 3. art. 5. Cardin. Bellarm. d. tom. 2. lib. 1. de Sacram. c. 24. Soar. tom. 3. disp. 12. sect. 1. Chamerot. de Sacram. c. 4. Francisc. Pitigian. dist. 2. quest. 1. art. 3. prope fin. Sayr. de Sacram. in genere, lib. 2. c. 1. quest. vnic. & c. 2. art. 1. & 2. Vazq. in 3. part. S. Thom. tom. 2. disp. 135. num. 1. cum seqq. & disp. 139. n. 1. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarm. part. 2. lib. 1. c. 1. vers. prima ergo questio, Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 28. num. 4. Petr. Ledesma in summ. p. 1. vbi de Sacram. in communi, c. 6. concl. 4. Ægid. de Coninck de Sacram. tom. 1. quest. 64. art. 1. dub. 1. Molfes. in summ. Theologia moral. tract. 1. c. 7. num. 11. & 25. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 1. num. 7. Fernandez in examine Theologie moral. part. 3. c. 1. §. 2. num. 1. Bonacin. de Sacram. disp. 1. quest. 3. punct. 1. n. 5. Laymann in Theolog. mor. lib. 5. tract. 1. c. 5. num. 1. & c. 8. à num. 1.

3. Sacramenta noue legis non fuerunt aut sunt plura, vel pauciora quam septem.

3. Aut esse plura quam septem.] Vide S. Thom. part. 3. quest. 65. art. 1. vbi Nugn. & Pesant. Coninck num. 4. & Vazq. art. 2. Henriq. in summ. lib. 1. cap. 7. Valent. part. 3. quest. 6. punct. 2. Victor. de Sacram. c. 7. Sot. in 4. dist. 1. quest. 7. art. 1. Philarch. de officio sacerdot. part. 2. lib. 1. c. 6. Franc. Pitigian. dist. 2. quest. 1. art. 2. Barthol. ab Angelis de Sacram. dial. 1. §. 6. Sayr. de Sacrament. in genere, lib. 6. c. 1. quest. 2. Valer. Reginald. lib. 26. num. 5. Bonacin. d. disp. 1. quest. 1. punct. 2. Campan. d. rub. 1. num. 4. & 5.

4. Sacramenta noue legis à Sacramentis antiquis differunt.

4. CANON II.] Vide Dionys. Arcopag. de eccles. hierarchia, c. 5. p. 1. vers. post illam, Tertullian. in lib. contra Iudaos, c. 2. vers. si circumcisio, Cyprian. lib. 1. contra Iudaos, c. 8. vers. quod circumcisio, & lib. 3. epist. 8. ad Fidum, Hug. Victorin. in c. 4. ad Roman. de erudit. theologic. lib. 2. part. 6. cap. 3. Petr. Lombard. in 4. sentent. dist. 1. vbi Richard. art. 6. quest. 4. & Thom. Argentin. quest. 3. art. 3. S. Thom. part. 3. quest. 61. art. 6. Philarch. d. p. 2. lib. 1. c. 2. Henriq. d. lib. 1. c. 7. Sayr. de Sacram. in genere, lib. 5. c. 7. art. 5. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 3. 1. num. 7. Iodoc. Cocc. in thesuro Catholico, tom. 2. lib. 5. art. 1. Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico, p. 1. tract. 4. c. 1. quest. 2. in princ. Bonacin. de Sacram. disp. 1. quest. 4. punct. 1. n. 6. Laymann in Theolog. moralis, lib. 5. tract. 1. c. 3.

5. Sacramenta septem differunt inter se.

5. CANON III.] Vide Cardin. Bellarm. lib. 2. de Sacrament. c. 18. Vazq. in 3. part. S. Thom. tom. 3. quest. 74. disp. 177. num. 6. Sayr. de Sacram. in genere, lib. 6. c. 3. quest. vnic. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini, lib. 1. c. 8. prope fin. Petr. de Ledesma in summ. part. 1. vbi de Sacram. in communi, c. 7. conclus. 3. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 1. num. 14. Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico, part. 1. tract. 4. quest. 4.

Concilij Trid. Sess. VII. de Sacrament. in genere. 45

6. CANON IV.] Vide Magist. in 4. dist. 1. vbi S. Thom. *quest. 1. & part. 3. quest. 61. art. 1.* S. Antonin. *part. 3. tit. 14. c. 11. §. 4.* Canon. *in relect. de Sacrament. in genere, cap. 24.* Hug. Victorin. *lib. 1. de Sacram. part. 9. c. 3.* Cardin. Bellarm. *d. lib. 1. c. 22.* Valent. *tom. 4. disp. 3. quest. 2. punct. 1.* Chamerot. *de Sacrament. in genere, c. 3.* Soar. *tom. 3. disp. 3.* Henriq. *d. lib. 1. c. 4. §. 1.* Vivald. *in candel. aureo, vbi de Sacram. in genere, cap. 3. num. 1.* Sayr. *de Sacram. in genere, lib. 3. c. 1. art. 1. §. vnic.* Bonac. *de Sacram. disp. 1. quest. 1. punct. 4. num. 3.* Molfes. *in summ. Theolog. moralis tract. 1. c. 8. num. 14. & 15.* Campan. *in diuersor. inuris canon. rubr. 1. num. 10. vers. sed quia, Homobon. de Bonis de examine eccles. part. 1. tract. 4. c. 1. quest. 3. in princip.*

7. CANON V.] Vide Sayr. *de Sacram. in genere, lib. 3. c. 7. quest. vnic. art. 2. & 3.* Vazq. in 3. p. D. Thom. *tom. 2. disp. 131. num. 34. & disp. 149. n. 5.*

8. CANON VI.] Vide Henriq. *in summ. lib. 1. c. 17.* Sayr. *de Sacram. in genere, lib. 5. c. 5. §. vnic.* Valer. Reginald. *in praxi fori penit. lib. 2. c. 4. n. 43.* Petr. de Ledesina *in summ. part. 1. tract. de Eucharistia, cap. 10. conclus. 1.* Bonacin. *de Sacrament. disp. 1. quest. 4. punct. 1. num. 6. & disp. 2. §. 2. punct. 7. num. 4.* Fernandez *in examine Theolog. moral. part. 3. c. 1. §. 9. num. 1. & 5.* Filliuc. *in quest. moral. tract. 1. de Sacramentis, c. 6. num. 92.*

9. CANON VII.] Vide Card. Bellarm. *d. lib. 1. de Sacrament. c. 26.* Ægid. de Coninck *de Sacrament. quest. 64. art. 9. à num. 108.* Valer. Reginald. *in praxi fori penit. lib. 2. c. 4. n. 43.* Petr. de Ledesina *in summ. p. 1. vbi de Sacram. in commun. c. 7. concl. 1.* Bonacin. *de Sacramentis; disp. 1. quest. 4. punct. 1. num. 4.* Filliuc. *in quest. moral. tom. 1. tract. 1. de Sacram. c. 6. num. 96. vers. nostra, & num. 99. & 134.* Homobon. *de Bonis de examine ecclesiastico, part. 1. tract. 3. c. 8. quest. 72. in princ.* Laymann *in Theologia moral. lib. 5. tract. 1. c. 6. num. 1. cum seqq.*

10. CANON VIII.] Vide Sayr. *de Sacrament. in genere, lib. 5. cap. 2. in princ.* Ægid. de Coninck *de Sacram. q. 62. art. 1. dub. 1.* Bonacin. *de Sacrament. disp. 1. quest. 4. puncto 1. num. 2.* Fernandez *in examine Theologia moralis, part. 3. cap. 1. §. 9. num. 6.* Fagundez *in quinque Ecclesia precepta, prae. 1. lib. 4. c. 3. num. 2.*

11. CANON IX.] Vide Richard *in 4. sentent. dist. 5. art. 2. quest. 4.* Guilielm. Aluerin. *de sacrament. Confirmat. vers. qui sigillum, August. Triumph. de potest. eccles. q. 58. art. 7.* Soar. *tom. 3. disp. 11. sect. 1.* Henriq. *in summ. lib. 1. cap. 13.* Franc. Pitigian. *dist. 6. quest. 9. & 10.* Sayr. *de Sacram. in genere, lib. 4. c. 1. cum seqq.* Chamerot. *de Sacram. c. 4. dub. 5.* Ægid. de Coninck *de Sacrament. q. 63. art. 1. in princ.* Vazq. in 3. part. D. Thomae *tom. 2. quest. 146. n. 5.* Valer. Reginald. *in praxi fori penit. lib. 2. c. 4. n. 48.* Petr. de Ledesina *part. 1. de Sacrament. vbi de confirmat. c. 4. concl. 2.* Paul. Fusc. *de visitat. lib. 2. c. 3. num. 25.* Campan. *in diuersor. inuris canon. rubr. 1. num. 23. & rub. 2. num. 11. & 22.* Bonacin. *de Sacram. disp. 1. quest. unica, puncto 1. n. 1. & quest. 5. puncto 1. num. 1. n. 2.* Homobon. *de Bonis de examine ecclesiastico part. 1. tract. 3. c. 8. q. 72. vers. alter. & tract. 4. c. 1. q. 4. & 5.* Paul. Laymann *in Theologia moralis, tom. 2. lib. 5. tract. 1. c. 7. per totum, Molfes. in summ. Theologia moralis, tract. 1. c. 8. n. 30.* Filliuc. *in quest. moral. tom. 1. tract. 1. de Sacram. cap. 7. num. 114. & n. 117. & tract. 2. num. 151.*

6. Sacramenta noue legis sunt ad salutem necessaria.

7. Sacramenta noue legis non sunt propter solam fidem nuntiandam instituta.

8. Sacramenta noue legis continent gratiam quam significant.

9. Per Sacramenta noue legis gratia datur semper, & omnibus.

10. Sacramenta noue legis ex opere operato conferunt gratiam.

11. Character in anima imprimitur in tribus sacramentis, Baptismo, scilicet, Confirmatione, & ordine.

12. Christiani omnes in verbo & omnibus Sacramentis administrandis non habent potestatem. 13. Intentio saltem faciendi quod facit Ecclesia requiritur in ministris dum Sacramenta conferunt.

14. Minister in peccato mort. exiens valide confert Sacramenta.

12. CANON X.] Vide Paul. Comitoli. *respons. moral. lib. 1. quest. 46. num. 1.* Vazq. in 3. p. D. Thoma. tom. 2. quest. 138. num. 9. Fernandez in examine *Theologia moralis. p. 3. c. 1. § 10. num. 1. prop. fin.*

13. CANON XI.] Vide Sayr. de Sacram. in genere. lib. 2. c. 3. q. unic. art. 3. post princ. Petr. de Ledesma p. 1. vbi de Sacrament. in communi. c. 6. concl. 13. Bonacin de Sacram. disp. 1. q. 3. puncto 2. n. 4. Ægid. de Coninck de Sacram. tom. 1. q. 64. art. 8. dub. 1. n. 62. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 26. à num. 36. Piassec in praxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 50. vers. requiritur. pag. 58. Campan. in diuersis iuris canonici rub. 1. n. 24. & n. 94. Homobon. de Bonis de examine ecclēs. p. 1. tract. 4. c. 2. quest. 8. in fine. Molfes. in summ. Theolog. moralis. tract. 1. c. 7. num. 15. & 17. & tract. 3. c. 4. num. 14.

14. CANON XII.] Vide Concil. Arelaten. 1. c. 8. Concil. Carthagin. 1. c. 1. Augustin. lib. 3. cōtra Donatistas. c. 10. vers. Baptismus. & lib. 4. cap. 4. vers. si per vim Ilidor. Hispalen. lib. 6. etymolog. cap. 18. vers. Sacramenta. & de diuinis offic. lib. 2. cap. 24. Petr. Damian. 15. cap. 4. vers. synœra. & cap. 9. de Baptismo. & Euchar. Hugo Victorin. in 1. ad Corinth. quest. 102. Magist. in 4. sentent. distinct. 5. vbi Bonauent. quest. 1. & Scot. etiam quest. 1. S. Thom. lib. 4. contra gentiles. cap. 77. & part. 3. quest. 64. art. 5. Durand in rationali diuino. um. lib. 4. cap. 1. vers. in Sacramentis. Catharin. Senen. tract. 3. c. 115. Thom. VValden. tom. 2. de Sacram. cap. 1. Turrecrem. in summ. de Ecclesia. lib. 1. cap. 99. Chamerot. de Sacrament. cap. 2. dub. 4. Barthol. ab Angelis de Sacrament. dial. 1. § 38. Henric. in summ. lib. 1. cap. 29. Iodoc. Cocc. in thesaur. catholico. tom. 2. lib. 5. art. 2. Petr. de Ledesma in summ. part. 1. tract. de Eucharistia. cap. 9. conclus. 8. Cened. ad decretum collect. 39. num. 3. Sayr. de Sacrament. in genere. lib. 5. c. 4. & lib. 2. cap. 6. art. 2. quest. unic. Soar. tom. 3. disp. 13. sect. 4. Vazq. in 3. part. D. Thoma. tom. 2. disput. 137. n. 18. Ægid. de Coninck de Sacramentis. quest. 64. art. 5. & quest. 82. num. 34. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 26. n. 34. Bonacin. de Sacrament. disp. 1. quest. 3. puncto 2. §. 1. num. 1. Molfes. in summ. Theolog. moralis. tract. 1. c. 7. n. 15. 17. 19. & 22. Paul. Laymann in Theologia moralis. lib. 5. tract. 1. cap. 5. num. 6.

15. Ritus recepti & approbati Ecclesiæ catholice omittendi non sunt in Sacramentorum administratione.

15. CANON XIII.] Vide Henric. in summ. lib. 1. c. 11. Ægid. de Coninck de Sacram. tom. 1. q. 66. n. 99. & q. 71. n. 3. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 26. n. 10. & n. 28. cum seqq. Petr. de Ledesma in summ. p. 1. de Sacram. vbi de Baptismo. c. 12. concl. ult. in fine. Bonacin. de Sacrament. disp. 1. quest. ult. Homobon. de Bonis de examine ecclēs. p. 1. tract. 4. c. 2. q. 7. in fine. Molfes. in summ. Theologia moralis. tract. 1. cap. 9. num. 7.

De Baptismo.

1. Doctores de Sacramento Baptismi agerent.

1. Vide Magistr. & Theologos in 4. disp. 3. vbi Sot. S. Thom. p. 3. q. 66. cum seqq. vbi Cabrera. Didac. Nugnez. Catech. Roman. tit. de Baptismo. Tabien. Armil. Angel. Syluest. & alios Summisistis verbo Baptismum. Lancellot. in institut. canonic. titul. de Baptismo. Archiepiscop. Bononiens. sub Illustrissimo Cardin. Paleotho part. 3. à princip. Cardin. Bellarmin. in controuers. catholice. tom. 2. lib. unic. de Baptismo. Vivald.

n candel. aureo, vbi de sacram. Baptismi, Henric. in *summ. lib. 2. de Baptismo*, Petr. Sot. *lect. 1. de Baptismo*, Cardin. Tolet. in *instrucl. sacerdot. lib. 2. c. 18*. Soar. *tom. 3. de Sacram. disp. 19. cum seqq.* Barthol. ab Angelis *de Sacram. dial. 1. & 2.* Chamerot. in *cod. tract. vbi de Baptismo*, Vazq. in *3. p. tom. 3. disp. 140. cum seqq.* Valent. *tom. 4. disp. 4.* Fr. Emman. in *sum. tom. 1. cap. 25*. Carril. in *tabula Sacrament. iit. de sacram. Baptismi*, Petr. de Ledefma in *summ. p. 1. de Sacram. vbi de Baptismo*, Valer. Reginald. in *praxi fori pœnit. lib. 27.* Balduin. iun. *super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 2. cap. 1.* Galganet. *de iure publico, lib. 3. tit. 84.* Possuin. *de officio Curati, c. 6.* Agid. de Coninck *de Sacrament. tom. 1. q. 66.* Paul. Comitol. *respons. moral. lib. 1. à q. 1. vsque ad 14.* Bonacin. *de Sacrament. disp. 2. de Baptismo*, Fernandez in *examine Theologia moral. p. 3. c. 2.* Molfes. in *summ. Theologia moralis tract. 4. cap. 1. de Baptismo*, Filliuc. in *quest. moral. tom. 1. tract. 2.* Ioan. Maldonar. in *tract. de Baptismo*, Paul. Laymann in *Theolog. moral. lib. 5. tract. 2. metipsum de officio, & potest. parochi cap. 18.*

2. CANON I.] Vide Basil. Magn. in *exhortat. ad Baptismum, vers. Ioannes*, Gregorium Nazianzen. *orat. 39.* quæ est oratio panegyrica in Sancta lumina, Cyril. Alexandrin. *lib. 1. in Ioannem cap. 26. & lib. 2. cap. 57.* Tertulian. *lib. de Baptismo cap. 10.* August. in *enchirid. ad Laurentium cap. 49.* Gregor. Magn. *super Euangelia homil. 7.* Isidor. Hispalen. *de officio eccles. lib. 2. cap. 24.* Anselm. *ad cap. 3. Matthai, vers. Baptismus Ioannis*, Vgo. Victorin. *tract. 5. de Baptismo, cap. 1. & de sacram. fidei lib. 2. p. 6. cap. 6.* Magist. in *4. sent. dist. 2. vbi Durand q. 4. & Paladan. q. 2. art. 3. S. Thom. p. 3. q. 38. art. 3.* Henric. in *sum. lib. 2. cap. 32. §. 4. & 5.* Franc. Pitigian. *dist. 2. quest. 2. art. 4.* Balduin. iun. *super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 2. c. 3. prope fin.* Iodoc. Cocc. in *thesauro catholico, tom. 2. lib. 5. art. 5.* Galganet. *de iure publico lib. 3. tit. 84. num. 7.* Fernandez in *examine Theologia moral. p. 3. cap. 2. §. 1. num. 2.* Bonacin. *de Sacrament. disp. 2. in princip. Molfes. in sum. Theologia moralis, tract. 4. cap. 1. num. 98. in fine.*

1. Baptismus Ioannis non habuit eandem vim cum Baptismo Christi.

3. CANON II.] Vide Nauarr. in *man. cap. 22. num. 5. & 6.* Card. Bellarm. *lib. vnic. de Baptismo cap. 4.* Henric. in *summ. lib. 2. cap. 6.* Soar. *tom. 3. q. 66. art. 4. disp. 20. sect. 1.* Balduin. iun. *super opera controuersiar. Bellarmini lib. 2. cap. 1. vers. de materia Baptismi*, Valer. Reginald. in *praxi fori pœnit. lib. 27. num. 10.* Agid. de Coninck *de Sacrament. quest. 66. num. 20.* Valent. *tom. 4. disp. 4. quest. 1. puncto 2.* Viuald. in *candelabro aureo, vbi de Baptismo, cap. 1. num. 4.* Petr. de Ledefma in *summa p. 1. tract. de sacrament. Baptismi, cap. 3. vers. primera conclusion.* Possuin. *de officio Curati cap. 6. de Baptismo num. 2.* Bonacin. *de Sacrament. disp. 2. quest. 2. puncto 3. num. 1.* Fernandez in *examine Theologia moral. p. 3. cap. 2. §. 1. num. 1. cum seqq.* Molfes. in *summa Theologia moral. tract. 4. cap. 1. n. 32.* Filliuc. in *quest. moral. lib. tom. 1. tract. 2. de sacrament. Baptismi cap. 2. num. 23.* citatos per me in *collect. ad c. 1. n. 19. de summa Trinit.*

3. Aqua vera & naturalis est de necessitate Baptismi.

4. CANON III.] De Ecclesia Romana omnium aliarum matre, & magistra, agunt Doctores, quos plena manu citauimus *de officio, & potest. Episcopi p. 1. tit. 3. cap. 2. num. 14.*

5. CANON IV.] Vide Victor. *de Sacram. quest. 28.* Conrad. Brun. *de heret.*

4. Ecclesia Romana omnium aliarum mater, & magistra.

5. Baptismus datus ab hæreticis cum in-

reentione facienda
quod facit Ecclesia
est verus.

Cyprianus reproba-
tur.

6. Baptismus est ne-
cessarius ad salutem.

7. Baptizatus potest
gratia amittere per
peccatum quamvis
nolit.

8. Baptizati per Ba-
ptismum ipsum vni-
uersa legis Christi
seruanda debitorum
sunt.

9. Baptizati subie-
ciuntur omnibus S.
Ecclesie praeceptis.

11. Peccata quae post
Baptismum sunt for-
is hinc suscepti Ba-
ptismi non dimitt-
untur.

12. Baptismus ritus
collatus non est ne-
cessarius illi, qui apud

haeret. in 6. cap. 2. Simanch. de instit. cathol. cap. 52. num. 2. Henric. in summa lib. 1. cap. 28. in princ. & lib. 2. cap. 28. §. 2. Nug. p. 3. quæst. 67. art. 5. diff. 2. Campan. in diuersiuris canon. rub. 1. num. 103. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. cap. 2. §. 4. à num. 1. Bonacin. de Sacrament. disp. 2. quæst. 2. puncto 5. num. 6. Licet autem Cyprian. in Concil. Prouinciali Carthaginiensi, circa annum Domini 256. decreuerit baptizatos ab hæreticis iterum baptizandos, eique subscripserint amplius quàm octuaginta Episcopi ex prouincia Africana, Numidia, & Mauritania, vt refertur in cap. si quis inquit. 1. quæst. 1. & in c. quomodo, de consecr. dist. 4. ipsūque propterea errore lapsū dixerit Augustinus lib. 5. de Baptismo, cap. 20. & lib. 6. contra Donatistas c. 23. eique grauitèr propterea resistit Stephanus Papa, illūque reprobauerit, atque correxerit, vt Eusebius docet lib. 7. historiae eccles. cap. 3. & 4. post D. Hieron. in dialog. aduersus Luciferianos; ob id tamen laudquaquam hæreticus existimatus fuit idem Cyprianus, siquidem non pertinaciter, sed inaduertenter illud protulisse fertur, ac postmodum veritate manifestis cognita se correxit, & retractauit, necnon Stephani decreto vnà cum Episcopis illis obtemperauit, teste Vincent. Lyrenensi in suo libello aduersus prophanas hæresum nouationes, & Penia ad direct. Inquisit. p. 2. q. 17. commento 42. vers. sciendum est. Haftenus Campan. loco proximè citato.

6. CANON V.] Vide Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 7. num. 2. Henric. in summa lib. 2. cap. 3. Soar. tom. 3. disp. 27. Sayr. de Sacrament. in genere, lib. 6. cap. 4. quæst. 1. vers. est quidem Baptismus, Aegid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 1. q. 68. num. 6. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 27. n. 7. Bonacin. de Sacram. disp. 2. quæst. 2. puncto 2. num. 3. Filliuc. in quæst. moral. tom. 1. tract. 2. de sacrament. Baptismi, num. 116. & 118.

7. CANON VI.] Vide Henric. in summa lib. 1. cap. 12. §. 6. Vazq. in 3. p. D. Thoma tom. 2. disp. 156. num. 63. in fine, Petr. de Ledefina in summa p. 1. vbi de Baptismo, c. 8. concl. 1. Bonacin. de Sacram. disp. 1. q. 4. puncto 7.

8. CANON VII.] Vide Card. Bellarm. lib. vnic. de Baptismo, cap. 15. Henric. in summa lib. 1. cap. 12. §. 6. litt. T. Valent. tom. 4. disp. 4. q. 4. puncto 1. ad fin. Vazq. in 3. p. tom. 2. disp. 156. n. 68. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 27. num. 64. Bonacin. de Sacrament. disp. 2. q. 2. puncto 7. num. 12. vers. tertius est, Moltes. in summa Theologia moral. tract. 4. cap. 1. num. 55.

9. CANON VIII.] Vide Card. Bellarm. lib. vnic. de Baptismo, cap. 16. & lib. 2. de Sacrament. cap. 29. Henric. in summa lib. 1. cap. 12. §. 6. litt. V. Vazq. in 3. p. tom. 2. disp. 156. num. 69.

10. CANON IX.] Vide Card. Bellarm. lib. vnic. de Baptismo, cap. 17. Vazq. in 3. p. tom. 2. disp. 156. num. 70.

11. CANON X.] Vide Card. Bellarm. lib. vnic. de Baptismo, cap. 18. & lib. 1. de poenit. cap. 11. col. antepen. & cap. 12. cum duobus seqq. Henric. in summa lib. 4. cap. 1. in proem. §. 4. litt. B. Vazq. in 3. p. tom. 2. disp. 156. num. 75. Galignet. de iure publico lib. 3. tit. 84. num. 10. Filliuc. in quæst. moral. tom. 1. tract. 2. de sacrament. Baptismi, num. 114.

12. CANON XI.] Vide Sebast. Medic. in summa omnium hæresum, in sexta heresi, pag. 69. Repert. Inquisit. verbo Baptismus, vers. sed iteratio, Vazq.

Vazq. in 3. p. tom. 2. disp. 146. num. 6. Soar. tom. 3. disp. 22. sect. 2. & disp. 31. sect. 6. vers. secundo notandum, Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 2. lib. 1. cap. 1. num. 10. & 11. Cened. ad decretum collect. 63. Bonacin. de Sacrament. disp. 2. q. 2. puncto 7. num. 10. in princ. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 2. de sacramento Baptismi, num. 151.

13. CANON XII.] Vide Card. Bellarm. lib. unic. de Baptismo cap. 8. & 9. Vazq. in 3. p. tom. 2. disp. 154. num. 3. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 4. cap. 1. num. 49. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 2. de sacramento Baptismi, num. 136.

14. CANON XIII.] Vide Clem. Roman. constit. Apost. lib. 6. cap. 15. vers. baptizate. Origen. homil. 14. in Lucam, vers. parvuli baptizantur, Ambros. lib. 10. epist. 84. August. contra Donatistas lib. 4. cap. 23. & 24. & in enchirid. ad Laurentium cap. 43. vers. à parvulo, & lib. 3. de anima, cap. 9. Cælestin. Papa epist. ad Galliarum Episcopos, cap. 12. Leo I. epist. 39. ad Leonem Ravennatem. Gregor. Magn. lib. 1. epist. 41. & lib. 3. epist. 9. Isidor. Hispalen. de summo bono lib. 1. cap. 24. & de eccles. offic. lib. 2. cap. 24. Bernard. epist. 77. & 240. vers. parvulus, Hug. Victorin. tract. 5. de sacrament. Baptismi, cap. 6. & lib. 2. de anima cap. 28. Thom. VValden. tom. 3. tract. 5. cap. 154. Ioann. Gerson. de vita anima spiritali lib. 2. Laurent. Iustinian. de perfectionis gradibus cap. 14. vers. pueris, Magist. in 4. dist. 4. S. Thom. p. 3. quest. 69. Henric. in summa lib. 1. cap. 17. §. 5. lit. H. & I. & lib. 2. cap. 15. §. 2. lit. D. Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 21. num. 8. in fin. Iodoc. Cocc. in thesauro catholico lib. 5. art. 6. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 2. cap. 2. vers. de prima questione, Ægid. de Coninck de sacrament. tom. 1. q. 68. art. o. num. 58. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 27. num. 34. Paganin. Gaudent. de dogmatibus, & ritibus veteris Ecclesiæ, cap. 50.

15. CANON XIV.] Vide Henric. in summa lib. 2. cap. 15. §. 2. lit. E. & cap. 24. §. 1. lit. B. Vazq. in 3. p. tom. 2. q. 68. disp. 154. n. 3. Petr. de Ledesma in summa p. 1. tract. de Baptismo cap. 8. concl. 9. Molfes. in summa Theologia moral. tract. 4. cap. 1. num. 49. in med. & num. 80.

De sacramento Confirmationis.

1. Vide Tabien. Armill. Angel. Syluest. & alios sumnistas verbo Confirmatio, Catechism. Roman. tit. de Confirmat. Castr. lib. 4. aduersus hereses, verbo Confirmatio, Alphons. Alvarez Gnertero in speculo iuris Pontific. tit. de Confirmatione, Anton. Cuch. lib. 5. instit. maior. tit. 3. de sacrament. Confirmat. Couarr. lib. 1. var. cap. 10. Nauarr. in man. cap. 22. num. 8. Angl. in floribus theol. p. 1. de Confirmatione, Candel. aureum cod. tit. Card. Bellarm. lib. unic. de sacrament. Confirmat. Petr. Gregor. syntagm. iuris lib. 2. cap. 15. Henric. in summa lib. 3. Soar. tom. 3. disp. 36. Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 2. lib. 1. cap. 5. Ioann. Maldonat. in tract. de Confirmat. Petr. de Ledesma in summa p. 1. tract. de sacrament. Confirmat. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 28. Galganot. de iure publico lib. 3. tit. 86. Bonacina de Sacrament. disp. 3. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 2. cap. 3. Molfes. in summa Theologia moral. tract. 4. cap. 2. Filliuc. in quest. moral. lib. tom. 1. tract. 3.

infideles fidē Christi negauerit eum ad penitentiam conuertitur.

13. Baptizandum neminem esse nisi eazate qua Christus baptizatus est si quis dixerit anathema.

14. Parvuli suscipiūt Baptismum quamvis actum credendi non habeant.

15. Parvuli baptizati eum adoleuerint interrogandi non sunt an ratum habere velint quod patris eorum nomine polliciti sunt.

2. Doctores de sacramento Confirmationis agentes.

tract. 3. Mauric. de Alzedo in praxi Episcopi p. 2. cap. 4. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. allegat. 30. Paul. Laymann in Theologia morali lib. 5. tract. 3.

2. Confirmatio Baptizatorum est verum & proprium sacramentum.

2. CANON I.] Vide Henric. in summa lib. 1. cap. 3. §. 1. & lib. 3. cap. 1. §. 2. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 2. cap. 2. quest. 3. art. 2. vers. verior itaque opinio. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 28. num. 4. & 28. Petr. de Ledefma in summa p. 1. tract. de sacram. Confirmationis cap. 1. concl. 2. Piafec. in praxi Episcopi p. 1. c. 3. num. 1. vers. est autem, Molfes. in summa Theologie moralis tract. 4. cap. 2. n. 20. Paul. Laymann in Theolog. mor. lib. 5. cap. 1.

3. CANON II.] Vide Sayr. de Sacrament. in genere lib. 2. cap. 2. q. 3. art. 2. vers. verior itaque opinio, & lib. 5. cap. 1. quest. vnic. art. 1. vers. de Confirmatione, Piafec. in praxi Episcopi p. 1. c. 3. num. 1. vers. est autem, Fernandez in examine Theologia moralis p. 2. cap. 3. §. 1. num. 1. Filliuc. in quest. moralib. tom. 1. tract. 3. de sacramento Confirmationis num. 8. & 44.

4 Episcopus solus est ordinarius minister sanctae Confirmationis.

4. CANON III.] Vide Euseb. 1. epist. 1. Leon. epist. 88. Gregor. in registr. 3. epist. 9. Canis. de Confirmat. cap. 3. Durand. in rationali diuinorum officiorum lib. 5. cap. 84. num. 1. Alphons. Aluarez Guettero in speculo iuris Pontificij tit. de Confirmat. pag. mihi 179. Couarr. lib. 1. variar. cap. 10. n. 6. & 14. Nauarr. in man. cap. 22. n. 8. vers. dixi Episcopus, Soar. tom. 3. disp. 36. Henric. in summa lib. 3. cap. 6. Card. Bellarm. lib. vnic. de Confirmat. cap. 12. Iodoc. Cocc. in thesauro cathol. tom. 2. lib. 5. art. ult. Balduin. iun. super opera controuerf. Bellarmini p. 2. lib. 2. cap. 6. prope fin. vers. Catholici omnes, Petr. de Ledefma in summa p. 1. de Sacrament. vbi de Confirmatione, cap. 9. Aegid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. quest. 72. num. 97. & num. 105. Piafec. in praxi Episcopi p. 1. cap. 3. de Confirmat. num. 1. pag. 72. Chamerot. de Sacrament. tract. de Confirmat. cap. 5. de ministro Confirmat. Ioan. Maldonat. in tract. de Confirmat. quest. 2. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 25. num. 2. Fr Ludouic. Miranda in man. Prælator. tom. 1. quest. 44. art. 1. concl. vnic. in fine, Bonacin. de Sacrament. disp. 3. quest. vnic. puncto 2. num. 3. Petr. Sot. in lection. de institut. Sacerd. lect. 2. de sacram. Confirmat. vers. de ministro, Anguian. de legib. lib. 2. controuerf. 1. num. 71. Soar. de relig. tom. 4. lib. 2. cap. 30. num. 1. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. cap. 3. §. 3. num. 1. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 4. cap. 2. num. 26. Mauric. Alzedo in praxi Episcopi p. 2. cap. 4. num. 1. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 30. num. 1. Paul. Laymann in Theologia morali lib. 5. tract. 3. cap. 6.

5. Confirmationis sacramentum non potest administrari ab Abbate etiam consecrato qui non sit Episcopus, nec à simplici sacerdote, nisi tantum ex delegatione Papæ.

5. Hinc Doctores inferunt Confirmationis sacramentum ita esse actum ordinis Episcopalis, vt non possit administrari ab Abbate etiam consecrato qui non sit Episcopus, nec à simplici sacerdote de Episcopi licentia, nisi tantum ex delegatione summi Pontificis, ita docent S. Thom. 3. p. q. 72. art. 11. vbi Nugn. dub. 2. Coninck num. 97. & 105. Couarr. d. cap. 10. num. 6. & 14. Victor. de Sacrament. num. 49. Angl. in floribus theolog. quest. tit. de Confirmat. art. 8. concl. 3. Card. Bellarm. de Confirmat. cap. 12. Nauarr. d. num. 8. & consil. 14. num. 2. de priuileg. in nouis, Henric. d. cap. 6. §. 4. & lib. 1. cap. 26. §. 5. tit. 6. & lib. 10. cap. 23. §. 1. Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 2. lib. 1. cap. 5. num. 29. & 30. & tom. 1. consil. sub tit. de sacra vñctione, consil. 1. n. 5. cum seqq. Petr. de Ledefma in summa p. 1. de Sacram. vbi

vbi de Confirmat. cap. 9. Franc. de Pitigian. dist. 7. quest. 1. art. 5. 10. & 18. Valent. tom. 4. disp. 5. quest. 2. puncto 1. Vazq. in 3. part. quest. 72. art. 3. disp. 2. 19. cap. 1. num. 3. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 15. num. 3. Fernandez in examine Theolog. moralis, part. 3. cap. 3. §. 3. num. 3. Molfes. d. cap. 2. num. 27. Mauric. Alzed. d. cap. 4. n. 2. & 25. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 18. art. 3. Azot. instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 30. quest. 4. vers. in primis, Chamerot. d. cap. 5. in fine, Ludou. Miranda d. quest. 24. art. 4. Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 17. cum seqq. Bonacin. d. puncto 2. num. 3. vers. dixi, Ego ipse d. alleg. 30. num. 4.

Vnde Abbates ex priuilegio Sedis Apostolicæ de consensu ordinarij Confirmationis sacramentum conferre posse, refert decisum Armendar. in addit. ad recopil. legum Navarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 77. quem refero ego ipse d. alleg. 30. num. 5. Ad sacramentum enim Confirmationis licite conferendum iurisdicctio etiam requiritur, ideoque Episcopus alios confirmare non debet, quàm qui spiritualiter ipsi subditi sunt, nisi habeatur licentia saltem rationabiliter præsumpta proprii ordinarij, vt si quis cum litteris dimissoriis ordinandus veniat, qui confirmatus nondum est, ante ordinationem confirmari posse notauit Henric. in summ. lib. 3. c. 6. §. 6. Zambran. de Confirmat. dub. 2. num. 3. Paul. Laymann d. lib. 5. cap. 6. num. 2.

4. Abbates ex priuilegio Sedis Apoll. de consensu ordinarij Confirmationis sacramentum conferre possunt.

Quis capax regiminis Ecclesiarum cathedralium.

CAPVT I.

1. Vide Francisc. Leon. in thesauro fori eccles. part. 1. c. 3. Petr. de Ledsma in summ. p. 2. tract. 32. c. 3. del estado de los Obispos, concl. 10. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 5. cap. 4. metipsum de officio, & potest. Episcopi, part. 1. tit. 1. cap. 5. à num. 4. & part. 2. alleg. 1. & in tract. de iure eccles. lib. 1. cap. 9. Gregor. XIV. in const. sua, incip. Onus Apostolica, sub dat. Romæ die 1. Maij 1590. quam refert Quarant. in summ. Bullarij, verbo Electio, pag. mihi 309. Vide infra sess. 22. de reform. c. 2. & sess. 24. etiam de reform. c. 2.

1. Episcopi quibus qualitatibus præditi.

2. Nisi ex legitimo matrimonio natus, &c.] Nullus in Episcopum, nisi ex legitimo matrimonio natus, assumi debet, cap. cum in cunctis, cap. innotuit, de elect. Franc. Leo d. cap. 3. num. 8. Ego ipse d. alleg. 1. num. 32. & in collect. ad d. c. cum in cunctis, num. 18. &c, me citato in illis locis, Iul. Lauor. var. lucubrat. tom. 1. tit. 4. cap. 16. n. 24.

2. Episcopus eligi debet qui sit ex legitimo matrimonio natus.

3. Ex legitimo matrimonio natus iuris fictione dicitur, ac proinde ad Episcopatum habilis censetur per subsequens matrimonium legitimatus, vt resoluunt Cou. de sponsal. part. 2. c. 8. §. 2. num. 30. Viui. tom. 2. commun. opin. lib. 6. tit. 4. num. 101. pag. 17. Menoch. conf. 16. num. 5. & 17. & conf. 799. n. 12. Soar. tom. 5. de censur. disp. 50. sect. 5. à n. 10. Bellet. disquis. clerical. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 2. num. 18. Azot. instit. moral. part. 3. lib. 2.

3. Legitimus per subsequens matrimonium ad Episcopatum habilis censetur.

cap. 14. §. 14. Campan. in *diuersis iuris canon. rub.* 11. c. 13. num. 127. Iul. Lauor. d. c. 16. num. 61. Peregr. de *fideicommiss. art.* 24. num. 12. Surd. de *alim. tit.* 8. *privileg.* 67. num. 6. Valer. Reginald. in *praxi foripanis. lib.* 30. num. 7. Basil. Pont. de *marrimon. lib.* 1. cap. 11. num. 5. Sanctarel. *var. resolut. quast.* 42. num. 18. Fr. Sigism. à Bononia de *elect. dub.* 73. num. 1. Ego ipse d. allegat. 1. num. 33. & in collect. ad cap. tanta, qui filij sunt legitimis, num. 24.

4. Legitimus per subsequens matrimonium non est admittendus ad Cardinalaturo.

4. Non sic ad celsitudinem Cardinalatus admittendus est, ut expressè statuit Sixtus V. in *constit. sua, incip. Postquam verus*, sub dat. 3. Non. Decembris 1595. & tradunt Henriq. in *summ. lib.* 11. cap. 20 §. 2. Sayr. de *cenfur. lib.* 6. c. 10. num. 13. & 14. Bellet. *disquisit. clerice. part.* 1. tit. de *discipl. cleric. §.* 3. num. 22. Campan. in *diuersis iuris canon. rub.* 11. c. 13. n. 128. in *fine*, Sanctarel. d. g. 42. num. 19. Ego ipse in collect. ad d. cap. tanta, num. 25. Et iam ante illam constitutionem Sixti V. affirmauerat Nicol. de Vbaldis in *tract. de succession. p.* 1. num. 89. sibi dum in Rota ius diceret dixisse Paulum II. à labe illegitimitatis Cardinalium cœlum immunem esse: & idem Nicol. de Vbaldis loco citato, & Ludou. Gom. in *reg. de triennali possessor. quast.* 2. citati ab Azor. in *stit. moral. part.* 2. lib. 6. cap. 7. in *fine*, referunt spurium quendam per Eugenium IV. in Cardinalem electum, antequam galicum acciperet è vita decessisse.

5. Etas 30. anporum completorū requiritur in promouendo ad Episcopatus culmen.

5. Et etate matura.] iuxta text. in d. c. *cian in cunctis*, nullus in Episcopatus culmen promoueri potest, nisi qui iam trigessimum ætatis suæ annum exegerit, id est, ingressus fuerit; sed per dictam constit. Gregorij XI V. expletum desiderari tenent Gutier. *canon. lib.* 1. cap. 26. num. 39. Franc. Leo d. c. 3. num. 7. Azor. d. p. 2. lib. 6. c. 5. in *prin.* Fr. Ludou. à Miranda de *ordine iudic. quast.* 4. art. 2. concl. 3. Less. de *iustit. lib.* 2. cap. 34. num. 107. Valer. Reginald. in *praxi foripanis. lib.* 30. *tract.* 3. num. 163. *vers. primò*, Menoch. de *arbitr. casu* 427. n. 24. Henriq. in *summ. lib.* 10. cap. 19. §. 3. & lib. 14. cap. 9. in *princip. vers. ad Episcopatum*, Armendar. in *addit. ad recopil. legum Nauarre, lib.* 1. titul. 2. l. 1. de *etate*, num. 18. Campan. in *diuersis iuris canon. rub.* 7. cap. 3. num. 3. & cap. 6. num. 44. Filliuc. tom. 3. *tractat.* 41. cap. 5. num. 32. Massobr. in *sua praxi habendi concursus, requisit.* 10. dub. 11. num. 19. Viuian. in *praxi iurispatr. lib.* 1. cap. 1. num. 188. secundum vlt. impress. Lauor. d. tom. 1. tit. 4. cap. 16. num. 2.

6. Consecratus Episcopus ante annum 30. expletum non hie irregularis.

6. Vtrum autem consecratus Episcopus ante annum trigessimum expletum fiat irregularis, incurratque alias pœnas inflictas aduersus promotos ante ætatem? Negatiuè respondet Soar. tom. 5. de *cenfur. disp.* 31. *sect.* 1. num. 29. quem refert & sequitur Campan. in *diuersis iuris canon. rub.* 7. cap. 4. num. 17.

7. Infans si consecratur Episcopus nihil ageret.

7. Sed quod infans si consecraretur Episcopus, nihil ageret, colligitur ex S. Thom. in *suppl. ad 3. p. summ. q.* 39. art. 2. Henriq. in *summ. lib.* 1. cap. 21. §. 4. & lib. 10. cap. 14. §. 3. nam requiritur ætas recipientis pastoralis curam animarum, & quemadmodum carens usu rationis est inhabilis ad matrimonium corporale exigens interiorum consensum, ut scribit idem S. Thom. in *upplement. quast.* 45. *artic.* 4. ita pariter

ad

Et litterarum scientia.] Vide infr. sess. 22. de reform. cap. 1.

Quod duai Ecclesias nullus Pralatus regat.

CAPVT II.

1. **V**ide Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 13. à princ. Less. de instit. lib. 1. cap. 34. num. 138.*

2. Solum Papam posse vni duos Episcopatus conferre, per *cap. relato 21. quæst. 1. & cap. in cui 42. de elect. lib. 6.* resoluunt Flamin. Paris. de confident. quæst. 18. num. 9. Abb. quæst. 1. colum. 3. num. 6. Card. Tusc. tom. 6. lit. P. conclus. 49. num. 18. & dispensare quòd quis obineat duas Ecclesias Episcopales, Abb. *conf. 101. Videtur primò, num. 6. lib. 1. Cardin. Tusc. d. lit. P. concl. 69. n. 46.*

3. Et solum posse duos Episcopatus vnire probant *cap. & temporis cum seq. 16. quæst. 1. cap. sicut vnire, de excess. Pralas. & resoluunt Duaren. de benefic. lib. 5. cap. 6. Rebuff. in praxi benefic. titul. de vnionib. à num. 22. Cened. ad Decretal. collect. 87. num. 1. Nicol. Garc. de benefic. part. 12. cap. 2. num. 60. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 30. tract. 3. num. 299.*

4. Quando vnus Episcopatus alteri vnitur, Episcopus in aliqua parte alterutrius residens suæ obligationi circa residentiam satisfacit, dum tamen in aliqua ex suis Cathedralibus resideat temporibus à Concil. præscriptis decreto *cap. 1. vers. eosdem interim admonet, sess. 23.* Synodus indicenda, & celebranda est singulis annis in quolibet Episcopatu, sed ad illam in altero ex dictis Episcopatibus vnitis celebrandam nequaquam tenetur accedere clerus alterius Episcopatus. Et clerus vnus Episcopatus non solum tenetur sacrum oleum accipere ab Episcopo illud in alio Episcopatu cõficiante, verum etiam cogi potest eidem Episcopo in huiusmodi ministerio assistere ad sacrorum canonum præscriptum; & si clericus vnus Episcopatus monitus ad recipiendum oleum sanctum in alio confectum, in spretum sui proprij Episcopi accipiens illud ab alieno, potest vltra peccatum mortale puiiri ab Episcopo. Episcopus in vno ex dictis Episcopatibus existens potest per se ipsum cognoscere causas alterius ciuitatis, vel diocesis, adhibito Notario sibi bene viso tam in processibus consiciendis, quàm in actis visitationis conscribendis; sed tamen debet eam habere rationem, vt id non passim, sed raro, & æqua ex causa fiat, & in arduis tantum & grauioribus negotiis, ne constitutio vnionis eludatur. Semper Episcopus existens in vno ex dictis Episcopatibus inscribendus, & appellandus est Episcopus illius in primo loco, & deinde alterius à quo abest; quòd si extra dioccesim resideat in negotiis ad vnum pertinentibus, est illius

1. Papa solus potest vni duos Episcopatus conferre.

2. Episcopatus duos vnire potest solus Papa.

3. Episcopatus vnus quando alteri vnitur quomodo functiones faciendæ.

in primo loco Episcopus denominandus, ita Aldan. in *compendio canoniarum resolut. lib. 2. tit. 2. num. 3.* vbi refert ita fuisse decifum in causa Castellana; & Hortana 8. Iunij 1624.

5. Cardinales comprehenduntur hoc decreto.

5. Cardinales comprehenduntur in hoc decreto, cum finis in lege correctoria, & materia peccati; maximus enim abusus est, vt qui vix fructuosè vnā Ecclesiam regere potest, alteram accipere audeat, præsertim cum vnusquisque in Ecclesia sua residere teneatur, *cap. 1. sess. 23. de reform.* ita Aldan. *d. lib. 2. tit. 3. n. 2.* vbi refert ita resolutum.

6. Cui vnā Ecclesiam bene, &c.] Vide Nam. *de orat. cap. 22. n. 22.*

*Quòd beneficia ecclesiastica dignis, & residentibus
conferantur.*

CAPVT III.

1. Inhabiles ad beneficia consequenda qui.

1. DE his qui inhabiles de iure sunt ad beneficia consequenda, agit nouissimè Squillante de *privileg. clericor. cap. 4. per totum*, & latè ego ipse de *iure ecclesiastico, lib. 3. cap. 13.* vbi de hæreticis, corumque fautoribus, receptatoribus, & defensoribus, excommunicatis, suspensis, interdictis personaliter, irregularibus, bigamis, aleatoribus publicis, simoniacis in beneficio assequendo post priuationem, clericis malè vsurpantibus bona quæcumque, vel iura Ecclesiarum, concubinariis incorrigibilibus, coniugatis, laicis, illiteratis, corpore vitiatis, periuris, filiis, & nepotibus offendentium Cardinalem, & aliis. Et quoad nostrum Regnum Portugalie, dixi latè in *tract. de Canonicis & dignitatibus, cap. 13. a num. 48.*

2. Et qua in loco residere, &c.] De residentia Episcoporum egì in *tract. de officio, & potest. Episcopi. p. 3. alleg. . .* Et de residentia parochorum tractaui de *officio, & potest. parochi, cap. 8.* & de illa Canonicorum, ac dignitatum dixi in *tract. hac de re edito, cap. 20.*

3. Curati cogendi sunt ad subeundum per se ipsos, & non per substitutos ea munera ad qua tenentur.

3. Per se ipsos curam ipsam exercere valeant.] Curati cogendi sunt ad subeundum per se ipsos, & non per substitutos ea munera, ad qua tenentur: tolerandum autem vt per substitutos suppleant in illis tantum actibus, in quibus expressis verbis canonum, decretorumve Concilij permissum eis est, vt per vicarios, coadiutores, vel substitutos possint officio suo fungi, ita Aldan. in *compend. canon. resolut. lib. 1. tit. 7. n. 2.* vbi dicit sic decifum die 3. Iulij 1591.

4. Beneficiorum ecclesiasticorum collatio facta indignis venit irritanda.

4. Aliter autem facta collatio &c.] Vide Fr. Emman. *quaest. regul. tom. 2. q. 52. art. 5.* vbi resoluit, intellige de indigno, non autem de collatione facta digno, prætermisso digniore, hanc enim non iubet Concilium irritari, refert Campan. in *diuersis canon. rub. 7. c. 6. n. 74.*

5. Omnino irritetur.] Vide Nauar. in *c. si quando, except. 18. sub num. 4. de rescript.* Salzed. ad Bernard. in *pract. c. 21. tit. 11. in nouiss. edit.* metipsum de *officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 63. num. 3.*

Quòd

Quòd deinceps nullus plura incompatibilia beneficia ecclesiastica recipiat.

C A P V T I V.

1. **V** Ide Nauarr. *consil.* 34. in *antriq. aliàs consil.* 17. in *nois, de prabend.* Sayr. in *floribus decif. sub eodem tit. decif.* 38. Salzed ad Bernard. in *practica cap.* 49. Sbroz. de *vicario Episcopi lib.* 1. *quest.* 45. Flamin. *Parif. de resignat. benefic. lib.* 3. *quest.* 1. num. 121. cum *segg.* Card. Tusch. *lit. B. concl.* 64. & 66. Azor. *instit. moral.* p. 2. lib. 6. *cap.* 13. cum *segg.* Aloyf. Ric. in *collect. decif. p. 3. collect.* 474. & in *decif. curia Archiep. Neapol. p. 4. decif.* 126. Nicol. Garc. de *benef. p. 1. c. 5. §. 2. n. 182. cum segg.* Prosper de Augustino in *addit. ad Quarant. in summa Bullarj, verbo beneficiorum resignatio, causa 9.* Molfes. in *summa Theologia moralis tract.* 6. c. 9. Monet. de *commutat. ultim. volunt. c. 12. n. 28.* Armendar. in *addit. ad recop. legum Navarra lib. 4. tit. 7. de pluralitate benefic. in ipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg.* 62. num. 31. Rot. *decif.* 483. p. 3. *diuers.* & *decif.* 608. & 609. in 1. *collect. nouiss.* Farin. aliàs *p. 4. diuers.*

1. Beneficium incompatibilitate qui Doctores tractant.

2. Incompatibilitatis decretum hoc procedere etiam in illis, qui post Concil. Trident. recipiunt duos canonicatus, & retinent sine dispensatione Sedis Apostol. *decifum* referunt Nicol. Garc. de *benef. p. 11. cap. 5. num. 84. in 2. declar.* & Armendar. *d. tit. 7. de pluralitate benefic. num.* 13. Nam quod de incompatibilibus beneficiis dicitur in hoc decreto, intelligendum est de omnibus beneficiis residentiam requirentibus, quæ aliquis post publicationem Concilij receperit, veluti duos canonicatus, vel canonicatum cum parochiali, ita attestantur. *resolutum Nicol. Garc. d. n. 84. in 1. declar.* Armendar. *d. tit. 7. de pluralitate benefic. n. 12.* Aloyf. Ricc. in *decif. curia Archiep. Neapol. p. 4. decif.* 126. num. 7.

2. Incompatibilitatis decretum hoc procedit in illis, qui post Concil. Trid. recipiunt duos canonicatus.

3. Episcopus potest habenti canonicatum, aut beneficium simplex, quod ad vitam eius sufficit, parochialem Ecclesiam conferre, sed adepta pacifica possessione parochialis, vacat canonicatus, seu beneficium simplex, vt referunt *decifum Nicol. Garc. d. num. 84. in 3. declar.* Armendar. *d. loco num.* 14. & 15. Sicut, & adepta pacifica possessione canonicatus, vacat parochialis, & illius Rector definit talis esse ipso iure, vt post Gonzal. *ad regul.* 8. *Cancel. glos.* 15. num. 15. & 16. tenuit Rota in Mutinen. Canonicatus 13. Iunij 1614. coram bonæ mem. Vbaldo sen.

3. Episcopus potest habenti canonicatū, aut beneficium simplex, quod ad vitam eius sufficit, parochialem Ecclesiam conferre.

4. In residentiam requirentibus, aut aliàs quomodocumque incompatibilibus beneficiis (etiāsi canonicatus sunt, vel portiones) inducitur vacatio. primi ipso iure per ademptionem secundi pacificè possessi; iuxta *cap. de multa, de prabend.* ita per text. in præsentī resoluunt Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. decif.* 393. in 1. *edit.* aliàs *resol.* 32. num. 12. in 2. *edit.* Nicol. Garc. *d. num. 84. in 6. declarat.* Armendar. *d. loco num.* 17. Ego ipse *d. p. 3. alleg.* 62. num. 28.

4. Vacat o primi ipso iure per ademptionem secundi pacificè possessi inducitur in residentiam requirentibus, aut aliàs quomodocumque incompatibilibus beneficiis.

5. Præbenda dimidia vacat per affectuionem canonicatus.

6. Portio vacat ipso iure per affectuionem scholastriæ.

7. Canonicus obtinens dignitatem perdit canonicatum.

Dignitas retineri non potest vigore alicuius consuetudinis cum portione.

8. Capellania, cui adiunctum est onus deferuendi in choro, obtineri non potest cum canonicatu.

9. Capellanus in Ecclesia cathedrali tenetur ad residentiam stante fundatione capellæ cum onere quarundam Missarum, & inferuendi in choro.

11. Capellania cum mansionaria an retineri possit.

5. Per affectuionem canonicatus vacare dimidiam præbendam, decisum notant Nicol. Garc. *d. cap. 5. num. 114.* Armendar. *d. l. 7. de pluralitate benefic. num. 19.*

6. Per affectuionem scholastriæ vacasse ipso iure portionem, quam de scholastria prouisus in eadem Ecclesia obtinebat, respondit S. Congreg. quam non semel sequuta est Rota, & signanter in Zamoren. Canonicatus de Toro 13. Martij 1598. coram Orano, & in Giennen. Portionis 5. Iunij 1613. coram Vbaldo sen.

7. Canonicum obtinentem dignitatem perdere canonicatum, resecrunt decisum Nicol. Garc. *d. cap. 5. num. 244.* Armendar. *d. loco num. 24.* Privilegio tamen, vel consuetudine potest aliquis in vna Ecclesia fungi duplici officio, vt sit thesaurarius, & Canonicus, & propterea duplices lucrari distributiones, quia obtinet eas diuerso iure, cum inter dignitates suppleat numerum dignitatum, & inter Canonicos suppleat numerum Canonicorum, nec eget substituto, ita resolutum attestantur Nicol. Garc. *d. cap. 5. num. 245.* vbi *num. seq.* quod huic consuetudini non censetur derogatum decreto Concil. Trident. *sess. 24. cap. 17. de reform.* Armendar. *d. loco num. 25.* Ego ipse *d. p. 3. alleg. 62. num. 18.* Et tunc quotidianæ distributiones debentur tam ratione Archidiaconatus, quam canonicatus, vt tenuit Rot. in Oriolen. Canonicatus 10. Iunij 1616. coram bonæ mem. Remboldo. Dignitas verò retineri non potest vigore alicuius consuetudinis, cum portione pro qua teneretur subire seruitia inferiora. Rot. in Giennen. Portionis 5. Iunij 1613. coram bonæ mem. Vbaldo sen. Eodem modo vigore consuetudinis huiusmodi non potest obtinens canonicatum, cui post Concil. iniunctum est onus pœnitentiariæ, obtinere dignitatem in eadem Ecclesia, quia consuetudo strictè est interpretanda, tum quia nemo potest esse triplex in eadem Ecclesia, ex Nicol. Garc. *d. p. 11. cap. 5. num. 249.*

8. Capellania, cui adiunctum est onus deferuendi in choro, obtineri non potest cum canonicatu, non autem si haberet simpliciter onus celebrandi Missam, nisi essent sub eodem tecto, & tunc poterit cum dispensatione Apost. ita referunt decisum Nicol. Garc. *d. cap. 5. num. 243.* in 3. *declar.* Armendar. *d. l. 7. de incompatib. benefic. num. 23.*

9. Capellanus in Ecclesia cathedrali tenetur ad residentiam stante fundatione suæ Capellæ cum onere quarundam Missarum, & inferuendi in choro, ita Aldan. in *compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 3. num. 4.* vbi refert decisum in Ferrarien. 4. Decembris 1617.

10. Capellania habens onus celebrandi certas Missas, & coadiuuandi in cura animarum Ecclesiæ plebanatus, est beneficium incompatibile cum alio beneficio curato, aliàs personalem residentiam requirente, ex Aldan. *vbi sup.* attestante sic fuisse resolutum in vna Auerfana.

11. Capellania cum mansionaria habita ratione ad redditus annuorum fructuum vtriusque beneficii, qui perquam tenues sunt, ex Concil. decretis incompatibilis non est, si tamen vtrumque sit sub eodem tecto, vt simul retineri possint, opus est Sedis Apost. dispensatione, ita referunt decisum Nicol. Garc. *d. cap. 5. num. 243.* Armendar. *d. loco num. 21.*

12. Capellanias

12. Capellania tres sub eodem tecto vniformes si quis per annum ex collatione Episcopi retinuerit, incidit in priuationem omnium ipso iure, non obstante Episcopi dispensatione, ita resolutum attestantur Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 98. Armendar. d. loco num. 18.

13. Capellania, & monasterium, quorum fructus sunt tenues, incompatibilia beneficia sunt, nec possunt retineri sub eodem tecto sine dispensatione Apollol. ita dicunt decum Nicol. Garc. d. c. 5. num. 243. in 2. declar. Armendar. d. loco num. 22.

14. Habens vnam parochialem, & titulum alterius, cuius fructus sunt alteri reseruati, nihilominus alteram dimittere tenetur, ita attestantur resolutum Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 134. Armendar. d. loco num. 20.

15. Hoc decretum non habet locum in duabus parochialibus, quarum altera vnita est beneficio simplici, vel dignitati, si parochialis vnita est perpetuo, & accessorie, vnde potest retineri, si modò vtique legitime obtinuit, ita Armendar. d. l. 7. de incompatibilib. benefic. num. 53.

16. Sine per viam vnionis.] Vide Flamin. Patif. de resignat. benefic. lib. 1. 2. quest. 3. num. 49. Quintanad. ecclesiast. lib. 1. cap. 4. num. 11. & cap. 7. num. 7. & lib. 4. temp. 8. num. 46. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 7. n. 147. Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 5. num. 219.

17. Decretum hoc obseruandum est in iis tantum dignitatibus, & canonicatibus, quibus à principio coniuncta fuit cura animarum, non autem si ab initio illis cura annexa non esset, sed postea, vt aiunt, ex postfacto, ita decum asserit Aldan. d. tit. 3. num. 6.

18. Seu commenda perpetue.] Vide Hoied. de incompat. benefic. p. 1. cap. 14. à num. 16. Flamin. Patif. de resignat. benefic. lib. 3. quest. 1. num. 110. Sayrus in floribus decif. sub tit. de prebend. decif. 32. Gonzal. ad regul. 8. Cancellar. glossa 5. §. 8. à principio, & num. 20. Prosper de Augustino in addit. ad Quarant. inf. summa Bullarj. verbo beneficiorum resignationes causa 9. versic. secundo limica, Azor. institut. moral. p. 2. lib. 6. cap. 10. quest. 11. versic. verum dubia, & cap. 13. quest. 3. Aloyf. Ricc. d. collect. 474. in med.

19. Commendæ, quæ ad sex menses in Ecclesiis curatis fieri poterant ab ordinariis, iuxta cap. nemo, de elect. in 6. amplius post Concil. locum non habent, sed deputandi vicarij sunt ad formam cap. 18 sess. 24. de reformat. ita refert decum Aldan. d. tit. 3. num. 7.

20. Iuxta ipsius constitutionis dispositionem.] Vide Nicol. Garc. de benefic. p. 11. cap. 5. à num. 91.

21. Ipso iure etiam, &c.] Quatuor tempora in hoc proposito ante Concil. Trident. distinguunt Hoied. d. p. 1. cap. 7. n. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. num. 9. cum seqq. Azor. d. lib. 6. cap. 13. quest. 1. Nicol. Garc. d. cap. 5. à princip. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 393. in 1. edit. aliàs resol. 332. in 2. edit.

12. Capellania tres sub eodem tecto vniformes si quis per annum ex collatione Episcopi retinuerit, incidit in priuationem omnium ipso iure.

13. Capellania, & monasterij, quorum fructus sunt tenues, incompatibilia beneficia sunt.

14. Parochiale vnam habens, & titulum alterius, tenetur alteram dimittere.

15. Non habet locum in duabus parochialibus, quarum altera vnita est beneficio simplici.

16. Beneficia plura vnita an possint retineri.

17. Procedit in iis tantum dignitatibus, & canonicatibus, quibus à principio coniuncta fuit cura animarum.

18. Beneficia incommutabilia per viam commendæ perpetue retineri non possunt.

19. Commendæ ad sex menses in Ecclesiis curatis fieri solent, amplius post Concil. locum non habent.

21. Circa incompatibilitatem in beneficiis quatuor tempora ante Concil. considerantur.

*Beneficia plura obtinentes suas dispensationes exhibere tenentur:
per competentes vicarios rectè cura animarum agatur:
beneficia suis obsequijs minimè fraudentur.*

CAPVT V.

1. Doctores de materia huius cap. agent.

2. Beneficia incompatibilia obtinentes sunt cogendi exhibere suas dispensationes, etiam si per quinquennium possederint, ita in vna Aquilana refert decisum Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 4. num. 3.

3. Possessor pacificus beneficij tenetur ostendere titulum cum superior ex officio inquirat.

4. Ordinarius non obstante reg. de trienniali, potest possessionem compellere ad ostendendam dispensationem.

5. Beneficium vacat ipso iure per non ostensionem tituli, seu dispensationis coram ordinario postquam beneficiarius monitus fuerit.

7. Vicario assignanda est competentis portio ex fructibus beneficij.

1. Vide Couarr. in reg. possessor. p. 2. §. 10. num. 9. col. 2. Mascard. de probat. concl. 1372. a num. 18. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. §. 14. num. 35. cum segg. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Bulla, §. 5. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 607. & p. 4. collect. 889. & in praxi fori eccles. decis. 397. & 701. in 1. edit. alias resolut. 335. & 593. in 2. edit. Marc. Anton. Genuen. in pract. Archiep. cap. 21. num. 10.

2. [Dispensationes suas exhibere, &c.] Beneficia incompatibilia obtinentes sunt cogendi exhibere suas dispensationes, etiam si per quinquennium possederint, ita in vna Aquilana refert decisum Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 4. num. 3.

3. Nam possessor etiam pacificus beneficij tenetur probare, & ostendere titulum eum superior ex officio inquirat, vide Felin. in cap. licet Heli, n. 17. de simon. & in repert. verbo Episcopus, aut alium Prælatum, Cosm. in pragmat. sanct. tit. de pacifico possess. in §. ordinarij, in gloss. verbo inquirant, Bernard. reg. 236. & 763. Selu. de benef. p. 3. §. 25. vers. & concludendo, Cened. ad Sextum, collect. 18. num. 2. Menoch. de presumpt. lib. 3. presumpt. 132. num. 46. cum segg. Mascard. & ceteros post eum citatos n. 1. latè Lotrer. de re benef. lib. 2. quest. 46. num. 37. vbi num. 36. subdit per impetrantem, vel alium, qui prætendat ius in beneficio, non posse compelli plura beneficia possidentem exhibere titulum suum, & n. 42. & 43. addit non posse etiam ordinarium quocumque prætextu cogere, cum ipse facit se partem iniuste procedendo, aut iuste, iudicialiter tamen, coram superiore.

4. Vnde posse ordinarium, non obstante regula de trienniali, possessionem compellere ad ostendendam dispensationem, resolut Flores de Mena var. lib. 2. q. 23. num. 61. cum segg. licet enim per reg. de trienniali possessore excludatur tertius inquietans in beneficio, non tamen excluditur ordinarius, ut tenet Perez l. 3. tit. 16. lib. 8. ordinam. pag. 327. quem refert Cened. d. collect. 18. num. 3.

5. Vacare ipso iure beneficium per non ostensionem tituli, seu dispensationis coram ordinario postquam beneficiarius monitus fuerit, tenent Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 15. num. 62. Massobr. in praxi habendi concursum, reg. 1. dub. 2. num. 23. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 57. num. 222.

6. [Per idoneorum vicariorum deputationem, &c.] Vide infra hanc eandem sess. cap. 7.

7. [Et congrua portionis fructuum assignationem, &c.] Vicario assignandam esse competentem portionem ex fructibus beneficij per hunc text. tenet Azor. institut. moral. p. 2. lib. 6. cap. 29. quest. 2. Sed antequam eam decretat

decernat Episcopus, multa perferutari oportet, nempe qualitates, & circumstantias loci, beneficij, personarum, morum regionis, & alia quamplurima recensita à Rebuff. in tract. de congrua portione, quæst. 8. per tot. & præcipue num. 61. Valenz. consil. 54. a num. 42. Surd. de aliment. sit. 4. quæst. 23. num. 44. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 366. à num. 17. & cap. 399.

8. Sed ita Prælatorum arbitrio facienda se continere debet vt non maior centum, nec minor quinquaginta scutorum annuorum summa computatis omnibus etiam incertis emolumentis, & aliis obuentioni- bus communiter percipi solitis, vt statuit Pius.V. in sua constit. incip. Ad exequendum, sub dat. Kalend. Nouembris 1567. quam refert Quarant. in summ. Bullarj, verbo Vicarum perpetuum. & illam non esse reuo- catam per aliam Gregorij XIII. asserunt Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. §. 3. num. 79. & Campan. in diuersis iuris canon. rub. 7. num. 121. Vnde quotidianas distributiones, aliæque incerta numerari in huiusmodi portione resoluit Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. proæm. num. 185. & consu- luit Guttier. conf. 8. Vide alia infra cap. 7.

9. Debitis obsequijs minimè defraudentur.] Beneficiati non sunt co- gendi ad sustinenda onera, quæ in fundatione, vel institutione, aut sta- tutis non reperiuntur, vel ad quæ ex antiquissima consuetudine non tenentur, ita Aldan. d. sit. 4. n. 4. vbi refert resolutum in vna Cremonen.

8. Congrua portio quæ.

9. Beneficiati non sunt cogendi ad sus- tinenda onera, quæ in fundatione, vel institutione non reperiuntur.

Beneficiorum vniones perpetua quæ debeant irrita declarari post examen factum ab ordinario.

CAPVT VI.

1. Vnde Paul Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 26. num. 1. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo vnio, §. 6. & verbo visitatio, vers. decimum dubium. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 28. quæst. 12. Zypæ. in analytica postremi iuris ecclesiastici enarratione, lib. 5. sub tit. de excessib. Pralat. n. 1. Flores de Mena var. quæst. lib. 3. quæst. 23. num. 50. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. cap. 29. n. 179. Marc. Anton. Genuens. in præstici- cab. eccles. quæst. 440. Massob. in praxi habendi concursus, prælud. 13. dub. 4. num. 3. 6. & 14. secundum Romanam impress. Monet. de com- mutat. vltim. volunt. cap. 11. num. 389. & 470. Hieron. Roder. in com- pend. quæst. regul. resol. 15. num. 32.

2. In regula 13. Cancel. reuocantur omnes vniones, suppressio- nes, & dismembrationes, siue Apostolica, siue quacumque alia aucto- ritate factæ, quæ suum non sint sortitæ effectum, præterquam si sint factæ in executionem decretorum S. Concil. Trident. Sed hæc reuo- catio non se extendit ad vniones factas ex causa necessaria, puta do- tationis, vel pro augmento dotis necessariò pro sustentatione cul- tus diuini, vt tenent Mohed. decis. 7. num. 1. de priuileg. Crescent. decis. 3.

1. Doctores de vnio- ne beneficiorum agentes.

2. Vnionum, & sup- pressionum reuoca- tio.

num. 1. de paroch. Put. decis. 331. & 337. in antiq. aliàs decis. 329. in correct. lib. 1. Rot. decis. 1143. lib. 3. part. 2. diuers. Seraphin. decis. 982. n. 1. Caualer. decis. 449. a num. 4. Buratt. decis. 734. num. 9. Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 29. num. 15.

3. Ordinarij habent facultatē examinandi vniones factas à 40. annis citrà à publicatione Concilij numerados, quæ non sunt effectuatæ.

4. Non grauat partes ad iustificandas vniones à 40. annis citrà factas, quæ non sunt effectuatæ, sed tantum vnice quòd ordinarius possit illas reuiderē.

5. Vniones perpetuæ per subreptionē obtentæ à 40. annis factæ à die publicationis Concilij ab ordinariis possunt examinari.

6. Visitatores deputati à Commendatariis ordinis S. Benedicti Vallisolei non possunt cognoscere de viribus vnionum factarū Ecclesiæ de Monteferrato.

7. Ordinarij possunt reuiderē vniones in casibus, quibus licet de iure communi etiā ultra 40. annos.

8. Non habet locum in vnione quæ tempore publicationis Concilij erat in parte effectum sortita.

9. Vnio quando dicitur effectū sortita.

10. De eius. quòd non possit dari de subreptione.

3. *A quadraginta annis citrà facta.*] Illos annos à publicatione Concilij numerandos esse tenent Azor. d. cap. 28. quest. ultim. Sanch. d. cap. 29. num. 178. Zerol. d. verbo vnio. §. 6. vbi decisiū asserit possessorē duarum parochiarum, quæ per consuetudinē à quadraginta annis citrà tanquam vnitæ semper sine collatione collatæ fuerunt, molestandum non esse.

4. Hoc decretum quatenus dat ordinariis facultatem examinandi vniones factas à 40. annis citrà, quæ non sunt effectuatæ, non grauat partes ad illas iustificandas, sed tantum vult quòd ordinarius possit illas reuiderē, vt suadet illa dictio aduersatiua, *verò*, posita in secunda parte, vbi vult illas quæ non sunt sortitæ effectum, verificandas esse, aliàs præsumi subreptitias, Rot. in Burgenf. vnionis de Clines 27. Martij 1591. coram Orano, vbi etiam fuit resolutum, hoc decretum loqui vbicumque ordinarius ex officio vult reuiderē vniones factas à 40. annis citrà, quod potest facere: secus quando in contradictorio iudicio agitur de validitate vnionis ad instantiam partis, quia hoc casu Conc. nihil disponit, & danti de subreptione vnionis incumbit onus probandi subreptionem.

5. Vniones perpetuæ per subreptionem obtentæ à 40. annis factæ à die publicationis Concilij Trid. computandis ab ordinariis possunt examinari, & irritæ declarari, ita refert decisiū Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 5. num. 3.

6. Visitatores deputati à Commendatariis ordinis Vallisolei S. Benedicti, non possunt cognoscere de viribus vnionum factarum Ecclesiæ S. Mariæ de Monteferrato eiusdem Ordinis, sic in vna Vicen. resolutum fuisse asserit Aldan. vbi supra.

7. Per hoc decretum non excluduntur ordinarij quominus vniones reuiderē possint in casibus, quibus licet de iure communi etiam ultra 40. annos, refert decisiū Aldan. d. tit. 5. num. 4.

8. *Vel in parte sortita sunt effectum.*] Non habet locum in vnione, quæ tempore publicationis Concilij erat in parte effectum sortita, vt censuit Rot. in Burgenf. vnionis 26. Nouembris 1588. coram Orano.

9. Vnio autem dicitur effectum sortita, quando ipsius vigore fuit capta possessio, vt resoluunt Mandos. ad reg. 12. Cancel. quest. 5. Hoied. de incompatib. benefic. part. 2. cap. 3. num. 21. Nicol. Garc. de benefic. part. 12. cap. 2. num. 281. Mallobr. d. prel. 13. dub. 4. num. 5. Aloys. Ricc. d. resol. 376. num. 2. vbi num. 6. tenet vt vnio dicatur sortiri effectum non requiri fructuum perceptionem ex ipsa possessione capta, & citat Rot. in vna Perusina beneficij 1. Aprilis 1596. coram Card. Blanchetto.

10. *Et quæ per subreptionem, &c.*] Vbi in vnione adest clausula quòd non possit dari de subreptione sublata aliter iudicandi, &c. ad instantiam partis, non potest dari de subreptione vnionis, non habita oris apertione,

Concilij Trid. Sess. VII. de sacram. Confirm. Cap. VI. 61

aperitione, non obstante Concilio, quod loquitur quando ordinarius ex officio, non autem quando ad instantiam partis procedit, ita Rot. in d. Burgen. vnionis de Clines 27. Martij 1591. coram Orano.

11. *Nisi eas ex legitimis, &c.* Ergo causa iusta, seu legitima requiritur in vnione per ordinarium facienda, quæ in hac parte est necessaria, aut utilitas Ecclesiæ, vt expressè habetur in c. *exposuisti, de præbend. & in cap. 1. de rebus ecclæs. non alien. lib. 6. & docent Rebuff. titul. de vnion. num. 38. Azor. d. part. 2. lib. 6. c. 28. quæst. 4. & 13. Nicol. Garc. de benef. p. 12. cap. 2. num. 108. Sanch. d. tom. 2. lib. 7. c. 29. num. 161. Necessitas est quando præbenda, cui vnio facienda est, caret sufficientibus redditibus ad alendum ministrum, d. c. *exposuisti*, ibi, *de redditibus præbendarum suarum nequeunt sustentari; & infra sess. 21. de reform. cap. 1. ibi, propter eorum pauperatatem*, Seraphin. decis. 1078. num. 4. Vel si Ecclesia sit destructa ab hostibus, vel desolata, cap. 2. *de relig. domib.* vel propter populi detrimentum, cap. *ad audiendam* et 2. eod. tit. Vel quando Ecclesiæ sunt vicinæ, & restant pauci de populo, aliis mortuis, vt probatur in cap. *& temporis* 16. quæst. 2. Utilitas autem est, quando propter fructuum tenuitatem non inueniuntur clerici idonei ad deferuendum, vt probatur in d. cap. *exposuisti*, & in cap. 1. *ne sede vacante*, ibi, *ne plus fauisse persona, quàm Ecclesia videremur*.*

11. Causa iusta, seu legitima in vnione requisita est necessaria, aut utilitas Ecclesiæ.

12. Si verò sine causa, vel ex falsa causa, etiam seruata iuris forma, vnio facta sit per ordinarium, nulla est ipso iure, vt per Bursat. conf. 185. num. 23. lib. 2. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 113. vbi num. 117. resoluit subreptionem vitare ipso iure vnionem Apost. quicquid dicant prædictam vnionem non esse ipso iure irritam, sed irritandam ope exceptionis, Marian. Socin. Rebuff. Azor. & alij plures, quos refert & sequitur Sanch. cap. 29. num. 175.

12. Vnio facta per ordinarium sine causa, vel ex falsa causa, nulla est ipso iure.

13. Causæ vnionis veræ non præsumuntur, etiamsi ordinarius, vel delegatus eas inserat in vnione, & asserat esse veras, sed iuuans se vnione tenetur illas probare, vt resoluit Garc. d. c. 2. num. 120. vbi n. 121. tenet quoddam si ordinarius, vel Legatus in ipsa vnione enuntiet adhibuisse causæ cognitionem, & solemnitates requisitas, & reperiisse causas esse veras, videtur standum eius assertioni, & præsumendum esse pro vnione, donec contrarium probetur, etiamsi processerit parte non vocata, quia fortè tunc nullus aderat, qui deberet vocari, refert Ioan. à Cochier ad reg. 13. Cancell. num. 27.

13. Causæ vnionis veræ non præsumuntur.

14. *Coram loci ordinario.* Episcopum loci ordinarium confirmatum, quamuis nondum consecratum, posse beneficia & Ecclesias suæ diocesis vnire, tenent Marian. Socin. in cap. *sicut vnire*, art. 3. n. 53. & 54. q. 10. de excess. prel. Sanch. d. c. 29. n. 147. in fin.

14. Episcopus confirmatus quamuis non consecratus potest beneficia & Ecclesias suæ diocesis vnire.

15. De Vicario generali Episcopi, si ab eo id illi specialiter committatur, idem tradunt Marian. Socin. in d. cap. *sicut vnire*, art. 3. num. 43. cum seqq. Rebuff. in praxi tit. *de vnion. benef. num. 37. & tit. de forma vicariatus. num. 101. Anton. Cuch. lib. 2. instit. canon. tit. 8. num. 106. Hoied. de incomp. benef. part. 2. c. 3. num. 7. vers. non est etiam omittendum*, Sbroz de officio vicarij lib. 2. quæst. 115. & quæst. 116. n. 1. Azor. d. c. 28. q. 10. Nicol. Garc.

15. Vicarius generalis Episcopi vniones facere potest si id illi specialiter committatur.

d.c.2.n.69. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 492. in 1. edit. aliàs resol. 383. ante n. 1 in 2. edit. & Neapol. decis. 198. n. 5. p. 4. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 278. n. 35. Sanch. d. 6. 29. n. 123. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum, p. 1. num. 223.

16. Capitulum Sede vacante potest vnire sicut Episcopus.

16. De Capitulo Sede vacante idem quod de Episcopo dicendum videtur, dummodò per eam vnionem iurisdictioni Episcopali nihil detrahatur, vt per Doct. in Clement. 1. de statu monach. Marian. Socin. in d. c. sicut vnire, art. 3. num. 40. quest. 6. Caccialup. de vnione eccles. art. 3. num. 19. Perus. eod. tract. c. 5. num. 26. Rebuff. d. tit. de vnionib. num. 36. Hoied. d. c. 3. n. 7. vers. similiter, Azor. d. lib. 6. c. 28. quest. 5. Sanch. d. c. 29. n. 155. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo vnio, §. 11. & part. 2. verbo Capitulum, §. 4. & verbo vnio, §. 7. Marc. Anton. Genuen. in pract. Archiep. Neapol. c. 85. num. 25. Quarant. in summ. Bullar. verbo Capitulum Sede vacante, quest. 9. vers. quæ conclus. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 67. & 68. Raguel. de voce Canonico, in Capitulo, quest. 16.

17. Legatus à latere potest vnire beneficia provincie suæ legationis, absque tamen præiudicio Episcopi.

17. De Legato à latere idem quoque dicendum circa vnionem beneficiorum provincie suæ legationis, absque tamen præiudicio Episcopi, vt per Abb. in d. cap. sicut vnire, num. 5. vbi Card. n. 1. in ol. in fine, Dec. a num. 19. Rebuff. d. tit. de vnionib. a num. 24. Gambarupt. de officio, & potestate Legati, lib. 5. vbi de potest. Legati in vnionem beneficiorum a num. 40. Hoied. d. c. 3. num. 7. vers. alterum Legatus, Azor. d. c. 28. quest. 8. & eadem part. 2. lib. 5. cap. 29. quest. 14. Sanch. d. c. 29. num. 158. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 65. Aloyf. Ricc. d. resol. 383. num. 2. & d. Neapol. decis. 198. n. 2. p. 4. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 5. §. 1. num. 1.

18. Abbates, & alij Prælati Episcopo inferiores possunt vnire.

18. De Abbatibus, atque alijs Prælatibus Episcopo inferioribus ita plenè subiectis sibi Ecclesiis habentibus, vt iurisdictione quasi Episcopali in eis fungantur, seu existente priuilegio, aut consuetudine legitime præscripta, idem quoque est resoluendum, vt per Marian. Socin. in d. c. sicut vnire, art. 3. n. 41. & 42. Sbroz. de officio vicarij, lib. 2. quest. 115. num. 12. Azor. d. c. 28. quest. 10. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 71. cum seqq. Sanch. disp. 29. num. 160. Aloyf. Ricc. d. resol. 383. num. 3. & d. Neapol. decis. 198. num. 4. part. 4.

19. In vnione faciendâ citari debent omnes, quorum interest.

19. Vocatis, quorum interest.] In vnione faciendâ citari debere eos omnes, quorum interest, probant Clem. vnic. §. ad hac, de statu Monach. Rot. decis. 133. num. 4. part. 2. diuers. Rebuff. d. tit. de vnionib. num. 43. Hoied. d. c. 3. num. 9. Henriq. conf. 99. num. 6. Azor. d. c. 28. quest. 14. Nicol. Garc. d. c. 2. num. 203. Aloyf. Ricc. in praxi fori eccles. decis. 486. & 491. in 1. edit. aliàs resol. 377. n. 3. & resol. 382. num. 1. in 2. edit. Seraphin. decis. 1078. Sanch. d. c. 29. num. 163.

20. Interesse habentes qui sint ad hoc vt citentur in vnione faciendâ.

20. Illos autem, quorum interest, esse, quibus competit ius conferendi, vel præsentandi beneficia vniri petita, resoluunt Roch. de iure patr. verbo honorificum, quest. 3. circa med. Ioan. Cochier in d. reg. 13. Cancel. n. 28. Anton. Fabr. lib. 1. definit. forens. tit. 2. definit. 48. & 49.

21. Ecclesiam subiectam Abbati, aut alij inferiori Prælato non potest Episcopus vnire absque illius consensu.

21. Vnde si Ecclesia sit subiecta Abbati, aut alij inferiori Prælato, non potest Episcopus eam vnire absque illius consensu, vt per Marian. Socin. in d. cap. sicut vnire, art. 5. quest. 5. num. 62. vbi art. 6. num. 95. concl. 4.

Concilij Trid. Sess. V. de sacram. Confirm. Cap. VI. 63

oncl. 4. rectè ait exigi quoque consensum Capituli Ecclesiæ cathedralis, refert Sanch. d. cap. 29. num. 167.

22. Insuper si Ecclesia sit iurisparronatus, exigitur consensus patroni ut Episcopus eam vnire possit, quippe quod præiudicium sit iuri consentandi competenti patrono per vnionem illam, & ideo ut ea rata sit, exigitur ut patronus consentiat, ita per cap. suggestum, de iurepatron. celsiunt Marian. Socin. in d. cap. sicut vnire, art. 6. concl. 6. num. 98. Boer. decif. 345. num. 4. in fine, Lamberr. de iurepatron. lib. 3. q. 6. art. 2. Bertrand. consil. 73. vol. 4. Couarr. pract. cap. 36. num. 11. Nauarr. consil. 3. num. 2. de iure patron. in antiq. Hoied. d. cap. 3. num. 9. Aloyf. Rice. in praxi fori pœnit. de iur. 486. in 1. edit. aliàs resol. 377. num. 1. in 2. edit. vbi num. 5. resoluit consensum patroni non præsumi, nec de eo dari assertioni Episcopi, Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 2. q. 4. num. 11. Campan. in diuers. for. iuris canon. ubi. 11. cap. 13. num. 477. Azor. d. cap. 28. q. 12. & sequitur Sanch. d. cap. 29. num. 168. & num. 170. dicens etiam neutri patrono tam seculari, quam ecclesiastico, posse Episcopum præiudicium inferre, resoluit satis esse absequi consensum patroni.

23. Non exigitur tamē consensus Rectoris, siue possessoris beneficii ab Episcopo vniendi; aut, si vacet defensore illius beneficii, maxime quando vnio debet sortiri effectum post Rectoris obitum, ut probatur Clem. fin. vers. quod si Rector, vbi gloss. verbo vocatus, de rebus Ecclesiæ non alien. c. ibi Card. quest. 1. num. 7. Anch. num. 5. Rot. decif. 133. num. 14. p. 2. diuers. etaphin. decif. 1078. num. 3. Aloyf. Rice. in d. praxi fori eccles. resol. 382. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 24. & num. 203. Sanch. d. cap. 29. num. 171. Ioan. à Lochier ad reg. 13. Cancel. num. 28. Quod si dicas præiudicium generare, uia impeditur ne cum alio permutari valcat, vel in gratiam alterius li renuntiari, respondent Rebuff. ad reg. 21. Cancel. de vnionibus, gloss. 11. v. 9. & 10. Hoied. d. cap. 3. num. 9. Azor. d. cap. 28. quest. 12. id præiudicium non esse considerabile eo quod permutatio illa, & signatio penzant à voluntate superioris, & sint modi extraordinarij computandi mercedia; quare id præiudicium cedere debet vtilitati communi, ob tam vnio beneficiorum fit.

24. Dismembrationem verò, seu alienationem partis ipsius beneficii non posse fieri, nisi ipso vocato Rectore, resoluit gloss. verbo vocatus d. Clem. fin. Petr. Gregor. de instit. rei benef. cap. 13. sub num. 11. vers. si re-, Rebuff. in compend. alienat. num. 69. Rot. in Mediolanen. Vnionis 19. ouembris 1594. coram Orano.

25. Plebem non esse vocandam, nisi allegaret causam rationabilem, fieret vnio, resoluit Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 219. vbi num. 220. refert vna Gerunden. Vnionis 10. Martij 1600. coram bonæ mem. Card. Sato fuisse resolutum parochianos esse legitimas personas in causa de respiciende, cum illorum interfit bonum habere pastorem.

26. Consensus Capituli Ecclesiæ cathedralis requiritur in vnione Episcopus facienda, ut expresse deciditur in Clem. 2. de rebus Ecclesiæ non alien. resoluit Rebuff. d. gloss. 11. n. 2. Paul. Fulse. de visit. lib. 2. c. 26. n. 5. str. de Perus. de vnionib. cap. 5. num. 17. Hoied. de incomp. benef. p. 2. cap. 3. num. 9.

22. Ecclesia si sit iurisparronatus in vnione de illa facienda requiritur patroni consensus.

23. Rectoris, seu possessoris beneficii consensus non exigitur in vnione de eo facienda ab Episcopo si illa debet effectum sortiri post Rectoris obitum.

24. Dismembratio, seu alienatio partis ipsius beneficii non potest fieri nisi ipso vocato Rectore.

25. Plebs non est vocanda in vnione facienda, nisi allegaret causam rationabilem ne fieret vnio.

26. Consensus Capituli Ecclesiæ cathedralis requiritur in vnione per Episcopum facienda.

num. 9. *vers. tertio requiritur*, Seraph. *decif.* 1078. num. 1. Azor. *d. cap.* 2. §. 11. Nicol. Garc. *d. cap.* 2. num. 145. vbi num. 151. & *seq.* intelligit, nisi consuetudo extet in contrarium, Rot. *decif.* 688. num. 2. p. 1. *recent.* Aloyf. Ricc. in *decif. curia Archiep. Neapol. decif.* 198. num. 17. p. 4. Sanch. *d. c.* 29. n. 165. vbi addit quodd si Canonici consentire nolint, & iusta causa vnionis faciendæ subesset, possent compelli.

27. Consensus Capituli factus est si post vnionem accedat.

27. Et satis est si huiusmodi consensus post vnionem accedat. Rebuff. *d. glos.* 11. n. 20. & 21. Azor. *d. quest.* 12. in *fine*, Sanch. *d. cap.* 29. n. 165. Nicol. Garc. *d. p.* 2. n. 147. *cum seqq.* Stephan. Gratian. *discept. forens.* c. 278. num. 30. Poterit tamen quilibet, qui haberet interesse, dare de nullitate ob defectum consensus Capituli, cum solemnitas hæc sit introducta fauore Ecclesiæ, & sic fauore publico, vt censuit Rot. *decif.* 455. num. 5. p. 2. *recent.* contra eandem Rot. *decif.* 133. num. 10. p. 2. *diuers.* & Stephan. Gratian. *discept. forens. cap.* 278. num. 30. existimantes de tali defectu non posse opponi ab alio quam ab ipso Capitulo.

28. In vnione faciendâ ab Episcopo ipsi Capitulo non sufficit illius consensus.

28. In vnione verò faciendâ ab Episcopo ipsi Capitulo non sufficit illius consensus, cum non possit auctorizare in facto proprio, sed requiritur auctoritas Papæ, vt resoluunt glos. *verbo mensa in d. Clem.* 2. quam sequuntur ibi Card. num. 3. Abbas num. 6. & alij, quos refert & sequitur Nicol. Garc. *d. cap.* 2. num. 168. & censuit Rota in Perusina beneficij 4. Iulij 1608. coram bonæ mem. Penia, vbi quodd in vnione, quæ fit ad fauorem Capituli, quam ipsum potest auctorizare, requiritur auctoritas Papæ, etiamsi non fiat vigore decreti *infra sess.* 21. *de reformat. cap.* 5. Si verò vnio fieret alicui dignitati, vel præbendæ, sufficere Capituli consensum, & non requiri auctoritatem Papæ, tenuit Rota *decif.* 788. num. 4. p. 1. *diuers.* quod etiam locum habere quando vnio fit omnibus præbendis distinctis non simul, sed separatim, & indistinctè vnicuique, post multos, quos refert, resoluuit Nicol. Garc. *d. cap.* 2. num. 100. & eiusdem sententiæ sunt Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel. glos.* 37. num. 25. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap.* 274. num. 34. in *fine*, Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles.* *decif.* 488 in 1. *edit.* aliàs *resol.* 379. num. 4. in 2. *edit.*

29. Vnio quibus modis probetur.

29. Quibus modis vnio probetur, disserunt Rebuff. *d. sit. de vnionib.* à num. 34. Mascard. *de probat. concl.* 179. & *concl.* 586. & *concl.* 1413. Menoch. *de præsumpt. lib.* 6. *præsumpt.* 80. Flores de Mena *var. lib.* 1. *quest.* 10. num. 19. Nicol. Garc. *d. cap.* 2. num. 258. *cum seqq.* Et in primis probari ex verbis enunciatiuis plurium instrumentorum antiquorum, ad minus duorum, in quibus talia beneficia saltem virtualiter tanquam vnita enuntiantur, modò originem haberent à diuersis personis non suspectis, resoluunt Put. *decif.* 140. num. 1. lib. 2. Caputaq. *decif.* 344. num. 2. p. 3. Seraphin. *decif.* 626. n. 2. in *fine*, Caualer. *decif.* 599. n. 6. Burat. *decif.* 660. n. 2. Rota *decif.* 724. num. 3. p. 2. *recent.* & in Barcinonen. vicariæ 9. Februarij 1624. coram R. P. D. Merlino, & in eadem causâ 21. Februarij 1625. coram bonæ mem. Patriarcha Manzanedo, & hoc maxime procedere quando enunciatiuæ emanarunt ab iis, quæ poterant vnionem facere, Mantica *decif.* 355. n. 6. & *decif.* 359. num. 7. Rota in d. Barcinonen. vicariæ. Probari quoque vnionem in antiquis ex testibus de publica voce, &

& fama, tenuit Rota *decis.* 626. num. 4. p. 1. & *decis.* 724. num. 4. p. 2. recent. dummodò tamen cum fama possessionis de vita probetur etiam titulus, ut fuit resolutum in Tyrassonen. vicariæ 15. Decembris 1617. coram bonæ mem. Andræa, & in eadem 10. Martij 1623. coram R. P. D. Pirouano.

Beneficia ecclesiastica vnita visitentur: per vicarios etiam perpetuos cura exerceatur; deputatio ipsorum vicariorum fiat cum portione assignanda etiam super re certa, non obstantibus, &c.

CAPVT VII.

1. **V**Idet Paul. Fusc. de *visitat. lib.* 2. cap. 26. n. 29. Matr. Soar. in *pract. & ordine visitandi. cap.* 3. n. 1. Stephan. Quarant. in *summa Bullarj, verbo vicarius perpetuus*, Erasim. à Cochier de *iurisdic. ordinarij in exemptos p. 2. quest. 45. num.* 11. Armendar. in *addit. ad recap. legum Nauarræ lib.* 1. tit. 6. l. 5. §. 2. à num. 1.

1. Doctores de materia huius cap. agētes.

2. Ab ordinarijs locorum annis singulis visitentur.] Episcopus potest ex hoc text. visitare Ecclesias parochiales vnitas monasterio Canonico regularium, tametsi generalis in eo sedem ordinariam principalem habeat, ita refert decilum Armendar. *vbi sup.* §. 2. num. 1.

2. Visitare potest Episcopus Ecclesias parochiales vnitas monasterio Canonico regularium, quauis Generalis in eo sedem ordinariam principalem habeat.

3. Potest etiam visitare etiam beneficia curata vnita quibuscunque monasterijs, & pijs locis ex hoc text. quàm etiam personas exercentes curam animarum in monasterijs Regularium, quibus etiam cura imminet, iuxta *cap.* 11. *sess.* 25. de *Regular.* ita attestatur resolutum Armendar. *d. loco num.* 5.

3. Episcopus potest visitare etiam beneficia curata vnita quibuscunque monasterijs, & pijs locis, quàm etiam personas exercentes curam animarum in monasterijs Regularium.

4. Visitare Ecclesias, & monasteria militiarum regni Portugalie licet regulariter ordinarij non possint, possunt tamen visitare Ecclesias ipsi vnitas, ac in eis vicarios perpetuos ponere, per decretum in præfenti; possunt etiam visitare membra, licet non sint vnita, etiam si habeant suos visitatores deputatos à militibus regni Portugalie, ita dicit resolutum Aldan. in *compendio canonic. resolut. lib.* 3. *titul.* 2. num. 4.

4. Ordinarij non possunt regulariter visitare Ecclesias, & monasteria militiarum regni Portugalie, sed bene Ecclesias ipsi vnitas.

5. Beneficia etsi exempta poterit Episcopus, si intra fines suæ diocesis fuerint, tanquam Sedis Apost. delegatus absolute visitare: si autem extra fines fuerint, potest pariter illa uti eiusdem Sedis Apost. delegatus visitare. Quando beneficia secularia sunt, & cathedralis illis alia cathedrali vicinior sit, ex Aldan. *vbi supra*, qui dicit ita decilum in Caputaquen. 4. Februarij 1593.

5. Beneficia exempta an & quando poterit Episcopus visitare.

9. Curat Ecclesiæ si sint vnitæ monasterijs, possunt ordinarij locorum eas visitare, & ponere in eis vicarios perpetuos, seu temporarios, iuxta dispositionem huius decreti, prout eis expedire videbitur, ita refert decilum Nicol. Garc. *d. p.* 11. *cap.* 2. num. 12.

6. Curat Ecclesiæ si sint vnitæ monasterijs possunt ordinarij locorum eas visitare.

7. Vicinior Episcopus potest visitare beneficia secularia, & clericos seculares Abbatia nullius diocesis, ipsosque culpabiles repositos corrigere, & dicitur vicinior Episcopus tantum ille, cuius cathedralis Ecclesia sit Abbatia proximior, non autem locis dictae Abbatiae subiectis, vt per Aldan. *d. tit. 2. num. 6.* vbi refert ita decisum sub die 2. Augusti 1596.

8. Visitare potest Episcopus Ecclesiam parochialem vnitam monasterio, baptisterium, & tabernaculum vbi asseruatur sanctissima Eucharistia.

9. Beneficia vnita vniuersitati Complutensi non potest ordinarius visitare.

10. Ordinarius visitat beneficia curata vnita monasterio, non ipsa monasteria.

11. Habet locum in actu visitationis.

12. Visitare potest Episcopus Ecclesias curatas, etiam monasteria, quae capita ordinum sunt, vnitas.

13. Visitare potest Episcopus beneficium, aut parochiam vnitam monasterio exempto, etiam alienae diocesis, resoluit Henricus in *summa lib. 7. cap. 15. §. 4. lit. l.*

14. Ordinarii possunt temporales, aut perpetuos vicarios constituere in quibuscumque beneficiis ecclesiasticis, quae vnita reperiuntur.

7. Vicinior Episcopus potest visitare beneficia secularia, & clericos seculares Abbatia nullius diocesis, ipsosque culpabiles repositos corrigere, & dicitur vicinior Episcopus tantum ille, cuius cathedralis Ecclesia sit Abbatia proximior, non autem locis dictae Abbatiae subiectis, vt per Aldan. *d. tit. 2. num. 6.* vbi refert ita decisum sub die 2. Augusti 1596.

8. Visitare potest Episcopus non solum Ecclesiam parochialem vnitam monasterio Ordinis S. Benedicti, cuius cura geritur a Monacho dicti Ordinis, sed etiam Baptisterium, & Tabernaculum vbi asseruatur sanctissimum Eucharistiae sacramentum in Ecclesia exempta existens, vt per Aldan. *d. tit. 2. num. 7.* vbi dicit sic fuisse resolutum in vna Curien. 5. Aprilis 1631.

9. Beneficia vnita vniuersitati Complutensi ob priuilegia, quae habet, non potest ordinarius visitare, vt per Aldan. *d. tit. 2. n. 8.* vbi attestatur ita decisum sub die 22. Iunii 1606.

10. Hoc decretum dans facultatem ordinariis visitandi beneficia curata vnita monasteriis, intelligitur de beneficiis extra monasterium, quo casu ex *cap. 11. sess. 25. de Regular.* visitat tantum personas inibi curam animarum exercentes, & haec cumulatiue, non autem priuariue ad Abbatem, ita Rota in Piscien. iurisdictionis 15. Iunii 1590. coram Platto.

11. Videtur locum habere in actu visitationis non cum causae cognitione, & via ordinaria procedendo, si essent monasterium, & loca regularia exempta, vt refert decisum Nicol. Garc. *d. p. 11. cap. 2. num. 12.*

12. Episcopus visitare potest Ecclesias curatas, etiam monasteriis, quae capita Ordinum sunt, vnitas; nec obstat *cap. 11. sess. 25. de regul.* quia ibi excipiuntur Ecclesiae monasteriorum, in quibus generales, aut capita Ordinum habent sedem ordinariam principalem, ita refert decisum Aldan. *d. tit. 2. num. 9.*

13. Episcopum visitare posse beneficium, aut parochiam vnitam monasterio exempto, etiam alienae diocesis, resoluit Henricus in *summa lib. 7. cap. 15. §. 4. lit. l.*

14. *Vt per idoneos vicarios etiam perpetuos, &c.* Ordinarios posse temporales, aut perpetuos vicarios constituere in quibuscumque beneficiis curatis, quae vnita reperiuntur Ecclesiis cathedralibus, collegiis, & monasteriis, etiam si in littera vniionis expressa sit clausula vt possit deferuire per vicarios amouibiles, si litterae ante Conc. Trident. emanauerint, non ita si post illud sub eadem clausula fuerint concessae, resoluunt Nicol. Garc. *d. part. 11. cap. 2. num. 9.* Flores de Mena *vari. lib. 1. quest. 10. à num. 36. cum seqq.* Ego ipse *de officio, & potest. Episcopi p. 3. allegat. 72. num. 190.* vbi etiam aduerto non pugnare cum hoc decreto aliud *infra sess. 25. de regul. cap. 11.* dum supponit in Ecclesiis monasteriorum vicarios remouibiles poni posse, eo quia hoc, de quo in praesenti, non negat id, quod post in *d. cap. 11.* est statutum, sed relinquit arbitrio ordinariorum, vt si viderint expedire, perpetuos ponant vicarios.

15. Non

15. Non posse Episcopum deputare vicarium perpetuum, quando vnio facta est per viam pacti, & concordia: à Sede Apost. approbatæ, cū claus. de seruendo beneficio per vicarium ad nutum amouibilem, quia ex clausula derogatoria contenta in hoc decreto non tollitur pactum, & concordia à Summo Pont. approbata, ad cuius derogationem expressa mentione opus est, resoluunt Flores de Mena *d.g. 10. n. 41. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. cap. 29. num. 191. vers. secundò fallit*, qui etiam, ille scilicet *num. 44. hic verò in vers. tertio fallit*, tenent nec etiam posse Episcopum vicarium perpetuum deputare, quando à tempore immemoriali vnio facta est, & ex tunc constat vicarios fuisse ad nutum amouibiles, scientibus, & consentientibus ordinariis, & nunquam vicarium perpetuum fuisse constitutum.

16. Vicarij Regulares deputandi in Parochialibus, vnitis monasteriis Ordinis Præmonstratensis, debent esse amouibiles ad nutum superiorum, iuxta constitutionem Pij V. si seculares possunt ab ordinario constitui perpetui iuxta hoc decretum, ita refert decisiū Aldan. *d. tit. 2. num. 10.*

17. Vicarios perpetuos constituere potest Episcopus in beneficiis curatis vnitis Cathedralibus, iuxta Bullam Pij V. & hoc decretum, dummodo portio vicarij non excedat fructus Ecclesiæ, vt per Aldan. *d. tit. 2. n. 11. vbi refert sic decisiū in vna Afflicti.*

18. Vicarij perpetui non possunt institui absque erectione tituli vicariæ, vt refert decisiū Nicol. Garc. *d. p. 11. cap. 2. n. 15.*

19. Hoc decretum quatenus permittit ordinariis constituere posse temporales vicarios in quibuscumque beneficiis curatis, quæ reperiuntur vnita Ecclesiis cathedralibus, &c. non habet locum in beneficiis, in quibus vicariæ perpetuæ iam erectæ erant, vt asserit resolutum Nicol. Garc. *part. 9. ap. 2. num. 311.*

20. Beneficia etiam curata aliis beneficiis annexa transeunt in simplicium naturam, dummodò accessorie sunt viuita, & cura per vicarium temporalem non exerceatur, ita dicit decisiū Nicol. Garc. *part. 11. cap. 5. num. 197.*

21. Cura animarum si per vicatum temporaneum deputatum à Priore exerceri solita fuit, illa remanet penes Priorem, & tenetur residere, ita attestatur resolutum Aldan. *d. tit. 2. num. 12.*

22. Parochi amouibiles remoueri non possunt, nisi ex rationabili causa, ex Aldan. *d. tit. 2. num. 13. vbi refert sic fuisse decisiū sub die 11. Iulij 1626.*

23. Vicarium perpetuum in Parochialibus vnitis Archidiaconatui, seu aliis dignitatibus, aut canonicatibus ponendi facultas relinquitur Episcopi arbitrio secundum facultatem, & prout colligitur ex hoc decreto, nec constitutio Pij V. obstat eo quòd & de vnitis ante Concil. intelligatur, ita dicit resolutum Nicol. Garc. *p. 11. c. 2. n. 9.*

24. Capitulum si habeat vnitas mensæ nonnullas Parochiales, quibus ab immemoriali tempore deseruiri fecit per vicarios ad eius nutum amouibiles iuxta facultatem sibi à Sede Apostolica concessam

15. Vicarium perpetuum in Parochialibus vnitis deputare non potest Episcopus quòd vnio facta est per viam pacti de seruendo beneficio per vicarium ad nutum amouibilem.

16. Vicarij Regulares deputandi in Parochialibus vnitis monasteriis ordinis Præmonstratensis debent esse amouibiles.

17. Vicarios perpetuos constituere potest Episcopus in beneficiis curatis vnitis Cathedralibus.

18. Vicarij perpetui non possunt institui absque erectione tituli vicariæ.

19. Non habet locum in vicariis perpetuis iam erectis.

20. Beneficia etiam curata aliis beneficiis annexa transeunt in simplicium naturam.

22. Parochi amouibiles remoueri non possunt nisi ex rationabili causa.

23. Vicarium perpetuum ponendi facultas in Parochialibus vnitis relinquitur Episcopi arbitrio.

24. Vicarij ad nutum amouibiles possunt per Capitulum in Parochialibus mensæ

vnitis, poterit amoueri ad nutum ipsius Capituli.

præuio examine, & approbatione Episcopi, poterunt huiusmodi vicarij amoueri ad nutum Capituli; ab ordinario verò non nisi ex causa legitima atque probata, propter quam etiam si perpetui essent, amoueri possent, ita dicit decisum fuisse Nicol. Garc. *in addit. ad part. 1. cap. 2. num. 94.*

25. Vicarij eorum exercebant in Ecclesia exempta prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo.

25. Vicarij, seu parochi in Ecclesia exempta animarum curam exercere intendentes prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo, iuxta dispositionem *cap. per exemptionem, de privileg. lib. 6.* vt per Aldan. *d. tit. 2. m. 16.* vbi refert sic fuisse decisum in Caputaquen. 23. Iunij 1629.

26. Parochi pro cura animarum non possunt deputari nisi de consensu Episcopi ac præuio examine.

26. Parochi pro cura animarum non possunt deputari, nisi de consensu Episcopi, ac præuio examine, vt per Aldan. *vbi proxime*, referentem sic decisum in Piccauien. 5. Iunij 1627.

27. Episcopus potest examinare & approbare vicarios Ecclesiarum parochialium vnitarum, & dependentium à Religione Hierosolym.

27. Episcopus potest examinare & approbare vicarios Ecclesiarum parochialium vnitarum, & dependentium à religione Hierosolymitana, & debet eosdem vicarios, si idonei reperti fuerint, simpliciter approbare, non autem ad tempus, etiam si sint temporales, nec possunt pro libito eosdem subicere nouo examini, vt per Aldan. *d. tit. 2. num. 17.* asserentem ita fuisse resolutum in Augustana iurisdictionis

14. Decembris 1630. Nisi superueniret noua causa & suspicio ignorantia, quia tunc poterit Episcopus eosdem iterum examinare ad effectum *cap. 6. sess. 21. de reform.* ex Aldan. *vbi sup.* dicente sic resolutum in Placentina 26. Augusti 1628.

28. Vicarij perpetui Parochialis vnitz nominatio spectat non ad ordinarium, sed ad eum, cuius est beneficium in quo erigitur vicaria.

28. Nominatio vicarij perpetui Parochialis vnitz spectat non ad ordinarium, sed ad eum, cuius est beneficium, in quo erigitur vicaria, vt statuitur in constit. Pij V. incip. *Ad exequendum*, sub dat. Kal. Nouembris 1567. in illis verbis, *Volumus insuper, & ita mandamus quòd dicti vicarij perpetui non ad liberam ordinariorum electionem, sed ad nominationem illorum, in quorum Ecclesiis vnitis ponentur cum ipsorum ordinariorum, seu eorum vicariorum præuio examine, approbatione, deputentur, & sic per hanc constituitur.* fuisse decisum, refert Nicol. Garc. *p. 9. cap. 2. num. 295.* vbi *num. 309.* resoluit illam habere locum etiam quando vicariæ vacant in mense reseruato, seu cadunt sub alia reseruacione; & *num. 316.* subdit in eiusmodi vicariis perpetuis ex hoc decreto, vacantibus in mensibus Apost. seu alijs reseruatis, posse fieri præsentationem, seu nominationem, & deputationem, non obstante reseruacione; qui tamen quòd vicarij deputari teneantur expedire nouam prouisionem, nec alijs ad possessionem admitti possint, ex d. constit. Pij V. quatenus statuit quòd vicarij perpetui pro tempore deputandi teneantur expedire nouam prouisionem, & soluere annuatim pro portione fructuum sibi assignata, pro qua debet fieri detractio in solutione quinquennij.

29. Cura animarum in Parochialibus vnitis Capitulis cathedralium, & collegiatarum Ecclesiarum quomodo exercenda.

29. Cura animarum in Parochialibus vnitis Capitulis cathedralium, seu collegiatarum Ecclesiarum ita exercenda est. Primò si incumbit certæ personæ, per illam exercenda est; si imminet toti Capitulo vt per singulos per vices exerceatur, cogendi sunt ad illam exercendam, vt notatur in *cap. statutum, de elect. in 6.* si spectat ad illorum mensam, ita

Concilij Trid. Sess. VII. de sacram. Confirm. Cap. VII. 69

vt institutio illarum personatum, quæ illam curam exercent, à nullo superiore facienda esset, Canonici non possunt compelli, vt nec per se ipsos, nec per vicarios perpetuos illam exerceat. *Glof. verbo mensam, in Clem. 1. de excess. Præl. & ibi Card. Imol. Anch. Idem dicendum si per Sedem Apost. eis esset indultum, vt per temporarios cura exerceatur; sed in istis duobus casibus postremis cogi possunt ad constituendos vicarios perpetuos, ita Nicol. Garc. p. 11. c. 2. n. 9.*

30. An & quando vicarius ad nutum amouibilis possit ante finitum annum seruitij amoueri? Vide Rebuff. in *praxi benefis. tit. de diffensat. de non residen. num. 18. & tom. 3. ad leges Gallie, tit. de mater. posses. in benef. artic. 9. glof. vnic. in prafat. Flores de Mena d. quest. 10. num. 34.*

31. *Nisi ipsis ordinariis, &c.]* Hæc verba iustum arbitrium ordinariorum exigere, & deinde quod id fiat in visitatione, vnde iustam causam necessariam esse vt erigantur perpetuæ vicariæ in Ecclesiis, in quibus iuxta prædicta poni poterant vicarij amouibiles, qua deficiente iuste appellari resoluunt Flores de Mena d. quest. 10. num. 47. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 8. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 72. num. 190. in med.

32. *Pro bono Ecclesiarum regimine, &c.]* Non posse Episcopum perpetuum vicarium instituere quando pro bono pacis, & cessatione litium, rectæque gubernatione expediret nihil innotari, sed instituendum vicarium ad nutum amouibilem, resoluunt Flores de Mena d. q. 10. Sanch. d. cap. 29. n. 191. *vers. quinimo fallit.*

33. *Portione, &c.]* De hac congrua portione assignanda vicario iuxta formam d. constit. Pij V. vide dicta *sup. c. 3. in fine.*

34. Oblationes sunt computandæ in portione assignanda vicariis ex hoc decreto, & Bulla Pij V. & talis assignatio partibus citatis est facienda, ita Aldan. d. tit. 2. num. 18. vbi refert decissum in Turolen. die 2. Aprilis 1583.

35. Vicarius perpetuus Abbatæ debet subire omnia onera respectu curam animarum, & administrationem Sacramentorum; cætera verò omnia ad Abbatem, seu Commendatarium eiusdem Ecclesiæ spectant, in qua est erecta vicaria, vt per Aldan. d. tit. 2. num. 20. vbi asserit sic fuisse resolutum in Eugubina 11. Maij 1594.

36. Omnia onera incumbunt Ecclesiæ, in qua erecta est vicaria perpetua, pertinent ad ipsum vicarium perpetuum, ex Aldan. *vbi sup.*

37. Vicarij merces detrahenda est ex fructibus parochiæ unitæ monasterio, non autem ex fructibus monasterij, refert decissum Aldan. d. tit. 2. num. 21.

38. Cura unita Collegiata si immineat Archipresbytero, & Capitulo, ex bonis Archipresbyteri, & Capituli portio assignanda est, ita dicit resolutum Aldan. d. tit. 2. num. 22.

39. *Annis singulis visitentur.]* Episcopum posse visitare tam beneficia citata unita quibuscunque monasteriis, & piis locis, ex hoc text. quàm etiam personas exercentes curam animarum in monasteriis

30. Vicarius ad nutum amouibilis an & quando possit ante finitum annum seruitij amoueri.

31. Causa iusta & necessaria requiritur vt erigantur perpetuæ vicariæ in Ecclesiis in quibus poni poterant vicarij amouibiles.

32. Vicarium perpetuum instituere non potest Episcopus quando pro bono pacis & cessatione litium expediret institui ad nutum amouibilis.

34. Oblationes sunt computandæ in portione assignanda vicariis.

35. Vicarius perpetuus Abbatæ debet subire omnia onera respectu curam animarum.

36. Vicario perpetuo pertinent omnia onera incumbunt Ecclesiæ, in qua erecta est vicaria perpetua.

37. Portio assignanda est ex bonis Archipresbyteri, & Capituli, si cura unita Collegiata illis imminet.

39. Episcopus visitare potest personas exercentes curam animarum in monasteriis Regularium.

Regularium, quibus etiam cura imminet, iuxta cap. 3. sess. 25. de Regular. dicitur decisum Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. num. 6.

40. Portionis congruæ ab assignatione non datur appellatio suspensiva.

40. Appellationibus.] Vide Ceuall. commun. contra communes q. 897. num. 613. p. 4. Aloyf. Ricc. in decis. curie Archiep. Neap. decis. 136. p. 2. ubi de appellatione ab assignatione congruæ portionis; & quod hæc appellatio deuoluat, sed non suspendat, dicit resolutum Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 2. n. 11.

41. Consuetudo immemorialis ut in beneficiis unitis deferuiatur per Capellanos amouibiles per hoc decretum tollitur si aliter videtur Episcopo.

41. Priuilegia remunerationis gratis concessa non suspensum.

41. Per hoc decretum tollitur consuetudo immemorialis ut in illis beneficiis unitis deferuiatur per Capellanos amouibiles, si aliter Episcopo videbitur, ita refert decisum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 7.

42. Priuilegiis.] Non tamen remunerationis gratia concessis, ex quibus beneficium esset unitum cum clausula ponendi vicarium ad nutum amouibilem, ut per Flores de Mena d. q. 10. num. 46. Sanch. d. cap. 29. num. 191. vers. quarto fallit, aduertentes sub generali priuilegio- rum derogatione, quam apponit text. in præfati, non includi priuilegia remunerationis causa concessa; limitant tamen, ille num. 49. & 50. hic verò in vers. ultimo fallit, dictum locum, nisi ex priuilegio Pontificio post huiusmodi decretum concessio unitum esset beneficium parochiale, cum clausula instituendi vicarium ad nutum amouibilem, tunc enim aiunt minimè posse Episcopum contra id priuilegium vicarium perpetuum constituere, dummodo illud ex certa scientia, aut Motu proprio concessum esset, aut cum expressa Tridentini derogatione.

Ecclesias exemptas quasunque ordinarij locorum visitant ut reparentur, & cura animarum sollicitè habeatur.

CAPVT VIII.

1. Doctores de materia huiuscap. agent.

1. Vide Fr. Emman. quæst. regul. som. 1. quæst. 36. art. 3. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo visitatio, & p. 2. verbo exemptus, Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 8. Villadieg. in speculo visitat. fol. 32. n. 7. Erasmi à Cochier de iurisdic. ordinarij in exemptis, p. 2. q. 45. n. 11. & p. 4. q. 23. num. 2. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 40. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1591. Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. l. 5. §. 2. num. 13. l. 4. & 84. cum multis seqq. Aldan in compend. canon. resolut. lib. 1. tit. 7. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 74. per tot. Hieron. Roder. in compend. quæst. regul. resolut. 15 num. 15.

2. Visitare potest Episcopus qualicunque Ecclesias seculares intra fines sue diocesis existentes, etiam si ad Regulares pertineant.

3. Episcopus cuius Cathedralis est pro-

2. Visitare potest Episcopus quasunque Ecclesias seculares intra fines suæ diocesis existentes vigore huius decreti, etiam si ad Regulares pertineant, & ab eis dependant, dum tamen per seculares eis deferuiatur, ita refert decisum Armendar. d. tit. 6. de visitat. l. 5. §. 2. num. 3.

3. Ecclesias seculares nullius diocesis quantuncunque exemptas, & Sedi Apost. immediate subiectas, earumque Prælatum secularem habentem

Concilij Trid. Sess. VII. de sacram. Confirm. Cap. VIII. 71

entem in eis iurisdictionem quasi Episcopalem, potest Episcopus, ius cathedralis Ecclesie est proximior, visitare vigore Concil. *sess. 24. reformat. cap. 9.* ita refert resolutum Armendar. *d. tit. 6. de visitat. l. 5. §. 2. num. 13.*

4. Visitare potest Episcopus confraternitates personarum secularium in Ecclesiis Regularium exemptorum existentes, non autem Capellas, vel altaria, quæ intra easdem Ecclesias existunt, ita testatur resolutum Armendar. *d. tit. 6. de visitat. l. 5. §. 2. num. 14.*

5. Visitare potest Episcopus confraternitates secularium in regularium Ecclesiis erectas, & in illas iurisdictionem ad sacri Concil. Trid. scriptum exercere, quacumque contraria consuetudine non obstant, ita Aldan. *d. tit. 7. num. 2.* vbi refert decusum in S. Congreg. Episcop. Vercellen. 17. Iulij 1615.

5. Visitare non potest Episcopus altaria, & Capellas in Regularium Ecclesiis, etiam per secularium confraternitates constructa, ex Aldan. *tit. 7. num. 3.* vbi testatur resolutum in S. Congreg. Episcop. in Papien. 1. Augusti 1615. & in Terracinen. 22. Ianuarij 1616.

6. Visitare potest Episcopus monasteria Regularibus subiecta in iis omnibus, quæ ad clausuram pertinent, etiam si moniales sint Regularibus subiectæ, quoties verè cognoverit expedire, ita refert decusum Armendar. *d. tit. 6. de visitat. num. 17. & 18.* Et circa clausuram delinquentes potest Episcopus tanquam ad hoc Sedis Apost. delegatus punire, quos & quando opus fuerit, sicut statuit Gregorius XV. in sua constit. *incip. Infernabili*, sub dat. 9. Februarij 1621.

7. Capitulum Sede vacante potest visitare etiam monasteria monialium non exempta, exempta verò minimè, ita referunt resolutum Nib. Garc. *de benefic. part. 5. cap. 7. num. 45.* Armendar. *d. tit. 6. de visitat. num. 84.*

8. Dignitatem exemptam potest Episcopus visitare in concernentibus curam animarum illi annexam, ita Aldan. *d. tit. 7. num. 5.* vbi refert decusum in Burgen. 18. Augusti 1628.

9. Ecclesias curatas unitas monasteriis potest Episcopus ordinarius visitare, & ponere in eis vicarios perpetuos, siue temporaneos, prout eis expedire videbitur, vt testatur resolutum Armendar. *d. tit. 6. num. 85.* quem refero ego ipse *d. alleg. 74. num. 14.*

10. Ecclesias exemptas etiam inferioribus Prælatibus subiectas potest Episcopus visitare, sicut tradit Armendar. *dicto tit. 6. de visitat. num. 86.*

11. Episcopus potest visitare Ecclesias, quas Abbas S. Benedicti in ius diocesis suas habet, modò in eis cura animarum exerceatur per Sacerdotes seculares, vt per Armendar. *d. tit. 6. num. 87.*

12. Visitare potest Episcopus omnes Parochiales suæ diocesis, in quibus sunt Sacerdotes seculares, licet Ecclesiæ sint Regularibus subiectæ, siue etiam si sint Ecclesiæ Regularium, quando tamen cura exercetur per Sacerdotes seculares, ex Armendar. *d. tit. 6. num. 88.* quem refero *d. allegat. 74. num. 12.*

proximior, potest visitare qualescunque Ecclesias seculares nullius diocesis quantumcunque exemptas.

4. Confraternitates personarum secularium in Ecclesiis Regularium exemptorum existentes, non autem Capellas, vel altaria, visitare potest Episcopus.

5. Altaria, & Capellas in regularium Ecclesiis etiam per secularium confraternitates constructa visitare non potest Episcopus. 6. Monasteria monialium Regularibus subiecta visitare potest Episcopus in his omnibus, quæ ad clausuram spectant.

7. Capitulum Sede vacante potest visitare monasteria monialium non exempta.

8. Dignitatem exemptam potest Episcopus visitare in concernentibus curam animarum illi annexam.

9. Visitare potest Episcopus Ecclesias curatas unitas monasteriis, & ponere in eis vicarios perpetuos, siue temporaneos, prout expedire videbitur.

10. Visitare potest Episcopus Ecclesias exemptas inferioribus Prælatibus subiectas.

13. Visitare potest Episcopus omnes Ecclesias parochiales Regularium suæ diocesis quando in eis cura exercetur per Sacerdotes seculares.

13. Visitare

13. Visitare potest Episcopus omnes parochiales suæ diocesis, etiam si monasteria prætenderent habere iurisdictionem spiritualement immutabilem in locis ubi dictæ Ecclesiæ sitæ sunt, vt refert decifum Armendar. *d.tit.6.num.89.* quem cito *d.alleg.74.num.12.*

14. Altare membrum Religioſi S. Antonij Viennensis, quod cura caret animarum, non poteſt uſitare Episcopus.

15. Visitare non poteſt Episcopus loca Eccleſiarum Regularium non habentium curam animarum in quoruſ adſeruat ſacramentum ſacramentum, vel ubi conſeſſiones perſonarum ſecularium audiuntur.

17. Ordinarij ſe non poſſunt interponere ad uſitandum, ubi Equites Hieroſolymitani habent iurisdictionem ſpiritualement, & temporalem.

18. Parochiales Eccleſiæ, etiam quæ ſunt capita Ordinum, ab ordinariis uſitari debent.

19. Viſitari non poſſunt ab ordinariis Regulares inferuentes de licentia ſuorum ſuperiorum beneficii ſimiliter, quæ ſunt membra monaſteriorum.

21. Prioratum Militum Hieroſolymitanorum ordinarius uſitare non poteſt.

22. Prioratus, qui ſuis capitibus ſubſunt, ab Episcopis uſitari non poſſunt.

23. Eccleſiæ Militum Hieroſolymitanorum ſunt exemptæ à uſitatione Episcoporum, ſicut in concernentibus ipſam curam.

13. Visitare potest Episcopus omnes Parochiales suæ diocesis, etiam si monasteria prætenderent habere iurisdictionem spiritualement immutabilem in locis ubi dictæ Ecclesiæ sitæ sunt, vt refert decifum Armendar. *d.tit.6.num.89.* quem cito *d.alleg.74.num.12.*

14. Episcopus non habet ius uſitandi ſacellum, vel altare quod cura caret animarum, & membrum ſit religionis S. Antonij Viennensis, vt atteſtatur reſolutum Armendar. *d.tit.6.num.90.*

15. Et poſita conſtitutione Gregorij X V. incip. *Inſcrutabili*, ſub dat. 9. Februarij 1622. decifum fuit Episcopis non licere in vim eiſdem conſtitutionis uſitare altaria Eccleſiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura perſonarum ſecularium, nec loca ubi in eiſdem Eccleſiis aſſeruat ſanctiſſimum Sacramentum, vel ubi conſeſſiones perſonarum ſecularium audiuntur, quam decifionem originalem præmanibus habui, & in typographia Romanæ Camera Apoſt. impreſſam uidi.

16. Licet Episcopi uſitare poſſint Eccleſiæ, quibus imminet cura animarum, non comprehenduntur tamen monaſteria, & Eccleſiæ Regularium, quando ſunt Eccleſiæ in dioceli, ita refert decifum Armendar. *d.tit.6.num.93.*

17. Vbi Equites Hieroſolymitani habent iurisdictionem ſpiritualement, & temporalem, ibi ordinarij ſe non poſſunt interponere ad uſitandum, vt teſtatur reſolutum Armendar. *d.tit.6. de uſit. num.94.* quem refero *d.alleg.74.num.26. in fine.*

18. Parochiales Eccleſiæ vnitate monaſteriis, etiam quæ ſunt capita Ordinum, ab ordinariis uſitari debent, vt ait reſolutum Armendar. *d.tit.6. num.95.*

19. Regulares inferuentes de licentia ſuorum ſuperiorum beneficii ſimplicibus, quæ ſunt tamen membra monaſteriorum, ſeu Religionis, non poſſunt uſitari ab ordinariis, ex Armendar. *d.tit.6. de uſit. num.96.*

20. Episcopus incumbens correptioni, & uſitationi exemptorum vigore facultatis ſibi tanquam Sedis Apoſt. delegato à Concil. tributæ, poteſt procedere contra conſeruatores inſpedientes, præſertim ſi illi extra dioceliſm commoerentur, vt per Armendar. *lib.1. tit.18. l.7. de Episcopis num.75.*

21. Prioratum Militum Hieroſolymitanorum ordinarius uſitare non poteſt, cum illi ſint Præpoſiti, non uero Conuendatarij, ſed uſitari debet à Capitulis ſui Ordinis, ita Armendar. *d.tit.6. de uſit. num.101.* quem refero *d.alleg.74.num.27.*

22. Prioratus, qui ſuis capitibus ſubſunt, etiam Ordinis Hieroſolymitani, ab Episcopis uſitari non poſſunt, vt refert decifum Armendar. *d.tit.6. de uſit. num.103.*

23. Eccleſiæ Militum Hieroſolymitanorum ſunt exemptæ præuilegiis ſummi Pontificis à uſitatione Episcoporum, præterquam ſi fuerint curatæ, ſicut teſtatur reſolutum Armendar. *d.lib.1. tit.18. l.7. de Episcopis num.6.* In concernentibus uero ipſam curam ordinario ſunt ſub-

actæ.

lectæ, & ab eo visitari possunt, vt decreuit sanctæ mem. Pius V. *constit. sua incip. Exposcit*, sub dat. 22. Septembris 1571. & referunt Piassec. in *praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 46.* Aloyf. Ricc. in *praxi aurea, resolut. 176.* Brasin. à Cochier de *infrascript. ordinarij in exemptos, p. 2. quæst. 45. num. 11.* quos adduco d. alleg. 74. num. 26.

24. Episcopus visitans in vim Concilij locum exemptum, seu nullius diocesis, non potest processus iudicialiter conficere, causasque ordinarias cognoscere, ac definire, ita Aldan. d. tit. 7. num. 6. vbi sic decisum fuisse refert sub die 8 Iunij 1619.

25. Visitare potest Episcopus tanquam Sedis Apostol. delegatus Parochiale subiectam Monachis Oliuetanis, & hoc debet exprimere, & Abbas potest concedere decreta cumulatiuè cum Episcopo, sed quatenus sint contraria debent præualere decreta Episcopi, vt Aldan. d. tit. 7. num. 7. vbi attestatur ita fuisse resolutum in Veronen. 29. Iulij 1628.

26. Subdelegare potest Episcopus facultatem visitandi Ecclesiam collegiatam exemptam, sed opus est subdelegatione speciali, ex Aldan. d. tit. 7. n. 8. vbi refert decisum in Lucana 1. Februarij 1631.

27. *Locorum ordinarij.*] Procedere in inferioribus habentibus iura piscopaliam, tenuit Rota in Pisfien. seu nullius iurisdictionis 16. Iouembris 1593. coram Giptio, inpressa *decis. 998.* apud Farinac. in *collekt. nouiss. alias p. 4. diuersor. Aloyf. Ricc. in praxi resolut. 538. num. 3. in edit.*

28. Abbati, qui exercet iurisdictionem in aliquo territorio ex consuetudine immemoriali confirmata à Sede Apostol. non obstat hoc decretum quin possit visitare Ecclesias, Rot. in Salamantina iurisdictionis Maij 1594. coram Seraphino.

29. *Quomodolibet exemptus.*] Capellæ regie huic decreto subiiciuntur, quia reseruario exemptionis, de qua *sess. 14. cap. 11.* procedit iuxta rminus *cap. cum Capella, de priuileg.* solum quoad suspensionem, vel excommunicationem, aut interdictum, non quoad visitationem, ita Rot. *decis. 744. p. 1. diuersor. Couarr. practice. cap. 11. num. 5.*

30. *Prinilegijs, consuetudinibus, &c.*] Non censetur sustulisse nec remicatum, nec concordiam, vt per Nicol. Garc. de *benefic. p. 3. c. 2. n. 202.* on derogat sententiæ, & concordie, quæ Episcopum à visitatione cludunt, cum enim faciat diuersas derogationes, censetur alijs non premissis noluisse derogare, idem Garc. d. cap. 1. num. 102.

31. *Et illorum inhibitionibus penitus exclusi.*] Non posse Episcopum visitatione recusari tanquam suspectum, dum tamen in ea processum non compleat, & se intra visitationis terminos contineat; sicut iam in preparatoria inquisitione non posse vt suspectum recusari, nec oblatione, vel allegatione suspicionis impediri, quominus potest exordinaria, quæ morum correctionem, & emendationem respiciat, viros afficere possit, referunt decisum Thom. Valasc. *tom. 1. alleg. iuris g. 70. num. 7.* Curi. Philip. *p. 1. §. 7. num. 10.* Armendar. d. tit. 6. de *visitat. 7. & 8. vbi num. 34.* secus asserit si in visitando modum exccellerit.

24. Episcopus visitans in vim Concilij locum exemptum non potest processum iudicialiter conficere, causasque ordinarias cognoscere.

25. Visitare potest Episcopus tanquam Sedis Apostol. delegatus Parochiale subiectam Monachis Oliuetanis.

26. Subdelegare potest Episcopus, specialiter tamen, facultatem visitandi Ecclesiam collegiatam exemptam.

27. Procedit in inferioribus habentibus iura Episcopalia.

29. Capellæ regie huic decreto subiiciuntur.

30. Non censetur sustulisse remicatum, nec concordiam.

31. Episcopus in visitatione non potest recusari tanquam suspectus.

*Consecrationis munus infra tres menses Episcopi
suscipere tenentur.*

CAPVT IX.

1. Doctores de mate-
ria cap. agentes.

1. **V**ide Syluest. verbo *consecratio Pralatorum*, Sbroz. de officio vicarij lib. 2. quæst. 10. Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 97. num. 52. Rendina in promptuario recept. sentent. tit. 38. num. 13. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo *consecratio Pralatorum*, Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 3. num. 22. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 24. num. 141. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 32. tract. 2. num. 58. Campan in diuersis iuris canon. rub. 6. cap. 6. num. 9. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 2. in princip. a num. 2. Molfes. in summa Theologia moral. tract. 6. cap. 7. num. 47. Filliuc. tract. 4. 1. de benefic. cap. 5. num. 23. vers. & quidem primo, Castald. in praxi caremon. lib. 1. sess. 10. cap. 2. num. 3. Sebast. Cæsar. in relect. de eccles. hierarchia p. 1. disp. 6 §. 2. num. 11. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 1. num. 39. latius infra sess. 23. de reform. cap. 2.

*Capitula Sede vacante nulli dent reuerendæ, nisi archæato occasione
obtinendi, aut obtenti beneficij ecclesiastici,
sub pænis, &c.*

CAPVT X.

1. Doctores de mate-
ria cap. agentes.

1. **V**ide Rebuff. in praxi benefic. tit. de deuolut. num. 67. Eminan. Sà in aphor. verbo *Ordo* num. 20. Card. Tolet. in instruct. sacer. lib. 1. cap. 49. num. 2. Nauarr. consil. 19. alias 27. & consil. 20. alias 28. in nouis, de tempor. ordinat. Sayr. in floribus decis. sub eodem titul. decis. 21. & 22. & 65. Henriquez in summa lib. 10. cap. 12. §. 3. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo *Capitulum*, in principio. Petr. de Ledesina in summa p. 1. tract. de sacrament. Ordinis cap. 8. concl. 3. Piasce. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 13. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 49. quæst. 5. Soar. tom. 5. de censuris, disp. 31. sess. 1. num. 10. Fornar. de sacramento Ordinis cap. 4. num. 4. Rendina in prompt. recept. sentent. tom. 1. tit. 10. a num. 1. Quarant. in summa Bullar. verbo *Capitulum Sede vacante*, vers. decimo quæro, Salzed. ad Bernard. in practic. cap. 16. littera C. in nouissim. edit. Franc. Leo in thesauro fori eccles. part. 3. cap. 8. num. 47. cum seqq. Campan. in diuersis iuris canon. rubric. 9. cap. 7. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 106. & in decis. curie Archiepiscop. Neapolitan. part. 4. decis. 185. Bonacina de sacrament. disp. 8. quæst. unic. puncto 4. num. 22. Raguel. de voce Canon. quæst. 39. num. 2. Bonacina de suspension. in particulari disp. 3. quæst. 1. puncto 11. ex num. 25. Nicol. Garc. de beneficijs part. 5. cap. 7. num. 93. cum seqq. Monnet, de commut. vltimarum voluntat. cap. 10. num. 164. cum multis seqq. Homobon.

Houbon. de Bonis de examine eccles. p. t. tract. 2. cap. 1. quasi. 6. prope fin. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 7. num. 10. cum segg. vbi num. resoluo dimissorias à Capitulo Sede vacante ritè, & rectè datas non expirare per ingressum moderni Episcopi, & num. 23. cum multis teneo dimissorias huiusmodi semper valere tam viuente, quàm defuncto dante.

2. Capitulum, seu eius vicarius Sede vacante non potest infra annum dare dimissorias, etiam ad primam tonsuram, vt resoluunt Quarant. d. verbo Capitulum Sede vacante, vers. decimoquarto, Fr. Eminent. in sum. tom. 2. cap. 14. num. 6. Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 2. num. 3. Nicol. Garc. de benefis. p. 5. cap. 7. num. 95. vbi additio, Aloys. Ricc. in praxi aurea resol. 106. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 10. num. 173. Nisi concedat ei, qui est præsentatus à patronis laicis ad beneficium ecclesiasticum iuris patronatus ipsorum, vt illud obtinere valeat, secundum Nicol. Garc. d. cap. 7. num. 93. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 6. c. 7. n. 50.

3. Non potest dicto anno durante dare licentiam Episcopo commoranti in ciuitate, vel diocesi, vt ordinet Regulares, etiam præiux examine per ipsum vicarium facto, ex Raguel. de voce Canonice. quasi. 39. num. 4.

4. Potest tamen Capitulum Sede vacante infra annum testimonium idoneitatis facere, vt tenent Nau. conf. 19. in antiq. aliàs 27. in nouis, de tempor. ordin. Sayr. in florib. decis. sub eod. tit. decis. 21. Bonacin. de Sacram. disp. 8. quasi. vnic. puncto 4. num. 24. & d. puncto 11. num. 24. Galet. in margar. casuum conscient. verbo Capitulum 5. Ego ipse d. alleg. 7. num. 16. Quarant. d. vers. decimo quæro. limit. 3. Monet. d. c. 10. n. 182. vbi refert modernum Curie Romanæ styllum habere vt Sede Episcopali vacante ipsæ quoque testimoniales dentur ab ordinario viciniore.

5. Potest quoque ante lapsum anni vacationis Sedis obtinenti facultatem à Sede Apost. de suscipiendo Ordines cum licentia sui ordinarij huiusmodi facultatem subordinatam concedere, vt tenent Nau. conf. 19. in antiq. aliàs 27. in nouis, de tempor. ord. Piafec. d. cap. 1. num. 13. vers. Capitulum. Ego ipse d. alleg. 7. num. 14.

6. Potest insuper anno durante Episcopo extero concedere exercitium Pontificalium, & ordinationem propriorum subditorum, non tamen subditorum vacantis Sedis, vt resoluunt Henrici. in sem. lib. 10. cap. 21. §. 1. Quarant. d. verbo Capitulum Sede vac. quasi. 11. Marc. Anton. Genuesi. in praxi Archiep. Neapol. cap. 87. num. 33. Piafec. loco proxime citato.

7. Sede Episcopali vacante pro suscipiendis Ordinibus infra annum non est adeundus vicinior, vel Metropolitanus, sed adeunda est Sedes Apostolica, vt refert decisiu Nicol. Garc. part. 5. cap. 7. n. 93.

8. Vicarius capitalis Sede vacante executioni demandare potest litteras Episcopo per S. Congregationem directas, & ab illo non exequutas, vt per Aldan. in compend. resol. canon. lib. 2. tit. 3. num. 1. vbi dicit ita fuisse decisiu in S. Congr. Episcop. sub die 10. Aprilis 1615.

2. Capitulum, seu eius vicarius non potest infra annum dare dimissorias etiam ad primam tonsuram.

3. Capitulum nō potest infra annum dare licentiam Episcopo commoranti in ciuitate vt ordinet Regulares.

4. Capitulum Sede vacante potest infra annum testimonium idoneitatis facere.

5. Capitulum Sede vacante ante lapsum anni potest facultatem concedere obtinenti licentiā à Sede Apostolica de suscipiendo ordines cum licentia sui ordinarij.

9. Vicarius Capituli Sede vacante nō potest exequi commissiones Apostol. in forma *Dignum*.

9. Vicarius huiusmodi Capituli Sede vacante non potest exequi commissiones Apostol. in forma *Dignum*, & aliās directas Episcopo, vel eius vicario generali intuitu officij, vel sub nomine dignitatis, ex eodem Aldan. *citato loco*, vbi testatur resolutum sub die 2. Aug. 1631.

10. Nec potest expedire dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & eius vicario generali.

10. Nec potest expedire dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & eius vicario generali, vt contra Sanch. *de matrim. lib. 8. disp. 27. a num. 29.* tener Aldan. *d. loco*, referens decisum sub die 24. Maij 1621.

11. Vicarius Papæ potest Apostol. Sede vacante dimissorias impartiri.

11. Vicarius Papæ non prohibetur etiam statim post vacantem Sedem Apostol. dictas dimissorias impartiri, eo quodd hoc decretum minimè restringit iurisdictionem Sedis Apostol. quamvis vacantis, provt resoluunt Maiol. *de irregul. lib. 4. cap. 6.* Henriq. *lib. 10. cap. 22. §. 3.* Salzed. *d. cap. 26. lit. C. vers. poterit*, Campan. *d. cap. 8. num. 6.* Ego ipse *d. alleg. 7. num. 13.*

12. Capitulum post annum Sedis vacantis litteras dimissorias, & facultatem ordinandi concedere potest in Ecclesia vacante.

12. *Infra annum*, &c.] Capitulum post annum Sedis vacantis litteras dimissorias, & facultatem ordinandi concedere potest in Ecclesia vacante, sicut decisum attestatur Nicol. Garc. *d. p. 5. cap. 7. n. 93.* quæ profunt etiam finita Capituli auctoritate, Bonacin. *d. puncto 11. num. 27.* Alzed. *p. 2. c. 5. n. 95.*

13. Dimissorias concedere post annum spectat ad vicarium capitularem, & non ad Capitulum.

13. Dimissorias post annum concedere spectat ad vicarium capitularem, & non ad Capitulum, vt resoluunt Aldan. *d. sit. 3. num. 5.* referens sic fuisse resolutum in S. Cong. Episcop. in Neapolitana sub die 12. Ianuarij 1604.

14. Episcopus si est notorie hæreticus ad Capitulum cathedralis Ecclesie pertinet facultas concedendi dimissorias.

14. Episcopus si est notoriè hæreticus, ad Capitulum cathedralis Ecclesie pertinet facultas concedendi dimissorias, vt refert decisum Nicol. Garc. *d. p. 5. cap. 7. num. 93.*

15. Capitulum ex causis in Concilio expressis Ordinum interstitia remittere potest.

15. Capitulum Cathedralis, non autem eius vicarius, in casibus, in quibus eidem sede Episcopali vacante licet per hoc decretum dimissorias concedere, potest etiam ex causis in Concilio expressis Ordinum interstitia remittere, ex Aldan. *d. sit. 3. num. 6.* vbi refert sic decisum sub die 17. Maij 1600. & ibi etiam habetur vicarium Capituli non posse etiam ex causis in Conc. expressis Ordinum interstitia remittere, cum non possit magis, quàm vicarius Episcopi.

16. Concilium Provinciale non potest restringere potestatem Capituli, vt scilicet non concedat post annum litteras dimissorias ordinandis ad titulum patrimonij, vel pensionis, sed hac in re obseruandum est *cap. 2. sess. 21. de reform.* quod docet, obtinentes patrimonium, vel pensionem non promouendos, nisi Episcopus pro necessitate, vel commoditate snarum Ecclesiarum iudicauerit eos assumendos esse, vt refert decisum Garc. *d. p. 5. cap. 7. num. 93.*

16. Concilium Provinciale non potest restringere potestatem Capituli, vt scilicet non concedat post annum litteras dimissorias ordinandis ad titulum patrimonij, vel pensionis, sed hac in re obseruandum est *cap. 2. sess. 21. de reform.* quod docet, obtinentes patrimonium, vel pensionem non promouendos, nisi Episcopus pro necessitate, vel commoditate snarum Ecclesiarum iudicauerit eos assumendos esse, vt refert decisum Garc. *d. p. 5. cap. 7. num. 93.*

17. Capitulum Sede vacante intra annum dimissorias ad Ordines dare non potest, etiam si haberet territorium distinctum & exemptum.

17. *Etiā cuiusvis privilegij, &c.*] Non posse Capitulum Sede vacante infra annum dimissorias ad Ordines dare, etiam si haberet territorium distinctum & exemptum ob immemorabile possessionem, & sint iudices ordinarij, ita Quarant. *d. verbo Capitulum Sede vacante, vers. decimo quaro*, Aloys. Ricc. in *decis. curia Archiep. Neapol. decis. 185. p. 4.*

18. *Arctatus non fuerit.*] Arctatis beneficiis tam habitis, quàm habēdis posse Capitulum Sede vacante per vicarium ab eo electum intra annum litteras dimissorias concedere, tenent Salzed. d.c. 26. lit. C. vers. poterit, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Capitulum, in princ. vers. secundum, Quarant. d. vers. decimo quaro, Monet. d.c. 10. n. 180. vbi resoluit posse huiusmodi Capitulum pro arctatis litteras dimissorias ei concedere, qui habeat Episcopum, à quo ratione originis, domicilij, aut alterius beneficij compatibilis ab eo recepti illas posset obtinere.

19. Arctati occasione beneficij recepti illi dicuntur, qui obtinent aliquod beneficium requirens beneficium personale, ratione cuius de iure, consuetudine, privilegio, statuto Ecclesiæ, vel fundatione intra annū tenentur se promoueri facere, vt resoluunt Nicol. Garc. d. p. 5. c. 7. n. 98. Vgol. de potest. Episcopi c. 26. §. 20. n. 5. vers. & primò, Aloyf. Ricc. in praxi aucta resol. 98. exemplificantes in eo, qui obtinet parochialem Ecclesiam, quòd sit arctatus ad sacerdotiū intra annum, & in eo qui obtinet canonicatū ad Ordinem ille annexum, & in aliquibus beneficiis, seu capellaniis requirentibus ex institutione seruitium personale, seu aliquem Ordinem, latè Monet. de comm. vlt. vol. c. 10. n. 166. cum multis segg. vbi cum Garc. & Vgol. locis citatis, idem eadem ratione dicendum putat, vbi Ordo suscipiendus beneficio est ita annexus, vt tēpore prouisionis in eo constitutus esse debeat, qui beneficiū obtinet, sed impetrans dispensatus fuit, vt hoc non obstante huiusmodi beneficiū posset obtinere, per vel vbi in litteris contineretur claus. *Non obstantibus aliquibus*, &c. per qua effectus gratia nostra impeditur valeat, quomodo libet, vel differri, aut similis.

20. Arctati verò occasione beneficij recipiendi illi dicuntur, qui habent ius, seu sunt vocati ad aliquod beneficium vacans, seu capellaniam, quæ tamen requirit actū certum Ordinē, quo illi carent. Vel illi dicuntur, qui cū sint ordinati prima tonsura, sunt præsentati ad beneficium: ita Aloyf. Ricc. d. resol. 98. Monet. d.c. 10. n. 173. Vgol. d. §. 20. n. 5. Nicol. Ricc. d.c. 7. n. 99. & 100. vbi n. 101. tenet electum in concursu ad beneficium curatum, cuius collatio facienda est à Papa, non posse interim dici arctatum, tam occasione beneficij recepti, quàm recipiendi; & num. 102. pariter resoluit non dici arctatum occasione beneficij recipiendi illum, cui aliquis vult resignare aliquod beneficium requirens actū Ordinem, quo ille caret, de quo etiam Aloyf. Ricc. d. resol. 98. n. 2. & 3. ac Monet. d. cap. 100. num. 176.

21. *Capitulum contranienſi*, &c.] Vicarius Capituli Sede vacante concedens dimissorias intra annum, non incurrit pœnam suspensionis per annum, iuxta cap. 10. sess. 23. sed tantum pœnam interdicti, iuxta hoc decretum, ita quòd non prohibeatur concedere alias dimissorias, Rot. in Burgen. Canonic. 17. Octobr. & 28. Novembris 1586. coram Giptio, vbi etiam fuit dictum quòd casu, quo hoc decretum imposeret pœnam suspensionis, aliæ tamen dimissoriæ datæ post annum valent, si non sit declaratus suspensus, sed sit occultus, & toleratus.

22. Vicarius Capituli Sede vacante concedens intra annum dimissorias, incidit in pœnam huius decreti, quamuis is, cui concessit, vsus

18. Dimissorias litteras per eius vicarium concedere potest Capitulum Sede vacante arctatis beneficiis tam habitis quàm habendis.

19. Arctati occasione beneficij recepti illi dicuntur,

20. Arctati occasione beneficij recipiendi illi dicuntur.

21. Vicarius Capituli Sede vacante concedens dimissorias intra annum incurrit tantum pœnam interdicti.

22. Quamuis is, cui concessit dimissorias illius vsus non fuisset.

non fuerit, nam actus fuit perfectus quoad concedentem, per quem non stetit, vt refert decifum Nicol. Garc. in addit. ad d. c. 7. n. 92.

23. Ordinati ad maiores Ordines de licentia Capituli Sede vacante intra annum nullo privilegio clericali, præsertim in criminalibus, gaudere debere, tenent Nauar. *conf.* 20. aliàs 28. in nouis, sub tit. de tempor. ordinat. Sayr. in floribus decif. sub eod. tit. decif. 12 in princip. Henriq. in sum. lib. 13. cap. 38. §. 1. lit. C. Quarant. in sum. Bullarj, verbo Ordo, verf. fecundò limita, Tolet. in inſtruct. sacerdot. lib. 1. cap. 49. verf. fecunda, Lessi. de iustis. lib. 2. cap. 34. sub num. 94. Mart. de iurisd. p. 4. casu 149. num. 8. Campan. in diuerf. iuris canonice. rub. 9. cap. 2. num. 9.

24. An possint habere beneficium.

24. An possint sic ordinati habere beneficium? Vide Flamin. Parif. de resignat. benef. lib. 4. quest. 2. num. 58. Nauar. loco proxime citato, Quarant. d. verbo Capitulum Sede vacante. q. 10. verf. hinc coniungit.

25. Verbum gaudeant, est futuri temporis.

25. Gaudeant.] Hoc verbum esse futuri temporis, ac proinde per illud non infligi ipso iure poenam, resoluunt Nauar. d. *conf.* 28. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 46. num. 18.

26. Impedimentum hoc perpetuum non est, sed temporale.

26. Ad beneplacitum suum Prælati.] Impedimentum hoc perpetuum non esse, sed temporale, donec scilicet aliud placeat futuro successori, tenent Salced. d. c. 26. verbo sine licentia, verf. has autem dimissorias, Soar. tom. 5. de censur. disp. 31. sect. 1. num. 20. Petr. de Ledesma p. 1. tract. de sacramento Ordinis cap. 8. concl. 5.

27. Episcopus potest ratificare Ordines, quos accepit eius subditus abique suis litteris dimissorialibus.

27. Posse Episcopum ratificare Ordines, quos accepit eius subditus suis litteris dimissorialibus, dicit Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 14. num. 13. contra Rebuff. in praxi benefic. tit. de forma lit. dimiss. num. 9. & vide ad quid, Ceuall. commun. contra communes quest. 897. num. 1031.

Facultates de promouendo continere debent expressam causam, ob quam alienum accedere debeant Episcopum.

C A P V T X I.

1. Doctores de materia cap-agentes.

1. Vnde Piaſec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 12. pag. 29. Campan. in diuersorio iuris canon. rub. 9. cap. 7. num. 4. & faciunt per me adducta de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 7. num. 18. cum seqq. & præcipue num. 21.

2. Facultatem habens à Papa promouendi à quocunque, non potest promoueri ab Episcopo in aliena diœcesi sine licentia Episcopi illius diœcesis.

2. Facultatem habens à Papa promouendi à quocunque, non potest promoueri ab Episcopo in aliena diœcesi sine licentia Episcopi illius diœcesis per hoc decretum, nisi Episcopus illius diœcesis constitueret suum vicarium illum Episcopum exterum vt pro se promoueat, sicut non sufficit simplex licentia, sed constitutio in sui locum requiritur, vt probatur ex hoc cap. ibi, vel ab eo quod pro eo, &c. ita decifum refert Ald. in compendio canon. resolut. lib. 1. tit. 4. num. 3.

3. Causa

Concilij Trid. Sess. VII. de sacram. Confirm. Cap. XII. 79

3. Causa verò, qua adductus Papa licentiam elargitus est suscipiendi Ordines à quocunque sine dimissoriis proprij Episcopi, si postea cesset, non propterea censenda est reuocata prædicta facultas vt nequeat amplius impetrans ea vti, seque promoueri facere à quo maluerit, ita decisum refert Campan. d. cap. 7. num. 5.

4. Superior Regularis, qui litteras dimissorias subdito suo item Regulari ad Ordines dare debet, ad Episcopum diocesenum illius monasterij, in cuius familia ab iis, ad quos pertinet, is Regularis positus est, tenetur Episcopo diocesano absente, vel ordinationes non habente, ad quemcunque alium Episcopum illi dimissorias absque fraude concedere, expressa in illis huiusmodi causa absentiae diocesani Episcopi, vel ordinationum ab eo non habendarum, dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinetur quoad doctrinam; contrauenientes autem officij, & dignitatis, seu administrationis, ac vocis ætius, & passius priuationis, ac aliàs arbitrio Sanctissimi referuatas penas incurrunt; ita Clemens VIII. inuolabiliter obseruari mandauit sub die 15. Martij 1596. vt referunt Capuccin. in addit. ad compend. verbo Ordines sacri §. 4. in fine, Piafec. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 14. Vgolin. de officio Episcopi cap. 26. §. 20. num. 8. Campan. in diuersor. inuis canonici rubric. 12. cap. 13. num. 37. Fr. Ludouic. Miranda in manuali Prælatorum tomo 1. quest. 28. art. 2. Hieronym. Roderic. in compendio resolut. regular. resolut. 106. num. 15. Ego ipse d. allegat. 7. num. 18.

5. Et diligenti præuio examine. Nemini non examinato concedendas esse dimissorias, statuit Concil. infra cap. 3. sess. 23. de reformat. & ab extraneo vigore litterarum dimissorialium quemuis non ordinari, nisi diligenti præuio examine, deciditur in hoc cap. ex quibus ita iunctim consideratis ab utroque debere examinari ordinandum, resoluunt Piafec. d. cap. 1. n. 12. pag. 29. Campan. d. rub. 9. c. 8. num. 31. vers. sed ne, Bonacin. de Sacram. disp. 8. q. unica, puncto 4. num. 33. Gutier. canon. lib. 1. cap. 26. num. 24. Ego ipse d. allegat. 7. num. 22.

3. Facultas suscipiendi Ordines à quocunque sine dimissoriis proprij Episcopi non censetur reuocatio, quauis causa cõcessionis cesset.

4. Regularis superior quomodo subdito Regulari dimissorias ad Ordines concedere debeat.

5. Dimissoria nemini non examinato concedenda.

Facultates de non promouendo, præterquam in casibus à iure expressis concessæ, ad annum tantum suffragentur.

C A P V T XII.

Vide metipsum de officio, & potest. parochi, cap. 5. à num. 24. vbi cito hoc decretum.

A quo

A quocunque presentati non instituantur, nisi prauio examine ordinarij, & approbatione, exceptis certis.

C A P V T XIII.

1. Approbatio, & examinatio ab Episcopo facienda non requiritur in beneficiis simplicibus, quorum collatio liberè spectat ad inferiores, ita decisum referunt Nicol. Garc. *de benefic. p. 9. cap. 3. num. 19.* Campan. *in diuersis iuris canon. rub. 5. cap. 3. num. 6.* Maslobr. *in praxi habendi concursum reg. 10. dub. 1. num. 2.*

2. Examinandi de nouo sunt, & per ordinarium approbandi cœpti beneficiari in quolibet ascensu, vt refert resolutum Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 3. 4. num. 74.*

3. Examen requisitum in hoc decreto dicitur de forma, & debet præcedere, Rota in Calaguritana beneficij 7. Maij 1584. coram Clemente VIII. & in Calaguritana de Ornillos 12. Octobris 1587. coram Card. Pamphilio sen. & in alia Calaguritana beneficij de Naro 5. Decembris 1588. coram Comitulo.

4. Examen nouum requiritur in quolibet ascensu, qui fit in aliquibus Ecclesijs.

5. Examen, de quo in hoc decreto, requiritur in beneficiis receptiuis in quolibet ascensu, nec sufficit quod semel sit examinatus in ascensu ad dimidiam portionem, qua nouum examen requiritur, vbi de dimidia ascendit ad integram; Rot. in Calaguritana de Ornillos 12. Octobris 1587. coram Card. Pamphilio sen. & in alia Calaguritana de Vilbao 12. Ianuarij 1598. coram Seraphino.

6. Præsentati ad beneficia simplicia, absque prauio examine Episcopi, institui non possunt ab iis, ad quos institutio spectat.

7. Beneficia in Ecclesijs patrimonialibus, siue receptiuis, numeratis, & non numeratis, nullus consequi potest, nisi prauio examine, & approbatione Episcopi.

8. Beneficia seruitoria obtineri non possunt, nisi prauio examine, & approbatione Episcopi.

9. Examen nouum non est necessarium in prouisionibus faciendis de beneficiis ex causa permutationis.

1. **A**pprobatio & examinatio ab Episcopo facienda non requiritur in beneficiis simplicibus, quorum collatio liberè spectat ad inferiores, ita decisum referunt Nicol. Garc. *de benefic. p. 9. cap. 3. num. 19.* Campan. *in diuersis iuris canon. rub. 5. cap. 3. num. 6.* Maslobr. *in praxi habendi concursum reg. 10. dub. 1. num. 2.*

2. Examinandi de nouo sunt, & per ordinarium approbandi cœpti beneficiari in quolibet ascensu, vt refert resolutum Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 3. 4. num. 74.*

3. Examen requisitum in hoc decreto dicitur de forma, & debet præcedere, Rota in Calaguritana beneficij 7. Maij 1584. coram Clemente VIII. & in Calaguritana de Ornillos 12. Octobris 1587. coram Card. Pamphilio sen. & in alia Calaguritana beneficij de Naro 5. Decembris 1588. coram Comitulo.

4. Examen nouum requiritur in quolibet ascensu, qui fit in aliquibus Ecclesijs occurrente vacatione canonicatus, ad quem solet institui antiquus portionarius, ad portionem antiquior beneficiatus, ad beneficium antiquior expectans, ita dicit resolutum Nicol. Garc. *de benefic. p. 9. cap. 3. num. 19.*

5. Examen, de quo in hoc decreto, requiritur in beneficiis receptiuis in quolibet ascensu, nec sufficit quod semel sit examinatus in ascensu ad dimidiam portionem, qua nouum examen requiritur, vbi de dimidia ascendit ad integram; Rot. in Calaguritana de Ornillos 12. Octobris 1587. coram Card. Pamphilio sen. & in alia Calaguritana de Vilbao 12. Ianuarij 1598. coram Seraphino.

6. Præsentati ad beneficia simplicia, absque prauio examine Episcopi, institui non possunt ab iis, ad quos institutio spectat, iuxta hoc decretum, ita refert decisum Nicol. Garc. *de benefic. p. 9. cap. 3. n. 19. ad 2.*

7. Beneficia in Ecclesijs patrimonialibus, siue receptiuis, numeratis, & non numeratis, nullus consequi potest, nisi prauio examine, & approbatione Episcopi, & cum illis, quibus in prædictis Ecclesijs per Episcopum cura animarum demandata est, seruari debet c. 18. *sess. 24. de reform.* ita dicit resolutum Nicol. Garc. *ad p. 9. c. 2. n. 183.*

8. Beneficia seruitoria in Ecclesijs patrimonialibus, siue receptiuis tam numeratis, quam non numeratis, obtineri non possunt, nisi prauio examine, & approbatione Episcopi, iuxta hoc decretum, ita refert decisum Nicol. Garc. *ad p. 9. cap. 3. num. 19.*

9. Examen nouum non est necessarium in prouisionibus faciendis de beneficiis ex causa permutationis, vt tenet Flamin. Paris. *de resignat. benef. lib. 8. quæst. 9. num. 95.*

10. Examen

10. Examen nouum quoad Parochialem requiritur in permutationibus, quæ fiunt de beneficio simplici, & curato, licet non sit necessarius concursus, vt refert decifum Nicol. Garc. d.p.9. cap. 2. num. 162.

cum feqq.

11. Episcopus non potest denuo subiicere examini pro simplici beneficio illum, quem iam examinauerat pro Ordinis sacri promotione, sicut resoluit Nicol. Garc. d.p.9. cap. 3. num. 15. Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico tract. 2. cap. 3. quæst. 35. in fine, Massob. d. praxi habendi concursus, reg. 10. dub. 10. num. 1 & 2.

12. Prouisus à Papa Romæ in forma gratiosa de simplici beneficio sacrum Ordinem annexum habente, non debet rursus ab Episcopo examinari, si adiunctum Ordinem suscipere intendit, prout tenent Campan. d. rub. 5. cap. 3. num. 26. Homobon. de Bonis d. tract. 2. quæst. 35. in fine.

13. Examen eius, qui est præsentatus à patrono, de cuius patronatus validitate in petitorio controuertitur coram Episcopo, debet ipse admittere, facta tamen per ipsum Episcopum protestatione de iuribus suis, & sine eorum præiudicio, vel committere alteri Episcopo viciniore, vt refert decifum Nicol. Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 19.

14. Institutio si legitime pertinet ad inferiorem, ita vt non dependeat ab aliquo iurepatronatus, quod per Concil. sublatum est cap. 9. sess. 25. de reformat. præsentatio soli Episcopo facienda est ad effectum examinis dumtaxat, non attempta quacunq; consuetudine immemorabili in contrarium, prout hîc sancitum est, ita Nicol. Garc. d.p.9. c. 3. num. 19.

15. Abbates, & alij, etiam omnem iurisdictionem habentes ordinariam, non possunt instituere in beneficiis simplicibus præsentatum à patronis absque præuio examine Episcopi, ex hoc decreto, & cap. 9. sess. 25. de reformat. & aliter facta institutio est nulla, ex eodem cap. 9. etiam si præsentationes fiant coram Abbatibus, & aliis exemptionem à fundatione prætendentibus, si tantum illis exemptionibus innitantur, ita refert decifum Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 2. tit. 5. num. 3.

16. Collationem canonicatum, & aliorum simplicium beneficiorum in Collegiatis, vel aliis Ecclesiis exemptis à iurisdictione Episcoporum obtinentes, nullo decreto Concilij tenentur, eos quibus dicta beneficia conferre intendunt, Episcopis præsentare, vt ab eis approbentur præuio examine, ita ait resolutum Aldan. citato loco.

17. Ecclesiis parochialibus, aut curatis vacantibus, quouis modo subiectis militibus sancti Ioannis Hierosolymitani, tenentur ipsi præsentare ad vnamquamque earum Sacerdotem idoneum loci ordinario, vt ab eo inquiratur, & quousque non præsentauerit, constituat ordinarius vnum vicarium, qui interea animarum curam agat, præfiniatque idem ordinarius dictis militibus breuem aliquem terminum ad præsentandum dictum Sacerdotem, alioquin eo elapso ordinarius

L

conferat

10. Examen nouum requiritur in permutatione de beneficio curato, & simplici.

11. Examinare non potest Episcopus ad beneficium simplex illum, quem iam examinauerat pro Ordinis sacri promotione.

12. Prouisus à Papa in forma gratiosa de simplici beneficio sacrum Ordinem annexum habente non debet examinari ad eundem Ordinem suscipiendum.

13. Examen eius, qui est præsentatus à patrono, de cuius patronatus validitate in petitorio controuertitur coram Episcopo, debet ipse admittere.

14. Præsentatio soli Episcopi facienda est ad effectum examinis dumtaxat si institutio legitime pertinet ad inferiorem.

15. Abbates, & alij etiam omnem iurisdictionem habentes ordinariam non possunt instituere in beneficiis simplicibus præsentatum à patrono absque præuio examine Episcopi.

16. Collationem beneficiorum simplicium in Ecclesiis exemptis obtinentes non tenentur eos, quibus dicta beneficia conferre intendunt, Episcopis præsentare.

17. Ecclesiis parochiales aut curatæ subiectæ militibus S. Ioannis Hierosol. quomodo providenda.

conferat Ecclesia huiusmodi personis sibi bene visis secundum earum naturam, vel in titulum perpetuum, vel amovibilem, ita Aldan. d. tit. 5. num. 5. vbi refert sic fuisse decisum in S. Congreg. Episcop. in vna Perusia sub die 11. Ianuarij 1587.

18. Examinatus, & appellatus semel ad vnum beneficium, non est amplius examinandus ad aliud simile.

18. Examinatus, & approbatus semel ad vnum beneficium simplex, non amplius examinandus est ad aliud simile beneficium, canonicatum, vel dignitatem, vt resoluunt Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 4. num. 84. Aloyf. Ricc. in praxi fori eccles. decis. 419. in 1. edit. alijs resol. 356. in 2. edit. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. allegat. 60. num. 89. me citato in illo loco Mallobr. in praxi habendi concursus, prelud. 3. dub. 3. num. 30. Homobon. de Bonis in examine ecclesiastico tract. 2. c. 3. quest. 31. in fine, quod de stylo Curiae procedit; inspecta verò Concilij Trident. sanctione contrarium (saltem in partibus obseruandum) verius esse concludit Rota apud Soraphin. decis. 1323. & resoluunt Campan. in diuersor. iuris canonic. rubric. 5. cap. 3. num. 8. & Mallobr. d. dub. 3. num. 32.

19. Prouisus in forma Dignum si per duas vices tanquam non idoneus ab examine fuerit reiectus, an possit tertia vice approbari.

19. Episcopus potest procedere ad executionem litterarum Apost. ad fauorem illius, qui eas obtinuit in forma Dignum, cum clausula, si per diligentem examinationem illum idoneum repperis, etiam si per duas vices tanquam non idoneus ab examine fuerit reiectus, non tamen vti talis reuocatus, si tertia vice fuerit admissus, & approbatus, dummodo infra sex menses à die datæ litterarum examen subierit, ex Aldan. d. tit. 5. num. 6. vbi attestatur ita resolutum in Nullis 19. Nouembris 1628.

20. Parochi in Ecclesia exempta animarum curam exercere intendentes prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo, iuxta dispositionem cap. per exemptionem, de priuileg. lib. 6. ita Aldan. d. tit. 5. num. 7. referens sic decisum in Caputaquen. 23 Iunii 1629.

20. Parochi in Ecclesia exempta animarum curam exercere intendentes prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo, iuxta dispositionem cap. per exemptionem, de priuileg. lib. 6. ita Aldan. d. tit. 5. num. 7. referens sic decisum in Caputaquen. 23 Iunii 1629.

21. Approbatus, & prouisus ab antecessore de Ecclesia parochiali potest ab Episcopo successore iterum examinari, superueniente rationabili causa.

21. Approbatus, & prouisus ab antecessore de Ecclesia parochiali potest ab Episcopo successore iterum examinari, superueniente rationabili causa, ex Aldan. d. tit. 5. num. 8. vbi dicit ita fuisse resolutum in Placentina 16. Augusti 1628.

22. Examinandi non sunt de litteratura ad canonicatum cathedralis Ecclesie qui Diaconi, Subdiaconi, aut Presbyteri fuerint.

22. Examinandi non sunt de litteratura illi, qui Subdiaconi, vel Diaconi, aut Presbyteri sunt, petuntque admitti ad cathedralis Ecclesie canonicatum, qui cum ordinem sacrum, quem ipsi habent, requirunt, sibi in forma Dignum collatos; ij verò, qui sacros Ordines nondum susceperunt, examinandi sunt an illa habeant adiumenta doctrinæ, quæ ex præscripto S. Concil. Trident. necessaria sunt illi sacro Ordini, qui canonicatus, quem consequi volunt, erit annexus, ita refert decisum Nicol. Garc. de beneficijs, part. 6. cap. 2. num. 234.

23. Canonicus semel examinatus in Vrbe, non est iterum examinandus ad alium canonicatum similem.

23. Canonicus semel ab examinatore Vrbs cum canonicatum adeptus est, examinatus, & idoneus repperus, si eo dimisso alium canonicatum obrinuerit, non est iterum examinandus, secundum Aldan. d. tit. 5. num. 10. vbi refert sic fuisse resolutum in Ianuen. 6. Iulij 1592.

24. Episcopus

24. Episcopus, cui commissum est examen per litteras Apost. alicuius, qui beneficium simplex obtinuit, poterit illud delegare, non obstante quod fuerit in litteris eius conscientia onerata, ut per Aldan. citato loco.

24. Episcopus, cui commissum est examen, an possit illud delegare.

25. Et nullum appellationis remedio, &c.] Appellari non posse ad effectum evitandi examen, tenent per hunc text. Azeved. ad lib. 1. num. 4. tit. 16. lib. 3. noua recop. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. §. 1. in annot. contra nullitates num. 184. Nicol. Garc. de benef. p. 9. cap. 2. num. 242. Massobr. in sua praxi habendi concursus reg. 5. dub. 5. a princ. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 72. num. 124.

25. Appellari non potest ad effectum evitandi examen.

26. Non tolli tamen appellationē à mala relatione, & graumine, ac reprobatione examinerum, asserunt Gonzal. d. loco n. 186. Massobr. d. dub. 5. n. 5. Rot. decis. 10. p. 2. diuers. Gregor. XV. decis. 515. & decis. 538.

26. Appellatio non tollitur a mala relatione, & graumine, ac reprobatione examinerum.

27. Præsentatus tamen, &c.] Præsentatus, seu electus ad beneficium posse absentem ab Episcopo institui, si ei notum sit esse idoneum notoriè, veluti quia Doctor est in aliqua vniuersitate studij generalis graduatus, cumque examine non indigere, resoluunt Henric. in sum. lib. 10. cap. 18. in princ. Emman. Sà in aphor. verbo examen, Cened. ad Decretum collect. 15. num. 3. Nicol. Garc. de benef. p. 4. cap. 1. a num. 16. Ego ipse d. alleg. 60. num. 85.

27. Præsentatus, seu electus ad beneficium simplex potest absens, si notus sit, ab Episcopo institui.

28. Doctorem verò, aut Licentiatum in Theologia, vel iure canonico, & in publica vniuersitate graduatum, non excusari ab examine, quando perit prouideri de aliqua Ecclesia parochiali, resoluunt Lambertin. de irregul. p. 1. lib. 2. quest. 11. art. 3. num. 5. Rebuff. de privileg. schol. priuileg. 86. num. 4. Flamin. de resign. benef. lib. 8. quest. 9. num. 83. cum seqq. Vgolin. de officio Episcopi cap. 50. §. 6. & §. 10. num. 6. Lessi. de iustis lib. 2. cap. 34. num. 82. Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. p. 1. decis. 139. Cened. d. collect. 15. num. 5. decusum referunt Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 4. num. 90. Nicol. Garc. de benef. p. 9. cap. 2. num. 103. Piasec. in praxi Episcopi p. 2. c. 5. num. 17. vers. Doctor, Aloyf. Ricc. d. resol. 351. num. 2. Prosper de Augustino in addit. ad Quarant. in sum. Bullarj, verbo benef. paroch. collatio, quest. 1. Zerol. in praxi Episcopi p. 2. verbo Doctor. §. 2. Ego ipse d. alleg. 60. num. 86.

28. Doctor non excusatur ab examine quando perit prouideri de aliqua Ecclesia parochiali.

Causa civiles exemptorum, Clericorum secularium, & regularium degentium extra monasterium, videantur ab Episcopis ut deputatis à Sede Apost.

CAPVT XIV.

1. **V**ide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 15. num. 44. & cap. 16. num. 1. Salzed. ad Bernard. in practica cap. 3. Ioan. à Cruce de statu relig. lib. 2. c. 10. dub. 6. Nau. commento 2. de Regul. n. 63. Guttier. pract. lib. 3. q. 10. n. 2. & lib. 4. q. 63. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 65. art. 5. & tom. 2.

1. Doctores de materia cap. agentes.

quæst. 2. art. 8. Flamin. Patif. *de resignat. benef. lib. 3. q. 11. num. 7. vers. tertio*, Ceuall. *commun. contra communes tom. 4. q. 897. sub num. 813*. Aloyf. Ricc. *in collect. decis. p. 3. collect. 503. vers. tertium*, & *in praxi rerum fori eccles. decis. 651. in 1. edit. aliàs resol. 547. n. 2. in 2. edit.* & *in decis. curia Archiep. Neap. p. 4. decis. 14.* Franc. Leo *in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 3. num. 34.* Campan. *in diuers. iuris canon. rub. 12. cap. 13. num. 29. cum seqq.* vbi agit de concordando hoc decreto cum alio *infra sess. 25. de Regular. c. 14. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. allegat. 105. num. 21. cum seqq. & alleg. 106. num. 34. vbi de intellectu*, Hieron. Roder. *in compendio quæst. regul. resolut. 33. num. 27.*

2. Regulares iuxta eorum priuilegia coram suis superioribus, vel Conseruatoribus sunt conueniendi.

1. Neque constitutione in generali Conc. Lugdunen. edita incip. *Volentes*, neque hoc decreto comprehenduntur Regulares, idcoque iuxta eorum priuilegia coram suis superioribus, vel Conseruatoribus, sunt conueniendi, vt restatur resolutum Aldrete *in alleg. pro omnimoda Regular. exempt. p. 1. cap. 7. num. 2.* quem refero ego ipse *d. alleg. 105. num. 23. in fine.*

3. Regulares omnes in ciuitatibus existentes Conseruatores sibi eligere debent, coram quibus conueniantur, ac semel electos non nisi in Capitulis prouincialibus mutare possunt, eorúmque nomina intra mensem à die electionis locorum ordinariis indicare renentur, alioquin coram ipsis ordinariis conueniri possent, ita refert decissum Pialesc. *in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 43.*

3. Regulares omnes in ciuitatibus existentes Conseruatores sibi eligere debent, coram quibus conueniantur, ac semel electos non nisi in Capitulis prouincialibus mutare possunt, eorúmque nomina intra mensem à die electionis locorum ordinariis indicare renentur, alioquin coram ipsis ordinariis conueniri possent, ita refert decissum Pialesc. *in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 43.*

4. Canonici Regulares, qui præficiuntur aliquibus parochialibus Ecclesiis & ibi delinquent extra Sacramentorum administrationem, à suis superioribus tantum sunt puniendi.

4. Canonici Regulares, qui de consensu, & mandato suorum superiorum Regularium aliquibus parochialibus Ecclesiis suis monasteriis vnitis præficiuntur, si delictum curam animarum, aut administrationem Sacramentorum non concernens commiserint, non possunt ab Episcopo puniri, sed à suis superioribus Regularibus tantum, ita refert resolutum Aldan. *in compend. canonic. resolut. lib. 1. tit. 10. num. 4.*

5. Comprehenduntur Regulares militiæ Regni Portugaliæ.

5. Hoc decreto comprehenduntur etiam Regulares militiæ Regni Portugaliæ, qui de licentia magni Magistri extra monasteria degunt, quamuis sint exempti. Et habet quoque locum in illis Regularibus exemptis, qui extra eorum monasteria degunt, & seruiunt beneficiis, quæ sunt membra suarum Religionum, vt ait resolutum Aldan. *d. tit. 10. num. 5.*

6. Regulares ad interueniendum orationi quadraginta horarum in Cathedrali non possunt ordinarij constringere.

6. Regulares ad interueniendum orationi quadraginta horarum in Cathedrali non possunt ordinarij constringere, vt per Aldan. *d. tit. 10. num. 6.* qui refert ita decissum à S. Cong. Episcop. in Salernitana de anno 1581.

7. *Si ipsum iudicem non habuerint.* Episcopus potest procedere contra exemptos tanquam delegatus Sedis Apostol. quando in loco non adest iudex, qui possit exemptorum causas cognoscere, ne delicta maneant impunita, secus quando adest iudex deputatus ad cognoscendas causas exempti, quia tunc Episcopus non cognoscit, ita Gutier. *pract. lib. 3. quæst. 10. sub num. 2.* Lotter. *de re benefic. lib. 1. quæst. 25. num. 45. & 54.*

8. Coram

Concilij Trid. Sess. VII. de sacram. Confirm. Cap. XV. 85

8. *Coram locorum ordinariis, &c.*] Locum obtinet quando exemptionis privilegium est loco certo circumscriptum, ita ut extra illum sic exemptus contrahens, vel delinquens coram loci ordinario conveniri possit; non verò quando sunt exempti, non ratione certi loci, sed personarum, quia ubicunque contraxerint, vel res sita sit, vel delictum commiserint, minimè coram ordinariis conveniri possunt, nec illa Innocentij constitutione sunt comprehensi, ut tenent Couarr. *practic. cap. 11. num. 5.* Fr. Emman. *quest. regul. tom. 2. quest. 63. artic. 1. & 6.* Aldrete d. p. 1. cap. 8. num. 17. Ego ipse d. *allegat. 105. num. 23. in princip.*

8. 'Habet locum quando privilegium exemptionis est loco certo circumscriptum.

Ordinarij curent ut hospitalia quacunque, etiam exempta, à suis administratoribus fideliter gubernentur.

CAPVT XV.

1. **V**ide Fr. Emman. *quest. regul. tom. 2. quest. 63. art. 7. vers. quinto, & quest. 84. art. 2. & art. 3.* vbi, an hospitale possit committi per legatum Religioso, iuxta text. in *Clem. quia contingit, de relig. domib. Zecol. in praxi Episcop. p. 1. verbo hospitale num. 2.* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 40. quest. 10. vers. & sessione*, Valasc. *consult. 105. num. 23.* vbi ait quòd debet intelligi d. Clem. de hospitalibus publicis, & erectis auctoritate ordinariorum, & num. 28. quòd xenodochia, & hospitalia pertinent ad sollicitudinem Episcoporum, & à num. 45. quòd Episcopus habet iurisdictionem super hospitalibus, & potest in illis exercere iura Episcopalia, si auctoritate illius sint erecta; Flamin. *Parif. de resign. benef. lib. 2. quest. 14.* vbi quòd hospitalia, quæ dantur clericis in administrationem, iuxta formam *dictæ Clem. quia contingit*, possunt resignari simpliciter, & in favorem, Surd. *de aliment. tit. 1. quest. 87.* vbi quòd Rector hospitalis sumit alimenta de redditibus eiusdem, non solum pro se inferuiente, sed etiam pro tota familia, & *tit. 4. quest. 24. num. 15.* Erasim. à Cochier *de iurisd. ordin. in exemptos p. 1. q. 31. num. 7. & p. 2. q. 45. num. 77. & num. 97.* vbi dicit quòd Episcopus animadvertit in Rectores hospitalium, leprosariorum, eleemosynarum, aut xenodochiorum, qui negligunt, seu non versantur ut oportet in administratione, non obstant quacunque exemptione.

2. De omnibus locis piis Episcopo rationem reddendam esse ab administratoribus, siue ea sint publica, siue priuata, ecclesiastica, vel laicalia, refert decisum Armendar. *in addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 18. lib. 7. n. 78.* Ego ipse *de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 75. n. 78.*

3. Rationes administrationis ordinariam exigere posse ab administratoribus donec coram eodem doctum fuerit de institutione, in qua secus cautum sit, refert decisum Marta *de iurisd. p. 2. cap. 18. n. 9. & 10.* Ego ipse d. *alleg. 75. num. 58.*

1. Doctores de materia cap. agencis.

2. Episcopo reddenda est ratio de omnibus locis piis, publicis, siue priuatis, ecclesiasticis, vel laicalibus.

3. Administrationis rationes ordinarias exigere potest ab administratoribus, donec coram eodem doctum fuerit de institutione in qua secus cautum sit.

4. Si quis administrator piorum locorum, videns se constrictum ad reddendam rationem suæ administrationis appellaret, licet admittatur appellatio, non propter hoc impeditur, aut suspendi executionem attestatur resolutum Zerol. in *praxi Episc. p. 1. verbo Hospitalis §. 3. vers. 6.* quem refero ego ipse *d. allegat. 75. num. 62.*

5. Rationes ab administratoribus hospitalium, & piorum locorum pluries repeti posse, præcipue quando Episcopo constiterit illas dolose redditas fuisse, vel quando redditio non fuerit finalis, & plena cum restitutione reliquorum, resoluit Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. resolut. 134. in 2. edit.* quem refero ego ipse *d. allegat. 75. num. 63.*

6. Rationes exigere non debet Episcopus, aut Capitulum tempore quo recitantur horæ canonicæ, & diuina celebrantur, referunt decisa Armendar. in *addis. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis num. 79. versic. neque.* Nicol. Garc. in *addis. ad suum tract. de benefic. p. 3. cap. 2. num. 568.*

7. Rationem administrationis operum piorum ad curam Capituli pertinentium, potest Episcopus solus sine coniudicibus exigere, dummodo non procedat ad priuationem, vel aliis criminaliter in forma iudicij, vt per Aldan. in *compendio canon. resolutionum lib. 3. tit. 3. num. 8.* vbi refert decisa in Oriolen. 27. Martij 1632. ad 7.

8. Administrantes bona ad monasteria monialium etiā Regularibus subiectarum pertinentia, an & quomodo teneantur rationem administrationis reddere Episcopo loci, prouisum fuit per nouam constit. Gregor. XV. de exemptorum priuilegiis incip. *Inscrutabile*, sub dat. Nonis Februarij 1622. per hæc verba, *Sed administrantes bona ad eiusmodi monasteria sanctimonialium, vt præfertur, etiam Regularibus subiectarum pertinentia, siue Regulares extiterint, siue seculares quomodolibet exempti, Episcopo loci, adhibitis etiam superioribus Regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas reddere teneantur, ad idque iuris remedijs cogi, & compelli queant. Liceatque Episcopo ex rationabili causa superiores Regulares admonere, vt huiusmodi administratores admonere, iisque superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos administratores amouendi quoties, & quando opus esse iudicauerit.* Hactenus dicta constitutio. Super qua S. Congreg. Eminentissimorum Cardinalium S. Concil. Trident. interpretum censuit Episcopum non teneri causam illam rationabilem significare superioribus Regularibus, sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam S. Congreg. seridè oneravit, ne facultate sibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, eius rei in districto Dei iudicio rationem reddituri, quam quidem declarationem propriam, & originale præ manibus habui, & postea cum aliis in typographia R. Cameræ Apost. impressam vidi de anno 1623.

SESSIO XIII.

De venerabili Eucharistia sacramento.

1. **V**IDE Theologos cum Magistro in 4. dist. 8. S. Thom. à quest. 73. Aldan. & Valent. de Eucharistia, Dionys. de eccles. hierarchia, cap. 3. Angles in floribus theol. quest. vbi de Eucharistia, Lancelot. institut. de Eucharistia, Cuch. in tit. de sacramento Eucharistia, Card. Bellarm. in controuers. cathol. lib. 2. de Eucharistia, Henric. in summa lib. 8. de sanctiss. Eucharistia, Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 2. lib. 1. cap. 6. Barthol. ab Angelo in examine confessorum dialog. 4. Gabr. Vazq. in 3. p. D. Thoma tom. 3. quest. 73. disp. 177. cum seqq. Petr. de Ledesma in summa p. 1. tract. del. excellentissimo Sacramento del Altar que se llama Eucharistia, Soar. tom. 3. de Sacrament. disp. 39. cum seqq. Galet. in margarita casuum conscient. verbo Eucharistia, Ægid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 1. quest. 73. Galignet. de iure publico lib. 3. tit. 87. Molfes. in summa Theol. moralis tract. 3. cap. 1. cum seqq. Bonacina de Sacrament. disp. 4. quest. 2. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. cap. 4. Filliuc. in quest. moralib. tract. 4. de Eucharistia, Fagundez in quinque Eccles. precepta p. 3. de sumenda Eucharist. Paul. Laymann in Theol. moral. lib. 5. tract. 4. de venerabili sacram. Eucharistia.

1. Doctores de venerabili Eucharistia sacramento agentes.

De reali presentia Domini nostri Iesu Christi in sanctissimo Eucharistia sacramento.

CAPVT I.

1. **V**IDE Soar. in 3. p. tom. 3. quest. 75. art. 1. disp. 46. per sex sectiones, Valent. tom. 4. disp. 6. quest. 3. puncto 1. Henric. in summa lib. 8. c. 20. à princip. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 3. cap. 1. à princip. & cap. 2. verif. at sententia communis scholarum. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 29. num. 9. Ægid. de sacrament. & censur. tom. 1. quest. 78. num. 14. Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, cap. 1. Chamerot. de Sacrament. vbi de Eucharistia, cap. 6. concl. 1. Bonacina de Sacrament. disp. 4. quest. 3. puncto 5. num. 1.

1. Per verba consecrationis constituitur Christus verus Deus, & homo sub speciebus panis, & vini.

2. Nec enim hac inter se pugnant, &c.] Non implicat per diuinam potentiam vnum, & idem corpus esse in pluribus locis, non solum sacramentaliter, verum etiam localiter, & concedunt ac fusissimè disputant Philosophi, & Theologi, præsertim Valent. d. disp. 6. quest. 3. puncto 1. §. 22. Ægid. de Coninck d. tom. 1. quest. 75. art. 4. dub. 3. Angl. in floribus theologicis vbi de Eucharistia, quest. 4. art. 8. concl. 1. Card. Bellarm. de Eucharistia lib. 4. cap. 3.

2. Corpus vnum, & idem, per diuinam potentiam potest esse in pluribus locis.

3. Post

3. Benedictio illa Christi super panem fuit distincta à consecratione.

3. *Post panem, vinique benedictionem.*] Verùm benedictio illa Christi super panem fuerit distincta à consecratione, affirmant Soar. *de Sacram. disp.* 58. *sect.* 2. & Ægid. *de Coninck d. disp.* 78. *num.* 14.

4. *Qua verba à sanctissimis Evangelistis commemorata*] Videlicet à Matth. *cap.* 26. *vers.* 26. Marc. *cap.* 14. *vers.* 22. Luc. *cap.* 22. *vers.* 19. & à Ioan. *cap.* 6. *vers.* 25. & 1. ad Corinth. *cap.* 11. *vers.* 24. de quibus latè Henriq. *in summa lib.* 8. *cap.* 1. 6. Soar. *d. disp.* 58. & 59. Valent. *d. disp.* 6. *quest.* 1. Chamerot. *de Eucharistia cap.* 7. Bartholom. ab Angelo *dialog.* 4. §. 361. Valer. Reginald. *in praxi fori pœnitens. lib.* 29. *n.* 26. *cum segg.* Bonacina *d. disp.* 4. *quest.* 3. *puncto* 1.

De ratione institutionis huius sanctissimi Sacramenti.

CAPVT II.

1. Doctores de materia cap-agentes.

1. *V*ide Ægid. *de Coninck de Sacramentis. quest.* 78. *num.* 21. Vazq. *in* 3. p. S. Thom. *tom.* 2. *disp.* 169. *n.* 15. Valer. Reginald. *in praxi fori pœnit.* *lib.* 29. à *num.* 9. Galganet. *de iure publico lib.* 3. *tit.* 37. *num.* 7. Molfes. *in summa Theologia moralis tract.* 3. *cap.* 6. *num.* 6.

2. Eucharistia sacramentum quando institutum.

2. *Sacramentum hoc instituit, &c.*] Sanctissimum Eucharistia sacramentum institutum fuisse à Christo prima die Azymorum in vltima cœna, ea nocte, qua tradendus erat, patet Luc. 22. Marc. 14. & Matth. 26. Ambros. *lib.* 4. *de Sacram. cap.* 4. & 5. & *in lib. de inition. num.* c. 9. Damascen. *lib.* 4. *cap.* 1. 4. ad fin. S. Thom. *in* 4. *disp.* 8. *quest.* 1. *art.* 3. & p. 3. *quest.* 73. *art.* 3. Henriq. *in summa lib.* 8. *cap.* 2. §. 2. Paul. Fufc. *de visitas. lib.* 1. *cap.* 5. *num.* 1. Scortia *lib.* 1. *de sacrificio Missa cap.* 10. Sayt. *de Sacramentis in genere lib.* 2. *eup.* 2. *quest.* 3. *art.* 1. *vers.* de Eucharistia sacramento, Vazq. *disp.* 177. & 205. Valer. Reginald. *d. lib.* 29. *num.* 9. Homobon. *de Bonis de examine ecclesiast. tract.* 4. *cap.* 9. *quest.* 79. Fernandez *in examine Theologia moralis p.* 3. *cap.* 4. §. 1. Molfes. *in summa Theologia moralis tract.* 3. *cap.* 1. *num.* 10. Fagundez *in quinque Ecclesie precepta p.* 3. *lib.* 4. *cap.* 2. à *num.* 1. Bonacina *de Sacram. disp.* 4. *quest.* 1. *puncto* 2. *num.* 2. vbi *num.* 3. *cum* Sot. Pitig. Angl. & Pefantio tenet potuisse Deum de potentia absoluta ante Christi incarnationem ponere Christum in sacramento Eucharistia; cùm enim hoc non implicet, Deus potuisset speciali miraculo creare corpus anima rationali informatum, illudque verbo diuino vnire, & in solo Eucharistia sacramento constituere.

3. *Colere nos sui memoriam precepit.*] Vide Luc. *cap.* 22. *vers.* 19. *cap. iteratur, de consecr. it.* *dist.* 2. S. Thom. 3. p. *quest.* 73. *art.* 5. Nugn. *ibid.* Bonacina *d. disp.* 4. *quest.* 1. *puncto* 2. *num.* 1.

4. Liberat à culpis quotidianis.

4. *Quo liberemur à culpis quotidianis.*] Vide Petr. Ledesma *in summa p.* 1. *de Sacramentis. vbi de Eucharistia, cap.* 10. *conclus.* 10. Filliuc. *in quest. moralib. tom.* 1. *tract.* 4. *num.* 155.

5. Præseruat à peccatis mortalibus.

5. *Es à peccatis mortalibus præseruemur.*] Ratio est, quia cùm Eucharistia per modum cibi instituta sit, conferre debet robur ad vitam spiritualement

spiritualem, & consequenter præferuationem à mortalibus : tum, quia Ioan. 6. dicitur, *Hic est panis de cælo descendens, et si quis ex ipso manducauerit, non moriatur*; non mori autem est præferuari à mortalibus, quæ mortem animæ inferunt; ita Petr. de Ledesma d. cap. 10. concl. 15. Viuald. in candel. aureo, vbi de Eucharistia, cap. 11. num. 1. Vazq. tom. 3. disp. 205. num. 2. Bartholom. ab Angelo dialog. 4. §. 395. & 397. Bonacina d. disp. 4. quæst. 4. puncto 1. num. 4. Molfes in summa Theologia moralis, tract. 3. cap. 8. a num. 76.

6. Vtrum sacramentum Eucharistiæ auferat poenam temporalem? 6. An auferat poenam temporalem.
Vide Soar. tom. 3. disput. 63. sect. 10. & disput. 64. sect. 1. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 142. Barthol. ab Angelo d. dial. 4. §. 396. Bonacin. d. punct. 1. num. 9.

7. Pignus præterea id esse voluit, &c.] Vide Vazq. in 3. p. D. Thom. tom. 2. disp. 169. num. 13. Petr. de Ledesma d. cap. 10. conclus. 6.

De excellentia sanctissima Eucharistia super reliqua sacramenta.

C A P V T III.

1. **V**ide Dionys. de ecclesiast. hierarchia, cap. 3. Chrysost. homil. 60. ad populum, & cap. 83. in Mastbaum, Catechism. Roman. de Eucharistia, Sot. in 4. dist. 1. quæst. 4. a. 1. 6. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 6. Soar. tom. 3. disp. 30. sect. 2. Card. Bellarm. lib. 4. de Eucharistia cap. 29. & 30. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 3. cap. 5. Vazq. in 3. part. D. Thom. tom. 3. disput. 186. num. 5. Egidius de Coninck de Sacrament. & censur. quæst. 76. num. 2. & quæst. 79. num. 35. Petr. de Ledesma in summa part. 1. vbi de Eucharistia, cap. 7. conclus. 1. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 29. num. 4. & 5. Bonacina de Sacrament. disput. 1. quæst. 1. puncto 2. in fine, Molfes in summa Theologia moralis, tract. 3. cap. 3. num. 30. & cap. 5. num. 21. Laymann in Theologia morali lib. 5. tractat. 4. cap. 1. num. 3.

1. Eucharistiæ sacramentum inter omnia excellentissimum, maximeque diuinum est.

2. *Statim post consecrationem, &c.*] Sub speciebus panis ex vi verborum ponitur Christi corpus viuum, informatum anima, & humoribus, ac cæteris partibus, non solum spectantibus ad substantiam, verum etiam pertinentibus ad ornatum corporis Christi, ita S. Tom. 3. p. q. 76. art. 1. ad 3. Hentiq. in summ. lib. 8. cap. 26. §. 1. in commento lit. F. plures apud Bonacin. de Sacrament. disp. 4. quæst. 3. puncto 5. num. 10. & 11. vbi num. 16. cum Angl. & Jacob. de Grass. obseruat sub speciebus panis adesse sanguinem Christi, non ex vi verborum, sed concomitanter.

2. Christi corpus sub speciebus panis ex vi verborum ponitur viuum, & informatum anima.

3. *Et sanguinem sub vini specie. &c.*] Sub speciebus vini ex vi verborum ponitur tantummodo sanguis Christi, patet, quia sanguis Christi primariè significatur, & in ipsum conuertitur vinum; ergo sanguis Christi existit sub speciebus vini ex vi verborum; cætera verò, quæ sunt coniuncta Christo, ponuntur sub speciebus per concomitantiam; ita

3. Sanguis Christi tantummodo ponitur sub speciebus vini ex vi verborum.

M Philarch.

Philarch. *de officio Sacerd.* p. 2. lib. 1. cap. 20. Barthol. ab Angelo *dialog.* 4. §. 245. Ægid. *de Coninck d. quest.* 76. art. 1. num. 5. Bonacina *d. puncto* 5. num. 13. & alij proximè citati.

De Transubstantiatione.

C A P V T IV.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide *cap. panis, de consecr. dist.* 2. *cap. cum Martha, de celebrat. Missar.* S. Thom. p. 3. q. 75. art. 2. vbi Nugn. *diffic.* 1. & art. 4. *diffic.* 1. Vi-ctor. *in summa*, vbi de Eucharistia, n. 66. Iudoc. Cocc. *in thesauro catholico tom.* 2. lib. 6. arr. 1. Hentiq. *in sum. lib.* 8. cap. 22. Soar. *tom.* 3. *disp.* 58. Valent. *tom.* 4. *disp.* 6. q. 3. *puncto* 2. Viuald. *in canidel. aureo*, vbi de Eucharistia, cap. 7. n. 20. Chamerot. *de Sacram.* vbi de Eucharistia, cap. 6. Vazq. *in 3. p. D. Thoma* q. 75. *disp.* 181. Ægid. *de Couinck de Sacram. & cens. tom.* 1. q. 75. n. 49. *cum seqq.* & à n. 171. Petr. de Ledesma *in sum. p. 1. de Sacram.* vbi de Eucharistia, c. 6. *concl.* 1. *cum seqq.* Valer. Reginald. *in praxi fori pœnit. lib.* 29. à n. 34. Bonacin. *de Sacram. disp.* 4. q. 3. *puncto* 6. §. 2. Molfes. *in sum. Theolog. moral. tract.* 3. c. 5. num. 14. Filliuc. *in quest. moralib. trall.* 4. num. 124. *cum seqq.*

2. Consecrationis verbis cum debita intentione à Sacerdotibus prolatis panis, & vinum (vr verbis S. Thom. *opuscul.* 4. vtar) in corpus, & sanguinem Christi transubstantialiter conuertuntur, & Christus Deus, & homo perfectus, & in tanta quantitate, quanta fuit in Cruce, & est in cœlo, sub modici panis specie taliter continetur, vt manducetur à fidelibus, & minimè laceretur, taliter continentur vt diuidantur species; Christus verò Dominus integer perseueret: quia nec augetur ex augmento, vel pluralitate specierum, nec ex ipsarum paruitate, aut paucitate minuitur. Taliter continetur vt diuisis speciebus sub quauis diuisionis particula totus Christus Dominus integer perseueret. Taliter continetur vt accidentia etiam sine subiecto eodem existant, & absque panis, & vini substantia eundem effectum habeant ac priùs satiendo, & inebriando. Taliter continetur, vt fides locum habeat dum visibile inuisibiliter sumitur sub aliena specie occultatum, & sensus à deceptione redduntur immunes, qui de accidentibus iudicant sibi notis. Quid igitur hoc mysterio mirabilius, in quo tot, tantæque adunantur mysteria? quid hoc Sacramento salubrius, quo purgantur peccata, virtutes augentur, & mens omnium spirituum charismatum abundantia impinguatur? quid hoc conuiuium suauius, in quo Christus sumitur, recollitur memoria passionis eius, mens impletur gratia, & futuræ gloriæ nobis pignus datur? O insigne miraculum! O admirabile, & diuinissimum Sacramentum! quæ mens non expaueat? quis intellectus non deficiat? omnis sensus hebescit, omnis ratio euanescit; prorsus Dialecticorum inquisitio absit, hoc sola fides probat, & agnoscit.

Decultu, & veneratione huic sanctissimo Sacramento exhibenda.

CAPVT V.

1. **V**Idere reperit. Inquisit. verbo *latría*, Durant. de ritibus Ecclesie lib. 2. cap. 40. Azeved. ad l. 2. num. 14. tit. 1. lib. 1. nona recop. Soar. tom. 3. de Sacrament. disp. 35. Agid. de Coninck de Sacram. & censur. quæst. 73. num. 15. & quæst. 76. num. 85. Valer. Reginald. in praxi fori penitens. lib. 29. num. 37. in fin. Fr. Raph. de la Torre in 2. 2. D. Thom. tom. 2. quæst. 99. art. 3. disp. 8. in princip. Paul. Fufc. de visitat. lib. 1. cap. 5. num. 8. Molfes. in sum. Theologie moralis tract. 3. cap. 6. num. 10. & tract. 11. cap. 6. num. 30. Homobon. de Bonis de examine ecclesie p. 1. tract. 4. cap. 12. quæst. 113.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. *Peculiari quodam, & festo die, &c.*] Urbanus IV. in constitut. 1. incip. *Transiturus de hoc mundo ad Patrem*, de anno 1262. decernit vt celebritas festi corporis Christi solemniori, & frequentiori apud Christianum populum cultu & veneratione colatur feria quinta proxime sequenti octauam Pentecostes; quam quidem iucundiores facit publica totius Cleri, & populi supplicatio eo die de more fieri solita, & peccatorum condonatio, quæ beneficio Pontificis conceditur singulis, qui hoc die festo diuinis officiis interfunt, & habetur in Clem. si Dominum, de reliq. & venerat. Sanctor. referunt Azor. instit. moral. p. 2. lib. 1. cap. 14. Vincent. Filliuc. in quæst. moralib. tom. 2. tract. 27. cap. 3. num. 45.

2. Festum corporis Christi quando institutum.

3. Officium sanctissimi corporis Christi fuit compositum à S. Thoma Doctore Angelico iussu eiusdem Urbani IV. à quo in præmium retulit columnam argenteam, ita ex Naucier. & Genebrard. refert Raguel. de Missa in Ecclesia quæst. 109. num. 3.

3. Officium corporis Christi compositum S. Thomas Aquinas.

4. Festiuitatem istam tempore interdicti apertis Ecclesiarum ianuis celebrari posse edixit Martinus V. constitut. 12. incip. *Ineffabile*, 7. Kal. Iunij 1429.

4. Festum corporis Christi tempore interdicti apertis Ecclesiarum ianuis celebrari potest.

5. Processio sanctissimi corporis Christi in eius festo debet inchoari à Cathedrali, Sell. in selectis canon. cap. 11. num. 2. vbi refert ita decisum per S. Congr. Rit. in Tuscanen. 19. Augusti 1619. Magis enim decet vt solemnitas venerabilis Sacramenti celebretur in cathedrali Ecclesia, quàm in alia, ex eaque sumatur sanctissimum Sacramentum, & in processione per vias publicas circumferatur, & ad eandem Ecclesiam referatur, sicut testatur resolutum Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. de consuecendo semel in anno, numer. 8.

5. Processio corporis Christi in eius festo debet inchoari à Cathedrali.

De asseruando S. Eucharistia sacramento, & ad infirmos deferendo.

CAPVT VI.

1. Doctores de materia cap-agentes,

1. **V**ide cap. Presbyter, de consecr. dist. 2. cap. sanè, de celebr. Missar. cap. 1. de custodia Euchar. Durand. in rationali diuinorum officior. lib. 1. cap. 16. num. 10. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 5. num. 9. Henriq. in sum. lib. 8. cap. 28. §. 2. lit. H. Ægid. de Coninck de Sacrament. & censur. quest. 76. num. 85. cum seqq. metipsum de officio, & potest. parochi, cap. 20. ex num. 27.

2. Parochiali in Ecclesia, quamuis pauperi, asseruari debet Eucharistia sacramentum,

2. Parochiali in Ecclesia, quantumuis pauperi, asseruari debere sanctissimum Eucharistia sacramentum docet Sell. in selectis Canon. cap. 11. num. 12. vbi testatur ita resolutum in Vrbinaten. 22. Martij 1594.

3. Ordinarius non potest concedere licentiam asseruendi sanctissimum sacramentum in Ecclesia non parochiali.

3. Non posse concedi ab ordinario licentiam asseruandi sanctissimum Eucharistia sacramentum in Ecclesia non parochiali pro adoratione fidelium, sed requiri Sedis Apostol. facultatem, decisum referunt Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1216. & in praxi rerum fori ecclesiast. post resolut. 495. in notabil. de materia Episcop. in fine, Piafec. dist. cap. 3. num. 3. vers. duo, Marc. Antonius Genuens. in praxi Archiepiscop. Neapolitan. cap. 110. Ego ipse in collect. ad d. c. sanè, num. 7.

4. Sacrarium vbi & quomodo collocandum.

4. *In sacrario.* Collocato in Altari maiori, vel saltem, si ibi conseruari non possit, in aliquo Ecclesie conspicuo, & nobiliori loco, decenter pro facultatibus loci exornato, & bene clauso, ac clausi ipsius, non relinquatur in Altari, seu alio communi loco, sed penes parochum, vel Capellanium custodiatur. Intus etiam decenter ornari debet, & tenendæ sunt ibi duæ pyxides, in quarum vna conseruetur sanctissimum Sacramentum, in altera deferatur ad infirmos, & pyxides istæ non nisi super Altari viatico, vel super corporali collocantur: ibique olea sacra tenenda non sunt, sed in alio separato decenti loco; ita Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 5. num. 3. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 24. vers. vnde primò, Aloys. Riccius in decis. curia Archiepiscop. Neapolitan. decis. 23. num. 5. p. 4. Ego ipse in collectan. ad cap. sanè 10. num. 2. & 3. de celebration. Missar. & de officio, & potest. Episcopi, part. 2. allegat. 22. & de officio, & potest. parochi cap. 20. num. 27.

5. Eucharistia sacramentum quomodo ad infirmos deferendum.

5. Porro deferri ipsam sacram Eucharistiam ad infirmos, &c.] Deferendam esse admonet text. in d. cap. sanè, habitu decenti, supposito mundo velamine, & cum superpelliceo, lumine præcedente, cum omni reuerentia, & honore, vultu dimisso ante pectus, cum vase argenteo, vel saltem in calice velo serico cooperto, cum pallio honesto, præcedente tintinnabulo, vt cuncti genu flectant, Psalmos,

mos, seu orationes inter eundem recitando, ita Paul. Fusc. d. cap. 5. num. 10. Cened. ad Decretal. collect. 51. à num. 2. Piafec. d. vers. unde primò, aduertens non esse deferendum per plateam in qua habitant ludæi.

6. Onus huiusmodi deferendi sanctissimum Sacramentum ad infirmos esse de pertinentibus ad curam animarum, censuit Rot. decis. 340. num. 1. p. 2. recent. quem refero ego ipse in collect. ad d. c. sanè num. 5. & de offic. & potest. parochi cap. 20. num. 31.

7. Et ita deferendum est ut illud sumant, non ut adorent tantum, sicut referunt decism Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. de confitendo semel in anno, num. 9. Aloy. Ricc. d. decis. 23. à num. 7. p. 4. Ego ipse d. cap. 20. num. 44. ubi refero Zerolan, & Zypzum.

8. Nec est ministrandum sub specie vini si infirmus non possit deglutire sub specie panis, ut tradunt Soar. tom. 3. disp. 71. sect. 7. Squillante de obligat. clericor. p. 2. num. 76. quos refero dist. capis. 20. numer. 45.

6. Onus deferendi sanctissimum Sacramentum ad infirmos est de pertinentibus ad curam animarum.

7. Eucharistia sacramentum est deferendum ad infirmos ut illud sumant, non ut adorent.

8. Eucharistia sacramentum non est ministrandum sub specie vini si infirmus non possit deglutire sub specie panis.

De preparatione, quæ adhibenda est ut dignè quis sacram Eucharistiam percipiat.

CAPVT VII.

1. Vnde Nauarr. in man. cap. 2. num. 7. cum seqq. & de oratione miscel. 39. num. 155. & in cap. fratres, de penitent. distinct. 3. num. 100. Henriq. in sum. lib. 8. cap. 34. §. 3. lit. P. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 2. cap. 47. quæst. 3. art. 2. Egid. de Coninck de Sacrament. & censur. quæst. 80. num. 5. cum seqq. Valq. in 3. p. D. Thomæ tom. 3. disp. 208. à num. 1. Valer. Reginald. in praxi sari penitent. lib. 29. num. 98. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 4. §. 8. Iul. Lauor. de Iubileo p. 1. cap. 5. num. 8. cum seqq. Paul. Layman. in Theologia moral. lib. 5. tract. 4. cap. 6. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 3. cap. 8. num. 59. cum seqq. Filliuc. in quæst. moral. tom. 1. tract. 4. num. 210. cum seqq. metipsum de officio, & potest. parochi, cap. 20. num. 18. cum seqq.

2. Magna reuerentia, & sanctitate.] Contra reuerentiam huic sanctissimo Sacramento debitam fieret, ac illicitum foret ubi nullum probabile periculum mortis, vel superuenientis diuturnæ phrenesis infirmo imminere videtur, non ieiunio illud ministrare, ita ex Zambran. & Paul. Layman. resoluius d. cap. 20. num. 37. Debet enim suscepturus à media nocte esse ieiunus, ieiunio non solum ecclesiastico, verum etiam naturali, cap. liquido, de consec. dist. 2. cap. ex parte, de celebr. Missæ, ubi dixi in collect. num. 3. Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 20. num. 13. Menoch. de arbitr. casu 406. Barthol. ab Angelo diaiog. 4. §. 203. & dialog. 5. de Missa. §. 198. Azor. institution. moral.

1. Doctores de materia cap. agentur.

2. Ieiunio dandum sanctissimo Eucharistia sacramentum.

p. 1. lib. 10. cap. 30. quest. 2. Fr. Ludou. Miranda in man. Prelat. tom. 1. quest. 40. art. 13. conclus. 1. Bonacin. de Sacrament. disput. 4. question. 6. puncto 2. num. 5.

3. Peccatum carnale committens debet per aliquod temporis spatium abstinere sub veniali à communione.

3. Eodem modo peccatum carnale committens, vt fornicationis, vel pollutionis, debet per aliquod temporis spatium, vt per diem, abstinere sub veniali à communione; etiamsi patrati peccati confessionem fecerit, nisi adsit iusta causa communicandi, veluti si sit magnæ solemnitatis festus, aut dies Iubilæi; vel si commodè insequentem diem differri nequeat, ita Barth. ab Angelo d. dial. 4. §. 221. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 117. Soar. Sot. & alij apud Bonacin. d. puncto 2. num. 3.

4. Verba apud Apostolum, &c.] 1. ad Corinth. cap. 10. vers. 27. relata in cap. quid ergo, & in cap. sancta, & in cap. sicut Iudas, & in cap. timorem, de consecr. dist. 2.

5. Probet se ipsum homo, &c.] Vide cap. quotidie, cap. qui sceleratè, cap. panem, de consecrat. dist. 2. Vasq. d. tom. 3. disp. 180. n. 52. Petr. de Ledesma in sum p. 1. tract. de Eucharist. c. 10. concl. 15. vers. à esta dubda.

6. Vt nullus sibi conscius peccati mortalis, &c.] Vide Azor. instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 31. quest. 2. Petr. de Ledesma d. tract. de Eucharistia cap. 11. concl. 8. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 29. num. 48. citatos per me in collect. ad c. de homine, num. 7. de celebr. Missar. Layman. in Theologia morali lib. 5. tract. 4. cap. 6. num. 4. & 5. plures quos refert Bonacin. d. quest. 6. puncto 1. à num. 8. vbi num. 9. docet hunc cum conscientia peccati mortalis Eucharistiam sumentem grauius peccare quo grauius est peccatum, obseruatque cum aliis, quos citat, differentiam inter illum, qui accedit ad Eucharistiam cum conscientia peccati mortalis, & inter eum, qui conscientiam habet peccati venialis, quod qui habet conscientiam tantum peccati venialis, non impeditur quin Eucharistiæ fructum recipiat; cum peccatum veniale, quamuis actualiter committatur, non sit obex ad diuinam gratiam, neque cum ea sit in compatibile.

7. Confessio peccatorum mort. an fieri debeat de iure diuino ante Eucharistiam.

7. An de iure diuino sacra peccatorum mortalium confessio ante Eucharistiam fieri debeat? Affirmant Henriq. in sum. lib. 8. cap. 45. §. 3. in commento lit. P. & V. Azor. d. cap. 31. q. 2. Cened. ad Decretal. collect. 98. n. 1. Valent. tom. 4. disp. 6. q. 8. puncto 3. ad 1. Vasq. tom. 3. disp. 208. à n. 15. Valer. Regin. d. lib. 29. n. 103. Bonacin. d. q. 6. puncto 1. n. 35.

8. Communicare quando liceat non præmissa confessione peccati mortalis.

8. Modo non desit illis copia Confessoris, &c.] Non præmissa confessione peccati mortalis iam commissi communicare licet, si adsit necessitas communicandi, nec adsit copia Confessoris, dummodo præmittatur saltem contritionis actus ne indignè suscipiatur Eucharistia cum peccato mortali. nam actus contritionis est in nostra potestate, posito diuino auxilio, quo Deus nunquam nos deserit, vt docent Barthol. ab Angel. d. dial. 4. §. 189. Chanerrot. de Euchar. cap. 9. dub. 7. & cap. 10. dub. 13. Valet. Regin. d. lib. 29. num. 99. & 109. Azor. d. cap. 31. quest. 3. Cened. d. collect. 98. num. 1. Vasq. tom. 3. disp. 208. à n. 15. Bonacin. d. quest. 6. puncto 1. num. 13.

9. Vnde

Concilij Trid. Sess. XIII. de sacram. Eucharist. Cap. VII. 95

9. Vnde colligitur cum non possit ad Eucharistiam accedere sine præmissa confessione, qui non habet copiam proprii confessorij, sed alterius, cui non consuevit propria peccata confiteri; hic enim non dicitur esse in necessitate communicandi sine confessione, cum habeat copiam alterius confessorij approbati, quamvis peccata sua maiori cum deuotione confessorio soleat confiteri, ita Henric. *d. lib. 8. cap. 47.* Petr. de Ledesma *d. tract. de Eucharistia cap. 11. vers. 10 quarto*, Valer. Reginald. *d. lib. 19. num. 107. & 108. ad fin.* Azor. *d. cap. 30. quest. 8.* Bonacina *d. puncto 1. n. 27. vbi n. 28. resoluuit eum, qui habet necessitatem communicandi, sed non habet copiam confessorij approbati, aut si habeat copiam confessorij approbati, rationabiliter timet manifestandum peccatum in confessione expressum, posse licite communicare, non præmissa confessione illius peccati, quod rationabiliter timet manifestandum, si illud detegat in confessione, & num. 29. tenet eum, qui habet necessitatem communicandi, sed non habet copiam confessorij approbati, posse licite communicare, non præmissa confessione, quamvis habeat copiam confessoris non approbati, nisi fortè habeat priuilegium eligendi sibi confessorium non approbatum, tunc enim cum possit illum Sacerdotem ex priuilegio eligere, non dicitur esse in necessitate communicandi sine præmissa confessione, & num. 30. cum Nugno, Valer. Reginald. Soar. & aliis, subdit illam loci distantiam inter penitentem, & confessorium sufficere, vt penitens dicatur non habere copiam confessorij, & consequenter possit non præmissa confessione celebrare, quia ob difficultatem itineris, vel breuitatem temporis, vel ob vrgentia negotia, vel ob periculum scandali, seu infamiae, Sacerdos non potest hic & nunc confessorium adire siue magno incommodo; plures alios casus percurrit Filliuc. *in quest. moral. tom. 1. tract. 4. a num. 214.**

10. *Quod si necessitate vrgente, &c.*] Sacerdotem, qui vrgente necessitate celebravit, non præmissa confessione peccati mort. teneri quamprimum confiteri, non sic statim laicum, qui sine præmissa confessione suscepit Eucharistiam, per hunc text. docent Doctores *infra* citandi, ex ea ratione, quia Concil. loquitur solum de Presbyteris: argumentum autem à simili non habet locum in materia præceptorum à iure positio emanantium, & sic non obligat superior per ea, quæ præciperet si animaduertetet, sed per ea, quæ actu præcipit. ita Posseuin. *de administrat. Sacrament. cap. 5. num. 40.* Galet. *in margarita casuum conscient. verbo Eucharistia* 3. Nald. *in summa verbo Sacerdos n. 5.* Valer. Reginald. *d. lib. 19. num. 110.* Laymann *d. tract. 4. cap. 6. num. 7.* Ego ipse *de officio. & potestate parochi cap. 20. num. 39.* & plures alij apud Bonacin. *d. puncto 1. num. 37. vbi num. 48. resoluuit Sacerdotem, qui ex sua malitia celebravit in peccato mortali, non præmissa confessione, non teneri quamprimum post celebrationem confiteri, hic enim non dicitur celebrasse vrgente necessitate, sed ex malitia; Tridentinum verò loquitur de Sacerdote celebrante ex necessitate absque præmissa confessione, & num. 40. tenet Sacerdotem vrgente necessitate communicantem more laicorum*

9. Confessoria alterius præter proprium habens copiam non potest ad Eucharistiam accedere sine præmissa confessione.

10. Sacerdos, qui vrgente necessitate celebravit, non præmissa confessione peccati mort. tenetur quamprimum confiteri.

laicorum absque præmissa mortalium confessione non teneri post communionem ex hoc decreto statim confiteri, quia text. in præsentī loquitur de Sacerdote celebrante, & num. 40. subdit Sacerdotem celebrantem in necessitate sine præmissa peccatorum mortalium confessione, præciso huius decreti præcepto, non teneri statim iure diuino, sed ecclesiastico quamprimum confiteri post celebrationem.

De usu huius admirabilis Sacramenti.

C A P V T VIII.

1. Doctores referuntur de materia huius cap. agentes.

2. Christus totus continetur in sanctissimo Eucharistia sacramento, supra cap. 3.

3. Substantia tota panis in corpus, & vini in sanguinem convertitur in sacrosancto Eucharistia sacramento, supra cap. 4.

4. Christus totus continetur in sacramento Eucharistia sub vnaquaque specie, & sub singulis cuiusque species partibus, separatione facta, supra cap. 4.

5. Corpus verum, & sanguis Domini est in sacramento Eucharistia peracta consecratione, ut in hostiis consecratis post communionem referuatur, supra cap. 3.

1. **V**ide Syluest. in summa verbo Eucharistia 3. quest. 1. Sot. in 4. dist. 12. quest. 1. art. 1. Miranda de corpore Christi q. 7. Soar. tom. 3. disp. 69. sect. 2. in 3. dicto, Henric. in summa lib. 8. cap. 34. Vazq. in 3. part. D. Thoma tom. 3. disp. 212. à num. 1. Ægid. de Coninck de Sacrament. & cens. quest. 80. art. 1. & quest. 82. num. 16. Ludouic. Beia in respons. casuum conscient. p. 4. casu 14. vers. prætera, Iul. Laur. de Iubileo p. 1. cap. 15. à num. 1. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 29. num. 66. Molfes. in summa Theolog. moral. tract. 3. cap. 8. num. 25. 33. & 34.

2. **CANON I.]** Vide Henric. in summa lib. 8. cap. 20. §. 4. in princip. Valent. tom. 4. disp. 6. quest. 3. Iodoc. Cocc. in thesauro catholico tom. 2. lib. 6. art. 1. Ægid. de Coninck de Sacrament. & censur. q. 75. art. 3. Petr. de Ledefina in summa p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, cap. 1. concl. 5. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 4. §. 10. n. 4. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 3. num. 19. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta, præcept. 3. lib. 5. cap. 1. Paul Laymann in sua Theologia moral.

3. **CANON II.]** Vide Henric. d. lib. 8. cap. 30. §. 2. litt. I. Vazq. in 3. p. S. Thoma tom. 3. disp. 180. num. 180. & disp. 194. num. 4. Ægid. de Coninck d. quest. 75. num. 49. & num. 171. & quest. 177. art. 1. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 29. num. 36. Petr. de Ledefina d. tract. de Eucharistia, cap. 6. conclus. 2. & 3. Bonacina de Sacrament. disput. 4. quest. 3. puncto 6. §. 2. num. 1. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 5. num. 14. & 15. Filliuc. in quest. moralib. tom. 1. tract. 4. num. 147. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta, præcept. 3. lib. 3. cap. 1. num. 8.

4. **CANON III.]** Vide Henric. d. lib. 8. cap. 17. §. 4. litt. K. Ægid. de Coninck de Sacrament. & censur. quest. 74. num. 3. & num. 191. & quest. 75. num. 49. & 168. & quest. 76. num. 32. Vazq. tom. 3. disp. 188. num. 2. & 15. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 37. Cardinal. Bellarm. de Eucharistia lib. 3. cap. 22. Bonacina de Sacrament. disput. 4. quest. 3. puncto 5. num. 2. Filliuc. in quest. moralib. tom. 1. tract. 4. num. 136. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta, præcept. 1. lib. 3. cap. 1. num. 9. & præcepto 3. lib. 3. cap. 4. à num. 10.

5. **CANON IV.]** Vide Henric. d. lib. 8. cap. 29. in princip. litt. C. Ægid. de Coninck de Sacram. & censur. quest. 74. n. 53. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 4. §. 10. n. 6. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 3. cap. 5.

6. **CANON**

Concilij Trid. Sess. XIII. de sacram. Eucharist. Cap. VIII. 97

6. CANON V.] Vide Henriq. d. lib. 8. cap. 26. in princip. lit. B. Ægid. de Coninck de Sacrament. quest. 79. num. 53. Vazq. d. tom. 3. disp. 205. n. 2. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 4. num. 36.

7. CANON VI.] Vide Cau. de locis theol. lib. 5. cap. 5. col. 144. & lib. 12. cap. 11. col. 441. Henriq. d. lib. 8. cap. 32. §. 3. lit. D. & cap. 42. §. 2. lit. H. Ægid. de Sacrament. tom. 1. quest. 76. num. 86. Iodoc. Cocc. in thesauro catholic. lib. 6. art. 7. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 6. num. 8. Armendar. in addit. ad recopil. legum Navarra fol. 174. verso num. 8. Soar. tom. 3. de Sacram. disp. 65. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 29. num. 37. in fine.

8. CANON VII.] Vide Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 3. cap. 5.

9. CANON VIII.] Vide Vazq. in 3. p. D. Thoma tom. 3. disp. 212. n. 3. Sacramentum corporis, & sanguinis Christi sub speciebus panis, & vini est vnicum, integrum, & perfectum sacramentum, vt multis probat Paul Laymann lib. 5. de Sacram. tract. 4. cap. 1. num. 3.

10. CANON IX.] Vide Ægid. de Coninck de Sacram. q. 80. n. 102. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 29. num. 57. in fine, Bonacin. de Sacrament. disp. 4. quest. 7. puncto 2. num. 5. Molfes. in summa Theologia moral. tract. 3. cap. 8. num. 26.

11. In hoc can. ibi, omnes, & singulos Christi fideles, &c. Non tamen perpetuè & absolutè fatuos, sed tantum semifatuos, & non continuè amentes, tempore quo habent dilucida interualla, ita Henriq. d. lib. 8. cap. 42. §. 3. Bouaciu. de Sacrament. disp. 4. quest. 6. puncto 1. ex num. 4. Paul. Laymann in Theologia moral. lib. 5. tract. 4. cap. 4. Villalob. in summa p. 1. tract. 7. dub. 40. num. 3. Sanc. in select. disp. 26. num. 5. & disp. 36. num. 9. Antonin. Diana resol. moral. p. 2. tract. de celebrat. Missarum, resol. 79. quos refero de officio, & potest. parochi, cap. 20. num. 19.

12. Infirmo deliranti, qui propter febrem incidit in amentiam, seu phrenesim, posse præberi viaticum, si illud tempore vsus rationis expressè petiisset, & signa contritionis, confessionis, & communionis ostendisset, etiam multo antea, dummodo non sit periculum irreuerentiæ, resolui d. cap. 20. num. 43. vbi num. 20. cum seqq. etiam resolui peccatoribus notoriis, veluti vsuariis publicis, & meretricibus, tribuendam non esse Eucharistiam.

13. Ibi, cum ad annos discretionis peruenerint. Prudentium id parentum, & multo magis Confessariorum iudicio æstimandum, Sor. in 4. dist. 12. quest. 1. art. 9. Bonacin. d. disp. 4. quest. 7. puncto 2. a num. 1. Ego ipse d. cap. 20. num. 18.

14. Ibi, saltem in Paschate. Hoc est in hebdomada sancta, vel infra octauam Paschæ, si veta dicunt Quarant. in summa Bullarj, verbo Communio, vbi refert hac de re declarationem Eugenij IV. Azor. institut. moral. part. 1. verbo Eucharistia, §. 7. Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 2. lib. 1. cap. 3. per tot. & præcept. 3. lib. 1. cap. 5. Henriq. in summa lib. 8. cap. 5. §. 1. à principio, vbi refert, quòd in pluribus diocesisbus consuetudo extendit à principio Quadragesimæ

6. Effectus plures proueniunt ex sacramento Eucharistie, *supr. cap. 2.*

7. Christus vnigenitus Dei filius est in sacramento Eucharistie cultus, licet etiam externo adorandus, *supr. cap. 3.*

8. Sacram. S. Eucharistie in sacratio assequere, & ad infirmos deferre licet, *supr. cap. 6.*

9. Christus in Eucharistia exhibitus sacramentaliter, ac realiter manducatur.

10. Christi fideles omnes cum ad annos discretionis peruenerint, tenentur singulis annis saltem in Paschate ad communicandum, *infra. si §. 14. de pœnit. cap. 5.*

11. Eucharistia non est danda perpetuè, & absolutè fatuis, sed tantum semifatuis, & non continuè amentibus tempore quo habent dilucida interualla.

12. Infirmo deliranti an præberi possit viaticum.

13. An ad annos discretionis peruenerit quis vt S. Eucharistiam sumere possit, prudèntium id parentum, & multo magis confessariorum iudicio æstimandum.

14. Communicare quando quis dicatur in Paschate.

vsque ad decimumquartum diem post Pascha, refero *disso* cap. 10. num. 14.

15. Regularis Sacerdos non potest tempore Paschali ministrare Eucharistiam secularibus, vt adimpleant præceptum ecclesiasticum annuæ communionis, resoluunt Nugn. *tom. 1. in 3. part. quæst. 83. art. 4. conclus. 5.* Soar. *de relig. tom. 4. tract. 10. lib. 9. cap. 3. num. 8.* Portel. *in dub. regularib. tom. 1. verbo Sacramentorum administratio, num. 5.* Villalob. *in summa p. 1. tract. 7. dub. 47. num. 4.* & inclinare in hanc partem videtur Fagundez *in quinque Ecclesia præcepta, præcept. 3. lib. 1. cap. 5. num. 16.* contra Sorb. *in compendio priuileg. verbo Communicare, Fr. Emman. quæst. regular. tom. 1. quæst. 56. art. 3.* Ludouic. Beia *respons. casuum conscient. part. 4. casu 4.* Ioan. de la Cruz *de statu relig. lib. 2. cap. 5. dub. 4. conclus. 3.* existimantes posse per priuilegia Nicolai V. Pauli III. Pij IV. & aliorum Pontificum.

16. Fratres Religiosos non posse administrare populo sanctissimam Eucharistiam die Paschatis, stante quòd in priuilegio Eugenij IV. hoc illis interdicitur expressè pro illa die, resoluunt Nauarr. *in man. cap. 21. num. 52.* Henriq. *d. lib. 8. cap. 5. §. 1.* Azor *instit. moral. p. 1. lib. 7. cap. 4. quæst. 7.* Ego ipse *de officio, & potest. parochi cap. 20. num. 10.* vbi refero ita decum in S. Congreg. Conc. sub die 2. Martij 1619.

16. Religiosi Fratres non possunt administrare populo S. Eucharistiam die Paschatis.

17. Contra compendium priuilegiorum Societatis Ies v *verbo Eucharistia §. 2.* Emman. Sà *in aphorismis verbo Eucharistia num. 10.* Ludouic. Miranda *in manuali Pralator. tom. 1. quæst. 42. art. 2. conclus. 2.* Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 1. quæst. 56. art. 3.* Egid. de Coninck *quæst. 82. art. 3. num. 31.* Ioan. à Cruce *de statu relig. lib. 3. cap. 5. dub. 4. conclus. 2.* Soar. *tom. 4. de relig. tract. 10. lib. 9. cap. 3. num. 7.* Tamburin. *de iure Abbatum tom. 2. disp. 5. quæst. 3. num. 3.* Fagundez *in quinque Ecclesia præcepta, præcept. 3. lib. 3. cap. 2. num. 18.* Hieron. Rodric. *in compendio quæst. regul. resolut. 127. num. 5.* & alios existimantes religiosos sine parochi licentia posse ipso die Resurrectionis Dominicæ sacram Eucharistiam ministrare parochianis, iis videlicet, qui existimantur parochiæ satisfecisse, vel poltea satisfacturi.

18 Sacerdoti non celebranti licet se ipsum communicare.

19. Confessio sacramentalis necessario præmittenda à peccatore ante sumptionem S. Eucharistie habita copia confessionis, *sup. c. 7.*

18. CANON X.] Vide Vgolin. *de officio Episcopi cap. 15. §. 7. num. 9.* quem refero *de officio, & potest. parochi cap. 20. num. 14.*

19. CANON XI.] Vide Sor. *in 4. disp. 12. quæst. 5. art. 4. col. 14.* Cat. *de locis theolog. lib. 3. col. 189. ad fin. cum seqq.* Egid. de Coninck *de Sacram. tom. 1. q. 80. n. 5. cum seqq.* Azor *instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 3. 1. quæst. 10.* Soar. *tom. 3. de Sacrament. disp. 66. sect. 3. vers. sed quæres, Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 20. n. 53.* Fernandez *in examine Theologia moralis part. 3. cap. 4. §. 8.* Filliuc. *in quæst. moralib. tom. 1. tract. 4. num. 210.* Molfes. *in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 10. num. 25.*

DE REFORMATIONE.

De officio Prælatorum in subditorum correctione.

CAPVT I.

1. IDE Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 26. num. 29. in fine, Sbroz. de officio vicarij lib. 3. quest. 1. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 40. art. 1. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 503. in 1. edit. aliàs resol. 404. in 2. edit. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. num. 63. vbi refert decifum post definitiuam sententiam in causis correctionis, & visitationis appellari posse, ita tamen vt appellatio non suspendat executionem, nisi grauamen per definitiuam sententiam reparari, vel ab ipsa definitiuam appellari non possit.

1. Doctores referuntur de materia huius cap. agentes.

2. *Ut se pastores, non percussores esse meminerint.* Vide S. Anton. in sum. p. 3. tit. 20. cap. 5. §. 3. Corne. conf. 296. circa princ. vol. 4. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 3. num. 19. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 1. tit. 2. gloss. 12. Episcopi summa attentione perpendant textum in præfati, & infra sess. 14. de reformation. cap. 3. & sess. 25. etiam de reformation. cap. 1.

2. Episcopi se pastores, non percussores esse meminerint.

3. *Cum igitur rei criminum, &c.* In criminalibus causis quando procedi ad vltiora possit, non obstantibus appellationibus, & inhibitionibus, declarauit sanctæ mem. Pius V. in sua constit. 180. incip. Cum scitis, quæ est reformatoria constitutionum Pij IV. & aliorum summorum Pontif. sic distinguendo: Aut reus confessus est, & tunc licitum erit iudici à quo, non obstantibus appellationibus, & inhibitionibus, absque pœnarum incurfu ad vltiorem executionem pro pœnæ in sententia irrogatæ executione procedere. Si verò non sit confessus, tunc poterunt admitti, & recipi omnes, & singulæ appellationes, ac quæcunque desuper pro tempore præsentatæ, & præsentandæ commissiones, & illarum vigore inhibitiones, citationes, & monitoria decerni, præstita tamen prius cautione idonea per partem, seu partes appellantes non confessos in forma depositi pro pœna in qua condemnatus extitit, & seu respectiue de se constituendo in carcere, & ibidem manendo in quacunque parte iudicij, & quatenus pars esset diues, facto prius actuali deposito arbitrio iudicis ad quem. Quod quidem hodie in praxi obseruatur, inoleuit enim stylus Signaturæ iustitiæ, vt quodocunque contingit committi causam appellationis in criminalibus, semper apponatur clausula, *parito sententia*, vel *seruato exilio*, & forma Motus proprii Pij IV. & Pij V. ita Massobr. de Synodo diœcesana cap. 4. dub. 21. secundum Roman. impressionem.

3. In criminalibus causis quando procedi possit ad vltiora, non obstantibus appellationibus, & inhibitionibus.

4. *Iudicis processum impediunt.* An Episcopus visitans teneatur dare transumptum si repererit aliquod delictum carceratione, vel castigatio-

4. Episcopus visitans teneatur dare transumptum si repererit

aliquid delicti carceratione, vel castigatione dignum.

5. Appellatio non datur a visitatione facta ab Episcopo, præsertim à correctione morum.

6. Appellatio ad effectum suspensium non datur a mandato de residendo in visitatione edito.

7. Appellatio ad effectum suspensium non admittitur à visitatione Ecclesiæ cathedralis.

8. Non extenditur ad causas criminales, quæ tractantur apud iudices inferiores, aut delegatos Papæ, vel Episcopi.

9. Appellati an possint quando grauamen illatum per interlocutoriam, non potest tolli per appellationem à definitiua.

10. Carcerationis indebitæ grauamen per appellationem à definitiua reparari non potest.

11. Appellatio interposita super con-

ditione dignum? Affirmatiuè decisum fuisse refert Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 6. de visitat. num. 63.

5. In causis visitationis, &c.] A visitatione facta ab Episcopo, præsertim à correctione morum, non dari appellationem, per text. in præfati, & cap. 10. sess. 24. de reformat. resoluunt Lancellot. de attentat. & in non. appellat. pend. limit. 18. in princ. num. 6. Ruginel. de appellationen. §. 2. cap. 3. num. 46. Marchef. de commissi. p. 1. de commissi. appellat. extra Roman. cur. cap. 6. num. 78. in 2. edit. quos refert Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 7. num. 1. vbi numeris seqq. multa tradit de intellectu huius text. Nauar. in rub. de iudic. notab. 9. num. 83. & conf. 1. de appellat. Thom. Valasc. alleg. inris tom. 1. alleg. 70. num. 4. Mar. Anton. 2. ar. resolut. lib. 1. resol. 95. num. 11. & resol. 110. num. 14. Si tamen Episcopus procedat in exemptos, seu alios priuilegiatos contra eorum priuilegia, dari appellationem existimauit Marchefan. d. cap. 6. num. 78. vbi enim apparuerit de exemptione, seu priuilegio, illa gesta reuocantur, Lancellot. de attentat. p. 2. cap. 12. limit. 18. num. 2. & seq.

6. A mandato de residendo in visitatione edito non dari appellationem ad effectum suspensium, sed ad effectum deuolutiui tantum, decisum refert Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. num. 2.

7. Appellationem ad effectum suspensium non admitti à visitatione Ecclesiæ cathedralis, & personarum ipsius ab Episcopo faciendæ, nec ideo illam appellationem suspendi posse, tenet Aldan. in compendio canon. resol. lib. 1. tit. 4. num. 8. vbi refert decisum in Oriolen. 27. Martij 1632. ad 6. subdens ibidem in resp. 17. fuisse resolutum appellationis cuiuscunque prætextu non posse impediri, seu retardari diocesanæ Synodi celebrationem.

8. Necnon in criminalibus ab Episcopo, &c.] Ergo non à iudicibus inferioribus, aut delegatis Papæ, vel Episcopi, ita post Nauar. tradit Fr. Emman. in sum. tom. 3. cap. 20. num. 1. quem refert Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resol. 10. num. 10.

9. Ab interlocutoria, vel ab alio quocunque grauamine, &c.] An appellari possit quando grauamen illatum per interlocutoriam non potest tolli per appellationem à definitiua? Vide Soar. de Pace in præfati. tom. 2. p. 5. cap. vnic. num. 3. Quarant. in sum. Bullarj, verbo Archiepiscopi auctoritas, auctor. 18. vers. primò quero, Nauar. conf. 2. de appellat. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 105. in 1. edit. aliàs resol. 405. n. 1. in 2. edit. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 98.

10. Carcerationis indebitæ grauamen per appellationem à definitiua reparari non potest, ac proinde ab eo valet appellari, & ordinarius tenetur huic appellationi deferre, & processum transferre ad iudicem appellationis, interim tamen reo manente in carceribus, donec iudex appellationis causa cognita aliud iusserit, ita referunt decisum Piafec. d. cap. 4. num. 100. Quaranta d. verbo Archiepiscopi auctoritas, num. 20. in addit. lit. B.

11. Appellationem interpositam super condemnatione ad triremes habere

habere effectum suspensivum, resoluit Aldan. d. tit. 9. num. 9. vbi dicit ita fuisse resolutum à S. Congreg. Episcop. & Regular. in Auerfana 22. Ianuarij 1591.

12. Appellationem à priuatione beneficij habere effectum suspensivum, tenet Aldan. d. tit. 4. n. 10. vbi asserit sic fuisse decifum in S. Cong. Episcop. & Regul. in Mileuitana 1. Iunij 1604.

13. Hac de re extat optimum decretum omnino videndum, quod referunt Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori eccles. res. fol. 404. in 2. edit. Prosper de Augustino in addit. ad Quarant. d. verbo Archiepiscopi auctoritas, auctor. 18. vers. octauo, Piafec. d. p. 2. cap. 4. num. 101. Hieron. Roderic. in compendio quest. regular. resolut. 10. num. 33. cum seqq. tenoris sequentis, videlicet:

14. Ad tollendas ambiguitates, & controuersias iurisdictionales, quæ inter appellationum, & prioris instantia iudices non sine partium dispendio, cursusque iustitiæ impedimento, & sæpe cum scandalo oriuntur, S. Congr. causis Episcoporum preposita facta prius relatione S. D. N. Urbano VIII. ac de Sanctitatis sue mandato viua vocis oraculo desuper habito in hunc qui sequitur modum ab omnibus, ad quos spectat, in posterum fieri ac seruari debere mandauit, & mandat.

15. Metropolitanis, Archiepiscopi, Primases, aut Patriarcha in Suffraganeos, eorumque subditos non iudicent, nisi in casibus à iure expressis.

16. Item nec alij superiores etiam Nuncij, vel Legati de latere specificam facultatem maiorem non habentes causas in curijs ordinariarum, vel aliorum inferiorum iudicium pendentes, ad se non auocent, nisi per viam legitimæ appellationis ad ipsarum tribunalia, deferantur, tuncque appellantes ab inferiorum iurisdictionibus quoad alias causas eximere non possint.

17. Appellationes nunquam recipiantur, nisi per publica documenta, quæ realiter exhibeantur, prius constiterit appellationem à sententia definitiua, aut à grauamine, quod per definitiuam sententiam reparari non possit in casibus à iure non prohibitis, per legitimam personam, & intra debita tempora fuisse interpositam ac prosequutam.

18. Nedum causarum, quæ coram inferioribus iudicibus pendunt ante definitiuam sententiam, vel vim definitiuam habentem, de grauamine illato superiores cognoscere valeant, licet citra præiudicium cursu causarum se id facere contulerint. Nec ad hunc effectum liceat eis inhibere, aut simpliciter mandare, ut ipsis copia processus transmittatur, etiam expensis appellantis.

19. Inhibitiones post appellationem sicut præmittitur receptam non concedantur, nisi cum inscriptione tenoris sententiæ, aut decreti definitiuæ, aut vim definitiuam habentiæ, vel damnum per diffinitiuam irreparabile continentiæ, alijs inhibitiones, & processus, & inde sequuta quacunque sint ipso iure nulla, eisque impune non parere liceat.

20. Si appellans asserat sententiæ, aut appellationis exemplum, culpa iudicis à quo, vel actuarij habere non posse, non ideo recipienda erit appellatio, aut aliqua inhibitiõ concedenda, sed eis tantum, ad quos pertinet, iniungi poterit ut soluta condigna mercede actorum exemplum authenticum appellanti intra

demonstratio ad triremes habet effectum suspensivum.

21. Appellatio à priuatione beneficij habet effectum suspensivum.

24. Decretum S. Congregationis negotij Episcoporum præpositæ.

25. Metropolitanis in suffraganeos eorum, vel subditos non iudicant nisi in casibus iure expressis.

26. Metropolitanis, & alij superiores causas in curijs ordinariarum pendentes non auocant.

27. Appellationes quando recipiendæ.

28. Superiores cognoscere non valent causas, quæ coram inferioribus pendunt ante definitiuam sententiam, vel vim definitiuam habentem.

29. Inhibitiones post appellationem quando concedendæ.

30. Appellatio recipienda non erit quæuis appellans asserat sententiæ, aut appellationis exemplum culpa iudicis à quo, vel actuarij habere non posse.

breuem aliquem competentem terminum tradatur. Caveat tamen index à quo, nisi verè appellatum fuerit in causa appellabili interim aliquid in præiudicium appellantis attingens, etsi per actum publicum, aut per testium depositiones constituerit acta denegari appellanti, tunc mandato tradendi acta possit index appellationes adiungere, ne interim aliquid noni contra appellantiem intemeretur.

20. Appellationes à Metropolitanis non recipiuntur ab executione decreti Concilij Trid. aut visitationis Apost.

21. Ab executione decreti S. Concilij Trid. aut visitationis Apost. appellationes à Metropolitanis non recipiuntur, nec, si Episcopi virtute eiusdem S. Concilij procedunt ut Sedis Apost. delegati in causis, quæ sub eorum iurisdictione ordinaria non comprehenduntur, salva tamen in hoc casu Legatorum, & Nunciornum Apostol. auctoritate.

22. Appellationes ad effectum devolutivum tantum admittuntur in causis visitationis ordinariorum, aut correctionis morum.

22. In causis verò visitationis ordinariorum, aut correctionis morum quoad effectum devolutivum tantum admittuntur, nisi de gravamine per definitivam irreparabili agatur, vel iura visator citata parte, & adhibita causa cognitione iudicialiter procedit, tunc enim appellationi locus erit quoad effectum suspensivum.

23. Appellatio non admittitur à gravamine, quod per definitivam reparari nequit, nisi visis actis.

23. Cum à gravamine, quod per definitivam reparari nequit, ut indebita incarcerationis, vel tortura, aut excommunicationis etiam comminata, appellatur, non nisi visis actis, ex quibus evidenter appareat de gravamine, appellatio admittitur, aut inhibitis, vel præfatio aliqua concedatur.

24. Causa appellationis dum pendet, appellans in eodem, quo reperitur, carcere permanebit, quoad index, ad quem appellatum est, visis actis, ea causa cognita aliter decreverit, & tunc si à iudice ad quem decreto vim definitivam habente fuerit appellatum, nihil mandare, aut pro sui decreti executione attentare poterit, donec per iudicem superiorem aliud fuerit ordinatum.

24. Causa appellationis dum pendet, appellans in eodem, quo reperitur, carcere permanebit, quoad index, ad quem appellatum est, visis actis, ea causa cognita aliter decreverit, & tunc si à iudice ad quem decreto vim definitivam habente fuerit appellatum, nihil mandare, aut pro sui decreti executione attentare poterit, donec per iudicem superiorem aliud fuerit ordinatum.

25. Acta originalia processuum primæ instantiæ ad iudicem appellationis Notarius mittere non cogatur, nisi probabili aliqua falsitatis causa, & suspicio incidat, quæ iudicialiter obiciatur, & tunc terminata causa remittenda sunt ad ordinarium, ut in suo archivio conserventur.

25. Acta originalia processuum primæ instantiæ ad iudicem appellationis Notarius mittere non cogatur, nisi probabili aliqua falsitatis causa, & suspicio incidat, quæ iudicialiter obiciatur, & tunc terminata causa remittenda sunt ad ordinarium, ut in suo archivio conserventur.

26. Censura ecclesiastica in appellante prolata relaxari, aut nulla declarari per iudicem appellationis non potest, nisi auditis partibus, & causa cognita, tuncque si constituerit eam iustam esse, ad iudicem, qui excommunicavit, appellans remittendus est, ut ab ipso iuxta sacros canones beneficium absolutionis, si humiliter petierit, debitamque emendationem præstiterit, obtineat. Si verò iniustam esse clarè appareat, superior absolutionem impendat; si dubitetur, honestius est ut ad excommunicatorem intra breuem aliquem terminum eidem præfigendum absolvendus remittatur, licet etiam superior hoc casu id ipsum per se præstare iure possit.

26. Censura ecclesiastica in appellante prolata relaxari, aut nulla declarari per iudicem appellationis non potest, nisi auditis partibus, & causa cognita, tuncque si constituerit eam iustam esse, ad iudicem, qui excommunicavit, appellans remittendus est, ut ab ipso iuxta sacros canones beneficium absolutionis, si humiliter petierit, debitamque emendationem præstiterit, obtineat. Si verò iniustam esse clarè appareat, superior absolutionem impendat; si dubitetur, honestius est ut ad excommunicatorem intra breuem aliquem terminum eidem præfigendum absolvendus remittatur, licet etiam superior hoc casu id ipsum per se præstare iure possit.

27. Absolutio ad cautelam non nisi parte citata, & visis actis cum dubietur de nullitate excommunicationis ab homine prolata, vel à iure si concurrat dubium facti, vel probabile dubium iuris, concedenda erit, tuncque ad tempus breve cum reincidentia, & præstita per excommunicatum cautione de stando iuri, & parendo mandatis Ecclesiæ tantum, etsi iuxta formam à iure præscriptam apparebit quem ob manifestam iniuriam excommunicatum fuisse, debitam etiam satisfactionem præstare, & si ob contumaciam manifestam

27. Absolutio ad cautelam non nisi parte citata, & visis actis cum dubietur de nullitate excommunicationis ab homine prolata, vel à iure si concurrat dubium facti, vel probabile dubium iuris, concedenda erit, tuncque ad tempus breve cum reincidentia, & præstita per excommunicatum cautione de stando iuri, & parendo mandatis Ecclesiæ tantum, etsi iuxta formam à iure præscriptam apparebit quem ob manifestam iniuriam excommunicatum fuisse, debitam etiam satisfactionem præstare, & si ob contumaciam manifestam

festam expensis pariter satisfacere, & cauere de iudicio facti coram excommunicatore quis tenebitur priusquam ad cautelam absoluitur.

28. A sententia definitiua contra verum contumacem prolata appellatio non recipiatur, nec inhibitiō, aut alia quauis prouisio quandiu appellans in huiusmodi vera contumacia praesentiter concedatur.

Haftenus S. Congregatio.

29. Nec Episcopus, seu vicarius, &c.] Archiepiscopum non debere se ingerere in prima instantia causarum, quae agitantur coram eius suffraganeo, cui inhibendum non est, nec ille tenetur deferre appellationi, nisi in casibus Bullae Gregorij XIII. quae est 24. in Bullario, referunt decisum Zerol. in praxi Episcop. verbo appellatio, vers. ad decimum, Hieron. Roderic. d. resol. 10. num. 21.

30. Metropolitanum non posse cognoscere etiam citra praesudicium cursus causae coram Episcopo, neque ad eum effectum etiam absque vlla inhibitione posse simpliciter mandare vt sibi transmittatur copia processus expensis appellantis extra casus à Concilio concessos appellandi, referunt decisum Quarant. d. auctor. 18. vers. primo quare, Hieron. Roderic. d. resol. 10. num. 22.

28. Appellatio non recipitur à sententia definitiua contra verum contumacem prolata.

29. Archiepiscopus non debet se ingerere in prima instantia causarum, quae agitantur coram eius suffraganeo.

30. Metropolitanus non potest cognoscere in prima instantia etiam citra praesudicium cursus causae coram Episcopo.

In criminibus appellationis causa à sententia Episcopi quando Metropolitanano, & quando vni ex vicinioribus sit committenda, eorumque vicarijs, & non inferioribus.

C A P V T II.

1. Hunc text. allegat, & illius summam refert Sbroz de officio vicarij lib. 3. quest. 3. vbi quest. 5. resoluit posse vicarium Patriarchae, Archiepiscopi, vel Episcopi cognoscere causas appellationum, quas deuoluunt ad ipsos.

2. Metropolitanano, seu illius etiam vicario.] Legatos, seu Nuncios Apostolicos non posse committere istas causas suis Auditoribus vt illas videant tanquam iudices delegati, resoluit Aldan. in compendio canonice. resolut. lib. 5. tit. 8. num. 10. vbi ait sic fuisse resolutum 6. Octobris 1588. & subdit sub die 24. Maij 1590. fuisse decisum sententias latas ab Auditoribus Nunciorum Sanctissimi in causis appellationum in criminali, nullas esse, nec propter vtilitatem publicam & communem partium errorem sustineri.

3. Vni ex vicinioribus Episcopis.] A decretis, & sententijs ordinarij, qui etiam tanquam Sedis Apostolicae delegatus ex decreto Concilij processit, appellandum esse ad Metropolitanum, non autem ad Sedem Apostolicam. tener Aldan. vbi supra.

4. In causis vero criminalibus, vel beneficalibus specialiter commissis vicario, appellari ab eo ad Episcopum cum dicatur ordinarijs, resoluunt

2. Legati, seu Nuncijs non possunt committere causas criminales suis Auditoribus.

3. Appellandum est ad Metropolitanum à sententijs ordinarij in causa criminali procedentis ex decreto Concilij etiam tanquam Sedis Apostolicae delegatus.

4. Appellandum est à vicario ad Episcopum

in causis criminalibus, vel beneficiis specialiter commissis vicario.

resolunt glos. verbo officialem, in cap. 2. de officio vicarij lib. 6. & ibi Lap. num. 12. Anch. num. 2. Domin. num. 9. Franch. num. 4. in fine, August. Berol. in rub. de offic. deleg. num. 2. & 26. & consil. 22. num. 12. vol. 1. Felin. d. rub. de officio delegat. num. 4. & in cap. licet num. 1. cum seqq. de officio ordinarij, Rot. decis. 7. de officio vicarij, alias 371. in nouis, Marant. de ordine iudic. part. 4. dist. 5. in princip. num. 16. Anton. Cuch. lib. 2. instit. maior. tit. 8. de vicar. num. 112. cum seqq. Sbroz de officio vicarij lib. 2. quest. 55. num. 35. cum seqq. Sanch. de matrimon. lib. 3. dist. 29. num. 6. Iacob. de Laurent. in trat. de iudice suspecto, cap. 4. num. 12. Nicol. Garc. de beneficijs p. 5. cap. 8. num. 40.

*Acta prima instantie intra triginta dies dentur gratis
reo appellanti.*

C A P V T III.

1. Doctores referuntur de materia huius cap. agentes.

1. **V**ide Sbroz de officio vicarij lib. 3. quest. 9. vbi de intellectu, Soar. de Pace in prat. tom. 2. p. 5. cap. vnic. num. 14. Mendez de Castro in praxi Lusitana lib. 2. cap. 11. num. 14. Nouar. in singul. iuris canon. sing. 7.

2. Intellectus huius decreti.

2. Intelligendam esse hunc text. de persona iudicis, qui in criminali causa sententiam tulit, à qua appellatum fuit, vt scilicet quantum in se erit acta ipsa postulanti exhibeat gratis, itaut nullam mercedem sibi eo nomine accipiat: at verò cap. 20. sess. 24. de reform. intelligendum esse de persona Notarij, qui ipsam actorum copiam tenebitur exhibere appellanti congrua mercede accepta, resoluunt Sbroz. d. loco, Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 5. tit. 8. num. 30. vbi refert ita dictum sub die 27. Septembris 1627.

3. Appellans in causis criminalibus tenetur intra sex menses causam persequi, & expeditionem reportare.

3. *Acta prima instantie omnino producat.* In causis criminalibus, qui pecuniariam passus fuerit sententiam, si casus sit appellabilis, vt supra ad cap. 1. dictum est, tenebitur appellans infra sex menses à die ipsius interpositæ appellationis computandos ita coram iudice appellationis causam suam persequi, vt etiam expeditionem reportet, quibus elapsis, & expeditione coram iudice à quo non teproducta, tenetur idem iudex à quo ad quancunque fisci instantiam, etiamsi acta fuerint transportata, sententiam ipsam debitæ executioni omni mora postposita demandare, vt statuit sanctæ mem. Pius V. in sua constit. 143. incip. Licet, refert Massobr. de diacesana Synodo cap. 4. dub. 21. secundum Romanam impress.

Quando

*Quando certus Episcoporum numerus à iure requisitus non potest
assistere Episcopo deponenti ac degradanti clericum, assistant
totidem Abbates certi eiusdem diocesis, quibus assistere
non valentibus assistant persona alioquin
in dignitate constituta.*

CAPVT IV.

1. **D**E materia huius text. vide Locat. in opere ind. verbo degradatio, Conrad. Brun. de heret. lib. 4. cap. 13. Simanch. de cathol. institut. rit. 46. num. 69. Ioan. Roj. in singularibus fidei. sing. 48. Bernard. & Salzed. in pract. cap. 143. in nouiss. edit. Henriq. in summa lib. 13. c. 5 §. 2. Menoch. de arbit. casu 415. Sbroz de officio vicarij lib. 2. quest. 157. Cened. ad Decretal. collect. 65. num. 3. Zerol. in praxi Episcop. verbo degradatio, Piafsec. in simili praxi p. 2. cap. 4. num. 93. in fine, & num. 94. Farin. in praxi crimin. p. 1. quest. 8. num. 72. Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 4. a num. 47. Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 2. cap. 1. vers. degradatio, Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 32. tract. 2. num. 52. Carol. de Grassis de effectibus cleric. effectus 1 a num. 314. Monet. de distribut. quotidian. quest. 17. a num. 1. Bellet. disquisit. clericul. p. 1. tit. de fauore clericorum personali §. 10. a num. 3. Fernandez in exanixe Theologia moralis p. 2. cap. 14. §. 1. Scip. de Rubéis, & Gaunt in aphorismis Episcop. verbo degradatio, Illustriss. D. Roder. à Cunha in tract. de confessoribus sollicitantibus mulieres in confessione q. 24. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 110.

1. Doctores de materia huius cap agentes.

2. *Vt ob eorum atrocitatem, &c.* Crimina, quæ iure communi attententent merentur realem degradationem, & curiæ seculari traditionem, tria principaliora numerantur, videlicet hæresis, falsi in litteris Apost. commissi, & conspirationis contra proprium Episcopum, de quibus omnibus egi d. alleg. 110. num. 11. his addendum duxi plura alia Summorum Pontific. constitutionibus expressè cauta, crimen scilicet nefandum, ibid. num. 19. crimen abortus animati, etiam ibid. num. 20. crimen sollicitantium mulieres in confessione, si delicti grauitas petat, ibi num. 20. & non ordinatorum celebrantium, vel sacramentalem confessionem audientium, etiam ibi num. 18. ac incorrigibilium, qui transierint in profundum omnium malorum, ac commiserint aliquid immanum, & horrendum delictum, ibid. quoque num. 13.

2. Degradationem realem, & curiæ seculari traditionem quæ crimina merentur.

3. *Certus Episcoporum numerus requiritur.* Videlicet duodecim Episcoporum, si degradetur Episcopus, sex si degradetur Presbyter, tres si Diaconus, vel Subdiaconus degradentur, vt in cap. si quis tumidus, & in cap. felix 15. quest. 7. ita Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 141. vers. non tamen, in fine, Piafsec. d. p. 2. cap. 4. num. 93. in fine, Mar. Alter. d. disp. 2. cap. 7. à princ. Bellet. d. §. 10. num. 7. Ego ipse d. alleg. 110. num. 22.

3. Episcoporum numerus qui requiritur in degradationibus.

4. *Episcopum per se, seu illum vicarium, &c.* Posse proprij Episcopi vicarium generalem contra clericum in sacris etiam presbyteratus

4. Vicarius generalis proprij Episcopi potest ad verba legum

O ordine

Presbyteri depositionem procedere, ad actualem verò solum proprius Episcopus.

ordine insignitum ad illius condemnationem, & verbalem depositionem procedere, ad actualem verò solum Episcopum proprium per se ipsum, resoluunt Henric. in *summa* lib. 13. c. 43. §. 5. Soar. de *censur. diff.* 30. *scilicet*. 1. num. 19. Auila *cod. tract.* p. 3. *diff.* 5. dub. 1. *concl.* 3. Sayr. in *simili tract.* lib. 5. cap. 20. num. 18. Franc. Leo in *thesauro fori eccles.* p. 1. cap. 4. n. 47. & 48. Aldrete de *religiosa disciplina tuenda* lib. 1. cap. 3. num. 18. Piafec. d. cap. 4. num. 93. in *fine*, Bellet. d. §. 10. num. 7. Seraphin. de Freitas ad *tract. Illustriss. D. mei Roderici à Cunha de confessorijs sollicitantibus mulieres in confessione, quest.* 24 num. 107. Ego ipse d. alleg. 110. num. 7.

5. Episcopus electus, & confirmatus ante consecrationem non potest actualiter clericum degradare.

5. Episcopum electum, & confirmatum ante consecrationem non posse actualiter clericum degradare, quia huiusmodi degradatio videtur quidam actus ordinis dependens ab ipsa consecratione, posse tamen verbaliter deponere etiam in ordine ad actualem degradationem, quia est actus solius iurisdictionis, resoluit Mar. Alter. d. *tom.* 2. *diff.* 2. cap. 7. *versus* querunt Doctores, ego ipse d. alleg. 110. num. 24.

6. Praelati Religiosorum non habent iure communi facultatem deponendi, vel degradandi suos subditos.

6. Praelatos Religiosorum non habere facultatem deponendi, vel degradandi suos subditos, nisi illis concessum sit per privilegium, vel consuetudinem à Romano Pontifice toleratam, tenent Sayr. d. cap. 20. num. 28. Syluest. in *summa* verbo *degradatio* 1. Auila d. *diff.* 5. dub. 4. post alios Bonacin. de *censur. diff.* 4. *puncto unic.* num. 8. Ego ipso d. alleg. 110. num. 25.

7. Crimina quæ merentur verbalem depositionem.

7. Necnon verbalem depositionem, &c.] Crimina quæ merentur verbalem depositionem, referunt Bertachin. de *Episcopo pari* §. lib. 4. *tit. de causa mat. degradar.* Henric. d. cap. 55. §. 5. Monet. d. *quæst.* 17. num. 6. Ego ipse d. alleg. 110. num. 10.

8. Albates degradationi assistentes sunt iudices assessores.

8. Assistentibus totidem Abbatibus, &c.] Illos esse iudices assessores, ac proinde eorum suffragio standum esse post Gemin. & Syluest. resoluit Soar. de *censur. tom.* 5. *diff.* 30. *scilicet*. 1. num. 20. contra Aldret. de *religiosa disciplina tuenda* lib. 2. cap. 17. num. 15. existimantem eos nec assessores, nec consultores esse, sed adhibitos ad solemnitatem.

Gratias mendacijs, aut taciturnitate extortas pro remissione peccati, aut pœna, ad quam criminosus fuerat condemnatus, reuocet u, qui gratiam fecisse videbatur.

C A P V T V.

1. Principis venia dicitur subrepticia non facta mentione de iterato crimine.

Vide Franc. Leon. in *thesauro fori eccles.* p. 2. cap. 2. num. 66. 1. Verum etiam alterius delicti veniam, &c.] Subreptitiam dici Principis veniam non facta mentione de iterato crimine, tenent Padil. in *transigere* num. 63. C. de *transact.* Tiraq. de *pœnis temper. causa* 10. num. 4. Henric. in *summa* lib. 13. cap. 30. §. 1. Gutier. canon. lib. 2. c. 15. n. 86. Cened. ad *Decretal. collect.* 34. num. 4. Farin. in *praxi crimin.* p. 1. q. 6. num. 49. Nicol. Garc. de *benef.* p. 8. cap. 3. num. 28. Card. Tusch. *pract. concl. tom.* 7. *concl.* 730. Sanctarel. *var. resolut. quæst.* 50. num. 20.

2. Et

1. Et obtentam remissionem alicuius delicti non facta mentione prioris condonationis eiusdem, vel alterius eiusdem generis, subreptitiam esse docent Couar. lib. 1. var. cap. 20. num. 8. Clar. §. fin. quest. 59. num. 9. Anton. Gom. tom. 3. var. cap. 30. num. 69. Molin. de primigen. lib. 2. cap. 4. num. 52. & lib. 4. cap. 3. num. 43. Menoch. de arbitr. casu 203. num. 32. Sanctar. loco proxime citato.

3. Non admittat.] Est enim ipso iure nulla gratia subreptitiè impetrata, vt tradunt Felin. per text. ibi in cap. ad audiendam, num. 22. de rescript. Menoch. de arbitr. casu 201. num. 2. Sutr. decis. 307. num. 17. Sanctarel. var. resolut. quest. 50. num. 3. Monet. de commut. vltim. volunt. cap. 6. num. 133.

4. Et quamlibet expressionem falsam vitare gratiam, etiam quod aliàs esset Princeps concessurus, tenent Caputaq. decis. 49. & decis. 254. num. 4. p. 2. Nicol. Garc. de benefic. p. 6. cap. 6. num. 197. Nec ad euitandam subreptionem sufficere aliquod ex narratis verificari ad sustinendam gratiam, sed omnia esse verificanda, docent Azeved. conf. 34. Gu-tier. canon. lib. 2. quest. 15. n. 68. & n. 108. Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 193. Rot. decis. 634. p. 1. diuers.

2. Remissio obtenta alicuius delicti non facta mentione prioris condonationis eiusdem, vel alterius eiusdem generis, est subreptitia.

3. Gratia subreptitiè impetrata est ipso iure nulla.

4. Expressio qualibet falsa vitiat gratiam, etiam quod aliàs esset Princeps concessurus.

Episcopus nequaquam moneatur, aut citetur vt personaliter compareat, nisi ob causam ex qua deponendus, aut priuandus veniret.

CAPVT VI.

1. **V**ide Sbroz. de vicario Episcopi lib. 2. quest. 58. num. 7. & quest. 59. num. 2. vers. nec dicatur, Clar. §. fin. quest. 37. vers. vltius quaro, Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 124. lit. A. in nouiss. impress. Stephan. Gratian. discept. forensium, cap. 169 num. 15. Vgolin. de officio Episcopi t. 2. §. 2. n. 4. vers. decimo, metipsum in simili tract. p. 3. alleg. 112. num. 6. Alzed. in praxi Episcop. p. 2. cap. 7 num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 41. num. 5. vbi decretum hoc intelligit procedere in Episcopis non residentibus, qui isti solum possunt citari, seu moneri ad comparendum ob causam, ob quam venirent deponendi, seu priuandi, additque Episcopos residentes, etiam si sit causa atrocissima, vtpote hæresis, aut læsæ maiestatis, minimè posse citari ad personaliter comparendum per quoscunque iudices ordinarios, vel delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, nisi de expressa, & speciali commissione manu Papæ signata. Et expressè Pius I V. in sua constit. incip. De salute gregis, anno eius primo statuit Episcopos ex quouis delicto etiam atrocissimo ad Roman. Curiam citari non posse, nisi in primis accedat specialis commissio Papæ, vt testatur Erasim. à Cochiet de iurisdic. ordinarij in exemptis, p. 1. quest. 41. quem refert Rod. alleg. 112. num. 7.

2. Doctores de materia cap. agentes.

*Testes contra Episcopum quibus qualitatibus pradii esse debeant
isq; carentes granibus panis mulctandi.*

CAPVT VII.

1. **V**Idetur quæ dixi de officio, & potestate Episcopi p. 3. allegat. 112. num. 11.

*Causa Episcoporum quando coram Pontif. referantur,
& per ipsum terminentur.*

CAPVT VIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**Idetur Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 124. lit. A. vers. hoc de clericis, in fine, Henric. in sum. lib. 13. c. 55. §. 2. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 80. Illustrif. D. Rodericum à Cunha in tract. de confessoribus solicitantibus mulieres in confessione q. 12. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 112. à princip. & latius infra sess. 24. de reform. c. 5. Alzed. in praxi Episcopi p. 2. cap. 7. à num. 1.

2. Archiepiscopus non potest iudicare causas vertentes inter Episcopos Suffraganeos.

2. Archiepiscopus non potest iudicare causas vertentes inter Episcopos Suffraganeos, resoluit Aldan. in compendio canon. decis. lib. 1. tit. 1. n. 8. ubi testatur ita fuisse decisa in 5. Congr. causis Episcoporum præposita in vna Region. 31. Maij 1588.

XX

De sanctissimo Pœnitentia sacramento.

1. Doctores de sacramento Pœnitentia agentes.

1. **V**Idetur Theologos cum Magistro in 4. dist. 14. S. Thom. p. 3. q. 84. ubi Nagnus, & Vasquez, Viator. Armil. Siluest. & alios Summis verbis confessio, & verbo pœnitentia, Polianth. eod. verbo, Hieron. Onuphr. Luc. Pinell. & Thom. Zerol. in suis tractat. de pœnitentia, Card. Bellarm. in suis controuerf. cathol. lib. vnc. de pœnitent. Soar. tom. 4. de pœnit. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 3. cum tribus seqq. Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 1. lib. 1. cap. 1. cum seqq. Henric. in sum. lib. 4. de pœnitentia, Viuald. in candel. aureo tit. de pœnitentia, Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de sacram. ubi de pœnitentia, Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 29. Ægid. de Coninck de sacrament. & censur. tom. 1. disp. 1. Bonacin. de sacrament. disp. 5. de pœnitentia, Galgan. de iure publico lib. 3. tit. 89. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. tract. 5. cap. 1. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. de sanctissimo sacramento Pœnitentia, Filliuc in quæst.

De necessitate, & institutione sacramenti Pœnitentia.

CAPVT I.

1. **V**ide Soar. *tom. 4. de pœnit. disp. 16. sect. 1. n. 4. cum seqq.* Sayr. *de Sacramentis in genere lib. 2. cap. 2. q. 1. art. 1. vers. de pœnitentia*, Valent. *tom. 4. disp. 7. q. 9. puncto 2.* Iacob. de Graff. *in aureis decis. p. 1. lib. 1. c. 1. n. 5.* Nugn. *q. 84. art. 3. dub. 2. concl. 2.* Pitigian. *disp. 17. quæst. univ. art. 6. concl. 2.* Valq. *in 3. p. som. 2. disp. 60. & 135. n. 10. & tom. 4. q. 84. art. 1. dub. 1. & q. 93. art. 1. dub. 4. cum seqq.* Ægid. de Coninck *de Sacram. & censur. tom. 1. q. 65. art. 1. & q. 66. num. 140.* Valer. Reginald. *in praxi fori pœnit. lib. 28. num. 39. cum seqq.* Emman. de Valle *de incantat. & ensalmis, opusculo 1. sect. 2. c. 11. n. 18. cum seqq. & cap. 13. n. 6.* Bonacin. *de Sacrament. disp. 5. q. 2. puncto 4. à num. 1.* Fernandez *in examine Theolog. moralis p. 3. cap. 6. §. 1. n. 2.* Molfes. *in sum. Theolog. moralis tract. 7. cap. 3. n. 13. cum seqq.* Filliue. *in quæst. moralib. tract. 6. cap. 2. n. 44. cum seqq.* Fagundez *in quinque Ecclesia præcepta, præc. 2. lib. 1. in præmio*, Paul. Layman. *in sum. Theolog. moralis lib. 5. de sacrament. tract. 6. cap. 2. & cap. 3. in princ.*

1. Pœnitentia necel-
 sitas, & institutio

De differentia sacramenti Pœnitentia, & Baptismi.

CAPVT II.

1. **V**ide Paul. Fufe. *de visitat. lib. 2. cap. 3. num. 35.* Valent. *tom. 4. disp. 7. quæst. 1. puncto 5.* Soar. *tom. 4. de pœnitent. disp. 17. sect. 1. vers. secunda veritas fidei*, Ægid. de Coninck *de sacrament. & censur. tom. 1. quæst. 68. art. 3. num. 41.* Valer. Reginald. *in praxi fori pœnitent. lib. 28. num. 38.* Homobon. de Bonis *de examine ecclesiast. p. 1. tract. 3. cap. 3. quæst. 32.* Ioan. Valer. *de different. inter utrumque forum, verbo Baptismi, differ. 1.*
2. *Sed ante hoc tribunal, &c.]* Ex his verbis colligi absolutionem non posse absenti validè impendi, sic probant *infra* referendi. Text. iste assignans differentiam inter Baptismum, & pœnitentiam, dicit Christum velle eos, qui post Baptismum peccarunt, sisti ante hoc tribunal, ut per Sacerdotis sententiam possint liberari; sed sisti ante tribunal, est actu se præsentem constituere ante tribunal, ut patet ex *totò tit. ff. si quis caution. in iudicio sistendi causa factis*; ergo pœnitens debet actu se præsentem constituere in obtinenda absolutione; ita Valent. *tom. 4. d. 7. q. 11. p. 1. col. 15.* Emman. *Sà verbo absol. n. 10.* Soar. *tom. 4. disp. 19. sect. 3. n. 7.*

1. Pœnitentia, &
 Baptismi differen-
 tia.

2. Absolutio sacra-
 mentalis non potest
 absenti validè im-
 pendi.

Pesant. *in addit. ad 3. p. quæst. 10. ad fin. disp. 3.* Henriq. *in sum. lib. 5. cap. 2. num. 7. lit. F.* Valer. Reginald. *in praxi fori pœnit. lib. 6. num. 5.* & ideo Clemens VIII. in generali inquisitione S. vniuersalis Inquisitionis, sub die 20. Iunii 1602. prohibuit sub grauibus pœnis propositionem, & vti falsam, scandalosam & temerariam damnauit, videlicet licere per litteras, seu internuncium Confessario absenti peccata sacramentaliter confiteri; quod decretum referunt Fernandez *in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 6. § 6. num. 29.* Ioan. Valer. *de differentiis inter utrumque forum, verbo Pœnitentia, differ. 9. in fine.* Bonacin. *de censur. extra Bullam Cœna, disp. 2. q. 3. puncto 33.* Ego ipse *de officio, & potest. parochi cap. 19. num. 44.*

3. Pœnitentia laboriosius quidā Baptismus a S. Patris dicitur fuit.

4. Pœnitentia sacramentum est necessarium necessitate medij in re, vel in voto lapsi post Baptismum.

5. Peccatum actuale, & originale commissum ante Baptismum non est materia sacramenti Pœnitentia necessaria, vel sufficiens.

3. *Ut meriti pœnitentia, &c.* Vide Nau. *in cap. ult. de pœnitent. disp. 7. § quod quamuis, num. 10. & 11.* Sayr. *de sacram. in genere, lib. 5. cap. 1. q. vnic. art. 2. vers. de pœnitentia.*

4. *Ei autem hoc sacramentum, &c.* Vide S. Thom. *in addit. ad 3. p. quæst. 6. art. 1. vbi Nugn. dub. 2.* Soar. *tom. 4. de pœnit. disp. 17. sect. 2. n. 3. & sect. 3. num. 3.* Henriq. *in sum. lib. 4. cap. 2. § 1. & 2.* Valq. *tom. 4. disp. 84. art. 5. dub. vnic. num. 44.* Valer. Reginald. *in praxi fori pœnitens. lib. 6. num. 42. & lib. 28. num. 40.* Bonacin. *de sacram. ni. disp. 5. q. 2. puncto 3. n. 1.* Fagundez *in quinque Ecclesia præcepta, præc. 2. lib. 2. cap. 1. n. 2.* Fernandez, *in exam. Theol. moral. p. 3. c. 6. § 1. n. 3.*

5. *Post Baptismum.* Ergo peccatum originale, ac etiam actuale commissum ante Baptismum non est materia sacramenti Pœnitentia necessaria, vel sufficiens, ita Medin. *in Cod. de Confessione q. 5. ad fin. Sor. in 4. disp. 14. q. 1. art. 2.* Henriq. *d. lib. 4. c. 9. § 1.* Valer. Reginald. *d. lib. 6. n. 104.* Bonacin. *d. disp. 5. q. 3. puncto 1. n. 4.*

De partibus, & fructu sacramenti Pœnitentia.

CAPVT III.

1. Forma sacramenti Pœnitentia.

1. **D**ocet sancta Synodus in præsentī, sacramenti Pœnitentia formam, in qua præcipue ipsius vis sita est, in illis ministri verbis positam esse, *Ego te absoluo, &c.* & colligant ex hoc text. Nauar. *in man. cap. 26. num. 2.* Soar. *tom. 4. de pœnit. disp. 19. sect. 1. num. 21.* Henriq. *in sum. lib. 4. cap. 11. § 3.* Nugn. *p. 3. quæst. 84. art. 3. dub. 2. vers. multa dubiola.* Valq. *tom. 4. disp. 84. art. 3. dub. 4. num. 4.* Pitigian. *de pœnitent. disp. 14. quæst. 4. art. 5. ad fin.* Marcel. Megal. *p. 1. instit. Confessar. lib. 2. cap. 9. cum figg.* Petr. de Ledesma *in sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. Pœnitentia, cap. 3. dub. 3. num. 30. vers. primera conclusion.* Sayr. *de Sacram. in genere lib. 1. cap. 3. quæst. vnic. art. 5. vers. in Pœnitentia sacramento.* Valer. Reginald. *in praxi fori pœnitens. lib. 8. num. 2.* Molfes. *in sum. Theolog. moralis tract. 7. cap. 5. de forma sacramenti Pœnitentia.* Bonacin. *de Sacrament. disp. 5. quæst. 4. puncto 1. num. 1.* Filliuc. *in quæst. moralib. tom. 1. tract. 6. num. 61.*

CUM

Concilij Trid. Sess. XIII. de sacram. Pœnit. Cap. I V. III

cum segg. Fagundez in *quinque Ecclesie precepta, precept. 2. lib. 2. cap. 9.* Fernandez in *examine Theologia moral. p. 3. cap. 6. §. 8. num. 4.* Paul. Laymann in *Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. cap. 3. num. 8. in fine.* Valent. *tom. 4. disp. 7. q. 1. puncto 3.* vbi in *vers. ad illud.* respondet particulam, &c. qua vsus est Concilium in præfenti, post illa verba, *Ego te absoluo*, non addi ad ostendendum alia verba esse de essentia, sed ad indicandum alia posse adiungi, quæ de more adiunguntur, & non sunt de essentia, Aëgid. de Coninck de *Sacrament. tom. 2. disp. 4. de pœnitent. dub. 8. à num. 49.* vbi subdit dictam particulam, &c. addi à Concil. in præfenti, vt indicaret se non definire an alia verba requirantur, sed hoc relinquere Doctõribus disputandum; in summa omnes concludunt ad essentiam, & valorem Sacramenti sufficere hæc duo verba explicitè prolata, *Absoluo te.*

Particula, & cetera, qua vsus est Concil. in forma pœnitentiz tradenda quid importet.

2. *Sunt autem quasi materia, &c.*] Vide S. Thom. 3. p. *quest. 84. art. 1.* vbi Nugn. Soar. d. *tom. 4. disp. 18. sect. 3.* Nauarr. in *man. pral. 10. num. 3.* & in *summa de pœnit. disp. 5. num. 18.* Henric. d. *lib. 4. cap. 9. & 10.* Fernandez in *examine Theolog. moral. p. 3. cap. 6. §. 3. num. 1.* Sayr. d. *lib. 1. cap. 3. q. vnic. art. 7. vers. ad primum, in med.* Aëgid. de Coninck de *Sacram. tom. 2. disp. 4. à num. 27. & præcipuè num. 32.* Bonacin. d. *disp. 5. quest. 3. puncto 2. num. 1.* Molfes. in *summa Theolog. moralis tract. 7. cap. 3. num. 21.*

2. Materia proxima sacramenti Pœnitentiz sunt actus pœnitentis.

3. Materiam verò remotam huius Sacramenti necessariam, esse peccatum actuale commissum post Baptismum, resoluunt Doctores citati in *collecl. ad cap. 2. num. ult. huius sess.* quibus addo Fernand. d. *cap. 6. §. 2.* Sufficientem autem materiam, sed non necessariam esse quodlibet peccatum, iam semel ac sæpius ritè, & rectè confessum, definiuit Benedictus XI in *Extravag. 1. de privileg. & tradunt Fernandez d. cap. 6. §. 2. n. 3.* Sot. Tolet. Soar. & Henric. quos refert & sequitur Fagundez in *quinque Ecclesie precepta, precept. 2. lib. 2. cap. 1. num. 14.*

3. Materia remota sacramenti Pœnitentiz est peccatum actuale commissum post Baptismum.

4. *Reconciliatio est cum Deo, &c.*] Vide Molfes. d. *tract. 7. cap. 6. num. 12.*

4. Pœnitentiz effectus quantum ad eius vim & efficaciam, est reconciliatio cum Deo.

De contritione.

C A P V T IV.

1. **V**ide S. Thom. 3. p. *quest. 85. cum segg.* vbi omnes eius expositores, & præcipuè Vazq. & Nauarr. in *manual. cap. 1. num. 6.* Iacob. de Graff. in *auris decis. p. 1. lib. 1. à cap. 2. vsque ad 7.* Ioan. Maldonat. *tom. 2. de pœnit. tit. de contritione.* Henric. in *summa lib. 4. cap. 17. cum segg.* Luc. Pinel. de *sacram. Pœnitent. vbi de contris.* Soar. *tom. 4. de pœnitent. disp. 4.* Hieron. Onuphr. de *pœnit. disp. 2.* Marcel. Megal. p. 1. in *istis. confessor. lib. 4.* Balduin. iun. *super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 5. cap. 3.* Aëgid. de Coninck de *Sacrament. & censur. tom. 1. q. 68. num. 30. & tom. 2. disp. 1. dub. 2. num. 13.* cum segg. Petr. de Ledesma in *summa p. 1. de Sacrament. vbi de pœnit. cap. 6. & 7.*

1. Doctores de contritione igitur.

et 7. Fernandez in *examine Theologiae moralis* p. 3. cap. 6. §. 4. Bonacin. de *Sacrament. disp. 5. quest. 5.* Galgancet. de *iure publico*, lib. 3. tit. 90. Molfes. in *summa Theologiae moral. tract. 7. cap. 7.* Paul. Comitoli. *respons. moral. lib. 1. quest. 32. num. 2. vers. qui verò*, Iul. Lauor. de *Iubilaeo* p. 1. cap. 14. num. 67. cum *segg.* Homobon. de *Bonis de examine ecclesiast. tract. 5. cap. 1. quest. 7.* Vincent. Filliuc. in *quest. moralib. tract. 6. cap. 7. cum segg.* Fagundez in *quinque Ecclesiae praecepta*, praecept. 2. lib. 2. cap. 3. Paul. Laymann in *Theologiae moralis lib. 5. tract. 6. cap. 4.*

2. Contritio animi
dolor ac detestatio
eius.
3. Attititio quid.

2. *Animi dolor ac detestatio est.*] Vide Fernandez d. cap. 6. §. 4. num. 5. Molfes. d. tract. 7. cap. 2. num. 39. cum *segg.* Fagundez d. lib. 2. cap. 5. num. 9.
3. *Illam verò contritionem imperfectam, &c.*] Vide Soar. d. tom. 4. disp. 5. Henriq. d. lib. 4. cap. 17. §. 4. & cap. 26. §. 5. Valent. tom. 2. disp. 2. q. 8. punct. 2. Pitigian. p. 2. disp. 14. quest. 2. art. 6. concl. 2. Chamerot. de *Sacram. tract. 6. de contrit. dub. 2.* Onuphr. d. disp. 2. sect. 1. q. 3. Valer. Reginald. in *praxi fori poenit. lib. 5. num. 71. cum segg.* Zerol. de *poenit. cap. 6. dub. 2. & 3.* Fernandez d. cap. 6. §. 4. num. 12. cum *segg.* Bonacin. d. disp. 5. quest. 5. puncto 3. Molfes. d. tract. 7. cap. 8. Fagundez d. lib. 2. c. 4. & 5. Paul. Laymann d. lib. 5. tract. 6. cap. 4.

4. *Quamobrem falsò quidam, &c.*] Vide Molfes. d. tract. 7. cap. 6. num. 14.

De confessione.

C A P V T V.

1. Doctores de sacramentali confessione agentes.

1. **V**ide S. Thom. 3. p. quest. 90. cum *segg.* vbi latissimè Vazquez, Nauarr. in *man. cap. 2. num. 1. cum segg.* & cap. 21. num. 30. & 34. & in *summa de poenit. disp. 1. num. 18.* Ioan. Maldon. tom. 2. de *poenit. in controuers. de confess.* Luc. Pinel. de *sacramento Poenitentiae*, tract. 2. de *confess.* Vincent. Mazzol. in *brevi regula ad Confessarij*, & *consentis munus rectè obeundum*, Iacob. de Graff. in *aureis decis. p. 1. lib. 1. cap. 8. cum segg.* Henriq. in *summa lib. 5.* Marcel. Megal. p. 1. *institute confessar.* Petr. de Ledesma in *summa part. 1. vbi de sacramento Poenitentiae*, cap. 8. Aegid. de Coninck de *Sacrament. tom. 2. disp. 4. à num. 27.* Valer. Reginald. in *praxi fori poenit. lib. 6. à num. 28.* Galgancet. de *iure publico lib. 3. tit. 92.* Fernandez in *examine Theologiae moralis* p. 3. cap. 6. §. 6. Bonacin. de *Sacrament. disp. 5. quest. 5. sect. 2.* Iul. Lauor. de *Iubilaeo* p. 1. cap. 14. Molfes. in *summa Theologiae moral. tract. 7. cap. 9. cum segg.* Vincent. Filliuc. in *quest. moralib. tract. 7.* Fagundez in *quinque Ecclesiae praecepta*, praecept. 2. lib. 3. Paul. Laymann in *Theologiae moralis lib. 5. tract. 6. cap. 5.* Leon. de officio, & potestate confessoris.

2. Peccata omnia mort. post Baptismum commissa necessariò explicanda sunt in confessione.

2. *Omnia peccata mortalia, &c.*] Peccata omnia mort. post Baptismum commissa necessariò explicanda esse in confessione, docent S. Thom. in 4. disp. 47. quest. 3. art. 4. Soar. tom. 4. de *poenit. disp. 22. sect. 1. num. 6.* Valent. tom. 4. disp. 7. quest. 11. puncto 1. col. 4. Henriq. d. lib. 5. cap. 5. §. 8. Pitigian. p. 2. disp. 17. q. vnic. art. 6. concl. 1. & art. 11. concl. 1. Aegid. de Coninck d. tom. 2.

d. tom. 2. disp. 7. dub. 1. concl. 1. Fernandez d. cap. 6. §. 6. n. 2. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 91. & 99. Bonacin. d. quæst. 5. sect. 2. puncto 4. num. 1. Fagundez d. præcept. 2. lib. 1. in præm.

3. *Post diligentem sui discussionem, &c.*] Pœnitentem circa peccata mortalia tantam inquisitionem præmittere debere, quantum adhiberet in negotio arduo, seu quanta iudicio prudentis viri iudicatur sufficiens ad omnia peccata in memoriam revocanda, colligunt Nauarr. in man. cap. 9. num. 10. Henriq. d. lib. 5. cap. 5. à princip. Nugn. in addit. ad 3. p. quæst. 9. art. 2. dub. 1. diff. vnic. vers. circa octauam conclusionem, Pefant. etiam in addit. ad 3. p. quæst. 10. de integr. confess. disp. 5. Zerol. de pœnit. cap. 7. quæst. 35. Ægid. de Coninck d. disp. 7. dub. 9. num. 71. Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacrament. vbi de pœnit. cap. 16. concl. 6. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 9. & 10. Bonacin. d. disp. 5. quæst. 5. sect. 2. puncto 2. §. 1. num. 2. Lauer. d. cap. 14. num. 16. cum seqq. Fernandez d. p. 3. cap. 6. §. 6. num. 23.

4. *Quam venialia, &c.*] Peccata venialia possunt à pœnitente omitti, nec qui ea tantum habet, obligatur per se ex præcepto Ecclesiæ confiteri, ita Victor. de Sacrament. n. 158. Viuald. in candel. aureo, vbi de Confess. num. 51. Soar. tom. 4. de pœnit. disp. 36. sect. 2. num. 6. Nauarr. in cap. fratres, de pœnit. dist. 5. num. 62. Henriq. d. lib. 4. cap. 4. §. 1. litt. B. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 7. cap. 39. quæst. 3. Fernandez p. 2. cap. 8. §. 3. num. 4. & p. 3. c. 6. §. 6. num. 14. Luc. Pinel. tract. 2. de confess. cap. 7. dub. 2. & cap. 8. post princ. Ægid. de Coninck d. tom. 2. disp. 5. à num. 51. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 44. & 92. Gutier. canon. lib. 1. cap. 6. n. 7. Ludouic. Beia respons. casuum conscient. p. 3. casu 37. Filliuc. in quæst. moral. tom. 1. tract. 7. num. 105. Fagundez d. præcept. 2. cap. 1. num. 4. & cap. 2. num. 8. Ego ipse in collect. ad cap. omnis cuiusque sexus, num. 4. de pœnit. & remiss. Paul. Laymann d. lib. 5. tract. 6. cap. 5. num. 12.

5. *Quæ memoria occurrunt peccata.*] Vide Nauarr. in man. cap. 21. n. 35. Henriq. d. lib. 5. cap. 3. §. 4. Lauer. d. p. 1. cap. 14. à num. 15. eundem Nauarr. in cap. fratres, de pœnit. dist. 5. num. 70. vbi aduertit nullum fuisse in iure textum ante Concil. Trident. qui expressè de hac ad memoriam peccata reducendi diligentia loquatur, & num. 83. declarat quid faciendum, quando confitens ait se non, vt debebat, ad memoriam sua reduxisse peccata.

6. *Colligitur præterea etiam eas circumstantias, &c.*] Vide Nau. in man. cap. 6. num. 3. & in cap. consideret, de pœnit. dist. 1. num. 10. cum seqq. Henriq. d. lib. 5. cap. 6. cum seqq. Pefant. in addit. ad 3. p. quæst. 10. §. de integritate confessionis disp. 3. Nugn. etiam in addit. ad 3. part. quæst. 9. art. 2. dub. 2. Luc. Pinel. de sacramento Pœnitent. tract. 2. de confess. cap. 3. cum seqq. Zerol. de pœnitent. cap. 12. Sayr. in clau. Regia lib. 2. cap. 3. Fernandez d. p. 3. cap. 6. §. 6. num. 5. cum seqq. Petr. de Ledesma d. tract. de sacramento Pœnitentia, cap. 18. Valent. tom. 4. disp. 7. quæst. 11. puncto 1. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 110. cum seqq. Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 7. num. 8. cum seqq. Bonacin. d. quæst. 5. sect. 2. puncto 2. §. 3. difficultat. 3. Molfes. in summa Theologia moralis, tract. 7. cap. 12. num. 58. cum seqq. Iul. Lauer. de Iubilo part. 1. cap. 14. à num. 47. Galet. in margarita casuum conscient. verbo

3. Pœnitens circa peccata mort. quantum inquisitionem præmittere debeat.

4. Peccata venialia omitti possunt à pœnitente, nec obligatur ea confiteri per se ex præcepto Ecclesiæ.

5. Peccata omnia, quæ memoria occurrunt, confitenda.

6. Doctores referunt agentes de circumstantiis in confessione necessario explicandis.

circumstantia, Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. part. 1. tract. 5. cap. 12. quest. 74. cum seqq. Fagundez in quinque Ecclesia precepta, precept. 2. lib. 4. cap. 1. cum seqq. Paul. Laymann dicto lib. 5. tract. 6. cap. 5. num. 12.

7. Præcepto annuæ confessionis tenentur omnes, qui ad annos discretionis pervenerint.

7. *Saltem semel in anno*, &c.] Vide cap. *omnis utriusque sexus*, de penitent. & remiss. ubi latè scripsi a num. 5. Hentiq. d. lib. 4. cap. 3. §. 2. lit. f. & cap. 4. §. 7. Vazq. in 2.2. d. Thom. quest. 90. art. 3. dub. 1. num. 5. & 15. Ægid. de Coninck d. disp. 5. à num. 44. Luc. Pinel. d. tract. de confessione cap. 7. Molfes. d. tract. 7. cap. 10. num. 23. latè Fernandez in examine Theologia moralis p. 2. cap. 8. §. 3. Fagundez in quinque Ecclesia precepta, præc. 2. cap. 1.

8. Pœnitentiario confessus satisfaciit Ecclesiæ præcepto.

8. Satisfacisse videri præcepto Ecclesiæ contento in d. cap. *omnis utriusque sexus*, qui semel in vno Paschatis tempore peccata fuerit confessus Pœnitentiario deputato in vim decreti Concil. Trident. sess. 14. cap. 5. refert decusum Armendar. in addit. ad recopil. legum Navarra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. de confitendo semel in anno.

9. Episcopus potest aduersus eos, qui temporibus ab Ecclesia statutis confiteri, & Eucharistiam sumere neglexerint, vsque ad excommunicationem procedere.

9. Episcopum posse aduersus eos, qui temporibus ab Ecclesia statutis confiteri, & Eucharistiam sumere neglexerint, vsque ad excommunicationem procedere, etsi text. in d. cap. *omnis utriusque sexus*, vellet ab Ecclesia arcendos, refert decusum idem Armendar. d. loco num. 3. ubi addit Episcopum talibus pro satisfactione pœnas pecuniarias pio loco applicandas imponere posse, cum hæc aliquando magis timeantur, non expedire tamen vt Episcopus sibi referret absolutionem eorum, qui temporibus constitutis negligunt confiteri, & communicare.

10. Confessionem, & sacram communionem semel in anno omittentes de hæresi sunt suspecti.

10. De hæresi tamen suspectos credunt omittentes confessionem, & sacram communionem semel in anno, cum sit signum malæ credentia, Penia in direct. Inquisit. part. 3. commento 24. Menoch. de præsumpt. lib. 5. præsumpt. 6. num. 27. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo casus, vers. confessionem, Ludouic. Beia in respons. casuum conscient. part. 4. casu 4. quos refero in collect. ad d. cap. *omnis utriusque sexus*, num. 11.

11. Præcepto annuæ confessionis satisfaciit tantum qui confitetur bene.

11. Huic præcepto annuæ confessionis non satisfaciunt qui fictam, vel informem, aut sine proposito emendæ confessionem fecerunt, ita Sot. in 4. dist. 18. quest. 3. art. 3. concl. 2. 3. & 4. Navarr. in man. cap. 10. num. 4. Soar. d. disp. 36. sect. 7. num. 1. & 2. Fernandez d. p. 2. cap. 8. §. 3. num. 12. ubi refert aliquos contrarium tenentes.

12. Præceptum annuæ confessionis obligat intra anni computandum à Quadragesima in Quadragesimam.

12. *In anno*.] Intra annum scilicet, computandum à Quadragesima in Quadragesimam, resoluunt Soar. tom. 4. de penit. disp. 36. sect. 3. num. 3. Luc. Pinel. d. cap. 7. dub. 1. Azor. d. p. 1. lib. 7. cap. 36. quest. 6. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 36. Ægid. de Coninck d. som. 2. disp. 5. num. 56. Fernandez d. p. 2. cap. 8. §. 3. num. 6.

13. Præcepto annuæ confessionis satisfaciit quavis confessione facta per annum.

13. Non obligare tamen pro certa anni parte, sed satisfieri huic præcepto quavis confessione facta per annum, tenent Victor. in summa num. 137. Vazq. d. q. 90. art. 3. dub. 1. num. 5. & 15. Sot. in 4. dist. 18. q. 1. art. 4. Emman. Sà in aphorism. verbo confessio num. 4. Viuald. in candel. aureo, ubi de confessione, num. 16. Ægid. de Coninck d. disp. 5. num. 57. cum seqq.

Fernandez

Fernandez d. p. 2. cap. 8. §. 3. num. 6. vbi probat, quia in d. cap. omnis utriusque sexus, traduntur duo præcepta, vnum de confessione, alterum de Eucharistia; pro Eucharistia assignatur determinatum tempus Paschatis, pro confessione verò minimè, sed simpliciter dicitur, saltem semel in anno confiteantur, nisi quòd Conc. in hoc cap. approbat & amplectitur morem illum pium & salutarem vniuersalis Ecclesiæ confitendi sacro illo, & maximè acceptabili tempore Quadragesimæ.

14. Illum qui per totum annum peccata sua confessus non est, teneri statim in sequenti anno, hoc est, cùm primùm potuerit, sub noua culpa confiteri, resoluunt Sot. d. art. 4. vers. *gravior tamen*, Nauarr. in man. cap. 21. num. 45. Henriq. d. lib. 4. cap. 3. §. 2. lit. P. & cap. 4. §. 6. Soar. d. tom. 4. dispur. 36. sect. 4. à princ. Viuald. d. tit. de confess. num. 17. Fernandez d. p. 2. cap. 8. §. 3. num. 7. Fagundez d. prac. 2. lib. 1. cap. 4. num. 14.

15. Si quis præiudet quòd transacta illa occasione non poterit in toto anno confiteri ex penuria Confessarij, teneri ex vi huius præcepti ecclesiastici statim confiteri, resoluunt Nau. d. cap. 21. num. 35. Henriq. d. c. 4. §. 7. lit. N. Soar. d. disp. 36. sect. 5. n. 2. Fernandez d. §. 3. num. 8. Fagundez d. cap. 4. num. 16.

16. Vtrum Papa dispensare possit in hoc præcepto ecclesiastico de confitendo semel in anno propter aliquam iustam rationem, veluti cum eremita viuente extra humanum consortium, vel similem? Affirmant ex eo quòd præceptum hoc quoad temporis determinationem est ecclesiasticum, & positiuum; Sot. in 4. disp. 18. q. 1. art. 5. & alij, quos refert & sequitur Soar. d. tom. 4. disp. 36. sect. 1. num. 5, pariter resoluunt Papam dispensare non posse in præcepto diuino de confitendo in articulo necessitatis. Vnde non teneri Summum Pont. semel in anno confiteri quoad pœnas & vim coactiuam, sed tantùm ex vi directiuâ, tradunt per me citati in collect. ad d. cap. omnis utriusque sexus, num. 2. quibus addo Fagundez d. prac. 2. lib. 1. cap. 3. num. 18.

17. Sed an si quis in confessione facta hoc anno aliqua peccata mortalia omiserit per obliuionem excusabilem, vel aliquam causam rationabilem teneatur vi huius præcepti confiteri eadem peccata? Vide Luc. Pinel. d. cap. 7. dub. 3. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 40. Fagundez d. prac. 2. lib. 1. cap. 4. num. 17.

18. *Ab omnibus, & singulis.* Etiam ipso Imperatore, & Regibus, Castald. de Imperatore q. 1. n. 25. & 26. Ego ipse de officio, & potest. parochi cap. 20. num. 20.

19. *Cum ad annos discretionis peruenissent.* Pertinere ad annos discretionis quando quis dicatur, vide Nauar. d. c. 21. n. 33. & 88. Soar. d. tom. 4. disp. 36. sect. 2. n. 3. Henriq. d. lib. 4. c. 5. §. 2. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 50. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. quæst. 17. Egid. de Coninck de sacrament. tom. 2. disp. 5. num. 50. Fernandez d. p. 2. cap. 8. §. 3. num. 15. Fagundez d. prac. 2. lib. 1. cap. 2. num. 3. in princ. & cap. 3. num. 10. Azor. d. p. 1. lib. 7. cap. 40. quæst. 6.

14. Peccata sua, qui per totum annum confessus non est, teneri statim in sequenti anno sub noua culpa confiteri.

15. Confiteri statim tenetur ex præcepto Ecclesiæ qui præiudet quòd transacta illa occasione non poterit ex penuria Confessarij in toto anno confiteri.

16. Papa dispensare potest in præcepto ecclesiastico de confitendo semel in anno.

17. Peccata omittens in confessione huius anni per obliuionem excusabilem an teneatur vi præcepti confiteri eadem peccata.

18. Imperator & Reges tenentur præcepto ecclesiastico de confitendo semel in anno.

19. Pueri omnes, qui sciunt moraliter peccare, & inter bonum, & malum, licitum, & illicitum discernere, statim obligantur præcepto annuæ confessionis.

De Ministro sacramenti Pœnitentie, & absolutione.

CAPVT VI.

1. Minister sacramenti Pœnitentie solus Sacerdos.

1. **V**ide S. Thom. 3. p. quæst. 84. art. 3. Sot. in 4. dist. 18. quæst. 4. art. 1. & dist. 20. quæst. 1. art. 3. concl. 4. Pyg. de ecclesiast. hierarchia, lib. 2. cap. 3. Maldonat. tom. 2. de pœnitent. p. 3. quæst. 3. Petr. Sot. lect. 3. de sacrament. Ordinis, Onuphr. de sigillo Confess. sect. 3. q. unica, dub. 5. vers. prima conclusio, Soar. tom. 4. de pœnitent. disp. 16. cum seqq. Vasq. tom. 4. quæst. 84. art. 3. dub. 1. & quæst. 93. art. 1. dub. 1. Marcel. Megal. p. 1. instit. confess. lib. 1. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 1. cap. 1. Ægid. de Coninck de sacrament. tom. 2. quæst. 8. Bonacin. eod. tract. de sacram. disp. 5. quæst. 7. puncto 1. à num. 1. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 6. §. 3. Vincent. Filliuc. in quæst. moralib. tract. 7. cap. 7. cum seqq. Molfes. in sum. Theologia moral. tract. 7. cap. 14. de ministro sacramenti Pœnitentie, Fagundez in quinque Ecclesiæ precepta, prac. 2. lib. 7. de ministro confessionis, Paul. Layman. in Theologia morali, lib. 5. de Sacrament. tract. 6. cap. 10.

2. Absolutio sacramentalis est ad instar actus iudicialis.

2. Sed ad instar actus iudicialis.] Absolutionem esse ad instar actus iudicialis, quo à Sacerdote, veluti à iudice sententia pronuntiatur, per hunc text. dicit Bonacin. d. disp. 5. q. 4. puncto 6. n. 1. in fine.

De casuum reservatione.

CAPVT VII.

1. Doctores referunt de casibus reservatis agentes.

1. **V**ide Petr. Sot. de ministro confession. lect. 5. vers. hic etiam, Greg. de Valentia tom. 4. disp. 7. q. 10. puncto 2. ad fin. Soar. tom. 4. de pœnitent. disp. 29. sect. 1. Henriq. in sum. lib. 3. cap. 14. & lib. 6. cap. 9. §. 3. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. q. 20. art. 1. Vasq. tom. 4. quæst. 91. art. 3. Marcel. Megal. p. 1. instit. confess. cap. 11. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 1. n. 25. & num. 123. cum seqq. Ægid. de Coninck de sacrament. & censur. tom. 2. disp. 8. à n. 75. Piafec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. Zerol. in simili praxi, verbo casus reservati, Galet. in margarita casuum conscient. verbo casus reservatus, Lavour. de Indulgent. p. 2. cap. 28. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 12. cap. 13. n. 63. Ioan. Valer. de different. inter utrumque forum, verbo pœnitentia, differ. 9. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. p. 1. tract. 5. cap. 4. q. 27. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. c. 6. §. 6. num. 24. cum seqq. Saueh. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 8. Molfes. in sum. Theologia moralis, tract. 7. cap. 17. cum seqq. Filliuc. in quæst. moralib. tract. 7. cap. 10. Fagundez in quinque Ecclesiæ precepta, prac. 2. lib. 8. cap. 1. Paul. Layman. in Theologia morali lib. 5. tract. 6. c. 12. metipsum de officio, &

& potestate Episcopi p. 3. alleg. 50. cum duabus seqq. Et de his casibus referuatis integros edidit tractatus Lælius Zechius, Horac. Gambaruppa, Lucas Floronus, Bartholomæus Gipsius, Petr. Bellocchius, Homobon. de Bonis, & Ioan. Chapeauille.

2. Clemens VIII. cunctis Regularibus per suum Breue certos casus referuatos raxauit, & præscripuit, vltra quos præcipit vt alij non referuentur à Prælaris superioribus, nisi in Capitulo generali, aut Prouinciali de consensu Patrum vocalium, & maturata discussione. De his casibus Clemens VIII. specialem tractatum edidit Franc. Longus à Coriliano Capuccinus, & de illis agunt Sorb. in addit. ad compendium p. 1. verbo absolutio ordinaria quoad Fratres, Ludouic. Beia respons. casuum consciens. p. 3. casu 16. Fr. Ludou. Miranda in man. Prælat. tom. 2. quest. 34. Laurent. à Portel. in tract. de his casibus, & in dubiis regularib. verbo casus referuati, Quarant. in summa Bullarj, verbo casus referuatus, Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resol. 3. num. 16. cum seqq. & resol. 22.

3. Unde merito Pontifices Maximi, &c.] Posse Pontificem sibi referuare casus respectu omnium, siue sint Episcopi, siue alij quicunque Prælati, tenent Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 6. §. 6. num. 24. in med. Sebast. Acosta in explicat. Bulla Cruciatæ q. 42. Coriolan. de casibus referuatis. p. 1. sect. 1. art. 1. num. 7. vers. primo.

4. Quor autem casus Pontifices sibi referuauerint, adnotant gloss. verbo pertineant, in cap. 1. de translat. Episcopi, & verbo pertineant, in cap. sicut vnire, de excessib. Prælat. quæ vndecim recenset quatuor versibus, & Hic. Gambar. de officio, & potest. Legati de latere lib. 2. tit. de varijs ordinarij nominibus, n. 157. qui 27. versibus sexaginta complectitur, multo plures refero de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 50. in princip.

5. Ex Bulla in Cœna Domini, & extra illam plures censuras ipsi Pontifici referuatas, collegerunt, & in catalogum teduxerunt, Nau. in man. c. 27. à n. 25. Iacob. de Graff. in aureis dec. p. 1. lib. 4. c. 19. cum seqq. Tolet. in instruct. Sacerd. lib. 1. à c. 19. vsque ad 24. Soar. tom. 5. de cens. disp. 21. vsque ad 24. Sayr. in simili tract. lib. 2. & 3. Iul. Cæf. Rainer. in catalogo censurearum, Valer. Regim. in praxi fori pœnit. lib. 9. n. 226. cum seqq. Filliuc. in q. moral. tom. 1. tract. 14. & 15. Antonuc. in sua catechesi Neapolit. lib. 3. c. 37. cum seqq. Molfes. d. tract. 7. c. 18. Ego ipse d. alleg. 50. ex n. 83. & nouissimè Bonaciu. per integrum tract. de censuris in Bulla & extra Bullam referuatis.

6. Hoc idem Episcopis omnibus, &c.] Posse Episcopum referuare sibi casus plus minusve, iuxta maiorem, vel minorem Confessionarium, quos in sua diocesi habet, idoneitatem, capacitatem, & eruditionem, resoluunt Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo casus referuati, Fernandez d. p. 3. c. 6. §. 6. n. 24. in med. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 492. Homobon. de Bonis de humana vita statibus, c. 10. statim post princ. & de casibus referuatis p. 1. cap. 1. Molfes. d. tract. 7. cap. 17. num. 19.

7. Quæ autem peccata referuare soleant, & possint Episcopi, tradunt Fernandez d. §. 6. n. 25. Ego ipse d. p. 3. alleg. 51. per tot. in quibus referuandis seruandum esse modum à S. Congr. præscriptum, dicunt, & referunt Quarant.

2. Clemens VIII. cunctis Regularibus certos casus referuatos raxauit.

3. Papa potest sibi referuare casus respectu omnium.

4. Casus quos Pontifices sibi referuauerunt.

5. Censuras plures in Bulla Cœna, & extra illam Pontifices referuauerunt.

6. Episcopus potest sibi referuare casus.

7. Episcopi quæ peccata referuare soleant, & possint.

Quarant. in *sum. Bullarj*, verbo *casus reservati*, Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 36. Aloyf. Ricc. in d. praxi verum fori eccles. resolut. 492. Coriolan. d. sect. 1. art. 5.

8. Ideo Episcopi debent reservare paucos casus, eosque maxime necessarios, atrociore, & graviore, non casus Bullæ Cœuræ, neque specialiter Papæ reservatos; neque promiscuè eos, quibus est annexa excommunicatio nemini reservata, nisi ob frequentiam, scandalum, aut necessariam causam aliquos nominatim; neque eos in quibus est necessaria restitutio, vel executio pro absolutione; neque eos, qui versantur circa res parvi momenti, & qui frequenter eveniunt inter idiotas, licet sint mortiferi, nec in carnalibus, ubi adest periculum scandalorum, vel cadere potest suspicio ob frequentem reditum ad ordinarios, Sell. in *select. Canon.* cap. 18. num. 2. ubi refert decusum in S. Congreg. Episcop. 26. Nouembr. 1602. Neque restitutionem incertorum sibi referuent, ead. 14. Iunij 1619.

9. Episcopus successor illius, qui casus sibi reservavit, potest ab eis absolvere.

9. *Pro illis in subditos, &c.*] Episcopum successorem illius, qui casus sibi reservavit, posse etiam ab eis absolvere, tenent Piassec. in *praxi Episcop.* p. 2. c. 1. n. 16. Coriolan. d. sect. 1. art. 7. Ego ipse d. p. 3. alleg. 5. 2. n. 1. ubi num. 2. idem dico de Capitulo Sede vacante.

10. Ecclesia potest reservare non solum peccata, quæ habent excommunicationem, vel censuram annexam, sed etiam annexam, sed etiam alia peccata graviora.

10. *Præsertim quoad illa, quibus excommunicationis, &c.*] Posse Ecclesiam reservare non solum peccata, quæ habent excommunicationem, vel censuram annexam, verum etiam alia peccata graviora, quamvis eis nulla sit annexa censura, resoluunt Soar. tom. 4. de pœnit. disp. 29. sect. 2. num. 8. & ante eum Sot. in 4. dist. 18. quest. 2. art. 5. vers. secundum argum. & colligitur ex multis, quos citat Henric. in *sum. lib. 6. cap. 1. §. 1. lit. D.* & de facto multas esse Episcopis, & in Religionibus reservatas, quibus cura annexa non est, fatetur Nau. in *man. cap. 27. num. 261. vers. 10.* reprehendentes Durandum, qui solas censuras reservari asserbat.

11. Reservatio nulla fit in articulo mortis.

11. *Ut nulla fiat reservatio in articulo mortis, &c.*] Vide Nauarr. in *princip. de pœnitent. dist. 6. & cons. 15. de pœnit. & remiss.* Azaved. l. 5. num. 5. vers. est tamen verum, tit. 1. lib. 1. nova recop. Soar. tom. 4. de pœnitentia, disp. 26. sect. 4. Maldonat. tom. 2. de pœnitent. cap. 7. de ministro confessionis, fol. 76. vers. nam Ecclesia, Valq. tom. 4. quest. 93. art. 1. dub. 4. cum seqq. Gutier. canon. lib. 1. cap. 1. num. 58. Paul. Comitoli. respons. moral. lib. 1. quest. 21. num. 1. & quest. 22. num. 2. & lib. 5. quest. 14. num. 3. Valer. Reginald. in *praxi fori pœnitent. lib. 1. à num. 58.* Petr. de Ledesma in *sum. p. 1. de sacrament. ubi de pœnitentia, cap. 14. Cened. ad Decretum collect. 14. num. 5. Aegid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 8. num. 90. cum seqq. Campan. in *diuers. iuris canon. rub. 1. num. 110.* Sanch. in *præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 13.* Ioan. Valer. de *different. inter verumque forum, verbo pœnitentia differ. 9.* Fernandez in *examine Theologia moralis p. 2. c. 9. §. 18. & p. 3. c. 6. §. 9. à num. 19.* Aloyf. Ricc. in *decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 26.* Molles. in *sum. Theologia moral. tract. 7. cap. 15. num. 74.**

12. In mortis articulo constitutos dici illos, qui etsi viuant, & vivere possint, propter mortem tamen, quam secundum verisimilem, medicorum

12. In mortis articulo constitutos dici illos, qui etsi viuant, & vivere possint, propter mortem tamen, quam secundum verisimilem, medicorum

medicorum peritiam, aut periculum, quod sperant, instantem vident, iam morientes arbitrantur, tenent Syluest. in *summa verbo absolutio* 1. num. 10. Coarr. in *cap. alma mater* p. 1. § 11. num. 8. Nauarr. in *man. cap.* 27. num. 271. Soar. d. tom. 4. disp. 26. sect. 4. num. 4. Vazq. d. art. 1. dub. 5. Fr. Emman. in *explicat. Bulla Cruciatæ* §. 9. dub. 3. Viuald. in *candel. aureo sub tit. de absolut.* num. 60. Fernandez d. p. 3. c. 6. §. 9. num. 19. Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 59. Ioan. à Chapeauil. de *casibus reservatis cap. 7. difficult.* 1. & de modo administrandi sacramenta tempore pestis, vbi de pœnitent. quest. 5. & 6. Homobon. de *Bonis de humana vita statibus* p. 1. cap. 16. vers. porro, Molin. de *ritu nupt.* lib. 1. comp. 18. num. 18. Coriolan. de *casibus reservatis, part. 1. sect. 2. art. 16. à num. 2.* Molfes. d. tract. 7. cap. 15. num. 77. Ioan. Valer. d. verbo Pœnitentia, differ. 23. in fine. Sanch. in *præcepta Decalogi*, tom. 1. lib. 2. c. 11. n. 1. resolutos non posse absolui à simplici Sacerdote omnem transfrangere volentem, sed credentem, aut dubitantem probabiliter se naufragaturum, aur aliàs de vita periclitaturum: similiter non quemlibet obfessum ab hostibus, sed relis impugnatum, nec quamvis mulierem prægnantem, sed eam quæ periclitatur de vita arbitrio boni viri.

13. Ideo omnes Sacerdotes, &c.] Non solum in absentia proprii Sacerdotis, seu superioris, verum etiam quando adest, vel ad illum potest haberi recursus cum in articulo mortis nulla sit reservatio, consultius tamen faceret, qui præsentis suo parrocho, vel superiore ab eo potius quam ab alio se absolui faceret. ita Nauarr. *consil.* 15. aliàs 23. in *nonu. de pœnitent. & remiss.* Sayr. in *floribus decif. sub eod. tit. decif.* 21. Emman. S. à in *aphorismis verbo absolutio* num. 3. Fr. Emman. in *summa* p. 1. c. 59. *conclus.* 3. Veg. etiam in *summa* tom. 1. cap. 6. *casu* 10. Petr. de Ledesma in *summa* p. 1. de *Sacrament.* vbi de pœnit. cap. 14. post 1. *concl.* num. 3. Valer. Reginald. in *praxi furi pœnit.* lib. 1. num. 60. Ioan. Valer. d. *differ.* 23. vers. dubitans tamen, Coriolan. d. p. 1. *sect.* 2. art. 16. num. 7.

14. Contra Soar. d. tom. 4. de pœnit. disp. 30. sect. 3. num. 1. Valent. tom. 4. disp. 7. *quest.* 10. puncto 2. Vgolin. de *cenfur.* tab. 1. cap. 4. §. 5. Benzon. de *fuga Episcopi* lib. 1. disp. 1. *quest.* 6. ante 2. *concl.* Param. de *origine S. Inquisit.* lib. 3. *quest.* 8. num. 109. Azor. d. p. 1. lib. 8. cap. 19. *quest.* 5. Egid. de *Coninek de Sacram.* tom. 2. disp. 8. dub. 12. num. 90. Bonacin. de *cenfur.* disp. 1. q. 3. punct. 3. num. 3. Molfes. d. tract. 7. c. 15. num. 79. Aloyf. Ricc. in *praxi aurea resol.* 229. num. 2. Sanch. in *præcepta Decalogi* tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 6. & 7. Anton. Ricciul. de *iure personarum extra gremium Ecclesiæ existent.* lib. 5. c. 14. n. 20. existimantes simplicem Sacerdotem non debere absolue à reservatis quando adest parrochus, vel potest haberi facilis recursus ad illum, seu ad Episcopum sine periculo quòd interim decedat infirmus.

15. Et propter particulam vniuersalem omnes, qua vitur Concilium, extendunt vt quilibet Sacerdos in dicto articulo mortis absolue possit, etiam si sit excommunicatus, & publicè denuntiatus, suspensus, irregularis, degradatus, schismaticus, & hæreticus, dummodo non sit periculum subuersionis, Can. in *relect. de pœnit.* p. 5. Nauarr. in *man. cap.* 27. num. 271. Tolet. in *instruct. sacerdot.* lib. 1. cap. 15. num. 6. Paul. Comitol. *respons. moral.* lib. 6. q. 27. Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 8. cap. 11. q. 12. Valer.

13. Sacerdotes simplices possunt absolue contritos in articulo mortis etiam quando adest proprius parrochus.

15. Sacerdos etiam irregularis suspensus, excommunicatus, &c. potest absolue in articulo mortis.

Valer. Reginald. d. lib. 1. n. 60. Aegid. de Coninck d. tom. 2. disp. 14. à n. 234. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resoluit. 219. & in decis. curie Archiep. Neapolit. decis. 26. num. 7. part. 4. Bonacin. de censuris disp. 1. quest. 3. puncto 3. num. 3. Paul. Laymann in Theologia morali lib. 5. tract. 6. cap. 12. num. 13. vrs. notandum secundo.

16. Contra Couarr. in cap. alma mater p. 1. §. 6. conclus. 8. Nauarr. sibi contrarium in man. cap. 26. num. 26. S. Thom. Turrec. Panorm. & alios, quos refert, & sequitur Ioan. Valer. de different. inter utrumque forum, verbo excommunicatio, different. 23. vrs. secundo dubitans, & verbo pœnitentia, different. 9. Coriolan. d. part. 1. sect. 2. art. 16. num. 10. putantes pœnitentes in articulo mortis constitutos absolui posse à casibus referuatis per Sacerdotem excommunicatum, denuntiatum, suspensum, irregularem, &c.

17. Absolui possunt à quocunque Sacerdote simplici constituti in articulo mortis etiam si sint excommunicati, & denuntiati od hæresim, vel ob aliud quodcunque delictum.

17. Quoslibet pœnitentes, &c.] etiam excommunicatos, & denunciatos ob hæresim, vel ob aliud quodcunque delictum, vt per Tolet. d. lib. 1. cap. 15. num. 1. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 19. quest. 5. Valent. tom. 4. disp. 7. quest. 10. puncto 2. Soar. tom. 5. de censur. disp. 11. sect. 1. num. 14. Gutier. canon. lib. 1. cap. 1. num. 59. Cened. ad Decretal. collect. 103. num. 3. vrs. in mortis, Cenall. commun. contra communes, quest. 82. num. 61. & seq. Auila de censur. p. 2. cap. 6. dub. 3. disp. 3. conclus. 4. Sayr. in simili tract. lib. 2. cap. 18. Zambran. de casibus in articulo mortis, pralud. 1. Bonacin. de censur. disp. 1. quest. 3. puncto 3. num. 3. & disp. 2. quest. 2. puncto 2. §. 4. num. 3. vrs. secunda, Coriolan. de casibus referuatis part. 1. sect. 2. art. 16. Ioan. Valer. de different. inter utrumque forum, verbo excommunicatio, different. 23. Anton. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesie existent. hb. 5. cap. 14. num. 18.

18. Sacerdos, qui excommunicatione maiori innodatus constitutum in mortis articulo absoluerit, nullam incurrit irregularitatem.

18. Absolvere possunt.] Absque irregularitatis incurfu si maiori excommunicatione innodati constitutum in articulo mortis absoluerint, quamuis ante Concil. secus de iure erat dicendum, ita Nauarr. in man. cap. 27. num. 371. vbi ait se contrarium tenuisse cap. 26. num. 27. immemorem decisionis Concilij in presenti, Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 33. litt. A. in fine vrs. excusabitur etiam.

19. Absolutio data à simplici Sacerdote in mortis articulo est vera absolutio.

19. Cùm absolutio hæc in mortis articulo data à simplici Sacerdote sit vera absolutio procedens ex alma iurisdictione omnibus Sacerdotibus in tali causa delegata, ac proinde operetur omnes absolutionis effectus, vt resoluunt Soar. tom. 5. de censur. disp. 7. sect. 1. num. 7. Anton. Ricciul. d. tract. de iure personarum lib. 4. cap. 65. num. 17. ideo si conualeceret sic absolutus, non esse iterum absolucundum, tenent Soufa in relect. Bullæ in Cœna Domini cap. 3. disp. 100. num. 6. Melch. Zambran. in decis. pro mortis articulo cap. 4. de panis. dub. 4. Anton. Ricciul. d. lib. 4. c. 65. num. 16.

20. Sacerdos nullus extra mortis articulum potest absolueri à casibus per superiorem referuatis.

20. Extra quem articulum, &c.] Nullum Sacerdotem extra mortis articulum posse absolueri à casibus per superiorem referuatis, aliàs nulliter absolueri, tenent Nauarr. in man. cap. 9. num. 6. vrs. 4. Ioan. Valer. d. verbo pœnitentia differ. 9. vrs. nullus, Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 3. nllg. §. 2. per 101.

21. Pœnitentia

21. Pœnitentiarius electum vigore Concilij Trident. *sess. 24. de reformat. cap. 8.* si non habet ab Episcopo auctoritatem absolvendi, non posse absolvere à casibus Episcopalibus ex ratione, & vi solius officij, cum de casuum referuatorum absolutione nouo iure nihil decretum sit, resoluunt Nauarr. *consil. 20. sub tit. de pœnit & remiss. in nouis*, Sayr *in floribus decis. sub eod. tit. decis. 44.* Zerol. *in praxi Episc. p. 1. verbo dimissoria. §. 1.* Alf. Ricc. *in praxi aurea, resol. 179. in fine.*

21. Pœnitentiarius ex se non potest absol-
uere à casibus Epi-
scopalibus.

22. Vicarius Episcopi vigore generalis mandati vicariatus absol-
uere non posse à casibus Episcopo reseruatis, tenent Rebuff. *in praxi be-
nefic. tit. de forma vicar. n. 179.* Sbroz *de officio vicarij lib. 2. quest. 19.* Galet. *in margarita casuum conscient. verbo vicarius pen.* Pialec. *in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 15. in fine pag. 106.* Vgolin. *de officio Episcopi cap. 4. §. 7. n. 2. vers. postremo, ego ipse d. p. 3. alleg. §. 4. num. 116.*

22. Vicarius Episcopi
vigore generalis
mandati non potest
absoluere à casibus
Episcopo reseruatis.

23. Regulares etiam per priuilegium, quod *Mare magnum* vocatur, non habere facultatem absolvendi pœnitentes à casibus Episcopo reseruatis, decusum referunt Ludouic. Beia *respons. casuum conscient. p. 2. casu 21. in fine, vers. nunc tamen, & p. 3. casu 5. in fine, vers. hoc tamen*, Campan. *in diuersiuris canonici rub. 12. cap. 13. num. 63.* Fr. Ludouic. Miranda *in man. Pralat. tom. 1. q. 46. art. 2. in fine*, Armentar. *in addit. ad recapitulum Nuarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de religion. num. 56.* Nicol. Garc. *de benefic. p. 3. cap. 2. num. 267. 268. & 269.* Fr. Emman. *quest. regular. tom. 1. q. 61. art. 13.* Homobon. *de Bonis de examine ecclesiast. tract. 5. cap. 2. quest. 10.* Ego ipse *d. p. 3. alleg. §. 2. num. 8.*

23. Regulares etiam
per priuilegiu, quod
Mare magnum voca-
tur, non habet facul-
tatem absoluedi pœ-
nitentes à casibus
Episcopo reseruatis.

24. Patres Iesuitæ, & alij Confessarij, vigore priuilegiorum Rosarij non possunt absolvere pœnitentes à casibus reseruatis Episcopo, nisi priuilegia talem tradant facultatem, vel sint obtentæ, aut confirmata post Concil. Trident. ita refert decusum Garc. *d. p. 3. cap. 2. num. 386.* vbi *num. 294.* pariter resolutum aſſerit posse absolueri à casibus Episcopo reseruatis omnes, qui audiunt confessiones virtute Bullæ Iubilæi indi-
cti à summo Pontifice. cum facultate absolvendi à quibuscunque enor-
mibus peccatis reseruatis Sedi Apostol. etiam in Bulla Cœnæ Domini, sed non virtute priuilegiorum, & facultatum perpetuò concessarum, & Rosarij.

24. Patres Iesuitæ, &
alij Confessarij vigo-
re priuilegiorum Ro-
sarij non possunt ab-
soluere pœnitentes à
casibus Episcopo re-
seruatis.

25. Regulares vtriusque sexus non possunt vigore Bullæ Cruciatæ Confessarios sibi eligere, & ab eis absolui à casibus reseruatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini, propter Breue Clementis VIII. ita Sebast. à Costa *super Bull. Cruciatæ quest. 107.* Euseb. Herrera *in decis. moral. decis. 9. in fine §. 1. & §. 2. in princip.* Fr. Emman. *in addit. summ. tom. 3. cap. 7. num. 2.* Fr. Ludouic. Miranda *in man. Pralator. tom. 2. quest. 34. artic. 15. conclus. 2.* Villalob. *in summ. tract. 27. pro Bulla Cruciatæ, claus. 9.* Soar. *tom. 4. de relig. lib. 2. cap. 16. vers. 2.* Iac. Hieronym. Roderic. *in compendio quest. regul. verbo absolutio, num. 24.* oprimè Sell. *in selectis Canon. cap. 18. num. 10.* vbi attestatur ita decusum in causa Portugalæ & Castellæ 4. Decembris 1627.

25. Regulares non
possunt vigore Bullæ
Cruciatæ Confessa-
rios sibi eligere, & ab
eis absolui à casibus
reseruatis.

26. Regulares cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & instituti etiam necessariò exprimendi, tam intra, quàm extra Italiam,

26. Regulares præ-
textu cuiusvisque
priuilegij habiti, vel
in

habendi non possunt quoniam absolute in casibus in Bulla Cœnæ Domini, aut ordinatio loci referuatis.

in vim priuilegiarum, aut confirmationum huiusmodi, quas vel hætenus obtinuerunt, vel deinceps fortè obtinebunt, non possunt quemquam absolute à casibus in Bulla Cœnæ Domini, aut ordinatio loci referuatis: at si secus egerint, absolutiones nullæ atque irritæ erunt. Ab aliis verò casibus, & censuris Sedi Apostol. referuatis, siquidem Regulares habent à Sede Apostol. absoluendi facultatem, illa extra Italiam minimè sublata fuit, ita Aldan. *in compendio canon. resolut. lib. 1. tit. 10. num. 15.* vbi attestatur sic fuisse resolutum in S. Cong. Episcop. & Regul. sub die 17. Nouembris 1628.

27. Regulares habentes facultatem absoluendi etiam à casibus referuatis possunt absolute aduenientes in illa vbi Regulares confessiones audiunt, dummodo non malitiosè huiusmodi pœnitentes talem absolutionem quærant, ita Sell. *d. cap. 18. num. 3.* vbi asserit decisum sub die 19. Nouembris 1616.

27. Regulares audientes confessiones in ea diœcesi, in qua sunt approbati, cum facultate etiam casuum referuatorum, absolvere possunt aduenientes ex alia à casibus referuatis in diœcesi pœnitentium, non autem in illa vbi Regulares confessiones audiunt, dummodo non malitiosè huiusmodi pœnitentes talem absolutionem quærant, ita Sell. *d. cap. 18. num. 3.* vbi asserit decisum sub die 19. Nouembris 1616.

28. Concessa facultas absoluendi à casibus Sedi Apostol. referuatis non comprehendit casus, quos Episcopus, & Prælatus Religiosus cum suis subditis Regularibus referuauit.

28. Concessa facultas absoluendi à casibus Sedi Apostol. referuatis, non comprehendit casus, quos Episcopus, & Prælatus Religiosus cum suis subditis Regularibus referuauit, nisi de his fieret specialis mentio, ita refert decisum Nicol. Garc. *d. p. 3. cap. 2. num. 186.*

29. Absolvere Episcopum & cum ipso dispensare poterit ab eodè Episcopo confessor electus de omni peccati vinculo de quo potest absolvere, vel dispensare ipse Episcopus.

29. Absolvere Episcopum & cum ipso dispensare poterit ab eodè Episcopo confessor electus de omni peccati vinculo de quo potest absolvere, vel dispensare ipse Episcopus, vt dicit resolutum Piasc. *in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 17.*

30. Pœnitens habens peccata referuata Episcopo poterit absolui à non referuatis referuata absolutione à referuatis eù superiori copiam sui fecerit.

30. Pœnitentem habentem peccata referuata Episcopo, vel Prælato, & copiam eorum non habentem ad confitendum illis dicta peccata, posse confiteri parochio, & ab eo absolui à peccatis non referuatis, referuata absolutione à referuatis cum superiori copiam sui fecerit, resoluunt Nauarr. *in man. cap. 26. num. 6.* Iacob. de Graff. *in aureis decis. p. 1. lib. 1. cap. 13. num. 70.* Læi. Zech. *de casibus referuatis, in princ. obseru. 4.* Paul. Comitoli. *respons. moral. lib. 1. quest. 29. num. 2.* Ego ipse *de officio, & potest. Episcopi, p. 3. allegat. § 1. num. 12.* plures alij, quos refert & sequitur Ioan. Valer. *d. verbo Pœnitentia, differret. 10.* aduertens debere pœnitentem tam referuata, quam non referuata peccata parochio confiteri, quia quoad eum debet esse integra, licet quoad superiorem posset esse dimidiata, quod etiam considerauit Fagundez *in quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 2. lib. 8. cap. 3. num. 13.*

31. Pœnitens cum recurrit ad Episcopum in casibus referuatis quomodo cum illo se gerere debeat ipse Episcopus, ostenditur.

31. Et notat Piasc. *d. cap. 1. num. 18. in fine, pag. 108.* quod in casibus referuatis cum recurritur ad Episcopum, debet pœnitens confiteri omnia sua peccata, & Episcopus vel omnia absolvere, vel cum ad inferiorem remittere potest, præmissa facultate absoluendi referuatum, quam sufficit significare ipsi pœnitenti vt faciat se absolui ab inferiore, & creditur tunc ipsi pœnitenti dicenti facultatem huiusmodi sibi ab Episcopo esse concessam, de quo tamen est consulendus Fagundez *d. lib. 8. cap. 3. à num. 2.*

De satisfactionis necessitate, & fructu.

CAPVT VIII.

1. **V**ide Scholast. in 4. a. dist. 20. usque ad 25. S. Thom. in supplem. q. 12. & p. 3. quest. 94. Caiet. tom. 1. opuscul. tract. 3. Medin. tract. 3. de satisfact. Petr. Sor. lect. 2. de satisfact. Soar. tom. 4. de pœnit. disp. 37. cum seqq. Luc. Pinel. de pœnitent. tract. 3. de satisfact. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de sacram. vbi de pœnit. cap. 23. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 5. cap. 6. per tot. Ioan. Maldonat. tom. 2. de pœnit. sub tit. de satisfact. Marcel. Megal. p. 1. instit. confess. lib. 6. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 7. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 6. §. 7. Ægid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 2. dub. 12. num. 107. & disp. 4. num. 26. in fine. Bonacin. de Sacrament. disp. 5. q. 5. sect. 3. puncto 2. Molfes. in summa Theologia moral. tract. 7. cap. 25. de satisfact. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. p. 1. tract. 5. cap. 15. quest. 92. cum seqq. Vincent. Filliuc. in quest. moralib. tract. 8. de satisfact. Iul. Lauor. de Iubileo, & Indulgent. p. 2. cap. 5. de satisfact. Fagundez in quinque Ecclesia precepta. prac. 2. lib. 9. Paul. Layman. in Theolog. morali lib. 5. tract. 6. cap. 15.

1. Doctores de satisfactio-
nis necessitate
& fructu agentes.

2. **E**t conuenientes satisfactioes iniungere.] Confessarium, per se loquendo, teneri satisfactionem, seu pœnitentiam iniungere, ex hoc text. colligunt Soar. tom. 4. de pœnit. disp. 38. sect. 3. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 14. puncto 4. Henriq. in sum. lib. 5. cap. 20. §. 5. & c. 21. in princ. Valer. Reginald. d. lib. 7. a. n. 11. Ægid. de Coninck d. tom. 2. disp. 10. n. 60. cum seqq. & a. num. 70. Nugn. in addit. q. 13. art. 2. diffi. 1. vers. ex dictis sequitur. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. quest. 35. num. 2. Ludou. Beia respons. casuum consciens. p. 3. casu 1. & 2. Bonacin. d. disp. 5. quest. 5. puncto 2. num. 1. Iul. Lauor. d. p. 2. cap. 5. num. 8. & 13. Fernandez d. §. 7. num. 3. tam ante, quam post absolutionem sacramentalem, vt tenent Nauar. in man. c. 26. num. 19. Ludou. Beia d. p. 3. casu 3. in princ. Bonacin. d. q. 5. sect. 3. puncto 2. num. 19. Iul. Lauor. d. cap. 5. num. 11. cum seqq. licet rectius antè imponendam credat Fernandez d. §. 7. num. 5.

2. Confessarius per
se loquendo teneur
satisfactionem seu
pœnitentiam iniun-
gere.

3. Pœnitentem teneri pœnitentiam tolerabilem, & humanæ fragilitati accommodatam acceptare, acceptatamque adimplere, nisi adit rationabilis causa non acceptandi, tenent Magist. in 4. disp. 16. vbi S. Thom. quest. 1. a. 3. quest. 3. Richard. art. 1. quest. 1. Durand. q. 5. ad 2. Scot. q. 2. art. 2. Soar. d. tom. 4. disp. 38. sect. 7. n. 2. Petr. Sor. lect. 2. de satisfact. Maldonat. d. tit. de satisfact. cap. 5. Henriq. in sum. lib. 4. cap. 8. §. 1. iuncto com-
mento lib. B. Luc. Pinel. de sacram. Pœnitent. tract. 3. de satisfact. dub. 4. Va-
lent. tom. 4. disp. 7. q. 14. puncto 4. Valq. q. 94. art. 2. dub. 1. num. 5. Nugn.
quest. 15. art. 1. & q. 13. art. 2. diffi. 3. Marcel. Megal. d. lib. 6. cap. 3. num. 3.
cum seqq. Ægid. de Coninck d. tom. 2. disp. 10. num. 79. Fernandez d. p. 3.
cap. 6. §. 7. n. 10. cum seqq. Bonacin. de Sacram. disp. 5. q. 5. sect. 3. puncto 4. n. 1.

3. Pœnitens quando
pœnitentiam tene-
re acceptare.

Q 2 Molfes

Molfes. *d. tract. 7. cap. 25. num. 56.* Valer. Reginald. *d. lib. 7. à num. 75.* Iul. Lauer. *d. cap. 5. num. 9.* Paul. Laymann *d. c. 15. n. 6.* Ratio est, quia Confessarius, vt dicunt Doctores citati *num. præcedenti*, tenetur imponere pœnitentiam; ergo pœnitens tenetur impositam pœnitentiam acceptare, alioqui frustra esset potentia, & necessitas ad imponendam ex parte Confessoris, si daretur libertas acceptandi ex parte pœnitentis.

4. Contra Martin. Ledesin. *2. 4. q. 20. art. 4. q. 2.* Nauar. *in man. cap. 26. num. 20. & in cap. contrarium, de pœnit. dist. 5. num. 18.* Ludou. Beia *d. p. 3. casu 3. vers. ex parte ergo pœnitentis*, Ioan. Rebell. *in historia miraculorum sanctissimi Rosarii, lib. 3. dial. 7.* Medin. *in Cod. de satisfact. quest. 6.* Zerol. *de pœnit. cap. 25. quest. 9.* Fagundez *d. præc. 2. lib. 3. cap. 3. num. 17.* existimantes Confessorem non posse inuitum pœnitentem obligare ad acceptandam pœnitentiam.

5. Satisfactio an possit fieri per opera aliis debita quæ quis tenetur facere ex alio præcepto.

5. Vtrum autem possit fieri huiusmodi satisfactio per opera aliis debita quæ quis tenetur facere ex alio præcepto? Vide Bonacin. *d. q. 5. sect. 3. puncto 2. num. 11.* Iul. Lauer. *d. cap. 5. à num. 25. vbi num. 28.* rationem assignat, quare tempore Missæ audiendæ de præcepto adimpleri possit pœnitentia iniuncta à Confessario, & non possit adimpleri ieiunium iniunctum pro pœnitentia tempore vigiliæ, vel Quadragesimæ, & sic quare aliquando per vnicam actionem dentur plures effectus satisfactionis, aliquando verò non, respondendo in hæc verba: Quando actio terminatur ad plura obiecta secundum diuersas rationes formales, puta iustitiæ, Religionis, &c. tunc potest per vnicam actionem pluribus obligationibus satisfieri, quia vnum obiectum est independens ab altero; quando verò terminatur actio ad plura, quæ sub eadem ratione considerantur, tunc non potest per vnam actionem pluribus satisfieri, quia habent idem principium, & eandem rationem formalem, quæ terminatur ad diuersa obiecta, à quibus sicuti plura sunt, ita satisfaciens illis debet specificari per modum plurium, alioqui vnum posset pro centum satisfacere debito mille aureorum, & sic vnica satisfactio non possunt adimpleri plura præcepta sub eadem ratione formali, v. g. religionis, iustitiæ, &c.

6. Pœnitentiam in peccato mort. adimplens peccat mortaliter, sed pœnitentia sibi à Confessario iniuncta satisfaci.

6. Pœnitentiam in peccato mort. adimplens peccat mortaliter, sed obligationi pœnitentiæ sibi à Confessario iniunctæ satisfaci, vt per Siluest. *in sum. verbo satisfactio num. 7.* Sot. *in 4. dist. 19. quest. 1. art. 4.* Nauar. *in man. cap. 3. num. 5.* Valent. *tom. 4. disp. 7. quest. 14. puncto 3. vers. non est tamen negandum*, Soar. *tom. 4. disp. 38. sect. 8. num. 3.* Henriq. *d. lib. 5. cap. 20. §. 7.* Egid. de Coninck *d. tom. 2. disp. 10. num. 22. cum seqq.* Zerol. *de pœnitent. cap. 25. quas. 18.* Bonacin. *d. quas. 5. sect. 3. puncto 4. num. 15.* Iul. Lauer. *d. cap. 5. num. 32. & 33.* Nam pœnitentia facta in peccato mort. sortitur suum effectum adueniente charitate, & per eam satisfaci pœnæ debita, Nauar. *d. cap. 3. num. 5.* Henriq. *d. c. 20. n. 7.* Emman. Sà *verbo satisfactio num. 7.* Soar. *d. sect. 8. num. 5.* Zerol. *d. quas. 18.* Bonacin. *d. puncto 4. num. 17.* Iul. Lauer. *d. cap. 5. num. 34.* Fagundez *d. præc. 2. lib. 9. cap. 4. num. 2.*

De operibus satisfactionis.

CAPVT IX.

1. **V**trum iusti per opera poenitentiae vel spore assumpta, vel etiam illis praecepta, possint satisfacere pro poenis ex peccatis remissis restantibus? Affirmant Card. Bellarm. lib. 4. de poenitent. cap. 3. cum seqq. Valent. tom. 4. disp. 7. quest. 1. 4. puncto 2. Soar. tom. 4. de poenit. disp. 37. sect. 1. Aegid. de Coninck de sacram. tom. 2. disp. 10. n. 14. cum sequentibus.

2. Temporalibus flagellis, &c.] Flagella inflicta in hoc mundo à Deo si patienter tolerantur esse satisfactoria pro peccatis, docet S. Thom. in add. ad 3. p. q. 15. a. 2. Silu. in sum. verbo satisfactio q. 9. Nau. in man. c. 7. n. 4. quos refert & sequitur Iul. Lauor. de Iubilao, & indulgent. p. 2. c. 5. n. 30.

1. Iusti per opera poenitentiae, vel ipse assumpta, vel etiam illis praecepta am possint satisfacere pro poenis ex peccatis remissis restantibus.

2. Flagella inflicta in hoc mundo à Deo si patienter tolerantur sunt satisfactoria pro peccatis.

'De Extrema unctione.

1. **I**DE Theologos in 4. dist. 23. & ibi S. Thom. & Sot. eundem S. Thom. p. 3. q. 29. a. 1. Canonistas in cap. unico, de Extrema unctione, Silu. Arnil. Victor. Nald. & alios summistas verbo Extrema unctio, Victorel. de Extrema unct. Catechism. Roman. eod. verbo. Card. Bellarm. in controu. cathol. tom. 3. lib. vnic. de sacram. Extr. unctionis, Valent. tom. 4. disp. 8. Soar. tom. 4. de poenit. disp. 39. cum quinque seqq. Viuald. in candel. aureo, tit. de Sacram. vbi de Extrema unct. Ioan. Maldon. tom. 2. controu. tit. de Extrema unct. Henric. in sum. lib. 3. cap. 8. Fr. Eniman. quest. regul. tom. 3. q. 79. a. 3. cum seqq. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Extrema unctio, Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de sacram. vbi de sacram. Extrema unctionis, Franc. Pitigian. dist. 23. q. unica a. 1. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 28. n. 43. cum seqq. Aegid. de Coninck de Sacram. & censur. tom. 2. disp. 19. Galet. in margarita casuum conscient. verbo Extrema unctio, Scip. de Rubeis in aphorism. Episcop. verbo unctio extrema, Batthol. Gauant. in enchirid. Episcop. eod. verbo, Polleuin. de officio curati cap. 9. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. c. 10. §. 1. Laurent. à Portel. in dubiis regularib. verbo Sacramentum. 11. & 12. Galganet. de iure publico lib. 3. tit. 97. Bonacin. de Sacrament. disp. 7. F. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 49. Molfes. in sum. Theologia moral. tract. 4. cap. 3. Vincent. Filliuc. in quest. moralib. tract. 3. cap. 4. cum seqq. Villalob. p. 1. sum. tract. 10. diff. 4. Paul. Layman. in Theologia moral. lib. 5. tract. 8. Tamburin. de iure Abbatum tom. 2. disp. 7. Ioan. Chapeauille de modo ministrandi Sacram. tempore pestis cap. 5. Zambran. de casibus in articulo mortis cap. 5. Hieron. Roder. in compendio quest. regul. resol. 141. de unctioe extrema, metipsum de officio, & potestate Episcopi p. 2. alleg. 31. & de officio, & potestate parochi cap. 22.

1. Doctores de Extrema unctione agentes.

De institutione sacramenti Extrema vnctionis.

CAPVT I.

1. Extrema vnctio
verè & propriè est
nouæ legis sacra-
mentum.

1. Extremam vnctionem verè, & propriè esse nouæ legis Sacramentum, probant S. Thom. 3. p. q. 29. art. 1. Soar. tom. 4. de pænis. diff. 39. sect. 1. & 2. Fr. Emman. quæst. regni. tom. 3. q. 79. art. 1. Franc. Pitigian. diff. 13. q. vnica, art. 1. Valer. Reginald. in praxi fori pænis. lib. 28. n. 43. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 4. cap. 11. q. 1. statim in princ. Ægid. de Coninck de sacram. tom. 2. diff. 19. dub. 1. Bonacin. eod. tract. diff. 7. quæst. vnica puncto 1. n. 1. & 3. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 10. §. 1. num. 13. Et nullum in veteri lege respondere potuit Sacramentum huic Extremæ vnctionis, quod est quædam immediata præparatio ad gloriam, & ingressum ad cælum; quia pretio nondum soluto aditus in cælum patere non potuit, vt docet Sayr. de Sacram. in genere lib. 3. c. 4. q. vnica art. 2. vers. quintum est, prope med.

2. Extremæ vnctio-
nis sacramentum à
Christo D. N. insti-
tutum.

2. A Christo Domino nostro, &c.] Vide Henric. in sum. lib. 3. c. 7. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 2. cap. 2. q. 2. art. 1. & quæst. 3. art. 1. vers. de sacramento Extrema vnctionis, Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmin. p. 2. lib. 6. cap. 1. Valq. in 3. p. tom. 2. diff. 133. num. 4. Valer. Reginald. d. lib. 28. à num. 45. Emman. de Valle de incarnat. & ensalmis scilicet. 2. cap. 11. num. 7. & num. 18. cum seqq. Bonacin. d. puncto 1. num. 2. & 3. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 4. cap. 3. num. 21. Filliuc. in quæst. moral. tom. 1. tract. 3. cap. 4. num. 66. & 74.

3. Materia Extremæ
vnctionis est oleum
ab Episcopo bene-
dictum.

3. Materiam esse oleum ab Episcopo benedictum.] Vide Sayr. de Sacrament. in genere lib. 1. c. 3. q. vnica. art. 3. §. de Sacramentis, vers. de Extrema vnctione, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Extrema vnctio §. 1. Petr. de Ledsma in sum. p. 2. de Sacram. vbi de Extrema vnct. cap. 2. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 2. cap. 9. vers. quousque, in fine. Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 50. cum seqq. Ægid. de Coninck d. diff. 19. à n. 5. Bonacin. d. q. vnica puncto 2. num. 2. Fernandez d. §. 1. num. 2. Vincent. Filliuc. in quæst. moralib. tract. 3. c. 4. metipsum de officio, & potestate Episcopi p. 2. alleg. 31. n. 13. & de officio, & potest. p. crotch cap. 22. num. 24. cum seqq.

4. Sacerdos simplex
an possit ex com-
missione Papæ oleū,
& Chrisma conse-
crare, seu benedic-
ere.

4. Vtrum Sacerdos simplex ex commissione Papæ possit oleum, & Chrisma consecrare, seu benedicere? Vide Sor. in 4. diff. 23. q. 1. Caiet. in 3. p. q. 71. a. 3. Fulc. de visit. lib. 1. c. 6. n. 7. Viuald. in candel. aureo, vbi de Extrema vnct. sit. de materia n. 4. Henric. lib. 3. c. 8. §. 2. Barth. ab Ang. dial. 3. §. 98. Fernand. d. §. 1. n. 2. in fine. Zambran. de casibus in art. mortis c. 5. n. 3. Bonacin. d. puncto 2. n. 3. vbi ait affirmatiuam sententiam probabilem sibi videri, & n. 4. resoluit oleum oliuarum esse materiam sufficientem huius Sacramenti, etiam si benedictum sit ab Episcopo alia benedictione, quam benedictione consueta ab Ecclesia, & n. 5. asserit non esse validum sacramentum Extremæ vnctionis, si aliud oleum per errorem adhibeatur, præter oleum infirmorum, refero ego ipse d. alleg. 31. n. 16. & d. c. 22. n. 24.

§. Non

5. Non videri à peccato excusandum parochum si oleum alterius anni adhibeat, resoluunt Bonacin. *d. quest. vñc. puncto 2. num. 6.* Vgolin. *de officio Episcopi cap. 7. §. 2. num. 1.* Posseuin. *de officio curati cap. 9. num. 1.* quia debet esse benedictum eo anno, vt præcipitur in *cap. litteris, de consecrat. dist. 3.* nisi necessitas aliud suaderet, tunc enim posse parochum vetere oleo morituros vngere, donec nouum ipsi ab Episcopo transmissum fuerit, resoluunt Zambran. *d. cap. 5. dub. 4. num. 15.* Vgolin. *d. §. 2. num. 2.* Paul. Laymann in *Theolog. morali lib. 5. tract. 8. cap. 2. num. 4.* vbi aduertit quòd si aduentante nouo ex veteri aliquid remanserit in lampadibus Ecclesiæ, quæ ante venerabile Sacramentum sunt, ponendum est vt comburatur, refero ego ipse *d. cap. 22. num. 25.*

6. Parochum eo casu, quo oleum consecratum creditur non sufficere pro toto anno, licitè posse ei miscere oleum non consecratum, quando timet fore vt oleum consecratum non sufficiat, modò quod addit sit minoris quantitatæ consecrato, argum. *cap. quod in dubijs, de consecrat. Eccles.* resoluunt Fusc. *de visitat. lib. 1. c. 6. num. 10.* Posseuin. *d. cap. 9. num. 2.* Bonacin. *d. puncto 2. num. 8.* Ego ipse *d. alleg. 31. num. 17. & d. cap. 22. num. 26.*

7. Oleum sanctum à quouis Episcopo recipiunt Fratres Cruciferi, Urbanus III. *const. 1. incip. Cum antecessor. 7. Kal. Aprilis 1137.*

8. Oleum sanctum pro administranda Extrema vnctione suis Fratribus Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo per Archiepiscopos, & Episcopos exhiberi iussit Clemens VIII. *constit. 57. incip. Exponi. 24. Martij 1599.*

9. Oleum sanctum permittere debet Episcopus quòd Regulares teneant in eorum Ecclesijs pro ipsorum vsu dumtaxat, Aldan. in *compendio canon. resolut. lib. 1. tit. 8. num. 10.* vbi refert decisum in S. Congr. Episcop. & Regul. in Aëna 13. Iulij 1589.

10. Olea sacra possunt ab Episcopo benedici, & consecrari etiam in alia Ecclesia si à Cathedrali abfuerit, idem Aldan. *d. tit. 8. num. 11.* vbi ait resolutum à S. Rit. Cong. in Oriolen. 17. Nouembris 1600.

11. Olea sacra quotannis ab Episcopo confici, & suæ diocesis Presbyteris distribui debent, crematis veteribus, & vetera non possunt adhiberi postquam noua sunt consecrata, Aldan. *d. tit. 8. num. 12.* vbi assertit decisum in S. Congr. Rit. in Cepten. 7. Septembris 1601.

12. Oleorum sacrorum consecratio debet fieri omnino iuxta formam Pontificalis, & Canonici supplere debent, si numerus sufficiens Presbyterorum non adit præter Canonicos, Aldan. *d. tit. 8. num. 13.* vbi ait sic fuisse resolutum ab ead. S. Rit. Cong. in Lauretana 9. Maij 1606.

13. Olea sacra ex causa necessitatis possunt cõfici ab Episcopo cum minori numero Sacerdotum quàm præscribitur in Pontificali, Aldan. *d. tit. 8. num. 14.* referens ita fuisse decisum ab eadem S. Congreg. Rit. in Curien. 21. Augusti 1604. & in Naxien. 12. Martij 1616.

14. Oleum sanctum debet asseruari in Cathedrali, & ab eius dignitatibus dispensari alijs Ecclesijs, Aldan. *d. tit. 8. num. 18.* vbi attestatur ita resolutum ab eadem S. Cong. in Tuscanen. 19. Augusti 1619.

15. Vngentes

5. Parochus non excusatur à peccato si oleum alterius anni adhibeat, nisi necessitas aliud suaderet.

6. Parochus eo casu, quo oleum consecratum creditur nõ sufficere pro toto anno, licitè possit ei miscere oleum nõ consecratum in minori quantitate.

7. Oleum sanctum à quouis Episcopo recipiunt Fratres Cruciferi.

8. Et Fratres S. Mariæ de Monte Carmelo.

9. Oleum sanctum permittere debet Episcopus quòd Regulares teneant in eorum Ecclesijs pro vsu ipsorum dumtaxat.

10. Olea sacra possunt ab Episcopo benedici in alia Ecclesia à Cathedrali.

11. Olea sacra quotannis ab Episcopo conficiuntur.

12. Consecratio sacrorum oleorum debet fieri iuxta formam Pontificalis.

13. Olea sacra ex causa necessitatis possunt cõfieri ab Episcopo cum minori numero Sacerdotum.

14. Oleum sanctum debet asseruari in Cathedrali, & ab eius dignitatibus dispensari alijs Ecclesijs.

15. Materia proxima sacramenti Extremæ vñtionis est vñdio saltem quinque sensuum facta à Sacerdote.

15. *Vngentes cum oleo, &c.*] Vñtionem saltem quinque sensuum factam à Sacerdote esse materiam proximam huius Sacramenti, docent S. Thom. in 4. dist. 23. quæst. 2. art. 3. Ægid. de Coninck de Sacram. tom. 2. disp. 19. dub. 3. num. 12. Zambran. d. cap. 5. in princip. num. 3. Bonacini. d. puncto 2. num. 9. Ego ipse d. cap. 22. num. 27. vbi num. 28. aduerto in illis vngendis non esse necessarium ordinem necessitate Sacramenti, quia mutato ordine adhuc completa manet significatio, & n. 31. quod si ægtotus manibus careat, vngenda est caro propinqua, si oculis careat, locus oculorum vngi debet, & num. 33. & 34. quod in casu necessitatis, quando periculum est in mora, sine culpa poterit vna auris, vel vna manus inungi, & quod tunc causa celebrandi propter periculum instantis mortis vñtiones sine cruce fieri nihil obstat.

16. Forma sacramenti Extremæ vñtionis.

16. *Forma deinceps esse illa verba, &c.*] Vide Henriq. in summa lib. 3. cap. 8. §. 3. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 1. cap. 3. art. 5. vers. in Extrema vñtione, Ægid. de Coninck d. disp. 19. à num. 13. Valer. Reginald. d. lib. 28. à num. 54. Petr. de Ledesma in summa part. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. Extremæ vñtionis, cap. 3. Bonacin. d. quæst. unica puncto 3. sub rub. quænam sit forma sacramenti Extremæ vñtionis, Fernandez d. §. 1. num. 4. & 5. Soar. tom. 4. de pœnitent. disp. 40. sect. 3. Molfes. in summa Theolog. moral. tract. 4. cap. 3. num. 27. Paul. Laymann in Theolog. moral. lib. 5. tract. 8. cap. 3. metipsum de officio, & potestate parochi, cap. 22. num. 35.

17. Vngi potest organum sensus magis obuium si periculum fuerit in mora.

17. Vbi autem periculum fuerit in mora, vel morbus esset contagiosus, puta tempore pestis, credunt infrà citandi satis esse si vngatur organum sensus magis obuium, dicendo, *Per istam sanctam vñtionem, & piissimam suam misericordiam indulgeat tibi Dominus quicquid deliquisti per visum, auditum, odoratum, gustum, tactum, & gressum.* Ita Soar. d. tom. 4. disp. 41. sect. 3. Victorel. de Extrema vñtione, §. de singulis vñtionibus, Ægid. de Coninck d. disp. 19. dub. 5. Possuin. d. cap. 9. num. 19. Bonacin. d. quæst. unica puncto 3. num. 5. Chapeauille de modo administrandi sacramenta tempore pestis cap. 5. quæst. 30. Paul. Laymann d. cap. 3. vers. secundò, ego ipse d. num. 35.

De effectu sacramenti Extremæ vñtionis.

CAPVT II.

1. Doctores de effectu sacramenti Extremæ vñtionis agentes.

1. **V**ide Henriq. in summa lib. 3. cap. 9. Franc. de Pîtigian. dist. 23. quæst. unica art. 8. Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacram. vbi de sacramento Extremæ vñtionis, cap. 4. Soar. tom. 4. de pœnit. disp. 41. sect. 1. Sayr. de Sacrament. in genere, lib. 5. cap. 1. quæst. unica, art. 2. vers. de sacram. Extrema vñt. Ægid. de Coninck de Sacram. tom. 2. disp. 19. n. 16 cum seq. Bonacin. in summa tract. disp. 7. q. unica, puncto 6. à num. 1. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 3. cap. 10. §. 1. num. 10. Balduin. iun. super opera contritiones.

controuerf. Bellarmini p. 2. lib. 6. c. 2. Vincent. Filliuc. in quaft. moral. tract. 3. cap. 6. num. 117. cum feqq.

2. Sacramentum Extremæ vnctionis impendete fuum effectum in vltima vnctione virtute omnium præcedentium, refoluunt Sor. in 4. dift. 23. quaft. 1. art. 1. Azor. inftit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 19. q. 5. in fine, Ægid. de Coninck d. difp. 19. dub. 6. Bonacin. d. puncto 6. num. 2.

1. Sacramentum Extremæ vnctionis impendit fuum effectum in vltima vnctione.

De ministro sacramenti Extrema vnctionis, & tempore, quo dari debeat.

C A P V T III.

1. **E**xtremæ vnctionis proprios ministros effe Ecclefiæ Presbyteros, per hunc text. afferunt Card. Bellatm. in controuerf. catholic. tom. 3. lib. de Extrema vnctione cap. 9. in princip. Soar. tom. 4. difp. 43. Henric. in fuma lib. 3. cap. 13. §. 2. Fr. Emman. quaft. regul. tom. 3. quaft. 79. art. 1. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 2. cap. 2. quaft. 3. art. 2. verf. de Sacramentis, in med. Petr. de Ledefma in fuma p. 1. de Sacrament. vbi de Sacramento Extremæ vnctionis, cap. 5. Zerol. in praxi Epifcop. part. 1. verbo Extrema vnctio, §. 2. Valer. Reginald. in praxi fori pœnis lib. 28. à num. 60. Ægid. de Coninck de Sacrament. & cenfur. tom. 2. difp. 19. à num. 27. Bonacin. etiam de Sacrament. difp. 7. quaft. unica, puncto 4. à num. 1. Fernandez in examine Theolog. moralis part. 3. cap. 10. §. 1. num. 8. Homobon. de Bonis de examine ecclefiast. tom. 1. tract. 4. quaft. 53. Molfel. in fuma Theologia moralis tract. 4. cap. 3. num. 32. Vincent. Filliuc. in quaft. moralib. tract. 3. cap. 5. num. 87. Paul. Laymann in Theologia morali lib. 5. tract. 8. cap. 6. à num. 1. Hieron. Roder. in compendio quaft. regul. refolut. 141. à num. 1. Tamburin. de iure Abbatis, tom. 2. difp. 7. quaft. 2. Ego ipfe de officio, & potest. parochi cap. 22. à princip. qui ferè omnes numeris immediatè feqq. refoluunt, non poffe Presbyteros hoc Sacramentum adminiftrare nifi habeant iurifdictionem, & ab Ecclefia non impediuntur, ac propterea grauiter peccare qui non eft proprius Sacerdos, aut parochus, vel qui facultatem non habet à proprio parochi, fi hoc Sacramentum adminiftrauerit, quia hoc ad proprij pactoris pertinet officium, & nullus mittere debet falcem in melleff alienam, libique alienam iurifdictionem vfurpare.

1. Ministri proprii Extremæ vnctionis font Ecclefiæ Presbyteri.

2. Regulares autem Sacerdotes, qui clericis fecularibus, fiue laicis Sacramentum hoc fine proprij parochialis Presbyteri speciali licentia miniftrauerint, ipfo iure excommunicationem incurtere Sedi Apoft. fpecialiter referuatam, probat text. in Clement. 1. de priuileg. & ex ifta colligunt Henric. in fuma lib. 13. cap. 40. §. 4. lit. N. Fr. Emman. quaft. regul. tom. 2. quaft. 60. art. 2. verf. decima, Zerol. d. verbo Extrema vnctio, §. 2. Azor. inftit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 13. quaft. 5. verf. primum, Paul. Comitrol. refpons. moral. lib. 1. quaft. 44. Ludouic. Miranda in man. Prælator. tom. 1. quaft. 46. art. 1. Aloyf. Ricc. in praxi aurea refolut. 210. verf. duodecimo, Bonacin.

2. Regulares Sacerdotes, qui Extremam vnctionem fine proprij parochialis Presbyteri fpeciali licentia miniftrauerint ipfo iure excommunicationem incurrit Sedi Apoft. fpecialiter referuatam.

R

d. puncto

d. *puncto* 4. *num.* 6. Ego ipse de officio, & potestate Episcopi p. 3. *allegat.* 50. *num.* 96. secundum Lugdunen. impress. & de offic. & potest. parochi cap. 12. *num.* 3.

3. Regulares possunt Extremam unctionem toties quoties opus fuerit, ministrare omnibus & singulis Fratribus profectis, conuersis, oblatis, donatis, nouitiis, & seruitoribus secularibus.

3. Omnibus tamen, & singulis Fratribus profectis, conuersis, oblatis, donatis, nouitiis, & seruitoribus secularibus, aut pauperibus in hospitalibus suis degentibus, posse ipsos Regulares Sacramentum hoc toties, quoties necessarium fuerit, ministrare absque alicuius poenae incursu, concessit Eugenius IV. Fratribus Minoribus, referunt Ludouic. Miranda d. *art.* 1. *vers. sed pro*, Portel. in *dubijs regul. verbo famuli, seu familiares*, *num.* 1. Tambur. d. *disp.* 7. *quast.* 3. in *princip.* Hieron. Roder. in *compendio quest. regul. resol.* 64. *num.* 1. Ego ipse d. *cap.* 12. *num.* 4.

4. Excommunicationem Clerici. 1. de primis. non incurrunt Religiosi administrantes cum ratihabitione parochi, vel in casu necessitatis ipso absente.

4. Excommunicationem dicta Clement. 1. de *privileg.* non incurrere Religiosi administrantes cum ratihabitione parochi, vel in casu necessitatis ipso absente, resoluunt plures citati à Bonacin. d. *quast.* *unica*, *puncto* 4. *num.* 6. quibus addo Fr. Ludouic. Miranda d. *quast.* 49. *art.* 2. *conclus. unic.* in *princip.* Soar. *tom.* 4. de *Relig. tract.* 10. *lib.* 9. *cap.* 4. *num.* 9. Tamburin. d. *disp.* 7. *quast.* 2. Posse enim quemcumque alium Sacerdotem uon excommunicatum, aut suspensionem licite administrare hoc Sacramentum si parochus adsit, vel non possit, aut per manifestam iniuriam nolit hoc Sacramentum ministrare, ex interpretatiua, seu praesumpta Episcopi, vel Papae licentia, si pro ea petenda superior adiri nequeat, reuertit Henric. d. *lib.* 3. c. 13. §. 4. Soar. *tom.* 4. de *punctis* *disp.* 44. *sect.* 2. Aegid. de Coninck d. *disp.* 19. *num.* 9. Fernandez d. §. 1. *num.* 8. *prope fin.* Zambran. de *casibus in articulo mortis*, *cap.* 5. *dub.* 8.

5. Sacerdotes plures simul cum Curato eodem tempore possunt Extremam unctionem dare.

5. Plures Sacerdotes simul cum Curato eodem tempore posse Extremam unctionem dare, ita ut unus unum sensum vngat, iridem prolata forma partiali, asserunt Valer. Reginald. d. *lib.* 28. n. 62. Galet. in *margarita casuum conscient.* verbo *Extrema unctio habet*, Aegid. de Coninck d. *disp.* 19. *dub.* 9. Pollenin. de *officio curati* *cap.* 9. *sub num.* 8. Bouacin. d. *puncto* 4. *num.* 7. ubi subdit hoc non esse faciendum sine necessitate, aliàs incurrere peccatum mortale.

6. Extrema unctio illis infirmis praestatur adhibenda, qui tam periculose decumbunt, ut in exitu vitae constituti videantur.

6. *Infirmis adhibenda*, &c. Vide Henric. d. *lib.* 3. *cap.* 11. à *princip.* Zecrol. d. verbo *Extrema unctio* §. 3. & de *sacram. Penit. cap.* 15. *quast.* 7. *vers. dico secundo*, Galet. in *margarita casuum conscient.* cod. verbo *Extrema unctio* *num.* 1. Possuin. d. *cap.* 9. *num.* 4. in *princip.* Aegid. de Coninck d. *disp.* 19. *dub.* 7. Ludouic. Miranda d. *quast.* 49. *art.* 2. *conclus.* 2. Fr. Emman. dicta *quast.* 79. *art.* 2. Bonacin. d. *quast. unic. puncto* 5. *num.* 1. ubi *num.* 6. subdit parochum administrare debere hoc Sacramentum cum viderit hominem esse morti proximum ob pestem, ob tactum viperæ, vel ob rabidum morsum, & addit Chapeauille in *tract. de modo administrandi sacramenta tempore pestis*, *cap.* 5. *quast.* 11. Sacramentum hoc sub conditione posse administrari, quamvis etiam adhibito medicorum iudicio probabiliter dubitetur, an homo peste infectus, & consequenter in periculo mortis sit, necne?

7. Extrema unctio ut exhibetur non est expectandus articulus, quo infirmus omni prorsus sensu careat.

7. Ad exhibendum tamen hoc Sacramentum non esse expectandum articulum, quo infirmus omni prorsus sensu careat, aut quo omnino

omnino ipſius deſperata ſit ſalus, aduertunt Nald. in ſum. verbo *Extrema vnctio* n. 1. Ægid. de Coninck d. diſp. 19. dub. 7. num. 24. Poſſeuin. d. cap. 9. num. 5. Ludou. Miranda d. q. 49. art. 2. concl. 3. Bonacin. d. puncto 5. num. 7. Nec eſſe neceſſarium vrinfirmus in lecto iaceat; quia etiam extra lectum inungi poſſe, v. g. peſte infectum, hydropicum, & pthiliſicum, reſoluunt Henric. d. lib. 3. cap. 11. §. 1. Zambran. d. c. 5. dub. 3. Senes quoque, qui in ſenectute deſciant, abſque alia infirmitate inungi poſſe, tenent Bonacin. d. puncto 5. n. 6. in princ. Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 69. Ludou. Miranda d. q. 49. art. 2. concl. 8. vbi idem dicit de mulieribus in partu iamiam deſicientibus, & ſimilibus.

8. *Iterum huius Sacramenti ſubſidio, &c.*] Vide Viſtor. in ſum. n. 224. Henric. d. lib. 3. cap. 8. §. 4. Soar. tom. 4. de pœnitent. diſput. 40. in fine. Fr. Emman. d. quaſt. 79. art. 4. Petr. de Ledefma in ſum. p. 1. de Sacrament. vbi de ſacrament. Extremæ vnctionis, cap. 8. Ægid. de Coninck d. diſp. 19. à num. 16. Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 49. Bonacin. d. q. vnic. puncto 6. num. 4. Poſſeuin. d. cap. 9. num. 18. Molſes. in ſum. Theolog. moralis tract. 4. c. 3. num. 5. Paul. Layman. d. cap. 4. num. 5. metipſum de officio, & poteſt. parochi, cap. 22. num. 38.

8. Extrema vnctionis ſacramentum iterari poſſet ſtatim infirmitatis mutato.

De ſanctiſſimo Pœnitentia ſacramento.

1. CANON I.] Vide Fagundez in quinque Eccleſia præcepta, præc. 2. lib. 2. cap. 1. num. 2. & 10. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 6. cap. 4. q. 1. verſ. pœnitentia, dum ait ſacramentum Pœnitentiæ neceſſarium eſſe ſolum his, qui peccauerunt mortaliter poſt Baptiſmum, Bonacin. de Sacram. diſp. 5. q. 3. puncto 1. n. 4. dum poſt alios reſoluit peccatum tam originale, quam actuale ante Baptiſmum commiſſum non eſſe materiam neceſſariam, & ſufficientem ſacramenti Pœnitentiæ.

2. CANON II.] Vide Iodoc. Cocc. in theſauro cathol. tom. 2. lib. 7. art. 1. Balduin. iun. ſupèr opera contrit. Bellarm. p. 2. lib. 5. cap. 1. poſt princip. Molſes. in ſum. Theologie moralis tract. 1. c. 8. n. 27.

3. Pœnitentiam rectè vocari ſecundam poſt naufragium tabulam ex hoc can. colligunt Henric. in ſum. lib. 1. c. 4. §. 1. in med. Sayr. in clauis regia lib. 10. c. 4. n. 1.

4. CANON III.] Vide Sot. in 4. diſt. 18. quaſt. 2. art. 1. col. mibi 10. Vaſquez in 3. p. tom. 2. quaſt. 135. num. 29. Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. diſp. 4. dub. 2. num. 16. Bonacin. in ſimili tract. diſp. 5. quaſt. 2. puncto 4. num. 2. cum ſeqq. Molſes. in ſum. Theolog. moralis tract. 7. cap. 14. num. 16.

5. CANON IV.] Vide Sot. in 4. diſt. 17. quaſt. 1. art. 2. col. 2. Soar. tom. 4. de pœnit. diſp. 18. ſect. 2. Henric. in ſum. lib. 4. cap. 9. & 10. Onuphr. diſp. 3. de pœnit. ſect. 1. q. 2. Marcel. Megal. p. 1. inſtit. confeſſ. lib. 2. c. 7. & 8. Paul. Laym. in Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. c. 3. num. 6. Ægid. de Coninck de Sacram. tom. 2. diſp. 4. dub. 4. num. 32. Sayr. de Sacram. in genere lib. 1. c. 3. q. vnic. art. 7. verſ. ad primum, Fernandez in examine Theolog. moral. p. 1. c. 8. §. 3. Molſes. in ſum. Theolog. moral. tract. 7. c. 3. num. 24. & cap. 4. num. 7.

1. Pœnitentia eſt verè & propriè ſacramentum pro fidelibus quoties poſt Baptiſmum in peccata labuntur.

2. Baptiſmus, & Pœnitentia ſacramenta duo diſtincta ſunt.

3. Pœnitentia vocatur ſecunda poſt naufragium tabula.

4. Verba Domini, Accipite ſpiritum S. &c. intelliguntur de poſtulate remittendi, & remittendi peccata in ſacramento Pœnitentiæ.

5. Adus tres in pœnitentia requiruntur quali materia ſacramenti Pœnitentiæ, videlicet contritio, confeſſio, & ſatisfactio.

vbi ait quod hic vocatur quasi materia, quia non est vera materia elementaris, est tamen loco illius, & sic vera materia Sacramenti, Fagundez in *quinque Ecclesie precepta*, *prac.* 2. *lib.* 2. *cap.* 3. *num.* 6. & *lib.* 9. *cap.* 3. à *num.* 1. Bonacin. *d. disp.* 5. *q.* 3. *puncto* 2. *n.* 1. vbi cum aliis tenet materiam proximam sacramenti Pœnitentiæ esse actus pœnitentis, videlicet contritionem, confessionem, & satisfactionem, & in *vers. respondeo primo*, cum Henricq. *d. c.* 10. *§.* 3. in *commento* *lit. V.* particulam *quasi*, non adhiberi in præfenti canone ad diminuendam proprietatem rei, sicut & in illo loco Ioan. 1. *quasi unigenitus à patre*.

6. Contritio bona ex quibus non elicitur.

6. CANON V.] Vide Nau. in *commenso de Iubileo notab.* 19. ad finem, Iul. Lauer. de *Iubileo*, & *indulgent.* p. 1. *cap.* 14. à *n.* 67. Molfes. in *summa Theolog. moral.* *tract.* 7. *c.* 2. *n.* 27.

7. Confessio sacramentalis instituta & ad salutem necessaria est iure diuino, & modus secretæ confitendi est à Christo institutus.

7. CANON VI.] Vide Iodoc. Cocc. in *thesauro catholico* *tom.* 2. *lib.* 7. *art.* 3. Fernandez in *examine Theologia moral.* p. 3. *c.* 6. *§.* 4. *n.* 11. Doctores citatos ad *cap.* 1. de *sacram. Pœnitentia*.

8. In sacramento Pœnitentiæ ad remissionem peccatorum necessarium est iure diuino confiteri omnia & singula peccata.

8. CANON VII.] Vide Iodoc. Cocc. in *thesauro catholico* *lib.* 7. *art.* 3. Paul. Comitoli. *respons. moral.* *lib.* 1. *quæst.* 19. *num.* 10. Vincent. Filliuc. in *quæst. moralib.* *tom.* 1. *tract.* 7. *num.* 105. Fagundez in *quinque Ecclesie precepta*, *prac.* 2. *lib.* 1. *cap.* 1. *num.* 1. Layman in *sum. Theolog. moral.* *lib.* 5. *tract.* 6. *c.* 3. *n.* 5.

9. Integritas confessionis.

9. De integritate confessionis vide S. Thom. p. 3. *quæst.* 91. vbi Vasq. innumerat Patres, & Scholasticos citat, Soar. *tom.* 4. de *pœnis*, *disp.* 22. & 23. Marcel. Megal. p. 1. in *istis*, *sacerd.* *lib.* 5. *c.* 8. cum *seqq.* Ioan. Maldon. *tom.* 2. de *pœnis* in *controuers. de confess.* *cap.* 4. *fol.* 5. cum *seqq.* latè Molfes. in *sum. Theolog. moralis*, *tract.* 7. *c.* 12. de *integritate confess.* Fagundez in *quinque Ecclesie precepta*, *prac.* 1. *lib.* 3. *c.* 3. & 4.

10. Peccata omnia mortalia post Baptismum commissam necessaria explicanda sunt in confessione.

10. Omnia, & singula peccata mortalia post Baptismum commissam necessariò explicanda esse in confessione quoad numerum quantum moraliter fieri potest, docent S. Thom. in 4. *dist.* 47. *q.* 3. *a.* 4. Val. *tom.* 4. *disp.* 7. *quæst.* 11. *puncto* 1. *col.* 4. Petr. de Ledesma in *sum.* p. 1. de *Sacrament.* vbi de *sacrament. Pœnit.* *cap.* 17. *concl.* 1. Valer. Reginald. in *praxi fori pœnis*. *lib.* 6. *num.* 91. & 99. Pitigian. p. 2. *dist.* 17. *quæst.* *unica* *art.* 6. *concl.* 1. & *art.* 11. *concl.* 1. Egid. de Coninck de *Sacrament.* *tom.* 2. *dist.* 7. *dub.* 1. *concl.* 1. Bonacin. de *Sacrament.* *disp.* 5. *quæst.* 5. *sect.* 2. *puncto* 2. *§.* 3. *diffic.* 2. *n.* 1. vbi *num.* 2. obseruat non esse opus singula peccata sigillatim successiue recensere, sed sufficere vno verbo dicere numerum peccatorum vnius speciei.

11. Circumstantie quæ peccati speciem mutant.

11. De circumstantiis, quæ peccati speciem mutant, vide Luc. Pinel. de *pœnitent.* *tract.* 2. de *confess.* *cap.* 3. Zerol. in *praxi Episcop.* p. 1. verbo *circumstantia*, Valent. *tom.* 4. *disp.* 7. *quæst.* 11. *puncto* 1. *assert.* 2. Nugn. in *addit.* ad 3. p. *quæst.* 9. *art.* 2. *dub.* 2. *concl.* 1. Valer. Reginald. in *praxi fori pœnitent.* *lib.* 6. *num.* 112. Gutier. *canon.* *lib.* 1. *cap.* 31. Pitigian. p. 2. *dist.* 17. *quæst.* *unica* *art.* 5. *concl.* 1. Bonacin. de *Sacrament.* *disp.* 5. *quæst.* 5. *sect.* 2. *puncto* 2. *§.* 3. *diffic.* 3. à *num.* 6. cum *seqq.* Fernandez in *examine Theolog. moral.* p. 3. *cap.* 6. *§.* 6. à *num.* 5. Fagundez d. *prac.* 6. *lib.* 4. *cap.* 1.

12. CANON VIII.] Vide Soar. *tom. 4. de pœnit. diff. 21. sect. 3. num. 5. & 6. Valent. tom. 4. diff. 7. q. 1. puncto 1. in fine*, Petr. de Ledefma *in sum. p. 1. de Sacram. vbi de pœnit. c. 8. concl. 2. Aëgid. de Coninck de Sacram. tom. 2. diff. 6. n. 1. cum seqq. Valsq. tom. 4. in 3. p. q. 90. art. 2. dub. 1. Megal. p. 1. instit. confess. lib. 5. c. 3. num. 6. cum seqq. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. cap. 10. n. 9. Fagundez in quinque Ecclesie precepta, *prac. 2. in proœmio, & lib. 1. c. 3. n. 2. & lib. 3. c. 1. n. 4.**

13. CANON IX.] Vide S. Thom. 3. p. q. 84. art. 3. Sor. in 4. diff. 14. q. 1. art. 3. Nauar. *in man. cap. 4. num. 7. Onuphr. diff. 3. de pœnit. sect. 1. q. 5. dub. 3. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 1. num. 138. Soar. tom. 4. de pœnit. diff. 19. sect. 1. num. 9. cum seqq. Molfes. in sum. Theolog. mor. tract. 7. cap. 5. n. 28. Fagundez in quinque Ecclesia precepta, *prac. 2. lib. 2. c. 11. n. 2. & lib. 3. c. 3. n. 18.**

14. CANON X.] Vide Valer. Reginald. *in praxi fori pœnit. lib. 1. n. 154. cum seqq. Marcel. Megal. p. 1. instit. Confessar. lib. 1. cap. 4. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. cap. 14. a n. 100. Fagundez in quinque Ecclesia precepta, *prac. 2. lib. 7. c. 1. n. 2.**

15. Sacerdotes solos esse ministros absolutionis, illisque, & non omnibus & singulis Christi fidelibus fuisse dictum, *Quæcumque ligaveritis*, &c. ex hoc loco colligunt Valer. Reginald. *d. lib. 1. c. 1. Aëgid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. diff. 8. à princip. Molfes. d. c. 14. n. 19. Fagundez d. prac. 2. lib. 7. c. 1. n. 1.*

16. CANON XI.] Vide Franc. Leon. *in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 5. num. 49. Coriolan. de casibus referu. p. 1. sect. 1. art. 1. num. 6. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. cap. 17. num. 17. Fagundez in quinque Ecclesia precepta, *prac. 1. lib. 8. cap. 1. num. 4. metipsum de officio, & potestate Episcopi p. 3. allegat. 50. num. 185. post princip. Et verba canon. quoad externam potestatem, idest, quoad forum exterius, intelligunt Henriq. in sum. lib. 6. cap. 14. in princip. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. q. 25. num. 10.**

17. CANON XII.] Vide Valer. Reginald. *in praxi fori pœnit. lib. 7. num. 2. & 25. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 3. cap. 6. §. 7. num. 2.*

18. CANON XIII.] Vide Card. Bellarm. *lib. 4. de pœnit. cap. 3. cum seqq. Soar. tom. 4. de pœnit. diff. 37. sect. 1. Valent. tom. 4. diff. 7. q. 14. puncto 2. Marcel. Megal. p. 1. instit. confess. lib. 6. cap. 1. num. 2. Sayr. de Sacrament. in genere, lib. 2. c. 2. q. 9. art. 3. vers. quo suppositio, Bonacin. de Sacrament. diff. 5. q. 5. sect. 3. puncto 2. num. 8. cum seqq. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. cap. 25. num. 30. Fagundez in quinque Ecclesia precepta, *prac. 2. lib. 9. cap. 1. num. 1.**

19. CANON XIV.] Vide Nauar. *in man. cap. 26. num. 20. cum seqq. & in cap. contrarium, de pœnit. diff. 5. num. 18. Aëgid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. diff. 10. n. 62. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. cap. 25. num. 30.*

20. CANON XV.] Vide Molfes. *in sum. Theolog. moralis tract. 7. cap. 26. num. 56.*

21. Confessio omnium peccatorum non est impossibilis, sed ad eam tenentur omnes & singuli Christi fideles semel in anno.

22. Absolutio sacramentalis Sacerdotis est actus iudicialis, non nudum ministerium.

23. Sacerdotes in peccato mort. existentes ligandi & solvendi potestatem habent.

24. Sacerdotes soli sunt ministri absolutionis.

25. Episcopus habet ius referendi casus, & casuum reservatio prohibet quominus Sacerdos à referuatis verè absoluat.

26. Per pœnitentiam non delectur semper tota culpa, & simul tota poena.

27. Pro peccatis quoad penam temporalem Deo per Christi merita latissit pœnit ad eo infligit, & patienter tolleratus, vel à Sacerdote inmundis.

28. Satisfactionibus pœnitentes per Christum letum peccata redimunt.

29. Claves Ecclesie dantur sine ad solvendum, & ligandum.

De sacramento Extrema unctionis.

1. Extrema unctio est verè & propriè sacramentum à Christo institutum, & ab E. Iacobo promulgatum.

2. Extrema unctio confert gratiam, & remittit peccata, ac allevat infirmos.

3. Ministri Extremæ unctionis sunt Sacerdotes ab Episcopo ordinati.

1. CANON I.] Vide Maldonat. *tom. 2. controuers. tit. de Extrema unctione, quest. 1.* Vasq. *in 3. p. tom. 2. disp. 135. num. 4.* Emman. de Valle *de incantat. & ensalmis sect. 2. cap. 11. num. 8.* Molfes. *in summa Theologia moralis tract. 4. cap. 3. num. 21.* & plures alios Doctores citatos ad cap. 1.

2. CANON II.] Vide Magist. *in 4. dist. 23.* Iodoc. Cocc. *in thesaur. catholico lib. 7. art. 6.* Sayr. *de Sacrament. in genere lib. 5. cap. 1. g. vnic. art. 2. vers. de sacramento Extrema unctionis.* Petr. de Ledesma *in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacram. Extremæ vnct. cap. 1. concl. 1.* Emman. de Valle *de incantat. & ensalmis sect. 2. c. 11. num. 16.* Molfes. *in sum. Theolog. moralis tract. 1. cap. 8. num. 40.*

3. CANON III.] Vide Valer. Reginald. *in praxi fori penitent. lib. 28. n. 60.* Molfes. *in sum. Theologia moralis tract. 4. cap. 3. num. 51.* & plures Doctores relatos cap. 3.

DE REFORMATIONE.

Si prohibiti ascendere ad Ordines, ascendant, si suspensi, aut interdicti à proprio Prelato malè se gesserint, puniuntur.

CAPVT I.

1. Locum habet hoc cap. etiam in clericis secularibus.

ER hoc cap. correctum esse cap. ex tenore, & ampliatum cap. ad aures, de temporib. ordinat. itavt comprehendat quoque clericos seculares, etiam dignitates, vel beneficia, quibus annexus sit Ordo, obtrinentes tam quoad facultatem prohibendi ascensum ad Ordines, quàm etiam suspendendi, ipsisque potestatem appellandi adeptam fuisse, referunt decisum additio ad Nauar. *conf. 42. in nouis, sub tit. de temporib. ordinat.* Sayr. *in floribus decif. sub eod. tit. decif. 63.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. decif. 564. in 1. edit. aliàs resol. 486. n. 7. in 2. edit.* asserens pariter resolutum arctatum ad Ordinem recipiendum, & prohibitum ex hoc decreto non incidere in pœnam cap. *licet canon. de elect. lib. 6. iuxta cap. commissæ, eod. tit. & lib.* atque etiam quòd si adimitur appellatio, non tamen recursus.

2. Habet locum in suspensionibus, & prohibitionibus tam temporariis, quàm perpetuis.

2. Habere locum in suspensionibus, & prohibitionibus tam temporariis, quàm perpetuis, & temporalem prohibitionem, & suspensionem dici eam vbi ex delicto occulto extraudicialiter procedit Episcopus ad suum beneplacitum prohibendi, & suspendendi, tenet Ald. *in compendio canonicarum resolut. lib. 3. tit. 4. n. 10.* vbi attestatur sic fuisse decisum in nullius 3. Februarij 1593.

3. Suspensum

3. Suspendum à ministerio Altaris, vel interdictum à se promouendum contra voluntatem suis ordinarij, non posse promoueri, neque habilitari, dicit decisum Aldan. citato loco.

4. Prælati Regularibus competere facultatem attributam Episcopis hoc decreto, resoluit Aldan. d. tit. 4. num. 15. vbi refert sic resolutum 3. Aprilis 1611.

3. Suspendus à ministerio Altaris, vel interdictus ad se promouendū contra voluntatem sui ordinarij, non potest promoueri, neque habilitari.

Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, alterius subditum, etiam prætextu familiaritatis, ordinare præsumat.

CAPVT II.

1. **V**ide Henric. in sum. lib. 14. cap. 17. §. 3. in fine lit. A. Franc. Leon. in thes. auro fori eccles. p. 3. cap. 8. num. 16. & p. 1. cap. 4. num. 24. Sbroz de officio vicarij, lib. 2. quæst. 7. num. 6. Azor. in lit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 48. q. 6. quæst. 6. Galet. in margarita casuum conscient. verbo Episcopus pag. 100. col. 1. Piafec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 15. in fine, Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. post resol. 495. in notab. de materia Episcop. num. 1. in 2. edit. Vgolin. de officio Episcop. cap. 26. §. 4. vers. excipitur, Bonacin. de Sacrament. disp. 8. quæst. vnic. puncto 4. prop. vnic. num. 19. Narbona l. 35. glof. 1. num. 32. tit. 3. lib. 1. nota recopil. Hieronym. Venero in examine Episcop. lib. 1. cap. 12. num. 28. Alzed. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. de ordination. num. 40. metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 6. à princip. Nouar. in singul. canon. conclus. 106. & 107. Et de his Episcopis titularibus vide quæ scripti in eod. tract. p. 1. tit. 1. cap. 6. num. 15. cum seqq.

2. *Qui Titulares vocantur.* Episcopus titularis suffraganeus alterius Episcopi deputatus, cui annua pensio 200. aureorum super fructibus Episcopatus, cuius est suffraganeus, reservata fuit, illam accipere debet, quatenus inseruiat, aliàs assignanda est successoribus inseruientibus, ita Aldan. in compendio canonic. resol. lib. 1. tit. 4. num. 3. vbi refert ita decisum sub die 11. Iunii 1592.

3. *Etiam si in loco nullius diæcesis, &c.* In loco exempto intra fines certæ diæcesis existerenti non posse Episcopum diæcesanum etiam à superiore loci exempti ordinario accersitum Pontificalia exercere, nisi de licentia Episcopi loci, intra cuius fines locus huiusmodi exemptus fuerit constitutus, refert resolutum Aldan. citato loco.

4. *Etiam prætextu familiaritatis, &c.* Vide Salz. ad Bernard. in pract. cap. 26. lit. C. in glof. sine licentia sui præfulis, vers. tertius casus est, Piafec. citato loco, Aloys. Ricc. in intellect. decis. p. 3. collect. 596. & in praxi rerum fori eccles. resol. 266. num. 2. vers. limita 2. in 2. edit. Campan. in diuers. in re canon. lib. 9. cap. 9. n. 6. Nouar. in sing. canon. concl. 103. num. 7. Alzed. d. n. 40. metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 5. num. 17.

5. *Abque sui proprij Prælati, &c.* Vel vicarij eius, aut officialis, vt refert decisum Sbroz in addit. ad sum. tract. de officio vicarij lib. 2. q. 41.

1. Episcopus titularis vigore cuiuscunque privilegij nulli etiam prætextu familiaritatis ordinare valet, & si secus faciat est suspendus per annum ab exercitio Pontificalium.

2. Episcopus titularis suffraganeus, cui annua pensio 200. aureorum super fructibus Episcopatus, cuius est suffraganeus, reservata fuit, illam accipere debet, quatenus inseruiat.

3. Pontificalia exercere non potest in loco exempto Episcopus accersitus ab illius superiore nisi de licentia Episcopi loci intra cuius fines locus huiusmodi exemptus fuerit constitutus.

4. Episcopus titularis non potest liminarium suum tricenarium ordinare.

6. Episcopus ordinis sibi non subditum absque sui proprii Prælati expresso consensu, aut licentia dimissoris ab exercitio Pontificalium per annum est suspensus.

6. *Ab exercitio Pontificalium per annum, &c.*] Vide Salzed. d. *vers. tertius casus est*, Tolet. in *instruct. sacerdot. lib. 1. cap. 89. vers. tertio*, Henric. in *summ. lib. 13. de excommunicat. cap. 38. vers. secundo Episcopus*, Thom. Valasc. *allegat. iuris tom. 1. allegat. 45. num. 18.* Bonacin. *de censur. disp. 3. quest. 6. puncto 5. num. 21.* Campan. in *diversis iuris canon. rub. 9. cap. 5.* quos refero ego ipse d. *alleg. 6. num. 4.* ubi numeris seqq. habentur quæ Pontificalium nomine veniunt.

Episcopus suos clericos ab alio male promotos non ante admittat ad officia celebranda, quàm eos suo prævio examine dignos indicaverit.

C A P V T III.

1. Procedit hoc decretum quando propter absentiam, vel aliud legitimum impedimentum examen ab ordinario fieri nequit.

1. **C**um *infra sess. 23. de reform. cap. 3.* Concilium Episcopis interdictum ne subditos suos aliter quàm probatos, & examinatos ad alium Episcopum ordinandos dimittat, ideo hoc decretum procedere quando propter absentiam, vel aliud legitimum impedimentum examen ab ordinario fieri nequit, affirmat Salzed. ad Bernard. in *pract. s. 22. lit. B. vers. mea tamen sententia*, aduertens quòd semper Ordinibus initiandus morum integritate, & vitæ probitate ordinarij testimonio laudandus, & commendandus est; & quòd si aliter ab Episcopo fuerit ordinatus, ordinans à collatione Ordinum per annum, & ordinatus à susceptorum Ordinum executione quandiu proprio ordinario videbitur expedire, sit suspensus, *infra sess. 23. de reform. cap. 8.*

2. Examinati, & probati ad sacros Ordines à prædecessoribus Episcopis non comprehendi sub hoc decreto, nisi noua causa post promotionem superueniat.

2. Examinatos, & probatos ad sacros Ordines à prædecessoribus Episcopis non comprehendi sub hoc decreto, nisi noua causa post promotionem superueniat, refert decisum Gonzal. ad *regul. 8. Caneel. gloss. 4. num. 85.*

3. Episcopus non potest examinare promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliqua noua causa superuenierit.

3. Episcopum non posse examinare promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliqua noua causa superuenierit, quòd si idem Episcopus aliquos idoneos iudicauerit, eos suspendere debere attestantur resolutum Armendar. in *addis. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis num. 69.* Aloys. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. decis. 390. in 1. edit. aliàs resol. 329. in fine in 1. edit.* Gonzal. d. *gloss. 4. num. 8. ubi num. 101.* ait, quòd quando agitur de administratione Sacramentorum, vel cura animarum exercenda, tunc Presbyter curam animarum exercens, vel Sacramenta ministrans, seu exercere, vel administrare intendens, potest examinari ab Episcopo successore, licet ab antecessore fuerit approbatus, & si minus idoneus repertus fuerit, excludi debet, si Rector non sit, & perpetuum titulum non habeat; si verò titulum habuerit, potest suspendi, & coadiutori bene meritis illius expensis apponi.

4. Episcopus ille, cui examinatus, & approbatus ordinandus

4. Vtrum autem possit præful ille, cui examinatus, & approbatus ordinandus dimittitur, iterum examinare dimissum? Vide Campan.

in

in *diversiuris canon. rub. 9. cap. 8. num. 31. vers. sed ne*, Piassec. in *praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 12. pag. 29. quos refert de officio, & potest. Episcopi p. 2. all. g. 7. num. 22.*

dimittitur, an possit iterum examinari e dimissum.

Nullus clericus est exemptus à correctione Episcopi residentis etiam extra visitationem agentis tanquam sit deputatus à Sede Apostolica.

C A P V T I V.

1. **V**Idé Franc. Leon. in *thesauro fori eccles. p. 2. cap. 2. num. 63. plures per me citatos de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 74. & suprà sess. 7. de reform. cap. 8.*

2. Episcopum non posse ex hoc cap. etiam extra visitationem corrigere, & punire clericos seculares exemptos ab Episcopo, & alteri inferiori ordinario seculari intra diocesim existentes subiectos, decisum refert Armbdar. in *addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. l. 5. §. 2. num. 9* & ego ipse *d. tract. de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 74. num. 4. prope fin.* ubi etiam quod text. in præfenti non derogat consuetudini immemoriali, ex Seraphin. *de cis. 417. num. 7.* nec corrigit *Extranag. cum Mattbæu 3. de heret. iur. communes*, ex Cened. ad Clementinas collect. 14. num. 9. cum seqq.

a. Episcopus non potest ex hoc cap. etiam extra visitationem corrigere, & punire clericos seculares exemptos ab Episcopo, & alteri inferiori ordinario seculari intra diocesim existentes subiectos.

Conseruatoria littera in quibus vim habeant.

C A P V T V.

1. **V**Idé Salzed. ad Bernard. in *pract. c. 3. vers. nec possunt*, Fr. Emman. *quest. regul. tom. 1. quest. 65. Gutier. pract. lib. 3. q. 9. Farin. consil. 68. num. 20. Campan. in diversiuris canon. rub. 12. cap. 13. num. 24. cum seqq. Aloyf. Ricc. in decisuris Archiep. Neapol. decis. 258. p. 1. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. c. 3. num. 102. cum seqq. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 106. a num. 17.*

a. Doctores de materia huius cap. agentes.

2. De Conseruatoribus, & litterarum conseruatoriarum materia vide Doctores per text. *ibi in cap. 1. de officio deleg. lib. 6. Syluest. in summ. verbo Conseruator, Azeued. ad tit. 8. lib. 1. noua recop. Mandos. de signatura gratia, tit. de Conseruatoria, Cabedo diversiurum iuris argum. lib. 3. cap. 18. Molin. de instit. tract. 5. disp. 29. Gutier. d. quest. 9. Fr. Emman. d. quest. 65. Aloyf. Ricc. in collect. de iur. p. 4. collect. 899. & d. decis. 258. Ioan. à Cruce de statu relig. lib. 2. cap. 10. Fr. Ludovic. Miranda in man. Pralat. tom. 2. quest. 47. Portel. in dub. regular. verbo Conseruatores, Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resolut. 33. Ceual. commun. contra communes tom. 4. quest. 797. n. 792. cum seqq. Campan. & Franc. Leon. citatis locis, Gabr. Pereira Lusit.*

a. Doctores de Conseruatoribus, & litterarum conseruatoriarum materia tractantes.

decis. 118. num. 15. & 16. Alexandrum Monet. in speciali tract. de Conseruatorib. Et vltra constitutionem Clementis VII. incip. Sanctissimus, de anno 1592. emanauit alia Gregorij X V. incip. Sanctissimus, de anno 1611. quam retuli d. alleg. 106. num. 55. & post me Masfobr. de Synodo Episcopi cap. 3. post dub. 8. In qua constitutione Gregorij X V. inter cetera statutum est vt coram Conseruatoribus Regulares conueniri quidem, aut trahi debeant, sed alios conuenire, aut retrahere non possunt, itaut memorati Conseruatores in causis, in quibus Regulares, & alij actores fuerint, nullam prorsus iurisdictionem habeant, sed in iis tantum, in quibus rei extiterint, quibus verbis minimè sublatam fuisse facultatem, quam habent Conseruatores defendendi Regulares à manifestis iniuriis, ac violentiis, dummodo obseruent formam præscriptam constitutionibus Innocentij IV. & Bonifacij VIII. relatis in cap. 1. & fin. de officio deleg. lib. 6. refero decifum ego ipse d. alleg. 105. in fine, secundum Lugdunen. impress.

3. Conseruatoriz Regularibus concessas non fuerunt sublata ex decreto c. 20. sess. 24.

3. Conseruatorias Regularibus concessas, quas Concil. in præfenti saluas esse voluit, non fuisse sublatas ex decreto cap. 20. sess. 24. tenet Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 4. tit. 8. num. 10. vbi refert sic decifum fuisse sub die 18. Ianuarij 1594.

4. Conseruatorum Regularium priuilegia cum ex dispositione Pij V. extendantur ad tres dioceses, & sic posset eorum iurisdictione extendi ad plures Episcopatus, & ex dispositione Gregorij XIII. teneantur dicti Conseruatores, & Regulares notificare huiusmodi electionem, & deputationem Conseruatorum ordinario loci, debet illa fieri non solum ordinario prædicti loci, sed etiam omnibus ordinariis, ad quorum dioceses se extendit eorum facultas, seu iurisdictione, ita Aldan. d. tit. 8. num. 11. vbi attestatur sic fuisse resolutum sub die 11. Iulij 1620.

5. Religiones non habentes Conseruatores possunt illos eligere per communicationem priuilegiorum cum aliis eos habentibus.

5. Religiones Conseruatores non habentes, illos eligere possunt per communicationem priuilegiorum cum aliis eos habentes, stante dispositione cap. fin. de offic. deleg. lib. 6. vbi habentur ea verba quod plerumque à Sede Apost. Conseruatores conceduntur; ergo cum de facili concedantur Conseruatores, veniunt sub excommunicatione priuilegiorum, ita Aldan. vbi sup. vbi ait sic decifum sub die 12. Septembris 1620.

6. Abbas Ordinis Oliuetani potest eligi in Conseruatorem, si Episcopus in Synodo eum deputauerit iudicem synodalem.

6. Abbas Ordinis Oliuetani potest eligi in Conseruatorem, si Episcopus in Synodo eum deputauerit iudicem synodalem, ita Sell. in sess. canon. c. 12. n. 4. vbi tenet ita fuisse resolutum sub die 2. Martij 1619.

7. Milites Hierosolymitanos non afficit dicta constitutio Gregorij X V. de Conseruat.

7. Milites Hierosolymitanos non afficit dicta constitutio Gregorij X V. nisi quoad Conseruatores, & non quoad iudices ordinarios habentes ordinariam iurisdictionem intra limites suorum Prioratuum, Sell. citato loco, vbi testatur ita resolutum in Meluitana 6. Februarij 1627.

8. Regulares etiam elapso tempore præfixo in constit. Gregorij X V. de Conseruat. illos iuxta formam eligere possunt.

8. Regulares, qui in tempore sibi in dicta constitutione Gregorij X V. præfixo, Conseruatores eligere non curauerunt, dicto tempore elapso quandocumque eis libuerit, Conseruatores iuxta formam dictæ constitutionis eligere possunt, Sell. d. cap. 12. num. 7. vbi dicit sic resolutum sub die 18. Septembris 1627.

9. *Quod si in his causis, &c.*] Conseruatorem vt suspectum recusari posse per hoc decretum, tenet Ceuall. *d. tom. 4. q. 897. n. 779. cum segg.* quem refero *d. alleg. 106. n. 35. Campan. d. c. 13. n. 25. in fine, contra Azonium per eum citatum.*

9. Conseruator vt suspectus reculari potest.

10. *Ultra quinquennium.*] Vide Fr. Emman. *d. q. 65. art. 9. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 5. c. 34. q. 14. Campan. d. c. 13. n. 25. vers. quini si nullo*, Fr. Lud. Miranda *d. quast. 47. art. 6. vbi quod in Ordinibus, & Religionibus Conseruatorum officium non est temporale, & metipsum d. alleg. 106. n. 50. & 51. Hieron. Roder. d. resol. 33. n. 8.*

10. Conseruatores aliqui non durant post quinquennium.

11. *In civilibus etiam causis, &c.*] Vide Fr. Emman. *d. quast. 65. art. 13. Ioan. à Cruce d. cap. 10. dub. 6. concl. 2. Ceuall. d. quast. 797. num. 792. cum segg.* Fr. Ludon. Miranda *d. q. 47. art. 7. concl. 5. & 6. Portel. in dubiis Regularib. verbo conseruatores, n. 7. Hieron. Roderic. d. resol. 33. num. 12. & à 26. Franc. Leon. d. c. 3. n. 101. Gutier. pract. lib. 3. q. 9. à n. 8. & lib. 4. q. 63. per totam, Cabed. d. c. 18. num. 4. Campan. d. cap. 13. num. 20. metipsum d. alleg. 106. num. 40.*

11. Conseruatores Regularium procedere an possint contra debitores ex causa civil.

12. *In causis verò mercedum, &c.*] Vide *suprà sess. 7. de reform. c. 14.*

De honestate in vestibus à clericis seruanda.

C A P V T VI.

1. **M**ulta circa decernendum proprium clericorum habitum Ordini & dignitati congruentem, illiusque honestatem, tradunt Cou. *pract. cap. 31. num. 7. vers. 4. Roland. conf. 4. num. 27. lib. 1. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 78. secundum nouissimam impress. Decian. tract. crimin. tom. 1. lib. 4. cap. 9. num. 96. cum segg. Moscon. de maiest. milit. Eccles. lib. 1. p. 2. cap. 2. vers. de habitu autem, Viuald. in candel. aureo p. 3. ad fin. in explicat. Bullæ Sixti V. de habitu, & tonsura num. 9. vers. tertia assertio, Rendina in prompt. recept. sent. tom. 1. tit. 17. num. 15. Scacc. in tract. de iudic. p. 1. cap. 11. num. 84. & 87. Camill. Borrel. in addit. ad Bellug. in speculo Principum rub. 11. §. videamus lit. B. & in sum. omnium decis. tom. 1. tit. 11. de vita, & honest. cleric. num. 39 cum segg. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo clericus §. 14. Piasc. in simil. praxi p. 2. cap. 3. num. 14. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 3. num. 14. & 15. Fr. Paulin. Berti Luceñs. in praxi crimin. regul. tit. 4. cap. 33. num. 10. cum segg. Cened. pract. & canonic. quast. lib. 1. quast. 4. n. 30. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali §. 16. à num. 12. Viuian. in praxi iurispatron. p. 3. lib. 15. cap. 4. à num. 9. Guid. Pancirol. in thesaur. var. lectio. lib. 1. c. 21. Farin. in praxi crimin. p. 1. quast. 8. num. 69. Sauch. de matrimon. lib. 7. dispnt. 46. num. 5. Thom. Falasc. tom. 1. allegation. iuri, allegat. 11. Carol. de Grassis de effectib. clerical. in pralud. num. 271. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 1. à num. 21. Nauar. in singul. canon. concl. 17. Soar. de Pace in pract. tom. 2. pral. 2. num. 7. Ricciul. de iure personarum extra gremium*

1. Clericorum proprius habitus illiusque honestas.

Ecclesia existens. lib. 7. cap. 6. num. 1. incipsum de officio, & potestate Episcopi p. 2. alleg. 9.

2. Habitus non facit Monachum.

1. *Esti habitus non facit Monachum.*] Concordat cap. porrectum, de Regular. vbi glos. verbo non faciat, cap. consuluit, qui clericis, vel zonen. Card. Tuscus praet. conclus. tom. 4. lit. H. cenc. 12. num. 2. Campan. in diuersis canon. rub. 12. cap. 4. n. 5. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali §. 15. num. 10. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi admittendi ad Religionis statum nouitio, disp. 11. dub. 10. sub num. 1. quos refero in tract. Axiom. iuris vsu freq. axiom. 109. num. 1.

3. Habitus clericalem honcitur non deferens quas penas incurat de iure Concilij.

3. *Per suspensionem ab Ordinibus, &c.*] Decernit S. Synodus in presenti, quod si postquam ab Episcopo suo etiam per edictum publicum moniti fuerint honestum habitum clericalem illotum Ordini & dignitati congruentem, & iuxta ipsius Episcopi ordinationem, & mandatum non detulerint, per suspensionem ab Ordinibus, ac officio, & beneficio, ac fructibus, redditibus, & prouentibus ipsorum beneficiorum, necnon si semel correcti denuo in hoc deliquerint, etiam per priuationem beneficiorum huiusmodi coërceri possint, & debeant.

4. Et quid arrenna consilium. Sixti V.

4. Postea verò contra huiusmodi non deferentes habitum clericalem emanauit constitutio Sixti V. incip. *Cum sacrosanctam*, sub dat. 5. Id. Ianuarij 1588. in Bullario nouo tom. 2. pag. 653. vbi Clericis, & Militibus, qui in hac vrbe praesentes in habitu clericali, ac tonsura, ac Militibus in militari non incederent, mandatisque super his editis sub certo termino non obediunt, praeter alias penas contra eos inflictas sine vlla alia monitione ipso facto priuatos declarat, quibuscunque dignitatibus, administrationibus, officiis, canonicatibus, & praebendis, ac beneficiis etiam simplicibus, & praesimoniis per eorum quolibet in titulum, commendam, vel alijs pro tempore obtentis, necnon pensionibus, & fructibus, ac praedijs, bonisque ecclesiasticis huiusmodi quocunque modis eis reseruatis, vel reseruandis, omnique iure sibi in eis, vel ad ea quomodolibet competenti; huius constitutionis meminit Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 15. num. 56.

5. Habitus clericalem non tenentur deferre clerici qui habent fructus, aut pensionem non excedentes valorem annum 60. duc.

5. Deinde idem Sixtus V. per aliam suam constit. incip. *Pastoralis*, sub dat. pridie Kal. Februarij eiusdem anni 1588. declarauit habitum clericalem non teneri deferre clericos non recipientes pensionem, fructus, aut praedia, vel bona ecclesiastica sibi in vna, vel pluribus vicibus reseruata, & concessa summam, seu valorem annum 60. ducatorum auri de Camera insimul non excedentes, seu excedentia.

6. Inferuentes Palatio Apost. in inferioribus ministerijs si habuerint pensionem non tenentur in habitu, & tonsura incedere.

6. Et insuper declarat non teneri in habitu, & tonsura clericali incedere inferuentes Palatio Apostolico in inferioribus ministerijs, vt sunt parapharnarij, credentarij, & similes, qui pensiones, aut fructus, bonave ecclesiastica loco pensionum vsque ad quancunque summam & valorem percipiunt. Declarat etiam eos clericos, aut milites, quibus pensiones, aut fructus, bonave, aut praedia ecclesiastica ad quancunque summam reseruata, aut reseruari concessa sunt, non aliter ad gerendum militarem habitum teneri postquam pensiones, fructus,

fructus, aut alia præfata cum effectu exigere, aut percipere cœperint, vel per eos steterit quominus exigant, vel percipiant. Harum constitutionum tenorem referunt. Quarant. in sum. Bullarij, verbo *Habitus clericalis*, Pialecc. in praxi *Episcop.* p. 2. cap. 3. num. 13. pag. 129. & 130.

7. Ex quibus non requiri duas vestes longas in clerico ex Viuald. receptum dicit Nicol. Garc. de *benefic.* p. 7. cap. 1. num. 23. sed sufficere quod pallium perueniat ad talos, toga verò tegat genua, resoluunt Iacob. de Grassi in *aur. decis.* p. 1. lib. 3. cap. 3. num. 3. Viuald. in *candel. aureo* p. 3. ad fin. in *explicit.* Bullæ Sixti V. de *habitu & tonsura* num. 9. vers. quarta assertio, Petr. de Ledesma in sum. p. 1. tract. 7. cap. 2. prope conclus. 14. circa fin. & demum requiri vestem superiorem clericalem, quæ cooperiat interiorem quamvis laicalem, ex Franch. & Scacc. asserit Carol. de Grassi de *effectib. cleric. effect. 1. n. 1186.*

8. Dispositionem Clem. quoniam, de *vita, & honest. cleric.* quam innouat, & ampliat Concil. in *presenti cap.* & supra citatas Sixti V. constitutiones, non habere locum in clerico, qui semel habitum dimisit, cum in eis requiratur vt tantum perscueret vt publicè pro laico existimetur, tenent Farinac. d. *quæst.* 8. num. 68. Pialecc. in *praxi Episcop.* p. 2. cap. 3. num. 14. vers. excusaretur, Prosp. de Augustino in *addit. ad Quarant.* in sum. Bullarij, verbo *habitus clericalis*, Aloyf. Ricc. in *collect. decis.* p. 4. collect. 956. limit. 3. Vgolin. de *officio Episcopi* cap. 12. §. 6. num. 3.

9. Nec in clerico, qui ratione paupertatis habitum proptio Ordini congruentem gestare non valuerit, vt per Aloyf. Ricc. d. *collect.* 956. limit. 2. Zypæ. in *analytica postremi iuris eccles. enarrat.* lib. 3. tit. de *vita, & honest. cleric.* num. 7. Vgolin. d. cap. 12. num. 3. vers. quinto, Carol. de Grassi d. *effect. 1. n. 1175.* Decian. tract. *crimin. tom. 1. lib. 4. cap. 9.* vbi exemplificat quando clericus esset ita pauper, vt non posset propter paupertatem alias vestes inuenire, nisi laicales sibi donatas.

10. Nec in clerico, qui non potest propter infirmitatem tonsuram deferre, Capell. Tholof. *decis.* 104. Thom. Aëtius in *tract. de infirmis.* p. 1. in *verbo clerici*, num. 12. Zypæ. vbi supra, Vgolin. d. cap. 12. num. 3. vers. quoad tonsuram, Aloyf. Ricc. d. *collect.* 956. limit. 1. Bellet. d. *tit. de disciplina cleric.* §. 17. n. 9. Carol. de Grassi d. *effect. 1. n. 1171.*

11. Nec in clerico, qui propter aliquod verisimile periculum transformari cogeretur, vt per Rubin. *decis.* 91. p. 2. Aloyf. Ricc. d. *collect.* 956. limit. 4. Zypæ. d. *tit. de vita, & honest. cleric.* num. 7. Pialecc. d. cap. 3. num. 14. vers. excusaretur.

12. Nec in clerico, qui domi suæ, & in occulto habitum dimittit, vt per Vgolin. d. c. 12. n. 3. vers. 4. quem refero d. alleg. 9. n. 19.

13. Nec in clerico, qui ex necessitate itineris, vel peregrinationis habet vestes breuiores, vt per Bellet. d. *tit. de disciplina clericali*, §. 16. num. 14.

7. Vestes deæ non longæ non requiruntur in clerico.

8. Clem. quoniam, de *vita, & honest. cleric.* non habet locum in clerico, qui semel habitum dimisit.

9. Clericus non valens ratione paupertatis habitum proptio Ordini congruentem gestare, excusatur.

10. Tonsuram propter infirmitatem non deferens clericus nullam penam incurrit.

11. Clericus, qui propter aliquod verisimile periculum transformari cogeretur, in nullam penam incidit.

12. Habitum dimittens clericus domi suæ, & in occulto excusatur.

13. Vestes breuiores habens clericus ex necessitate itineris excusatur.

Voluntarius homicida quantumvis occultus, omni Ordine ac beneficio careat : casualis autem, aut vim vi repellens ex causa, ab ordinario loci, aut Metropolitano cognita causa, ac probatis precibus dispensetur.

CAPITULUM VII.

2. Doctores referuntur de materia huius tex. agentes.

1. **V**ide Rebuff. in *praxi benefic. rub. de dispensat. tit. de corpore vit. ad finem*, Nauar. in *man. cap. 27. num. 239. & seq. & num. 250. & conf. 37. in antiq. sub tit. de temporib. ordinat. alias conf. 40 sub tit. de homicid. in nouis*, Ludou. Lop. in *instruitorio consciens. p. 2. cap. 93. Henriquez in sum. lib. 14. cap. 19. Sayr. in florib. decis. sub titul. de tempor. ordinat. decis. 39. Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 97. litt. B. vers. hodie autem*, Nicol. Garc. de *benefic. p. 7. cap. 11. per tot. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 30. tract. 3. num. 154. Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de irregular. num. 3. cum seqq. Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 6. cap. 7. num. 39. Campan. in *diners. iuris canon. rub. 11. cap. 23. à num. 65. & à num. 128. & num. 145. Monet. de commutatis. vltim. volum. cap. 6. num. 122. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resol. 52. ex num. 23.**

2. Loquitur de homicidio ex proposito, & per insidias, & volito.

2. *Qui sua voluntate homicidium perpetraverit*; &c.] Loqui in homicidio ex proposito, & per insidias, & volito simpliciter, tenet Sell. in *selectis canon. cap. 18. num. 8. vbi ait ita fuisse resolutum sub die 11. Augusti 1605. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccl'es. resolut. 446. in print.*

3. Homicidium per industriam, & per insidias, & ex proposito requirit.

3. Et requirere homicidium per industriam, & per insidias, & ex proposito, referunt decisum Nicol. Garc. de *benef. p. 7. s. 11. num. 44. in 2. declar. Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de irregular. n. 8. in fine. Ego ipse d. alleg. 39. num. 49.*

4. Mandans aliquem baculo verberari eo expresso ne occideretur, si mandataris armis percussit, & occiderit, non intelligitur incidisse in hoc decretum, aded vt omni Ordine, atque beneficio, & officio ecclesiastico absque spe dispensationis perpetuo carere debeat, vt referunt decisum Campan. in *diners. iuris canon. rub. 11. c. 23. ante num. 145. Armend. d. loco num. 8.*

4. Vnde is, qui mandauit aliquem baculo verberari, eo expresso ne occideretur, si mandataris armis percussit, & occiderit, non intelligitur incidisse in hoc decretum, aded vt omni Ordine, atque beneficio, & officio ecclesiastico absque spe dispensationis perpetuo carere debeat, vt referunt decisum Campan. in *diners. iuris canon. rub. 11. c. 23. ante num. 145. Armend. d. loco num. 8.*

5. Canonici Iureconsulti non possunt substitui à Gubernatore ciuitatis in ipsius locum in eius absentia, Sell. d. c. 18. n. 9. vbi testatur ipsa fuisse resolutum in vna Alatrina 16. Martij 1630.

5. Canonicos Iureconsultos non posse substitui à Gubernatore ciuitatis in ipsius locum in eius absentia, Sell. d. c. 18. n. 9. vbi testatur ipsa fuisse resolutum in vna Alatrina 16. Martij 1630.

6. Etiam Ordinem minorem comprehendit.

6. *Sed omni Ordine.*] Etiam minori, vt interpretantur Cou. in *Clem. si furiosus p. 2. §. 3. num. 5. in fine*, Henriq. in *sum. lib. 14. cap. 19. §. 1. litt. D. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 404 num. 2. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 39. num. 60. vbi etiam quod nec in susceptis ministrare potest.*

7. *Ac beneficio.*] Non extendi ad pensiones, referunt decifum Nicol. Garc. de benefic. p. 1. c. 5. n. 136. Armendar. d. l. 7. de irregularis. num. 5.

7. Non extendiur ad pensiones.

8. Episcopum dispensare non posse in irregularitatibus prouenientibus ex homicidio voluntario occulto, aut manifesto, neque ad Ordines minores, neque etiam ad beneficium simplex obtinendum, resoluunt Nauarr. in man. cap. 27. num. 194. vers. septimo, & num. 240. vers. quarto, & consil. 17. in antiq. aliis 13. in nouis, de homicid. Sayr. in floribus decif. sub eod. tit. decif. 19. Maior. de irregular. lib. 5. cap. 48. in fine, Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 97. lit. A. vers. bodie autem, in fine, Valent. tom. 4. diff. 7. quest. 19. puncto 3. §. 5. Petr. de Aragon. in 2. 2. quest. 64. art. 8. in fine, Tolet. in instruct. sacra. lib. 1. cap. 31. Henriq. licet dubius, d. cap. 19. §. 1. lit. D. & lib. 13. cap. 57. §. 1. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 7. num. 14. & 15. Farin. in praxi crimin. part. 5. quest. 119. tit. 14. num. 62. Ego ipse d. allegat. 39. num. 59. Fr. Ludouic. Miranda in man. Pralat. tom. 2. quest. 8. art. 9. Villalob. in sum. p. 1. tract. 2. diff. 28. num. 10. Hieronym. Roder. in compendio quest. regul. resol. 52. num. 24.

8. Dispensare non potest Episcopus in irregularitatibus prouenientibus ex homicidio voluntario occulto, vel manifesto.

9. *Perpetuo careat.*] Hæc verba non operari omnimodam impossibilitatem, sed difficultatem præmaximam, tenet Campan. d. c. 23. n. 128. quem refero ego ipse d. alleg. 39. num. 63.

9. Non operatur omnimodam impossibilitatem, sed difficultatem præmaximam.

10. *Si vero homicidium non ex proposito, sed casu, &c.*] In irregularitatibus prouenientibus ex homicidio casuali posse Episcopum dispensare ad Ordines minores, & beneficium simplex obtinendum ad sacros Ordines, si homicidium casuale sit occultum, resoluunt Nau. d. c. 27. n. 40. vers. quando, Henriq. d. lib. 14. cap. 19. §. 1. lit. X. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo dispensatio, Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. diff. 18. num. 111. vers. potest, Hieron. Roder. d. resol. 52. num. 23. Bonacin. de censur. diff. 7. q. 4. puncto ult. num. 41. Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico, tract. 3. quest. 69. in fine p. 1.

10. Dispensare potest Episcopus in irregularitatibus prouenientibus ex homicidio casuali.

11. Vnde Episcopum dispensare posse cum illo, qui aliquem hominem occidit, non intendens occidere, cum huiusmodi homicidium casuale dicatur, post Nauarr. & Henriq. resoluunt Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 521. in 1. edit. aliis resol. 448. num. 2. & 3. in 2. edit. Bonacin. d. diff. 7. quest. 4. puncto ultim. num. 7. Ego ipse d. allegat. 39. num. 50.

11. Dispensare potest Episcopus cum illo, qui aliquem hominem occidit, non intendens occidere.

12. Ex homicidio merè casuali cum nulla penitus fuerat admissa culpa, & in quo non dabatur opera rei illicitæ, nullam oriri irregularitatem, refert decifum Armendar. d. l. 7. de irregularis. num. 3.

12. Irregularitas nulla oritur ex homicidio merè casuali, in quo nulla fuerat penitus admissa culpa.

13. Mandantem committi homicidium in personam vnius, si committatur in personam alterius, non dici incidisse in irregularitatem, quæ contrahitur ex homicidio voluntario, attestantur resolutum Armendar. d. l. 7. de irregul. num. 4. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 412. Campan. d. cap. 23. num. 84. Ego ipse d. alleg. 39. num. 52.

13. Irregularitatem, quæ contrahitur ex homicidio voluntario, non contrahit mandans committi homicidium in personam alterius.

14. An is, qui omni diligentia, ut præcanceret, adhibita, dum operam rei licitæ daret, solo casu fortuito homicidium commisit, irregularitatem incurrat, adedò ut Ordines suscipere, & beneficia obtinere absque dispensatione non valeat, stante hoc decreto? Non incidisse referunt

14. Irregularitatem non incurrit is, qui omni diligentia, ut præcanceret, adhibita, dum operam rei licitæ daret, solo casu fortuito homicidium commisit.

runt

runt decisum Armendar. d. l. 7. de irregularis. num. 6. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 11. num. 53. in 1. declar.

15. Doctores referantur de intellectu horum verborum agenter.

15. *Vel vim vi repellendo*, &c.] Circa intellectum horum verborum insudant Maiol. de irregularis. lib. 1. cap. 2. num. 10. vers. 20. & lib. 5. cap. 48. num. 10. & 11. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 6. quest. 54. num. 3. Auil. de censur. p. 7. disp. 5. sect. 3. dub. 1. vers. loquendo de iure nouo, Soar. in simili tract. disp. 46. sect. 1. num. 3. Iacob. de Graff in aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 65. num. 13. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 930. Petr. de Ledesma in sum. part. 2. tract. 8. de iustis. commutativa cap. 18. conclus. 14. diffi. 1. Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 3. cap. 9. num. 29. Sayr. de censur. lib. 7. cap. 7. num. 12. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 30. tract. 2. num. 112. Conineck de Sacrament. tom. 2. disp. 18. num. 73. latè Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. q. 24. num. 13. cum seq. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 11. cap. 23. num. 51. Bonacin. d. disp. 7. quest. 4. puncto 6. num. 3. cum seqq. Farin. fragmenti. crimin. p. 2. litt. I. num. 475. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali §. 5. num. 109. cum seq. Ego ipse d. alleg. 39. num. 54. Hieron. Roder. in compend. quest. regul. resol. 15. num. 73.

16. Habere etiam locum cum agitur de repellenda vi illata patri, dicit resolutum Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 11. num. 53.

17. Capitulum Sede vacante & Prælati inferiores an comprehendatur hic sub appellatione ordinarij loci.

17. *Loci ordinario*.] An etiam Capitulo Sede vacante, vide Ludouic. Beiam respons. casuum conscient. p. 4. casu 37. vers. standem nullus, Campan. d. cap. 23. num. 146. Henriq. d. lib. 14. cap. 20. §. 1. in fine, Doctores, quos plena manu refero d. alleg. 39. num. 16. vbi num. 17. de Abbatibus, & alijs Prælati inferioribus habentibus iurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem, & num. 18. de superioribus Religionum, & num. 19. de Archiepiscopo in actu visitationis.

18. Cognitio causæ in hac materia potest fieri ab ordinario sine ordine, & figura iuliet.

18. *Qui non nisi causa cognita*, &c.] Hanc causæ cognitionem posse fieri ab ordinario sine Ordine & figura iudicij, & testibus non receptis in forma iudicij, nec iurantibus, multis firmat Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 8. à num. 4.

Episcopus valens ex priuilegio punire subditos alienos, non potest punire clericos alienos reos criminum etiam atrocium, nisi ex proprijs clericorum Episcopi, aut personarum ab eo deputandarum interuentu.

C A P V T . VIII.

1. In quibus loquatur.

1. **L** Oqui de iis, qui virtute priuilegij animaduertere volunt in non subditos, asserit Aldan. in compendio canonicar. resolut. lib. 5. tit. 10. num. 8.

2. Episcopus loci delicti condemnat clericum delinquentem si ibidem inueniatur.

2. Episcopus enim loci delicti innititur iuri communi, de quo in c. postulat. & in c. ult. de foro comp. quibus iuribus probatur Episcopum loci delicti condemnare clericum delinquentem. Quod videtur intelligi, si

si ibidem talis clericus delinquens inueniatur, Butr. in d. cap. ult. num. 6. & ibi Felin. num. 8. in fine, Grammat. consil. 27. num. 56. cum seq. Menoch. consil. 2. num. 130. Decian. in tract. crimin. lib. 4. cap. 16. num. 12. Vel nisi de more remittatur, Clement. pastoralis, §. verum, de re iudic. vbi Imol. num. 64. & Card. num. 12. vers. denique, D. Barbosa in l. heres absens, §. proinde, in art. de foro delicti num. 5. vbi num. 134. subdit quod inter ecclesiasticos fit etiam remissio.

3. Potest enim ratione delicti Episcopus loci, vbi fuit commissum, cognoscere in prima instantia, quamuis non sit ordinarius domicilij delinquentis, vt refert decisum Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. c. 1. num. 75. quia Concil. infra sess. 24. de reform. cap. 20. non sustulit modos legitimos, quibus quis ex iuris dispositione fortitur forum, vt ostendi de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 81. num. 14.

Episcopus loci vbi fuit commissum delictum potest in prima instantia de illo cognoscere quamuis non sit ordinarius domicilij delinquentis.

*Beneficia vnius diœcesis nullo prætexitu vniantur beneficijs
alterius diœcesis.*

C A P V T IX.

1. **V**ide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 26. num. 14. Zerol. in praxi Episcopi p. 1. verbo vni, §. 8. Nicol. Garc. de benefic. p. 12. cap. 2. num. 85. Valet. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 3. num. 302. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 492. in 1. edit. aliàs resol. 383. num. 5. limit. 5. in 2. edit. Hieron. Roder. in compendio quasi regul. resol. 15. num. 33. Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 29. n. 180. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 66. num. 9.

Doctores referunt de materia huius cap. agentis.

2. *Seu praesimonia.*] An sint beneficia ecclesiastica, latè disputauit in tract. de iure ecclesiast. lib. 2. cap. 8.

Præsimonia an sint beneficia Ecclesiastica.

*Beneficia regularia conferantur non nisi regularibus acti, aut
qui esse debeant.*

C A P V T X.

1. **V**ide Nauarr. consil. 9. de prabend. in antiq. aliàs consil. 11. de statu monach. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub illo tit. de prabend. decis. 8. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 4. quest. 5. num. 2. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 34. art. 3. Zerol. in praxi Episcopi p. 2. verbo beneficia, §. 5. Seraphin. decis. 1165. & 1305. Mantic. decis. 68. num. 5. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 4. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 763. & in praxi aurea resol. 332. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 8. à princip. Nicol. Garc. de benefic. part. 7. cap. 10. Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 3. num. 19. Viuian.

Doctores referunt de materia cap. agentis.

T de

de iure patronat. part. 2. lib. 1. cap. 1. ex num. 79. in nouiss. impr. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 1. 2. cap. 7. a num. 14. Sanch. in precepta Decalogi lib. 7. cap. 29. a num. 27. Ioan. Anton. Massiobr. in sua praxi habendi concursus, pralud. 7. dub. 2. 1. a num. 2. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resol. 15. a num. 4. Anton. Fabric. de re benefic. tit. de seculari & regulari beneficio, Cardin. Tusch. tom. 1. littera B. conclus. 67. Sebast. Cæsar. in relect. de ecclesiastica hierarchia, disp. 14. §. 1. num. 2. Paul. Laymann in Theologia moralis lib. 4. tract. 1. cap. 4. num. 1. & 2. Squillante de priuileg. clericor. cap. 4. num. 2. Rot. in Ferraric. Prioratus 18. Aprilis 1611. coram Attrebaten.

2. Beneficia S. Ioannis Hierosol. comprehenduntur sub hoc decreto.

3. Regulares etiam Canonici sunt incapaces beneficij simplicis.

4. Milites Regulares, S. Iacobi & alij similes sunt incapaces beneficiorum secularium.

5. Equites Capellani Religionis S. Stephani præsentari possunt ad Ecclesias seculares.

6. Canonicus sancti Georgij in Alga potest admitti per Datariam ad parochialem Ecclesiam ubi resignatam.

7. Beneficia regularia quæ?

8. Religiosus vnus Religionis non est capax beneficij alterius Religionis.

2. Comprehendi sub hoc decreto beneficia Religionis S. Ioannis Hierosolymitani, censuit Rota decis. 569. p. 2. recent.

3. Regulares sunt incapaces beneficij simplicis, etiam si essent Canonici Regulares, non autem beneficij curati, iuxta dispositionem cap. quod Dei timorem, de statu monach. sed hoc ex stylo concedi non debet, nisi instante Episcopo pro necessitate, vel utilitate Ecclesiæ, ita refert decisum Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 10. num. 31. & 32.

4. Beneficiorum secularium, siue simplicium, siue curatorum, capaces sunt Milites Regulares militiæ S. Iacobi de Spatha, alijque huiusmodi non emittentes omnia tria vora substantialia, ita referunt decisum Nicol. Garc. in addit. ad suum tract. de benefic. p. 1. cap. 4. num. 24. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 57. num. 174.

5. Equites Capellanos Religionis S. Stephani Papæ & Mart. crsi habeant proprias Ecclesias dictæ Religioni subiectas, præsentari possunt ad alias Ecclesias seculares, ex lib. statutorum, & constit. dictæ Religion. fol. 26. ex Viuian. dixi d. alleg. 57. num. 173.

6. Canonicum S. Georgij in Alga admitti per Datariam ad parochialem Ecclesiam ei resignatam, ait Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 3. tit. 4. num. 10. vbi attestatur sic fuisse resolutum in Veronen. 17. Nouembris 1629.

7. Regularia beneficia.] Quæ dicantur, latè tradunt Sanch. d. lib. 7. cap. 29. a num. 11. Hieron. Roderic. d. resol. 15. num. 27. cum seqq. Ego ipse d. p. 3. alleg. 57. num. 168.

8. Religiosis tantum illius Ordinis, &c.] Religiosum illius Religionis non esse capax beneficij Regularis alterius Religionis, resoluit Rebuff. in praxi benefic. tit. de dispensat. cum regular. a num. 2. Nauarr. commento 4. de Regular. num. 23. in princip. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 34. art. 8. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. glof. 8. num. 96. cum seqq. Hieronym. Roderic. d. resolut. 15. num. 4. Sanch. d. lib. 7. cap. 29. num. 29. vbi num. 30. subdit nec Pontificem solum esse concedere Regularibus gratiam assequendi beneficium alterius Ordinis, nisi transferendo illos ad id monasterium, ad cuius collationem beneficium assequuntur, & num. 31. hinc colligit integrum non esse duobus Religiosis diuersorum Ordinum permutare beneficia regularia de licentia suorum Prælatorum, quia neuter est beneficij alterius capax, & citat Bellem. de perm. benef. p. 2. quest. 11. num. 2.

9. Idem

9. Idem iuris esse quantum ad beneficia alterius monasterij eiusdem Ordinis, resoluunt Rebuff. in *praxi benefic. tit. de dispensat. cum regularib. a. num. 2.* Nauat. d. *commento 4. de regul. num. 23. in princ.* Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 1. q. 3. art. 8.* Sanch. d. *lib. 7. cap. 29. num. 29.* Hieron. Roderic. d. *resol. 15. num. 50. per cap. cum singula, §. prohibemus, de praben. lib. 6.* vbi id grauius interdicatur, eaque acceptantes fiunt ipso iure inhabiles, & ineligibiles.

10. *Uel ius, qui habitum, &c.* Ergo beneficium regulare dari potest his, qui habitum nondum suscipere, modò illum suscipere, & professionem emittere teneantur, Rot. in Carpentoraten. Prioratus 19. Aprilis 1619. coram bonæ mem. Buratto, inter eius impressas *decis. 3. 90.*

Beneficia regularia administrationem non habentia, nec non quauis Monachales, & Canonicales portiones Regularibus prouideri consuectas possunt ordinarij collatores conferre nedum eius Ordinis professis, sed etiam secularibus, qui habitum suscipere, & professionem emittere omnino teneantur, ita referunt decilum Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. glof. 8. num. 77.* Piafec. in *praxi Episcop. p. 2. c. 5. n. 23.* Sanch. d. *lib. 7. c. 4. n. 24.* Hieron. Roder. d. *resol. 15. sub num. 4.* Mallobr. in *praxi concursus prel. 7. dub. 21. num. 9.*

11. Ad beneficia verò huiusmodi administrationem habentia nulum eligi debere, nisi priùs professionem expresse emiserit, innuit Pute. *decis. 254. lib. 2. in correctis*, & expresse sub die 12. Decembris 1585. resolutum fuisse attestantur Piafec. d. *n. 23. pag. 336.* Campan in *diuers. iuris canon. rub. 12. c. 7. n. 16.* Nicol. Garc. de *benefic. p. 7. c. 10. n. 10.* Gonzal. d. *glof. 8. num. 78.* & huius decisionis meminit Rot. in dicta Carpentoraten. Prioratus 20. Martij 1620. coram bonæ mem. Buratto, inter eius impressas *decis. 463. num. 1.*

12. In subsidium verò, veluti si deficiant Regulares, aut necessitas urgeat, puta quia idonei nou repetiuntur, beneficia regularia secularibus, & è conuerso conferri posse probat text. in *cap. inter quatuor, de relig. domib. & resoluunt Rebuff. in concord. tit. de collation. §. volumus, vers. conformitatem, & in praxi tit. de dispensat. cum regular. num. 40. & in tract. numin. quæst. 5. num. 13. vers. fallit nisi idonei non repetiuntur*, Gonzal. d. *glof. 8. num. 43.* Nicol. Garc. d. *p. 7. cap. 10. num. 16.* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 26. quæst. 5.* Valer. Reginald. in *praxi fori poenit. lib. 5. o. tract. 3. num. 158.* Paul. Laymann in *sum. Theolog. moralis lib. 4. tract. 2. cap. 4. n. 2. vers. excipe quintò*, & expresse quòd Sacerdos Regularis in subsidium, vt supra, admittatur ad seculare beneficium curatum, tradit Abb. in *cap. 1. de capell. mon. quem referunt & sequuntur Cephal. conf. 358. num. 25.* Ioan. Bapt. Costa de *remed. subsid. remed. 71. num. 2.* vbi intelligit siue sit liberum, siue iuris patronatus laicorum.

13. Quando autem dicantur beneficia regularia dari in subsidium secularibus, & è contra, ponit Abb. in *d. cap. inter quatuor*, quem refert & sequitur Azor. d. *quæst. 5.* asserens hunc ordinem esse seruandum, videlicet vt si alij eiusdem cœnobij fuerint, hi adhibeantur, sin minus,

9. Religiosus non est capax beneficij alterius monasterij eiusdem Ordinis.

10. Beneficium regulare administrationem non habens dari potest his, qui habitu nondum suscipere, modo illum suscipere, & professionem emittere teneantur.

11. Beneficia administrationem habentia dari possunt his solum qui professionem prius emiserint.

12. Beneficia regularia secularibus, & è conuerso in subsidium dari possunt.

13. Beneficia regularia quando dicantur dari in subsidium secularibus, & è contra.

aduocentur alij monachi alterius cœnobij, eiusdē tamen Ordinis; quod si nec hoc fieri queat, supponantur alij alterius Ordinis Religiosi, vt colligitur ex *cap. relatum, ne clerici, vel mon.* quod si etiam hi desiderentur, tunc seculares clerici in eorum locum sufficiunt.

Nullus admittatur ad professionem nisi vt in Ordine, ad quem transferatur, sub obedientia maneat, & beneficiorum secularium etiam Curatorum incapax existat.

CAPVT XI.

1. Doctores de materia & intellectu huius cap. agentes.

1. **V**ide Paul. Fusc. *de visitat. lib. 2. cap. 15. num. 79. Nau. commento 4. de regul. num. 111. & 12. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 53. art. 4. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 14. quest. 12. vers. in Concilio. Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 7. num. 82. & 82. Hieron. Roderic. in compend. quest. regul. resol. 123. num. 88. qui aiunt ante hoc decretum fuisse frequentissimum translatum legitima licentia de vna in alteram Religionem posse à Superiore Religioso, ad quam transfertur, admitti animo eius non retinendi in claustro, sed dandi ei postea licentiam manendi extra claustrum perpetuò, vel per multos annos, sed vix à culpa liberum quoddam bono fine ea dimissio destitueretur, finis enim solebat esse vagari, & liberum reddi à iugo regulæ. Addunt præterea plures ex citatis potuisse licere dicto superiori in aliquo euentu, nempe concurrentibus maxima suæ Religionis deferendæ necessitate ob molestias, persecutiones, aut dissensiones, vel similes casus, & magna difficultate inueniendi monasterij, eum Religiosum perpetuò alere in claustro volentis, & magna de transato fiducia; quo casu posse Prælatum admittere illum animo concedendæ licentiæ manendi extra claustrum non tam amplè, & vagè, sed arrestatè ad eum locum, in quo posset Prælatus eius vitam nosse, eiusque curam habere, eumque corrigere, & si opus esset, aliò transferre. Aduertunt deinde citati Doctores decretum hoc non videri inducere ius nouum, sed antiquum declarare, & ita improbare eas licentias, quæ communiter erant illicitæ, ac statui Religioso valde perniciosæ, ac proinde in casu, in quo prædicta licentiæ ante id decretum erant licitæ, esse quoque modò, quod in eo casu tantæ necessitatis nec facillè concessæ dicantur, nec materiam vagandi præstent, nec sit omne salutis remedium huiusmodi Religiosis ocludendum.*

2. Prælatus non potest suis Religiosis transitis, absque iusta causa concedere facultatem standi extra monasterium.

2. Posse Prælatum eam standi extra monasterium translatis his facultatem concedere, quam licitè concedere posset propriis eius Religionis alumnis, & sicut iis non posset absque iusta causa cōcedere, secus tamen illa existente, ita & illis, resoluunt Nau. *d. commento 4. de Regular. num. 15. Sanch. d. cap. 7. num. 84.*

3. Superiorem

3. Superiorem posse dare licentiam translati ad modicum tempus standi extra monasteria causa prædicationis, vel audiendi confessiones, refert decifum Armendar. in addis. ad recop. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religion. num. 69.

3. Superior potest dare licentiam translati ad modicum tempus standi extra monasterium causa prædicationis.

4. Pius V. edidit constitutionem reuocatoriam indultorum recipiendi, vel retinendi Religiosos alterius Ordinis, etiam laxioris, quæ incip. *Quacunque*, sub dat. Romæ pridie Id. Octobris 1569. Per quam constitutionem posse Episcopum agere contra Regulares vagantes de vno in alium Ordinem translatos, refert decifum Armendar. d. l. 7. de Religion. num. 68.

5. Omnes cuiuscunque Religionis legitimè translatos ad Carthusianos posse in eadem Carthusiensis Religione in clauistro Priores, & extra claustrum procuratores esse, resolutum attestatur Armendar. d. l. 7. de Religion. num. 67.

5. Translati ad Carthusianos possunt ibi in clauistro Priores, & extra claustrum procuratores esse.

6. *Ad beneficia secularia etiam curata, &c.* Nullos Regulares, etiam si Canonici sint, posse sine dispensatione Apostolica beneficia curata nec in perpetuum, nec ad tempus habere, refertur decifum Quatant. in sum. Bullarij, verbo *Canonicus Regularis*, Gonzal. ad reg. 8. Cap. 29. glof. 7. num. 53. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 29. num. 71. Mari. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 20. num. 13. Aloyf. Ricc. in decif. curia Archiep. Neapolit. decif. 159. p. 1. Hieron. Rodric. in compendio quest. regul. resol. 15. num. 52. in fine, vbi cum Sanch. citato loco attestatur sacram Congr. ex decreto Gregorij XIII. declarasse nullum hodie Regularem esse capacem beneficij curati absque Pontificis dispensatione, ego ipse in collect. ad cap. quod Dei timorem, num. 3. de statu monachor. vbi plures citauit Doctores resoluendum, posse de iure communi per illum textum.

6. Regulares nulli etiam Canonici possunt sine dispensatione Apost. beneficia curata, nec ad tempus habere.

7. Canonici Regulares, non obstante d. cap. quod Dei timorem, non esse admittendos ad curam parochialium Ecclesiarum absque Sedis Apostolicæ dispensatione, resoluunt Fr. Ludou. Miranda in man. Pralas. tom. 1. quest. 32. art. 5. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 10. num. 31. Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 5. num. 11. vbi attestatur sic fuisse resolutum per S. Congr. Episcop. & Regul. negotiis præpositam in vna Cremonen. 1. Septembris 1603.

7. Canonici Regulares non sunt admittendi ad curam parochialium Ecclesiarum absque Sedis Apost. dispensatione.

8. Canonici Regularibus Congregationis Lateranen. non licere etiam de licentia sui Generalis absque permisso Summi Pontif. assumere curam animarum, etiam ad tempus, multoque minus beneficium curatum ad tempus, refertur decifum Quatant. in sum. Bullarij verbo *Canonicus Regularis*, Nicol. Garc. d. p. 7. cap. 10. n. 32. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. num. 23.

8. Canonici Regularibus Lateranen. non licet etiam.

9. Milites Regulares militiæ S. Iacobi de Spatha, aliisque huiusmodi non emittentes tria vota substantialia, videlicet castitatis, paupertatis, & obedientiæ, non esse incapaces beneficiorum secularium siue simplicium, siue curatorum, neque etiam pensionum, resoluit Nicol. Garc. in addis. ad summ. tract. de benefic. p. 1. c. 4. n. 23. vbi ait sic fuisse decifum sub die 10. Nouembris 1609.

9. Milites Regulares non emittentes tria vota, substantialem non sunt incapaces beneficiorum secularium.

10. Sacerdos adscriptus Ecclesie receptitiz, si fiat miles Capellanus Hierosolymitanus, seu alterius militiae, non posse præterdere fructus Ecclesie receptitiz, quia reputatur Regularis, qui non est capax beneficiorum secularium, tener Aldan. d. tit. 5. num. 12. asserens sic fuisse resolutum sub die 17. Martij 1619.

10. Sacerdotem adscriptum Ecclesie receptitiz, si fiat miles Capellanus Hierosolymitanus, seu alterius militiae, non posse præterdere fructus Ecclesie receptitiz, quia reputatur Regularis, qui non est capax beneficiorum secularium, tener Aldan. d. tit. 5. num. 12. asserens sic fuisse resolutum sub die 17. Martij 1619.

Solus competenter ex suis dotans, aut de nouo capellam fundans, iuspatronatus obtineat.

CAPVT XII.

1. Doctores de materia huius cap. agentes.

1. Vnde Lambertin. de iurepatron. lib. 1. p. 1. q. 2. cum seqq. Paul. de Catinis in simili tract. p. 3. Roch. eod. tract. verbo Ecclesiam fundauit, & verbo construxit, & verbo dotauit, Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 10. Spin. in speculo testam. gloss. 4. princ. Perez l. 1. gloss. 1. tit. 6. lib. 1. ordin. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 4. quest. 40. num. 40. cum seqq. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo iuspatronatus, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 18. num. 33. cum seqq. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 9. à num. 36. Cardos. in praxi iudicum, & aduocat. verbo iuspatronatus num. 2. cum seqq. Camill. Borrel. in sum. omnium decis. tom. 1. tit. 32. à n. 1. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1693. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. c. 6. n. 25. Massob. in praxi habendi concursum pral. 7. dub. 6. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 51 in princ. n. 6. metipsum in simili tract. p. 3. alleg. 70. num. 1.

2. Intelligitur de iuribus patronatus in futurum acquirendis post Concilium, non verò de acquisitis, refert decisum Ricc. p. 4. decis. 257. Armend. in addit. ad recapit. legum Navarra lib. 4. tit. 30. l. 1. de iurepatron. n. 22. subdens n. 21. eorum titulos esse ostendendos ordinario, & si apparuerit iurapatronatus rectè, ac ritè concessa fuisse, nec ex illis esse, quæ reuocata sunt infra sess. 25. de reformat. c. 9. & data fuisse ea lege expressa, vt præsentatio fieret Capitulo, seu dignitatibus cathedralis Ecclesie, saluum adhuc manere illud ius præsentationis, ex d. c. 9. & sess. 7. de reformat. c. 13. si verò de non simplicibus beneficiis agatur, seruandam esse formam sess. 24. de reformat. c. 18.

2. Intelligendum esse hoc decretum de iuribus patronatus in futurum acquirendis post Concilium, non verò de acquisitis, refert decisum Ricc. p. 4. decis. 257. Armend. in addit. ad recapit. legum Navarra lib. 4. tit. 30. l. 1. de iurepatron. n. 22. subdens n. 21. eorum titulos esse ostendendos ordinario, & si apparuerit iurapatronatus rectè, ac ritè concessa fuisse, nec ex illis esse, quæ reuocata sunt infra sess. 25. de reformat. c. 9. & data fuisse ea lege expressa, vt præsentatio fieret Capitulo, seu dignitatibus cathedralis Ecclesie, saluum adhuc manere illud ius præsentationis, ex d. c. 9. & sess. 7. de reformat. c. 13. si verò de non simplicibus beneficiis agatur, seruandam esse formam sess. 24. de reformat. c. 18.

3. Ecclesiam in proprio solo suis sumptibus construens, in ea iuspatronatus acquirit.

3. De nouo fundauit. Siue quis eam in proprio solo suis sumptibus omnino construeret, cap. Abbatem 18. quest. 2. cap. nobis, de iurepatr. siue etiam solum tantummodo, siue fundum ad eam ædificandam obtulerit, ac donauerit, Lambertin. de iurepatron. p. 1. lib. 1. q. 2. art. 2. n. 1. & 2. & Doctores communiter. At quamlibet fundi donationem non tribuere iuspatronatus, sed necessarium esse vt totum dominium transferatur, resoluunt Lambertin. d. p. 1. q. 2. a. 2. Massob. d. pral. 7. dub. 18.

4. Iuspatronatus fundatum in fundo subiecto fideicommissio restituyendo cum vniuersa hereditate, acquiritur hæredi, & fideicommissario.

4. Si verò fundum subiectus sit fideicommissio restituendo cum vniuersa hereditate, iuspatronatus in eo fundatum acquiri hæredi & fideicommissario, nisi hæres habeat quartam totius hereditatis aliunde, resoluunt Lambertin. d. p. 1. q. 9. art. 2. 1. Massob. d. pral. 7. dub. 12.

5. Fundatori

5. Fundatori inuito non adiungi compatronum, tenent Lambert, d.p. 1. q. 1. art. 6. Massobr. d. pralud. 7. dub. 11.

6. Et construxerit.] Etiam absque proprij fundi assignatione, veluti si in solo ab alijs dato ipse proprijs sumptibus liberè Ecclesiam construxerit, cap. monasterium 16. quæst. 7. alijs enim si hæc fiant iuxta terminos cap. ad audientiam el. 1. de Eccles. adificand. & cum profectione recuperandi expensas ab ipsa Ecclesia, tunc iusp patronatus non illi acquiritur, sed Ecclesiæ, ex cuius bonis illa fuit constructa, resolunt glos. verbo construxerit, in cap. Apostolicos 17. quæst. 2. Gonzal. d. glos. 18. num. 33. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 9. à num. 36. Monet. de commut. vltim. voluit. cap. 10. num. 202. & seq.

7. Sicut etiam non acquiritur iusp patronatus ex constructione necessarii, non voluntarie facta, tenent Lambertin. d. p. 1. lib. 1. quæst. 4. princip. art. 7. Rot. decis. 167. num. 5. & 6. part. 2. diuers. & decis. 758. num. 2. part. 2. recent. & in Camerinen. pensionis 10. Decembris 1625. coram R. P. D. meo Pirouano.

8. Iusp patronatus etiam acquiritur ex reedificatione, seu refectione Ecclesiæ penitus destructæ, seu funditus dirutæ, itaut noua consecratione indigeat, tenent Roch. de iure patron. verbo construxit num. 12. Lambertin. cod. tract. p. 1. lib. 1. q. 6. princip. art. 3. ex num. 13. Burfat. consil. 310. à num. 3. vol. 3. Menoch. consil. 90. num. 27. & consil. 336. num. 5. cum seqq. Spin. d. glos. 4. num. 18. Zerol. d. p. 1. verbo iusp patronatus, §. 2. ad fin. Seraphin. decis. 518. & 907. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1559. Azor. institut. moral. p. 2. lib. 6. cap. 19. quæst. 10. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 18. num. 33. Nicol. Garc. d. cap. 9. num. 51. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 11. cap. 13. num. 173. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 177. n. 26. Massobr. in praxi habendi concursus, pral. 7. dub. 22. num. 6. secundum Romanam impress. Viuian. in praxi iuris patr. lib. 2. cap. 4. num. 6. in vlt. impress. Rot. in Senen. beneficij 18. Martij 1596. coram Litta, & decis. 54. num. 5. p. 1. recent. & in Mutinen. plebis, seu iuris patronatus 21. Februarij 1625. coram R. D. meo Coccino Decano, & in Bossanen. Parochialis 3. Iunij 1626. coram bonæ mem. Buratto, inter eius impressas decis. 946. num. 7.

9. Ex quâ quidem Ecclesiæ constructione acquiritur iusp patronatus absque alia reservatione, nisi illud expressè remittatur, firman. Viuian. d. p. 1. lib. 2. cap. 1. num. 9. Ferentil. in annot. ad decis. 1. Buratti num. 14. litt. B. quia probata constructione cum assensu Episcopi saltem tacito, & præsumpto, non est necesse probare alium assensum quoad acquisitionem. Caualer. decis. 336. ex num. 4.

10. Tacitus autem consensus diœcesani ordinarij colligitur ex institutionibus ipsius factis ad præsentationes patronorum, Roch. de iure patr. verbo pro eo, quæst. 8. n. 20. Rot. in Aquen. iuris patronatus 7. Nouembrii 1601. coram Card. Lancellotto iun. impressa per Marches. de commissionib. p. 1. pag. 454. Beltramin. ad decis. 420. Gregory XV. n. 7.

11. Expressum autem ipsius ordinarij diœcesani consensum, qui requiritur in cap. nobis 25. de iure patron. posse etiam ante creationem iuris patronatus interuenire, & postea, & quandoque, firman. Cald. consil. 6.

5. Compatronus non adiungitur fundatori inuito.

6. Ecclesiam construens cum profectione recuperandi expensas ab ea, tunc iusp patronatus non illi acquiritur, sed Ecclesiæ.

7. Iusp patronatus non acquiritur ex constructione necessarii, non voluntarie facta.

8. Iusp patronatus acquiritur ex reedificatione, seu refectione Ecclesiæ penitus destructæ.

9. Iusp patronatus ex Ecclesiæ constructione acquiritur absque alia reservatione, nisi illud expressè remittatur.

10. Consensus tacitus diœcesani in constructione Ecclesiæ ad acquiritur iusp patronatus colligitur ex institutionibus ipsius factis ad præsentationes patronorum.

11. Consensus expressus ordinarij, qui requiritur in cap. nobis, potest etiam ante

creationem iurispatronatus intervenire, & politica, & quando-
cunque.

consil. 6. de iurispatron. Roch. d. verbo pro eo. q. 4. num. 9. Lambert. d. lib. 1. p. 2. q. 1. art. 16. & q. 11. art. 16. n. 5. Rot. in Pientina iurispatronatus 13. Martij 1609. coram R.D. meo Decano, & in Brittonorien. iurispatronatus 7. Maji 1612. coram bonæ mem. Vbaldo sen. Beltramin. d. n. 7. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 70. num. 21. vbi num. 23. quod præstandus est ab ordinario illius loci in quo fundatur, vel constituitur Ecclesia, & num. 30. quod ordinarij nomine in hac materia venit quilibet Prælati, etiam inferior, dummodo habeat Episcopalem iurisdictionem, & num. 31. extendo ad Capitulum Sede vacante.

12. Dotans insuffi-
cienter, quod arbit-
rabitur Episcopus,
non acquirit iuripa-
tronatus.

12. *Competenter dotauerit.*] Ergo dotantem insufficienter, quod arbitratu ordinarij, non acquirit iurispatronatus, sed dici benefactorem, tenet Lambertin. d. lib. 1. p. 1. q. 5. num. 11. Nicol. Garc. d. p. 5. c. 9. num. 52. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 123. num. 3. vers. declaratur, Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 30. l. 1. de iurispatron. num. 31. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 18. num. 53. vbi ait quod debet prius constare dotem primam fuisse reductam de esse ad non esse, vt quis ratione secundæ acquirat iurispatronatus.

13. Iurispatronatus nõ
acquiritur ex aug-
mento dotis.

13. Vnde illud non acquirit ex augmento dotis, bene resoluunt Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 150. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 177. num. 24. & 25. Rot. decs. 521. p. 2. recent. Ego ipse d. alleg. 70. num. 15. & in collect. ad cap. quoniam 3. num. 9. de iurispatron.

14. Dos ab initio
foundationis sufficiens
præsumitur.

14. Dotem autem huiusmodi ab initio foundationis sufficientem præfumi probat cap. nemo 100. de consecrat. dist. 1. Calderin. consil. 10. post med. vers. pro parte contraria, Verall. decs. 62. p. 1. Gregor. XV. decs. 483. num. 5. Rot. in Toletana iurispatronatus 11. Februarij 1627. coram R.D. meo Coccino Decano, impressa per Viuian. post suam praxim iurispatronat. decs. 112.

15. Consensus di-
ocesani requiritur in
dotis datione, & af-
signatione.

15. In huius dotis datione, & assignatione requiri diocesani consensum, sicut in fundacione, & constructione, aduertit Viuian. in d. praxi iurispatron. lib. 2. cap. 4. num. 17. secundum nouiss. impress. subdens diocesani antea qualitates dotantis exquirere debere, & quomodo velit dotem constituere, & an sit congrua, & sufficiens.

16. Ad acquirendum
iurispatronatus nõ re-
quiruntur tria illa co-
pulative, fundus, con-
structio, & dos.

16. Vtrum autem ad acquirendum iurispatronatus tria illa copulative requirantur, scilicet fundus, constructio, & dos? Non requiri, sed vnum sufficere vt concurrat, cum iura alternatiue loquantur, videtur probare text. in cap. nobis, & ibi glos. verbo construxeris, cap. quoniam, & ibi glos. verbo fundatores, de iurispatron. cap. filijs, cap. decernimus, cap. monasterium 16. quæst. 7. cap. significauit, de testib. glos. magna in cap. pia mentis 16. quæst. 7. Abb. in cap. ad audientiam, num. 10. & 11. de Eccles. adific. & in cap. proposuit, num. 1. de filijs presbys. & ibi additio, idem Abb. in d. cap. nobis num. 2. Cardin. num. 3. Ioan. Andr. num. 6. & 7. Butr. num. 1. Boich etiam num. 1. Anchar. in princ. & num. 6. Host. num. 1. de iurispatron. Beroi. in cap. quoniam num. 95. eod. tit. Host. in summ. de iurispatron. num. 2. Abb. cons. 54. num. 1. p. 1. & cons. 59. num. 1. & 3. p. 2. Card. cons. 122. num. 2. vers. ad quod respondeo, Ioan. de Anania cons. 24. vers. istud probat, & ibi Bo-lognet n. 6. Menoch. cons. 241. n. 1. & 4. & de presump. lib. 3. presump. 90. num. 4.

num. 4 & 5. Lambertin. d. lib. 1. p. 1. quæst. 1. art. 1. num. 18. vers. venio igitur ad 1. Spin. d. glof. 4. princip. num. 18. & 29. Paul. de Cittadinis de inrepatron. p. 3. num. 1. Vgolin. de officio Episcopi cap. 5. 1. in princip. num. 6. Franc. Leo in thesaur. fori eccles. p. 2. cap. 6. num. 1. Camill. Bortel. in sum. decis. tom. 1. tit. 3. 2. num. 13. Verall. decis. 133. p. 2. Rot. diuers. p. 1. decis. 598. num. 1. & p. 4. decis. 565. num. 1. eadem Rot. decis. 5. de inrepatron. in antiq. Aloyf. Ricc. in decis. curiæ Archiep. Neapol. decis. 72. num. 5. & seq. p. 1.

17. Coppta Roch. de Curte de inrepatronas. in princip. num. 3. ad fin. & num. 4. & in verbo Ecclesiam fundauit. num. 2. quæst. 2. & verbo construxit num. 3. quæst. 3. & verbo dotauit. num. 1. Abb. consil. 106. num. 2. col. 1. in fine. vers. quod etiam. part. 2. & in cap. ad audientiam num. 4. de Eccles. a. lificand. Ioan. de Anania consil. 24. num. 4. vers. illud probo. Gregor. Lop. l. 1. glof. 3. tit. 15. part. 1. Perez. tom. 1. ordinam. fol. 136. vers. fundatione igitur. & folio 137. vers. sexto queritur. Monct. de commutat. vltima. voluntat. cap. 10. num. 202. vers. ego verò. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 9. num. 44. Callador. decis. 6. num. 10. de inrepatron. existimantes ad acquirendam iuspatronatus tria copulatiue requiri. scilicet fundum. constructionem. & dotem. siue ab vno. siue à diuersis.

18. Huiusmodi institutio Episcopo. & non alteri. &c.] Episcopum solum posse presentatos à patronis. & per examen idoneos repertos instituire. resoluunt Lambert. lib. 2. p. 3. quæst. 1. princip. art. 10. num. 1. Mari. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 47. num. 6. & resol. 55. num. 11. in fine. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 10. tract. 3. num. 224. Vgolin. de officio Episcopi cap. 5. 1. §. 4. num. 1. Ego ipse d. p. 3. alleg. 72. num. 176. vbi num. 183. amplio ad Capitulum Sede vacante.

19. Et non alteri inferiori referretur.] Et ideo in Ecclesiis exemptis non posse reservari institutionem presentati à patronis alteri quam Episcopo. nisi Rector illius loci fuerit ordinarius. ordinariæque fungatur iurisdictione. refert decusum Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarra. lib. 4. tit. 30. l. 1. de inrepatron. num. 62.

20. Ex causa necessaria. nempe priuilegio. seu prescriptione immemoriali. posse Prælati inferioribus ius instituendi competere. resoluunt Lambert. lib. 2. p. 3. quæst. 1. princ. art. 10. Mari. Antonin. d. lib. 1. resol. 9. num. 11. & resol. 12. & resol. 47. num. 6. Ego ipse d. p. 3. alleg. 72. num. 184. & a. num. 185. verius credo institutionem etiam auctorizabilem inferioribus Prælati prescriptione acquiri posse. & num. 188. quòd Religiosis in Ecclesiis. quæ pleno iure eis subiiciuntur. pertinet institutio. in illis verò. quæ pleno iure ad illos non pertinent. institutio. & destitutio ad eos non spectat. sed Presbyteri ab illis presentandi. ab Episcopo sunt instituendi. de quo etiam Erasim. à Cochier de iurisdic. ord. in exemptis. part. 4. quæst. 80. Hieronym. Roder. in compendio quæst. regul. resolut. 15. num. 13. vbi ait per multa priuilegia Apostol. collationem. & institutionem beneficiorum Regularium. etiam auctorizabilem. pertinere ad monachos. & ad monasteria. quibus sunt vniuersa. nec Episcopos in eorum vacatione posse edicta proponere. nec ad concursum vocare.

17. Doctores contrarium tenentes.

18. Episcopus solus potest presentatos à patronis. & per examen idoneos repertos instituire.

19. Institutio presentati à patronis non potest reservari alteri quam Episcopo. nisi. &c.

20. Institutendi ius potest competere Prælati inferioribus ex causa necessaria.

Præsentetur beneficiandus ipsi ordinario, aliàs institutio sit nulla.

CAPVT XIII.

1. Intelligitur quoad examen dumtaxat ab ordinario faciendum de persona præsentati.

1. Refert decifum Armendar. *in addis. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 30. l. 1. de iurepatron. num. 63.* hoc decretum intelligendum esse quoad examen dumtaxat ab ordinario faciendum de persona præsentati, secundum *cap. 13. sess. 7.* non autem intelligendum ut censeatur ablata institutio, quam saluam esse omnibus Episcopo inferioribus hoc idem Concilium voluit *sess. 25. cap. 9. vers. quod si ad inferiores*, nec per id censeferi sublatas fundationes, veluti si fundator Capellæ reliquerit institutionem Capitulo.

2. Institutiones inferioribus ex immemorabili competentes non sunt sublatae per Concil.

2. Institutiones Archidiaconis, & aliis inferioribus ex immemorabili competentes non esse per Concilium sublatae, refert decifum Nicol. Garc. *de benefic. p. 9. cap. 3. num. 19. ad 1.*

3. Capitulum Sede vacante potest præsentatos clericos à patronis instituere.

3. Capitulum Sede vacante posse præsentatos clericos à patronis instituere, resolunt Quarant. *in summa Bullarij, verbo Sede vacante q. 9. vers. quæ conclusio*, Nicol. Garc. *p. 5. c. 7. num. 54. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 38. q. 2. Ego ipse d. p. 3. alleg. 72. num. 183.*

4. Vicarius Episcopi seu Capituli Sede vacante habens mandatum generale potest instituere præsentatos.

4. Vicarium Episcopi, seu Capituli Sede vacante non habentem mandatum limitatum, sed generale, posse instituere præsentatos, probat *cap. ex frequentibus, de institut. & ibi glos. & Doctores*, & *in cap. fin. de officio vicarij, lib. 6. Roch. de Curte de iurepatronat. verbo competens, quest. 31. Miles verbo vicarij Episcopi, Couarr. lib. 3. var. cap. 20. num. 7. Soat. de Pace in pract. tom. 2. prelud. 3. num. 7. & 8. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. §. 1. à num. 78. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo vicarium, §. 14. Azor. d. p. 2. lib. 3. cap. 44. quas. 5. & lib. 6. cap. 22. quas. 3. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 8. num. 84. cum seqq. Sbroz de officio vicarij lib. 2. quas. 3. per tot. vbi num. 15. aduertit quòd licet in hoc decreto dicatur institutionem fieri non debere nisi ab Episcopo loci ordinario, & quòd propter illas particulas, *quoquo modo, & nisi*, videantur exclusi similes casus, dissimiles, æquales, & maiores expressis, ac indirectos, tamen vicarij non sunt similes, nec æquales, nec maiores Episcopis, sed vnus, & idem cum illis, ac proinde exclusi non censentur, sed Archidiaconi, Archipresbyteri, Decani, & Præpositi.*

5. Edictorum relaxatio in hac materia ad eos spectat ad quos ante Cone. spectabat.

5. Edictorum, siue citationum ad vocandos oppositores relaxatio, quæ fieri debet in præsentationibus patronorum, & edicta ponere ante institutionem iurispatronatus, ad eos spectat, ad quos ante Concil. spectabat, ita refert decifum Nicol. Garc. *de benefic. p. 9. cap. 3. num. 19.*

SESSIO

S E S S I O X X I .

*Laicos, & Clericos non conficientes, non adstringi iure diuino
ad Communionem sub utraque specie.*

CAPVT L

V I D E Card Bellarm. lib. 4. de Euchar. cap. 24. Valent. tom. 4. disp. 6. quæst. 6. puncto 5. Henric. in sum. lib. 8. de Eucharistia cap. 44. in princ. Iodoc. Cocc. in thesauro Catholico tom. 2. lib. 6. art. 2. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia. cap. 16. concl. 2. Aegid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. q. 80. num. 111. cum seqq. & q. 73. num. 36. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 29. n. 58. in fine, & n. 59. Filliuc. in quæst. moralib. tom. 1. traç. 4. c. 7. n. 101. Bonac. de Sacrament. disp. 4. q. 2. puncto 3. à princ. & quæst. 1. puncto 4. n. 5. querit vtrùm Sacerdos communicans sub vtraque specie plus gratiæ recipiat, quàm recipit laicus, qui sub vna tantum specie communicat.

1. Doctores de materia cap agentes. :

2. *Et clericis non conficiētes.*] An hi non conficiētes sibi Eucharistiam administrare possint? Resp. affirmatiuē Vgolin. *de officio Episcopi cap. 1. §. 7. num. 9.* quem refero *de officio & potest. parochi cap. 20. num. 24.* tum quia & coniuges matrimonium sibi administrant præsentē eorum parochi, & duobus testibus; tum etiam, quia indulgentia concessa à Prælato, & ipse recipere eam potest; & subdit non repugnare differentiam esse debere inter dantem, & accipientem, ac proinde non possē quem se ipsum baptizare, quia ea Sacramenta dum administrantur sunt, & in Baptismo quod generationem significat, sicut non potest quis se ipsum generare, ita nec potest se ipsum baptizare, *cap. debium, de Baptismo;* & in poenitentia debet quis iurisdictionem habere.

a. Clerici non confidentes Eucharistiam sibi administrare possunt.

3. At Eucharistia per modum cibi sumitur; ergo per se administrare ipse Sacerdos sibi potest, sicut cibum fumere, non autem laicus, quia ipsi prohibitum est eam tangere, arg. *cap. tribus, de consecr. dist. 2.* nisi in necessitate extrema mortis, & in absentia Sacerdotis, secundum Soar. *tom. 3. g. 82. disp. 72. sect. 3.* Possevin. *de officio curari cap. 8. n. 24.* afferentes exemplum Reginae Scotiae, quae se ipsam communicavit, dum statim esset occidenda, quod tamen factum dicunt forsitan de Summi Pont. licentia processisse.

3. Laicus nisi in necessitate extrema mortis, & inabsentia Sacerdotis Eucharistiam tibi administrare nequit.

Ecclesia potestas circa dispensationem sacramenti Eucharistiae.

CAPVT II.

1. Vide Henriq. in *sum. lib. 8. de Eucharistia, cap. 44. §. 3.* Vasquez in 3. p. som. 3. disp. 223. n. 22. Sanch. de *matrim. lib. 3. disp. 22. n. 27.*

r. Doctores de ma-
teria cap. agentes,

V 2 Aqid.

Ægid. de Coninck de Sacram. & censur. tom. 1. quest. 80. num. 121. Filliuc. in quest. moralib. tom. 1. tract. 4. c. 7. n. 203.

*Totum, & integrum Christum, ac verum Sacramentum
sub qualibet specie sumi.*

CAPVT III.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Petr. de Ledefina *in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, cap. 7. concl. 1. & 4.* Balduin. iun. *super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 3. cap. 8. à princ.* Valer. Reginald. *in praxi fori penitent. lib. 29. num. 37. & 38.* Ægid. de Coninck *de Sacrament. tom. 1. quest. 76. art. 3. num. 32. & 33.* Catrafc. *in interpretat. ad aliquas leges noua recop. cap. 1. num. 11.* Fagundez *in quinque Ecclesia preceptis, prac. 3. lib. 4. cap. 4. num. 2.* Bonacin. *de Sacrament. disp. 4. quest. 3. puncto 1. num. 2. vbi num. 3. ait Christum existere totum sub speciebus non solum quoad substantiam, verum etiam quoad accidentia, videlicet quoad quantitatem, & qualitatem, & num. 4. asserit Christum quoad substantiam, & accidentia non solum existere sub qualibet specie, verum etiam sub qualibet parte specierum.*

*Paruulos non obligari ad Communionem
sacramentalem.*

CAPVT IV.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Henriquez *in sum. lib. 8. de Eucharist. cap. 42. à princ.* Galet. *in margarita casuum conscient. verbo Eucharistia pag. 101. col. 1. Vsq. in 3. p. tom. 3. disp. 212. num. 17. & disp. 214. num. 33.* Petr. de Ledefina *in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, cap. 13. concl. 7.* Valer. Reginald. *in praxi fori penit. lib. 29. quest. 4. num. 83.* Ægid. de Coninck *de Sacrament. tom. 1. q. 80. art. 9. à num. 72.* Bonacin. *cod. tract. disp. 4. quest. 1. puncto 3. num. 2.* Filliuc. *in quest. moralib. tom. 1. tract. 4. cap. 7. num. 185. & 187.*

2. Infantes si darentur eis Communio, recipient gratiam.

2. Infantes si darentur eis Communio, recepturos gratiam, resoluunt Victoria *in sum. verbo Eucharistia, dum. 84. in fine.* Soar. *tom. 3. disp. 62. sect. 4.* Barthol. ab Angelo *dialog. 4. §. 23.* Petr. de Ledefina *d. cap. 13. concl. 8. dubda 2.* Ægid. de Coninck *d. quest. 80. art. 9. num. 77.* Bonacin. *d. puncto 3. num. 2. vers. obseruant.* Ratio est secundum illos, quia cessante prohibitione Ecclesie. posset Eucharistia sacramentum ob iustam causam dari paruulis, sicut olim dabatur; ergo signum est paruulos esse capaces

capaces Eucharistia, & consequenter recepturos ipsius effectum, si ipsis administraretur.

3. *Ufu rationis carentes.*] Vnde perpetuo, & absolute fatuos in sanitate communicare non posse parochum, sed tantum semifatuos, & non continuo amentes tempore, quo habent dilucida intervalla, resoluunt Henriq. d. lib. 8. cap. 42. §. 3. Bonacin. d. disp. 4. q. 6. puncto 1. ex num. 4. Paul. Laymann in Theologia morali lib. 1. tract. 4. cap. 4. Villalob. in sum. p. 1. tract. 7. dub. 40. num. 3. Sanci. in select. disp. 26 num. 5. & disp. 36. num. 9. Antonin. Diana resoluit. moral. p. 2. tract. de celebrat. Missar. resol. 79. quos refero de officio, & potest. parochi cap. 20. num. 19. vbi num. 43. de infirmo delirante.

4. *Nec tamen ideo damnanda est antiquitas, &c.*] Vide Ægid. de Coninck d. art. 9. num. 75.

De Communionem sub utraque specie, & parvulorum.

1. CANON I.] Vide Cardin. Bellarm. in controuers. Cathol. lib. 4. de Eucharistia, cap. 20. cum seqq. Henriq. in sum. lib. 8. de Eucharistia, c. 24. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 29. num. 58. in fine, Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. q. 80. n. 111. cum seqq. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 4. c. 7. n. 101.

2. CANON II.] Vide Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. quest. 80. num. 121. vbi percutrit iustissimas rationes, quas habet Ecclesia præcipiendi laicis, & clericis non conscientibus Communionem sub vna tantum specie.

3. CANON III.] Vide Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 3. cap. 8. à princ. Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. quest. 76. art. 3. a num. 32.

4. CANON IV.] Vide Henriq. in sum. lib. 8. cap. 3. §. 4. Bonacin. de Sacram. disp. 4. q. 3. puncto 3. n. 2. Vincent. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 4. num. 40.

5. Relinqui debere arbitrio Confessarij & parentum in qua ætatis parte incipiant pueri habere discretionem sufficientem ad obligationem præcepti communicandi, resoluunt Soar. tom. 3. disp. 70. sect. 1. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 29. num. 83. Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. quest. 80. art. 11. dub. 4. num. 102. Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 38. num. 15. Azor. in lit. moral. p. 1. lib. 7. cap. 3. quest. 10. Possenius. de officio curati, cap. 8. num. 9. & 10. Bonacin. d. disp. 4. quest. 7. puncto 2. num. 2. Ego ipse de officio, & potest. parochi cap. 20. num. 18.

1. Parochus communicare non potest perpetuo, & absolute fatuos, sed tantum semifatuos, tempore quo habent dilucida intervalla.

1. Excommunicantur decentes omnes Christi fideles ex Dei præcepto, vel necessitate Sacramenti debere sumere vtraque speciem S. Eucharistia.

2. Ecclesia iussit de causis præcepti laicis, & clericis non conscientibus Communionem sub vna tantum specie.

3. Totus, & integer Christus sub vna panis specie sumitur.

4. Parvulis non est necessaria Eucharistia Communio.

5. Pueri in qua ætatis parte incipiunt habere discretionem sufficientem ad obligationem præcepti communicandi relinquunt debere arbitrio Confessarij & parentum.

DE REFORMATIONE.

Episcopi gratis debent ordinare, dimissorias, & testimoniales dare, nec illi, eorumve ministri aliquid pro sigillo etiam sponte oblatum recipere possunt. Vbi est consuetudo aliquid recipiendi pro litteris, nihil capiatur à Notariis pro officio ultra decimam unius auri partem, modo aliunde iis non suppetat salarium, &c.

CAPVT I.

1. Doctores de materia cap. agentes.

V I D E Nauarr. in man. cap. 22. num. 18. & conf. de censib. in vtraque edit. Sayr. in floribus decis. sub eod. iii. decis. 1. Matth. Soar. in pract. & ordine visitandi cap. 18. num. 6. Valet. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 23. cap. 14. numer. 197. in fine. Franc. Leon. in thesaur. fori ecclesiast. p. 1. cap. 4. num. 27. Sbroz. de officio vicarij lib. 2. quæst. 42. Campan. in diuers. iuris canonic. rub. 11. cap. 27. per tot. metipsum in collect. ad cap. 1. de simonia.

2. Ordinator non potest accipere ab ord-nato aliquam mercedem.

2. Non posse ordinatorem accipere ab ordinato aliquam mercedem, munera, nec quidem forfices, mappas, pectines, vel similia, sed tantum cereum, refert decifum Pialec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 55.

3. Diaconi, qui soluerunt decem scuta suo ordinario pro obtinendis litteris dimissorialibus, incidunt in simoniam.

3. Diaconos, qui soluerunt decem scuta suo ordinario pro obtinendis litteris dimissorialibus, quârum vigore fuerunt ordinati ad Presbyteratum, incidisse in simoniam, & pœnas simoniâcis huiusmodi infligtas, resoluit Sell. in select. canon. cap. 10. num. 11. vbi refert ita fuisse decifum in nullius 7. Septembris 1630.

4. Simonia committitur si prouiso fiat mercede, & pretio.

4. Simoniam committi, si prouiso fiat mercede, & pretio, vel cum aliquo pacto, & conditione, & non gratis, probat cap. ordines 1. q. 1. cum allegatis per Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 1. n. 14. Idem dicendum in prouisione Præceptoris S. Iacobi, Calatraux, & similis, resoluit Nicol. Garc. d. tract. p. 1. c. 7. n. 4.

5. Episcopis, eorumque vicariis nihil licet accipere pro executione litterarum Apostolicarum dispensationum matrimonialium, & absolutionum.

5. Episcopis, eorumque vicariis nihil prorsus accipere licere pro executione litterarum Apostolicarum dispensationum matrimonialium, & absolutionum, nec pro cognoscendis dispensationibus in gradu matrimonij prohibito; Notariis verò licere dumtaxat quartam partem ducati accipere pro præsentatione rescripti, & pro examine testium, refert decifum Sell. d. cap. 10. num. 15.

6. Litteræ publicatorum gratis concedi debent.

6. Prohiberi etiam aliquid recipere pro litteris publicatoriis, testatur resolutum Nicol. Garc. d. p. 8. c. 1. n. 77. ad 4.

7. Dimissorias, commendatitias, aut testimoniales litteræ gratis cœdendi debet.

7. Dimissorias, commendatitias, aut testimoniales litteras gratis concedi debere, asserit decifum Nicol. Garc. d. cap. 1. num. 77.

8. Ordinum

8. Ordinum collatores, siue illorum ministri, nihil accipere debent ab illis, qui ordinantur, etiam pro litteris dimissoriis, necnon pro sigillo, etiamsi ab inmemorabili tempore fuerit obseruatum vt certum quid recipiatur. Notarij verò pro dimissoriis decimam partem aurei recipiant, si nullum habeant salarium pro officio exercendo, ex quo emolumento nihil directè, vel indirectè perueniar Episcopis. In Indiis verò, in quibus res maximo pretio venduntur, Notarij possunt exigere loco dictæ decimæ partis vnus aurei, quantitatem permissam ex decreto s. mem. Sixti V. ita refert decisum Sell. d. cap. 10. num. 15.

8. Ordinum collatores, siue illorum ministri nihil accipere debent ab illis, qui ordinantur.

9. Collatores beneficiorum quacunque dignitate præfulgeant, nil pro collatione, seu quauis alia dispositione beneficiorum quouis quæsito colore directè, vel indirectè, etiam sub nomine Annatæ, aut cuiusvis alterius portionis fructuum, etiam à sponte dantibus, vel offerentibus accipere, aut exigere possunt: eorundem quoque collatorum Notarij, & alij quiuis officiales, quibus tamen aliunde certum salarium constitutum est, eadem omnino obseruare debent. Illis verò, quibus salarium pro officio suo exercendo nullum constitutum est, licet in qualibet huiusmodi beneficiorum collatione, seu alia dispositione pro suo labore aliquam mercedem accipere, quæ tamen scriptura, sigillo, & cæteris omnibus computatis vnum aureum non excedat, & inde collatores ipsi nihil emolumenti percipere possint, alioquin tam dantes, quàm recipientes pœnis contra simoniacos editis sacris canonicis tenentur, ipsasque ipso facto incurrisse censentur. Notarij autem, seu officiales alij à suis officiis suspensi sunt. Ita refert decisum Nicol. Garc. de benef. p. 8. cap. 1. num. 76. & 77.

9. Beneficiorum collatores, nil pro collatione, seu quauis alia dispositione beneficiorum directè, vel indirectè accipere, vel exigere possunt.

10. Episcopo non licere quicquam accipere, vel percipere directè, vel indirectè, vbi infra scripta expediuntur, dicit Sell. d. cap. 10. num. 20. referens sic fuisse decisum in vna Vicen. 8. Martij 1602. videlicet,

Littera collationum, institutionum, seu prouisionum beneficiorum vacantium per obitum, vel per resignationem, etiam ex causa permutationis, vel alia.

Littera dimissoriales, seu testimoniales, qua conceduntur Presbyteris, seu clericis ad alias dioceses transfuturis.

Littera recipiendi Ordines ab alienis Episcopis.

Licentia dicendi Missas.

Licentia audiendi confessiones.

Licentia administrandi Sacramenta, excepta Pœnitentia.

Licentia deseruendi beneficij curatis, aut simplicibus.

Licentia ordinandi se ad titulum patrimonij, seu approbationes huiusmodi titulorum.

Licentia absentandi se ab Ecclesiis, seu beneficijs.

Licentia erigendi capellas.

Licentia colligendi elemosynas.

Licentia sepeliendi cadauera intra Ecclesiam.

Mandatum

Mandatum de publicando in Ecclesia iniciandos sacris Ordinibus.

Dispensationes ad duo beneficia etiam similia sub eodem titulo.

Littera approbationis concurrentium ad Parochialium vacationes in mensibus referuntis, quæ ad Sedem Apost. transmittuntur.

Approbationes iurisdictionum ex fundatione, vel dotatione.

Creationes vicariorum in Parochialibus.

Deputationes OEconomorum dum beneficia vacant.

Executiones litterarum Apost. gratiam seu iustitiam concernentium.

11. *Etiam sponte oblatum.*] Vide Soar. de relig. tom. 1. tract. 3. lib. 4. de simonia cap. 49. num. 2.

32. Cancellarius quid possit accipere pro collatione & institutione Ecclesiarum.

12. *Aut eorum ministri.*] Pro collatione, aut institutione Ecclesiarum, & præsertim curatarum, Cancellarium posse in singulis accipere mercedem suo labori convenientem, quod tamen scriptura, sigillo, & ceteris omnibus computatis vnum aureum non excedat, & dummodo ipsi Cancellario salarium nullum pro suo officio exercendo constitutum sit, & ex pecunia quam accipiet, nihil prorsus emolumenti collatores, aut institutores villo modo directè, vel indirectè percipiant. Ita refertur decusum Armendar. in addis. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. de Episcopis num. 17. in resp. ad 1. & 2. Piassec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. num. 28.

33. Notarij quid pro singulis litteris dimissoriis, aut testimonialibus recipere possint.

13. *Notarij verò, &c.*] Vide Sbroz. de vicario Episcopi lib. 2. quæst. 42. Soar. d. cap. 53. num. 6. cum seqq. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo dimissoria §. 7. Less. de iustit. lib. 2. cap. 35. dub. 10. Azor. in iustit. moral. p. 3. lib. 12. cap. 5. quæst. 1. Vgolin. de simon. tab. 1. cap. 41. §. 4. Valer. Reginald. in praxi fori pænis. lib. 23. num. 200. Piassec. in praxi Episcop. p. 1. c. 1. num. 55. Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico tract. 11. cap. 6. quæst. 11. resol. 4. Cened. ad Decretal. collect. 177. num. 1. ubi sub dubio resolvere videtur quòd post confecta instrumenta & tradita partibus possint Notarij, quod ab ordinatis sponte offertur, recipere, de quo vide Matien. in dialog. relator. p. 3. cap. 25. num. 5. Perez l. 1. glos. 1. post med. tit. 9. lib. 2. ordin. Homobon. de Bonis d. cap. 6. quæst. 12. resol. 1. in fine, facit Sanchez. de matrimon. lib. 8. disp. 35. num. 14.

34. Commendantiis, aut testimonialibus litteris, refertur decusum Armendar. d. tit. 18. de Episcopis num. 17. in resp. ad 3. quem cito de officio, & potest. Episcopi p. 2. allegat. 7. num. 26.

14. Nihil exigendum pro dimissoriis, commendatitiis, aut testimonialibus litteris, refertur decusum Armendar. d. tit. 18. de Episcopis num. 17. in resp. ad 3. quem cito de officio, & potest. Episcopi p. 2. allegat. 7. num. 26.

35. Episcopo, vel eius vicario no licet quicquam accipere pro dispensationibus matrimonialibus.

15. Pro dispensationibus matrimonialibus non licere Episcopo, vel eius vicario quicquam accipere, nec ratione taxæ etiam ex inmemoriali consuetudine, nec ratione sigilli, vel alieuius alterius rei, asserit resolutum Armendar. d. tit. 18. de Episcopis num. 10. in resp. ad 6. aduertens propterea decretum illud, quod solet poni in litteris dispensationum matrimonialium, vt nihil muneris, aut præmij sponte accipi possit pro illarum executione, ita intelligendum esse, vt neque ordinarius ipse, neque vicarius eius quicquam pro mercede laboris, quem ea in re fusciperent, capere possent: addit deinde Notarium pro examine testium quartam aut ei, seu ducati partem licitè accipere posse.

16. Notario,

16. Notario, vel Cancellario nihil licere accipere, neque ratione scripturæ, neque sigilli, neque laboris, aut alio titulo, sed gratis his quorum interest debere præstare omnia infra ponenda, tenet Scil. d. cap. 10. n. 11. attestans sic fuisse decisum in vna Vicen. 8. Martij 1601. videlicet,

16. Notario, vel Cancellario ex quibus nihil liceat accipere.

Approbationem ad audiendas confessiones.

Licentiam administrandi Sacramenta.

Licentiam deferuendi beneficijs.

Licentiam sepeliendi defunctorum corpora in Ecclesia.

Licentiam celebrandi Missas.

Licentiam colligendi elemosinas.

Mandata publicandi in Ecclesia eos, qui primam tonsuram, vel minores Ordines ac sacros suscipere voluerint.

17. Ex quibus aliquis liceat percipere.

17. Quoad alia verò quæ sequuntur poterit aliquis percipere, si nullum sibi salarium, vel stipendium constitutum fuerit, tuncque congruam tantum sui laboris mercedem, quæ quoad litteras collationis, vel institutionis curatarum Ecclesiarum, vel depurationis vicariorum in illis vnum autem, & quoad litteras dimissorias, & testimoniales decimam vnius aurei partem nunquam excedat.

Pro litteris collationum, institutionum, seu promissionum beneficiorum vacantium per obitum, vel per resignationem, etiam ex causa permutationis, vel alia.

Pro litteris dimissorialibus, seu testimonialibus, qua conceduntur Presbyteris, seu clericis ad alias dioceses transiuris.

Pro litteris recipiendi Ordines ab alienis Episcopis.

Pro licentia ordinandi se ad titulum patrimonij, seu pro approbationibus huiusmodi titularum.

Pro licentia absentiendi se ab Ecclesia, seu beneficijs.

Pro licentia erigendi capellas.

Pro litteris approbationis concurrentium ad Parochialium vacationes in mensibus reservatis, quæ ad Sedem Apostolicam transmittuntur.

Pro approbatione iurisdictionis ex fundatione, vel donatione.

Pro creationibus vicariorum in Parochialibus.

Pro depurationibus Oeconomorum dum beneficia vacant.

Pro executionibus litterarum Apostolicarum, gratiarum, seu iustitiarum concurrentium.

18. [Dummodo eis nullum salarium, &c.] Ergo quando nullum habent stipendium constitutum ab Episcopo, possunt aliquid accipere, vt per Nauarr. in man. c. 23. num. 101. Piafec. in praxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 55. pag. 61. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 23. num. 100. vers. queritur.

19. Tam dantes, quam accipientes.] Vide Soar. d. lib. 4. de simon. cap. 49. num. 5.

20. Ultra diuinam ultionem.] Importare hæc verba graues, & grauiores pœnas, asserit Paul. Fufc. de visitis. lib. 1. cap. 31. num. 15.

18. Notarij possunt aliquid accipere pro singulis litteris dimissorijs, aut testimonialibus quando nullam habet stipendium constitutum ab Episcopo.

20. Verba hæc important graues, & grauiores pœnas.

Nullus quantumvis idoneus secularis clericus maioribus ordinetur, nisi prius habeat beneficium sufficiens ad vitam, quod resignare non possit, nisi, &c. vel patrimonium, aut pensionem similiter verè sufficiens, &c.

CAPVT II.

1. Doctores de materia huius exp-agentes.

1. **V**ide Henrici in *sum. lib. 10. cap. 17. §. 3.* Salzed. ad Bernard. in *pract. cap. 18. in nouiss. edit.* Fr. Emman. in *summa tom. 2. cap. 15.* Flamin. Paris. de *resignat. benefic. lib. 2. quæst. 9.* Azor. in *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 4.* Petr. de Ledefina in *summa part. 1. de Sacrament. vbi de sacram. Ordinis, cap. 7. conclus. 6. cum seqq.* Nicol. Garc. de *benefic. p. 2. cap. 5. per tot.* Aloyf. Rice. in *collect. decis. num. part. 3. collect. 566. & in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 312. cum seqq. in 1. edit. aliàs resol. 270. cum seqq. in 2. edit.* Martin. Fornar. in *tract. de Ordine cap. 8.* Vgolin. de *officio Episcopi cap. 26. §. 8. cum seqq.* Valer. Reginald. in *praxi fori pœnit. lib. 32. tract. 2. num. 72. cum seqq.* Armendar. in *addit. ad recopilat. legum Nauarra lib. 2. tit. 8. l. 1. de patrimonio clericorum, Bonacin. de Sacrament. dist. 8. quæst. vnica, puncto 5. num. 18. cum seqq.* Campan. in *diuersor. iur. canon. rub. 8. cap. 1. cum seqq.* Homobon. de *Bonis de examine ecclesiastico tract. 2. quæst. 19. cum multis seqq.* Sanctarel. var. *resol. quæst. 49.* Lotter. de *re benefic. tom. 1. lib. 1. cap. 2. per tot.* Illustriss. D. Roder. à Cunha in *comment. ad cap. 1. & 2. dist. 70.* Aldan. in *compendio canon. resol. lib. 1. tit. 10. per tot.* Sell. in *selectis canon. cap. 3. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 19. & 20.*

2. Ordinare ante Concilij publicationem poterat Episcopus clericos suos ad diuersos titulos.

2. *Statuit sancta Synodus ne quis deinceps, &c.* Ordinare ante Concilij promulgationem poterat Episcopus clericos suos ad diuersos titulos. Primum ad titulum beneficij, *cap. Sanctorum 70. dist.* Secundò ad titulum paternæ hereditatis, *cap. Episcopus in fine, de prebend.* seu ad titulum proprii patrimonij, *cap. tuis, de prebend.* Tertiò ad titulum alieni beneficij, *cap. postulasti, de inrepatron cap. per tuas 3. de simonia, Felin. in cap. in nostra, de rescript. corol. 34. num. 31.* Quartò ad titulum stipendij ab Episcopo sibi assignandi super fructibus suæ mensæ Episcopalis, *ad cap. Episcopus, de prebend. Abb. in cap. cum secundum num. 11. eod. tit.* Quintò ad titulum pensionis, seu stipendij à laico assignandi, *Rot. decis. 11. de prebend. in antiquior. & decis. 39. de rescript. in antiq.* Hodie Episcopus etiam urgente necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum non poterit ad tertium, & quartum clericos promouere, ad secundum verò poterit, sed in terminis tantum, in quibus Conte loquitur, nempe pro necessitate, vel utilitate Ecclesiæ, dummodo talis laicus sit verè facultatibus idoneus, atque in forma valida obliget se, suosque successores ad præstandum hoc stipendium, & non alienandum sine licentia Episcopi illa bona, super quibus assignatum erit hoc stipendium, hæcque obligatio duret donec ordinatus beneficium sufficiens, aut pensionem aliunde erit adeptus. Ita refert decisum Nicol. Garc. de *benefic. p. 2. cap. 5. num. 93.*

3. Clericus

3. Clericum secularis.] Ergo Religiosos non comprehendere aiunt Henriq. in sum. lib. 10. cap. 17. §. 3. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 123. art. 3. Sanctarel. d. q. 49. n. 5. Ego ipse d. p. 2. alleg. 19. num. 4. aduertentes Sixtuum in sua constit. 19. contra clericos male promotos, hoc idem insinuaré in illis verbis, ibi, aut quoad seculares sine titulo sufficientis beneficij, vel patrimonij.

3. Religiosos non comprehendit.

4. Sed sub hoc decreto comprehendi omnes & singulos etiam cuiuscunque Ordinis clericos Religiosos, siue seculares more Religiosorum viuentes in communi, & non professos, declarauit Pius V. constit. 74. incip. Romanus Pontifex, de anno 1568. relata per Piaſec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. de conferend. ordinib. num. 43. & per illam sic sentiuit Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 1. vers. hac autem regula, Salzed. ad Bernard. d. cap. 18. num. 2. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 12. Bonacin. de suspens. in particulari disp. 3. quæst. 2. puncto 9. num. 1. Nald. in sum. verbo Ordo n. 28. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 2. cap. 15. n. 11. Homobon. de Bonis d. tract. 2. q. 21. Sanctarel. d. q. 49. num. 10. in princip. Ego ipse d. alleg. 19. num. 4. in fine.

4. Sed comprehendi declarauit Pius V.

5. Et hanc Pij V. constitutionem intelligendam esse tam in non professis, quam in nulliter professis, censuit Rot. in Vrgellen. Canonieatus 3. Martij 1595. coram Cardin. Blanchetto, quam refert Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 11. & 12. & obseruant Sanctarel. d. n. 10. in fine, Aloys. Ricc. in decif. curia Archiep. Neapolit. p. 2. decif. 1283. & in praxi rerum fori eccles. resol. 270. num. 2. vbi num. 3. cum Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 15. num. 1. resoluit sic ordinatos Regulares non professos sine titulo illo ordine ministrantes effici irregulares, refero ego ipse d. alleg. 19. num. 5. & 6.

5. Constitutio Pij V. intelligitur tam in non professis, quam in nulliter professis.

6. Gregorius XIII. in constit. sua, incip. Ascendente, sub dat. Kal. Iunij 1584. concessit Societati Iesu quòd qui tria vota paupertatis, castitatis, & obedientiæ in Societate emiserunt, de licentia Præpositi Generalis possint promoueri ad sacros Ordines absque titulo, etiam ante solemnnem professionem emissam, si modò sint ætate, moribus, & doctrina idonei, non obstante dicta constitutione Pij V. quæ hoc decretum ad Religiosos non professos extendit, fortasse quia cognoscebat illo prædictæ Societatis Patres ligari, eo quòd etsi veri dicerentur Religiosi, tantum simplicia vota emittebant. Ita Mandos. conf. 13. Henriq. lib. 10. cap. 17. §. 3. Flamin. Parif. d. lib. 2. quæst. 6. num. 19. Piaſec. d. p. 1. cap. 1. num. 44. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 15. num. 1. & quæst. regul. tom. 3. quæst. 23. art. 3. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 13. Martin. Fornar. d. tract. de Ordine cap. 8. num. 9. vers. pro resolutione, Bonacin. d. puncto 9. n. 2. Soar. tom. 5. de censur. disp. 3. sect. 1. n. 38. Vgolin. d. c. 26. §. 8. n. 1. vers. excipitur tamen, Sanctarel. d. q. 49. n. 6. & 11. Illustriff. D. Roderic. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 1. dist. 70. Ego ipse d. p. 2. alleg. 19. n. 17.

6. Patres Societatis Iesu possunt promoueri ad sacros Ordines absque titulo.

7. Ad sacros Ordines.] Ad minores igitur Ordines titulum non requiri contra gloss. 1. in cap. neminem 70. dist. tenent seruari de consuetudine attestant Salzed. d. c. 18. n. 5. Vgolin. d. c. 61. n. 2. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 15. n. 16. Nau. conf. 14. n. 1. de tempor. ordin. Petr. de Ledefina

7. Titulus non requiritur ad minores Ordines

in *sum p. 1. de Sacrament. vbi de sacram. Ordinis, c. 7. ad fin.* Flamin. Parif. d. lib. 2. g. 6. n. 4. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. n. 4. cum *fig.* Aloyf. Ricc. in d. *praxi rerum fori eccles. resol.* 271. n. 3. Campan. d. rub. 8. c. 1. n. 5. Sanctarel. d. q. 49. n. 3. & 4. Homobon. de Bonis d. tract. 2. q. 20. Illustrif. D. Roder. à Cunha in *comment. ad d. cap. 1. dist. 70. n. 3.* Ego ipse d. alleg. 19. n. 3.

8. Beneficij ad titulum, quod in distributionibus quotidianis consistit, potest quis ad sacros Ordines promoueri.
9. Ordinari quis non potest ad titulum beneficij de futuro.

8. *Enum beneficium ecclesiasticum, &c.*] Ad titulum beneficij, quod in distributionibus quotidianis consistit, posse quem ad sacros Ordines promoueri, tenet Campan. d. rub. 8. c. 5. n. 29. quem refero d. alleg. 19. n. 24.

9. Ad titulum beneficij de futuro ad quod est praesentatus, nominatus, seu postularus, non posse quem promoueri, resoluunt Salzed. d. cap. 18. n. 6. Fr. Einman. in *sum. tom. 2. c. 15. n. 10.* Vgolin. d. c. 26. §. 8. n. 3. in *fine.* Petr. de Ledesma d. cap. 7. post 8. concl. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. n. 130. Ego ipse d. alleg. 19. n. 28.

10. Contra Maiol. de irregul. lib. 4. c. 15. n. 3. Sayr. de censur. lib. 4. c. 14. num. 19. Campan. d. rub. 8. cap. 4. n. 10. existimantes posse quem promoueri non solum ad titulum beneficij iam quaesiti, sed etiam quaerendi.

11. Ad titulum beneficij posse quem ad sacros Subdiaconatus, & Diaconatus Ordines promoueri, non obstante quod non lucretur illius fructus, nisi post susceptum presbyteratus Ordinem, tenent Nicol. Gar. d. p. 2. cap. 5. n. 110. Armendar. in *addit. ad recop. legum Navarra lib. 2. tit. 8. l. 1. de patrim. cleric. n. 11.* Ego ipse d. p. 2. alleg. 19. n. 29.

11. Beneficij ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri non obstante quod non lucretur illius fructus nisi post susceptum presbyteratus Ordinem.

12. Vicarij perpetui ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri.

12. Vicarij perpetui ad titulum posse quem ad sacros Ordines promoueri, resoluunt Mando. ad reg. 34. Canc. g. 13. n. 3. Salzed. d. cap. 18. n. 7. Valenzuela conf. §. 4. n. 29. lib. 1. Campan. d. rub. 8. c. 4. n. 8. Sebast. Cæsar in *relect. de eccles. hierarchia p. 3. disp. 14. §. 8. ex num. 3.*

13. Capellanij ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri, si fuerit auctoritate Apost. vel ordinaria erecti, & in titulos creata.

13. Ad titulum capellanij in perpetuum auctoritate Apost. vel ordinaria erectæ, & in titulos creatæ, posse quem ordinari, resoluunt Sebast. Cæsar in d. *relect. de ecclesiastica hierarchia p. 3. disp. 14. §. 3. n. 4.* Illustrif. D. Roder. à Cunha in *comment. ad princ. dist. 7. n. 9.* Salzed. d. c. 18. n. 9. *vers. sed etiam,* vbi addit hoc verissimum, quando ab initio in fundatione interuenit auctoritas Episcopi, & datur in titulum perpetuum, & in *vers. illud,* subdit defendi posse quod licet in primæ capellanij fundacione non interuenit ordinarij auctoritas, si tamen non reluctante fundatoris voluntate postea Capellania in ecclesiasticum beneficium fuerit erecta, nempe per collationem, & canonicam institutionem fundatoris, consanguineus, vel alius, qui ad eam vocatus est, eius nomine & titulo poterit ordinari. Seculares autem Capellanas præsumi de sui natura perpetuas, & collatiuas, resoluunt Lap. alleg. 9. num. 3. Card. conf. §. 7. num. 5. Castad. decis. 4. num. 2. de *prabend.* Caualex. decis. 72. num. 3.

14. Præstimonij ad titulum quod solum fuerit dari in titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri.

15. Ecclesiæ receptiue ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri.

14. Ad titulum præstimonij soliti dari in titulum clericis posse quem ad sacros Ordines promoueri, resoluunt Salzed. d. c. 18. num. 10. Sebast. Cæsar d. disp. 14. §. 5. n. 3.

15. Ad titulum Ecclesiæ receptiue posse quem ad sacros Ordines promoueri, per text. cum *glos. in cap. neminem 70. dist. tenent Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo dimissoria §. 5. vers. hic est,* Campan. d. rub. 8.

rub. 8. cap. 4. num. 12. vbi id verum credit in ea diocesi, quæ tenuitate beneficiorum grauata ministris indigeret ecclesiasticis, nec viri adsunt congruum nedum patrimonium non habentes, at illo omnino carentes.

16. Ad titulum Ecclesiæ, cui adscribitur, posse quem promoueri, existimant Maiol. *de irregul. lib. 4. cap. 15. sub num. 2.* Flamin. *d. lib. 2. quæst. 6. num. 33.* per Concil. Trident. *sess. 23. de reformat. cap. 16.* mandans neminem ordinandum nisi iudicio sui Episcopi sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, quarum alteri propterea ab Episcopo adscribatur vbi suis fungatur muneribus, eumque locum deinde inconsulto eodem Episcopo deferere nequeat, nam præsupponit per eiusmodi adscriptionem additum esse illi Ecclesiæ, & ex ea fructus percipere, alioquin non procedere arbitratu Campan. *d. rub. 8. cap. 4. num. 14.* & Maioli sententiam veram credit Vgolin. *d. cap. 26. §. 8. num. 6.* quatuor concurrentibus; primò vt interueniat consensus Rectoris eius Ecclesiæ; secundò vt interueniat licentia, ac consensus Romani Pontif. & hoc ad successorem; tertio vt ex seruitio Missarum, & diuinorum officiorum, & elemosynis à fidelibus clargiendis habeant vnde se sustentent; quarto vt ne inde amoueantur.

17. Ad titulum coadiutoris perpetui cum futura successione posse quem promoueri, dummodo ratione illius habeat congruum sustentationem tanquam ad titulum pensionis, tenent Nauar. *in tract. de Orat. cap. 20. num. 8.* Salzed. *d. cap. 18. n. 7.* Acosta de Andrada *ad Bullam Cruciatæ q. 75.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 9. n. 6.* Petr. de Ledesma *d. c. 7. concl. 1. dub. 2.* Monet. *de optione canonica c. 4. q. 8 n. 169.* Nicol. Garc. *d. p. 2. c. 5. n. 132.* Sobast. Cæf. *d. disp. 14. §. 9. n. 4. & 9.* Ego ipse *de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 19. num. 23.*

18. Capellani in Capella Papæ obtinentem, licet sit ad nutum amouibilis, ad illius titulum ordinari posse, tradunt Nauar. *conf. 20. de tempor. ordin. Sayr. in florib. decis. sub eod. tit. decis. 59.* Aloyf. Ricc. *in d. praxi rerum fori eccles. resolut. 334. in fine,* ego ipse *dicta allegat. 19. num. 30.*

19. Coopratum in Collegium seminario non posse ordinari ad titulum seminario, nisi ob causam inseruiendi beneficio, quod forsitan esset seminario iniunctum, decisum referunt Læf. Zech. *de repub. ecclesiast. tit. de Clericis sub num. 7. vers. 84.* Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verbo seminarium §. 6.* Flamin. Paris. *d. q. 6. n. 32.* Galet. *in margarita casuum consent. verbo Ordo pæn.* Armendar. *d. l. 1. de patrim. cleric. n. 9. & 10.* Nicol. Garc. *d. p. 2. cap. 5. n. 104.* vbi in addit refert declarasse Gregorium XIII. Clericos seminario non posse promoueri ad aliquem Ordinem sacrum ad titulum ipsius seminario, nisi pro seruitio beneficij seminario vniti, & tunc cum assignatione certi annui redditus vnde sic promotus viuere possit, quæ tamen assignatio cessat postquam illi aliunde se æquè sustentare poterunt, refert ego ipse *d. alleg. 9. n. 31.*

20. Ad titulum vicariæ temporalis, aliorumque similium beneficiorum, seu capellanarum amouibilium, non posse quem promoueri,

16. Ad titulum Ecclesiæ, cui adscribitur, an & quando possit quis ad faciem Ordinis promoueri.

17. Coadiutoris perpetui cum futura successione ad titulum potest quis promoueri.

18. Capellani etiam amouibilem in capella Papæ obtinentem potest ad illius titulum promoueri.

19. Seminarij ad titulum non potest ordinari coopratum in illius collegium.

20. Vicariæ amouibilis ad titulum non potest quis promoueri.

resoluunt Maiol. d. lib. 4. cap. 15. num. 4. Henric. d. cap. 17. §. 3. lit. Q. Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiepisc. Neapol. decis. 190. p. 2. Salzed. d. cap. 18. num. 8. vers. & e ratione, Flamin. Paris. d. lib. 2. quest. 6. num. 2. Gonzal. d. gloss. §. §. 3. num. 42. Campan. d. rub. 8. cap. 4. num. 4. in fine, ego ipse d. alleg. 19. num. 25.

21. Episcopus arbitrari debet congruam summam, & decentem beneficij valorem, qui ad vitium honeste sufficiat.

21. Quod sibi ad vitium honeste sufficiat.] Episcopum arbitrari debere congruam summam & decentem beneficij valorem, cum praescripta certa quantitas non sit, asserunt Menoch. de arbitr. casu 216. num. 12. cum seqq. Flamin. Paris. de resignat. lib. 5. quest. fin. n. 132. & 181. Ludou. Beia respons. casuum conscient. p. 4. casu 26. Henric. in sum. lib. 10. cap. 17. §. 3. in commento lit. N. Nicol. Gare. d. cap. 5. num. 112. cum seq. Azor. d. p. 2. lib. 6. c. 10. q. 8. Vgolin. d. c. 26. §. 8. n. 1. Thom. Valasc. alleg. in res. tom. 1. alleg. 35. Illustriss. D. Roder. à Cunha in comment. ad cap. 1. dist. 70. n. 12. Ego ipse d. alleg. 19. num. 8. cum seqq.

22. Beneficium debet ab illo pacifice possideri, qui ad eius titulum vult ordinari.

22. Pacifice possidere.] Beneficium debere ab ipso pacifice possideri, qui ad eius titulum vult ordinari, ex hoc loco colligunt Nauar. in tract. de Orat. notab. 23. num. 69. Flamin. Paris. d. lib. 5. q. 6. num. 155. Vgolin. d. c. 26. §. 8. n. 3. vers. tertio constare, vbi subdit propterea quod si lis ei mota sit de beneficio ad eius titulum, lite duraute ordinari non debet, quippe quia eo privari possit. Ego ipse d. alleg. 19. n. 15. cum seqq. vbi ostendit quando quis dicatur pacificus possessor, & quando beneficium litigiosum censetur.

23. Beneficium resignans ad cuius titulum ordinatus fuit, tenetur facere mentionem se ad titulum illius fuisse promotum, aliàs resignationem irritam esse, & nullam, resoluunt decisumque referunt Flamin. Paris. d. lib. 2. quest. 6. n. 39. Vgolin. de officio Episcopi cap. 14. §. 3. & cap. 26. §. 8. num. 4. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 314. in 1. edit. aliàs resol. 272. num. 1. in fine in 2. edit. Nicol. Gare. d. cap. 5. num. 217. vbi num. 214. subdit quod est nulla etiam in foro conscientiae, Petr. de Ledesma d. cap. 7. conclus. 10. Campan. d. rub. 8. cap. 6. num. 2. Armendar. d. l. 1. de patrim. Cleric. num. 21. Ego ipse d. allegat. 19. num. 32. Et ipsi resignanti hoc casu competere actionem spolij ex Rotae decisionibus firmanz Piasce. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 44. vers. ampliari posset, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. §. §. 10. num. 35. quia cum resignatio non teneat, ius non abdicatur à resignante, Nicol. Gare. d. cap. 5. num. 225. Rot. in Leodien. Canoniciatus S. Ioannis 18. Iunij 1621. coram bonae mem. Remboldo, prope fin. quam refero d. alleg. 19. num. 36.

24. Non potest per æquipollens adimpleri.

24. Nec posse per æquipollens adimpleri, tenent Nicol. Garc. d. c. 5. n. 193. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. n. 22. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 991. Massobr. in praxi habendi concursum reg. 5. dub. 1. num. 45. in vlt. impress. Rot. coram Gregorio XV. decis. 441. num. 1. & ibi Beltramin. num. 9. & in d. Leodien. Canoniciatus.

25. Habes locum etiam in resignationibus aliorum coram Papa.

25. Et habere locum etiam in resignationibus factis coram Papa, post Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 193. firmavit Rot. in d. Leodien. Canoniciatus vers. non obstat quod Concilium.

26. Et prohibere resignationes voluntarias, sed non priuationes, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 220. Armendar. d. l. 1. de patrimonio. cleric. num. 24. Ego ipfe d. alleg. 19. num. 45.

27. Et beneficiarium in facris constitutum non poffe vlllo modo beneficium resignare, nisi aliunde habeat vnde se commodè sustentare valeat, sancit etiam Pius V. constitut. 58. incip. *Quanta*, Kal. Aprilis 1568. quæ licet loquatur de resignationibus factis coram ordinario, habere tamen locum etiam in Curia, tradunt Flamin. Paris. de resignat. lib. 3. quest. 14. num. 3. & lib. 5. quest. ult. num. 176. Nicol. Garc. d. c. 5. n. 198. Aloyf Ricc. d. resol. 272. in fine, ego ipse d. alleg. 19. num. 40.

28. Renunciacionem beneficij, ad cuius titulum quis facris fuit ordinatus, factam etiam cum pensione sufficienti ad congruam sustentationem, non valere nisi facta mentione quodd ad illius titulum fuit promotus, resoluit additio ad Nauarr. conf. 4. de renunciat. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 215. Stephan. Gratian. discept. forensium cap. 991. num. 2. Ego ipse d. allegat. 19. num. 42. Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 2. cap. 2. quest. 23. in fine, Rot. in d. Leodien. Canonicatus, vers. nec obstat quodd dictum S. Concilium, Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 4.

29. Contra Nauarr. conf. 23. de prabend. in antiq. aliàs conf. 3. de renunciat. in nouis, Sayr. in floribus decif. sub d. tit. de prabend. decif. 23. Campan. d. rub. 8. cap. 6. num. 6. existimantes resignationem promoti ad sacros Ordines ad titulum beneficij, quod ipse postea referuata pensione sufficienti ad eius iussum renuntiavit, nulla facta mentione quodd ad titulum illius beneficij ordinatus esset, non obstante hoc decreto, in foro conscientia, & etiam exteriori validam esse.

30. Permutationem beneficij, non facta mentione quodd ad illius titulum fuit permutans facris initiatus, nullam esse, ac proinde dispositionem Concilij in præfenti in ea locum habere, tenent Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. §. 10. a num. 43. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 218. Stephan. Gratian. d. cap. 159. num. 3.

31. Sed tutum esse in conscientia illum, qui beneficium, ad cuius titulum erat promotus, resignauit, & aliud ex causa permutationis obtinuit, tacendo in resignatione quodd erat promotus ad titulum primi beneficij, dummodo secundum beneficium sit æquiualens, referunt decifum Armendar. d. l. 1. de patrimonio. cleric. num. 31. Stephan. Gratian. in addit. ad d. cap. 189. num. 3. Ego ipse d. alleg. 19. num. 44.

32. Immo in vtroque foro validam esse huiusmodi permutationem, tacita promotione ad illius titulum facta, quando permutans consequitur validè possessionem pacificam alicuius beneficij sufficientis ad congruam, & non permutatur beneficium piugue cum tenui, & minùs sufficienti ad victum, resoluit Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 4. vers. secundò excipitur, Campan. d. rub. 8. cap. 6. num. 5. Rot. in Mutinen. Canonicatus 4. Decembris 1609. coram Gregorio XV. decif. 441. num. 3. in collectis per Beltramin. refert Massob. in praxi habendi concursus requif. §. dub. 1. num. 45. secundum Roqnan. impress.

33. Iurantem resignare beneficium, ad cuius titulum fuit promotus,

26. Prohibet resignationes voluntarias, sed non priuationes.

27. Beneficiarius in facris constitutus non potest vlllo modo beneficium resignare, nisi, &c.

28. Renunciatio beneficij, ad cuius titulum quis fuit ordinatus, non valet, nisi facta mentione, &c.

30. Permutatio beneficij, non facta mentione quodd ad illius titulum fuit permutans facris initiatus, nulla est.

31. Nisi obtinuerit possessionem permutati beneficij sufficientis.

32. Iurantem resignare beneficium, ad cuius

titulum fuit promotus penitentia imposita absoluedus est ne resignet.

34. Beneficium resignare valet constitutus in minoribus etiam si non habeat aliunde quo vivere possit.

35. Habet locum etiam si beneficia sint iurispatronatus.
36. Pius V. imponit penam contra resignantes beneficia contra formam huius cap.

37. Ordinarius tenetur alere illum Presbyterum cuius resignationem admittit vnus tantum beneficij quod habet ad congruam sustentationem necessarium.

38. Patrimonium obtinens ordinari post hac non possunt, nisi illi quos Episcopus indicauit assensu eius pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum futurarum.
39. Patrimonium super re immobilibus constitui debet.

tus, vel procuratorem constitutum ad resignandum non reuocare, penitentia imposita absoluedum esse ne resignet, & vt procuratorem possit reuocare, referunt decimus Flamin. Paris. d. q. 6. n. 43. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 232. in 1. & 2. declar. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. n. 29. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 25. quæst. 6. Vgolin. d. cap. 26. §. 8. sub n. 4. Campan. d. cap. 6. num. 4. Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori eccles. resol. 172. num. 2. Ego ipse d. alleg. 19. num. 46.

34. Constitutum in minoribus Ordinibus non ligati dispositione huius cap. immo posse beneficium resignare, etiam si non habeat aliunde quo vivere possit, tenent Flamin. d. quæst. 6. num. 178. Fr. Emman. in summa tom. 2. cap. 15. num. ult. Azor. d. p. 2. lib. 7. cap. 20. quæst. 7. Ceuall. commun. contra communes, quæst. 561. num. 26. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 159. a num. 9. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 203. Paul. Comit. res. moral. lib. 6. q. 34. num. 4. Vgolin. d. cap. 26. §. 8. num. 4. vers. postremo, ego ipse d. alleg. 19. num. 39.

35. Habere locum contenta in hoc decreto etiam si beneficia essent iurispatronatus, asserit decimus Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 196.

36. Neque ea resignatio admittatur, &c.] Penam contra resignantes beneficia, contra formam huius cap. & contra talem resignationem admittentes imponere Pium V. in d. constitut. incip. Quanta Ecclesia Dei, sub dat. Kalend. Aprilis 1568. asserunt Vgolin. d. cap. 26. §. 3. num. 5. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 228. in 4. declar. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 27.

37. Ordinarium, qui admiserit resignationem factam ab aliquo Presbytero, qui nihil aliud præter id beneficium habebat, vnde commodè se sustentari posset, tenet cum alere, nec posse eidem beneficium resignatum restituere, sed in eo institui debere illum, qui præsentatus fuerat à patrono, decimus referunt Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 228. in 3. declar. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 26. & addit. ex aliis Homobon. de Bonis de exanone eccles. tract. 2. cap. 2. quæst. 23. prope fin. si beneficium erat liberæ collationis, ad Romanum Pontificem eius collationem spectare.

38. Patrimonium verò, &c.] Vide Nauarr. consil. 14. num. 2. de tempor. ordinat. in nouis, Vgolin. de officio Episcopi cap. 26. §. 9. num. 3. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 3. cap. 4. num. 1. Lotter. de re benef. lib. 1. quæst. 2. n. 32. metipsum de officio & potest. Episcopi p. 2. alleg. 19. a num. 51.

39. Patrimonium super re immobili constitui debere, resolunt Nauarr. consil. 34. de tempor. ordin. in nouis, Azor. d. p. 2. lib. 3. cap. 4. quæst. 7. Vgolin. d. cap. 26. §. 10. n. 1. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 15. in 1. edit. alias resolut. 273. in 2. edit. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad cap. 1. num. 11. dist. 70. Ego ipse d. alleg. 19. num. 55.

40. Patrimonium ad cuius titulum quis ordinatur, licet in rebus immobilibus esse debeat, & non in mobilibus, non tamen ob id incurri penam si quis ordinetur ad patrimonium in mobilibus, curare tamen debere sic ordinatum, vt quamprimum titulus ille bonorum mobilium in bona immobilia ad mentem Concilij Trid. conuertantur, resolunt

resoluunt Nauarr. d. conf. 34. Sayr. in floribus decis. sub tit. de tempor. ordinat. decis. 31.

41. Patrimonium, ad cuius titulum ordinandus promoueri debet, est res certa fructifera, de qua ipse disponere valeat, & ideo nec ob penuriam Sacerdotum ad sacros Ordines promouendi sunt, qui super alienis bonis assecurationem habent victus, & aliarum rerum necessarium cum cautione certa sine alio titulo beneficij, vel patrimonij, ita refert decisum Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 96.

42. Patrimonij quantitas ad quod quis promoueri possit, non taxatur, sed remittitur ad terminos Concilij, ita resolutum asserit Nicol. Garc. d. c. 5. num. 113.

43. Patrimonij examen pertinet ad Episcopum priuatiuè quoad alios, vt per Sell. in selectis canon. cap. 3. num. 1. vbi refert decisum in Placentina 16. Martij 1630.

44. Patrimonia pro clericis ad sacros Ordines promouendis potest constitui super annuis perpetuis censibus, cum cautione quòd si census redimerentur, pecunia ex iudicis decreto apud idoneas personas deponatur ad effectum inuestiendi, Aldan. in compendio canonie. resol. lib. 1. tit. 10. num. 3. vbi attestatur sic fuisse decisum sub die 2. Iunii 1629.

45. Patrimonium donatum per parentes ea conditione vt filius vsufructum habeat interim dum beneficium aliquod, aut bona alia ad eius congruam sustentationem sufficientia acquirit, est sufficiens, & ad illius titulum potest ordinari, Sell. d. cap. 3. num. 2. vbi dicit ita fuisse resolutum à S. Congregat. Episcop. & Regul. in Eugubina 22. Maij 1590.

46. Donationis ad titulum potest quis ordinari, si ita Episcopus iudicauerit assuinendum pro necessitate, vel vtilitate Ecclesiarum, etsi donatio est realiter vera, & non ficta, quæ deinceps alienari non possit absque Episcopi licentia, vel si aliunde habeat vnde viuere possit, refert decisum Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 79.

47. Donatione facta, & secuta traditione bonorum donatorum pro patrimonio ad suscipiendos Ordines sacros, si clericus moriatur ante susceptos Ordines, non obstat decretum in præsentem quin donans recuperet eadem bona si attento iure communi restituenda forent, Sell. d. cap. 3. num. 3. vbi ait ita fuisse resolutum in Mutinen. 11. Iunii 1631.

48. Clericis absentibus, qui Ecclesiis necessitatem habentibus subuenire, aut vtilitatem aliquam afferre non possunt, dimissorias concedere potest Episcopus vt ad patrimonium, vel pensionis ecclesiasticæ titulum ordinetur, refert decisum Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 76.

49. Ordinari quis potest ad sacros Ordines cum patrimonio sibi assignato à patre in bonis, quæ sunt directi dominij Ecclesiæ, & de quibus soluitur quædam rata fructuum in recognitionem, quatenus vtile dominium bonorum per patrem assignatorum filio legitime transferri valeat, & ad illius vitam honestè sustentandam dicta

41. Patrimonium, ad cuius titulum ordinandus promoueri debet, est res certa fructifera, &c.

42. Patrimonij quantitas remittitur ad terminos Concilij.

43. Patrimonij examen pertinet ad Episcopum priuatiuè quoad alios.

44. Patrimonia pro clericis ad sacros Ordines promouendis potest constitui super annuis perpetuis censibus.

45. Patrimonium donatum per parentes ea conditione vt filius habeat interim dum aliquod non obstat beneficium, est validum.

46. Donationis ad titulum potest quis ordinari.

47. Donatione facta, & secuta traditione bonorum pro patrimonio si clericus moriatur ante donata recuperet eadem bona.

48. Dimissorias concedere potest Episcopus clericis absentibus vt ad patrimonium, vel pensionis titulum ordinetur.

49. Ordinari quis potest ad sacros Ordines cum patrimonio sibi assignato à patre in bonis, quæ sunt directi dominij Ecclesiæ.

Y bona

bona sufficiant, Aldan. *d. tit. 3. num. 4.* vbi dicit ita fuisse resolutum in Lucana 7. Septembris 1630.

50. Ordinari quis potest ad titulum bonorum immobilium, & annuorum reddituum.

50. Ad titulum bonorum immobilium, & annuorum reddituum sibi donatorum potest quis ad sacros Ordines promoueri, si tamen Episcopus iudicauerit eum assumendum pro necessitate suarum Ecclesiarum, donationisque huiusmodi bene, & absque vlla fraude in forma valida fiant, & bona, & redditus donati huic promouendo sufficiant ad vitam honeste sustentandam, & nullo modo possint alienari absque licentia Episcopi, donec ille beneficium sufficiens adipiscatur, vel aliunde habeat vnde commodè viuere possit, referunt decisum Nicol. Garc. *d. p. 2. cap. 5. num. 79.* Armendar. *d. l. 1. de patrim. cleric. n. 5.* Campan. *d. rub. 8. cap. 4. num. 3.* Ego ipse *d. alleg. 19. num. 56.*

51. Beneficij & patrimonij ad titulum potest quis promoueri si beneficii per se sufficiens non sit.

51. Sufficiens titulo beneficii si quis careret, haberet tamen tantundem patrimonij, quod beneficio adiunctum sufficientem constitueret titulum, permittendum illi est ad sacros Ordines promoueri, vt per Zerol. in *praxi Episcop. part. 1. verbo dimissoria; vers. 2.* Prosper de Augustino in *addit. ad Quarant. in summa Bullarj, verbo Ordno, versic. circa 2.* Vgolin. *d. cap. 26. §. 3. in fine, & §. 8. num. 2.* Armendar. *d. l. 1. de patrimon. clericor. num. 16. in fine,* ego ipse *d. allegat. 19. num. 14.*

52. Ordinari nullus potest in sacris si eū beneficio, aut patrimonio insufficienti iungantur pirantia, elemosynæ, &c.

52. Ordinari nullus potest in sacris si cum beneficio, aut patrimonio insufficienti iungantur pirantia, elemosynæ, annuaria, confraternitates, & alia emolumenta, quæ ex celebratione Missarum in exercitio sacrorum Ordinum percipere, & lucrari possunt, quæ omnia ad victum honestè sufficiant. Prout nec etiam promoueri potest si nihil prædictorum, vel minus sufficienter haberet, si Episcopus obliget se supplementum alimenta, quibus se sustentari possit, ita referunt decisum Nicol. Garc. *d. p. 2. cap. 5. num. 126.* Armendar. *d. l. 1. de patrim. cleric. num. 16. & 17.*

53. Ordinari nullus potest ad titulum suæ industriæ, vel honesti laboris.

53. Nullus ad sacros Ordines promoueri potest ex industria sua, vel honesto labore, puta quod sit musicus, Magister Grammaticæ, pictor, aut alterius licitæ professionis, ex qua tantum quarit quod sit sufficiens ad sustentationem vitæ, ita referunt decisum Nicol. Garc. *d. p. 2. cap. 5. num. 126.* Armendar. *d. l. 1. de patrimon. cleric. num. 18.* Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in *comment. ad c. 1. n. 13. dist. 70.* Ego ipse *d. alleg. 19. num. 71.*

54. Litteraturæ ad titulum non potest quis ordinari.

54. Litteraturæ ad titulum non posse quem ordinari quantuncumque sit litteris, & gradu insignis, tenent Salzed. *d. cap. 18. num. 7.* Fr. Emman. in *summa tom. 2. cap. 15. num. 15.* Nicol. Garc. *d. cap. 5. num. 128.* Petr. de Ledesma *d. c. 7. ante vlt. conclus.* Ego ipse *d. alleg. 19. num. 72.* Campan. *d. rub. 8. cap. 4. num. 6.*

55. Contra Henriq. in *summa lib. 10. cap. 17. §. 4. in comment. lit. G.* existimantem Episcopo fas esse ad sacros Ordines assumere virum litteris insignem, & collegio illustri cooptatum, quamvis titulo carentem, & allegat Cordub. *casu 36.* atque doctos Theologos & Iurisperitos consultos ita respondisse.

56. Ob

56. Ob penuriam Sacerdotum quandoque concessum esse ordinari sue beneficio, vel patrimonio, dummodo quis spondeat se necessaria ordinandis subministraturum. referunt decium Nicol. Garc. d.p. 2. c. 5. n. 97. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. n. 1. Campan. d. rubr. 8. cap. 4. num. 6. Ego ipse d. alleg. 19. n. 73.

57. Clausula apposta in constitutione patrimonij, quod solet assignari clericis à consanguineis, videlicet, donec fuerit de beneficio prouisus, non comprehendit officium organistæ, & magistri cappellæ, Aldan. d. tit. 3. num. 5. vbi testatur sic fuisse decium sub die 26. Iunij 1621.

58. *Vel pensionem obtinentes.* Episcopum posse ordinare familiarem suum etiam ad titulum pensionis si pro commoditate, vel necessitate suarum Ecclesiarum iudicauerit ordinandum, refert decium Armendar. in addit. ad recapit. legum Navarra lib. 2. tit. 8. de patrimonio cleric. num. 7. in fine.

59. *Nisi illi, quos Episcopus iudicauerit assumendos.* Cum hæc verba denotent boni viri arbitrium, hoc est, voluntate in rationi submissam, l. si fideicommissaria 2. ff. de fideicom. libert. gloss. verbo visum, in cap. 2. de corpore vitiat. Lap. alleg. 60. num. 3. ideo si Episcopus legitime non interponat arbitrium, Deum solummodo iudicem habebit, gloss. verbo relinquitur, in cap. statutum, §. accessorem, de rescripte. in 6. Calcan. conf. 38. num. 7. ac proinde non dabitur appellatio, quia superior non potest animum, & conscientiam inferioris immutare, Bald. in l. 2. num. 10. vers. scias tamen, C. de sentent. ex breuic. recit. Cou. variat. lib. 2. cap. 12. n. 3. vers. & ab eo.

60. Ex quibus nullum posse contra prohibitionem sui Prælati ordinari, aut de illo conqueri, seu ab eo appellare, eo quod illum ordinare nolit, resoluit Aloyf. Ricc. in praxi rerum feri eccles. resol. 587. in 2. edit. & censuit Ror. in Elboren. Ordinum 23. Iunij 1618. coram bonæ memor. Rémboldo; & 18. Februarij 1619. coram R. D. meo Coccino Decano.

61. *Pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum.* Episcopus ergo ut possit admittere ordinandum ad titulum patrimonij eius arbitrio iuxta hoc decretum, sufficit vel necessitas, vel vtilitas Ecclesiæ, Aldan. d. titul. 3. num. 6. vbi testatur ita decium sub die 17. Martij 1619.

62. *Quæ ad vitam sustentandam, &c.* Quantitatem patrimonij, ad quod quis promoueri potest, non taxari, sed remitti ad terminos Concilij, referunt decium Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. n. 113. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 12.

63. Et ordinarij arbitrio relinquendum huiusmodi iudicium, an tale patrimonium sufficiat propter diuersitatem locorum, cum in vno loco sufficiat, quod alibi non erit sufficiens, tenent Iacob. de Grass. de arbit. confess. lib. 2. cap. 49. Vgolin. d. cap. 26. §. 12. in princip. Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum feri eccles. resoluit. 271. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric. num. 8.

56. Ordinari sine beneficio vel patrimonio quandoque concessum est ob penuriam Sacerdotum.

57. Clausulae fœdit de beneficio prouisus, non comprehendit officium organistæ.

58. Episcopus quando possit ordinare familiarem suum ad titulum pensionis.

59. Verba hæc denotant boni viri arbitrium.

60. Ordinari nullus potest contra prohibitionem sui Prælati, aut de illo conqueri, seu ab eo appellare.

61. Necessitas, vel vtilitas Ecclesiæ sufficit ut Episcopus possit admittere ordinandum ad titulum patrimonij.

62. Patrimonij quantitas remittitur ad terminos Concilij.

63. Patrimonium an sufficiat relinquere arbitrio ordinarij.

64. Bona, ad quorum titulum quis est sacro Ordine insignitus, prohibentur sine licentia Episcopi alienari.

64. *Atque illa deinceps sine licentia Episcopi, &c.*] Bona, ad quorum titulum quis est sacro Ordine insignitus, prohiberi sine licentia Episcopi alienari, resoluunt Nauat. *conf.* 16. in antiq. aliàs *conf.* 21. in nouis, de tempor. ordinat. Sayr. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 18. & 60. Henric. in sum. lib. 1. c. 37. §. 2. Spin. in speculo testament. glos. 18. princ. à n. 72. Flamin. Patif. d. lib. 2. q. 6. n. 18. Gutier. pract. lib. 2. q. 65. à n. 10. Cened. ad Decretal. collect. 83. num. 2. Ceuall. commun. contra communes q. 527. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. §. §. 10. n. 13. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 159. num. 2. Vgolin. d. c. 26. §. 13. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. n. 181. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 8. c. 6. Ego ipse d. alleg. 19. à n. 75.

65. Patrimonium vendi, hypothecari, vel præscribi tempore ordinario non potest.

65. *Alienari, aut extinguui, vel remitti, &c.*] Immo nec vendi, Campan. d. rub. 8. cap. 6. num. 7. quem refero d. alleg. 19. n. 78. nec permutari, Gonzal. d. §. 10. num. 35. cum seqq. Stephan. Gratian. d. cap. 159. num. 3. Ego ipse d. alleg. 19. num. 83. Rot. decis. 614. in 1. collect. Farin. aliàs p. 4. diuersor. nec hypothecari, Aloyf. Ricc. in decision. curia Archiep. Neapol. decis. 212 p. 2. Ego ipse d. alleg. 19. num. 85. nec præscribi tempore ordinario, Melch. Phœbo Lusit. decis. 19. num. 12.

66. Alienatio patrimonij, aut extinctio pensionis subsequens promotionem est invalida.

66. *Nullatenus possint.*] Vnde alienationem patrimonij, aut extinctionem pensionis subsequenter promotionem esse inualidam ipso iure, resoluunt Nau. *conf.* 17. n. 2. & 4. & *conf.* 21. n. 2. de tempor. ordinat. in nouis, Flamin. d. q. 6. n. 1. & 35. Campan. d. rub. 8. cap. 6. n. 8. Ego ipse d. alleg. 19. num. 77.

67. Diction, nullatenus, importat nullitatem actus ipso iure.

67. Tum ex dictione illa, *nullatenus*, quæ importat nullitatem actus ipso iure, ex multis quos plena manu retuli in tract. de dictionib. vsufreq. dict. 226. num. 4. secundum Lugdunen. impress. tum etiam, quia verbum *possum*, negatiue prolaturum necessitatem importat, & actum contra gestum omnino reddit nullum, priuatque omni potentia, iuxta glos. verbo *non potest*, in cap. non potest, de regul. iuris lib. 6. cum propemodum adductis per me d. tract. dict. 268. num. 3.

68. Alienatio, seu renunciatio patrimonij an possit fieri sine licentia Episcopi, si habeatur beneficium, vel quid aliud sufficiens.

68. *Donec beneficium ecclesiasticum, &c.*] Ergo alienatio, seu renunciatio patrimonij, ad cuius titulum quis sacris fuit ordinatus, facta sine licentia Episcopi, valida erit, si tunc habet beneficium, seu aliàs vnde viuere possit, eo quod illud aduerbium, *donec*, restringit omnia antedicta, & est temporis limitatiuum, ex adductis per me d. tract. de dictionib. vsuf. dict. 93. num. 3. & propterea sit sensus affirmatiue constituendus, nempe quod ordinatus ad titulum patrimonij, vel beneficii potest sine licentia ordinarij vendere patrimonium, beneficiumque resignare si habeat vnde viuatur; ita concludunt Flamin. d. quest. 6. n. 16. Ceuall. commun. contra commun. quest. 527. num. 8. & quest. 561. à num. 12. Stephan. Gratian. d. quest. 159. num. 14. Azor. d. p. 2. lib. 3. cap. 4. quest. 3. Illustrif. D. Roderic. à Cunha in comment. ad c. 1. num. 26. dist. 70. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 186.

69. Contrarium verò tenent Quiñtanad. eccles. lib. 3. num. 72. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. quest. 11. num. 9. Vgolin. d. cap. 26. §. 13. num. 4. vbi ait Episcopi licentiam necessariam esse ad patrimonium alienandum, vbi quis beneficium ecclesiasticum, aut patrimonium aliud ad

ad victum sufficiens adeptus fuerit, ut ipse Episcopus arbitretur an id, quod adeptus est, sit ad sumptus pertinentes, cum id arbitrari ad ipsum spectet, si enim contingeret profundere, quod deinceps acquisiuit, Clericus admittetur ad patrimonium prius habitum; Campan. d. rub. 8. cap. 6. num. 9. vers. & obuiam, ubi ait duo concurrere debere in patrimonij alienatione, alterum quoddam alia res subrogetur pro decenti victu, alterum quod Episcopus cognoscat, & comperto ita esse assensit; subditque explicationem illorum verborum, *atque illa deinceps sine licentia Episcopi alienari*, posse fieri hoc modo, atque illa deinceps etiam cum licentia Episcopi alienari, &c. vel non possint sine licentia, donec, &c. cum duæ negatiuæ affirmant, quasi voluerit dicere Concil. ut possint cum licentia quando beneficium ecclesiasticum, &c. nam dictio illa, *donec*, restringit usque ad illud tempus; ergo eo elapso permittit, ex text. singulari in l. generaliter. ff. de decurion. refero ego ipse d. alleg. 19. num. 90.

70. Sufficiens.] Quod autem beneficium, vel patrimonium quoad hoc propositum dicatur sufficiens, docent F. Emman. in sum. tom. 2. c. 15. n. 9. Flamin. Paris. d. 9. 6. n. 14. & lib. 5. q. 6. n. 155. Vgolin. de censur. cap. 61. de irregul. n. 6. Petr. de Ledesma d. c. 7. concl. 7. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo beneficium. & verbo dimissoria, §. 5. dub. 4. & p. 2. eod. verbo ad fin. Fr. Lud. Beia respons. casuum consuevit. p. 4. casu 26. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. n. 112. cum seqq. Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neap. decis. 246. n. 2. p. 2. Thom. Valalc. alleg. iuris tom. 1. alleg. 35.

70. Beneficium, vel patrimonium quoad hoc dicatur sufficiens.

71. Antiquorum canonum poenas super his innouando.] Decretum Concilij in presenti innouare poenam suspensionis, de qua in cap. neminem, & in cap. sanctorum 70. dist. & aliam, quam incurrit ordinator prouidendi de necessariis illum, quem absque titulo ordinauit, donec ecclesiasticum beneficium consequatur, de qua in cap. cum secundum, de prebend. quando scilicet ordinatus, & ordinator in culpa fuerunt, existimant Nau. cons. 14. n. 4. & cons. 46. n. 1. & 3. de tempor. ordin. in nouis, Soar. tom. 5. de censur. disp. 31. sect. 1. post n. 35. Campan. d. rub. 8. c. 5. n. 1.

71. Decretum Concilij in presenti quorum canonum poenas innouet.

72. Alij verò multo plures putant textum in presenti innouare tantummodo poenam suspensionis, de qua in d. cap. neminem, & in d. cap. sanctorum, ex quorum numero sunt Maiol. de irregul. lib. 4. c. 15. in princ. Vgolin. de irregul. c. 61. n. 7. Salzed. d. c. 18. n. 1. Spin. d. glof. 18. num. 65. Jacob. de Graff. in aureis decis. p. 2. lib. 2. cap. 97. num. 66. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo dimissoria §. 4. & p. 2. eod. verbo §. 6. & verbo irregularitas §. 2. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 15. num. 1. & 4. Petr. de Ledesma d. cap. 7. concl. 6. diff. 5. & concl. 9. diff. 2. Flamin. d. lib. 2. quest. 6. num. 18. Luc. Ortiz. in sum. resolut. 10. de suspens. notab. 5. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 6. quest. 38. qui omnes aiunt omnino innouari hanc poenam, siue quia sublata non erat per d. cap. cum secundum, de prebend. cum ordinatus decepit Episcopum circa titulum suum, siue, quia licet sublata sit, renouata est, & vigore restituta per hoc decretum, quia ipsum simpliciter innouat canones antiquos, quorum unus est d. cap. neminem, & cap. sanctorum,

72. Innouare poenam suspensionis cap. neminem, & cap. sanctorum, qui testantur.

73. Innouare pœnam
cap. cum secundum,
qui reſoluunt.

73. Tertio loco quidam numero, & auctoritate superiores tenent hoc decretum tantum innouare pœnam *d. cap. cum secundum*, quæ est solummodo aduersus ordinantem, non verò ordinatum, & sic ordinatum sine titulo non esse suspensum, neque aliquam pœnam incurrere, sed Episcopum cogendum esse illi providere: ita Viuald. in *candel. aureo* p. 2. de *suspens. num.* 28. Hentiq. in *sum. lib.* 13. cap. 37. §. 2. Gutier. *pract. lib.* 2. *quæst.* 65. *num.* 11. *vers. nec opinio Medina*, Cened. *ad Decretal. collect.* 33. *num.* 2. & 6. *ad fin.* Auila de *censur.* p. 3. *disp.* 5. *dub.* 5. *vers. ex dictis sequitur primo*, Nauarr. sibi contrarius *conf.* 19. *num.* 2. de *temporib. ordinat.* Addito ad ipsum Nauarr. *conf.* 1. *quæst.* 16. in *fine*, de *constitut.* Emman. Sà verbo *suspensio num.* 10. Tolert. in *instruēt. Sacerd.* lib. 1. cap. 48. *vers. quinta habetur num.* 6. in *fine*, & *vers.* 18. *num.* 16. Fornar. de *Ordine* cap. 8. *num.* 8. Sayr. de *censur.* lib. 4. cap. 14. *num.* 16. Marc. Anton. Genuenf. in *praxi Archiepisc.* Neapol. cap. 83. *num.* 5. Gonzal. *ad regul.* 8. *Cancel. glos.* 5. §. 10. *num.* 22. Bonacin. de *Sacram. disp.* 8. *quæst. vnic. puncto* 5. *num.* 24. *vers. primo*, Sanctarel. *var. quæst.* 49. *num.* 15. & sic decimum fuisse, testantur Nicol. Garc. *d. p.* 2. cap. 1. *num.* 27. & 29. Armendar. d. l. 1. de *patrimon. cleric.* *num.* 19. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in *comment. ad cap. sanctorum num.* 7. *dist.* 70. Ego ipse *d. p.* 2. *alleg.* 10. *num.* 27.

74. Constitutionis
Sixti V. modifica-
tio.

74. Et quamvis Sixtus V. in sua constit. quam edidit contra clericos malè promotos *incip. Sanctum, & salutare*, sub dat. Nonis Ianuarij 1588. ordinatorem sine patrimonio à collatione quoruncunque Ordinum, atque etiam ipsius Tonsuræ, & ab executione omnium munerum Pontificalium eo ipso suspensum, atque ab ingressu Ecclesiæ interdictum declarauerit, & promotum ab executione, ministerio, & exercitio Ordinum susceptorum, & ab omni spe, & facultate ascendendi ad alios superiores perpetuò suspensum pronuntiauerit: attamen quia constitutio hæc nimis rigida in multis visa fuit, & scrupulos varios tam promouentibus, quàm in eis, qui promoti fuerant, ingenerauit, eam postea Clemens VIII. noua quadam constit. *incip. Romanum Pontif.* sub dat. pridie Kal. Martij 1595. Motu proprio, & ex certa scientia de Apostol. potestatis plenitudine, sua perpetuò valitura constitutione ad terminos sacrorum canonum, ac constitutionis Pij Papæ II. *incip. Cum ex sacrorum*, sub dat. 15. Kal. Decembris 1401. & ad dispositionem decretorum S. Concilij Trident. restrinxit, & reduxit; nec non censuras & pœnas in eadem Sixti constitutione contra quoscunque (præterquam contra simoniacè ordinantes, & ordinatos inflictas, quas voluit in suo robore permanere) moderatnr, & aboleuit. Ita Soar. *tom.* 5. de *censur. dispus. ultim. scil.* 3. *num.* 41. Fr. Emman. *quæst. regul. tom.* 1. *quæst.* 20. *art.* 13. Sayr. d. lib. 4. cap. 17. *post num.* 37. Fornar. d. cap. 8. *num.* 9. *vers. nec etiam*, Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel. glos.* 15. *num.* 128. Paul. Comitot. *respons. moral.* lib. 6. *quæst.* 37. Sanctarel. *var. resol. quæst.* 49. *n.* 22. & 23. Illustriss. D. Roder. à Cunha in *comment. ad cap.* 2. *num.* 8. *dist.* 70.

75. Ordinatus ad ti-
tulum patrimonij

75. Vnde ordinatum ad titulum patrimonij, qui post ordinationem illud

illud retrodonat, seu renunciat, vel alienat, quamvis peccet mortaliter, quia facit contra prohibitionem Concilij, & sic castigari possit per Episcopum, non incurrere tamen ullam suspensionem, inferunt Nauarr. in man. cap. 27. num. 158. vers. 2. & cons. 22. de temporib. ordin. in nouis, quod deest in antiq. Sayr. in floribus decis. sub eodem tit. decis. 60. Salzed. d. cap. 18. num. 13. Gutier. d. quest. 65. num. 10. Sayr. d. lib. 4. cap. 15. num. 23. ad fin. Ceuall. quest. 527. num. 9. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. n. 165. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 159. num. 16. & 17. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 32. num. 72. vers. porro, ego ipse d. alleg. 20. num. 32.

76. An & quando ordinantes sine titulo, vel cum insufficienti, teneantur de sufficienti providere ordinatis, dixi latè d. p. 2. alleg. 20. à princip. usque ad num. 23.

77. Sed an donans fraudulenter, vel fictè promittens patrimonium, deprehenso fraude, & constito quòd promissio patrimonij fuit ficta, & donatio tantum verbalis, puniatur per sententiam iudicis amissione patrimonij? Puniri propter fraudem commissam contra Ecclesiam, resolunt Fr. Emman. in summa tom. 2. cap. 15. num. 7. Petr. de Ledesma d. cap. 7. conclus. 6. diffinit. 5. Auila de censur. p. 3. disp. 5. dub. 5. vers. tertia conclusio, Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 152. Sanch. de matrim. lib. 6. disp. 32. num. 8. ad med. quos refert & sequitur Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 1. num. 23. disp. 70.

78. Vtrum donatio pro suscipiendis Ordinibus filio simpliciter facta conferri debeat, seu imputari in legitimam? Vide metipsum d. p. 2. disp. 19. à num. 64.

79. Ordinatum in subdiaconum ad titulum patrimonij ipsi à patre assignati, si postea habuit notitiam prioris obligationis dicti patrimonij, non incurrere pœnas huius decreti, quia ab initio fuit in bona fide, renet Sell. d. cap. 3. num. 27. vbi attestatur sic fuisse decisum sub die 16. Iunij 1621.

quamvis post ordinationem illud retrodonet, seu renuntiet, non incurrit ullam suspensionem.

77. Patrimonium habens ex fidei donatione an puniatur per sententiam iudicis amissione illius.

78. Donatio pro suscipiendis Ordinibus an imputetur in legitimam.

79. Ordinatus bona fide ad titulum patrimonij quod prius erat alteri donatum non incurrit pœnas huius decreti.

Tertia pars quoruncunque prouentuum, & obuentionum, tam dignitatum, quàm Canoniciatum, personatum, &c. conuertenda est in distributiones quotidianas, vbi ea sunt ita tenues, vt negligantur, diuidanturque solis interessentibus. Salua consuetudine per quam non inferuientes recipiunt minùs tertia saltem parte. Consummantes ulterius puniendi.

C A P V T III.

1. **V**ide Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 2. num. 67. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 498. in 1. edit. aliàs resol. 388. in 2. edit. Monet. de distrib. quodid. p. 1. quest. 5. num. 24. cum seqq. metipsum in tract. de Canoniciis cap. 21. num. 23. cum seqq. & infr. sess. 22. de reformat. cap. 3.

1. Doctores de mysterio huius cap agentes.

2. Distributiones quotidianæ introducæ sunt favore cultus diuini.

2. Cum beneficia ad diuinum cultum, &c.] Distributiones quotidianas introductas esse favore cultus diuini, vt is in Ecclesiis augeatur per cap. vnic. de cleric. non resid. lib. 6. tenent Abb. in cap. licet num. 2. de prabend. Rebuff. in concord. rub. de collat. §. 1. verbo distributionum, circa med. Nauarr. de orat. cap. 18. num. 10. & 11. Decian. consil. 69. num. 2. vol. 2. Stephan. Durant. de ritibus Eccles. cap. 2. §. 4. num. 4. Vgolin. de simon. tab. 1. cap. 9. §. 4. n. 2. Monet. de distrib. quotid. p. 1. §. 5. n. 3 §.

3. Decretum hoc locum non habet extra Ecclesiam cathedralicam, vel collegiatam.

3. In Ecclesiis tam cathedralibus, quam collegiatis.] Ergo extra Ecclesiam cathedralicam, vel collegiatam hoc decretum locum non habere, decisum testatur Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 2. num. 473. cum seqq. quem refero d. cap. 2. num. 2 §.

Vnde detrahi non posse aliquam partem fructuum beneficiorum, quæ sunt extra Ecclesiam cathedralicam, vel collegiatam, nisi ipsa beneficia essent incorporata præbendis canonicalibus, resolunt Piassec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 7. vers. de distributionibus, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo distributiones quotidiana §. 2. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 288. num. 3. vers. de distributionibus.

4. Distributiones vbi essent sufficientes, & tolerabiles, detrahi non potest tertia pars eis applicanda.

4. Velita tenues, &c.] Vbi autem essent distributiones sufficientes, & tolerabiles, tertiam partem fructuum præbendarum applicandam distributionibus detrahi non posse, resolunt Piassec. d. num. 7. pag. 129. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo distributiones quotidiana, Aloyf. Ricc. d. resol. 288. num. 2.

5. Verisimilitudo quod distributiones negligantur quomodo habenda.

5. Vt verisimiliter negligantur.] Verisimilitudinem istam quod distributiones quotidianæ negligantur, & ob id tertia pars fructuum præbendæ in distributiones quotidianas sit conuertenda, iuxta hoc decretum, considerari debere habita ratione numeri omnium canonicorum tam residentium, quam non residentium, refert decisum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 471.

6. Pars tertia deducenda est de fructibus secundum valorem currentem.

6. Tertiam partem, &c.] Hanc tertiam partem deducendam esse de fructibus, non secundum taxam antiquam, prout est in libris Capitulorum, sed secundum valorem currentem, tenent Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. n. 467. & cap. 4. num. 22. Aloyf. Ricc. d. resol. 288. num. 3. quos refero d. c. 21. num. 26. Et ita secundum verum valorem, & non secundum taxam præbendarum, idem Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 467.

7. Partis tertiæ deductio faciendæ est deductis oneribus, & sic pensionibus.

7. Hanc tertiæ partis deductionem faciendam esse deductis oneribus, ait Aldan. in compendio canon. resol. lib. 3. tit. 4. num. 10. vbi testatur ita fuisse resolutum sub die 7. Aprilis 1629. Et sic deductis prius pensionibus, & aliis oneribus legitime impositis, quandiu illa durauerint, sed de nouo imposita, non comprehendere istam tertiam partem, tenet idem Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 468. vbi subdit quod de fructibus alteri reseruatis non sit ista detractio donec reseruatarum vixerit. Distributiones enim quotidianas ne deteriores fiant, pensione grauari non posse, nisi expressis verbis à Pontifice concedatur, refert decisum Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 5. num. 390.

8. Licentia causa studiorum non excusat ab amissione tertiæ partis fructuum, &c.

8. Licentiam causa studiorum etiam obtentam à Sede Apostol. non excusare ab amissione istius tertiæ partis detractæ, sicut non excusat ab amissione

amissione cæterarum distributionum quotidianarum, refert decifum Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 7. proæm. num. 179.

9. Tam dignitatum, quam canonicatum, &c.] Detrahenda igitur est huiusmodi tertia pars ex omnibus dignitatibus, quamvis de iure partronatus sint, nisi repugnet fundatio, cui per hoc decretum non est derogatum, ita Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 492. & seq.

10. Non comprehendi tamen dignitates, quæ et si locum habent in choro, nullas tamen habent distributiones quotidianas, nec sufficientes præbendas, vel fructus tenues, quæ retineri possunt cum canonicatibus ubi est consuetudo absque alia dispensatione, per cap. licet, de consuet. in 6. resoluit Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 483. quem refero d. cap. 21. num. 25.

11. Hanc deductionem tertiæ partis faciendam esse ex illis dignitatibus, quarum fructus sunt illius Ecclesiæ, in cuius choro hæ dignitates sedem habent, secus verò si nullos fructus perciperent ex illis Ecclesiæ, sed haberent proprios, & distinctos à mensa capitalari, resoluit Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 465.

12. Episcopum quando vsus est remedio de quo in hoc decreto in detrahenda tertia parte ex dignitatibus, non posse uti remedio alterius, cap. 3. sess. 22. in detrahenda ex illis alia tertia parte, dicit decifum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 472.

13. Hanc deductionem, & huius decreti dispositionem locum habere contra omnes Capellanos, & dignitates obtinentes, attestatur resolutum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 473.

14. Separari debere, & in distributiones, &c.] Distributiones quotidianas singulis horis canonicis, & Missæ conuentali assignari debere, resoluunt glos. verbo ordinationem, in cap. unic. de cleric. non resid. in 6. & verbo Canonicas, in Clem. 1. de celebr. Miss. Nicol. Garc. d. p. 3. c. 2. num. 487. Monet. de distrib. quotid. p. 2. quest. 3. à princip.

15. Distributiones quotidianas, quæ acceptæ fuerunt in tertia parte fructuum dignitatum alicuius Ecclesiæ, assignari debere non duabus horis tantum canonicis, sed etiam reliquis omnibus aliis, quibus qui non interfuerit, distributionem amittit, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 489. Monet. d. quest. 3. num. 1. ubi subdit quòd in Ecclesiis, in quibus distributiones non sunt tenues, sed pingues, licet sint aliquæ horæ, quæ nullas distributiones habent, aut tenues, debent ei rationabiles assignari, detrahendo aliquam partem fructuum à præbendis, non autem ab aliis distributionibus, quæ singulis cæteris horis iam sunt assignatæ.

16. Canonicum legitime absentem non teneri de suo soluere pro Missis conuentalibus, ad quas tenetur absens, sed computandum cum illa parte præbendæ, seu distributionum (si distributiones omnes sint loco præbendæ, quæ relinquuntur à legitime absentibus in Cathedralibus, seu Collegiatis, quia onus canendi huiusmodi Missas est penes Capitulum; resoluit Aldan. d. tit. 4. num. 15. ubi testatur sic fuisse decifum 28. Augusti 1621.

9. Pars tertia detrahenda est ex omnibus dignitatibus quantumvis de iure patronatus sint.

10. Dignitates non veniunt sub deductione tertiæ partis quæ nullas habent distributiones quotidianas quamvis habeant locum in choro.

11. Partis tertiæ deductio facienda est ex illis dignitatibus, quarum fructus sunt illius Ecclesiæ, in cuius choro sedem habent.

12. Duobus remediis uti non potest Episcopus.

13. Decreti istius dispositio habet locum contra omnes Capellanos, & obtinentes dignitates.

14. Distributiones quotidianæ singulis horis canonicis, & Missæ conuentali assignari debent.

15. Distributiones, quæ acceptæ fuerunt in tertia parte fructuum, assignari debent omnibus horis canonicis.

16. Canonicum legitime absentem non teneri de suo soluere pro Missis conuentalibus.

17. Portio distributionis Canoniconum absentium interessentibus accrescit.

17. *Qua inter dignitates obtinentes, & ceteros diuini interesse, &c.]* Portionem distributionum Canonici, aliiue clericis cathedralis, seu collegiatae contingentem, qui non interfunt, interessentibus accrescere, probant *glos. verbo pars dimidia, in Clem. 2. de acate, & qual. & glos. verbo suspensus, in Clem. 2. de visa, & honest. cleric. Nanart. in man. cap. 2 §. num. 123. & de orat. cap. 7. num. 34. & miscel. 59. de orat. num. 9. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 7. quas. 8. & 9. Monet. de distrib. quotid. p. 3. quas. 6. num. 16. Rot. in Oriolen. Canonicatus 10. Iunij 1619. coram bonæ mem. Remboldo, ubi fuit dictum per hoc decretum non adimi interessentibus distributiones creatas ex annuierariis, & aliis communibus ministeriis.*

18. Detractio tertiæ partis fit de necessitate quando sunt nullæ distributiones.

18. Hoc decreto agi de canonicatibus, & portionibus, & fieri de necessitate hanc detractioem quando sunt nullæ distributiones, & ita tenues, quæ distribuuntur interessentibus tantum, *sed in cap. 3. sess. 22.* deduci hanc tertiam partem ex dignitatibus etiam non ex necessitate, sed in odium non residentium, & partem absentium non presentibus, sed alicui pio loco esse applicandam, refert decisum Nicol. Garc. *d. c. 2. num. 465.* Cætera quæ circa intellectum vnius, & alterius decreti adduci possunt, inuenies *infra d. sess. 22. cap. 3.*

Vbi vnus Rector non sufficit populo, adiungat sibi Sacerdotes competententes; datur modus erigendi nouas parochias etiam inuitis Rectoribus, & presbiteris. In nouis parochijs danda portio ex fructibus quomolibet pertinentibus ad Matricem Ecclesiam, qua portione non sufficiente compellendus populus dare necessaria.

C A P V T I V.

1. Episcopus cogere potest Rectores, si illi non sufficiant, adiungere alios clericos ad administrationem Sacramentorum.

1. **E**piscopum cogere posse Rectores adiungere alios clericos ad administrationem Sacramentorum, & diuina officia, si vnus Rector non sufficiat, censuit Rot. in Tyrassonen. congrui seruitij 6. Iunij 1594. coram Giptio, cuius meminit Nicol. Garc. *de benefic. p. 12. cap. 3. num. 10.*

2. Et si hoc non debet expectari quod parochiani decedant sine Sacramentis.

2. Non debere expectari quod parochiani decedant sine Sacramentis, vt Episcopi cogant Rectores sibi adiungere alios Sacerdotes in Ecclesiis parochialibus, in quibus populus ita numerosus est, vt vnus Rector non sufficiat, refert decisum Nicol. Garc. *dicta cap. 3. num. 9.*

3. Coadiutoriam erigere non potest Episcopus in vim huius decreti.

3. Episcopum in vim huius decreti non posse erigere coadiutoriam, sed vtique cogere Rectorem ad adiungendum sibi tot Sacerdotibus, qui sufficiant Ecclesiis in Sacramentis ministrandis, astricti resolutum Armendar. *in addis. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo num. 43.*

4. Coadiutores ministri adhiberi quando solus curatus eo-

4. Quando solus Curatus eodem tempore pluribus infirmis providere non potest, non dari iustam causam diuidendi parochiam, sed adhibendi

adhibendi ministros coadiutores, censuit Rot. in Aquilana nullitatis erectionis 10. Maij 1613. coram R. P. D. meo Pirouano, apud Farin. decis. 484. num. 5. p. 1. recent.

5. Episcopum non posse dismembrare partem curæ animarum ab Ecclesiâ parochiali subiectâ Religioni Hierosolymitanæ, & applicare alteri Ecclesiâ eiusdem loci, sub prætextu quoddam populus esset numerosus, resoluit Aldan. in compend. canon. resol. lib. 3. tit. 8. n. 18. vbi restatur sic fuisse decusum in Ostunen. 12. Iulij 1631.

6. Parochianis parochiæ, quæ citra ciuitatem sita est, qui extra ciuitatem habitant, & ob locorum distantiam, seu difficultatem patiuntur incommoda in percipiendis Sacramentis, & diuinis officiis, succurrendum esse remedio huius decreti, & cap. ad audientiam, de Ecclesiâ adifican. refert decusum Aldan. citato loco, vt scilicet erigatur noua capella extra ciuitatem, quæ non sit Ecclesiâ de per se, sed in proprietate Ecclesiæ, in qua ponatur Sacerdos amouibilis approbatus ab Ordinario, qui administret Sacramenta illis, qui sunt extra ciuitatem, quibus non potest in nocte, quia portæ ciuitatis clauduntur: & hinc testatur resolutum sub die 12. Augusti 1628. non licuisse Episcopo Laudensi dismembrare à parochiâ sita extra muros ciuitatis partem parochianorum habitantium in ciuitate, sub prætextu quoddam illos non detur aditus de nocte, sed esse construendam capellam per Abbatem parochum intra ciuitatem.

7. In iis verò in quibus ob locorum distantiam, &c. Vide Mandos. in praxi signat. sit. erectiones, Lambertin. de inrepatron. p. 1. quest. 3. art. 15. Rebuff. de decim. quest. 6. num. 21. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo parochia §. 6. Piafec. in simili praxi p. 1. cap. 5. num. 1. Matth. Soar. in præf. & ordine visitandi cap. 4. num. 1. Petr. Henriq. conf. 80. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiæ. p. 1. cap. 2. num. 68. Ioan. Bapt. Costa de remed. subsid. remed. 75. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiæ decis. 554. in 1. edit. aliàs resol. 476. in 2. edit. Rot. d. decis. 484. p. 1. recent. metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. allegat. 68. & in meo formul. Episcop. form. 55.

8. Episcopi arbitrio relinqui quantum vna Ecclesiâ ab altera distare valeat, vt parochiani Sacramenta commodè inde sumere valeant, resoluunt Rebuff. in praxi benefic. p. 1. tit. de erect. in curiam & paroch. num. 9. Menoch. de arbit. casu 497. per tot. Aloyf. Ricc. d. resol. 476. num. 5. vbi etiam aduertit à decreto erectionis facto per Episcopum etiam tanquam Sedis Apost. delegatum licere quidem appellare, sed solum ad Sanctissimum.

9. Procedere dispositionem huius cap. etiam si Ecclesiâ subiectæ essent Regularibus, attestatur decusum Franc. Leo d. cap. 2. num. 69. quem refero d. alleg. 78. num. 6.

10. Limitari tamen, nisi in loco minimè difficili, nec incommodo, Oratorium adesset, vel Ecclesiâ cum fonte baptismali, & cæteris ad parochiam necessariis, ibique proponeretur in sui adiutorem Sacerdotem, qui ibidem resideret, & Sacramenta posset administrare, quia tunc non posset fieri separatio, ex Menoch. conf. 477. num. 9. &

dem tempore pluribus infirmis providere non potest.

5. Episcopus non potest dismembrare partem curæ vnius Ecclesiæ, & applicare alteri.

6. Parochianis, qui ob locorum distantiam patiuntur incommoda in percipiendis Sacramentis, quomodo succurrendum.

7. Episcopi constituere possunt nouas parochias vbi parochiani ob locorum distantiam, siue difficultatem sine magno incommodo ad Sacramenta percipienda accedere non possunt.

8. Episcopi arbitrio relinquunt quantum vna Ecclesiâ ab altera distare valeat, vt parochiani Sacramenta commodè inde sumere valeant.

9. Decretis hoc procedit quamuis Ecclesiæ subiectæ essent Regularibus.

10. Oratorium si adesset in loco minimè incommodo non est facienda separatio parochiæ ab numerositate populii.

Ioan. Bapt. Costa *d. remed.* 76. resoluit Aloyf. Ricc. *d. resol.* 476. num. 6.

11. Episcopo non licet in Ecclesia sub parochia instituta fontem baptismalem constituere.

11. Episcopo non licet in Ecclesia sub parochia instituta, & à Parochiali duodecim distante milliariis, fontem baptismalem constituere, prohibente *c. plures* 16. q. 1. etiam si ad hoc cohonestandum id peterent rationes, *c. ad audientiam*, il. 1. *de Ecclesiasticis*, et *resoluit Aldan. d. tit. 8. n. 20* attentans sic fuisse decisum sub die 17. Augusti 1626.

12. Episcopus inuitis Rectoribus, sed tamē sine illorum praeiudicio potest parochiam diuidere ob numerositatem populi.

12. *Etiam inuitis Rectoribus.*] Dummodo tamen sine praeiudicio nimirum possidentium fiat, vt per Piafec. *in praxi Episcop.* p. 1. c. 5. n. 1.

14. Ecclesia matris, seu parochialis non acquirit ius patronatus in Ecclesia fundata intra suos limites.

13. Episcopus posse sine maioris partis parochianorum consensu ad separationem agere, tenet Aloyf. Ricc. *d. resol.* 476. num. 6. quem refert *dist. alleg.* 78. num. 4.

15. Dos debet assignari tempore fundationis, & non post ad acquirendum ius patronatus.

14. Ecclesiam matricem, seu parochialem non acquirere ius patronatus in Ecclesia fundata intra suos limites, refert decisum Nicol. Garc. *de benefic.* p. 5. c. 9. n. 57.

16. Parochiani teneantur prouidere Rectori de victu vbi de necessitate est edificanda Ecclesia propter numerositatem populi, si non sit unde possit dotari.

15. Ad acquisitionem ius patronatus dotem debere assignari tempore fundationis, & non post, nisi quando ex necessitate populi constituitur Ecclesia, refert decisum idem Nicol. Garc. *d. c.* 9. n. 58.

17. Decimas ad Ecclesiam matricem pertinentes non transeunt ipso iure in Ecclesiam parochialem nouiter erectam.

16. *Illius autem Sacerdotibus,* &c.] Vbi de necessitate est edificanda Ecclesia propter periculum animarum ex abundantia populi, & non est unde possit dotari, teneri parochianos prouideri Rectori de victu, resoluit Lambertin. *de iure patron.* lib. 1. p. 1. q. 5. art. 18. in fine, *vers. aduertendum,* & lib. 3. q. 7. art. 2. n. 7. *vers. & si iusti beneficiati.* Bellet. *disquisit. clerice.* p. 1. tit. de clerico debitore §. 14. n. 7.

17. Decimas ad Ecclesiam matricem pertinentes non transire ipso iure in Ecclesiam parochialem nouiter erectam iuxta formam constit. Alexandri III. quae incip. *Ad audientiam*, sed remanere penes matricem, & Episcopum posse arbitrio suo siue de decimis, siue de aliis fructibus prouidere, tenet Aldan. *d. tit.* 8. n. 25. asserens ita fuisse decisum in Mediolanen. de Carlatio 11. Martij 1617.

Propter Ecclesiarum paupertatem, & in casibus à iure permisis faciat Episcopus uniones perpetuas quarumcunque Ecclesiarum parochialium, & aliorum beneficiorum, etiam non Curatorum cum Curatis.

CAPVT V.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. Vnde Caccialup. *in tract. de unionib.* art. 5. causa 3. Mandos *in reg.* 12. *de unionib.* quest. 5. num. 3. ad fin. Rebuff. *in praxi benefic.* tit. de unionib. à num. 38. Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel. glos.* 2. num. 20 Zerol. *in praxi Episcop.* p. 2. verbo unio, Franc. Leo. *in thesauro fori eccles.* p. 2. cap. 16. à num. 22. Rot. *decis.* 133. num. 20 p. 2. *diners.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum firmit. eccles.* de is. 492. in 1. edit. alias *resol.* 382. in 2. edit. & *in decis. curia Archiep. Neapol.* *decis.* 198. p. 4. Azor. *instit. moral.* p. 2. lib. 6. cap. 18.

cap. 18. Nicol. Garc. de benefic. p. 12. cap. 2. Vgolin. de officio Episcopi cap. 52. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 258. Sanch. in precepta Decalogi lib. 7. cap. 29. num. 145. cum seqq. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 66.

2. *Possint Episcopi, &c.*] Idem posse Capitulum Sede vacante, dummodo per eam unionem iurisdictioni Episcopali nihil detrahatur, resolunt Perusin. de unionib. c. 5. n. 26. Rebuff. in praxi benefic. tit. de unionib. benefic. num. 36. Hoied. de incompatibil. benefic. p. 2. c. 3. n. 7. vers. similiter Capitulum, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo unio §. 11. & p. 2. verbo Capitulum §. 4. & verbo unio §. 7. Azor. d. p. 2. lib. 6. cap. 28. q. 9. Raguc. de voce Canon. quas. 16. Quarant. in sum. Bullary, verbo Capitulum Sede vacante, q. 9. vers. que conclusio, Nicol. Garc. d. c. 2. n. 67. & 68. Sanch. d. c. 29. n. 155. Ego ipse d. alleg. 66. num. 5.

3. Archiepiscopum vnire posse beneficia suæ diocesis, non autem Suffraganeorum, resolunt Rebuff. d. tit. de unionib. num. 29. & 30. Hoieda d. cap. 3. num. 7. Azor. d. cap. 28. quas. 7. Sanch. d. cap. 29. num. 155.

4. Legatum à latere vnire posse beneficia prouinciæ suæ legationis absque Episcopi præiudicio, tradunt Rebuff. d. tit. de unionib. a num. 24. Hoied d. cap. 3. num. 7. vers. vltimus Legatus, Azor. d. cap. 28. quas. 8. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 65. Aloyf. Ricc. in d. praxi decis. 492. in 1. edit. aliàs resol. 383. num. 2. in 2. edit. & d. decis. 298. num. 2. p. 4. Sanch. d. cap. 29. num. 158. subdens Legatum, qui non est de latere, non posse vnire. Ego ipse d. alleg. 66. num. 4.

5. Abbates, atque alios Prælatos Episcopo inferiores non posse vnire, nisi hoc vniendi ius ex priuilegio aliquo Pontificio, seu legitima præscriptione acquisierint, tenent Rebuff. d. tit. de unionib. num. 32. & 33. Sbroz. de vicario Episcopi lib. 2. quas. 115. num. 12. Azor. d. c. 28. quas. 10. Nicol. Garc. d. cap. 10. a n. 71. Aloyf. Ricc. d. resol. 383. n. 3. & d. decis. 198. n. 4. p. 4. Sanch. d. c. 29. n. 159. vbi num. 160. secus dicit si ita plenè subiectas sibi Ecclesias habeant, & iurisdictione quasi Episcopali in eis fungantur. Ego ipse d. alleg. 66. n. 6.

6. Vicarium generalem Episcopi non posse beneficium vnire sine speciali mandato, etiamsi sibi data fuisset facultas conferendi cum clausula generali, resolunt Rebuff. d. tit. de unionib. n. 37. & in tit. forma vicariatus num. 102. Azor. d. c. 28. q. 10. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 69. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum p. 1. n. 223. Aloyf. Ricc. d. resol. 383. ante n. 1. & d. decis. 198. n. 5. p. 4. Stephan. Gratian. d. c. 278. n. 35. Sanch. d. c. 29. num. 153. Ego ipse d. alleg. 66. num. 7.

7. *Iuxta formam iuris, &c.*] Quo attento ad hanc unionem per Episcopos & alios Prælatos antedictos faciendam requiri iustam causam, veluti necessitatem, aut vtilitatem Ecclesiæ, asserunt Rebuff. d. tit. de unionib. n. 39. Hoied. d. c. 3. n. 8. Azor. d. c. 26. q. 13. Sanch. d. c. 29. n. 161.

8. Deinde citari debere omnes illos, quorum interest, probat Clem. 1. §. ad hac. de statu Monach. non tamen necessariò vocandam plebem, dicunt Hoied. d. c. 3. n. 9. Sanch. d. cap. 29. num. 163.

1. Capitulum Sede vacante quando potest vnire.

3. Archiepiscopus vnire potest beneficia suæ diocesis.

4. Legatus à latere vnire potest beneficia prouinciæ suæ legationis absque Episcopi præiudicio.

5. Abbates, seu Prælati inferiores non possunt vnire nisi hoc habeant ex priuilegio, seu legitima præscriptione.

6. Vicarius generalis non potest beneficia vnire sine speciali mandato.

7. Causa iusta, veluti necessitas, aut vtilitas Ecclesiæ requiritur in vnione facienda.

8. Citari debent omnes quorum interest in vnione facienda, non tamen necessariò vocanda est plebs.

9. Capituli consensus an & quando in vnione per Episcopum faciendâ interuenire debeat.

9. Demum accedere debere consensum Capituli Ecclesiæ cathedralis si vnio per Episcopum faciendâ sit, expressè decidit *Clem. 2. de reb. Eccles. non alien. Azor. d. c. 28. q. 12. Aloyf. Ricc. d. decis. 198. n. 17. p. 4. Sanch. d. c. 29. n. 165. vbi subdit quòd si Canonici consentire nolint, & iusta causa vnionis faciendæ subesser, possent compelli, & n. 165. quòd sufficit si huiusmodi consensus postea accedat, & n. 166. disputat an in hac vnione à Legato de latere faciendâ exigatur consensus Capituli, & n. 167. quòd Episcopus non potest vnire Ecclesiam subiectam Abbati, aut alij inferiori Prælato absque illius consensu, & n. 168. quòd si Ecclesia sit iuris patronatus, exigitur consensus patroni vt Episcopus eam vnire possit, & n. 183. resoluit etiam attentò hoc decreto integrum non esse Episcopis etiam tanquam Sedis Apost. delegatis beneficia vnire absque sui Capituli consensu, de quo etiam Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 158. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 487. in 1. edit. aliàs resol. 378. in 2. edit. & d. decis. 198. n. 15. cum seqq. p. 4. Contra Nauar. conf. 10. de offic. & potest. iudic. deleg. in nouis, & Sayr. in floribus decisionum sub eod. tit. decis. 10. existimantes Episcopum tanquam Sedis Apostolicæ delegatum sine consensu Capituli beneficia vnire posse.*

10. Vniones ad sempiternam, seu ad vitam non possunt facere Episcopi.

10. Facere vniones perpetuas.] Non autem ad tempus, seu ad vitam, resoluunt Zerol. d. p. 1. verbo vnio. §. 7. Azor d. c. 28. q. 17. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 84. Sanch. d. c. 29. n. 152. Ego ipse d. alleg. 66. n. 8.

11. Beneficia plura simplicia non possunt per Episcopum vniri.

11. Vel non curatorum cum curatis.] Ergo plura beneficia simplicia non posse per Episcopum vniri, resoluit Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori eccles. decis. 720. in 1. edit. aliàs resol. 610. in 2. edit.

12. Beneficia deuoluta, & referuata Sedi Apostol. quando possit Episcopus vnire.

12. Reseruata, aut qualiscunque affecta, &c.] Episcopum posse vnire beneficia etiam deuoluta, & referuata Sedi Apost. dummodo ex huiusmodi vnione præiudicium non fiat expectanti auctoritate Apost. beneficia illa, resoluunt Nau. conf. 64. de præbend. in antiq. aliàs conf. 12. de rebus Eccles. non alien. in nouis, Rebuff. d. tit. de vnionib. n. 31. Gambar. de auctor. Legati in vniedo n. 63. Hoied. d. c. 3. n. 7. Sayr. in floribus decis. sub tit. de præbend. decis. 67. Zerol. in prax. Episcop. p. 2. verbo vnio. §. 8. post Abb. Anchar. Mari. Socin. & alios Sanch. d. c. 29. n. 150. vbi limitat quando referuatio non solam collationem respectu tituli concernebat, sed reseruauerat Pontifex certam Ecclesiam suæ dispositioni, tunc enim ea verba generalia impediret prorsus Episcopi dispositionem circa id beneficium; deinde limitat, si referuario beneficij esset perpetua respectu collationis illius à Romano Pont. semper faciendæ, & n. 151. resoluit Episcopum non posse vnire beneficia exempta à sua iurisdictione.

13. Beneficia deuoluta ad Papam ob Episcopi negligentiam non conferunt illa, posse ipsum Episcopum vnire, resoluunt Mari. Socin. in c. sicut vnire, à n. 67. de excess. Prælat. Boer. decis. 346. ad fin. Azor. d. c. 28. q. 15. Butr. Anch. Abb. & Federic. quos refert, & sequitur Sanch. d. c. 29. n. 149.

13. Beneficia deuoluta ad Papam ob Episcopi negligentiam non conferunt illa, posse ipsum Episcopum vnire, resoluunt Mari. Socin. in c. sicut vnire, à n. 67. de excess. Prælat. Boer. decis. 346. ad fin. Azor. d. c. 28. q. 15. Butr. Anch. Abb. & Federic. quos refert, & sequitur Sanch. d. c. 29. n. 149.

14. Contra Selu. de benef. p. 3. q. 11. qual. 14. Rebuff. d. tit. de deuol. n. 31. Zerol. d. verbo vnio. §. 8. existimantes id sibi non licere, nisi inueniret illa deuoluta propter prædecessoris negligentiam.

Imperisio,

Imperitis, sed honesta vita Rectoribus vicarij pro tempore deputentur cum parte fructuum assignanda: scandalosè autem viventes, & vivere perseverantes, priventur beneficijs suis.

CAPVT VI.

1. **V**Idelz. ad Bernard. in *pract. cap. 2. litt. G. in noniff. edit. Sbroz. de officio vicarij lib. 2. quest. 112. Franc. Leo. in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 2. num. 71. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. §. 9. num. 29. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Parochia, §. 7. vbi propter identitatis rationem allerit procedere in parochiis exemptis, Valer. Reginald. in praxi fori penitens lib. 30. tract. 3. num. 172. Nicol. Garc. de benefic. p. 4. cap. 5. à num. 7. Aloyf. Rice. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 574. in 1. edit. aliàs resol. 494. in 2. edit. Campan. in diuersis iuris canon. rub. §. cap. 5. Nouarr. in singul. canonic. conclus. 56. & 57. metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 63. num. 6. cum seqq.*

1. Doctores de materia cap. agenes.

2. Procedere in iam promotis, alioquin nondum promotos prætextu idonei vicarij admittendos non esse, tradunt Maiol. de irregul. lib. 1. cap. 32. num. 13. Salzed. d. cap. 2. litt. G. in princip.

2. Procedit in iam promouis.

3. Coadiutorem deputandum illiteratis dari non posse nisi ab Episcopo, nec illius dationem censeri comprehensam in generali commissione vicariatus, resoluunt Sbroz. d. quest. 212. num. 2. Aloyf. Ricc. d. resol. 494. num. 10. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum p. 1. num. 210. Nouarr. d. conclus. 56. num. 3. Ego ipse d. alleg. 63. num. 7.

3. Coadiutor deputandus illiteratis dari non potest nisi ab Episcopo.

4. Approbatum ad Ordines, seu beneficia ab Episcopo competenti posse ab inferiore suspendi ob imperitiam, si ille in visitatione reperiatur ignarus, tradit Sell. in selectis canon. cap. 11. num. 18. attestans sic fuisse decusum sub die 9. Nouembris 1619.

4. Approbatum ad Ordines, seu beneficia potest suspendi si in visitatione reperiatur ignarus.

5. Coadiutores, aut vicarios pro tempore deputare, &c.] Quos quidem quemadmodum Rectores ipsos, teneri ad residentiam, decusum referunt Galet. in margaria casuum conficiens. verbo residentia 1. Aloyf. Ricc. d. resol. 494. num. 14. Ego ipse d. alleg. 63. num. 9.

5. Coadiutores & vicarij deputati tenentur ad residentiam sicut Rectores ipsi.

6. Et parochum, cui datus est coadiutor propter insufficientiam, non posse abesse à residentia, pariter decusum referunt Quarant. in sum. Bullarij verbo residentia versus preter summistas, Gonzal. d. §. 9. num. 30. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 8. Pialec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 27. Vgolin. de officio Episcopi cap. 1. §. 3. ad fin. Ego ipse d. alleg. 63. num. 8.

6. Parochus, cui datus est coadiutor propter insufficientiam, non potest abesse à residentia.

7. Pariemque fructuum, &c.] Vide Gambar. de officio Legati lib. 5. tit. de coadiutor. num. 11. Gonzal. d. §. 9. num. 33. Aloyf. Ricc. d. resol. 494. num. 11. Azor. in tit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 2. q. 9. & lib. 8. cap. 6. q. 1. resoluit auctoritate Episcopi huiusmodi coadiutori certam reddituum portionem assignandam esse, refero ego ipse d. alleg. 63. num. 13. vbi num. 14. trado quid faciendum si redditus Ecclesiæ coadiutori, & coadiuto non sufficiant.

7. Episcopi partem fructuum assignare debent coadiutoribus deputandis in peritis parochialium Rectoribus.

8. Et

8. Intelligitur de appellatione suspensionis.

8. *Et appellatione quacunque remota.*] Suspensionis scilicet, sed non devolutiva, quam posse interponi ad Metropolitanum, non obstante quòd procedat tanquam Sedis Apost. delegatus, nisi quando procederet contra exemptum ut delegatus, quia tunc esset ad Sedem Apostol. interponenda, resoluit Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5. à num. 9. Vnde Rota in Dertusen. Archipresbyteratus 16. Nouembris 1594. coram Penia censuit deputationem coadiutoris factam ab ordinario vigore huius decreti non esse attentatam, etiamsi sit executata post appellationem interpositam à sententia eius, qui iudicialiter processit, refero ego ipse d. alleg. 63 num. 10.

9. Clerici turpiter, & scandalosè viucentes possunt primari beneficii si in eorù perseverauerint nequitia.

9. *Eos verò, qui turpiter, & scandalosè viuunt, &c.*] Clericos turpiter & scandalosè viucentes propter eorum scandalosam vitam, Ecclesiis deseruire non debere mali exempli causa, posseque priuari beneficiis, si in eorum perseverauerint nequitia, ex hoc text. colligit Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 5. quaest. 6. num. 101.

Episcopus curet Ecclesias vetustate, vel aliàs collapsas restaurari, si fieri potest, ex fructibus ad eas pertinentibus, quibus non sufficientibus contribuant parochiani. Si autem non possint illa Ecclesie nullatenus restaurari, destruantur, locùsque conuertatur in locum profanum non sordidum, & beneficia talium Ecclesiarum transferantur cum oneribus ad matrices Ecclesias.

C A P V T VII.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. *V*ide Petrus. de unionib. c. 4. num. 11. Boët. decis. 345. Mandos. reg. 21. Cancell. quaest. 7. & 8. Gig. consil. 117. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. c. 10. num. 15. & 16. Cened. ad Decretal. collect. 153. Fr. Emman. quaest. regul. tom. 1. quaest. 43. art. 13. Bobadil. in sua politica lib. 3. cap. 5. num. 34. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 2. num. 73. & cap. 16. à num. 15. Aloys. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 15. & 293. latè Salgado de protect. Regia tom. 1. p. 3. cap. 5. per tot. metipsum de officio, & potest. Episcopi part. 3. alleg. 64. per tot.

2. Vicarij absque speciali coeessu non possunt restaurari facere Ecclesias recultate collapsas.

2. *Episcopi.*] Non autem eorum vicarij absque speciali concessu, ut per Sbroz de vicario Episcopi lib. 2. quaest. 117 num. 3. Franc. Leo d. cap. 16. n. 16. Aloys. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 79. & decis. 310. num. 1. metipsum d. p. 3. alleg. 54. num. 81.

3. Cathedrali Ecclesiam non potest Episcopus in alium locum diocesis transferre sine auctoritate Apost.

3. *Transferre possint beneficia simplicia, &c.*] Episcopum non posse sine Apost. auctoritate transferre matricem, id est, Ecclesiam cathedralem in alium locum diocesis, resoluit Menoch. consil. 75. num. 46. quem refero d. p. 3. alleg. 50. num. 5.

4. Episcopos non potest in Cathedrali transferre Capellanos habentes seruitium chori in capella prope Cathedrali.

4. Episcopum non posse transferre in Cathedrali Capellanos habentes seruitium chori in capella prope Cathedrali existente ob paruum numerum Capellanorum, propter quod minus decenter ibidem choris

chorus retineatur, tradit Sell. in *select. canonic. cap. 11. num. 18.* vbi refert sic fuisse decifum in Burgen. 12. Augusti 1628.

5. *Ad matrices, &c.*] Quando Ecclesia diruitur, onus Missarum ad matricem Ecclesiam transferendum esse, & in ea expensis possidentis Ecclesiam ditutam Altare erigendum sub nomine dirutæ, refert decifum Salgado de *protectione regia tom. 1. part. 3. cap. 5. num. 27.* vbi *num. 28.* subdit matricem Ecclesiam, ad quam hæc translatio facienda est, intelligi de Parochiali, scilicet respectu capellarum, & aliarum inferiorum simplicium sub illius districtu existentium, quia earum respectu Parochialis dicitur matrix, ad eamque facienda est translatio prædicta, & citat Zerol. in *praxi Episcop. p. 1. verbo Matrix.*

6. *Seu viciniore Ecclesias transferantur.*] De Ecclesiarum translatione facienda quando necessitas id exigat, vide Rebuff. in *praxi benefic. tit. de union. glof. 11. num. 8.* Perus. de *union. cap. 4. num. 11.* Zerol. in *praxi Episcop. p. 1. verbo visitatio § 9.* Mandos. Fr. Emman. & Bobadil. *locus in princ. citatus.* Aloyf. Ricc. in *praxi aurea resol. 201.*

7. *Cum omnibus emolumentis, & oneribus, &c.*] Ecclesiam, castrum, seu Collegium sua iura, priuilegia, & exemptiones retinere, si superioris auctoritate in alium locum transferantur, resoluit Alexand. *consil. 43. vol. 1.* Gail lib. 2. *obseru. 61. num. 10.* Brun. in *tract. de reformat. & mut. memb. 3. conclus. 3. num. 78.* quos refert Erasim. à Cochier de *iurisdickt. ordinarij in exemptos. p. 3. quæst. 11. num. 2.*

8. *Refici, & instaurari procurent.*] Deducto scilicet prius necessario ad suam sustentationem, ne alias cogantur deferuire sine alimentis, Gutier. *allegat. 10. num. 7. ad finem,* Sarmient. de *restitu. part. 1. monit. 81. num. 3.* Salgado d. *cap. 5. num. 16.* Cened. ad *Decretal. collect. 153. num. 1. in med.* vbi post Caualcant. p. 2. *decis. 22. num. 23.* intelligit hoc deductis necessariis his, qui resident, secus si non resident, quia teneantur etiam non deductis omnibus necessariis cum de Altari viuere non debeat, qui Altari non seruit.

9. *Ex fructibus, & prouentibus, &c.*] Ecclesias ex fructibus, & prouentibus ad illas quomodocunque pertinentibus reparari debere, resoluit Azor. in *istis moral. part. 2. lib. 9. cap. 3. quæst. 7.* quem refert d. p. 3. *alleg. 64. à princip.*

10. *Omnes patronos, &c.*] Vide Lambertin. de *iure patron. art. 2. 7. quæst. princ. lib. 3. num. 5. & 7.* Bellet. *disquisit. cleric. p. 1. tit. de clericis debitor. §. 14. num. 10.* vbi ait ideo patronos ad huiusmodi restaurationem teneri, quia percipiunt emolumentum à iure patronus, quod in præsentatione consistit, & habent honorantias primi loci in processionibus, & sessionibus, & percipiunt alimenta ab ipsa Ecclesia in necessitate.

11. *Et alios, qui fructus aliquos, &c.*] Ad Ecclesiarum reparationem Rectores, & alios in eis beneficia obtinentes contribuere teneri pro rata reddituum, resoluit Rip. *resp. 12. num. 3.* Flamin. *Paris. de resignat. benefic. lib. 1. q. 1. num. 1.* Surd. *conf. 62. à n. 1.* Cened. ad *Decretal. collect. 153. num. 1.* Aloyf. Ricc. in *praxi aurea, resol. 476. num. 4.* Azor. in *istis moral. p. 2. lib. 9. cap. 3. q. 10.* Valasc. *conf. 179. num. 12.*

5. Ecclesia quando diruitur, onus Missarum ad matricem Ecclesiam transferendum.

6. Ecclesiarum translatio quando fierenda necessitate id exigente.

7. Ecclesia, seu Collegium sua iura & priuilegia retinet si superioris auctoritate in alium locum transferatur.

8. Ecclesie reficiendæ, & instaurandæ deducto prius necessario ad Rectorem sustentationem.

9. Ecclesie ex fructibus, & prouentibus ad illas quomodocunque pertinentibus reparari debent.

10. Patroni Ecclesias sui iurisdictionis collapsas restaurari debent si non fuerint fructus illarum.

11. Ecclesiarum ad reparationem contribuere tenentur pro rata reddituum Rectores, & alij in eis beneficia obtinentes.

22. Deductis prius necessariis ad eorum sustentationem.

22. Dummodo prius deducantur necessaria ad eorum sustentationem, vt observant Sarmient. & Cened. *citatu locu*, & ultra eos ac alios supra relatos, idem tradunt Bellet. *disquisit. clerical. p. 1. tit. de clerico debitor. §. 15. num. 1.* Paul. Comitol. *respons. moral. lib. 1. quest. 83. concl. 3.* vbi subdit teneri Rectorem ad reparationem si beneficij bona sustentandæ vitæ super sint, quamvis ad tuendam conditionem, seu statum non sufficient, quia beneficiorum fructus non ad crescendos, aut engendos, seu fovendos mundanos titulos, sed ad pauperes alendos, & divinum cultum instituendum sint concessi, de quo etiam Aloys. Ricc. *in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 193.*

23. Cathedralis Ecclesie reparatio spectat ad Episcopum.

23. Cathedralis Ecclesie reparatio spectat ad Episcopum, tenet Paul. Fusc. *de visitat. lib. 1. cap. 10. num. 5.* subdens quod si magna egeat reparatione, & fructus sint tenues, quod vix sufficient ad parcam vitum, tenetur supplere Capitulum ipsius Ecclesie de fructibus, qui supersunt detractis necessariis: si redditus tamen Episcopi, & Canonicorum non sufficient, poterit Episcopus accedentibus Canonicis redditus beneficiorum vacantium applicare fabricæ Ecclesie cathedralis, Abb. *in cap. 1. de Eccles. edificand. Felin. in cap. cum accessissent, de constitut. Ego ipse d. alleg. 64. num. 5.*

24. Pensionem habens super beneficio ecclesiastico pro rata ad illius Ecclesie reparationem tenetur, nisi, &c.

24. Pensionem super beneficio ecclesiastico & fructibus eius impositam habens clericus pro rata ad illius Ecclesie reparationem tenetur, nisi pensio ita inposita fuerit, vt ab omni onere libera solueretur, ita Nauarr. *conf. vnic. de Eccles. edificand. in nouis*, quod deest in antiq. Sayr. *in floribus decis. sub eodem tit. decis. 1. Ego ipse d. p. 3. alleg. 64. num. 18.*

25. Beneficiarij si non habeant ab Ecclesia tot redditus, quibus præstare possint talem reparationem, tunc in illorum defectum teneri parochianos, firmant Abb.

25. Aut in illorum defectum parochianos, &c.] Beneficiarij si non habeant ab Ecclesia tot redditus, quibus præstare possint talem reparationem, tunc in illorum defectum teneri parochianos, firmant Abb. *conf. o. num. 2. p. 1. Lambertin. de iure paraton. art. 2. 7. quest. princ. num. 4. vers. tertius est casus, & n. 7. vers. & si isti beneficiarij, Rip resp. 22. col. 1. vers. & ibi redditus, Auil. ad cap. 21. Prætor. verbo den Orden. num. 11. Azor. d. c. 3. quas. 10. Cabed. Lusit. decis. 91. num. 8. p. 2. Valasc. conf. 179. num. 16. Bellet. d. tit. de clerico debitor §. 14. num. 5. Aloys. Ricc. in d. praxi rerum fori eccles. resol. 476. num. 7. & in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 15. num. 7.*

26. Parochiani non possunt cedere vni Ecclesie, & recedere à parochia vt euitent onera, & eorum præstationem.

26. Quos quidem parochianos, & etiam clericos beneficiatos non posse cedere vni Ecclesie, & recedere à parochia, seu renuntiare beneficio, vt euitent onera, & eorum præstationem, tenent Lambertin. *d. q. 7. art. 1. num. 7. vers. & si isti beneficiarij, & art. 5. n. 2. Gregor. Lop. l. 11. tit. 10. part. 1. Bellet. d. §. 14. num. 7. vers. & in tantum.*

27. Contributio pro Ecclesiarum reparatione facienda est ad instantiam, & coactionem Episcopi.

27. Ad prædicta cogant.] Ad Episcopum igitur, & ad illius instantiam, & coactionem esse faciendam huiusmodi contributionem, resoluit Valasc. *conf. 91. §. ult. quem refero d. alleg. 64. num. 8.*

28. Parochiani possunt cogi ad contribuendum pro Ecclesiarum reparatione per iudicem secularem, si enim requiratur Episcopus.

28. Quoad laicos verò parochianos in maiorem prædictorum executionem posse fieri per iudices seculares si eos requiratur Episcopus, observant nonnulli, secundum quos cautè legendos admonéo Mexi. *in tract. iassa panis conclus. 5. a num. 68.* Carol. de Grassal. *reg. Francia lib. 2. iur. 6. Gulielm. Bened. in repet. cap. Raymuni, verbo, & uxorem, decis. 2.*

num. 138.

num. 138. Ceuall. in tract. de cognit. per viam violentia, p. 1. quest. 99. Ordin. Reg. Lusit. lib. 1. tit. 64. §. 76.

19. *Quicumque appellatione, &c.*] Appellationem hoc casu esse prohibitam, tenent Gonzal. ad reg. 8. *Cancell. gloss. 9. in annot. num. 218.* Salgado de *protectione Regia*, p. 3. c. 5. n. 15.

20. *Exemptione.*] Nobiles, & alios exemptos contribuere teneri, cum hoc sit opus publicum, & commune, ac concernens omnium utilitatem, resoluunt Auendan. de *exequendis mand. lib. 2. cap. 14. n. 19.* Cened. d. *collect. 153. n. 3.* Cabed. d. p. 1. *decis. 91. n. 1. cum seqq.* Aloyf. Ricc. d. *decis. 15. n. 4. p. 4.* Ego ipse d. *alleg. 64. n. 7.*

21. *Quod si nimia egestate, &c.*] Ecclesias, quæ nimia inopia laborant, & reparari non valent, ad matrices, seu viciniore Ecclesias transferendas per hoc decretum tradit Aloyf. Ricc. in *praxi aurea resolut. 201. num. 1.*

22. Translationem Ecclesiarum vetustate collapsarum factam ad alias Ecclesias vnionem dici non posse, resoluit Aloyf. Ricc. in d. *praxi aurea resolut. 208. per tot.*

23. *In profanos vsus, &c.*] Episcopum posse profanare Ecclesias parochiales ad præscriptum Concilij in præsentia tenet Sell. in *select. canonicis cap. 19. num. 3.* attestans ita fuisse decisum in Thelesina 13. Septembris 1631.

24. Ordinarium non debere sine causa profanare capellas, & si aliquam profanandi causam habet, eorum cæmenta potius attribuenda esse Ecclesiæ, quæ est caput dictarum Capellarum, quam alteri, referunt decisum Aloyf. Ricc. in d. *praxi aurea resolut. 201. n. 2.* Salgado de *protectione regia tom. 1. p. 3. cap. 5. num. 27.*

25. Ad vsus nanque profanos, vel laicorum huiusmodi cæmenta, & lapides Ecclesiarum destructarum conuerti non posse, probat *cap. ligna, de consecr. dist. 1. cap. ad hac, de religio. domib. Bellet. d. tit. de clerico debitor §. 14. num. 11.* Armendar. in *addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis num. 85.* Nauar. de *spoliis cleric. §. 18. prope fin. vers. secundo*, ubi resoluit non posse ordinarium concedere facultatem faciendi domum laicam ex lapidibus Ecclesiæ destructæ, vel collapsæ, non quidem quia sunt sacra, aut sancta sanctitate benedictionis constitutiæ sacri, sed ob reuerentiam Ecclesiæ, cui seruiunt, cum nullo iure videatur concessa ei super hoc disponendi facultas; attestatur tamen se vidisse in Hispania ligna Ecclesiæ veteris dirutæ, quæ nouæ ampliori construendæ inepta erant, vendi plus offerenti, etiam volenti ex eis domum profanam facere, vel reficere sine licentia etiam ordinarij, quod fortè ait, dissimulari posset in lignis non pictis, nec vllò signo insignitis, quo posita in structura domus profanæ, noscerentur fuisse Ecclesiæ, ac proinde scandalizarentur.

26. *Erecta tamen ibi Cruce, &c.*] Si populus noluit Ecclesiam, quæ minatur ruinam, restaurare, eam debere penitus dirui, referunt decisum Paul. Fusc. d. *lib. 1. cap. 10. n. 16.* Zerol in *praxi Episcop. p. 2. verbo Parochia §. 6.* Aloyf. Ricc. in d. *praxi aurea resolut. 201. in fine.* Ego ipse d. p. 3. *alleg. 64.*

29. Appellatio hoc casu prohibita.

20. Nobiles, & alij exempti contribuere tenentur ad Ecclesiarum reparacionem.

21. Ecclesiæ, quæ nimia inopia laborant, & reparari nequeunt, ad matrices, seu viciniore Ecclesias sunt transferenda.

23. Episcopus potest profanare Ecclesias parochiales.

24. Ordinarius non debet sine causa profanare capellas.

25. Cæmenta, & lapides Ecclesiarum ad vsus profanos conuerti non possunt.

26. Populus si noluit Ecclesiam quæ minatur ruinam, restaurare, illa debet penitus dirui.

num. 13. Salgad. d. cap. 5. n. 27. subdens quod Ecclesia diruta paruulorum reddituum potest in profanos vsus, non tamen sordidos, erecta tamen ibi Cruce, conuerti, & transferri ad Matricem, seu viciniorem Ecclesiam, ubi erigendum est Altare sub eadem inuocatione, imposito onere titulari, vt curet ibi celebrare singulis hebdomadis per Sacerdotem idoneum, cœmeterium ita profanandum, & deinde ossa transferenda esse ad nouum cœmeterium, quod à titulari construat in eo loco, quo magis placuerit populo.

*De Episcoporum cura, & visitatione eorum, qua ad suam
Ecclesiam pertinent.*

CAPVT VIII.

1. Doctores de matre-
tia cap. agerent.

1. **V**ide Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 1. lib. 3. cap. 5. de Regularib. num. 141. Azor. inslit. moral. p. 2. lib. 3. c. 40. q. 10. Franc. Leo. in the-
sawro fori eccles. p. 2. c. 2. n. 74. Pialec. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 45. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 651. in 1. edit. aliàs resol. § 47. n. 2. in 2. edit. Campan. in diuersis iuris can. rub. 12. c. 13. n. 45. cum seqq. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 74. n. 15. cum seqq. infra sess. 14. de reform. cap. 9. & sess. 25. de Regul. c. 11. & 20.

2. Visitare potest
Episcopus beneficia
qualitercunque cõ-
mendata.

2. **Qualitercunque commendata.**] Vide Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 9. à num. 8. Fr. Emman. quest. regular. tom. 1. quest. 36. art. 3. Campan. d. cap. 13. num. 45. cum seqq.

3. Visitare potest
Episcopus illi mon-
asteria commenda-
ta perpetuò vniua
alios Ecclesias.

3. Episcopum posse visitare illa monasteria commendata perpetuò vnita aliis Ecclesiis, vel piis locis, etiamsi ipsa loca sint sub regulari protectione, refert decisiu Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 6. de visitat. n. 100.

4. Visitatio vicini-
oris Episcopi nullo
modo effugi potest
quamuis loca sint
exempta, seu nul-
lius.

4. **Etiã exempta.**] Visitatiõnem viciniõris Episcopi nullo modo effugi posse, quamuis loca sint exempta, seu nullius, censuit Rot. decis. 396. p. 1. recent. & decis. 501. n. 5. p. 2. recent.

5. Abbatem, & alij
inferiores iurisdic-
tionem habentes
possunt visitare.

5. **Ab Episcopis.**] Idem ab inferioribus, Abbatibus scilicet, Prioribus, Præpositis, & aliis iurisdictionem habentibus, vt per Azor. inslit. moral. p. 1. lib. 12. c. 18. vers. sexto.

6. Capitulum Sede
vacante non potest
visitare monasteria
exempta.

6. Capitulum Sede vacante non posse visitare monasteria exempta, quæ visitat Episcopus auctoritate Apost. resoluit Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 118 num. 4.

8. Ecclesie curata
etiã militum Hie-
rosol. ab Ordinarijs
sunt visitande.

7. **Annis singulis.**] Vide metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 73. num. 2.

8. **Et cura animarum, &c.**] Ecclesias ubi cura animarum exercetur, visitari posse ab ordinariis, etiamsi illæ essent militum Hierosolymitanorum, ita tamen vt illa dumtaxat visitent, quæ animarum curam, illiusque exercitium & Sacramentorum administrationem respiciunt, refert decisiu Armendar. d. tit. 6. de visitat. n. 102.

9. Monachum

9. Monachum exercentem curam animarum, in Ecclesia unita monasterio remoueri posse arbitrio Episcopi, absque eo quoddam reneatur deducere causas, neque eas iustificare, tenet Sell. in *selekt. canon. cap. 12. num. 13.* attestans ita fuisse decisum in Camarin. 18. Septembris 1627.

10. Et si in eis vigeret obseruantia regularis, &c.] Episcopum non debere se introrponere in monasteriis, in quibus viget regularis obseruantia, refert decisum Armendar. d. sit. 6. de *visitat. num. 98.* Ego ipse d. p. 3. alleg. 74. n. 16.

11. Quibuscumque appellationibus, &c.] Non procedere si excedant modum, resoluit Ceuall. *commun. contra communes tom. 4. q. 897. n. 927.*

12. Quid si admoniti intra sex menses, &c.] Quando in monasteriis viget regularis obseruantia, monere debet Episcopus eorum superiores vt ipsi visitent, & corrigenda corrigant, qui si intra sex menses visitare neglexerint, Episcopus ipse visitare posset, & corrigere, nullo privilegio, aut appellatione obstante, vt per Campan. d. rub. 12. c. 13. n. 50. quem refero d. alleg. 74. n. 16.

9. Monachus exercentem curam animarum in Ecclesia unita monasterio potest arbitrio Episcopi remoueri.

10. Episcopus non debet se introrponere in monasteriis, in quibus viget regularis obseruantia.

11. Non procedit si excedant modum.

12. Episcopus quando monere debeat superiores monasteriorum in quibus viget regularis obseruantia, vt ipsi visitent, &c.

Quaestorum eleemosynarum nomen, & vsus penitus tollitur. Indulgentias, & spirituales gratias ordinarij publicent, & duo de Capitulo fideliter eleemosynas recipiant sine vlla mercede.

CAPVT IX.

1. Vnde Nauar. de orat. miscel. 66. num. 2. Henric. in sum. lib. 7. cap. 19. à princip. Quarant. in sum. Bullarj, verbo Archiepiscopi auctoritas, vers. 16. in fine. Fr. Emman. *quaest. regul. tom. 2. quaest. 57. art. 7. & quaest. 98. art. 1.* Paul. Fusc. de *visitat. lib. 1. cap. 30. ex num. 34.* Auiles ad cap. 51. *Prætorum, Auendan. de exequendis mand. lib. 2. cap. 30.* Mich. Timothei de Eccles. *visitand. lib. 1. tract. 2. cap. 12.* Perez l. 2. tit. 8. lib. 1. ordin. pag. 162. col. 2. Zerol. in *praxi Episcop. p. 1. verbo quaestores, Piaflec. in simili praxi p. 2. cap. 3. num. 47. vers. Indulgentias, Galet. in margarita casuum conscient. verbo eleemosyna 1.* Aloyf. Ricc. in *praxi aurea resolut. 290.* Iul. Lauer. de *indulgent. p. 2. cap. 13.* Vgolin. de *officio Episcopi cap. 8. §. 4. n. 6.* metipsum in *simili tract. p. 3. alleg. 109. & de offic. & potest. parochi cap. ...*

2. Nec ad officium huiusmodi exercendum, &c.] Quando Sedes Apost. rationabili ex causa concedit alicui pio loco vt possit eleemosynam querere, Episcopo ordinario rescribit per hæc verba. *Has eleemosynas, quæ in tua ciuitate & diocesi pro vsu dicti Hospitalis dabuntur, permittas, dummodo persona, quæ colligent eas, honesta vita, & spectata Religione, & tuo iudicio approbata sint, minimèque participes datarum eleemosynarum, & quaestorum nomen nullo modo gerant, sed simpliciter eleemosynarum collectores nuncupentur, quique non publicent villas indulgentias, nec concionentur, nec circum-*

1. Doctores de materia huius text. & abusu, ac potius quaestorum eleemosynarum.

2. Eleemosynam querere quando Sedes Apost. alicui pio loco ex causa concedit, Episcopo qualiter rescribat.

ferant sua privilegia, nec reliquias, nec minis, aut imprecationibus inducant fideles ad elemosynam, non campanellam, aliaque infirmamenta similia quadam quistorum insignia ferant, pulsaverint ad excitandas personas: non petant elemosynam antiquam debitam, aut solitam, nec vlla arte (etiam preextu dicendi orationes S. Antonij, aut alterius Sancti, vel aliter) extorqueant pecuniam, sed simpliciter, permodeste, & cum omni dexteritate petendo elemosynam pro sustentatione dicti Hospitalis, recipiant tantum quod sibi liberaliter offertur: neque super his elemosynis ullam conventionem quovis modo faciant, etiam in utilitatem dicti Hospitalis. Diligenter autem curabit Amplitudo tua, ut hæc omnia rite observentur, & ad id diligenter animadvertas, immo (quo etiam Sanctiæ suæ conscientiam tuam gravari voluit) aduigilabis ut quicquid dictarum elemosynarum nomine fuerit collectum, id totum in usum tantum ipsius Hospitalis & non in alium converteatur. Ex quo rescripto requisita plura que ad colligendas elemosynas intervenire debent in personis ad hoc deputatis, colligunt Zerol. d. verbo *questores*, & Franc. Leo in *thesauro fori eccles.* p. 1. c. 7. n. 30. *vers. quæstorum*. In Hispania autem privilegio Alexandri VI. ad petitionem Catholicorum Regum Ferdinandi & Elisabeth sunt deputatæ certæ personæ, ut bene & diligenter examinent an sint verè litteræ, quibus extorquent elemosynas huiusmodi quæstuarij, quod privilegium refert ad litteram Azeved. l. 37. tit. 6. lib. 3. *novæ recop.*

3. Elemosynarum quætores potest ordinarius non oblatum quælicunque exemptione incutere, excommunicare, &c.

3. *Non obstantibus privilegiis, &c.* Ordinatum non obstante quacunque exemptione posse incarcerare, excommunicare, & castigare huiusmodi elemosynarum quætores, prout expedire fuerit arbitratus, resoluit Erasmus Cochier *de iurisd. ordinari.* in *exemptis* p. 2. q. 45. n. 96 quem refero d. p. 3. *alleg.* 109. n. 5. *in fine*.

4. Privilegia mendicantium ne prohibeantur petere elemosynas sunt abrogata per hoc decretum.

4. Privilegia mendicantium ne prohibeantur petere elemosynas non sunt abrogata per hoc decretum Concilij, quia in eo tantum abolentur quætores qui prædicant, vel publicant indulgentias concessas his, qui manus adiutrices porrexerint piis locis, pro quibus petunt elemosynam, non verò in mendicantibus pro sui sustentatione quæstuantibus, iuxta quoddam decretum Pij V. revocantis similes indulgentias quæstuaris concessas porrigentibus manus adiutrices piis locis, ut per Fr. Emman. d. tom. 2. q. 52. a. 7. Sanch. in *præcepta Decalogi* tom. 2. lib. 7. c. 14. num. 7. Hieron. Roderic. in *compendio quæst. regul. resol.* 59. n. 5. vbi subdit pro Ordine Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captivorum extare duas concessiones Benedicti XII. quibus conceditur quæstus elemosynarum dicto Ordini pro redemptione captivorum.

5. Fratres mendicantes non possunt ab Episcopis prohiberi quominus, per se ipsos in diocesis vbi habent Conventus elemosynas quærant.

5. Fratres Ordinum mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi quominus per se ipsos in diocesis, vbi habent Conventus, elemosynas quærant, sed tantum si extra loca vbi monasteria existunt, quæritare voluerint, teneri suorum superiorum licentiam ordinario ostendere, resolunt Marc. Anton. Genuens. in *praxi Archiepisc. Neapol.* c. 59. n. 1. Campan. in *diversis iuris canon. rubr.* 12. cap. 13. num. 154. Franc. Leo in *thesauro fori ecclesiæ*, p. 4. cap. 2. num. 146. Piafec. in *praxi Episcop.* p. 2. cap. 3. num. 47. *vers. quoad quæstiones*. Ego ipse d. *alleg.* 109. num. 10.

6. Regulares,

6. Regulares, qui ex institutione, aut facultate Sedis Apost. eleemosynas queritare, aut aliàs mendicare possunt, non teneri petere ab ordinariis licentiam eleemosynas per diocesim petendi, cum in erectione monasteriorum hæc licentia eis tacite ab ordinariis impartita censetur, vt per Aldan. in compendio canonic. resolut. lib. 3. tit. 8. num. 6. attestans ita censuisse S. Congreg. Episcop. & Regul. in Venet. 6. Octobris 1597.

6. Regulares, qui ex institutione eleemosynas queritare solent non tenentur petere ab ordinariis licentiam.

7. Indulgentias verò, &c.] Indulgentias omnes quæstuaras à Pio V. vel prædecessoribus concessas, vel in posterum concedendas quibuscunque personis & locis, pro quibus scilicet consequendis manus sunt porrigendæ adiutrices, etiam quæ quæstuarii facultatem quomodolibet continent, ab ipso Pio V. reuocatas esse, asserunt Nauarr. consil. 79 de regular. in antiq. aliàs consil. 3. de penit. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub illo tit. de regularib. decis. 86. Galet. d. verbo Indulgentia 1. Ego ipse d. alleg. 109. num. 12.

7 Indulgentiæ quæstuaras reuocate.

8. Adhibitis duobus de Capitulo.] Ab Episcopo, non verò à Capitulo eligendos esse, refert decusum Iul. Lauer. de indulgent. p. 2. cap. 18. num. 9. Et si quando adhibentur ab Episcopis, seu locorum ordinariis in publicandis indulgentiis, aliisve spiritualibus gratis sine fraude tempore diuinorum officiorum eos abesse simul cum Episcopo contingat, priuandos non esse distributionibus quotidianis tanquam absentes propter Ecclesiæ vtilitatem ex officio sibi attributo, resoluit Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 8. num. 16. in vlt. impressione.

XX

SESSIO XXII.

Doctrina de sacrificio Missæ.

IDE Innoc. III. Mich. Timoth. Ioan. Bapt. Scortiam, Alexandr. Alen. Martin. de Frias in suis specialibus tractatibus de Missa, Alcuin. de diuinis offic. vbi de celebrat. Missæ, Remig. de celebrat. Missæ, Gabriel. in canon. Missæ, Stephan. Eduen. de sacram. Altaris cap. 12. & 13. Raguc. de Missa in Ecclesia. Repertor. Inquisit. verbo Missa, Serran. in expositione Missæ sacrosanctæ. Caietan. in opus. de sacrific. Missæ, contra Luther. Petr. Soto lect. de Missa, Couarr. lib. 9. cap. 22. Zerol. in praxi Episcopali. part. 1. verbo Missa. Er. Emman. in summa tom. 1. cap. 242. de Missa. Henric. in summa lib. 9. de vero Missa sacrificio. Cardinal. Bellarm. in suis controversiis Catholicis, vbi de Missa. Iodoc. Cocc. tom. 2. thesaur. Cathol. lib. 6. art. 4. Barthol. ab Angel. in exam. confess. dial. 5. de Missa. Chamerot. de Sacram. vbi de sacrificio Missæ. Luc. Pinell. in tract. de valore Missæ. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 10. cap. 18. cum seqq. Gabr. Vazquez in 3. p. tom. 3. cap. 83. disp. 210. Galgariet. de iur. public. lib. 3. tit. 80. cum seqq. Soar. tom. 3. disp. 71. Bonacin. de Sacram. disp. 4. q. vlt. Egid. de Coninck de Sacramentis, tom. 1. quasi 7. Balduin. iun.

1. Doctores de sacrificio Missæ agentes.

super

super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 4. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 29. num. 143. cum seqq. Fr. Ludouic. Miranda in manual. Prælat. tom. 1. quest. 4. quorum plures refero ego ipse de officio, & potest. Episcopi. part. 2. alleg. 24. & in collect. ad rubric. de celebratione Missarum, num. 2. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 5. de sacrific. Missæ. Vincent. Filliuc. in quarto moral. tract. 3. Pagan. Gaudent. de dogmatib. & ritibus veteris Ecclesiæ, cap. 52. & 53.

2. Stipendium licet accipere pro celebranda Missa.

2. Licetum esse vsum accipiendi stipendium, vel pecuniam pro celebranda Missa specialiter alicui applicata, nullamque ob id committi simoniam, etiam si Sacerdos eam exigat ex pacto resoluunt Anton. Cordub. de casibus conscientia, casu 27. Mich. Timoth. de sacrific. Missæ, tract. 3. quest. 48. Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 96. à num. 32. Henriq. in summa lib. 9. cap. 22. Gutier. canon. lib. 1. cap. 29. à num. 3. Morl. in Emporio iuris, p. 1. tit. 1. quest. 13. à principio, Petrus de Ledesma in summa p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, cap. 18. vers. quarta conclusio, Soar. tom. 3. disp. 86. sect. 1. cum seqq. Leif. de iustis. lib. 2. cap. 35. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. part. 1. tract. 4. cap. 13. quest. 116. Vazq. d. som. 3. disp. 234. Aegidius de Coninck de Sacrament. tom. 1. quest. 83. num. 196. cum seqq. Cened. ad Decretal. collect. 44. num. 5. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 24. num. 2. Fraxinel. de Sacerd. obligat. ad Missas pro alijs ex iustitia celebrandas, sect. 3. prænot. 1. §. 2. vbi §. 4. resoluit quod Sacerdotes diuites siue ex bonis temporalibus, & hæreditariis, siue ex bonis ecclesiasticis, vt sunt aliqua simplicia beneficia, canonicatus, &c. quibus dicti Sacerdotes non tenentur celebrare, possunt stipendia pro Missis dicendis accipere.

3. Et quod sit iustum ostenditur.

3. Iustum verò stipendium esse, quod lege, Synodo, vel ab Episcopo statutum est, vel consuetudine receptum, vt valor vnus argentei, id est, vnus Realis, aut Iulij, tenent Petr. de Ledesma d. cap. 18. concl. 7. & 8. Vazq. d. tom. 3. disp. 234. c. 4. Didac. Nugn. de Sacrament. tom. 1. ad quest. 83. art. 1. part. 3. tract. de sacrific. dub. 9. concl. 1. Vincentius Fernandez in mixta disp. de sacrificio Missæ ad repetit. sexti. in cap. cum frangitur, de consecrat. disp. 2. p. 4. dub. unico, ad 6. in fin. Aragon. 2. 2. quest. 85. de sacrific. art. 3. vers. sed dubitabit aliquis. Ego ipse d. alleg. 24. num. 3. Zcrol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Missa, §. 3. resoluit quod si homines diuites mains stipendium quàm lex, aut consuetudo præscribit, gratis, & spontaneè darent Sacerdoti, illud legitime posset accipere Sacerdos, & vice versa si Sacerdos à pauperibus minora stipendia sumere voluerit, nullum erit inconueniens, & eadem sect. 3. prænot. 1. §. 3. in princip. tenet Sacerdotem pro obligatione celebrandi summo manè, vel in loco à ciuitate distante pro labore prænio in itinere, vel etiam certis diebus & determinatis locis posse pinguius recipere stipendium, quàm lege sit, aut consuetudine receptum, ex cap. significatum, de præbend.

4. Sacerdos recipiens à pluribus plura stipendia pro Missarum celebratione non potest vnica Missa omnibus satisfacere.

4. Vtrum autem Sacerdos recipiens à pluribus plura stipendia pro Missarum celebratione, possit vnica Missa omnibus satisfacere, questio est inter Doctores controuersa, vt videre est per citatos à me ipso d. alleg. 24. num. 4. & ibi citatis adde Homobonum de Bonis de examine ecclesiast.

ecclesiast. p. 1. tract. 4. cap. 13. q. 119. super quo habemus nouissimam declarationem sacræ Congregationis Concilij S. D. N. Urbano VIII. approbante, editam sub die 21. Iunij 1625. & apud impressorem Camentalem typis mandatam in hæc verba: Deinde ubi pro pluribus Missis, etiam eiusdem qualitatis celebrandis, plura stipendia, quantumcumque incongrua & exigua, siue ab una, siue à pluribus personis collata fuerint, aut conferrentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Monasterijs, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, aut alijs pijs locis quibuscunque tam secularibus, quam Regularibus, sacra Congregatio sub obsecratione diuini iudicij mandat ac precipit, ut absolute tot Missæ celebrentur, quoniam ad ratione attributa elemosyna præscripta fuerint, ita ut alioquin, ad quos pertinet, sua obligationi non satisfaciant, quinimo grauiter peccent, & ad restitutionem teneantur. Sed verò ut deinceps obseruetur exactius, sacra Congregatio eadem auctoritate reuocat priuilegia, & indulta omnia quibuscunque personæ ecclesiasticæ ac locis ipsis, tam secularibus, quam Regularibus cuiuscunque Ordinis, Congregationis, & instituti, quantumcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebrationem, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus, plurimum Missarum entibus in futurum suscipiendis satisfiat.

5. Nouissimè sacra Congregatio Concilij super decretis eiusdem Congregationis de celebratione Missarum, S. D. N. Urbano VIII. approbante, declarauit permittendum non esse, ut Ecclesiæ, ac loca pia, seu illorum administratores ex elemosynis Missarum celebrandarum, illam utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ & loca ipsa alios non habent redditus, quos in usum earundem expensatum erogare licite possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ sacrificio sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis, ut suprà, deductis, absolute tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus elemosynas.

6. Deinde declarauit satis esse, ut Rector beneficij, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti elemosynam congruam secundum morem ciuitatis, vel prouinciæ, nisi in fundatione beneficij aliud cautum fuerit.

7. Sic etiam censuit Sacerdotes, quibus aliquando offertur elemosyna maior solita pro celebratione Missæ, debere absolute integram elemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse: declarans pariter, quando tribuens elemosynam numerum Missarum celebrandarum non præstiterit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit ordinarius, secundum morem suæ ciuitatis ac prouinciæ, ac etiam cum ordinarius præscripserit elemosynam congruam iuxta qualitatem loci, personarum ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum teneri Missas illis ab offerente præscriptas celebrare. Quas quidem declarationes originales præ mani-

5. Portionem etiam minimam ex elemosynis Missarum celebrandarum, non possunt Ecclesiæ, & loca pia sibi retinere.

6. Rector beneficij potest Missam per alium celebrare retenta sibi parte si tribuat Sacerdoti elemosynam congruam.
7. Sacerdotes verò debent absolute integram elemosynam tribuere celebranti.

bus habui, & impressas vidi in Typographia Cameræ Apostolicæ de anno 1616.

8. Sacerdos, qui Missam suscepit celebrandam cum certa elemosyna, non potest eandem Missam alteri celebrandam committere retenta sibi parte eiusdem elemosynæ.

8. Vtrum verò Sacerdos qui aliam pecuniæ quantitatem accepit per se, aut per alium pro dicendis Missis, vel ut eas faciat celebrare per alios Sacerdotes, si eas celebrare faciat per alios minori pitantia, possit iuste sibi retinere residuum eius, quod sibi datum fuit, sine peccato & restitutione, vide Doctores per me citatos *d. alleg. 24. num. 11.* quibus adde Homobon. de Bonis de *examine ecclesiastico tract. 4. cap. 14. quas. 13.* super quo eadem sacra Congregatio in decretis de celebratione Missarum, in quibus supra etiam in hæc verba censuit: *Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia removere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa elemosyna, ne eandem Missam alteri parte eiusdem elemosynæ sibi retenta celebrandam committat.*

9. Sacerdoti non licet celebrare Missas anticipatæ.

9. Vtrum etiam liceat Sacerdoti celebrare Missas anticipatæ? Vide Doctores citatos *d. alleg. 24. num. 12.* Et an peccet mortaliter, qui celebrat Missam ante Matutini officij recitationem, vide *ibidem num. 15.* & Doctoribus citatis pro negatiua parte addo Scott. de *sacrificio Missæ lib. 2. cap. 6.* Fernandez *part. 3. cap. 5. §. 4.* Homobon. de Bonis *d. tract. 4. cap. 16. quas. 147.*

10. Præcepto de audienda Missa satisfaciunt qui horas canonicas ex obligatione recitat.

10. An præcepto de audienda Missa satisfaciunt ille, qui ad horas canonicas obligatus eas tunc recitat, aut alias preces ad quas tenetur ex voto, aut quia sunt à Confessario ei in poenitentiam imposite, tunc item recitat? Affirmant Naparr. in *manuali cap. 21. n. 8. & de orat. cap. 19. num. 178. & in cap. si quando, notab. 19. num. 184. de rescript.* Azor. in *inst. moral. p. 1. lib. 7. cap. 15. §. 3.* Benzon. de *Iubileo lib. 2. cap. 15. dub. 30.* Soar. *tom. 3. disp. 88. sect. 8. in fin.* Valer. Reginald. in *praxi fori parit. lib. 19. q. 1. num. 14.* Egid. de Coninck de *Sacrament. tom. 1. quas. 83. num. 307.* Raguc. de *Missæ in Ecclesia, quas. 99. & 205.* Iul. Lauor. de *Iubileo, & indulgent. p. 2. cap. 5. num. 28. in fin.* Bonacin. de *Sacrament. disp. 4. quas. vlt. punct. 11. num. 25. & de horis canon. disp. 1. §. 3. punct. 2. num. 14.* Azor. in *inst. moral. p. 1. lib. 7. cap. 5. §. 3. & lib. 10. c. 12. §. 10.* plures alij, quos citavi in collect. ad cap. dolentes 9. num. 21. de celebrat. Missar.

De sacrificij Missæ institutione & representatione.

CAPVT I.

1. Doctores de materia text. agentes.

1. Vide Soto in *4. disp. 18. quas. 1. art. 4.* Azor. in *inst. moral. p. 1. lib. 10. cap. 18. §. 7. vers. quæres an in alijs.* Cardinal. Bellarm. *lib. de Miss. cap. 6. & 7.* Vazq. in *3. p. tom. 3. disp. 218. num. 8.* Petr. de Ledesma in *summa p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, cap. 17. conclus. 1.* Egid. de Coninck de *Sacrament. tom. 1. quas. 83. num. 32. & 75.* Raguc. de *Missæ in Ecclesia, quas. 2.* Fr. Ludovic. Miranda in *manuali Prelator. tom. 1. quas. 4. art. 1. conclus. 1.* Fernandez in *examine Theolog. moral. p. 3. cap. 1. §. 7. num. 3.* Molfes. in *summa Theolog. moral. tract. 3. cap. 8. num. 24. & cap. 9. num. 21.* Fagunderz in

in quinque Ecclesiæ præcepta lib. 3. cap. 2. n. 10. Homobonus de Bonis de examine ecclesiast. tract. 4. quæst. 111.

2. Missam Christum instituisse quando corpus suum & sanguinem consecrans in cena communicavit Apostolis, dicens, *Hæc quotiescunque feceritis, in mei memoriam facietis*, referunt Vgo de S. Victore lib. 2. de officiis ecclesiasticis, Iacob. de Graff. in aureis decisionibus p. 1. lib. 2. cap. 47. num. 3. & ita quoad essentialia secundum sacram Scripturam & traditionem Ecclesiæ, probat Reuerendiss. Serranus in exposit. Missæ sacrosanctæ, prælud. 1. num. 3. in princip. Quo ad accidentia verò ea haberi ex ordinatione & institutione Principis Apostoli Petri, observant Isidor. lib. 1. de eccles. offic. cap. 15. S. Thom. 3. p. quæst. 38. art. 2. ad 5. Cardinal. Bellarm. lib. 4. de Eucharist. c. 14. arg. 9. V. Valfrid. de rebus ecclesiast. cap. 22. & Durantus de ritibus Ecclesiæ lib. 2. cap. 3. & quod dicitur in cap. Iacob. de consecrat. dist. 1. intelligendum de celebratione solemniter, notat Soto in 4. dist. 3. quæst. 2. art. 4. & ita quoad cæremonias & orationes secundum diuersa tempora fuit aucta, tum ab ipsismet Apostolis, tum etiam à diuersis Summis Pontificibus, prout decentius illis visum est, ad augendum diuinum cultum in hunc modum.

3. Introitum introductum esse ab Cælest. I. scribunt Durand. in orat. diuinis lib. 4. Raben. lib. 1. instit. cleris. cap. 32. V. Valfrid. de rebus Ecclesiæ cap. 22. Petr. à Soto de cæremoniis Missæ sect. 3. Mirol. de eccles. obseruat. cap. 1. Rupert. lib. 2. de diuin. offic. cap. 21. Vel quod ex omnibus Psalmis exciperent Antiphonas, quæ psallerentur in officio Missæ, cum Dionys. Areopag. de ecclesiast. hierarchia cap. 3. meminit Psalmotum, qui ad initium Missæ cantabantur, verum credit Amalar. lib. 3. de ecclesiast. offic. cap. 5. Aut quòd licet non fuerit primus, qui Psalmos ad sacrificium Missæ adhibuit, primus fortè fuit qui Romæ id obseruare voluit, coniectatur Cardin. Bellarm. lib. 2. de Missa lib. 6. & introitum induplicat Sacerdos ad significandum Patriarcharum & Prophetarum desiderium de Christi aduentu, quem orationibus & lacrymis repetitis à Patre æterno postulabant, Serran. in Pericop. Missæ.

4. Gloria Patri vt diceretur, antedictus Damasus ordinauit ex Durand. lib. 4. cap. 5.

5. Kyrie eleison S. Gregorius ordinauit vt nouies in Missa diceretur, ex Durand. lib. 4. cap. 11. Rupert. lib. 2. de diuin. offic. cap. 21. Petrus à Soto loco citato. Radolphus de canon. obseruat. prop. vii. Serran. 1. p. Missa num. 45. Nam ante eundem Gregorium iam erat apud Latinos in vñ, vt euidenter demonstrat Bellarm. lib. 2. de Missa cap. 16. vt exprimat orationem populi Patribus consentientis, & Dei misericordiam deprecantis.

6. Gloria in excelsis Deo primum instituisse Thelephorum Papam vt diceretur in Missa, referunt Durand. lib. 4. c. 3. & S. Antonin. p. 3. tit. 13. cap. 7. §. 1. Sed partim ab Angelis, partim à Thelephoro Papa, aut à S. Hilario Pictauiensi Episcopo compositum fuisse, asserunt Bellarm. lib. 2. de Missa cap. 16. & Azor. instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 34. q. 3. Verum Stephan. Durantus de ritibus eccles. lib. 2. c. 14. n. 1. quem sequitur

2. Missam Christus instituit.

3. Introitus Missæ à Cælestino I. introductus.

4. Gloria Patri ordinauit Damasus.

5. Kyrie eleison ordinauit S. Gregorius vt nouies in Missa diceretur.

6. Gloria in excelsis Deo primum instituit Thelephorus.

Sectan. p. 1. *Missam*. 47. iudicat verius hymnum istum ab Apostolis conflatum compositumque fuisse, tum quia ferè integer extat apud Clement. Roman. tum etiam, quia aliàs non poterat supradictus Telesphorus, qui plusquam ter centum quinquaginta annos præcessit Hilarium, ordinare ut isto iam loco caneretur, ut Telesphorus ipse *epist.* 1. *Decretal.* & Raban. *lib.* 1. *instit. cler.* c. 32. atque alij affirmant, id quod manifestum vltius ex his quæ de auctoritate Innocentij III. scripta reliquit Seuerinus Vinius *tom.* 1. *Concil. in not.* ad 1. *Decretal. Telesphori*, nempe Angelicum hymnum ab Apostolis ad gloriam sanctissimæ Trinitatis primò fuisse auctum à Telesphoro, deinde sicut nunc extat completum & Pontificia auctoritate, ut ab Episcopis pro loco & tempore & ab omnibus Sacerdotibus in Missis noctis Natiuitatis Domini, quoniam ea nocte *Luc.* 2. ab Angelo pastoribus annunciatum est, recitaretur, præceptum fuisse, & demum à Symmach. & in Dominicis diebus, & natalitiis Martyrum hoc loco decantaretur, fuisse institutum, dicunt Beron. *de rebus ad Miss. spectantibus* cap. 2. Rupert. *lib.* 2. *de diuin. offic.* cap. 21. & alij communiter.

7. Dominus vobiscum ab Apostolis institutum.

7. *Dominus vobiscum* instituisse S. Soterum, vel S. Anacleum multi authores scribunt, sed ex auctoritate totius Orientis Concil. Bracharenf. sub Theodomitro *cap.* 21. ab ipsis Apostolis institutum esse affirmat, & ipsum ex S. Marc. liturgia constat, imò desumptum esse ex Hebræorum more pluribus Scripturæ sacræ testimoniis probat Petr. Damian. *lib.* 2. *de Dominus vobiscum*, cap. 3.

8. Orationes siue Collectæ ab Apostolis institutæ.

8. Orationes, siue collectas huiusmodi orandi morem ab ipsis fuisse institutum Apostolis probatur ex liturgiis S. Iacobi, & S. Marci, & colligitur aperte ex *canon.* 10. aliàs 11. *Apostol.* ex Dionys. Areopag. *de ecclesiast. hierarch.* cap. 3. & ex Clemente Roman. *lib.* 2. *constit. Apostol.* cap. 57. Crescente tamen diuinæ Religionis cultu, ut notauit VValfrid. *de rebus ecclesiast.* cap. 22. crescebat etiam paulatim orationum & officiorum Ecclesiæ compositio & doctis & indoctis pariter, quousque Concil. Carthagin. III. *cap.* 23. & Concil. Mileuitan. XI. *cap.* 12. Concil. Trid. in *Decreto de vitandis in celebratione Missarum*, aliqua interdixere, ut preces & orationes à quibuscumque compositz, nisi probatz essent in Concilio, non dicerentur in Missa, ad cuius maiorem obseruationem Gelasius Papa primùm, & deinde S. Gregor. I. teste Bernone *de rebus ad Missam pertinentibus* cap. 1. curauit rationalia quæque, seclusis his, quæ vel nimia, vel inconcinna videbantur, in vnum volumen coadunare, quo semper est in posterum Ecclesiæ vsa, mutatis, aut additis, quæ aut temporum varietas, aut festiuitatum nouitas exposcebat.

9. Epistolarum Missæ quis auctor.

9. Epistolarum Missæ, quæ modò ex veteri, modò ex nouo Testamento leguntur, quis primus fuerit auctor non bene cõstat. Nam VValfrid. *de reb. Ecclesiæ* c. 22. & alij, Alex. I. qui multa circa hoc sacrificium in suis decretis instituit authorem facere. Cæterùm variationem magnam in dicta scripturarum lectione fuisse vsque ad tempora S. Hieronymi, qui secundum Micrologum *de eccles. obseru.* c. 20. & Bernon. *de rebus ad Missam pertinentibus* cap. 2. ac alios, primus omnium ad diuersitatem vitandam

dam lectiones per totum anni circulum ex Prophetis & Apostolis colligit in libro qui Lectionarius, vel Comes S. Hieronymi inscribitur, constat manifestè ex Concil. Brachar. I. sub Theodomiro cap. 20.

10. Gradualis, Alleluia, Tractus & Sequentiæ auctor quis fuerit, non bene constat. nam Rupert. *lib. 2. de diuin. offic. cap. 21.* Gradualium institutionem tribuit Cælestino I. Tractuum verò Gelasio, Durand. verò in *Rationali diuinorum lib. 4. cap. 21. n. 1. & cap. 22. num. 2. & 3.* Tractus Telesphoro adscribit, alij, vt ait Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 34. quæst. 8.* ad S. Gregorium I. Gradualia referunt. Sed cum ipse Gregor. in *Sacramentar. per totum*, Responsorio, siue Gradualia & Alleluia per totum anni circulum disposuerit, & cum ipsemet *lib. 7. epist. 64.* respondens aliquibus de sua ordinatione murmurantibus dicat, illum vsu cauendi Alleluia non à se inceptum, sed à tempore Damasi I. auctore S. Hieronymo introductum fuisse, & de Responsorio nihil dicat, quia de hoc vti de re iam vsu recepta reprehensus non fuerat, licet prædictos Pontifices aliqua ordinasse, vel mutasse circa Graduale, Alleluia, & Tractus crediderit, illos horum ita indiscriminatim esse auctores mihi persuadere non possum, cum S. Damasus omnes alios Pôntifices numeratos, vno dempto S. Telesphoro, per plures præcesserit annos. Ratione huius iudico probabilius Tractus, vt dicit Durand. *d. c. 21. n. 1.* à S. Telesphoro sumpsisse initium. Quo nomine Graduale etiam forsan comprehenditur. Alleluia postea vel à Damaso exemplo Ecclesiæ Hierosolymitanæ, vt dicit S. Greg. *d. epist. 64.* vel ab alio aliquo antiquiore Pontifice introductum, & à S. Damaso præceptum fuisse, & vtrunque, Graduale nimitum, & Alleluia, à S. Gregorio renouatum, reformatum & in vnum volumen collectum fuisse, & tandem Sequentiæ, siue Profas à variis auctoribus diuersisque temporibus fuisse factas, & in Missa recitari cæptas, non à tempore Nicolai I. vt vult Durand. *d. lib. 4. cap. 22. num. 1.* sed multo antè, esto indiuisibiliter sit tempus ignotum. Nam Stephan. Durant. *de ritib. eccles.* affirmat legi in Ecclesia aliquas Profas à S. Ambrosio & à S. Augustino compositas. Et Sequentiarum meminertunt Ordo Romanus *cap. 1. ante med.* Alcuin. *de diuin. offic. cap. quid figur. vestim.* & Amalarius, qui Nicolao I. & Nogeto Abbate (Profarum secundum Durand. *d. cap. 22. num. 2.* auctore primo) sunt antiquiores. Hæc Episcopus Serranus: addens *dilectæ epistol.* cantari Graduale symbolum pœnitentiæ, qua impetramus peccatorum veniam, & Graduale sequi Alleluia in signum lætitiæ de spe veniæ consequendæ.

11. Evangelica lectio ad Missam adhiberi solita, antiquissima est cæremonia standi dum dicitur ab Apostolis ipsis, vt testatur Clem. Roman. *lib. 2. consitut. Apostol. cap. 57.* deprompta ab Anastasio I. præcepta non instituta, vt aliqui putant, sed confirmata & obseruata præcepta, etiam in his locis vbi non seruabatur, vt notant Cardin. Bellarmin. *lib. 2. de Missa cap. 16.* & Azor. *d. lib. 10. cap. 34. quæst. 9.* quia licet in principio non esset Euangelium, quod legeretur in Missa statim ac scriptum fuit, viucentibus. Apostolis legi cœpit, vt insinuat

10. Gradualis, Alleluia, Tractus, & sequentiæ auctor quis.

11. Evangelica lectio à quo instituta.

videtur S. Dionys. Areopag. *cap. 3. de ecclesiast. hierarch.* & accuratè intulit Cornel. Schulteng. in *Biblioth. ecclesiast. tom. 1. p. 1. cap. 19.* ex illis verbis Apostoli *2. ad Corinth. 8.* de sancto Evangelista Luca dicentis, *Cuius laus est in Evangelio per omnes Ecclesias*, & ex eo quòd Eusebius *lib. 2. de hist. ecclesiast. cap. 19.* ex Clementis hypotypicon refert, S. Petrum Evangelium sancti Marci in Ecclesiis legendum ordinasse, in Evangelij lectione Apostolorum prædicatio designatur, & in fine osculatur Missale ad significandum Evangelicam doctrinam fuisse cum gaudio susceptam.

12. Symbolum fidei, hæc Credo ab Apostolis ortum duxit.

12. Symbolum fidei, siue Credo ab Apostolis ortum duxisse, & à quo tempore in Missa recitari solitum, dictum extat *suprà sess. 111. in Decreto de Symbolo fidei*, in quo, vel in salutatione *Dominum vobiscum*, quæ post Evangelium dicuntur, insinuat, gentes recepisse doctrinam Evangelicam, & cum illa Dei gratiam.

13. Antiphonæ, quæ & Offertorium, insinuat.

13. Antiphonæ, quæ Offertorium dicitur, quis fuerit institutor dubitat VValfrid. *de rebus eccl. cap. 22.* quamvis affirmet à prioris populi consuetudine in usum Christianorum venisse. Alij verò, ut refert Radulph. *de canon. observat. prop. 23.* institutorem faciunt S. Gregorium Papam. Sed Rupert. *lib. 2. de divin. offic. & cap. 21.* id attribui videtur S. Cælestino I. Varietas hæc ex additionibus, aut variationibus circa hoc factis sumptisse initium, certum credo, sicut fuisse circa offertoria variationes & mutationes aliquas, probant Durand. in *Rational. divinor. lib. 4. cap. 77. num. 4.* & Durantus *de ritib. Ecclesie cap. 26. num. 5.* & S. Gregorium in Antiphonario offertoria posuisse certum est, & cum de hoc non fuerit, sicut de Alleluia, novitatis reprehensus, consequens manifestè sit ab aliquo Gregorij prædecessore fuisse offertoria introducta, ac præ aliis tanto esse Ruperti dictum probabilis, cum Cælestinus per centum sexaginta annos, vel plures Gregorium præcesserit. In offertorio designantur bona opera Domino offerenda, ne fides sine operibus mortua sit.

14. Orationes quatuor, quibus Hostia, & Calix offeruntur, & benedicuntur.

14. Orationes quatuor, quibus Hostia, & Calix offeruntur & benedicuntur, probant Bellarmin. *lib. 2. cap. 17.* & Azor. *d. lib. 10. cap. 34. quas. 20.* ante quingentos annos non fuisse lectas in Ecclesia Romana; quia nec in Sacramentario Gregorij I. neque in Ordine Romano aliquæ reperiuntur orationes inter offertorium & orationes decretas, nec VValfrid. Amalarius & aliqui alius antiquorum Scriptorum illarum meminit, sed promptæ fuerunt, ut Microlog. *de eccl. observat. cap. 12.* & Radulpho *de canon. observat. prop. ultim.* placet, ex Ordine Gallicano, quarum illarum mentio reperitur apud Primas. & Aymon. ut affirmat Durant. *de ritib. Ecclesie cap. 29. num. 2.* & ab omnibus paulatim receptæ sunt, quia nihil continent, quod offendat, ut notavit Cardin. Bellarm. *ubi suprà*, omnes namque in hunc diriguntur finem, ut oblatio accepta sit Deo, & debitè à Sacerdote fiat.

15. Lavabo inter innocentes.

15. *Lavabo inter innocentes.* } Cærimoniam hanc abluendi manus à principio nascentis Ecclesie fuisse usurpatam, colligi videtur ex S. Dionys. Areopag. *de ecclesiast. hierarch. cap. 3.* & Clemente Romano *lib. 8.*

lib. 8. constituit. Apostol. lib. 11. ac ex Cyrillo Hierosolymitano catech. 5. mystag. & ex aliis Patribus.

16. Orationem, *Suscipe sancta Trinitas*, desumptam ex Ordine Gallicano probant Bellarmin. & Azor. loci proxime citas. Sicut desumi etiam probantur alias quatuor, quibus fit panis & vini oblatio, de quibus *suprà*.

16. Oratio, *Suscipe sancta Trinitas*.

17. *Orate fratres*, &c.] Huins orationis institutorem Radulphus de canon. obseruat. prop. 23. facit Leonem I. Durant. verò de ritib. Eccles. lib. 2. cap. 29. num. 3. ad Apostolos, immo ad Christum Dominum illam reducit, & vtrunque verum asserere ait Episcopus Serran. si hic de substantia, ille autem de modo, & verbis precationis intelligat.

17. Orate fratres.

18. Præfationem quis primus ordinauerit, sibi ignotum esse fateatur VValfridus Strabo de rebz ecclæs. lib. 12. sed illius Gelasium primum auctorem esse, & vulgo creditur, & Pontificale cap. 50. in vita Gelasij I. ac Alcuin. de diuin. offic. cap. de celebratione Missarum, & alij bonæ notæ auctores tradunt, quod quidem intelligi videtur de forma qua Romana Ecclesia nunc vtitur, vel aliquas præfationes addidisse, quarum tamen plures non Gelasium, sed Pelagium II. epist. 9. decreto cauto quidem & elimato se ratione dictasse, probat cap. inuenimus, de consecrat. dist. 1. & referunt Bruchard. in Decretal. lib. 3. cap. 69. ac Petrus Crespert. in summ. ecclæs. discipl. verbo *Præfatio*; quicquid sit non videtur ambigendum, primam institutionem, & vsum ex Apostolica traditione ad nos peruenisse, cum præfationis huius extet memoria apud sanctum Cyprianum in orat. Dominic. Immo; & sensus & multa verba apud S. Clementem Roman. lib. 8. constit. Apost. cap. 12. & alios Gelasio antiquiores, vt notat Durant. de ritibus ecclæs. lib. 2. cap. 30. num. 1.

18. Præfationis auctor.

19. Sanctus vt ter in fine præfationis caneretur non ex institutione Sixti Papæ I. vt referunt S. Antonin. p. 3. tit. 13. §. 4. Petr. Soto sess. 13. de caremon. Missæ, Amalar. lib. 3. de ecclæs. offic. cap. 21. Microlog. de ecclæs. obseruat. cap. 11. Rupert. lib. 2. de diuinis offic. cap. 21. sed ex Apostolica traditione obseruat Nicephor. lib. 18. histor. cap. 51. & probat Durant. d. lib. 2. cap. 21. num. 27. & constat ex liturgiis ipsorum Apostolorum, præsertim ex liturgia S. Iacobi, in qua de verbo ad verbum habetur communis illa Angelorum & hominum adorandæ Trinitatis laudatio, Sanctus, Sanctus, Sanctus, &c.

19. Sanctus ter in fine præfationis canitur ex Apostolica traditione.

20. Canonis primus auctor non est omnibus cognitus, & communiter opinio fundata in auctoritate magni illius Gregorij I. tenet Scholasticum quendam Gregorio antiquiorem (quem quidam hominem sic nominatum, quidam Gelasium Papam, quidam Musæum Milisensem, & quidam aliquem alium interpretantur) Canonis extitisse auctorem; sed reuera cum locus S. Gregorij, vt probat Durant. lib. 2. cap. 32. num. 6. & facillè & sufficienter explicetur de sola illa ratione, quæ incipit, *Per quem hæc omnia*, absque hoc quodd totum Canonem Scholastico illi tribuamus, & cum Vigilius Papa, qui per aliquot annos Gregorium Papam I. præcessit, scriptum expressè reliquerit, canonem haberi ex Apostolica traditione, vt colligitur manifestè ex Clement. Roman.

20. Canonis qui primus auctor.

Roman. Dionys. Areopag. Cypriano, Ambrosio, Augustino, aliisque antiquissimis Patribus, qui verba Canonis declararunt, & si in illo per Romanos Pontifices aliqua quamvis pauca ad preces, non quantum ad essentialia fuerunt addita, & notarunt V Valfrid. d. cap. 22. Microlog. de eccl. obseruat. cap. 12. Bellarmin. lib. 1. de Missa cap. 10. Et ideo Sanctorum commemorationem Canon. ex Apostolica traditione, & antiquissima Ecclesie consuetudine originem traxisse dicendum est, non autem primum omnium instituisse Syricum Papam, vt voluit Radulph. propos. 23. & Durand. lib. 4. cap. 38. num. 1. quandoquidem talis commemorationis ineminere Dionys. Areopag. de eccl. hierarch. probatur ex ipsis nominibus Sanctorum, quorum memoria in particulari fit à Romanis Pontificibus, immo à particularibus Episcopis solita fuisse addi nomina Martyrum de nouo occisorum in dicta commemoratione, & forsan in hoc aut formam, aut taxationem posuit Syriacus, & ideo huius fuit commemorationis habitus auctor. Principium orationis, *Hanc igitur oblationem*, vsque ad verba illa, *Placeamus accipias*, inclusiue fuisse à Leone I. Canoni addita, asserunt Durand. d. lib. 4. cap. 39. num. 4. Radulph. de canon. obseruat. propos. 23. Idipsum tribuunt Gelasio Remigio de celebrat. Miss. & Aleuin. de diuin. offic. cap. de celebratione Missarum, & finem huius orationis incip. *Deique nostris*, &c. fuisse additum à Gregorio I. affirmant Ioann. Diacon. lib. 2. de vita S. Gregorij cap. 18. & Beda lib. 2. hist. Angl. cap. 1.

21. Oratio Domini-
ca.

21. Orationem Dominicam à Domino compositam cœpit dicere in Missa S. Petrus, & deinde cæteri Apostoli. Sor. in 4. dist. 13. q. 2. Durand. lib. 4. cap. 5. ex S. Hieronymo lib. 3. aduersus Pelag. contra Innocentium II Lib. 4. de Missa cap. 24. Rupert. lib. 2. de diuin. offic. c. 21. Radulph. d. propos. 23. tribuentes illam S. Gregorio.

22. Pacem dari in
Missa ordinauit In-
nocentius I. & Leo II.

22. Pacem dari in Missa Innocent. I. & Leo II. ordinauerunt, Durand. d. lib. 4. cap. 52.

23. Agnus Dei vt
ter à Clero & popu-
lo diceretur ordina-
uit Sergius I.

23. Agnus Dei vt ter à Clero & populo diceretur, Sergius Papa I. instituit, Durand. vbi proxime.

24. Ite Missa est ex
Apostolica traditio-
ne processit.

24. Ite, Missa est.] Ex Apostolica traditione processisse constat ex Clement. Roman. lib. 8. constit. Apostolic. cap. 15. & Cyprian. lib. de spectat. & antiquissimis liturgijs Græcorum.

25. Missæ sacrificium
vt sub vna specie fiat
potest Papa ex vi-
genti causa conce-
dere.

25. Sub speciebus panis, & vini.] Posse Papam ex causa vrgenti concedere vt consecratio Eucharistie, & sacrificium Missæ in vna specie fiat, tenent Turrecremat. in cap. comperimus, de consecrat. dist. 3. S. Antonin. part. 3. sum. tit. 13. cap. 6. §. 1. Gabr. in Canon. Missa sect. 13. dub. 3. Alan. lib. 2. de Eucharist. cap. 20. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 10. cap. 19. q. 2. Soar. tom. 3. in 3. part. S. Thom. disput. 43. sect. 4. vers. secunda sententia est, quos refert Monet. de commutat. vltim. volunt. cap. 4. num. 114. vbi ex Volæter. lib. 7. Geographia. cap. de Saxonibus, & Onuphr. in chron. anno. 1490. refert aliquando summum Pontif. dispensasse in quibusdam regionibus vt sine vino fieret consecratio, quia vinum in eas importatum ob summam aeris frigiditatem accecit, refert etiam Fagundez in quinq. Ecclesia præcepta. præcept. 1. lib. 3. cap. 5. num. 6.

26. Secundum

Concilij Trid. Sess. XXII. de sacrif. Missæ. Cap. II. 201

26. *Secundum Ordinem Melchisedech.*] Vide Damasum Lindanum in *Panopl. lib. 4. cap. 42.* Fagundez in *quinque Ecclesiæ præcepta, præc. 1. lib. 3. cap. 1. num. 3.*

27. *Quo cruentum illud, &c.*] Vide Vazq. d. tom. 3. disp. 221. num. 30.

28. *Noui Testamenti Sacerdotes.*] Solum Sacerdotem esse ministrum consecrationis, docent Card. Bellarm. lib. 4. de *Euchar. cap. 16.* Soar. tom. 3. disp. 61. sect. 3. Ægid. de Coninck d. *quæst. 83. art. 1. num. 36.* Barthol. ab Augel. dial. 4. §. 287. Valer. Reginald. in *praxi fori pœnis. lib. 19. à num. 40.* Petr. de Ledefina in *sum. p. 1. de Sacrament. vbi de Euchar. c. 9. vers. primæ conclusion.* Bonacin. de *Sacrament. disp. 4. quæst. 5. puncto 1. num. 1.*

28 Sacerdos solus est minister consecrationis.

29. *Et hac quidem, &c.*] Sacrificium oblatum à Sacerdote in peccato mortali existenti prodesse, & habere suum fructum quatenus nomine Christi, & Ecclesiæ offertur, tenent Victor. in *sum. vbi de Eucharistia, num. 91.* Miranda in *man. Prælat. tom. 1. quæst. 41. art. 22.* Bonacin. d. disp. 4. q. ult. puncto 6. num. 3.

29. Sacrificium oblatum à Sacerdote in peccato mort. prodest.

30. *In remissionem eorum.*] Vide Fr. Ludouic. Miranda d. tom. 1. q. 41. art. 10. vbi intelligit de peccatis venialibus, quia per dict. *quotidie*, hic posiram, datur intelligi quoddam sermo de peccatis venialibus, ut scilicet eorum remissionem, & veniam consequantur.

30. Sacrificiū Missæ remittit peccata venialia.

31. *Quem Dominus per Malachiam, &c.*] Sacrificium Missæ à Malachia, c. 1. prædictum esse illis verbis, *A Solis ortu, &c.* apertè docet Concil. in *presenti*, & ex veteribus Patribus probant Azor. d. *part. 1. lib. 10. cap. 18. q. 7.* Ægid. de Coninck d. *q. 83. num. 117.*

31. Sacrificiū Missæ à Malachia prædictum est.

32. *In Cena vltima Christus, &c.*] Vide Emman. de Valle de *incant. & ensalmis, opus 2. tract. 2. cap. 11. num. 8.*

De effectu sacrificij Missæ.

C A P V T II.

1. **V**ide Balduin. iun. *super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 4. cap. 5.* Ægid. de Coninck de *Sacram. tom. 1. q. 83. num. 107.* latè Valer. Reginald. in *praxi fori pœnis. lib. 29. à num. 149.* Bonacin. de *Sacram. disp. 4. q. ult. puncto 3.* Fraxinel. de *Sacerd. obligat. sect. 3. prænot. 4. §. 2.* Molfes. in *summ. Theolog. moral. tract. 3. cap. 15. num. 27.*

1. Doctores de materia cop-agentes.

2. *Sacrificium verò istud propitiatorium, &c.*] Vide Origen. in *cap. 23. Læti. S. Augustin. in quæst. super Læti. lib. 3. cap. 57. tom. 4. S. Gregor. lib. 4. dialog. cap. 58. & homil. 37. in Euangelia, Ambros. lib. 1. offic. 48. Paul. Laymann in *summa Theolog. moral. lib. 5. de Sacrament. tract. 5. cap. 1. num. 4.* Azor. *institut. moral. p. 1. lib. 10. cap. 20. à princip.* Balduin. iun. d. *cap. 5. à princip.* Cardinal. Bellarm. lib. 2. de *sacrificio cap. 4.* Valent. tom. 4. disp. 6. quæst. 11. puncto 1. §. 19. Melch. Cano de *locis theologic. lib. 12. cap. 23. num. 9.* Ægid. de Coninck d. *quæst. 83. à num. 109.* Cordub. lib. 2. *quæstion. quæst. 3. notabil. 4.* Paganin. Gaudent. de *dogmatibus, & ritibus veteris Ecclesiæ, cap. 52.* Fagundez in *quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 1. lib. 3. cap. 1.**

2. Sacrificium Missæ verè propitiatorium est ex opere operato conferens remissionem peccatorum.

C c num. 16.

num. 16. Petr. de Ledefma *in summa* part. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, cap. 17. conclus. 8. Fraxinel. de Sacerd. obligat. sect. 3. pralud. 4. §. 2. num. 2. vbi sic ait. Licet enim immediatè, & per se peccata mortalia illorum non delect pro quibus offertur, expiat tamen mediatè, & per aliud, id est, per poenitentiam, quam à Deo impetrat, & peccata venialia delet, immediatè quidem in iustis hominibus, qui aliquo modo ipsi offerunt, vel curant vt ipsum offeratur, alioquin Missa esset minoris fructus quàm sacramentalia, vt aqua benedicta, &c. quod est inconueniens. In iustis autem, qui nullo modo offerunt, quando pro eis offertur, venialia extinguit mediatè, id est, per Missam donum à Deo eis impetratur, quo peccata venialia detestantur, vel aliquid aliud remedium adhibent ad peccata venialia delenda institutum.

3. Sacrificium Missæ aliquo modo mediatè confert primam gratiam.

3. Et gratiam inueniamus, &c.] Sacrificium Missæ aliquo modo mediatè conferre primam gratiam, quatenus scilicet Deus intuitu sacrificij tribuit auxilium ad contritionem, qua remittitur peccatum mortale, docent Soar. tom. 3. disp. 79. sect. 3. concl. 4. Azor. d. cap. 20. q. 2. Vazq. 3. part. disp. 225. c. 2. num. 10. Fraxinel. d. prae not. 4. §. 2. num. 3. Aegid. de Coninck d. q. 83. dub. 8. Valer. Reginald. in praxi fori panis lib. 29. num. 151. Bonacin. d. puncto 3. num. 3.

Vna, eademque hostia, &c.] Vide Paul. Comitoli. respons. moralium, lib. 1. quæst. 42. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta, præcept. 1. lib. 3. c. 2. n. 6.

4. Sacrificium Missæ prodest ad remittendam poenam peccatorum, quæ antea erant remissa.

4. Pro viuiorum peccatis, & poenis.] Sacrificium Missæ prodesse ad remittendam poenam peccatorum, quæ antea erant remissa, tenent Nugn. quæst. 83. art. 1. §. in 2. part. dub. 4. Soar. disp. 79. sect. 6. Azor. d. cap. 20. quæst. 5. Vazq. in 3. part. disp. 228. cap. 4. num. 26. Fr. Ludouic. Miranda dicta quæst. 41. artic. 11. in princip. Fraxinel. dicta prae not. 4. §. 2. num. 4. & §. 11. num. 2. Bonacin. d. disp. 4. quæst. ult. puncto 3. num. 8. Filliuc. tract. 5. num. 64. cum seqq. Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 4. cap. 12. quæst. 107. vers. quarta.

5. Sacrificium Missæ conducit vehementer ad remissionem, condonationemque peccatorum mortalium.

5. Et vterius sacrificium Missæ conducere vehementer ad remissionem, condonationemque peccatorum mortalium, non mediatè quidem, & ex opere operato, id est, non impetrando immediatè, & ex se, & vi sua ex operato hanc primam gratiam, & remissionem peccatorum iis, qui in peccato mort. existunt, & impij sunt, sed impetrando illis auxilia opportuna, & donum contritionis, quibus sufficienter disponantur ad hunc effectum, resolunt Couarr. in cap. alma mater, p. 1. §. 5. n. 6. Cordub. lib. 1. q. 3. Henriq. lib. 9. c. 15. in princip. Soar. tom. 3. in 3. p. disp. 79. sect. 4. vers. dico quarto, Fagundez d. præ not. 1. lib. 4. cap. 2. num. 15. Vtrum saltem peccata venialia ex opere operato sacrificium Missæ remittat agentibus, & condonet, vide eundem Fagundez d. lib. 4. cap. 4.

6. Sacrificium Missæ pro mortuis offerendum, & qualiter eis iuuare possit.

6. Sed & pro defunctis.] Missæ sacrificium pro mortuis offerendum, & qualiter eis iuuare possit, docent Cardinal. Bellarmin. controuers. 3. de Missa lib. 2. cap. 7. Henriq. in summa lib. 9. de Missa, cap. 16. §. 1. Azor. d. lib. 10. c. 22. quæst. 4. & 10. Valer. Reginald. d. lib. 29. n. 132. & 153. vers. in vita, Molfes. in summa Theologia moralis, tract. 3. cap. 8. num. 79.

Stephan.

Stephan. Durant. de ritib. Eccles. lib. 2. cap. 43. Petr. de Ledefma in sum. p. 1. de Sacram. vbi de Eucharist. cap. 17. concl. 21. Fr. Ludou. Miranda d. q. 41. art. 5. concl. 3. & 7. Bonacin. d. disp. 4. q. ult. puncto 4. n. 3. Iul. Lauor. de libil. & indulgent. p. 2. c. 30. à n. 101. Fagundez in quinque Ecclesie præcepta, præc. 1. lib. 3. c. 11. n. 3. cum seqq. & lib. 4. c. 1. n. 18. Ego ipse in collect. ad cap. cum creatura 11. n. 2. de celebr. Missar.

7. Et iis, qui sunt in Purgatorio gratia Dei, & charitate præditis (cùm nondum terminum, ac triumphum gloriæ sint adepti, & exinde ad militantem Ecclesiam pertineant) semper aliquod certum poenarum leuamen, & subsidium Missam exhibere satis probabiliter & piè docuerunt S. Thom. in 4. disp. 45. quæst. 2. art. 3. ad 3. Petr. Sot. lect. 7. de Euchar. Damasc. Lindan. lib. 4. Panopl. cap. 51. Stanisl. Hof. in Confess. cap. 41. Couar. in cap. alma mater p. 1. §. 5. num. 11. Azor. d. cap. 22. quæst. 10. Soar. d. disp. 79. scilicet 10. quos refert & sequitur Fraxinel. d. prænol. 4. §. 11. num. 2.

8. An autem quis in humanis possit sibi celebrari facere Missas, vel officium defunctorum? Affirmat Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo Missa §. 10. Dummodo non dicantur orationes, quæ demonstrant aliquem iam mortuum, me citato in hoc loco Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 4. c. 14. q. 127.

9. Vnde aduertit Fraxinel. d. prænol. 4. §. 3. in princ. fideles maiora beneficia sibi comparare si Missas curent sibi celebrari dum viuunt, quàm si eas post mortem sibi instituant. Nam Missæ pro aliquo dictæ post mortem solum satisfactoriæ sunt pro poenis, quas animæ luunt in Purgatorio, at in vita pro aliquo celebratæ non solum satisfactoriæ sunt, sed etiam propitiatoriæ, meritoriæ, & impetratoriæ, & sic iuuant in vita, & post mortem, immo tanta esse possunt sacrificia in vita alicuius oblata, vt totam poenam, quæ illi in Purgatorio debebatur, expient, ac deleant, ita vt ille decedens cælum statim consequatur, & ita appositissimè dicit D. Gregor. lib. 4. Dialog. cap. 58. *Tuior est via vt bonum quod quisque post mortem suam sperat agi per alios, ipse dum viuit per se: beatus quippe est liberum exire, quàm post vincula libertatem querere.* Vide Homobon. de Bonis d. tract. 4. cap. 14. quæst. 128.

10. Sacerdos in Missæ sacrificio, &c.] Vide Sot. in 4. disp. 13. q. 1. art. 1. Ludou. Miranda d. tom. 1. q. 41. a. 2.

7. Sacrificium Missæ exhibet leuamen & subsidium aliquod certum poenarum iis, qui sunt in Purgatorio.

8. Missæ, vel officium defunctorum potest quis in humanis sibi celebrari facere.

9. Fideles maiora beneficia sibi comparant si Missas curent sibi celebrari dum viuunt.

Quòd sacrificium Missæ soli Deo offertur.

C A P V T III.

1. **V**ide Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 4. c. 14. q. 122. Missam dici de Sancto, non quòd offeratur, sed vt inuocetur, colatur, & honoretur specialiter, & ad gaudium quoddam accidentale, quatenus Sanctus gaudet honore, qui in sui memoriam Deo exhibetur,

1. Doctores de materia cap. agentes.

exhibetur, tradunt Henriq. in *sum. lib. 9. cap. 14. §. 2.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 22. quas. 5.* Card. Bellarm. *lib. 2. de Missa cap. 8.* Fr. Ludou. Miranda in *man. Pralat. tom. 1. quas. 41. art. 5. concl. 6.* Soar. *tom. 3. disp. 78. sect. 3.* Ægid. de Coninck de *Sacrament. tom. 1. quas. 83. art. 1. dub. 9. num. 158.* quos refert Bonacin. de *Sacrament. disp. 4. q. ult. puncto 4. num. 8.* Scott. de *sacrific. Missa lib. 2. cap. 13.* Ludou. de Ponte de *perfect. tom. 4. tract. 2. cap. 7.* Molfes. in *sum. Theolog. moralis tract. 3. cap. 15. num. 14.* Homobon. de Bonis citato loco.

De Canonis Missa antiquitate, & auctoritate.

CAPVT IV.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Vigil. Papam *epistol. 2.* quæ est ad Eleutherium, in qua scriptum reliquit, Canonem haberi ex Apostolorum traditione, Gabr. in *Canonem Missa*, VValfrid. de *rebus Ecclesia cap. 22.* Microlog. de *ecclesiastic. observat. cap. 12.* Cardin. Bellarm. *lib. 1. de Missa cap. 10.* Stephan. Durant. de *ritibus Ecclesia lib. 2. cap. 32. num. 6.* Serian. in *exposit. Missa sacrosancta p. 2. num. 16.* Balduin. iun. *super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 4. cap. 9. à princip. & præcipue in vers. porro Canon.*

Qua ratione caremonia, vestes, & alia, qua ad Missam attinent, statuta sint.

CAPVT V.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Sor. in *4. distinct. 13. quas. 2. art. 4.* Salzed. ad Bernard. in *pract. cap. 33. lit. A.* Iacob. de Graff. in *aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 41.* Bonacin. de *Sacrament. disput. 4. quas. ultim. puncto 9. num. 10. & disput. 8. quas. unica puncto 5. à num. 43.* Soar. *tom. 3. disput. 82. sect. 2. & 3.* Barthol. ab Angelo de *Missa dial. 5. num. 268. cum seqq.* Nugn. *quas. 83. art. 3. dub. ultim.* Molfes. in *sum. Theologia moralis tract. 3. cap. 10. num. 9. & cap. 12. à num. 25.* Balduin. iun. *super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 4. cap. 8. de carem. Missa*, Valer. Reginald. in *praxi fori pœnitent. lib. 29. à num. 159. cum seqq.* Raguc. de *Missa in Ecclesia quas. 39.* Serran. in *exposit. Missa sacrosancta pral. 2.* De Altaris, Cereorum, factorum vasorum, ac vestium vsu, antiquitate, & significatione, latè Fagundez in *quinque Ecclesie præcepta, præc. 1. lib. 3. cap. 23.*

Missa

Missæ etiam ea, in qua nullus præter Sacerdotem, qui est publicus minister, sacramentaliter communicat, est publica, sique pro toto corpore Christi, quod est Ecclesia.

CAPVT VI.

1. **V**ide Fagundez in *quinque Ecclesia præcepta*, præc. 1. lib. 3. num. 14.
2. *De singulis Missis fideles adstantes*, &c.] Vide Filliuc. *tom. 1. tract. 4. num. 198.*
3. Ex hoc text. colligit Ludou. Beia *respons. casuum conscient. p. 34. casu 14. vers. confirmatur hoc ex Concilio*, quod scilicet quilibet Sacerdos potest Eucharistiam administrare absque peccato læpiùs communicanti voluntariè, & ex deuotione. Vide S. Ambros. *lib. 5. de Sacrament. cap. 4.* Egid. de Coninck *de Sacrament. tom. 1. quæst. 80. num. 79. cum seqq.* Iacob. de Graff. *de arbit. confiss. lib. 1. cap. 30.* Viçorel. *in notis ad Nauar. in man. cap. 41. pag. 110.* Lorin. *in Act. Apostol. cap. 2. vers. 42. pag. mihi 136.*

Causa plures afferuntur ob quas præceptum sit Sacerdotibus ut aquam vino in Calice offerendo miscerent.

CAPVT VII.

1. **V**ide Gulielm. Durand. *in rationali dimin. offic. lib. 4. c. 30.* S. Thom. *in 3. p. quæst. 74. art. 3. vbi Nugn. vers. sui igitur conclusio*, Stephan. Durant. *de rebus Ecclesiæ lib. 2. cap. 17.* Henriq. *in sum. lib. 9. cap. 47. §. 17. & 18.* Viuald. *in candel. auro*, vbi de Euchar. c. 10. n. 3. Iodoc. Cocc. *in tom. 2. thesauri Catholici lib. 6. art. 14.* Iacob. de Graff. *in aureis decis. p. 2. lib. 1. cap. 6. num. 17.* Barthol. ab Angelis *in examine Confiss. dial. 4. §. 355.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 3. quæst. vers. altera quæstio*, Petr. de Ledesma *in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, cap. 4. concl. 16. & 17.* Vasq. *in 3. p. disp. 176. num. 13. & disp. 179. num. 11.* Molsef. *in sum. Theolog. moral. tract. 3. cap. 2. num. 37.* Egid. de Coninck *de Sacrament. tom. 1. q. 74. art. 6. num. 128.* Bonacin. *de Sacrament. disp. 4. quæst. 2. puncto 4. num. 4.* Homobon. de Bonis *de examine ecclesiast. tract. 4. c. 10. q. 85. & 86. & 87.* Fagundez *in quinque Ecclesiæ præcepta*, præc. 3. lib. 2. cap. 4. quorum duo vltimo loco citati quærent vtrum aqua immediatè in sanguinem Christi conuertatur, & an si vinum, vel aqua vino consecrato admiscetur, totum consecratur.

Missa non dicenda vulgari lingua, eius tamen mysteria populo sunt frequenter inculcanda per animarum curatores.

CAPVT VIII.

1. **D**E expositione Missæ breuiter agit Iacob. de Grassi, in *auensis decision. p. 1. lib. 4. cap. 47.*

a. Missa celebrari non potest materna, & vulgari lingua.

2. *Ut vulgari passim lingua celebraretur.*] Materna, & vulgari lingua Missam celebrari non posse per hunc text. tenent Petr. Sor. *lect. 1. 5. de caremon. Missæ*, Cardin. Bellarm. *tom. 1. lib. 1. cap. 2. vers. propositio*, Balduin. iun. ad eundem, *sub verbo propositio, vers. probatur tertio, pag. mihi 13.* Barthol. ab Angelo *dial. 5. de Missa §. 461.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 26. quas. 6. vers. verum*, Bonacin. *de Sacrament. disp. 4. q. ult. puncto 9. num. 36.* Emman. de Valle *de incantat. & ensalm. opusc. 1. sect. 2. cap. 6. num. 34.*

De sacrificio Missæ.

1. Sacrificium verum, & proprium offertur Deo in Missa, qui secus dixerit, anathema.

2. Christus illis verbis, hoc facite in meam commemorationem, instituit, & ordinauit Apostolos Sacerdotes, ut ipsi alique Sacerdotes offerrent corpus & sanguinem suum.

3. Sacrificium Missæ est propitiatorium, & offerri debet pro uiuis, & defunctis, pro peccatis, pœnis, satisfactionibus, & aliis necessitatibus.

4. Per Missæ sacrificium non derogatur sanctissimo Christi sacrificio in Cruce peracto, qui secus dixerit, anathema.

5. Missæ celebrantur in honorem Sacerdotum.

6. Canonem Missæ errorem continere si quis dixerit, anathema.

1. CANON I.] Vide Stephan. Durant. *de ritibus Ecclesiæ lib. 2. c. 2. fol. 105.* Iodoc. Cocc. *in thesauro Cathol. tom. 2. lib. 6. art. 4. Valsq. in 3. p. tom. 3. disp. 222. n. 15.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 10. c. 8. quas. 4. Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 3. c. 8. n. 24.*

2. CANON II.] Vide S. August. *lib. 10. de ciuitate Dei cap. 20.* Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 8. quas. 4.* Iodoc. Cocc. *in thesauro Cathol. tom. 2. lib. 6. art. 4.* Molfes. *in sum. Theolog. moralis tract. 3. cap. 8. num. 24. & cap. 14. n. 11.* Filliuc. *in quas. moral. tract. 5. c. 2. n. 33.* Fagundez *in quinque Ecclesiæ præcepta lib. 3. c. 4. n. 10.* Homobon. de Bonis *de examine ecclesiast. tract. 4. c. 2. q. 108.*

3. CANON III.] Vide Valsq. *in 3. p. tom. 3. disp. 228. num. 3.* Ægid. de Coninck *de Sacrament. & censur. tom. 1. quas. 83. num. 161.* Valer. Reginald. *in praxi fori pœnitent. lib. 29. num. 49.* Molfes. *in sum. Theolog. moralis tract. 3. cap. 15. num. 34.* Filliuc. *in quas. moralis tract. 5. num. 43. & 50.* Fr. Ludou. Miranda *in man. Prælat. tom. 1. quas. 41. art. 5. concl. 1.* Bonacin. *de Sacrament. disp. 4. q. ult. puncto 4. num. 6.* Fagundez *in quinque Ecclesiæ præcepta, præc. 1. lib. 3. c. 11. n. 3.* Paul. Laymann *in sum. Theolog. moral. lib. 5. tract. 5. c. 2. n. 5.*

4. CANON IV.] Vide Soar. *tom. 3. disp. 69. sect. 2. dub. 2.* Valer. Reginald. *in praxi fori pœnitent. lib. 29. n. 59.* Molfes. *in sum. Theolog. moralis tract. 3. cap. 8. n. 23.*

5. CANON V.] Vide Molfes. *in sum. Theologia moralis tract. 3. c. 12. n. 16. & citatos supra cap. 3.*

6. CANON VI.] Vide Henriquez *in summ. lib. 9. cap. 31.* 6. 1. Molfes. *in summ. Theolog. moralis tract. 3. cap. 12. num. 26. & citatos supra cap. 4.*

7. CANON

7. CANON VII.] Vide Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 3. §. 8. litt. A. & citatos supra cap. 5.

8. CANON VIII.] Vide Azor. instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 30. q. 1. vers. altera questio est. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 4. cap. 7. Raguc. de Missa in Ecclesia. q. 4. in fine. Moltes. in sum. Theologia moralis tract. 3. cap. 7. num. 11. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 4. c. 9. n. 144. Fagundez in quinque Ecclesia precepta lib. 3. cap. 3. num. 14.

8. Missas in quibus solas Sacerdos sacramentaliter communicat, illicitas esse si quis discretus, anathema.

Decretum de obseruandis, & euitandis in celebratione Missæ.

1. **M**ulta circa hanc materiam cumulaui nouissimè in meo tract. de officio, & potest. parochi. cap. 11.

2. Et quicquid pro Missis nouis celebrandis datur.] De nihil dan do cantantibus Missas nouas, vide Nauarr. de orat. miscel. §. 6. num. 3. Gutier. canon. lib. 1. cap. 29.

3. Missas nouas cantantibus nihil dandum.

3. Missas nouas celebrantes posse se tantum in medio Altaris ad populum vertere, & oblationes sponte factas recipere, non autem circumire Ecclesiam hac de causa, referunt decisum Zetol. in praxi Episcop. p. 2. verbo Missa, vers. secundo, Galet. in margarita casuum conscient. verbo Missa 6.

3. Missas nouas celebrantes non possunt circumire Ecclesiam ad oblationes accipiendas.

4. Illiberales elemosynarum exactiones, &c.] Sacerdoti licere de iusto stipendio pro Missis ad sui sustentationem pacisci, dummodò expressè declarat se non pro Missæ officio, sed pro necessaria sustentatione illud exigere ne speciem quandam negotiationis, atque adeo scandalum imperitis exhibeat, tradunt Aragon. de iustis. & iure, quest. 100. de simon. art. 2. Less. de iustis. lib. 2. cap. 3. §. dub. 8. num. 48. cum seqq. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 4. cap. 13. num. 116. in fine, Fagundez in quinque Ecclesia precepta. precept. 1. lib. 4. cap. 8. num. 2. & 3. Fraxinel. de obligation. Sacerd. sect. 3. pranos. 1. §. 5. num. 4. vbi n. 5. cum Possuin. de officio Curati, cap. 2. num. 20 subdit ab hoc pacto re vera abstinendum esse, quia non potest esse sine lucri auiditate, vel sine negotiatione, & scandalo.

4. Sacerdoti licet de iusto stipendio pro Missis ad sui sustentationem pacisci.

5. Missæ tot absolutè celebrari debent, quot ad rationem attributæ elemosynæ præscriptæ fuerint, itant alioquin ij, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciunt, quinimo grauius peccent, & ad restitutionem teneantur, S. Congr. Conc. in decretis de celebratione Missar. §. 2. sub die 21. Iunij 1625. post meum tract. de officio, & potest. Episcopi pag. 7. secundum Lugdunen. impress.

5. Missæ tot absolutè celebrari debent, quot ad rationem attributæ elemosynæ præscriptæ fuerint.

6. Missam qui suscipit celebrandam cum certa elemosyna, non potest eandem Missam alteri celebrandam committere parte eiusdem elemosynæ sibi retenta, ead. S. Congr. d. loco, §. 4.

6. Missam qui suscipit celebrandam cum certa elemosyna non potest eandem Missam alteri celebrandam committere parte eiusdem elemosynæ sibi retenta.

7. Missas ab offerente præscriptas celebrare tenentur Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum, cum ordinarius præscripserit elemosynam congruam iuxta qualitatem loci, personarum, & temporum, S. Congr. Conc. in resolutionibus dubiorum, quæ de anno 1626. mota fuerunt super decreta de celebr. Missar. dub. 3. impressa post d. meum tract. de officio, & potest. Episcopi pag. 10. secundum Lugdunen. impress.

8. Missas,

8. Missa una non potest quis duabus obligationibus satisfacere.

9. Episcopus prescribere debet eleemosynam congruam ubi testator reliquerit ut celebretur eorum Missarum numerus.

10. Ecclesia, & loca pia ex eleemosynis Missarum celebrandarum nullam utcumque minimam portionem retinere possunt.

11. Sacerdos non potest pro una Missa duplices eleemosynas recipere.

12. Parochi in illis diebus, quibus Missam tenentur celebrare, non possunt pro ea manuum eleemosynas recipere.

13. Beneficij Rector non tenetur Sacerdoti celebranti pro se dare stipendium ad rationem reddituum beneficij.

14. Eleemosynas Missarum celebrandarum non possunt administratores Ecclesie accipere si illis non nisi post longum tempus satisfacere valeant.

15. Episcopi in suis diocesis interdicte debent ne cui vago & ignoto Sacerdoti Missas celebrare liceat.

16. Missa sacrificium extra Ecclesiam peragi non debet.

8. Missas, qui obligantur celebrare ratione beneficij, seu capellæ, legati, aut salarij, si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis suscepint, non possunt eadem Missa utrique obligationi satisfacere. Eadem S. Congreg. ubi proximè *dub. 4.*

9. Missarum numerum si testator relinquit ut celebrentur pro eius anima absque ulla prescriptione eleemosynæ, tunc ab Episcopo, non verò ab hæredibus est prescribenda eleemosyna congrua, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum secundum morem civitatis, vel provincie, ead. S. Congr. *dub. 5.*

10. Ex eleemosynis Missarum celebrandarum nullam utcumque minimam portionem retinere possunt Ecclesie, ac loca pia, seu illorum administratores ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licite possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debet excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ sacrificio necessario sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse ut ex pecuniis quæ supersunt, expensis, ut suprà, deductis absolute tot Missæ celebrentur, quot prescriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas, ead. S. Congr. *dub. 7.*

11. Pro celebratione Missæ quando offertur eleemosyna maior solita, debet absolute is, cui oblata fuerit, eandem integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere potest, ead. S. Congr. *dub. 9.*

12. Sacerdos duplicem eleemosynam recipiens non potest unica Missa satisfacere duabus obligationibus, nisi in fundatione expresse cautum sit quod non teneatur sacrificium applicare, Sell. in *selectis canon. cap. 28. num. 3.* attestans sic fuisse resolutum in Aretina 28. Aprilis 1629.

13. Parochi in illis diebus, quibus Missam tenentur celebrare, non possunt pro ea manuum eleemosynas recipere, Sell. *d. cap. 28. num. 4.* ubi refert ita fuisse decisum sub die 1. Septembris 1629.

14. Beneficij Rector per alium Missas celebrare valens non tenetur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum beneficij, sed satis est ut ei tribuat eleemosynam congruam secundum morem civitatis, vel provincie, nisi in fundatione ipsius beneficij aliud cautum fuerit, S. Congr. Conc. super decretis *de celebrat. Missar. dub. 8.*

15. Eleemosynas Missarum celebrandarum non possunt administratores Ecclesie magnæ deuotionis, & concursus accipere, si iisdem Missis non nisi post longum tempus satisfacere valeant, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, ead. S. Congr. *dub. 14.*

16. *Ne cui vago, & ignoto Sacerdoti, &c.* Vide Azor. in *theol. moral. p. 1. lib. 12. cap. 18. quæst. 9.* met ipsum *de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 21. n. 1.* Hieron. Roder. in *compendio quæst. regul. resol. 25. de celebrat. Missæ, num. 17.* & latè *infra, sess. 23. de reform. cap. 16.*

17. *Neve patiantur primatui in domibus, &c.* Vide Hentriq. in *sum. lib. 8. cap. 56.* Gutier. *canon. lib. 1. c. 30. num. 24. cum seqq.* latè Fr. Ioan. de la Cruz

de

de statu Relig. lib. 2. cap. 5. dub. 7. Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacram. vbi de Eucharist. concl. 2. dub. 1. & 2. Azor. in inst. moral. p. 1. lib. 10. cap. 26. à princip. Piassec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 21. in fine, pag. 140. Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. quest. 83. num. 223. cum seqq. Bonacin. de Sacrament. disp. 4. quest. ult. puncto 9. num. 9. & 10. Paul. Laymann in Theolog. moral. lib. 5. tract. 5. cap. 5. num. 4. Fr. Ludouic. Micanda in man. Pralat. tom. 1. quest. 40. art. 9. concl. 3. & 4. Ioan. Valer. de different. inter utrumque forum, verbo Missæ, differ. 2. Aloyf. Ricc. in decis. curie Archiep. Neapol. p. 4. decis. 78. Homobon de Bonis de examine eccles. tract. 4. quest. 137. vbi ex Nald. verbo Missæ num. 31. & ex commentar. suis de humana vita statu p. 1. cap. 15. obligat. 4. subdit Episcopum non posse dare licentiam alicui vt domi locum honestum habeat, qui per modum sacelli solum diuino cultui seruiat, in quo celebratur.

18. Vtrum priuilegium Episcoporum quoddam cum Altari portatili celebrare possint, & sibi facere celebrari, de quo in cap. ult. de priuileg. lib. 6. sublatum sit per hoc decretum, dubitat Nauarr. consil. 16. in antiq. aliàs 5. in nouis sub illo tit. de priuileg. Sed sublatum non esse, resolunt Azor. d. cap. 26. quas 4. Ludouic. Beia respons. casuum conscient. p. 4. casu 33. Vgo. de officio Episcopi cap. 2. §. 2. num. 4. Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarræ, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis num. 73. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 23. num. 5. Ratio est, quia intentio Concilij est tollere abusus, & in Episcopis non est abusus, cum fiat ex causa vt quotidie Missam audiant, d. cap. fin. quam non audirent si illa priuilegia Episcopi derogarentur, & maxime transeundo, & itinerando, vel ex causa valetudinis concedit Ioan. Valer. de differ. inter utrumque forum, verbo Missæ, differ. 2. vers. hoc tamen regula; & saltem occasione pestis, & belli admittit Sell. d. cap. 3. num. 5. vbi refert ita fuisse decisum in causa Lombardie 17. Augusti 1630.

19. Sed an facultas, quam Episcopus concedere poterat, vt in sua diocesi extra locum sacrum in Altari portatili quis celebraret, per cap. Missarum, de consecras. disp. 1. sit reuocata per Concil. in præsent: Reuocata esse absolute tradunt Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 21. num. 8. Nauarr. in man. cap. 25. num. 81. Gutier. d. cap. 10. num. 25. Azor. d. cap. 26. quas 8. Ioan. Valer. d. differ. 2. vers. secundo sicut. Et sic ad Papam solum, & non ad Episcopum spectare post Concil. Trid. licentias huiusmodi concedere, referunt de iisum Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 538. num. ult. in 1. edit. aliàs resol. 460. in fine in 2. edit. Ioan. Valer. loco proxime citato. Armendar. d. l. 7. de Episcopis num. 74. vbi num. 70. & 71. addit pariter fuisse resolutum non posse ordinarium restringere, aut aliquo modo impedire licentias à Sede Apostol. concessas celebrari faciendi in priuatis oratoriis, vigore d. cap. Missarum, sed debere earum formam obseruare, visitando tantum Oratoria si decenti loco, ornatoque sint.

20. Ex iusta autem causa posse Episcopum facultatem concedere celebrandi extra Ecclesiam, vel alium locum sacrum, non obstant hoc decreto, illud solum pro libito, & sine iusta causa fieri prohibente

18. Priuilegium Episcoporum, quoddam cum Altari portatili celebrare possint, & sibi facere celebrari, est sublatum per hoc decretum.

19. Licentia, quam Episcopus concedere poterat, vt in sua diocesi extra locum sacrum in Altari portatili quis celebraret, est reuocata per hoc decretum.

20. Episcopus ex iusta causa potest concedere facultatem celebrandi extra Ecclesiam.

D d

resolunt

resoluunt Nauarr. *conf.* 16. in *antiq. aliàs consil.* 5. in *noúis. de priuileg.* Sayr. in *floribus decif.* sub *cod. tit. de f.* 17. Ludouic Beia *d. casu* 33. *vers. tertio dice.* Zerol. in *praxi Episcop.* part. 1. *verbo Missa*, Piasc. in *simili praxi* part. 1. c. 5. n. 8. Villalob. in *sum. p. 1. tract.* 8. *differt.* 13. n. 2. *ad fin.* Hieron. Roder. in *compend. quæst. regul. resol.* 9. num. 5. Bonacin. de *Sacram. disp.* 4. *quæst. vlt. puncto* 9. num. 10. Raguc. de *Missa in Ecclesia quæst.* 57. num. 1. vbi num. 2. cum *segg.* ponit exemplum vrgentis necessitatis, videlicet cum multitudo maxima populi adesset in campo, & vellet ac teneretur audire Missam, nec adesset locus capax, vel cum ad audiendum maxima populi frequentia confluit, seu tempore belli, aut pestis, Ioan. Valer. *d. verbo Missa differt.* 2. *vers. vno tamen casu, & vers. quarto fallit*, vbi exemplificat quando fiunt supplicationes ad parua eremitoria, vel debent celebrari aliquæ Missæ nouæ, ad quas maxima multitudo, quam Ecclesia, vel eremitorium capere non potest, conuenit, vel quando Ecclesiæ sunt combustæ, & exercitus existit in campo; ego ipse *de officio, & potest. Episcopi* p. 2. *alleg.* 23. num. 8.

21. Contra Azor. *d. p. 1. lib. 10. cap. 26. quæst.* 3. Valer. Reginald. *d. lib.* 29. num. 176. Ægid. de Coninck de *Sacrament. quæst.* 83. num. 225. Fr. Ludouic. Miranda in *man. Pralat. tom. 1. q. 40. art. 9. concl.* 3. in *fine*, existimantes nec iusta de causa posse Episcopum dare facultatem celebrandi in capella domus priuatæ, & sub dio, etiam adhibito vtroque Altari, firmo scilicet, & portatili.

22. Licentiæ concessæ Fratribus Prædicatoribus, & Minoribus celebrandi in Altari portatili sunt reuocata,

22. Vtrum autem licentiæ, seu priuilegia concessa in *cap. in his* 30. de *priuileg.* & per diuersos summos Pontif. Fratribus Minoribus, & Prædicatoribus celebrandi in Altari portatili sine alia ordinariorum licentia in locis, quos degunt, reuocata sint per hoc decretum? Reuocata esse, tenent Nauarr. *d. cap. 25. num.* 82. in *fine*, Stephan. Durant. de *ritibus Eccles.* lib. 2. *cap. 6. num.* 3. *vers. quo etiam decreto, & num.* 8. Henriquez *d. cap. 27. §. 3. in commento littera F.* Soar. *d. disput.* 81. *sect.* 3. *vers. quarta exceptio*, Fr. Ludouic. Miranda *d. quæst.* 41. *artic. 9. conclus.* 4. Molfes. in *summ. Theolog. moral. tract.* 3. *cap. 10. num.* 39. Homobon. de Bonis *d. tract.* 4. *quæst.* 137. Azor. *d. cap. 26. quæst.* 7. Ludouic. Beia *d. casu* 33. *vers. & quantum*, Ægid. de Coninck *d. quæst.* 83. num. 226. Ioan. Valer. *d. verbo Missa, differt.* 2. in *princip.* Raguc. *d. quæst.* 57. num. 1. Ego ipse dicta *alleg.* 23. num. 4.

23. Contra Fr. Emman. in *summ. verbo Missa*, num. 16. & *quæst. regul. tom. 1. quæst.* 43. *art.* 5. Villalob. in *summ. p. 1. tract.* 8. *differt.* 23. num. 6. *et ambien tienn.* Petr. de Ledesma, & Ioan. à Cruce, quos refert, & sequitur Portel. in *dubijs regularib. verbo Altare*, num. 1. Hieron. Roder. *d. resol.* 9. n. 4. existimantes posse hodie Regulares vti dictis priuilegiis tacentibus, & non contradicentiibus Episcopis.

24. Missa extra Ecclesiam, & locum sacrum ad id specialiter deputatum non potest celebrari,

24. Atque omnino extra Ecclesiam, &c.] Vide S. Thom. 3. p. *quæst.* 85. *artic.* 3. ad 1. Guillelm. Durand. in *rationali diuinor. offic. lib.* 4. *cap.* 1. num. 41. Petr. de Ledesma in *summa p. 1. de Sacrament.* vbi de Eucharistia, *cap. 2.* Soar. *d. disp.* 81. *sect.* 3. & 5. Ioan. de la Cruz *d. lib.* 2. *cap. 5. dub.* 7. Azor. *d. cap. 26. quæst.* 1. Cned. *prælis. & canonic. quæst. quæst.* 44. a num. 5.

Filliuc.

Filliuc. in quæst. moralib. tom. 1. tract. 5. num. 115. Ioan. Valer. d. differ. 2. in princ. vers. Missa, Fr. Ludou. Miranda d. quæst. 41. art. 9. concl. 2. Raguc. d. quæst. 57. in princ. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. cap. 5. §. 10. Raguc. de Missa in Ecclesia quæst. 57. Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 4. quæst. 158. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta. præc. 1. lib. 3. cap. 13. num. 2. citatos per me d. p. 2. alleg. 13. n. 1. vbi num. 2. cum pluribus resolutio mortale esse peccatum extra casum necessitatis in loco non sacro celebrare, licet non detur scandalum.

25. *Dedicata Oratoria, &c.*] Oratoria in particularium dumtaxat domibus existentia comprehendendi sub hoc decreto, resoluit Sell. in selectis canon. cap. 18. num. 25. asserens sic fuisse resolutum in Florentina 1. Septembris 1615. & in Colimbrien. 1. Iulij 1616.

26. Ecclesiæ, vel Capellæ publicæ non comprehenduntur hoc decreto, dummodo earum ianua in via publica exeat, & ad illam omnibus publicus pateat accessus, nec fenestræ in illa sint, per quas in eam prospectus haberi valeat, habeatque necessaria requisita, nec iuribus parochialibus præiudicetur, ita Sell. d. c. 18. n. 26. attestans ita fuisse decisum in dictis Florentina, & Colimbrien.

27. *Ab Ecclesiis verò musicalibus ear, &c.*] Vide Caiet. in 2. 2. q. 91. art. 1. vers. inter hæc, Nau. in man. cap. 12. num. 87. Valent. 2. 2. disp. 6. quæst. 9. puncto unico, Soar. tom. 2. de relig. lib. 4. de orat. cap. 13. num. 16. & 17. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 8. num. 7. Bonacin. de horis canon. disp. 2. quæst. 1. puncto 3. num. 1. metipsum in collect. ad cap. dolentes num. 15. de celeb. Missar.

28. Musica instrumenta in Ecclesiis licita esse si decenter adhibeantur, docent Caiet. in sum. verbo organorum vsus, Soar. d. l. b. 4. c. 8. n. 5. cum segg. Carol. Macign. de horis canon. c. 61. n. 9. Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 5. c. 2. a. n. 65. Filliuc. in quæst. moral. tract. 23. cap. 3. ad fin. n. 120. Peregrin. in constit. cleric. Regular. p. 1. c. 1. §. 10. Ego ipse in collect. ad d. c. dolentes num. 16.

29. *Ne Sacerdotes alijs, quam debitjs horis celebrent.*] Tempus, seu horam celebrandæ Missæ regulariter incipere ab aurora, quando aer incipit illustrari, seu illuminari per primam Solis irradiationem, vel paulo antè per dimidiam horam vsque ad meridiem, tradunt Nau. in manu. cap. 25. num. 85. & de orat. miscel. 76. Henriq. in sum. lib. 9. cap. 14. §. 6. Sor. in 4. dist. 13. q. 2. art. 2. Victor. in sum. vbi de Eucharistia, num. 97. Stephan. Durant. de ritibus eccles. lib. 2. cap. 7. Soar. tom. 3. disp. 80. sect. 4. Fr. Emman. in explicat. Bullæ Cruciatæ §. 13. ad fin. Nald. verbo Missa n. 21. Barthol. ab Angelo de Missa dial. 5. §. 647. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 10. cap. 25. Valsq. in 3. p. tom. 3. disp. 233. num. 26. cum segg. Piafec. d. c. 3. n. 22. vers. statutus, Pitigian. dist. 13. quæst. 2. art. 4. Aegid. de Coninck de Sacramentis. tom. 1. quæst. 83. num. 217. cum segg. Fr. Ioan. de la Cruz de statu relig. lib. 2. cap. 5. dub. 6. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 173. Fr. Ludou. Miranda d. tom. 1. q. 40. art. 10. Bonacin. de Sacramentis, disp. 4. q. ult. puncto 9. à princ. Filliuc. d. tom. 1. tract. 5. a. n. 111. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta præc. 1. lib. 3. cap. 17.

25. Oratoria in particularium dumtaxat domibus existentia comprehenduntur sub hoc decreto.

26. Ecclesiæ, vel Capellæ publicæ non comprehenduntur hoc decreto.

27. Musææ Iſcium quid aut impium miscentes, & vana ac profana colloquia ab Ecclesiis arcenda.

28. Musææ instrumenta in Ecclesia licita.

29. Missæ celebrandæ tempus.

30. Missa in propria Ecclesia celebrare debet parochus, & non in alia.

31. Missas duas festis diebus potest parochus ob defectu Sacerdotum ex concessione Episcopi celebrare.

32. Missas celebrare ante celebrationem Missae in Ecclesia parochiali non prohibetur Regularibus in suis Ecclesiis.

33. Episcopus non potest concedere licentiam ut quis celebrare possit Missam cum Barettino.

34. Missarum & candelarum certus numerus superfluitus ab Ecclesia reuocandus.

35. Parochus tenetur populum mone-
re ut frequenter ad
suas parochias salu-
tibus diebus Dominicis &
maioribus festis ac-
cedant.

30. Missam in propria Ecclesia celebrare debere parochum, & non in alia, quacunque consuetudine in contrarium non obstante, tenet Sell. d. cap. 8 n. 20. asserens ita fuisse decissum in Lucana 15. Septembris, & 17. Nouembris 1629.

31. Missas duas festis diebus posse parochum ex concessione Episcopi ob defectum Sacerdotum celebrare, tradit idem Sell. citato loco, ubi attestatur ita fuisse resolutum sub die 17. Augusti 1626.

32. Missas celebrare nequaquam prohibetur Regularibus in suis Ecclesiis ante celebrationem Missae in Ecclesia parochiali, idem Sell. ubi supra, qui refert ita decissum in nullius provinciae Rauennaten. 15. Septembris 1629.

33. Episcopus non potest concedere licentiam ut quis celebrare possit Missam cum Barettino in capite, sed tantum ad summum Pontifex spectat dare huiusmodi licentiam, ita Sell. d. c. 18. n. 27. referens sic resolutum sub die 16. Februarij 1619. & ego ipse de officio, & potest. parochi cap. 11. num. 36.

34. Quarundam verò Missarum, & candelarum, &c.] Vide Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Missa, Gabr. Valsq. in 3. p. tom. 3. disp. 233 num. 26. Sanch. in praecepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 40. n. 40. ubi num. 41. agit de Trinitariis sancti Amatoris, de quibus etiam Petr. Ciruelo in tract. de superstit. p. 3. c. 11. Martin. Delr. disquis. magi. p. 2. q. 4. sect. 7. Torreblanc. de Magia lib. 1. q. 28. n. 11. Et de Trinitariis S. Gregorij vide Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 4. c. 13. q. 127. Torreblanc. d. q. 28. n. 12. Hieron. Roderic. in compendio quest. regular. resol. 25. num. 8. mctipsum de officio, & potest. parochi, cap. 11. num. 29. ubi refertur quomodo dici debeant triginta Missae S. Gregorij.

35. Moneant frequenter, &c.] Vide Ferdinan. Paez Lusit. in repet. cap. Missas, de consecr. dist. 1 n. 133. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 38. n. 7. Soar. tom. 3. disp. 87. sect. 2. in dubio, circa secundam Missae diuisionem, Cened. ad Decretal. collect. 104. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 249. num. 25. & quest. regular. tom. 1. q. 43. art. 7. Henric. in sum. lib. 9. c. 25. §. 9. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 7. cap. 6. q. 4. Valer. Reginald. in praxi foripænis. lib. 10. q. 3. num. 22. Aegid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. q. 85. n. 312. Aloys. Ricc. in decis. curiae Archiep. Neapol. p. 1. decis. 152. latè Fagundez in quinque Ecclesia praecepta. prax. 1. lib. 2. cap. 3. n. 8. cum seqq. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo Parochia, & p. 1. verbo Missa, §. 6. ubi attestatur decissum non posse Episcopum cogere populum multis & pœnis, etiam in casu notabilis negligentiae, aut contumaciae ire ad audiendam Missam in parochia sua, de quo Fagundez d. cap. 3. n. 13. refert d. p. 2. alleg. 24. n. 17. ubi n. 18. aduerto Missae audiendae praeceptum adimpleri quocunque in loco audiarur, siue in propria parochia, siue in qualibet alia Ecclesia, aut loco ubi celebretur: posse tamen fieri aliunde, ut aliquis peccet non audiendo Missam in propria parochia, videlicet si nolit eam audire ex contemptu, aut quando parochus declarat ea quae parochiani scire tenentur, latius de his omnibus in meo tract. de officio, & potest. parochi cap. 11. ex num.

36. *Hac igitur omnia, &c.*] Posse Episcopum Regulares cogere ut in offertorio Missarum conuentualium, quæ Dominicis diebus in monasteriis celebrantur, declarent fidelibus, quæ festiuitates & ieiunia in illa hebdomada occurrant, ne ignorantia horum festorum, & ieiuniorum præcepta ecclesiastica à fidelibus transgrediantur, tenent Porrel. *in dubijs regul. verbo Episcopum n. 7.* Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 1. g. 43. a. 7.* vbi refert se ita vidisse obseruari à quibusdam Fratribus Ordinis Mendicantium in diocesi. Elboren. Regni Portugaliæ, refero ego ipse *d. alleg. 24. n. 21. & de officio, & potest. parochi cap. 16. n. ...*

37. Vnde festos dies & ieiunia in suis Ecclesiis annunciare nullatenus prohiberi Regulares, dicit Laurent. de Peirinis *in constit. sui Ordinis Minimorum tom. 2. constit. 7.* Pij V. n. 13. *vers. ad primum, pag. 193.* referens ita fuisse decissum sub die 2. Iulij 1620.

38. Regularibus non esse prohibitum inter Missarum solemnias vertere se ad populum, & generalem confessionem pro eo facere, atque etiam in medio Altaris sistendo eleemosynas, & oblationes ab offerentibus recipere, non autem eis licere ab Altari discedere, & per Ecclesiam circumire, resoluit Aldan. *in compendio canon. resolut. lib. 1. cap. 13. num. 3.* vbi refert se fuisse decissum in nullius prouinciæ Rauennaten. 15. Septembris 1629.

39. Regularibus nequaquam prohibitum esse Missas celebrare, & campanas pulsare in suis Ecclesiis ante celebrationem Missæ, & pulsationem campanæ in Ecclesia parochiali, idèque ordinarium minimè hoc illis prohibere posse, sed tantum monere populum ut accedat ad Ecclesiam parochialem ad S. Concilij Trid. præscriptum, tenet Ald. *d. c. 13. n. 4.* attestans ita resolutum in d. nullius prouinciæ Rauenn. 10. Ianuarij 1610.

40. Regularibus Missæ sacrificium in Ecclesia seculari de consensu Rectoris eiusdem Ecclesiæ celebrare licere, tradit Sell. *in select. canon. cap. 15. num. 8.* attestans sic decidisse S. Cong. Episcop. & Regul. sub die 10. Ianuarij 1610.

41. Regulares non posse in Sabbato sancto benedicere domos, cum non possint hoc munus extra Capitulum suum exercere, concludit Sell. *d. c. 15. n. 10.* asserens ita fuisse resolutum sub die 23. Nouembr. 1619.

16. Regulares cogere possit Episcopus ut in offertorio Missarum conuentualium in diebus Dominicis declarent fidelibus, quæ festiuitates & ieiunia in illa hebdomada occurrant.

37. Festos dies, & ieiunia in suis Ecclesiis annunciare nullatenus prohibentur Regulares.

38. Regularibus non est prohibitum inter Missarum solemnias vertere se ad populum, & generalem confessionem pro eo facere.

39. Ordinarius non potest prohibere Regularibus ne Missas celebrent, & campanas pulsent in suis Ecclesiis ante celebrationem Missæ in Ecclesia parochiali.

40. Regularibus licet celebrare Missam in Ecclesia seculari de consensu Rectoris eiusdem Ecclesiæ.

41. Regulares non possunt in Sabbato sancto benedicere domos.

DE REFORMATIONE.

DE REFORMATIONE.

Omnes Clerici sint à negotiis secularibus alieni, honestè, grauiterque se gerant, ac sanctè viuant; cum ceteri in eos suos oculos coniciant, ex iisque sumant, quod imitentur.

CAPVT I.

I. **V** I D E Gisbert. Scheuic. *de eccl. iust. vita, & moribus*, Camill. Borrel. *in sum. omnium decif. tom. 1. tit. 11. Campan. in diuers.*

1. Doctores resecuntur de vi a, & honest. clericæ agentis.

iuris canon. rub. 4. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de discipl. cleric. metipsum in collect. ad cap. 2. & per totum de vita, & honest. cleric. & de officio & potest. parochi cap. 6. & de iure ecclesiast. lib. 1. cap. 40.

a. Luxus in habitu seu vestitu.

2. *De luxu.*] De hoc in habitu, seu vestitu, aut vestium colore, vel nimio crinium, seu capillorum cultu, aut affectata compositione, dixi latè *d. tract. de iure ecclesiast. lib. 1. cap. 40. ex num. 17. cum multis seqq.*

3. Comestationes.

3. *Comestationibus.*] De comestationibus, & inhonestis conuiuiis à clericis fugiendis, *egi eod. tract. de iure ecclesiast. lib. 1. cap. 40. ex num. 51.*

4. Chorez.

4. *Choreis.*] Non licere clericis interesse choreis, & saltationibus, ne propter motus obscenos oculi eorum contaminentur, probant *cap. Presbyteri 19. dist. 1. §. 7. tit. 5. part. 1. vbi Gregor. Lop. in glos. 1. & l. 34. tit. 6. part. 1. vbi glos. 7. Vgolin. de officio Episcopi cap. 13. §. 30. n. 1. Ego ipse d. tract. de iure ecclesiast. lib. 1. c. 40. n. 61.*

5. Clericis ad aleas & taxillos ludere non licet.

5. *Aleu.*] Non licere clericis ad aleas, & taxillos ludere, probat *cap. penult. de vita, & honest. cleric. cap. cum inter dilectos, de excess. Pral. l. 57. tit. 5. part. 5. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 37. art. 1. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. quest. 90. Camill. Borrel. d. tit. 11. num. 33. Aldrete de religiosa discipl. tuenda lib. 2. cap. 16. §. 3. num. 17. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 51. vers. quod verò, Carol. de Grass. de effectib. clerical. effect. 22. Farin. in praxi crimin. p. 3. quest. 109. num. 92. cum seqq. Squillante de obligat. cleric. p. 2. num. 45. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de disciplina cleric. §. 24. Illustriss. D. Roder. à Cunha in comment. ad cap. 1. num. 1. cum seqq. 35. dist. Vgolin. d. cap. 13. §. 22. num. 2. vbi subdit hoc procedere in omnibus clericis, qui Ordine sacro initiati sunt, vel in minoribus constituti, si beneficium habeant ecclesiasticum, & num. 3. quod nec per alium ludere possunt, & in fine restringit vbi animi gratia secretò, & modicè luderent absque scandalo, & §. 23. num. 1. resoluit peccare mortaliter clericos prædictos, qui aleis, & taxillis ludunt, refero ego ipse *d. tract. de iure eccles. lib. 1. cap. 40. n. 66. cum seqq.**

6. *Necnon secularibus negotiis fugiendis.*] De his omnibus latè *egi d. tract. de iure ecclesiastico, lib. 1. cap. 40. à num. 83. vsque ad num. 131.*

7. Subditus non potest à correctione quam superior contra illum facit, appellare.

7. *Nec appellatio executionem, &c.*] Subditum non posse à correctione, quam superior contra illum facit, appellare, probat *cap. ad nostram 3. de appellat. Innoc. in cap. vnic. vbi Bald. num. 2. Abb. num. 7. & 8. Alex. de Neuo num. 13. & 14. Rebuff. tom. 3. ad leges Gallie, tit. de appellat. art. 7. glos. 2. num. 24. vers. vndecimo, Petr. Gregor. in tract. de appellat. lib. 2. cap. 10. num. 7. vers. in Gallia, Sigism. Scacc. eod. tract. quest. 17. limit. 26. num. 9.*

Qualitates assumendorum ad Ecclesias cathedrales, qui vita bona, & Ordine sacro pradii esse debent, ac tales, qui ceteros docere valeant, quæ probari debent testimonijs, &c.

CAPVT II.

1. **V**ide Salzed. ad Bernard. cap. 25. litt. A. vers. & non solum, Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 8. q. 5. num. 5. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 7. cap. 6. à num. 37. Franc. Leo. in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 3. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 1. tit. 1. cap. 5. à n. 4. & p. 2. alleg. 1. & constit. Gregorij XIV. incip. Onus Apostolica, sub dat. Romæ die 1. Maij 1590. quam refert Quarant. in summa Bullarj, verbo electio. pag. 309. Processum Inquisitionis faciendæ super qualitatibus ordinandorum ad Cathedrales de mandato S. D. N. Urbani VII. confectum posui d. cap. 5. post num. 4. secundum Lugdunen. impressi.

2. *Verum etiam in sacro Ordine antea, &c.* Oportere promouendum ad Episcopatum in sacro Ordine antea saltem sex mensium spatio constitutum fuisse per hoc decretum, tradunt Vgolin. de officio Episcopi cap. 1. §. 2. num. 1. Franc. Leo d. cap. 3. num. 9. Campan. d. rub. 7. cap. 6. num. 45. Sed per dictam constitut. Gregorij XIV. quæ vitur plurali numero, oportere omnibus sacris initiatum fuisse ante sex menses, aduertit Campan. in d. suo diuers. for. iuris canon. rub. 11. cap. 7. num. 8. quem refero d. alleg. 1. num. 37.

3. Si sacerdotium non præcesserit, validam tamen esse Ordinis Episcopalis collationem, etenim præposteratio in collatione Ordinum non vitiat, licet executionem impediatur, tenent glos. & Doctores in cap. sollicitudo §. 2. dist. Rendina in promptuario recept. sensens. tom. 1. tit. 38. num. 6. Fornar. de sacram. Ordinis, cap. 6. num. 5. Campan. in d. diuers. fori iuris canonici, rub. 10. cap. vnic. num. 3.

4. Contra glos. fin. in cap. vnic. de clerico per saltum prom. Syluest. in summ. verbo Ordo 2. num. 1. Borgal. de irregular. part. 5. sub rub. de clerico per saltum promotio num. 3. Sà in aphor. verbo Ordo, num. 25. Maiol. de irregular. lib. 4. cap. 12. num. 3. Henriq. in summ. lib. 10. cap. 7. §. 1. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 24. litt. A. vers. inter promotos, Azor. in instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 30. quæf. 9. Illustriiff. D. Roderic. à Cunha in comment. ad d. cap. sollicitudo num. 16. existimantes Episcopalem Ordinem non suscipere, qui sacerdotio caret.

5. *Scientia verò, &c.* Vide Petr. Alphons. de Vasconcellos in harmonia rubr. iuris canon. sub tit. de etate, & qual. n. 4. Henriq. in summ. lib. 10. c. 16. §. 2. litt. R. & cap. 33. §. 2. & lib. 14. c. 9. §. 1. vers. gradu. Menoch. de arbit. casu 425. num. 35. Cened. ad Decretum collect. §. 1. num. 4. ad fin. Gonzal. ad reg. 8. Cancel glos. 4. num. 67. Azor. in instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 28. quæf. 9. & lib. 6. cap. 6. quæf. 1. Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 34. dub. 24. Valer. Reginald. in praxi fori penitens. lib. 30. tract. 3. num. 171. Campan. in diuers. iuris canon.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Promouendus ad Episcopatum debet esse constitutus in sacro Ordine antea saltem sex mensium spatio.

3. Episcopalis Ordinis collatio valida est etiam si sacerdotium non præcesserit.

5. In Episcopum promouendus debet esse Doctor, aut licentiat. in S. Theologia, vel iure Canonico, aut saltem publico alicuius Academiæ testimonio idoneus ad alios educandos repletus.

rub. 3.

rub. 3. c. 4. n. 1. cum seqq. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 4. & n. 33. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 1. c. 9. §. 2. m. scriptum d. alleg. 1. num. 24. & in collect. ad cap. cum in cunctis num. 20. de elect.

6. Gregorius XIV.

6. Addit præterea præfata constitutio Gregorij XIV. huiusmodi Conciliari dispositioni, ut peculiaris circa doctrinam promouendi ad Episcopatum diligentia adhibeatur, ita quoddam priuilegium Doctoratus, aut Licentiatuæ nemini suffragetur, sed de eorum etiam doctrina diligens fiat inquisitio, nisi ex aliqua publica functione illud notorium esset.

7. Clemens VIII.

7. Sed postmodum Clemens VIII. peculiari sub decreto statuit quoddam ad Episcopatum Italiæ assumendi in Vrbe coram ipso, & S. Congregatione Cardinalium, aliorumque grauium, & peritorum Prælatorum, ac virorum: in Gallia verò, & Hispania coram S. R. E. Cardinalibus Legatis ibi existentibus, & Legatis deficientibus coram Sedis Apost. Nunciis, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis de speciali Papæ mandato assistentibus aliis Prælati, & Iurisperitis, ut huiusmodi negotij grauitas requirit, se examini subiciant, qui approbati, & non alias ad Ecclesiæ regimina admittantur, refero ego ipse *d. alleg. 1. num. 25. & in collect. ad d. cap. cum in cunctis num. 20. me citato Labor. var. lucubr. tom. 1. tit. 4. cap. 16. num. 19.*

8. Inquisitio processus Regularium quomodo faciendâ cum ad Ecclesias cathedrales promouendi fuerint.

8. *Quod si Regularis fuerit, &c.* Quomodo autem faciendâ sit inquisitio processus Regularium cum ad Ecclesias cathedrales promouendi fuerint, dicitur in *d. constit.* Gregorij XIV. in *vers. quod autem, & in formula processus formandi iuxta mentem S. D. N. Urbani VIII. relati per me d. p. 1. tit. 1. cap. 5. post num. 4. sub rub. quid seruandum si promouendus sit Regularis.*

9. Religiosus potest in Episcopum eligi.

9. Posse enim Religiosum in Episcopum eligi, probat *cap. penult. in fine, de vita, & honest. cleric. cap. nullus Religiosus, de elect. lib. 6.* dum tamen suus superior consentiat ei acceptanti electionem de se factam, aliter Monachus non potest consentire, *glos. in d. cap. nullus, & in cap. si Religiosus, & in cap. quam sit, eod. tit. de elect. in 6.* Illustriss. D. Roder. à Cunha in *comment. ad cap. bene num. 2. dist. 61.*

10. De natalibus, ætate, & moribus, qui requiruntur in promouendis ad Ecclesias cathedrales, dictum est *sup. sess. 7. de reform. cap. 1.*

Distributiones quotidianæ creandæ ex tertia parte quoruncunque fructuum, quoruncunque beneficiorum; portiones absentium cedunt pps locis arbitrio Episcopi, nisi actum ministrent in Ecclesia curata extra ciuitatem, &c.

CAPVT III.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. *V*lde Couarr. *lib. 3. var. cap. 13. num. 7.* Nauarr. *de orat. miscel. §. 9. n. 6. & miscel. 14. num. 51.* Henriq. in *sum. lib. 7. de indulgens. cap. 39. §. 3.* Zerol. in *praxi Episcop. p. 1. verbo distributiones, §. 4.* Azor. *instit. moral. p. 2.*

p. 2. lib. 7. cap. 7. q. 8. Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 2. num. 430. cum seqq. Monet. de distribut. quotid. p. 3. q. 6. num. 29. Anton. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesie existent. lib. 4. cap. 15. Raguc. de voce canon. in Capitulo, quest. ult. Rot. decis. 712. p. 1. recent. metipsum in tract. de Canonic. cap. 21. num. 23. cum seqq. & supra sess. 22. de reformat. cap. 3. satis dictum est de materia huius decreti.

2. Ex fructibus, & prouentibus, &c.] Vide Nicol. Garc. d. p. 3. c. 2. m. 477. dicit quoddam debent esse fructus illius Ecclesie, in cuius choro sedem habent hæ dignitates, secus verò si nullos fructus percipiant istæ dignitates ex illis Ecclesiis, in quibus sedem habent in choro, tamen nunquam fecerunt residentiam, & habent proprium districtum, in quo suam iurisdictionem exercent, & num. 467. refert decisum huiusmodi detractionem ex fructibus esse faciendam, non secundum taxam antiquam, prout in libris Capitulorum, sed secundum veram eorundem fructuum æstimationem, iuxta valorem currentem.

3. Concilium in præfenti non adimere distributiones creatas ex annuierariis, & aliis communibus ministeriis, censuit Rot. in Hortolan. Canonicatus 10 Iunij 1619. coram bonæ mem. Remboldo.

4. Omnium dignitatum, &c.] Obtenentem in Cathedralibus, & Collegiatis dignitatem, licet vocem in Capitulo non habeat, nec distributiones quotidianas cum cæteris participet, detractioni tertiæ partis fructuum esse obnoxium, refert decisum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 481. vbi num. 483. attestatur patiter resolutum non comprehendi sub hoc decreto dignitates, quæ etsi locum habeant in choro, nullas tamen habent distributiones quotidianas, nec sufficientes præbendas, vel fructus tenues, quæ retineri possunt cum Canonicatibus, vbi est consuetudo absque alia dispensatione, vt cap. 1. de consuet. lib. 6. nec illis vnire Ecclesias parochiales ad augendos fructus distributionum quotidianarum Episcopum posse. Vide posita ad d. c. 3. sess. 22. de reform.

5. Sed fabrica Ecclesie, &c.] Hoc decretum dum decedit portionem distributionum iis contingentem, qui non interfunt, applicari debere fabricæ Ecclesie quatenus indigeat, vel alteri pio loco, arbitrio ordinarij, loqui de distributionibus extraordinariis, & impropriis, quæ de redditibus particularibus dignitatum, personatum, & officiorum constituuntur lucrificandæ ab eis solis, qui huiusmodi beneficia habent, implendo officia & seruitia diuina eis ab Episcopo præscribenda, & designanda: aliud verò decretum, quod habetur supra sess. 21. de reformat. cap. 3. dum tenet huiusmodi portionem distributionum interessentibus accrescere, intelligi de distributionibus ordinariis, & propriis, quæ constituuntur de fructibus communibus lucrificandæ ab obuentibus communiter officia diuina, referunt Nau. de orat. miscel. 59. num. 9. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 16. num. 25. Galet in margar. casuum conscient. verbo officium diuinum pag. 190. Azor. d. part. 2. lib. 7. cap. 7. quest. 8. Monet. d. quest. 6. num. 29. Campan. in diuers. iur. canon. rub. 7. cap. 6. n. 15. vers. consulti. Aliam concordiam assignant Garc. d. cap. 2. num. 465. Rot. in Astoricep. residentia 6. Iulij 1616. coram R. D. meo Coccino Decano,

E e

impressa

3. Detractio tertiæ partis fructuum conuertenda in distributiones creatas in annuierariis.

3. Non adimit distributiones creatas in annuierariis.

4. Dignitatem obtinentem in Cathedrali, vel Collegiata, licet vocem in Capitulo non habeat, nec cum cæteris distributiones participet, detractioni tertiæ partis fructuum esse obnoxium.

5. Loquitur de distributionibus extraordinariis, & impropriis.

impressa post tract. de distrib. quotid. Alexandri Monetæ, & per Farin. d. decis. 712. p. 1. recent. cuius memini de officio. & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 5.3. num. 154.

6. *Cura animarum imminet.*] Secus si tantum iurisdictionalis; si vero est unita, fit locus cap. extirpanda, § qui vero, de præbend. & tunc cum visitauerit suam iurisdictionem, lucrabitur præbendam, & fructus, non autem distributiones quotidianas, ita refert decifum Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 335.

7. Non comprehenditur Canonici habentes Ecclesias parochiales, non tamen Canonici annexas.

7. *Habeatur.*] Non comprehenduntur Canonici habentes Ecclesias parochiales, non tamen Canonici annexas, seu unitas, qui si in Parochialibus resederint, & fuerint privilegiati ad perceptionem fructuum, exceptis distributionibus quotidianis, iuxta Bullam Pij V. vel ex indulto Apost. non poterunt optare neque domos canonicas, neque Canoniciatum presbyteralem, & similia, & non habeantur pro præsentibus, sed tantum sunt privilegiati ad percipiendos fructus, & id quando scilicet extat consuetudo, vel statutum, quo absentes non possunt optare, secus, quo absentes possunt optare, ita refert decifum Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 337.

In Cathedrali, vel Collegiata, etiam Regulari, mancipatus non habeat vocem in Capitulo, nisi sit Subdiaconus; oneribus subeundis per se infra annum sint quique idonei.

In posterum promissio fiat solis habentibus integre aetatem, &c.

C A P V T I V.

9. Doctores referunt de materia huius cap. quoad primam partem agentes.

1. *V*ide Rebuff. in tract. nominat. q. 8. num. 3. Nauarr. consil. 7. de cleric. non resident. in nouis, Villar del patronado de Catalayud. part. 7. §. 1. num. 15. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 8. art. 6. & tom. 2. quest. 51. art. 5. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore ecclesiast. decis. 564. in 1. edit. aliis resc. 486. in 2. edit. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 19. §. 3. num. 1. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 11. quest. 10. latè Monet. de distrib. quotid. p. 2. quest. 10. num. 2. cum seqq. ubi multipliciter ampliat, Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 7. Nicol. Garc. de benefic. part. 3. cap. 4. à num. 24. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 1. cap. 10. quest. 61. in fine. Rot. decis. 600. num. 4. in 1. collect. nouiss. Farin. aliis part. 4. diuers. metipsum in tract. de Canoniciis, cap. 37. Ludouic. Miranda in man. Prælator. tom. 2. quest. 13. art. 5. conclus. 5. Paul. Laymann in canon. quest. de Prælat. ecclesiast. quest. 28. respons. 2. & quest. 181. respons. 3. Rague. de voce canon. in Capitulo, quest. 24. Sebast. Cæf. in relect. de eccles. hierarchia, disputat. 2. §. 1. num. 21. Iul. Lauorin. variarum lucubrat. tom. 1. titul. 4. cap. 15. ex num. 33. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disput. 5. quest. 8. num. 8. Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 1. titul. 8. ex num. 1. Sell. in selectis canonicis, cap. 2. per tot.

2. Procedere

1. Procedere non modò in omnibus actibus expediendis, qui capitaliter expediuntur, sed etiam in electionibus, & minus in Synodo huiusmodi Canonicum vocem consultivam, neque assentientiam, aut sedem in Capitulo habere posse, refert decisum Nicol. Garc. d.p.3. cap.4. num.25.

3. Procedere quoque in Canonicis habentibus vocem ratione canoniz, tenet Monet. d.p.2. quest. 10. à num. 1. quem refero de Canon. c.37. num.7. non autem in habentibus alio iure, puta privilegio, statuto, fundatione, vel consuetudine, quia licet Subdiaconi non sint, vocem in Capitulo habere, resoluunt Fr. Emman. d. tom.2. q.51. art.1. Nicol. Garc. in addit. ad d.p.3. c.4. n.31. Portel. in dub. regular. verbo electio num.6. Sigism. à Bononia de elect. dub.91. num.2.

4. Vocem in Capitulo aliquo pacto acquirere, seu præscribere non posse Canonicum donec in sacris fuerit constitutus, tenet Sell. in selectis canon. cap. 2. num. 3. vbi testatur sic fuisse decisum sub die 10. Aprilis 1602.

5. Canonicum in Collegiata licet possit esse in ætate quatuordecim annorum, nihilominus nisi sit in 22. anno, non posse habere vocem in Capitulo, dicit Sell. d. cap. 2. num.4. attestans ita fuisse resolutum sub die Augusti 1621.

6. Canonicum à Sede Apost. super ætate dispensatum non prius cogendum esse ad sacros Ordines promoueri, quàm ad 22. annos peruenerit, refert decisum Garc. d.p.3. c.4. n. 17.

7. Canonicos supranumerarios, qui privilegio Apost. in aliqua Cathedrali recipiuntur, cum eo quodd solùm participant de distributionibus quotidianis, & nullam obtineant præbendam, sed ad primam vacantiam iuxta eorum prioritatem admittantur, non teneri habere maiorem ætatem quàm 14. annorum, dummodo non optent nisi cum ætate requisita, resoluit Sell. d. c.2. n.5. vbi ait sic fuisse decisum in Venafren. 13. Martij 1603.

8. Archidiaconus, ad quem de consuetudine Ecclesiæ spectat absente Decano conuocare Capitulum, & in eo proponere, ac resolutiones accipere, id potest etiam si non sit in sacris, cum iste sit actus iurisdictionis, qui competit Archidiacono etiam in sacris non constituto, & ad Decanum non spectat ratione ordinis, sed antiquitatis, & superioritatis, ita refert decisum Garc. d.p.3. c.4. n.26.

9. Prælati Ecclesiæ collegiatæ, etiam si sacris Ordinibus careat, præsentiam, ac vocem in Capitulo competere, resoluunt Villar. del patronado de Calasajud. p.7. §.1. num.15. Raguc. de voce canon. in Capitulo quas.5. n.3. & quas.24. n.3. Nicol. Garc. in addit. ad d.c.4. sub n.26. vbi subdit in illis non procedere hoc decretum, refero ego ipse d. tract. de Canon. cap.47. num.11.

10. Decanis, seu Prioribus (licet possint conuocare Capitulum, & in eo proponere, ac resolutiones accipere, etiam si in sacris constituti non sint, vt refert decisum Garc. d. cap.4. num.26.) non licere dare vocem in Capitulo ante dispositione Concilij in præ-

1. Canonicus non Subdiaconus nec vocem consultivam in electionibus, & in Synodo habent.

3. Procedit in Canonicis habentibus vocem ratione canoniz.

4. Canonicus in sacris non constitutus vocem in Capitulo aliquo pacto acquirere, seu præscribere non potest.

5. Canonicus in Collegiata nisi sit in sacris vocem in Capitulo non habet.

6. Canonicus à Sede Apost. super ætate dispensatus non prius cogendus ad sacros Ordines promoueri quàm ad 22. annos peruenerit.

7. Canonicus supranumerarius an habeat vocem in Capitulo.

8. Præfatus Capitulum etiam si non sit in sacris, in eo proponere, ac resolutiones accipere potest.

9. Prælati Ecclesiæ collegiatæ etiam si in Ordinibus careat præsentiam, ac vocem in Capitulo competit.

10. Decanis, seu Archidiaconis primis dignitatibus non licet dare vocem in Capitulo, licet in eo proponere & valere.

senti, attestatur resolutum Garc. in *addit. ad d. c. 4. sub n. 26.* provt refero *d. srat. de Canon. cap. 37. n. 12.*

11. Dispensatur à Papa in ætate ad obtinendum Canonatum in Cathedrali vocem in Capitulo habet.

11. Dispensatum à Papa in ætate pro obtinendo Canonatu in Cathedrali vocem in Capitulo habere existimauit Sell. *d. cap. 2. num. 9.* attestans ita fuisse decisum in Reatina 10. Iulij 1617. & in Montispolitani 13. Ianuarij 1629. & in S. Miniati 15. Septembris eiusdem anni, & harum decisionum memini *d. tract. de Canon. cap. 37. num. 13.* vbi tamen subdidi ex Rot. in Senen. Archipresbyteratus 23. Iunij 1606. coram bonæ mem. Card. Lancellotto iun. contrarium esse tenendum vbi dispensatio non esset sufficiens.

12. Præbendas duas in eadem Ecclesia obtinens duas voces in Capitulo habere debet.

12. Obtinentem ex legitimo titulo in eadem Ecclesia duas præbendas, vel præbendam, & dignitatem, duas voces in Capitulo habere debet, resoluunt Cou. *lib. 3. var. cap. 13. n. 6.* Hoied. *de incompat. benefic. p. 1. c. 12. à n. 15.* & saltem stante consuetudine admittit Monet. *de distribut. quotid. p. 2. q. 4. n. 14.* Rot. in Oriolen. Canonicius 11. Martij 1619. coram bonæ mem. Remboldo.

13. Beneficiari Ordines suscipere repositos intra annum tenentur.

13. *Id vero qui dignitates, &c.]* Vide Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 8. quas. 11.* Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 2. quas. 51. art. 5.* Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verbo Canonici, §. 2.* Monet. *de distribut. quotid. p. 2. q. 19. n. 9.* Nicol. Garc. *d. cap. 4. n. 10. cum multis seqq.* metipsum *d. tract. de Canon. cap. 16. per totum.*

14. Comprehen dit beneficia, quæ Ordinem requirunt extra Ecclesiam cathedralem vel collegiatam existentia.

14. Et comprehendere hoc decretum etiam beneficia, quæ Ordinem requirunt extra Ecclesiam cathedralem, vel collegiatam existentia, resoluunt Aloys. Ricc. *d. resol. 486. n. 12.* Nicol. Garc. *d. cap. 4. à n. 13. & in addit. n. 15.* refert decisum comprehendendi sub hoc decreto Capellaniam requirentem certum Ordinem.

15. Capellania quæ requirit certum Ordinem comprehenditur sub hoc decreto.

15. Capellaniam si requirit certum Ordinem comprehenditur sub hoc decreto vt obtinentes beneficia teneantur intra annum suscipere Ordines repositos, refert decisum Nicol. Garc. *in addition. ad d. cap. 4. num. 12.*

16. Capellania non potest conferri illi, qui non est illius ætatis vt infra annum ad Ordinem requisitum promoueri possit.

16. Capellania de iure patronatus laicorum, cui est iniunctum onus dicendi Missas personaliter, vel Euangelium, vel Epistolam cantandi, non potest conferri ei, qui non est illius ætatis, vt infra annum ad Ordines promoueri possit, idem si in fundatione dictum fuerit quod obtinens esset Sacerdos, Diaconus, vel Subdiaconus, ita refert decisum Garc. *in addit. ad p. 7. c. 1. n. 99.*

17. Capellania sacerdotalis.

17. Capellania est sacerdotalis, ita vt possit conferri ei, qui intra annum, valeat promoueri ad sacerdotium, si in eius fundatione dictum sit quod ad eam debeat presentari unus Capellanus si de genere testatoris aliquis Presbyter inueniatur, alius quicumque alius sit Sacerdos, qui Capellanus teneatur facere singulis annis anniuersarium pro anima testatoris, & teneatur Missas, & alia diuina officia celebrare in eadem Capella in extra facultatem, & possibilitatem fructuum, & reddituum. Ad decisi. Mantice 119. vbi fit differentia inter Presbyterum & Sacerdotem, fuit dictum non applicari ad casum, cum illa loquatur de obseruantia subsequuta, in qua principaliter se fundat decisio, ita Sell.

d. cap. 2.

d. capis. 2. numer. 10. attestans sic fuisse decusum in Salernitana 11. Ianuarij 1620.

18. Vocem in huiusmodi Ecclesijs, &c.] Actiuam scilicet, quæ simpliciter, & absolute vox dicitur, non autem passiuam, vt per Garc. in addit. ad d. p. 3. cap. 4. sub num. 15. quem refero d. tract. de Canon. cap. 16. num. 18.

18. Vox simpliciter & absolute de adiuua intelligitur.

19. In subdiaconatu Ordine, &c.] Non sufficere quodd quis Ordinem requisitum suscipiat ante legitimam ætatem, ne videatur ex delicto suo assequi quod sine illo non fuisset assequutus, resoluunt Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 23. art. 12. Hieron. Roder. in compendio quest. regul. resol. 15. num. 24.

19. Canonici ex Ordine subdiaconatus suscepto ante legitimam ætatem vocem in Capitulo non habet.

20. Iusto impedimento cessante.] Exemplificat Monet. de distribut. quotid. p. 2. quest. 19. num. 8. cum gloss. verbo iusto impedimento, in cap. commissi, de elect. lib. 6. in infirmitate totius illius anni, vel si absens erat Episcopus, & commendatitiæ litteræ haberi non potuerunt, vel cum Episcopus ordinare noluit, aut denique addi posse sentit si absens fuit causa studiorum de licentia Episcopi saltem quoad effectum vitandi alias pœnas præter amissionem dimidiæ distributionum. Ego ipse d. tract. de Canon. cap. 16. num. 11. Et refert Aloys. Ricc. d. resol. 486. num. 6. pœnam canonicam præscriptam his, qui ultra annum sacerdotium non perceperint, non habere locum in Rectore, qui intra annum à die adeptæ possessionis, vel intra tempus legitimè ei prorogatum comparuit, & se promoueri petiit, offerendo quantum in se erat, se paratum suscipere sacerdotium, & Ordines, & tamen ordinarij propter illiteraturam, vel aliam causam eum promouere noluit, & num. 8. asserit decusum, parochum si eo morbi genere teneatur, vt ad functionem sacerdotij, & res diuinas per se obeundas minime idoneus esse videatur, non teneri, durante dicto morbi genere se initiari facere.

20. Impedimentum quod requiratur vt Canonici Ordinem requisitum infra annum suscipere non teneatur.

21. Infra annum, &c.] Computandum scilicet à die habitæ possessionis, dummodo per prouisum non steterit quominus antea possessionem perceperit, ita ego ipse d. tract. de Canon. cap. 16. num. 7. vbi refero decusum in Veronen. 13. Septembris 1631.

21. Annus quo Canonici Ordinem requisitum suscipere teneatur, computandus à die habitæ possessionis.

22. Aliquin pœnas incurrant, &c.] Pœnam priuationis dimidiæ partis distributionum, quam incurrunr Canonici, & alij intra annum requisitos Ordines non suscipientes, intelligendam de iis dumtaxat distributionibus, quæ propriè & strictè distributiones quotidianæ dicuntur, nempe quæ dantur iis, qui horis, seu officiis ordinariis interfunt, de quibus loquitur Clem. vt ij, de astate & qualis. non autem de extraordinariis distributionibus, quæ dantur pro funeribus, seu anniuersariis defunctorum, & alijs huiusmodi, quæ largè & generaliter distributiones dicuntur, resoluit Monet. de distrib. quotid. p. 1. quest. 3. num. 12. nisi distributiones funeralium, seu anniuersariorum sint vnitæ cum horis, Garc. in addit. ad d. p. 3. cap. 4. sub num. 15. quem refero d. tract. de Canon. cap. 16. num. 13. vbi num. 14. resoluo pœnam præfatam priuationis dimidiæ partis distributionum intrare, quamuis reliqua dimidia, quæ superest, non sufficiat ad sustentationem,

22. Pœna priuationis dimidiæ partis distributionum, quam incurrunr Canonici requisitos Ordines non suscipientes, quæ.

& num. 15. etiam quamvis iste non promotus interfuit diuinis, & officium recitet.

23. Canonicus non promotus infra annum potest aliiis poenis quam priuationis puniri.

24. Parochus an, & quando, & sub quibus poenis teneatur suscipere sacerdotium.

25. Prouisio de beneficiis non est facienda nisi iis, qui iam aetatem & ceteras habilitates integre habere dignoscantur.

23. Non promotum infra annum ad requisitos Ordines posse aliiis poenis quam priuationis puniri, colligitur ex d. Clem. vi ij, & decusum fuisse testatur Garc. d.p. 3. c. 4. n. 16. quem refero d. c. 16. n. 20. vbi subdo priuationem non incurri ipso iure, & non licere Episcopo ad huiusmodi priuationem procedere absque solemnitate à Concilio requisita.

24. An verò, & quando, & sub quibus poenis teneantur parochi suscipere sacerdotium infra annum à sibi commissi regiminis tempore numerandum, dixi latè de officio, & potest. parochi cap. 5. per tot.

25. Nec aliis in posterum fiat promissio, &c.] Vide Nau. conf. 45. in antiq. aliis conf. 10. in nouis, sub iii. de temporib. ordin. & conf. 2. aliis 8. de praxib. Paul. Comitoli. respons. moral. lib. 6. quaest. 64. num. 2. Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 34. dub. 24. in fine, Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 1. cap. 9. quaest. 51.

Dispensationes committenda extra Curiam Rom. ab ordinariis videantur, nec gratiosa effectum habeant, nisi Episcopus cognouerit summarie.

CAPVT V.

1. Doctores de materia cap. agentet.

1. Vide Seraphin. decis. 1072. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 3. cap. 16. §. 3. num. 11. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. c. 2. n. 49. Monet. de commut. vltim. volum. cap. 7. n. 30. cum seqq. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 35.

2. Dispensationes, & commutationes vltimarum voluntatum committi possunt Abbatibus, & aliis Prælatibus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem.

2. Committantur ordinariis, &c.] Etiam Abbatibus, & aliis Prælatibus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem, ac proprium districtum, committendas esse dispensationes, seu commutationes vltimarum voluntatum, quas eorum subditi à Sede Apostol. impetrant, resoluunt Garc. de benefic. p. 9. c. 2. n. 147. Flores de Mena var. lib. 3. quaest. 24. num. 22. Monet. d. c. 7. n. 34. vbi n. 44. testatur stylum curiæ nunc habere vt huiusmodi commissiones nunquam hisce Prælatibus, aut eorum vicariis, sed ordinariis locorum, aut iis deficientibus fiant Episcopis, seu ordinariis vicinioribus.

3. Dispensationes matrimoniales quando inferioribus possunt committi.

3. Dispensationes matrimoniales, & aliæ quæcunque quæ subditis inferiorum Episcopis à Sede Apost. conceduntur, si eas extra Romanam curiam committi contigerit, & illi inferiores nullius diocesis existant, & iurisdictionem quasi Episcopalem habeant, eisdem inferioribus, non autem vicinioribus Episcopis sunt committendæ, ita refert decusum Nicol. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 142.

4. Dispensationes matrimoniales Priori sunt committendæ si Prioratus sit nullius diocesis.

4. Dispensationes matrimoniales, & alia huiusmodi Priori sunt committendæ si Prioratus sit nullius diocesis, & quasi Episcopalem iurisdictionem habeat, ita refert decusum Nicol. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 144.

5. Dispensa

5. Dispensationes matrimoniales, & litteræ in forma Dignum sunt committendæ illi, cui mandata est iurisdicção, visitatio, correctio, & superioritas, etiam quoad institutionem, præsentationem, & nominationem, ita refert decisum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 145.

6. *Expressas preces subreptionis, &c.*] An & quando taciturnitas veri, aut expressio falsi vitiet gratiam, vide latè Monet. d. tract. de commut. vltim. volunt. cap. 6. num. 114. cum multis seqq.

7. Ordinarius, qui ex vi Concilij in præsentem debet cognoscere extrajudicialiter an dispensatio careat vitio subreptionis, & obreptionis, teneri citare partem, resoluit Aloyf. Ricc. in praxi aucta resol. 50.

5. Dispensationes matrimoniales, & litteræ in forma Dignum sunt committendæ illi, cui mandata est iurisdicção, visitatio, &c.

6. Taciturnitas veri, & expressio falsi an & quando vitiet gratiam.

7. Ordinarius, qui debet cognoscere extrajudicialiter an dispensatio careat vitio subreptionis, tenetur citare partem.

Vltima voluntates circumspiciendæ commutanda.

CAPVT VI.

1. **V**Idetur in specul. testam. gloss. 1. rub. n. 24. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. quæst. 125. art. 9. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 558. & in decis. curia Archiep. Neapol. decis. 171. p. 4. Franc. Leon. in thesaur. fori eccles. p. 2. cap. 1. num. 50. Mari. Anton. var. resol. lib. 1. resol. vlt. casu 40. latè Monet. in tract. de commut. vlt. volunt. cap. 5. cum tribus seqq. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 83.

2. *Quæ non nisi ex iusta, & necessaria causa, &c.*] Ergo vtrumque copulatiue requiri ad causam huiusmodi commutationum, quod nimirum simul sit iusta & necessaria, ex hoc loco colligit Monet. d. tract. de commut. vltim. volunt. c. 6. n. 86. cum seqq. & num. 110. apertè docet quamlibet de per se sufficere, respondens ut cum sit commutatio ex causa necessaria, illa necessitas iusta, hoc est, non iniusta esse debeat, vel potius illa ut causa commutationis non solum possit esse necessaria, sed & quævis alia iusta, hoc est, probabilis, seu rationabilis.

3. Inter iustas causas, ob quas Episcopus vltimas defunctorum voluntates commutare potest, illa prima est quando pecunia legata ad aliquem vsum non sufficeret, quia tunc in alium vsum per Episcopum conuerti posse, resoluit Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 558. vers. tertia causa, Bertach. in tract. de Episcopo lib. 4. part. 4. num. 71. Roch. de Curte de iurepatr. verbo construxit. q. 11. Lambert. in simili tract. lib. 1. p. 1. q. 4. art. 12. Monet. d. cap. 5. num. 330. Ego ipse d. alleg. 83. num. 7.

4. Secunda causa est, quando vsum legatus non potest adimpleri, tunc enim Episcopum posse quæcunque legata pia in alios pios vsum conuvertere, resoluit Guidopap. decis. 556. Aloyf. Ricc. d. collect. 558. vers. prima. Monet. d. cap. 5. num. 322. Ego ipse d. alleg. 83. num. 8.

5. Tertia causa est, si monasterium in certo loco testatoris iussu constructum non potest, tunc enim Episcopum, ut alibi construat, efficere posse, tenet Gambarupt. de officio, & potest. Legati à latere, lib. 6. à num. 223. Aloyf. Ricc. d. collectan. 558. in fine, ego ipse d. allegat. 83. num. 10.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Causa iusta, & necessaria copulatiue requiritur ad commutationem vltimarum voluntatum.

3. Pecunia legata ad aliquem vsum quando non sufficit potest Episcopus commutare.

4. Vsum legatus quando non potest adimpleri, Episcopus conuertit in alium pium vsum.

5. Monasterium quando in certo loco testatoris iussu constructum non potest, tunc Episcopus ut alibi construat efficere potest.

6. Legatum quando esset solum ad vnum vsum non ita necessarium, tunc potest Episcopus in alium vsum pium eidem Ecclesie magis necessarium commutare.

7. Episcopus pro vna tantum vice, & ad tempus potest eum consensu hæredis voluntatem defuncti alterare.

8. Episcopus potest in alio loco testatoris exequi voluntatem, quando Ecclesia, ad cuius fauorem illa emanauit, negligens est.

9. Episcopus potest commutare defunctorum voluntates si vergeat aliunde necessitas commutandi, neque adiri potest Papa.

10. Cardinales, Abbares, Vicarius Episcopi, Capitulum Sede vacante an possint commutare.

6. Quarta causa est, quando legatum esset factum ad vnum vsum non ita necessarium, quia tunc posse Episcopum in alium vsum pium eidem Ecclesie magis necessarium commutare, asserunt Aloyf. Ricc. d. collect. 1. 270. versum *summa sexto*, Marc. Anton. Genuenf. in *praxi Archiep. Neapol. cap. 19. in ult. impress. & in pract. eccles. q. 213*. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 61. num. 5, Mart. de iurisdic. p. 4. casu 74. num. 10. & 11. Monet. d. cap. 5. num. 354. Ego ipse d. alleg. 83. num. 12.

7. Quinta causa est, quando pro vna tantum vice, & ad tempus commutatio faciendi esset, tunc enim posse Episcopum cum consensu hæredis voluntatem defuncti alterare, tradunt Mari. Socin. in *tratt. de oblat. libel. num. 19*. Cuch. in *stituti. maior. lib. 2. tit. 9. n. 62*. Vgolin. d. cap. 61. num. 7. citati à Gutier. consil. 1. num. 19. qui contrarium tenet, Monet. d. cap. 5. num. 332. Aloyf. Ricc. d. collect. 558. versum *quinta*. Ego ipse d. alleg. 83. num. 14. vbi post Nicol. Garc. aduerto hoc non posse procedere attenta dispositione Conc. Trid. sess. 25. de reform. cap. 5. quod prohibet Episcopis tollere etiam cum consensu patroni qualitates in fundatione beneficiorum appositæ.

8. Sexta causa est, quando Ecclesia, ad cuius fauorem emanauit defuncti voluntas, negligens est, data enim huiusmodi negligentia posse Episcopum in alio loco, seu alio modo testatoris exequi voluntatem, dicunt Lap. alleg. 87. post num. 4. Monet. d. cap. 5. num. 335.

8. Septima causa est, si vergeat aliunde necessitas commutandi ultimis defunctorum voluntates, neque adiri possit summus Pontif. tunc enim posse Episcopum illam commutare multis probat Monet. d. cap. 5. à num. 348. vbi num. 352. ampliatur procedere, quamuis tunc pateat recursus ad Nuncium Sedis Apost. seu Legatum etiam de latere.

10. Episcopi.] An & quando Episcopus respectu subditorum Prælati inferioribus suæ diocesis possit defunctorum voluntates commutare, vide Monet. d. cap. 5. à num. 381. & præcipue à num. 389. Et de Cardinalibus in suis titulis, Abbatibus, Vicario, Episcopis, & Capitulo Sede vacante, nuncupatim agit idem Monet. d. cap. 5. num. 427. 452. 454. & 484.

in appellationibus, &c. seruetur tenor cap. Romana, de appellat. in 6.

C A P V T VII.

1. Doctores de materia huius cap. agentes.

1. Vide Lancell. de attent. p. 2. cap. 10. in prefat. q. 5. num. 165. Soar. de Pace in *pract. tom. 2. p. 5. cap. unico, num. 4. ad fin. & num. 14. ad fin.* Quarant. in *summa Bullar. verbo Archiepiscopi auctoritatis, num. 13*. vbi ait quod à subditis Episcopi suffraganei appellatur ad Archiepiscopum, Mendez à Castro in *praxi Lusit. lib. 2. cap. 11. num. 13*. Gabr. Pereira de Castro de manu regia part. 1. cap. 10. num. 9. Sigism. Scacc. de appellat. q. 8. num. 52. cum seqq. latè Salgado de process. regia, tom. 1. p. 2. cap. 10. num. 19.

CUM

cum sequentibus, metipsum in collectan. ad cap. Romana, de appellat. in 6.

2. Cap. Romana, de appellat. in 6. seruari debere etiam in appellationibus ad Sedem Apost. interpositis, refert decusum Sell. in *select. canon. cap. 23. num. 13.*

3. Auditores Legatorum, aliisque iudices Apost. à Legatis, & Nunciis delegatos, quibus iuxta facultatem illis concessam committunt audiendas, & cognoscendas causas appellationum ab Ordinariis ad Sedem Apost. interpositarum, debere seruare hoc decretum Concil super inhibitionibus, iuxta formam cap. Romana, de appellat. in 6. decernendis, dicit resolutum Sell. d. cap. 23. num. 14.

2. Cap. Romana seruatur etiam in appellationibus ad Sedem Apost. interpositis.

3. Auditores Legatorum, & alique iudices Apost. debent seruare hoc decretum.

Episcopi plenissime videant pias omnes dispositiones quoruncunque Collegiorum, exceptis iis, quae sunt sub immediata Regum protectione, non obstantibus, &c.

C A P V T V I I I.

1. **V**ide Titag. de *privileg. pia causa, privileg.* 149. Gutier. *pract. lib. 1. quaest. 45. num. 1. cum siqq. Azcued. l. 3. num. 9. tit. 14. lib. 8. noua recop. Paul. Fulc. de visitat. lib. 2. cap. 13. à num. 21. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 40. quaest. 10. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo hospitalis §. 3. Piafec. in simili praxi. p. 2. cap. 3. num. 33. Salaz. de usu & consuet. cap. 8. num. 20. Mart. de iurisdic. p. 2. cap. 18. per tot. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 2. num. ult. Vgolin. de officio Episcopi cap. 24 §. 1. num. 3. vers. visitare, Cened. pract. & canon. quaest. lib. 2. quaest. 22. à num. 14. Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 209. Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 8. Sell. in *select. canon. cap. 22. metipsum de officio, & potest. Episcopi, part. 3. allegat. 75.**

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Decretum Concilij in presenti quatenus concedit facultatem Episcopis visitandi hospitalia, & cætera pia loca, non prohibere quin & iudices seculares eadem visitare possint, si hoc eis aliàs legitime competat, refert decusum Armendar. in *addis. ad recop. legum Navarra, lib. 1. tit. 6. de visit. num. 65. quem refero d. alleg. 75. num. 15.*

1. Non prohibet quin & iudices seculares visitare possint hospitalia si hoc eis aliàs legitime competat.

3. Si in fundatione hospitalis sit dictum quòd ordinarius non possit se intromittere in eius visitatione, non posse illud visitare, resolutum dicit Armendar. d. tit. 6. de visitat. num. 66. & censuit Rot. decis. 33 in princip. p. 3. recent. ubi fuit dictum posse Episcopum visitare, nisi aliter cautum sit ex institutione.

3. Ordinarius non potest hospitale visitare, si dictum sit quòd non possit se intromittere in eius visitatione.

4. In dubio posse ordinarium ab administratibus hospitalium, aliorumque piorum locorum rationem administrationis exigere, donec coram ipso doctum fuerit de institutione in qua secus expressè cautum sit, refert decusum Armendar. in *addis. ad recop. legum Navarra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. de hospitalib. num. 5.*

4. Ordinarius in dubio potest ab administratibus hospitalium, aliorumque piorum locorum rationem administrationis exigere.

5. Ordinarium posse visitare hospitale priuatum, & corrigere, & reformare in iis tantum, quæ ad obseruandam voluntatem fundato-

5. Ordinarius potest visitare hospitale priuatum, & corri-

gere, ac reformare in
his tantum, quæ ad
obseruandam volun-
tatem fundatoris
pertinent.

6. Hospitalia etiam
vnita debent à or-
dinariis visitari.

7. Visitare potest
Episcopus hospitalia,
& pia loca etiam si
sint priuata laico-
rum.

8. Exequutio aduer-
sus administratores
hospitalium ad or-
dinarium spectat.

9. Episcopus potest
animaduertere in
Rectores hospitali-
um, qui non versantur vt
oportet in admini-
stratione, nõ obstan-
te quacunque exem-
ptione.

10. Hoc decretum
extra visitationem
locum non habet.

11. Episcopi curare
debent vt hospitalia
à suis administrato-
ribus quomodolibet
exemptis fideliter
administrentur.

12. Visitare potest
Archiepiscopus Col-
legium Firmatum
Martiale.

13. Collegium scho-
larium sub gubernio
cuius iurisdictioni
Episcopi subiacet si
scholares in eo de-
beant initiari cleri-
cali caractere.

rum pertinent, & ex decreto *cap. seq.* habere exigendi rationem ab ad-
ministratores ipsius hospitalis, vnà tamen cum illis deputatis,
quibus ex consuetudine ratio reddenda est, refert decisum Armendar.
d. tit. 6. de visitat. num. 67.

6. Hospitalia etiam vnita, in quibus Ecclesiæ sunt, vbi assidue di-
uina officia celebrantur, & bona eorum non sunt distincta, debere
ab ordinariis visitari, refert decisum Armendar. *d. tit. 6. de visitat.*
num. 69.

7. Episcopum visitare posse omnia hospitalia, & pia loca quocun-
que nomine nuncupentur, etiam si sint priuata laicorum, & corrigere,
& reformare in casibus à iure concessis, scilicet ob negligentiam, vel
dilapidationem bonorum, vtque testatoris voluntas seruetur, referunt
decisum Marra *d. iuris d. p. 2. cap. 18. num. 5.* Armendar. *d. tit. 6. de visitat.*
num. 74. Ego ipse *d. alleg. 75. num. 11.*

8. Exequutionem aduersus administratores hospitalium condem-
natos iuxta hoc decretum, siue soli ordinatio redditæ fuerit ratio, siue
vnà cum aliis deputatis, ad ipsum ordinarium spectare, refert decisum
Armendar. *in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 2. de hospital.*
num. 4.

9. Animaduertere autem posse Episcopum in Rectores hospitalium,
leprosariorum, eleemosynarum, & xenodochiorum, qui negligunt,
seu non versantur vt oportet in administratione, non obstante
quacunque exemptione, *Clement. quia coningit, de relig. domib. Erasim.*
à Cochier de iurisdict. ordinari. in exemptos, p. 2. quasi. 45. num. 79. Ego ipse
d. alleg. 75. num. 12.

10. Decretum Concilij in præsentia extra visitationem locum non
habere in casibus etiam à iure non concessis, dicit resolutum Armen-
dar. *d. §. 2. de hospital. num. 7.*

11. Quia curare debent Episcopi vt hospitalia à suis administrato-
ribus quomodolibet exemptis diligenter ac fideliter administrentur,
& gubernentur, dubium non est quin illorum visitationem instituere
debeant, vt per illam cognoscere possint, quæ facere debeant admini-
stratores hospitalium, & confraternitatem, sicut refert decisum Ar-
mendar. *d. §. 2. de hospitalib. num. 12.*

12. Visitare potest Archiepiscopus Collegium scholarium Firma-
num Martiale nuncupatum, fundatum quidem, & dotatum à Canonico
Martiali, sed prætendente communitate, sub cuius gubernio regitur,
à se fuisse fundatum, quia super hæreditate dicti Canonici deuoluta ad
Cameram Apost. ratione spolijs se composuit, & ex illis met. bonis fun-
dauit Collegium, ita Sell. *in select. canon. cap. 22. num. 3.* attestans sic fuisse
resolutum in Firmiana 13. Iulij 1630.

13. Collegium scholarium fundatum sub gubernio, & administra-
tione ciuium, cum conditione, inter alias, vt scholares debeant initiari
clericali caractere, iurisdictioni Episcopi subiacet, & potest per ipsum
visitari, Sell. *d. cap. 22. num. 4.* dicens sic fuisse decisum in Firmiana 17.
Augusti 1630.

14. Fundator

14. Fundator ab administratione, cura, & visitatione capellaniarum perpetuarum etiam collatiuarum excludere potest ordinarium, nisi in casu negligentiae, ita declarasse Paulum V. refert Garc. *de benefic. p. 1. cap. 2. num. 98.* 14. Fundator potest excludere ordinariū ab administratione capellaniarum.
15. Hospitalia administrata à Fratribus B. Ioannis Dei non sunt exempta à iurisdictione ordinarij, nisi solum quoad Regularem observantiam, Sell. *d. cap. 22. num. 5.* vbi refert ita decisum in Auellina 12. Ianuarij 1630. 15. Hospitalia administrata à Fratribus B. Ioannis Dei non sunt exempta à iurisdictione ordinarij.
16. *Episcopi.* Idem posse Abbates habentes quasi Episcopalem iurisdictionem, resoluunt Flores de Mena *var. quest. lib. 2. q. 24. num. 22.* Aloys. Ricc. *in praxi aurea resol. 303.* 16. Abbates habentes quasi Episcopalem iurisdictionem.
17. Idem quoque posse Capitulum Sede vacante post Matienz. & Molin. Theologum, resoluit Sanch. *de matrim. lib. 8. disp. 2. n. 10.* 17. Capitulum Sede vacante.
18. Visitare potest Episcopus locum nullius diocesis quatenus intra suae diocesis fines situm esse constet, ac per eundem dimissorias concedere, Ordinēsque conferre debent, dum autem intra cuius diocesis fines existat, non appareat, per ordinarium viciniorum praefata adimplenda sunt, Aldan. *d. lib. 2. tit. 8. num. 3.* vbi testatur ita decidisse S. Congr. Episcop. & Regul. in nullius Rutilliani Conuersan. diocesis 9. Septembris 1616. 18. Visitare potest Episcopus locū nullius diocesis quatenus intra suā diocesis fines situm sit.
19. Legatus potest cumulatiue visitare Ecclesias exemptas, quas possunt ordinarij ex decretis Concilij, Sell. *d. cap. 22. num. 7.* refertens ita resolutum ad fauorem Cardinalis de Lotharingia 16. Ianuarij 1597. 19. Legatus potest cumulatiue visitare Ecclesias exemptas, quas possunt ordinarij ex decretis Concilij.
20. Visitare non posse ordinarios in Ecclesiis Regularium, etiam sanctissimum Sacramentum, tenet Sell. *d. c. 22. n. 8.* attestans sic censuisse S. Congr. Episcop. & Reg. in Nicoteren. de anno 1593. 20. Visitare non possunt ordinarij in Ecclesiis Regularium etiam sanctissimum Sacramentum.
21. Episcopus non posse visitare Altaria, & Capellas in Regularium Ecclesiis, etiam per seculares confraternitates constructa, firmavit Aldan. *d. tit. 8. num. 4.* dicens sic decidisse eand. S. Congr. Episcop. & Regul. in Papien. 21. Augusti 1615. & in Terracinen. 22. Ianuarij 1616. 21. Altaria, & capellas in Regularium Ecclesiis etiam per seculares confraternitates constructa visitare non potest Episcopus.
22. *Collegia quacunque.* Vide Garc. *de benefic. p. 5. cap. 1. num. 612.* metipsum *d. alleg. 75. num. 21.* 22. Collegia quacunque visitare potest Episcopus.
23. *Confraternitates laicorum.* Eas enim auctoritate Romani Pont. seu Episcopi institutas ab Episcopo ut pia loca visitari posse, resoluunt Perez l. 3. n. 9. tit. 14. lib. 8. *ordin. Annib. Roch. in tract. de visitat. in gloss. verbo laicorum.* Carol. de Grass. *de effectib. cleric. effectus 1. num. 69.* Ego ipse *d. alleg. 75. num. 23.* 23. Confraternitates auctoritate Papae, seu Episcopi institutae ab Episcopo ut pia loca visitari possunt.
24. Confraternitates personatum secularium in Ecclesiis Regularium exemptorum existentes Episcopum posse visitare, non tamen earum capellas, vel Altaria, quae intra easdem Ecclesias existunt, referunt decum Galet. *in margarita casuum conscient. verbo Episcopus pen. Armendar. d. §. 2. de hospitalib. num. 14 & 15.* Aldan. *d. tit. 8. num. 5.* attestans sic decidisse S. Congr. Episcop. & Regul. in Papien. 21. Augusti 1615, & in Terracinen. 22. Ianuarij 1616. Ego ipse *d. alleg. 75. num. 13.* 24. Confraternitates personatum secularium in Ecclesiis Regularium exemptorum existentes Episcopus visitare potest, sed an earum capellas, ostenditur.

vbi intelligo quoad administrationem tantum, tranſcriptum me non citato Aloyſ. Ricc. in *decif. Curia Archiepiſcop. Neapol. decif. 209. n. 8 p. 4.* Sed poſtea inveni Sell. *d. c. 22. n. 10.* tenuiſſe Confraternitates laicorum in Eccleſiis Regularium exemptorum inſtitutas ſubſeſſe iuriſdictioni, & viſitationi Epifcopi, atque ab eo viſitari poſſe nedum illas Confraternitates, ſed etiam capellas ipſarum in iſdem Eccleſiis Regularium exiſtentes, in his tamen quæ Confraternitatum adminiſtrationem teſpiciunt, & intelligit ſacra Congregationis Epifcopotum & Regularium deciſiones, & præcipue in Oſtien. 1. Octobr. 1626. quatenus quoad capellas ſecus ſenſiſſe videntur, intelligendas circa ea, quæ non Confraternitatum adminiſtrationem, ſed potiùs Regularium reſpiciunt.

25. Viſitare poteſt Epifcopus hoſpitalia, & beneficia commendata in Eccleſiis Regularium exiſtentia, in quibus non viget Regularis obſeruantia.

26. Viſitare poteſt Epifcopus Confraternitatem exiſtentem in Eccleſia Monachorum Montis virginis.

27. Hoſpitalia quæ ſunt ſub immediata Regum protectione viſitare non poteſt Epifcopus.

28. Hoſpitalia quæ expreſſe reperiuntur ſub immediata Regum protectione, comprehenduntur tamen ſub nomine talium hoſpitalium.

29. Epifcopus cognofcit de exceptione quod hoſpitale ſub immediata Regum protectione exiſtat.

30. Ordinarij iuriſdictioni non fuit derogatum per hoc decretum.

31. Loca deſtinata ad pauperes ſuſtentandos viſitare poteſt Epifcopus.

25. Viſitare poſſe Epifcopum tam Confraternitates laicorum in monaſteriis, vel Eccleſiis Regularium exiſtentes, in iis tamen, quæ Confratrum adminiſtrationem concernunt, quàm etiam hoſpitale, ac beneficia commendata, in quibus non viget Regularis obſeruantia, reſoluit Sell. *d. c. 22. n. 12.* vbi ait ſic cenſuiſſe S. Cong. Epifcop. & Regul. in Caputaquen. 27. Iunij 1609.

26. Viſitare poſſe Epifcopum Confraternitatem exiſtentem in Eccleſia Monachorum Montis virginis, cuius ſuperiores non ſubiiciuntur Epifcopo, ſed habent in eorum monaſteriis legitimam iuriſdictionem dependentem ab Abbate, qui eſt caput Ordinis, quique cum ſuis monaſteriis ſubiicitur immediatè Sedi Apoſt. reſoluit Sell. *d. c. 22. n. 13.*

27. *Non tamen quæ ſub Regum immediata protectione ſunt, &c.*] Vide ordin. Reg. Luſit. lib. 1. tit. 62. §. 42. vbi parens meus plures Doctores citat, Mart. de iuriſdict. p. 2. c. 18. n. 2. cum ſeqq. Pet. de Lara de annuerſar. & capellan. lib. 1. c. 1. n. 49. Valaſc. conf. 105. n. 62. Cabed. de patronatib. Regia Corona c. 39. n. 3. & c. 45. n. 5. Ceuall. commun. contra communes q. 897. n. 984. Armetuid. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de viſitat. n. 70. cum ſeqq. metipſum d. alleg. 75. n. 16.

28. Non comprehenduntur ſub nomine talium hoſpitalium, niſi ea, quæ expreſſe reperiuntur ſub immediata Regum protectione, reſertuntur decifum Mart. *d. c. 18. n. 4.* Armendar. *d. tit. 6. de viſitat. n. 71.*

29. Hoſpitale aliquod viſitare volenti ſi opponatur exceptio quoddam ſub immediata Regum protectione exiſtat, non ad ſecularem iudicem, ſed ad ipſum Epifcopum talis exceptionis cognitionem, & definitionem pertinere, reſertuntur decifum Mart. *d. c. 18. n. 5.* Armendar. *d. tit. 6. de viſitat. n. 72.* Ego ipſe d. alleg. 75. n. 20.

30. Hoc decreto nunquam fuit iuriſdictioni ordinarij derogatum, aut detractum in aliquo, etiam in locis, quæ ſunt ſub immediata Regum protectione, & ideo iuriſdictionem, quam priùs ante Concil. Epifcopi habebant in dictis locis, etiam poſt Conc. exercere poſſunt, ita Sell. *d. cap. 22. num. 20.* atteſtans ita fuiſſe decifum in Neapolitana 11. Auguſti 1618.

31. *Seu pauperes ſuſtentandos.*] Vide Paul. Fuſc. de viſitat. lib. 2. c. 15. num. 44. in fine.

32. Cognofcant,

32. *Cognoscant, & exequantur.*] Posse Episcopum compellere laicum ad executionem, resoluit Stephan. Gratian. *Marchia decis.* 189. *dub.* 2. quem refert Aloyf. Ricc. *in collect. decis.* p. 3. *collect.* 714. *in fine.*

33. *Non obstantibus, &c.*] Vnde si quis administrator piorum locorum videns se constrictum ad reddendam rationem suæ administrationis, appellaret, licet admittatur appellatio, non propter hoc impeditur, aut suspendi executionem, asserit decifum Zerol. *in praxi Episcop.* p. 1. *verbo hospitalis verifexum*, quem refero *d. alleg.* 75. n. 62.

34. *Quacunque consuetudine.*] Hæc verba intelligenda esse de consuetudine post Concil. sciente, & patiente Episcopo introducta, resoluit Sell. *d. cap.* 12. *num.* 30. vbi testatur sic fuisse decifum in Liman. 19. Septembris 1625.

32. Episcopus compellere potest laicum ad executionem piorum legatorum.

33. Executionis administrationis priorum dispositionum non impeditur nec suspenditur per appellationem.

34. Intelligitur de consuetudine post Concil. sciente & patiente Episcopo introducta.

Administratores cuiusvis fabricæ, Confraternitatis, & quorumcumque piorum locorum, singulis annis reddant rationem ordinario, nisi aliter in fundatione sit cautum.

CAPVT IX.

1. **V**ide Paul. Fusc. *de visitat. lib.* 2. *cap.* 13. *num.* 27. Gutier. *Canon. lib.* 1. *cap.* 35. *num.* 19. *cum seqq.* Flores de Mena *var. lib.* 3. *quest.* 21. n. 180. *cum multis seqq.* Aloyf. Ricc. *in collect. decis.* p. 3. *collect.* 714. Stephan. Gratian. *discept. forens.* *cap.* 395. Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel. gloss.* 5. *num.* 45. & *gloss.* 29. *num.* 3. Vgolin. *de officio Episcopi*, *cap.* 24. §. 1. Mart. *de iurisdic.* p. 2. *cap.* 18. *num.* 6. 9. & 10. Sell. *in select. canon.* *cap.* 23. *per tot.* Salgado *de protectione regia tom.* 1. p. 2. *capit.* 11. *per tot.* Rot. *decis.* 355. p. 1. *recent.* metipsum *de officio, & potest. Episcopi* p. 3. *alleg.* 75. *num.* 57. *cum seqq.*

2. *Fabrica cuiusvis Ecclesiæ.*] Rationem sumptuum fabricæ cuiusvis Ecclesiæ esse reddendam Episcopis ordinariis, nisi in institutione eiusdem Ecclesiæ fabricæ aliter statutum sit, refert decifum Armendar. *in addit. ad recopil. legum Nauarræ lib.* 1. *tit.* 17. l. 7. *de Episcop.* *num.* 78. *verf. item & rationem.*

3. Capitulum & Canonicos teneri reddere ordinario rationem administrationis fabricæ Ecclesiæ cathedralis, nisi constet ex iustis & ordinationibus eius non posse ordinatum se intromittere, refert decifum Armendar. *d. num.* 78. *in fine.*

4. Visitare fabricam solum Episcopum posse dicit resolutum Garc. *de benefic.* p. 3. *cap.* 2. n. 198.

5. Fabricarum redditus posse Episcopum expendere pro suo arbitrio, testatur decifum idem Garc. *d. p.* 3. c. 2. n. 198. *in fine.*

6. *Hospitalis, Confraternitatis, &c.*] Intelligi debere tam de hospitalibus ecclesiasticis, quam priuatis, refert decifum Armendar. *in addit. ad recopil. legum Nauarræ lib.* 4. *tit.* 29. l. 2. §. 1. *de hospitalib.* n. 11.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Ratio sumptuum fabricæ cuiusvis Ecclesiæ est reddenda Episcopis ordinariis.

3. Capitulum, & Canonici tenentur reddere ordinario rationem administrationis fabricæ Ecclesiæ cathedralis.

4. Fabricam visitare solus Episcopus potest.

5. Fabricarum redditus potest Episcopus expendere pro suo arbitrio.

6. Intelligitur tam de hospitalibus ecclesiasticis, quam priuatis.

7. Hospitalium administratores debent Episcopo reddere rationem administrationis suae.

8. Episcopus potest ab administratoribus hospitalium, aliorumque piorum locorum rationem administrationis exigere, donec, &c.

9. Confraternitas Montis pietatis.

10. Episcopus etiam extra visitationem potest eleemosynas Montis pietatis ex officio suo cognoscere, & exequi.

11. Constitutio Pauli V. prohibens dispositionem pecuniarum, prohibere etiam censetur dispositionem frumenti.

12. Loca pia siue publica, siue privata, ecclesiastica, siue laicalia visitari possunt per Episcopum.

7. Hospitalium administratores debere Episcopo reddere rationem administrationis suae, et si consuetudine, privilegio, & institutione aliqua personis aliis ad id officium electis ratio esset reddenda praedictae administrationis, reddendam tamen ordinario cum interuentu dictorum electorum, refert decusum Armendar. in addit. ad recap. legum Navarrae lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 79.

8. Posse Episcopum ab administratoribus hospitalium, aliorumque priorum locorum rationem administrationis exigere donec coram ordinario eodem doctum fuerit de institutione, in qua secus expressè cautum sit, & tunc curare debere, ut quod ordinatum est, obseruetur, resolutum dicit Armendar. d. §. 1. de hospital. n. 5.

9. Montis pietatis.] De Confraternitate Montis pietatis, & an sit licita, & de multis dubiis circa eam occurrentibus, vide Caiet. in opusculo de Monte pietatis, Bernard. Busto in defensorio Montis pietatis, Sot. de instit. lib. 6. quaest. 1. art. 6. Ludou. Lop. in instrum. consens. p. 2. cap. 59. à princ. Medin. in C. de restitut. cap. de casu simili Montis pietatis, pag. 152. Mich. Palat. de contract. lib. 3. cap. 4. pag. 197. cum seqq. Gemin. in cap. nauiganti. §. 3. à num. 80. de usuris, Petr. Gregor. de Re publ. lib. 13. cap. 16. à num. 9. Perez de Lara de capellan. & annuers. lib. 1. cap. 23. Quarant. in sum. Bullarj, verbo Montes pietatis, Vgolin. de officio Episcopi cap. 24. §. 1. num. 4. Salas de contract. lib. 1. tit. de usuris dub. 33. num. 3. Bonacin. in simili tract. disp. 3. quaest. 3. puncto 12. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 3. 25. Lessi. eod. tract. lib. 2. cap. 10. dub. 23. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 8. quaest. 13. Paul. Comit. respons. moral. lib. 3. quaest. 35. Azor. instit. moralium p. 3. lib. 5. cap. 8. Valer. Reginald. in praxi fori pernitens. lib. 25. num. 207.

10. Episcopus etiam extra visitationem, & in casibus à iure non expressis, potest eleemosynas Montis pietatis, siue charitatis, & loca omnia quomodocunque nuncupentur, etiam si cura illorum ad laicos pertineat, & etiam si sint exempta, ex officio suo cognoscere, & exequi, pro ut ea omnia, quae ad Dei cultum, & animarum salutem, seu pauperes sustentandos instituta sunt: necnon Episcopo licet exigere rationem ab administratoribus eorum locorum merè laicorum, & priuatorum generaliter absque vlla distinctione, & quando ex privilegio, vel consuetudine, vel aliqua alia constitutione aliis reddenda esset, ratio eisdem reddenda est, adhibito cum illis ordinario, nisi in fundatione cautum esset aliter, nempe quod rationes nec ordinario reddendae essent, ita refert decusum Sell. in select. canon. s. 23. n. 2.

11. Constitutio sanctae mem. Pauli V. prohibens dispositionem pecuniarum Montis pietatis in alios quam pauperum usus in ipsorum Montium erectione praescriptos absque Sedis Apost. licentia, prohibere etiam censetur dispositionem frumenti, ita Sell. d. c. 23. n. 3. attestans sic censuisse S. Congr. Episcop. & Regul. sub die 14. Februarij 1631.

12. Et quomodounque piorum locorum.] Siue ea sint publica, siue privata, ecclesiastica, vel laicalia, ut refert decusum Armendar. d. l. 7. de Episcopis n. 78. quem refero ego ipse d. alleg. 75. n. 58.

13. Piorum

13. Piorum locorum, etiam exemptorum, administratores nullam rationem reddentes posthac eam Episcopo reddere teneri, quod si aliis reddere solent, cum illis tamen præsentialiter adhibendum esse Episcopum, qui quoties in dicto actu ad rationem computorum adhibetur, in condemnatione, vel absolute vnicum votum habere, afferit resolutum Armendar. d. l. 7. de Episcopis, num. 78. vers. item & administrator.

14. In absoluendo, vel condemnando administratores piorum locorum ordinarius habere votum sicut cæteros deputatos, & eius votum debere numerari cum aliis, ita ut maior pars votorum absolvar, aut condemnaret, dicit decisum Armendar. d. num. 79. vers. item ordinarium, & lib. 4. tit. 29. l. 2. §. 1. de hospitalib. num. 10.

15. Episcopus potest exigere rationem administrationis ab administratoribus, etiam in locis, quæ sunt sub immediata Regum protectione, vel etiam ex Apostolico privilegio ante Concilium exempta à quacunque iurisdictione ordinarij quandoquidem hoc decreto ab huiusmodi rationibus reddendis non excipit loca Regiæ protectionis, sicut illa exceperat cap. 8. precedenti, quoad visitationem, ita Sell. d. cap. 23. num. 5. attestans sic fuisse decisum in Neapolitana 11. Augusti 1618.

16. Singulis annis.] Pluries tamen in anno rationes repeti posse, præcipuè quando Episcopo constiterit illas dolosè reddidas fuisse, vel quando redditio non fuit finalis, & plena cum restitutione reliquorum, resolvit Aloys. Ricc. in praxi rerum fori ecclæs. resol. 134. in 2. edit. quem refero ego ipse d. alleg. 75. num. 63.

17. Teneantur reddere rationem, &c.] Rationum redditionem neque Episcopus, neque Capitulum debet exigere tempore, quo recitantur horæ canonicæ, & diuina celebrantur, ita referunt decisum Armendar. d. l. 7. de Episcopis, num. 79. vers. denique 1. Garc. in addit. ad suum tract. de benef. p. 3. cap. 2. num. 568.

18. Rationem Episcopo reddere non tenentur Abbates, Præpositi, & Abbatissæ Regularem vitam ducentes, ita attestatur resolutum Armendar. d. l. 7. de Episcopis, num. 79. vers. & Abbates.

19. Monasteriorum administratores de illis rationem reddere non tenentur, vt refert decisum Armendar. d. l. 7. de Episcopis, num. 78. vers. administratores.

20. Ordinarius.] Episcopos cumulatiuè executores ad alios inferiores piarum dispositionum esse, refert decisum Armendar. d. l. 7. de Episcopis, num. 76.

21. Et succedere in hac potestate Capitulum Sede vacante, resoluunt Quarant. in summa Bullarij, verbo Capitulum, vers. septimo, Zerol. in praxi Episcop. part. 2. verbo Capitulum, §. 9. quos refero d. alleg. 75. n. 61. in fine.

22. Exequutionem aduersus administratores hospitalium condemnatos, iuxta cap. precedentem, siue soli ordinario reddita fuerit ratio, siue vnà cum aliis deputatis, ad ipsum ordinarium spectare, refert decisum Armendar. d. lib. 4. tit. 29. §. 1. de hospitalib. num. 4.

13. Administratores piorum locorum, etiam exemptorum nullam rationem reddentes, posthac eam Episcopo reddere tenerentur.

14. Ordinarius, habere votum sicut cæteri deputati in absoluendo, vel condemnando administratores piorum locorum.

15. Episcopus potest exigere rationem administrationis ab administratoribus, etiam in locis, quæ sunt sub immediata Regum protectione.

16. Rationes ab administratoribus piorum locorum per Episcopum pluries in anno repeti possunt.

17. Rationem redditionum neque Episcopus, neque Capitulum debet exigere tempore, quo recitantur diuina officia.

18. Abbates, Præpositi, & Abbatissæ Regularem vitam ducentes non tenentur Episcopo reddere rationem.

19. Monasteriorum administratores de illis rationes reddere non tenentur.

20. Episcopi sunt cumulatiuè executores piarum dispositionum ad alios inferiores.

21. Capitulum Sede vacante.

22. Exequutio aduersus administratores hospitalium condemnatos spectat ad Episcopum.

23. Episcopus, & eius officiales, ac Notarij nihil percipere possunt emolumentorum in receptione rationis administrationis, quæ sit singulis annis ab illis, quibus administratio operum piorum reperitur commissâ, quamvis etiam ante Conc. Trid. & ab immemorabili tempore consueverit recipere rationem huiusmodi administrationum vna cum dictis emolumentis, vt asserit resolutum Sell. *d. cap. 23. num. 6.* dicens sic fuisse resolutum in vna Gerunden.

24. Hospitalis computa stantæ consuetudine Episcopus vna cum magistro eiusdem hospitalis recognoscere tenetur.

25. Excommunicare potest Episcopus Fratrem Capellanum Religionis Hierosolymitanæ, qui administratio operum Parochialis secularis citatum ab Episcopo in visitatione ad reddendam rationem, & non comparentem, ita Sell. *d. c. 23. num. 10.* vbi refert decum in Vulturarien. 7. Septembris 1630.

26. Executores vltimarum voluntatum nihil dare debent Episcopo, seu eius officialibus pro causa laboris in recipienda ratione administrationis bonorum.

27. Institutiones piorum locorum obseruandæ circa reddendas rationes administrationis eorum.

28. Locum habet etiam extra visitationem.

29. Consuetudines sunt sublatæ per hoc cap. & solum præseruata institutiones.

29. Episcopus, & eius officiales, ac Notarij nihil percipere possunt emolumentorum in receptione rationis administrationis, quæ sit singulis annis ab illis, quibus administratio operum piorum reperitur commissâ, quamvis etiam ante Conc. Trid. & ab immemorabili tempore consueverit recipere rationem huiusmodi administrationum vna cum dictis emolumentis, vt asserit resolutum Sell. *d. cap. 23. num. 6.* dicens sic fuisse resolutum in vna Gerunden.

24. Hospitalis computa stantæ consuetudine Episcopus vna cum Magistro prædicti hospitalis recognoscere tenetur, ex Sell. *dicta cap. 23. num. 7.* asserens sic fuisse decum in Agathen. 19. Nouembris 1616.

25. Excommunicare potest Episcopus Fratrem Capellanum Religionis Hierosolymitanæ, qui administratio operum Parochialis secularis citatum ab Episcopo in visitatione ad reddendam rationem, & non comparentem, ita Sell. *d. c. 23. num. 10.* vbi refert decum in Vulturarien. 7. Septembris 1630.

26. Executores vltimarum voluntatum nihil dare debent Episcopo, seu eius officialibus pro causa laboris in recipienda ratione administrationis bonorum testatoris; nec illi quicquam erigere possunt etiam stantæ consuetudine exigendi quatuor denarios pro singulo scuto, ita Sell. *d. c. 23. num. 10.* attestans ita fuisse decum in Barchinonen. & Gerunden. 1. Decembris 1618.

27. *Nisi secus forte in institutione, &c.* Vide Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. glos. 5. num. 35. & glos. 29. num. 3.* Marra *d. cap. 18. num. 6. 9. & 10.* Rotam *decis. 33. in princip. p. 2. recent.*

28. Decretum Concilij in præfenti locum habere etiam extra visitationem, & in casibus à iure non expressis, & licere Episcopis exigere rationem ab administratoribus etiam locorum merè laicorum, & priuatorum, & generaliter sine vlla distinctione. Et quando ex priuilegio, vel consuetudine, vel alia constitutione aliis reddenda esset ratio, eisdem reddendam esse adhibito cum illis ordinario, nisi in fundatione aliter cautum esset, nempe quòd rationes ordinario reddendæ non essent, refert decum Marra *de iurisdict. part. 2. cap. 18. ex num. 6.*

29. *Quòd ff. ex consuetudine, &c.* Sublatas esse per hoc cap. consuetudines, & solum præseruatas institutiones, asserit Sell. *d. cap. 23. num. 20.* attestans ita fuisse decum 3. Februarij 1629.

30. An & quando Capitulum ex constitutione, vel consuetudine deputat quosdam, quibus redditur ratio, intret limitatio hæc Concilij, vide Rotam *decis. 355 p. v. recent.*

Notariorum quoruncunque sufficientiam scrutentur ordinarij, & non sufficientes, ac delinquentes prohibeant, ac arceant à causis ecclesiasticis ad arbitrium suum.

CAPVT X.

1. **V**Idetur. l. 1. num. 18. tit. 7. lib. 3. nona recop. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 1. num. 76. Salgado de protell. Regia tom. 1. p. 3. cap. 8. num. 1. cum seqq. Piafec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 4. num. 1. vbi ita ait: Notarius non debet esse persona vilis, neque illegitimus, Armill. verbo tabellio, num. 5. debet iurare in ingressu officij sui quoddam fideliter illud exercebit, & requisitus super auditis faciet instrumentum sine diminutione veritatis, & sine admixtione falsitatis, Syluest. verbo tabellio, quest. 6. omnia pertinentia ad artem suam scire tenetur, Abb. in cap. 1. de fide instrument. & debet intelligere clausulas, quæ in instrumento ponuntur: quoddam si interrogatus explicare sui instrumenti clausulas nesciuerit, inualidum esset instrumentum, Alber. in l. fin. §. pen. ff. ad Velleian. Plura de notariorum qualitate, & peritia videri poterunt in libello de erroribus notariorum, ab Antonio Tassara curiosè satis collecto. Hactenus Piafec.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. *Posse Episcopos.*] Facultatem tributam Episcopis hoc decreto examinandi Notarios, competere etiam inferioribus quasi Episcopalem iurisdictionem habentibus, refert decisum Sell. in selectis canon. cap. 25. num. 16.

2. Inferiores quasi Episcopalem iurisdictionem habentes habent facultatem examinandi Notarios.

3. *Quosunque Notarios, &c.*] Episcopum vti posse Notario criminali ciuitatis, si sit vir probus, & aduena, & sub quouis prætextu taxam non excedat, tradit Sell. d. cap. 25. num. 17. attestans sic decidisse S. Congregat. Episcop. & Regul. in vna ciuitatis Castelli 14. Aprilis 1615. ad 8.

3. Episcopus vti potest Notario criminali ciuitatis, si sit vir probus.

4. Prouinciales Religionum creare posse Notarios intra ordinem pro causis criminalibus Religioforum, itaut illis tanta fides adhibeatur, quantam Notario seculari, obseruant Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 13. art. 2. & tom. 3. quest. 8. art. 1. Laurent de Portel. in dubijs regular. verbo Notarius à n. 1. Hieron. Roder. in compend. quest. regul. resol. 100. n. 1. vbi ait quoddam Generales, Prouinciales, & alij superiores Regularium, quibus processus fulminare incumbit, iuridicè creant ex suis Religiosis Notarios ad certas causas, quos Secretarios vocant, sed non possunt perpetuos præcipuè ad causas extra Religionem decidendas, Aldrete de religiosa disciplina tuenda, lib. 1. cap. 8. num. 9. vbi addit quoddam Notarius creatus à Guardiano, vel Priore, debet recipere iuramentum fidelitatis tanquam de essentia officij Notarij, teneturque se subscribere post examina testium, & eorum subscriptionem, Castellan. de elect. cap. 10. num. 42. pag. 444. vbi etiam asserit Bullam Pij V. incip. *Debitum Pastoralis*, sub dat. 21. Martij 1571. in qua conceditur facultas quoddam superiores

4. Prouinciales Religionum possunt creare Notarios intra ordinem pro causis criminalibus Religioforum.

G g

Ordinum

Ordinum Fratrum Predicatorum in vnaquaque prouincia possint constituere etiam plures sui Ordinis Fratres ab eis approbatos in Notarios publicos pro intimandis mandatis & rescriptis Apostolicis publicam, vel priuatam dicti Ordinis vtilitatem concernentibus, quod etiam tradit Sigism. à Bononia *de elect. dub. 43. num. 12.* & Hieronym. Roderic. *d. num. 1.*

5. Episcopus libere punire potest suos Notarios, officiales, aliosque ministros laicos in suis officiis delinquentes.

5. *Aut quodcumque in officio delinquentibus, &c.]* Episcopum, & iudicem ecclesiasticum libere posse punire, & castigare suos Notarios, officiales, aliosque ministros laicos in suis officiis delinquentes, resoluunt Decian. *in tract. crimin. tom. 1. lib. 4. cap. 10. num. 3.* Parlad. *differem. 9. §. 1. num. 28.* Bobadil. *in sua politica lib. 2. cap. 77. num. 48.*

6. *Neque eorum appellatio, &c.]* Vide Azeued. *ad l. 2. num. 18. sit. 7. lib. 3. nouarecop. pag. 285.*

7. Notarij possunt conficere instrumenta contractus personarum ecclesiasticarum.

7. *Et causis ecclesiasticis.]* Extendi ad contractus personarum ecclesiasticarum, qui de eorum patrimonialibus bonis conficiuntur, præsertim stante consuetudine quoddam causæ earum ratione bonorum ad forum ecclesiasticum spectant, refert decisum Sell. *in select. canon. cap. 25. num. 18.*

Occupator quarumcunque obventionum pjs locis applicandarum, aut impediens quocunque colore ne fructus percipiantur à quibus debentur, anathemati subiaceat tandin, quandiu non restituerit, ac à summo Pontif. absolutionem non obtinuerit.

CAPVT XI.

1. Bona seu fructus quoscunque Ecclesiæ locorumque piorum vsurpantes ipso facto excommunicati sunt quousque integrè restituerint.

1. *Vide Salzed. ad Bernard. cap. 74. in fine, Soar. tom. 5. de censur. disp. 22. sect. 6. num. 22. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo bona, pag. 31. Azor. in istis. moral. p. 1. lib. 9. cap. 27. quest. 10. in med. Sayr. de censur. lib. 3. cap. 3. 1. num. 26. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 8. §. 4. num. 1. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 30. tract. 3. num. 154. vers. decimum tertium, Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 15. num. 44. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 3. quest. 23. num. 2. Bonacin. de censuris Bullæ Cœne, disp. 1. quest. 18. puncto 4. metipsum de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 50. n. 130. secundum Lugdunen. impress. Filliuc. in quest. moral. tract. 15. num. 75. vers. 10. & num. 117.*

2. Excommunicatio Bullæ in Cœna Domini claus. 18.

2. Incidunt quoque in excommunicationem Bullæ in Cœna Domini qui iurisdictiones, seu fructus, redditus, & prouentus ad summum Pontif. & Sedem Apostol. & quasunque ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, monasteriorum, & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum pertinentes vsurpant, vel etiam quauis occasione, vel causa sine Romani Pontif. vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressâ licentia sequestrant, vt expressè habetur in eadem Bulla *can. 18.* De qua excommunicatione vide Nauarr. *in man. cap. 27. sub n. 79. vers.*

vers. decima septima, Iacob. de Graff. in *aureis decis.* p. 1. lib. 4. cap. 18. n. 130. aliàs c. 144. Sayr. de *cenfur.* lib. 3. cap. 21. Anton. de Sousa in *relect.* Bullæ Cæna cap. 18. Duard. lib. 2. in *canon.* 17. Soar. d. *tom.* 5. disp. 21. sect. 2. n. 95. cum seqq. Bonaciu. de *cenfuris Bullæ* in *Cæna Domini disp.* 1. q. 18. à *princip.* Octau. Glorif. *resp.* 12. n. 7.

3. *Iurisdictiones.*] Ligari quoque censura Bullæ in d. *can.* 18. qui iurisdictionem quameunque sibi viurpat, saltem si illam vsurpet tanquam propriam, & ad se pertinentem, & modò iurisdictionem quam vsurpat pertineat ad personas ecclesiasticas ratione Ecclesiarum, monasteriorum, & beneficiorum ecclesiasticorum, resoluunt Soar. d. *disp.* 21. *sect.* 2. num. 95. Duard. d. *can.* 17. *quest.* 3. num. 13. Filliuc. *tract.* 16. cap. 8. *quest.* 10. num. 219. Anton. de Sousa d. *cap.* 18. *disp.* 86. n. 2. Bonacin. d. q. 18. *puncto* 2. num. 3.

4. *Fructus, emolumenta*, &c.] Surripientem, vel iniquè sequestrantem fructus alicuius beneficii, affici excommunicatione huius decreti, etiam si beneficium vacet, resoluunt Soar. d. *disp.* 21. *sect.* 2. num. 98. Duard. d. *can.* 17. *quest.* 2. num. 1. *vers. quinto & sexto*, Bonacin. d. *quest.* 18. *puncto* 4. num. 9.

5. Quotidianas distributiones iniquè sequestrantes, vel vsurpantes affici censura huius decreti, quia faciunt actiones, quibus excommunicationis pœnam Concilium adiunxit, tenent Duard. d. *can.* 17. q. 4. num. 12. cum seqq. Bonacin. d. q. 18. *puncto* 4. num. 8. & de *horis canon.* *disp.* 2. *quest.* 2. *puncto* 1. num. 2.

6. Vsurpantem glandes, oleas, sylvas cæduas, fornum, triticum, vuas, pensiones domorum, vel prædiorum, census, decimas, & alia ad ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, monasteriorum, vel beneficiorum pertinentia, ligari censura Bullæ in Cæna Domini, quia hæc omnia nomine fructuum, reddituum, & proventuum continentur, ex Alter. Duard. & Vgolin. resoluunt Bonacin. d. *disp.* 1. *quest.* 18. *puncto* 2. num. 8.

7. Vsurpantem verò fructus, quos Sacerdos pereipere solet ex bonis patrimonialibus, ad quorum titulum promotus est ad sacros Ordines, non obstringi excommunicatione Bullæ, quia isti fructus non competunt illi ratione Ecclesiarum, vel beneficiorum ecclesiasticorum, tenere videntur Nau. d. *cap.* 27. num. 71. *vers. sexta*, Sayr. d. lib. 3. c. 21. num. 4. Anton. de Sousa d. *cap.* 18. *disp.* 86. num. 3. Filliuc. d. *tract.* 16. cap. 8. num. 218. *quest.* 9. Bonacin. d. *quest.* 18. *puncto* 2. num. 23. vbi num. 25. idem sentit de fructibus pertinentibus ad Sacerdotem ratione Altaris, seu Capellæ, cuius titulum ipse non habet, & num. 26. subdit vsurpantes, vel sequestrantes fructus beneficii ecclesiastici, quod alter beneficiarius eonduxit, non affici hæc excommunicatione, quia non dicitur vsurpare fructus pertinentes ad personam ecclesiasticam ratione beneficii, sed ratione contractus conductionis.

8. Vsurpantem fructus, redditus, vel proventus beneficii vacantis incidere in excommunicationem Bullæ, tradunt Nau. *loco proximi citato*, Soar. d. *disp.* 11. *sect.* 2. n. 97. Valer. Reginald. d. lib. 9. c. 25. n. 372. *vers. tertium*

3. Iurisdictionem ecclesiasticam sibi tanquam propriam vsurpantes ligantur censura Bullæ in Cæna claus. 18.

4. Sequestrantes, vel surripientes iniquè fructus alicuius beneficii afficiuntur excommunicatione huius cap.

5. Distributiones iniquè sequestrantes, vel vsurpantes afficiuntur censura huius cap.

6. Censura Bullæ in Cæna Domini quatenus ligentur fructuum vsurpatores.

7. Fructus patrimonij alicuius Sacerdotis vsurpantes non obstringuntur excommunicatione Bullæ in Cæna Domini.

8. Fructus beneficii vacantis vsurpans incidit in excommunicationem Bullæ in Cæna Domini.

est, Filliuc. d. tract. 16. n. 217. Duard. d. can. 17. quæst. 12. Anton. de Soufa d. c. 18. disp. 88. n. 2. Bonacin. d. puncto 2. n. 311.

9. Clerico subtrahens tantum ex fructibus beneficii quantum respondet suo credito non afficitur censura Bullæ in Cænâ Domini.

9. Eum, qui clerico tantum ex fructibus beneficii subtrahit, quantum respondet suo credito, non affici censura Bullæ, modò summam sui crediti non excedat, resoluunt Nau. conf. 3. 1. de sent. excom. Alter. lib. 5. disp. 18. cap. 1. col. 4. vers. hinc sequitur, Filliuc. d. tract. 16. c. 8. quæst. 11. n. 217. Bonacin. d. q. 18. puncto 3. num. 6.

10. Arbores alieni beneficii cædentes, sibi que illas vsurpans incidit in excommunicationem huius cap.

10. Cædentes arbores alieni beneficii, sibi que illas vsurpantem, vinculo excommunicationis huius decreti innodari, quia præstat hoc faciendo actionem in Concilio prohibitam, tradit Bonacin. d. quæst. 18. puncto 4. sub num. 4. vbi num. 5. subdit quod si ipsemet beneficiarius, qui beneficium legitime possidet, arbores etiam frugiferas incidat, & illas ad proprium commodum conuertat, non ligatur excommunicatione huius decreti, tum quia licet beneficiarius peccet incidendo, non tamen peccare videtur incisas recipiendo, nam arbores incisas videntur fructus beneficii, consequenter beneficiario cedere debent, licet ob perpetratum scelus grauius puniendus veniat, tum quia Concilium in hoc decreto intelligitur de extraneis, non verò de possessoribus beneficiorum, qui extranei non sunt, & addit sic fuisse decisum, quod etiam testatur Filliuc. d. quæst. 11. n. 215.

11. Rectores piorum locorum cædentes cum damno locorum piorum incidere in excommunicationem huius decreti, referunt decimus Galet. in margaria casuum conscientia, verbo bona pag. 27. Bonacin. d. disp. 1. quæst. 18. puncto 4. num. 7. vbi secus dicendum ait, si arbores frugiferas cædant, sed in proprios vsus non conuertant.

11. Rectores piorum locorum cædentes arbores frugiferas, illas que in proprios vsus conuercentes cum damno locorum piorum incidere in excommunicationem huius decreti, referunt decimus Galet. in margaria casuum conscientia, verbo bona pag. 27. Bonacin. d. disp. 1. quæst. 18. puncto 4. num. 7. vbi secus dicendum ait, si arbores frugiferas cædant, sed in proprios vsus non conuertant.

12. Bona Ecclesiæ occupans debet seire prædicta bona occupata esse Ecclesiæ ad incurrendam excommunicationem huius cap. & Bullæ.

12. Vt quis incidat in excommunicationem latam in hoc decreto, & in Bulla Cænæ Domini contra occupantes bona Ecclesiæ an requiratur ut habeat scientiam quod prædicta bona occupata sint Ecclesiæ? vide Aloy. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neap. p. 4. decis. 51. vbi decis. 303. ostendit qualiter hæc scientia probetur.

13. Patronus capiens aliquid de bonis Ecclesiæ sui iuris patronatus eo priuatus est ipso iure.

13. Quod si eiusdem Ecclesiæ patronus, &c.] Iure patronatus priuatum esse ipso iure patronum capientem aliquid de bonis Ecclesiæ sui iuris patronatus, siue per se, siue per suppositas personas, & incurrere excommunicationem cum reservatione, de qua in hoc decreto, tenet Galet. in margaria casuum conscientia, verbo ius patronatus pen. quem refero in collect. ad cap. præterea n. 3. de iure patr.

14. Patronus se ingerens in perceptione fructuum beneficii patronati, aut bona ipsius vsurpans, priuatus est statim iure patronatus.

14. Patronum se ingerentem in perceptione fructuum beneficii patronati, aut bona ipsius vsurpantem priuatum esse statim iure patronatus, resoluit Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. c. 21. n. 31.

15. Bona ecclesiastica iniuste vsurpans est inhabilis ad omnia beneficia ecclesiastica.

15. Inhabilis efficiatur.] Vsurpantem iniuste bona ecclesiastica, aut vsurpanti consilium, auxilium, vel fauorem præbentem esse inhabilem ad omnia beneficia ecclesiastica, & solum Papam dispensare asserunt Nau. in man. c. 23. n. 110. vbi Bullam Pij V. refert, Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 30. tract. 3. n. 254. in fine, Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 6. c. 7. n. 39.

SESSIO XXIII.

De sacramento Ordinis.

1. **V** I D E Theologos in 4. diff. 24. vbi S. Thom. Soc. Durand. Bonauent. Palud. & Riccard. Armil. Siluest. & alios Summistas verbo Ordo, Martin. Fornar. in tract. de Ordine, Viuald. in candel. aureo, tit. de sacram. Ordinis, Henriq. in sum. lib. 10. de Ordinis sacramento, Quarant. in sum. Bullarij, verbo Ordo, Valent. tom. 4. diff. 9. Valq. in 3. p. tom. 3. diff. 235. cum seqq. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacramento Ordinis, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. & 2. verbo Ordo, Piafec. in simili praxi p. 1. cap. 1. Galet. in margarita casuum consiens. verb. Ordo, Scip. de Rubeis in aphorism. Episcop. eod. verbo, Barthol. Gauant. in Enchirid. seu manuali Episcop. eodem verbo, Valer. Reginald. in praxi fori panis, lib. 30. Aegid. de Coninck de Sacram. tom. 2. diff. 20. Fernand. in examine Theologia moralis p. 3. cap. 11. per tot. Balduin. iun. super opera controuersiarum Bellarm. p. 2. lib. 5. c. 3. Bonacin. de Sacrament. diff. 8. Galganet. de iure publico lib. 3. tit. 98. Vgolin. de officio Episcopi c. 26. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 1. cum multis seqq. Fr Ludou. Miranda in man. Pralat. p. 1. q. 38. cum seqq. Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 2. de sacram. Ordinis, Filliuc. in quest. moral. tract. 9. Aut. Raguc. in lucerna parochorum, tit. de sacramento Ordinis, Villalob. in sum. p. 1. tract. 11. Laurent. de Portel. in dub. Regul. verbo Ordines sacri, Hieron. Roder. in compendio quest. reg. resol. 106. de Ordinibus sacris, Alzedo in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. de ordinat. metipsum de officio, & potestate Episcop. p. 2. alleg. 2. cum seqq.

1. Doctores de sacramento Ordinis agentes.

Sacrificium, & Sacerdotium in quod vetus translatus est, à Christo saluatore nostro institutum.

CAPVT I.

1. **V** I D E Victor. de Sacrament. num. 216. Valent. tom. 4. diff. 9. quest. 1. puncto 4. Valq. in 3. p. tom. 3. diff. 239. Henriq. in sum. lib. 10. in proom. §. 2. lit. M. & cap. 3. §. 6. Sayl. de Sacram. in genere lib. 2. quest. 3. art. 1. vers. de sacram. Ordinis, Piafec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. de conferr. Ordin. num. 1. pag. 25. Valer. Reginald. in praxi fori panis, lib. 30. à num. 3. Aegid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. quest. 83. num. 106. Bonacin. eod. tract. diff. 8. quest. unica puncto 1. num. 7. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 2. num. 3. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 2. num. 2.

1. Ordinis sacramentum à Christo institutum.

Ad venerationem tanti Sacrificij ab initio Ecclesia fuerunt in usu septem Ordines, quorum alij sunt aliis maiores, ita ut subdiaconatus referatur inter maiores.

CAPVT II.

1. Prima Tonsura an sit Ordo.

1. **V**T qui iam clericali Tonsura insigniti essent per minores, &c.] Ex his verbis colligi videtur primam Tonsuram non esse Ordinem ecclesiasticum, sed designationem quandam ad Ordines, neque in eam illam ad sacrificium Missæ, seu ministerium Altaris conferri potestatem, ita ex hoc loco colligant Estius in 4. dist. 24. §. 4. Vasq. in 3. p. tom. 3. disp. 136. cap. 1. à princip. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 27. quest. 3. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. quest. 48. num. 11. qui aiunt relata verba huius cap. satis demonstrare Tonsuram distinctam esse à reliquis Ordinibus, Bonacin. de Sacrament. disp. 8. quest. unic. puncto 1. num. 6. Paul. Laymann in Theolog. moralis lib. 5. tract. 9. cap. 3. num. 3. Cou. lib. 1. var. cap. 10. num. 15. Sebast. Cæf. in relect. de eccles. hierarchia quest. 3. proem. §. 1. n. 7.

2. Contra glos. magnam verbo *Episcopus*, in proem. Sexti, Host. in cap. cum contingat, de acate, & qual. Sylvest. in sum. verbo *Ordo* 1. num. 1. Albert. Troci. de vero & perfecto clerico lib. 1. cap. 2. Lambertin. de interpretatione. 1. p. 2. lib. quest. 7. art. 2. Mandos. in reg. 24. Cancel. q. 1. num. 2. Nau. cons. 11. num. 1. & 3. de tempor. ordin. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo *laici* num. 104. C. de in integ. restit. minor. Mendez de Castro in l. cum oportet, num. 166. C. de bonis qua lib. Viuian. in praxi iurispatr. lib. 6. cap. 1. num. 3. alijs num. 9. in ult. impress. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 2. num. 6. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 1. num. 2. existimantes primam Tonsuram esse Ordinem.

3. Ordo sacerdotale est verum, & proprium nouæ legis Sacramentum à Christo Domino institutum.

3. *Non solum de Sacerdotibus.*] Ordinem sacerdotalem esse verum, & proprium nouæ Legis Sacramentum à Christo Domino institutum, ex multis rationibus, & SS. Patrum testimoniis, probant Capreolus in 4. dist. 24. q. 1. Card. Bellarm. tom. 2. lib. 1. de sacram. Ordinis ex c. 2. Valent. tom. 4. disp. 9. gener. q. 1. puncto 4. in princ. Vasq. tom. 3. in 3. p. disp. 239. cap. 1. Anastas. Germon. de sacrorum immunit. lib. 4. c. 3. à n. 31. Ægid. de Coninck disp. 20. de sacram. Ordinis dub. 1. Ochogau. tract. unic. de Ordine q. 5. n. 1. Scribon. in theosm. sine de Sacram. disp. 7. de Ordine q. 4. Filliuc. in quest. mor. tract. 9. cap. 1. q. 6. & 7. & cap. in meno 21. dist. ibi, à Petro sacerdotalis cæpis *Ordo*, intelligitur de Ordine Episcopali, cum enim Petrus primus fuerit Episcopus consecratus à Domino, in hunc sensum Episcopalis Ordo ab ipso dicitur cæpisse, vt interpretantur Card. Bellarm. tom. 1. de Romano Pont. c. 23. Henriq. in sum. lib. 10. c. 3. §. 4. Vasq. de Ordine disp. 236. c. 10. & disp. 239. cap. 1. Ægid. de Coninck d. disp. 20. dub. 4. n. 25. Lorin. in acta Apostol. c. 4. vers. 5. vers. ex eadem, Iustinian. tom. 1. in Paulum disp. 1. a. 7. n. 4. cum sequentib.

4. Sed

4. Sed & de Diaconis, &c.] Diaconatus Ordinem non ab Apostolis sed à Christo institutum fuisse meritò sustinent Mich. Medina lib. 1. de continent. cap. 26. Vazq. tom. 3. disp. 236. cap. 4. n. 49. Ochogau. de sacram. Ordinib. tract. unic. q. 3. num. 8. Ægid. de Coninck d. disp. 20. dub. 3. num. 13. Paul. Laymann in Theolog. moralis lib. 5. tract. 9. cap. 4. num. 4. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad cap. Diaconus 23. disp.

5. Subdiaconi scilicet.] Subdiaconatus Ordinem esse à Domino institutum, tenent Ochogau. d. tract. unic. quest. 4. Vazq. in 3. p. disp. 238. cap. 2. à princip. Ægid. de Coninck d. disp. 20. dub. 3. Sebast. Cæf. in relect. de eccles. hierarch. p. 2. disp. 10. §. 1. num. 2. Ego ipse de iure ecclesiast. lib. 1. cap. 27. num. 2.

6. Nam Subdiaconatus ad maiores Ordines, &c.] Subdiaconatum in primitiva Ecclesia Ordinem sacrum non reputari, colligunt ex cap. nullus 60. disp. 9. quest. 1. puncto 4. Henriq. in sum. lib. 10. cap. 14. §. 2. Sayr. de Sacrament. in genere, lib. 6. cap. 1. in fine, Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 4. num. 16. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 11. §. 1. num. 11. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. q. unica puncto 2. num. 1. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 2. num. 3.

4. Diaconatus Ordo non ab Apostolis, sed à Christo institutus fuit.

5. Subdiaconatus Ordo à Christo Domino institutus.

6. Subdiaconatus in primitiva Ecclesia Ordo sacrum non reputabatur.

Ordo est propriè, & verè unum ex septem S. Ecclesia Sacramentis.

C A P V T III.

1. Vide Card. Bellarm. lib. unic. de sacram. Ordinib. c. 2. Valent. tom. 4. disp. 9. quest. 1. puncto 4. Henriq. in sum. lib. 10. cap. 14. §. 2. Sayr. de Sacrament. in genere, lib. 6. cap. 1. in fine, Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 4. num. 16. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 11. §. 1. num. 11. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. q. unica puncto 2. num. 1. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 2. num. 3.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Dubitare nemo debet Ordinem esse verè, &c.] Ex hac generalitate colligitur non solum maiores Ordines, sed etiam minores esse Sacramenta, vt per Echium tom. 4. homil. 64. Petr. Sot. de instit. sacerdot. lect. 4. de Ordine, circa med. Card. Bellarm. tom. 2. lib. 1. de sacram. Ordinib. cap. 6. & 8. Valent. tom. 4. disp. 9. quest. 1. puncto 4. vers. tertia opinio, Henriq. in sum. lib. 10. cap. 2. §. 2. Valer. Reginald. in praxi fori panit. tom. 2. lib. 3. cap. 1. Ægid. de Coninck disp. 20. de sacram. Ordinib. dub. 6. Ochogau. de Sacram. tract. de sacram. Ordinib. q. 3. num. 3. Homobon. de Bonis de examine eccles. part. 1. tract. 3. cap. 8. quas. 69. in princip. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 1. n. 13. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. q. unica puncto 2. num. 2. Scribon. in thesismia de Ordine, disp. 7. q. 3. Ludou. Miranda in man. Prelat. tom. 1. quas. 38. art. 10. Fernandez d. cap. 11. §. 3. q. 3. Sebast. Cæf. in relect. de ecclesiast. hierarchia, quas. 4. proæm. §. 1. ex num. 5. Illustriss. D. Roder. à Cunha in comment. ad cap. P'salmista num. 6. disp. 23. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 1. 2. alleg. 2. num. 23.

2. Ordines maiores, & minores sunt Sacramenta.

3. Contra Sot. in 4. disp. 25. quas. 1. art. 2. ras. 5. & art. 4. concl. 7. Martin. de

de Ayala de tradition. Apostol. p. 2. cap. de Ordine, §. Synodus, Mich. Medina lib. 1. de sacrorum Ordinum continent. cap. 46. Nauart. in man. cap. 12. n. 18. vers. quare probabilis, Vazq. in 3. p. tom. 3. disp. 237. cap. 2. num. 10. cum seqq. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 31. num. 17. vbi dicit probabilissimum Ordines minores non esse Sacramenta, nec gratiam conferre, Paul. Laymann in Theologia moralis lib. 5. tract. 9. cap. 4. num. 4. vers. assertio quarta, in fine, existimantes minores Ordines non esse Sacramenta.

4. Ordo gratiam confert.

4. Gratiam conferre dubitare nemo potest.] Vide Henriq. d. lib. 10. cap. 1. §. 3. lit. R. & cap. 14. in princip. Sayr. de Sacramentis in genere lib. 5. c. 1. q. vnic. art. 2. vers. de sacramento Ordinis, Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 1. num. 16. cum seqq. Fernandez d. p. 3. cap. 11. §. 7. num. 3. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 2. num. 18.

Ordo imprimis characterem indelebilem.

C A P V T I V.

1. Ordo imprimis characterem indelebilem.

1. Vide Magistr. in 4. dist. 5. quest. 1. Victor. de Sacrament. vbi de sacramento Ordinis, num. 232 Henriq. in summ. lib. 10. cap. 7. in princip. & cap. 14. §. 2. lit. P. Vazq. in 3. p. tom. 3. disp. 243. a. num. 2. & disp. 244. n. 17. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarm. pars 1. lib. 4. cap. 10. vers. septimo, Valer. Reginald. in praxi fori pœnitens. lib. 30. num. 3. vers. quod attinet, & num. 16. vers. & idem, Pialec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 52. pag. 60. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. sit. de discipl. clericali, §. 3. num. 2. latè Campan. in diuersis iuris canon. rub. 2. num. 19. cum seqq. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. q. unica puncto 6. num. 3. Molfes. in sum. Theolog. moralis. tract. 3. cap. 14. n. 12. metipsum de officio, & potestate Episcopi p. 2. alleg. 2. num. 4.

2. Ordinem minimè recipit promotas abfolute coactione compulsum.

2. Promotu abfolute coactione compulsum Ordinem minimè recipere, eiusque animæ talem ordinationem non relinquere indelebile signum, resoluunt Syluest. in sum. verbo Ordo 4. num. 1. vers. secunda, Paul. Comitot. resp. moral. lib. 1. q. 45. post num. 1. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 11. cap. 5. Ego ipse d. p. 2. alleg. 2. num. 5. & 6. qui secus tenendum asserunt si conditionali adductus coactione Ordines sibi conferri permittit.

3. Episcopatus est Ordo.

3. Ad hunc hierarchicum Ordinem, &c.] Episcopatum esse Ordinem dicit in specie glos. verbo Episcopus, in proœm. Sextii, & verbo de Episcopis, in cap. quia periculosum, de sentent. excomm. in 6. & verbo sui Ordinis, in cap. quoties, de purgat. canon. & verbo firmitatis in cap. prouida, de elect. lib. 6. tenent Felin. in cap. eam te, num. 8. de rescript. Zabarel. in Clement. 2. num. 12. de arce, & qual. Sor. de iustis. lib. 10. quest. 1. art. 2. Nauart. in man. cap. 22. num. 18. vers. quare, Burfat. conf. 125. Quia scriptum, a. num. 1. vol. 1. Valent. tom. 4. disp. 9. quest. 1. puncto 2. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 1. num. 7. Sebast. Cæsar. de eccles. hierarchia, quest. 3. proœm. §. 1. num. 4. Non solum à sacerdotio distinctum, vt existimauerunt Medin. lib. 1. de calibatu, cap. 16. Nauart. citato loco, Bellarm. de sacrament. Ordinis, cap. 5. vers. tertio, Duard.

in

in comment. ad Bullam Cuna, lib. 1. cap. 5. q. 2. num. 12. sed etiam de per se, & sciuntiam esse Sacramentum à Christo institutum, resoluunt Petr. Soc. de instit. sacerdot. l. 4. de sacrament. Ordinis, §. ex his igitur, Valent. d. disp. 9. quest. 1. puncto 4. vers. altera sententia, Vazq. tom. 3. disp. 40. cap. 4. Ægid. de Coninck tom. 2. disp. 20. de sacram. Ordinis, dub. 6. num. 44. Campan in diversis iuris canonici rub. 1. num. 7. & rub. 6. cap. 4. num. 4. latè Sebast. Cæsar in d. relect. q. 4. proæm. ex num. 11. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 1. num. 19.

4. Vnde nouum per Episcopatum imprimi characterem, tenent Abb. in cap. aqua, de consecr. eccles. Iacobat. lib. 10. de Concil. actum 7. & alij, quos refert Couarr. lib. 1. var. cap. 10. num. 16. & Henricq. lib. 10. cap. 7. §. 1. in commento lit. C. licet eos minimè sequatur, & Sebast. Cæsar d. quest. 4. proæm. num. 19. Et nouam gratiam per ipsum quoque confert, concludunt Card. Bellarm. d. cap. 5. vers. item quod Episcopalis, Henricq. d. lib. 10. cap. 1. §. 3. in commento lit. R. & cap. 2. §. 1. lit. E. Campan. d. rub. 6. cap. 4. num. 4. Sebast. Cæsar d. q. 4. proæm. num. 21.

5. CANON I.] Vide Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini p. 2. lib. 6. cap. 3. & 4. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta, præcept. lib. 3. cap. 1. num. 17.

6. CANON II.] Vide Thom. Valasc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 2. n. 4. Valer. Reginald. in praxi fori pœnis. lib. 30. num. 3. Molfes. in sum. Theologia moralis, tract. 2. cap. 1. num. 17.

7. CANON III.] Vide Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacram. vbi de sacram. Ordinis, cap. 1. concl. 1. Thom. Valasc. tom. 1. allegat. iuris, alleg. 2. Piasce. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. de conferendis Ordin. n. 1. pag. 25. Molfes. in sum. Theolog. moralis, tract. 3. cap. 14. num. 11.

8. CANON IV.] Vide Henricq. in sum. lib. 10. cap. 4. §. 2. lit. F. & G. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 4. num. 16. Ægid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 20. num. 58. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini. p. 2. lib. 6. cap. 4. vers. item pates, Petr. de Ledesma in sum. vbi de sacramento Ordinis, cap. 4. concl. 2. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. sit. de discipl. cleric. §. 3. n. 2. Bonacin. de Sacram. disp. 8. q. vnic. puncto 4. n. 1. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 3. cap. 8. q. 70. in princ.

9. CANON VI.] Vide Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 2. c. 1. num. 35. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. p. 1. tract. 2. cap. 3. q. 35. vers. alter finis, & tract. 3. cap. 8. q. 68. vers. quarto.

10. CANON VII.] Vide Iodoc. Cocc. in thesauro Catholico, lib. 7. art. 18. Saye. de Sacrament. in genere, lib. 1. cap. 2. q. 3. art. 5. vers. de consecratione Episcopi, Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 20. num. 24. & num. 75. Vazq. in 3. p. tom. 3. disp. 243 à num. 2. & disp. 244. num. 17. Molfes. in sum. Theolog. moralis, tract. 6. cap. 16. num. 63. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 3. cap. 8. q. 71.

11. CANON VIII.] Vide Henricq. in summa lib. 10. cap. 3. in fine, Petr. de Ledesma in summa p. 1. vbi de sacramento Ordinis, cap. 5. Paul. Comitot. respons. moral. lib. 1. quest. 99. num. 3. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchal. sedim. erectione, cap. 5. num. 70.

4. Character nouus per Episcopatum imprimitur.

5. Sacerdotium visibile in nouo Testamento.

6. Ordines & maiores & minores sunt in Ecclesia præter sacerdotium.

7. Ordo est verè, & propriè Sacramentum à Christo Domino institutum.

8. Per sacram ordinationem datur Spiritus sanctus, & imprimuntur characteres.

9. Hierarchia diuina ordinatione innuita est in Ecclesia Catholica.

10. Episcopi sunt Presbyteris superiores, & habent potestatem confirmandi, & ordinandi.

11. Episcopi auctoritate Romani Pont. assumpti sunt legitimi, & veri Episcopi.

DE REFORMATIONE.

De residentia Prælatorum, & Curatorum, & pœnis
supra id impositis.

CAPVT I.

1. Doctores de mat-
ria cap. agentes.

Vnde Archiep. Bononien. p. 4. sub tit. de residentia, pag. 238. Concil. Bracharen. IV. añ. 12. c. 11. Anton. Pagan. Barthol. Carranza, & Hieron. Gig. in suis tract. de residentia, Alphons. Alvarez Guerrero in speculo iuris Pontif. c. 9. Salzed. ad Bernard. in pract. c. 54. liti. C. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. part. 3. c. 2. num. 4. cum seqq. Marc. Anton. Genuenf. in man. Pastorum, cap. 31. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 4. Ceuall. commun. contra communes, g. 585. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 3. n. 54. cum seqq. Less. de instit. lib. 2. cap. 34. dub. 29. Vgolin. de officio Episcopi, c. 4. §. 13. & cap. 15. §. 3. 4. & 5. Armendar. in addis. ad recopil. legum Nauarra, lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. sub rub. vtrum Episcopi possint se absentare à suis Episcopatibus, vel debeant in eu residere, & sub rub. an parochi debeant residere in suis curatiis, Galgancet. de iure publico lib. 3. tit. 9. Ioan. Valer. de differ. inter vtrumque forum, verbo Parochus, differ. 3. Sanctarel. var. resol. lib. 1. à quest. 1. vsque ad 16. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 53. & de officio, & potest. parochi, cap. 8.

2. Constitutiones
Pontificæ super re-
sidentiam agentes.

2. Super residentia Prælatorum, & aliorum curam animarum habentium, & residere debentium emanauit constitutio Pij IV. incip. In suprema, sub dat. Kal. Decembris 1564. Et super executione Concilij, & litterarum eiusdem Pij IV. contra Archiepiscopos, Prælatos, & alias personas ecclesiasticas non residentes in suis Ecclesiis, emanauit Motus proprius eiusdem incip. Motu proprio, publ. die 11. Maij 1565.

3. Episcopi, parochi,
& alij Rectores te-
nentur de iure diui-
no in suis Ecclesiis
residere.

3. Cum præcepto diuino, &c.] Episcopos, parochos, & alios Rectores, quibus cura incumbit animarum, teneri de iure diuino in suis Ecclesiis residere per hunc text. resoluunt Fr. Barthol. à Martyribus Archiep. Bracharen. in stimulo Pastorum p. 2. fol. 51. cum seqq. Sot. de iustis. lib. 10. q. 3. art. 1. cum seqq. Melch. Gallego in tract. de parochor. oblig. tempore pestis, p. 1. disp. 1. num. 46. cum seqq. Couarr. lib. 3. var. cap. 13. num. 9. Nauarr. in man. cap. 25. num. 121. Ferrer. consil. 32. à num. 14. Bernard. & Salzed. in practic. cap. 54. in nouiss. impress. Ioan. Ocon. in repet. cap. 1. de clericis non resident. in 6. num. 39. Emman. Sà in aphorism. verbo residentia 1. Cordub. in quest. lib. 1. quest. 19. Ioan. Bapt. Conrad. in respons. casuum consciens. q. 317. l. 1. Zech. de casibus reservat. casu 3. & in tit. de benefic. num. 6. & de munere Episcop. cap. 5. num. 3. Vinald. in candel. aureo in append. cap. 9. num. 6. & 7. Valent. tom. 3. disp. 10. quest. 3. puncto 5. vers. alia sententia, Vazq. in opusculo de benefic. cap. 4. §. 2. dub. 1. num. 121. cum seqq. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. quest. 59. num. 1. Ceuall. commun. contra communes, quest. 585. num. 1.

& seq. Quintanad. ecclesiast. lib. 4. num. 50. & 51. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 24. num. 139. & glos. 41. num. 8. & glos. 43. num. 163. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 4. quæst. 1. Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 34. dub. 29. num. 153. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 3. num. 51. Molfes. in summa Theolog. moral. tract. 6. cap. 11. n. 11. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 393. n. 5. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 6. num. 5. & in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 4. cap. 37. n. 15. Polleuin. de officio curati cap. 1. num. 1. Nicol. Gatc. de benefic. p. 3. cap. 2. num. 16. Cened. ad Sextum collect. 30. n. 2. Sanctat. var. resol. lib. 1. q. 1. per tot. Alzed. in praxi Episcop. p. 1. cap. 6. num. 7. Ego ipse de officio, & potestate Episcopi p. 3. alleg. 53. num. 2. & de officio, & potestate parochi cap. 8. n. 1.

4. *Pro his sacrificium offerre.*] Motus his verbis in meo tract. de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 23. num. 23. in fine, & de officio & potest. parochi cap. 11. num. 10. resolui parochum teneri Missæ sacrum suis oibus applicate iuxta boni viri arbitrium. Et hanc partem fauet declaratio S. Cong. Conc. super decretis de celebrat. Missarum, nouissimè S. D. N. Urbani VIII. auctoritate edita, & in typographia R. Cam. Apost. impressa, dum habet, Sacerdotes quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione beneficijs, seu capellæ, legatis, aut salarijs, si elemosinas pro alijs etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa vtrique obligationi satisfacere.

5. Contra Nau. in man. c. 25. num. 92. Soar. tom. 3. disp. 86. sect. 1. vers. de beneficijs igitur, Valq. p. 3. disp. 234 art. 6. cap. 6. vers. vera tamen sententia, Nald. in sum. verbo Parochus num. 18. Polleuin. de officio Curati cap. 2. n. 4. Fraxinel. de oblig. sacerdot. sect. 3. prænot. 2. §. 2. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 101. absolute existimantes non videri obligandos parochos ad applicationem sacrificij pro populo singulis diebus festis, ex illa ratione, quia obligatio ad celebrandum, & obligatio ad applicandum sunt diuersa.

6. *Etiamsi S. R. E. Cardinales sent.*] Cardinales, qui sunt Episcopi, non excusati à residentia eo ipso quod sunt Cardinales, & assistunt summo Pont. tenent Turrian. in tract. de resident. pag. 45. Caiet. 2. 2. quæst. 185. art. 5. Sot. lib. 10. de iustit. q. 3. puncto 5. vers. post hac vtrique, & in quadam quæst. quam fecit de pluralitate benefic. Valent. tom. 3. disp. 10. q. 3. puncto 5. col. 3. vers. sed quæret aliquis, Emman. Sà verbo residentia num. 1. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 4. q. 7. & cap. 6. q. 1. quos refert Sanctat. var. resolut. q. 2.

7. Eos tamen iustam causam habere quod absint ab Ecclesijs, quorum sunt Episcopi, tenent Martin. Laud. de Cardinal. q. 5. & in alio simili tract. q. 68. Andr. Barbat. de Cardinal. q. 12. Viliadieg. de origine Cardinal. q. 5. n. 11. & 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 24. n. 128. quos refero d. alleg. 53. num. 23.

8. *Christiana charitas.*] Vide Tolet. in instruct. sacerdot. lib. 5. cap. 4. num. 3. Marc. Anton. Genuen. in man. Pastorum c. 31. num. 3. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 6. c. 11. n. 29. metipsum d. alleg. 53. num. 6. & me citato in illo loco Sanctat. var. resol. q. 3. n. 1. intelligentes per Christianam

4. Parochus tenetur Missæ sacrum suis oibus applicare iuxta boni viri arbitrium.

6. Cardinales, qui sunt Episcopi, an & quando excusentur à residentia.

7. Cardinales habent iustam causam quod absint ab Ecclesijs, quarum sunt Episcopi.

8. Charitas Christiana excusat à residentia.

charitatem, idest, proximitatem vtilitatem, vt si aliqua Ecclesia versatur in magno periculo hæresis, & Episcopi prædicatione posset succurri, vel ob pacem Magnatum componendam, dummodo ex tali absentia in propria Ecclesia non sequatur notabile detrimentum, quia esset contra ordinem charitatis.

9. Necessitas vigens excusat à residentia.

9. *Urgens necessitas.*] Vide Tolet. *d. cap. 4. num. 4.* Barthol. Cartanza *in tract. de residentia Episcop. cap. 12. vers. 2.* Salzed. ad Bernard. *in pract. cap. 54. li. C. Valent. d. tom. 3. disp. 10. quest. 3. puncto 5. vers. vrgens necessitas*, Galet. *in margarita casuum conscient. verbo residentia*, Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verbo priuatio §. 4. dub. 1.* Azor. *d. lib. 7. cap. 4. q. 4.* Molfes. *d. tract. 6. cap. 11. num. 30.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. resol. 645.* metipsum *d. alleg. 53. num. 7. 8. & 9.* & me citato Sanctarel. *d. q. 3. num. 2.* intelligentes per vrgentem necessitatem, vbi Episcopus residendo graue malum vitæ incurteret vel propter morbum, vel propter aliquam persecutionem, vel propter acris intemperiem, vel ob inimicitias, aut ob Principis & populi furorem declinandum. Sed ex S. Thom. 2. 1. q. 185. *art. 5.* colligunt Caiet. Sor. & Miranda, quos refert & sequitur Vasq. *in opus. de benefic. c. 4. §. 2. art. 1. dub. 2. n. 135.* hoc procedere quoties non immineret detrimentum ouium, nam si illud immineret in spiritualibus, ex nulla causa posset abesse, quia bonus Pastor animam suam pro ouibus suis ponit, vt habetur *Ioan. 10.* & refert Molfes. *d. c. 11. n. 31.*

10. Obedientia debita excusat à residentia.

10. *Debita obedientia.*] Vide Valent. *d. puncto 5. vers. debita obedientia*, Tolet. *d. cap. 4. n. 7.* Salzed. *d. c. 54. vers. tertium casus*, Azor. *d. c. 4. quest. 4. vers. ad tertium*, Sanctarel. *d. q. 3. n. 3.* metipsum *d. alleg. 53. n. 10. cum seqq.* intelligentes per debitam obedientiam intelligi quando Papa propter aliquod negotium ad se vocat Episcopum.

11. Obleuat tamen Azor. *d. c. 4. q. 7.* quòd si Cardinalis esset Antistes alicuius Ecclesiæ, & summus Pont. vellet vt eius consilio, sapientia, & industria, secum illum retinendo, excusaretur Cardinalis ipse Antistes tum ratione obedientiæ, tum etiam quia id diceretur resultare in commune bonum totius Ecclesiæ: sed in hoc summam prudentiam esse necessariam ad sciendum an possit dari talis excusatio, obseruant Vasq. *d. dub. 2. à n. 141.* & Molfes. *d. c. 11. n. 34.*

12. Vtilitas euidens Ecclesiæ, vel Reip. excusat à residentia.

12. *Euidens Ecclesiæ, vel Reip. vtilitas.*] Vide Tolet. *d. c. 4. n. 3. vers. quartus*, Salzed. *d. c. 54. vers. quartus*, Marc. Anton. Genuen. *d. c. 31. n. 5.* Vasq. *d. dub. 2. à num. 138.* Molfes. *d. tract. 6. cap. 11. num. 36.* Sanctarel. *d. quest. 3. num. 5.* metipsum *d. alleg. 53. num. 14.* intelligentes per euidentem Ecclesiæ vtilitatem, quando nimirum absunt Episcopi ob defendenda iura suæ Ecclesiæ, vel si fuerint vocati ad celebrandum Concilium generale. Et addidi *d. alleg. 53. num. 16.* quòd Episcopus euidenti Reip. exigente vtilitate potest esse Legatus, siue Orator alicuius Principis secularis, me citato Alzed. *d. p. 1. c. 6. n. 39.*

13. Ad Metropolitanum, vel in eius absentia ad Episcopum antiquiore pertinet curare vt Prouinciales Episcopi in suis Ecclesiis commorentur.

13. *Aut à Metropolitanis, &c.*] Ad Metropolitanum, vel in eius absentia ad Episcopum antiquiorem pertinere curare vt Prouinciales Episcopi in suis Ecclesiis commorentur, & super eorum absentiam inquirere, referunt decisum Armendar. *in addis. ad recap. legum Navarra lib. 2.*

lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. sub tit. utrum Episcopi possint se absentare à suis Episcopatibus, n. 5. & 6. Ego ipse d. alleg. §. 3. n. 5. in fine, & me citaro in illo loco Sanctarel. var. resol. q. 4. n. 7.

14. In scriptis esse approbandum. Si tamen causæ absentia fuerint legitimæ, & approbatæ à superiore, posse Episcopos, & alios beneficiarios, qui tenentur residere, fructus beneficiorum suorum percipere, & retinere, quamvis causæ non essent in scriptis approbatæ, asserunt Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 34. dub. 29. num. 158. citans Nau. conf. 13. de prabendis num. 1.

14. Causæ absentia in scriptis approbandæ.

15. Nisi cum absentia incideris, &c.] Quando occurrit vrgens necessitas, ob quam Episcopus non possit adire summum Pont. nec Metropolitanum, posse illum abesse à sua Ecclesia sine alia superioris licentia, resoluit post alios Sanctarel. d. q. 4. n. 9.

15. Episcopus potest abesse à sua Ecclesia sine alia superioris licentia quando occurrit vrgens necessitas.

16. Nullo pacto debere duos, aut ad summum tres menses, &c.] Episcopos posse à suis Ecclesiis abesse ad summum singulis annis per tres menses, siue continuè, siue interruptè sine alia superioris approbatione, nec tunc amittere fructus, dummodo tamen ex causa rationabili, non tamen in Aduentu, Quadragesima, Natiuitate Domini, Resurrectione, Pentecostes, & festo Corporis Christi, colligunt ex hoc text. Valent. tom. 3. disp. 10. quæst. 3. puncto 5. vers. secundo certum est, Lessi. d. lib. 2. cap. 34. dub. 29. n. 155. Sanctarel. d. q. 4. n. 5. Ego ipse d. alleg. §. 3. n. 8. Alzed. d. p. 1. c. 6. n. 12.

16. Episcopi possunt abesse à suis Ecclesiis ad summum per tres menses singulis annis.

17. Hoc spatium absentia concedi Episcopis causa animi relaxandi, dicit Azor. d. p. 2. lib. 7. cap. 4. quæst. 1. quem refert Sanctarel. d. n. 5. in fine.

17. Episcopi abesse possunt à suis Ecclesiis per tres menses etiam causa animi relaxandi.

18. Eum pro rata temporis, &c.] Episcopos, & alios beneficiarios habentes beneficia curata, si absque legitima causa à suis Ecclesiis absint, teneri pro rata temporis, quo absunt, fructus restituere, resoluunt Valent. tom. 3. disp. 10. q. 3. puncto 5. vers. quiniò certum est, Lessi. de iustit. lib. 2. c. 34. dub. 29. n. 157. Nicol. Garc. de benefic. p. 3. c. 2. n. 26. Sanctarel. d. q. 4. n. 1. Ego ipse d. alleg. §. 3. n. 93. Alzed. d. p. 1. cap. 6. n. 11.

18. Episcopi, & alij beneficiarij habentes beneficia curata si absque legitima causa à suis Ecclesiis absint, tenentur pro rata temporis, quo absunt, fructus restituere.

19. Alia etiam declaratione nun sequuta.] Episcopos, & alios habentes curam animarum, teneri restituere fructus ante vllam sententiam si non resideant, tenentur Driedon. de libertate Christiana lib. 2. c. 4. Coulib. 3. var. c. 13. Valent. d. q. 3. puncto 5. vers. præterea hinc etiam, Tolet. d. lib. 5. c. 4. n. 1. Azor. d. p. 2. lib. 7. cap. 6. quæst. 2. Possuin. d. c. 1. n. 32. vers. 3. Vgolin. d. c. 15. §. 4. num. 2. Sanctar. d. q. 4. n. 4. vbi n. 5. aduertit ante Concil. Trid. nonnullos putare tales beneficiarios non fuisse obligatos restituere fructus in absentia ante iudicis sententiam, ego ipse de officio, & potest. parochi cap. 8. num. 69.

19. Episcopi, & alij habentes curam animarum tenentur restituere fructus ante vllam sententiam si non resideant.

20. Non licere Episcopo à sua Ecclesia abesse, nisi ob aliquam causam, ex connumeratis in hoc cap. refert decimum Armendar. in addit. ad recopilat. legum Nauar. lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. sub tit. utrum Episcopi possint se absentare à suis Episcopatibus, num. 4.

20. Episcopo non licet à sua Ecclesia abesse nisi ob aliquam causam ex connumeratis in hoc cap.

21. Episcopum residentem in sua diocesi liberum esse à residentia suarum Dignitatum, & beneficiorum simplicium, quæ obtinet in alia

21. Episcopus residens in sua diocesi liber est à residentia suarum Dignitatum.

diocesi, nec aliud amittere nisi quotidianas distributiones, & alia, si quæ sint, quæ absentes iusta de causa non percipiunt, resolutum attestatur Armendar. loco proxime citato, num. 3. & 7.

31. Absesse non dicitur qui ita cum est reuerfus.

22. *Qui aliquantisper tantum absunt, &c.* Quia absesse non dicitur, qui statim est reuersurus. l. postliminim. §. captiuus. l. nihil. ff. de capt. & postlim. reuerf. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. g'of. 43. num. 5. & faciunt quæ Ludouic. Beia respons. casuum conscient. p. 4. casu 21. ubi agit de parochia rurali, qui singulis quibusque hebdomadis in Urbem venit causa inuisendi parentes.

23. *Fabrica Ecclesiarum, aut pauperibus, &c.* Restitutionem fructuum ob non residentiam amissorum per hunc text. faciendam esse fabricæ Ecclesiæ, vel pauperibus, nec obtineri posse compositionem, resoluunt Nauarr. in man. cap. 25. num. 121. & consil. 20. de celeb. Miss. num. 4. Henric. in sum. lib. 7. c. 36. §. 3. Fr. Emman. in explic. Bulla compos. num. 18. Garc. d. cap. 2. num. 30. Sanctarell. d. g. 4. num. 2.

24. Parochi si à suis Ecclesiis absque legitima causa ab Episcopo cognita, & approbata in scriptis, absint ultra bimestre tempus, peccare mortaliter, absint ultra bimestre tempus peccat mortaliter.

24. *Eadem omnino etiam quoad culpam, amissionem fructuum, &c.* Parochos si à suis Ecclesiis absque legitima causa ab Episcopo cognita, & approbata in scriptis, absint ultra bimestre tempus, peccare mortaliter, & fructus pro rata temporis amittere, ex hoc text. colligunt Flamin. Parif. de resignat. benef. lib. 1. g. 10. num. 32. Franc. Leo in thesauro fori Eccles. p. 2. c. 2. num. 15. Less. de instit. lib. 2. cap. 3. 4. dub. 29. n. 159. Vgolin. de officio Episcopi cap. 15. §. 4. num. 2. & §. 5. num. 2. in fine. Ego ipse d. alleg. §. 3. n. 93. me citato Sanctarell. d. g. 4. num. 10.

25. Fructus non residentium amittuntur dumtaxat pro rata illius temporis, quo quis absit.

25. Fructus non residentium amittuntur dumtaxat pro rata illius temporis, quo quis absit sine licentia, nec potest componi restitutione debita fructuum male perceptorum cum obtinentibus Bullam Cruciatæ, vel vigore aliorum privilegiorum, & facultatum obtentorum per Concil. ut refert decisum Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 16.

26. Fructus non residentium debet Episcopus ordinarius applicare fabricæ Ecclesiæ parochialis etiam si non indigeat, nec pauperes intra limites reperiantur, quæ potest tamen indies indigere quoad ornamenta, resolutum attestatur Garc. d. part. 3. cap. 2. num. 31.

26. Fructus non residentium, de quibus in hoc decreto, debet Episcopus ordinarius applicare fabricæ Ecclesiæ parochialis, etiam si non indigeat, nec pauperes intra limites reperiantur, quæ potest tamen indies indigere quoad ornamenta, resolutum attestatur Garc. d. part. 3. cap. 2. num. 31.

27. Beneficia curata habentes & parochi à pari procedunt.

27. *Et alijs quibuscunque, qui beneficium aliquod, &c.* Quod de parochis dictum est, idem quoque dicendum de alijs, qui habent beneficia curata, asserunt Valent. d. som. 3. disp. 10. q. 1. puncto 5. vers. præcepit etiam, Less. de instit. lib. 2. c. 3. 4. dub. 29. n. 160. Sanctarell. d. g. 4. num. 17. & sic in his requiritur residentia.

28. Residere teneatur qui Parochialem quamvis tenuem obtinens.

28. Primò in obrinente Parochialem, quamvis tenuem, Rebuff. in tract. nominat. quest. 9. num. 27. Valer. Reginald. in praxi fori parit. lib. 30. n. 294. vers. si obijcies. Ego ipse d. p. 3. alleg. §. 3. num. 70. me citato in illo loco, Sanctarell. var. resol. g. 4. num. 45.

29. Parochialis possident tenetur residere quamvis in ea remanserint tres, vel quatuor incolæ.

29. Secundò in possidente Parochialem, in qua remanserint tantum tres, vel quatuor incolæ, Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 2. num. 179. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 2. tit. 23. l. 1. §. 2. sub tit. sed an parochi debeant residere in suis curatiis, num. 142. nisi parochialis Ecclesia

Ecclesia in totum parochianos habere defierit, Anton. Ricciul. de iure personarum, lib. 1. cap. 14.

30. Tertiò in Rectore, qui habet vicariam perpetuam in eius parochia, siue rectoria, potest enim, & debet compelli ad personaliter residendum, nisi rota cura animarum translata fuerit legitime in solum vicarium perpetuum, refert decifum Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 175.

31. Quartò in obtinente Ecclesiam baptifmalem, cui incumbit sola cura baptizandi omnes infantes oppidi, & existentes sub cura Archipresbyteri, quia ad minus tanquam coadiutor Ecclesie parochialis tenetur ad residentiam, ita refert decifum Armendar. d. loco num. 178. quem citaui de officio, & potest. parochi cap. 8. num. 7.

32. Quintò in obtinente Ecclesiam parochialem per prouisionem Sedis Apost. & habente liberum cure exercitium, & omnium bonorum fructuum, & prouentuum ad dictam Ecclesiam parochialem pertinentium possessionem, licet in limine adeptæ possessionis prædictæ mota lis fuerit per aliquem in petitorio, vt resoluit Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 393. num. 5. quem refero d. cap. 8. num. 8.

33. Sextò in Archipresbytero Tyrassonen. quia tenetur ad residentiam, cum nihil quoad illam fuerit innouatum per Bullam Sixti I V. erectionis de vicaria in dignitatem, ita Sell. in select. canon. cap. 3. num. 8. vbi attestatur decifum in Tyrassonen. 4. Maij 1619.

34. Septimò in Capellano coadiutore Rectoris parochialis instituto auctoritate Apostol. quia tenetur ad personalem residentiam sicut Rector ipse, ita referunt decifum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 9. n. 17. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 7. cap. 6. num. 104. Armendar. d. loco num. 127. ver. an capellani, & num. 157. Galet. d. verbo residentia 1. Piafcec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 27. Vgolin. de officio Episcop. c. 15. §. 3. n. 3. vers. postremo, Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 393. ampl. 5. Monet de opt. canon. c. 4. quas. 8. num. 157. Ego ipse d. alleg. 53. num. 78. in e citaro Sanctarel. d. q. 4. num. 17.

35. Octauò in coadiutore etiam perpetuo, qui residere tenetur sicut verus curatus, quamuis in aliis beneficiis seruire in Cathedralibus, ita refert decifum Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 167. Armendar. d. loco num. 172.

36. Nonò in Inquisitore paracho, quem propter officium à residentia Parochialis non excusari, resoluunt Gonzal. d. gloss. 6. num. 265. & gloss. 43. num. 164. Aloyf. Ricc. d. resol. 393. num. 3. Ceuall. commun. contra commun. q. 585. num. 12. Ego ipse d. alleg. 53. num. 156. & me citaro Sanctarel. var. resol. q. 11. num. 4. contra Spin. & Cened. per me citatos.

37. Decimò in subcollektore Apost. paracho, hunc enim non excusari à residentia Parochialis ex decisione Congregat. tenent Gonzal. d. gloss. 6. num. 266. Garc. d. p. 3. c. 2. num. 42. in 3. declar. Vgolin. d. c. 15. §. 3. num. 3. vers. decimo, Armendar. d. loco n. 168. Aloyf. Ricc. d. resol. 393. n. 4.

38. Vndecimò in habente beneficium curam iurisdictionalem habens, hunc enim teneri residere, & sacris initiari, refert decifum Armendar. d. loco num. 173.

30. Rector, qui habet vicariam perpetuam in eius parochia, potest compelli ad personaliter residendum.

31. Ecclesiam baptifmalem obtinens tenetur residere.

32. Parochialem obtinens cum libero cure exercitio, & possessione bonorum tenetur residere quamuis in limine adeptæ possessionis mota lis fuerit per aliquem in petitorio.

33. Archipresbyter Tyrassonen. tenetur ad residentiam.

34. Capellanus coadiutor Rectoris parochialis institutus auctoritate Apostol. tenetur ad residentiam sicut Rector ipse.

35. Coadiutor perpetuus tenetur ad residentiam sicut verus curatus.

36. Inquisitor paracho tenetur ad residentiam.

37. Subcollektor Apost. non excusatur à residentia Parochialis.

38. Beneficium curam iurisdictionalem habens tenetur residere.

39. Præpositus iurisdictionalem tantum curam habens tenetur residere.

40. Commendatarius curam iurisdictionalem habens tenetur residere.

41. Parochias duas perpetuè inuicem æquè principaliter vnitas habens potest in qua maluerit, residere.

42. Parochialem Ecclesiam cum Canonico tenetur residere in Parochiali.

43. Canonicatû obtinens, cui sit vnita Parochialis ad vitam obtinentis tantum tenetur residere in Parochiali.

44. Parochus Ecclesie in qua fuit constitutus Capellanus cum tota cura animarum quoad Capellanus vixerit non tenetur residere.

45. Parochialem obtinens in qua Vicarium perpetuum legitime instituit obtinuit, eo viuente residere non tenetur.

46. Monasterium, seu Abbatiam, quæ cura, & Conuentu caret, obtinens, non tenetur residere.

47. Parochus debet residere in domo ipsius Parochialis.

39. Duodecimò in Præposito iurisdictionalem tantum curam habente, hunc enim comprehendit in Bulla Pij V. de residentia parochorum, quæ incip. *Cupientes*, referunt decimum Garc. d. cap. 2. num. 179. in 10. declar. & Armendar. d. loco num. 140.

40. Decimotertiò in Commendatario curam animarum iurisdictionalem habente, per omnia enim æquatæ sunt hodie commendæ titulis, ita refert decimum Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 166.

41. Decimoquartò in habente duas Parochiales vnitas perpetuè inuicem æquè principaliter, & non vnâ alteri accessoriè, ambasque pares, ita ut vna non sit dignior, & principalior altera, hunc enim posse in qua maluerit residere, asserunt resolutum Garc. d. cap. 2. num. 179. in 16. declar. Armendar. d. loco num. 144.

42. Decimoquintò in habente parochialem Ecclesiam cum Canonico, quia adhuc in Parochiali residere debet, iuxta Bullam Pij V. quæ incip. *Cupientes*, & percipere fructus præbendæ, & solum eius distributiones quotidianas perdit, ut refert decimum Armendar. d. loco n. 133, subdens quòd si Canonicatus est in eodem loco, ut Parochialis est, poterit vtrique seruire, & quotidianas distributiones percipere, & citat Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 179. in 7. declar. Vnde residentem in Parochiali, quæ non longè abest à Collegiata, in qua Canonicatum obtinet, diebus ferialibus ad Ecclesiam collegiatam accedere, & in ea diuinis inservire posse, dummodo omnibus diebus, & horis suis, & congruis Parochialis inferuiat, & nihil prorsus relinquat ex debito seruitio ipsius Parochialis, decimum referunt Garc. d. num. 179. in 8. declar. & Armendar. d. loco num. 136.

43. Decimosextò in obtinente Canonicatum, cui sit vnita Parochialis ad vitam obtinentis tantum, hunc enim teneri in Parochiali residere, asserunt resolutum Garc. d. num. 179. in 13. declar. Armendar. d. loco num. 137.

44. Parochus Ecclesie in qua fuit constitutus Capellanus, cui ex institutione capellanæ imposita fuit tota animarum cura, seu perpetua vicaria quoad Capellanus vixerit, non tenetur in ea residere, refert decimum Garc. d. cap. 2. num. 176.

45. Parochialem obtinens, in qua vicarium perpetuum legitime instituit obtinuit, eo viuente residere non tenetur, ut refert decimum Armendar. d. loco num. 193. Vnde si deputatus fuerit vicarius amouibilis, cum iste arguat curam esse penes deputantem, hunc ideo teneri ad residentiam referunt decimum Garc. d. cap. 2. num. 179. in 11. declar. Armendar. d. loco num. 141. Ego ipse in collect. ad cap. ult. de offic. vicar. n...

46. Monasterium, seu Abbatiam, quæ cura, & conuentu caret, obtinens non tenetur residere, ut per Nicol. Garc. d. num. 179. in 9. declar. Armendar. d. loco n. 139. quos refero de officio, & potest. parochi. cap. 8. num. 6.

47. Parochus debere residere in domo ipsius Parochialis, quatenus eam habeat, aliàs in alia, quæ sit intra limites parochiæ, aut saltem ita vicina parochiali Ecclesie, ut inde commodè possit per se ipsum ei inservire, habitare teneri, refertunt decimum Garc. d. cap. 2. num. 179. in 21. declar. n.

21. declarat. Armendar. d. loco num. 149. & 150. Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 41. Ego ipse d. alleg. 53. num. 71. me citato Sanctarel. var. resol. q. 4. num. 49. Si enim non habet ibi domum propriam, aliquam conducere debere pariter resolutum asserit Nicol. Garc. dicto num. 179. in declar. 21. Sell. in scilicet. canon. c. 3. num. 8. vbi testatur sic fuisse decifum in Sarzanen. 13. Nouembris : 627. dum ibi fuit dictum, parochum non excusari quin intra parochiam residere debeat, quamuis non adsit commoda domus parochialis, & sit magna aëris intemperies, & retineat capellaniam in parochia, & ipse accedat singulis diebus festis, & fuit ordinatum quod intra mensem conduceret domum in parochia, & intra sex menses domus parochialis reapertetur. Quare minus excusaretur parochus à residentia si prætextu docendi Grammaticam in ciuitate per duo milliaria distante à sua parochiali, abesset diebus ferialibus, quamuis singulis festis ad eam accederet, vt referunt decisum Garc. d. num. 179. in 19. declar. Armendar. d. loco num. 147. Sanctarel. d. quæst. 3. num. 33. Ego ipse d. allegat. 53. num. 75. vbi num. 76. id amplio, etiamsi non inueniretur alius idoneus ad legendum.

48. Parochialis Ecclesia licet sit in loco vbi minor pars parochianorum inhabitat, & maior pars habitat longè in oppidis, nihilominus parochum habitare teneri prope Ecclesiam in ciuitate, succurrendo illis, qui longè habitant secundum loci antiquam consuetudinem, per cap. 4. sess. 21. referunt decifum Garc. d. num. 179. in 20. declar. Armendar. d. loco num. 148. Sanctarel. d. q. 4. num. 46.

49. Parochum teneri residere personaliter, & non alio modo satisfacere muneri suo, etiamsi populo per alium æquè bene, & fortè meliùs seruiatur, resoluit Posseuin. de officio curati, cap. 1. num. 8. quem refero de officio, & potest. parochi, cap. 8. num. 40.

50. Parochi cogendi sunt ad subeunda per se ipsos, & non per substitutos, ea munia, ad quæ tenentur: tolerandi autem, vt per substitutos suppleant in illis tantùm casibus expressis verbis canonum, & decretorum Concilij, quibus permiffum est eis, vt per vicarios coadiutores, possint officio suo fungi, ita refert decifum Garc. in addit. ad summ. rrat. de benefic. p. 1. cap. 2. num. 53.

51. Residentiam continuam, & talem sui copiam facere debet parochus, vt indigentes non careant necessaria ope, sed non arctatur vt debeat manere quasi in compedibus, nisi habeat infirmos graves, ita Posseuin. d. ap. 1. num. 6. quem refero d. cap. 8. num. 42. & 43. vbi num. 44. dico quod si parochus rationabiliter iudicauerit, puta quia nullus infirmatur, potest abesse per aliquas horas, etiamsi nullum substituat; abesse verò tota die, quando nullus infirmatur; raro in anno nec laudo, nec vitupero; abesse autem per duos, aut tres dies, nullo infirmante, & nulla alia causa iustificante, habet valde de rationabili esse mortale, propter multa quæ possunt eo tempore euenire, maxime in villis vbi non est alius Sacerdos à parochio: in ciuitatibus verò, vel in oppidis vbi sunt alij Sacerdotes, erit maius minùs peccatum ratione periculi, & damni euenturi, cui tamen facilius quam in illis potest obuiari.

48. Parochus tenetur prope Ecclesiam in ciuitate residere, licet maior pars parochianorum longè habitet in oppidis.

49. Parochus tenetur residere personaliter, & non alio modo satisfacere munera suo.

50. Parochi cogendi sunt ad subeunda per se ipsos, & non per substitutos, ea munia, ad quæ tenentur.

51. Parochus debet ita continuè residere vt indigentes non careant necessaria ope.

52. Episcopus potest prohibere parochia sub pœna pecuniaria, quæ tamen dimidium non excedat, ne ultra biduum à sua Ecclesia absint, non tamen id prohibere poterit sub pœna excommunicationis latæ sententiæ; decifum referunt Garc.d.cap.2.num.23. *declar.* 2. & Armendar. d.loco num.156. sed sub pœna pecuniaria esse permissum, ait Sell. d.cap.3. num.16. attestans ita fuisse decifum in Terracinen. 11. Februarij 1628. & in Monopolitana 16. Decembris eiusdem anni.

53. Constitutio Episcopi valet ne parochi possint abesse ultra duos dies sine licentia, refert decifum Garc.d.cap.2.num.23. in 1. *declar.* Armendar. d.loco num.155.

54. Parochi iustam causam non residendi minime habent, quamvis in seruitio Episcopi, aut Ecclesiarum cathedralium permanent, ut nempè sint vicarii, visitatores, Secretarii, Fisciales, &c. resoluunt Emman. Sà verbo *residencia* num.1. Gonzal. d.glos.6.n.258. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori ecclæs.* decif. 502. in 1. edit. aliàs *resolut.* 393. in 2. edit. Piafec. in *praxi Episcop.* p.2. cap.3. num.27. Nicol. Garc. d.cap.2. num.42. Armendar. d.loco num.166. 167. & 172. Posseuin. d.cap.1. num.12. Ioan. Valer. de *different. inter utrumque forum, verbo parochus, differ.* 3. Bonacin. var. tract. disp. 5. de onere, & oblig. benefic. puncto 5. num.14. Alzed. in *pract. Episcop.* p.1. cap.5. num.128. Ego ipse d. alleg. 53. num.85. me citato Sanctarel. var. *resol.* q.3. num.49. Sell. d.cap.3. num.12. vbi attestatur sub die 12. Maij 1629. fuisse decifum parochum habentem curam animarum non posse esse vicarium Episcopi, vel Capituli Sede vacante; nisi Ecclesiæ cathedralis parochus sit, quia tunc bene posse vicariatus officio fungi, resoluit Aloyf. Ricc. in *decif. curiæ Archiep. Neapolit. part.* 4. decif. 319.

55. Parochus non potest esse vicarius Episcopi, nisi Ecclesiæ cathedralis parochus sit.

56. Ncc iustam causam non residendi habere parochos Inquisitoris, vel subcollectoris officium exercentes, resoluunt citati *suprà* in *vers. nono, & decimo.*

57. Causam iustam non residendi minime habent obtinentes Ecclesiæ parochiales, si velint studere, nec sic absentes posse percipere fructus, aut vllam ad hoc Episcopum licentiam concedere, referunt decifum Aloyf. Ricc. d. *resol.* 393. in *fine, & resol.* 310. num.1. Prosp. de Angustino in *addit. ad Quarant. verbo residencia, vers. item limita*, Gonzal. d.glos.6. num.251. Garc. d.cap.2. num.80. & 81. in *addit.* Ego ipse d. alleg. 53. num.77. me citato Sanctarel. d.g.3. num.25. & Alzed. in *praxi Episcop.* p.2. cap.9. num.37.

58. Parochus non excusatur à residentia propter intemperiem aeris.

59. Ncc etiam iustam causam non residendi habere obtinentes Ecclesiæ parochiales, si velint studere, nec sic absentes posse percipere fructus, aut vllam ad hoc Episcopum licentiam concedere, referunt decifum Aloyf. Ricc. d. *resol.* 393. in *fine, & resol.* 310. num.1. Prosp. de Angustino in *addit. ad Quarant. verbo residencia, vers. item limita*, Gonzal. d.glos.6. num.251. Garc. d.cap.2. num.80. & 81. in *addit.* Ego ipse d. alleg. 53. num.77. me citato Sanctarel. d.g.3. num.25. & Alzed. in *praxi Episcop.* p.2. cap.9. num.37.

60. Ncc propter intemperiem aeris parochum inde oriundum excusari à residentia, ut alibi possit habitare, etiam relicto vicario approbato, resoluunt Vgolin. de *offic. Episcopi*, cap.15. §.3. *vers. sexto*, Zerol. in *praxi Episcop.* p.1. verbo *residencia*, §.7. Armendar. d.loco num.132. aduertentes quod si Rector infirmus esset, & in loco Parochialis curari non possit defectu Medicorum medicinarumve, tunc posset ab ordinario dari ei dilationem trium, aut quatuor mensium, ut in locis vicinioribus inaneat recuperandæ sanitatis causa, interea ab ipso ordinario in Parochiali idoneo vicario cum congrua portione ex redditibus Parochialis constituto,

constituto, & ideo Armendar. d. loco n. 18. asserit decifum cum ordinarij consensu intemperiem aëris excusare à residentia.

59. Nec propter inimicitias capitales videtur excusandus parochus à residentia, quamvis olim Episcopi dispensare solerent vt ipse parochus, cuius inimicitia absque sua culpa, & post obtentam Parochialem exortæ fuerunt, per annum in alio viciniore, & tutiori loco manere possit, & crescentibus inimiciis daretur alius annus, dummodo semper in Parochiali expensis parochi maneret idoneus vicarius, vt testatur Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo priuario §. 4. dub. 11: Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 645. in 2. edit. Bonacin. var. tract. disp. 5. de onere & oblig. benef. puncto 5. num. 2. Armendar. d. loco n. 133. 134. & 182. cum seqq. Tamen hoc iam hodie spectat ad sacram Congregationem negotiis Episcoporum & Regularium præpositam, quæ solet sex menses talibus concedere, ad effectum vt interim aut relent, aut permurent, vt per Sell. d. c. 3. num. 14. qui testatur ita fuisse decifum ab ead. S. Congr. in Boianen. 15. Februarij 1619.

60. Nec propter parochi senectutem, licet ordinarius iam prouideret illius insufficienciam, apponendo idoneum vicarium cum assignatione congruæ portionis ex ipsius Parochialis redditibus, secundum Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo residentia §. 9.

61. Nec etiam est causa sufficiens non residendi infirmitas parochi, etiam si ratione illius datus ei fuisset coadiutor, vt refert decifum Armendar. d. loco n. 129.

62. Nec denique causa pestis licet parochis abesse, quia si non resederint, contra eos procedendum est, seruata forma huius cap. quamvis per alios idoneos ministros parochianis suis peste infectis possint ministrare sacramenta Baptismi, & Pœnitentiæ, ita Sell. d. c. 3. num. 17. attestans ita fuisse decifum instante S. Carolo in Mediolanen. 10. Decembris 1576.

63. *Per Episcopum cognita.*] De causis absentia etiam ab Ecclesiis parochialibus, quarum collatio ad inferiores spectat, etiam si inferiores essent Abbates Regulares, Episcopum cognoscere, decifum refertur Garc. p. 3. cap. 2. num. 179. in 2. declar. & Armendar. d. loco num. 153.

64. An iustam causam absentia iudicialiter probare debeat parochus? vide Aloyf. Ricc. in decif. curia Archiepiscop. Neapolis. p. 2. decif. 152.

65. *Vicarium idoneum ab ipso ordinario approbandum, &c.*] Ergo nullo modo posse parochum relinquere vicarium, seu substitutum, etiam idoneum, & admissum in illo Episcopatu pro administratione Sacramentorum, inconstituto Episcopo, ex hoc text. colligit Pœseuin. de officio Curati cap. 1. num. 19. subdens illum posse sine Episcopi approbatione relinquere substitutum si absit per sex, vel septem dies, ita declarante vniuersali consuetudine, nisi Episcopus per suas constitutiones inhibeat, & addit vicinum Curatum posse substitui, quia licet non habeat ordinariam iurisdictionem nisi super gregem suum, tamen est

59. Parochus à residentia non excusatur propter inimicitias capitales.

60. Parochus propter senectutem non excusatur à residentia, quamvis ordinarius iam prouideret illius insufficienciam.

61. Infirmitas parochi non est causa sufficiens non residendi.

62. Parochus non licet abesse causa pestis.

63. Episcopus cognoscere potest de causis absentia ab Ecclesiis parochialibus, quarum collatio ad inferiores spectat.

64. Parochus iudicialiter probare debeat causam absentia.

65. Parochus non potest relinquere vicarium, seu substitutum etiam idoneum pro administratione Sacramentorum inconstituto Episcopo.

ita admissus vt ei aliqua iurisdiclio delegari possit, refero *de officio*, & *potest. parochi* c. 8. n. 5. 2. & 53.

66. Vicarius substitutus si seruire velit gratis, non tenetur parochus cum iusta de causa abesse, illi in conscientia assignare partem fructuum pro debita mercede, refero d. c. 8. n. 53.

67. Licentia quam parochus abesse volens petere debet ab Episcopo, non sufficit tacita, sed oportet esse expressa.

68. Parochus non potest abesse à sua Ecclesia sine licentia in scriptis obtentâ, nisi talis repente se offerat necessitas, &c.

69. Parochus sine licentia Episcopi ex iusta causa in scriptis concedenda non potest abesse etiam primo bimestri.

66. Cum debita mercede assignatione, &c.] Norat Possuin. d. c. 1. n. 20. quodd si substitutus, vel vicarius voluerit seruire gratis, non tenetur parochus, cum iusta de causa abesse, illi in conscientia assignare partem fructuum pro debita mercede, refero d. c. 8. n. 53.

67. Discedens autem licentiam, &c.] Expressam scilicet, vt per Garc. d. c. 2. n. 5. Armendar. d. loco n. 164. met ipsum d. alleg. 53 n. 95. & me citato Sanctarel. var. resol. g. 4. n. 16.

68. Sola distantia loci etiam cum necessitate eò discedendi non excusat parochum vt possit abesse à sua Ecclesia sine licentia in scriptis obtentâ, nisi talis repente se offerat, quæ non patratu dilationem huiusmodi licentiam petendi, quo casu quamprimum de discessu, & necessitate ordinarius certior faciendus est, vt de causa cognoscere possit, ita Garc. d. cap. 2. num. 34. in 1. declar. Armendar. d. loco num. 162.

69. Parochum sine licentia Episcopi ex iusta causa in scriptis concedenda non posse abesse etiam primo bimestri, resoluunt Ioan. Ocon. in repet. cap. 1. de cleric. non resid. in 6. num. 51. Anton. Gom. in explicat. Bulla Cruciatâ cap. 7. in 4. claus. n. 22. Vgolin. de officio Episcopi c. 15. §. 5. n. 2. Possuin. d. c. 1. n. 11. Lessi. de instit. lib. 2. c. 34. dub. 29. num. 159. Valsq. in opus. de benefic. c. 4. §. 2. art. 1. dub. 3. num. 149. & art. 2. dub. 3. num. 188. Filliuc. in quest. moral. p. 3. tract. 41. cap. 6. num. 26. Squillante de obligat. cler. p. 1. num. 116. Sanctarel. d. g. 4. n. 12. Garc. d. c. 2. num. 23. in 1. declar. & p. 9. c. 2. num. 295. in 2. dub. quia Concil in præfenti ait quandocunque eos abesse contigerit, debere causam esse prius cognitam, & probatam per Episcopum.

70. Contra Ludou. Lop. in instruct. conscient. tom. 1. cap. 148. Ioan. Bapt. Conrad. in resp. casuum conscient. quest. 337. Lañ. Zech. de casibus reseru. casu 3. & de republ. eccles. tit. de beneficiat. num. 6. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 52. lit. C. vers. illud verò, Cened. ad Sextum collect. 30. num. 3. Emman. Sà in aphor. verbo residentia num. 7. Quintanad. ecclesiast. lib. 4. num. 76. Paul. Comit. resp. moral. lib. 1. quest. 59. num. 3. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo priuatio §. 4. dub. 3. & verbo Parochus §. 2. Franc. Leo. in thesuro feri ecclesiast. p. 3. cap. 1. num. 19. & 21. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 4. quest. 10. Fr. Eraman. in sum. tom. 2. cap. 36. in fine, & in explicat. Bulla Compositionis num. 18. Ceuall. commun. contra commun. quest. 585. num. 6. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 31. num. 11. Ioan. Valer. de different. inter virumque forum, verbo parochus, differ. 5. num. 1. Bonacin. var. tract. disp. 5. puncto 5. num. 9. existimantes posse parochum sine licentia Episcopi ex iusta causa abesse ad duos menses continuè, vel diuissim.

71. Non posse parochum per hebdomadam abesse non petita, vel non obtentâ licentia, etiam relicto vicario idoneo ab ipso ordinario approbato. decisum referunt Garc. d. c. 2. n. 23. in 3. declar. Armendar. dicto loco num. 157.

71. Parochus non potest per hebdomadam abesse non petita vel non obtentâ licentia etiam relicto vicario idoneo.

72. Per motum proprium Pij V. publicatum de mense Iunii 1568. super residentia Canoniorum habentium parochiales non fuisse ablatam ordinariis facultatem, ita & taliter quod non possint iuxta formam Concilij Trid. aliquibus iustis de causis licentiam concedere recedendi à Parochiali ad aliquod tempus, modò ea vitatur intra limites præscriptos à Conc. in præsentia, referunt decifum Garc. d. c. 2. n. 179. Armendar. d. loco num. 87.

73. Nisi ex gravi casu, &c.] Parochum petentem licentiam fingendo causam iustam, quam re vera non habet, peccare mortaliter, & teneri restituere fructus, resoluunt Azor. d. p. 2. lib. 7. cap. 10. quæst. 3. Posseuin. d. cap. 1. num. 24. Ego ipse d. alleg. § 3. n. 99. Ime citato Sandarel. d. quæst. 4. num. 15.

74. Parochus habens iustam causam abeundi extra parochiam per duos menses, aut tres, non satisfacit suæ conscientiæ si petat licentiam iurans se gravem habere causam, quam non expediat manifestare, ut petita licentia abesse possit, licet Episcopus non concedat, similiter quod abesse non potest in casu quo causam rationabilem expresserit, quam vir bonus, & æquus rationabilem iudicaret, sed rigidus Prælati minus æquam iudicat, & licentiam denegat, vel quia mouetur suspitione quod ficta sit, cum tamen sit vera, sed habere potest reuersum ad superiorem, ita decifum referunt Garc. d. c. 2. n. 37. Armendar. d. loco n. 155. Squillante de obligat. cleric. p. 1. n. 117. Ioan. Valer. d. verbo Parochus, differ. §. n. 1.

75. Et subtractionem fructuum, &c.] Episcopus quoties in pœnam omiffæ residentie vult subtrahere partem fructuum, quos suos fecerunt parochi, tenetur obseruare eadem interualla, eandemque rationem, quæ contra Episcopos non residentes statuit cap. 1. sess. 6. de reform. Non verò tenetur seruare eadem interualla in executione facienda super illis fructibus, quos parochi pro rata temporis absentie suos non fecerunt, ita refert decifum Garc. d. c. 2. n. 32.

76. Compellere.] Arbitrij est Episcopi qua via, & quo remedio ex iis vti velit contra non residentes, ut refert decifum Garc. d. cap. 2. num. 139.

77. Etiam usque ad priuationem.] Vt quis parochia legitimè priuetur ob non residentiam iuris ordine seruato, quæ sint attendenda, dixi de officio, & potest. parochi c. 8. n. 75.

78. Ad priuationem parochi ob non residentiam non esse necessarium quod prius procedatur per alias pœnas, nempe per censuras ecclesiasticas, ac sequestrationem, & subtractionem fructuum, aliaque iuris remedia, tenet Garc. in addition. ad d. cap. 2. sub numer. 139. asserens id euenire, quia Concil. in præsentia hoc relinquit arbitrio ordinarij, ibi, liberum esse vult ordinariis, licet de iure communi requiri viderentur in cap. ex tua, §. 1. de cleric. non residenti.

79. Nec executionem hanc quolibet privilegio, &c.] Generaliter accipiendum esse hoc decretum contra absentes siue obientes, siue

72. Episcopus aliquibus iustis de causis potest etiam sibi Motu proprio Pij V. concedere licentiam recedendi à Parochiali.

73. Parochus petens licentiam fingendo causam iustam peccat mort. & tenetur restituere fructus.

74. Parochus si iustè habeat causam abeundi extra parochiam an possit abesse ea sibi per Episcopum denegata.

75. Episcopus quoties in pœnam omiffæ residentie vult subtrahere partem fructuum, quos suos fecerunt parochi, tenetur obseruare eadem interualla, &c.

77. Parochia ut quis priuetur ob non residentiam qua sine attendenda.

78. Ad priuationem parochi ob non residentiam non est necessarium quod prius procedatur per alias pœnas.

79. Decretum hoc generaliter est accipiendum contra absentes siue obientes, siue contumaces.

contumaces, resoluunt Ioan. Ocon. in cap. 1. num. 60. de cleric. non resid. lib. 6. Sahag. in cap. 2. de sequest. posses. num. 54. Anton. Gom. in explicat. Bulla Cruciana cap. 7. ad 4. claus. num. 35. & 36. quos refert & sequitur Garc. d. c. 2. n. 161.

80. Tollit solum appellationem suspensionem suam, non vero devolutivam.

80. Siue appellatione.] Solum tollere appellationem suspensionem suam, non vero devolutivam, tenent Stephan. Quarant. in sim. Bullary, verbo Archiepiscopi auctoritas, vers. quanto quaro, Garc. d. cap. 2. n. 161. Salgado de protect. regia tom. 1. p. 2. cap. 15. ex n. 8.

81. Derogat Eugenij I V. constitutioni.

81. Vigere Eugeniana constitutionis.] Derogari his verbis Eugenij I V. constitutioni emanatae ad declarationem text. in cap. cum dilectus, de cleric. non resid. concedenti omnibus Romae permanentibus ut in absentia possent percipere fructus, attestantur Ioan. Ocon. in repet. cap. unic. de clericis non resid. lib. 6. num. 59. Fr. Emman. in addit. ad §. unic. Bulla Compositionis num. 4. vers. quanto à la segunda, quos referunt & sequuntur Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. quest. 1. num. 31. vers. pro vera, Sanctarel. var. resol. quest. 16. num. 2. ubi à principio illius quest. probare nititur non derogati per text. in presenti, constitutioni eiusdem Eugenij I V. incip. Qui creditum, sub dat. 6. Kal. Martij 1431. quae refertur à Nicol. Garc. de benefic. p. 3. cap. 2. num. 58. per quam concessum fuit Vniuersitati Salamantinae ut Doctores, & scholares in quacunque facultate per octo menses continuos, vel interpollatim legendi, aut alias huiusmodi litterarum studio insistendo, fructus suorum beneficiorum cum cura, & sine cura quae obtinent, ac posterum obtinebunt, quotidianis distributionibus dumtaxat exceptis, liberè percipere valeant, cum ea integritate, eum qua illos perciperent, si in propriis Ecclesiis personaliter residerent.

Cathedralium praefecti ultra tres menses consecrationem differentes, fructibus perceptis restituendis sunt obnoxij, & totidem mensibus absentes, sunt ipsis Ecclesiis ipso iure priuati.

CAPVT II.

a. Doctores de materia cap-agentes.

1. Vnde Nau. in man. c. 25. num. 118. vers. 8. Iacob. de Graff. in aureis decision. p. 1. lib. 2. cap. 97. n. 51. Bertachin. de Episcopo tract. 1. lib. 3. q. 1. pag. 82. Cuch. in instit. maior. sub tit. de consec. Episcopi, Rendina in prompt. recept. sentent. tom. 1. tit. 38. num. 13. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 26. lit. A. vers. Episcoporum, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 24. num. 141. Fran. Leon. in thesauro feri ecclesiast. p. 1. cap. 3. num. 22. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 32. tract. 2. num. 58. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Consecratio Pralatorum, Piasce. in simili praxi in proem. de elect. num. 6. pag. 19. Vgolin. de officio Episcopi cap. 2. in prin. à num. 2. Cardin. Tusch. tom. 2. lit. C. concl. 743. Campan. in dinerf. iuris canon. sub. 6. cap. 6. num. 9. Galganet. de iure publico, lib. 3. tit. 108.

Vazq.

Vazq. in opus. de benefic. cap. 3. §. 3. num. 27. Molfes. in sum. Theolog. moral. lib. 6. cap. 7. num. 47. Filliuc. in quæst. moralib. tract. 41. de benefic. cap. 5. n. 23. vers. & quidem primò. Castald. in praxi caremon. lib. 1. sect. 10. cap. 2. num. 3. Sebast. Cæf. in relect. de ecclesiast. hierarch. p. 1. disp. 6. §. 2. n. 11. Alzed in praxi Episcop. p. 1. c. 4. n. 2. metipsum de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 1. n. 39. & de iure ecclesiast. lib. 1. cap. 10. vers. tenetur.

2. Intra tres menses.] A die confirmationis numerandos resoluo ego ipse d. allegat. 1. num. 40. & 41. respondeo ad text. in cap. ordinationes il. 1. §. tempus 75. dist.

3. Consecratio verò.] Vide Henriq. in sum. lib. 10. cap. 23. §. 5. in princip. Less. de iust. lib. 2. cap. 34. num. 103. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 2. in princip. num. 4. metipsum d. alleg. 1. num. 44.

4. Consecrationi Episcoporum canones constituerunt peculiare tempus, scilicet diem Dominicum, cap. qui in aliquo 51. dist. cap. ordinationes, cap. quod die Dominico 75. dist. Sot. de iustit. lib. 10. q. 1. art. 2. concl. ult. vers. accedis, Campan. in divers. iuris canon. rub. 6. cap. 4. n. 1. Paul. Laymann in Theolog. moralis lib. 5. tract. 9. cap. 8. num. 3. Sebast. Cæf. d. disp. 6. §. 2. n. 12. Castald. in praxi caremon. lib. 10. sect. 10. cap. 3. num. 1. vbi subdit quòd die etiam festiuo fieri poterit si Papa dispensauerit, semper tamen est facienda præuio ieiunio, quia decet consecratorem, & electum pridie ieiunare Pontifice. Roman. p. 1. iur. de consecrat. elect. in Episcopum, pag. 75.

5. Cuiuslibet Episcopi consecratio cum Missa facienda est, in qua inter Epistolam, & Euangelium consecratur Episcopus, cap. quod sicut, §. 1. de elect. quæ tamen Missa non est de essentia consecrationis Episcopalis, sed solum ad solemnitatem, & reuerentiam fuit instituta, gloss. 1. in d. §. 1. Turrecr. in d. c. ordinationes, num. 10. dist. 75. Henriq. d. lib. 10. c. 34. §. 3. Sebast. Cæf. d. disp. 6. §. 2. num. 13.

6. Fit etiam cuiuslibet Episcopi consecratio à tribus Episcopis, & non paucioribus, cap. 1. cap. comprouinciales, & cap. pen. 64. dist. cap. porrò 66. dist. cap. Archiepiscopus, cap. nec Episcopi, de tempor. ordin. Selu. de benefic. p. 3. q. 38. num. 5. Henriq. d. lib. 10. cap. 7. §. 3. & cap. 22. §. 1. Matc. Anton. Genuens. in man. Pastor. cap. 70. num. 26. Filliuc. som. 1. tract. 9. de sacram. Ordinis, cap. 5. num. 106. Azor. in iustis. moral. p. 2. lib. 3. cap. 30. q. 3. vers. quæras item quæsiam, ego ipse d. p. 2. alleg. 1. num. 45.

7. Auctoritate tamen summi Pontif. concedi potest vt vnus Episcopus iustis de causis Episcopum consecret, eo quòd non Christus Dominus, sed Apostoli constituerunt, vt Episcopus à tribus Episcopis consecraretur, ita Azor. loco proxime citato, Ægid. de Coninck tom. 2. dist. 10. dub. 9. concl. 5. Paul. Laymann in Theolog. moralis lib. 5. tract. 9. cap. 5. num. 1. vers. nota, Sebast. Cæf. d. disp. 6. §. 2. num. 8. vbi ait Papam sæpe in hoc ex causa dispensasse, vt fecit Gregorius I. in Anglia, & Gregorius XIII. cum Patriarcha Æthiopiæ, Sell. in select. canon. cap. 2. num. 10. vbi attestatur fuisse consecrum per S. Congreg. Rituum 2. Octobris 1601. electo Vilesen. in Sardinia, vt possit consecrari Episcopus à duobus Episcopis, & alio in dignitate ecclesiastico constituto, propter paucitatem Prælatorum in dicta insula.

2. Menses tres ad consecrationem Episcopi à die confirmationis sunt numerandi.

3. Locus idoneus pro Episcoporum consecratione, si extra Curiam fiat, est Ecclesia ad quam promoti fuerint.

4. Consecrationi Episcoporum canones constituerunt peculiare tempus, scilicet diem Dominicum.

5. Episcopi consecratio cum Missa facienda est.

6. Consecratio cuiuslibet Episcopi fit à tribus Episcopis, & non paucioribus.

7. Papa concedere potest vt vnus Episcopus iustis de causis Episcopum consecret.

8. Impedimentum non excusat nisi impeditus probet se omnem adhibuisse diligentiam ut impedimentum cessaret.

8. *Ad fructuum perceptorum restitutionem, &c.*] Vide Vgolin. *d. cap. 2. in princip. num. 2. vers. excipitur*, ubi dicit pœnas hic comminatas non incurrere illum, qui iusto impedimento detineretur. At impedimentum non excusare nisi impeditus probet se omnem adhibuisse diligentiam, & omnem conatum fecisse, ut impedimentum cessaret, resoluunt Aym. *conf. 270. sub num. 3. vers. tertio*, Afflict. *decif. 50. sub num. 4.* Decian *conf. 18. num. 92. lib. 1.* Gregor. *decif. 501. num. 1.* Rot. in Maioricensi fructuum 29. Aprilis 1616. coram Card. Sacrato, & in Auriens. Parochialis 14. Ianuarij 1622. coram R. P. D. Nauarro, ubi quod nec impedimentum affectatum excusat, & in Cæsaraugustana electionis 11. Decembris 1623. coram bonæ mem. Buratto.

Episcopi per semetipsos Ordines conferant, nisi sint impediti.

CAPVT III.

1. Doctores de materia cap. agentia.

1. **V**ide Salzed. ad Bernard. *in pract. cap. 25. litt. A. vers. hoc autem, in fine.* Sbroz. *de officio vicarij lib. 2. g. 12. num. 6.* Petr. de Ledesma *in sum p. 1. de Sacrament. ubi de sacrament. Ordinis, cap. 5. concl. 10.* Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verbo dimissoria, §. 10. vers. secundum*, Thom. Valasc. *alleg. iuris, tom. 1. alleg. 5. num. 10.* Pialec. *in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 12.* ubi dicit per hoc decretum concedendas esse dimissorias ex iusta causa, & prius examinari debere super habilitate ad suscipiendum Ordines illum, qui petit dimitti, asseritque in litteris exprimi hoc debere, nihilque obitare quominus dimissus iterum examinari possit ab ordinario si ipse examinare voluerit, *cap. 1. sess. 7. de reform.*

2. Episcopus potest alienos clericos ordinare si habeant litteras dimissorias proprij ordinarij.

2. Episcopum posse alienos clericos ordinare si habeant litteras dimissorias proprij ordinarij, licet Episcopus litteras dimissoriales concedens alia legitima causa quam ægritudinis expressa in hoc cap. fuerit impeditus, refert decisum Armendar. *in addit. ad recop. legum Nauarræ, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 42.*

De prima Tonsura initiandis.

CAPVT IV.

1. Prima Tonsura nemo est suscipiendus, qui sacramentum Confirmationis non suscepit.

1. **Q**uod *vis sacramento Confirmationis, &c.*] Vide Pialec. *in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. n. 24. vers. ad minores*, Molfes. *in sum. Theologia moralis, tract. 2. cap. 3. num. 26.* Homobon. *de Bonis de examine eccles. tract. 3. g. 1. metipsum de iure eccles. lib. 1. cap. 3. §. 8. vers. prima autem tonsura.* Non ea ratione quod confirmatio exigatur quasi de necessitate sacramenti Ordinis, veluti Baptismus, sed ob congruitatem, & ideo sacramentum Ordinis valide, sed non licite conferri posse illi, qui non est confirmatus, tenent Sor. *in 4. dist. 22. quest. 2. art. 4. prope fin.* Nauart. *in man. cap. 22. n. 9.*

Henriq.

Henricq. in *summ. lib. 10. cap. 14. §. 2. in commento list. P. Aloyf. Rice. in praxi rerum fori eccles. post resolut. 276. in notabil. de materia sacramenti Ordinis*, Fr. Emman. in *summa p. 1. cap. 17. sub n. 10. Aegid. de Coninck de Sacram. & censur. tom. 1. quest. 72. art. 8. num. 90. & som. 2. disp. 20. dub. 10. num. 102. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 28. num. 24. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. quest. unica puncto 5. num. 9. in princip.*

2. Cum hoc præceptum non admittendi ad primam Tonsuram nisi confirmatum, non ordinandis, sed Episcopo ordinanti Concilium in præfenti imponat, non videri etiam post Concilij decretum peccare mortaliter ordinandos, si absque hoc suscepro Sacramento, citra tamen contemptum, accedant ad primam Tonsuram suscipiendam, resoluunt Nauar. d. num. 9. Viuald. in *candel. aureo*, vbi de confirmat. num. 41. Valent. ad 3. p. S. Thome, disp. 5. q. 2. puncto 2. vers. characterem, Henricq. in *sum. lib. 14. cap. 6. §. 3. Soar. som. 3. disp. 38. sect. 11. Auila de censur. p. 7. disp. 9. sect. 1. dub. 1. Aloyf. Rice. in praxi rerum fori eccles. resolut. 269. Galet. in *margarita casuum conscientie*, verbo Ordo pag. 194. col. 1. Azor. in *insti. moral. p. 2. lib. 3. cap. 48. quest. 1. Molfes. in sum. Theolog. moral. som. 1. tract. 2. cap. 11. num. 7. Aegid. de Coninck d. num. 90. Homobon. de Bonis d. tract. 3. q. 5. Fernand. in *examine Theolog. moralis*, p. 3. c. 3. §. 5. Diana *resol. moral. p. 2. tract. 2. miscel. resol. 4. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 2. num. 26.***

3. Contra Maiol. de *irregul. lib. 4. cap. 12. Martin. Fornar. de Ordine cap. 3. num. 3. Didac. Nugn. in addis. ad 3. p. som. 2. q. 46. art. 4. Card. Tolet. in instruct. sacerdot. lib. 1. cap. 71. num. 6. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. q. unica, puncto 5. num. 10. existimantes peccare mortaliter cum faciant contra præceptum Concilij in præfenti.*

4. Quique legere, & scribere nesciant, &c.] Vide Viuald. in *candel. aureo* vbi de sacramento Ordinis, tit. de scientia Ordinis, n. 39. Franc. Leon. in *thesauro fori eccles. p. 3. c. 8. n. 6. Piafec. d. c. 1. n. 40 in fine*, Aloyf. Rice. in *praxi rerum fori eccles. decis. 390. in 1. edit. aliàs resol. 329. num. 6. in 2. edit. Bonacin. d. puncto 5. num. 16. metipsum d. p. 2. alleg. 11. num. 5.*

5. Sufficere quodd characteres formare sciat, quamuis scribere perfectè nesciat, tenet Sell. in *select. canonic. cap. 5. num. 6. attestans ita decidisse sacram Congregat. Episcop. & Regul. sub die 13. Octobris 1593.*

6. Quodd valeat prima Tonsura insigniri quisquis in sua lingua patria, & natua legere, & scribere sciens, resoluunt Azor. d. p. 1. lib. 6. cap. 6. quest. 2. Campan. in *diuersis iuris canonici rub. 5. cap. 2. num. 2. quos refero d. alleg. 11. num. 5. in fine*, ex ea ratione, quia in hoc decreto non exprimitur in qua lingua, & ideo de vulgari, seu materna videtur intelligendum.

7. De quibus probabili coniectura non sit, &c.] Accipientem igitur primam Tonsuram, vel minores Ordines intentione non perseverandi in statu clericali, sed solum declinandu iurisdictionem fori secularis, videri mortaliter peccare, resoluunt Nauar. in *man. cap. 25. n. 108. Fr. Emman. in sum. som. 2. c. 17. concl. 2. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 31. n. 16. & 17. Galet. d. verbo Ordo, pag. 194. col. 2. Aegid. de Coninck d. disp. 20. num. 104.*

2. Primam Tonsuram suscipientes nondum confirmati citra tamen contemptum non peccant mort.

4. Prima Tonsura non iniungitur, qui fidei rudimenta edocui non fuerint, quisque legere & scribere nesciant.

5. Prima Tonsura iniunctus sufficit vt characteres formare sciat, quamuis scribere perfectè nesciat.

6. Prima Tonsura potest insigniri qui in sua lingua patria, & natua legere, & scribere sciat.

7. Ordines Minores accipientes intentione non perseverandi in statu clericali, sed solum declinandu forum, peccant mort.

& seq. Bonacin. d. disp. 8. q. vnic. puncto ult. in fine. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 3. q. 2. & 3. Villalob. in sum. tract. 1. 1. diff. 1. 4. num. 2. Diana resol. moral. p. 2. tract. 2. miscel. resol. 2. 2.

8. Contra Ban. 2. 2. q. 12. art. 1. §. de secunda difficultate, Petr. de Ledefma in sum. p. 1. tract. de sacrament. Ordin. cap. 7. concl. 3. Paul. Laymann in Theolog. moral. lib. 5. tract. 9. cap. 7. num. 2. metipsum d. alleg. 11. n. 12. existimantes non improbabiler hos minime peccare mortaliter.

9. Clerici primæ Tonsuræ, vel minorum Ordinum, qui sine iusta causa recedunt, non peccant morte.

9. Culpæ mortalis damnari non debere clericos primæ Tonsuræ, vel minorum Ordinum, qui sine iusta causa recedunt, atque ad Ordinum ministeria obeunda incapaces se reddunt, ducendo, v. g. vxorem viduam, contra Caiet. 2. 2. quest. 12. art. 1. dub. 1. resoluunt Tolet. in instruat. sacerdot. lib. 4. cap. 18. num. 4. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 14. quest. 4. Sanch. de matrimon. lib. 7. disp. 3. 1. num. 7. Paul. Laymann d. cap. 7. num. 2. vbi post Sanch. d. loco num. 11. & Valent. tom. 3. disput. 1. quest. 12. puncto 1. subdit videri esse culpam venialem inconstantie si sine causa à statu clericali recedant, sicuti si nouitius sine causa ex Ordine abeat.

Ordinari volentes quibus debeant esse muniti.

C A P V T V.

1. Nomina eorum qui ordinandi sunt in Ecclesia sunt euulganda per parochum, & de ipsorum vita inquirendum, ac de tali inquisitione litteræ ad Episcopum transmittenda.

1. **V**ide Concil. Bracharen. IV. act. 2. de examine ordinandor. cap. 4. Hoied. de incompatibilib. benefic. cap. 24. num. 38. & 39. Salzed ad Bernard. cap. 25. litt. A. vers. hoc autem, Petr. de Ledefma in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. Ordin. cap. 7. vers. en lo que toqua, Henriq. in sum. lib. 10. cap. 17. §. 2. Thom. Valasc. allegat. iuris, tom. 1. allegat. 9. num. 5. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 26. §. 18. ex num. 1. vbi num. 2. subdit denunciationes huiusmodi fieri debere in singulis maioribus Ordinibus, nisi ordinandus notus esset Episcopo, Bonacin. de Sacrament. disp. 8. quest. vnic. puncto 5. num. 17. Bellet. disquisit. clerical. part. 1. tit. de disciplina clericali, §. 4. num. 21. vers. ad minores, Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. part. 1. tract. 2. cap. 3. quest. 26. metipsum de iure ecclesiast. lib. 1. cap. 33. num. 168. & de officio, & potestate Episcopi, part. 2. allegat. 10. & in formulario Episcop. formular. 2. vbi habetur formula facultatis euulgandi nomina eorum, qui Ordinis sacramento initiantur, & formular. 3. pono formulam denunciandi in Ecclesia illum, qui ad Ordines promouendus est, & formular. 4. exprimo formulam litterarum testimonialium parochi emanantium vigore facultatis euulgandi nomina ordinandi, & formular. 8. dico quomodo dandum testimonium Magistri scholæ pro iis, qui ad minores Ordines promoueri volunt.

2. Non extenditur ad Regulares.

2. Ad Regulares minime extendi dispositionem huius cap. in quibus satis esse Episcopo testimonium habere ab ordinandorum superioribus Regularibus affirmantibus, & attestantibus prædictos nullo requisitorum

quisitorum indigeat, cuiusque fidei standum esse, præterquam circa doctrinam, pro qua subiciuntur Episcoporum examini, referunt decifum Henriq. d. lib. 10. cap. 23. § 4. in glos. lit. L. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. q. 24. art. 1. Vgolin. d. §. 18. num. 2. verferiõ excipiuntur Regulares, Campan in diuersis iuris canon. rub. 12. c. 13. n. 35.

*Nullus omnino beneficij sit capax, nisi qui habeat 14. annos.
Fors privilegio gaudere volens, qua habere
ac agere debeat.*

CAPVT VI.

1. **V**ide Greg. Lop. l. 3. verbo quatorze annos tit. 16. part. 1. Henriq. in sum. lib. 10. cap. 19. §. 1. Pech. in reg. beneficium, de reg. iuris lib. 6. num. 27. vers. ceterum quod in istis, Gutier. Canon. lib. 1. cap. 26. num. 33. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 5. q. 7. Flamin. Paris. de resignat. lib. 3. q. 7. num. 65. & lib. 4. q. 1. num. 7. & q. 11. num. 13. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 3. num. 166. in fine, Petr. de Ledefina in sum. p. 1. vbi de factam. Ordinis, cap. 7. vers. de la prima, & p. 2. tract. 7. cap. 1. concl. 7. prope fin. Ceuall. coramun. contra commun. q. 523. num. 3. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 860. & in praxi rerum fori eccles. decif. 385. in 1. edit. aliàs resol. 331. & 325. n. 3. in 2. edit. & in decif. Curie Archiep. Neapol. decif. 281. num. 2. p. 4. Lessi. de instit. lib. 2. cap. 34. dub. 20. num. 109. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 4. num. 8. Campan. in diuersis iuris Canon. rub. 7. cap. 6. num. 2. Armendar. in addis. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 20. l. 1. de etate n. 5. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 1. c. 10. q. 60. in prin. vers. quinimo, Molfes. in sum. Theologia moral. tract. 6. c. 7. num. 44. latè Nouar. in singul. canonic. concl. 13. metiplus de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 60. num. 73.

1. Nullus ante 14. annum beneficium potest obtinere.

2. *Ante decimum quartum annum. &c.]* Incæptum scilicet, licet non completum, vt referunt decifum Henriq. d. cap. 19. §. 2. Galet. in margarita casuum conscient. verbo beneficium 4. Armendar. d. l. 1. de atib. n. 5. Cenall. q. 523. num. 4. & q. 593. num. 18. Aloyf. Ricc. d. collect. 860. vers. lîmus a secundo, & resol. 325. num. 3. vers. nihilominus, Azor. d. c. 5. q. 7. in fine, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. in prin. num. 90. Cardin. Tusch. tom. 3. lit. E. concl. 338. n. 12. Gare. de benefic. p. 7. c. 4. n. 11. Thom. Valasc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 8. Campan. d. cap. 6. n. 2. in fine Nouar. d. concl. 13. num. 4. Sell in fiseit canonic. cap. 25. num. 1. attestans sic fuisse decifam in Camplen. 11. Maij 1610. Ego ipse d. alleg. 60. n. 73.

2. Beneficium simplex potest obtinere qui habet 14 annum incæptum licet non completum.

3. *Etatem 14. annorum requisitam ad obtinendum beneficium ecclesiasticum non requiri in Capellaniis, quæ fundari solent, maxime in Hispania, absque Episcopi, aut superioris auctoritate. in quibus succedunt clerici de parentela, vel conferuntur à patronis laicis, refert decifum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. n. 27.*

3. Etas 14. annorum in quibus capellanis non requiratur.

4. Etas 14. annorum sufficit ad obtinendum Canonicatum in Ecclesia collegiata.

4. Etatem 14. annorum sufficere ad obinendum Canonicatum in Ecclesia collegiata, referunt decifum Gonzal. d. *glof. 5. n. 91.* & alij citari per eum in *tratl. de Canon. cap. 13. n. 14.* Prouiso in 13. anno etatis de Canonicatu in Ecclesia collegiata, vbi vigore statuti Ecclesie prouisi ante realem possessionem, & fructuum perceptionem debent expectare per biennium, obstat decretum Concilij in presenti, vt refert decifum Garc. p. 7. c. 4. n. 13.

5. Etas 14. annorum requiritur ad obinendam dimidiam portionem in Ecclesia cathedrali.

5. Etatem 14. annorum requirit ad obinendam dimidiam portionem in Ecclesia cathedrali, nec tales dimidias portiones habere annexum Ordinem sacrum, attestatur resolutum Gonzal. d. *glof. 5. num. 93.* quem refero d. *tratl. de Canonic. c. 13. n. 17.*

6. Beneficium etiam per viam presentationis, electionis, aut alterius cuiuscunque prouisionis non potest obtineri ante etatem 14. annorum.

6. Prohibitionem de obinendo beneficio ante illam etatem 14. annorum subsistere ne dum si per viam collationis daretur, verum etiam presentationis, electionis, aut alterius cuiuscunque prouisionis stante generica Concilij prohibitionem, & ob generale verbum, *obtinere*, de quo in presenti, tenent Mandos. in *tratl. de minori etate cap. 4. num. 17.* Campan. d. *cap. 6. num. 6.* Ego ipse d. *allegat. 60. num. 78.*

7. Fundationi statuenti vt etiam minor 14. annorum beneficium adipisci valeat, standum est.

7. Fundationi statuenti vt etiam minor 14. annorum beneficium adipisci valeat, standum esse, cum ei derogatum non fuisset per textum in presenti, referunt decifum Gonzal. d. *glof. 5. num. 91.* Aloyf. Ricc. d. *collekt. 860. vers. nunc limita, & primo*, Campan. d. *cap. 6. n. 2. in fine*, Massob. in *praxi habendi concursus requis. 7. dub. 12. & requis. 10. dub. 11. n. 30.* Nouar. d. *concl. 13. num. 5.* Rot. *decis. 194. p. 2. recent.* Ego ipse d. *allegat. 60. num. 77.*

8. Beneficium fundans cum declaratione quod illius Rector debeat esse Sacerdos Missam celebrans, &c. his tamen demptis qui forent, aut sunt de sua progenie & stirpe, quos eligi posse voluit in Rectores dicti beneficii, etiam si non essent nisi in minoribus, & puri clerici, potest presentare filium suum, qui clericus in aliquo saltem ex minoribus Ordinibus constitutus, & alioquin idoneus reperitur, etiam si decimum sue etatis annum non excefferit, vt refert decifum Massob. *requis. 7. dub. 12. n. 4.*

9. Episcopus non potest indulgere cuique, vt ante 14. annos beneficium simplex obtineat.

9. Episcopum non posse indulgere cuiquam vt ante 14. annum beneficium simplex obtineat, resoluunt Azor. d. c. 9. g. 9. *versus quatuor*. Nouar. d. *concl. 13. n. 2.* Armendar. in *addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 102.* Alzed. in *praxi Episcop. p. 2. cap. 9. n. 33.* Aloyf. Ricc. d. *resol. 331. n. 2.* vbi in fine resoluit Episcopum conferentem beneficium minori 14. annorum peccare mortaliter, & collationem esse nullam, refero ego ipse d. *alleg. 60. n. 75.*

10. Etas septem annorum sufficit ad pensionem.

10. Ad pensionem sufficere etatem septem annorum, & in ea non procedere dispositionem huius decreti, resoluunt Aloyf. Ricc. in d. *praxi decis. 430. in 1. edit.* alijs *resolut. 367. in 2. edit.* Gonzal. d. *glof. 5. §. 5. num. 16.* Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 3. cap. 397. num. 17.* Nouar. d. *concl. 13. n. 10.*

11. Contra Emman. Sa in *aphor. verbo beneficium n. 30.* Garc. de *benefic.*

p. 1.

p. 1. c. 5. n. 129. in fine, Campan. d. c. 6. n. 5. & rub. 11. c. 14. n. 16. *vers. de legitima*, existimantes hoc decretum extendi ad pensionem.

12. *Item fori privilegio non gaudeat*, &c.] Vide apud Lusitanos ordin. Reg. lib. 2. tit. 1. §. 27. & apud Hispanos l. i. tit. 4. lib. 1. *nova recop.* Henric. in sum. lib. 10. c. 15. §. 2. & lib. 14. c. 49. §. 1. in fine, Soar. de Pace in pract. tom. 2. pral. 2. num. 6. & 7. Salzed. ad Bernard. in pract. c. 62. num. 9. Ioan. Garc. de nobilit. glos. 9. n. 50. Morla in emporio iuris p. 1. tit. 2. in prelude. num. 138. Ceuall. commun. contra commun. q. 896. num. 579. tom. 4. Garc. Mastril. Sicilia decis. 113. D. Barbosa in l. Titia num. 36. ff. soluto matrim. Valasc. conf. 131. num. 32. Fr. Emman. quast. regul. tom. 2. quast. 139. art. 2. Farin. in praxi crimin. q. 8. n. 5. & a num. 60. Carol. de Grassis de effectib. clerical. effectus. 1. a. n. 1167. Nicol. Garc. de benefic. p. 2. cap. 1. num. 2. Thom. Valasc. allegat. in iuris alleg. 10. n. 2. & alleg. 44. num. 2. Marc. Anton. Genuen. in pract. Archiep. Neap. cap. 7. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 1. c. 11. num. 2. & 3. Vgolin. de officio Episcopi cap. 12. num. 3. metipsum in simili tract. p. 2. alleg. 12. & me non citaro in illo loco, Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 111. Ludou. Correa in repet. cap. inter alia, de immun. Eccles. p. 2. n. 30.

12. Fori privilegio qui vult gaudere, quæ habere, ac agere debeat.

13. *Nisi beneficium ecclesiasticum*, &c.] Quamvis habitum clericalem & tonsuram non deferant, quia id in aliis solum requiritur propter distinctionem, *aut*, quæ ponitur infra; ita Clar. §. fin. q. 3. 6. num. 16. & 19. Lx. Zech. de republ. eccles. tit. de clericis, *vers. ad hoc*, Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 61. num. 9. *vers. si tamen*, Fr. Emman. in sum. p. 1. cap. 155. concl. 2. Azeved. l. 1. num. 9. *vers. sed si beneficium*, tit. 4. lib. 1. *nova recop.* Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. §. 5. num. 6. Cur. Philip. p. 3. §. 1. num. 3. ad fin. à Ponte conf. 24. vol. 1. Ceuall. commun. contra commun. q. 565. n. 3. Bobadil. in sua politica lib. 2. cap. 18. num. 102. lit. E. Carol. de Grassis de effectib. clerical. effectus. 1. num. 1195. cum seqq. Farin. in praxi crimin. quast. 8. n. 7. Cened. pract. & canon. quast. lib. 1. quast. 4. num. 29. Bellet. d. p. 1. tit. de favore cleric. personali §. 8. num. 7. *vers. distinguendo*, Nicol. Garc. de benefic. p. 2. cap. 2. num. 4. vbi num. 5. subdit procedere etiam stante constitutione Sixti V. de habitu, & Tonsura, Bonacin. de legib. disp. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. n. 10. Marc. Anton. Genuen. in pract. Archiep. Neapolis. cap. 7. num. 7. Paul. Laymann in Theolog. morali lib. 4. tract. 9. cap. 6. num. 2. Diana resolut. moral. p. 1. tract. 2. resolut. 28. Squillante de privileg. cleric. cap. 7. num. 23. Donat. Anton. de Marinis quotid. resolut. cap. 56. per totum.

13. Beneficiati fori privilegio gaudent etiam si habitum clericalem, & Tonsuram non deferant.

14. *Obrinentem collationem beneficij*, etiam ante adeptam illius possessionem, fori privilegio gaudere, modò collatio valida fuerit, tenent Gig. de pensionib. q. 94. n. 12. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 7. q. 1. num. 47. Aloyf. Ricc. d. collect. 540. ampl. 6. & in praxi rerum fori eccles. decis. 388. in 1. edit. aliàs resolut. 327. n. 1. in 2. edit. & in decision. curia Archiep. Neapol. decis. 188. p. 2. & decis. 128. p. 4. Marc. Anton. Genuen. d. c. 7. n. 6. Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 1. c. 11. n. 2. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 14. Bonac. de leg. disp. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. n. 12. & de censur. in Bulla Cæna contentis, disp. 1. q. 16. sect. 1. puncto 6. n. 24. Cened. pract. & can. quast. lib. 1. q. 4. n. 22.

14. Fori privilegio gaudet obtinens validè beneficium etiam ante illius possessionem.

Antonin. Diana *resolut. moral. p. 1. tract. 3. resol. 29.* Squillante de privileg. clericor. cap. 7. num. 16.

15. Contra ordin. Reg. Lusit. lib. 2. tit. r. §. 25. Clar. §. fin. q. 36. vers. hoc autem in fine, & vers. regulariter autem, vbi Balard. num. 14. Menoch. cons. 350. num. 6. cum seqq. Mascard. de probat. concl. 302. num. 16. & 17. Cardin. Tusch. tom. 1. lit. B. concl. 78. num. 8. Sigism. Scacc. de iudic. causar. civil. lib. 1. cap. 11. num. 82. Farin. d. q. 8. num. 45. & 70. Carol. de Grassi. d. effect. 1. num. 187. existimantes beneficiarium ad effectum ut effugiat forum seculare teneri non solum probare titulum beneficii, sed etiam illius possessionem.

16. Fori privilegio gaudet beneficii possessionem etiam invalidè obtinens.

16. Post adeptam beneficii possessionem non est inquirendum an validè obtinuerit, quia etiam si beneficium obtinere non posset, utpote quia erat illegitimus, seu irregularis, vel impeditus clericatum assumere, adhuc gaudet fori privilegio si de facto reperitur in possessione, ut per Carol. de Grassi. d. effect. 1. n. 340. & num. 1194. Ioan. Baptista del Thoro in compendio decis. Neapol. verbo clericor. pag. 94. Squillante d. cap. 7. num. 22.

17. Fori privilegio gaudet beneficium etiam modici valoris obtinens.

17. Beneficii appellatione quoad hoc propositum venire beneficium etiam modici valoris, ita ut illud obtinens fori privilegio gaudere possit, resoluunt Marc. Anton. Genuenf. d. c. 7. in fine, Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 540. vers. amplia 8. & in praxi rerum fori eccles. resol. 327. vers. sufficeret tertio, Campan. in divers. intris canon. rub. 8. cap. 5. num. 19. Garc. de benef. p. 1. c. 6. n. 37. & p. 2. cap. 2. num. 3. Carol. de Grassi. d. effect. 1. num. 1224. Sell. in selectis canon. cap. 18. num. 3. attestans sic fuisse decisa in lanuen 18. Martij 1628. vbi fuit dictum quod promotor ad Ordines cum collatione vnius beneficii redditus duorum scutorum annuorum, qui incedens in habitu laicali cum armis dum caperetur ad birruarii vnum ex illis occidit, & ad carceres laicales adductus fuit, gaudere privilegio fori.

18. Beneficii titulum possidens absque redditibus fori privilegio gaudet.

18. Possidentem solum titulum beneficii absque redditibus, fori privilegio gaudere, tenent Carol. de Grassi. loco proxime citato, Aloys. Ricc. in decis. Curie Archiep. Neapol. p. 2. decis. 189. & p. 4. decis. 198. Antonin. Diana d. resol. 29. Squillante d. c. 7. n. 17.

19. Capellaniā collatam & in perpetuum titulum collatam obtinens gaudet fori privilegio.

19. Capellaniam collatam, & in perpetuum titulum collatam si quis obtinuerit, fori privilegio gaudere posse, resoluunt Salzed. ad Bernard. in practica cap. 64. alijs 67. num. 11. & 12. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 19. de foro compet. num. 26. Squillante d. cap. 7. num. 18. Cened. d. lib. 1. quest. 4. num. 37. Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. num. 10.

20. Coadiutoriam à Papa obtinens privilegio fori gaudet.

20. Coadiutoriam à Papa qui obtinuerit privilegio fori gaudere posse tradunt Garc. d. p. 2. c. 5. n. 98. Armendar. d. n. 26. Squillante d. c. 7. n. 21. Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. n. 9. & de Canonic. cap. ...

21. Fratantiam pro comitandis cadaueribus defunctorum habens fori privilegio gaudet.

21. Fratantiam pro comitandis cadaueribus defunctorum Neapoli habentem gaudere fori privilegio asserunt Marc. Anton. Genuenf. d. c. 7. n. 9. Aloys. Ricc. d. collect. 540. ampl. 2. & d. resol. 327. vers. sufficeret. Ego ipse d. alleg. 12. n. 11. me citato illo loco Squillante d. c. 7. n. 19.

22. Pensionem

12. Pensionem obtinentem loco tituli haberi pro clerico beneficiato ad effectum gaudendi priuilegio fori, tenent Crescent. *decis.* 14. *de sentent. & re iudic.* Lazarte de decima vendit. cap. 19. num. 24. Gig. de pensionib. *quast.* 28. num. 18. Salzed. ad Bernard. in *pract. cap.* 64. alijs 67. num. 10. Villar del patronado de Calatayud. p. 4. §. 3. num. 12. Fr. Emman. in *sum. com.* 1. cap. 155. num. 11. Zerol. in *praxi Episcop.* p. 1. verbo clericus, §. 2. dub. 2. Armendar. d. tit. 19. de foro compet. num. 5. & 7. à Ponte tom. 1. conf. 24. num. 33. & tom. 2. conf. 36. num. 24. Antonin. Diana moral. *resolut. part.* 1. tract. 2. *resolut.* 30. Squillante d. cap. 7. num. 20. *vers. supradictas*, Sell. *dicta* cap. 18. num. 4. vbi attestatur decifum sub die 18. Decembris 1595. Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. num. 13. & p. 3. alleg. 57. num. 151. vbi assero decifum in Portucallen. 10. Aprilis 1622.

23. Contra Azeued. l. 1. num. 5. *vers. sed an pensio*, tit. 4. lib. 1. noua *recop.* Flamin. Parif. de *resignat. benefic.* lib. 1. *quast.* 11. num. 70. & lib. 2. *quast.* 15. num. 15. Gonzal. ad reg. 8. Cancel *glos.* §. 5. §. 5. num. 6. Marc. Anton. Genuenif. d. cap. 7. n. 7. Carol. de Grassis d. *effectus* 1. num. 1206. Nicol. Garc. d. p. 1. c. 5. num. 70. Aloyf. Ricc. in *praxi aurea*, *resolut.* 470. & in *decis. curia Archiep. Neapol. part.* 2. *decis.* 71. n. 11. & *decis.* 192. num. 10. ad fin. Bonacin. de *legib. disp.* 10 q. 2. *puncto* 1. §. 4. n. 11. & de *censuris in Bulla Cæna contentis*, *disp.* 1. q. 16. *sect.* 1. *puncto* 6. n. 23. Cened. d. lib. 1. q. 4. n. 32. *cum seqq.* existimantes clericum pensionarium minimè gaudere fori priuilegio.

24. *Ant clericalem habitum, & Tonsuram, &c.*] Vt clericus fori priuilegio gaudere requiri, & sufficere vnum ex tribus infrà scriptis, videlicet quòd clericalem habitum, & Tonsuram deferens alicui Ecclesiæ de mandato Episcopi inseruiat. Vel quòd clericalem habitum, & Tonsuram deferens in aliquo seminario de licentia Episcopi degat. Vel quòd in habitu & Tonsura incedens in aliqua schola de licentia Episcopi versetur, refert decifum Armendar. in *addit. ad recap. legum Nauarra*, lib. 2. tit. 19. l. 1. de foro compet. num. 2.

25. *Clericalem habitum, & Tonsuram deferens.*] Habitum igitur clericalem & Tonsuram simul deferre teneri clericum qui fori priuilegio gaudere vult, itaut non sufficiat gestatio habitus, vel coronæ, tradunt D. Barbosa in l. Titia, num. 34. *vers. vltima conclusio*, ff. *solutio matrim. Bellet. disquisit. cleric.* p. 1. tit. de *favore cleric. personali*, §. 8. num. 7. Armendar. d. l. 1. de foro compet. num. 13. Aloyf. Ricc. in *decis. curia Archiep. Neapol. part.* 4. *decis.* 154. Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. num. 19.

26. Clericalem habitum, vel Tonsuram si quis dimiserit, priuilegium fori penitus amittere, etiamsi priùs eum Episcopus non admonuerit vt habitum, Tonsuramve reassumat, tenent Cuch. in *insti. maior. lib.* 3. tit. 9. de *priuileg. cleric.* num. 66. Læf. Zech. de *republ. ecclesiast. tit.* de *clericis*, num. 6. *vers. amittitur autem*, Mari. Antonin. *var. resol. lib.* 3. *resol.* 48. num. 7. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori ecclesiast.* *decis.* 606. in 1. edit. alijs *resol.* §. 30. num. 4. in 2. edit. Prosper de Augustino in *addit. ad Quarant. in summa Bullarij*, verbo *habitus clericalis*, Vgolin. de *officio Episcopi cap.* 12. num. 3. *vers. tertio*, Squillante d. cap. 7. num. 8. Ego ipse d. alleg. 12. num. 29. Quando scilicet continuò incederet in habitu laicali, itaut publicè existimaretur

21. Pensionem obtinens loco tituli habetur pro clerico ad effectum gaudendi fori priuilegio.

24. Clericus non beneficiatus vt fori priuilegio gaudere que requirantur.

25. Habitum clericalem, & Tonsuram simul deferre teneri clericum, qui fori priuilegio gaudere vult.

26. Habitum clericalem, & Tonsuram dimittens priuilegium fori amittit.

existimaretur laicus, Farin. *d.g.8.n.64.* Bonacin. *de legib. diff. 10. quass. 2. puncto 1. §. 4. n. 15.* Aloys. Ricc. *in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 154.* Squillante *d. cap. 7. num. 4.* Si enim habitum à se gestari solitum ad breve tempus deposuerit, non ideo fori privilegium amittere, resolunt Armendar. *d. l. 1. de foro compet. num. 2.* sicut nec illud amittere si ob paupertatem, vel aliam ob iustam causam habitum gestare non valuerit, probat *cap. clerici, de vita, & honest. cleric. Vgolin. d. cap. 12. num. 3.* Aloys. Ricc. *d. decis. 154. num. 5.* Ego ipse *d. p. 2. alleg. 9. num. 16.* Squillante *d. c. 7. num. 7.* vbi *num. 6.* subdit idem quoque dicendum si non deferat Tonsuram ex eo, quia caput rasum est præ caluicie, aut propter aliam infirmitatem.

27. Habitum clericalem qui dimiserit potest illum iterum reassumere non obstante irregularitate.

27. Clericalem habitum qui dimiserit, posse illum iterum reassumere, non obstante irregularitate superueniente, & ordinarij prohibitionem, probat Sell. *d. c. 18. num. 20.* attestans sic fuisse decisum in Mazarin. 17. Iunij 1630.

28. Iudex ecclesiasticus cognoscit de controuersia orta circa habitum clericalem.

28. Super probatione habitus clericalis si fuerit controuersia orta, an scilicet ille in quo fuit huiusmodi clericus repertus, sit conueniens, tunc iudicem ecclesiasticum debere cognoscere, resolunt Farin. *d. g. 8. num. 34.* Mari. Antonin. *d. resol. 48. num. 1. & 2.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 190. num. 13.* Armendar. *d. l. 1. de foro compet. num. 2. in fine*, ego ipse *d. p. 2. alleg. 12. num. 16.*

29. Clericus se immiscens enormitatibus in habitu, & Tonsura fori privilegio censetur renuntiasse.

29. Clericum qui in habitu, & Tonsura se immiscet enormitatibus, & scæuis pluribus, censeri absque monitione renuntiasse privilegio clericali, secus si in habitu laicali hæc perpetrasset, quia tunc requirit monitionem, asserit Sell. *d. cap. 18. num. 15.* vbi testatur decisum in Motulen. 1. Februarij 1620.

30. Clericus minoribus quoad fori privilegio gaudet.

30. Clericum in minoribus Ordinibus constitutum nisi beneficium ecclesiasticum habeat, aut clericalem habitum & Tonsuram deferens Ecclesie deferuiat, vel in seminario, aut in aliqua schola, aut Vniuersitate de licentia Episcopi versetur iuxta hoc decretum, forum iudicis laici declinare non posse, non tamen idem decretum obstat Episcopo quomodo iure suo in huiusmodi clericos delinquentes, si adhuc clerici permaneant, possit animaduertere, eosque punire, tenet Sell. *d. cap. 18. num. 16.* asserens ita fuisse resolutum in Valentina 17. Martij 1627. & in Nuscan. 12. Iunij 1628.

31. Clericus characterem, & habitum clericalem assumens post delictum an gaudeat privilegio fori.

31. Clericum, qui characterem, & habitum clericalem assumpsit post delictum, processum, & fideiussores de se repræsentando coram iudice laico, gaudere fori privilegio, & à iurisdictione iudicis laici esse liberatum quoad personam, quod si fraus subsit (quam iudex ecclesiasticus inspicere debet) posse iudicem laicum processui finem imponere, contra illum quoad bona procedendo, asserit Sell. *d. cap. 18. n. 17.* attestans sic fuisse decisum in Papien. 23. Maij 1626. & decidisse S. Cong. controuersis iurisdictionalibus præpositam in vna ciuitatis Castellana 18. Februarij 1631.

32. Clericus repertus à Curia seculari sine habitu clericali do-

32. Clericum repertum à Curia seculari sine habitu clericali, donec doceat de suo clericatu in carceribus laicis posse detineri, dummodo

non

non sit notoriè clericus, & si per octo menses ante carcerationem habitum demiserat, priuilegio clericali nullo modo gaudere si à Curia, vt supra, captus fuerit in tali habitu, dicit Sell. d. cap. 18. num. 19. vbi refert fuisse decisum sub die 11. Ianuarij 1620.

33. *Alicui Ecclesia inferuiat.*] Ascribere teneri Episcopum ad seruitium Ecclesiæ clericum in minoribus constitutum, vel prima Tonsura initiatum petentem ascribi, resoluit Sell. in *select. cap. 18. num. 13.* attestans sic fuisse decisum in Valentina 28. Martij 1628.

34. Gaudere fori priuilegio clericum inferuientem alteri Ecclesiæ quam illi, cui fuit adscriptus, vel deferuientem Capellæ existentis in Ecclesiâ, quæ ab Episcopo Confraternitati laicorum pro Oratorio esset assignata, resoluit Aloyf. Ricc. in *decis. curia Archiep. N. cap. p. 4. decis. 111. num. 5. & decis. 154. num. 2.* Ricciul. de *inre personarum, lib. 2. cap. 6. num. 15.* Antonin. Diana *resolution. moral. part. 1. tract. 2. resoluit. 34.* Nouar. in *singularib. canonic. conclus. 92. num. 5.* Squillante de *priuileg. cleric. cap. 7. num. 13.*

35. *Inferuiat.*] Deberi seruitium hoc præstari de præsentī, tenent Menoch. *consil. 91.2. num. 27.* Carol. de Grassi. d. *effect. 1. num. 1179.* vbi num. 1177. subdit hoc seruitium debere omnino consistere in spiritibus, & non sufficere in temporalibus, Nouar. d. *concl. 92. num. 4.*

36. Et eum verbum illud non videatur importare seruitium vt plurimum intermissum, sed potiùs moralem perseuerantiam, saltem pro maiori parte, ideo non sufficere quòd Tonsuratus bis, vel ter inferuiat Ecclesiæ, tenent Galet. in *margarita casuum conscientia, verbo clericus, pag. 42. col. 2.* Cened. d. *lib. 1. quæst. 4. n. 25.* Aloyf. Ricc. d. *p. 4. decis. 111. num. 5.* Carol. de Grassis d. *effect. 1. num. 1183.* Ego ipse d. *p. 2. alleg. 12. num. 14.* & me citato, Squillante d. *cap. 7. num. 12.* vbi num. 11. hinc resoluit, si aliquo necessario impedimento interpollatum fuerit hoc seruitium, non propterea amitti hoc fori priuilegium.

37. *Ex mandato Episcopi.*] Expressum scilicet, vt per Menoch. de *præsumpt. lib. 6. præsumpt. 76. n. 41.* Cened. d. *lib. 1. q. 4. n. 24. & 26.* Et sufficere quòd fuerit oretenus concessum, secundum Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. decis. 601. in 1. edit.* aliàs *resol. 525. in 2. edit.* quem refero d. *alleg. 12. n. 12.* & me citato, in illo loco, Squillante d. *c. 7. n. 5. vers. qua licentia.*

38. Ascriptionem in Ecclesiâ de mandato Episcopi non esse necessariam, sed sufficere quòd realiter fiat seruitium in diuinis, tenent Aloyf. Ricc. d. *p. 4. decis. 111. num. 5. & decis. 154. num. 2.* Nouar. d. *concl. 92. num. 5.* Squillante d. *cap. 7. num. 14.* Sell. d. *cap. 18. num. 22.* attestans sic fuisse resolutum in Valentina 29. Iunij 1628. dum ibi fuit dictum quòd clericus in minoribus constitutus Ecclesiæ deferuiens, non tamen ex mandato Episcopi, habitum, & Tonsuram deferens gaudet fori priuilegio, & in alia Nullius 28. Martij eiusdem anni dicit decisum clericum incedentem in habitu & Tonsura descriptum in catalogo clericorum, qui in Synodo diocesana obedientiam præstitit ordinario, & per paucas vices in choro & in processionibus interfuit, attentis circumstantiis gaudere debere priuilegio fori, quamvis alicui Ecclesiæ

nec doceat de suo clericali in carceribus laici potest detineri.

33. Ascribere teneri Episcopus ad seruitium Ecclesiæ clericum in minoribus constitutum.

34. Clericus inferuiens alteri Ecclesiæ quam illi, cui fuit adscriptus, gaudet fori priuilegio.

35. Seruitium hoc debet præstari de præsentī.

36. Tonsuratus non sufficit, vt bis, vel ter inferuiat Ecclesiæ, sed æquirunt morales perseuerantia in eo, vt fori priuilegio gaudeat.

37. Mandatum Episcopi debet esse expressum in clericis, & sufficit oretenus concessum ad inferuiendum Ecclesiæ pro fori priuilegio obtinendo.

38. Ascriptio in Ecclesiâ de mandato Episcopi non est necessaria ad gaudendum fori priuilegio, sed sufficit quòd realiter fiat seruitium in diuinis.

de mandato Episcopi non inferuiat, vel beneficium ecclesiasticum non habeat.

39. Contra Carol. de Grassis *d. effectum* 1. *num.* 1177. quem sequutus fui *d.p.2.alleg.* 12. *num.* 14. existimantem mandatum Episcopi requiri in hoc, cum frustra videretur Concilium in presenti mandatum, seu licentiam Episcopi exigere si id liceret absque ea.

40. Ordinationis tempore nulli Ecclesie ascriptus amplius non potest ascribi.

40. Ordinationis tempore nulli Ecclesie ascriptum amplius non posse ascribi, refert decimum Garc. *de benef.* p. 2. *cap.* 5. *num.* 101.

41. Clericos non inferuientes Ecclesiis non potest ordinarius immunitate à gabellis, & aliis oneribus priuare.

41. Clericos non inferuientes Ecclesiis non posse ordinarius immunitate à gabellis, & aliis oneribus laicalibus priuare, sed eosdem clericos, nisi, ut supra, inferuiant, ac habitum, & Tonfuram clericalem deferant, aut beneficium ecclesiasticum obtineant, priuilegio fori non gaudere, tenet Sell. *in select. canon. cap.* 18. *num.* 23. vbi attestatur sic decidisse S. Cong. Episcop. & Regul. die 24. Ianuarij 1631.

42. Barifellus Episcopi, cum sit de illius familia armata, fori priuilegio gaudet.

42. Barifellum Episcopi, cum sit de illius familia armata, fori priuilegio gaudere, asserit Sell. *d. cap.* 18. *num.* 25. vbi refert sic decidisse S. Congr. Episcop. & Regul. in Sorana 25. Aprilis 1614. Illumque non posse, nec de iure debere per iudicem laicum capturari, fuit dictum in eadem 15. Aprilis 1615.

43. Fiscalis Episcopi tanquam familiaris illius gaudet fori priuilegio.

43. Fiscalem, quem Episcopus habet in ciuitate, seu in aliquo castro, in quo temporalem, spiritualeque iurisdictionem exercet, tanquam ipsius Episcopi familiarem priuilegio fori gaudere, & ad personalia ciuitatis munia subeunda minime teneri, tradit Sell. *d. cap.* 18. *num.* 26. vbi attestatur ita decissum per S. Congr. Episcop. & Regul. in Vaifon. 11. Decembris 1615.

44. Notarius curie Episcopalis gaudet fori priuilegio.

44. Notarium curie Episcopalis, cum sit de familia Episcopi, gaudere fori priuilegio, putat Sell. *d. cap.* 18. *num.* 27. asserens sic fuisse decissum in Ortunen. 6. Augusti 1602.

45. Diaconi Seluatici in Regno Neapolitano qui gaudeant fori priuilegio.

45. Diaconi Seluatici in Regno Neapolitano pro Ecclesiarum, & Episcoporum seruitio retineri, vel in locum quoquo modo deficientium assumi possunt in Cathedralibus, seu superioribus Ecclesiis ad summum quatuor, in Collegiatis in quibus diuina celebrantur, si Episcopo videbitur, vnum, quos quidem Episcopi prorsus gratis, & tales qui omnino per se ipsos, non autem per interpositam personam seruitium debitum praestent, nec vilo modo criminosi, aut malae conditionis & famae eligere debeant, aliàs & ij nullo gaudeant priuilegio, & diligentes iudicium Sedis Apost. seu erum experientur: ij vero priuilegio canonis non gaudeant, fori autem priuilegio in criminalibus omnino in ciuilibus quoad corporis distractionem tantum, & immunitate ab oneribus personalibus, non autem ab aliis durante seruitio frui debent. Sed si alicubi maioribus vtantur priuilegiis, & immunitatibus ex legitima consuetudine, cuius cognitionem & declarationem, in casum controuersiae S. Cong. inferiùs nominanda sibi reseruat, illa debet attendi, cognitio vero aliorum praemissorum ad ordinarios pertinet. S. Card. Cong. negotiis Regni Neapolitani praepositorum 10. Kal. Iulij 1623. teste Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori ecclesiast. p. 4. resol.* 480.

46. *In clericis verò coniugatis, &c.*] Hoc decretum iubere observari constitutionem Bonifacij VIII. in cap. vnic. de clericis coniug. lib. 6. illo addito quòd huiusmodi clericali cuius Ecclesie servitio, vel ministerio ab Episcopo deputati eidem Ecclesie serviant, ministrent, & clericali habitu, ac Tonsura vtantur, refert Nouar. in singular. canonici concil. 93.

46. De Clericis coniugatis.

47. Constitutio Bonifacij VIII. in d. c. unico, tribus modis in clericis coniugatis priuilegium hoc fori restrinxit.

47. Clerici coniugati gaudent fori priuilegio si cum vnicâ, & virgine contraxerint.

Primo si cum vnicâ, & virgine contraxerint, vt tradunt ordin. Regia Lusit. lib. 2. tit. 1. §. 27. Anton. Gom. tom. 3. var. c. 10. n. 4. Cur. Philip. p. 3. §. 1. num. 6. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 46. num. 1. Camil. Borrel. in summ. omnium decis. tom. 1. tit. 8. de cleric. coniug. n. 24. Carol. de Grassis d. effect. 1. n. 8. Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. n. 26.

48. Secundo si vestes deferant, & Tonsuram, vt per Farin. d. q. 8. a num. 64. Scacc. de iudic. p. 1. cap. 11. n. 20. & 82. Thom. Valasc. alleg. iuris tom. 1. alleg. 44. à princip. Carol. de Grassis d. effect. 1. num. 84. Ego ipse d. alleg. 12. num. 27.

48. Si vestes deferant, & Tonsuram.

49. Tertiò in criminalibus tantum, siue ciuilitè, siue criminaliter pro crimine agatur, non autem in merè ciuilibus, vt per Cou. pract. cap. 31. num. 6. Farin. d. q. 8. num. 7. Azueved. l. 2. tit. 4. lib. 1. noua recop. Sanch. d. disp. 46. num. 22. Tapia lib. 1. de iure Regni fol. 34. Cened. d. lib. 1. quest. 4. n. 18. & 19. Paul. Laymann in Theologia morali lib. 4. tract. 9. cap. 8. num. 5. Ludou. Correa nobilis Lusitanus in cap. inter alia, de immuni. Eccles. p. 2. num. 33. nouissimè Donat. Anton. de Marinis quotid. resolut. cap. 58. Ego ipse d. p. 2. alleg. 18. n. 25. Sell. d. c. 18. num. 27. attestans sic fuisse resolutum sub die 13. Februarij 1610. dum ibi fuit dictum clericos coniugatos prædictos qualitatibus requisitis tam dicta constitutione Bonifacij VIII. quàm hoc decreto non gaudere priuilegio fori in ciuilibus, nisi vbi de crimine etiam ciuilitè ageretur, sed illos ob tales causas ciuiles à crimine non descendentes non posse à iudicibus laicis in carcerem conici, aut personaliter distringi, refert etiam ita decidisse S. Congreg. Episcop. & Regul. sub die 10. Februarij 1618. dum ibi fuit dictum clericos coniugatos iuxta sacrorum canonum & Concilij Trid. dispositionem priuilegio canonis, & fori in criminalibus dumtaxat gaudere, non autem in ciuilibus, nisi consuetudo esset in contrarium, prout in Regno Neapolitano, S. Congreg. Immunitatis 27. Februarij 1630.

49. Clerici coniugati fori priuilegio gaudent in criminalibus.

50. Contra Camil. Borrel. in speculo Principis rub. 11. §. videamus lit. A. Capol. in consil. crimin. 10. vers. super tertio, Zanard. in direct. Confess. p. 2. de sacram. matrim. c. 23. q. 24. Carol. de Grassis d. effect. 1. n. 181. Ceuall. de cognit. per viam violent. p. 2. q. 73. num. 4. Mart. de iurisdict. p. 4. casu 159. n. 5. Aloys. Ricc. in decis. Curie Archiep. Neapol. p. 3. decis. 170. & p. 4. decis. 320. n. 5. Duard. in Bullam Cæna lib. 2. can. 15. q. 4. concl. 3. n. 12. Anton. Dianam resolut. moral. p. 1. tract. 2. resolut. 50. Bonacin. de censuris in Bullam Cæna, disp. 1. q. 16. puncto 3. n. 3. existimantes eos fori priuilegio gaudere non solum in criminalibus, sed etiam in ciuilibus.

51. Subdiaconus qui ex dispensatione Apost. cum vidua matrimonium contraxit, & pensiones ecclesiasticas obtinet, fori privilegio gaudet.

51. Subdiaconum, qui in vim dispensationis Apost. cum vidua matrimonium contraxit, & pensiones ecclesiasticas obtinet, de iure gaudere privilegio fori tenet Sell. d. cap. 18. num. 29. attestans ita fuisse decisum sub die 7. Septembris 1618.

De examine ordinandorum.

CAPVT VII.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Concil. Brachaten. l. V. act. 2. Hoied. de incompatib. benef. p. 1. c. 24. ex num. 31. Cened. ad Decretum collect. 15. n. 2. & ad Decretal. collect. 56. n. 5. Piasce. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 49. pag. 56. & 57. Latè Campan. in diuersor. iuris Canon. rub. 3. à princip. Vgolin. de officio Episcopi c. 26. §. 18. n. 3. Carol. de Grassi. de effectib. cleric. in prelud. n. 343. cum multis seqq. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 2. c. 3. §. 27. metipsum de officio, & post. Episcopi p. 2. alleg. 10. per tot.

2. Cathedralis Ecclesia est locus ordinationis celebrandæ.

2. **Ad ciuitatem euocentur.**] Locum ordinationis celebrandæ debere esse cathedralem Ecclesiam, vel si ex causa alibi Ordines celebrari contingerit, eligi debere Ecclesiam digniorem, tenent Siluest. in summ. verbo Ordo 2. n. 8. Piasce. d. c. 1. n. 46. pag. 55. Illustriss. D. Roder. à Cunha in commentar. ad cap. quando §. dist. 24. n. 5.

3. Episcopus non tenetur vocare Archidiaconum ut intersit examini ordinandorum.

3. **Episcopus autem Sacerdotibus, &c.**] Episcopum non teneri vocare Archidiaconum ut intersit examini ordinandorum, tradit Sell. in select. canon. cap. 19. num. 3. attestans sic fuisse decisum sub die 21. Ianuarij 1617.

4. Edictum quoddam reuocandum.

4. **Edictum vt clerici in minoribus, qui legitime essent ætatis, deberent assumere sacros Ordines sub pœna priuationis habitus, esse reuocandum,** resoluit Sell. d. c. 19. n. 4. referens ita resolutum in Mazarien. 14. Decembris 1630.

5. Non refertur ad descendentes ex genere Hebræorum.

5. **Ordinandorum genus.**] Vide Maiol. de irregul. lib. 4. cap. 2. Henric. in sum. lib. 10. cap. 17. §. 2. in commento lit. G. Sahag. in cap. eam te num. 23. de rescripte. Auil. de censur. p. 7. dist. 4. dub. 4. Sanch. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 28. num. 15. vbi citatis prædictis Doctoribus vult Concilium in præsentem, vt Episcopi inquirent an promouendus sit ex filiis, aut nepotibus hæreticorum, fautorum, defensorum, receptatorum, quos ius à suscipiendis Ordinibus excludit vsque ad secundum gradum per lineam masculinam, vel vsque ad primum per lineam femininam, vel an sit filius aneillæ, & sic feruus. Coned. ad Decretal. coll. 77. n. 2. vbi dicit quoddam particula *genus*, de qua in præsentem, proprie idem significat quod legitimus, vel liber, non autem refertur ad descendentes ex genere Hebræorum, vt multi opinati sunt, refero ego ipse d. alleg. 10. n. 5. & nouissimè D. Roderic. à Cunha vbi supra n. 6. Hieron. Roderic. in compendio quest. regular. resol. §. 2. n. 22.

6. Non sunt ab ordinatione excludendi qui à Iudæis originem trahunt.

6. **Ideo non esse illos ab ordinatione excludendos (nisi aliud Canonicum obesset impedimentum) qui à Iudæis originem trahunt, vel quorum**

quorum maiores etiam heretici fuerint, emendatos tamen esse constat, & reincorporatos Ecclesiæ unitati, & pro culpa huiusmodi ad mandatū Ecclesiæ penitentiam receperunt, quam vel perfecerunt, vel perfectioni eius insistant, aut paratos fuisse ad recipiendum eandem, probat Sanch. d. cap. 28. num. 10. cum seqq. & refert decissum Armeniar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 21. l. unica num. 6.

7. Institutionem. Id est, titulum, ex Campan. in diuers. iuris canon. lib. 8. cap. 1. n. 3. ubi etiam refert munus Episcoporum esse in scrutinio faciendo circa personam promouendam, præ cæteris in titulum ordinandi inquirere, refero ego ipse d. alleg. 10. n. 13.

8. Episcopum non posse examinare promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliqua noua causa superuenierit; si verò idem Episcopus aliquos minus idoneos ordinauerit, eos suspendere debere, refert decissum Armeniar. in addit. ad recop. legum Navarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 69.

7. Ordinandi in titulum debet inquirere Episcopus.

8. Examinare non potest Episcopus promotos à suo antecessore nisi post promotionem aliqua noua causa superuenierit.

Vnusquisque à proprio Episcopo, aut alio, sed de proprij licentia, & testimonio, sub grani pœna ordinandus ad cathedralem Ecclesiam, aut ex diœcesi inuentam conuenientiore[m] statutis à iure temporibus conueniat.

CAPVT VIII.

1. Statutis à iure temporibus. Sacros Ordines in Sabbatis quatuor temporum, & in Sabbato præcedente Dominicam de Passione, ac in Sabbato sancto conferri debere, per cap. quod die. & cap. fin. 75. dist. comprobant Henric. in sum. lib. 10. cap. 12. in princip. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 1. c. 4. n. 20. Bonac. in de Sacrament. disp. 8. q. unica puncto 6. n. 1. vers. primo, Vgolin. de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 17. à princip. me non citato aliqua ex illo loco desumpsit Aloyf. Ricc. in deciss. Curia Archiep. Neapol. deciss. 93. p. 4.

1. Ordines sacri quibus temporibus conferendi.

2. Itaque consuetudine contrarium induci non possit per cap. 2. de temporib. ordinat. resoluunt Rebuff. in praxi benefic. p. 2. tit. de clericis ad sacros Ordines male promotis gloss. 1. num. 14. & 15. Quarant. in sum. Bullar. verbo Ordo, vers. deuenio ad secundum, Henric. d. c. 12. §. 2. Vgolin. d. §. 15. n. 1. in fine, Aloyf. Ricc. d. deciss. 93. n. 2.

2. Consuetudine introducti non potest ut sacri Ordines extra statuta à iure tempora conferantur.

3. Nisi speciatim Summus Pontifex licentiam concederet ut sacri Ordines extra quatuor tempora conferri possint, Rebuff. d. gloss. 1. n. 12. Maiol. de irregular. lib. 3. cap. 14. num. 9. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 1. cap. 1. q. 12. Quarant. & Vgolin. citatis locis, ego ipse d. alleg. 17. num. 5.

3. Papa solus licentiam concedit ut sacri Ordines extra quatuor tempora conferri possint.

4. Fratres Minores, & omnes, qui illorum priuilegiis concessis, & concedendis fruuntur ex confirmatione Clementis VIII. & Pauli V. per suam Bullam sub dat. Romæ Kal. Decembris 1609. posse extra tempora à iure statuta Dominicis, vel aliis festiuis diebus sacros Ordines

4. Fratres Minores possunt extra tempora à iure statuta Dominicis, vel aliis festiuis diebus sacros Ordines suscipere.

Ll 3 suscipere,

fuscipere, tenent Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 3. quæst. 23. art. 5.* Monet. *de commutat. ultim. volunt. cap. 10. num. 184.* Homobon. *de Bonis de examine ecclæs. tract. 2. cap. 1. q. 13.* Portel. *in dubio Regularib. verbo Ordines sacri n. 4.* Villalob. *1. p. sum. tract. 11. diff. 13. n. 6.* Hieron. Roder. *in compendio quæst. regular. resol. 106. n. 7.*

5. Sed non ex priuilegiis ante Conc. Tridentinam.

5. Virtute tamen aliorum priuilegiarum à Summis Pont. ante Concil. Trident. concessorum non posse Regulares tunc ab Episcopis ordinari Ordinibus sacris extra tempora, resoluit Ludou. Miranda *in manuali Pralat. tom. 1. quæst. 38. art. 4.* Aloyf. Ricc. *d. resol. 93. num. 6. p. 4.*

6. Patres Societatis Iesu ordinari possunt ad quosvis ordines etiam maiores extra quatuor tempora.

6. Patres Societatis Iesu ordinari posse ad quosvis Ordines etiã maiores extra prædicta tempora ex indulto Gregorij XIII. ipsis concessio sub dat. Tusculi 22. Septembris 1582. quod refert Piasce. *in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. n. 88. pag. 56. & seq.* & de illo meminerunt Aloyf. Ricc. *d. decis. 93. n. 7. p. 4.* & Hieron. Roderic. *d. resol. 106. num. 7.* & Alzed. *in praxi Episcop. p. 2. c. 5. n. 28.*

7. Et Patres Congregationis S. Iohannis Euangelistæ Portugaliz.

7. Patribus Congregationis S. Iohannis Euangelistæ Portugaliz concessit Clemens VIII. per suum Breue 23. Nouembris 1596. vt possint ordinari extra tempora, & per quemcunque Episcopum tribus Dominicis, vel festiuis continuis, aut interpolatis, non seruatis interstitiis, quod se vidisse testatur Portel. *d. verbo Ordines sacri n. 4.* quem refert Hieron. Roderic. *loco citato.*

8. Tempus statutum ad sacros Ordines conferendos non est de illorum sublimitate.

8. Tempus huiusmodi constitutum à iure ad conferendos Ordines non esse de substantia collationis illorum, ex gloss. *in cap. ordinationis il. 1. 73. dist. resoluit Vgolin. d. §. 25. num. 1. in princip. quem refero d. alleg. 17. num. 8.*

9. Tempus ad conferendos Ordines minores quod sufficit.

9. Ad conferendum autem Ordines minores tempus idoneum illud idem esse quod ad maiores, & propterea quamlibet Dominicam, aut festiuam diem, per text. *in cap. de eo, de tempor. ordinat. tenent Siluest. in summ. verbo Ordo 2. num. 6.* Rebuff. *in praxi benefic. p. 2. tit. de clericis ad sacros Ordines male promotis num. 2. & 3.* Vivald. *in candel. aureo, tit. de sacrament. Ordinis num. 36. vers. tertia conclusio*, Fr. Emman. *in sum. tom. 2. cap. 16. num. 3.* Henriq. *d. lib. 10. cap. 12. §. 2.* Homobon. *de Bonis de examine ecclæs. tract. 3. cap. 8. quæst. 69. vers. item minores*, me citato in hoc loco Monet. *de commutat. ultim. volunt. cap. 10. num. 184.* Thom. Valasc. *allegat. iuria tom. 1. alleg. 4. num. 4.* Alzed. *d. cap. 5. num. 21.* Ego ipse *d. p. 2. alleg. 11. num. 17.* vbi cum Henriq. *loco citato*, assero concedere etiam consuetudinem receptam vt feria sexta vespere præcedente Sabbatum, in quo de iure Ordines sacri conferuntur, Episcopis fas sit Ordines minores dare, quasi in hoc officio censeatur incipere dies Sabbati pridie vespere.

10. Festi dies in quibus Episcopus minores Ordines conferre possunt, debent esse de præcepto.

10. Hos dies festos, in quibus Episcopi minores Ordines conferre possunt, debere esse de præcepto, tenet Vivald. *d. tit. de sacram. Ordinibus n. 35. vers. tertia conclusio*, quem refero *d. alleg. 11. n. 18.* Et sufficere si in dicecesi sit solemnitas diei festi, licet vbique non celebretur, ex Henriq. *in sum. lib. 9. c. 28. §. 1. collegi d. alleg. 11. n. 18.*

Concilij Trid. Sess. XXIII. de Reform. Cap. VII. 271

11. Pro prima Tonfura non designari certum tempus, sed in omni etiam non festiuo posse conferri, tradunt Armill. verbo Ordo num. 7. Henriq. d. lib. 10. cap. 12. §. 1. Thom. Valase. d. alleg. 4. num. 3. Emman. Sà verbo Ordo, num. 13. Alzed. d. cap. 5. num. 20. Ego ipse d. alleg. 11. num. 19.

12. Ac in cathedrali Ecclesia, &c.] Sactorum Ordinum collationes in cathedrali Ecclesia vocatis presentibus ad id Ecclesie Canonice publicè Episcopum celebrare debere, referunt decisum Garc. de benefice, part. 8. cap. 1. num. 77. ad 10. Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 7. Piasce. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 46. pag. 55. Vgolin. de officio Episcopi cap. 26. §. 24. num. 2. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. p. 1. tract. 2. q. 17. Ego ipse d. p. 2. allegat. 14. num. 12. & 13.

13. Licere quoque Episcopo minores Ordines in eius domo Episcopali conferre, resoluunt Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 274. Henriq. d. lib. 10. cap. 11. §. 8. in quo etiam in domo non Episcopali de consuetudine licere, & se non semel seruari vidisse, attestatur Campan. in diuers. iuris canonici, rub. 6. cap. 2. num. 17. quem refero d. alleg. 11. num. 20.

14. Sine Missa, & à non ieiuno posse conferri minores Ordines, non autem maiores, quamuis de eorum substantia non sit, tradunt Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 466. Campan. in diuers. iuris canonici, rub. 2. num. 36. & rub. 6. cap. 2. num. 19. Ego ipse d. p. 2. alleg. 11. num. 11. & alleg. 14. num. 15.

15. Vnusquisque autem à proprio Episcopo ordinetur.] Quis autem dicatur ad hoc propositum proprius Episcopus, tradunt Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 18. art. 4. Nauarr. consil. 2. num. 1. & consil. 5. num. 6. & consil. 39. num. 1. de temporib. ordin. Henriq. in summ. lib. 10. cap. 24. §. 1. Quarant. in summa Bullarj, verbo Ordo, Paul. Comitoli. respons. moral. lib. 6. quest. 46. Piasce. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. à num. 8. Ludouic. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 38. art. 2. Less. de instit. lib. 2. cap. 44. dub. 19. num. 92. Bonacin. de Sacram. disp. 8. q. unica, puncto 4. à num. 8. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 9. cap. 8. num. 8. cum seqq. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 26. §. 1. Egid. de Coninck de Sacram. tom. 2. disp. 10. num. 93. Narbona in l. 20. glof. 2. num. 132. tit. 1. lib. 4. noua recopil. Aloyf. Ricc. in praxi rerum boni fori ecclesiast. decis. 298. in 1. edit. aliàs resol. 257. in 2. edit. & in decis. curia Archiep. Napol. p. 4. decis. 37. Nouar. in singul. canon. concl. 102. Alzed. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. ex num. 42. Ego ipse d. p. 2. allegat. 4. per totam.

16. Episcopum originis illum dici, in cuius diocesi ordinandus natus est, tradunt Fr. Emman. tom. 4. sum. cap. 61. aliàs 62. num. 12. Henriq. d. lib. 10. cap. 22. §. 1. Piasce. d. cap. 1. num. 9. Campan. d. cap. 8. num. 7. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. p. 1. tract. 2. cap. 1. q. 5. num. 1. Vgolin. d. c. 26. §. 1. num. 3. Bonacin. d. puncto 4. num. 13. Alzed. d. cap. 5. num. 43. Ego ipse d. alleg. 4. num. 2. Vbi enim quis baptizatus est, inde trahere originem, & per librum Baptismi illam probari posse, tenent Rebuff. in tract. de pacificis possess. m. 217. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 9. §. 1. à num. 105.

17. Originem patris inspicere ad Ordines suscipiendos, itaut quis ratione paternæ originis possit Ordines suscipere ab Episcopo loci, in quo

11. Prima Tonfura omni tempore etiam non festiuo potest conferri.

12. Ordinum sacrorum collationes in cathedrali Ecclesia publicè Episcopus celebrare debet.

13. Ordines minores licet Episcopo conferre in eius domo Episcopali.

14. Ordines minores possunt conferri sine Missa, & à non ieiuno.

15. Episcopus potest tripliciter sibi subditos ordinare ratione originis, vel beneficii, vel domicilij.

16. Episcopus originis dicitur ille, in cuius diocesi ordinandus natus est.

17. Origo patris inspicitur ad Ordines suscipiendos.

quo eius pater natus est, tenent Nauarr. *confil.* 19. *de tempor. ordin.* Zerol. *in praxi Episcop.* p. 2. *verbo dimissoria*, Paul. Comitol. *respons. moral.* lib. 6. *quest.* 45. Vgolin. *d. cap.* 26. §. 1. num. 4. Gutier. *de matrim.* cap. 63. num. 29. Prosper de Augustino *in addit. ad Quarant. in summa Bullary. verbo Ordo*, *verf. quoad tertium*, Campan. *d. cap.* 8. num. 9. Aloyf. Ricc. *d. resol.* 257. num. 4. & *d. p. 4. decif.* 317. num. 2. Ego ipse *d. alleg.* 4. num. 4. Sell. *d. cap.* 18. num. 30. attestans sic fuisse decifum in Viciequen. 12. Augusti 1638. & 7. Aprilis 1629. dum ibi fuit dictum filium legitimum ordinari posse ab Episcopo originis paternæ, tamen si parer tempore natiuitatis illius filij ad aliam diocesim iam transtulerat domicilium.

18. Contra Alzed. *in praxi Episcop.* p. 2. *cap.* 5. num. 43. existimantem Episcopum, in cuius diocesi natus est pater, non posse filium ordinare.

19. Ordinandum non posse apud Episcopum originis suæ matris Ordines accipere, nisi sit vulgo quæsitus, cuius parer ignoratur, resolunt Nouar. *in sing. canon. concl.* 101. num. 10. Alzed. *d. cap.* 5. num. 45. Ego ipse *d. alleg.* 4. num. 15.

19. Ordines accipere non potest quis per Episcopum originis suæ matris.

20. Ex origine aui non dici nepotem ad Ordines suscipiendos originarium illius loci, in quo aui natus est, ex Couarr. tradunt Aloyf. Ricc. *d. resol.* 257. num. 5. Vgolin. *d. cap.* 26. §. 1. *post num.* 4. *verf. excipitur*, Nouar. *d. concl.* 101. num. 9. Ego ipse *d. alleg.* 4. num. 13.

20. Ordines suscipere non potest nepos ab Episcopo loci, in quo aui natus est.

21. Eiectos à Religione ob delicta, quæ irregularitatem, aut aliam inhabilitatem non inducunt, super quibus Episcopus dispensare nequit, ab Episcopo diocesano originario recipi, & presbyterio ordinari posse, resolunt Nauarr. *conf.* 9. *de arate*, & *qual. in antiq.* aliàs *conf.* 84. *de regular. in nouis*, Vgolin. *d. §.* 1. num. 6. & *cap.* 20. §. 9. *in fine*, Aloyf. Ricc. *d. resol.* 275. num. 4. *in fine*, & *in praxi aurea resol.* 185. Mart. *de iurisdic.* p. 4. *casu* 181. num. 4. Barthol. à S. Fausto *in thesauro relig.* lib. 6. *quest.* 185. Campan. *in diuersis iuris canon. rub.* 12. *cap.* 15. num. 7. Ludouic. Miranda *in man. Pralat. tom.* 1. *q.* 52. *art.* 4. *concl.* 2. Ego ipse *d. alleg.* 4. num. 21. & *in collect.* ad *cap. ult. inum.* 11. *de regnl.*

21. Eiecti à Religione an sint suspecti, & sub quo Episcopo degere debeant.

22. Contra Fr. Emman. Azor. Molin & Less. quos refert & sequitur Sanch. *in præcepta Decalogi. tom.* 2. *lib.* 6. *cap.* 9. num. 29. Hieronym. Roder. *in quest. regul. resol.* 57. num. 11. existimantes hos minimè teneri Episcopo alicui certo obedire, sed tantum instar aliorum clericorum Episcopo subiici, in cuius diocesi habitauerint.

23. Sed S. Congr. in decretis impressis de Regularibus apostatis & eiectis sub die 21. Septembris 1624. statuit vt eiecti extra Religionem degentes sint perpetuò suspensi ab exercitio Ordinum, sublata ordinariis locorum facultate dictam suspensionem relaxandi ac moderandi.

24. Beneficij ratione effici quem subiectum Episcopo diocesis, in qua illud habet, & posse ab eo ordinari, seu ab alio de eius licentia, quamuis aliàs ei alio modo subditus non sit, tenent Piafccc. *d. cap.* 1. *n.* 10. *verf. ratione beneficij*, Homobon. *de Bonis de examine eccles.* p. 1. *tract.* 2. *cap.* 1. *quest.* 5. num. 3. Mari Anton. *var. resol.* lib. 1. *resol. fin. casu* 28. Campan. *in diuersis iuris canon. rub.* 9. *cap.* 8. num. 11. Armendar. *in addit. ad recip. legum Navarra.* lib. 1. *tit.* 18. l. 7. *in declar.* num. 61. Garc. *de benefic.* p. 2. *cap.* 4. *n.* 1. Aloyf.

24. Beneficiarius potest ordinari ab Episcopo diocesis in qua habet beneficium.

Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. resol.* 258. in 2. edit. Vgolin. d. cap. 26. §. 3. Bonacin. de *Sacrament. disp.* 8. *quæst. unica, puncto* 4. num. 14. Nouar. in *singul. canon. conclus.* 102. à num. 12. habita scilicet illius possessione, ex Garc. d. cap. 4. num. 55. Cened. canon. *quæst. lib. 1. quæst. 4* num. 23. Nouar. d. concl. 102. num. 20.

25. Ampliatur primò in beneficio etiam exiguo, vt per Henric. dicto lib. 10. cap. 22. §. 1. iuncto *commento lit. Q.* Garc. d. c. 4. n. 8. Campan. d. rub. 9. cap. 8. num. 12. & rub. 8. cap. 5. num. 19. Nouar. d. concl. 102. num. 13.

26. Contra Prosperi. de Augustino in *addit. ad Quarant. verbo Ordo*, Vgolin. d. cap. 26. §. 3. in *fine*, Aloyf. Ricc. in d. *praxi fori eccles. resol.* 260. Piafec. loco proxime citato, existimantes ratione beneficij exigui non effici quem subiectum Episcopo diocesis in qua illud habet.

27. Ampliatur secundò etiam in beneficio, quòd spectaret ad prouisionem alterius Episcopi, vt per Garc. d. cap. 4. num. 15. Campan. d. c. 8. num. 15. metipsum d. alleg. 4. num. 52.

28. Ampliatur tertio, etiam si residentiam non requirit, Henric. d. cap. 22. §. 1. Piafec. d. cap. 1. num. 10. *vers. secundo*, Campan. d. cap. 8. n. 2. Nou. d. concl. 102. num. 14. Sell. d. cap. 18. n. 29. attestans sic fuisse decisum sub die 26. Maij 1594. dum ibi fuit dictum obtinentem beneficium simplex in aliqua diocesi posse ab Episcopo loci beneficij ordinari.

29. Contra Marc. Anton. Genuen. in *praxi. Archiep. Neapol. cap. 48. num. 3.* existimantem non posse quem ordinari ab Episcopo loci vbi habet beneficium residentiam non requirens.

30. Ampliatur quarto, etiam si beneficium non in titulum, sed in commendam maxime perpetuam habeat, Garc. d. cap. 4. num. 10. Nouar. d. concl. 102. num. 15. Ego ipse d. alleg. 4. num. 50.

31. Ampliatur quinto in possidente præstimonium aliquod, Henric. d. lib. 10. cap. 22. §. 1. in *commento lit. H.* Campan. d. cap. 8. num. 19. *vers. & qui*, Aloyf. Ricc. in d. *praxi resol.* 258. in *fine*, Nouar. d. concl. 102. num. 16.

32. Ampliatur sexto in habente plura beneficia in diuersis diocesis, quia ab vno illarum Antistite promoueri sine dubio posse, resolunt Campan. d. cap. 8. num. 14. & ego ipse d. allegat. 4. num. 51. & notat Nouar. d. concl. 102. num. 22. quòd per electionem vnus istorum Episcoporum non censetur præclusa via quominus pro alijs Ordinibus possit ordinatus ad alios Episcopos accedere, contra Aloyf. Ricc. in d. *praxi resol.* 265. & Molfes. in *summa Theologia moralis, tract. 2. cap. 1. num. 1.*

33. Regulare promoueri debere ab Episcopo loci vbi degit, vel ab alio eius accedente assensu, præcedentibus tamen litteris dimissorijs sui superioris, tenent Nauatr. *conf. 22. de temporib. ordinat. alijs conf. 36. in nouis, eod. tit.* Sayr. in *floribus decis. sub eod. tit. decis. 24.* Maiol. de *irregular. lib. 4. cap. 20. num. 1.* Ludou. Miranda in *man. Prælat. tom. 1. q. 39. art. 2.* Campan. d. rub. 9. cap. 3. & rub. 12. cap. 13. à num. 33. Franc. Leo in *thesuro fori eccles. p. 1. cap. 4. num. 36.* Homobon. de *Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 2. cap. 1. q. 2. in fine*, Portel. in *dub. regular. verbo Ordines sacri num. 2.* Nouar. in *singul. canon. concl. 104.* Hieron. Roder. in *compend. quæst. regul. resol.* 106. num. 15. Ego ipse d. alleg. 4. à num. 58. cum *seqq.*

25. Quamuis sit exiguum.

27. Et spectaret ad prouisionem alterius Episcopi.

28. Et residentiam non requirat.

30. Et beneficium non in titulum, sed in commendam maxime perpetuam habeat.

31. Præstimonium habens potest ordinari ab Episcopo illius diocesis in quo illud possidet.

32. Beneficia plura in diuersis diocesis habens ab vno illarum Antistite potest ordinari.

33. Regularis promoueri debet ab Episcopo loci vbi degit.

34. Domicilium contrahens in aliquo loco potest ordinari ab illius Antistite, quamvis in eo non longo tempore degat, dum tamen habuerit animum perpetuò ibi permanendi.

34. Illum, qui non longo tempore degit in aliquo loco, dum tamen habuerit animum perpetuò in eo permanendi, posse ab illius Antistite, aut eius accedente consensu ab alio ordinari, tenent Nauarr. *consil.* 10. in *antiq.* aliàs *consil.* 2. in *novis*, de *temporib. ordinat.* Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. resol.* 263. Armendar. in *addit. ad recop. legum Nauarr.* lib. 1. tit. 18. l. 7. num. 49. Bonacin. d. *puncto* 4. num. 4. cum *segg.* Vgolin. d. *cap.* 26. §. 2. Homobon. de Bonis d. *tract.* 2. cap. 1. §. 5. num. 2. Nald. in *summa verbo Ordo*, num. 10. Campan. d. *rub.* 9. cap. 18. num. 18. Ego ipse d. *alleg.* 4. num. 26. Vbi enim constat de voluntate, tunc eo ipso absque aliquo lapsu temporis acquiri domicilium, siue incolarum, probant Sim. de Prætis *consil.* 119. num. 8. lib. 1. Rot. *decis.* 150. num. 7. p. 2. *diuers. & decis.* 188. num. 3. part. 2. *recens.* & in his terminis Paul. Laymann. in *Theolog. moralis tract.* 9. cap. 9. de *sacram. Ordin.* num. 10. Squillante de *privileg. clericor.* cap. 4. num. 253. Si verò non constet, & simus in dubio, tunc animum perpetuò ibi permanendi præsumi, si assidua probeatur habitatio in aliquo loco non minori tempore decennij, resoluunt Mascard. de *probat. conclus.* 534. num. 7. Pialec. in *praxi Episcop.* p. 1. cap. 1. num. 9. *vers. vel sui*, Aloyf. Ricc. d. *resol.* 263. num. 2. Bonacin. d. *puncto* 7. num. 12. Campan. d. num. 18. *vers. quod si*, ego ipse d. *alleg.* 4. num. 28. vbi num. 41. assero in domicilio mutando Episcopi originarij licentiam non requiri, sed ordinandum debere portare veritatis testimonium circa mores, sufficientiam, ac natalitia, nisi à teneris annis domicilium fuerit translatum, & illic habitatio continuata vsque ad tempus promotionis.

35. Nouitium quis possit ordinare.

35. Episcopum posse infra annum probationis ordinare nouitium alibi natum, si tamen in eius diocesi moretur, & probationem faciat, tenent Campan. d. *rub.* 9. cap. 3. num. 3. Aloyf. Ricc. d. *decis.* 118. num. 6. p. 4. Ego ipse d. *alleg.* 4. num. 62. & 63.

36. Suspensionem à collatione ordinum per annum incurrit Episcopus ordinans etiam in propria diocesi non proprium subditum.

36. Si secus fiat, ordinans à collatione ordinum per annum, &c.] Suspensionem à collatione Ordinum per annum incurrit Episcopum ordinantem etiam in propria diocesi non proprium subditum, licet is accedat cum litteris dimissoriis, vel prætextu alicuius generalis, vel specialis rescripti, vel privilegij, si careat testimonio sui ordinarij, quo eius probitas, ac mores commendentur, asserunt Soar. *tom.* 5. de *cenfur. disp.* 31. *sect.* 5. Card. Toler. in *instrucl. sacerdot.* lib. 1. cap. 48. num. 4. Sayr. de *cenfur.* lib. 4. cap. 12. num. 13. Alter. *cod. tract.* *tom.* 2. *disp.* 16. cap. 1. col. 3. *dub.* 2. Bonacin. de *suspensionibus omnibus in particulari*, *disp.* 3. q. 2. *puncto* 7. Multos casus in quibus excusatur ordinans ab hac censura, post Soar. prosequitur Valer. Reginald. d. *lib.* 32. *tract.* 2. num. 69. *vers. sicut autem, in fine*, vbi dicit excusationem dandam quando vnus Episcopus ordinat subditum alterius sub spe rationabili ratihabitionis.

37. Episcopus ex ignorantia probabilis subditi alterius sine proprii licentia ordinans suspensionem non incurrit.

37. Vnde Episcopum ex ignorantia probabilis subditum alterius sine proprii licentia ordinantem suspensionem non incurrit, resoluunt Nauarr. *conf.* 40. in *novis sub tit. de tempor. ordin.* Sayr. *sub cod. tit. decis.* 62. Vgolin. de *officio Episcopi* cap. 26. §. 2. 1. num. 2. Aloyf. Ricc. in *d. praxi rerum fori eccles. decis.* 297. in 1. *edit.* aliàs *resol.* 356. num. 4. in 2. *edit.*

38. Conferen

38. Conferentem Ordines, vel Tonsuram Ultramontano absque litteris dimissoriis non approbatis à Nunciis, seu Collectoribus illarum partium, illisque approbatis in Vrbe à Vicario Papæ generaliter suspendi per annum à Pontificalibus, ipsos verò ordinatos perpetuam suspensionem incurrere, statuit S. D. N. Urbanus VIII. *confit. sua incip. ferreus*, sub dat. 11. Decembris 1624. cuius meminit Bonacin. d. puncto 7. in fine.

39. Regulares non comprehenduntur generali decreto de Ordine Sanctissimi edito, quo olim præcipiebatur ut Ultramontanis absque sanctione suæ, vel S. Congregationis licentia Ordines non conferantur, asserit Sell. d. cap. 18. num. 30. attestans sic fuisse decisum per S. Congr. Episcop. & Regul. in Neapolitana 30. Decembris 1617. quia in Ordinibus generalibus non comprehenduntur Regulares, nisi specialiter nominentur. Nec per idem decretum sublatum censetur priuilegium Archiepiscopis, & Episcopis per S. Concil. Trid. quoad eorum familiares concessum, similiter dicit Sell. d. loco, ubi refert ita decidisse eandem S. Congr. in Caietana 2. Ianuarij 1618.

40. Et ordinatus à susceptorum Ordinum executione, &c.] Vide Salzed ad Bernard. in pract. c. 26. lit. E. Gutier. canon. lib. 1. cap. 26. num. 24. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo dimissoria, Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 4. q. 2. num. 89. Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 3. cap. 8. num. 3. Cened. pract. lib. 1. quest. 48. à num. 4. Egid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 15. dub. 5. num. 35. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 3. 2. tract. 2. num. 69. Bonacin. de censuris disp. 3. q. 6. puncto 5. num. 27. metipsum d. p. 2. alleg. 17. à n. 9.

41. Vtrum autem suspensus iuxta Bullam Pij II incip. Cum ex sacrorum, possit ab Episcopo dispensari? Vide Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 93. p. 4. ubi decis. 90. querit, & disserit, an in pœnas dictæ Bullæ incidat, qui ignorantet prohibita in illa egit.

42. Non comprehendere dictam Bullam minoribus Ordinibus insignitos, resoluunt Henriq. d. lib. 10. c. 12. §. 2. in commento lit. M. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo dimissoria, Bonacin. de suspensionibus omnibus in particulari disp. 3. q. 1. puncto 11. n. 17. Card. Tolet. d. lib. 1. cap. 49. num. 5. Campan. d. rub. 6. c. 2. n. 21.

43. Quando proprio ordinario, &c.] Clericum Ultramontanum absque litteris dimissoriis sui ordinarij ab Episcopo Italiæ ad Ordines promotum non posse ab eodem ordinario absolui, tenet Sell. d. c. 18. n. 31. attestans sic fuisse decisum sub die 9. Septembris 1623.

38. Ordines vel Tonsuram conferens Ultramontano absque litteris dimissoriis non approbatis à Nunciis suspenditur per annum à Pontificalibus.

39. Regulares non comprehenduntur decreto edicto contra conferentes Ordines Ultramontanis absque Papæ licentia.

40. Ordinatus à non proprio Episcopo, nec ab alio de eius licentia à susceptorum Ordinum executione, quando proprio ordinario videbitur expedire, suspensus est.

41. Suspensus iuxta Bullam Pij II. an possit ab Episcopo dispensari.

42. Bulla Pij II. non comprehendit insignitos minoribus Ordinibus.

43. Clericus Ultramontanus absque litteris dimissoriis sui ordinarij ab Episcopo Italiæ ad Ordines promotus non potest ab eodem ordinario absolui.

Episcopus familiarem ordinans, conferat statim ei beneficium re ipsa.

CAPVT IX.

1. Vide Nau. conf. 10. aliàs 2. & conf. 14. aliàs 11. & conf. 17. aliàs 12. 2. Doctores de materia cap. agentis. & conf. 18. aliàs 13. sub tit. de tempor. ordinat. Sayr. in floribus Mm 2 decis.

decif. sub eodem tit. decif. 12. 26. 28. & 29. Maiol. de irregul. lib. 4. c. 2. num. 5. Iacob. de Graff. in decif. aureis p. 2. lib. 3. c. 12. num. 7. Salzed. ad Bernard. in practica cap. 26. vers. tertius casus, Henricq. in sum. lib. 10. cap. 12. §. 1. Flamin. Parif. de resign. benefic. lib. 4. quæst. 2. n. 91. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 14. num. 10. Quarant. in sum. Bullarj, verbo Ordo, vers. limita in eo, Soar. de censur. disp. 5. §. 1. sect. 2. num. 15. Auila in simili tract. p. 3. disp. 6. dub. 7. pag. 233. Sayr. eod. tract. lib. 7. cap. 10. vers. 30. Petr. de Ledelma in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. Ordinis, cap. 5. concl. 9. vers. etiam, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo dimissoria, pag. 106. & p. 2. verbo Ordo §. 5. pag. 78. Piafec. in simili praxi p. 1. cap. 1. num. 15. pag. 31. Franc. Leon. in thesauro fori ecclesiast. p. 1. c. 4. num. 23. Vgolin. de officio Episcopi c. 26. §. 4. Marc. Anton. Genuen. in pract. Archiep. Neapol. cap. 81. num. 3. Armendar. in addis ad recap. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis à num. 33. & n. 46. cum seqq. Thom. Valasc. alleg. iuris tom. 1. alleg. §. n. 2. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 307. cum seqq. in 1. edit. aliàs resol. 266. cum seqq. in 2. edit. & in decif. curia Archiep. Neapol. decif. 288. p. 2. Martin. Fornar. de sacram. Ordinis cap. 5. ad fin. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 3. 2. num. 69. Cened. pract. & canon. quæst. lib. 1. quæst. 38. à num. 29. Campan. in dinerfor. iuris canonici rub. 9. cap. 9. Garc. de benefic. p. 2. cap. 5. num. 80. cum seqq. Raguc. in lucerna parochor. tit. de sacrament. Ordinis quæst. 18. Veneto in examine Episcop. lib. 1. cap. 11. num. 38. Narbona l. 35. glof. 1. num. 28. tit. 3. lib. 1. noua recap. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. q. unica puncto 4. num. 15. cum seqq. & nouissimè de suspensionib. omnibus in particulari, disp. 3. quæst. 1. puncto 11 à num. 8. Alzed. in pract. Episcop. p. 2. cap. 5. de ordinat. num. 32. cum seqq. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 5. Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 2. cap. 2. num. 8. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. p. 1. cap. 1. quæst. 5. in fine, Nouar. in singularib. canon. concl. 103. Bartholom. Gauant. in manuali Episcopor. verbo familiaris à num. 1.

2. Episcopus titularis non potest prætextu cuiuscunque familiaritatis quemquam ordinare.

3. Cardinales Presbyteri Tonfuram cæterosque minores Ordines suis familiaribus conferunt.

4. Vicarius Papa quos ordinare valet.

1. Episcopum. Non tamen titularis, quem quidem prætextu cuiuscunque familiaritatis, aut continuæ commensalitatatis suæ aliquem absque proprij Prælati expresso consensu, aut litteris dimissoriis ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel primam Tonfuram promouere non posse, probat Concil. *suprà* sess. 14. de reform. cap. 2. vbi prope finem plures citauit Doctores.

3. Cardinales Presbyteros Tonfuram, cæterosque minores Ordines suis familiaribus conferre posse asserit Martin. Laud. in tract. de Cardin. q. 10. Iacobat. in tract. de Concil. lib. 1. a. 1. vers. item Cardinalib. Maiol. de irregul. lib. 4. c. 20. n. 8. Ego ipse d. alleg. §. n. 19. Sell. in selectis canonic. c. 19. num. 3. attestans sic fuisse decisum sub die 22. Ianuarij 1602. dum ibi fuit resolutum Cardinales suis familiaribus triennialibus dimissorias ad Ordines suscipiendos concedere posse, tametsi illis nec antè, nec statim postea conferant beneficium.

4. Vicarium Sanctissimi posse familiares, seu officiales Papæ, ac familiares Cardinalium (etsi Cardinales habitassent Romæ) ac etiam Episcoporum in Curia residentium, qui saltem per triennium habita-

uerint in Vrbe de licentia ipsorum promoueri, dum tamen supradicti omnes sufficientem titulum habeant, & alia à iure requisita, testatur decusum Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis in declarat. n. 49. quem refero d. alleg. §. n. ult.

5. Familiaris sum.] Familiaris vt quis dicatur necesse est vt fuerit destinatus ad aliquod seruitium certum, requiriturque mens, & dens, Rot. in Hispalen. portionis 2. Maij 1614. coram bonæ mem. Andree, impressa decif. 184. p. 1. recent. vbi num. 2. & 3. censuit familiaritatem cessare vbicunque familiaris fuit licentiatus, & demissus, & num. 9. quoddam familiaris potest esse quis, licet non comedat in tinello, vtpote quia recipit portionem in pecunia, vel eam habeat extra domum, refero ego ipse d. alleg. §. num. 20. vbi à num. 2. ostendo quomodo probeatur familiaritas.

6. Familiarem ad effectum de quo in presenti illum dici, qui cum Episcopo fuerit commoratus, & præsens inseruierit, non tamen illum, qui abest, etsi sumptibus Episcopi vixerit, tenent Salzed. d. cap. 26. vers. tertius casus, Maiol. d. lib. 4. cap. 2. num. 5. Borga. de irregul. quest. 27. num. 13. Fr. Emman. in sum. toni. 2. cap. 14. num. 10. Vgolin. d. §. 4. Paflec. d. cap. 1. num. 15. pag. 31. Prosper de Augustino in addit. ad Quarant. in sum. Bullarij, verbo Ordo, vers. limita in eo, Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 307. in 1. edit. aliàs resolut. 266. num. 2. & resol. 267. num. 2. in fine in 2. edit. Bonacin. d. disp. 8. quest. vnic. puncto 4. num. 18. Ego ipse d. alleg. §. num. 6.

7. Magistrum actorum curiæ Episcopalis posse vt familiarem ab Episcopo ordinari, tenet Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori eccles. resol. 471. in 2. edit. & p. 3. collect. 596. vers. amplia quarto, vbi citat Stephan. Gratian. Marchia decif. 233. faciunt quæ Mari. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 75.

8. Nisi per triennium.] Continuum scilicet, vt per Campan. d. rub. 9. cap. 9. num. 12. Nouat. in singul. canon. concl. 103. n. 3. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiasti. decif. 308. in 1. edit. aliàs resol. 267. in 2. edit. vbi num. 2. asserit quoddam verbis Episcopi asserentis quem esse familiarem non creditur, refero ego ipse d. alleg. §. n. 9. & 10.

9. Et sufficere quoddam huiusmodi triennium incæperit antequam fuisset Episcopus, referunt decusum Aloyf. Ricc. d. collect. 596. vers. amplia quinto, & in d. praxi rerum fori eccles. decif. 309. in 1. edit. aliàs resolut. 268. in 2. edit. Nicol. Garc. d. c. §. n. 83. Galet. in margarita casuum conscient. verbo Ordo pag. 194. col. 2. Bonacin. de suspensionibus in particulari disp. 3. quest. 1. puncto 11. n. 9. Ego ipse d. alleg. §. n. 8.

10. Et beneficium quacunque fraude cessante, &c.] Episcopum ordinare posse familiarem suum triennalem aliàs habilem conferendo ei statim re ipsa beneficium quacunque fraude cessante, tenent, decusumque referunt Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 4. quest. 2. num. 92. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo dimissoria ad Ordines §. 1. & p. 2. verbo Ordo, vers. quinto dubitatur, Rot. decif. 222. apud Farin. in 1. collect. monif. aliàs p. 4. diuers. Armendar. d. l. 7. de Episcop. n. 45. & 51. Nicol. Garc. d. p. 2. cap. §. n. 85.

M m 3 Ego

5. Familiaris quis dicatur.

6. Familiarem ad hunc effectum ille dicatur qui cum Episcopo fuerit commoratus, & præsens inseruierit.

7. Magister actorum curiæ Episcopalis potest vt familiarem ab Episcopo ordinari.

8. Triennium requiritur continuum.

9. Et sufficit vt incæperit antequam fuisset Episcopus.

10. Episcopus ordinare potest familiarem suum triennale aliàs habilem conferendo ei statim re ipsa beneficium quacunque fraude cessante.

Ego ipse *d. alleg. 5. num. 11*. Vgolin. *d. 5. 4. vbi dicit statim, seu paulo post* Episcopum debere beneficium conferre.

11. Habet locum etiam in prima Torsura, & minoribus Ordinibus.

11. Et habere locum etiam in prima Torsura, & minoribus Ordinibus, ita ut illos familiari suo triennali conferre non possit, nisi illi statim beneficium conferat, resoluunt Nau. *conf. 24. in antiq. aliis 11. in nouis sub tit. de tempor. ordinat.* Sayr. *in floribus decif. sub cod. tit. decif. 26. Rot. decif. 731 p. 1 diuersi* Fr. Emman. *d. cap. 14. num. 10.* Zerol. *d. verbo Ordo vers. quinto dubitatur. post med. Cened. canon. quest. lib. 1. quest. 38. num. 30. vers. quod decretum*, Bonacin. *de suspensionibus in particulari, disp. 3. q. 1. puncto 11. sub num. 9.* Alzed. *d. cap. 5. de ordination. num. 33.* Garc. *d. p. 2. cap. 5. num. 84.*

12. Episcopus ordinare non potest suum familiarem, cui non consulit beneficium ex eo quod aliud possidebat in aliena diocesi.

12. Episcopum ordinare non posse suum familiarem, cui non consulit beneficium, ex eo quia beneficium possidebat in aliena diocesi, tenet Sell. *d. cap. 19. num. 17.* attestans sic fuisse decifum sub die 22. Aprilis 1617.

13. Pensionis ad titulum quando possit Episcopus ordinare familiarem suum.

13. Pensionis ad titulum posse Episcopum ordinate familiarem suum si pro necessitate, vel utilitate suarum Ecclesiarum iudicat ordinandum, referunt decifum Garc. *d. c. 5. n. 81.* Armendar. *d. l. 7. de Episc. num. 46. & lib. 1. tit. 8. de patrim. cleric. n. 20.* Bonacin. *d. puncto 11. num. 11.* Alzed. *d. c. 5. n. 86.*

14. Patrimonij ad titulum quando possint ordinari familiares Episcoporum triennales.

14. Patrimonij ad titulum posse ordinari familiares Episcoporum triennales pro necessitate, & commoditate Ecclesiarum, dummodo adscribanur Ecclesiis, pro quarum necessitate sunt ordinati, referunt decifum Garc. *d. c. 5. n. 81. & 82.* Armendar. *d. l. 7. de Episcopis n. 47.* Ego ipse *d. alleg. 5. num. 12.*

15. Dimissoria ritè, & rectè concedi possunt ab Ordinario beneficij.

15. Dimissoria ritè, & rectè concedi possunt ab Ordinario beneficij, *cap. fin. de temporib. ordin. lib. 6.* Nec obstat Concil. in præfenti, quia loquitur de non subditis, sed ratione beneficij sibi collati efficitur quis subditus, refert decifum Garc. *in addit. ad suum tract. de benef. p. 2. cap. 4. num. 1.*

16. Episcopus super interdictis, seu illegimitate dispensare non potest cum familiaribus suis triennalibus.

16. Episcopus licet familiarem suum triennalem aliis sibi non subditum conferendo ei statim beneficium ordinare, & illi litteras dimissorias ad ordinandum à quocunque dare possit, super interdictis tamen temporum, seu illegimitate dispensare non posse, referunt decifum Sayr. *in floribus decif. sub tit. de temporib. ordin. decif. 28. & 29.* Garc. *d. cap. 5. num. 89.* Nauarr. *conf. 27. & 28. in antiq. aliis 12. & 13. in nouis, de tempor. ordin. Cened. d. lib. 1. quest. 38. num. 31.* Vgolin. *d. 5. 4. prope fin. Galet. in margarita casuum conscient. verbo Ordo pag. 194. col. 1.* Armendar. *d. l. 7. de Episcopis num. 48.* Aloyf. Rice. *d. resolut. 266. in fine.* Alzed. *d. cap. 5. num. 37.* Bonacin. *de suspensionibus omnibus in particulari, disp. 3. quest. 1. puncto 11. num. 13.* Piafec. *in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 15. vers. sublimitari*, vbi etiam dicit quod quando familiari iam ordinato collatum est statim beneficium, poterit postea Episcopus quoad interdicta dispensare, quia ratione beneficij collati illi iam est subditus, quod etiam refert decifum Armendar. *d. l. 7. de Episcopis num. 50. & sentit Campan. in diuersis canon. rub. 9. c. 9. n. 3. & 4.*
vbi

vbi num. 6. dicit quod vbiicumque Antistes potest suum familiarem ordinare, potest etiam litteras dimissorias eidem concedere, vt ab alio suscipiar Ordines.

Abbatē exempti, etiam nullius diocesis, nulli seculari, aut Regulari sibi non subiecto dent dimissorias, nec quacunque Capitula, etiam cathedralium Ecclesiarum.

CAPVT X.

1. **V**Idē Nauarr. *conf.* 23. in antiq. aliās 37. in nouis, sub tit. de temporib. ordinat. Sayr. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 25. Rebuff. *respons.* 2. Veg. *tom. 2. de curis, cap. 14. §. S. num. 31.* Fr. Emman. in *summa p. 2. cap. 14. num. 2. & quest. regul. tom. 1. quest. 18. art. 1.* Maiol. de *irregular. lib. 4. cap. 8. & cap. 5. num. 5.* Henric. in *summa lib. 10. cap. 23. §. 3.* Salzed. ad Bernard. in *pract. cap. 16. lit. C.* Iacob. de Graff. in *aureis decis. p. 1. lib. 3. cap. 5. de regular. num. 142. & 156.* Petr. de Ledesma in *summa p. 1. de Sacramento p. 1. de Sacramento Ordinis, cap. 7.* Azor. in *insit. moral. p. 1. lib. 11. cap. 10. q. 7. & p. 2. lib. 3. cap. 48. q. 15. vers. ceterum, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Abbas, Flores de Mena *ver. quest. lib. 3. quest. 24. num. 4. & 32.* Campan. in *diuers. iuris canonici, rub. 12. cap. 13. num. 41.* Thom. Valasc. *allegat. iuris tom. 1. alleg. 3. num. 6.* Fr. Ludouic. Miranda in *man. Pralat. tom. 1. quest. 38. art. 9. concl. 1. & 2.* Aloyf. Ricc. in *praxi aurea resolut. 295.* Homobon. de Bonis in *examine ecclesiast. p. 1. tract. 2. cap. 1. quest. 6. 7. & 8.* Cened. ad *Decretal. collect. 105.* Alzed. in *praxi Episcop. p. 2. cap. 5. de ordinat. num. 78. cum segg. metipsum de officio, & potest. Episcopi, part. 2. allegat. 3. num. 5. cum segg. & alleg. 7. num. 7.**

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. *Cuiquam qui Regularis subditus sibi non sit.* Quamuis de iure communi Abbates Ordinum Monachalium benedicti minores Ordines possent conferre sibi subditis non solum Monachis, verum etiam & laicis, in quos ordinariam ecclesiasticam habebant iurisdictionem, vt probat text. in *cap. Abbates, de priuileg. in 6.* & aduertit Fr. Ludouic. Miranda in *man. Pralator. tom. 1. quest. 38. art. 9. concl. 1.* hodie per hoc decretum non licet Abbatibus, & quibuscunque aliis, quantumuis exemptis, in posterum intra fines alicuius diocesis existentibus, etiam nullius diocesis, vel exempta esse dicantur, cuiquam, qui Regularis subditus sibi non sit, Tonfuram, vel minores Ordines conferre, vt tenet Ludou. Miranda *d. art. 9. conclus. 2.* quem refero ego ipse *d. alleg. 3. num. 11.* tangit Portel. in *dubijs regul. verbo Abbas, num. 2.* Nouar. in *singul. canon. concl. 105.* Soar. *tom. 4. de Religionel. tract. 8. lib. 2. cap. 29. num. 19.* Tamburin. de *iure Abbatum tom. 2. disp. 1. quest. 7. num. 1.* Scip. de Rubeis in *aphorism. Episcop. verbo Abbas, num. 13.* Barthol. Gauant. in *man. Episcop. eod. verbo a num. 31.* Illustriss. D. Roder. à Cunha in *comment. ad cap. 1. num. 6. disp. 95.*

2. Abbatibus quantumcunque exemptis etiam nullius diocesis non licet ordines cuiquam conferre minores, qui Regularis subditus sibi non sit.

3. Nouitios Ordines minores suscipere non posse à suis superioribus Abbatibus Regularibus huiusmodi, quia pendente probationis anno

3. Nonitij Ordines minores suscipere non possunt à suis superioribus Abbatibus Regularibus,

anno non habentur quoad Ordines suscipiendos pro subditis horum superiorum Religionis, tenent Henric. in *summa* lib. 10. cap. 23. §. 3. in *commento* lit. G. Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 3. quæst. 2. 3. art. 2.* Card. Tusch. *pract. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 9. num. 7.* Sayr. *de censur. lib. 4. cap. 13. num. 5.* Ludovic. Miranda in *man. Prelator. tom. 1. quæst. 38. art. 9. conclus. 2. in fine.* Nouar. *d. conclus. 105. num. 6.* Barthol. de Vecchis in *praxi seruanda in admittendis ad Religionis statum nouitijs, disp. 11. quæst. 8. num. 4.* Nald. in *sum. verbo nouitijs, num. 8.* Vgolin. *de officio Episcopi, cap. 26. §. 2. c. num. 7.* Tamburin. *d. tom. 2. disp. 2. quæst. 27.* Ego ipse *d. p. 2. alleg. 3. n. 8.* Hieron. Roder. in *compend. resol. 106. num. 2.*

4. Contra Soar. *de Relig. tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 29. num. 12.* per glos. in *d. cap. Abbates, verbo conuolauerint, de priuileg. lib. 6.* existimantem Abbates huiusmodi posse minores Ordines nouitijs suorum monasteriorum conferre.

5. Dispensare in interstitiis licet Abbatibus in omni casu, quo primam Tonsuram, & minores Ordines suis subditis Regularibus conferre possunt.

5. In omni casu, quo huiusmodi Abbates primam clericalem Tonsuram, minoresque Ordines suis subditis Regularibus conferre possunt, illis licitum esse in interstitiis dispensare, resoluunt Sorb. in *compendio Mendicant. verbo Ordines sacri, vers. quando verò Abbates*, Campan. in *diuersis iuris canonici, rub. 12. cap. 13. num. 42.* Ludovic. Miranda *d. tom. 1. quæst. 38. art. 7. concl. 3.* Hieron. Roder. in *compendio quæst. regul. resol. 1. num. 21.* Ego ipse *d. p. 2. alleg. 18. n. 3. in fine, & alleg. 3. num. 6. & 7.* Etiam eo casu, quo Abbates suos subditos cum dimissorias remittunt, vt ab Episcopis ordinentur, vt ex Salzedo firmat Villalob. *com. 1. summa. tract. 11. diff. 12. num. 4.* & illis citatis Hieron. Roderic. *d. resol. 1. num. 22.* Nec tunc examinandos esse ab Episcopis, sed ab Abbatibus, non obstante Concilij Trident. dispositione, consuluit Nauarr. *conf. 13. num. 1. in antiq. aliàs conf. 14. in nouis, de priuileg.*

6. Abbates non possunt Tonsuram & minores Ordines conferre alijs Regularibus, qui dimissorias suorum superiorum habuerint.

6. Abbates huiusmodi Regulares habentes ius Baculum deferendi, & Mitram, etiam postquam sacerdotalem Ordinem, & munus benedictionis susceperint, non posse Tonsuram & minores Ordines conferre alijs Regularibus, qui dimissorias speciales suorum superiorum, & specialem licentiam Episcopi loci habuerint, nec etiam alijs secularibus suorum superiorum dimissorias afferentibus, resoluunt Ludovic. Miranda *d. concl. 2.* Scip. de Rubeis *d. verbo Abbas, num. 13.* Hieron. Roderic. *d. resol. 1. num. 23.* Campan. in *diuersis iuris canon. rub. 6. cap. 2. ante num. 7.* Illustriſſ. D. Roderic. à Cunha in *comment. ad d. cap. 1. num. 6.* & ex voto Rorie de mandato Clementis VIII. responsum fuisse refert Seraphin. *decif. 985. p. 1.* & censuisse S. Congreg. Episcoporum & Regul. in Eugubina 3. Nouembris 1593. & in Camplen. 27. Iunii 1631. attestatur Sell. in *select. canon. cap. 19. num. 8.*

7. Contra Quarant. in *summa Bullarj, verbo Ordo, prope fin. vers. Abbatibus*, Bonacin. *de Sacrament. disp. 8. quæst. vnica, puncto 4. num. 3.* Vgolin. *de officio Episcopi, cap. 26. §. 19.* Grileſzon. *conf. 142. num. 51.* Ioan. Baptist. Tiber. in *instrucl. pro ordinandis, cap. 7. quæst. 48. in fine*, Azor. *instrucl. moral. p. 1. lib. 12. cap. 20. quæst. 7.* Gauant. *d. verbo Abbas, num. 34.* Tamburin. *de iure Abbatum, tom. 2. disp. 2. quæst. 7. ex num. 3.* existimantes, falsòque decifum referentes

referentes Abbates Regulares habentes ius Baculum deferendi, & Mitram postquam sacerdotalem Ordinem, & munus benedictionis suscepint, possit Tonsuram, & minores Ordines secularibus Episcopi iurisdictioni subiectis conferre, si modò ipsius Episcopi consensus accedat, & à dicto Episcopo quisque litteras dimissorias impetrauerit.

8. Tria requirit in Abbate ut promoueat ad Ordines minores, nempe quòd sit Presbyter, quòd benedictionem acceperit per manus impositionem ab Episcopo, aut benedici solitus, si eum Episcopus benedicere negligat, tandem quòd proprio Monacho confectat, tradunt Campan. d. cap. 2. num. 9. Illustriss. D. Roderic à Cunha citato loco.

9. Abbatem posse de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit benedictus, per cap. quoniam 69. dist. 8. cap. cum contingat, de arat. & qual. tenet Sell. d. cap. 19. num. 9. attestans ita fuisse decisum sub die 19. Februarij 1619.

10. Abbatem alicuius Abbatiae exemptae non posse Ordines in ea conferre, licet sit Episcopus, secus si Abbatia est nullius, quia habet populum, tenet Sell. d. cap. 19. num. 21. referens sic fuisse resolutum 8. Augusti 1621.

11. Ordines conferte subditis secularibus Abbatum, & aliorum inferiorum nullius diocesis licere Episcopis vicinioribus sine consensu, seu litteris testimonialibus eorundem Abbatum, & aliorum inferiorum, tradit Sell. d. cap. 19. num. 29. ubi testatur sic fuisse decisum sub die 22. Februarij 1621.

12. Nec ipsi Abbates, &c.] Dimissorias litteras ad Ordines suscipiendos concedere non posse Abbatem clericis secularibus sibi subditis, tenet Ludouic. Miranda d. quast. 39. art. 3. Fr. Emman. in summa tom. 2. cap. 14. num. 9. & 11. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 49. quast. 3. Sell. d. cap. 19. num. 32. ubi ampliatur, etiam si probetur Abbatiam esse in statu nullius diocesis, & testatur ita fuisse decisum in Theatina 10. Septembris 1621.

13. Dimissorias litteras concedere possunt superiores Regulares suis subditis item Regularibus, qui praediti qualitatibus requisitis Ordines suscipere voluerint, ad Episcopum tamen diocesannum, nempe illius monasterij, in cuius familia ab iis, ad quos pertinet, is Regularis positus fuerit. Et si diocesannus abfuerit, vel non esset habiturus ordinationes, ad quemcunque alium Episcopum, dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines conrulerit, examinetur quoad doctrinam, & dum ipsi Regulares non distulerint de industria concessionem dimissoriarum in id tempus quo Episcopus diocesannus vel abfuturus, vel nullas ordinationes habiturus esset. Verum quòd à superioribus Regularibus, Episcopo diocesano absente, vel ordinationes non habente, litterae dimissoriae dabuntur, in eis vtrique huiusmodi causa absentiae diocesani Episcopi, vel ordinationem ab eo non habendam, exprimenda est; quod qui non fecerint, officij, & dignitatis, seu administrationis, ac vocis actiuae, & passivae priuationem, ac alias poenas incurrunt, S. Congr. Episcop. & Regul. sub die 15. Martij 1596. testibus Campan in diuers. iuris canon. rub. 12. cap. 13.

8. Abbas ut possit ad Ordines minores promouere quos habere debeat.

9. Abbas potest de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit benedictus.

10. Abbas alicuius Abbatiae exemptae non potest Ordines in ea conferre, licet sit Episcopus, secus si Abbatia est nullius.

11. Ordines conferre subditis secularibus Abbatum, & aliorum inferiorum nullius diocesis licet Episcopis vicinioribus sine consensu, seu litteris testimonialibus eorundem Abbatum.

12. Dimissorias litteras ad Ordines suscipiendos concedere non potest Abbas clericis secularibus sibi subditis.

13. Dimissorias litteras concedere possunt superiores Regulares suis subditis item Regularibus, ad Episcopum tamen diocesannum, &c.

num. 37. Molfel. in *summa Theolog. moralis*, tract. 2. cap. 2. num. 23. & alius per me citatis de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 7. num. 18.

14. Privilegium habentes concedendi suis Monachis litteras dimissorias ad quemcunque Episcopum possunt etiam novitiis illas concedere.

14. Superiores Regulares, qui habuerint speciale privilegium concedendi suis Monachis litteras dimissorias ad quemcunque Episcopum, licet in illo non exprimat quod illud valeat novitiis communicare, posse tamen etiam novitiis illas, ut à quocunque Episcopo ordinentur, sicut cæteris Monachis professis concedere, tenent Sanch. in *precepta Deralogi* tom. 2. lib. 6. cap. 10. in fin. Ioan. Baptista Tiber. in *instruct. pro ordinand.* cap. 7. quæst. 50. Barthol. de Vecchis in *praxi observanda in admittendis ad religionis statum novitiis*, disp. 1. 1. quæst. 8. num. 3. vers. si verò, Tamburin. de iure Abbatum, tom. 2. disp. 2. g. 27. num. 2.

15. Capitulo Canonicorum non licet dimissorias concedere etiam territorium habeat distinctum, & exemptum.

15. Vel Capitula, &c.] Capiula Canonicorum non licere dimissorias concedere ex hoc decreto, etiam si territorium habeat distinctum & exemptum ob immemorabilem possessionem, & sint iudices ordinarij, tradit Sell. d. cap. 19. num. 33. attestans sic olim fuisse resolutum in Sulmonen. 5. Iulij 1575.

16. Non habet locum contra Capitulum ordinarium privatiue ad Episcopum iusque habens visitandi, & congregandi Synodum.

16. Sed non intrare dispositionem huius decreti contra Capitulum ordinarium privatiue ad Episcopum, iusque habens visitandi, & congregandi Synodum, tenent Stephan. Gratian. *discept. for. m.* cap. 112. Campan. in *diversis iuris canon. rub. 9. cap. 8. num. 4.* Ego ipse d. p. 2. alleg. 7. num. 8.

17. Episcopus proprius ad dimissorias concedendas ille dicitur, in cuius diocesi ordinandus beneficium habet.

17. Ad Episcopos, &c.] Illum quoque dici proprium Episcopum ad dimissorias concedendas, in cuius diocesi ordinandus beneficium habet, refert decisum Armendar. in *addit. ad recap. legum Navarra*, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 61. vers. proprium.

18. Episcopus absens à sua diocesi potest dare litteras dimissorias si absentes diocesani illas petierint.

18. Episcopus absentem à sua diocesi posse dare litteras dimissorias, si absentes diocesani illas petierint, ut ordinari possint ab alio, & propter absentiam valde eis incommodam venire ad subiiciendum se examini ordinarij, posse ipsum ordinarium Episcopum examen illorum demandare Episcopo loci, in quo degunt, refert decisum Armendar. d. l. 7. de Episcopis, num. 59. & num. 42. vers. item, addit idem servandum esse in casu, quo Episcopus fuerit præsens, & noluerit habere Ordines, ita tamen si susceptio Ordinum data opera non fuerit dilata in id tempus, quo Episcopus diocesanus nullas esset habiturus ordinationes.

19. Vicarius generalis Episcopi litteras dimissorias concedere non potest, nisi Episcopus in remotis agente.

19. Vicarius generalem Episcopi huiusmodi litteras, dimissorias concedere non posse cum ad id vicariatus officium non extendatur, nisi Episcopo in remotis agente, probat cap. cum nullus, de tempor. ordin. lib. 6. & tenent Sbroz. de offic. vicarij, lib. 2. quæst. 41. Gutier. canon. lib. 2. cap. 17. num. 20. Zerol. in *praxi Episcop.* part. 2. verbo vicarius, §. 4. Petr. Gregor. *synag. iuris*, lib. 16. cap. 9. num. 3. Azor. *instit. moral.* part. 2. lib. 3. cap. 45. quæst. 7. Fr. Emman. tom. 4. *syn. cap.* 61. aliàs 62. num. 4. Pialesc. in *praxi Episcop.* part. 1. cap. 1. num. 13. vers. concedit. Alzed. in *simili praxi* part. 2. cap. 5. de ordination. num. 97. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum, p. 1. n. 197. Venero in *examine Episcop.* lib. 1. c. 16. n. 12. Campan. d. rub. 9. c. 8. num. 3. Molfel. in *summa Theolog. moralis*, tract. 2. cap. 2. num. 22. Homobon. de Bonis de *examine ecclæs.* part. 1. tract. 2. cap. 1. quæst. 6. in fine,

Ego

Ego ipse d. p. 1. alleg. 7. n. 9. Et de vicario Capituli Sede vacante dictum est in collect. ad cap. 10. sess. 7. de reform.

20. *Concedentes autem dimissorias contra formam, &c.*] In quas penas incidat Episcopus siue dimissoriis alienos Clericos ordinans, & ordinatus, tradunt Homobon. de Bonis d. tract. 2. cap. 1. q. 9. Bonacin. de suspensionib. in particulari disp. 3. q. 1. puncto 11.

21. Vicarium Capituli Sede vacante litteras dimissorias ad Ordinem concedentem, quibus tamen usus non est ille, cui concessa fuerunt, incidere in penas huius decreti, quia actus fuit perfectus quoad illum per quem non stetit, refert decisum Garc. in addis. ad suum tract. de benefic. p. 5. c. 7. n. 92.

22. *Ab officio, & beneficio per annum, &c.*] Abbates, & alios quoscunque quantumvis exemptos, qui faciunt litteras dimissorias aliis, quam suis subditis Regularibus, suspensionem totalem per annum incurtere, asserunt Tplet. in instruct. Sacerd. lib. 1. c. 49. num. 5. Sayr. de censur. lib. 4. cap. 13. n. 5. Nouar. in singul. canon. concl. 105. n. 7.

20. Episcopus siue dimissoriis alienos clericos ordinans, & ordinatus quas penas incurrat.

21. Vicarius Capituli Sede vacante litteras dimissorias intra annum ad Ordinem concedens incidit in penas, quantumvis eis usus non sit ille, cui concessa fuerunt.

22. Abbates, & alij quantumvis exempti qui faciunt dimissorias aliis quam suis subditis Regularibus suspensionem totalem per annum incurunt.

Minoribus ordinandi seruent interstitia, exerceant Ordinis suscepti officium, reuereantur superiores in Ordine, frequenter Communionem sumant, sintque tales, quos scientia spes maioribus Ordinibus dignos ostendat, annus sit medius à postremo minorum ad primum maiorum Ordinum.

C A P V T. XI.

1. **V**ide Conc. Bracharen. I V. aet. 2. cap. 1. Viuald. in candel. aureo, vbi de sacrament. Ordinis, vers. sexta, Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 24. art. 3. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 14. num. 21. & 21. Thom. Valasc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 4. à princip. Fr. Ludou. Miranda in nuan. Pralat. tom. 1. q. 38. art. 5. concl. 2. Bonacin. de Sacram. disp. 8. q. unica puncto 4. n. 32. cum seqq. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 11. n. 13. cum seqq.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. *Qui saltem Latinam linguam intelligant, &c.*] Vide Homobon. de Bonis de humana vita statib. p. 1. cap. 20. vers. secundo. Posse tamen Episcopum arbitrari magis expedire Ecclesiae, si Ordines minores conferat ei, qui etsi adhuc Latinam linguam non intelligat, est tamen bonæ indolis, & pro ætate docilis, tenet Menoch. de arbitr. casu 425. num. 58. quem refero d. p. 2. alleg. 11. n. 6.

2. Ordines minores iis saltem, qui linguam Latinam intelligant, conferantur.

3. *Per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo, &c.*] Vide Maiol. de irregul. lib. 3. c. 24. num. 13. Ludou. Miranda d. som. 1. quest. 38. art. 5. concl. 2. & art. 8. concl. 1. Bonacin. d. puncto 5. num. 32. Mari. Antonin. var. resolution. lib. 1. resol. fin. casu 26. Vgolin. de officio Episcopi c. 26. §. 27. num. 4. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 2. c. 2. quest. 14. metipsum d. alleg. 11. num. 14.

3. Episcopus ita deum interstitia minorum Ordinum potest remittere si ei magis expedire visum fuerit.

4. Temporis interval-
lum quod debet
interuenire inter
vnum, & alterum Or-
dinem minorem.

4. Quod autem interval-
lum inter vnum, & alterum ex minoribus
Ordinibus interuenire debeat, solet ab aliquibus in dubium reuocari,
quidam, ex quorum numero sunt Maiol. d. cap. 24. §. 13. & Vgolin. d.
cap. 27. num. 4. putant illud sufficere de vno ex temporibus generalium
ordinationum ad aliud. Alij verò existimant sufficere illud quod da-
retur de vno die festo ad alium proximum, vt sunt Sorb. in compend.
Mendicant. vers. Ordo, vers. & sic bene, Campan. in dinesfor. iuris canonici
rub. 6. cap. 3. num. 13.

5. Causa quæcunque
sufficiat ad dispensan-
dum in interstitiis
Ordinum minorum.

5. Et quamuis ad dispensandum in interstitiis Ordinum minorum
quæcunque causa sufficiat, cum id iudicio Episcopi remittat Concilium
in præsentia, Hieron. Roderic. in compend. quest. regul. resol. 106. n. 21. lau-
dabilius tamen erit ad hac dispensatione abstinere, nisi inmineret ne-
cessitas, vel alia vrgens causa ei bene visa, vt tenet Ludou. Miranda in
man. Pralat. tom. 1. q. 38. a. 2. concl. 2. Mar. Antonin. d. casu 26.

6. Ordines minores
& prima Tonfura
vni vna die conferri
non aliter licet quam
si ita in loco fuerit
consuetum.

6. Vnde minores Ordines, & primam Tonfuram vni vna die con-
ferre non aliter licere, quam si ita in loco fuerit consuetum, resoluunt
Siluest. verbo Ordo 2. n. 7. vers. tertium, Rebuff. super reg. 23. Cancel. vers.
item cupiens, Henric. in sum. lib. 10. c. 11. §. 4. Campan. d. rub. 6. c. 2. n. 60. &
decisum refert Armend. in addit. ad recap. Legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7.
num. 57. in fine.

7. Nisi forte ex causa studiorum absint.] Vide Horat. Lutium de pri-
uilegijs scholastic. priuileg. 99.

8. Interstitia abbre-
uiandi facultas re-
mittitur arbitrio
Episcopi.

8. Hi vero non nisi post annum, &c.] Hoc decreto arbitrio Episcopi
remitti facultatem abbreviandi interstitia, non autem promouendi,
vel dispensandi vt quis promoueatur vna die ad vltimum minorum
cum primo sacrorum, tenent Maiol. d. lib. 4. c. 11. post n. 1. & lib. 3. c. 24. post
n. 13. Menoch. de arbit. casu 564. n. 6. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 25.
vers. vna, eademque die, in nouiss. impress.

9. Ordines minores
cum subdiaconatu
poterit Episcopus si-
mul conferre vbi vi-
getur de hoc con-
suetudo ante Cone.
Trid. legitimè ob-
tenta.

9. Possè Episcopum vbi vigeret consuetudo ante Concil. Trident.
obtentum vt simul minores Ordines cum subdiaconatu dari possint, eos
licite his quoque temporibus simul conferre, resoluunt Nau. in man.
c. 25. num. 71. vers. octauo, Rebuff. in praxi benefic. tit. de clericis male promos.
glos. 1. num. 18. Sorb. in compendio priuileg. Mendicant. verbo Ordines sacri,
vers. & licet, Viuald. in candelabro aureo, tit. de sacrament. Ordinis num. 36.
Henric. in sum. lib. 10. cap. 11. §. 4. Soar. tom. 5. de censur. disp. 31. fest. 1. n. 41.
Gutier. canon. lib. 1. cap. 26. n. 31. & 32. Fr. Emman. quest. regular. tom. 3.
q. 23. art. 4. Fr. Ludou. Miranda d. quest. 39. art. 8. concl. 2. Thom. Valaf.
allegat. iuris tom. 1. alleg. 4. num. 2. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 32.
tract. 2. num. 70. vers. ad hanc. Bonacin. d. puncto 5. num. 36. Homobon. de
Bonis d. cap. 20. vers. secundo. Villalob. d. tract. 11. diff. 12. a. num. 3. Hieron.
Roderic. in compendio quest. regul. resol. 106. num. 21. Alzed. d. cap. 5. de ordi-
nation. num. 24.

10. Contra Maiol. d. lib. 4. cap. 11. num. 1. Menoch. d. casu 564. num. 8.
Salzed. d. vers. vna, eademque die. Venero in examine Episcop. lib. 1. cap. 18.
num. 13. existimantes per Concilium in præsentia sublatam esse omnem
contrariam consuetudinem.

11. Licet

11. Licet ex decreto Concilij in presenti post minores Ordines expectandus esset annus antequam quis ad sacros Ordines promoveretur, postea tamen quem Parochialem acquirere, & infra annum ad sacerdotium promoueri, etiam si non habeat aliquem Ordinem sacrum, refert decilum Garc. de benefic. p. 7. cap. 4. num. 47. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 5. q. 9. ad fin. me citato in hoc loco, Monet. de commun. et. ultim. volunt. cap. 10. num. 184.

12. Nisi necessitas, aut utilitas Ecclesia, &c.] Ergo sufficit necessitas, vel utilitas, quia Concilium in hoc casu utitur forma loquendi disiunctiua, ita Bonacin. de suspension. in particulari disp. 3. q. 1. puncto 4. num. 4. vers. ego respondeo.

13. Indicio Episcopi, &c.] Vel Abbatis in iis casibus, in quibus Tutorum & minores Ordines conferre potest, ut per Mirand. d. q. 38. art. 7. Campan. rub. 12. c. 13. n. 43. Bonacin. d. puncto 4. num. 6. & metipsum d. p. 2. alleg. 18. num. 3 & 11.

11. Parochus potest infra annum ad Sacerdotium promoueri etiam si non habeat aliquem Ordinem sacrum.

12. Necessitas, vel utilitas sufficit ad dispensandum in interdictis.

13. Abbas in iis casibus in quibus Tutorum, & minores Ordines conferre potest, dispensare potest in interdictis.

Ætas hic expressa ad Subdiaconatum, Diaconatum, & Presbyteratum, seruanda etiam per Regulares examinandos ab Episcopo.

CAPVT XII.

1. **V**ide Nau. in man. c. 25. n. 69. cum seqq. & num. 103. Henric. in sum. lib. 10. cap. 19. §. 2. & lib. 13. cap. 38. §. 2. Gutier. canon. lib. 1. cap. 26. n. 8. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 23. art. 6. Petr. de Ledeſina in sum. p. 1. de sacram. ubi de sacramento Ordinis, cap. 7. à princ. Franc. Leon. in theſauro fori eccles. p. 1. c. 4. num. 31. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Ordo §. 1. Piaſec. in ſimili praxi p. 1. cap. 1. sub rub. de requiſitis ætatis num. 23. pag. 34. Monet. de diſtribut. quotid. p. 2. q. 19. n. 12. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 4. n. 21. Galganet. de iure publico lib. 3. tit. 24. 25. & 26. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 1. tit. 2. l. 1. de ætate in declar. n. 4. Bonacin. de Sacrament. diſp. 8. q. unica puncto 5. n. 12. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 3. num. 166. Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. diſp. 20. n. 102. Vgolin. de officio Episcopi cap. 26. §. 6. n. 4. & 5. Fr. Ludou. Miranda in man. Prælator. tom. 1. q. 39. art. 2. Carol. de Graſſis de effectib. clerical. in prælucl. num. 289. 291. & 295. Campan. in diuerſorio iuris Canon. rub. 7. cap. 3. Zypæ. in analytica poſtremi iuris eccleſiaſt. enarrat. sub tit. de elect. num. 11. Homobon. de Bonis de examine eccleſ. p. 1. tract. 1. c. 10. q. 60. verſ. ad maiores, Hieron. Roderic. in compendio quaſt. regul. reſol. 106. num. 8. cum ſeqq. metipſum de officio, & poteſt. Episcopi p. 2. alleg. 16. Sebaſt. Cæſar. in reſol. de eccleſ. hier archia p. 2. diſp. 10. §. ult. n. 7. Bonacin. de ſuſpenſion. in particulari diſp. 3. q. 1. puncto 1.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Ante vigefimum ſecundum, &c.] Sufficere inceptum aſſerunt Henric. Gutier. Franc. Leo, Valer. Reginald. & Ludou. Miranda locis citatis, Villalob. d. tract. 11. diſſic. 11 n. 2. Hieron. Roder. d. reſol. 106. n. 9.

2. Annus 22. inceptus ſufficit ad ſubdiaconatum.

3. Dies bissexti in legitima ætate non est computandus.

3. Diem bissexti in ea legitima ætate computandum non esse, tenent Henriq. d. §. 2. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. post resol. 276. in notab. de materia sacramenti Ordinis, vers. quoad interstitia in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 16. num. 2. Contra Fornar. de Ordine cap. 3. num. 5. Bonacin. dicto puncto 5. num. 15. & de suspension. in particulari d. puncto 1. num. 5.

4. Ætas non à die conceptionis, sed à die natiuitatis computanda.

4. Ætatem non à die conceptionis, sed à die natiuitatis computandam esse, tradunt Cou. de sponsalib. p. 2. c. 8. §. 2. num. 3. Mandol. de minori ætate cap. 1. num. 25. Sanch. in precepta Decalog. tom. 1. lib. 4. cap. 35. num. 4. Bonacin. d. puncto 1. num. 6. Sell. in selectis canon. cap. 14. num. 8. vbi refert fuisse decusum sub die 4. Decembris 1627. ætatem incipere à die natiuitatis, non à die Baptismi.

5. Suspensi sunt à sacrorum Ordinum executione aliqui illorum suscipientes ante legitimam ætatem.

5. Recipientes aliquem ex sacris Ordinibus ante legitimam ætatem, à suorum Ordinum executione ipso iure suspensos esse, & si huiusmodi suspensione durante in eisdem Ordinibus ministrare præsumpserint, eo ipso irregularitatem incurrere, statuit Pius II. in sua constit. incip. Cum ex sacrorum, sub dat. 15. Kal. Decembris 1401. & tradunt Cou. in Clem. si furiosus p. 1. §. 1. num. 4. Nauar. in man. cap. 25. num. 70. Soar. de censur. tom. 5. disp. 31. sect. 1. a num. 33. Mari. Alter. in simili tract. tom. 2. disp. 10. cap. 1. col. 4. & 5. Bonacin. de suspens. omnibus in particulari disp. 3. quest. 1. puncto 1. a num. 1. Ludou. Miranda d. quest. 39. art. 6. & 9. Portel. in dubiis regularib. verbo Ordines sacri num. 13. Villalob. d. tract. 11. diff. 11. num. 6. Hieron. Roderic. in compendio quest. regular. resolut. 106. num. 12. vbi in hoc casu ait contrahi irregularitatem cum Sacerdos celebrat, Diaconus cantat Euangelium, & subdiaconus Epistolam solemniter.

6. Sacerdos ante legitimam ætatem factus irregularitatem non incurrit faciendo actus illi ordini deputatos nisi celebrat.

6. Vnde ad incurrendam huiusmodi irregularitatem non sufficere sacerdotali Ordine ante legitimam ætatem initium actus illi Ordini convenientes, & deputatos exercere, si non celebret, resoluit Nau. conf. 9. de cleric. excomm. ministr. in antiq. aliis conf. 7. de ætate, & qual. in nouis, Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 166. conclus. 1. & quest. regul. tom. 3. quest. 23. art. 12. Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiepiscop. Neapolis. decis. 130. num. 2. p. 4. Bellet. disquis. clerical. p. 1. tit. de discipl. clericali §. 5. num. 58.

7. Irregularitatem non contrahit ille qui non expleto 24. anno presbyterij Ordinem suscipit.

7. Hinc etiam prouenit irregularitatem non contrahere illos, qui non expleto vigesimo quarto anno presbyterij Ordinem suscipiunt, ex illa ratione, quia Ecclesia non eam reputat Missam, quam tunc vnà cum Episcopo ordinante celebrarunt, ita Medin. in sum. lib. 1. cap. 11. §. 8. Quarant. in sum. Bullarj, verbo Ordo, vers. ampliatio illa, Fr. Emman. d. tom. 1. sum. cap. 68. conclus. 2. Henriq. lib. 14. cap. 3. §. 6. in fine, Soar. de censur. disput. 31. sect. 1. num. 72. Sayr. eod. tract. lib. 4. cap. 16. num. 23. & lib. 6. cap. 12. num. 11. Anila in simili tract. p. 3. disput. 5. dub. 7. vers. dico secundo, Portel. d. verbo Ordines sacri num. 7. Galet. in margarita casuum conscient. verbo Ordo 4. Vgolin. d. cap. 26. §. 6. num. 5. vers. secundo excipitur, Bellet. d. §. 5. num. 57. Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 9. cap. 4. col. 12. & seq.

8. Contra

8. Contra Couarr. in cap. alma mater, p. 2. §. 3. num. 5. vers. 9. Hieron. à Sorbo in compendio priuileg. mendicant. verbo Ordines sacri, vers. sed hic aduertendo, Nauarr. consil. 4. in antiq. aliàs consil. 8. in nou. de cleric. excommuni. min. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 26. vers. 5. Bonacin. de Sacram. disp. 8. q. 2. unic. puncto 5. num. 13. & de suspensionibus omnibus in particulari, disp. 3. q. 1. puncto 1. num. 9. existimantes irregularitatem contrahi eo ipso quòd quis ante legitimam ætatem Presbyter ordinatur.

9. Suspensionem in d. Bulla Pij II. comminatam contra recipientes sacros Ordines ante legitimam ætatem incurrit solùm vbi id fecerint cum lethali culpa, resoluit Bonacin. d. puncto 1. num. 3. & ideo credentem probabiliter se habere legitimam ætatem, si ignoranter ante illam Ordines susceperit, non incidere in dictam suspensionem, & consequenter nec irregularem fieri, tenent Nauarr. in man. cap. 27. num. 156. & in cap. accepta, opposit. 8. num. 34. de restit. spoliar. & consil. 9. num. 3. de tempor. ordin. & consil. 3. sub num. 1. de atate, & qual. Henric. in summa lib. 13. cap. 38. §. 1. in fine, Salzed. d. cap. 26. vers. primò quòd dispositio, Sanch. de matrimon. lib. 7. disp. 30. prope fin. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 32. tract. 2. num. 70. Fr. Ludouic. Miranda d. q. 39. art. 6. in fine. Ego ipse d. allegat. 16. num. 17. Bonacin. d. puncto 1. num. 3. Portel. in addit. ad dubia regul. verbo Ordines sacri, num. 2. Hieron. Roderic. d. resol. 106. num. 27.

10. Sic etiam illum qui bona fide suorum parentum ante legitimam ætatem Ordines suscepit, non affici pœna suspensionis, resoluit Quarant. d. verbo Ordo, vers. quibus sic specialiter, Bonacin. de Sacram. disp. 8. quest. unica, puncto 5. num. 13. vers. verum, Vgolin. d. cap. 26. §. 6. n. 5. vers. excipitur: tamen primò, Bellet. d. tit. de disciplina clericali, §. 5. num. 60. Ego ipse d. alleg. 16. num. 20. Ac proinde huiusmodi ante legitimam ætatem ad sacros Ordines promotum si celebrauerit credens id sibi licere, irregularitatem non incurtere, tenent Couarr. in d. Clement. si furiosus, p. 1. §. 2. num. 4. Bellet. d. §. 5. num. 59. Ludouic. Miranda d. q. 39. art. 10. in fine, Hieron. Roder. d. loco num. 14.

11. An clericus promotus mala fide ad Ordinem sacrum ante ætatem possit beneficiis priuari, vide Aloyf. Rice. in praxi aurea resol. 105.

12. Regulares quoque nec in minari ætate, &c.] Regulares virtute suorum antiquorum priuilegiorum non possent ordinari ante legitimam ætatem præscriptam in hoc decreto, asserunt Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 23. art. 6. & 8. & in addit. ad summ. tom. 4. cap. 77. concl. 1. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 12. num. 14. & 15. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 20. §. 1. n. 1. Ludou. Miranda d. q. 39. art. 1. vbi subdit se nescire de aliqua concessione, quæ id concedat Regularibus post Trid. Conc. Portel. in dubijs regul. verbo Ordines sacri, num. 1.

13. Ante legitimam ætatem temere ordinatum à suspensione absolui prius necesse esse, quàm Ordinum exercitio se immisceat, nec suscipere attingere, seu peruenire ad ætatem requisitam, vt sine præfata suspensione solemniter administret, resoluunt Hieronym. Roderic. d. resol. 106. num. 14. Bonacin. de suspensionibus in particulari, disp. 3. quest. 1. puncto 1. num. 12.

9. Suspensionem in Bulla Pij V. comminatam contra recipientes sacros Ordines ante legitimam ætatem incurrit solùm vbi id fecerint cum lethali culpa.

10. Ordines sacros suscipiens ante legitimam ætatem ex bona fide parentum, suspensionem non incurrit.

11. Clericus promotus mala fide ad Ordinem sacrum ante ætatem an possit beneficiis priuari.

12. Regulares virtute suorum antiquorum priuilegiorum non possunt ordinari ante legitimam ætatem.

13. Ordinatus temere ante legitimam ætatem a suspensione prius absolui debet, quàm Ordinum exercitio se immisceat.

14. Suspendio incurta ob Ordines sacros susceptos ante ætatem potest tolli ab Episcopo post sufficientem emendationem & punitionem.

14. Suspensionem autem huiusmodi tolli posse ab Episcopo post sufficientem emendationem, & punitionem, quia in d. Bulla Pij II. non reperitur reservata, tradunt Soar. *tom. 5. de censur. disp. 31. sect. 1. num. 32.* Hieron. Roder. *d. resol. 106. num. 26. in med.* Bonacin. *d. puncto 1. num. 11.* Idem polle Prælatos Regulares respectu suorum subditorum, resoluunt Henric. *in sum. lib. 14. cap. 20. §. 3.* Ludou. Beia *resp. casuum conscient. part. 4. casu 37. vers. aduertendum*, Portel. *verbo Ordines sacri, num. 14.* Hieronym. Roder. *d. resol. 106. num. 26.*

15. Absolutus per Episcopum a suspensione contracta ob suspensionem Ordinum ante legitimam ætatem, non potest ante illam in præfatis Ordinibus ministrare.

15. Illum, qui ab Episcopo, vel ab alio absolutus fuit à suspensione contracta ob suspensionem Ordinum ante legitimam ætatem, non potest ante illam in præfatis Ordinibus ministrare, non defectu suspensionis, quam præsuppono ablatam fuisse, sed ob irregularitatem ex defectu ætatis in qua Episcopus non dispensat: referunt decusum Garc. *de benef. p. 2. cap. 5. num. 51.* Bonacin. *d. puncto 1. num. 13. vers. secundo.*

Subdiaconi ordinentur sperantes se continere posse diebus festiis, quibus Altari ministraverint, communionem sumant, annus sit elapsus ante promotionem ad Diaconatum, Ordines sacri duo nulli conferantur eadem die.

C A P V T XIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Salzed. ad Bernard. *in pract. cap. 25. lit. D.* Petr. de Ledesma *in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. Ordinis, cap. 8. concl. 11.* Franc. Leon *in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 4. num. 29.* Bellet. *disquisit. cleric. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 4. num. 21. in fine*, Fr. Ludovic. Miranda *in man. Prælator. tom. 1. quest. 38. art. 6. & 7.* Nouar. *in singul. canon. concl. 78.* Hieron. Roder. *in compendio quest. regular. resol. 106. num. 20. cum seqq. met ipsum de officio, & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 18 & alios in discursu citatos.*

2. Ordinatus sacris Ordinibus tenetur ex proprio voto non expresse, sed facto ipso, & tacite emissio ad seruandam castitatem per Ecclesiæ præceptum.

2. *Qui sperent Deo auctore se continere possi.* Ordinatum sacris Ordinibus teneri ex proprio voto non expresse, sed facto ipso & tacite emissio ad seruandam castitatem per Ecclesiæ præceptum, non autem ex obligatione consurgente immediatè ex constitutione Ecclesiæ, tenent gloss. *verbo continentiam, in c. coniugatus, de conuers. coniug. Dominic. in cap. vnic. de voto, lib. 6. num. 5. & ibi Franc. num. 1. notab. 4.* Host. *in cap. cum olim. de cleric. coniug. num. 1. vbi Abb. num. 4.* Card. *in fine*, & Imvol. *num. 7.* S. Thom. *in 4. disp. 37. quest. 1. art. 1. in corpore*, Gutier. *lib. 2. canon. cap. 7. num. 2.* D. Barbosa. *in rub. ff. solutio matrim. p. 2. num. 100.* Ægid. de Coninck *de Sacrament. tom. 2. disp. 20. dub. 13.* Pialec. *in practi. Episcop. p. 1. cap. 1. num. 53.* Sanch. *de matrimonio, lib. 7. disp. 27. num. 10.* Campan. *in diuersiuris canon. rub. 7. cap. 3. num. 12.* Vazq. *tom. 3. in 3. p. disp. 248. cap. 1. cum seqq.* Soar. *tom. 3. de Relig. lib. 9. cap. 16. cum seqq.* Paul. Laymanni *in Theolog. moral. lib. 5. tract. 9. cap. 10. num. 1.*

3. Contra Dec. *in cap. ut si clerici, in princip. num. 235. vers. tertio, de iudic. Bonifac. in Clement. vnic. num. fin. de consanguin. & affin.* Paleoth. *de nobis*

nohis, & spur. cap. 16. num. 15. Balthaf. Magol. in tract. de his qua vi, cap. 8. §. 2. num. 16. Valent. tom. 4. tract. de sacram. Ordinis, disp. 9. q. 5. puncto §. 5. 1. paulo post princip. existimantes eam continentie obligationem non esse ex voto, sed ex Ecclesiæ statuto.

4. *At litteris, &c.* In Religiosis non requiri tantam litterarum peritiam, quantam in clericis secularibus, & posse Episcopos sacris initiare monachos ritè legentes, & cantantes, dummodo sciant, & intelligant necessaria, & essentialia, quæ communiter scire solent Sacerdotes celebrantes, tenent Fr. Emanu. *quæst. regul. tom. 1. q. 24 art. 7. Portel. in addit. ad dubia regularia, verbo Ordines sacri, n. 1. Villalob p. 1. sum. tract. 11. diff. 11. n. 5. Hieron. Roder. d. resol. 106. num. 20. & resol. §. 2. num. 22.*

5. *Promoti ad sacrum Subdiaconatus Ordinem, &c.* Vide Vgolin. de officio Episcopi, cap. 26. §. 27. Carol. de Grassis de effectib. clericis in prælud. num. 326. cum seqq. Ludouic. Miranda in man. Prælator. tom. 1. q. 38. art. 6. concl. 3. Molsef. in summa Theolog. moral. tract. 2. cap. 1. num. 55. Homobon. d. Bonis de examine eccles. tract. 2. cap. 2. q. 14. & 15. metipsum de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 18. a prime.

6. Interstitia non esse mathematicè computanda, sed ecclesiasticè, & iuxta ritum Ecclesiæ, videlicet ab vna Quadragesima ad aliam, à Pentecoste ad Pentecostem, quamvis inter primam & secundam Pentecostes festiuitatem nondum sint elapsi duodecim menses, resoluunt decisimè referunt Hieronym. Sorbo in compend. privileg. mendicant. verbo Ordines sacri, vers. circa id. Quarant. in summa Bullarj, verbo Ordo, in fine, Fornar. de sacram. Ordinis, cap. 3. n. 4. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Ordo, §. 4. circa med. Vgolin. d. cap. 26 §. 27. num. 6. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 6. cap. 3. num. 12. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. post resol. 276. in notabil. de materia sacramenti Ordinis, vers. quoad, Bonacin. de Sacrament. disp. 8. q. unica. puncto 5. num. 33. & de suspensionib. in particulari, disp. 3. q. 1. puncto 4. §. 2. num. 6. Ego ipse d. p. 2. alleg. 18. num. 2.

7. *Nisi aliud Episcopo videatur*] Diocesano scilicet ordinandi; illi enim spectare in interstitiis dispensare, non verò ordinatori, qui cum litteris dimissorijs subditos alienos ordinat, nisi hoc ei in eisdem litteris expresse concedatur, resolunt Matt. de iurisdic. p. 2. cap. 9. num. 14. Piaftec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 11. pag. 29. Carol. de Grassis in dictis prælud. num. 339. Fr. Ludouic. Miranda d. tom. 1. q. 38. art. 7. concl. 2. Ego ipse d. alleg. 18. num. 9.

8. Facilitatem remittendi interstitia Episcopo concessam ex causis comprehensis in hoc cap. & in cap. antecedenti, transire in Capitulum, seu eius vicarium Sede vacante, tradunt Quarant. in summa Bullarj, verbo Capitulum, vers. quæro decimò. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 715. & 561. in 1. edit. aliàs resol. 606. & 483. num. 6. in 2. edit. Nouar. in sing. canon. concl. 78. num. 3. Bonacin. d. disp. 3. q. 1. puncto 4. §. 2. num. 5. Et in specie de vicario Capituli Sede vacante loquentes pariter decisim referunt Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarræ, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, n. 57. Mari. de iurisdic. p. 2. cap. 9. n. 13. Carol. de Grass. de effectib. cleric. in prælud. n. 339. in fine; ego ipse d. alleg. 18. num. 6.

4. Religiosi non tenentur habere tantam litterarum peritiam, quantam clerici seculares.

5. Subdiaconi si per annum saltem in eo Ordine non sint versati, ad altiorē ascendere non permittantur, nisi, &c.

6. Interstitia nō sunt mathematicè computanda, sed ecclesiasticè, & iuxta ritum Ecclesiæ.

7. Diocesano ordinandi spectat in interstitiis dispensare, non verò ordinatori.

8. Interstitia remittenda sacraliter Episcopo concessa transire in Capitulum, seu eius vicarium Sede vacante.

9. Episcopus dispensare potest cum Religiosis in interstitiis ex causa sibi per attestationem suorum superiorum manifestata.

9. Episcopum quoque dispensare posse cum Religiosis ex causa sibi per attestationem suorum superiorum manifesta, resoluunt, decisiuque referunt Hieron. à Sorbo d. verbo *Ordines sacri, vers. quoad secundum*, Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 3. q. 24. art. 3. & in explicat. Bulla Cruciate, ad fin.* Ioan. Bapt. Confett. in collect. *privileg. fol. 136. Menoch. de arbit. casu 564. Petr. de Ledefina in sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacrament. Ordinis, cap. 8. vers. la dificultad, Piafec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 50. Prosper de Augustino in addit. ad Quarant. verbo *Ordo, prope fin.* Henric. in sum. lib. 10. cap. 23. §. 4. in comment. lit. L. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 561. in 1. edit. aliàs resol. 483. n. 5. in 2. edit. Homob. de Bonis d. tract. 2. cap. 2. quæst. 15. in fine, Vgolin. de officio Episcopi, cap. 20. §. 1. num. 2. & c. 26. §. 27. num. 3. Bonacin. de Sacrament. disp. 3. q. unica, puncto 5. num. 34. & de suspensionib. in particulari, disp. 3. q. 1. puncto 4. §. 2. Ludou. Miranda d. q. 38. art. 7. concl. 1. Portel. in dubijs regularib. verbo *Ordines sacri, num. 5. Villalob. in summa p. 1. tract. 11. diff. 12. num. 4. cum segg.* Hieron. Roderic. in compendio quæst. regul. resol. 106. num. 20. Molfes. in sum. Theolog. moralis, tract. 2. c. 1. n. 56. vbi refert decisiu debere Episcopos se cõformare cum supplicatione superiorũ Regularium, quia ad ipsos superiores spectat prouidere, & iudicare circa vtilitatem, & necessitatem Ecclesiarum suarum.*

10. Dispensare tacite videtur Episcopus in interstitiis si assumat aliquem scienter intra anni curriculum ad Ordines,

10. Episcopum assumentem aliquem scienter intra anni curriculum ad Ordines, tacite videri in interstitiis cum eo dispensare, resoluunt Maiol. de irregular. lib. 3. cap. 24. n. 14. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 2. §. vers. opportune, Menoch. d. casu 563. num. 10. Carol. de Grassis de effectib. clerical. in preclud. num. 342. Vgolin. d. cap. 26. §. 27. Molfes. d. tract. 2. cap. 1. num. 22. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 2. cap. 2. quæst. 15. Bonacin. d. disp. 3. q. 1. puncto 4. §. 2. num. 7. Ego ipse d. alleg. 18. num. 8.

11. Episcopus non seruatis interstitiis ordinans subditum aullam pœnam incurrit.

11. Episcopum non seruatis interstitiis ordinantem subditum nullam pœnam incurrit, asserunt Nauarr. conf. 4. num. 1. de tempor. ordin. in nonis, Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 483. num. 7. in 2. edit. Bonacin. d. disp. 3. q. 1. puncto 4. num. 1. Ego ipse d. alleg. 18. num. 11.

12. Ordinatus non seruatis interstitiis nullam ipso iure incurrit censuram, vel irregularitatem.

12. Nec hic ordinatum aliquam ipso iure contrahere censuram, vel irregularitatem, cum neque à Concilio Trident. neque à iure aliqua talis pœna ei imposita sit, qui non seruatis temporum interstitiis ordinatur, quamuis ab Episcopo suspendi, & aliis pœnis ob canonis transgressionem puniri possit, tradunt Nauarr. d. conf. 4. Soar. tom. 5. de censur. disp. 3. sect. 1. num. 43. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo *Ordo, §. 8. & p. 2. eod. verbo, §. 5. Piafec. in simili praxi p. 1. cap. 1. num. 50. vers. nullam, Sayr. in floribus decis. sub tit. de temporib. ordinat. decis. 56. Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 3. collect. 576. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. quæst. unica, puncto 5. num. 35. & de censur. disp. 3. q. 6. puncto 5. num. 7. Campan. in diuers. inris canon. rub. 6. cap. 3. num. 13.*

13. Duo Ordines fieri non eodem die etiam Regularibus conferantur.

13. Duo sacri Ordines non eodem die, &c.] Vide Rebuff. in praxi benefic. p. 2. tit. de clericis ad sacros Ordines male promotis, glos. 1. num. 18. Gambar. de officio Legati à latere, lib. 2. num. 264. Henric. in sum. lib. 6. cap. 10. §. 3. litt. Q. & lib. 13. cap. 38. in fine, Fr. Emman. quæst. regular. tom. 3. quæst. 23. art. 4. & q. 24. art. 3. & 5. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 1. c. 4. num. 29.

& p. 3. cap. 8. num. 50. Piafec. d. cap. 1. num. 50. vers. huc spectat, Galet. in marginata casuum confitent. verbo Ordo 3. Campan. in divers. iuris canon. rub. 6. cap. 2. num. 20. Fr. Ludou. Miranda in man. Prelator. tom. 1. quest. 38. art. 5. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 30. tract. 2. n. 189. Alzed. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. num. 27. metipsium d. p. 2. alleg. 14. num. 10. latè Bonacin. de suspension. in particulari disp. 3. quest. 1. puncto 4. §. 1. per tot. vbi num. 6. resoluit Ordines sacros non posse nisi de licentia Papæ eodem die conferri.

14. Episcopum plures sacros Ordines vni conferentem eodem die suspendi à collatione Ordinum, donec à Papa dispensetur, probat cap. litteras vestras, & cap. dilectum filius, ad fin. de tempor. ordinat. Mari. Alter. de censur. tom. 2. disp. 10. cap. 4. col. 10. quas. 2. Bonacin. d. puncto 4. §. 1. num. 4.

14. Episcopus plures sacros Ordines vni conferens eodem die suspenditur à collatione Ordinum donec à Papa dispensetur.

15. Suscipientem verò absque dispensatione Papæ à posteriori illegitimè suscepto suspensum esse per d. cap. litteras, resoluunt Nauar. in man. cap. 25. num. 71. & cap. 27. num. 141. Gutier. lib. 1. canon. c. 26. num. 31. Soar. tom. 5. de censur. disp. 31. sect. 1. num. 41. Mar. Alter. d. cap. 4. col. 4. cum segg. Ego ipse d. alleg. 14. num. 11. Bonacin. d. puncto 4. §. 1. n. 1. & 5. vbi n. 7. subdit dispensationem suspensionis contractæ ab eo, qui plures sacros Ordines, aut minores cum subdiaconatu eodem die recepit, esse Summo Pont. referendam, & excipit casum quando sic ordinatus Religionem ingressus est, & peracta penitentia laudabiliter in Religione vixit, quia tunc Abbas, & Episcopus dispensare poterunt.

15. Ordines plures vno die suscipiens absque Papæ dispensatione suscipitur à posteriori illegitimè suscepto.

Ordinandi sunt Presbyteri, qui annum egerint in exercitio Diaconali, & sint tales, qui noverint docere ceteros, & ministrare Sacramenta castis moribus bonorum operum, & dent exemplum, & vita monita, ordinati frequenter Missam celebrent. Quidam promoti per saltum dispensabiles ab Episcopo.

CAPVT XIV.

1. **V**ide Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 38. art. 6. concl. 3. vbi ait procedere in Regularibus, Hieron. Roderic. in compendio quas. regul. resol. 106. n. 22. & 23. metipsium de iure eccles. lib. 1. cap. 34. de Presbytero, vers. Ordinandus.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. *Ob Ecclesiæ utilitatem ac necessitatem.* In interstitio anni requisito ad ascendendum à Diaconatu ad Presbyteratum non licere Episcopo dispensare, nisi necessitas simul, & Ecclesiæ utilitas concurrat, quia id importat particula illa, ac, quæ est coniunctiva, resoluunt Fr. Eman. quest. regul. tom. 3. q. 14. art. 6. Vgolin. de officio Episcopi cap. 26. §. 2. 7. num. 3. Ludou. Miranda d. tom. 1. q. 38. art. 8. concl. 4. Bonacin. de Sacram. disp. 8. q. unica puncto 6. num. 2. & de suspension. omnibus in particulari disp. 3. q. 1. puncto 4. §. 2. num. 4. vers. ego respondeo, Villalob. in sum. p. 1. tract. 11. diff. 12.

2. Dispensare non licet Episcopo in interstitio requisito ad ascendendum à Diaconatu ad Presbyteratum nisi necessitas simul, & Ecclesiæ utilitas concurrat.

diffic. 12. n. 3. Hieron. Roderic. *d. resolut. 106. n. 22.* vbi n. 23. subdit tunc iudicandam esse vtilitatem Ecclesiæ sufficientem ad dispensandum quando pauci ministri existunt, & tunc adesse necessitatem, quando non solum habentur pauci Ecclesiæ ministri, sed etiam quando deficient idonei, & non idonei, additque hanc necessitatem, & vtilitatem moraliter debere pensari, non enim in puncto indiutibili consistunt, sed recipere debent eam latitudinem, quæ in aliis rebus moralibus ad arbitrium boni viri attendi solet.

3. Sed non requiritur ordinaria.

3. Vnde non requiri causam vtilitatis, & necessitatis ordinariam, aut publicam, quia Conc. in præsentem remittere videtur hoc negotium arbitrio, & prudentiæ Episcoporum posita vtilitate Ecclesiæ, & necessitate, quam Episcopus iuxta circumstantiam loci, & temporis, aut iuxta conditionem personæ sufficientem iudicauerit, tradunt Sorb. in *compend. priuileg. verbo Ordines sacri, sub fin.* Menoch. de *arbitr. casu 427. num. 30.* Fr. Emman. d. q. 24. art. 7. quos refert & sequitur Bonacin. d. puncto 6. n. 2.

4. Presbyteri curam animarum habentes tenentur per se, vel per alios celebrare singulis saltem diebus Dominicis, & festis sollemnibus.

4. *Curet Episcopus ut in saltem diebus Dominicis, &c.* Presbyteros curam animarum habentes teneri per se, vel per alios celebrare singulis saltem diebus Dominicis, & festis sollemnibus, quibus opus est ut satisfaciant muneri suo, asserunt Nau. in *man. c. 25. n. 135.* Fr. Emman. in *sum. tom. 1. c. 252. n. 1.* Spin. in *speculo testam. glos. 3. princ. n. 63.* Iacob. de Graff. in *auris de cis. p. 1. lib. 2. c. 39. n. 7.* Azor. in *stit. moral. p. 1. lib. 10. c. 24. q. 2. & 3.* Bonacin. de *Sacrament. disp. 4. q. vlt. puncto 7. n. 3.* Homobon. de *Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 4. c. 14. quas. 133.* Molfes. in *sum. Theologia moralis tract. 3. c. 14. n. 16.* Ego ipse de *officio, & potest. Episcoporum p. 2. alleg. 24. n. 22. & de officio, & potest. parochi cap. 11. n. 5.*

5. Ordines per saltum suscipiens incurrit suspensionem ab executione susceptorum, & ministrando fieri irregularem, resoluunt Abb. in c. vnic. n. 4. & 5. de clerico per saltum prom. vbi Host. n. 4. Salzed. ad Bernard. in *tract. cap. 24. lit. C.* Nau. in *man. c. 27. num. 242.* Henriq. in *sum. lib. 13. c. 35. prope fin. lit. P.* Tolet. in *instrucl. Sacerd. lib. 1. c. 7. 1.* Fr. Emman. in *sum. tom. 2. cap. 17. a num. 7.* Soar. de *cenfur. disp. 3. 1. sect. 1. a n. 44.* Auil. in *simili tract. p. 7. disp. 9. dub. 2.* Mar. Alter. *cod. tract. tom. 2. disp. 10. c. 5. vers. verum tota difficultas, & vers. respondeo*, Bonacin. *cod. tract. de cenfur. disp. 7. q. 3. puncto 4. n. 5. & de suspension. omnibus in particulari, disp. 3. q. 1. puncto 2. n. 1.* Filliuc. in *quest. moral. tract. 17. c. 5. q. 8. num. 92.* Ego ipse d. p. 2. alleg. 47. n. 1. Campan. in *diuersis iuris canon. rub. 10. cap. vnico n. 4.*

5. *Cum promotis per saltum, &c.* Suscipientem Ordines per saltum incurrit suspensionem ab executione susceptorum, & ministrando fieri irregularem, resoluunt Abb. in c. vnic. n. 4. & 5. de clerico per saltum prom. vbi Host. n. 4. Salzed. ad Bernard. in *tract. cap. 24. lit. C.* Nau. in *man. c. 27. num. 242.* Henriq. in *sum. lib. 13. c. 35. prope fin. lit. P.* Tolet. in *instrucl. Sacerd. lib. 1. c. 7. 1.* Fr. Emman. in *sum. tom. 2. cap. 17. a num. 7.* Soar. de *cenfur. disp. 3. 1. sect. 1. a n. 44.* Auil. in *simili tract. p. 7. disp. 9. dub. 2.* Mar. Alter. *cod. tract. tom. 2. disp. 10. c. 5. vers. verum tota difficultas, & vers. respondeo*, Bonacin. *cod. tract. de cenfur. disp. 7. q. 3. puncto 4. n. 5. & de suspension. omnibus in particulari, disp. 3. q. 1. puncto 2. n. 1.* Filliuc. in *quest. moral. tract. 17. c. 5. q. 8. num. 92.* Ego ipse d. p. 2. alleg. 47. n. 1. Campan. in *diuersis iuris canon. rub. 10. cap. vnico n. 4.*

6. Ordinatus per saltum est suspensus tantum ab eo Ordine quem per saltum suscepit.

6. Ordinatum per saltum esse suspensum tantum ab eo Ordine, quem per saltum suscepit, & ita ministrando effici irregularem, non autem ab vltimo Ordine inferiorum quos legitime suscepit, tenent Henriq. in *sum. lib. 14. cap. 6. §. 3.* Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. decis. 318. in 1. ed. aliàs resolut. 276. num. 2. in 2. edit. & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 150. num. 8.* Mar. Alter. d. c. 5. vers. hac supposita, Bonacin. de *suspensionibus in particulari disp. 3. q. 1. puncto 2. n. 10.* Ego ipse d. alleg. 47. num. 10.

7. Episcopus

7. *Episcopus ex legitima causa possit dispensare.*] Episcopus pum posse dispensare cum promotis per saltum, siue aliquo sacrorum Ordinū omisso, siue omnibus, si non ministrauerint, tradunt Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis num. 53. vers. item, Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 2. cap. 3. num. 26. Bonacin. d. puncto 2. ex n. 12. Mari. Alter. d. disp. 10. cap. 5. vers. hoc in loco, ubi intelligit siue scienter, siue ignoranter fuerint ita promoti, ego ipse d. p. 2. alleg. 47. num. 6. & 7.

7. Dispensare potest Episcopus cum promotis per saltum siue aliquo sacrorum Ordinum omisso, siue omnibus, si non ministrauerint.

8. Facultatem à Concilio in præsentī concessam dispensandi cum promotis per saltum non operari ut ordinatus ascendat ad superiorem Ordinem antequam inferiorem omnium recipiat, sed ut dispensari possit cum illo ad recipiendum Ordinem omnium, & deinde ad ministrandum in suscepto per saltum, atque ad superiorem ascenden- dum, tenent Mari. Alter. d. c. 5. vers. probatur secundo, Campan. d. cap. unico num. 6. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 150. n. 10. p. 4. Ego ipse d. alleg. 47. n. 12.

8. Facultas Concilij in præsentī dispensandi cum promotis per saltum quid operetur.

9. *Si non ministraverint.*] Apostolica indigere dispensatione qui in Ordinibus per saltum susceptis ministraverit, hoc est, qui functiones Ordinis per saltum suscepti, aut prætermissi exercuerit, ex hoc loco colligunt Maiol. de irregul. lib. 4. c. 12. n. 2. Salzed. ad Bernard. c. 24. lit. D. Sayr. de censur. lib. 4. c. 14. n. 26. Mari. Alter. d. c. 5. vers. hoc in loco, Filliuc. in quest. moral. tract. 17. c. 5. n. 92. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscop. Neapol. decis. 150. n. 5. p. 4. Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 1. c. 3. q. 1. resol. 5. Bonacin. de suspension. in particulari disp. 3. q. 1. puncto 2. n. 12. Ego ipse d. alleg. 47. n. 8.

9. Dispensatione Apost. indiget qui in Ordinibus per saltum susceptis ministraverit.

10. Et procedere non solum cum quis ad sacros ascendit per saltum, & in eis ministravit, sed etiam si ad minores, decisum referunt Campan. d. cap. unic. num. 6. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 108.

10. Procedit etiam cum quis per saltum ascendit ad minores Ordines, & in eis ministravit.

Nullus, etiam Regularis, sine approbatione Episcopi potest confessiones secularium etiam Sacerdotum audire.

C A P V T X V.

1. **V**ide Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 59. art. 1. & in explicat. Bullæ Cruciatæ, fol. 80. Valq. in 3. p. tom. 3. disp. 219. num. 55. & seq. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Confessores, Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 1. num. 169. Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 1. quest. 45. art. 6. 9. & 11. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 32. num. 62. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina cleric. §. 4. num. 42. Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. n. 10. cum seqq. Campan. in divers. iuris canonic. rub. 12. cap. 13. num. 55. cum multis seqq. Cortiolan. de casibus reservatis p. 1. sect. 2. Ioan. Valer. de different. inter virumque forum, verbo absolutio, differ. 1. & verbo nullitas differ. 5. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 3. cap. 6. §. 9. num. 16. cum seqq. Homobon. de Bonis

1. Doctores de materia cap-agentis.

de examine ecclesiast. 2. cap. 3. quas. 28. latè Iul. Lauor. de Iubil. & Indulgent. p. 1. c. 21. num. 57. cum seqq. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neap. p. 2. decis. 146. & p. 4. decis. 22. Vincent. Filliuc. in quas. moralib. tract. 7. cap. 8. latè & eleganter Fagundez in quinque Ecclesie precepta. prac. 2. lib. 7. cap. 2. num. 38. cum multis seqq. Nouat. in singul. Canon. concl. 68. & 69. Peregrin. in comment. ad constit. cleric. Regul. p. 1. cap. 5. Portel. in dubiis regularib. verbo Confessoris. Villalob. in sum. p. 1. tract. 9. diff. 53. Paul. Laymann in sum. Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. cap. 10. & 11. Hieron. Roderic. in compendio quas. regul. resol. 3. Bartholom. Gauant. in man. Episcop. verbo Confessarius a num. 6. Aldan. in compendio canonic. resolu. lib. 1. tit. 13. Sell. in selectis canon. cap. 14. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 25.

2. Confessiones etiā secularium clericorum nullas audire potest nisi sit ab Episcopo approbatus.

2. Nullum, &c.] Secularium etiam clericorum confessiones nullum audire posse, nisi sit ab Episcopo approbatus, per hoc decretum asserunt Valq. tom. 3. disp. 219. num. 55. cum seqq. Soar. tom. 4. disp. 28. sect. 5. & 6. Chamerot. de Sacrament. tract. 7. de confess. dub. 12. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 1. num. 169. cum seqq. Sauch. de matr. lib. 3. disp. 29. num. 13. Fagundez in quinque Ecclesie precepta, prac. 2. lib. 7. cap. 1. a n. 14. Ego ipse d. alleg. 25. n. 1. secundum Lugdunen. impress.

3. Quamvis sit Doctor, Lector, &c.

3. Quamvis sit Doctor, Lector, Licentiatu in sacra Theologia, vel iure Canonico, famosusque Prædicator, de cuius scientia per publicam facti, & doctrinæ euidentiā, adhuc illum comprehendere sub hoc decreto, tenerique approbationem petere ab Episcopo, tenent Soar. d. disp. 28. sect. 4. num. 3. Hentiq. lib. 3. de pœnit. cap. 6. §. 2. Menoch. de arbitr. casu 465. Fr. Emman. in explicat. Bullæ Cruciatæ §. 9. num. 4. in fine, Gu-tier. Canonic. lib. 1. cap. 6. num. 9. Ægid. de Coniunct. de Sacrament. tom. 2. disp. 8. dub. 7. num. 49. Fagundez d. lib. 7. c. 2. n. 68. cum seqq. quos refero d. alleg. 25. num. 14.

4. Confessiones inualidè audit non approbatus.

4. Vnde non approbatum inualidè confessiones audire resoluunt Paul. Santor. de casibus Papalib. & Episcop. c. 1. num. 28. Sanch. de matr. lib. 6. disp. 38. num. 20. Ægid. de Coniunct. d. disp. 8. num. 49. Piassec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 9. pag. 92. Coriolan. de casibus reservatis p. 1. sect. 1. art. 20. num. 2. Ioan. Capeauil. in snuili tract. cap. 3. quas. 1. ubi refert sic fuisse decisum de anno 1580. ad petitionem examinatorum diocesis Leodien. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscop. N. apolit. p. 4. decis. 22. num. 2.

5. Confessus ignoranter Confessario non approbato, quid facere debeat.

5. Illum verò, qui Confessatio non approbato ignoranter confessus fuerit, ob fidem, quam habuit in Sacramento quoad Deum esse absolutorum, & si deinde sciuerit illum non esse approbatum, vel requirit approbationem, teneri reiterare confessionem, asserunt Molfes. in sum. Theolog. moral. tract. 7. cap. 13. num. 10. Coriolan. d. p. 1. sect. 2. art. 19. num. 3. & 4. & decisum refert Ioan. Valer. d. verbo nullus. differ. 5. num. 2.

6. Regulares indigent approbatione Episcopi illius diocesis, quam habitant, cum secularium tantum quamvis Sacerdotum peccata audire cupiunt.

6. Etiam Regularem, &c.] Regulares indigere approbatione Episcopi illius diocesis, quam habitant, scilicet secularium tantum quamvis Sacerdotum peccata audire cupiunt, tenent per hoc decretum Iacob. de Graff. in aurtis decision. p. 1. lib. 3. cap. 5. num. 109. Piassec. in praxi Episcop. p. 2.

p. 2. cap. 1. num. 10. Fr. Ludou. Miranda d. q. 45. art. 8. in fine, Vgolin. de officio Episcopi cap. 20. in princip. Fagundez d. precept. 2. lib. 7. cap. 2. n. 13. Hieron. Roder. in compendio quest. regul. resol. 3. 2. a. num. 1. Ego ipse d. alleg. 25. n. 45. secundum Lugdunens. impress.

7. At Episcopum non approbare Regulares in Confessatis, nisi à Prælatiis suis saltem interpretatiuè illi exponantur, præsententurque iuxta formam Clement. dudum. §. statuiimus, de sepultur. tradunt Henrici. in sum. lib. 5. de penit. cap. 6. §. 6. Fagundez d. cap. 2. num. 33. quam quidem Clement. quantum ad formam præsentandi Prædicatores, & Minores, non esse sublatam per hoc decretum, asserunt Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. q. 59. art. 2. & in addit. ad explicat. Bullæ Cruciatæ, §. 9. num. 30. Fr. Ludouic. Miranda d. q. 45. art. 6. Hieron. Roder. d. resol. 3. 2. num. 3. Ego ipse d. alleg. 25. sub num. 47. in fine.

8. Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire non possunt Iesuiti nisi ab Episcopis per examen, si illis videbitur necessarium, aut aliàs idonei iudicentur, & approbationem obtineant, vt per Sell. d. c. 14. num. 3. attestans ita fuisse decisum sub die 20 Iulij 1619.

9. Confessiones secularium, &c. Non autem licet eorundem Regularium, cum satis sit proprii superioris Regularis approbatio; & ideo nullum posse audire confessiones Fratrum, nisi sit à superiore eorundem Fratrum approbatus cum iurisdictionis concessione, tradunt Soar. tom. 4. disp. 28. sect. 1. num. 4. & sect. 4. num. 5. in princip. Fr. Emman. d. q. 62. art. 4. Fr. Ludouic. Miranda d. tom. 1. q. 45. art. 11. concl. 2. Molles. in summa Theolog. moral. tract. 7. cap. 14. num. 60. Homobon. de Bonis de examine eccles. p. 1. tract. 5. cap. 2. q. 12. Hieron. Roder. d. resol. 3. 1. n. 21. Ego ipse d. alleg. 25. num. 45.

10. Equites S. Ioannis Hierosolymitani posse confiteri cum Regulari Sacerdote à superiore tantum suo approbato, sicut possunt alij Regulares, tenent Sanc. in pract. disputat. cap. 49. num. 11. & t. 3. Nouar. in tract. de elect. & variat. fori, q. 69. num. 23. sect. 2. in ult. impress. Aloys. Ricc. in praxi, p. 4. resol. 170. num. 2.

11. Regulares Prælatos, sine alios Religiosorum Confessores posse absque alia licentia, siue approbatione Episcoporum audire confessiones secularium, qui sunt de familia, & continui commeniales, non tamen illorum, qui tantum deseruiunt in monasteriis, resoluunt Fernandez in examine Theolog. moral. part. 3. cap. 9. §. 8. num. 1. Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 8. cap. 2. q. 7. in resolut. refert decisum Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 53. & lib. 4. tit. 28. l. 1. §. 1. de confitendo semel in anno, num. 10.

12. Quando tempore Iubilæi cuiilibet tam seculari, quàm Regulari facultas eligendi quemcumque idoneum Confessorem conceditur, non esse integrum ipsi Regulari extra Religionem confiteri ex decreto Clementis VII. resoluunt Ludou. Miranda in man. Prælat. tom. 2. q. 24. art. 15. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 7. §. 2. Homobon. de Bonis d. tract. 5. cap. 2. quest. 13. Villalob. in sum. p. 1. tract. 9. diffie. 59. n. 2. cum seqq. Hieron. Roder. d. resol. 3. 1. num. 26. Molles. d. tract. 7. cap. 16. num. 26. vbi ait sæpe fuisse

7. Regulares in Confessatis non approbat Episcopus nisi à Prælatiis suis saltem interpretatiuè illi præsententur.

8. Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire non possunt Iesuiti, nisi, &c.

9. Confessiones Regularium Regulares approbari solum à suis superioribus audire possunt.

10. Equites S. Ioannis Hierosolymitani possunt confiteri cum Regulari Sacerdote à superiore suo tantum approbato.

11. Regulares Confessores à suis tantum superioribus Regularibus approbati possunt audire confessiones secularium qui sunt de familia, & continui commeniales.

12. Regulari non fiet exiæ Religione cõfiteri tempore Iubilæi, quo conceditur etiam Regulari facultas eligendi quemcumque idoneum Confessorem.

fuisse decifum quòd nunquam Religiofi vti poffunt Bullis Iubilæi, aut Cruciatæ quoad effectum eligendi fibi Confeflarium, nifi in illis id exprefse exprimeretur, & citat Viuald *in candel*, vbi de *Confefl* num. 25. Fr. Emman. d. §. 9. num. 15. in 3. not. & n. 24. §. quatuor dico, Valer. Reginald. lib. 8. num. 37. Quarant. verbo *Confeflor*.

13. Tertiariarum confefiones facramentales audire non poffunt Confeflores Regulares, nifi, &c.

13. Tertiariarum confefiones facramentales audire non poffunt Confeflores Regulares, nifi fuerint ab ordinario approbati ad confefiones personarum fecularium audiendas, concludit Sell. d. cap. 14. n. 4. attestans ita decidiffe S. Congr. Epifcop. & Regul. in Piftorien. fub die 20. Decembris 1616.

14. Confeflarium Religiofus electus virtute Bullæ Cruciatæ, aut Iubilæi ab alio Religiofo eiusdem monafterij pro aliquo cafu Sedi Apoft. referuato, debere etiam approbationem obtinere ab ordinario Epifcopo, quia verba illa Bullæ, ab ordinario approbati, intelliguntur de Epifcopo, refolunt Henriq. in *sum. lib. de indulgent.* cap. 12. §. 4. *verf. fi verò Regularis*, & lib. 3. de *pœnit.* cap. 6. §. 4. in *glof. K.* & §. 9. Ludouic. Lop. in *instruct. confcient.* p. 1. cap. 26. *verf. secundo dico*, in *fin.* Soar. tom. 4. *diff.* 29. *sect.* 6. num. 11. Petr. Ledefma in *sum. part. 1. de Sacrament.* vbi de *pœnitent.* cap. 13. in 6. *dub.* quos refert, & fequitur Ioan. Valer. de *diff. inter utrumque forum*, verbo *absolutio*, *diff.* 1. num. 33.

14. Religiofum Confeflarium ex deputatis à Prælato, fed electum virtute Bullæ Cruciatæ, aut alicuius Iubilæi ab alio Religiofo eiusdem monasterij pro aliquo cafu Sedi Apoft. referuato, debere etiam approbationem obtinere ab ordinario Epifcopo, quia verba illa Bullæ, ab ordinario approbati, intelliguntur de Epifcopo, refolunt Henriq. in *sum. lib. de indulgent.* cap. 12. §. 4. *verf. fi verò Regularis*, & lib. 3. de *pœnit.* cap. 6. §. 4. in *glof. K.* & §. 9. Ludouic. Lop. in *instruct. confcient.* p. 1. cap. 26. *verf. secundo dico*, in *fin.* Soar. tom. 4. *diff.* 29. *sect.* 6. num. 11. Petr. Ledefma in *sum. part. 1. de Sacrament.* vbi de *pœnitent.* cap. 13. in 6. *dub.* quos refert, & fequitur Ioan. Valer. de *diff. inter utrumque forum*, verbo *absolutio*, *diff.* 1. num. 33.

15. Contra Fr. Eyman. in *explicat. Bulla Cruciatæ*, §. 9. *dub.* 6. num. 9. exiftimantem non effe necessariam in hoc cafu approbationem Epifcopi, fed fufficere quòd effet deputatus à fuo Prælato ad audiendas confefiones.

16. Lectores, & Graduati non debent fe idoneos reputare ad confefiones audiendas fine Epifcopi approbatione.

16. Nec ad id idoneum reputari.] Lectores, & Graduatos in fàcra Theologia non debere fe idoneos reputare, fed teneri fe præfentare coram ordinariis, & poffe ab illis examini fubijci vt etiam vltra fcientiam de eorum prudentia conftet, afferunt Gurier. *canon. lib. 1. cap. 6. num. 9.* Soar. d. *diff.* 28. *sect.* 4. Henriq. lib. 3. cap. 6. §. 2. Fr. Ludouic. Miranda d. q. 45. art. 9. *concl.* 1. Ioan. Valer. d. verbo *nullitas*, *diff.* 5. *verf. sexto.* Hieton. Roder. d. *refolut.* 3. 1. num. 9. Agid. de Coninck de *Sacrament.* tom. 2. *diff.* 8. *dub.* 7. num. 49. Fr. Emman. in *explicat. Bulla Cruciatæ*, §. 9. num. 4. in *fine.* Fagundez d. lib. 7. cap. 2. d. num. 68. Homobon. de Bonis de *examine ecclef.* tract. 12. cap. 3. q. 13. *refol.* 1. in *fine.* pag. 447. Ego ipfe d. alleg. 25. num. 47. fecundùm Lugdunen. imprefl.

17. Parochi actum habentes parochiale beneficium confefiones audire poffunt.

17. Nifi aut parochiale beneficium, &c.] Si illud actum habeat, vnde non fufficere habuiffet, refolunt Viuald. in *candel. aureo*, vbi de *Confefl.* n. 27. *concl.* 2. Soar. d. tom. 4. *diff.* 28. *sect.* 4. num. 20. Henriq. lib. 3. de *pœnit.* cap. 6. §. 3. in *fine*, quos refert, & fequitur Fagundez d. *præcept.* 2. lib. 7. cap. 2. num. 38.

18. Parochialis beneficii nomine quæ veniant in hac materia.

18. Nomine parochialis beneficii in præfenti intelligenda effe etiam fuperiora beneficia habentia curam animarum, vt funt Archiepifcopatus, & Epifcopatus, & vt funt etiam aliqui Abbates, Archiprefbyteri, & Archidiaconi, qui habent curam animarum annexam, quia de his omnibus eadem, vel fortaffe maior eft ratio, tradunt Soar. d. *sect.* 4. n. 21. Fernandez

Fernandez in *examine Theolog. moral.* p. 1. cap. 9. §. 8. n. 1. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 41. Ego ipse d. alleg. 25. num. 19. secundum Lugdun. impress. & de officio, & potest. parochi, cap. 19. num. 1. Filliuc in *quæst. moral.* tom. 1. tract. 7. cap. 9. num. 257. Antonin. Diana *resol. moral.* p. 1. tract. de Bulla Cruciatæ, resol. 8. in fine.

19. Approbatum dumtaxat ad audiendas confessiones censeri parochium in ea ciuitate, vel oppido, ubi sita est parochia, non autem passim per totam diocesim, asserunt Pialec. in *praxi Episcop.* p. 2. cap. 1. n. 10. pag. 91. Homobon. de Bonis de *examine eccles.* p. 1. tract. 5. cap. 3. quæst. 15. Squillante de *privileg. cleric.* cap. 1. num. 73. Ego ipse d. alleg. 25. num. 18. & de officio, & potest. parochi cap. 19. num. 3. Nisi virtute Cruciatæ, aut Iubilæi, quia tunc ubique esse eligibilem expresse tenent Soar. d. *fest.* 4. num. 18. Valer. Reginald. in *praxi fori pœnit.* lib. 1. cap. 16. quæst. 3. num. 189. Silui. in *addit.* ad 3. p. q. 8. art. 5. dub. 6. conclus. 1. Homobon. de Bonis d. q. 15. Ioan. Valer. de *different. inter utrumque forum*, verbo absolutio, *different.* 1. num. 16. Villalob. in *sum.* tom. 1. tract. 9. diff. 56. num. 4. Filliuc. d. cap. 9. num. 257. Fagundez d. cap. 2. num. 36.

Contra Gutier. *canon.* lib. 1. cap. 27. num. 11. Garc. de *benefic.* p. 5. cap. 8. n. 87. in *resp.* ad 4. existimantes parochum extra locum parochiæ non posse eligi in Confessarium virtute Cruciatæ, aut Iubilæi.

20. Sudditorum verò suorum confessiones posse parochum in aliena parochia, & ubique locorum audire, asserunt Viçtor. de *confess.* n. 152. Syluest. verbo *Confessor* 1. quæst. 13. Cotarr. *prætic.* cap. 11. num. 4. Anton. Capic. *decis.* 203. n. 15. Nauarr. in *man.* c. 27. n. 255. Tolet. in *instrucl. sacerdot.* lib. 3. cap. 13. in fine, Henric. in *sum.* lib. 6. cap. 7. §. 1. Fr. Emman. in *expos. Bullæ Cruciatæ*, §. 9. dub. 4. Zerol. in *praxi Episcop.* p. 1. verbo *parochus*, Chamerot, de *Sacrament.* tract. 7. de *confess.* dub. 14. Iacob. de Grass. in *prætic. casuum resoluator.* lib. 1. cap. 4. num. 57. Ioan. Valer. de *different. inter utrumque forum*, verbo *iurisdiclio*, *differ.* 10. num. 6. & verbo *sententia*, *differ.* 1. Sanch. de *matrim.* lib. 3. disp. 19. num. 8. & disp. 14. num. 2. & 3. Pialec. in *praxi Episcop.* p. 2. cap. 1. num. 10. versum, Valer. Reginald. in *praxi fori pœnit.* lib. 1. num. 93. & 94. Homobon. de Bonis d. tract. 5. cap. 3. q. 16. Molfes. in *summ. Theolog. moralis*, tract. 7. cap. 15. num. 89. Campan. in *diuersis iuris canon.* rub. 12. c. 13. sub num. 71. quos refero d. cap. 19. num. 5.

21. Post dimissum beneficium non posse amplius parochum absque noua approbatione accipere confessiones, nec etiam censeri sufficienter idoneum, & approbatum ad illas audiendas tempore Iubilæi, resoluunt Soar. d. tom. 4. disp. 28. *sect.* 4. num. 20. & *sect.* 6. num. 15. Henric. d. *sum.* lib. 7. c. 12. §. 3. & 4. Valer. Reginald. d. lib. 1. n. 190. Filliuc. d. n. 257. Fagundez d. cap. 2. num. 38. Leon. de *iubilæo*, p. 2. q. 9. n. 21. Antonin. Diana d. *resol.* 8. vers. *notandum*, ego ipse d. cap. 19. num. 6.

22. Contra Fr. Emman. in *addit. ad Bullam Cruciatæ*, §. 9. num. 4. Villalob. d. tom. 1. tract. 27. *claus.* §. 9. 1. num. 4. Ioan. de la Cruz in *direct. consciens.* p. 2. de *pœnitent.* quæst. 5. dub. 8. conclus. 4. existimantes parochum etiam post dimissum beneficium censeri approbatum ad audiendas confessiones tempore Iubilæi.

19. Approbatus dumtaxat ad audiendas confessiones censetur Parochus in ea ciuitate, vel oppido ubi sita est parochia.

20. Parochus in aliena parochia, & ubique locorum potest audire confessiones suorum subditorum.

21. Parochus post dimissum beneficium non potest amplius absque noua approbatione accipere confessiones.

23. Intrusus de facto in parochiali beneficio, vel nullum titulum bonum, aut malum à superiore habentem inualidè confessiones audire, tenent Angel. *verbo confessio* §. 1. Nauarr. *in man. cap. 9. num. 11. & in c. placuit. de penitent. dist. 6. num. 176.* Chamerot. *d. tract. 7. de confess. dub. 22.* Marcel. Megal. *instit. sacerdot. p. 1. lib. 5. cap. 19. num. 12. in fine.* Valer. Reginald. *d. lib. 1. num. 98.* Ioan. Valer. *d. verbo nullitas, differ. 7. sub num. 5.* Sanch. *de matrim. lib. 3. disp. 22. num. 49.* vbi declarat nisi communi errore fuisset pro vero paracho habitus habens titulum putatiuum à legitimo superiore, additque non satis esse communem errorem, sed necessarium esse titulum collatum à superiore, quamuis inualidum ob aliquod vitium latens.

24. Approbare Sacerdotes in confessionis ministros nullus potest præter Episcopum.

25. Episcopi electi licet non consecrati possunt approbare Sacerdotes in confessionis ministros.

26. Vicarius Episcopi potest ex generali concessione facultatem audiendi confessiones alius concedere.

27. Archiepiscopus dum actu visitat potest absolueri subditos suffraganeorum.

28. Capitulum Sede vacante potest approbare, & exponere confessores per vicarium à se electum.

29. Abbates seculares exempti qui in suos subditos habent iurisdictionem quasi Episcopalem comprehendunt sub nomine Episcopi.

23. Intrusum de facto parochiali beneficio, vel nullum titulum bonum, aut malum à superiore habentem inualidè confessiones audire, tenent Angel. *verbo confessio* §. 1. Nauarr. *in man. cap. 9. num. 11. & in c. placuit. de penitent. dist. 6. num. 176.* Chamerot. *d. tract. 7. de confess. dub. 22.* Marcel. Megal. *instit. sacerdot. p. 1. lib. 5. cap. 19. num. 12. in fine.* Valer. Reginald. *d. lib. 1. num. 98.* Ioan. Valer. *d. verbo nullitas, differ. 7. sub num. 5.* Sanch. *de matrim. lib. 3. disp. 22. num. 49.* vbi declarat nisi communi errore fuisset pro vero paracho habitus habens titulum putatiuum à legitimo superiore, additque non satis esse communem errorem, sed necessarium esse titulum collatum à superiore, quamuis inualidum ob aliquod vitium latens.

24. Aut ab Episcopis.] Nullum præter Episcopum se intromittere debere in iis, quæ spectant ad approbandos Sacerdotes in confessionis ministros, decium attestatur Armendar. *in addit. ad recap. legum Nauarr. lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. de confitendo semel in anno, num. 15.* Sell. *d. cap. ... n. 27.* attestans decium fuisse in Nullius, seu Conuersanen. 26. Iunij, & 20. Augusti 1627. approbationem Confessariorum ad Episcopum spectare donec per alium prætendentem probetur immemorabilis.

25. Procedere in Episcopis electis, licet non consecratis, resoluunt Chamerot. *d. tract. de confess. dub. 13.* Nouar. *in singular. canon. conclus. 68. num. 2.* Ego ipse *d. alleg. 25. num. 6.* secundum Lugdunen. impressi Fagundez *d. lib. 7. cap. 1. num. 47.* vbi num. 53. disserit an peccet Episcopus excommunicatus non toleratus, suspensusve ab officio, Sacerdotes approbans in Confessarios.

26. Vicarium Episcopi posse ex generali concessione facultatem confessiones audiendi aliis concedere, tenent Sanch. *de matrim. lib. 3. disp. 29. n. 14.* Campan. *in diuers. iuris canon. rub. 12. cap. 13. à n. 73.* Narbona *de appellat. à vicario ad Episcopum, p. 1. num. 203.* Nouar. *d. concl. 68. num. 3.* Ego ipse *d. alleg. 25. num. 8.* secundum Lugdunen. impressi.

27. Archiepiscopum dum actu visitat posse absolueri subditos suffraganeorum tam per se, quam per alios, docent Soar. *tom. 4. de penitent. disp. 25. sect. 1. num. 14.* Valer. Reginald. *d. lib. 1. num. 34.* Quarant. *in sum. Bullar. verbo Archiepiscopi auctoritas, vers. 33.* Aegid. de Coninck *dicto tom. 2. disp. 8. num. 21. vers. nota Archiepiscopum*, Molfes. *in suum. Theolog. moral. tract. 7. cap. 14. num. 75.* Ego ipse *d. alleg. 25. num. 7.*

28. Capitulum Sede vacante posse approbare, & exponere Confessores per vicarium à se electum cum succedat in omni iurisdictione Episcopo cõpetente præter casus in iure expressos, & hic actus approbandi non est actus formaliter Ordinis, & dignitatis Episcopalis, sed iurisdictionis ordinariæ, tenent Soar. *d. tom. 4. disp. 28. sect. 5. n. 2.* Henric. *lib. 3. de penit. cap. 6. in princip.* Fagundez *d. cap. 2. num. 54.* Ego ipse *d. alleg. 25. n. 10.*

29. Abbates seculares, & Priores magnos exemptos, qui in suos subditos habent iurisdictionem quasi Episcopalem, vt in Lusitania est Prælatus Thomariensis, & Prior, seu Vicarius generalis Prioris Cratenfis, & in Castella Abbas Compluti Regij, & Metinæ campestris, comprehendunt sub nomine Episcopi, de quo in præsentì obferuant Campan. *d. cap. 13.*

d. cap. 13. n. 76. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 55. Aloys. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 22. n. 4. Nouar. d. concl. 68. n. 4. & censuit Rot. decis. 32. p. 1. recentior.

30. Episcopi eius loci, in quo fit confessio, approbationem esse necessariam meritis sustinent Nauar. in man. cap. 27. num. 266. vers. sextum, Gambiarup. de casibus referu. cap. 2. num. 30. Fr. Emman. in explicat. Bulla Cruciatæ §. 9. n. 5. Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. tract. 5. cap. 2. q. 14. Campan. d. cap. 13. n. 77. Vgolin. de officio Episcopi c. 7. §. 2. n. 8. Ego ipse d. alleg. 25. num. 30. secundum Lugdunen. impress. Approbatum enim ab alio quàm à Valentino Archiepiscopo in diocesi Valentina non censi approbatum ab ordinario, referunt decisum Quarat. in sum. Bullarj verbo Confessor. vers. prater, Fr. Emman. d. §. 9. num. 5. Ægid. de Coninck d. tom. 2. disp. 8. n. 52. Ludou. Beia respons. casuum confitent. p. 4. casu 20. vers. tandem, Vgolin. d. §. 2. n. 8. Paul. Laymann in sum. Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. c. 11. n. 9. Campan. rub. 12. cap. 13. n. 77. in fine, Vgolin. d. §. 2. n. 8. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. n. 12. Et confessiones extra diocesim, in qua fuerunt approbati Presbyteri, eos audire non posse etiam subditorum Episcopi approbantis, nisi iurisdictionem in tales ordinariam habeant, obseruauit Sell. d. cap. 14. num. 40. attestans ita fuisse decisum in Cremonen. sub die 8. Maij 1610. addens in eadem sub die 22. Maij eiusdem anni fuisse resolutum Confessarios extraordinarios ab Episcopo approbatos ad confessiones audiendas, siue sint Regulares, siue seculares, nullo pacto eas audire posse extra diocesim Episcopi approbantis, quamuis Confessores sint eidem Episcopo subiecti. Et priuilegium à Sede Apost. nulla facta derogatione Concilij indultum Patribus Congregationis Oratorij, vt qui ex eis præuio examine ad audiendas confessiones in ipsa Vrbe à Vicario approbati fuerint, extra eandem Urbem absque alio examine, de licentia tamen ordinarij locorum confessiones liberè audire valeant, omnino obseruandum esse refert decisum Garc. in addit. ad suum tract. de benefic. p. 4. c. 5. n. 31.

31. Contra Henriq. in sum. lib. 6. cap. 6. §. 7. & lib. 7. cap. 12. §. 4. Vinald. in candel. aureo, vbi de confessione, n. 28. concl. 3. Ioan. Valer. de differens. inter vitrumque forum, verbo absolutio, differ. 1. n. 12. vers. patet, & alios existimantes sufficere cuiuscunque Episcopi approbationem.

32. Et contra Gutier. Canon. lib. 1. cap. 27. n. 6. mordicus defendentem, & Filliuc. in quest. moral. tract. 7. cap. 9. q. 11. n. 262. putantes requiri approbationem Episcopi ipsius poenitentis.

33. Et de num. contra Soar. d. disp. 28. sect. 6. n. 6. Ægid. de Coninck d. tom. 2. disp. 8. sub. 8. n. 50. & 51. Bonacin. de Sacram. disp. 5. q. 7. puncto 4. §. 1. n. 15. Molfes. d. tract. 7. c. 16. à num. 18. Valet. Regin. d. lib. 1. num. 185. Fagund. d. c. 2. n. 92. & alios existimantes necessariam esse approbationem Episcopi ipsius Confessoris.

34. Episcopum vigoro priuilegij, de quo in cap. ult. de poenit. & remis. in suum Confessarium eligere non posse Sacerdotem sibi non subditum, qui à proprio ordinario non fuerit ad id iuxta hoc decretum ad-

30. Approbatio Episcopi illius loci in quo fit confessio, est necessaria.

34. Episcopus in suum Confessarium eligere non potest Sacerdotem sibi non subditum.

missus, seu approbatus ad audiendas confessiones, referunt *decisum* Soat. d. 4. sp. 28. sect. 4. n. 7. Prosper de Augustino in addit. ad *Quarant. in sum. Bullar. v. verbo Archiepiscopi auctoritas, vers. nonnum, in fine*, Aloyf. Ricc. in *praxi verum fori eccles. decis.* 548. in 1. edit. alias *resolut.* 470. in 2. edit. Ægid. de Coninck d. disp. 8. n. 10. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 4. cap. 3. q. 16. *vers. quare*, Armendar. in addit. ad *recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 54*. Galet. in *margarita casuum conscient. verbo Episcopus* 6. Coriolan. de *casibus referuat. p. 1. sect. 1. art. 2. n. 5. vers. at contra*, Iul. Lauor. de *indulgent. & inbil. p. 1. cap. 2. n. 58*. Ioan. Valer. d. *verbo absolutio, differ. 1. & verbo in iurisdictione differ. 1. 4. & verbo nullitas differ. 5. n. 2*. Molfes. d. *tract. 7. c. 15. n. 3*. 4. Fagundez d. lib. 7. c. 2. a n. 78.

35. Approbatus nullus etiam insignis vir ceteris sine examine ad confessiones audiendas, etiam si inuoluta sit denegatio.

35. *Per examen.*] Vnde sine eo nullum etiam Doctorem, vel in sacra Theologia insignem professorem censeri approbatum, licet ad illud admitti petierit, & hoc iniuste sibi denegetur, admittit in Presbyteris secularibus Fagundez d. lib. 7. c. 2. num. 58. & in Regularibus agnoscunt Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 192. Ægid. de Coninck d. disp. 8. n. 58. Fernandez in *examine Theolog. moral. p. 3. cap. 9. §. 8. num. 2*. Nisi sint ex Minoribus & Prædicatoribus, quos vigore *Clem. dudum, de sepult.* sine causa ab Episcopo reiectos pro præsentatis, & approbatis haberi tenent Portel. d. *verbo Confessor. Regularis num. 2*. Villalob. p. 1. *summ. tract. 9. diff. 55. n. 2*. Hieron. Roderic. in *compendio quest. regul. resol. 31. num. 9. in fine*.

36. Contra Nau. in *man. c. 27. n. 264. vers. tertium*, Erasmi à Cochier de *iurisdic. ordin. in exemptos p. 4. q. 77*. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 15. existimantes absolute Episcopo nolente sine iusta causa admittere ad examen præsentatos, eos posse omnia perinde exercere ac si admissi, & auctorizati essent.

37. Episcopus potest Sacerdotibus concedere licentiam audiendi confessiones quantum examini non exponantur.

37. *Si illis videbitur esse necessarium.*] Episcopum igitur posse Sacerdotibus concedere licentiam audiendi Christi fidelium confessiones, etiam si examini non exponantur, asserunt Aloyf. Ricc. in *praxi aurea resol. 21*. Valer. Reginald. d. lib. 1. n. 197. Ægid. de Coninck d. disp. 8. n. 49. Fagundez d. lib. 7. c. 2. n. 70.

38. Approbatio ad confessiones audiendas sufficit etiam oretenus concessa.

38. *Et approbationem obtineant.*] Quamvis in scriptis non habeatur, ut per Valer. Reginald. d. lib. 1. n. 198. Coriolan. de *casibus referuatis p. 1. sect. 2. art. 7. n. 3*. Homobon. de *Bonis de examine eccles. tract. 5. cap. 2. q. 10. prope fin.* ubi aduertit consultius esse præfatam in Confessarium approbationem in scriptis dari, ut ipse eam exhibere possit quoties expedire, & opus esse iudicauerit, & *tract. 11. q. 12. resol. 1. refero ego ipse d. alleg. 25. n. 22. secundum Lugdunen. impress.*

39. Approbatio Sacerdotum ad administranda Sacramenta, & ad confessiones audiendas à pari procedunt.

39. Idem esse approbare aliquem Sacerdotem ad administranda Sacramenta, atque illum approbare ad confessiones audiendas, asserunt Henric. in *sum. lib. 11. cap. 3. §. 5*. Sanch. de *matrim. lib. 3. disp. 35. n. 8*. quos refert & sequitur Fagundez d. lib. 7. c. 3. n. 6.

40. Approbatus ab Episcopo absque iudicio, vel contra iudicium scientie non esse idoneum, non censetur approbatus.

40. Approbatus ab Episcopo absque iudicio, vel contra iudicium scientie non esse idoneum, non censetur approbatus, quia hoc decreto exigitur ut Confessarius, qui non habet parochiale beneficium, iudicetur

ceteri idoneus : hic autem verè non iudicatur idoneus, sed fidei, cum Episcopus interiùs sentiat, & iudicet non idoneum, resoluunt Soar. d. rom. 4. disp. 28. sect. 5. n. 7. vers. & fortasse. Valer. Reginald. d. lib. 1. n. 197. quos refero d. alleg. 25. n. 40. qui etiam tenent validam esse approbationem quando Episcopus aliquem iudicat, & approbat tanquam idoneum, sed re ipsa non est idoneus.

41. Episcopum debere Confessarium non solum interiùs iudicare idoneum, verum etiam exterius approbare, & iurisdictionem concedere. asserunt Soar. & Valer. Reginald. locis proxime citatis. Egid. de Coninck d. rom. 2. disp. 8. n. 49.

42. Inualide Pœnitentiæ sacramentum ministrare Sacerdotem credentem superiorem ratam habere absolutionem de futuro, nisi eam ratam habeat de præsentis signo aliquo externo, resoluunt Nauar. in man. cap. 9. num. 5. & in cap. placuit num. 105. Nugn. in addit. ad 3. p. quæst. 8. art. 5. dub. 1. Pefant. etiam in addit. ad 3. p. quæst. 10. disp. 5. Henriq. lib. 6. cap. 13. §. 13. Soar. d. rom. 4. disp. 25. sect. 1. num. 13. Coriolan. d. sect. 2. art. 10. num. 2. cum seqq. Valer. Regin. d. lib. 1. num. 89. & 90. Paul. Santor. de casibus Papalib. & Episcop. p. 1. à num. 39. Chamerot. d. tract. 7. de confess. dub. 29. pag. 488. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 71. & 72. quos refero d. alleg. 25. num. 23.

43. Licentiam delegatam audiendi confessiones non expirat mortuo, vel amoto delegante, quia est quædam gratia, tenent Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 1. lib. 1. cap. 13. num. 49. Henriq. lib. 6. cap. 6. §. 7. in fine, Chamerot. d. tract. 7. de confess. dub. 27. pag. 488. Ioan. de la Crux de statu Religion. lib. 2. cap. 3. dub. 1. conclus. 3. vers. ex dictis, Sanch. de matrim. lib. 8. disputat. 28. num. 80. Coriolan. d. p. 1. sect. 2. artic. 8. Ioan. Valer. d. verbo absolutio differ. 1. num. 18. v. c. f. observa, Campan. d. rub. 12. cap. 13. num. 69. Holmboon. de Bonis de examine ecclesiast. p. 1. tract. 5. cap. 3. quæst. 17. Cened. canonic. quæst. lib. 1. quæst. 38. num. 10. & 21. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 34. quos refero d. alleg. 25. num. 43.

44. Religiosum, qui semel fuit generaliter approbatus, si recedat à diœcesi in qua fuit simpliciter approbatus, & postea iterum redeat, non teneri novam querere approbationem, & licentiam, etiam si interius mutati fuerint Episcopi in illa diœcesi, tenent Nugn. in addit. ad 3. p. quæst. 8. art. 3. dub. 1. concl. 2. Henriq. d. cap. 6. §. 7. Zerol. in praxi de sacram. pœnit. cap. 16. quæst. 2. vers. quinto si verò, quos refero d. alleg. 25. num. 44.

45. Confessarios si non fuerunt examinati, quando approbati extiterunt posse ab Episcopo suspendi, & examinari, firmat Sell. d. cap. 14. num. 17. attestans sic decidisse S. Congr. Episcop. & Regul. in Verellen. 31. Iulij 1615.

46. Regularibus facultatem audiendarum confessionum ad beneplacitum per ordinarios concessam posse quandocunque reuocari, tenent Sell. d. loco, referens ita fuisse eandem S. Congr. in Papien. 12. Martij 1619.

41. Episcopus debet confessatum non solum interiùs iudicare idoneum, verum etiam exterius approbare.

42. Sacerdos si absolvat credens superiorem ratam habere absolutionem de futuro, inualide.

43. Licentia delegata audiendi confessiones non expirat mortuo, vel amoto delegante.

44. Religiosus qui semel fuit generaliter approbatus si recedat à diœcesi, & postea iterum redeat, non tenetur novam querere approbationem.

45. Confessarii possunt ab Episcopo suspendi, & examinari si non fuerunt examinati quando approbati fuerunt.

46. Licentia concessa ad beneplacitum Regularibus ad audiendas confessiones potest quandocunque reuocari.

47. Confessarii seculares approbati ad certum genus personarum non possunt ultra facultatem confessiones audire etiam vigore Bullæ Cruciatæ.

48. Approbationem obtinens ab ordinario ad confessiones audiendas potest suspendere Episcopus successor vsque ad nouum examen.

49. Regulares ab Episcopo antecessore præuio examine approbati ad confessiones audiendas potest modernus Episcopus iterum examinare, & non idoneos repertos reprobare.

50. Approbationem ab Episcopo obtinentes ad certum tempus eo elapso non possunt confessiones audire absque noua Episcopi ipsius licentia.

51. Episcopus potest Regulares cum scandalo, & inhoneste viucentes à confessionibus audiendis repellere.

52. Episcopi non possunt adimere facultatem audiendi confessiones omnibus simul vnus Conuictus Regularibus Confessariis S. C. g. inconsulta.

53. Episcopi iusta existente causa bene possunt Confessariorum etiam Regularium approbationem, ac iurisdictionem restringere, & limitare.

47. Confessarios seculares ad certum genus personarum, seu ad limitatum tempus ab ordinario approbatos minimè posse, etiam vigore Bullæ Cruciatæ, pœnitentium confessiones audire ultra facultatem ipsis ab ordinario concessam, tradit idem Sellius dicens sic fuisse decisum in Cæsaraugustana 7. Septembris 1625.

48. Approbationem obtentam per Sacerdotem secularem, vel regularem ab ordinario ad confessiones audiendas, posse ab Episcopo successore pro suæ conscientie securitate vsque ad nouum examen suspendi, dicit Sell. d. c. 14. n. 23. asserens ita fuisse decisum in Liman. 19. Septembris 1625.

49. Regulares ab Episcopo antecessore præuio examine approbatos ad personarum secularium confessiones audiendas poterit modernus Episcopus pro maiori conscientie suæ quiete iterum examinare, & si minus idonei reperti fuerint, reprobare, tenet Sell. d. c. 14. n. 27. sic fuisse resolutum in Albanen 5. Februarij 1628. & in alia sub die 7. Ianuarij 1630. & ita etiam decidere S. Congr. Episcop. & Regul. sub die 23. Nouembris 1629.

50. Approbationem ab Episcopo obtinentes ad certum tempus, eo elapso non possunt confessiones audire absque noua Episcopi ipsius licentia, & approbatione, præuio, etiam si eidem libuerit, nouo examine. Illi verò, quos ipsemet Episcopus ad confessiones huiusmodi audiendas semel aduulit simpliciter, ac sine vlla temporis præfinitione, nullatenus possunt ab eodem reprobari sine noua causa, eaque confessiones ipsas concernente. Cæterum an eadem causa subsit necne, Episcopus non tenetur ipsis Regularibus ediscere, sed Sedi Apost. dumtaxat ubi eam sibi aperiri postulatuerit, ita S. D. Vrbani VII. per suas litteras in forma Breuis ad futuram rei memoriam rescripsit Eminentissimo Cardinali de Sandoual Ecclesie Gienen. Præfuli sub dat. Romæ apud S. Petrum 30. Ianuarij 1629.

51. Posse Episcopum Regulares vtunque à semetipso approbatos suspendere, aut repellere à confessionibus audiendis, si illi cum scandalo, aut aliis inhonestè viuant, vel aliquod delictum committant, propter quod rationabili ipsius Episcopi iudicio, in quo ipsius tantum conscientia onerata erit, videantur à confessionibus suspendendi, cum præcipua ministri qualitas sit integritas vitæ, ac morum honestas, & ea causa ad ministerium confessionis pertineat, asserit Aldan. in compendio canon. resol. lib. 1. tit. 23. n. 4. referens ita decidisse sacram Congr. Episcop. & Regul. in Oriolen. 30. Augusti 1630.

52. Episcopos, locorumque ordinarios nullo pacto adimere posse facultatem audiendi confessiones omnibus simul vnus Conuictus Regularibus Confessariis sacra Cong. inconsulta, tenet Aldan. d. tit. 23. n. 5. attestans eand. S. Cong. ita censuisse sub die 20. Nouembris 1625.

53. Iusta atque legitima existente causa bene posse Episcopos Confessariorum etiam Regularium approbationem, ac iurisdictionem restringere, & limitare ad certum tempus, vel locum, seu personas, resoluunt Soar. d. torn. 4. disp. 28. sect. 7. dub. 6. Gutier. Canon. lib. 1. c. 27. num. 18 & 19.

Fr. Emman.

Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 1. quæst. 59. art. 8.* Fr. Ludovic. Miranda *d. q. 45. art. 10. concl. 1.* Homobon. de Bonis *d. tract. 5. cap. 3. q. 17.* Vgolin. *de potest. Episcopi. p. 1. cap. 20. num. 6.* Cened. *d. q. 38. num. 21. & 22.* Fagundez *d. lib. 7. cap. 2. num. 17. vbi num. 45. quærit & resoluit an approbatus ab Episcopo cum limitatione personarum, veluti ad solas virorum confessiones duintaxat, aut ad fœminarum confessiones, non virorum, sit per Bullam, aut tubilæum eligibilis à fœminis, & à viris.*

54. Vicarios licet temporales appositos in Ecclesiis parochialibus vnitis, & dependentibus à Religione Hierosolymitana, debere Episcopum, si simpliciter idonei reperti fuerint, approbare, tenet Aldan. *d. tit. 13. num. 6.* attestans sic fuisse decum in Augustana 4. Decembris 1630.

55. Generalem Religionis posse suos subditos ex quacunque causa, etiam ob occultum crimen quomodolibet, etiam extrajudicialiter à confessionibus audiendis suspendere, refert Peregrin *in constit. cleric. regul. part. 1. cap. 5. lit. D. in fine*, attestans ita fuisse decum sub die 2. Iulij 1627.

56. *Quæ gratis detur.* Gratis oportere concedi huiusmodi licentias referunt decum Armendar. *in addit. ad recap. legum Navarra. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 10. resp. 5.* Garc. de *benefic. p. 8. cap. 1. n. 77. in resp. ad 5.* Ego ipse *d. alleg. 25. num. 11.* secundum Lugdunen. impress.

57. Cancellario Episcopi nullo pacto licere etiam in vim taxæ antiquæ pro approbatione ad confessiones audiendas, quam hoc decretum gratis dari mandauit, quicquam exigere, refert decum in vna Aprutina Aldan. *d. tit. 13. num. 8.*

58. Sub verbis suprà relatis contineri præceptum, quo præcipitur Episcopis vt huiusmodi approbationem gratis impendant, non contineri verò conditionem necessariam, qua non seruata non valeat approbatio, asserunt Soar. *d. tom. 4. disp. 28. sess. 5. num. 10. in fine*, Fagundez *d. lib. 7. cap. 2. num. 66.*

59. *Non obstante quacunque consuetudine, etiam immemorabili, &c.]* Hinc tolli consuetudinem antiquissimam Sacerdotum, qua alij alijs mutuo confitebantur ante Concilium absque vlla alia approbatione, tradit Tolet. *in instrum. sacerdot. lib. 3. cap. 13. num. 5. ad fin.* quem refert, & sequitur Fagundez *d. lib. 7. cap. 2. num. 94.* vbi similiter asserit abrogatam esse antiquam illam consuetudinem, qua olim solebant parochi committere suas vices cuiusque Sacerdoti volebant, hodie nanque post Concil. Trident. non posse à parochio dari licentiam suis parochianis ad confitendum alijs, nisi sint ex approbatis ab ordinario, meritò resoluunt Fr. Emman. *in summa tom. 1. cap. 60. num. 2.* Nugn. *in addit. ad 3. p. quæst. 8. art. 5. dub. 6.* Gambarupta *de casibus reservatis, cap. 2. num. 20.* Ioan. Valer. *de differenti. inter vtrumque forum, verbo Parochus, differenti. 4. & verbo nullitas, differenti. 5. vers. septimò*, Fagundez *d. præcept. 2. lib. 7. cap. 2. num. 42.* Squillante *de priuileg. clericor. cap. 1. num. 70. vbi num. 73.* post Gu-tier. *canon. lib. 1. cap. 27. num. 21.* & Nicol. Garc. *de benefic. p. 5. cap. 8. n. 132.* tenet delegatum posse esse alium parochum eiusdem diocesis, vbi delegans

54. Vicarios licet temporales appositos in Ecclesiis parochialibus dependentibus à Religione Hierosolymitana debent Episcopi approbare si simpliciter idonei reperti fuerint.

55. Generalis Religionis potest subditos suos quomodolibet à confessionibus audiendis suspendere.

56. Licentia confessionis audiendæ debet gratis concedi.

57. Cancellario Episcopi non licet pro approbatione ad confessiones audiendas quicquam exigere.

58. Approbatio ad confessiones audiendas valet, quamvis non gratis concedatur.

59. Sacerdotes etiam ex consuetudine antiquissima sine approbatione non possunt alij alijs mutuo confiteri.

delegans habet beneficium parochiale, vel sacerdotale approbatum ab ordinario loci ubi exerceri debet hæc iurisdicção, refero ego ipse de officio, & potest. parochi cap. 19. num. 27.

Quisque ordinandus utilis sit Ecclesia, & in ea adscribatur, functurus suis ibidem numeribus. Desertor punitur.

Nemo peregrinus sine litteris commendatitijs sui ordinarij celebret.

CAPVT XVI.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Ascriptio alicui Ecclesie in ordinatus fieri debet in ipsa promotione.

3. Locum habet etiam in familiaribus triennialibus Episcoporum.

4. Presbyteros, & clericos ascriptos Ecclesijs non potest Episcopus ob necessitatem Ecclesie cogere ne discedant ab ea causa studij.

5. Ordinari nullus potest contra prohibitionem sui Prælati.

6. Subditus alienus ad celebrandum, & ad sacramenta administranda admittendus non est sine commendatitijs proprii Episcopi.

7. Commendatitijs litteræ denegandæ non sunt ab Episcopo Sacerdotibus, & clericis, qui non habent beneficia residuam requirunt.

8. Commendatitijs litteræ pro clerico peregrinari volente

1. **V**ide Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 8. num. 3. cum seqq. Sell. in selectis canon. cap. 13. ex n. 25. metipsum de officio, & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 21. à princip.

2. *Cum nullus debeat ordinari qui iudicio sui Episcopi, &c.* Adscriptio nem alicui Ecclesie in ordinatis fieri debere in ipsa promotione refert decifum Garc. de benefic. p. 2. cap. 5. num. 101.

3. Locum habere etiam in familiaribus triennialibus Episcoporum, qui ad titulum patrimonij possunt promoueri, nam & istos debere adscribi alicui Ecclesie ordinantis, asserit resolutum Sell. d. cap. 13. n. 25.

4. Presbyteros, & clericos adscriptos Ecclesijs non potest Episcopus ob necessitatem Ecclesie cogere ne discedant ab ea causa studij, immo tenetur illis dimissorias, seu commendatitijs litteras concedere, ut per Aldan. d. tit. 8. num. 4. attestans sic fuisse decifum sub die 11. Martij 1617.

5. Nullum posse contra prohibitionem sui Prælati ordinari, aut de illo conqueri, seu ab eo appellare eo quod illum ordinare noluit, resolu it Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resolut. 587. in 2. edit. alijs in 1. edit. decif. 693. & faciunt suprà dicta sess. 21. de reform. cap. 2. super illa verba, nisi illi, quos Episcopus indicauerit assumendos.

6. *Nullus præterea clericus peregrinus, &c.* Alienum subditum ad celebrandum, ac Sacramenta administranda admittendum non esse sine commendatitijs proprii Episcopi, tenent per hunc text. Henric. in sum. lib. 10. cap. 34. §. 6. in fine, Fr. Emman. quest. regular. tom. 2. quest. 121. art. 1. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 9. cap. 6. num. 1. Marc. Anton. Genuef. in praxi Archiep. Neapol. cap. 40. num. 1. Hieron. Roder. in compendio quest. regul. resolut. 25. num. 17. Ego ipse d. p. 2. alleg. 21. num. 1. in fine.

7. Denegandas non esse huiusmodi commendatitijs litteras ab Episcopo Sacerdotibus, & clericis, qui non habent beneficia in ritulum residuam requirunt, referunt decifum Armandar. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 63. Campan. d. rub. 9. cap. 6. num. 4. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 598. in 1. edit. alijs resolut. 524. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 21. num. 5.

8. Litteras commendatitijs, sine quibus ex hoc cap. clericus peregrinus ad diuina, & Sacramenta administranda admitti non debet, esse obtinendas

obtinendas ab eo, qui huiusmodi clerici ordinarius fuerit, asserit resoluturum Armendar. d. l. 7. de *Episcopis*, num. 56. quem refero ego ipse d. alleg. 21. num. 4.

9. Episcopum loci ordinarium prohibere posse ne Regulares in eorum Ecclesiis Sacerdotes seculares externos diuina officia celebrare permittant, nisi prius ab ipso Episcopo visis litteris commendatitiis ipsi Sacerdotes admissi fuerint, referunt decimum Armendar. in addit. ad recapit. legum Nauarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 55. Galet. in margarita cissum conscient. verbo *Missæ*, Nald. in summa eod. verbo, num. 35. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 635. in 2. edit. & in decis. curia Archiepiscop. Neapolit. decis. 198. part. 4. Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 12. c. 4. q. 16 resol. 3. p. 459. Ego ipse d. alleg. 21. num. 8.

10. Episcopum posse admittere Sacerdotes externos habentes litteras dimissorias suorum ordinariorum ad Sacramenta administranda, sicut poterat ad *Missæ* sacrificium, dummodo illi verè idonei sint, refert Armendar. d. l. 7. de *Episcopis*, num. 83.

11. Sacerdotes exteri seculares, qui absque licentia ordinarij celebrant in Ecclesiis Regulariū, incurrunt pœnas inflictas in Synodo diocesana, & Sacrificiæ, seu præfecti Ecclesiarum regularium adstringi possunt ad non permittendum celebrationem prædictam nisi exhibita licentia ordinarij, Sell. d. cap. 13. num. 28. vbi refert decimum in Neapolitana 17. Augusti 1630.

12. Clericum peregrinum posse sine litteris commendatitiis ad celebrandum admitti si faciat fidem de sua ordinatione, resoluunt Nauarr. consil. 1. sub num. 1. de celebr. *Missar.* Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. p. 1. decis. 150. si tamen huiusmodi commendatitiis litteras clericus peregrinus non habuerit, nec fidem fecerit, nullo iure esse suspensum, sed posse secluso scandalo celebrare, tenent Nauarr. in man. cap. 27. n. 153. & consil. 5. de celeb. *Missar.* in antiq. alijs consil. de cleric. peregr. Sayr. in floribus decis. sub illo tit. de celeb. *Missar.* decis. 5. Henricq. d. 5. 6. in commento litt. T. Valer. Reginald. in praxi fori penitens. lib. 29. num. 52. vers. tantopere, ego ipse d. alleg. 21. num. 3.

13. Clericum adscriptum seruitio alicuius Ecclesiæ non posse abesse inconsulto Episcopo, asserit Sell. d. cap. 13. num. 28. attestans sic fuisse resolutum in Tarracinen. 19. Februarij 1628.

14. Episcopum non posse ante ordinationem exigere ab ordinandis promissionem de inseruendo certæ Ecclesiæ, etiam post obtentum beneficium simplex residentiam non requirens, dicit Sell. d. cap. 13. n. 29. vbi refert decimum in Lauretana 15. Aprilis 1628.

sunt obtinendæ ab eo, qui huiusmodi clerici ordinarius fuerit.

9. Episcopus prohibere potest ne Regulares in eorum Ecclesiis Sacerdotes seculares externos diuina officia celebrare permittant.

10. Episcopus potest admittere Sacerdotes externos habentes litteras dimissorias suorum ordinariorum ad Sacramenta administranda.

12. Clericus peregrinus potest sine litteris commendatitiis ad celebrandum admitti si fidem faciat de sua ordinatione.

13. Clericum adscriptum seruitio alicuius Ecclesiæ non potest abesse inconsulto Episcopo.

14. Episcopus non potest ante ordinationem exigere ab ordinandis promissionem de inseruendo certæ Ecclesiæ.

Exercitia minorum Ordinum restitui debent assignatione facta fructuum simplicium beneficiorum, vel fabrica. Deficientibus tamen clericis calibatum coeulentibus sufficiantur coniugati monogami consurati, & induti clericaliter in Ecclesia.

CAPVT XVII.

1. **V**ide Franc. Léon. in thesaur. fori ecclesiast. p. 1. cap. 4. num. 19. Sell in select. canon. cap. 19. a num. 4.

2. Irregularis sic clericus exercet doctenter Ordinem, quem non habet.

2. *Non nisi per constitutos in distis Ordinibus exerceantur.*] Irregularem fieri clericum exercendo Ordinem, quem non habet, dummodo scienter, & ferè, & ex officio ministrèt, resoluunt Vgolin. de irregularit. cap. 37. Sayr. de censur. lib. 7. cap. 10. num. 1. Soar. tom. 5. disput. 11. sect. 3. num. 12. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 30. num. 191. vers. sexta. Bonacin. de censur. disp. 7. quest. 3. puncto 6. num. 1. quos refero ego ipse in collectan. ad cap. 1. num. 4. de clerico non ordin. ministr. vbi num. 6. quòd dicitur quis actum aliquem Ordinis exercere solemniter quando actus talis est vt ab alio non possit exerceri, quàm ab eo, qui talem Ordinem habet. Vnde Diaconum alba, & stola indutum aquam solemniter in Ecclesia ad fontem benedicentem esse irregularem, cum benedictio aquæ, & illius exorcismus spectet solum ad Ordinem sacerdotalem, tradunt Franc. Leo d. p. 1. cap. 6. num. 13. & Mari. Antonin. 2. ar. resol. lib. 3. resol. 16. num. 7. vers. secundus.

3. Ordo necessarius est ad filios spirituales multiplicandos.

3. *Nec ab hæreticis tanquam otiose, &c.*] Quòd Ordo necessarius sit ad filios spirituales multiplicandos ad Ecclesiæ regimen, docet Sayr. de Sacrament. in genere, lib. 6. cap. 4. quest. 1. vers. alia quatuor Sacramenta.

4. *Nec in posterum huiusmodi ministeria, &c.*] Vide Azor instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 18. quest. 23.

5. Bigamus excluditur à clericatu.

5. *Dummodo non bigami, &c.*] Bigamum excludi à clericatu pluribus citatis iuribus firmat Bellet. disquisit. clerical. part. 1. tit. de disciplina clericali, §. 6. num. 1. quem refero de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 49. num. 16.

6. Bigamus non potest consequi ecclesiastica beneficia.

6. Ac proinde non posse ecclesiastica consequi beneficia, tradunt Rebuff. de pacif. coeess. num. 194. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 5. num. 9. Auil. in similis tract. p. 7. disp. 8. dub. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 6. num. 1. & 2. Filliuc. tract. 41. de benef. cap. 5. num. 10.

7. Bigamus effectus bigamia interpretatiua, etiamsi antè constitutus esset in Ordine ostiarius, non potest mortua vxore dispensari per Episcopum vt in Ordine suscepto ministrare.

7. Bigamum effectum bigamia interpretatiua, etiamsi antè constitutus esset in Ordine ostiarius, non potest mortua vxore dispensari per Episcopum vt in Ordine suscepto ministrare, tenet Sell. in select. canon. cap. 19. num. 6. attestans sic fuisse decisum in Feretrana 13. Aprilis 1640.

8. Dispensare an & quòlo possit Episcopus in bigamia vera, vel interpretatiua.

8. Vtrum autem & quando possit Episcopus dispensare in bigamia vera, seu interpretatiua, egi latè de officio, & potestate Episcop. part. 2. alleg. 49.

Concilij Trid. Sess. XXIII. de Reform. Cap. XVIII. 307
alleg. 49. num. 22. cum seqq. & ibi citatis addo Aloyf. Ricc. in decis. curia
Archiep. Neapol. decis. 331. p. 4. vbi quid dicendum quoad beneficia sim-
plicita, Hieron. Roderic. in compendio quest. regular. resol. 16. à num. 12.
vbi ostendit an & quando Prælati Regulares possint dispensare cum
suis Religiosis bigamis.

De Collegio puerorum in singulis Cathedralibus instituendo.

C A P V T XVIII.

1. **V**ide Archiep. Bononien. siue *de Bononiensis Ecclesie administrat.*
p. 4. sub tit. de seminario pag. 255. cum seqq. Paul. Fusc. de visitat.
lib. 1. cap. 16. n. 8. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. §. 7. num. 68. cum
seqq. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo seminarium, Pialec. in simili praxi
p. 2. cap. 2. n. 5. pag. 112. & seq. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis.
484. in 1. edit. aliàs resol. 380. in 2. edit. & in decision. curia Archiep. Nea-
polit. p. 4. decis. 196. Monet. de distribut. quotid. p. 3. quest. 3. num. 13. cum
seqq. Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 1. tit. 18. ex num. 1. Sell. in sele-
ctis canonicis cap. 10. ex num. 5. metipsum de officio & potest. Episcopi p. 3.
alleg. 77.

1. Doctores de ma-
 teria cap. agentes.

2. *In hoc verò Collegio recipiamur, &c.]* Vide Paul. Fusc. *d. cap. 16.*
num. 14. Zerol. d. verbo seminarium §. 3. metipsum d. alleg. 77. num. 34. Et
de educatione puerorum multa tradit Lorin. in Acta Apostolorum c. 7.
vers. 12.

2. Pueri qui in semi-
 nario recipiendi.

3. *Pauperum autem filios, &c.]* Vide Zerol. *dict. verbo semina-*
rium §. 2.

3. Pauperum filij.

4. *Grammatices, cantus, &c.]* Vide Zerol. *d. verbo seminarium §. 4.*

5. *Cum consilio duorum Canonicorum, &c.]* Seminarij quatuor depu-
 ratos debet adhibere Episcopus in consilium pro tota temporali ad-
 ministracione seminarij, excepta exactione, quæ ad solum Episco-
 pum spectat, non tamen tenetur eorum sequi consilium, refert deci-
 sum Nicol. Garc. *de benefic. p. 12. cap. 2. num. 191. Aloyf. Ricc. d. resolut.*
380. num. 3.

5. Seminarij qua-
 tuor deputatos de-
 bet adhibere Epi-
 scopus in consilium
 pro tota temporali
 administracione.

6. Seminarij deputati, & alij officiales habent votum consultivum,
 non autem decisiuum, Aldan. *d. tit. 18. num. 2. vbi attestatur sic fuisse re-*
solutum sub die 11. Ianuarij 1610.

6. Seminarij depu-
 tati habent votum
 consultivum.

7. Consilium duorum Canonicorum deputatorum in erectione
 seminarij, licet Episcopus teneatur requirere, non tamen tenetur eo-
 rum consilium sequi, vt refert decisum Gonzal. *ad reg. 8. Cancel.*
glos. 46. num. 74.

7. Consilium duo-
 rum Canonicorum
 deputatorum in ere-
 ctione seminarij non
 tenetur Episcopus
 sequi.

8. Seminarij deputati electio sufficit fieri per clerum ciuitatis, &
 potest Episcopus erigere plura seminaria in illis locis, quæ non fue-
 runt taxata, vt per Aldan. *d. tit. 18. num. 3. vbi asserit ita decisum in Lu-*
cana 19. Nouembris 1616.

8. Electio deputati
 seminarij sufficit
 fieri per clerum ci-
 uitatis.

9. Canonici duo ab Episcopo eligendi pro seminarij regulis & statutis constituendis, lucrantur distributiones dum ex hac causa abint.

9. Hos duos Canonicos ab Episcopo eligendos ad consilium in constituendis regulis, ac statutis seminarij Clericorum si quando ea de causa sine fraude tempore diuinorum officiorum eos abesse simul cum Episcopo contingat, priuandos non esse quotidianis distributionibus tanquam abintentes propter Ecclesiæ utilitatem ex officio sibi attributo, resoluit Monet. *de distribut. quotid. p. 2. quæst. 8. num. 17.*

10. Canonici electi ad seminarij administrationem perpetuo illam habere debent, nec remoueri possunt, nisi ex legitima, & iusta causa, refert decimus Galet. *in margaria casuum consciens. verbo Canonicus pag. 30. col. 1. Ego ipse d. alleg. 77. n. 31.*

10. Canonicos electos ad seminarij administrationem perpetuo illam habere debent, nec remoueri possunt, nisi ex legitima, & iusta causa, refert decimus Galet. *in margaria casuum consciens. verbo Canonicus pag. 30. col. 1. Ego ipse d. alleg. 77. n. 31.*

11. Vnio facta seminario absque consilio eorum quos hic iubentur adluberi, non valet.

11. *Idem Episcopi cum consilio, &c.]* Vnionem factam seminario absque consilio eorum, quos iubet text. in præsentia adhiberi, non valere, resoluit Francisc. Leo *d. c. 16. n. 25.*

12. Vnio seminariorum nondum erecto fieri non potest.

12. Vnionem factam seminario nondum erecto fieri non posse, & ad hunc effectum requiri præparationem domus conductæ, vel emptæ, & introductionem puerorum, censuit Rot. *decis. 361. num. 3. cum seqq. p. 2. recent. & in vna Adiacen. beneficij. 15. Aprilis 1622. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, latè prosequuntur Aloys. Ricc. d. resol. 380. num. 1. Nicol. Garc. de benefic. p. 12. cap. 2. num. 193. cum seqq. & admittit Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 7. num. 68. qui licet num. 74. teneat quod cessante fraude vnio facta seminario nondum erecto valeat, quem sequitur Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 248. num. 71. & cap. 358. num. 5.* tamen ista sententia, vt aduertit Nicol. Garc. *d. cap. 2. num. 196. in fine*, est contra sententiam Rotæ, refero ego ipse *d. alleg. 77. n. 25.**

13. Episcopus debet primum ex sua, & Capituli mensa contribuere seminario, & postea cogere alios.

13. *Ex fructibus integris mensa Episcopalis, &c.]* Episcopum debere primum ex sua, & Capituli mensa contribuere seminario, & postea cogere alios ad contribuendum suo exemplo, teneo ego ipse *d. alleg. 77. num. 2.*

14. Abbas habens proprium seminarium, non debet cogi contribuere seminario Episcopi.

14. Seminario contribuere cogi non debet Abbas, qui in suo territorio, & iurisdictione prius seminarium proprium crexerat, & prouisum retinebat, ita Sell. *d. cap. 10. num. 7.* vbi asserit decisum sub die 30. Martij 1594.

15. Seminarij in contributione prius detrahendum est totum id, quod ex causa oneris perpetui, puta quarta fructuum, quæ soluitur Cameræ Apostol. & similitum, soluendum est, vt per Sell. *d. cap. 10. num. 8.* vbi dicit ita fuisse resolutum in Caen. 17. Nouembris 1629.

15. In contributione seminarij prius detrahendum est totum id, quod ex causa oneris perpetui, puta quarta fructuum, quæ soluitur Cameræ Apostol. & similitum, soluendum est, vt per Sell. *d. cap. 10. num. 8.* vbi dicit ita fuisse resolutum in Caen. 17. Nouembris 1629.

16. Seminarij contributo anticipatè soluenda est.

16. Contributio seminarij anticipatè soluenda est de quadrimestri in quadrimestre, vt per Sell. *d. c. 10. n. 9.* vbi refert decisum per S. Cong. Episcoporum & Regul. sub die 8. Martij 1588.

17. A contributione seminarij nullus excipitur.

17. A contributione seminarij nullus est exemptus, nisi qui nominatim à Concilio excipiuntur itavt Cardinales etiam cogi possint ad contribuendum seminario de fructibus beneficiorum, quæ habent in diocesi in qua est seminarium, Sell. *d. c. 10. n. 11.* vbi tenet sic fuisse resolutum sub die 11. Ianuarij 1601.

18. *Præbendarum.*] Seminario nihil soluitur de distributionibus quotidianis à præbendis distinctis, ita Zerol. in *praxi Episcop.* p. 1. verbo *distributiones* §. 5. Gonzal. ad reg. 8. *Cancel.* §. 7. *proæm.* num. 170. cum seqq. Monet. de *distribut. quotidian.* p. 3. §. 9. num. 14. Ego ipse d. alleg. 77. num. 13. Sell. d. c. 10. n. 12. ubi refert in vna Lucana §. Iulij 1628. ad 2. portionem non detrahi ex distributionibus quotidianis pro constructione, & sustentatione seminarij.

19. Nec de illis, quæ in incerto, vt in elemosynis piorum, & similibus consistunt, prout refert decisum Piafec. in *praxi Episcop.* p. 2. c. 2. n. 5. in fine. Et sic nec de emolumentis prouenientibus, & legatis relictis pro celebratione Missarum, ex Sell. d. cap. 10. n. 14. ubi asserit ita resolutum in Cauen. 17. Nouembris 1629.

20. *Et hospitalium.*] Hospitalia data in titulum, vel administrationem, si habeant beneficia annexa, vel redditus, aut prouentus ecclesiasticos, pro seminario contribuere teneri referunt decisum Zerol. p. 1. verbo *hospitale*, vers. *decimum dubium*, Aloyf. Ricc. in *decis. curia Archiep. Neapol. decis.* 196. num. 6. 7. & 8. p. 4. Ego ipse d. alleg. 77. num. 6.

21. Sed non procedere in hospitalibus, quæ administrantur à laicis, & in quibus sunt bona laicorum, quæ data non sunt in titulum, commendam, seu administrationem, refert decisum Armendar. in *addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 2. de hospital.* num. 13. ubi num. 15. etiam testatur resolutum hospitale vnius diocesis habens beneficium annexum, quod est alterius diocesis, teneri contribuere pro rata fructuum beneficij annexi seminario, quod est in diocesi, in qua situm est beneficium, de quo latè Fusc. d. *capis.* 16. num. 10.

22. *Et beneficiorum quorumcumque*, &c.] Seminario contribuere debent beneficia in diocesi existentia, licet habeant bona in alia diocesi, Aldan. d. tit. 18. num. 16. ubi dicit ita resolutum in Caputaquen. 23. Iunij 1586.

23. Seminario contribuere tenentur beneficiati beneficiorum collationis Monachorum si intra fines diocesis sint, Aldan. d. loco num. 17. ubi affirmat decisum in Caputaquen. 4. Febr. 1593.

24. Cardinales etiam Commendatarij tenentur contribuere seminario pro Abbatibus, & beneficiis eorum, iuxta taxam ab Episcopo & deputatis factam, ita Aldan. *dist. titul.* 18. numer. 5. ubi refert decisum in Tudertina 15. Aprilis 1628. & priùs in Adriem 3. Decembris 1612.

25. Clerici tamen Camere Apost. exempti sunt à contributione seminarij ratione beneficiorum quæ obtinent, ita Aldan. ubi *suprà*, referens sic decisum per S. Congr. Episcop. in Maceraten. 12. Maij, & in Perusina 17. eiusdem 1604.

26. *Vel confraternitatum.*] Confraternitates, quas nonnulli vocant *Scholas*, coguntur contribuere seminario pro his, quæ habent de bonis Ecclesiarum, & intuitu bonorum ecclesiasticorum, Sell.

18. Seminario nihil soluitur de distributionibus quotid.

19. Seminario nihil soluitur de incertis, & de legatis pro celebratione Missarum.

20. Hospitalia data in titulo si habeant beneficia annexa, vel redditus ecclesiasticos pro seminario contribuere tenentur.

21. Non procedit in hospitalibus in quibus sunt bona laicorum.

25. Clerici Camere Apost. exempti sunt à contributione seminarij.

26. Confraternitates coguntur contribuere seminario pro his, quæ habent de bonis Ecclesiarum.

d. cap. 10. n. 15. vbi ait ita resolutum sub die 11. Ianuarij 1601. quamvis intra Regularium Ecclesias existant, si redditus habeant ecclesiasticos, teneri seminario contribuere, refero decisum ego ipse *d. alleg. 77. num. 10.* Et ideo quæ nulla habent beneficia ecclesiastica annexa, aut proventus ecclesiasticos, non debent contribuere, licet alij redditus habeant, quia pro sustentatione seminarij nihil potest detrahi ex redditibus Confraternitatum, & hospitalium, nisi nomine beneficiorum annexorum, *Sell. d. cap. 10. num. 16.* vbi asserit resolutum in Lucana 5. Iulij 1628. ad 3. 4. & 5. Et Episcopus potest pro contributione seminarij taxare bona Confraternitatum, quatenus sint ecclesiastica, ex *Sell. citato loco*, vbi asserit resolutum in Signina 18. Novembris 1628.

27. Et omnium monasteriorum, non tamen Mendicantium. Vide Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 2. q. 45. art. 2. & q. 66. n. 3.*

28. Seminario contribuere tenentur Ecclesiæ seculares, quæ non sunt de mensa monasteriorum.

28. Seminario contribuere tenentur Ecclesiæ seculares, quæ non sunt de mensa monasteriorum, tamen si ad eorum institutionem, & collationem pertineant, ex *Aldan. d. tit. 18. num. 6.* vbi dicit decisum in Caputaq. 23. Ianuarij 1583. & 4. Februarij 1591.

29. Portio debita seminario ratione beneficiorum exigi potest post unionem eiusdem beneficii factam Regularibus, qui Mendicantium privilegiis gaudent.

29. Portio debita seminario ratione beneficiorum exigi potest post unionem eiusdem beneficii factam Regularibus, qui Mendicantium privilegiis gaudent, *Sell. d. cap. 10. num. 18.* vbi asserit resolutum sub die 21. Iulij 1629.

30. Fratres Mendicantes ex redditibus beneficiorum monasterii annexorum seminario contribuere debent.

30. Fratres Mendicantes ex redditibus beneficiorum monasterii annexorum seminario contribuere debent, nec obest quod prætendant se exemptos, quia videlicet in illis lectiones Grammaticæ, & conscientiæ casuum pro audiendis confessionibus quotidie habeantur, quia non sunt ob id exempta, sed tantum eius impensæ habendam est rationem, quæ contra Concil. fieri solebat pro salariis horum lectorum, & ea tanquam æs alienum detrahenda, tenetur tamen ex reliquo ad contributionem seminario ad ratam, ita *Sell. d. cap. 10. num. 19.*

31. Monasteria illa, quæ ad seminarium sui Ordinis contribuant, de eo quod superest, contribuere tenentur, etiam seminario.

31. Monasteria illa, quæ ad seminarium sui Ordinis contribuant, de eo quod superest contribuere tenentur, etiam seminario Episcopi, *Sell. d. cap. 10. num. 19.* vbi refert decisum in Monasterien. 7. Sept. 1630.

32. Moniales non coguntur contribuere aliquam subventionem seminario si beneficia non habeant unita.

32. Moniales non coguntur contribuere aliquam subventionem seminario, si beneficia non habeant unita, *Sell. d. c. 10. n. 19.* vbi asserit fuisse decisum in Hieracen. de anno 1593.

33. Mendicantium nomine qui veniant dixi latè in tract. de appellatione verborum utriusque iuris signif. appell. 233.

34. Fratribus S. Ioannis Hierosol. dumtaxat exceptis. Refert Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 8. n. 53.

35. Fratres S. Ioannis Hierosol. siue eorum vicarij in Parochialibus Religioni prædictæ unitis, & ab ea dependentibus non tenentur, neque compelli possunt ad contributionem seminarij, neque ad solutionem Cathedralici Synodatici, siue charitativi subsidij, *Sell. d. c. 10. n. 20.* vbi testatur sic fuisse resolutum in Augustana 4. Decembris. 1630.

35. Fratres S. Ioannis Hierosol. siue eorum vicarij in Parochialibus Religioni prædictæ unitis, & ab ea dependentibus non tenentur, neque compelli possunt ad contributionem seminarij, neque ad solutionem Cathedralici Synodatici, siue charitativi subsidij, *Sell. d. c. 10. n. 20.* vbi testatur sic fuisse resolutum in Augustana 4. Decembris. 1630.

36. Omnes

36. Omnes enim & singulæ personæ in beneficiis S. Ioannis Hierosolymitani quomodolibet existentes à seminarij clericorum contributione in qualibet ciuitate iuxta sacri Concilij decretum erecti, seu erigendi eximuntur per Bullam Gregorij XIII. incip. *Quo magis*, sub die 23. Martij 1580. relatum inter priuilegia Religionis pag. 57.

37. Beneficia aliquos simplicia, &c.] Beneficia simplicia, cuiuscumque dignitatis fuerint, & qualitatibus, possunt seminario vniri, vt commodè regi valeat, sine tamen præiudicio obtinentium, etiamsi essent affecta, aut in curia effectum sortirentur, resoluit Fusc. d. cap. 16. num. 9.

38. Non posse ramen simplicia beneficia ad collationem inferiorum spectantia, neque Canonicatus, neque beneficia iurispatronatus etiam ecclesiastici, neque beneficia Sedi Apostolicæ reservata post illorum vacationem, neque præterea vacantia in mense reservato per Episcopum seminario vniri, referunt decisum Molfes. in *summa Theolog. moral. tract. 6. cap. 14. n. 62.* Franc. Leo in *thesauro furi eccles. p. 2. cap. 16. num. 23.*

39. Verùm vnio facta seminario omnium beneficiorum simplicium non valet, vt referunt decisum Aloys. Ricc. in *praxi rerum furi eccles. decis. 492. & 710. in 1. edit. aliàs resol. 383. n. 4. & resol. 610. num. 10. in 2. edit. Molfes. d. cap. 14. num. 60. Ego ipse d. alleg. 77. num. 29.*

40. Seminario vniri non possunt Collegiatarum Canonicatus, quamuis ex consuetudine non obligent ad residentiam, quia Concil. in præfenti non loquitur de his beneficiis simplicibus, Sell. d. cap. 10. num. 21. vbi refert sic fuisse decisum per S. Congr. Episcop. in Aquilana 27. Martij 1590.

41. Beneficia iurispatronatus etiam ecclesiastici, necnon pertinentia ad provisionem inferiorum, residentiam requirunt Regularia, & quæ commendata sunt, seu monasteriis vnita, aut annexa, vniri non possunt, vt refert decisum Nicol. Garc. de *benefic. part. 12. cap. 2. num. 210.*

42. Beneficia simplicia, quæ per mortem vacant, possunt vniri per Episcopum seminario, licet essent reservata, vel affecta, nisi ramen alia beneficia, quæ iam vacassent in mense suo, scilicet Episcopi prædicti, & quorum collatio ad ipsum spectabat, non seminario vnisset, sed aliis contulisset, vel eandem vnionem factam non continuò enuntiasset; etenim si beneficia in suis mensibus vacantia non vnuerit, nec vacantia in mensibus reservatis vnire poterit, cùm fraus in hoc censeatur, vt refert decisum Nicol. Garc. d. cap. 1. num. 104.

43. Beneficia regularia siue dentur in titulum, siue in Commendam, non possunt seminario vniri; secus verò si statum mutauerint, Sell. d. cap. 10. num. 23. vbi asserit resolutum in Caputaquen. 26. Iulij 1586.

44. Seminario debita portio ratione beneficiorum exigi potest post vnionem eiusdem beneficii factam Regularibus, qui mendicantium priuilegijs gaudent, Sell. d. cap. 10. num. 25. vbi sic refert decisum sub die 21. Iulij 1629.

36. Seminarij à contributione eximuntur omnes, & singulæ personæ in beneficiis S. Ioannis Hierosol. existentes.

37. Beneficia simplicia, cuiuscumque dignitatis fuerint, & qualitatibus, possunt seminario vniri.

38. Beneficia simplicia quæ non possunt seminario vniri.

39. Vnio facta seminario omnium beneficiorum simplicium non valet.

40. Seminario vniri non possunt Collegiatarum Canonicatus, quamuis ex consuetudine non obligent ad residentiam.

41. Beneficia iurispatronatus etiam ecclesiastici, necnon pertinentia ad provisionem inferiorum non possunt seminario vniri.

42. Beneficia simplicia, quæ per mortem vacant possunt vniri per Episcopum seminario licet essent reservata, seu affecta.

43. Beneficia Regularia non possunt seminario vniri.

44. Seminario debita portio ratione beneficiorum exigi potest post vnionem eiusdem beneficii factam Regularibus, qui mendicantium priuilegijs gaudent.

45. Etiam si

45. Beneficia litigiosa vniri non possunt seminario.

46. Vniones beneficiorum referuatorum factæ seminario validæ sunt, dummodo fierent ante ipsorum vacationem.

48. Vnio facta seminario de beneficio referuato est nulla.

49. Beneficia quæ iam vacauerant in mense referuato, vel quæ aliâ sunt indubitanter referuata, non potest Episcopus vnire seminario.

50. Beneficia si Episcopus seruata forma Concilij seminario vnuerit ante eius vacationem etiam in mense referuato, vnio debet effectum sortiri.

51. Cardinalis Episcopus habens indultum potest ante vacationem vnire seminario beneficiâ, quod obtinet familiaris Papæ defuncti.

53. Beneficia prima vacatura per resignationem simplicem, non autem per conditionalem in fauorem certæ personæ, vnire potest Episcopus.

45. *Etiamsi beneficia sunt referuata.*] Non tamen concedit facultatem vniendi litigiosa, quia aliud est beneficium referuatum, aliud litigiosum, vt per Nicol. Garc. *de benef. p. 1. cap. 5. num. 155.* in puncto Rot. in Corduben. prætimonij 13. Ianuarij 1623. coram bonæ mem. Patriarcha Manzanedo.

46. Vniones beneficiorum referuatorum validæ sunt, modò factæ fuerint ante ipsorum vacationem, seruata forma à Concil. Trident. præscripta, vt refert decisum Nicol. Garc. *de benef. p. 12. cap. 2. num. 102.* Vnde beneficia de tempore vnionis referuata prohibitum fuit in antea vniri seminario, ex Aldan. *d. tit. 18. num. 25.* vbi dicit fuisse decisum in Corduben. 19. Decembris 1620. validam fuisse vnionem factam de anno 1598. seminario de quibusdam prætimoniis, quæ obtinebat familiaris Papæ, & alius continuus commensalis Cardinalis Quirogæ.

47. Seminario vniri non possunt beneficia obtenta ab Episcopo Oritano tempore suæ promotionis tanquam Sedi Apost. referuata, Viuian. post suam praxim iurispatron. in fine, *decis. 48.* vbi asserit sic resolutum sub die 24. Augusti 1619.

48. Vnionem factam seminario de beneficio referuato esse nullam censuit Rot. in Assisien. beneficij 11. Maij 1607. coram bonæ mem. Card. Marquemont, refert Nicol. Garc. *in addit. ad suum tract. de benef. p. 12. cap. 2. num. 105.* vbi *num. 126.* dicit decisum non posse etiam ante vacationem vniri seminario beneficia, quæ obtinent personæ, quæ ob familiaritatem Cardinalium, vel aliam rationem tales sint vt quocunque mense decedant, certum sit ea fore affecta Sedi Apost.

49. Beneficia, quæ iam vacauerant in mense referuato, vel quæ aliâ sunt indubitanter referuata, non potest Episcopus vnire seminario vigore huius decreti, eum id fiat in præiudiciu referuationum Apostol. vt refert decisum Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 7. num. 75.*

50. Beneficia simplicia si Episcopus seruata forma Concilij seminario vnuerit ante eius vacationem etiam in mense referuato, vnionem debere effectum sortiri, refert decisum Garc. *in addit. ad p. 12. cap. 2. num. 102.*

51. Cardinalem Episcopum habentem indultum posse non obstant decreto sanctæ mem. Clementis VIII. ante vacationem vnire seminario beneficium, quod obtinet familiaris Papæ defuncti, tenet Aldan. *d. tit. 18. num. 26.* affirmans sic fuisse decisum in Tudertina 15. Aprilis 1628.

52. *Nec per resignationem ipsorum, &c.*] Vide Flamin. *de resignat. benef. lib. 2. q. 9. num. 2. & lib. 10. q. 7. num. 17.*

53. Beneficia prima vacatura per resignationem simplicem, non autem per conditionalem, in fauorem certæ personæ vnire potest Episcopus vigore huius decreti, prout refert decisum Gonzal. *ad regul. 8. Cancel. gloss. 14. num. 10.*

54. *Sed pro personibus, &c.*] Vide Tiraq. *de iure patron. quæst. 70. n. 10.* Valasc. *de iure emphyt. q. 17. num. 7.*

55. Cùm

55. Cùm pensiones apponantur super fructibus, & redditibus beneficij, tenetur pensionarius pro rata pensionis soluere subsidium, & alia onera imposita respectu fructuum beneficij, ita resoluunt Nicol. Garc. *de benef. p. 1. cap. 5. num. 171.* Monet. *de decim. cap. 9. à num. 83.* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 8. cap. 9. g. 2.* Ego ipse *de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 77. num. 12.* Et habere locum siue seminaria erecta sint ante reservationem pensionum, siue post, dicit decimum Nicol. Garc. *in addit. ad d. num. 171.*

56. Titularis occasione contributionis per eum factæ seminario non potest detrahare ex pensione quam soluit, nisi pro rata pensionis, & ad eam rationem, qua ipse titularis contribuit, vt refert decimum idem Nicol. Garc. *in addit. ad d. num. 171.* & qualiter taxa imponenda ratione pensionis, *ibidem num. 176.*

57. Occasione seminarij potest taxa pro pensionibus detrahi, & exigi à titularibus, dummodo specialiter non sint exemptæ, quæ titulares retinebunt pro rata soluta, Sell. *d. cap. 10. num. 30.* vbi asserit sic fuisse resolutum in Lucana 5. Iulij 1628. ad 6.

58. Seminario taxam soluere recusantes potest Episcopus punire interdicens & alia grauiora iuris remedia adhibendo, Aldan. *d. tit. 18. num. 15.* vbi refert decimum in vna Mariscen.

59. Episcopus an possit auctoritate ordinaria vniones beneficiorum seminario factas dissoluere si postea illud redditus sufficientes acquisierit, quæstio est dubia, de qua Sell. *d. cap. 10. num. 32* vbi attestatur cùm proponeretur sub die 7. Iulij 1618. non fuisse resolutum.

60. *Quæ Scholastria dicuntur, non nisi Doctoribus, &c.* Scholastria conferenda est Doctoribus, vel Magistris, aut Licenratis in sacra Pagina, aut iure Canonico in quilibet Vniuersitate approbata, nec obstat quòd non esset ex illis, quæ essent in illa regione, in qua esset Scholastria, ita refert decimum Nicol. Garc. *de benef. p. 7. cap. 7. num. 35.* quem refert *de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 60. num. 62.*

61. Non comprehendit Scholastrias existentes in loco, in quo minimè erigendum est seminario, vt testatur resolutum Nicol. Garc. *in addit. ad d. num. 35.*

55. Pensionarius tenetur pro rata pensionis soluere subsidium, & alia onera imposita respectu fructuum beneficij.

56. Beneficiarius compellendus est pro pensione, quam soluit seminario contribuere, quamuis seminarium erectum esset post pensionis reservationem, Nicol. Garc. *in addit. ad summ. tract. de benef. p. 1. cap. 5. num. 171.*

57. Seminarij occasione potest taxa pro pensionibus detrahi, & exigi à titularibus.

58. Seminario taxam soluere recusantes potest Episcopus punire.

59. Episcopus an possit auctoritate ordinaria vniones beneficiorum seminario factas dissoluere.

60. Scholastria conferenda est Doctoribus, vel Magistris, aut Licenratis in sacra Pagina, aut iure Canonico.

61. Non comprehendit Scholastrias existentes in loco, in quo minimè erigendum est seminario.

SESSIO XXIV.

Doctrina de sacramento Matrimonij.

DE sacramento Matrimonij latè, sed non ex professo, tractarunt Cardin. Bellarm. *in suis controu. cathol.* vbi de matrim. Henric. *in sum. lib. 11. de matrim.* Viald. *in candel. aureo, tit. de matrim.* Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verbo Matrimonium*, Ioan. Franc. Leo *in thesauro fori eccles. p. 2. c. 19. de sponsal. & matrim.* Verac. *in speculo coniug.* Stephan. Quarant. *in summa Bullar. verbo Matrimonij impedimenta, & verbo Matrimoniales dispensationes,*

R 1

siones,

tiones, Matiens. tit. 1. lib. 5. noue recop. Valer. Reginald. in *praxi fori pœnit.* lib. 3. 1. de *matrim. sacramento*, Fernand. in *examine Theolog. moralis*, p. 3. c. 15. cum *segg.* Rebello de *obligat. iustitia*, p. 2. lib. 3. de *contractu matrim.* Ægid. de *Coninck de Sacrament.* tom. 2. disp. 2. 1. cum *segg.* Molfes. in *sum. Theologia moralis*, p. 1. tract. 4. cap. 5. cum *segg.* Vincent. Filliuc. in *quæst. moral. tract.* 10. de *sacrament. Matrim.* Paul. Laymann in *Theologia moral.*

2. Ex professo autem tractarunt, & integros tractatus edidere, videlicet de matrimonio, & sponsalibus, Ioan. à Capistrano *tom. 9. tractatum Doct.* fol. 77. Petrus de Ledesma, Thomas Sanchez, Ioannes Gutierrez, Martinus Bonacina, Basilius Pontius, & omnium nouissimè Gaspar Hurtado.

Matrimonij & sponsaliorum quotidianis materiis, Laurentius Nau-deuerus.

Matrimonio ab hæreticis contracto, & an dirimi possit à Papa, Thom. Campeg. *tom. 9. tract. Doctor.* fol. 113.

Matrimonij clandestinis irritandis, Iacobus Nauclantus, & Antonius Contius.

Matrimonij impedimentis, Basilius Pontius.

Matrimonij indissolubili vinculo, Gregorius de Valentia.

Matrimonij dissolutione, Iulius Sanazarius.

Matrimonij nullitate, Franciscus Antonius Oliuerius.

Matrimonialibus capitulis, seu de pactis nuptialibus, Ioannes Petrus Fontanella.

Matrimonij pactis, siue de ritu nuptiarum, Franciscus Molinus.

3. Declaratur hæc auctoritas circa institutionem matrimonij.

3. Hoc nunc os ex ossibus meis, &c.] Vide Pérez l. 1. in *glos. que es el paraiso*, pag. 20. tit. 1. lib. 5. ordin. Viuald. in *candel. aureo part. 1.* vbi de *matrim. num. 7.* Petr. de Ledesma de *matrim. quæst. 42. art. 2.* Henric. in *sum. lib. 11. de matrim. cap. 1. §. 3.* Vazq. de *matrim. disp. 1. cap. 20.* Sanch. de *matrim. lib. 2. disp. 4. num. 2. & disp. 13. num. 4.* Rebello de *obligation. iustitia*, part. 2. lib. 2. quæst. 3. à princip. Gutier. de *matrim. cap. 39. per tot.* Bonacin. in *simili tract. quæst. 2. puncto 2. num. 1.* Gaspar Hurtado *cod. tract. disp. 4. diff. 1. num. 3.*

4. Doctores de indissolubilitate matrimonij agentes.

4. Indissolubilèque nexum.] Vide Rebello. d. p. 2. lib. 2. quæst. 15. sect. 1. Ægid. de *Coninck de Sacrament.* tom. 2. disp. 26. dub. 1. conclus. 3. Gutier. d. tract. de *matrim. cap. 53. à princip.* Bonacin. d. quæst. 2. puncto 11. Vincent. Filliuc. in *quæst. moral. tract. 10. cap. 2.* Paul. Laymann in *Theologia moral. tract. 10. p. 3. cap. 6. à princip.* Gaspar Hurtado de *matrim. disp. 8. diff. 1. cum segg.*

5. Matrimonium ante legem gratiæ in lege naturæ, & veteri non fuisse propriè sacramentum.

5. Cum igitur matrimonium in lege Euangelica, &c.] Matrimonium ante legem gratiæ in lege naturæ & veteri non fuisse propriè Sacramentum gratiam conferens, docent Petr. de Ledesma in *sum. p. 1. de Sacram.* vbi de *sacram. Matrim. cap. 1. concl. 6.* Vazq. *disp. 2. cap. 3.* Rebello. d. lib. 2. quæst. 3. à num. 12. Henric. in *sum. lib. 11. cap. 2. §. 1. & in commento lit. F.* Ægid. de *Coninck d. tom. 2. disp. 24. concl. 2.* Sanch. de *matrim. lib. 2. disp. 7. n. 2.* Gutier. in *simili tract. cap. 42. à princip.* Paul. Laymann d. tract. 10. p. 1. c. 2. n. 1. Gaspar Hurtado de *matrim. disp. 3. diff. 20. num. 72.*

6. Contra

6. Contra Roffens. Castr. Catherin. & alios, quos refert & sequitur Petr. Sor. de instit. sacerdot. lect. 2. de matrim. existimantes ante legem gratiæ matrimonium fuisse propriè Sacramentum, & gratiam contulisse. De intellectu verò cap. gaudemus, de divor. ibi, cum Sacramentum coniugij apud fideles, & infideles existat, agunt Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 8. à princip. Basil. Pont. in simili tract. lib. 1. cap. 6. numer. 6. Antonin. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesiæ existent. lib. 2. cap. 1. num. 8. Ego ipse in collection. ad d. cap. gaudemus num. 3. cum seqq.

7. CANON I.] Vide Tertullian. in exhortat. ad castitatem cap. 5. vers. non matrimonio, Isidor. Hispalen. de officiis eccles. lib. 2. cap. 19. Magist. in 4. disp. 3. vbi Durand. quest. 1. Thom. Argent. art. 3. Iodoc. Cocci. in thesauro Catholico tom. 2. lib. 9. art. 2. Petz l. 1. glos. que es el paraíso pag. 20. tit. 1. lib. 5. ordin. Spin. in speculo testament. glos. 15. princ. num. 15. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 1. cap. 1. quas. 2. art. 4. vers. quod verò ad matrimonium, Valent. tom. 4. disp. 10. q. 1. puncto 5. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacram. matrim. cap. 1. concl. 1. & 19. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. differ. 18. num. 5. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 20. Gutier. eod. tract. cap. 42. Bonacin. in simili tract. q. 2. puncto 1. n. 2. Rebello de oblig. iustit. p. 2. lib. 2. q. 3. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 3. c. 1. à num. 2. Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 24. dub. 2. à n. 5. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. cap. 18. num. 1. & 7. Paul. Laymann in Theolog. moralis tract. 10. p. 1. cap. 2. n. 1. in princip. Gasp. Hurtado de matrimonio disp. 4. diffie. 1.

7. Matrimonium est verè, & propriè vñ ex septem legis Evangelicæ Sacramentis à Christo Domino institutum.

8. CANON II.] Vide Card. Bellarm. lib. 1. de matrim. cap. 11. propos. 2. Valent. tom. 4. disp. 10. q. 1. puncto 3. col. 3. vers. quinto, Hentric. in sum. lib. 2. cap. 6. §. 1. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 3. cap. 19. §. 1. num. 8. Sanch. de matrimonio lib. 7. disp. 80. Gutier. eod. tract. cap. 96. Bonac. in simili tract. q. 3. puncto 10. n. 3. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 3. q. fin. à num. 5. Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 26. dub. 2. num. 13. Ludou. de Sotomaior in Cantica cap. 6. in verba, sexaginta sunt Regine, pag. mibi 1091. Basil. Pont. de impediment. matrim. cap. 13. & in tract. de matrim. sacramento lib. 7. cap. 49. Paul. Laymann in sum. Theologia moralis tract. 10. p. 3. cap. 6. à num. 7. Gasp. Hurtado de matrim. disp. 19. diffie. 1. metipsum in collect. ad cap. gaudemus, de divor. n. 10. cum seqq.

8. Polygamia, seu pluralitas coniugum simul est illicita, & irrita iure diuino.

9. CANON III.] Vide Nauar. conf. 14. num. 8. de sponsal. in nouis, Couar. de sponsal. p. 2. cap. 6. §. 10. num. 2. Valent. p. 4. disp. 10. q. 5. puncto 3. vbi de impedimento cognationis. §. in aliis autem gradibus, Caiet. 2. 2. quas. 154. artic. 9. circa solut. ad 3. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 52. num. 6. & lib. 8. disp. 6. num. 11. cum seq. Gutier. eod. tract. cap. 98. n. 19. Molfes. in sum. Theolog. moral. tract. 4. cap. 10. num. 113. Paul. Laymann in Theolog. moralis tract. 10. p. 4. cap. 10. Gasp. Hurtado de matrim. disp. 17. diffie. 5.

9. Papa potest dispensare in aliquot gradibus ex prohibitis Levit. 18. quia non omnes obligant hodie in lege Evangelica.

10. CANON IV.] Vide Petr. Ledesma in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. matrim. cap. 10. conclus. 1. Rebello de obligat. iustit. p. 2.

10. Potestas statuendi impedimenta tam impedientis tantum, quam dirimentia est in Ecclesia.

lib. 3. q. 1. num. 1. *Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 32. num. 10.* Franc. Molin. *de ritu nupt.* lib. 1. comp. 19. num. 126. Cened. *pract. & canon. quest.* lib. 1. q. 39. n. 91. Bonacin. *de sacrament. matrim. q. 3. puncto 1. num. 2.* Fernandez *in examine Theolog. moralis p. 3. cap. 16. §. 1. num. 2.* Paul. Laymann *in Theologia morali tract. 10. p. 4. cap. 1.* Gasp. Hurtado *de matrimon. disp. 12. diff. 2.*

11. Matrimonij vinculum dissolui non potest propter hæresim, aut molestim cohabitationem, sed tantum ob id fieri potest diuortium, quoad thorum, & habitationem.

12. Matrimonium ratum non consummatur per solemnem Religionis professionem alterius coniugum dirimitur.

11. CANON V.] Vide Greg. Lop. l. 3. tit. 2. part. 4. Perez l. 1. tit. 1. lib. 5. ordin. pag. 10. Bonacin. *de sacrament. matrim. quest. 4. puncto 5. num. 25. vers. prima, & vers. sexta,* Hurtado *de matrimon. disput. 11. diff. 5. num. 18.* Paul. Laymann *in Theologia morali tract. 10. p. 3. cap. 7. num. 17.*

12. CANON VI.] Vide D. Barbof. p. 2. rub. ff. *solutio matrim. n. 73.* Sanch. *de matrim. lib. 2. disp. 18. num. 3.* Gutier. *cod. tract. cap. 5. à num. 1.* Rebell. *de obligat. instit. p. 2. lib. 3. quest. 4. à num. 1. & sect. 3.* Valer. Reginald. *in praxi seripenitent. lib. 31. num. 36.* *Ægid. de Coninck de Sacram. tom. 2. disp. 26. à num. 30.* Molfes. *in summ. Theolog. moralis tract. 4. cap. 6. num. 31.* Moner. *de commutat. ultim. volunt. cap. 4. num. 111.* Filliuc. *in quest. moralib. tom. 1. tract. 10. num. 60.* Paul. Laymann *in Theologia morali tract. 10. p. 3. cap. 6. num. 3.* Gasp. Hurtado *de matrimon. disp. 8. diff. 4.* Sell. *in select. canon. cap. 22. num. 8.* vbi refert decisum sub die 18. Nouembris 1618. matrimonium reputari ratum, & non consummatum ad effectum vt vnus ex contrahentibus alio contradicente possit ingredi Religionem si post illud contractum coram parochia, & testibus copula non intercessit, quamuis prius non semel etiam cum promissione de contrahendo fuissent fornicati.

13. Matrimonium ratum sola Ecclesiæ auctoritate per vota solemnia Religionis soluitur.

13. Sola Ecclesiæ auctoritate, quam per antiquissimam traditionem accepimus, introductum esse vt per vota solemnia Religionis soluitur matrimonium ratum, resoluunt Henric. Gandauenf. *quodlib. 5. quest. 35.* Medina lib. 5. *de sacrorum hominum continentia, cap. 86.* *Ægid. de Coninck d. tom. 2. disp. 26. dub. 3. concl. 4.* Lessi. *de instit. lib. 2. cap. 41. dub. 8. num. 69.* Paul. Laymann d. cap. 6. num. 3. Gasp. Hurtado *dicta disput. 8. diff. 4. num. 17.*

14. Contra Sor. in 4. dist. 27. quest. 1. art. 4. Sanch. *de matrim. lib. 2. disp. 19.* Basil. Pont. *in simili tract. lib. 9. cap. 5.* existimantes dissolui iure diuino.

15. Matrimonium ratum non dissoluitur per tria vota Societatis per biennium emissâ.

15. Matrimonium ratum non dissolui per tria vota Societatis per biennium emissâ, cum sint simplicia & non absolute perpetua ex parte admittentis illa, tradunt Henric. *in sum. lib. 11. cap. 8.* Vasq. 1. 2. disp. 165. cap. 10. Sanch. d. lib. 2. disp. 18. Gasp. Hurtado d. disp. 8. diff. 5. contra Basil. Pont. d. lib. 9. cap. 6.

16. Matrimonium ratum dissoluitur per professionem in Religione S. Ioannis Hierosolymitani.

16. Matrimonium ratum dissolui per professionem in Religione S. Ioannis Hierosolymitani, non ita in aliis Milirum Christi, Calatraux, Alcantaræ, S. Iacobi, & similibus non viuientium in claustro, resoluunt Nauar. *conf. 3. aliâs 2. in nouis, de conuers. coniug.* Henric. d. lib. 11. cap. 8. §. 6. Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 13. cap. 3. quest. 2.* D. Barbof. *in rub. ff. solutio matrim. p. 2. num. 82.* Iac. Sanch. *de matrimon. lib. 2. disp. 18. per tot.* Basil.

Basil. Pont. d. lib. 9. cap. 7. Gasp. Hurtado d. disp. 8. diff. 6. Ego ipse de appellatūa verbor. vtriusque inritū signif. appell. 233. num. 9.

17. CANON VII.] Vide Cou. de sponsal. p. 2. cap. 7. §. 6. num. 15. Nauar. in man. cap. 22. num. 21. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 3. cap. 16. §. 2. sect. 9. Rebell. de obligat. iustit. p. 2. lib. 2. quasi. 15. sect. 2. Molfes. in summ. Theolog. moralis tract. 4. cap. 14. à num. 14. Basil. Pont. de impediment. matrimon. cap. 21. in fine, Paul. Laymann in Theologia moral. tract. 10. p. 3. cap. 7. ex num. 7. Gasp. Hurtado de matrim. disp. 11. diff. 1. cum seqq.

18. Vel etiam innocentem, &c.] Vide Gutier. canon. lib. 1. cap. 25. n. 4. D. Barbof. d. p. 2. rub. ff. soluto matrim. num. 15. Sanch. de matrim. lib. 10. disp. 2. num. 2.

19. CANON VIII.] Vide Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 31. num. 313. vers. porro, Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 4. cap. 14. n. 14. cum seqq. Sanch. de matrim. lib. 10. disp. 15. n. 1. Gasp. Hurtado in simili tract. disp. 11. diff. 5. n. 17.

20. CANON IX.] Vide Card. Bellarm. lib. 2. de Monach. cap. 22. cum seqq. Iodoc. Cocc. tom. 2. thesaur. Catholici lib. 8. art. 6. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 83. lit. A. in princip. Henric. in sum. lib. 12. cap. 5. §. 2. lit. I. & §. 9. in princip. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. matrim. cap. 13. concl. 8. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 13. cap. 12. quest. 1. vers. quamquam, Molfes. in summ. Theolog. moral. tract. 4. cap. 9. num. 35. & 37. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 26. num. 1. Gutier. eod. tract. cap. 94. à n. 5. Fernand. in examine Theolog. moralis p. 3. c. 16. §. 1. sect. 3. vers. dico secundum, & sect. 8. Farin. in praxi crimin. p. 5. q. 138. num. 95. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 31. num. 110. Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 31. n. 66. Paul. Laymann in Theologia moralis tract. 10. p. 4. cap. 3. Bonacin. de matrim. q. 3. puncto 4. num. 2. Gasp. Hurtado in simili tract. disp. 15. & 16.

21. CANON X.] Vide Victor. de Sacrament. vbi de matrim. num. 246. Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 18. num. 2. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. cap. 19. §. 1. num. 2. Gutier. de matrim. cap. 4. num. 6.

22. CANON XI.] Vide Card. Bellarm. in controuerf. Cathol. tom. 2. lib. 1. de matrim. cap. 33. Marien. glos. 1. rub. tit. 1. num. 147. lib. 5. noue recopilat. Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 21. num. 9. Molfes. in summ. Theolog. moralis tract. 4. cap. 8. num. 73. Cened. ad Decretal. coll. 22. num. 1. in fine.

23. CANON XII.] Vide Zerol. in praxi p. 1. verbo Matrimonium §. 6. Mart. de iurisdic. p. 2. cap. 8. à princ. Molfes. in sum. Theolog. moral. tract. 4. c. 5. n. 26. in fine, & cap. 16. num. 12.

17. Matrimonij vinculum dissolui non potest propter adulterium alterius coniugum.

18. Innocens, qui causam adulterio nō dedit, non potest alteri coniuge viuente aliu matrimonium contrahere.

19. Coniuges postuli ob alias causas præter fornicationē ab altero quoad thorum, & cohabitationem separari.

20. Clerici in sacris Ordinibus constituti, vel Regulares castitatem solemniter professi non possunt matrimonium contrahere, cōtraidumque de facto inualidum est.

21. Melius ac beatius est manere in virginitate, aut calibatu, quam iungi in matrimonio.

22. Prohibitionem solemnitatis nuptiarum certis anni temporibus superstitionem esse dicentes, aut benedictionē, & alias ceremonias, quibus Ecclesia vtitur, damnautes, anathematizantur.

23. Causæ matrimoniales spectant ad iudices ecclesiasticos.

DE REFORMATIONE MATRIMONII

DE REFORMATIONE MATRIMONII

De modo celebrandi matrimonium ritè, & solemniter.

CAPVT I.

1. Doctores de materia cap. agentes.

VIDE Perez l.1. vers. quari etiam potest, tit. 1. lib. 5. ordin. pag. 27. cum seq. Menoch. conf. 398. Ceuall. commun. contra communes q. 604. Henriq. in sum. lib. 11. cap. 3. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 76. Segura Daualos in direct. indic. p. 2. cap. 15. & 16. Spin. in speculo testament. glos. 15. princ. Henriq. in sum. lib. 11. cap. 3. Petr. de Ledesma in tract. de matrim. cap. 45. Gutier. de inuament. confirm. p. 1. cap. 5. 1. & de matrim. cap. 55. cum seqq. Possenin. de officio Curati cap. 10. Rebell. de obligat. instit. p. 2. lib. 2. quest. 7. & lib. 4. in fine, Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. quest. 30. per tot. Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 15. §. 10. cum seqq. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. different. 11. Fernand. in examine Theolog. moralis p. 3. capit. 17. §. 2. & capit. 18. Vincent. Filliuc. in question. moral. tractat. 10. cap. 6. Bonacin. de matrim. quest. 2. Basil. Pont. eodem tractat. lib. 5. cap. 30. Gaspr. Hurtado in simili tract. disput. 5. diff. 3. cum seqq. Paul. Laymann in Theologia morali tract. 10. p. 2. cap. 4. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 32. & de officio, & potestate parochi p. 2. cap. 21.

2. Matrimonia, quæ sunt inuitis, & in-
fantis parentibus, va-
lida sunt.

2. Quæque sal:ò affirmantur matrimonia à filiisfam. &c.] Vide Cassan. in catalogo gloria mundi p. 10. confid. 36. Perez l. 1. prope fin. vers. constat autem ex prædicto Concil. pag. 36. tit. 1. lib. 5. ordin. Cardin. Bellarm. lib. 1. de matrim. cap. 19. & 20. Couar. de sponsal. p. 2. cap. 1. §. 8. num. 5. Sayr. in claus. regia lib. 7. cap. 5. num. 13. Cened. ad Decretal. collect. 58. n. 7. Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 14. n. 4. Gutier. canon. lib. 1. c. 20. num. 1. & 2. & in tract. de matrim. cap. 79. à princ. Rebell. d. lib. 2. q. 7. scil. 1. Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 4. cap. 7. à num. 15. Bonacin. de matrim. q. 4. puncto 17. num. 23. Melch. Phæbus Lusit. decis. 45. num. 10. cum seqq. tom. 1. Gaspr. Hurtado de matrim. disp. 6. diff. 10. in princip. vbi num. seq. post Sanch. Ægid. de Coninck & Valsq. resoluit filios posse licite parentibus inuitis matrimonium contrahere, subditque quamuis non sit contra reuerentiam parentibus debitam filios illis inuitis hoc, aut illud matrimonium contrahere, eis tamen inconsultis, seu non certioribus factis contrahere matrimonium aliquod esse gravem defectum irreuerentia, & peccatum mortale; nisi quando filij timent parentes iniuste impediuros matrimonium, aut quando adest alia rationabilis causa occultandi parentibus matrimonium.

3. Parentes non possunt liberos exheredare, nec eis dotem

3. Vnde parentes non posse liberos exheredare, neque eis dotem denegare eo quod contrahunt matrimonium ipsis inuitis, ac proinde esse

esse abrogatas leges civiles permittentes patri filios exheredare si sine eorum consensu nupserint, tenent Burg. de Pace *conf. 20. num. 8. Matienf. l. 2. glos. 4. per tot. tit. 1. lib. 5. noua recopil. Spin. in speculo testament. glos. 20. princip. ex num. 66. Molin. de primog. lib. 2. cap. 16. à princip. Mich. Salon. in 2. 2. quest. 5. de dominio art. 5. in 5. questio hæc in primis, Menoch. de arbit. casu 453. num. 8. & de presumpt. lib. 4. presumpt. 189. num. 55. & consil. 69. à num. 22. Gutier. præf. lib. 2. quest. 1. ex num. 2. Sord. de aliment. tit. 1. quest. 5. num. 17. Cened. ad Decretal. collect. 58. num. 8. Vazq. disp. 4. num. 24. Sanch. de matrim. lib. 4. disp. 24. Gaspar Hurtado in simili tract. disp. 6. difficulto. to. num. 35. in fine.*

4. Prout nec etiam statutum, seu legem municipalem prohibentem filiis matrimonium contrahere sine voluntate parentum valeat, nec penas ab eo impositas validas esse, sed iure Canonico abrogatas, concludunt Pichard. in princip. instit. de nupt. num. 6. & 11. & in princip. de inoffic. testam. num. 9. Matienf. d. glos. 4. num. 49. Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacrament. vbi de sacram. matrim. cap. 7. concl. 5. dub. unic. Franc. Viui. Neapol. decis. 523. num. 3. Ceual. commun. contra commun. q. 5. num. 2. & quest. 314. num. 3. D. Barbof. in l. 1. p. 4. num. 27. 32. & 35. ff. soluto matrim. Gutier. canon. lib. 1. cap. 20. num. 2. & lib. 2. quest. 1. & de matrim. cap. 80. à princip. Valdes. ad Xuar. l. 2. tit. de los casamientos. pag. mibi 50. Bapt. Costa de scientia, & ignorantia. cent. 2. disp. 40. num. 71. & reg. 11. Mart. de iurisdict. p. 4. cent. 1. casu 70. Bened. Ægid. in repet. l. Titia. p. 3. num. 30. cum seqq. ff. de condit. & demonst. rat. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. different. 7. num. 9. cum seqq. Mastrill. Sicilia decis. 163. Bernard. Graux. ad præf. Camera Imper. lib. 2. concl. 95. Et ex Patribus Societatis Iesv Henric. in sum. lib. 11. cap. 6. §. 1. littera C. Azor. institut. moral. p. 2. lib. 2. cap. 2. quest. 3. Molin. de iustitia, tract. 2. disp. 176. vers. dubium, Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 47. num. 12. Rebbe. d. p. 2. lib. 2. quest. 14. f. fin. Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 28. num. 48. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 19. n. 19. vers. quod verò attinet.

5. A proprio contrahentium parrocho.] Illum dici, in cuius parochia habitant contrahentes tempore matrimonij, existimant Aloyf. Rice. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 244. in 1. edit. aliàs resolut. 214. num. 1. in 1. edit. Bonacin. de matrim. quest. 2. puncto 8. num. 1. Gutier. eod. tract. cap. 64. num. 19.

6. Seu illum dici in cuius parochia contrahentes domicilium habent, vel cui principaliter incumbit cura animarum in loco domicilij, rectius videntur sentire Panorm. in cap. in nostra 11. de sepult. Fr. Emman. in summa tum. 1. cap. 219. num. 6. Spin. d. glos. 15. num. 41. Henric. d. lib. 11. cap. 3. §. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 76. num. 18. Piassec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 4. num. 32. Cened. præf. & canon. quest. lib. 1. quest. 30. n. 45. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. different. 11. num. 88. Hurtado de matrim. disp. 5. difficult. 6. num. 19. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 32. num. 59. vbi num. 64. cum Sanch. d. lib. 3. disp. 23. n. 14. aduerto non opus esse expectare ut maiori anni parte parochiani in parochia, vel diocesi habitent, sed statim ac animum habitandi maiori anni parte habentes, incipiunt

denegare quòd contrahit matrimonium ipso iuribus.

4. Statutum, seu lex municipalis prohibens filiis matrimonium contrahere sine voluntate parentum non valet.

5. Parochus proprius dicitur ille in cuius parochia habitant contrahentes tempore matrimonij.

6. Parochus proprius ille dicitur in cuius parochia contrahentes domicilium habent, vel cui principaliter incumbit cura animarum in loco domicilij.

incipiunt habitare, effici parochianos, de quo etiam Emman. Sà in aphorism. verbo matrimonium, num. 2. & verbo Parochus, num. 2. vers. ad matrimonium, Basil. Pont. de matrim. lib. 5. cap. 13. §. 1. num. 4. cum seqq. Ferentil. in annot. ad decis. 713. Buratti num. 15. Rot. in Toletana matrimonij 10. Decembris 1625. coram R.P.D. Merlino.

7. Fœmina transfrens se ad domum concubinarij intentione perpetuò cum illo manendi nò potest validè coram parcho suæ parochiæ contrahere matrimonium.

8. Parochus proprius ille dicitur in cuius parochia contrahentes domicilium habent, quamvis illud data opera habitare inceperint.

9. Matrimonium contractum coram parcho loci ubi contrahentes recreationis causa reperiuntur non valet.

10. Matrimonium contractum coram parcho loci ubi contrahens moratur tanquam Prætor, vel Medicus valet.

11. Matrimonium contractum coram parcho loci exilij impositi donec aliud statutum non esset, est validum.

12. Matrimonium contractum coram parcho loci ad quem ob parentum metum venerant, & in quo aliquantulum permorati erant, valet.

13. Parochus proprius dicitur habitatiois fœminæ quando ibi contrahitur, & parochus viri sufficit quando contrahitur in parochia habitatiois viri.

7. Vnde fœminam, quæ coram parcho suæ parochiæ contraxit matrimonium invalidum, sequè inde transtulit ad domum concubinarij intentione perpetuò cum illo manendi, non posse postea coram eodem parcho matrimonium de nouo validè celebrare, tenent Sanch. d. lib. 3. disp. 23. num. 15. Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. num. 3. vers. secundo, quos refert d. alleg. 32. num. 67. & de officio, & potest. parochi, cap. 21. num. 35.

8. Proprium parochum illum dici, in cuius parochia contrahentes domicilium habent, quamvis illud data opera habitare inceperint simulatè, & animo fraudandi proprios parochos, resoluunt Sanch. d. lib. 3. disp. 18. sub num. 29. vers. caterum, & disp. 25. sub num. 11. in fine, Guetier. de matrim. cap. 65. num. 11. Filliuc. in quest. moral. tract. 10. de Sacram. p. 1. cap. 6. num. 199. Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. num. 4. quos sequi videtur Rot. in d. Toletana matrimonij.

9. Matrimonium contractum coram parcho illius loci ubi contrahentes reperiuntur, non animo ibi domicilium constituendi, sed recreationis causâ, non valere, refert decifum Garc. de benefic. p. 5. cap. 7. num. 11. ad 4.

10. Matrimonium contractum coram parcho illius loci ubi contrahens moratur tanquam Prætor, iudex, seu medicus temporalis, validum esse, refert pariter decifum idem Garc. d. cap. 7. num. 11. ad 5.

11. Matrimonium contractum post quantum habitationis mensem à muliere coram parcho oppidi, ad quod à ciuitate in qua habitabat, ad scandala submouenda iussu Principis secularis translata fuerat, sub præcepto illic non discedendi, donec aliud statutum non esset, valere dicit Aldan. in compendio canon. resol. lib. 1. tit. 8. num. 10. ubi refert decifum sub die 26. Iunii 1621. per doctrinam Deciani in tract. crimin. lib. 4. cap. 16. num. 16. & aliorum, quos citat Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 23. quest. 1. & 3.

12. Validum fuisse matrimonium cuiusdam iuuenis cum meretrice, qui dubitauerat illud in propria ciuitate contrahere, adhibendo Concilij Trid. solemnitates, eo quod iuuenis parentes eis impedimentum de facili facturi erant, & propterea Romam venerunt, & coram testibus, & parcho in parochia in qua aliquantulum permorati erant, matrimonium contraxerunt per verba de præfenti, firmat Aldan. d. tit. 8. n. 12. attestans decifum in Senen. 17. Maij 1600.

13. Parochum proprium ad coniungendos aliquos matrimonio, qui sunt ex diuersis parochiis, esse, & sufficere habitationis fœminæ quando contrahitur in parochia habitatio vxoris, & sufficere parochum viri quando contrahitur in parochia habitatiois viri, resoluunt, decisumque referunt Nauarr. in man. cap. 25. num. 144. & consil. 3. sub tit. de clandest. de spons. num. 1. in nouis, Spin. d. gloss. 15. num. 47. Segura Daualos

Daualos d.p. 2. cap. 15. num. 47. Triuifan. *Venetia decif.* 23. n. 1. lib. 1. Sanch. d. lib. 3. disp. 19. Franc. Molin. d. *different.* 11. num. 89. Vgolin. de officio, & potest. *Epifcopi*, cap. 15. §. 10. num. 3. Armendar. in addit. ad *recop. legum Navarra*, lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. num. 15. & 17. Fernandez d. p. 3. cap. 18. §. 1. num. 11. Ferentil. in annot. ad d. decif. 713. Buratti num. 17. Ego ipse d. alleg. 32. num. 65. & d. cap. 21. num. 44.

14. Et fufficere parochum viri etiam in parochia mulieris, & e contra, quia Concil. in presenti videtur voluisse præsentiam parochi, & testium ad tollendam clandestinitatem, ad quod fufficit vnus parochus, siue viri, siue mulieris, refoluunt Salzed. ad Bernard. in *pract.* cap. 76. dub. 14. Caualcant. *decif.* 12. num. 21. p. 2. Spin. d. *glof.* 15. num. 41. Ceuall. d. *quest.* 604. num. 6. Henriq. d. lib. 11. cap. 3. §. 2. Franc. Leo in *thesauro fori eccles.* p. 2. cap. 9. num. 39. in fine, Zerol. in *praxi Epifcop.* p. 2. verbo parochus, §. 1. Armendar. d. l. 1. de matrim. num. 7. 13. 14 & 28. Sanch. d. lib. 3. disp. 19. ex num. 1. Rebello d. p. 2. lib. 2. q. 8. Paul. Comitot. *resp. moral.* lib. 1. q. 131. num. 2. Agid. de Coninck d. *disp.* 27. num. 19. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles.* decif. 244. in 1. edit. aliàs *refol.* 214. num. 1. in 2. edit. Gurier. d. c. 62. num. 4. Vgolin. d. cap. 15. §. 10. num. 3. Bonacin. d. *quest.* 2. puncto 8. n. 7. Paul. Laymann in *Theolog. moral.* lib. 5. tract. 10. p. 2. cap. 5. num. 3. Gaspar Hurtado de matrim. *disp.* 5. diff. 6 num. 10. Rota apud Farin. *decif.* 390. num. 6. p. 2. recent. Ego ipse d. alleg. 32. num. 98. & d. cap. 21. num. 45.

15. Parochos duos simul quoad hunc effectum posse reperiri, vbi scilicet quis dimidia anni parte in vna parochia, altera dimidia in alia habitat, refoluunt Nauarr. *conf.* 7. num. 3. de clandest. *desponsat.* in nouis, Sanch. d. lib. 3. disp. 24. Segura Daualos d. p. 2. cap. 15. num. 47. Franc. Molin. d. *different.* 11. num. 91. Gurier. d. cap. 61. num. 4. & cap. 64. num. 2. Bonacin. d. puncto 8. num. 5. Ferentil. in annotat. ad d. decif. 713. Buratti num. 14. Rota in Tolerano matrimonij 10. Decembris 1615. & in Neapolitana marrimonij 30. Martij 1629. coram R. P. D. Merlino. Ego ipse d. alleg. 32. num. 69. & d. cap. 21. num. 41. quibus locis aduerto quòd vbi inæqualitas habitationis datur, maioris temporis pars eum facit parochum, in quo habitatio fit.

16. Vnde parochum tiralem non esse proprium parochum quando rus vel recreationis causa habitat, aut ad paucos dies tantum incolitur, non autem maiore parte anni, refoluunt Nauarr. d. *conf.* 7. n. 2. Seraphin. *decif.* 605. Aloyf. Ricc. in d. *praxi refol.* 214. n. 2. Franc. Molin. d. *different.* 11. n. 90. Sanch. d. lib. 3. disp. 23. num. 12. Bellet. *disquisit. clerical.* p. 1. tit. de exempt. clericor. à statutis, §. 5. num. 8. cum seqq. Bonacin. d. q. 2. puncto 8. n. 3. verf. & seq. Ego ipse d. alleg. 32. num. 66. & d. cap. 21. num. 42.

17. Habitante in confinio duarum Ecclesiarum parochialium censeferi parochianum illius, in qua domus aditum magis frequentatum habet, tenet Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles.* decif. 313. in 1. edit. aliàs *refol.* 510. in 2. edit. quem refero d. alleg. 32. num. 71. & d. cap. 21. num. 43.

18. Publicè denuntietur, &c.] Denunciationes fieri debere à proprio contrahentium parochio, vel ab alio de eius licentia, ex hoc text. colligunt Fr. Emanan. in *sum. p. 1. cap.* 217. num. 6. Sanch. de *marrim.* lib. 3. disp. 6.

14. Parochus viri ad coniungēdos aliquos matrimonij fufficit in parochia mulieris, & e contra.

15. Parochi duo quoad matrimonij poffunt reperiri.

16. Parochus ruralis non est proprius parochus quando rus recreationis causa habitat.

17. Habitans in confinio duarum Ecclesiarum parochialium censeferi parochianus illius in qua domus aditū magis frequentatum habet.

18. Denunciationes fieri debet à proprio contrahentium parochio, vel ab alio de eius licentia.

19. Denunciations
sunt faciendæ in vtra-
que sponsi & sponsæ
parochia.

à num. 4. *Ægid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. diff. 27. dub. 5. num. 50. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 31. num. 225. Bonacin. de matrim. q. 2. puncto 6. num. 12. Ego ipse d. alleg. 32. num. 9. & d. cap. 21. n. 17.*

19. Vbi scilicet ambo contrahentes in vna, & eadem habitant paro-
chia, nam quando illi sunt diuersarum parochiarum, in vtraque sponsi
& sponsæ parochia denunciations esse faciendas, resoluunt Paul Fusc.
*de visitat. lib. 2. cap. 3. num. 21. Petr. Ledesma de matrim. q. 45. art. 5. puncto 3. & in summa p. 1. de sacrament. matrim. cap. 6. conclus. 7. vers. hâsse de aduer-
tir, Henriq. d. lib. 11. cap. 7. §. 1. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo matrimo-
nium, §. 5. Posseuin. de officio curati, cap. 10. num. 3. Sanch. d. lib. 3. diff. 6.
num. 4. Chamerot. de Sacrament. tract. 12. de matrim. dub. 17. vers. quindò,
Vgolin. de officio Episcopi, cap. 15. §. 11. num. 2. Rebello de obligat. iustit. p. 2.
lib. 2. quæst. 7. n. 10. vers. quoloco, Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 225. Ægid.
de Coninck d. tom. 2. diff. 27. num. 40. Aloyf. Ricc. in praxi auct. resol. 437.
Molfes. in summa Theologia moralis, tract. 4. cap. 8. num. 14. Basil. Pont. de
impediment. matrim. cap. 26. §. 4. in princip. Gurier. de matrim. cap. 56. n. 5.
Bonacin. d. quæst. 2. puncto 6. num. 10. Ego ipse d. alleg. 32. num. 11. vbi etiam
pluribus citatis Doctoribus aduerto quòd si contrahentes plura ha-
buerint domicilia, seu parochias, faciendæ sunt huiusmodi denuncia-
tiones in ea, in qua diutius habitant, & principaliores habent larem,
vel potius in ea, in qua verosimilius est sciri impedimenta.*

20. Vicarius genera-
lis non potest impe-
dire quod parochi
denunciations fac-
iant absque sua li-
centia.

20. Vicarium generale non posse impedire quòd parochi de-
nunciations faciant absque sua licentia, dixi de officio, & potest. parochi,
cap. 21. num. 16. addens sic fuisse decisum sub die 27. Maij 1617.

21. Denunciations
non sunt de substan-
tia.

21. Denunciations non esse de substantia, aut forma, earumque
omissione minime irritari matrimonium, tenent Nauarr. in man. cap. 2. 2.
num. 70. vers. tertio aduertendum, & conf. 17. num. 4. sub tit. de sponsal. in nouis,
Hippol. Riminald. conf. 691. n. 34. lib. 6. Salzed. ad Bernard. in pract. c. 7. 6.
verbo suspenditur ab officio, vers. ante omnia, Sarmient. select. lib. 1. c. 6. num. 7.
Perez l. 1. tit. 15. lib. 5. ordin. Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 3. num. 21. in med.
Viuall. in candel. aureo, tit. de matrim. num. 84. & 85. Spin. d. glos. 15. princip.
à n. 24. Segura Daualos d. p. 2. cap. 15. n. 36. & c. 16. n. 1. Matienf. in rub. tit. 1.
glos. 1. num. 34. lib. 5. noua recopil. Fr. Emman. in summa tom. 1. cap. 217. n. 2.
Henriq. in summa lib. 11. cap. 5. §. 1. Vega in summa lib. 3. cap. 166. Petr. de
Ledesma de matrim. quæst. 45. art. 5. puncto 2. dub. 1. conclus. 2. & in summa
p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. cap. 6. concl. 6. in fine, Gutier. de inram.
conformat. p. 1. cap. 51. num. 2. & canon. lib. 1. cap. 19. num. 12. & pract. lib. 2.
quæst. 4. num. 13. & in tract. de matrim. cap. 56. num. 2. & cap. 73. num. 1. Cha-
merot. de Sacram. tract. 12. de matrim. dub. 17. pag. 724. Stephan. Gratian.
discept. forens. cap. 83. num. 7. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 4. n. 29. Franc.
Leo in thesaur. fori eccles. p. 2. cap. 9. num. 45. Aloyf. Ricc. in praxi fori eccles.
decis. 257 in 1. edit. aliàs resol. 224. num. 6 in 2. edit. Vgolin. de officio & potest.
Episcopi, cap. 15. §. 11. num. 6 Sanch. de matrim. lib. 3. diff. 5. Rebello de obli-
gat. iustit. p. 2. lib. 2. quæst. 7. sect. 2. num. 8. Gasp. Hurtado in tract. de matri-
mon. disp. 5. difficile. 18 num. 58. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori
pœnit. lib. 31. num. 222. Ægid. de Coninck de Sacram. tom. 2. diff. 27. n. 49.

Mart.

Concilij Trid. Sess. XXIV. de reform. Matr. Cap. I. 323

Mart. de iurisdict. p. 4. casu 71. num. 11. cum seqq. Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. num. 2. & 3. Franc. Molin. d. differ. 11. num. 45. Campan. in dictionario iuris canon. rub. 11. cap. 13. n. 143. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 17. §. 2. num. 5. Molfes. in sum. Theolog. moral. tract. 4. cap. 9. num. 24. Bonacin. de matrimon. quest. 2. puncto 6. num. 6. Basil. Pont. in simili tract. lib. 5. capit. 30. numer. 2. Rot. apud Farin. decision. 390. num. 5. p. 1. recent. & in Vlixbonen. matrimonij 16. Februarij 1622. coram Patriarcha Manzanedo. Ego ipse d. alleg. 32. num. 1.

22. Contra Cephal. conf. 421. à n. 1. lib. 3. & Menoch. conf. 79. num. 70. & conf. 398. per tot. existimantes denunciationum omissionem matrimonium vitare.

23. Peccare tamen graviter parochum prætermisiss denunciationibus matrimonium celebrantem sine facultate, aut legitima causa, resolunt Spin. d. glof. 15. princ. num. 16. Chamerot. d. dub. 17. notab. 1. Petr. de Ledesma de matrim. quest. 45. art. 5. vers. sed aliud est dubium, & in sum. d. cap. 6. concl. 6. Ceuall. d. quest. 604. num. 85. Gutier. de iurament. confirm. p. 1. cap. 51. num. 29. & in tract. de matrim. cap. 56. num. 4. & cap. 57. num. 1. Aloyf. Ricc. d. resol. 224. num. 2. Agid. de Coninck d. disput. 27. num. 51. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 123. Sanch. d. lib. 3. disp. 5. num. 6. Molfes. d. tract. 4. cap. 9. num. 25. Fernandez d. p. 3. cap. 16. §. 2. num. 12. Bonacin. d. puncto 6. num. 8 & 9. Basil. Pont. de sacrament. matrim. lib. 5. cap. 30. num. 3. Armendar. d. l. 1. de matrim. n. 4. Vbi ait parochum prætermisiss denunciationibus matrimonium celebrantem ab ordinario severius puniendum. Ego ipse d. alleg. 32. n. 2. & d. c. 21. n. 25.

24. Parochum timore mortis matrimonio assistentem omisiss debitis denunciationibus non peccare, nisi id faciat in contemptum Clauium, post Sanch. tenet Galer. in margarita casuum conscient. verbo Parochus 4.

25. Parochum, qui omisiss denunciationibus sine licentia ordinarij aliquos desponsavit, incurrere pœnam triennalis suspensionis comminatam in cap. cum inhibicio §. sane, de clandest. desponsat. tenent Maiol. de irregul. lib. 3. c. 25. n. 17. Henriq. d. lib. 11. cap. 5. §. 6. Sahag. ad tit. de sponsal. n. 46. Sanch. lib. 2. disp. 48. n. 5. Bonacin. d. puncto 6. n. 3. Ego ipse d. alleg. 32. n. 7. & d. c. 21. n. 27.

26. Matrimonium enim clandestinum quoad incurrendas pœnas matrimoniis clandestinis appositas, dici quando propria auctoritate, & sic illicitè denunciations huiusmodi omittuntur, etiam si illud deinde fiat coram parochi, & testibus, tenent Henriq. d. lib. 11. c. 6. §. 2. lit. M. Petr. de Ledesma d. cap. 6. dub. 3. prope fin. Gutier. de matrim. cap. 55. num. 5. Sanch. lib. 2. disput. 1. Basil. Pont. de sacrament. matrim. lib. 5. c. 37. Agid. de Coninck d. tom. 2. disp. 18. num. 103. & disp. 27. n. 83. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. differ. 11. ex num. 40. Contra Petr. de Ledesma de matrim. q. 45. art. 5. Molin. de iustis. tract. 2. disp. 176. Hurtado d. disput. 5. diff. 22.

27. Tribus continuis diebus festinis.] Vide Chamer. d. dub. 17. vers.

S s 2 secundo,

23. Parochus sine facultate, aut legitima causa matrimonium celebrans prætermisiss denunciationibus peccat graviter.

24. Parochus timore mortis matrimonio assistens omisiss denunciationibus non peccat.

25. Parochus, qui omisiss denunciationibus sine licentia ordinarij aliquos desponsavit, incurrit pœnam triennalis suspensionis.

26. Matrimonium clandestinum dicitur quando illicitè denunciations omittuntur.

27. Denunciations sunt faciendæ tribus continuis diebus festinis.

28. Quæ sibi non succedant immediatè.

secundo, Sanch. d. lib. 3. disp. 6. n. 8. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 125. Bonacin. d. q. 2. puncto 6. n. 14. meripsum d. alleg. 32. n. 12. & d. c. 21. n. 19.

28. Et intelligi de festis, quæ sibi non succedunt immediatè, afferunt Segura Daulos d. p. 2. cap. 16. n. 20. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 2. 24. num. 4. in 2. edit. Ægid. de Coninck d. tom. 2. disp. 28. n. 47. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 3. c. 17. §. 2. num. 2. & 3. Vgolin. d. c. 15. §. 11. n. 4. & 5.

29. Contra Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 18. n. 60. Basil. Pont. de impediment. matrim. cap. 26. §. 4. in princ. existimantes procedere etiam si huiusmodi dies festi sibi succedant.

30. Parochus non debet inter unam & alteram denunciationem multos dies festos interponere.

30. Parochum non debere inter unam & alteram denunciationem multos dies festos interponere, ita ut ob magnum temporis interval- lum, seu moram fieri possit ut parochiani tardiores vadant ad deferenda impedimenta, & interim obliuiscantur præcedentium denunciationum, aiunt Sanch. d. disp. 6. n. 8. Gutier. d. cap. 56. n. 4. ad finem, Possuin. d. cap. 10. n. 4. & 5. Ægid. de Coninck d. disp. 27. dub. 5. n. 47. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 226. Bonacin. d. puncto 6. n. 15. Ego ipse d. alleg. 32. num. 13. & d. c. 21. n. 19. in fine.

31. Denunciations novas præmittere debet qui post primas peractas intra quatuor menses matrimonium non contrahit.

31. Illum, qui intra quatuor menses post peractas denunciations non contrahit matrimonium, non posse illud inire nisi novas denunciations præmittat, referunt decifum Rebell. de obligat. iustit. p. 2. lib. 4. in declarat. sect. 2. num. 8. Bonacin. quæst. 4. puncto 6. num. 1. vers. quarto.

32. Denunciations diebus ferialibus fieri non possunt etiam cum dispensatione Episcopi.

32. Diebus festiuis.] Ergo diebus ferialibus denunciations fieri non posse etiam cum dispensatione Episcopi, tenent Zerol. in praxi Episcopali, p. 1. verbo matrim. §. 4. Chamer. d. dub. 17. vers. 4. Vgolin. d. cap. 15. §. 11. n. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 83. n. 28. Sanch. d. lib. 3. disp. 6. n. 9. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 2. 24. n. 3. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 32. n. 14. & d. cap. 21. n. 20.

33. Denunciations quando; alio die quàm festo fieri possunt.

33. Denunciations tamen huiusmodi fieri posse alio die quàm festo, eo scilicet, quo ingens hominum multitudo ad Ecclesiam accedit, ut accidit quando insignis Concinator concionem habiturus est, vel est dies festus vocationis illius Ecclesie, etiam si non sit de præcepto, nisi usque ad meridiem, tradunt Sanch. d. disp. 6. n. 9. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 227. Gutier. de matrim. c. 56. n. 8. Bonacin. d. q. 2. puncto 6. n. 18. & 19. Possuin. d. c. 10. n. 12. Ego ipse d. alleg. 32. n. 15. & d. c. 21. n. 20. Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 18. n. 61. in fine, ubi intelligit, si id sit consuetudine introductum.

34. Denunciations quando extra Ecclesiam, & Missarum solemnia fieri possunt.

34. In Ecclesia.] Extra Ecclesiam, & Missarum solemnia denunciations validè fieri posse si magnus populi concursus, & locus aprus sit, ut ad multorum notitiam petueniat, resoluunt Valer. Reginald. d. lib. 3. num. 227. Gutier. d. c. 56. num. 7. Bonacin. d. q. 2. puncto 6. num. 17. Basil. Pont. de impediment. matrim. c. 26. §. 4. in princ. & in nouissimo tract. de sacram. matrim. lib. 5. cap. 30. num. 6. Ego ipse d. alleg. 32. num. 16. & d. cap. 21. n. 21. ubi n. 22. pono formulam, qua in his denunciationibus uti debet parochus.

35. Quibus

35. *Quibus denunciationibus factis, &c.*] Parochum non debere ad celebrationem matrimonij procedere statim atque denunciations tres factæ erunt, sed trium, vel duorum saltem dierum spatium interire, ut liceat unicuique de impedimentis cogitare, eaque aperire, nisi temporis angustia prematur, siue instantis Adventus tempore, siue Quadragesimæ, dicitur d. cap. 21. n. 23.

36. *Si nullum legitimum opponatur impedimentum.*] Denunciationum vi, qui novit aliquod impedimentum inter volentes contrahere, etiam si occultum sit, & illud probare non possit, sub peccato mortali teneri denunciare tradunt Chamer. d. dub. 27. vers. septimo, & vers. nono, Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 228. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 11. num. 21. & 27. & de matrim. c. 59. Sanch. lib. 3. disp. 13. n. 2. Aegid. de Coninec d. disp. 27. dub. 7. n. 61. Bonacin. d. q. 2. puncto 6. n. 20. Ego ipse d. alleg. 3. i. n. 25. Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 21.

37. Cognoscentem aliquod impedimentum, vel occultum, aut sub secreto, ita ut solus ipse noverit, præcipue si nascitur ex infamia, aut peccato, non teneri detegere, sicut nec teneri impedimenta denunciare cum gravi suo incommodo, vel aliorum scandalo, tenent Chamer. ubi proxime, Bonacin. d. puncto 6. num. 20. Basil. Pont. de impediment. matrim. cap. 26. §. 4. vers. denique. Hurtado d. diff. 21. n. 75. vers. id autem.

38. *In facie Ecclesiæ.*] Non impedire hæc verba quin domi matrimonium celebrari possit, in tantum quod ordinarius prohibere non potest quin matrimonia domi celebrentur celebrata Concilij forma, sed cum maxime deceat ut in Ecclesiâ celebrentur, debere id horari, non præcipere, referunt decisum Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 9. num. 48. Poisseu. de officio Curati cap. 10. num. 15. Sanch. d. lib. 3. disp. 15. num. 20. Valer. Regin. d. lib. 3. n. 241. Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 26. §. 2. vers. tertio, Rebello d. p. 2. lib. 2. q. 7. num. 11. Ego ipse d. cap. 21. n. 29.

39. *Uiro, & muliere interrogatis.*] Parochum teneri contrahentes interrogare de mutuo consensu, verum scilicet formina velit ducere virum, & vir forminam, asserunt Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 175. Aegid. de Coninec d. disput. 27. dub. 5. num. 74. Gutier. d. c. 69. ad finem, Bonacin. de matrim. quest. 1. puncto 8. num. 40. Filliuc. d. tract. 10. n. 223. Ego ipse d. alleg. 3. i. n. 68. & d. c. 21. n. 87.

40. Alias si omittat, grauius peccare resoluit Basil. Pont. d. cap. 26. §. 2. vers. ex quibus, condit. 6. nisi certus esset de mutuo illorum consensu, tunc enim omissionem huius interrogationis esse tantummodo peccatum veniale, resoluit Bonacin. d. n. 40.

41. *Et eorum mutuo consensu intellecto.*] Quibus nam signis sufficienter exprimi possit consensus ad matrimonium requisitus? Vide Petr. de Ledesina in summ. p. 1. de Sacrament. ubi de sacrament. matrimon. capit. 8. Rebello d. lib. 2. question. 10. Gutier. d. tractat. de matrim. capit. 46. Gaspar. Hurtado in simili tractat. disput. 3. diff. 2. cum seqq.

35. Parochus non debet ad celebrationem matrimonij devenire nisi post tria vel duorum dierum spatium ab ultima denunciatione.

36. Denunciationum vi qui teneantur denunciare.

38. Matrimonium domi celebrari potest.

39. Parochus tenetur contrahentes interrogare de mutuo consensu.

40. Parochus omittens contrahentes interrogare de mutuo consensu grauius peccat.

41. Consensus ad matrimonium requisitus quibus signis exprimi possit.

41. Matrimonij ad valorem non requiritur quòd consensus actualis sit simul tempore.

41. Ad valorem contractus matrimonij non requiri quòd consensus actualis vtriusque sit simul tempore, idest, vnus statim post alterum, resoluunt Mai. *in dist. 27. quest. 1.* Nauar. *in man. c. 22. n. 80.* Ægid. de Coninck *d. disp. 24. dub. 7.* existimantes nullam temporis distantiam inter consensum actualem vnus, & inter consensum actualem alterius, quamuis maximam, obflare valori contractus matrimonij, dum prior consensus petmaneat saltem habitualiter, Sor. *in 4. dist. 27. quest. 1. art. 3.* Cou. *de sponsal. p. 2. cap. 4. in princ.* Henriq. *d. lib. 11. cap. 3.* Barthol. Ledesma *de matrim. dub. 17.* Sanch. *de matrim. lib. 2. disp. 32.* Basil. Pont. *in simili tract. lib. 2. cap. 16.* tenentes requiri quòd non sit magna distantia inter consensum actualem vnus, & consensum actualem alterius, quia post magnam distantiam non remanet, nec durat moraliter consensus prior, ac proinde ex priori consensu multum distante à posteriori, & ex posteriori non potest actu fieri contractus matrimonij, qui ex consensu vtriusque essentialiter coalescit. Discrepant tamen illi Doctores in taxanda distantia, quæ valori matrimonij obstat, quia Sor. existimat distantiam septennij obstat, Henriq. distantiam biennij, Ledesma distantiam vnus anni; Sanch. verò taxationem distantie obstantis remittit arbitrio prudentis, attentis peculiaribus circumstantiis.

43. Matrimonium nullum ex defectu consensus vnus vt reualidetur sufficit, quod ille, cui deficit consensus verus, solum de nouo consentiat.

43. Vtrum autem ad reualidandum contractum matrimonij nullum, quia vni deficit consensus verus, aut legitimus, sufficiat quòd iste renouet consensum absque eo quod alter, qui verè, & legitime consensit, iterum de nouo consentiat? Sufficere, quòd ille, cui deficit consensus verus, aut legitimus, de nouo consentiat, absque eo quòd alter iterum de nouo consentiat, affirmant Nauar. *d. cap. 22. num. 80.* Henriq. *d. lib. 11. cap. 10.* Sanch. *d. lib. 2. disp. 32.* Ægid. de Coninck *d. disp. 24. dub. 10.*

44. At non sufficere, quòd ille, cui deficit consensus verus, aut legitimus, de nouo consentiat, sed necessarium esse quòd vterque de nouo consentiat, tenent Barthol. Ledesma *de matrim. dub. 19.* Paul. Comitol. *respons. moral. lib. 1. quest. 120.* Basil. Pont. *de sacrament. matrim. lib. 4. cap. 24.* Gaspar. Hurtado *in simili tract. disp. 3. diff. 9.*

45. Matrimonij ad validitatem non requiritur vt parochus vtriusque verus.

45. Ego vos in matrimonium coniungo, &c.] Ad matrimonij validitatem minimè requiri vt parochus, vel alius Sacerdos assistens vtriusque in eius celebratione his verbis, tenent Perez l. 1. *vers. prater ea necessarium est. sit. 1. lib. 5. ordin. pag. 39.* Petr. Ledesma *de matrim. q. 43. art. 1. dub. 4. concl. fin. & quest. 45. art. 5. puncto 3. ante primum dub. concl. 2. & in sum. p. 1. de sacrament. vbi de sacram. matrim. cap. 1. concl. 15. in fine,* Henriq. *d. lib. 11. c. 2. §. 7.* Segura Daualos *d. p. 2. c. 15. n. 52.* Sanch. *d. lib. 3. disp. 38. n. 4.* Franc. Leo *in thesauro fori eccles. p. 2. c. 9. n. 36.* Cenall. *d. q. 604. n. 53.* Franc. Molin. *d. differ. 11. n. 125.* Basil. Pont. *de impedim. matrim. c. 16. §. 2. vers. ex quibus, condit. 7.* Valer. Reginald. *d. lib. 31. n. 175.* Ægid. de Coninck *d. disp. 27. dub. 4. n. 45.* Sayr *in floribus decis. sub tit. de sponsal. decis. 61.* Cened. *d. lib. 1. quest. 30. n. 38.* Filliuc. *d. tract. 10. num. 221.* Gutier. *d. cap. 69. n. 3.* Campan. *in diuersis iuris Canon. rub. 1. n. 50.* Bonacin. *d. q. 2. puncto 8. n. 39.* vbi

vbi etiam quod parochus tenetur ex præcepto Concil. d. cap. i. vti prædictis verbis, vel saltem aliis, iuxta ritum, & consuetudinem patriæ, refero ego ipse d. alleg. 32. num. 169. & d. cap. 21. num. 88.

46. Et istorum verborum omissionem esse peccatum mortale cum violetur Concilij præceptum, resoluunt Salzed. d. cap. 76. lib. B. vers. secundo, Henriq. d. lib. 11. cap. 2. §. 1. Rebello d. lib. 2. g. 7. sect. 1. num. 4.

46. Sed illorū omis-
sio est peccatum
mortale.

47. Contra Sanch. lib. 8. disp. 38. num. 7. Ægid. de Coninck d. dub. 4. num. 45. Gutier. d. cap. 69. num. 16. Bonacin. d. puncto 8. num. 39. vers. rogabis, existimantes esse tantum peccatum veniale.

48. Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, &c.] Cum probabiliter timetur impediendum malitiosè matrimonium si trina monitio, vel vna tantum præcedat, parochus, & testibus præsentibus celebrati posse matrimonium, dummodo postea ante consummationē denunciations fiant, nisi ordinarius, cuius id prudentiæ committit Concil. aliter iudicet, debere fieri, ex hoc loco colligunt Perez l. 1. tit. 15. lib. 8. ordin. pag. 284. Menoch. conf. 69. Gutier. canon. lib. 1. cap. 19. & in tract. de matrim. cap. 37. n. 3. Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra, lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. num. 21. & 35. Franc. Molin. d. different. 11. num. 52. cum seqq. Sanch. lib. 3. disp. 9. Ægid. de Coninck d. disp. 27. num. 52. Gaspar Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 19. num. 65.

48. Matrimonium cum
probabiliter timetur
malitiosè impediend-
um quomodo de-
nunciations omitti
possint.

49. Nullo tamen modo posse parochum, quoties timetur malitiosè matrimonium impediendum, huiusmodi denunciations omittere, vt fiant antequā consummetur, nisi dispensatio difficillimè obtineri possit, tradunt Nauarr. conf. 1. sub tit. de clandest. despons. in vtraque edit. Henriq. d. lib. 11. cap. 5. §. 5. Menoch. conf. 69. num. 61. Sanch. lib. 3. disp. 7. num. 17. Ægid. de Coninck d. disp. 27. n. 53. Mari. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. fin. casu 4. Ego ipse d. alleg. 32. num. 20. & d. cap. 51. num. 24.

49. Parochus quando
possit denunciatio-
nes omittere.

50. Veluti si tale periculum & adeo vrgens necessitas premat vt non sit locus adeundi ordinarium pro dispensatione obtinenda, veluti si vrgcat necessitas instantis mortis pro accipienda in coniugem concubina ad satisfaciendum famæ, aut filios legitimos relinquendum, vel oporteat ad nubendum viro inæquali, qui aliter discedit, & voluntatem mutabit, nam his casibus posse parochum absque facultate Episcopi, quæ commodè non potest haberi, celebrare matrimonium omittis denunciationibus, illas faciendo post contractum matrimonium, tenent Henriq. d. §. 5. Sanch. d. lib. 3. disp. 10. à num. 25. Gutier. de matrim. cap. 56. num. 3. & cap. 57. num. 6. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 224. & n. 236. Basil. Pont. d. cap. 26 §. 4. vers. sunt tamen, Bonacin. d. puncto 6. num. 7. vers. dixi il secondo, Polscuin d. cap. 10. num. 11. Fernandez d. p. 3. cap. 17. §. 2. n. 12. Ego ipse d. alleg. 32. num. 53. & d. cap. 21. num. 24.

51. Matrimonium malitiosè, &c.] Arbitraria pœna puniendum esse illum, qui falsa impedimenta denunciat, vt matrimonium impediatur per cap. cum inhibito. §. fin. de clandest. despons. tenent Menoch. de arbitr. casu 453. num. 2. Vgolin. de officio. & potest. Episcopi, cap. 15. §. 11. num. 6.

51. Pœna arbitraria
puniendus est ille,
qui falsa impedimēta
denunciat, vt ma-
trimonium impediatur.

52. Deinde ante illius consummationem denunciationes, &c.] Matrimonium contractum non præmissis denunciationibus esse validum, quamuis

52. Matrimonium
contractum non præ-
missis denunciationibus

uis

bus est validū quamvis ordinarius recuset dare licentiam quod fiant pōt. tenet Sell. in *select. can. cap. 18. n. 19. vbi refert ita fuisse decifum in Mediolanen. 23. Februarij 1630.*

53. Ordinarius ex causa sibi bene visa potest dispensare, vt omittantur omnes denunciations, vel aliqua illarum.

54. Dispensare in denunciationibus potest ordinarius vnus ex contrahentibus quando sunt diuersarum diocesium.

55. Episcopus potest alteri delegare facultatem dispensandi in denunciationibus.

56. Vicarius generalis Episcopi ex vi sui officij potest dispensare, vt denunciations postponantur, vel omnino omittantur.

uis ordinarius recuset dare licentiam quod fiant pōt. tenet Sell. in *select. can. cap. 18. n. 19. vbi refert ita fuisse decifum in Mediolanen. 23. Februarij 1630.*

53. *Nisi ordinarius ipse, &c.]* Vide Salzed. d. c. 76. vers. *dispensat. lit. D. Menoch. conf. 453. num. 5. Henric. d. lib. 11. cap. 5. §. 5. Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacrament. vbi de sacram. matrim. cap. 6. concl. 7. Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 9. num. 51. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 60. à num. 3. Posseu. de officio curati, cap. 10. num. 2. Sanch. lib. 3. disp. 7. num. 4. cum segg. Valer. Reginald. d. lib. 31. a n. 232. Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 26. §. 4. vers. debent. Franc. Molin. d. differ. 11. num. § 8. Campan. in diuersiuris canon. rub. 6. c. 3. num. 42. Gaspar Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 19. in princ. Ego ipse d. alleg. 32. num. 27.*

54. Quando contrahentes sunt diuersarum diocesium, ordinarium vtriusque posse in denunciationibus dispensare, & pro vtroque contrahente sufficere dispensationem vnus, quamvis matrimonium fiat in diocesi ordinarij alterius, quia verè fiet ab ordinario, tradunt Sanch. d. disp. 7. num. 7. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 232. vers. secundo, Aegid. de Coninck d. disp. 27. dub. 6. num. 54. vers. nota quando, Gutier. de matrim. cap. 46. num. 10. ad fin. Bonacin. d. quest. 2. puncto 6. num. 7. vers. sed modò, Gaspar Hurtado d. disp. 5. diff. 19. n. 64. vers. addidimus. Ego ipse d. alleg. 32. num. 35.

55. Et hanc facultatem dispensandi in denunciationibus posse Episcopum alteri delegare, resoluunt Rebuff. in praxi benefic. tit. de forma vicariatus, num. 155. Spin. d. glos. 16. princip. num. 29. post Soar. de Pace, & Petr. Ledesm. Ceual. d. quest. 604. n. 93 & 99. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 235. in princip. Aegid. de Coninck d. disp. 27. num. 55. concl. 3. Gutier. de matrim. cap. 56. num. 13. Bonaciu. d. quest. 2. puncto 6. num. 7. vers. secundo. Ego ipse d. alleg. 32. num. 36.

56. Vicarium generalem Episcopi ex vi sui officij posse dispensare vt denunciations postponantur, vel vt omnino omittantur, quia venit appellatione ordinarij, tenent Salzed. d. cap. 76. litt. D. vers. sed dubium, Caualecan. decif. 19. num. 17. p. 1. Segura Daualos d. p. 2. cap. 16. num. 2. & 3. Sbroz de officio vicarij, lib. 2. quest. 201. num. 1. & seg. & quest. 41. num. 28. & 29. Fr. Emman. in summa tom. 1. cap. 217. num. 4. Petr. de Ledesma etiam in summa p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. cap. 6. concl. 7. dub. 1. Flores de Mena var. lib. 3. quest. 24. num. 26. Gutier. canon. lib. 1. cap. 19. num. 13. & de matrim. cap. 56. num. 11. Erasim. à Cochier de iurisdic. ordin. in exemplis, p. 1. quest. 1. num. 10. Lazar. de monitor. sect. 1. q. 6. num. 4. Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 26. §. 4. vers. debent, & de sacram. matrim. lib. 5. c. 30. Ceual. d. q. 604. n. 92. ad fin. Sahag ad tit. de sponsal. n. 53. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 159. in 1. edit. aliàs 226. in 2. edit. Sanch. d. lib. 3. disp. 7. n. 9. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 233. Aegid. de Coninck d. disp. 27. n. 55. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 83. n. 10. cum segg. Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 8. n. 54. Molfes. in sum. Theolog. moralis, tract. 4. cap. 8. n. 20. vbi n. 22. limitat in vicario foraneo Episcopi, Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum, p. 1. n. 216. Gaspar Hurtado d. disp. 5. diff. 19. num. 63.

57. Contra

57. Contra Cephal. *consil.* 421. num. 72. cum seq. vol. 3. Menoch. de ar-
rhar. casu 4 § 3. num. 5. & *conf.* 69. num. 55. cum seq. Spin. in *speculo testamen-*
t. *glos.* 15. princip. num. 29. Henric. d. lib. 11. cap. 3. §. 5. Soar. de Pace in *pract.*
tom. 2. prelud. 3. in fine. Anton. Gom. in *explicat. Bullæ Cruciatæ*, cap. 4. n. 19.
& 21. Franc. Molin. d. *diff.* 11. num. 64. cum multis seqq. exilimantes vi-
carium generalem Episcopi non posse ex vi sui officij denunciations
huiusmodi remittere.

58. Et hanc facultatem dispensandi in his denunciationibus posse
vicarium generalem Episcopi specialiter, non tamen generaliter dele-
gare, tenent Sanch. d. *diff.* 7. num. 21. Bonacin. d. q. 2. puncto 6. num. 7. *vers.*
secundo. Ego ipse d. *alleg.* 32. num. 37.

59. Iurisdictionem Episcopalem habentes, nullique diocesano sub-
ditos posse huiusmodi denunciations remittere, quia ordinarij appel-
latione veniunt, resoluunt Nauarr. *conf.* 5. sub tit. de *sponsalib.* in 1. edit. alias
consil. 2. sub tit. de *clandest. desponsat.* in 2. edit. Henric. d. lib. 11. cap. 5. §. 5.
Fr. Emman. in *sum.* p. 1. cap. 217. num. 4. Sahagun ad tit. de *sponsalib.* num. 53.
Gaspar Hurtado de *matrim.* d. *diff.* 5. *diffic.* 19. num. 63. in *med.* Ego ipse d. *al-*
legat. 32. num. 30.

60. Abbates igitur, qui ordinarij sunt, & habent iurisdictionem Epi-
scopalem, posse has denunciations remittere, tenent Sayr. in *floribus*
decis. sub tit. de *sponsalib.* decis. 9. Sanch. d. lib. 3. *diff.* 7. num. 4. Flores de Mena
var. lib. 3. q. 24. num. 23. Stephan. Gratian. d. cap. 83. num. 15. Franc. Molin.
d. *diff.* 11. n. 60. Molfes in *sum. Theolog. mor. tract.* 4. cap. 8. n. 21. Gaspar
Hurtado d. num. 63. *prope fin.* Ego ipse d. *alleg.* 32. num. 31.

61. Habentes Abbatias, aut alias dignitates in commendam, quibus
annexa est iurisdictioni Episcopalis, has denunciations sine speciali con-
cessionem Apost. remittere non posse, referunt decisum Franc. Leo in *the-*
sauro fori eccles. p. 2. cap. 9. num. 55. Armendar. in *addit. ad recap. legum Na-*
varra. lib. 4. tit. 15. l. 1. de *matrim.* num. 22. Gaspar Hurtado d. num. 63. in *fine*.
Garc. de *benefic.* p. 5. cap. 8. num. 56.

62. Contra Petr. de Ledesma in *summa* p. 1. de *Sacram.* vbi de *matrim.*
cap. 6. concl. 7. dub. 1. *vers.* *sequesse lo secundo*. Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. glos.* 5.
§. 8. num. 28. quos sequutus fui d. *alleg.* 32. num. 32.

63. Vicarium S. Ioannis Hierosolymitani posse huiusmodi denun-
ciationes remittere, tenent Molfes d. *tract.* 4. cap. 8. num. 21. in *fine*. Basil
Pont. de *impediment. matrim.* cap. 6. §. 4. *vers.* *debent*. Ego ipse d. *alleg.* 32.
num. 33. in *fine*.

64. Magistrum scholæ Salmanticen. respectu scholasticorum, qui
in matricula descripti sunt, posse huiusmodi denunciations remittere,
tenent Fr. Emman. d. cap. 217. num. 4. Sanch. d. *diff.* 7. num. 4. Gutier. de *ma-*
trim. cap. 56. num. 9. Ego ipse d. *alleg.* 32. num. 33. in *princip.*

65. Archiepiscopum in alterius etiam diocessani Antistitis Epi-
scopatu denunciations remittere non posse, resoluit Franc. Molin. d. *diff.*
11. num. 34. quem refero d. *alleg.* 32. num. 34.

66. Quod illius prudentia, & iudicio, &c.] Vide Henric. d. cap. 5. §. 5.
Gutier. de *matrim.* cap. 57. in *princ.* Bonacin. d. puncto 6. num. 7. *vers.* *dixi*, il 1.

58. Vicarius genera-
lis Episcopi potest
specialiter, non ta-
men generaliter de-
legare facultatem dis-
pensandi in denun-
ciationibus.

59. Iurisdictionem
Episcopalem habentes
nullique diocesa-
no subditi possunt de-
nunciations remitte-
re.

60. Abbates, qui ha-
bent iurisdictionem
Episcopalem possunt
denunciations rem-
ittere.

61. Abbatias, aut alias
dignitates in com-
mendam habentes
denunciations sine
speciali commissione
Apost. remittere non
possunt.

62. Vicarius S. Ioan-
nis Hierosolymitani
denunciations remitte-
re potest.

64. Magister scholæ
Salmanticen. respectu
scholasticorum de-
nunciations remitte-
re possunt.

65. Archiepiscopus
denunciations in al-
terius etiam diocesa-
ni Episcopatu remitte-
re non potest.

66. Ordinarij pruden-
tia, & iudicio relin-
quitur ad denuncia-
tiones omnes remit-
tendas.

Gasp. Hurtado de *matrim. disp. 5. diff. 20. à princip. vbi num. 67.* resolut esse iustas causas ad dispensandum vt omittæ denunciations ante matrimonium ob suspicionem prudentem quòd matrimonium malitiosè, seu iniustè impediatur, omittantur etiam post matrimonium, & nunquam fiant. additque præter causam dictæ suspensionis esse alias causas iustas ad dispensandum vt decunciations omittantur ante matrimonium, & fiant post illud contractum, immo etiam vt nec postea fiant, sed omnino omittantur adhuc quando non sunt omittæ ob dictam suspensionem, & citat Sanch. *d. lib. 3. disp. 9. Ægid. de Coninck d. disp. 27. dub. 6. Basil. Pont. in tract. de matrim. lib. 5. cap. 32.*

67. Ordinarius ex causis iustis potest in denunciationibus dispensare.

67. Ex causis igitur iustis posse ordinarius in denunciationibus dispensare, tenent Menoch. *conf. 69. num. 62. & 63. de arbitr. casu 453. num. 5.* Salzed. ad Bernard. in *pract. cap. 76. vers. dispensat*, Segura Daualos *d. p. 2. cap. 16. num. 17.* Fr. Emman. *d. cap. 2. 17. num. 3.* Soar. de Pace in *pract. tom. 2. prelud. 3. num. 11.* Spin. *d. glof. 15. princ. num. 18.* Henriq. *d. lib. 1. i. cap. 5. §. 5.* Antom. Gom. *super Bullam Cruciatæ, p. 4. quest. 4. num. 26.* Ceuall. *d. quest. 604. num. 103.* Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. decis. 258. in 1. edit. aliàs resol. 225. num. 1. in 2. edit.* Sanch. *d. lib. 3. disp. 8. num. 1.* Ægid. de Coninck *d. disp. 27. dub. 6. num. 55.* Gutier. *canon. lib. 1. cap. 19. num. 6. cum seqq. & de matrim. cap. 57. num. 1. & 2.* Bonacin. *d. q. 2. puncto 6. num. 7. vers. tertium dubium est*, Molfesl. in *summa Theolog. moralis, tract. 4. cap. 8. num. 24.* Nouar. in *singul. canon. concl. 77. à num. 4.* Gaspar Hurtado *d. disp. 5. diff. 20. num. 68. in princip.* Ego ipse *d. alleg. 32. num. 38.*

68. Ordinarius remittendo denunciations sine iusta & rationabili causa peccat mort.

68. In tantum quòd ordinarius remittendo dictas denunciations sine iusta & rationabili causa peccaret mortaliter, vt tradunt Spin. *d. glof. 15. princ. num. 28.* Soar. de Pace *d. prelud. 3. num. 11.* Aloyf. Ricc. *d. resol. 225. num. 2.*

69. Ordinarius ad dispensandum in denunciationibus sufficit si cognoscat extra iudicium causam dispensandi.

69. Non tamen necesse est vt ordinarius cognoscat iudicialiter causam dispensandi subesse, sed sufficere etiam si iouerit extra iudicium, tenent Sanch. *d. disp. 8. num. 4.* Gutier. *d. cap. 57. num. 2.* Bonacin. *loco proxime citato*, Aloyf. Ricc. *d. resol. 225. n. 1.* Gaspar Hurtado *d. disp. 5. diff. 20. num. 73.*

70. Cause iustæ ad dispensandum in denunciationibus quæ.

70. Iustas verò causas ad dispensandum in denunciationibus plures referunt Sot. in *4. dist. 28. q. 2. art. 3.* Syluest. in *summa verbo matrimonium 6. quest. 7.* Bottæ. de *Synodo Episcopi, p. 3. art. 1.* Fr. Ludou. Lop. in *instrucl. consient. p. 1. cap. 87.* Henriq. *d. lib. 11. cap. 16.* Zerol. in *praxi Episcop. p. 1. verbo matrimonium, §. 9.* Piafec. in *simili praxi p. 2. cap. 4. num. 30.* Petr. de Ledesina in *summa p. 1. de Sacramenti, vbi de sacram. matrim. cap. 6. concl. 6. verslo segundo*, Fernandez in *examine Theolog. moralis, part. 3. cap. 16. §. 2. num. 8.* Aloyf. Ricc. *d. resol. 225.* Franc. Molin. *de ritu nupt. lib. 2. different. 11. num. 50.* Vgolin. *de potest. Episcopi, cap. 50. num. 4.* Sanch. *d. lib. 3. disp. 9.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 83. num. 25. cum multis seqq.* Valer. Reginald. in *praxi fori penitens, lib. 31. num. 224.* Ægid. de Coninck *d. disp. 27. à num. 56.* Gutier. *de matrim. cap. 57. à num. 3.* Molfesl. *d. cap. 8. num. 24. cum sequent.* Bonacin. *d. quest. 2. puncto 6. num. 7. dub. 3.* Basil. Pont. *de impedim. matrim. cap. 26. §. 4. vers. sunt tamen*, Gaspar Hurtado *d. diff. 20. à n. 68.*

Ego

Ego ipse d. alleg. 32. à num. 40. usque ad num. 49. Et demum quæ sint iustæ causæ ad dispensandum in denunciationibus, ordinarij arbitrio relinquit tradunt Gutier. Canonis. lib. 1. cap. 19. num. 2. & cap. 20. num. 24. Menoch de arbitr. casu 453. num. 5. Franc. Molin. d. differ. 11. num. 50.

71. Disparitatem conditionis, ætatis, diuitiarum, & qualitatis esse causam dispensandi in denunciationibus vt omnino omittantur, tradunt Nauar. in man. cap. 22. num. 70. vers. aduertendum, Salzed. d. cap. 76. ad fin. vers. dispenset, Spui. d. glos. 15. princ. num. 28. & seq. Segura Daualos d. p. 2. cap. 16. num. 6. Vega in summ. lib. 3. casu 211. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Matrimonium §. 9. in fine, Sanch. d. diff. 9. num. 3. Stephan. Gratian. d. cap. 83. num. 25. Franc. Molin. d. differ. 11. num. 50. Aloyf. Ricc. d. resol. 225. vers. quinta, Molfes. d. cap. 8. num. 29. Nouar. in singul. canon. d. concl. 77. n. 5. Ego ipse d. alleg. 32. n. 46. Gaspar Hurtado d. diff. 20. num. 69. vers. quinta.

71. Disparitas conditionis, ætatis, diuitiarum, & qualitatis est causa dispensandi in denunciationibus vt omnino tollantur.

72. Articulus mortis in volente contrahere cum concubina vt legitime filios ex ea habitos, vel vt eam non relinquat inhonoratam, quamuis ex ea non genuerit filios, esse iustam causam dispensandi in denunciationibus vt postponantur, asserunt Sarmien. lib. 1. select. cap. 6. num. 7. Cou. de sponsal. p. 2. cap. 6. in initio, num. 12. in fine, Spin. d. glos. 15. princ. n. 25. Azuced. l. 1. n. 38. tit. 1. lib. 5. noua recopil. Fr. Emman. d. cap. 217. num. 2. concl. 1. Petr. de Ledesma d. concl. 6. vers. el tercero, Henricq. d. lib. 11. cap. 5. §. 5. Aloyf. Ricc. d. resol. 225. num. 3. vers. septima, Stephan. Gratian. d. c. 83. n. 26. Marc. Anton. Genuenf. in praxi Archiepiscop. Neapolis. c. 26. sub n. 2. Sanch. d. lib. 3. disp. 9. num. 19. Molfes. d. c. 8. num. 33. Nouar. d. concl. 77. num. 7. Ego ipse d. alleg. 32. num. 47. Gaspar Hurtado d. diff. 20. num. 68. in fine.

72. Articulus mortis in volente contrahere cum concubina, est iusta causa dispensandi in denunciationibus vt postponantur.

73. Verecundiam in diu habitis pro coniugibus esse iustam causam dispensandi in denunciationibus vt omnino omittantur, tenent Nauar. in man. cap. 16. num. 37. Gutier. de iuram. confirm. p. 1. cap. 51. num. 22. vers. & tenendo, Sanch. d. lib. 3. disp. 9. num. 5. Aloyf. Ricc. d. resol. 225. vers. quarta, Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 235. vers. prima, Ægid. de Coninck d. diff. 27. num. 50. vers. secundo sine infamia, Molfes. d. cap. 8. num. 28. Gaspar Hurtado d. diff. 20. num. 69. vers. quarta. Ego ipse d. alleg. 32. num. 40.

73. Verecundia in diu habitis pro coniugibus est iusta causa dispensandi in denunciationibus vt omnino omittantur.

Vicinitatem temporis, quo nuptiæ solemnes prohibentur, ita vt nequeant omnes denunciationes præmitti, esse iustam causam dispensandi in eis vt postponantur, resoluunt Zerol. d. verbo Matrimonium §. 9. in med. Ceuall. d. g. 604. num. 106. Marc. Anton. Genuenf. d. cap. 26. sub num. 3. Ægid. de Coninck d. disp. 27. num. 56. vers. quinto, Aloyf. Ricc. d. resol. 225. vers. sexta, Bonacin. d. q. 2. puncto 6. n. 7. vers. tertia, Vgolin. d. c. 60. n. 4. Molfes. d. c. 8. n. 31. Gaspar Hurtado d. diff. 20. n. 69. Ego ipse d. alleg. 32. n. 48.

Vicinitas temporis, quo nuptiæ solennes prohibentur, est iusta causa dispensandi in denunciationibus vt postponantur.

74. Matrimonium quando creditur iniuste impediendum, veluti per maleficia, aut parentum, seu aliorum fraudes esse iustam causam dispensandi in denunciationibus vt omnino omittantur, resoluunt

74. Matrimonium quando creditur iniuste impediendum potest dispensari in denunciationibus vt omittantur.

Franc. Molin. *d. differ.* 11. n. 51. Bonacin. *d. puncto* 6. n. 7. *vers. rogabis*, Vgolin. *d. c. 60. n. 4.* Moltes. *d. c. 8. n. 32.* Basil. Pont. *d. §. 4. vers. tertium*, Nouar. *d. concl.* 77. n. 1. Ego ipse *d. alleg.* 32. n. 41.

75. Virgo quando est sub tutela iniqui tutoris, est iusta causa dispensandi in denunciationibus.

75. Virgo quando est sub tutela iniqui tutoris, qui eam viro ignobili, & dispari tradere vult, esse iustam causam dispensandi in denunciationibus, asserunt Spin. *d. gloss.* 5. n. 31. Sanch. *d. lib. 3. disp.* 9. n. 13. Aloyf. Ricc. *d. resol.* 225. n. 3.

76. Vel si filij essent sub potestate nouercali.

76. Vel si filij essent sub potestate nouercali, secundum Seguram *d. p. 2. cap.* 16. n. 13. Gutier. *canon. lib. 1. cap.* 20. num. 29. & 30. Aloyf. Ricc. *d. resol.* 125. *vers. secunda*, Nouar. *d. concl.* 77. num. 6. Ego ipse *d. alleg.* 32. num. 42. & 44.

77. Magnates quando contrahunt sunt matrimonium, & non repente, & occulte, adesse iustam causam dispensandi in denunciationibus, ut omnino omittantur, tenent Iacob. de Graff. in *anreus decis.* p. 1. lib. 2. cap. 86. & *de arbit. Confess.* lib. 1. cap. 41. Sanch. *d. lib. 3. disp.* 9. num. 6. Bonacin. *d. num.* 7. *vers. quinta*, Aloyf. Ricc. *d. resol.* 225. *vers. tertio*, Basil. Pont. *d. §. 4. vers. primus*, Moltes. *d. cap.* 8. num. 30. Nouar. *d. concl.* 77. num. 8. Gaspar Hurtado *d. diff.* 20. num. 70. *vers. sexta*, vbi in *vers. octaua*, subdit generaliter ob quamcunque notabilem commoditatem siue spirituales, siue temporales posse iuste dispensari ab ordinario in denunciationibus aut præmittendis, aut omnino omittendis, ut commoditas exegerit.

78. Ordinarius tenetur dispensare sub peccato mortis in denunciationibus existente iusta causa, & petentibus partibus.

78. Dispensandi iusta causa existente teneri ordinarius sub peccato mortalis partibus petentibus dispensare, maxime si scandalum sequeretur, vel esset suspicio malitiosi impedimenti, tenent Sanch. *d. lib. 3. disp.* 10. n. 6. Moltes. *d. cap.* 8. n. 35. Gutier. *canon. lib. 1. c.* 20. num. 23. *vers. præterea ordinarij. & de matrim.* c. 57. num. 4. vbi n. 5. resoluit quod in prædictis casibus potest ab eo appellari à denegatione dispensationis, saltem quoad effectum deuolutiuum, de quo latè Sanch. *d. lib. 3. disp.* 10. n. 12. Et addit Gaspar Hurtado *d. diff.* 20. num. 71. *vers. nos ergo*, tunc ordinarius teneri dispensare partibus petentibus quoties dispensatio proficit notabiliter, aut bono communi, aut ipsis contrahentibus, siue spiritualiter, siue temporaliter.

79. Præsentia parochi in matrimoniis necessaria non tantum corporea, sed etiam moralis requiritur cum intelligentia, & aduertentia actus.

79. *Præsentie parochi.* Præsentiam parochi in matrimoniis necessariam non tantum corpoream, sed etiam moralem requiri cum intelligentia, & aduertentia actus, tenet Henric. *d. lib. 11. cap.* 3. §. 1. Petr. Ledesma *de matrim.* q. 45. art. 5. *vers. est secundum dubium*, Ægid. de Coninek *d. disp.* 27. n. 44. Cened. *pract. & canon. quest.* lib. 1. q. 30. n. 33. cum seqq. Gutier. *de matrim.* cap. 69. Basil. Pont. *de sacram. matrim.* lib. 5. cap. 21. Franc. Molin. *d. differ.* 11. n. 113. vbi n. 120. subdit, ut ne dum intelligere oporteat cum quid agitur, sed ut videat, refero ego ipse *d. alleg.* 32. n. 78. & *de offic. & potest. parochi* cap. 21. n. 49.

80. Parochus qui præsens corpore est, sed animo nihil omnino aduertens non adest iuste matrimonio.

80. Idem pariter dicendum de illo parochi, qui præsens corpore est, sed animo nihil omnino aduertens, asserunt Sanch. *d. lib. 3. disp.* 39. n. 5. Paul. Laymann in *Theolog. morali lib. 5. tract.* 10. p. 2. c. 4. n. 6. in princip. nisi affectatus esset non intelligere, ut declarant Sanch. *d. disp.* 39. num. 6. Armendar.

Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrimon. num. 24.

81. Vnde parochum etiam vi detentum si intelligat consensum contrahentium validè matrimonio assistere, tenent Salzed. ad Bernard. d. c. 76. vers. tertio, Petr. de Ledesma de matrim. q. 45. art. 5. puncto 3. dub. 2. vers. quo supposito, Spin. d. glos. 15. num. 48. & 49. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 219. num. 11. Ceuall. d. q. 604. num. 70. Posseuin. d. cap. 10. num. 20. Aloyf. Rice. in praxi rerum fori eccles. resol. 213. n. 4. in 2. edit. Sanch. d. lib. 3. disp. 39. num. 9. Rebello d. p. 2. lib. 2. q. 8. n. 4. Armendar. d. l. 1. de matrim. num. 24. Gutier. de matrim. cap. 69. num. 10. Egid. de Coninck d. disp. 27. num. 44. Franc. Molin. d. differ. 11. num. 115. Filliuc. d. tract. 10. num. 224. & seq. Basil. Pont. de impediment. matrimon. cap. 30. §. 5. in fine, & in tract. de sacrament. matrim. lib. 5. cap. 21. n. 8. Ego ipse d. alleg. 32. n. 82. & d. c. 21. num. 46.

81. Hinc etiam parochum renuentem & dolosè adductum, si probè intelligat & audiat contrahentium verba, validè assistere, nisi claudens aures affectatus esset non intelligere, quamuis ipse nulla verba profecrat, resoluunt Segura Daualos d. p. 2. cap. 15. num. 15. Mascard. de probat. concl. 9. n. 9. Vega in sylvae casuum lib. 6. casu 114. & 115. Salzed. ad Bern. d. cap. 76. in 4. dub. Aloyf. Rice. in praxi rerum fori eccles. decis. 243. in 1. edit. aliàs resolut. 213. in 2. edit. Filliuc. d. tract. 10. num. 227. Gaspar Hurtado de matrimon. disp. 5. diff. 15. Rot. in Vlixbonen. matrimonij 16. Februarij 1622. coram bonæ mem. Patriarcha Manzanedo. Ego ipse d. alleg. 32. n. 85. & d. c. 21. n. 47.

83. Parochum quippe, qui personam Ecclesiæ repræsentat, vi adigere, aut dolo inducere ut matrimonio intersit, esse graue peccatum, excepto raro casu necessitatis, tradunt Egid. de Coninck d. disp. 27. dub. 4. in fine, Gutier. d. c. 69. n. 13. Paul. Laymann d. lib. 5. tract. 10. p. 2. c. 4. num. 6. vers. esset. Ego ipse d. alleg. 32. num. 84. & d. cap. 21. n. 48. Hurtado d. disp. 5. diff. 15. n. 51.

84. Præsentiam parochi sufficere ad matrimonium, etiamsi ad alium finem vocatus, vel casu præsens sit, tenent Nau. conf. 20. n. 1. sub tit. de sponsalib. in antiq. & conf. 11. sub tit. de clandest. despons. in nouis, Salzed. d. cap. 76. vers. tertio licet, & dub. 5. Spin. d. glos. 15. n. 48. & 49. Azeued. l. 1. n. 39. tit. 1. lib. 5. nouæ recop. Ceuall. d. q. 604. n. 66. Henriq. d. lib. 11. cap. 3. §. 5. in fine, Piassec. in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 32. in fine, Sanch. d. lib. 3. disp. 39. num. 10. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 182. Franc. Molin. d. differ. 11. n. 119. Gutier. d. c. 63. n. 3. cum seqq. Ego ipse d. alleg. 32. n. 88. & d. c. 21. n. 50.

85. Contra Gonzal. ad regul. 8. Cancel. glos. 48. num. 35. Armendar. d. l. 1. de matrimon. num. 1. & 55. Bonaciu. d. q. 2. puncto 8. num. 20. Basil. Pont. de impediment. matrim. cap. 26. §. 5. in fine, & in tract. de sacrament. matrim. lib. 5. cap. 21. num. 4. existimantes præsentiam parochi conuiuij, vel confabulationis, aut alterius negotij gratia vocati non sufficere ad matrimonium.

86. Parochum posse assistere matrimonio suorum parochianorum in alterius parochia siue licentia parochi illius loci, in quo assistit, re-

81. Parochus etiam vi detentus si intelligat consensum contrahentium validè assistit matrimonio.

82. Parochus renuens, & dolosè adductus si probè intelligat, & audiat contrahentium verba validè assistit matrimonio nisi affectatus esset non intelligere.

83. Parochum vi adigere, aut dolo inducere ut matrimonio intersit est peccatum mort.

84. Præsentia parochi sufficit ad matrimonium etiamsi ad alium finem vocatus, & casu præsens sit.

86. Parochus potest assistere matrimonio suorum parochiano-

rum in alterius parrochia sine licentia parochi illius loci, in quo assistit.

soluunt Salzed. d.c.76. vers. undecimo, Spin. d.glos. 15. n.42. Sanch. d.lib.3. disp. 19. num.8. & 14. Possuin. d.c.10. num.17. Valer. Reginald. d.lib.3.1. num.177. Ægid. de Coninck d. disp. 27. num.22. Basil. Pont. de imped. matrim. cap.26. §.6. vers. addendum, Bonacin. d.g.2. puncto 8. num.14. Gutier. de matrim. cap.6.2. num.5. Hurtado cod. tract. disp.5. diffie.6. num.22. vbi extendit etiam extra Episcopatum. Ego ipse d. alleg. 32. n.95. & d.c.21. n.58. quia assistentia non est actus pertincens ad iurisdictionem contentiosam, immo neque ad voluntariam.

87. Contra Segur. d.p.2. cap.15. num.49. & Frauc. Molin. d. differ.11. num.136. cum segg. existimantes hoc non esse matrimonium. Et contra Paul. Laymann d.c.4. n.3. in fine, putaentem peccare mortaliter parochum si in aliena parrochia sponsis suis solemniter, ac publicè assistat.

Matrimonio validè assistit parochus

88. Putatius parochus validè matrimonio assistit.

89. Titulum iniuncti beneficii habens parochus validè matrimonio assistit.

90. Non promotus infra annum.

91. Collationem suam nullam habens, &c.

92. Parochus administratione interdictus, suspensus, irregularis, vel excommunicatus non toleratur, modò non sit actualiter depositus vel possessionem beneficii retineat, Henric. d.lib.11. cap.3. §.4. & 5. Fr. Emman. in sum. tom.1. cap.219. concl.10. Ceual. d.g.604. num.65. Petr. de Ledesma d.9.45. ars.5. puncto 3. dub.3. vers. ultimo, Sayr. sub tit. de sponsal. decis.13. Galet. in margar. casuum conscient. verbo matrimonium pag.163. col.1. Sanch. d.lib.3. disp.21. n.4. Ægid. de Coninck d. disp.27. n.24. Rebello d.lib.2. g.9. n.9. Valer. Reginald. d.lib.3.1. num.177. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis.243. in 1. edit. aliàs resol.213. n.1. in 2. edit. Gutier. de matrim. cap.6.2. n.23. & cap.66. n.19. Bonacin. d.g.2. puncto 8. n.21. Molfes. d. tract.4. cap.8. n.56. Mari. Alter. de censur. sum.1. lib.1. disp.8. cap.6. per tot. Gabr. Vasq. de excommun. dub.4. Armendar. d.l.1. de matrim. n.5. & 6. Paul. Laymann d.c.4. n.5. Gasp. Hurtado de matrim. disp.5. diffie.8. n.26. Basil. Pont. de sacram. matrim. lib.5. c.17. n.6. vbi n.10. resoluit parochum excommunicatum assistentem matrimonio non effici irregularem, & n.11. subdit peccare tamen, & grauitur, de quo etiam Squillante de oblig. cleric. p.3. n.20.

93. Schismaticus saltem coloratum titulum habens si non fuit ut talis declaratus, & parrochia priuatus, & parrochia priuatus validè matrimonio assistit.

94. Fornicator notoriè.

88. Putatius, Morl. in emp. iuris ciuili p.1. tit. de fide instrum. g.2. n.6. Ioan. Baptista Costa de remed. subsid. remed.127. n.25.

89. Titulum iniuncti beneficii habens, Sanch. d.lib.3. disp.22. n.62. Ægid. de Coninck d. disp.27. dub.2. n.26. Bonac. d.g.2. puncto 8. n.24. Basil. Pont. de sacram. matrim. lib.5. c.19. Ego ipse d. alleg. 32. n.103. & d.c.21. n.55.

90. Non promotus infra annum. Ego ipse d. cap.21. n.51. vbi refero decum sub die 12. Martij 1593.

91. Collationem suam nullam habens ob nullitatem concursus propter defectum examinatorum synodaliū. Ego ipse d. num.51. vbi refero decum in Ceneten. 31. Iulij 1627.

92. Administratione interdictus, suspensus, irregularis, vel excommunicatus non toleratur, modò non sit actualiter depositus, aut possessionem beneficii retineat, Henric. d.lib.11. cap.3. §.4. & 5. Fr. Emman. in sum. tom.1. cap.219. concl.10. Ceual. d.g.604. num.65. Petr. de Ledesma d.9.45. ars.5. puncto 3. dub.3. vers. ultimo, Sayr. sub tit. de sponsal. decis.13. Galet. in margar. casuum conscient. verbo matrimonium pag.163. col.1. Sanch. d.lib.3. disp.21. n.4. Ægid. de Coninck d. disp.27. n.24. Rebello d.lib.2. g.9. n.9. Valer. Reginald. d.lib.3.1. num.177. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis.243. in 1. edit. aliàs resol.213. n.1. in 2. edit. Gutier. de matrim. cap.6.2. n.23. & cap.66. n.19. Bonacin. d.g.2. puncto 8. n.21. Molfes. d. tract.4. cap.8. n.56. Mari. Alter. de censur. sum.1. lib.1. disp.8. cap.6. per tot. Gabr. Vasq. de excommun. dub.4. Armendar. d.l.1. de matrim. n.5. & 6. Paul. Laymann d.c.4. n.5. Gasp. Hurtado de matrim. disp.5. diffie.8. n.26. Basil. Pont. de sacram. matrim. lib.5. c.17. n.6. vbi n.10. resoluit parochum excommunicatum assistentem matrimonio non effici irregularem, & n.11. subdit peccare tamen, & grauitur, de quo etiam Squillante de oblig. cleric. p.3. n.20.

93. Schismaticus saltem coloratum titulum habens, si non fuit ut talis declaratus, & parrochia priuatus, Nauar. conf.8. n.2. sub tit. de clandest. desponsat. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub tit. de sponsal. decis.3. Ego ipse d. tract. de officio, & potest. parochi cap.21. n.53.

94. Fornicator notoriè, non tamen adhuc in iudicio condemnatus, & confessus, Armend. d.l.1. de matrim. n.19. Ego ipse d. alleg. 32. n.91. & d. cap.21. num.54.

95. Existens

95. Existens in peccato mortali, Possuin. de officio curati, cap. 5. n. 40. Bonacin. de Sacrament. disp. 1. q. 3. puncto 2. §. 1. num. 10. Ego ipse d. alleg. 32. num. 106. & d. cap. 21. num. 57. 95. Existens in peccato mort.

96. Interdictus, seu prohibitus ab Episcopo, aut eius vicario ne aliquos matrimonio coniungat, Petr. de Ledesma d. quest. 45. art. 5. & in summa p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. matrim. cap. 6. concl. 4. dub. 11. Salzed. d. cap. 76. in 1. dub. Henriq. d. lib. 11. cap. 3. §. 4. Fr. Emman. in summa tom. 1. cap. 219. num. 10. Ceuall. d. quest. 604. num. 7. Possuin. d. cap. 10. num. 14. vers. curatus, Sanch. d. lib. 3. disp. 21. num. 11. & 12. & disp. 32. n. 1. & 2. Rebello d. p. 2. lib. 2. q. 9. num. 9. Aloys. Riee. in praxi rerum fori eccles. decis. 244. in 1. edit. aliàs resol. 213. num. 2. in 2. edit. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 179. Ægid. de Coninck d. disp. 27. dub. 2. num. 28. Vgolin. d. cap. 15. §. 10. num. 8. Gutier. de matrimon. cap. 63. num. 25. Basil. Pont. in simili tract. lib. 5. cap. 17. num. 13. Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. num. 18. vbi etiam idem dicendum asserit quando huiusmodi prohibitio fuit facta coadiutori, vel vicario parochiali, de quo etiam Armendar. d. l. 1. de matrim. num. 23. Ego ipse d. alleg. 32. num. 93. & d. cap. 21. num. 56.

97. Parochum non Sacerdotem (puta cui collata fuit parochia, non tamen est ordinatus Sacerdos) posse validè matrimonio assistere, tenent Nauarr. consil. 30. sub tit. de sponsal. in antiq. aliàs cons. 9. sub tit. de desponsat. impub. in nouis, Henriq. d. lib. 11. cap. 3. §. 5. & lib. 14. cap. 6. §. 3. in fine, Vega in synla, lib. 6. casu 119. in fine, Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 9. n. 39. Petr. de Ledesma de matrim. q. 45. art. 5. puncto 3. dub. 3. col. 3. Sahag. ad tit. de sponsalib. num. 88. Ceuall. d. quest. 604. à num. 56. Fr. Emman. in summa tom. 1. cap. 218. num. 9. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo parochus, vers. 3. Piafee, in simili praxi. p. 1. cap. 4. num. 22. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 177. Gutier. de iuram. confirmat. p. 1. cap. 14. num. 13. in fine, & de matrim. cap. 62. à num. 16. Sanch. d. lib. 3. disp. 20. num. 2. Armendar. d. l. 1. de matrim. num. 8. Nicol. Garc. de benefic. p. 9. cap. 2. num. 295. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. quest. 30. num. 54. cum seqq. Franc. Molin. d. differ. 11. à num. 128. Ægid. de Coninck d. disp. 27. dub. 2. num. 21. Bonacin. d. q. 2. puncto 8. n. 16. Molfes. in summa Theolog. moral. tract. 4. cap. 8. num. 55. Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 2. §. 5. vers. parochus autem, & in nouiss. tract. de sacram. matrim. lib. 5. cap. 17. num. 1. Paul. Laymann in Theologia moral. lib. 5. tract. 10. p. 2. cap. 4. num. 4. Gaspar Hurtado de matrim. disp. 5. diffie. 7. Ego ipse d. alleg. 32. num. 105. & d. cap. 21. num. 60.

98. Contra additionem ad d. consil. 9. Nauarti, Fr. Emman. in summa tom. 1. cap. 219. Vgolin. de officio, & potest. Episcop. cap. 15. §. 10. num. 5. Fernandez in examine Theologie moralis. part. 3. cap. 18. §. 1. num. 13. Filiuc. in quest. moralib. tom. 1. tract. 10. num. 303. existimantes non sufficere presentiam parochi qui non sit Sacerdos.

99. Vel alio Sacerdote. Vide Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra, lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. num. 12. quem refero d. allegat. 32. num. 107.

100. Etiam si Sacerdos deputatus sit Regularis, Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 48. art. 1. Ego ipse d. alleg. 32. num. 108.

101. Clerico

96. Parochus interdictus seu prohibitus ab Episcopo seu eius vicario ne aliquos matrimonio coniungat, validè assistit.

97. Parochus non Sacerdos validè matrimonio assistit.

99 Sacerdos deputatus à proprio parochio validè matrimonio assistit.
100 Sacerdos Regularis pnest deputatus à proprio parochio validè matrimonio assistit.

101. Clerico non Sacerdoti non potest parochus siue ordinarius concedere licentiam assistendi matrimonio.

102. Parochus habet facultatem concedendi licentiam alteri Sacerdoti assistendi matrimonio suorum parochianorum quamvis effect irregularis, suspensus, excommunicatus non toleratus.

104. Degradatus parochus potest validè alteri Sacerdoti licentiam assistendi matrimonio concedere.

105. Parochus potest facultatem concedere alteri Sacerdoti non solum in propria parochia, sed etiam extra illam.

107. Vicecurati à parochia proprietariis constituti possunt alteri Sacerdoti licentiam assistendi matrimonio concedere.

101. Clerico igitur non Sacerdoti minimè posse parochum, siue ordinarium concedere licentiam assistendi matrimonio, tenent Nauarr. *conf. 6. num. 2. sub iii. de clandest. spons. in nouis*, Petr. de Ledesma *in summa p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. matrim. cap. 6. conclus. 4. vers. sequesse lo segundo*, Sanch. *d. lib. 3. disp. 20. num. 9. cum seq.* Ceual. *d. quest. 604. n. 58.* Sahagun *in cap. quamvis n. 13. de offic. deleg. & ad tit. de sponsal. n. 89.* Franc. Molin. *d. different. 11. n. 133.* Gutier. *de matrim. cap. 62. num. 22.* Sayr. *in floribus decis. sub tit. de sponsalib. decis. 51.* Basil. Pont. *de impediment. matrim. cap. 26. §. 6. vers. u autem*, Paul. Laymann *d. tract. 10. p. 2. cap. 4. num. 4.* Hurtado *d. disp. 5. diff. 7. in fine, num. 25.* Ego ipse *d. alleg. 32. num. 112. & d. cap. 21. num. 62.*

102. *De ipsius parochi, &c.* Quamvis esset irregularis, suspensus, vel excommunicatus non toleratus, quia hæc concessio non est actus iurisdictionis, Henric. *d. lib. 11. cap. 3. §. 5. & lib. 13. cap. 7. §. 7.* Sanch. *d. lib. 3. disp. 21. num. 7.* Gutier. *de matrim. cap. 62. num. 24.* Bonacin. *d. quest. 2. puncto 8. num. 22.* Basil. Pont. *de matrim. lib. 5. cap. 17. num. 14.* Gaspar Hurtado *in simili tract. disp. 5. difficult. 8. num. 26. cum seqq.* Ego ipse *d. allegat. 32. num. 110. & d. cap. 21. num. 63.* & saltem in casu necessitatis admittit Chapeauille *de modo ministrandi Sacramenta tempore pestis, cap. 6. quest. 3.*

103. Contra Petr. de Ledesma *de matrim. q. 45. art. 5. puncto 3. dub. 4. & in summa p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. cap. 6. conclus. 4.* Mari. Alter. *de censur. tom. 1. lib. 1. disp. 6. cap. 6. vers. sed dubitatur*, Auila *in simili tract. p. 2. cap. 6. disp. 3. dub. 1. conclus. 5.* Egid. de Coninck *d. disp. 27. num. 21.* Paul. Laymann *d. cap. 4. num. 5. vers. credo*, existimantes excommunicatum, aut suspensum, si toleratus non est, alteri Sacerdoti licentiam assistendi nec licitè, nec validè committere.

104. Degradatum parochum posse validè alteri Sacerdoti licentiam assistendi matrimonio suorum parochianorum concedere, tenent Sayr. *de censur. lib. 5. cap. 22. num. 26.* Bonacin. *d. q. 2. puncto 8. num. 23.* quos refero *d. alleg. 32. num. 111. & d. cap. 21. num. 64.*

105. Non solum in propria parochia, sed etiam extra illam posse quemlibet parochum facultatem concedere alteri Sacerdoti coniungendi sponso in matrimonium, resoluit Fr. Emman. *in summa tom. 1. cap. 218. conclus. 6.* Valer. Reginald. *d. lib. 3. num. 180.* Egid. de Coninck *d. disp. 27. dub. 2. num. 23. & dub. 3. num. 38.* Gutier. *d. cap. 62. n. 10.* Bonacin. *d. q. 2. puncto 8. num. 13.* Homobon. de Bonis *de examine ecclesiast. tract. 11. cap. 10. q. 23. resol. 3.* Ego ipse *d. alleg. 32. num. 114.*

106. Contra Seguram, quem refert & sequitur Franc. Molin. *d. different. 11. num. 136. cum seqq.* existimantes matrimonium non posse contrahi in aliena parochia, nec posse parochum, vel ordinarium concedere licentiam suis parochianis ad contrahendum matrimonium extra suam parochiam, vel diocesim respectiue.

107. Parochos delegatos, quos Episcopi constituunt, & ad nutum ipsius amoueri possunt, & vicecuratos à parochis proprietariis institutos posse alteri Sacerdoti hanc licentiam assistendi concedere, tradunt Rebello

Rebello d.p. 2. *quest. 8. num. 8. & in addit. lib. 4. num. 67.* Posseuin. d. cap. 10. n. 14. *in fine.* latè Sanch. d. lib. 3. *disp. 31.* Gaspar Hurtado de *matrim. disp. 5. diff. 10. n. 34.* Basil. Pont. *eodem tract. lib. 5. cap. 28. n. 2.* Ego ipse d. *alleg. 32. num. 115. in med. & d. cap. 21. num. 67.* vbi id assero verum non solum in absentia, sed etiam in præsentia parochi proprietarij.

108. Contra Sot. in 4. *dist. 18. quest. 4. art. 3. & Barthol. de Ledefina de pœnis. dub. 13.* exilimantes parochum non proprietarium ab Episcopo delegatum, & amouibilem ad nutum illius, non posse licentiam assistendi matrimonio suorum parochianorum alteri Sacerdoti conferre.

109. Parochum proprium nolentem matrimonio alioquin licito interuenire, vel licentiam interueniendi concedere, posse ad id cogi per superiorem, asserit Franc. Molin. d. *diff. 11. num. 95. cum segg. quem refero d. alleg. 32. num. 115. in princip. & d. cap. 21. num. 68.*

110. Seu ordinarij.] Matrimonium contractum coram quodam parochio alieno de licentia ordinarij validum esse, quamuis ordinarius intentionem haberet tale matrimonium non alij, quam proprio parochio committendi attestatur decisum Sell. in *select. canon. cap. 22. num. 11.*

111. Iurisdictionem Episcopalem habentes posse ex hoc decreto licentiam interessendi matrimonij concedere, affirmant Petr. de Ledefina in *summa p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. cap. 4. concl. 4. dub. 17. vers. diglo segundo*, Henriq. d. lib. 11. *cap. 3. §. 4.* Sanch. d. lib. 3. *disp. 28. n. 6.* Ægid. de Coninck d. *disp. 27. num. 17.* Gutier. de *matrimon. cap. 66. num. 7.* Vgolin. de *officio, & potest. Episcopi, cap. 15. §. 19. n. 3. in fine*, Bonacin. d. *q. 2. puncto 8. n. 2.* Basil. Pont. de *sacram. matrim. lib. 5. cap. 10. n. 3.* Gaspar Hurtado in *simili tract. disp. 5. diff. 9. num. 30.* Ego ipse d. *alleg. 32. num. 121.*

112. Vnde Abbates Ecclesiarum nulli Episcopo subiectarum, quia sunt ordinarij in eis, posse licentiam interessendi matrimonij concedere, resoluunt Petr. de Ledefina de *matrim. q. 45. art. 5. puncto 3. paulo ante dub. 4. conclus. 3.* Henriq. d. lib. 11. *cap. 3. §. 4.* Gutier. d. *cap. 66. num. 6.* Basil. Pont. de *impediment. matrim. cap. 26. §. 6. vers. idem quod, & in tract. de sacrament. matrim. lib. 5. cap. 10. num. 3.* Gaspar Hurtado d. *diff. 9. num. 30.* Ego ipse d. *alleg. 32. num. 122. & addit Basil. Pont. d. cap. 10. num. 13.* decisum fuisse non permitti hanc facultatem Commendatario, licet eius Abbatia iura Episcopalia habeat.

113. Capitulum Sede vacante posse huiusmodi licentiam impartiri, quia succedit Episcopo quoad iurisdictionem ordinariam, cui est annexa dicta facultas, resoluunt Ægid. de Coninck d. *disp. 27. num. 17.* Gutier. de *matrimon. cap. 66. num. 5.* Gaspar Hurtado in *simili tract. diff. 9. num. 30. vers. quarto.* vbi num. 33. *in fine*, addit Archiepiscyterum non posse assistere matrimonio, nisi suorum parochianorum, & non parochianorum parochi sibi subditi, quia non est parochus, nec ordinarius eorum.

114. Legatum à latere in prouincia suæ legationis posse interesse matrimonio, & aliis licentiam interessendi concedere, tenent Sanch. d. lib. 3. *disp. 28. n. 4.* Ægid. de Coninck d. *disp. 27. n. 16. vers. septimo.* Gutier. *canon. lib. 1. cap. 11. n. 6. & de matrim. cap. 66. num. 10.* Basil. Pont. de *impedim.*

109. Parochus proprius si solum matrimonio alioquin licito interuenire, potest ad id cogi per superiorem.

110. Matrimonium contractum coram parochio alieno de licentia ordinarij præter ipsius intentionem valet.

111. Iurisdictionem Episcopalem habentes possunt licentiam interessendi matrimonij concedere.

112. Abbates Ecclesiarum nulli Episcopo subiectarum, possunt licentiam interessendi matrimonij concedere.

113. Capitulum Sede vacante potest licentiam interessendi matrimonio impartiri.

114. Legatus à latere in prouincia suæ legationis potest licentiam interessendi matrimonio impartiri.

matrim. cap. 16. §. 6. versidem quod, & de sacram. matrim. lib. 5. cap. 10. num. 7. Gaspar Hurtado d. diff. 9. n. 30. vers. quinto, ex ea ratione, quia est ordinarius in ea, ut constat ex cap. 2. de offic. Legati, lib. 6.

115. Cardinales in Ecclesiis suorum titulorum possunt matrimonii interesse, & interessendi licentiam concedere.

116. Archiepiscopus dum actu visitat dioceses suffraganeorum, potest in eis licentia interessendi matrimonii concedere.

115. Cardinales in Ecclesiis suorum titulorum posse matrimonii interesse, & aliis interessendi licentiam concedere, quia sunt in eis ordinarij, asserunt Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 4. cap. 3. q. 2. Basil. Pont. d. cap. 10. num. 6. Gaspar Hurtado d. diff. 9. num. 3. 1. vers. tandem.*

116. Archiepiscopus dum actu visitat dioceses suffraganeorum, posse hanc licentiam interessendi matrimonii concedere circa subditos prædictorum suorum suffraganeorum, non tamen extra dictam visitationem posse assistere matrimonii subditorum sui suffraganei, neque ad id licentiam concedere, quia nunc non est ordinarius illorum, tradunt Soar. *tom. 4. de pœnitent. disp. 25. sect. 1. num. 14. Aëgid. de Coninck d. disp. 27. num. 17. Sanch. d. lib. 3. disp. 28. num. 6. Gutier. d. cap. 66. num. 7. Basil. Pont. d. tract. de sacram. matrim. lib. 5. cap. 10. num. 6. Gaspar Hurtado in simili tract. disp. 5. diff. 9. num. 31. vers. conueniunt, ego ipse d. allegat. 32. num. 125.*

117. Archiepiscopus potest concedere licentiam interessendi matrimonii subditorum suffraganeorum suorum nolente suffraganeo aliquos maritaliter coniungi, & ad ipsum Archiepiscopum super ea re appellatur.

118. Vicarius generalis Episcopi ex proprio officio interesse potest matrimonii, & alij Sacerdoti assistendi licentiam concedere.

117. Et etiam posse quando nolente suffraganeo aliquos maritaliter coniungi ad ipsum Archiepiscopum super ea re appellatur, quia tunc ad ipsum deuoluitur iurisdicatio ordinaria, tenent Petr. de Ledesina *in summa p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. matrimon. cap. 4. conclus. 4. dub. 17. vers. digo lo 3. Spili. d. gloss. 15. princip. num. 28. & 29. Sanch. d. lib. 3. disp. 28. Franc. Molin. d. different. 11. num. 86. Gaspar Hurtado loco proximo citato.*

118. Vicarium generalem Episcopi ex proprio officio, & absque speciali commissione interesse posse matrimonii, & alij Sacerdoti assistendi licentiam concedere, cum ordinarij appellatione veniat, resoluunt Henric. *d. lib. 11. cap. 3. §. 4. Sbroz de officio vicarij Episcopi, lib. 2. q. 44. n. 8. in fine, Petr. de Ledesina in sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. cap. 4. concl. 4. dub. 17. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 3. cap. 45. q. 2. Gutier. canon. lib. 1. cap. 19. num. 13. cum segg. & de matrim. cap. 66. à num. 12. & cap. 69. à num. 9. Sanch. d. lib. 3. disp. 29. num. 18. Arnendar. d. l. 1. de matrim. num. 31. Molfes in summa Theolog. moral. tract. 4. cap. 8. num. 62. Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 26. §. 6. versidem etiam, & in tract. de sacram. matrim. lib. 5. cap. 11. à num. 11. Gaspar Hurtado in simili tract. disp. 5. diff. 9. n. 32. Aëgid. de Coninck d. disp. 27. dub. 2. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum, p. 1. num. 201. Ego ipse d. alleg. 32. num. 117.*

119. Vicarius Episcopi, qui Sacerdos non est, potest præsentiam matrimonii contrahendo præstare.

119. Vicarium Episcopi, qui Sacerdos non est, posse præsentiam matrimonii contrahendo præstare, & aliis licentiam interessendi concedere, tenent Basil. Pont. *d. tract. de sacram. matrim. lib. 5. cap. 11. num. 11. & aurea ego ipse d. alleg. 32. num. 120.*

120. Contra Nau. *conf. 1. sub tit. de officio ordin. in antiq. aliàs conf. 10. sub tit. de desponsat. impub. in nouis, Salzed. d. cap. 76. vers. decimoquarto, Sayr. in floribus decis. sub tit. de officio ordin. decis. 1. Ceuald. d. q. 604. num. 59. Cened. præf. & canon. quæst. lib. 1. q. 30. n. 46. existimantes vicarium Episcopi non Sacerdotem minime posse interesse, sed Sacerdotem delegare debere.*

121. Suspenda

121. Suspenda iurisdictione Episcopi per excommunicationem, aut suspensionem, posse eius vicarium validè interesse matrimonio, aliusque committere, quia neutrum est ad ius iurisdictionis, tradunt Sanch. d. lib. 3. disp. 30. n. 10. Mar. Alteri. de censur. tom. 1. lib. 1. disp. 6. cap. 6. vers. ex dictis. Ego ipse d. alleg. 32. n. 119.

122. Licentia. J. Expressa scilicet, non verò tacita. Vide Menoch. de arbit. casu 453. n. 14. & 14. & conf. 398. n. 15. Salzed. d. cap. 66. vers. duodecimo, Henricq. d. lib. 11. cap. 3. §. 5. lit. V. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de sacrament. vbi de sacram. Matrim. cap. 6. concl. 4. dub. 14. Gonzal. ad reg. 8. Cuncel. glos. 47. num. 52. Ceuall. d. q. 604. num. 114. Cened. prael. & canon. quest. lib. 1. q. 30. num. 79. in fine, Armendar. in addit. ad recopil. legum Navarrae lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. num. 31. Sanch. d. lib. 3. disp. 35. n. 15. Aegid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 30. dub. 2. num. 31. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 131. Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 4. cap. 8. num. 63. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. differ. 11. num. 98. Filliuc. in quest. moral. tractat. 10. de matrim. cap. 6. quas. 7. num. 218. cum seqq. Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 26. §. 6. vers. licentia, Bonacin. de matrim. quest. 2. puncto 8. num. 11. Gaspar Hurtado eod. tract. disput. 5. diffie. 11. num. 38 & 39. metipsum d. allegat. 32. num. 126. & me citato in illo loco, Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico tract. 11. cap. 10. q. 22. resol. 1.

123. Licentiam huiusmodi debet actum præcedere resoluunt Salzed. d. cap. 76. vers. decimotertio, Sanch. d. disp. 35. num. 18. Franc. Molin. d. differ. 11. num. 99. Cened. d. q. 30. n. 78. Ego ipse d. alleg. 32. num. 129. & d. cap. 11. num. 69.

124. Metu, vel dolo obtentam sufficere, nisi per dolum, & mendaciam versantia circa substantiam, vel causam finalem extorqueatur, asserunt Sanch. d. lib. 3. disput. 39. à num. 13. & disput. 21. num. 7. Aegid. de Coninck d. disp. 27. num. 37. Valer. Reginald. d. lib. 31. n. 182. Gutier. de matrim. cap. 69. num. 14. & 15. Bonacin. d. quas. 2. puncto 8. num. 17. Gaspar Hurtado d. diffie. 11. n. 39. in fine. Ego ipse d. alleg. 32. num. 133. & d. cap. 21. n. 70.

125. Et validè dari contra prohibitionem Episcopi ad effectum ut matrimonium contractum coram Sacerdote, cui concessa fuit, validum sit, tenent Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 26. §. 6. vers. valet, & in tract. de sacramento matrim. lib. 5. c. 29. n. 3. Ego ipse d. alleg. 32. num. 134. & d. cap. 21. n. 70.

126. Et non requiri in scriptis, sed sufficere verbalem, tradunt Nauar. conf. 41. num. 1. sub tit. de sponsal. in antiq. aliàs conf. 12. de clandest. despons. in nouis, Henricq. d. lib. 11. cap. 3. §. 5. in commento litt. Z. Fr. Emman. in sum. p. 1. cap. 219. num. 13. Vgolin. de irregul. cap. 6. §. 7. n. 3. Sanch. d. lib. 3. disput. 35. num. 10. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 180. Franc. Molin. d. differ. 11. num. 100. Cened. d. q. 30. num. 80. Sayr. in floribus decis. sub tit. de sponsal. decis. 48. Bonacin. d. q. 2. puncto 8. num. 11. Ego ipse d. alleg. 32. num. 128. & d. c. 21. n. 70. in fine. Gaspar Hurtado d. diffie. 11. n. 36. in fine.

121. Iurisdictione Episcopi suspenda per excommunicationem, aut suspensionem, potest eius vicarius validè interesse matrimonio.
122. Licentia ad interessendum matrimonio debet esse expressa, & non tacita.

123. Licentia ad assistendum matrimonio debet actum præcedere.

124. Licentia metu vel dolo obienta sufficit ad assistendum matrimonio.

125. Licentia contra prohibitionem Episcopi validè datur ad effectum ut matrimonium contractum coram Sacerdote, cui concessa fuit, validum sit.

126. Licentia ad assistendum matrimonio non requiritur in scriptis, sed sufficit verbum.

117. Licentia specialis non requiritur, sed sufficit generalis ad assistendum matrimonio.

127. Licentiam specialem non requiri, sed sufficere generalem, qua conceditur facultas ad exercendum officium parochi, testatur decifum Gasp. Hurtado d. n. 36. in princip.

Vel qua concedit parochus facultatem ut possit quis intra suam parochiam omnia ad curam animarum spectantia exercere, ut per Nan. conf. 27. sub tit. de sponsalib. in antiq. quod deest in nouis, Sayr. in floribus decif. sub eodem tit. decif. 31. Salzed. d. c. 76. vers. duo octimo, in fine, Tamburin. de iure Abbatum tom. 2. disp. 8. q. 2. Rot. decif. 750. n. 2.

118. Licentia generalis administrandi omnia Sacramenta sufficit ad assistendum matrimonio.

128. Vel qua concedit facultatem administrandi omnia Sacramenta, ut referunt decifum Rebello de obligat. instit. lib. 4. in declarat. sect. 3. Armendar. d. l. 1. de matrim. num. 31. Sanch. d. lib. 3. disp. 35. n. 7. & 8. ubi intelligit quando parochus absens relinquit substitutum, non ita si presens concedat alicui licentiam administrandi omnia Sacramenta, Rot. decif. 750. n. 6. p. 1. diuers. & in Vicentina matrimonij 11. Martij 1624. coram bonæ mem. Dunoetto. Ego ipse d. alleg. 32. num. 127. in princip. & d. cap. 21. num. 71.

129. Contra Ægid. de Coninck d. diffut. 27. dub. 3. Filliuc. in quest. moralib. tom. 1. tract. 10. p. 1. cap. 6. num. 218. Tamburin. d. quest. 2. num. 1. prope fin. Gaspar Hurtado d. disp. 5. diff. 11. num. 37. in fine, existimantes concessionem facultatis ad administrandum omnia Sacramenta non æquiuale, nec sufficere ut eius vigore possit Sacerdos deputatus matrimonij assistere, vel illa solemnizare.

130. Sacerdos delegatus valide matrimonio assistit dum à parochi concedente licentiam assistendi non reuocatur.

130. Sacerdotem delegatum validè matrimoniis assistere dum à parochi concedente licentiam assistendi non reuocatur, resolunt Sanch. d. lib. 3. disp. 36. n. 9. Galet. in margarita casuum conscient. verbo matrimonium pag. 164. col. 2. Ægid. de Coninck d. disp. 27. n. 32. vers. sexto. Ego ipse d. alleg. 32. n. 131. & d. c. 21. n. 73. resoluentes licentiam tunc reuocant censeri quando iis, quibus concessa fuit, per certum nuncium, aut litteras significata sit reuocatio, adduntque ante huiusmodi intimationem acta tenere, etiam si Sacerdos ille aliunde sciret suæ facultatis reuocationem.

131. Licentia assistendi matrimoniis, quam parochus alteri Sacerdoti dat, expirare si interim parochus moriatur, arg. l. mandatum. C. nundati, cap. gratum, cap. relatum, de offic. deleg. censuit Rot. in d. Vicentina matrimonij 11. Martij 1624 coram bonæ mem. Dunoetto.

131. Licentiam assistendi matrimoniis, quam parochus alteri Sacerdoti dat, expirare si interim parochus moriatur, arg. l. mandatum. C. nundati, cap. gratum, cap. relatum, de offic. deleg. censuit Rot. in d. Vicentina matrimonij 11. Martij 1624 coram bonæ mem. Dunoetto.

132. Contra Franc. Molin. d. differ. 11. n. 111. quem refero ego ipse d. alleg. 32. n. 132. existimantē non expirare si interim parochus moriatur.

133. Matrimonium contractum coram parochi extraneo, qui habet licentiam à proprio parochi vnius ex contrahentibus, & ignorat se illam habere, est invalidum.

133. Matrimonium contractum coram Sacerdote extraneo, qui habet licentiam à proprio parochi vnius ex contrahentibus, & ignorat se illam habere, est invalidum, tenet Sell. in selectis canon. c. 22. n. 13. referens ita decifum sub die 5. Decembris 1626. & 15. Aprilis 1628.

134. De hoc vide Sanch. d. lib. 3. disp. 36. Filliuc. d. tract. 10. n. 210. Gasp. Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 13. resoluentes quod si parochus concessisset licentiam Sacerdoti assistendi, sed hic nondum certificatus de ea notitia assistat (ut si licentia fuisset cōcessa Nuncio misso à Sacerdote) valebit

valebit matrimonium, quia satis est esse cognitam, & acceptatam à nuncio: si verò parochus motu proprio concedat, vel ad instantiam alterius non missi à Sacerdote, non valebit, quia talis licentia est quoddam privilegium, hoc autem effectum sortitur à tempore notitiæ.

135. Matrimonium contractum coram Sacerdote extraneo, qui re vera non habuit à proprio paracho licentiam veram, esse nullum concludit Sell. d. c. 22. n. 15. attestans ita fuisse decisum sub die 7. Sept. 1610.

136. Sacerdotes credere non debere decienti se licentiam habere à paracho ut possit coram ipso contrahere nisi certa signa afferat, vel sit persona spectata fidei, de cuius veritate dubitari nullo modo posset, resoluunt Sanch. d. lib. 3. disp. 37. n. 2. Egid. de Coninck d. disp. 27. num. 39. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 181. Basil. Pont. d. §. 6. vers. concessa, Bonacin. d. q. 2. puncto 8. n. 8. Tamburin. d. tom. 2. disp. 8. q. 2. in fine. Ego ipse d. alleg. 32. n. 135. & d. c. 21. n. 76.

137. Et resoluit Mascard. de probat. concl. 982. quòd asserenti licentiam proprii parochi in contrahendo matrimonio requisitam non intervenisse, ineumbit onus probandi quando contra eam opponitur.

138. Et duobus, vel tribus testibus, &c.] Testium duorum, vel trium, & parochi, vel alterius Sacerdotis de eius licentia præsentiam simultaneam debere esse, nec sufficere successivam, asserunt Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. c. 4. concl. 5. Rebello p. 2. lib. 2. q. 8. sect. 8. n. 81. Egid. de Coninck d. disp. 27. n. 41. concl. 1. Bonacin. d. q. 2. puncto 8. num. 41. Filliuc. d. tract. 10. num. 219. cum segg. Ego ipse d. alleg. 32. n. 137. & d. cap. 21. n. 79.

139. Testes quoscunque ratione compotes, quamvis impuberes confanguineos, domesticos, feminas, aut infames sufficere, tenet Spin. d. glof. 15. princip. n. 46. Henriq. d. lib. 11. cap. 3. §. 9. Petr. de Ledesma de matrim. quest. 45. art. 5. puncto 3. post 4. dubium, vers. conclusio sit, Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 219. num. 18. in 2. edit. Ceuall. d. q. 604. n. 84. Zerol in praxi Episcop. p. 1. verbo matrimonium §. 14. Galet. in margarita casuum conscientie, verbo matrimonium, pag. 164. Sanch. d. lib. 3. disp. 41. n. 4. cum segg. Basil. Pont. de impediment. matrim. cap. 26. §. 6. in fine, Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 18. §. 1. num. 14. Bonacin. d. q. 2. puncto 8. num. 43. Buratt. decis. 713. num. 7. vbi Ferentil. in annor. num. 11. Paul. Laymann d. cap. 4. num. 6. vers. secundo. Ego ipse d. alleg. 32. num. 138. & d. cap. 21. num. 80.

140. Contra Franc. Molin. de ritu nuptiarum lib. 1. comp. 8. n. 64. cum segg. existimantem testes legitimos, idoneos, & omni exceptione maioris requiri.

141. Testes etiam dolo, & ad aliud vocatos sufficere, resoluunt Sanch. d. lib. 3. disp. 39. num. 10. Gasp. Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 15. num. 50. vbi idem dicit si assistant matrimonio à casu. Ego ipse d. alleg. 32. n. 139. in fine, & d. cap. 21. num. 80.

142. Testes etiam vi detentqs, & coactos sufficere, dummodo intelligent consensum contrahentium, & aduertant quod agitur, tenet Ceuall. d. q. 604. n. 81. Sanch. d. disp. 39. n. 9. Egid. de Coninek d. q. 17. n. 44.

V v 3 Gutier.

135. Matrimonium contractum coram Sacerdote extraneo, qui re vera non habuit à proprio paracho licentiam veram, est nullum.

136. Sacerdotes credere non debet decienti se licentiam habere à paracho ut possit coram ipso contrahere.

138. Præsentia testium & parochi in matrimonio contrahendo debet esse simultanea, & non sufficit successiva.

139. Testes quicunque ratione compotes, quamvis impuberes, confanguinei, domestici, feminæ, aut infames, sufficiunt in contrahendis matrimoniis.

141. Testes etiam dolo, & ad aliud vocati sufficiunt in contrahendis matrimoniis.

142. Testes etiam vi detenti, & coacti sufficiunt dummodo intelligent consensum contrahentium.

Gutier. de *matrim.* cap. 69. n. 13. Cened. d. lib. 1. q. 30. n. 108. ad fin. Bonacin. d. q. 2. puncto 8. n. 45. Gaspar Hurtado d. diff. 15. n. 50. Ego ipse d. alleg. 32. n. 139. in med. & d. cap. 21. n. 80.

143. Testes non desiderantur rogati in matrimonii consuehendis.

143. Rogatos non desiderari testes, aduertunt Greg. Lop. l. 1. verbo *sin testigos tit. 3. part. 4.* Henriq. d. cap. 3. §. 9. Sanch. d. lib. 3. disp. 41. num. 7. Cald. Pereira de *empt. & vendit.* cap. 6. n. 22. Gutier. de *matrim.* cap. 55. in fine. Posseu. d. c. 10. n. 22. vers. *queres*, Vgolin. de *officio, & potest. Episcopi* cap. 15. §. 10. Bonacin. d. q. 2. puncto 8. n. 44. Ego ipse d. alleg. 32. n. 139. in princip. & d. c. 21. n. 80. in fine.

144. Contrahentes absque paracho, & alius testibus sunt inhabiles ad sic contrahendum.

144. *Eos S. Synodus ad sic contrahendum omnino inhabiles reddit.* Contrahentes absque paracho, & aliis testibus esse inhabiles ad sic contrahendum, non tamen manere inhabiles ad postea valide contrahendum inter se, vel cum aliis, quia id quod habetur in præcatis verbis non est pœna, sed effectus, aut actus legis irritantis, tenent Perez l. 1. ad fin. §. *ulterius dubitatur. tit. 1. lib. 5. ordin. pag. 40.* Anton. Cuch. lib. 5. institut. maior. tit. 11. num. 89. Matien. ad rub. tit. 1. glos. 1. num. 40. lib. 5. noua recop. Salzed. d. cap. 76. vers. *quarto*. Menoch. de *presumpt.* lib. 3. praf. 1. num. 102. Gutier. de *iuramentis. confirm. p. 1. cap. 5. n. 22. cum si q. & de matrim.* cap. 61. n. 2. & cap. 75. n. 4. Fr. Emman. in *sum. tom. 1. cap. 221. num. 2. & quest. regul. tom. 3. quest. 54. art. 6. vers. primum*, Sanch. d. lib. 3. disput. 46. Rebello d. quest. 8. sect. 8. num. 9. Franc. Molin. d. lib. 2. differ. 11. num. 158. Bonacin. d. q. 2. puncto 8. n. 47. Gaspar Hurtado de *matrim.* disp. 5. diff. 16. num. 52. in princip. Rot. decif. 273. num. 22. apud Farin. in 1. collect. nouissim. alijs p. 4. diuers.

145. Concilium potuit personas etiam laicas inhabilitare, & contractum matrimonij ex causa irritare.

145. Potuisse Concilium in præsentem personas, etiam laicas, ratione tamen Sacramenti subiectas, inhabilitare, & contractum matrimonij ex causa irritare, & impedimentum nouum inducere, probant Azor. instit. moral. p. 2. lib. 5. cap. 2. quest. 2. latè Franc. Molin. de *ritu nupt.* lib. 1. comp. 19. num. 127. ubi aduertit quoddam licet sola inhabilitatio sufficere videretur, & superflua ea verba, quæ sequuntur, & huiusmodi contractus irritos, &c. non tamen sic, quia diuersis respectibus prolata diuersos pariunt effectus, priora verba personas, posteriora contractus respiciunt, ut nihil superfluum esse censetur.

146. Matrimonia clandestina, non vero sponsalia irritantur.

146. *Et huiusmodi contractus irritos, &c.* Matrimonia clandestina, non verò sponsalia irritare asserunt Nauar. in *man. cap. 25. num. 134.* Salzed. d. cap. 76. vers. *nono illud*, Perez l. 1. vers. *secundo circa prædicta dubitatur tit. 1. lib. 5. ordin. Spin. d. glos. 15. princ. n. 84.* Segura Daualos d. p. 2. cap. 15. num. 1. & 4. Vega in *sum. p. 2. cap. 34. casu 20. vers. nota que si solamente*, Petr. Ledesma de *matrim.* quest. 45. art. 5. vers. *secundum punctum dub. 4.* Valent. tom. 4. disput. 10. puncto 5. causa 5. Emman. Sà in *aphorism. verbo sponsalia num. 1.* Gutier. Canon. lib. 1. cap. 18. num. 10. & de *matrim.* cap. 4. Ceuall. d. q. 604. num. 124. Henriq. d. lib. 11. cap. 5. §. 8. Sanch. d. lib. 1. disp. 12. Armendar. d. l. 1. de *matrim.* n. 44. & 45. Cened. d. lib. 1. q. 21. num. 9. & q. 30. num. 20. cum seqq. Gaspar Hurtado de *matrim.* disp. 1. diff. 16. Franc. Molin. d. differ. 11. n. 159. Bonacin. de *matrim.* q. 1. puncto 7. n. 11. Ego ipse d. alleg. 32. n. 141.

147. Vnde sponsalia clandestinè contrahentes non peccare, teneat Sanchez lib. 1. diff. 13. num. 2. Ægid. de Coninck tom. 2. diff. 21. dub. 2. n. 20. Gutier. d. cap. 4. num. 1. Ego ipse d. alleg. 32. num. 142.

148. Contra Syluest. in summa verbo matrimonium 6. q. 7. Chamerot. de matrim. cap. 1. dub. 9. existimantes illos peccare.

149. Contrahentes verò matrimonium sine parochi & testibus peccare mortaliter, quia inualidè contrahit, & facit irritum Sacramentum contra prohibitionem Ecclesiæ in re graui, affirmant Sauch. d. lib. 3. diff. 5. Gutier. de matrim. cap. 56. num. 4. Ægid. de Coninck d. tom. 2. diff. 30. dub. 2. num. 18. Bonacin. de matrim. q. 2. puncto 6. num. 3. Ego ipse d. alleg. 32. num. 140.

150. Matrimonium contractum absque præsentia parochi, seu alterius Sacerdotis de ipsius parochi, seu ordinarij licentia, & duobus, vel tribus testibus in vim sponsaliorum non resoluitur, ita ut contrahentes iudicialiter cogi possint ad denuo contrahendum, seruata forma huius text. tradunt Nauarr. consil. 1. num. 3. sub tit. de sponsal. in 1. edit. & consil. 3. num. 1. sub tit. de clandest. despons. in 2. edit. Azcued. l. 1. num. 23. 33. & 36. tit. 1. lib. 5. noua recopil. Spin. d. gloss. 15. princip. num. 78. Salzed. d. cap. 76. addit. 2. vers. unde pariter, Fr. Emman. in summa tom. 1. cap. 220. num. 1. Ceuall. d. q. 604. num. 79. Petr. de Ledesma de matrim. q. 45. art. 5. puncto 2. post dub. 4. conclus. 1. & in summa p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. matrimon. cap. 7. conclus. 6. dub. 2. Arimendar. d. l. 1. de matrimonio num. 26. Galct. in margarita casuum faciunt. verbo matrimonium, pag. 163. column. 1. Sanch. lib. 1. diff. 2. Gutier. de iurament. confirmat. p. 1. cap. 51. à num. 28. & de matrim. cap. 11. Aloyf. Ricc. in praxi verum fori ecclesiast. decis. 50. in 1. edit. aliàs resol. 219. per tot. in 2. edit. Sayr. in floribus decis. sub tit. de sponsal. decis. 1. Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. num. 48. Ego ipse d. allegat. 32. num. 143. cum seqq. Gaspar Hurtado de matrim. diff. 5. diff. 2. num. 6.

151. Contra Veracruc. in append. ad speculum, dub. 9. vers. secunda propositio, pag. 42. Ortiz. in summa cap. 16. de matrim. in fine, Barthol. de Ledesma de matrim. dub. 18. Ioan. Petr. Bimi. consil. 62. num. 34. lib. 1. Henricq. in summa lib. 1. cap. 5. §. 4. Franc. Leon. in thesauro fori ecclesiast. p. 2. cap. 9. n. 37. Veg. in summa lib. 4. casu 264. & lib. 6. casu 120. Rebello de obligat. iustitia, lib. 2. q. 9. num. 3. Ægid. de Coninck d. tom. 2. diff. 21. à num. 40. & præcipue num. 47. Cald. Pereira de impi. cap. 3. num. 10. in fine, existimantes matrimonium clandestinum habere vim sponsaliorum, & obligare ad iterum publicè contrahendum.

152. Sponsalia subsequuta copula coram parochi, & testibus non transire in matrimonium stante hoc decreto, resoluunt Petr. de Ledesma de matrim. quest. 46. art. 2. dub. 2. Sanch. d. lib. 3. diff. 40. num. 7. & lib. 5. diff. 8. num. 26. Gutier. de matrim. cap. 40. num. 13. & cap. 81. num. 11. Basil. Pont. de impediment. matrim. cap. 26. §. 3. vers. antepen. Ægid. de Coninck d. diff. 22. dub. 7. num. 57. ad fin. Bonacin. d. q. 2. puncto 1. num. 4. Ego ipse d. alleg. 32. num. 148.

153. Matrimonium nullum ex publica causa noua indigere præsentia parochi ad illud contrahendum, & non valere dicere fuisse ratificatum

147. Sponsalia clandestinè contrahentes non peccant.

149. Matrimonium contrahentes sine parochi & testibus peccant mortaliter.

150. Matrimonium contractum absque præsentia parochi, vel duobus, aut tribus testibus in vim sponsaliorum non resoluitur.

152. Sponsalia subsequuta copula coram parochi, & testibus non transiunt in matrimonium.

153. Matrimonium nullum ex publica causa noua indigere præsentia parochi ad illud contrahendum.

tificatum per copulam subsequutam, asserit Aldan. in *compendio canon. decis. lib. 1. tit. 8. num. 22.* attestans decusum in Balneoregien. 8. Iunij 1619. vbi addit dici notorium, & reputari publicam causam si constet ex libro baptizatorum aliquem ex contrahentibus tempore matrimonij non esse legitimæ ætatis.

154. Matrimonium contractum à filia propter merita mortis à matre illatum est invalidum.

155. Matrimonium celebratum sub honesta conditione de futuro, ut validè fiat necessario est adimplenda conditio coram parochio, & testibus.

156. Matrimonium coram parochio, & testibus contractum hac conditione, si mulier est legitima, subsequuta copula non est validum si postea cõstitit mulierem esse illegitimam.

158. Matrimonium celebratũ coram parochio, & testibus quando fuit nullum ob impedimentum occultum non est necessarium ad revalidationem illius, quod iterum coram parochio, & aliis testibus celebratur.

160. Dispensatione obtenta non tenetur iterum coram parochio & testibus contrahere, qui iam semel coram eisdem contraxerunt, invalidè tamen.

154. Matrimonium contractum à filia propter metum mortis à matre illatum, esse inualidum, etiamsi post obitum matris per septennium cum viro permanerit, & filios susceperit, tradunt Seraphin. *decis. 900.* Gregor. X. V. *decis. 395.* Aldan. *d. lib. 1. tit. 8. num. 24.* vbi refert decusum in Romana 15. Septembris 1629.

155. Matrimonium celebratum sub honesta conditione de futuro, ut validè fiat, necessariò esse conditionem adimplendam coram parochio, & testibus, celebratum verò sub conditione de præsentì, vel de præterito, requiri conditionem adimpleri coram parochio & testibus, vel vti parochius, & testes cognoscant conditionem de præsentì, vel de futuro esse adimpletam, resoluunt Petr. de Ledesma *de matrimon. quest. 47. art. 5. dub. 7. conclus. 3.* Egid. de Coninck *d. tom. 2. disp. 29. dub. 1. num. 15. & dub. 2. num. 33.* Gutier. *de matrimon. cap. 31. num. 7.* Bonacin. *d. quest. 1. puncto 10. num. 22.* Ego ipse *d. alleg. 32. num. 156.* contra Sauch. *lib. 5. disp. 8. num. 28.*

156. Matrimonium coram parochio, & testibus contractum, hæc conditione, si mulier est legitima, subsequuta copula non esse validam, si postea constiterit mulierem esse illegitimam, resoluunt Aldan. *d. tit. 8. num. 29.* vbi testatur ita decusum de anno 1620.

157. Ad reualidandum matrimonium publicè, & plenè probabile nullum, quamvis coram parochio, & aliis testibus celebratum, necessarium esse illud iterum coram parochio, & aliis testibus celebrare, resoluunt Gaspar Hurtado *de matrim. disp. 3. diff. 11. num. 40.*

158. Matrimonium celebratum coram parochio, & testibus quando fuit nullum occultè ob defectum consensus occultum, aut ob impedimentum aliquod occultum, non esse necessarium ad revalidationem illius quod iterum coram parochio, & aliis testibus celebratur, resoluunt Nauarr. *in man. cap. 22. num. 7.* Petr. de Ledesma *quest. 45. art. 5. concl. 2. ante ult. dub.* Sauch. *lib. 2. disp. 37.* Valer. Reginald. *d. lib. 31. num. 183. ad finem.* Franc. Leo *in thesauro fori ecclesiast. p. 2. cap. 9. num. 83. cum seqq.* Egid. de Coninck *d. tom. 2. disp. 24. num. 83.* Franc. Molin. *d. different. 111. num. 160.* Bonacin. *d. quest. 2. puncto 9. num. 10.* Henriq. *d. lib. 11. cap. 3. § 6.* Gaspar Hurtado *d. disp. 3. difficult. 11. num. 41.* Ego ipse *d. cap. 21. num. 83. & 84.*

159. Contra Palat. *in 4. disp. 27. quest. 1.* Gutier. *canon. lib. 1. cap. 18.* Barthol. de Ledesma *de matrim. dub. 17.* Basil. Pont. *de sacram. matrim. lib. 5. cap. 6.* existimantes celebrante in matrimonium publicè iuxta formam huius decreti, subsistente aliquo impedimento occulto, eo sublato cogi denuo eandem formam obseruare.

160. Vnde obtenta dispensatione non teneri iterum coram parochio & testibus contrahere, qui iam semel coram eisdem contraxerunt, invalidè

inualidè tamen, propter defectum consensus utriusque contrahentis, vel propter metum utrique incussum, vel cum impedimento dirimenti, tenent Nauarr. in man. cap. 22. num. 70. Henriq. d. lib. 11. cap. 3. §. 2. Fr. Emman. in summa tom. 1. cap. 208. num. 7. Franc. Sylui. in addic. ad 3. p. S. Thomæ quest. 45. art. 2. q. 2. concl. 4. Ægid. de Coninck d. tom. 2. disp. 24. dub. 10. num. 83. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore eccles. decif. 246. in 1. edit. Sanch. lib. 2. disp. 32. num. 13. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 183. ad fin. Gutier. de matrim. cap. 46. num. 15. Bonacin. d. quest. 2. puncto 9. n. 4. Rebello. d. p. 2. lib. 2. q. 9. num. 5. & seq. Possuin. de officio curati cap. 10. num. 25. Anronin. Diana resol. moral. p. 2. tract. 1. misel. resolut. 5. Egoipse d. allegat. 32. num. 167. & d. cap. 2. num. 82.

161. Contra Spin. d. glof. 15. princ. n. 62. Gutier. de matrim. cap. 76. n. 32. Cened. ad Decretal. collect. 58. num. 4. & canon. quest. lib. 1. q. 30. n. 11. Paul. Comitot. respons. moral. lib. 1. q. 120. num. 3. & q. 122. num. 3. Basil. Pont. de sacram. matrim. lib. 5. cap. 6. n. 5. Zambran. in decif. casuum conscient. tempore mortis, cap. 7. dub. 2. existimantes inualidè contrahentes ob defectum consensus, vel cum impedimento dirimenti obtenra dispensatione teneri iterum consentire ante parochum, & testes.

162. Expressionem, & ratificationem consensus non esse necessariò faciendam coram parcho, & testibus, vt matrimonium infidelium fiat Sacramentum, resoluunt Nau. conf. 4. in fine sub tit. de pactis in antiq. aliàs consil. 2. in fine sub tit. de conuers. infidel. in nouis, Fr. Emman. in summa tom. 1. cap. 230. num. 1. Sanch. lib. 2. disp. 9. num. 1. Rebello d. lib. 2. q. 6. n. 5. Gutier. de matrim. cap. 42. num. 6. Bonacin. d. q. 2. puncto 2. n. 6. Egoipse d. alleg. 32. num. 158. & d. cap. 21. num. 85.

163. Præsentiam parochi & testium requiri vt matrimonium celebratum per procuratorem sit validum, tenent Henriq. d. lib. 11. cap. 2. §. 6. Sanch. lib. 2. disp. 12. num. 3. & lib. 3. disp. 8. num. 24. Ægid. de Coninck d. disp. 24. dub. 9. num. 78. Gutier. de matrim. cap. 45. Bonacin. d. q. 2. puncto 5. num. 5. Vgolin. d. cap. 15. §. 10. num. 4. vers. qua. Ego ipse d. alleg. 32. n. 159. Andr. Victorel. in notis ad Possuin. d. cap. 10. num. 46. vbi dicit quòd vt procurator validum matrimonium alieno nomine contrahat, quatuor requiruntur conditiones. Prima vt speciale mandatum habeat ad matrimonium contrahendum. Secunda vt mandatum sit ad in eundum matrimonium cum certa persona. Tertia vt procurator id muneris per se obeat, non enim substituere potest nisi mandatum expressè hoc explicet. Quarta vt dum consensum præbet, facultas reuocata non sit.

164. Data etiam vrgente necessitate minimè posse matrimoniù abfq. parochi præsentia, vel aliàs non seruata forma Concilij, celebrari, quia absolute in hoc decreto irritatur matrimonium absque parcho, resoluunt Sarmient. lib. 1. select. c. 6. num. 7. Nauarr. conf. 44. de sponsal. aliàs consil. 6. de clandest. despons. Segura Daualos d. p. 2. cap. 35. num. 44. Henriq. d. lib. 11. cap. 3. §. 1. & 8. Gutier. de matrim. cap. 61. num. 4. cum seqq. Sanch. lib. 3. disp. 17. Ægid. de Coninck d. disp. 27. dub. 1. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. tom. 2. tract. 11. cap. 7. quest. 14. resolut. 3. Basil. Pont. de matrim. lib. 5. cap. 6. Gaspar Hurtado in simili tract. disp. 5. difficultat. 3.

162. Matrimonium infidelium vt fiat Sacramentum non est necessariò facienda expressio, & ratificatio consensus coram parcho, & testibus.

163. Præsentia parochi & testium requiritur vt matrimonium celebratum per procuratorem sit validum.

164. Matrimonium abfq. parochi licentia, vel aliàs non seruata forma Concilij minimè potest celebrari data etiam vrgente necessitate.

Rota decis. 646. n. 1. p. 1. divers. & in Vicentina matrimonij 11. Martij 1614. coram R. Selencien.

165. Contra Veracru. in appendice ad speculum coniug. dub. 4. Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 86. num. 4. vers. 2. Vega in summa lib. 3. casu 361. existimantes validè fieri matrimonium absque parocho dum fiat coram alijs testibus quando absque graui incommodo, siue in articulo mortis, siue extra nequit matrimonium omitti, aut differri, & parochus nequit haberi.

168. Contrahentes absque parocho, & alijs testibus vbi Trid. viget, puniendi sunt poena graui arbitrio Ordinis.

166. Necnon ipsos contrahentes, &c.] Vide Gasp. Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 16. num. 52. vbi etiam addit per cap. fin. de clandest. despons. contrahentes clandestinè absque testibus, & forsan etiam absque proprio Sacerdote, vbi Tridentinum non viget, puniendos esse poena arbitraria, & eorum prolem esse illegitimam quando contrahunt in gradu prohibito, quamuis ignoranter, & n. 53. subdit quòd in aliquibus diocesis contrahentes absque parocho, & alijs testibus excommunicantur ipso facto excommunicatione synodali, & quòd in Hispania per l. 1. tit. 1. lib. 5. noua recop. mulctantur poena priuationis omnium bonorum, & exilij ab ea, & quòd possint à parentibus exheredari.

167. Parochus, vel alius Sacerdos, qui cum minori testium numero quam duorum matrimonio clandestino interfuerit, est grauius arbitrio ordinarij puniendus.

168. Poena triennalis suspensionis ab officio imposita parocho assistenti matrimonio clandestino non est sublatà per hoc decretum.

167. Insuper parochum, vel alium Sacerdotem, &c.] Parochum, vel alium Sacerdotem, qui cum minori testium numero quam duorum matrimonio clandestino interfuerit, esse grauius arbitrio ordinarij puniendum, ex his verbis colligit Sanch. d. lib. 3. disp. 48. n. 2. in fine, & Gasp. Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 17. num. 54. vers. deinde.

168. Poenam suspensionis triennalis ab officio (non tamen ipso facto) impositam parocho, vel alij Sacerdoti assistenti matrimonio clandestino sine alijs testibus, de qua in cap. ult. §. fin. de clandest. desponsat. non esse sublatam per hoc decretum, sed praeerea licere ordinario in illum alia poena arbitraria animadvertere ad eius temeritatem, & praesumptionem coercendam, tradunt Verac. in appendice ad speculum dub. 11 in fine, Maiol. de irregularit. lib. 3. cap. 23. num. 16. Salzed. d. cap. 76. vers. octauo non est obliuioni, Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. matrimon. cap. 6. conclus. 4. dub. 16. Fr. Emman. etiam in summa tom. 1. cap. 221. num. 4. Aegid. de Coninck d. disp. 27. num. 84. Franc. Molin. d. lib. 1. differ. 11. num. 147. cum seqq. Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 11. de suspens. cap. 5. in princip. Ego ipse d. alleg. 32. num. 162. & d. cap. 21. num. 106.

169. Contra Matienf. l. 1. glof. 7. num. 2. in fine, tit. 1. lib. 5. noua recopil. Sanch. d. lib. 3. disp. 48. num. 4. Gasp. Hurtado d. disp. 5. diff. 17. n. 55. existimantes cessare hodie dictam suspensionem triennem per poenam arbitrariam impositam in hoc decreto.

170. Parochus proprius, vel alius Sacerdos de eius licencia assistens matrimonio clandestino ob denunciationem omnis in ea suspensionis est utatur.

170. Si proprius parochus, vel alius Sacerdos Regularis, aut secularis de eius licencia intersit matrimonio valido, clandestino tamen ob denunciationem omissionem, cum Tridentinum in hoc nullam statuat poenam, standum esse poenae d. cap. ult. ac proinde suspendendum esse triennio, resolunt Henric. d. lib. 1. cap. 5. §. 6. Maiol. d. lib. 3. cap. 25. n. 17. & 18. Sanch. d. lib. 3. disp. 48. num. 5.

171. Parochum

171. Parochum ob licentiam concessam alij Sacerdoti assistendi matrimonio clandestino tantum iuocare prædictam triennalem suspensionem, de qua in d. cap. ultim. quia Concilium suspendit parochum, vel alium Sacerdotem coniungentem, & non exprimit tantum licentiam, mandantem, vel consulentem, affirmant Sanch. d. lib. 3. disp. 49. Mari. Alter. d. c. 5. vers. secunda principalis questio. Ego ipse d. alleg. 32. num. 163.

172. Suspendum ab officio, qui interfuit matrimonio clandestino, non esse suspendum à beneficio, quia d. cap. ult. solum mandat suspendendum esse ab officio, tenent Sanch. d. lib. 3. disp. 51. Mari. Alter. d. c. 5. vers. quarto dubitatur. Ego ipse d. alleg. 32. n. 165.

173. Episcopum in huiusmodi triennali suspensione dispensare non posse, resoluunt Cou. de sponsal. p. 2. cap. 6. in princ. num. 14. Henriq. in sum. lib. 13. cap. 39. §. 3. Sanch. d. lib. 3. disp. 52. Mari. Alter. d. c. 5. vers. quinto. Ego ipse d. alleg. 32. n. 166.

174. Nec virtute Concilij sess. 24. de reform. cap. 6. id Episcopo permissum esse asserunt Sanch. d. disput. 52. num. 4. Mar. Alter. d. cap. 5. prope finem. Ego ipse d. alleg. 31. num. 176. ex ea ratione, quia hæc suspensio non incurritur ipso iure, sed per sententiam iudicis cognitione præmissa de delicto, unde supponitur delictum deductum ad forum contentiosum.

175. Præterea eadem S. Synodus hortatur ut coniuges ante benedictionem, &c.] Vide Rebell. d. p. 2. lib. 2. quest. 7. num. 2. Franc. Leon. in thesauro fori ecclesiast. p. 2. cap. 9. num. 48. vers. nam licet, Ægid. de Coninck d. tom. 2. disput. 27. à num. 71. Basil. Pont. de impediment. matrimon. cap. 26. §. 2. condit. 4. vers. ex quibus, metipsum d. alleg. 32. num. 179.

176. Unde peccatum mortale non esse matrimonium consummare ante Ecclesiæ benedictionem sublaro scandalo, & contemptu legis ecclesiasticæ, maximè si probabile sit incontinentiæ periculum, resoluunt Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 3. num. 21. Cou. de sponsal. p. 2. cap. 7. §. 2. num. 2. Viuald. in candel. aureo p. 1. vbi de matrim. num. 267. Ludou. Lop. in instruct. conscient. p. 2. de matrim. vers. deinde disceptari solet, Perez l. 1. vers. quari potest sit. 1. lib. 5. ordin. Matienf. ad rub. sit. 1. gloss. 1. num. 98. lib. 5. noue recog. Petr. de Ledesma de matrim. quest. 45. art. 5. puncto 3. dub. 1. & in sum. p. 1. de sacrament. vbi de sacram. matrim. cap. 6. concl. 7. prope fin. Spin. d. gloss. 1. §. princ. n. 18. Henriq. d. lib. 11. cap. 5. §. 7. in fine, & cap. 7. §. 3. & cap. 16. §. 3. Cened. ad Decretal. collect. 49. num. 3. & pract. ac canonic. quest. lib. 1. quest. 30. prope fin. Rebell. d. p. 2. lib. 2. quest. 7. num. 2. Ægid. de Coninck d. tom. 2. disput. 27. num. 71. cum seqq. Basil. Pont. de impedim. matrimon. cap. 26. §. 2. vers. ex quibus, Sanch. d. lib. 3. disp. 12. Gutier. de matrim. cap. 48. num. 3. & cap. 106. n. 13. Bonacin. eod. tract. q. 4. puncto 6. n. 1. in fine, & num. 4. vers. rogabis quarto. Ego ipse d. alleg. 32. num. 181. & d. cap. 21. num. 96.

177. Statuitque benedictionem, &c.] Benedictionem nuptialem omnino omittere esse tantum peccatum veniale, quia est sacramentale

171. Parochus ob licentiam concessam alij Sacerdoti assistendi matrimonio clandestino tantum triennalem suspensionem.

172. Suspendus ab officio, qui interfuit matrimonio clandestino, non est suspensus à beneficio.

173. Episcopus non potest dispensare ab huiusmodi triennali suspensione.

175. Contrahentes matrimonium ante Ecclesiæ benedictionem acceptam ne cohabitent hortatur Concilio prædicto.

176. Matrimonium consummare ante Ecclesiæ benedictionem sublaro scandalo non est peccatum mortale.

177. Benedictionem nuptialem omnino omittere est tantum peccatum veniale.

quoddam, quod non apparet magni momenti, neque valde congruens progressui matrimonij, tenent Sanch. *d. lib. 3. disp. 82. n. 6.* Gasp. Hurtado *de matrim. disp. 5. diff. 23. n. 83.*

178. Contra Ochagau. *tract. 5. q. 5. & alios existimantes esse mortale.*

179. Benedictio conjugalis nō potest nisi inter Militarum solemnia fieri.

179. Benedictiōnem conjugalem non posse nisi inter Militarum solemnia fieri, resoluit Aldan. *d. tit. 8. n. 31.* vbi asserit decisum in Pilsauren. 13. Julij 1630.

180. Benedictiōnes nuptiales in secundis nuptiis non possunt recipere, qui in prioribus acceperunt.

180. Contrahentes secundas nuptias, & in prioribus benedictionem accipientes non teneri, nec posse in secundo matrimonio recipere benedictiones, quamvis vnus ex coniugatis tantum secundum nubat, & forte primum eius matrimonium fuerit inualidum, resolunt Nau *in man. c. 22. n. 83.* Perez *l. 1. vers. est alia pœna tit. 1. lib. 5. ordin. Mozz. de contract. tit. de matrim. cap. de naturalib. matrim. n. 10.* Menoch. *de arbitr. casu 417. n. 2.* Cened. *ad Decretal. collect. 49. n. 1.* Egid. de Coninck *d. disp. 27. dub. 8. num. 72.* Gutier. *d. cap. 106. n. 14. cum seqq. Sanch. lib. 7. disp. 82. n. 15.* Rebel. *d. p. 2. lib. 3. q. 20. n. 2.* Bonacini. *d. q. 4. puncto 6. n. 4.* Gasp. Hurtado *d. diff. 23. num. 84.* ex ea ratione, quia benedictiones huiusmodi non respiciunt nuptias, sed personas.

181. Consuetudini legitimæ diœcesum circa secundas nuptias benedicendas standum est.

181. Consuetudini legitimæ diœcesum circa secundas nuptias benedicendas standum esse asserunt Posseuin. *de officio Curati cap. 10. n. 48.* Gasp. Hurtado *d. diff. 23. num. 84. in fine*, & illam generaliter obtinere vt possit benedictio solemniter fieri si scemina nondum fuisset benedicta, obseruant Cou. *de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 11. num. 2.* Greg. *l. 2. verbo no deuen fer velados tit. 11. part. 4.* Marc. Antonin. Genuens. *in pract. Archiep. Neapol. cap. 59.* Mar. Alter. *de censur. tom. 2. disput. 11. de suspens. c. 4. vers. fertio dubitatur*, Aloys. Ricc. *in praxi rerum fori ecclesiast. resol. 313. in fine in 2. edit.* Ego ipse *d. alleg. 32. n. 184.* sed Sanch. *lib. 7. disp. 82. n. 23.* aliter sentit.

182. Parochus vtriusvis contrahentis sufficit ad benedicendas nuptias.

182. Benedicendos esse sponsum & sponfam si contractis sponsalibus per verba de futuro antequam coram parochio, & testibus matrimonium contraxerint, inuicem se cognouerint, tenet Aldan. *d. tit. 8. n. 40.* attestans sic fuisse decisum sub die 2. Octobris 1593.

183. Parochus vtriusvis contrahentis sufficit ad benedicendas nuptias.

183. *A proprio parochio.* Sufficere parochum vtriusvis contrahentis, resolunt Cened. *ad Decretal. collect. 81. n. 8.* Sanch. *lib. 7. disp. 82. n. 4.* Armendar. *d. l. 1. de matrim. n. 32.* Gutier. *de matrim. cap. 106. num. 8. & 9.* Bonacin. *d. q. 4. puncto 6. n. 3.* Ego ipse *d. alleg. 32. n. 185.*

184. Parochus proprius debet recipere elemosynam occasione benedictionis, & non alius.

184. Contra Paul. Fusc. *de visitat. lib. 2. cap. 3. num. 21.* Caualecan. *p. 2. decis. 12. n. 21.* Ceuall. *d. q. 604. n. 148.* existimantes non esse integrum vtriusvis contrahentis parochio benedictiones huiusmodi impartiri, sed id esse parochi mulieris.

185. Parochus proprius debet recipere elemosynam occasione benedictionis, & non alius.

185. Parochum proprium debere recipere elemosynam occasione benedictionis, & non alium, tenui *d. cap. 21. n. 99.* vbi dixi ita fuisse decisum a S. Cong. Rit. in Acherontina 25. Ianuarij 1602.

186. Episcopi & similes iurisdictionem ordinariam habentes, & eorum vicarij.

186. *Nisi ab ipso parochio, vel ordinario licentiam, &c.* Episcopos, & similes iurisdictionem ordinariam habentes in suis diœcesibus, necnon & eorum vicarios generales posse licentiam concedere impartienti

tiendi benedictiones nuptiales suis subditis, resoluit Gutier. de matrim. cap. 96. num. 7.

187. *Quod si quis parochus, &c.*] Sacerdotem tam secularem, quam Regularem coniungentem in matrimonium, vel benedicientem subditos alterius parochiæ absque licentia proprii parochi, vel ordinarii, remanet suspensus ab officio donec ab ordinario parochi obtineat absolutionem, resolvunt Henric. in sum. lib. 13. c. 38. §. 2. in fine lit. E. & cap. 39. §. 3. lit. C. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 2. art. 1. Portel. in dub. regular. verbo matrimonium num. 1. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resol. 93. n. 6. Soar. tom. 5. disp. 3. 1. sect. i. num. 38. Sanch. d. lib. 3. disp. 52. num. 4. Bonacin. de censur. disp. 3. q. 6. puncto 5. num. 19. Gasp. Hurtado in simili tract. de censur. ubi de suspens. diffi. 13. num. 40. vers. nono, & de matrim. disp. 5. diffi. 17. num. 57. & diffi. 23. in fine. Ego ipse d. alleg. 32. num. 186. cum seqq.

188. *Sine Regularis.*] Sacerdotes Regulares matrimonia ministrantes, siue solemnizantes, non habita super his parochialis Presbyteri licentia speciali ultra suspensionem, quam ipso iure incurrunt per hoc decretum, ipso facto excommunicatos esse, excommunicatione Sedi Apost. reservata, de qua in Clem. 1. de privileg. tenent Nau. conf. 1. num. 7. de penis in antiq. & conf. 10. de constitut. in novis, Maiol. de irregul. lib. 3. cap. 25. num. 12. vers. clandestinum, Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 15. §. 12. num. 8. Sanch. d. lib. 3. disp. 48. num. 8. & 9. Molfes. d. tract. 4. cap. 8. num. 66. Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 11. cap. 4. vers. sed queret, Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 1. quest. 48. art. 2. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resol. 93. num. 6. Ego ipse d. alleg. 32. num. 192. & d. cap. 21. num. 105.

189. *Contra Henric.* in sum. lib. 13. cap. 38. §. 2. in commento lit. E. Soar. tom. 5. de censur. disp. 12. sect. 4. n. 13. Sayr. in simili tract. lib. 4. cap. 15. num. 10. Bonacin. eod. tract. disp. 3. q. 6. puncto 5. n. 19. in fine, & de matrim. q. 4. puncto 6. n. 3. Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 26. §. 2. vers. ex quibus, condit. 10. & §. 6. in princ. existimantes Religiosum benedicendo absque præfata licentia præter suspensionem non incurrere excommunicationem latam in d. Clem. 1.

190. *Ansus fuerit.*] Ergo quamlibet ignorantiam etiam crassam excusare à suspensione, dummodo non sit ita crassa ut sit ingens temeritas, resolvunt Sanch. d. lib. 3. disp. 48. n. 7. Gutier. de matrim. c. 75. n. 16.

191. *Tandiu suspensus maneat.*] Ergo ipso iure, quia sunt verba præsentis temporis, quæ latam sententiam important, ut per Franc. Molin. d. differ. 11. n. 150. quem refero d. c. 21. n. 108.

192. Hanc suspensionis pœnam ne dum ad officium, sed etiam ad beneficium extendi posse, resolvunt Franc. Molin. d. differ. 11. num. 149. Hurtado de censur. tractat. de suspens. diffi. 13. num. 40. vers. nono.

193. *Quandiu ab ordinario.*] Ergo etiam ab eius vicario, ut per Sanch. d. lib. 3. disp. 52. n. 4. Mari. Alter. de censur. tom. 2. disp. 11. de suspens. cap. 5. in fine.

possunt licentiam concedere inpartitiendi benedictiones nuptiales.

187. Sacerdos tam secularis quam Regularis coniungens in matrimonium, vel benedicens subditos alterius parochiæ absque licentia, &c. remanet suspensus ab officio.

188 Sacerdotes Regulares matrimonia ministrantes, seu solemnizantes non habita super his parochialis Presbyteri licentia speciali ultra suspensionem ipso facto sunt excommunicati.

190 Ignorantia quamlibet etiam crassa excusatur a suspensione.

191. Ipso iure.

192. Suspensionis pœna huiusmodi ne dum ad officium, sed etiam ad beneficium extendi potest.

194. Parochus tenetur habere librum in quo coniuges, testes, locum contractus, diem mensum, & annum describat.

194. *Habeat parochus librum, &c.*] Parochum teneri habere librum in quo coniuges, testes, locum contractus, diem, mensum, & annum describat, per hoc decretum advertunt Fusc. *de visitat. lib. 2. cap. 3. n. 26.* Nauar. *in man. cap. 62. n. 79. vers. quinto.* Azעד. *lib. 8. n. 2. tit. 1. lib. 5. noua recop.* Ceuall. *d. q. 604. n. 138.* Henric. *d. lib. 11. cap. 7. §. 4.* Thom. Valasc. *alleg. iuris tom. 1. alleg. 72. n. 106.* Poisseuin. *de officio Curati §. 6. n. 44. & c. 12. num. 42.* Homobon. *de humana vita statibus p. 1. cap. 14. in fine.* Nicol. Genoa *de primata scriptura lib. 5. quest. 6.* Molfes. *in sum. Theologia moral. tract. 4. c. 8. n. 68.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 653. num. 63. & seq.* Basil. Pont. *de impediment. matrim. c. 26. §. 2. vers. ex quibus, condit. 9.* Aegid. *de Coninck d. tom. 2. disput. 27. num. 74.* Rebell. *d. p. 2. lib. 2. q. 7. num. 6.* Ego ipse *de officio, & potest. parochi cap. 7. n. 6. vbi num. 9.* posui formulam obseruandam à parochis in describendis matrimoniis in libris ad id deputatis.

195. Parochus obligatur sub mortali ad habendum librum in quo coniuges, &c.

195. Et ad hoc obligari parochum sub mortali propter finem necessarium vitandi lites, tenent Sanch. *d. lib. 3. disp. 15. n. 22.* Valer. Reginald. *d. lib. 3. n. 242. vers. ult.* Gutier. *de matrim. c. 60. n. 9.* Nald. *in sum. verbo parochus n. 20.* Basil. Pont. *loco proxime citato, Poisseuin. d. cap. 12. n. 44.* Ego ipse *d. alleg. 32. n. 174. & d. cap. 7. n. 8.*

196. Matrimonium plenè probatur ex partita desumpta ex libro parochi etiam mortui testibus, & paracho scribente.

196. Vnde ex partita desumpta ab hoc libro, etiam mortuis testibus, & paracho scribente absque aliis probationibus plenè probari matrimonium, concludunt Caualean. *decis. 12. sub num. 22. vers. & liber parochi p. 2.* Mascard. *de probat. conclus. 672. num. 18. cum seqq.* Menoch. *conf. 199. num. 3.* Lancel. Gallia *conf. 15. num. 3.* Sanch. *d. lib. 3. disput. 15. num. 22.* Franc. Molin. *de ritu nupt. lib. 1. compar. 9. à n. 35.* Mar. Antonin. *var. resolut. lib. 1. resol. fin. casu 33. vers. nihilominus.* Aloyf. Rice. *in decis. Curia Archiepisc. Neapol. p. 4. decis. 138. num. 6.* Giurba *ad consuetud. Messanenfes cap. 1. gloss. 1. p. 1. n. 19.* Rot. *decis. 750. n. 1. p. 1. diuers. & decis. 340. p. 1. etiam diuers.*

197. Fides desumpta ex libro parochi ut probet necessariò est faciendàm cum formali transcrip-tione partitæ.

197. Ut fides desumpta ex hoc libro in iudicio probet necessariò faciendam cum formali transcrip-tione partitæ de verbo ad verbum sicut iacet, advertunt Beltramin. *in annot. ad Greg. XV. decis. 359. num. 9.* Ferentil. *in annot. ad Burattum decis. 11. n. 5.* Rot. *in Toletana capellæ 18. Maij 1615. coram R. P. D. meo Pirouano, & in Aelina bonorum 17. Maij 1617. coram bonæ mem. Andrea.*

198. Matrimonium contrahentes cum peccato mortali incurrunt peccatum mortale.

198. *Sua peccata diligenter confiteamur.*] Contrahentes igitur matrimonium cum peccato mortali indignè recipere Sacramentum, ac proinde peccatum mortale incurrere, resoluunt Fr. Emman. & Sanch. citati à Gutier. *de matrim. cap. 83. num. 13. & à Bonacin. in simili tract. quest. 4. puncto 6. n. 1. vers. sexto,* quibus adde Fernand. *in examine Theologie moralis p. 3. c. 18. §. 1. n. 8.*

199. Eos tamen non committere duo peccata mortalia, vnum quatenus recipiunt Sacramentum, alterum verò quatenus ministrant, sed solum quatenus recipiunt, tenent Sayr. *de Sacram. in genere lib. 2. c. 7. q. 1. art. 5.* Sanch. *lib. 2. disp. 6. num. 4.* Bonacin. *de Sacrament. disp. 1. quest. 3. puncto 2. §. 2. num. 10.* Nec aliud incurrere peccatum quatenus videntur præceptum

præceptum Concilij in præfenti confessionem præcipientis violare, quia consilium, & non præceptum quoad hoc continet decretum in præfenti, tradunt Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 9. num. 49. Basil. Pont. de impediment. matrim. cap. 26. §. 2. vers. ex quibus, condit. 1. Ego ipse d. alleg. 32 num. 172.

100. Non licere absolute, & per longum tempus, aut ubi sponsi instarent, detinere matrimonium, donec contrahentes orationem saltem Anglicam, & Dominicam, Symbolumque fidei, præcepta Decalogi, & Ecclesiæ, ac septem peccata capitalia didicerint, expedire tamen similiter, & absque violentia ad breue tempus impedire, tradunt Sanch. d. lib. 3. disp. 15. sub num. 19. Campan. in duersor. iuris canon. rubric. 11. cap. 14. num. 7. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 638. in 1. edit. aliàs resolut. 576. in 2. edit. Ego ipse d. allegat. 32. num. 173.

101. Contra Barthol. à Ledesma de matrim. dub. 11. Veg. lib. 3. sum. casu 211. existimantes impediri posse ob dictam causam ne matrimonium contrahatur, nisi contrahentes præ senio, aut ingenij rudis tarditate prorsus incapaces sint.

102. Si qua provincia, &c.] Antiquas consuetudines laudabiles, quæ in contrahendis matrimoniis obseruari solitæ sunt, decretum in præfenti non tollere, asserit Franc. Molin. d. lib. 2. differ. 11. num. 151. Laudabiles autem consuetudines illas dici, quæ canonicis decretis non aduersantur, tradunt de hoc decreto loquentes Cened. ad Decret. collect. §. 8. num. 6. & Franc. Molin. d. differ. 11. num. 151. & 156. subdit quandoque laudabilem dici consuetudinem, quæ iuri communi aduersatur, cum ex temporum mutatione mutari quoque sæpe & statuta, & consuetudines etiam iuri contrarias expediat, cap. fin. de consang. & affin.

103. Et huiusmodi decretum in unaquaque parochia, &c.] Necessariò requiri in parochiis publicari hoc decretum ad hoc ut robur suum accipiat, nec in publicatione in diocesana Synodo factam æquipollere, decisum refert Armeudar. in addit. ad recap. legum Navaræ, lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. num. 62. Et rationem reddit Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 26. §. 2. vers. 4. dicens hoc non nasci ex eo quòd lex ad sui obligationem exigat ut acceptetur à populo, sed ex speciali dispositione Ecclesiæ in hoc casu, quæ hanc legem obligare noluit, nisi post promulgationem in singulis parochiis factam, trigintaque à publicatione diebus elapsis.

104. Ad matrimonium igitur contrahendum coram parcho, & testibus obligari eos, apud quos promulgatum est Concilium Trident. & receptum, qua publicatione nondum facta nullam obligationem arctare habitatores, nec ignorantes ligare, prout in quibusdam Galliarum, & Poloniæ partibus, tradunt Petr. de Ledesma in summa, p. 1. de Sacrament. ubi de sacram. matrim. cap. 6. concl. 4. dub. 5. Ceuall. d. q. 603. n. 143. Nauarr. conf. 8. num. 1. sub tit. de clandest. despons. Henriq. d. lib. 11. cap. 11. §. 8. Gallet. in margarit. casuum conscient. verbo matrimonium pag. 163. col. 2. Sanch. d. lib. 3. disp. 18. num. 1. Molfes. in summa Theolog. moral. tract. 4. cap. 9.

num. 9.

200. Matrimonium detinere nõ licet absolute, & per longum tempus, donec contrahentes orationem Dominicam, &c. didicerint.

202. Consuetudines antiquas laudabiles, quæ in contrahendis matrimoniis obseruari solitæ sunt, non tollit hoc decretum.

203. Decretum hoc ut robur suum accipiat, requiritur necessariò in parochiis publicari.

204. Matrimonium celebratur coram parcho, & testibus testemque quos promulgauit Concilium Trid. si ibi contrahant.

num. 19. Rebello d. lib. 2. q. 7. sect. 3. Gutier. de matrim. cap. 61. num. 12. Basil. Pont. d. §. 2. vers. quarto.

305. Non tamen si alio migrant vbi non est acceptatum.

205. Vnde illos, qui sunt incolæ vnius loci, in quo promulgatum, & acceptatum est Concilium, si aliud migrant, vbi non est acceptatum, posse ibi validè contrahere, seruata, quoad fieri possit, antiqua lege ecclesiastica, siue illac transeant, siue domicilium ibidem collocauerint, asserunt Petr. Ledesma de matrim. quest. 4. §. art. 4. puncto 3. Henric. d. lib. 11. cap. 8. §. 8. Sanch. d. lib. 3. disp. 18. num. 28. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 176. Basil. Pont. d. cap. 26. §. 2. vers. hinc etiam fit eos, & de matrim. lib. 5. cap. 9. Rebello d. part. 2. lib. 2. quest. 7. num. 15. Ægid. de Coninck d. disp. 27. dub. 1. num. 14. Gutier. d. cap. 61. num. 12. Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. n. 2. Molfes. d. tract. 4. cap. 9. num. 21. Filliuc. d. tract. 10. cap. 6. num. 200. Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 11. cap. 7. q. 17. resol. 3. vers. secundo, Gaspar Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 4. in princip. Aldan. in compendio canon. decis. lib. 1. tit. 8. num. 40. vbi id verum credit si recessus à loco habitationis fuisset factus ad evitanda impedimenta, puta inimicitias, & obstacula parentum, secus si recessus fuit factus per fraudem, quia aderat impedimentum, & refert sic fuisse decisum sub die 7. Februarii 1602. cuius memini de officio, & potest. parochi, cap. 21. num. 92.

306. Matrimonium non est legitimum si contrahatur inter se conferentes ad locum in quo Concilium non est promulgatum sub animo sine parochis, & testibus contrahendi.

307. Matrimonium contrahere coram parochis, & testibus tenetur incolæ illius loci, in quo non est acceptatum Concilium si diuertat ad locum in quo est receptum.

308. Episcopus non potest matrimonia inualidare per sua decreta synodalia, quæ clandestinè, & sine parochis, & testibus contrahenda essent, si ibi non est promulgatum Conc. Trid.

206. Hinc etiam matrimonium non esse legitimum si contrahatur inter se conferentes ad locum in quo Concilium non est promulgatum sub animo sine parochis & testibus contrahendi, resoluit Aldan. d. tit. 8. num. 41. asserens decisum in Colonien. 5. Septembris 1626. & in Antuerpien. 16. Decembris 1628. quarum memini d. cap. 21. n. 93.

207. Incolam illius loci, in quo non est acceptatum Concilium Trid. teneri matrimonium contrahere coram parochis, & testibus, si diuertat ad locum, in quo est receptum, tenent Petr. de Ledesma d. q. 4. §. puncto 3. ad fin. Sanch. d. lib. 3. disp. 18. num. 26. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 176. Ægid. de Coninck d. rem. 2. disp. 27. dub. 1. ad fin. Molfes. d. tract. 4. cap. 9. num. 20. Bonacin. d. puncto 7. num. 5. Ego ipse d. alleg. 32. num. 15 §. & d. cap. 21. num. 94.

208. Episcopus non posse matrimonia inualidare per sua decreta synodalia, quæ clandestinè, & sine parochis, & testibus contracta essent, si ibi non est promulgatum Concilium Trid. ita ut matrimonia etiam post huiusmodi decretorum publicationem aliter contracta, si nullum obstat legitimum impedimentum, valida ac firma sint, resoluit Aldan. d. tit. 8. num. 43. asserens quoddam ideo coniuges, qui aliàs inter se validè matrimonia contraxerunt, illisque postea per Episcopum tanquam contra formam sui decreti nullis declaratis separati fuerunt, ac in simul habitare desierunt, omnino cogendi sunt vt in dictis matrimoniis contractis permaneant, atque vna simul tanquam veri coniuges cohabitent: ij verò qui primis matrimoniis aliàs validè, & publicè contractis & consummatis ab Episcopo vigore dictorum decretorum nullis declaratis, secundò contraxerunt, similiter ad priora redire, ac in illis permanere cogendi sunt, & huiusmodi secunda matrimonia post publicationem & consummationem priorum contracta nullo modo, etiam

prætextu

prætextu cuiusvis grauis, & eminentis scandali tolerari possunt, ac debent; & in fine testatur ita fuisse decifum in Russ. 18. Nouembris, & 2. Decembris 1628.

209. *Pest triginta dies, &c.*] Ab hoc tempore obligare quoad annulationem matrimonij etiam ignorantes post Mediū. Henriq. & Petr. de Ledesma, resoluunt Sanch. d. lib. 3. disp. 17. num. 10. ad finem, Gutier. de matrim. cap. 61. num. 11.

210. Vnde ea matrimonia irrita in præfenti declarari quæ post triginta dies à die publicationis huius decreti in parochia factæ clandestinè contrahuntur, refert decifum Armendar. d. l. 1. de matrim. num. 61.

209. Decretum hoc obligat post triginta dies ab eius promulgatione etiam ignorantes quoad annulationem matrimonij.

Cognatio spiritualis orta ex Baptismo, aut Confirmatione, inter quas personas contrahatur.

C A P V T II.

1. **V**ide Galleg. in speciali tract. de cognatione spirituali, Couarr. de spons. p. 2. cap. 6. §. 4. Nauarr. in man. cap. 22. num. 37. & num. 140. Iacob. de Graff. in aureis decif. p. 1. lib. 2. cap. 85. num. 4. Henriq. in sum. lib. 12. cap. 11. Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 226. latè Iodoc. Cocc. in thesauro cathol. tom. 2. lib. 5. art. 13. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. c. 17. & de sacram. Baptismi, c. 13. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 1224. Ludouic. Beiarespons. casuum conscient. p. 2. casu 16. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 54. Gutier. in simili tract. cap. 100. Bonacin. eod. tract. q. 3. p. 1. §. 2. Gasp. Hurtado eodem tract. disp. 18. Galet. in margar. casuum conscient. verbo cognatio, Franc. Leon. in thesauro fori eccl. p. 2. cap. 9. num. 61. cum seqq. Fernandez in examine Theolog. moralis, p. 3. cap. 2. §. 9. & 10. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 15. §. 6. à num. 8. & cap. 25. §. 1. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 3. quest. 6. Valer. Reginald. in praxi fori pænit. lib. 3. num. 148. cum seqq. Aëgid. de Coninck de sacrament. & censur. tom. 2. disp. 32. num. 22. cum multis seqq. Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra, lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. num. 73. cum seqq. Molfes. in summa Theologie moralis tract. 4. cap. 10. num. 120. cum seqq. Vincent. Filliuc. in quest. moral. lib. 1. tom. 1. tract. 10. num. 188. cum seqq. Aldan. in compendio canon. decif. lib. 1. tit. 8. num. 50. cum seqq. Sell. in selectis canonicis, cap. 76. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 30. num. 32. cum seqq. & de officio, & potest. parochi, cap. 18. num. 21. cum seqq.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. De cognatione spirituali, & eius impedimentis emanauit constitutio Pij V. super declaratione huius decreti incip. *Sanctissimus*, publicata die 20. Augusti 1566. & alia eiusdem Pontificis incip. *Cum illius* vicem, sub dat. quarto Kal. Decembris 1566.

2. De cognatione spirituali Pius V.

3. *Ut vnus tantum, &c.*] Vnum tantum iuxta prisca canonum statuta adhiberi patrimum in Baptismo, vel ad summum duos, scilicet vnum virum, vnâque feminam, vr voluit Concil. in præfenti. rener. Possuin. de officio Curati, c. 6. num. 33. quem refert d. alleg. 30. num. 40. vbi num. 43.

3. Patrini duo ad summum vnus vir, vnâque femina adhibentur in Baptismo.

Y y

resolui

resolui præcitata verba huius cap. esse intelligenda de Baptismo tantum patrino, ac proinde cum sit correctorium iuris antiqui in cap. ult. de cognat. spiritali in 6. debere restringi, nec ampliari posse ad confirmationem, & sic ultra terminos in quibus loquitur.

4. Contra Tolet. in instruct. sacerdot. lib. 2. cap. 24. num. 11. Sanch. lib. 7. disp. 57. num. 9. existimantes Concilium in præsentem idem omnino voluisse quoad omnia statuere in patrino confirmationis, & totum d.c. ult. per illud restringi.

5. Cognatio contrahitur cum omnibus si plures duobus designati suscipiant baptizatum de Baptismo.

5. Si tamen plures duobus designati suscipiant baptizatum de Baptismo, cum omnibus cognationem contrahi, tradunt Sayr. in floribus decis. sub tit. de cognat. spirit. decis. 4. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, c. 25. §. 1. num. 5. Ego ipse d. alleg. 30. num. 45. refert decismum Armendar. d. l. 1. de matrim. num. 82. Gaspar Hurtado d. disp. 18. diff. 4. num. 15.

6. Designare, & admittere in Baptismo plures quam unum, & unum est peccatum mort.

6. Designare & admittere in Baptismo plures quam unum, & unum, esse peccatum mortale, utpote contra prohibitionem antiquam, & huius decreti, resoluunt F. Emman. in sum. tom. 1. c. 226. n. 1. Vegap. 1 c. 33. casu 39. Bonacin. de matrim. q. 3. puncto 5. §. 2. n. 32. Gaspar Hurtado in simili tract. disp. 18. diff. 4. num. 12. vers. ex dictis, & decismum refert Armendar. d. l. 1. de matrim. num. 84. Ego ipse d. alleg. 30. num. 44.

7. Contra Sanch. d. lib. 7. disp. 57. num. 6. existimantem prohibitionem adhibendi plures patrilinos quam duos, non obligare sub lethali culpa.

8. Episcopus non potest dispensare ut duo viri, vel duæ feminæ simul suscipiant.

8. Episcopum non posse dispensare ut duo viri, vel duæ feminæ simul suscipiant, cum super conciliari dispositione dispensandi facultatem non habeat, resoluunt, decismumque referunt Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Baptismus, §. 4. Sanch. d. lib. 7. disp. 57. n. 7. Reb. de obligat. iustit. p. 2. in appendice, lib. 4. n. 89. Valer. Reginald. in praxi fori p. 1. lib. 3. n. 154. Fernandez d. cap. 2. §. 9. num. 2. Bonacin. d. §. 2. num. 33. Ego ipse d. alleg. 30. num. 41. Armendar. d. l. 1. de matrim. num. 75, ubi num. 50. testatur pariter resolutum quoddam procurator, qui sit viri, & alter qui sit procurator mulieris, baptizatum de sacro fonte suscipere possunt, sed non duo viri, nec duæ mulieres, unusquisque tamen proprio nomine, vir loco mulieris, & mulier loco viri.

9. Patrilinos adhibere non est de essentia sacramenti Baptismi.

9. De essentia Sacramenti non esse huiusmodi susceptores adhibere asserunt Sot. in 4. dist. 7. q. unica, art. 10. & ult. Sylvest. in sum. verbo confirmatio, q. unie. Ego ipse d. alleg. 30. num. 33. Peccare tamen omittentem, dicit Chamerot. tract. 3. de confirmat. cap. 7. dub. 2. in princip.

10. Patrini in Baptismo debent esse baptizati, & in Confirmatione confirmati.

10. Susceptores in Baptismo debere esse baptizatos, & in confirmatione iam confirmatos, alias ex tali susceptione nullam contrahi cognationem per text. in cap. in Baptismate, de consecrat. distinct. 4. resoluunt Nauarr. in man. cap. 22. num. 36. & consil. 3. num. 1. de Baptismo in antiquis, alias consil. 1. num. 1. de cognat. spirit. in nouis, Henric. d. lib. 12. cap. 3. §. 4. Sanch. d. lib. 7. disp. 60. n. 7. Fernandez d. §. 9. n. 4. & §. 10. n. 4. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 25. §. 1. num. 2. Rebello d. p. 2. lib. 3. q. 6. num. 6. & 7. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 157. Aegid. de Coninck d. tom. 2. disp. 32. n. 25. Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 24. §. 1. vers. illud tamen, Bonacin.

Bonacin. de matrimon. quest. 3. puncto 5. §. 2. num. 19. Paul. Laymann in Theolog. moral. lib. 5. tract. 2. cap. 9. num. 2. vers. altera, Riccioli. de iure personarum extra gremium Ecclesie existent. lib. 2. cap. 4. num. 3. Ego ipse d. alleg. 30. n. 34.

11. Hæreticum verò cum baptizatus, & subiectus sit Ecclesie, suscipiendo, vel baptizando cognitionem contrahere affirmant Sanch. d. disp. 60. n. 2. Bonacin. d. n. 22. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 157. Possuin. d. cap. 6. n. 27. Ego ipse d. alleg. 30. n. 35.

12. Excommunicatos, interdictos, facinorosos, & criminosos ab infantis susceptione arcendos monet Paul. Laymann d. cap. 9. num. 2. vers. præterea, ubi tamen addit hæc genera personarum validè patrini inunus obire posse, sed non licitè, refero ego ipse d. cap. 18. num. 30.

13. Mutum hominem & mutam mulierem prohiberi esse patrilinos probat cap. parvuli, de consec. dist. 4. Anchar. in rub. de cognat. spir. lib. 6. num. 4. Fernandez d. p. 3. cap. 11. §. 9. num. 4. in fine, & addit Basil. Pont. d. §. 1. vers. exclusi, in Concilio Parisiensi lib. 1. cap. 54. penitentes publicos donec peracta pœnitentia reconcilientur, repullos esse à susceptione.

14. Abbates, Monachos, aut Religiosos saltem claustrales patrilinos adhiberi in Baptismo, prohibet cap. non licet Abbati, de consec. dist. 4. & ex eo colligitur Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. q. 58. art. 3. Sanch. d. lib. 7. disp. 60. n. 21. Possuin. d. c. 6. n. 27. vers. secundo, Galet. in margar. casuum conscient. verbo Religiosus pag. 225. Galgnet. de iure eccles. lib. 3. tit. 85. n. 25. & 26. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 3. q. 6. num. 10. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 157. vers. quarto, Ludou. Miranda in man. Pralator. tom. 1. quest. 43. art. 1. in concl. prope med. Bonacin. d. §. 2. n. 23. Basil. Pont. d. §. 1. vers. exclusi, Paul. Laymann d. cap. 9. num. 3. in princ. Tamburin. de iure Abbatum tom. 2. disp. 4. q. 2. Nisi huiusmodi Religiosi ad Episcopalem dignitatem promoveantur, exemplo Gregorij, qui ex Religione promotus in Cardinalem factus est Mauritij Imperatoris compater, vt referunt Gregor. Lopez l. 65. verbo maior al. tit. 5. part. 1. Fr. Emman. d. art. 3. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. c. 6. n. 24.

15. Pueros cuiuscunque ætatis posse esse susceptores legitimos, & contrahere cognitionem suscipiendo, modò habeant vsum rationis, tenent Henriq. d. lib. 12. cap. 11. §. 2. ad fin. Sayr. in floribus decif. sub tit. de cognat. spir. decif. 1. Petr. de Ledesma in summ. p. 1. de sacrament. ubi de sacrament. matrimon. cap. 17. concl. 7. dub. 3. Possuin. d. cap. 6. n. 29. Sanch. d. lib. 7. disp. 61. n. 4. Bonacin. d. §. 2. n. 17. Ego ipse d. alleg. 30. n. 38.

16. Et nihil referre an susceptores sint minores baptizato, quia nullo iure statuitur, aut requiritur vt sint maiores, asserunt Sayr. in florib. decif. sub tit. de cognat. spir. decif. 3. Petr. de Ledesma d. concl. 7. dub. 2. Vgolin. d. c. 25. §. 1. n. 3. Ego ipse d. alleg. 30. n. 39.

17. Inter quos ac baptizatum ipsum, &c.] Liberè, & licitè contrahi potest matrimonium inter personas in hoc decreto nominatim non expressas, refert decifum Armendar. d. l. 1. de matrim. n. 78.

17. Hæreticus suscipiendo, vel baptizando cognitionem contrahit.

12. Excommunicati, interdicti, & criminosi non possunt esse patrilini.

13. Mutus homo, & muta mulier prohibentur esse patrilini.

14. Abbates, monachi, & Religiosi saltem claustrales prohibentur esse patrilini.

15. Pueri cuiuscunque ætatis possunt esse susceptores legitimi, & contrahunt cognitionem suscipiendo, modò habeant vsum rationis.

16. Patrini possunt esse minores baptizato.

17. Matrimonium liberè, & licitè contrahi potest inter personas in hoc decreto nominatim expressas.

28. Cognatio spiritalis non contrahitur inter ipsosmet patrinos.

18. Vnde cognationem spiritualement non contrahi inter ipsosmet patrinos, tenent Lud. Lopez in *instruct. conscient. p. 2. cap. 51. de matrim. col. 2.* Galleg. de *cognat. spirit. c. 9. n. 8.* Vez. tom. 1. *sum. cap. 33. casu 40.* Galet. in *margarita casuum conscient. verbo matrimonium pag. 165. col. 1.* Nugn. p. 3. q. 67. *art. 8. ad fin.* Sanch. d. lib. 7. *disp. 54. num. 12.* Valer. Reginald. d. lib. 31. n. 150. Bonacin. d. 5. 2. n. 4. Armendar. d. 1. de *matrim. num. 84.* Ego ipse d. alleg. 30. n. 55.

29. Cognatio spiritalis à viro contrahenda non transfunditur in uxorem, vel è contra.

19. Hinc etiam cognationem spiritualement à viro contracta, eo quòd aliquem tenuerit in Baptismo, vel Confirmatione, non transfundi in uxorem, vel è contra, resoluunt Tolet. in *instr. Sacerd. lib. 7. c. 4. n. 5.* Martien. in *rub. tit. 1. glos. 1. n. 168. lib. 5. nona recap. Henric. d. lib. 12. c. 11. §. 2.* Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 149. Aegid. de Coninck d. tom. 2. *disp. 32. n. 14. vers. inter feminam,* Armendar. d. 1. de *matrim. n. 84.* post Petr. de Ledesma, Fr. Emman. Soar. & alios, Sanch. d. lib. 7. *disp. 54. n. 11.* Ego ipse d. alleg. 30. n. 56.

30. Vir, & vxor suscipientes alienum puerum in Baptismo non peccant.

20. Et ideo minimè peccare virum & uxorem suscipientes alienum puerum in Baptismo, tradunt Nau. in *man. c. 22. n. 39.* Armendar. d. n. 34. Sanch. d. lib. 7. *disp. 57. n. 5.* Bonacin. d. 5. 2. n. 5. Gaspar Hurtado de *matrim. disp. 18. diff. 4. n. 13. vers. ex dictis, in fine.* Ego ipse d. alleg. 30. n. 57.

31. Patrinus potest matrimonium contrahere cum ea, cum qua simul alienum filium suscepit.

21. Hinc similiter posse patrinum matrimonium contrahere cum ea, cum qua simul alienum filium suscepit, declarauit sanctæ mem. Pius V. in d. *constitut. incip. Cum illius vicem,* vt post Frat. Emman. ac Nugn. attestantur Sanch. d. lib. 7. *disp. 54. num. 12.* Bonacin. d. 5. 2. num. 60.

32. Matrimonium contractum sine dispensatione inter filium suscipientis, & baptizatum valet.

22. Et hinc etiam valere hodie matrimonium contractum sine dispensatione inter filium suscipientis, & baptizatum, refert decisum Armendar. d. 1. de *matrim. n. 75.*

33. Cognatio spiritalis non contrahitur inter infidelem baptizantem, & fidelem baptizatum.

23. Cognationem spiritualement non contrahi inter infidelem baptizantem, seu leuantem, & fidelem baptizatum, seu leuatam, resoluunt Galleg. d. *tract. de cognat. spirit. c. 8. n. 15.* Sanch. d. lib. 7. *disp. 60. n. 9.* Anton. Ricciul. de *inre personarum extra gremium Ecclesie exist. lib. 2. c. 4. num. 4. vbi num. 5.* ampliat procedere etiam in Catechumeno, & num. 6. extendit habere locum siue infidelis baptizet, siue leuet solus, siue cum Christiano, & num. 7. aduertit quòd si contingat Iudæum, vel infidelem deinde ad fidem conuerti, nihilominus ex actu gesto in infidelitate non incipit habere locum cognatio spiritalis.

34. Cognationem aliquam non contrahit fidelis baptizant, aut suscipiens filium infidelium, cum parentibus infidelibus.

24. Fidelem baptizantem, aut suscipientem filium infidelium non contrahere cognationem aliquam cum parentibus infidelibus, asserunt Galleg. d. *cap. 8. num. 11.* Sanch. d. lib. 7. *disp. 60. num. 14.* Anton. Ricciul. d. *cap. 4. num. 8.*

25. Contra glos. verbo ex *lauacro* in *cap. 1. 30. q. 1. vbi Archid. num. 3.* S. Antonin. Rosel. Angel. Caiet. Viuald. & alios, quos referunt proximo numero citati, existimantes infideles esse capaces cognationis spiritalis passiuæ.

36. Procurator non sibi, sed mandanti contrahit cognationem spiritualement.

26. Procuratorem non sibi, sed mandanti contrahere cognationem spiritualement, resoluunt decisumque referunt Emman. Sà verbo *Matrimonium,*

monium, vbi de impedim. matrim. num. 5. Verall. decis. 147. p. 3. Galet. in *margarita casuum conficiem. verbo cognatio*, Rebello d. lib. 3. q. 6. n. 12. Mar. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. fin. num. 25. Ægid. de Coninck d. tom. 2. disp. 42. num. 40. Franc. Leo in *thesauro fori eccles.* p. 2. c. 9. num. 63. cum seqq. Aloys. Ricc. in *praxi verum fori eccles.* resol. 630. in 2. edit. Bonacin. d. §. 2. num. 34. vers. *sed mihi*, Armendar. d. l. 1. de *matrimon.* n. 75. Vgolin. d. cap. 25. §. 1. num. 4. Basil. Pont. de *sacrament. matrimon.* lib. 7. cap. 39. Gasp. Hurtado in *simili tractat. disput.* 18. diff. 5. Sell. in *selectis canon.* cap. 76. n. 25. vbi attestatur decifum in Tridentina 16. Martij 1630. Ego ipse d. alleg. 30. num. 50.

27. Contra Galleg. d. tract. cap. 13. n. 14. Franc. Marc. decis. 830. num. 8. p. 2. Henric. d. lib. 12. cap. 11. §. ult. Cou. de *sponsal.* p. 2. c. 6. §. 4. num. 6. Veg. tom. 1. cap. 33. casu 44. Fr. Emman. tom. 1. cap. 226. num. 9. Viuald. in *candel. aureo* p. 1. vbi de *matrim.* num. 160. Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 2. cap. 12. paulo post princ. Possuin. d. c. 6. n. 27. vers. *quarto*, Valer. Reginald. d. lib. 31. n. 156. Rebello d. lib. 3. q. 6. n. 12. Sanch. d. lib. 7. disp. 59. num. 4. vbi alios Doctores refert, existimantes hanc cognationem spiritualement non posse contrahi per actionem procuratoris.

28. De Baptismo.] Etiam non solemnem, vt per Nau. in *man. c.* 22. n. 40. Gutier. de *matrim.* c. 100. n. 7. Ægid. de Coninck d. disp. 32. num. 39. concl. 5. Basil. Pont. d. lib. 7. cap. 40. præcipue si id faciat vt munus susceptoris obeat, vt declarat Ægid. de Coninck d. loco.

29. Contra Sot. in 4. dist. 42. q. 1. art. 2. Soar. in 3. p. q. 67. art. 8. dub. ult. Fr. Emman. in *summ. tom.* 1. cap. 226. num. 2. concl. 2. Bonacin. d. puncto 5. §. 2. num. 11. Sanch. d. lib. 7. disp. 62. num. 14. Gasp. Hurtado d. disp. 18. diff. 6. existimantes nullam cognationem contrahere illum, qui alium suscipit in Baptismo non solemnem.

30. Baptizantem etiam laicum in extremo necessitatis articulo contrahere cognationem perfectam spiritualement subsequens matrimonium dirimentem cum baptizato, eiusque parentibus, resoluunt Brunel. de *sponsal. concl.* 20. n. 20. Galleg. d. tract. c. 11. n. 5. Cou. de *sponsal.* p. 1. c. 6. §. 4. n. 4. Nau. in *man. cap.* 16. n. 34. in fine, & cap. 22. n. 40. in fine, & conf. 53. n. 2. sub tit. de *sponsal. in antiq. aliis conf.* 5. n. 2. de *cognat. spirit. in nouis*, Matienf. ad *rub. tit.* 1. glof. 1. n. 170. lib. 5. noua *recop.* Sanch. d. lib. 7. disp. 62. num. 10. Gasp. Hurtado d. diff. 6. n. 20.

31. Leuantem in Ecclesia, vbi seruatz fuerunt solemnitates, verè domi baptizatum nullam cognationem spiritualement contrahere cum ipso baptizato, vel cum suis parentibus, resoluunt Nau. d. c. 22. n. 40. Bonacin. d. §. 2. n. 9. Valer. Reginald. d. lib. 31. n. 154. vers. *secundum*, Armendar. d. l. 1. de *matrim.* n. 81. Ioan. Valer. de *different. inter virumque forum. verbo Baptismus*, differ. 2. n. 1.

32. Baptizatiq. patrem, ac matrem.] Carnales scilicet, quamuis illegitimos, vt per Galleg. d. tract. cap. 7. num. 12. Sanch. d. lib. 7. disp. 54. num. 16. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 150. vers. *ceterum*, metipsum d. alleg. 30. num. 54.

33. Diligenter ab iis ad quos spectabit sciscitetur, &c.] Ad parentes pertinere

28. Cognatio spiritualis oritur ex Baptismo non solemnem primatum facto.

30. Baptizans laicum in extremo necessitatis articulo contrahit cognationem spiritualement.

31. Cognationem nullam contrahit leuant in Ecclesia vbi seruatz fuerunt necessitates verè domi baptizatum.

32. Cognatio spiritualis contrahitur inter suscipientem in Baptismo, & parentes carnales licet illegitimos suscepti.

pertinere paternos designare, vel illis non designantibus ad parochos, asserunt Posseuin. *d. cap. 6. num. 33.* Bonacin. *d. §. 2. num. 27.* Gaspar Hurtado *d. dispn. 18. diffie. 4. num. 13. in princip.* Ego ipse *d. allegat. 30. num. 46.*

34. Parochus debet habere librū in quo describat omnes, qui in Ecclesia sua baptizantur.

34. *Et in libro eorum nomina describat, &c.*] Parochum debere habere librum in quo describat omnes, qui in Ecclesia sua baptizantur, cum nominibus parentum, si de legitimo matrimonio nati sint, & patrinorum, qui eos de Baptismo susceperunt, ac die, mense, & anno, asserunt Paul. Fusc. *de visitat. lib. 2. cap. 3. num. 24.* Posseuin. *de officio Curati cap. 6. num. 48.* Ego ipse *de officio, & potest. Parochi cap. 7. n. 2.* ubi pono formulam huius descriptionis.

35. Baptismus, & ætas, probatur ex partita extracta per parochum a libro Baptismi.

35. Ex partita ab huiusmodi libro Baptismi per parochum extracta probari quem baptizatum, & illius ætatem, tenent Caputaquen. *decif. 714. n. 1. p. 1. Mand. ad reg. 18. Cancel. q. 10. à n. 1.* Verall. *decif. 314. n. 1. lib. 1.* Menoch. *de presumpt. lib. 1. praf. §. 1. n. 53.* Viui. *decif. 184. n. 1. lib. 1.* Anton. Monach. *Florent. decif. 17. n. 2. & Bononien. decif. 19. num. 13.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fore eccles. decif. 149. in 1. edit. aliàs resol. 218. n. 5. in 2. edit.* Seraph. *decif. 1138. n. 2.* Farin. *fragm. crimin. p. 1. verbo atas n. 141.* Franc. Molin. *de ritu nupt. lib. 1. comp. 9. n. 41.* Bellet. *disquis. cleric. p. 1. tit. de clericis teste §. 1. num. 10.* Genoa *de scriptura priuata lib. 5. tit. de libris Plebanorum q. 1. n. 3. & Rot. decif. 592. n. 2. p. 1. recent. & decif. 15. n. 2. p. 2. recent. & in Romana nullitatis obligationis 16. Ianuarij 1626. coram R. P. D. Duran, quos refero d. c. 7. n. 4.*

36. Origo etiam probatur.

36. Et probari ex eo etiam originem, tenent Rebuff. *de pacif. possess. n. 217.* Mascard. *de probat. conclus. 1147. n. 21.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. glof. 9. §. 1. à num. 112.* ubi num. 113. hoc intelligit cessante fraude, Piasc. *in praxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 9.* Genoa *d. lib. 5. q. 3.*

37. Compatres duo, vel conmatres si in libro Baptismi sint descripti, ratione incertitudinis prohiberi inter se absque dispensatione matrimonium contrahere.

37. Si in hoc libro parochi sint descripti duo compatres, vel commatres, non certificando quis eorum sit verus compater, ratione incertitudinis prohiberi inter se absque dispensatione matrimonium contrahere, asserit Stephan. Gratian. *discept. forens. c. 30. n. 9.*

38. Cognationem contrahunt plures quam duo suscipientes in Baptismo, quorum nullus fuit designatus.

38. *Quod si alij ultra designatos, &c.*] Quando non obstante statuto antiquo, & Concilio in presenti plures quam duo, quorum nullus sit designatus, tenent, aut suscipiunt in Baptismo, aut si tantum duo, ambo tamen aut sunt mares, aut femine, omnes contrahere cognationem spirituales, resoluunt Nauarr. *in man. c. 22. n. 38.* Iacob. de Grass. *in aureis decif. p. 1. lib. 2. cap. 85. num. 4.* Viuald. *in candel. auro p. 1.* ubi de imped. matrimon. num. 5. *vers. cognatio spiritualis*, Henriq. *d. cap. 11. §. 3.* Petr. de Ledesma *de matrimon. q. 56. art. 3. vers. est aliud dubium annexum, & in summ. p. 1. de sacrament. ubi de sacram. matrim. cap. 17. concl. 6. dub. 2.* Rebello *de obligat. iustit. p. 2. lib. 3. quest. 6. num. 5. & in appendice ad lib. 4. num. 95.* Valer. Reginald. *d. lib. 31. num. 152. vers. secundum*, Bonacin. *d. §. 2. num. 24.* Gaspar Hurtado *d. dispn. 18. diffie. 4. num. 14.* Ego ipse *d. alleg. 30. num. 48.*

39. Contra Galleg. Veg. Fr. Emman. & Sayr. quos refert & sequitur Sanch. *d. lib. 7. dispn. 57. num. 12.* Gutier. *de matrimon. cap. 100. num. 7.*

Ægid.

Ægid. de Coninck. d. tom. 2. q. 32. num. 29. existimantes in hoc casu nulum eorum contrahere cognationem spiritualement, siue simul, siue successiue teneant, aut suscipiant.

40. Quando plures designati à parentibus, vel ab aliis curam infantis habentibus tangunt, omnes contrahere cognationem, modò tangant simul, si verò tangant successiue, solum primum, qui baptizatum suscipit, vel ad summum duos, si fuerint masculus, & femina, contrahere cognationem, tenent Sanch. d. lib. 7. disp. 57. num. 14. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 152. Ægid. de Coninck. d. q. 32. num. 39. Gasp. Hurado d. diffie. 4. vers. secundo, Sell. d. cap. 76. num. 25. vbi ait decisum in Aquen. 10. Maij 1631. Bonacin. d. §. 2. num. 25. vbi num. 26. dicit quòd quando plures designati sunt à parentibus, sed parochus admisit vnum, & vnam tantum, cognatio contrahitur tantummodo ab iis, qui fuerunt à parochio admissi, & num. 27. tenet cognationem contrahi à designatis à parentibus, non verò à cæteris, qui fuerunt admissi à parochio, quando parentes designarunt tantummodo duos, sed parochus plures admisit, & num. 28. resoluit cognationem contrahi à designatis à parentibus, quàmuis suscipiant puerum contra parochi voluntatem, & num. 30. asserit eum, qui tangit baptizarum, cum non sit designatus à parentibus, vel saltem à parochio, quando parochus potest designare, non contrahere cognationem, si adsint alij designati à parochio, vel à parentibus.

41. Si parochus non admittat designatum à parentibus baptizandi, & alium casu in Ecclesia ingredientem vocauerit vt baptizatum puerum susciperet, ac tangeret, cum eo spiritualement contrahi cognationem, resoluit Ludouic. Beia respons. casuum conscient. p. 2. casu 4. vers. alterum, vbi à principio illius casus multis probat parochum in hoc euentu peccare mortaliter.

42. Tetigerint.] Quòd requiratur contactus, itaut eo deficiente compaternitas non contrahatur, qui enim tantummodo assistit baptizato, vel confirmato, ipsùmque non tangit, vel tangit tantum extremitate digiti, non contrahit cognationem, eo quòd verè non dicatur tenere, vel suscipere, tradunt Verall. decis. 164. p. 1. Hentiq. d. lib. 12. cap. 11. §. 3. Sanch. d. lib. 7. disp. 56. num. 5. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 151. Bonacin. d. §. 2. num. 14. Mar. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. fin. casu 33. Ego ipse d. allegat. 30. num. 47. refert decisum Armendar. d. l. 1. de matrim. num. 83.

43. Compaternum designatum, qui in Baptismo infantis alterutrum præstitit, id est, siue ipsum infantem Sacerdoti porrexit, vt in sacrum fontem immergeret, siue post immersionem eum protinus è manu Sacerdotis suscepit, tametsi in actu Baptismi illum non tetigerit, cognationem spiritualement contrahere, resoluit Aldan. in compendio canon. resol. lib. 1. tit. 8. num. 52. vbi testatur sic resolutum sub die 27. Septembris 1601. ex ea ratione, quia eadem militat ratio in porrigente, & suscipiente, dummodo puer tangatur siue ante, siue post, siue in immersione, nam videtur vnicius actus per continuationem, accedente præsertim consuetudine.

40. Cognationem contrahunt omnes designati à parentibus, vel ab aliis curam infantis habentibus, modò tangant simul.

41. Cognatio contrahitur cum eo, quem vocauit parochus casu in Ecclesia ingrediente, non admitendo designatum à parentibus.

42. Contactus requiritur ad contrahendum cognationem spiritualement.

43. Cognatio spiritualement contrahitur in hoc casu.

44. Cognationem spirituales non contrahit mulier ex eo, quod defert puerum baptizandū vique ad ianuam Ecclesie.

45. Decreti huiusmodi dispositio militat in cognatione orta ex Confirmatione, sicut militat in cognatione orta ex Baptismo.

46. Patrinus in Confirmatione debet esse alius ab eo, qui tenuit in Baptismo.

47. Vnus non potest in Confirmatione tenere ultra duos eadem die.

48. Catechismus sublati est per hoc decretum.

44. Cognationem spirituales non contrahere mulierem ex eo quod defert puerum baptizandum vique ad ianuam Ecclesie, ubi illum tradit futuro compatri, a quo puer introfertur, ac de Baptismo suscipitur, absque eo quod dicta mulier vllum actum in actu Baptismi præster, refert decisum Aldan. d. tit. 8. num. 53.

45. *Et quoque cognatio, qua ex Confirmatione, &c.*] Dispositionem huius decreti militare in cognatione orta ex Confirmatione, sicut militat in cognatione orta ex Baptismo, excepto tamen quod in Confirmatione adhibendus sit vnus tantum patrinus, ex d. cap. fin. de cognat. spirit. resoluunt Sanch. d. lib. 7. disp. 57. num. 9. Piafec. in praxi Episcop. p. 1. cap. 3. n. 4. in fine, pag. 73. Rebello d. lib. 3. q. 6. n. 6. ad fin. Bonacin. d. §. 2. num. 31. Fernandez in examine Theolog. moralis, p. 3. cap. 3. §. 6.

46. Patrinum in confirmatione debere esse alium ab eo, qui tenuit in Baptismo, aduertit Chamerot. de Sacram. vbi de Confirmat. c. 7. dub. 2. vers. deber, quem refero d. alleg. 30. num. 51.

47. Quamuis vnus non possit in Confirmatione tenere ultra duos eadem die, vt in Pontificali, tamen quando verè constat volentem tenere esse aliquem virum probum, maximè Curatum, aut senem, in quo iudicio Episcopi cessat præsumpta malitia, & voluntas contrahendi cum filia spirituali, vel eius matre, propter imparem conditionem, non peccare Episcopum si permittat tenere ultra duos, resoluit Marc. Anton. Genuens. in manuali Pastorum, cap. 5. §. 4. num. 6. quem refero d. alleg. 30. num. 52.

48. *Omnibus inter alias personas, &c.*] Per hæc verba censi sublatum Catechismus, seu cognationem quandam spirituales uatam ex catechizatione, affittant Sanch. d. lib. 7. disp. 10. num. 10. cum seqq. Petr. de Ledesma d. c. 17. concl. 1. dub. 1. & concl. 6. dub. 4. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 190. Rebello d. p. 2. lib. 3. quest. 18. num. 10. cum seqq. Gutier. de matrim. cap. 84. per tot. Bonacin. d. §. 2. num. 3. Molfes. in sum. Theolog. moral. tract. 4. cap. 10. num. 121. latè Io. Valer. Reginald. de different. inter utrumque forum, verbo Baptismus, different. 2. num. 2. cum seqq.

De impedimento publica honestatis.

C A P V T III.

1. Doctores de materia cap. agentes.

Vide Henric. in sum. lib. 12. cap. 10. §. 2. Fr. Emman. etiam in sum. tom. 1. cap. 234. num. 4. Veg. in sum. tom. 2. cap. 34. casu 16. Petr. de Ledesma de matrim. quest. 55. art. 4. dub. 1. & in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. matrimon. cap. 15. conclus. 9. cum seqq. & cap. 16. per tot. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 68. num. 10. cum seqq. Franc. Leon. in thesuro fori eccles. p. 2. cap. 9. num. 89. cum seqq. Farin. in praxi crimin. p. 5. quest. 149. num. 160. cum seqq. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 3. q. 14 & lib. 4. in fine, in appendice num. 97. cum seqq. Atmendar. in addit. ad recopilat. legum Navarrae. lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrimon. n. 85. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori penis. lib. 37.

lib. 31. cap. 18 n. 126. cum seqq. Aegid. de Coninck de Sacram. & censur. tom. 2. disp. 12. num. 58 cum seqq. Fernandez in examine Theolog. moralis, p. 3. c. 16. §. 2. sect. 10. Gutier. de matrim. c. 103. Bonacin. in simili tract. g. 3. puncto 11. num. 9. cum seqq. Basil. Pont. in eodem tract. lib. 7. cap. 36. Gaspar Hurtado in eod. tract. disp. 21. Molfes. in sum. Theolog. moral. tract. 4. cap. 10. num. 92. cum seqq. Sanctarel. var. resol. lib. 1. q. 56. metipsum de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 51. num. 174. cum seqq.

2. Super hoc decretum emanavit Motu proprio peculiari declaratio sanctæ mem. Pij V. incip. *Ad Romanum*, de anno 1568. ubi ita habetur. *Auctoritate Apost. tenore presentium declaramus, & definimus, decretum Concilij huiusmodi omnino intelligendum esse, & procedere in sponsalibus de futuro duntaxat, non autem in matrimonio, sic, ut prefertur, contracto, sed in eo durare atque impedimentum omnibus illis casibus, & gradibus, quibus de iure veteri ante prædictum decretum Concilij introductum erat; referunt Nauarr. in man. cap. 22. num. 57. Henriq. d. cap. 10. §. 2. Valent. tom. 4. disp. 10. g. 5. puncto 3. Sanch. d. lib. 7. disp. 70. num. 5. Rebello. d. p. 2. lib. 4. in appendice, n. 98. Farin. d. q. 149. num. 161. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 128. Aegid. de Coninck d. tom. 2. disp. 50. num. 70. conel. 3. Ego ipse d. alleg. 51. num. 182.*

3. *Vbi sponsalia, &c.* Intelligi tantum de honestate orta ex sponsalibus, declaravit Pius V. in d. *Motu proprio*, incip. *Ad Romanum*, ex eoque colligit Valent. d. puncto 3. §. *honestas*, Petr. de Ledesma de matrim. quest. 55. art. 1. prope fin. Fr. Emman. d. tom. 1. cap. 234. Henriq. d. lib. 12. c. 10. §. 1. Sanch. d. lib. 7. disp. 68. num. 10. cum seqq. Bonacin. de matrim. quest. 3. puncto 11. num. 10.

4. Impedimentum publicæ honestatis oriri ex omnibus sponsalibus quacumque ratione irritis quandiu ipsa publica sunt, & nullitas occultata, tenent Nau in man. c. 22. n. 57. Aegid. de Coninck d. disp. 32. n. 69. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 127. Ego ipse d. alleg. 51. num. 187.

5. Ex sponsalibus metu, aut errore personæ, vel à destituito sufficienti ratione contractis, idcircoque nullis, nullum nasci publicæ honestatis impedimentum, asserunt Rebello d. quest. 14. num. 5. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 127. Aegid. de Coninck d. q. 32. num. 61. Gutier. d. cap. 103. num. 18. Ego ipse d. alleg. 51. num. 184.

6. Impedimentum hoc publicæ honestatis non oriri ex sponsalibus oretenus factis absque consensu interiori, tenent Nauarr. d. cap. 22. n. 57. Petr. de Ledesma d. q. 55. art. 4. vers. *nihilominus*, Bonacin. d. puncto 11. num. 3. Gaspar Hurtado de matrim. disp. 21. diffie. 1. n. 3. Ego ipse d. alleg. 51. num. 183.

7. Contra Henriq. d. lib. 12. cap. 10 §. 3. Sanch. d. lib. 7. disp. 68. n. 3. Basil. Pont. de sacram. matrim. lib. 7. c. 36. existimantes oriri in hoc casu quando defectus consensus non constat exterioribus.

8. Ex sponsalibus validis, mutuo tamen consensu dissolutis non oriri hoc impedimentum publicæ honestatis, referunt decisum Gutier. d. cap. 103. num. 11. Rebello d. p. 2. lib. 3. q. 14. num. 2. & in declarat. Cardinal. sect. 5. num. 99. Armendar. d. l. 1. de matrim. num. 86 & 72. Gaspar Hurtado d. disp. 21. diffie. 1. num. 5. Ego ipse d. alleg. 55. num. 188.

2. Pius V. peculiarem declarationem edidit super hoc decretum.

3. Intelligitur tantum de honestate orta ex sponsalibus.

4. Impedimentum publicæ honestatis oritur ex omnibus sponsalibus quacumque ratione irritis, quandiu ipsa publica sunt, & nullitas occultata.

5. Impedimentum publicæ honestatis non nascitur ex sponsalibus nullis.

6. Nec oritur ex sponsalibus oretenus factis absque consensu interiori.

8. Nec ex sponsalibus validis, mutuo tamen consensu dissolutis.

10. Nec ex sponsalibus conditionatis ante aduentum conditionis.

11. Nec ex sponsalibus contractis à parentibus nomine filiorum sine eorum consensu.

12. Impedimentum publicæ honestatis oritur tantum ex sponsalibus cum determinata persona, & ex absolutis siue à principio, siue postea completa conditione, & tantum ex validis.

13. Impedimentum publicæ honestatis oritur ex sponsalibus per verba de præfenti, & nulliter contractis, omiſſa forma Concilij.

15. Impedimentum publicæ honestatis confurgens ex sponsalibus validis hodie non excedit primum gradum.

9. Contra Sanch. *d. lib. 7. disp. 68. num. 21.* Bonacin. *d. puncto 11. num. 7.* existimantes impedimentum publicæ honestatis contractum ex sponsalibus validis & certis non cessare quando sponsalia dissoluntur mutuo contrahentium consensu.

10. Ex sponsalibus conditionatis ante aduentum conditionis non oriri huiusmodi publicæ honestatis impedimentum ob defectum consensus, qui suspenditur vsque ad illius euentum, tenent Petr. Ledesma *d. cap. 15. concl. 9. dub. 2. in fine*, Sanch. *d. lib. 7. disp. 69. num. 3. & 21.* Valer. Reginald. *d. lib. 31. num. 129.* Ægid. de Coninck *d. disp. 62. num. 61.* Gutier. *d. cap. 103. num. 19. & 20.* Bonacin. *d. puncto 11. num. 5.* Ego ipse *d. alleg. 51. num. 185.*

11. Ex sponsalibus contractis à parentibus nomine filiorum sine eorum consensu non oriri impedimentum publicæ honestatis, resoluunt Sanch. *d. lib. 7. disp. 68. num. 18. & 19.* Valer. Reginald. *d. lib. 31. num. 129. vers. aduerte quinto.* Ego ipse *d. alleg. 51. num. 186.*

12. Et colligendo suprà dicta Gaspar Hurtado *d. diff. 11. in fine*, concludit impedimentum iustitiæ publicæ honestatis, quod ex sponsalibus oritur, tantum oriri ex sponsalibus cum determinata persona, & ex absolutis, siue à principio, siue postea completa conditione, & tantum ex validis, & non ex nullis, siue ex defectu consensus, siue ob aliquod impedimentum, quamuis occultum, siue quia sunt dissoluta, siue mutuo consensu, siue quia alter resiliuit.

13. Impedimentum publicæ honestatis oriri ex sponsalibus per verba de præfenti, & nulliter contractis, omiſſa forma Concilij Trident. *suprà hac sess. cap. 1. refert* decisum Armendar. *d. l. 1. de matrimonijs, n. 87.*

14. Ex sponsalibus per verba, *promitto te ducere in uxorem, si scilicet denunciationibus non apparebit aliquod impedimentum*, minime oriri impedimentum publicæ honestatis, refert decisum Armendar. *d. l. 1. de matrim. num. 90.*

15. *Primum gradum non excedant.* Impedimentum publicæ honestatis confurgens ex sponsalibus validis hodie non excedere primum gradum per hoc decretum, notant Petr. de Ledesma *d. q. 45. art. 4. dub. 1.* Veg. *in sum. tom. 2. cap. 34. casu 16.* Fr. Emman. etiam *in sum. tom. 1. cap. 234. n. 4.* Ægid. de Coninck *d. disp. 32. dub. 5. num. 70.* & plures citati à Sanctarel. *var. resol. lib. 1. q. 56. num. 4.* Aldan. *in compendio canon. resol. lib. 1. tit. 8. n. 53.* vbi refert in vna Caietana 27. Iulij 1629. fuisse concessam dispensationem celebrandi matrimonium, non obstante impedimento iustitiæ publicæ honestatis in primo gradu, attentata copula subsequuta, propter quam mulier infamata remanebat, & stante quòd ad copulam deuentum non fuerit sub spe faciliorem redeundi gratiam dispensationis, & in forma pauperum vt petebatur, & iniunctis poenitentiis salutaribus.

Ex matrimonio rato, non consummato minime oriri affinitatem, sed iustitiæ publicæ honestatis dirimentem matrimonium, declarauit Pius V. *in d. Motu proprio, incip. ad Romanum*, & refert Gaspar Hurtado *de matrim. disp. 21. diff. 2. in princip.*

16. Iustitiæ

16. Iustitia ortam ex matrimonio rato dirimere matrimonium vsque ad quartum gradum, sicut iure antiquo, referunt decium Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. c. 9. n. 91. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 34. Armend. d. l. 1. de matrim. n. 89. Rebello. d. p. 2. lib. 4. in appēdice n. 106. Gutier. de matrim. c. 103. n. 24. Sanctar. d. q. 56. n. 5. Gasp. Hurtado d. disp. 21. diff. 2. n. 7. Ego ipse d. alleg. 51. n. 175. Et refert Aldan. d. iur. 8. n. 55. dispensationem concessam fuisse in Cauen. 17. Nouemb. 1629. pro matrimonio mulieris cum fratre mariti defuncti stante matrimonio rato, & non consummato, & quoddam mulier post mortem viri cognita fuit, & pragnans reddita ab huiusmodi fratre cum periculo necis, & infamie.

16. Iustitia orta ex matrimonio rato dirimit matrimonium vsque ad quartum gradum.

17. Contra Ouand. in 4. disp. 41. q. unica in fine, Ludou. Lopin instr. consient. p. 2. vbi de matrim. cap. 50. Tolet. in instr. Sacerd. lib. 7. cap. 10. in fine, existimantes hoc impedimentum proueniens ex matrimonio rato esse per Concilium Trid. restrictum ad primum gradum, sicut impedimentum quod oritur ex sponsalibus.

18. Impedimentum hoc oriri ex quocunque matrimonio rato, etiam irritum ex quocunque causa, dummodo non sit irritum ex defectu consensus, docent Sanch. d. lib. 7. disp. 70. n. 5. Rebello d. p. 2. lib. 3. q. 14. n. 1. & lib. 4. sect. 5. in declar. n. 101. Sanctarel. d. q. 56. n. 6. Gasp. Hurtado d. diff. 2. n. 7. Bonacin. d. puncto 11. n. 11. vbi n. 12. resoluit ex matrimonio rato amenium, vel puerorum non consurgere impedimentum hoc, refert ego ipse per d. alleg. 51. n. 177. & seq. Et addit Gasp. Hurt. d. diff. 2. in fine, ex matrimonio rato conditionato conditione de futuro suspensente consensum non oriri hoc impedimentum ante impletionem conditionis.

18. Impedimentum oritur ex quocunque matrimonio rato etiam irritum ex quocunque causa, dummodo non sit irritum ex defectu consensus.

19. Quando impedimentum publicæ honestatis simul concurrit cum impedimento affinitatis, in dispensatione (quam solus Papa præstare potest) vtrumque impedimentum explicitè, vel saltem implicitè in petitione explicandum esse tenent Cou. de sponsal. p. 2. c. 6. §. 7. Henri. d. c. 10. §. 3. Bonacin. d. puncto 12. n. 22. Ego ipse d. alleg. 51. n. 176.

19. Impedimentum publicæ honestatis quando simul concurrit cum impedimento affinitatis, vtrumque in dispensatione est explicandum.

20. In hac enim dispensatione esse omnia impedimenta referenda, alioquin dispensationem esse subreptitiam, & inualidam, asserunt Petr. de Ledesma in summ. p. 1. vbi de sacram. matrim. cap. 27. concl. 6. diff. 1. Mandos. de signatura gratia, in iur. dispensationes matrimoniales, in fine vers. reliquum est, Menoch. de arbitr. casu 203. n. 12. plures alij, quos refert & sequitur Sanctarel. d. lib. 1. q. 65. à princ.

20. Alias dispensatio est subrepticia.

De affinitate ex fornicatione contracta, qua tantummodo vsque ad secundum gradum dirimit matrimonium postea contractum.

CAPVT IV.

1. Vnde Doctores, quos plena manu refert Cened. ad Decretal. collect. 19. n. 4. quibus addo Veg. tom. 1. sum. cap. 34. casu 53. Fr. Emman. etiam in sum. tom. 1. cap. 218. n. 4. & quæst. regul. tom. 1. quæst. 63. art. 1. Z z 1

1. Doctores de materia cap agentis.

Pett.

Petr. de Ledefm. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. cap. 15. & in tract. de matrim. q. 55. art. 3. dub. ult. Sayr. in clau. Regia lib. 8. cap. 4. n. 6. Armend. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. n. 69. & à n. 92. Farin. in praxi crimin. p. 5. q. 149. n. 116. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 31. n. 147. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 67. n. 4. cum seqq. Fernandez in exanone Theolog. moralis p. 3. c. 16. §. 2. scilicet. 11. à n. 4. Aegid. de Coninck de Sacram. & censur. tom. 2. disp. 32. n. 56. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 4. c. 10. n. 103. & c. 13. n. 85. Vincent. Filliuc. in quest. moralib. tom. 1. tract. 10. n. 175. cum seqq. Gutier. de matrim. cap. 99. n. 12. cum seqq. Ponacin. in simili tract. q. 3. puncto 12. Gasp. Hurtado eodem tract. disp. 20. diffie. 2. Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 38. §. 1. vers. deinde, Sanctarel. var. resol. lib. 1. q. 57. à princip. Nouar. in singul. Canon. concl. 22. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 51. n. 165.

1. Affinitas ex copula fornicaria iure natura sequitur.

2. Affinitatem ex copula fornicaria iure naturæ sequi affirmant Rebullus de obligation. in illis p. 2. lib. 3. q. 15. num. 9. Aegid. de Coninck d. disp. 32. n. 49. Gaspar Hurtado d. disp. 20. diffie. 2. num. 7. quia etiam per dictam copulam fornicariam vir & femina fiunt vna caro, & vnus sanguis, non minus quam per coniugalem, & respondent ad l. non facile. §. sciendum ff. de gradib. affin.

3. Contra Nau. conf. 7. de sponsalib. in antiq. aliàs conf. 12. n. 2. & 3. de consang. & affin. in nouis, Henric. in sum. lib. 12. cap. 10. §. 1. Sanch. d. lib. 7. disp. 65. num. 9. existimantes affinitatem ortam ex copula fornicaria non esse vinculum naturale.

4. Affinitas ex copula fornicaria contrahitur inter infideles.

4. Vnde affinitatem ex copula fornicaria contrahi inter infideles attestantur Ioan. Andr. in cap. 1. n. 3. de conuers. infidel. vbi Butr. sub num. 2. Cardin. num. 1. opposit. 1. dum inquit per Baptismum tolli peccatum adulterij, sed remanere affinitatem ortam ex eo, sequuntur Cardin. Bellarm. de sacrament. matrimon. contron. 4. cap. 30. vers. denique affinitas, Anton. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesie exist. lib. 2. cap. 5. à num. 6.

5. Infidelis cognoscens fornicari mulierem ad fidem conuersus non potest ducere in vxorem consanguineam dictæ mulieris.

5. Et hinc infidelem cognoscentem fornicatiæ mulierem, ad fidem conuersum non posse ducere in vxorem consanguineam dictæ mulieris, contra Sanch. d. disp. 65. num. 10. vers. at verius est. concludunt Veg. in sum. tom. 2. cap. 34. casu 129. Anton. Ricciul. d. c. 5. num. 14. vbi num. 15. asserit quod si fidelis rem habeat cum infideli femina, & illa habeat sororem infidelem, contrahit affinitatem cum illa sorore infideli, quam ad fidem conuersam ducere nequit, etiam si sit nata longè postquam primam sororem cognouit.

6. Impedimentum inducitur propter affinitatem ex fornicatione contractam restringitur ad 1. & 2. gradum.

6. Impedimentum inducitur propter affinitatem ex fornicatione contractam restringens Concil. Trident. in præsent. ad primum, & secundum gradum, censi etiam ad eosdem restrinxisse impedimentum exigendi debitum ab vxore, quod inducitur ex affinitate proueniente ex illicita copula à viro cum consanguinea vxoris suæ post contractum matrimonium habita, refert decisum Aldan. in compendio canon. decisi. lib. 1. tit. 8. n. 35.

7. Affinitas impedimentum superueniens

7. Impedimentum superueniens affinitatis post contractum matrimonium

monium esse sublatum hoc decreto, refert decifum Nicol. Garc. de benef. p. 8. cap. 3. num. 76. quia si impedimentum dirimens sublatum est, quod maius est, ergo & istud, quod solum impedit ne is per quem contracta est affinitas, sine peccato possit exigere debitum, quod minus est.

8. Affinitatem ex copula licita ortam cum non sit restituta per hoc decretum, dirimere matrimonium vsque ad quartum gradum, sicut erat statutum in cap. non debet, de consang. & affinit. resoluunt Nau. in man. cap. 23. num. 43. Viuald. in candel. auro p. 1. de sacrament. vbi de sacrament. matrimon. num. 295. Philiarich. de officio Sacerd. tom. 1. p. 2. lib. 2. cap. 12. vers. consanguinitatis, Corduba de Lara in l. si quis a liberis, in princ. num. 90. ff. de liber. agnosce. Perez l. 5. col. 3. tit. 15. lib. 5. ordin. Azcued. l. 7. num. 9. tit. 20. lib. 8. noua recop. Henric. in sum. lib. 12. cap. 10. §. 1. lit. H. Emanan. Sà in aphorism. verbo matrimonium, vbi de impedimento matrimon. num. 11. Valent. tom. 4. disp. 10. q. 5. puncto 3. vbi de impedimento affinitatis, Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 228. num. 4. Sanch. d. lib. 7. disp. 67. num. 5. Rebell. de obligat. iustit. p. 2. lib. 3. quest. 15. num. 6. Gutier. de matr. cap. 99. num. 14. Bonacin. in simili tract. quest. 3. puncto 12. num. 6. Ego ipse d. alleg. §. 1. num. 164. me citato in illo loco Sanctarel. var. resol. q. 67. num. 2.

9. Affinitatis impedimentum vsque ad quartum gradum oriri ex matrimonio rato, non consummato, sicut in consanguinitate, ex d. Motu proprio Pij V. incip. Ad Romanum, colligit Aldan. in compendio canon. decif. lib. 1. tit. 8. num. 40. vbi refert sic fuisse decifum sub die 17. Augusti 1617.

10. Ex fornicatione. Et sic ex omni copula illicita, tenent Petr. de Ledefma d. cap. 15. concl. 6. Sanch. d. lib. 7. disp. 67. n. 7. Valer. Reginald. d. lib. 3. num. 147.

11. In vltioribus verò gradibus, &c.] Vide d. Motum proprium Pij V. incip. Ad Romanum, ibi, Declaramus, & auctoritate Apost. discernimus, nullum hodie impedimentum remanere quominus in vltioribus gradibus huiusmodi liberè, & licitè matrimonium contrahi possint; referunt Farin. in praxi crimin. p. 5. q. 149. n. 116. Sanch. d. lib. 7. disp. 67. num. 4. Gutier. d. c. 49. n. 13.

12. Vnde sublatum esse impedimentum tertij gradus affinitatis ex fornicatione contractum, ideo non obstante eo posse contrahi sine dispensatione Apost. licet huiusmodi affinitas contracta fuisset ante confirmationem Concilij Trid. refert decifum Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matr. n. 92.

13. Et ideo non peccare peccato incestus, sed solum simplicis fornicationis illum, qui accedit ad consanguineam in tertio, vel quarto gradu eius, cum qua prius fuit fornicatus, resoluunt Salzed. ad Bernard. in pract. capit. 84. in fine, Emman. Sà in aphor. verbo luxuria num. 2. Gutier. canonic. lib. 1. cap. 23. num. 3. Fr. Emman. in sum. tom. 1. capit. 209. num. 2. conclus. 2. quos refert & sequitur Sanctarel. d. q. 67. num. 3.

post contractum
matrimonium est
sublatum.

8. Affinitas ex copula licita orta dirimit matrimonium vsque ad quartum gradum.

9. Affinitatis impedimentum vsque ad quartum gradum oritur ex matrimonio rato.

10. Affinitas oritur ex omni copula illicita.

11. Constitutio Pij V.

12. Impedimentum tertij gradus affinitatis ex fornicatione contractum, sublatum est.

13. Fornicationis simplicis peccato commaculatur ille, qui accedit ad consanguineam in tertio, vel quarto gradu eius cum qua prius fuit fornicatus.

14. Episcopus non habet facultatem dispensandi in gradibus affinitatis, seu consanguinitatis à iure prohibitis.

14. Ac Episcopum auctoritate ordinaria non habere facultatem in gradibus affinitatis, seu consanguinitatis à iure prohibitis contrahentes matrimonia dispensandi, refert decisum Armendar. d. l. 1. de matrimonio. num. 99.

De dispensationibus in gradibus prohibitis.

CAPVT V.

1. Doctores de materia huius text. agentes.

1. **V**ide Fernandez in examine Theologiae moralis p. 3. c. 16. §. 2. à n. 5. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. n. 100. cum seqq. Valet. Reginald. in praxi fori panit. lib. 31. n. 139. cum seqq. & n. 198. & n. 203. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 3. q. 5. à n. 19. Aëgid. de Coninck. de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 33. à num. 42. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 60. Vincent. Filliuc. in quest. moralib. tract. 10. q. 10. Sanch. de matrim. lib. 8. Gaspar Hurtado eod. tract. disp. 26.

2. Intelligitur de contrahentibus cum quocunque impedimento dirimentis.

2. Si quis intra gradus prohibitos, &c.] Intelligendum esse de contrahentibus cum quocunque impedimento dirimente, asserunt Philarch. de offic. sacerdot. tom. 1. p. 2. lib. 2. cap. 13. in princ. Petr. de Ledesima de matrim. q. 56. ars. ult. dub. 2. diff. 1. concl. 1. Tollet. in instruat. sacerdot. lib. 7. c. 22. n. 3. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 42. n. 7. & lib. 8. disp. 25. n. 24. Sanctar. var. resol. lib. 1. q. 54. num. 3.

3. Ignorantia crassa excusat, dummodo non sit ingens temeritas.

3. Quod si ignoranter id fecerit, &c.] Ignorantiam crassam excusare, dummodo non sit ingens temeritas, resoluit Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 40. n. 4. in med.

4. Episcopus non potest ordinari in impedimentis dirimentibus dispensare.

4. Tunc facilius cum eo & gratis dispensari poteris.] A solo scilicet Romano Pontifice intelligit idem Sanch. d. lib. 8. disp. 6. num. 19. Episcopum enim non posse ordinari in impedimentis dirimentibus dispensare, resolunt Sanch. lib. 2. disput. 40. Garc. de benef. p. 11. cap. 5. num. 344. Valsq. 1. 2. cap. 2. Aëgid. de Coninck d. disput. 33. dub. 3. Basil. Pont. de matrim. lib. 8. cap. 13. Gaspar Hurtado eod. tract. disp. 26. diff. 2. & alij plures per me citati de officio, & potest. Episcopi pars. 2. alleg...

5. Causa ad dispensandum in impedimentis matrimonij quæ.

5. Idque ex causa, &c.] Causas, quæ hodie in praxi versantur in Romana Curia, pro quibus dispensationes in impedimentis matrimonij conceduntur, referunt Galleg. de cognat. spirit. cap. 22. Hentriq. in sum. lib. 12. cap. 3. §. 9. Fr. Emman. in summ. tom. 1. cap. 237. Petr. de Ledesima etiam in sum. p. 1. de sacram. ubi de sacrament. matrim. cap. 17. concl. 5. cum seqq. Sanch. d. lib. 8. disp. 19. Valer. Reginald. in praxi fori panit. l. 31. n. 196. cum seqq. Farin. in praxi crimin. p. 5. q. 149. n. 149. Aëgid. de Coninck de sacram. & censur. tom. 2. disp. 33. n. 45. cum seqq. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. n. 110. cum seqq. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 6. c. 3. n. 41. Gaspar Hurtado d. disp. 26. diff. 3.

6. Prima causa est, *Quòd cum Oratrix dotem habeat minus competentem iuxta statum sui conditionem, cum qua virum sibi non consanguineum, vel affinem paris conditionis, cui nubere possit, inuenire queat, & dictus Orator intendat illam cum dicta minus competentis dote in uxorem ducere, &c.* quam referunt Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 81. in fine, Fr. Emman. dicta cap. 237. concl. 1. n. 1. Galleg. d. cap. 22. num. 8. Gutier. canon. lib. 2. c. 15. n. 107. Petr. de Ledefina de matrim. q. 56. art. fin. & in sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacrament. matrim. cap. 27. concl. 5. Henric. d. lib. 12. cap. 3. §. 9. vers. tertia, Aloys. Ricc. in collect. decif. part. 4. collect. 709. & in praxi rerum fori eccles. decif. 260. in 1. edit. aliàs resolut. 227. num. 8. in 2. edit. Ægid. de Coninck d. tom. 2. disp. 33. num. 47. Campan. d. num. 41. Gasp. Hurtado d. diff. 3. n. 11. vers. tertia, Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 194. vbi num. 196. subdit censendam iustam causam dispensandi, cum in defectu ipso dotis inuenitur ratio pietatis.

6. Dos minus competentis.

7. Vtrum fœmina in ordine ad hunc effectum possit dici pauper, & carere dote, quæ nihil quidem habet proprium, habet tamen parentes, aliòve consanguineos diuites? Vide Couarr. de sponsalib. p. 2. cap. 6. §. 9. & 10. Sanch. d. lib. 8. disp. 19. num. 19. & 20. Ægid. de Coninck d. disp. 33. num. 48. vbi resoluit non dici pauperem si illos possit cogere vt statim dent dotem; dici tamen quando de facto constaret nullum non consanguineum, qui sit paris conditionis cum ea fœmina, velle eam habere uxorem, eo quòd communiter sibi persuadeant parentes non daturos sufficientem dotem.

7. Fœmina an dicatur pauper & careere dote, quæ nihil quidem habet proprium, habet tamen parentes, aliòve consanguineos diuites.

8. Secunda, *Quòd cum dicta Oratrix in dicto loco propter illius angustiam virum sibi non consanguineum, vel affinem paris conditionis, cui nubere possit, inuenire nequeat, &c.* referunt Galleg. d. cap. 22. num. 10. Henric. d. §. 9. Vega in sum. tom. 2. cap. 34. casu 167. Fr. Emman. d. cap. 237. num. 2. vers. la quarta, Iacob. de Graff. de arbitrarijs confess. cap. 43. Sanch. d. lib. 8. disp. 19. num. 12. Aloys. Ricc. d. resolut. 227. num. 8. Ægid. de Coninck d. disp. 33. n. 46. Valer. Reginald. d. lib. 31. n. 196. vers. ad tertiam, vbi resoluit requiri tantum, vt intra oppidum proprium fœmina non inueniatur æqualis, cui nubat, referetque ita decisum fuisse, Gasp. Hurtado d. diff. 3. n. 11. vers. secunda, Sanch. d. disp. 19. num. 13. dicens num. 15. non esse adstringendam ad nubendum alicui vetulo, aut durioris, intolerabiliorisve ingenij.

8. Propter angustiam.

9. Tertia, *Quòd cum inter dictorum Oratorum parentes, consanguineos, vel affines graues inimicitia orta iam sint, & ad præses vigent, aliunde tamẽ quàm ex causa matrimonij inter Oratores contrahendi provenientes, & ante illius tractatum exorta, & certum sit quòd si Oratores prædicti inuicem matrimonialiter copularentur, inimicitia huiusmodi omnino componerentur; pro illis igitur componendis, ac pro bono pacis Oratores prædicti cupiunt, &c.* referunt Sanch. d. lib. 8. disp. 19. num. 8. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 196. vers. ad secundam, Gasp. Hurtado d. diff. 3. num. 11. vers. prima.

9. Propter inimicitias.

10. Quarta, *Quòd cum inter dictos Oratores, seu eorum parentes lites super rebus magni momenti orta iam sint, & ad præses vigent, lites huiusmodi omnino cognantur, &c.* referunt Fr. Emman. d. cap. 237. num. 2. vers. la segunda por se acabar vn gran pleito, Ægid. de Coninck d. disp. 33. num. 45. Sanch. d. lib. 8. disp. 19.

10. Propter lites.

disp. 19. num. 8. ubi num. 9. asserit quod ad hanc causam reducitur evitatio scandalorum inter cognatos, & num. 11. dicit similiter esse iustam dispensandi causam quando dispensatio est quasi remedium necessarium ad obviandum alicui magno delicto.

11. Propter continuas invasiones piratarum.

11. Quinta, Quod cum dictus locus ad litus maris summi continuus invasionibus piratarum, & fidei Orthodoxae hostium expositus sit, propterea externi homines non ita libenter, ut cum dicti loci habitatricibus contrahant, accedere velint, cupiunt, &c. refert Quarant. in sum. Bullarij, verbo matrimoniales dispensationes.

12. Propter diffamationem.

12. Sexta. Cum autem Pater sancte nisi matrimonium inter Oratores contrahatur, dicta Oratrix innupta, & diffamata remaneret, graviusque exinde scandala possint verosimiliter exoriri, ideo, &c. refert Sanch. d. lib. 8. disp. 19. num. 9.

13. Propter maiorem aetatem.

13. Septima, Quod dicta Oratrix vigesimumquartum annum excedens hactenus virum parae conditionis, cui nubere posset, non invenit, refert Quarant. d. verbo matrimoniales dispensationes.

14. Conservatio divitiarum in eadem cognatione est iusta causa dispensandi in impedimentis matrimonij.

14. Octava. Conservatio divitiarum in eadem cognatione ne causa dotis detrahantur ad aliam cognationis familiam, quando ex amplissima sunt, referunt Galleg. d. cap. 21. num. 11. cum seqq. Vega tom. 2. sum. cap. 34. casu 167. Fr. Emman. d. cap. 237. concl. 1. in fine, Aegid. de Coninck d. disp. 33. num. 49. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 197.

15. Excellentia meritum in Ecclesiam.

15. Nona. Excellentia meritum in Ecclesiam, siue dispensationem petentis, siue eius, cui petitur, referunt Galleg. d. cap. 22. num. 17. Sanch. d. disp. 19. num. 32. Aegid. de Coninck d. disp. 33. n. 49. vers. 5. Gasp. Hurtado d. diff. 3. num. 12.

16. Proles habita ex consanguinea, quando bona fide suscepta.

16. Decima. Proles habita ex consanguinea quando bona fide suscepta est, referunt Petr. de Ledesma de matrim. q. 56. art. ult. ad fin. Gutier. canon lib. 2. cap. 15. num. 107. Sanch. d. disp. 19. num. 33. Aegid. de Coninck d. disp. 33. num. 49. vers. 7.

17. Dispensatio super impedimento consanguinitatis, & affinitatis non facta mentione de copula habita inter impetran-tes, est subreptitia.

17. Tunc facilius cum eo, & gratis dispensari poterit.] Dispensationem super impedimento consanguinitatis, vel affinitatis, non facta mentione de copula habita inter impetran-tes, esse subreptitiam, & inualidam, tumentur Mich. Galleg. de cognat. spiritali, cap. 24. à num. 1. Sarmient. lib. 1. selest. cap. 9. num. 3. Nauarr. in man. cap. 22. n. 86. Gambar. de officio, & potest. Legati, lib. 7. tit. de dispens. legator. circa matrimonia, num. 409. Lindou. Lop. in instruct. conscient. tom. 1. cap. 296. Gutier. canon. lib. 1. cap. 15. num. 16. Fr. Emman. del orden del luizo, cap. 10. num. 4. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo dispensatio, §. 4. Valer. Reginald. in praxi fori penitenti. lib. 3. n. 200. vers. sumique, Paul. Comitol. respons. moral lib. 1. quest. 104. Quarant. in summa Bullarij, verbo matrimoniales dispensationes, n. 13. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 14. num. 3. & lib. 8. disp. 25. Gutier. eod. tract. cap. 124. num. 12. cum seqq. Gasp. Hurtado in simili tract. disp. 26. diff. 5. Rebell. d. p. 2. lib. 3. q. 5. num. 24. Marc. Anton. Genuen. in pract. Archiep. Neapol. cap. 25. num. 4. Galet. in margar. casuum conscient. verbo dispensatio, pag. 78. col. 1. & verbo incestus ult. latè Nicol. Garc. de benefic. p. 8. cap. 3. num. 31. cum seqq. Aloyt. Ricq. in praxi rerum fori eccles. decis. 687. in 1. edit. alijs resol. 583. in 2. edit.

Et in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 28. à princ. p. 4. Sanctarel. var. resol. lib. 1. q. 52. per notam.

18. Contra Nauarr. consil. 1. quast. 19. sub tit. de constitut. & consil. fin. de cognat. spiritual. & consil. 8. & 9. de consanguinit. & affinit. in nouis, Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 129. addit. 1. in fine, vers. unde merito, in ultim. edit. Emman. Sà in apborisin. verbo dispensatio, num. 10. Vega tom. 2. summ. cap. 34. casu 97. vers. nota porque viene, Fr. Emman. sibi contrarium in summa tom. 1. cap. 236. num. 51. Henriquez d. lib. 12. cap. 2. §. 4. & 7. Lxl. Zech. de republ. ecclesiast. cap. 28. de paroco, pagina 337. Petr. de Ledefina de matrim. quast. 56. art. 5. & in summa part. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. matrim. cap. 27. diff. 3. conclus. 1. Ceual. commun. contra commun. 737. Basil. Pont. de sacrament. matrim. lib. 8. cap. 17. §. 6. existimantes taciturnitatem copulæ habitæ ante concessionem, seu commissio- nem Papæ non irritare dispensationem consanguinitatis, aut affi- nitatis.

19. Et ideo dispensationem reddi nullam ex copula præcedente dis- pensationem, si de ea non fuerit facta mentio in supplicatione, copu- lam verò superuenientem post dispensationem ab ordinario factam non impedire matrimonij validitatem, refert decisum Garc. d. part. 8. cap. 3. num. 70. in fine.

20. Dispensationem super impedimento cognationis spiritualis, vel etiam publicæ honestatis, non facta mentione de copula inter im- petrantes habita, esse subreptitiam & nullam, per text. in cap. 2. de co, qui cognovit cons. uxoris sue, resoluunt Galleg. d. tract. de cognat. spiritual. cap. 24. Matienf. in rub. tit. 1. glos. 1. num. 137. lib. 5. noua rccop. Gutier. canon. lib. 1. cap. 23. num. 15. Menoch. de arbit. casu 502. à num. 1. Garc. d. p. 8. cap. 3. num. 64. & 66.

21. Si matrimonium ea intentione contrahatur ab habentibus im- pedimentum dicimens vt facilius Papa dispense, in tali casu esse faciendam iu impetratione dispensationis mentionem tum de matri- monio contracto, tum de animo, quo initum est, tradunt Couarr. de sponsal. part. 2. cap. 6. §. 10. num. 14. Philarch. d. cap. 13. in princ. Anton. Cuch in istis maior. lib. 5. tit. 13. num. 8. Gutier. lib. 2. canon. cap. 15. num. pen. Petr. de Ledefina de matrim. q. 56. art. 8. dub. 2. diff. 1. concl. 1. Sanch. d. lib. 8. disp. 25. num. 22. Garc. d. p. 8. cap. 3. num. 41. Sanctarel. d. q. 54. num. 1. & 2. Nauarr. in cap. si quando, de rescript. except. 5. num. 5. vbi sic ait, Non solum oportet mentionem facere contracti male matrimonij scienter, sed etiam fraudis, qua grauior peccatum sunt vsu, vt benignior in eos esset Rom. Pontifex, alioquin enim huiusmodi dispensationes ipso iure inutiles erunt, apud Deum quidem, qui omnia nouit, & in foro conscientie simpliciter; apud homines autem tantum, si & quantum ea frangi probari potest; & in man. c. 22. n. 86. his verbis, licet olim fa- cilius dispensabatur in impedimentis eorū, qui iam etiam scienter contraxerunt, & consummauerunt matrimonium, hodie tamen iure Conc. Trid. sess. 24. c. 5. de reform. matr. facilius dispensatur, & consummatio illiciti matrimonij, qua olim inclinabat Papam ad dispensandum, hodie retrahit, sic etiam Tolet. lib. 7. c. 22. num. 3. vbi ita ait, Illi qui scienter contrahunt, & habent copulam, vt facilius

29. Dispensatio red- ditur nulla ex copu- la præcedente dispen- sationem, si de ea non fuerit facta men- tio in supplicatione.

30. Dispensatio su- per impedimento co- gnationis, vel etiam publicæ honestatis non facta mentione de copula habita est subreptitia.

31. Matrimonium si ea intentione con- trahatur ab habentibus impedimentum dicimens vt facilius Papa dispense, tunc facienda est mentio tum de matrimonio contracto, tum de animo, quo initum est.

impetrent dispensationem à Papa, debens narrare Pontifici se illa intentione habuisse copulam, & contraxisse ut facilius cum eis dispenseretur, quo non narrato dispensatio nulla est.

21. Impedimenta plura non connexa quando sunt eiusdem speciei, & rationis, sunt omnino exprimenda, ut dispensatio sit valida.

23. Dispensationes matrimoniales gratis sunt concedendae.

24. Habet locum in compositionibus.

25. Notarius in dispensationibus Apostolicis quartam partem vnius ducati accipere potest.

26. Ordinarius potest cogere testes ut ad se veniant, ad illos examinandos in executione dispensationis matrimonialis.

27. Dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & eius vicario generali, si Sedes vacare contingat, non possunt per vicarium Capitularem expediri.

28. Dispensatio non conceditur in secundo gradu consanguinitatis nisi inter magnos Principes.

22. Impedimenta plura non connexa quando sunt eiusdem speciei, & rationis, ut quando quis est consanguineus alteri ex duplici parte, esse necessariò exprimenda, ut dispensatio sit valida, tenent Sanch. d. lib. 8. disp. 24. Aegid. de Coninck d. disp. 33. dub. 6. Basil. Pont. de matrim. lib. 8. cap. 17. §. 5. Gaspar Hurtado in simili tract. disp. 26. diff. 6. n. 18. contra Henriq. Petr. de Ledesma, Vegam, Fr. Emman. & alios.

23. Et gratia concedantur. Dispensationes matrimoniales gratis concedendas esse, & non licere Episcopo, vel eius vicario pro eis quicquam accipere nec ratione taxæ etiam ex immemoriali consuetudine, nec ratione sigilli, vel alicuius alterius rei, refert decisum Garc. de benef. p. 8. c. 1. n. 77. ad 6. aduertens decretum illud, quod solet poni in litteris dispensationum matrimonialium ut nihil muneris, seu præmij sponte accipi possit pro illarum executione, ita intelligendū esse ut neque ordinarius ipse, neque eius vicarius quicquam pro mercede laboris, quem ea in re susceperent, capere possent, notarij verò pro examine testium quartam aurei, seu ducati partem licitè accipere possunt.

24. Habere locum in compositionibus, non in mercede, quæ pro Bullarum expeditione soluitur, refert decisum Garc. d. p. 8. c. 1. n. 100.

25. Statutum concedens Episcopis ut certum quid possint accipere in causis commissariis, non habere locum in dispensationibus matrimonialibus, etiam si factum sit in Synodo Prouinciali, notarium autem quartam partem vnius ducati accipere posse, refert decisum Garc. d. p. 8. cap. 1. num. 104.

26. Episcopum posse, sed non cogi, concedere litteras dimissorias ordinario inferiori pro examinandis testibus in executione dispensationis matrimonialis, posse autem cogere testes ut ad se veniant, argument. cap. statutum, §. insuper, de rescript. in 6. refert decisum Garc. d. p. 8. cap. 1. num. 116.

27. Dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & eius vicario generali, si Sedes vacare contingat, non posse per vicarium capitularem expediri contra Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 27. num. 29 cum seqq. tener Aldan. d. tit. 8. num. 56. attestans sic fuisse decisum sub die 24. Maij 1621.

28. In secundo gradu nunquam dispensetur nisi inter magnos Principes. Vide Henriq. d. lib. 12. cap. 3. §. 6. in commento litt. X. Sanch. d. lib. 8. disp. 19. num. 5. Gutier. de matrim. cap. 128. num. 14. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo dispensatio, §. 2. vbi refert se vidisse dispensare inter Barones, & titulares Regni Neapolitani, Aegid. de Coninck d. disp. 33. num. 44. vbi dicit hunc Tridentini locum intelligendum esse de gradu consanguinitatis, vel affinitatis ortæ ex legitimo matrimonio, quia in affinitate orta ex fornicatione, præsertim occulta, longè facilius dispensatur.

Matrimonium inter raptorem & raptam, an & quando irritum.

CAPVT VI.

1. **V**Idetur Nau. conf. 32. de sponsal. in antiq. aliàs conf. 2. de raptor. in nouis. & conf. 3. num. 7. de consang. & affin. in antiq. aliàs conf. 4. de raptor. in nouis. Perz l. 2. verbo *fuere de posada* tit. 15. lib. 8. ordin. Matienf. in rub. tit. 1. glof. 1. n. 142. vers. *hodie vero* lib. 5. noua recop. Peguer. decif. 42. à princ. Menoch. de presumpt. lib. 3. praf. 1. n. 101. Anton. Thesaur. decif. 217. num. 6. Henriq. in sum. lib. 12. cap. 14. §. 4. & 5. Baiard. ad Clar. §. *raptus* à n. 35. Cancer. var. resol. lib. 3. cap. 11. n. 12. cum seqq. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 23. 2. Petr. de Ledefma etiam in sum. p. 1. de sacrament. vbi de sacram. matrim. cap. 26. Farin in praxi crimin. q. 145. num. 121. & seq. Ioseph. Sesse Aragonia decif. 96. Zerol. in praxi Epifcop. p. 2. verbo *Raptus*, Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 4. cap. 11. num. 28. cum seqq. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 3. cap. 16. §. 3. num. 1. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 911. & in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 342. p. 4. Card. Tusch. tom. 6. verbo *raptus* concl. 5. & 6. Vgolin. de officio Epifcopi cap. 8. §. 1. num. 2. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 13. Lessi. de iustis. lib. 4. cap. 3. dub. 9. num. 68. cum seqq. Basil. Pont. de impediment. matrim. cap. 39. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. compar. 10. num. 31. cum multis seqq. Rebello de obligat. iustitia p. 2. lib. 3. q. 11. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 22. num. 28. cum seqq. & lib. 31. à num. 164. Egid. Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 31. à n. 46. Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. pag. 198. Gutier. de matrim. cap. 86. Bonacin. eodem tract. q. 4. puncto 18. & de excom. in partic. extra Bullam disp. 2. q. 2. puncto 9. G. Hurtado in simili tract. disp. 23. diffi. 3. metipsum in collect. ad cap. ult. de raptorib.

1. Doctores de materia huius text. agentes.

2. Circa hoc decretum de multis dubitant Doctores. Primò an raptus non factus causa contrahendi matrimonium cum rapta, sed causa libidinis, dirimat matrimonium? Negant Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 8 l. dis. A. vers. *clericus in nouis*. edit. Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 212. n. 7. Vega tom. 2. sum. cap. 34. casu 157. nos ab. 1. Sanch. lib. 7. disp. 13. n. 4. Lessi. d. cap. 3. dub. 9. num. 70. Molfes. d. tract. 4. cap. 11. num. 30. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 165. vers. *primum*, Gutier. d. c. 86. n. 8. Gaspar Hurtado d. disp. 23. diffi. 3. vers. *quarto*, quia Tridentinum hoc impedimento, & reliquis pœnis tantum intendit punire eum, qui lædit libertatem ad matrimonium, vt sic puniendo impediatur dictam læsionem, qui autem fœminam rapuit non ad contrahendum matrimonium, violauit libertatem ad til-lud, neque ad illud coëgit.

2. Raptus non factus causa contrahendi matrimonium cum rapta, sed causa libidinis, minime dirimat matrimonium.

3. Cõtra Emman. Sà in aphorism. verbo *matrimonium* n. 9. Ochag. tract. 3. q. 44. Bonacin. d. q. 4. puncto 18. n. 3. existimantes non solum illum esse raptorem qui abduxit fœminam causa contrahendi, sed etiam qui abduxit tantum causa explendæ libidinis, & consequenter subiaccere pœnis constitutis in hoc decreto.

AAa 2

4. Secundò

4. Raptus, quo fœmina inuitis parentibus, ipsa tamen consentiente rapitur, dirimit matrimonium.

4. Secundò an raptus, quo fœmina inuitis parentibus, ipsa tamen consentiente, rapitur, dirimat matrimonium? Affirmant Salzed. *d. cap. 81. vers. clericus*, Henriq. *d. c. 14. §. 4. Veg. d. casu 157. notab. 1.* Card. Tusch. *d. tom. 6. verbo raptus, conclus. 5. num. 4.* Zecol. *in praxi Episcopali p. 2. verbo raptus §. 1.* Fr. Emman. *d. cap. 232. num. 1.* Petr. de Ledefina *d. cap. 26. conclus. 2. dub. 1.* Rebello *d. q. 11. n. 6.* Gutier. *d. c. 86. num. 17.* Bonacin. *d. puncto 18. num. 5.*

5. Contra Sanch. *lib. 7. disp. 13. num. 13.* Lessi *d. c. 3. dub. 9. num. 70.* Valer. Reginald. *d. lib. 2. n. 31. & d. lib. 31. num. 165. vers. quinto*, Ægid. de Coninck *d. disp. 31. num. 48.* Aloyf. Ricc. *d. resol. 342. num. 5. p. 4.* Gasp. Hurtado *d. disp. 23. diff. 3. vers. secundo*, existimantes raptum, quo fœmina inuitis parentibus, ipsa tamen consentiente, rapitur, dirimere matrimonium.

6. Raptus quo fœmina corrupta, meretrix, vel inhonesti rapitur, dirimit matrimonium.

6. Tertiò an raptus, quo fœmina corrupta, meretrix, vel inhonesti rapitur, dirimat matrimonium? Affirmant Sanch. *d. lib. 3. disp. 13. num. 14.* Valer. Reginald. *d. lib. 31. n. 165. vers. sextum est*, Bonacin. *d. lib. 8. n. 7.*

7. Raptus, quo fœmina rapit virum, non dirimit matrimonium.

7. Quartò an raptus, quo fœmina rapit virum, dirimat matrimonium? Negant Farin. *in praxi crimin. p. 5. q. 145. num. 40.* Sanch. *d. disp. 13. n. 16.* Rebello *d. q. 11. n. 6.* Basil. Pont. *de impedim. matrim. cap. 39. vers. circa*, Molfes. *d. tract. 4. c. 11. num. 29.* Petr. de Ledefina *d. c. 26. concl. 2. dub. 5.* Valer. Reginald. *d. lib. 31. num. 165. vers. septimum est*, Bonacin. *d. puncto 18. num. 7.* Aloyf. Ricc. *d. decis. 342. n. 5. p. 4.* Gasp. Hurtado *d. disp. 23. diff. 3. n. 12. in princip.* quia hoc decretum loquens de raptore, utpote odiosum, & pœnale, non est extendendum ad raptricem.

8. Contra Henriq. *d. c. 14. §. 4. vers. si forte fœmina robusta*, Fr. Emman. *d. cap. 232. num. 4. vers. lo quinto*, Veg. *tom. 2. sum. cap. 34. casu 157. notab. 5.* Gutier. *de matrim. cap. 88. num. 6.* existimantes raptum, quo fœmina rapit virum, dirimere matrimonium.

9. Raptus propriæ sponsæ ipsa inuita non dirimit matrimonium.

9. Quintò an raptus propriæ sponsæ ipsa inuita dirimat matrimonium? Negant Henriq. *d. cap. 14. §. 4.* Fr. Emman. *d. cap. 232. num. 4.* Farin. *d. quest. 145. num. 86. vers. 87.* Ioseph. Sessè *Aragon. decis. 96. num. 4.* Rebello *d. q. 11. num. 5.* Lessi. *d. num. 70. vers. tertium*, Marc. Anton. Genuenf. *in practicab. eccl. q. 691.* Molfes. *d. cap. 11. num. 33.* Ego ipse *in collect. ad cap. pen. n. 4. de raptorib.*

10. Contra Sanch. *d. lib. 7. disp. 13. n. 15.* & Gasp. Hurtado *d. disp. 23. diff. 3. vers. tertio*, existimantes comprehendendi sub hoc decreto raptum quo sponsus rapit propriam sponsam.

11. Raptus non dirimit matrimonium si solis importunis precibus aut pretio conductæ fœmina extrahatur.

11. Sextò an raptus dirimat matrimonium si solis importunis precibus, aut pretio conductæ fœmina extrahatur? Negant Gutier. *d. cap. 86. num. 15.* Bonacin. *d. puncto 8. num. 5. in fine*, & *num. 6. in fine*, Sanch. *d. lib. 7. disp. 13. n. 11.* declarantes, dummodo illæ preces tales non essent vt violentiæ æquiparentur.

12. Raptus vt dicatur requiritur traductio de loco ad locum.

12. *Quandiu ipsa in potestate raptoris manserit.*] Requiritur traductio-nem de loco ad locum, vt raptus dicatur, affirmant Nau. *conf. 1. num. unico sub tit. de raptorib.* Fr. Emman. *d. cap. 232. num. 2.* Sanch. *d. lib. 7. disp. 13.*

diff. 13. num. 7. Ægid. de Coninck d. tom. 2. diff. 31. num. 48. vers. ut autem, Bonacin. d. puncto 8. n. 6. vbi n. 8. post Gutier. Molin. Card. Tufch. Sanchi. & alios, quos citat, asserit quoddam raptus non committitur ab eo, qui virginem repertam in domo patris, vel in alia domo, non educit de ea domo, sed illam ibi opprimit, aut trahit de vno cubiculo in aliud, ut ibi illam commodius violet, idemque dicendum asserit si virginem in agro repertam inde trahat per aliquos passus ut abutatur, secus si inde deducat in aliquam domum extra illum agrum, aut in alium locum.

13. Nullum posse consistere matrimonium.] Inualida etiam esse sponsalia celebrata inter raptorem, & raptam, dum rapta est in potestate raptoris, etiamsi liberè consentiat, tenent Fr. Emman. d. cap. 232. num. 3. Vega d. casu 157. notab. 3. Sanch. d. diff. 13. num. 17. Gutier. de matrim. c. 86. n. 24. Bonacin. d. puncto 18. n. 10. vers. tertia.

14. Et nihilominus raptor ipse, &c.] Raptorem si nubat fieri infamem, resoluunt Sanch. d. lib. 7. diff. 13. n. 1. vers. ab hac autem infamia poena, Lcffi. d. c. 3. n. 69. Farin. d. q. 145. n. 14. & n. 102.

15. Contra Henric. d. cap. 14. §. 4. vers. si ducat, Fr. Emman. d. cap. 232. n. 4. vers. sexto, Petr. de Ledesma d. c. 16. dub. fin. existimantes minimè fieri infamem, quia aliàs rapta cogeretur nubere infami.

16. Raptorem contrahentem matrimonium cum rapta esse omnino liberandum, affirmant Marfil. conf. 63. Cæpol. conf. 57. Bossi. in pract. crimin. tit. de raptorib. mul. n. 17. Anton. Gom. d. 80. Tauri n. 7. cum seqq. Baiard. ad Clar. §. raptus num. 36. Decian. in tract. crimin. lib. 8. c. 13. num. 48. ad fin. Canecc. var. lib. 3. c. 11. n. 19. & 20.

17. Contra Andr. Antiq. Neapolitanarum constit. glossatorem in constit. capitalem, qui suo consilio Hispaniarum olim Regem raptorem, qui raptam duxerat, ad mortem condemnasse refert, sequitur Matth. de Afflict. in constit. si quis rapere quæst. 6. Carrer. in pract. crimin. §. circa tertium num. 14. Afflict. super constit. p. 1. rub. 19. num. 15. latè Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comp. 10. num. 40. cum multis seqq. existimantes raptorem poena mortis puniendum, quamvis raptam in vxorem ducat.

18. Ac omnes illi consilium, &c.] Vide Sanch. d. lib. 7. diff. 13. n. 3. & 4. Bonacin. d. puncto 18. n. 9. vers. prima, Farin. d. q. 145. n. 21. & 37. vbi resoluit quoddam raptui opem ferentes, scienter tamen & dolosè, capitali supplicio subiiciuntur, licet quoad alias poenas, & præsertim amissionem bonorum tantummodo, qui in actu rapinæ auxilium præstiterunt, non autem alij, illas incurrant.

19. Sint ipso iure excommunicati, &c.] Vide Farinac. d. quæst. 145. num. 21. Sanch. d. lib. 7. diff. 13. in princip. vbi dicit huiusmodi excommunicationem non esse de reservatis Pontifici, Bonacin. d. puncto 18. num. 9. in fine, qui idem asserit, Gaspar Hurtado d. diff. 23. diff. 3. num. 15. vbi addit statim absque alia declaratione excommunicatos manere, etiamsi postea ducant raptam, Valer. Reginald. d. lib. 22. num. 31. vers. de excommunicatione, vbi dicit illam esse latæ sententiæ, & nemini reservatam.

13. Sponsalia celebrata inter raptorem & raptam inualida sunt, dum rapta est in potestate raptoris.

14. Raptor si nubat fit infamis.

16. Raptor contrahens matrimonium cum rapta est omnino liberandus.

19. Raptorem & fautores raptus dirimētis matrimonium excommunicantur ipso iure.

10. Pœna infamiz, & incapacitatis ad dignitates, ac obligationem dotandi raptam, & privationem gradus clericalis, quando raptor, aut fautor est clericus; non incurritur ante sententiam iudicis.

21. Raptor siue matrimonium contrahat, siue non, tenetur ad decenter dotandam raptam arbitrio iudicis.

20. *Ac perpetuo infames, &c.*] Pœnam infamiz, & incapacitatis ad dignitates, ac obligationem dotandi raptam, siue eam ducant, siue non, & priuationem gradus clericalis, quando raptor, aut fautor est clericus, non incurrit ante sententiam iudicis, tenent Nau. in *extranag. Gregorij XII l. de datus pro iustitia, vel gratia, notab. 3. n. 44.* Molin. de *iustit. tract. 2. disp. 96. vers. quod attinet ad pœnam*, Sanch. d. *disp. 13. n. 1. post princ.* Ægid. de Coninck d. *tom. 2. disp. 3. dub. 4. n. 48.* Gaspar Hurtado d. *disp. 23. diffic. 3. n. 15. prop. fin.*

21. *Teneatur praterea raptor, &c.*] Raptorem siue matrimonium contrahat, siue non, teneri ad decenter dotandam raptam arbitrio iudicis, asserunt Henriq. d. c. 14. §. 5. Farin. d. q. 145. n. 57. Bonacin. d. *puncto 18. n. 10. vers. secunda*, Sanch. d. *disp. 13. n. 3. & 4. vbi n. 1. vers. teneri raptorem*, resoluit quoddam in sententia iudicis constituentis hanc dotem, attendenda maximè est raptoris, & raptæ qualitas personarum, Valer. Reginald. d. n. 31. *vers. de dotatione*, vbi ait quoddam requiritur sententia iudicis, ut eam teneatur dotare.

Quomodo vagi homines admittantur ad matrimonium.

CAPVT VII.

1. Doctores de materia cap. agentis,

1. **V**ide Perez l. 1. in *princ. tit. 14. lib. 8. ordin.* Henriq. in *sum. lib. 11. cap. 3. §. 3.* Fr. Emman. in *sum. tom. 2. cap. 219. num. 3.* Petr. de Ledefma etiam in *sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. cap. 7. concl. 4. dub. 3.* Zerol. in *praxi Episcop. p. 1. verbo matrimonium, vers. 6. & p. 2. verbo Parochus, pag. mibi 81.* Sanch. de *matrimon. lib. 3. disp. 25. num. 8. cum multis seqq.* Gutier. in *simili tract. cap. 65.* Bonacin. *cod. tract. q. 2. puncto 8. num. 6.* Basil. Pont. etiam *eodem tract. lib. 5. cap. 14. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. q. 39. num. 66. cum seqq.* Ægid. de Coninck de *Sacrament. & censuris tom. 2. disp. 27. num. 20.* Rebello de *obligat. iustit. p. 2. lib. 2. quest. 8. num. 3.* Valer. Reginald. in *praxi fori pœnit. lib. 31. num. 239.* metipsum de *officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 32. à n. 72. & de officio & potest. parochi cap. 21. à n. 89.*

2. Vagabundi qui dicantur.

2. *Multi sunt qui vagantur, & incertus, &c.*] Vagabundos illos propriè dici, qui nullum certum domicilium habent, vel qui pristinum domicilium omnino deferentes, amiserunt, & iter agunt, aut nauigant animo acquirendi nouum, tenent Henriq. d. §. 3. Ægid. de Coninck de *Sacrament. tom. 1. quest. 8. num. 6. & tom. 2. q. 27. num. 20.* Cened. d. *quest. 30. n. 69. & 70.* Sanch. d. *disp. 25. à num. 1. vbi num. 8. vers. intellige*, dicit hoc decretum loqui de iis, qui vagantur, & incertus habent sedes, D. Barbosa in *l. bares absens §. proinde in artic. de foro delicti num. 14. & seq. ff. de iudic.* Vgolin. de *officio Episcopi cap. 39. §. 3. num. 1.* Valer. Reginald. in *praxi fori pœnit. lib. 1. num. 64.* Gutier. d. c. 65. num. 9. Ego ipse d. *alleg. 32. num. 75.*

3. Et procedere, quamvis vnus contrahentium sit notus, & incola, ac propriam habeat sedem, subditusque sit parochi, affirmant Cened. d. q. 30. num. 68. *vers. circa hanc*, Gutier. d. c. 65. n. 8. Basil. Pont. de *impedim. matrim.*

matrim. cap. 26. §. 5. vers. alienigena, Sell. in selectis canon. cap. 45. num. 10. vbi subdit quòd vagus ducens vxorem in aliquo loco vbi est verè domicilium mulieris, potest contrahere in alio loco vbi voluerit, cùm omnes possint esse parochi vagi, quamuis adsit parochus mulieris, quia tunc est etiam verè parochus vagi alius in alio loco vbi reperitur vagus, & refert decisum sub die 18. Augusti 1621.

4. Et habere locum etiam in illis, qui alibi habentes domicilium habitant ac contrahunt in loco vbi ignoti sunt, resoluit *Ægid. de Coninck d. disp. 27. nòm. 20. vers. nota secundo, vbi in vers. nota tertio, dicit hoc decretum esse intelligendum de iis, qui communiter dicuntur vagi, non autem de iis, qui domicilium transferunt, notique sunt in illis locis, de quo etiam Gutier. dicta cap. 65. num. 9. Sell. d. cap. 45. num. 11. vbi attestatur decisum sub die 21. Martij 1601. Vnde Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. part. 4. resoluit. 324. resoluit bannitum quoad hunc effectum non dici vagabundum, refero ego ipse dicta cap. 21. num. 89. in fine.*

5. Et denique procedere in iis, qui ne coram proprio parochio contrahant aliò secedunt non habitaturi, nec mansuri, resolunt Sanch. d. disp. 23. num. 13. & 14. & disp. 25. num. 11. in fine, Gutier. d. cap. 65. num. 11. Bonacin. d. puncto 8. num. 4. Ego ipse d. alleg. 32. num. 77. & d. cap. 21. n. 89. in fine.

6. *Magistratus etiam seculares hortatur, &c.]* Refertur etiam ad vagabundos, qui prima vxore relicta plerumque plures illa viuente ducunt, existimat Sell. 45. num. 12. vbi testatur sic decisum sub die 11. Ianuarij 1620. & affirmat quòd si laici prauenerent in captura huiusmodi capientium plures vxores, officium S. Inquisitionis solet recipere de manu dictorum laicorum istos reos, & interrogari quid sentiant de fide, si catholicè circa hoc respondeant, remittuntur puniendi ab eisdem laicis.

7. *Nisi prius diligentem inquisitionem, &c.]* Peregrinorum matrimonium non esse nullum ob omissionem illorum, quæ descripta sunt in hoc decreto, refert decisum Sell. d. cap. 45. num. 14.

8. Parochum, qui vagos non præmissa debita diligentia, & licentia ordinarij, matrimonio coniunxerit, peccare mortaliter; matrimonium tamen valere, resolunt Veracru. in appendice ad quæst. quomodo qui vagantur admittendi sint ad matrimon. versic. quamuis sic fiat, Henriq. d. cap. 3. §. 1. Sanch. d. disp. 25. num. 16. & 17. Cened. d. quæst. 3. num. 68. in princip. Gutier. d. cap. 65. num. 15. & cap. 67. num. 3. Basil. Pont. d. §. 5. in fine, & d. tractat. de matrimo lib. 5. cap. 14. num. 8. Molfes. in summa Theologiae moralis, tract. 4. cap. 9. num. 6. Chapeauille de administr. matrimo. in necessitate, quæst. 14. Filliuc. in quæst. moralib. tract. 10. cap. 6. quæst. 5. num. 212. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. tractat. 11. cap. 10. quæstio 23. resoluit. 1. & 2. Ego ipse d. allegat. 32. num. 74. & dicta cap. 21. num. 89.

7. Peregrinorum matrimonium non est nullum ob omissionem illorum, quæ descripta sunt in hoc decreto.

8. Parochus, qui vagos non præmissa debita diligentia, & licentia ordinarij, matrimonio coniunxerit, peccat mort. matrimonium tamen valet.

Concubinarij quomodo ab ordinarijs puniendi.

CAPVT VIII.

1. Doctores de materia cap. agniti.

1. Vide Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 82. lit. A. vers. laicum verò. Baiard. ad Clar. §. fin. quast. 37. n. 13. Iacob. de Graff. in aurei decif. p. 1. lib. 2. cap. 76. num. 3. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Concubinarij. §. 2. Bobadil. in sua politica, lib. 2. cap. 17. num. 53. Petr. de Ledefina in sum. p. 2. tract. 27. cap. 18. conclus. 2. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 377. in 1. edit. alias resol. 319. in 2. edit. Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra, lib. 5. tit. 3. l. unica. de adulter. num. 9. & 10. Thom. Valasc. alleg. iuris, tom. 1. alleg. 34. à num. 8. Sayr. in clavi Regia, lib. 8. cap. 2. n. 9. cum seqq. Vgo lin. de officio Episcopi, cap. 8. §. 3. num. 1. ordin. Regia Lusit. lib. 2. tit. 1. §. 13.

2. Adulterij in crimine potest procedi ex officio.

3. Monitio trina distinctis temporibus est facienda concubinarij.

2. Etiam ex officio.] In crimine adulterij posse procedi ex officio, tenet Farin. in praxi crimin. p. 5. q. 141. num. 40.

3. Ter admoniti.] Distinctis scilicet temporibus, vt asserit Auendan. de exequendis mandatis, p. 1. cap. 22. num. 14.

4. Trinam monitionem tunc necessariam esse inter concubinos quando in eos vult ferri sententia excommunicationis, si verò pecnis pecuniariis, vel aliis mulctari eos velit iudex, non requiri istam solemnitatem, refert decifum Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra, lib. 5. tit. 3. l. unica, de adulter. num. 10.

5. Episcopus potest in prima monitione pœna pecuniaria concubinarium punire.

5. Vnde posse Episcopum in prima admonitione pœna pecuniaria concubinarium punire, resoluit Thom. Valasc. d. allegat. 34. num. 11. vbi n. 12. refert ita fuisse iudicatum Portugaliz in Supremo Regij Palatii senatu, cum hoc altericaretur inter Officialem Episcopi Portugalen. & iudicem Regiæ Coronæ senatus eiusdem ciuitatis.

6. Contra Aloyf. Ricc. d. resol. 319. num. 3. vers. ys accedit, existimantem Episcopum non posse ad impositionem pœnæ pecuniariæ procedere, nisi seruata forma procedendi contra concubinos indicta in hoc decreto.

7. Quod si in concubinato per annum, &c.] Procedere in illis, qui per annum cum diuersis concubinis rem carnaliter habuerunt, resoluit Aloyf. Ricc. in decif. curia Archiep. Neapol. decif. 55. p. 4. vbi citat Nouar. sing. 53. p. 4.

8. Mulieres sine coniugata, sine soluta, &c.] Vide Sayr. in clavi Regia, lib. 8. cap. 2. num. 14. Bobadil. in sua politica, lib. 2. cap. 17. num. 53. vers. y por vn decreto del sancto Concilio.

9. Concubinitus crimen est mixti fori.

9. Ab ordinarijs locorum, &c.] Concubinitus crimen esse mixti fori, affirmant ordin. Regia Lusit. lib. 2. tit. 9. in princip. vbi parens meus, Gregor. Lop. l. 58. verbo estos, tit. 6. part. 1. Auendan. ad cap. 26. prator. n. 2. p. 2. Azuced. l. 4. n. 4. tit. 1. lib. 4. noue recop. Soar. de Pace in pract. tom. 2. pral. 2. num. 3. in fine, Farin. in praxi crimin. q. 8. num. 131. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 5. q. 2. vers. dubia, Bobadil. d. cap. 17. n. 53. Thom. Valasc. d. tom. 1. alleg. 34. num. 4.

Commoato,

10. *Connocato, si opus fuerit, brachio seculari.*] Si iudex secularis neget, an possit ad id cogi sub pœna excommunicationis, affirmant Menoch. de arbitr. casu 452. Bellacomb. tom. 1. commun. opinion. lib. 3. tit. num. 118. pag. 367. Ludouic. Rodolphin. de brachio seculari num. 45. Fatin. in praxi crimin. q. 197. num. 8. & q. 138. num. 79. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. q. 8. art. 14. Mart. de iurisd. p. 1. cap. 52. num. 1.

10. Brachium seculare si iudex secularis neget non potest ad id cogi sub pœna excommunicationis.

11. *Alijs pœnis contra adulteros, &c.*] Alias pœnas à iure communi, vel statutis synodaliibus contra concubinariorum inflicitas non tolli per hoc decretum, nec alium modum procedendi contra eosdem, nisi velit ordinarius eos excommunicare, quia tunc formam huius decreti esse obseruandam. refert decisum Attendar. d. l. unica, de adulter. num. 9.

Cogentes ad matrimonia contrahenda quales, & quomodo puniantur.

C A P V T I X.

1. **V**nde Henriq. in sum. lib. 11. cap. 6. § 6. lit. G. Gutier. canon. lib. 1. cap. 20. num. 32. latè Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 17. & lib. 4. disp. 22. à num. 8. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 176. vers. ad secundam partem, Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 10. num. 19. Basil. Pont. de impediment. matrim. cap. 29. § 12. vers. ex dictis, Molfes. in sum. Theolog. moral. tract. 4. cap. 7. num. 13. cum segg. Rebello de obligation. iustitia, lib. 3. quæst. 9. num. 1. Bonacin. de matrim. quæst. 3. puncto 8. num. 34. & de excommunicat. in particular. extra Bullam, disp. 2. quæst. 2. puncto 6. Gutier. de matrim. cap. 79. à num. 8. Gaspar Hurtado eodem tract. disp. 6. diffultat. 7. cum segg.

1. Doctores de materia cap-agentes.

2. *Præcipis sancta Synodus omnibus cuiuscunque gradus, &c.*] Excommunicationem in hoc decreto comminatam eos solum afficere, qui temporale dominium, & iurisdictionem in foro externo habent, quia Concilium de his tantummodo loquitur, resoluunt Molin. d. disp. 176. vers. ad secundam partem, Fr. Emman. in sum. p. 1. cap. 232. num. 7. Sanch. d. lib. 4. disp. 22. num. 9. Bonacin. de excomm. in particulari extra Bullam, disp. 2. q. 2. puncto 6. num. 5.

2. Excommunicatio in hoc decreto comminata eos solum afficit, qui temporale dominium, & iurisdictionem in foro externo habent.

3. Contra Soar. de censur. disp. 23. sect. 7. num. 6. vers. quarta, Filliuc. tract. 14. cap. 6. quæst. 4. num. 86. existimantes istam excommunicationem vniuersalem esse, & omnes comprehendere.

4. Vnde parochum non incurrere hanc excommunicationem, quia iurisdictione carer in foro externo, resoluunt Bonacin. d. disp. 2. quæst. 2. puncto 6. n. 5. vers. tertio, Gaspar Hurtado d. disp. 6. diff. 8. in fine.

4. Parochus non incurrit hanc excommunicationem.

5. Item neque Regem, Reginam, Imperatorem, & Imperatricem, quia istæ personæ videntur speciali nota dignæ, rum quia Papa dum intendit hos ligare, solet eos exprimere, resoluunt Sanch. d. disp. 22. n. 10. Bonacin. d. puncto 6. num. 7. Gaspar Hurtado d. diff. 8. in fine.

5. Neque Rex, Regina, Imperator, aut Imperatrix.

B B b

6. Neque

6. Neque Episcopus.

6. Neque Episcopum, qui non est dominus temporalis, cogentem aliquem ad matrimonium, in istam excommunicationem incidere, resoluunt Bonacin. d. puncto 6. num. 6. Gaspar Hurtado citato loco, contra plures.

7. Neque pater.

7. Neque patrem cogentem iniuste filium, vel filiam ad matrimonium huic censuræ subiecto affirmant Aegid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 28. dub. 5. Bonacin. d. puncto 6. num. 5. vers. secundo, post Henric. & Sanch. Gaspar Hurtado d. diff. 8. num. 29.

8. Contra Ludou. Lop. in instrum. p. 1. cap. 44. vers. si aliquis, Albornoz de arte contractuum, lib. 4. tit. 1. Mart. de iuris d. p. 4. casu 71. num. 23. existimantes hoc decretum intelligi de parentibus, & aliis quiscumque impediuntibus matrimonium.

9. Poena anathematis est poena excommunicationis maioris.

9. Sub anathematis poena quam ipso facto incurrant.] Hanc poenam anathematis esse poenam excommunicationis maioris, asserunt Nauar. in man. cap. 27. num. 150. Ludouic. Lopez loco proxime citato. Henric. d. cap. 6. §. 6. Sanch. d. lib. 4. disp. 22. num. 8. Gaspar Hurtado d. disp. 6. diff. 7. num. 27.

10. Contra Verac. in append. ad specul. p. 1. art. 6. existimantem non esse poenam excommunicationis maioris, sed maledictionis solemnis.

11. Intelligitur de coactione iniusta.

11. Cogant.] Idem esse ac per vim & iniuriam inducere, quia intelligitur de coactione iniusta, & mortaliter peccaminosa, tenent Soar. de censur. disp. 23. sect. 7. num. 6. vers. quarta, Filliuc. tract. 14. cap. 6. quæst. 4. num. 86. Gaspar Hurtado d. diff. 7. vers. secundo, Bonacin. d. disp. 2. quæst. 2. puncto 6. num. 2. ubi subdit ideo excommunicationem incurtere, qui graue malum alicui minatur, nisi matrimonium contrahat, & qui renuit alicui debitum magni momenti soluere, eo quod nolit matrimonium contrahere, quia dicuntur saltem indirecte cogere ad matrimonium.

12. Matrimonia contrahere impediens in hac excommunicatione non includuntur.

12. In hac tamen excommunicatione non includi illos, qui impediunt matrimonium contrahere, quia hic non est sermo de prohibentibus, sed de cogentibus, resoluunt Henric. d. lib. 11. c. 6. §. 5. in commento, Nauarr. in man. cap. 27. num. 150. Menoch. conf. 64. n. 61. Molin. d. disp. 176. vers. ad secundam partem, Basil. Pont. d. §. 12. vers. ex dictis, Aegid. de Coninck d. som. 2. disp. 28. dub. 5. num. 48. Bonacin. de matrim. quæst. 3. puncto 8. num. 34. vers. secundo, & q. 4. puncto 17. num. 26. vers. neque obstat primo, & de excommun. in partic. extra Bullam, disp. 2. q. 2. puncto 6. num. 3. Gaspar Hurtado d. diff. 7. num. 26. vers. secundò, in fine.

De temporibus, quibus benedictiones nuptiales non sunt faciendæ.

CAPVT X.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. Vnde Matiens. in rubric. tit. 1. glof. 1. num. 147. lib. 5. noua recopilat. Henric. in sum. lib. 11. cap. 16. §. 2. Cened. ad Decretal. collect. 22. Petr.

Perr. de Ledesma *in summ.* p. 1. de Sacrament. vbi de sacram. matrimon. cap. 10. concl. 8. dub. 1. *vers. el tercero*, Fernandez *in examine Theolog. moralis* p. 3. cap. 17. §. 2. num. 9. & 10. Molfes. *in summ. Theolog. moralis*, tract. 4. cap. 11. num. 10. cum seqq. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 7. Bonacin. *cod. tract. quest. 3. puncto 14. num. 4.* Gasp. Hurtado *in simili tract. disp. 5. diff. 23. a num. 83.* Valer. Reginald. *in praxi fori pœnit. lib. 31. num. 188.* Polseuin. de officio Curati cap. 10. num. 25. *vers. queritur*, metipsum de officio, & potest. Episcopii p. 2. alleg. 32. num. 193. cum seqq. & de officio, & potest. parochi cap. 21. a n. 11. Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. p. 4. resol. 557. cum seqq.*

2. *Ab aduentu Domini, &c.*] Tempus Aduentus in hac prohibitione incipere à primis vespers sabbati præcedentis, in feria autem quarta Cinerum à media nocte illius ferie, tenent Sanch. d. lib. 7. disp. 7. n. 2. Molfes. d. tract. 4. c. 11. n. 11.

3. Contra Caualean. p. 2. decis. 12. de contract. quæ est in ordine 58. num. 19. existimantem incipere tempus Aduentus in hac prohibitione à media nocte, quæ est initium diei primæ Dominicæ Aduentus, vbi consuetudo aliud non exposuerit.

4. *Diligenter observari, &c.*] Contrarium facientes peccare mortaliter, ob id tamen non dirimi matrimonium, resoluunt Matien. d. gloss. 1. n. 147. Cened. à collect. 22. n. 2. Sanch. d. disp. 7. a n. 3. Aloyf. Ricc. *in decision. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 8. n. 3.* Ego ipse d. alleg. 32. n. 196. refert decisum Armendar. *in addit. ad recap. legum Nauar. lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. n. 10.*

5. Pœna graui plectendum esse qui aduersus hoc præceptum illo verito tempore fecerit, arbitraria tamen, cum nulla in iure præscripta sit, resoluunt Caiet. *in repet. cap. ad limina 30. q. 1. §. 4. n. 550.* Fr. Emman. *in sum. tom. 1. cap. 241. num. 4.* Sanch. d. lib. 7. disp. 7. num. 4. vbi num. 7. tenet non prohiberi eo tempore sponsalia de futuro, & num. 8. resoluit denunciations matrimonio præmittendas, posse tunc fieri, de quibus omnibus nouissimè Aloyf. Ricc. *in d. praxi rerum fori eccles. p. 4. resol. 558. cum seqq.*

6. Consummare matrimonium antea contractum his temporibus prohibitum non esse, cum iura loquantur de contractione, tenent Nauar. *in man. cap. 22. num. 71.* Sanch. d. disp. 7. num. 21. Ægid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. disp. 30. dub. 3. ad fin. Valer. Reginald. *in praxi fori pœnitent. lib. 31. num. 189.* Ego ipse d. allegat. 32. num. 195.

7. Matrimonium de licentia ordinarij posse his temporibus prohibitis sine solemnitate celebrari, resoluunt, decisumque referunt Galet. *in margarita casuum conscient. verbo matrimonium pag. 163. col. 1.* Franc. Leo *in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 9. n. 57.* Sanch. d. disp. 7. num. 12. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 188. Ægid. de Coninck d. disp. 30. dub. 3. num. 36. Aloyf. Ricc. *in decision. Curia Archiep. Neapol. decis. 8. per tot. p. 4.* Ego ipse d. alleg. 32. num. 194.

2. Tempus Aduentus, & Quadragesimæ quando incipiat.

4. Matrimonium nō dirimitur si celebratur temporibus prohibitis, peccant tamen celebrantes.

5. Et arbitraria pœna puniuntur.

6. Matrimonium consummare quod erat iam contractum, his temporibus non prohibetur.

7. Matrimonium de licentia ordinarij potest his temporibus prohibitis sine solemnitate celebrari.

DE REFORMATIONE.

*De iusta, ac saluberrima electione Prælatorum, ac
Cardinalium habenda.*

CAPVT I.

1. Doctores de materia huius cap. agentes.

Vnde Ludou. Maretan. in clypeo militantis Ecclesia lib. 3. cap. 19. cum seqq. Nauar. in tract. de orat. miscel. 33. cum seqq. & miscel. 42. Mandos. de signatura gratia in princ. verbo prouisiones, Franc. Leon. in thesauro fori ecclesiast. p. 1. cap. 2. à princip. Bellet. disquis. clerical. p. 1. tit. de discipl. clericali §. 4. num. 33. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 3. num. 163. Campan. in diuersis Canon. rub. §. cap. 4. m. 5. cum seqq. Galganet. de iure publico lib. 3. tit. 8. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. tract. 2. q. 37. & 38. metiplum de officio, & potest. Episcopi p. 1. tit. 1. cap. 5. à n. 4. & p. 2. alleg. 1. latè in meo tract. de iure ecclesiast. lib. 1. cap. 9. de Episcopis, & eorum elect. & supra sess. 7. de reform. cap. 1. & sess. 22. etiam de reform. cap. 2.

2. Gregorius XIV. quoad Prælatorum electionem renouauit, & in multis ampliauit Gregorius XIV. in eius constit. incip. *Omni Apostolica*, sub dat. Romæ 1. Maij 1591. quam refert Quarant. in sum. Bullary verbo electio, Piales. in praxi Episcop. in proœm. de elect. num. 2. pag. 10. Et emanauit instructio particularis circa consiciendos processus inquisitionis super qualitatibus eorum, qui promouendi sunt ad regimina Cathedralium, aut aliarum superiorum Ecclesiarum iussu S.D.N. Urbani VII. edita, quam transcripti d. cap. 9. de Episcop. & eorum elect. in fine.

3. *Supplicationes, ac preces, &c.*] Vnde pro forma, & validitate electionis præmittendam esse Missam de Spiritu sancto, obseruant citati per me in collect. ad cap. cum Ecclesia Sutrina 3. de causa posses. num. 5. quibus adde Fr. Emman. quæst. regul. rom. 2. q. 52. art. 1. vers. & sic videmus, Castellan. de elect. cap. 3. n. 2. vers. oltano, Fr. Sigism. à Bononia in simili tract. dub. 19.

3. Missa de Spiritu sancto præmittenda est pro forma, & validitate electionis.

4. Electio promouendorum ad Episcopatus fieri debet sub peccato mortis de digniore, & vtiliore Ecclesie.

4. *Nisi quos digniores, &c.*] Electionem promouendorum ad Episcopatus fieri debere sub peccato mortis de digniore & vtiliore Ecclesie per eos omnes, ad quos quacunque ratione id spectat, aut alioquin in hoc operam suam præstant, teneat Galet. in margarita casuum conscient. verbo eligere pag. 95. col. 2. citati à Fr. Sigism. à Bononia d. tractat. de elect. dub. 33.

5. Professionem fidei emittunt prouisi de monasteriis, Conuentibus, domibus, &c.

5. *Ac professione fidei ab eo facta, &c.*] Hanc præsentis decreti dispositionem Pij IV. in sua constit. 114. incip. *inimunctum*, sub dat. Idibus Nouembris 1564. extendit ad quoscunque, qui de monasteriis, Conuentibus,

uentibus, domibus, & aliis quibuscunque locis Regularium quoruncunque Ordinum, etiam militarium, quocunque nomine, vel titulo prouiderentur, & licet Hieron. à Sorbo in *compend. priuileg. Mendicant. verbo professio fidei*, cui suffragari videtur Sanch. in *praecepta Dealogi tom. 1. lib. 2. cap. 5. num. 5.* dicat in usu non esse, tamen contrarium probant Nau. *conf. 2. de summ. Trinitat.* Fr. Emman. *quest. regular. tom. 2. quest. 72. artic. 1.* Anton. Ricciul. *de iure personarum extra terminum Ecclesie existens. lib. 1. cap. 13. num. 5.* Petr. de Ledefina in *summ. tom. 2. tractat. 1. cap. 4. in fine*, ubi quamuis referat quandam Religionum consuetudinem non faciendi huiusmodi professionem, eam tamen improbat.

6. Omnes verò inquisitiones, &c.] Vide Flamin. Patif. *de resignat. benefic. lib. 8. quest. 5. num. 10. cum seqq. & quest. 6. num. 4.* ubi subdit idem tenendum in beneficiis consistorialibus, cum in eis vigeat eadem ratio.

7. Ea verò omnia, & singula, &c.] Vide Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 6.* Campan. *d. cap. 4. num. 5. & rub. 7. cap. 6. num. 47.* Salzed. ad Bernard. *cap. 25. lit. A. in fine*, Franc. Leon. in *thesauro fori eccles. p. 1. cap. 2. n. 12.* metipsum *de iure eccles. lib. 1. cap. 4. de Cardinal. S. R. E. vers. qui autem, & vers. de qualitatibus*. Demum omnia circa ætatem, natalia, scientiam, vitam, & mores requisita in eo, qui est Cardinalitia dignitate decorandus, statuit Sixtus V. *constit. sua incip. Postquam verum*, sub dat. tertio Non. Decembris 1595.

8. Ætatem igitur ad Cardinalatum requisitam illam esse, quæ requiritur ad Episcopatum, videlicet triginta annorum, resoluunt Hoiied. *de incompatibil. benefic. p. 1. cap. 24. num. 27.* Maiol. *de irregular. lib. 1. cap. 30.* Paleoth. *de consult. sacri Palatii p. 4. quest. 1. vers. quoad ætatem*, Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 5. quas. 14.* Campan. *d. rub. 7. cap. 6. num. 47.* Massobri. *in sua praxi habendi concursus, requis. 10. dub. 11. num. 15. & seq.* Squilante *de priuileg. cleric. cap. 4. sub num. 77.* Nouar. *in singul. canonic. conclus. 19.* nisi quod ex d. constit. Sixti V. in §. 6. in Diaconum Cardinalem assumi potest saltem qui in vigesimo secundo suæ ætatis anno fuerit constitutus; qua etiam constitutione attendita ita ad hanc Cardinalitiam dignitatem desiderantur ij, qui habent legitimos natales, & ex legitimo nati sunt matrimonio, ut nec etiam legitimati per subsequens matrimonium veniant admittendi, sicut referunt Henric. in *summ. lib. 11. cap. 20. §. 2.* Sayr. *de censur. lib. 6. capit. 10. numer. 13. & 14.* Bellet. *disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina cleric. §. 3. num. 22.* Campan. *in diuers. iuris canonic. rub. 11. cap. 13. num. 128. in fine*, quos refero in collect. ad cap. *sancta*, num. 25. qui filij sint leg.

7. Ea omnia & singula, quæ de Episcoporum præficiendorum vita, ætate, doctrina, & ceteris qualitatibus constituta sunt, in creatione S. R. E. Cardinalium, etiam si Diaconi sint, exigenda sunt.

8. Ætas ad Cardinalatum eadem requiritur, quæ desideratur ad Episcopatum.

Legitimati per subsequens matrimonium non admittuntur ad Cardinalitiam dignitatem.

Concilia Prouincialia quolibet triennio fiant per ipsum Metropolitanum, ant, eo impedito, Cœpiscopum antiquiorem. Ad ea conueniant quicunque de iure, vel de consuetudine interesse debent, Synodi diœcesana quotannis celebrentur, &c.

CAPVT II.

1. Doctores de materia cap-agentes. 1. **V**ide Archiep. Bonon. p. 3. pag. 234. cum seqq. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Concilium, Piafec. in simili praxi p. 2. cap. 2. pag. 109. Fr. Eminent. quest. regul. tom. 3. q. 46. art. 2. cum seqq. Quarant. in sum. Bullarij verbo Concilium Prouinciale, Azor. inslit. moral. p. 2. lib. 3. c. 47. Galgancet. de iure publico lib. 3. tit. 110. Franc. Leon. in thesauro fori ecclesiast. p. 1. cap. 9. à n. 2. Aloyf. Ricc. in collect. decis. collect. 1153. Erasim. à Cochier de iurisdic. ordinarij in exemptis p. 2. quest. 45. num. 32. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 10. n. 69. vers. quartum, Vgolin de officio Episcopi c. 48. metipsum in simili tract. p. 1. alleg. 93. Et de Synodo Episcopi speciales tractatus edidit Henric. Bottæus, Michaël Thomafius, & Ioannes Anton. Massobrius.
2. Concilia Prouincialia non obligant extra prouinciam, & extra illam non faciunt legem, & per approbationem quæ fit à S. Congregatione Concilij, non intelliguntur confirmata auctoritate Apost. sed tantum permiffa, refert decisum Sell. in selectis canonicis cap. 25. num. 3.
3. Episcopi tenentur ad obseruantiam decretorum Concilij Prouincialis, non obstante lapsu decennij, quo non fuerunt obseruata, refert decisum Garc. de benef. p. 5. c. 4. n. 103.
4. *Quare Metropolitanis, &c.* Vide Zerol. d. verbo Concilium §. 7. Azor. d. cap. 47. q. 5.
5. Cessare hodie potestatem Capituli Metropolitanis Sede vacante celebrandi Concilium Prouinciale, ac Suffraganeos conuocandi, asserit Quarant. d. verbo Concilium Prouinciale ante n. 3. quod ante hoc decretum potuiffet resoluunt Pauin. de potest. Capituli Sede vac. p. 1. q. 7. sub n. 3. & Bottæ. de Synodo Episcopi p. 1. n. 43.
6. Quolibet saltem triennio. Vide Zerol. d. verbo Concilium §. 2. Azor. d. cap. 47. q. 6.
7. *Quo Episcopi omnes, & alij, qui de iure, &c.* Episcopum nondum consecratum, si sit electus, & confirmatus, ac possessionem Episcopatus adeptus, posse interesse Concilio, ac proinde de necessitate ad illud esse vocandum, resoluit Prosp. de Augustino in addit. ad Quarant. in sum. Bullarij d. verbo Concilium post q. 6.
8. Ordinarios habentes iurisdictionem Episcopalem ad Conc. Prouinciale vocari debent, tenent Azor. d. c. 47. q. 2. Prosp. de Augustino citato loco.
9. Abbates habentes populum, & territorium proprium, iurisdictionemque Episcopalem exercentes intra ambitum ipsius prouinciæ ad

5. Capituli Metropolitanis Sede vac. cessat potestas celebrandi Concilium Prouinciale ac suffraganeos conuocandi.

6. Concilium Prouinciale quolibet triennio celebrandum.

7. Concilio Prouinciali interesse potest Episcopus electus, & confirmatus quamuis nondum consecratus.

8. Ordinarij habentes iurisdictionem Episcopalem ad Conc. Prouinciale vocari debent.

9. Abbates habentes populum & territorium proprium, ac

ad Concilium Prouinciale vocari debere, sicut Episcopos Comprouinciales, dicit Prosp. de Augustino *d. verbo Concilium post quest. 3.* aduertens cum Alphons. Aluarez Guerrero in *speculo iuris Pontif. cap. 51. §. 2. fol. 108.* huiusmodi Abbates tanquam locorum ordinarios in Concilio Prouinciali habere vocem decisiuam, & ampliar quodd teneantur ad Concilium Prouinciale accedere, etiam si ab eorum sententiis immediatè ad Sedem Apost. & non ad Archiepiscopum appelletur, vide Aloyf. Ricc. in *decis. iur. Archiep. Neapol. p. 4. decis. 151. num. 4.*

10. Abbatem non posse Synodum celebrare, nisi habeat Prouinciam, fitmat Sell. *d. c. 25. num. 4.* attestans sic fuisse resolutum sub die 17. Augusti 1626.

11. Abbas populum non habens, etiam quodd exemptus non sit, non tenetur accedere ad Synodum diocesanam, nisi aliqua causa rationalis adesset, vel consuetudo inualuisset, vt accederet, glos. & Abb. in *cap. super his, de maior. & obed. refert decisum Sell. d. cap. 25. num. 5.*

12. Capitulum Cathedralis Sede vacante tempore celebrationis Concilij Prouincialis debere ad illud de necessitate vocari, & posse comparere per vicarium generalè cum speciali mandato dandi vocem decisiuam, docet Prosp. de Augustino in *addit. verbo Concilium Prouinciale, post q. 4.* vbi etiam refert decisum Capitula Collegiatarum quasi Episcopalem iurisdictionem habentia ad Concilium Prouinciale esse vocanda, quod etiam testatur Sell. *d. cap. 25. num. 6.* vbi refert ita fuisse decisum sub die 19. Decembris 1596. & Piafec. in *praxi Episcop. p. 2. cap. 2. num. 2.*

13. Vocem consultiuam in Prouincialibus Conciliis dumtaxat habent Abbates Commendatarij, & Capitulum deputati; procuratores verò Episcoporum possunt, si Concilio Prouinciali placuerit, & decisiuam habere, refert decisum Piafec. *d. p. 2. cap. 2. num. 3. ad 5.*

14. In Conciliis Prouincialibus præferendi sunt Canonici Ecclesiarum cathedralium quando capitulariter incedunt, Abbates benedicti, & qui vsum Mitræ habent, præcedunt Commendatariis, post hos locum obrinet Dignitates, postea collocandi sunt procuratores, refert decisum Piafec. *d. p. 2. cap. 2. num. 3. ad 3.*

15. Præcedentia Capitulo Valuen. & non Sulmonen. debetur tam in Synodo, quam in congregationibus, processionibus, aliisque similibus actibus, ita Sell. *d. cap. 25. n. 7.* attestans ita fuisse decisum in Valuen. 16. Aprilis 1576. & 4. Aprilis 1601. & 10. Martij 1621.

16. De ordine in sedendo vide Quarant. *d. verbo Concilium Prouinciale q. 22.* vbi additio, Franc. Leon. in *thesauro fori eccles. p. 1. cap. 9. num. 4.* vbi dicit quodd in sessionibus primò Archiepiscopus, secundò Episcopi, quilibet secundum tempus ordinationis suæ, tertio Capitulum Cathedralis collegialiter incedens, vel sedens, quartò Abbates habentes priuilegium Mitræ, & Baculi, quinto procuratores Episcoporum absentium, sexto procuratores Abbatum absentium, septimò Collegiatæ, octauò Plebani, siue Archipresbyteri, nonò Parochi sedere, subscribere, & alias prærogatiuas habere debent.

iurisdictionem Episcopalem vocari debent ad Concil. Prouinciale sicut Episcopi; Comprouinciales. Habent vocem decisiuam.

10. Abbas non potest Synodum celebrare nisi habeat prouinciam.

11. Abbas populum non habens, etiam quod exemptus non sit, non tenetur accedere ad Synodum diocesanam.

12. Capitulum Cathedralis Sede vacante tempore celebrationis Conc. Prouincialis debet ad illud de necessitate vocari.

13. Vocem consultiuam in Concil. Prouincialibus dumtaxat habent Abbates Commendatarij, & Capitulum deputati.

14. Præcedentia in Concil. Prouincialibus.

15. Præcedentia Capitulo Valuen. & non Sulmonen. debetur tam in Synodo, quam in congregationibus, &c.

17. Suffraganei ad Metropolitani extra Concil. Prouincialis celebrationem accedere non tenentur.

18. Electio Metropolitani semel facta ab Episcopo exempto vt ad eius Synodum Prouincialem conueniat, non potest postea mutari.

20. Synodus diocesana lapsus in anno celebrari potest vbi necessitas postulat.

21. Episcopus non celebrans Synodum quotannis incurrit penas à iure statutas.

22. Episcopi si iusto aliquo impedimento detineantur quominus Synodum congregent, possunt illam per alios congregari.

23. Episcopus nondum consecratus, si Bullas expedit potest Synodum conuocare.

24. Vicarius generalis absque speciali mandato non potest Synodum celebrare.

25. Capitulum Sede vacante per vicarium capitularem potest Synodum congregare.

26. Exempti omnes, qui aliis cessante exemptione Synodo interesse debent, nec Capitulis generalibus subduntur, ad eam accedere tenentur.

17. *Nec Episcopi Comprouinciales, &c.*] Suffraganeos ad Metropolitani extra Concilij Comprouincialis celebrationem accedere non teneri, refert decisiu Zanol. in *praxi Episcop.* p. 1. verbo *suffraganei* pag. mibi 318.

18. *Aliquem vicinum Metropolitani, &c.*] Electionem Metropolitani semel factam ab Episcopo exempto vt ad eius Synodum Prouincialem conueniat, non posse postea mutari, sed semper in futurum ad illam accedere teneri, eiusque electionem ligare successores, referunt decisiu Quarant. d. verbo *Concilium Prouinciale*, n. 2. *quest. 1. in fine*, Galet. in *marg. casuum conscientia*, verbo *Episcopus*, pag. 100. col. 2. Gauant. in *enchirid. Episcop.* verbo *Concilium Prouinciale*, num. 6.

19. *Et qua ibi ordinata fuerint, &c.*] De modo in statuendo, & pronuntiando, vide Quarant. d. verbo *Concilium Prouinciale*, q. 27. cum seqq.

20. *Synodi quoque diocesana quotannis celebrentur, &c.*] Vbi verò necessitas postulare, lapsus in anno celebrari posse per *cap. de concilijs* 18. dist. tenet Vgolin. de *officio Episcopi*, c. 48. num. 3. quem refero ego ipse in *simili tract.* p. 3. *alleg. 93. num. 2. in fine.*

21. Episcopum non celebrantem Synodum quotannis incurrere penas à iure statutas, dicit Sell. d. *cap. 25. num. 30.* attestans sic fuisse resolutum 26. Iunii 1621. Et quoddam omittens celebrare sine causa venit suspendendus ab executione officij, tradit Gauant. in *enchirid. Episcop.* verbo *Synodus diocesana*, num. 5. vbi refert ita fuisse decisiu sub die 27. Martij 1590.

22. Episcopi si iusto aliquo impedimento detineantur quominus Synodum congregent, posse illam per alios congregari, cum hoc decretum indeterminatè loquatur, nec mandet speciatim Episcopis vt ipsi Synodum congregent, resoluit Piafec. d. p. 2. *cap. 2. num. 1.* & refert decisiu Vgolin. d. *cap. 48. num. 3.*

23. Episcopum nondum consecratum, si Bullas expedit, posse Synodum conuocare tradunt Massob. de *Synodo Episcopi* cap. 2. *dub. 1. n. 9.* Gauant. d. verbo *Synodus diocesana*, num. 1.

24. Vicarium generalem absque speciali mandato non posse Synodum celebrare, resoluunt Henric. Bottæ. in *tract. de Synodo Episcopi* p. 2. num. 2. Rebuff. in *praxi iur. de forma vicariatus* num. 151. Sbroz de *officio vicarij lib. 2. quest. 46. num. 1.* Azor. in *instit. moral.* p. 2. lib. 3. *cap. 45. quest. 5.* Gauant. d. verbo *Synodus diocesana*, n. 3. Ego ipse de *officio, & potest. Episcopi*, p. 3. *alleg. 54. num. 103.* Sell. d. *cap. 25. num. 31.* attestans ita fuisse resolutum 11. Augusti 1618.

25. Capitulum Sede vacante per vicarium capitularem posse Synodum congregare, asserit decisiu Garc. de *benef. p. 9. cap. 2. num. 8.* quem refert Gauant. d. verbo *Synodus diocesana*, num. 2.

26. *Ad quas exempti etiam omnes, &c.*] Exemptos omnes, qui aliis cessante exemptione Synodo interesse debent, nec Capitulis generalibus subduntur, ad eam accedere teneri per hunc text. tradunt Vgolin. dicto *cap. 48 §. 2. n. 1.* Erasmi à Cochier de *iurisd. ordin. in exemptos* p. 4. q. 19. Gauant. d. verbo *Synodus diocesana*, num. 11. Ego ipse d. p. 3. *alleg. 93. num. 8.*

27. Abbates

27. Abbates exempti, qui interesse debent Synodo, quo amicto, & ornamento vti debeant, vide Boër. *de auctor. magni concilij, part. 1. num. 13.*

28. *Nec Capitulis generalibus subduntur.*] Regulares, qui subduntur Capitulis generalibus, non posse cogi ab Episcopo ad interessendum Synodo, nisi tantum in casu expresso in hoc cap. refert decisum Armen-
dar. in *addit. ad recap. legum Nauarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 54.*

29. *Ratione tamen parochialium, &c.*] Omnes Sacerdotes animarum curam habentes ad diœcesanam Synodum venire debere, tenent Franc. Leo *d. cap. 9. num. 13.* Vgolin. *d. cap. 48. §. 1. num. 1.* vbi dicit locum habere non solum vbi seculares clerici sunt, verum etiam vbi Monachi, vel Regulares, Piafec. *d. cap. 2. num. 1.* Ego ipse *d. allegat. 93. num. 5.*

30. Synodo diœcesanæ interesse non tenetur Abbas Monachus, cuius Ecclesiæ, vel monasterio imminet cura animarum, si illi deferuire faciat per vicarium secularem ab Episcopo approbatum, quia sufficit mittere dictum vicarium cum curam per ipsum exerceat, ita refert Sell. *d. cap. 25. num. 32.*

31. Rectores parochialium nullius diœcesis teneri accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tanquam vicinior potest eos visitare, refert decisum Franc. Leo *d. cap. 9. num. 13.* & resoluunt Piafec. *d. cap. 1. num. 2. vers. & non solum*, Vgolin. *d. §. 1. vers. quarto*, Sell. *d. cap. 25. num. 33.* vbi idem ait de clericis Abbatis nullius diœcesis.

32. Sayr. *verò in floribus decis. sub tit. de officio iud. ordin. decis. 11.* ex doctrina Nauart. *consil. 11. cod. tit. in antiq. alias consil. 12. de maior. & obed. in nouis*, sic ait Rectores parochialium, quæ in nullius diœcesi sunt, quamuis ab Episcopo, cuius cathedralis Ecclesia proximior est, visitari possint, ad Synodum tamen diœcesanam illius Episcopi accedere non tenentur, cum lex superioris, quatenus id commodè fieri potest, sine præiudicio tertij intelligenda sit, præsertim cum aliud sit ius visitandi, & aliud ius vocandi ad Synodum, aded vt ex concessione illius non inferatur concessio huius, à separatis enim non fit illatio. Vnde & Archiepiscopus licet Ecclesiæ sui suffraganei post visitationem suæ propriæ diœcesis visitare possit, earum tamen Doctores ad Synodum suam particulare vocare non potest, neque enim verba Concilij aptantur vocationi ad Synodum, & dispositio non includit eos, quibus verba sua non aptantur. Hactenus Sayr. *citato loco.*

33. Vorum decisum in Synodo diœcesana habet solum Episcopus, Canonici autem illud non habent in Synodo, nisi in casibus à iure expressis, vel ex priuilegio, aut consuetudine, & tunc computantur pro vno voto tantum, scilicet Capituli, ita Sell. *d. cap. 25. num. 34.* vbi refert decisum sub die 13. Ianuarij 1594.

34. *Quod si in his tam Metropolitani, &c.*] De pœna eorum, qui impedimento canonico cessante non venerunt ad Concilium, vide Iacob. *de Concil. lib. 1. art. 5. in princip. pag. 111. cum seqq.* Quarant. *d. verbo Concilium Prouinciale, q. 18.*

27. Abbates exempti, qui Synodo interesse debent, quo amicto, & ornamento vti debeant.

28. Regulares, qui subduntur Capitulis generalibus, non possunt cogi ab Episcopo ad interessendum Synodo.

29. Sacerdotes omnes animarum curam habentes ad Synodum diœcesanam venire debent.

30. Abbas Monachus non tenetur interesse Synodo diœcesanæ si deferuire faciat per vicarium secularem curam animarum imminenti suæ Ecclesiæ.

31. Rectores parochialium nullius diœcesis tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tanquam vicinior potest eos visitare.

33. Vorum decisum in Synodo diœcesana habet solum Episcopus.

34. Pœna eorum, qui impedimento canonico cessante non venerunt ad Concilium.

35. Episcopus in Synodo diœcesana potest constitutiones facere absque consensu, & approbatione cleri.

36. Episcopus non tenetur sequi consilium Capituli in cõdendis statutis in Synodo.

37. Episcopus non tenetur ciuitati exhibere constitutiones synodales.

38. Synodum Romanam mittere non tenetur Episcopus.

39. Clericos, & laicos Episcopo subiectos ligant decreta Synodi diœcesanæ.

35. Episcopum in Synodo diœcesana posse constitutiones facere absque consensu, & approbatione Cleri, illũque debere exquirere consilium Capituli, licet illud sequi non teneatur, nisi in quibuscumque casibus à iure expressis, refert decilum Armendar. in addis. ad recop. legum Nauarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 65. & Pialec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 8.

36. Episcopum non teneri sequi consilium Capituli in cõdendis statutis in Synodo, nisi in casibus à iure expressis, tradit Sell. d. cap. 25. num. 38. attestans sic fuisse decilum sub die 5. Iunij 1627.

37. Episcopum non teneri ciuitati exhibere constitutiones synodales priuilegium imprimantur, & postquam publicata fuerint, tunc ciuitatem reclamare & aggrauia proponere posse, tenent Sell. d. cap. 25. num. 39. ubi refert sic decidisse S. Congreg. Episcop. & Regul. in ciuitatis Castellæ 14. Aprilis 1615. ad 15.

38. Nec teneri Episcopum Synodum Romanam mittere, asserunt Pialec. d. p. 2. cap. 2. num. 12. Gauant. d. verbo Synodus diœcesana num. 67.

39. Clericos, & laicos Episcopo subiectos ligare decreta Synodi diœcesanæ, resoluunt Maslobr. de Synodo Episcopi cap. 4. dub. 77. & 78. Gauant. d. verbo Synodus diœcesana num. 65.

40. De statutis in Synodo diœcesana ab Episcopo faciendis, vide Pialec. d. cap. 2. num. 7. metipsum d. p. 3. alleg. 93. num. 29. cum seqq.

Visitationem suæ diœcesis faciant Episcopi, & alij superiores, eamque absoluant intra biennium, necnon caueant ab inutilibus sumptibus, exceptis procuracionibus, & victualibus.

C A P V T III.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Archiep. Bonouien. p. 4. sub tit. de visitat. pag. 243. cum seqq. Cuch. instit. maior. tit. de visitatione per Prelatos faciendâ, Sbroz. de officio vicarij, lib. 2. quæst. 120. Aloyf. Ricc. in praxi fori eccles. decif. 612. in 1. edit. aliàs resolut. 536. in 2. edit. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 40. à princ. Marc. Anton. Genuen. in man. Pralat. c. 34. & 35. Valer. Reginald. in praxi fori pænis. lib. 20. num. 69. vers. quintum, Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo visitatio, Pialec. in simili praxi, p. 2. cap. 3. Armendar. in addis. ad recop. legum Nauarra, lib. 1. tit. 6. de visitatione. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 49. Galganet. de iure publico, lib. 5. tit. 121. Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 16. à num. 3. metipsum de officio, & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 73.

2. Patriarcha.] De Patriarchis in genere, & de eorum præcedentiis, potestate, & priuilegiis, egi latè d. tract. de officio, & potest. Episcopi, p. 1. tit. 3. cap. 1. & de iure ecclesiast. lib. 1. cap. 6.

3. Visitatio generalis spectat ad Episcopum.

3. Et Episcopi propriam diœcesim, &c.] Visitationem generalem spectare ad Episcopum, censuit Rot. decif. 160. n. 2. p. 1. recent.

4. Per

4. *Per suum generalem vicarium, &c.*] Vicarium generalem hoc ius visitandi non habere, nisi specialiter ei committat Episcopus, resolunt Rebuff. in *praxi benefic. tit. de forma vicariatus num. 100. & 101.* Sbroz. de *vicario Episcopi lib. 2. quest. 102. num. 2.* Paul. Fusc. de *visitat. lib. 1. cap. 2. num. 18.* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 45. quest. 4.* Vgolin. de *potestate Episcopi cap. 4. §. 7. vers. tertio nec visitare*, Narbona de *appellat. à vicario ad Episcopum p. 1. num. 224.* Ego ipse d. *alleg. 73. num. 28.*

5. Potestatem Episcopis concessam visitandi Ecclesias Episcopatu subiectas transire in Capitulum Sede vacante, tenent Quarant. in *sum. Bullarj, verbo Capitulum Sede vacante. vers. quibus sic pralibatis*, Azor. d. *lib. 3. c. 37. §. 14.* Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. decis. 609. in 1. edit.* aliàs *refol. 533. in 2. edit.* vbi asserit procedere etiam quando Sedes Episcopalis quasi vacat, veluti Episcopo ab hostibus, vel pagano capto, refert ego ipse d. *alleg. 73. n. 24. & 25.*

6. Capitulum Sede vacante post lapsum anni à die ultimæ visitationis per Episcopum factæ potest visitare diocesim tempore triennij non expectato, licet dicatur Episcopum consuevisse visitare singulis trienniis, vt per Aldan. d. *tit. 16. n. 5.* vbi attestatur decusum in Pampilonen. 3. Februarij 1629. & 10. Decembris eiusdem anni.

7. Capitulum potest visitare omnia loca, quæ poterat visitare Episcopus, idem Aldan. d. *tit. 16. n. 6.* attestans ita fuisse resolutum in Pampilonen. 13. Aprilis 1630.

8. Non posse tamen visitare Monialium cœnobîa exempta, quæ alioquin potest Episcopus vti delegatus Sedis Apostol. resoluit Azor. d. *cap. 37. quest. 5.*

9. Capitulum Sede vacante tunc demum potest diocesim visitare, quando lapsus est annus à postrema Antistitis visitatione, nec de proximo Ecclesia est de Pastore prouidenda, in ipsa verò visitatione circa famulatum, equitatum, & alia, forma huius cap. est præcisè obseruanda, Aldan. d. *tit. 16. num. 7.* vbi refert ita fuisse resolutum in Liman 10. Maij 1629.

10. *Archidiaconi autem, Decani, &c.*] Archidiaconos, Decanos, Archipresbyteros, & alios inferiores visitandi ius habere si id longa consuetudine præscripterint, tenent Felician. Comen. in *man. visitat. lib. 1. tit. 3. vers. Archidiaconi*, Paul. Fusc. d. *cap. 2. n. 14.* Azor. d. *cap. 40. quest. 7. 8. & 9.* Sbroz. d. *q. 120. n. 10.* Flores de Mena *var. lib. 3. q. 24. num. 23.* Ego ipse d. *alleg. 73. n. 22.*

11. Et posse ipsum Episcopum præstitueret terminum Archidiacono ad visitationem expediendam, & præscribere comitatum, & equitatum ne oneri sit Ecclesiis, quas visitauerit, refert decusum Piasce. d. *cap. 3. n. 62. pag. 213.* citatus per me d. *alleg. 73. n. 39.*

12. Edicta proponere non licet Episcopo visitationem aggredienti, quibus subditi iubeantur crimina detegere, multoque minus proposta pœna excommunicationis, vt per Sell. in *select. canon. cap. 31. n. 10.* vbi refert decusum sub die 2. Ianuarij 1601.

4. Vicarius generalis non habet ius visitandi nisi specialiter ei committat Episcopus.

5. Potestas Episcopis concessa visitandi Ecclesias Episcopatu subiectas transire in Capitulum Sede vacante.

6. Capitulum Sede vacante potest diocesim visitare post lapsum anni à die ultimæ visitationis per Episcopum factæ.

7. Capitulum potest visitare omnia loca, quæ poterat visitare Episcopus.

8. Monialium cœnobîa exempta visitare non potest Capitulum Sede vac.

9. Capitulum Sede vacante quando possit diocesim visitare.

10. Archidiaconi, Decani, Archipresbyteri, & alij inferiores visitandi ius habent si id longa consuetudine præscripterint.

11. Episcopus post præstitueret terminum Archidiacono ad visitationem expediendam.

12. Edicta proponere non licet Episcopo visitationem aggredienti, quibus subditi iubeantur crimina detegere.

13. *Assumptio notario de consensu Episcopi.*] Locum non habere in Abbate seculari refert decifum Armendar. d. tit. 6. de visitat. n. 109.

r. 4. Episcopo non licet ad detegendis visitatorum peccata per cuncta publica monere homines sub excommunicationis pœna ad reuelandum.

15. Iuramentum à visitatis non debet Episcopus exigere in visitatione.

16. Capitulum superstitit adhuc Episcopo ex prescriptione vel privilegio visitandi ius habere potest.

14. Inquisitio, quæ preparatoria vocatur, quando fit in visitatione, non licet Episcopo ad detegenda visitatorum peccata per edicta publica monere homines sub excommunicationis pœna ad reuelandum, neque in ea exigere iuramentum à visitatis, refert decifum Piassec. p. 1. cap. 3. num. 60.

15. Iuramentum à visitatis non debet Episcopus exigere in visitatione, neque procedere ad capturam, neque mandare quoddam detur copia testium, refert decifum Aldan. d. tit. 16. n. 7.

16. *Visitatores etiam à Capitulo, &c.*] Capitulum superstitit adhuc Episcopo ex prescriptione, vel privilegio visitandi ius habere posse, tradit Azor. d. c. 40. q. 8. quem refero d. alleg. 73. n. 26. Et tunc visitatores à Capitulo deputatos debere esse ab ordinario approbatos, probat hoc decretum, quod locum habere etiam ubi soli Capitulo absque Episcopo competit ius visitandi refert decifum Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 110.

17. Episcopus licet possit iterum visitare Ecclesias visitatas ab inferioribus, ut text. habet, non possit tamen iterum punire punitos ab eis, neque ab illis absolutos cogere ad innocentiam suam demonstrandam, refert decifum Armendar. d. l. 7. de Episcopis num. 111.

17. *Sed non ideo Episcopus, &c.*] Licet Episcopus possit iterum visitare Ecclesias visitatas ab inferioribus, ut text. habet, non possit tamen iterum punire punitos ab eis, neque ab illis absolutos cogere ad innocentiam suam demonstrandam, refert decifum Armendar. d. l. 7. de Episcopis num. 111.

18. Visitare non licet Episcopis Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium, nec loca ubi in eisdem Ecclesiis asseruatur sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi confessiones personarum secularium audiuntur, ita Aldan. d. tit. 16. n. 3. ubi dicit resolutum de anno 1623.

18. Visitare non licet Episcopis in vim constitutionis Greg. X. V. de exemptorum privilegiis Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium, nec loca ubi in eisdem Ecclesiis asseruatur sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi confessiones personarum secularium audiuntur, ita Aldan. d. tit. 16. n. 3. ubi dicit resolutum de anno 1623.

19. Visitantes non debent inutilibus sumptibus visitatos gravare, exceptis tantum victualibus, &c.

20. Episcopus non potest quicquam ab eis, qui visitantur pro decretis, &c. accipere.

21. Episcopus re ipsa non visitans nihil procuracionis causa exigere potest.

22. Episcopus exiens per villas, & oppida, ut sacramenti Confirmationis tantum conferat à nemine est procurandus.

23. Episcopus aut alius visitator non potest procuracionem accipere ab hospitalibus, & aliis locis infirmorum, &c.

19. *Interimque caveant, &c.*] Vide Nau. conf. 1. in utraque edit. & conf. 11. in antiq. aliis conf. 12. in nouis, de censib. Sayr. in floribus decif. sub eod. tit. decif. 1. & 11. Zetol. d. verbo visitatio §. 1. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 57. n. 16. cum seqq. V. Golius. de officio Episcopi cap. 49. §. 3.

20. Non posse Episcopum quicquam ab eis, qui visitantur, pro decretis, & ordinationibus spectantibus ad visitationem pro rogitu, seu scriptura, labore suo percipere, refert decifum Armendar. d. tit. 6. n. 116.

21. *Néve ipsi, aut quisquam suorum quicquam procuracionis, &c.*] Episcopum re ipsa non visitantem nihil procuracionis causa exigere posse, refert decifum Armendar. d. tit. 6. de visitat. n. 117.

22. Episcopum exeuntem per villas, & oppida, ut sacramentum Confirmationis tantum conferat, à nemine esse procurandum, refert decifum Armendar. d. tit. 6. de visitat. numer. 123. & resoluit Paul. Solod. in praxi de visitat. p. 1. cap. 5. in med. quem refero ego ipse d. alleg. 73. num. 53.

23. Episcopum, aut alium visitatorem non posse procuracionem accipere ab hospitalibus, & aliis locis leproforum, domorum Dei, pauperum, & infirmorum, nec ab Ecclesia paupere, sed debere gratis visitare, referunt

referunt decifum Marc. Anton. Genuenf. d. cap. 35. num. 9. verf. nono, Zerol. in praxi Epifcop. p. 2. verbo *uifitatio* §. 2. dub. 7. Piafec. in fimili praxi p. 2. cap. 3. in fine, Franc. Leo in thefauro fori Ecclef. p. 2. cap. 16. à num. 41. Bellet. difquif. clerical. p. 1. tit. de clerico debitore §. 11. num. 10. Ego ipfe d. alleg. 73. n. 50.

24. Epifcopum à pauperibus clericis procuracionem exigere non debere, tradunt Surd. de aliment. tit. 4. q. 2. n. 6. Beller. d. §. 11. n. 8. Ego ipfe d. alleg. 73. n. 51. & §. 2. me citato in illo loco Homobon. de Bonis de examine ecclef. tract. 11. cap. 12. q. 17. refol. 2.

25. Procuratio non debetur Epifcopo uifitanti Ecclefias parochiales vnitas, & dependentes à Religione Hierofolymitana à vicariis eandem Ecclefiarum, vt per Aldan. d. tit. 16. n. 9. vbi attestatur ita fuiſſe decifum in Auguftana 14. Decembris 1630.

26. Procuratio foluenda eſt Epifcopo uifitanti beneficium à Cardinale poſſeſſum, quia eſt onus reale ſuper beneficio, non personale ſuper perſona Cardinalis, Aldan. d. tit. 16. n. 10. vbi refert ſic fuiſſe reſolutum in Neritonen. 13. Septembris 1631.

27. Notarius quando à uifitatis aliquid accipere valeat, vide Nauar. conf. 1. de cenſib. in vtraque edit. Zerol. d. verbo *uifitatio* §. 6. dub. 4. Piafec. d. cap. 3. num. 63. verf. neque Cancellarium, ego ipſe d. alleg. 73. num. 42.

28. Nec munus quodcumque ſit, &c.] Munera qualiacumque non poſſe Epifcopum à uifitatis ratione uifitationis, etiam comestibilia, vt ſecum aſporret, accipere, tenent Piafec. d. cap. 3. n. 73. Marc. Anton. Genuenf. d. cap. 35. num. 7. vbi num. 6. aduertit quòd nec fragmenra notabilia ad domum portare poteſt pro erogando pauperibus, ſed teneri illis diſtribuire, qui ſunt in illo loco, quem uifitat, & num. 5. dicit quòd Epifcopus etiam finita uifitatione dum diſcedit à locis uifitatis, recipere non poteſt munera.

29. Exceptis tamen viſtualibus, &c.] Vide Zerol. in praxi Epifcop. p. 2. verbo *uifitatio* §. 6. Piafec. d. c. 3. à n. 62. Bellet. d. tit. de clerico debitore §. 11. à princ. metipſum d. alleg. 73. à n. 57.

30. Viſtualium expenſarum appellatione comprehendi illas, quæ conſiſtunt in viſtu, non autem illas, quæ concernunt alia neceſſaria perſonæ, dicit Zerol. d. §. 6. dub. 1. quem refero d. n. 57.

31. Debere eſſe moderata ſecundum facultatem Eccleſiæ, non autem indebitè grauandum clericum per plura iura reſoluit Bellet. d. §. 11. n. 6. ad illum tantum diem, quo uifitat Epifcopus pro ipſo, & ſuo moderato comaratu, tradit Piafec. d. c. 3. n. 64. in princ.

32. Equorum autem veſturas non venire nomine viſtualium, ac proinde illas præſtandas non eſſe, docent Zerol. d. §. 6. dub. 3. Piafec. d. c. 3. n. 63. in fine, Marc. Anton. Genuenf. d. cap. 35. n. 9. in fine, & 10. Bellet. d. §. 11. n. 4. niſi uifitator eſſet Prælarus à ſummo Pont. delegatus, tunc ei deberi mercedes equorum, & viaticum, vt de loco ad locum tranſire commodè poſſit, per gloſ. verbo *ſi voluerint*, in Clem. 2. de cenſib. tenet Azor. d. c. 42. q. 8. quem refero d. alleg. 73. n. vlt.

24. Procuracionem à pauperibus clericis exigere non debet Epifcopus.

25. Procuratio non debetur Epifcopo uifitanti Eccleſias parochiales vnitas, & dependentes à Religione Hierof.

26. Procuratio ſoluenda eſt Epifcopo uifitanti beneficium à Card. poſſeſſum.

27. Notarius quando à uifitatis aliquid accipere valeat.

28. Munera qualiacumque non poteſt Epifcopus à uifitatis ratione uifitationis etiam comestibilia vt ſecum aſporret, accipere.

29. Viſtualia accipere poteſt Epifcopus uifitans.

30. Viſtualium appellatione quid veniat.

31. Viſtualia debent eſſe moderata.

32. Equorum veſtura non venit nomine viſtualium.

33. Procuratio nulla debetur Episcopo visitanti clerum civitatis ubi sua est Cathedra.

33. *Pro temporis tantum necessitate, &c.*] Vnde Episcopo visitanti Clerum civitatis, ubi sita est Cathedra, procurationem nullam deberi, colligunt Marc. Anton. Genuens. d. c. 35. n. 9. Piafec. d. c. 3. n. 65. Ego ipse d. alleg. 73. n. 46.

34. Contra Surd. de aliment. tit. 4. q. 2. n. 9. Azor. d. cap. 42. quæst. 4. Bellet. d. §. 11. num. 2. & 3. existimantes etiam hoc casu procurationem deberi.

35. Episcopus visitans una die duas parochias unam tantum procurationem habere debet.

35. Hinc etiam si Episcopus una die duas parochias visitaret, unam tantum procurationem habere, resoluit Zerol. d. §. 6. dub. 6.

36. Procurationem pecunia redimere liberum est visitanti.

36. *Sit tamen in optione eorum, &c.*] Liberum esse visitantis, si velit, pecunia redimere procurationem, & tunc visitatorem teneri recipere in ea specie, quâ fuerit oblata, resoluit Piafec. d. cap. 3. num. 64. in fine.

37. Visitator non potest in pecunia taxare id, quod per victum sibi necessarium contingebat.

37. Visitatorem tamen non posse in pecunia taxare id, quod per victum sibi necessarium contingebat, dicit Zerol. d. verbo visitatio §. 6. dub. 2. quem refero d. alleg. 73. n. 55. & 56.

38. Vbi fuerit consuetudo ut nec victualia, nec quicquid à visitatoribus accipitur, illa servanda est.

38. *In iis vero locis, seu provinciis, &c.*] Vide Sbroz. de vicario Episcopi lib. 2. q. 113. num. 3. Vgolin. de officio Episcopi c. 49. §. 4. num. 3. vers. tertio, Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 57. num. 19. Piafec. d. cap. 3. num. 65. ubi dicit quoddam licet de iure communi procuratio præscribi non possit, ex text. in cap. cum ex officio, de præscript. hodie tamen ex nova dispositione huius decreti præscribitur, nec peti potest ubi illam non dandi viget consuetudo, refero ego ipse d. alleg. 73. num. 48.

39. Consuetudo citra exactionem in visitatione ex relicto pius est servanda.

39. Ex consuetudine posse Episcopum exigere veluti trigessimam, ex relictis piis ratione visitationis testamentorum, secus vero si in testamento nullum esset relictum pium, exceptis tamen victualibus, quæ debentur ab iis, qui consueverunt procurationem præstare, quod quandoque contingit à Communitatibus locorum, refert decisum Armen-dar. d. lib. 6. de visitat. n. 118.

40. Episcopus, & quisquam suorum nihil muneris accipere potest ab Ecclesiis in visitatione præter procurationem.

40. Extante consuetudine ut Episcopo diocesim visitante à laicis ei victualia ministrantur, vicario autem visitante ab Ecclesiis Re-ctoribus, servandam esse si laici sponte persueverint in ista consuetudine, refert decisum Armen-dar. d. tit. 6. de visitat. num. 119. ubi num. 121. pariter resolutum attestatur servandam esse consuetudinem si adesset ut Communitates procurarent Episcopum visitantem quandiu ipsæ voluerint, quod si recusarent, ipsas cogendas non esse, refero ego ipse d. allegat. 73. n. 53.

41. Cathedralis non censetur sublati sub hac prohibitione.

41. *Quod si quisquam, &c.*] In visitatione præter procurationem ab Ecclesiis non solum Episcopum, sed quemquam suorum nihil muneris accipere posse sub poena maledictionis, & interdicti ingressus Ecclesiæ, ac restituendi duplum infra mensem, & post mensem, non obstante remissione partium, ex hoc decreto colligunt Surd. de aliment. tit. 1. q. 64. num. 6. & tit. 4. q. 22. Azor. d. lib. 3. cap. 42. q. 9. Marc. Anton. Genuens. in man. Pastorum c. 35. n. 2. Ego ipse d. alleg. 73. n. 44.

42. Sub hac prohibitionem non censetur sublatum Cathedralicum, quod singulis annis exigi solet ab ordinario, tam in visitatione, quàm extra,

extra, attestatur resolutum Armendar. *d. tit. 6. de visitat. num. 115.* quem refero *d. alleg. 73. num. 44. in fine.*

43. Ad solutionem Cathedralitici, Synodatici, seu charitativi subsidij, non tenentur, neque compelli possunt Fratres S. Ioannis Hierosolymitani, siue eorum vicarij in parochialibus Religioni prædictæ vnitis, vt per Aldan. *d. tit. 16. n. 11.* attestans sic fuisse decisum in Augustana 4 Decembris 1630.

44. Populus vbi non potest victum suo Curato subministrare, ordinarius ea obseruare debet, quæ habentur in hoc decreto, refert decusum Garc. de benefic. p. 3. cap. 2. num. 179.

45. *Is præter dupli restitutionem, &c.* Visitatorem ratione officij sui aliquid male accipientem ipso iure suspensionem incurrere, ab ea tamen absolui posse, dummodo intra mensem simplicem, siue tantum, quantum via concussionis recepit, restituat, consuluit Nauar. conf. 11. in antiq. aliàs conf. 2. in nouis, de censib. Sayr sub eod. tit. decis. 11.

46. *Necnon & alijs parnis, &c.* Vide Spin in speculo seitam, glos. 4. princip. num. 91.

47. Tempus præfixum ad visitanda limina Apostolorum incipere à die publicationis constitutionis Sixti V. tenet Aldan. *d. tit. 16. num. 30.* referens ira fuisse decisum in Burgen. 12. Augustij 1628.

48. Nec ad huiusmodi visitationem admittendum esse Presbyterum diocesani non existentem de Capitulo Cathedralis, neque in dignitate ecclesiastica constitutum, tradit idem Aldan. *d. tit. 16. num. 31.* vbi attestatur sic fuisse resolutum in Elboren. 4. Decembris 1627.

49. Nec per manentem in curia visitationem huiusmodi faciendam esse, vel concedi solere vt fiat, dicit idem Aldan. *d. tit. 16. num. 32.* vbi asserit ira decisum in Foglinen. 11. Iulij 1626.

50. Coadiutor Episcopum, & non coadiutorem teneri visitare limina Apostolorum, tradit Sell. in selectis canon. cap. 28. num. 17. vbi ait sic fuisse resolutum sub die 4. Augusti 1619.

51. Regularem nullum, etiam Episcopi familiarem, & commensalem nullo modo acceptandum ad visitanda limina pro suo Episcopo, etiam si alium non inuenisse diceret, & iste iam esset in Vrbe, resoluit Sell. *d. cap. 28. num. 19.* referens sic fuisse decisum in Visen. 13. Nouembris 1627. subdirque S. Congr. Concil. sub die 9. Maij 1626. gratiam fecisse Episcopo Canarien. vt limina Apostolorum visitare possit per Sacerdotem Regularem ab illis partibus transmissum, & bene informatum, stante quòd propter itineris longitudinem milliarium 17. m. & ob pericula in quæ incurrunt aliàs transmissi Sacerdotes seculares, qui à Turcis captiui facti fuerunt, nullus inuenitur, qui mitti velit, vt ex fide publica constat.

43. Fratres S. Ioannis Hierosol. siue eorum vicarij in parochialibus Religioni vnitis non tenentur ad solutionem Cathedralitici.

45. Visitator ratione officij sui aliquid male accipientem ipso iure suspensionem incurrat.

47. Tempus præfixum ad visitanda limina Apostolorum incipit à die publicationis constitutionis Sixti V.

48. Presbyter diocesanus non existens de Capitulo Cathedralis non admittitur ad visitanda limina.

49. Nec manens in curia.

50. Coadiutor Episcopum, & non coadiutorem tenetur visitare limina Apostolorum.

51. Regularis nullus etiam Episcopi commensalis admittitur ad visitanda limina.

Prædicationis munus frequenter obcurdum; à parochianis Ecclesia parochialis adeunda est ad audiendum verbum Dei; nullus contradicente Episcopo prædicare præsumat in Ecclesiis etiam Regularium, &c.

CAPVT IV.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Henriq. in summ. lib. 7. cap. 28. §. 8. Archiep. Bononien. p. 2. pag. 33. cum seqq. Zerol. in praxi Episcop. p. 8. verbo *Prædicatio*, Quatant. in summa Bullar. verbo *predicator*. Marc. Anton. Genuens. in man. Pastorum, cap. 32. Franc. Leo. in thesaur. fori eccles. p. 1. cap. 8. à princip. Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 1. quest. 50. art. 3. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resol. 190. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 20. num. 69. vers. tertium est, & lib. 18. num. 118. cum seqq. Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarre, lib. 4. tit. 30. l. 3. de predicatorib. S. Scriptura, num. 3. cum seqq. Portel. in dubijs Regularib. verbo *Prædicatores*, Hieron. Roderic. in compendio quas. regul. resol. 112. Gauant. in enchirid. Episcop. verbo *concio sacra*, metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 76. & de officio, & potest. parochi cap. 14. & supra sess. 5. de reform. cap. 2.

2. Prædicationis munus Episcoporum præcipuum est.

2. *Prædicationis munus, quod Episcoporum præcipuum est.*] De hoc citantur Doctores supra sess. 5. de reform. cap. 2. Ex commissione tamen Secdis Apost. vel etiam ex proprio instituto posse id ipsum Religiosis conuenire, tenet Hieronym. Roderic. d. resol. 112. num. 1. subdens proprium actum Fratrum Prædicatorum, & aliorum Religiosorum non esse prædicare, sed subuenire Episcopis in prædicationis ministerio, quibus non incumbit prædicare nisi ministerialiter, & citat Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 31. art. 4. ad 2. argum. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 393. à num. 9. ac alios.

3. Episcopus potest prædicare in quacunque Ecclesia etiam Regulari suæ diocesis.

3. Vnde posse Episcopum prædicare in quacunque Ecclesia, etiam Regulari suæ diocesis, nec ab illo posse prohiberi, tenet Gauant. d. verb. *concio sacra*, num. 1. attestans sic fuisse decisum per S. Cong. Episcop. & Regul. sub die 17. Ianuarij 1584.

4. Episcopo prædicanti per seipsum in sua Ecclesia non licet etiam prætextu paupertatis prædicare sibi præstari solitam eleemosynam.

4. Episcopo prædicanti per se ipsum in sua Ecclesia cum ex proprio munere ad id teneatur, minimè licet, etiam prætextu paupertatis, prædicare sibi præstari eleemosynam solitam dari Prædicatoribus electis ab Vniuersitate, ita refert decisum Gauant. d. verbo *concio sacra*, num. 2. Sell. in select. canon. cap. 23. num. 18. attestans sic fuisse resolutum in Vestana 20 Martij 1621.

5. Episcopus ipsemet quando prædicat silere debent alij Concionatores.

5. Quando ipsemet Episcopus prædicat, silere debent alij Concionatores, illisque poterit inhihere vt eo tempore à prædicatione se abstineant, secundum Sell. d. cap. 23. num. 19. vbi refert ita fuisse decisum in Bituntina 2. Martij 1629.

6. Parochi si per se velint munus prædicationis obire, non debent impediri.

6. In alijs autem Ecclesijs per parochos, &c. Parochos si per se velint munus prædicationis obire, non debere impediri refero decisum ego ipse de officio, & potest. parochi cap. 14. num. 5.

7. Sine

7. Siue ipsi impeditis per alios ab Episcopo.] Nullum igitur etiam à parocho inuitatum prædicare posse sine licentia Episcopi, declarauit Clemens VIII. teste Zypx. in *analytica postremi iuris eccles. enarrat. lib. 3. tit. de parochiis, num. 3.* quem refero *d. cap. 15. num. 8.*

8. Debet enim parochus licentiam concedere approbatis ab ordinario prædicandi in sua parochia, vt asserit decifum Galet. in *margarita casuum conscient. verbo parochus 3.* quem refero *de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 76. num. 25.*

9. Parochum, seu Curatum posse dare licentiam viro docto, & noto etiam Regulari vt bis, vel ter concionetur in sua Ecclesia sine Episcopi approbatione, resolunt Nauart. in *man. cap. 25. num. 141.* Vgolin. *de officio Episcopi, cap. 42. §. 1. num. 3.* Hieron. Roder. *d. resol. 112. num. 4.* Ego ipse *d. cap. 14. num. 8. in fine.*

10. *Impensus eorum, qui eos prestare vel tenentur, vel solent.*] Prædicatoris electio pertinet ad Episcopum, & electo ab illo tenetur Vniuersitas elemosynam dare, quam hætenus præstare consuevit. In Cathedrali verò si Episcopus prætendat communitatem quoque teneri præstare elemosynam, ad ipsum incumbet onus probandi immemorabilem, Sell. *d. cap. 23. num. 2.* vbi attestatur resolutum in Sutina 10. Martij 1618. & 10. Iulij 1627.

11. Prædicatori consuetas elemosynas soluere tenetur Vniuersitas, nec illi licet eas ad certam paruam quantitatem reducere, Sell. *vbi supra*, attestans ita decifum in Viterbien. ciuitatis Vetulæ de mense Septembris 1620.

12. Dum est dubium quorum sumptu sit conducendus Concionator pro Quadragesima, debere Episcopum interim proprio sumptu conducere illum, referunt decifum Zerol. in *praxi Episcop. p. 1. verbo prædicatio §. 7.* Aloyf. Rice. in *collect. decif. collect. 1776. & in praxi fori eccles. decif. 546. in 1. edit. aliàs resol. 468. in 2. edit.* Galet. in *margarita casuum conscient. verbo elemosyna 1.* Vgolin. *d. cap. 42. in princ.*

13. *Saltem omnibus Dominicis, &c.*] Correctores ciuitatum facere posse etiam renitente vicario generali, vt saltem omnibus diebus Dominicis, & solemnibus festis populo prædicetur, tradunt Fr. Eman. *quest. regul. tom. 2. quest. 62. art. 19.* Bobadil. in *sua politica lib. 1. cap. 18. num. 194. lit. K.* Hieron. Roderic. *d. resol. 112. num. 19.* Ego ipse *d. alleg. 76. num. 32.*

14. *Tempore autem ieiuniorum, &c.*] Referri tantum ad tempus Quadragesimæ, & Aduentus, non autem ad vigiliis, in quibus illud prædicandi præceptum non est, dicit decifum Armendar. in *addit. ad recap. legum Navarra, d. l. 3. de prædicatoribus S. Scriptura, num. 28. & 29. vbi num. 31.* asserit etiam decifum per hoc decretum telinqui arbitrio Episcoporum an tempore Quadragesimæ, & Aduentus quotidie, vel tribus diebus in hebdomada, vel minus illis tribus diebus prædicetur, refero ego ipse *d. alleg. 76. num. 30.*

15. *Teneri vnumquemque parochie sue, &c.*] Pro audienda prædicatione teneri vnumquemque parochiæ suæ interesse, si id commodè fieri

7. Prædicare nullus potest etiam à parochio inuitatus sine licentia Episcopi.

8. Parochus debet licentiam concedere approbatis ab ordinario prædicandi in sua parochia.

9. Parochus potest dare licentiam viro docto etiam Regulari vt bis, vel ter concionetur in sua Ecclesia sine Episcopi approbatione.

10. Prædicatoris electio pertinet ad Episcopum.

11. Prædicatori consuetas elemosynas soluere tenetur vniuersitas.

12. Episcopus proprio sumptu conducere debet prædicatorem dum est dubium quorū sumptu sit conducendus pro Quadragesima.

13. Correctores ciuitatum facere possunt etiam renitente vicario generali, vt saltem omnibus diebus Dominicis & solemnibus festis populo prædicetur.

14. Prædicandi præceptum non obligat ad vigiliis.

15. Parochiæ suæ interesse tenetur vnumquemque pro audienda prædicatione si id commodè fieri potest.

fieri potest, per hoc decretum tradunt Zerol. *d. verbo predicatio*, §. 4. Soar. *de Religione*, tom. 1. lib. 2. cap. 16. num. 6. Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 7. cap. 3. q. 7. & lib. 12. cap. 2. q. 1. *vers. deinde*. Ego ipse *d. alleg.* 76. num. 34. & *d. cap.* 14. num. 11.

16. Parochus admonere debet populum ut diebus Dominicis & festis maioribus frequentet suas parochias.

16. Et ideo parochum admonere debere populum ut diebus Dominicis, & festis maioribus frequentet suas parochias, excommunicandum tamen non esse si monitioni non paruerit, restatur decusum Armendar. *d. l. 3. de predicatorib. S. Scriptura*, num. 35. quem refero *d. c. 14. num. 12.*

17. Ordinarius non potest multis, & poenis cogere populum ire ad audiendam sacram Concionem & Missam in Ecclesia parochiali.

17. Nec etiam ordinarius posse multis, & poenis cogere populum ire ad audiendam sacram concionem, & Missam in Ecclesia parochiali, referunt decusum Zerol. p. 2. *verbo parochia pag. mihi* 82. Hieron. Roder. *in compendio quest. regul. resol.* 112. num. 11. *in fine.*

18. Nullus secularis, sine Regularis etiam in Ecclesiis suorum Ordinum contradicere Episcopo prædicare præsumat.

18. Nullus autem secularis, sine Regularis, &c.] Vide Henric. *in summa lib. 7. cap. 28. §. 8.* Zerol. *d. verbo predicatio*, §. 3. Fr. Emman. *quest. regul. tom. 3. quest. 32. art. 5.* Aloys. Ricc. *in decis. curia Archiep. Neapol. decis.* 219. num. 5. p. 2. Fr. Ludou. Miranda *in man. Pralat. tom. 1. q. 50. art. 3. concl. 1.* ubi de intellectu.

19. Regulares non possunt adhortationes ad populum etiam in Ecclesiis suorum Ordinum habere non petita prius benedictione ab Abbate.

19. Regulares non possunt adhortationes ad populum etiam in Ecclesiis suorum Ordinum habere, non petita prius benedictione ab Abbate, vel eo contradicente quatenus sit nullius, & iurisdictionem quasi Episcopalem habeat. Verum si Regulares contrafecerint, non ab Abbate, sed à suis superioribus Regularibus sunt puniendi, ita Sell. *d. cap. 23. num. 27.* attestans sic fuisse decusum in nullius provincie Rauennaten. 15. Septembris 1629.

20. Ordinarii possunt quo tempore concionandi licentiam dabunt Regularibus, exigere ab illis fidei professionem.

20. *Contradicente Episcopo.*] Quamvis in hoc cap. solum nominetur Episcopus, non autem alij Prælati, tamen possunt ordinarii, quo tempore concionandi licentiam dabunt Regularibus, exigere ab illis fidei professionem, si ita ipsis expedire videbitur, ita Sell. *loco proxime citato*, referens quoque decusum in d. nullius provincie Rauennaten.

21. Regulares absque licentia Episcopi prædicantes in Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, ab Episcopo puniri possunt.

21. *Prædicare præsumat.*] Regulares absque licentia Episcopi prædicantes in Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, à suis superioribus Regularibus, non verò ab Episcopo puniendos esse, referunt decusum Portel. *in dub. regul. verbo Predicatores*, n. 1. Hieron. Roder. *d. resol.* 112. n. 3.

22. Sed nouissime Gregorius XV. in sua constit. incip. *Inscrutabili*, sub dat. Nonis Februarii 1621. contrarium statuit his verbis, *Ac demum habeat Episcopus tanquam dictæ Sedis delegatus auctoritatem coercendi ac puniendi quoscumque exemptos tam seculares, quam Regulares, qui in alienis Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare præsumperit.*

23. Episcopus potest interdicare Regulari ne prædicet etiam non recitata causa.

23. Possit Episcopum interdicare Regulari, ne prædicet virtute huius decreti, etiam non recitata causa, resoluunt, decusumque referunt Franc. Leo *in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 8. num. 9.* Pialec. *in praxi Episcop. p. 2. c. 3. num. 41. vers. si item*, ego ipse *d. alleg.* 76. num. 28.

24. S.D.N.

24. S. D. N. Vrbanus VIII. per suas litteras in forma Brevis directas Eminentissimo D. meo Cardinali de Sandoual Episcopo Giennens. sub dat. 30. Ianuarij 1619. hac de re ita rescripsit. *Ad hac quod in eisdem praeferitis litteris dicitur, Regulares non posse verbum Dei predicare sine Episcopi licentia, id locum sibi vendicare in iis tantum Ecclesiis, quae sui Ordinis non sunt, cum in aliis Ecclesiis sui Ordinis sufficiat Episcopi benedictio petita, licet non obtenta, ita tamen ut si Episcopus non modo benedictionem simpliciter non concesserit, verum etiam Regularibus prohibuerit quominus praedicent, tunc illo contradicente in sui quidem Ordinis Ecclesiis licent illis praedicare, quemadmodum S. Trid. Concilij decretis salubriter est cautum. Quod si Regulares sine in confessionibus audiendis, sine in predicando aduersus ea, quae superius declarauimus, quoquomodo deliqueris, in vim eandem praeferitarum litterarum ab Episcopo Giennen. coërceri, & puniri possint etiam censuris ecclesiasticis, &c.*

24. Prædicare licet Regularibus in Ecclesiis sui Ordinis Episcopi benedictione petita licet non obtenta.

25. Idem etiam saltem Dominici, &c.] Vide Archiepiscop. Bonon. p. 2. sub tit. de doctrina Christiana pag. 9. cum seqq. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo doctrina Christiana. Petr. de Ledesma in summ. p. 1. ad finem, in tract. de la doctrina Christiana. Ludou. Beia respons. casuum conscient. p. 3. casu 27. vers. tandem. Possenin. de officio Curati cap. 4. de doctrina Christiana, metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 76. n. 37. cum seqq. & de officio, & potest. parochi cap. 15. Ad huius praelati instituti maiorem observationem emanauit constitutio Pij V. incip. *Ex debito pastoralis officij*, sub die 6. Octobris 1572. quam refert Piales. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. n. 19. & ego ipse d. c. 15. n. 8.

25. Pueris in singulis parochiis saltem Dominicis & tertijs diebus fidei rudimenta docere debent parochi.

26. Absoluendum non esse illum, qui vel ob negligentiam, vel ob verecundiam Pater noster, Ave Maria, Credo, & decem praecepta discere non curat, resoluit Ludou. Beia loco proxime citato, subdens quodd postquam sic ignorans pro viribus elaborat, ut hæc memorie tradat, & nec verbum vnum retinere potest, dummodo tamen credat singulos articulos quando sibi proponuntur à ministris Ecclesiae, & sciat de illis, ac de praeceptis Decalogi respondere quando interrogatur, & deprecetur Deum, intendens saltem virtualiter ad ea, quæ in oratione Pater noster continentur, absolui tunc poterit; si enim articulorum fidei, diuinorumque praeceptorum, & orationis Dominicæ substantiam rudis intelligat, satis est, etiam si verba non percipiat, ut ex Lop. Emman. Sà, & Valent. tradit Andr. Victorel. in notis ad Possenin. de officio Curati cap. 4. vers. si articulum, & resoluunt Azor. institut. moral. p. 1. lib. 8. cap. 7. quas. 5. Felliuc. in quas. moralib. tom. 2. tract. 22. cap. 2. num. 37. Sanch. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 3. num. 19. Bonacin. de legib. disp. 3. quas. 6. puncto 2. num. 14. Soar. de fide disp. 13. sect. 5. num. 8.

26. Absoluendus non est ille qui vel ob negligentiam, vel ob verecundiam Pater noster, Ave Maria, Credo, addiscere non tærat.

27. Ordinarium non posse multis, & pœnis, etiam in casu notabilis negligentiae, aut contumaciae, cogere pueros ad discendam doctrinam Christianam, etiam si hoc fieri noluerint in oppidis, villis, & aliis locis extra ciuitatem, refert decretum Zerol. d. verbo Doctrina Christiana §. 3. subdens Conc. in presenti, ibi, *etiam per censuras ecclesiasticas compellent,*

27. Ordinarius non potest multis & pœnis etiam in casu notabilis negligentiae cogere pueros ad discendam doctrinam Christianam.

pellent, loqui de compulsionem illorum, quorum interest eam docere, & non de compulsionem puerorum, seu parentum ipsorum. Sed verum esse dicere his nostris temporibus (provt in Hispania vsu receptum est) posse Præfulem censuris compellere subditos vt doctrinam Christianam discant, & parochos vt eam doceant, aduertunt Perez *ad l. 1. vers. aliud etiam sit. l. lib. 1. ordin. pag. 19.* Fr. Emman. in *sum. tom. 1. cap. 88. num. 3.* Campan. in *diuersiuris Canon. rub. 11. cap. 14. num. 8.* Aloyf. Ricc. in *decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 300.* Ego ipse d. *alleg. 76. n. 38.* & me citato in illo loco Homobon. de Bonis de *examine eccles. tract. 11. cap. 12. q. 26. resol. 2. questionis.*

Causa criminales grauiore contra Episcopos à solo Papa cognoscantur, & terminentur; aliquando tamen causa disquisitionem Metropolitanis committit, qui solam facti instructionem facient, & ad Sanctissimum mittent; minores criminales cognoscantur à solo Concilio Prouinciali.

CAPVT V.

1. Doctores de materia capagentes.

1. **V**ide Archiep. Bononien. *part. 4. pag. 268. cum seqq.* Nauar. *conf. 1. in antiq. aliàs conf. 2. in nouis, de foro comp. Sayr. in floribus decis. sub illo tit. decis. 11.* Henriq. in *sum. lib. 13. cap. 55. §. 2.* Salzed. *ad Bernard. in pract. cap. 124. lit. A.* Sbroz. de *officio vicarij lib. 2. quest. 59. num. 1. & 2.* Flamin. Paris. de *resignat. lib. 1. q. 10. num. 40.* Stephan. Gratian. *discept. forens. c. 169. n. 15.* Vgolin. de *officio Episcopi cap. 2. §. 2. num. 4. vers. vndecimò*, Galganet. de *iure publico lib. 3. tit. 10. à num. 5.* Aloyf. Ricc. in *decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 142.* & in *praxi rerum fori eccles. p. 4. resol. 490. cum seqq.* Nouar. in *singul. Canonic. concl. 90.* meripsum de *officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 112.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. glos. 41. n. 5.* vbi dicit hoc decretum intelligendum esse de Episcopis residentibus, qui etiam ex causa atrocissima hæresis, aut læsæ maiestatis minimè citari possunt ad personaliter comparandum per quoscunque iudices ordinarios, vel delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, nisi expressa ac speciali commissione manu Papæ signata, quod etiam tradit Erasim. à Cochier de *iurisdic. ordin. in exemptos p. 1. q. 41.*

2. Causa graues, & grauiore que dicantur.

2. *Grauiore.* Quæ autem dicantur causæ graues, & grauiore, vide Læli. Iordan. in *tract. de Episcoporum causis maioribus*, & rerum capitalium ad Papam deferendis *cap. 1. & 2.* Menoch. de *arbitr. casu 266.*

3. Causa hæresis in Episcopo referatur Papæ.

3. *Etiã hæresis.* Causam hæresis in Episcopo referuari Papæ per hunc text. tenent Penia in *direct. Inquisitor. p. 3. commento 77.* Fr. Emman. *question. regul. tom. 2. q. 81. art. 1. vers. aduertendum tamen.* Et procedere, quamuis Episcopo sit titularis, obseruat Molin. de *iustis. tract. 5. disp. 28. n. 19.* & Illustriss. D. meus Roder. à Cunha de *Confessorib. sollicitantibus muliere; in confessione q. 12. n. 7. in princ.*

4. Episcopos

4. Episcopos hæreticos non posse ab Inquisitoribus fidei puniri, tradunt Nauar. *conf. 1. n. 5. de foro comp. Villadieg. de hæret. q. 7. n. 15. Simanch. de cathol. cap. 25. n. 7. Locat. in opere indic. verbo Episcopus*, Roias *sing. 55. n. 2. Penia d. p. 3. commento 76. Henriq. d. 5. 2. lit. P. Molin. d. disp. 28. n. 19. Farin. de hæresi q. 186. n. 113. Ego ipse d. alleg. 112. n. 14. Illustril. D. meus Roder. à Cunha d. q. 12. num. 6. vbi num. 11. id ipsum procedere asserit in Episcopis electis & confirmatis, licet nondum consecratis, per ea quæ Molin. d. disp. 28. n. 19. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 2. n. 11.*

4. Episcopi hæretici non possunt ab Inquisitoribus fidei puniri.

5. *Ab ipso tamen Romano Pont. &c.*] Posse solum Papam deponere Episcopos, asserit Gonzal. d. *glos. 41. n. 21. quem refero ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 50. n. 11.*

5. Papa solum potest deponere Episcopos.

6. Suffraganeum Episcopum titularem, qui obtinet Præposituram in Cathedrali, subesse cum aliis Canonicis visitationi sui Episcopi, resoluit Sell. in *selectis canon. cap. 29. num. 3. attestans sic fuisse decisum in Florentina 24. Iulij 1632.*

6. Suffraganeus Episcopus titularis, non obtinet dignitatem in Cathedrali, subest cum aliis Canonicis visitationi sui Episcopi.

7. *Minores verò, &c.*] Ciuiles, vel criminales minores Episcoporum causas in Concilio tantum Prouinciali cognosci, & terminari posse, vel à deputatis per illud, decisum refert Armendar. in *addit. ad recap. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 80. vbi etiam dicit prædictas minores causas criminales posse in Conciliis Prouincialibus tractari, non existentibus duodecim Episcopis, quia prædicta Concilia ex minori numero Episcoporum vltimum constant, refero ego ipse d. alleg. 112. n. 15. & me non citato in illo loco transcripserunt Nouar. in singular. Canon. concl. 90. num. 5. & quest. forens. q. 37. n. 9. & seq. tom. 1. Aloyf. Ricc. in praxi p. 4. resol. 492.*

7. Causæ ciuiles, & criminales minores Episcoporum in Conc. tantum Prouinciali cognosci & terminari possunt.

8. Vnde Concilium Prouinciale non posse formare processum in causis criminalibus grauioribus contra Episcopum ad effectum transmittendi illum ad Sanctissimum, refert decisum Aloyf. Ricc. in d. praxi p. 4. resol. 491. & in decif. Curia Archiep. Neapolis. p. 4. decif. 142. num. 5.

8. Conc. Prouinciale non potest formare processum in causis criminalibus grauioribus contra Episcopum.

De dispensatione irregularitatum, & absolutione casuum
ab Episcopo faciendis.

C A P V T VI.

1. **V**ide Nauar. *conf. 15. de sentent. excomm. in amicis aliis conf. 11. de privileg. in nouis*, Henriquez in *summ. lib. 7. cap. 13. §. 2. lit. V. & lib. 14. cap. 18. cum seq. Iacob. de Graff. in aureis decif. p. 1. lib. 4. cap. 27. à num. 28. & tom. 2. consiliorum sub tit. de homicid. conf. 2. numer. 14. cum seqq. Vgolin. de irregular. cap. 33. §. 1. cum seqq. & cap. 26. & de officio Episcopi capit. 57. §. 2. cum seqq. Soar. tom. 5. de censur. disputat. 7. Sayr. in similib. tractat. lib. 7. capit. 7. & in florib. decif. sub tit. de sentent. excommun. decif. 16. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. capit. 9. §. 16. numer. 7. & 8. Sanchez de matrim.*

1. Doctores de materia capientes.

lib.2. disp. 37. num. 11. cum seqq. & disput. 40. num. 17. & lib. 3. disput. 13. num. 12. & lib. 8. disp. 2. à num. 10. & latè in praecepta Decalogi lib. 2. cap. 11. Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 8. de suspens. cap. 3. Bonacin. eod. tract. disp. 7. q. 5. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 5. à num. 1. & lib. 30. tract. 2. tit. 3. à num. 91. Aegid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 18. dub. 14. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 11. num. 12. cum seqq. & p. 11. cap. 10. num. 112. cum seqq. Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, verbo irregularitas, differ. 7. Armendar. in addis. ad recap. legum Nauarre lib. 1. tit. 18. l. 7. de irregul. num. 6. cum seqq. Nouar. in singular. Canon. concl. 2. & 3. Fagundez in quinque Ecclesia praecepta prac. 2. lib. 8. cap. 8. num. 23. cum seqq. Maurit. de Alzedo in praxi Episcop. p. 2. cap. 6. de dispensat. irregul. per tot. Portel. in dubiis Regularib. verbo dispensare num. 8. cum seqq. Villalob. p. 1. summ. tractat. 21. difficult. 9. Hieron. Rodetic. in compendio quest. regular. resol. 52. num. 13. cum seqq. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. allegat. 39. & 40. ex quo loci me non citato multa transcripsit Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepisc. Neapolis. p. 4. decis. 117. vbi est inserta quædam allegatio Nouarij Iurifconsulti Lucani.

3. Episcopi subditos habentes etiam electi & confirmati quamvis non consecrati dispensant vigore huius decreti.

3. Episcopi illarum regionum, in quibus Conc. Trid. adhuc receptum non est, non possunt vti facultate concessa in hoc decreto.

4. Capitulum Sede vacante habent facultatem dispensandi & absoluendi concessam Episcopis in hoc cap.

2. Episcopis.] Subditos habentibus, etiam electis, & confirmatis, quamvis non consecratis, ut per Cened. ad Sextum collect. 4. n. 3. Soar. tom. 5. disput. 41. sect. 2. numer. 7. Sanch. de matrimon. lib. 8. disput. 2. num. 11. Gutier. eod. tract. cap. 49. à num. 16. Mar. Alter. d. tom. 2. disp. 8. de suspens. cap. 3. vers. tertio notandum, Aloyf. Ricc. in praxi aurea resoluit. 136.

3. Episcopos illarum regionum, in quibus Concilium Trid. adhuc receptum non est, non posse vti facultate concessa in hoc cap. referunt decisum Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 532. in 1. edit. aliàs resoluit. 445. num. 3. in 2. edit. Garc. d. p. 7. cap. 11. num. 23. Armendar. d. l. 7. de irregular. num. 11. Sanch. in praecepta Decalogi lib. 2. cap. 11. num. 2. Mar. Alter. d. cap. 3. conclus. 4. vers. primo animaduertendum est, Alzed. d. cap. 6. num. 29. Bonacin. d. disp. 7. q. 5. puncto 1. num. 2. Ego ipse d. alleg. 39. num. 3.

4. Capitulum Sede vacante habere facultatem dispensandi, & absoluendi concessam Episcopis in hoc cap. resoluunt Henriquez in summ. lib. 6. cap. 16. §. 1. & lib. 14. cap. 20. §. 1. Soar. tom. 4. de poenitent. disput. 30. sect. 2. num. 4. Cened. d. collect. 4. num. 3. Fr. Emman. quest. regular. tom. 1. quest. 61. art. 9. Ludou. Beia respons. casuum consciens. p. 4. casu 37. vers. tandem nullus, Sayr. in clauis Regia lib. 6. cap. 11. num. 84. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 721. vers. tertio dubitatur, & in praxi rerum fori eccles. decis. 533. in 1. edit. aliàs resoluit. 466. in 2. edit. & in praxi aurea resoluit. 118. num. 5. Piafecz. in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 16. pag. 106. Sanch. de matrimon. lib. 8. disp. 2. num. 10. Garc. d. p. 7. cap. 11. num. 21. & p. 5. c. 7. n. 41. Nouar. d. concl. 2. num. 3. Ego ipse d. alleg. 39. n. 16. Sell. in select. canon. cap. 49. num. 1. vbi asserit olim de hoc fuisse multum dubitatum, & sub die 20. Iunii 1602. fuisse conclusum Pontificem esse consulendum.

5. Contra Mar. Alter. d. cap. 3. vers. ex eodem, & Bonacin. de censur. disp. 7. quest. 5. puncto 1. num. 6. existimantes Capitulum Sede vacante non succedere Episcopis in facultate, quæ illis competit vigore huius decreti.

6. Archiepiscopum dum actu visitat dioceses suffraganeorum in eis facultatem dispensandi & absoluendi concessam Episcopis in hoc decreto habere erga subditos suorum suffraganeorum, tradunt Henric. in sum. lib. 14. cap. 18. §. 3. Soar. tom. 4. de penit. disp. 3. sect. 2. num. 8. Sayr. in elausi Regia, lib. 6. cap. 11. num. 79. Auila de censur. p. 2. cap. 7. disp. 1. dub. 10. concl. 3. & p. 7. disp. 10. dub. 6. notab. 2. circa primam conclus. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 6. & lib. 4. cap. 38. num. 13. & 14. Bonacin. de censur. disp. 1. quest. 3. puncto 2. num. 7. vers. tertio, ego ipse d. alleg. 39. num. 19.

7. Et non solum in ipso actu visitationis dispensare posse cum subditis Episcoporum suffraganeorum, sed etiam cum ipsismet Episcopis suffraganeis, contra Soar. resoluunt Henric. d. cap. 18. num. 4. Auila p. 7. disp. 6. sect. 5. dub. 5. Bonacin. de censur. disp. 7. §. 5. puncto 1. num. 2. in fine.

8. Abbates, & alios Prælatos inferiores habentes iurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem, etiam nullius diocesis, non comprehendendi in hoc decreto, ac proinde minimè gaudere facultate dispensandi & absoluendi in hoc cap. concessa, tenent Arag. 2. 2. q. 88. art. 12. col. 7. concl. 4. Fr. Emman. in summa tom. 2. cap. 10. num. 6. Cened. d. collect. 4. num. 5. Tolet. in instruct. confess. lib. 1. cap. 83. num. 5. ad fin. Soar. tom. 4. de penit. disp. 30. sect. 2. num. 6. & tom. 5. de censur. disp. 41. sect. 2. num. 7. Petr. de Ledesma in sum. tom. 2. tract. 1. cap. 6. post concl. 2. diff. 1. Aloyf. Ricc. in praxi verum fori eccles. decis. 332. num. 2. in 1. edit. alias resolut. 555. in 2. edit. Mar. Alter. d. cap. 3. vers. sed hic, Bonacin. d. disp. 7. §. 5. puncto 1. num. 6. & referunt decisum Garc. d. p. 7. cap. 11. num. 13. & 17. Attendar d. l. 7. de irregularit. num. 9. & 10. Nouar. d. concl. 2. num. 4. Ego ipse d. alleg. 39. num. 17. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 441. num. 21. ubi etiam quid data consuetudine immemoriali.

9. Contra Henric. in summa lib. 6. cap. 16. §. 1. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. q. 24. art. 13. & 17. & q. 61. art. 9. Flores de Mena var. lib. 3. quest. 24. num. 18. Sayr. in elausi Regia, lib. 6. cap. 11. num. 83. in fine, Auila de censur. p. 7. disp. 10. dub. 10. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 11. n. 5. Duar. in Bullam Camæ Domini, lib. 3. §. 2. q. 8. num. 55. Monet. de commutat. visitat. volunt. cap. 5. num. 455. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 51. num. 8. existimantes facultatem, quam habent Episcopi ex priuilegio huius decreti, competere etiam aliis Prælati habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem.

10. Superiores etiam Conuenticuales Religionum exemptarum erga Religiosos sibi subditos hanc potestatem à Concilio in præsentis Episcopis concessam habere facultate ipsis ad hoc data à Pio V. constit. sua, incip. Romanus, sub dat. 21. Iulij 1571. tenent Henric. d. lib. 6. cap. 16. §. 8. & lib. 7. cap. 25. §. 2. & lib. 14. cap. ult. §. 5. ad fin. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 61. art. 9. Pialec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 5. 2. in princip.

6. Archiepiscopus dum actu visitat habet facultatē dispensandi & absoluendi concessam Episcopis in hoc decreto.

7. Archiepiscopus in actu visitationis dispensare potest cum ipsismet Episcopis suffraganeis.

8. Abbates & alij Prælati inferiores habentes iurisdictionem ordinariā etiam nullius diocesis non gaudēt facultate absoluendi, & dispensandi in hoc cap. concessa.

10. Superiores etiam Conuenticuales Religionū exemptarum erga Religiosos sibi subditos gaudēt facultate dispensandi & absoluendi in hoc cap. 1. Episcopus concessa.

Ioan.

Ioan. de Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 6. dub. 16. Sayr. de censur. lib. 7. cap. 7. num. 23. Molin. de instit. tract. 3. disp. 61. num. 4. & 5. & disp. 70. in fine, Iacob. de Graff. tom. 2. consil. sub tit. de homicid. consil. 2. num. 23. cum segg. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 2. num. 13. & in praecepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 11. n. 7. Coriolan. de casibus reservatis, p. 1. sect. 1. art. 22. num. 6. & art. 23. num. 4. Ioan. Valer. de different. inter utrumque forum, verbo Regularis, different. 6. vers. denique, Nouat. d. conclus. 2. num. 6. Bartholom. de Vecchis d. disp. 9. dub. 18. ex num. 4. Hieron. Rodcr. d. resol. 52. num. 23. Ego ipse d. alleg. 39. num. 18.

11. Contra Soar. tom. 5. disp. 4. sect. 2. Pêtr. de Ledesma in sum. tom. 2. tract. 1. cap. 6. post concl. 20. diffie. 3. Valer. Reginald. d. num. 29. vers. quantum est, Garc. d. cap. 11. num. 13. & 20. Armendar. d. l. 7. de irregul. num. 10. existimantes Prælatos Regulares facultate in hoc decreto concessa et erga suos subditos Regulares vti non posse

12. Dispensare quis valeat cum Episcopo si eueniat casus, vt ipsemet incidat in aliquod delictorum super quibus potest cum sibi subditis dispensare.

12. Quis autem valeat cum Episcopo dispensare si occurat casus vt ipsemet incidat in aliquod delictorum, super quibus potest cum sibi subditis dispensare iuxta formam huius decreti? Possê tunc alteri committere vices suas vt secum dispense, & ad se absoluendum proprium suum Confessarium deputare, cum eadem auctoritate, quam ipse habet ex hoc decreto in sibi subditos, tenent Maiol. de irregular. lib. 2. cap. 2. num. 12. vers. est autem, & lib. 5. cap. 51. num. 7. Soar. tom. 5. de censur. disp. 41. sect. 2. num. 9. Henriq. in sum. lib. 14. de irregul. cap. 18. §. 3. Piascc. in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 17. pag. 107. Armendar. d. l. 7. de irregul. num. 12. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 518. in 1. edit. aliàs resol. 445. num. 2. in 2. edit. Garc. d. p. 11. cap. 10. num. 139. vbi intelligit, quamuis sit extra diocesim, Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 1. num. 54. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 3. num. 3. & in praecepta Decalogi, lib. 2. c. 11. num. 11. Ego ipse d. alleg. 39. num. 15. contra Mar. Alter. d. cap. 3. conclus. 4. vers. testis queri potest, existimantem non posse Episcopum secum dispensare.

Dispensare potest Episcopus.

13. In irregularitate, quæ contrahitur ex reiteratione Baptismi occulta.

13. In irregularitatibus omnibus, &c.] Possê Episcopum in vim huius decreti dispensare in irregularitate, quæ contrahitur ex reiteratione Baptismi occulta, tenent Tilet. in instruct. Sacerd. lib. 1. cap. 70. Anil. de censur. p. 7. disp. 7. quæst. 3. puncto 3. num. 9. Filliuc. in quæst. moralib. tract. 20. cap. 6. quæst. 5. Alzedo d. p. 2. cap. 6. num. 53. Ego ipse d. allegat. 39. num. 36. & me citato in illo loco Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. tract. 12. cap. 3. quæst. 8. in resol. 1. quæstionis, etiamsi incurrat ab aliquo publicè baptizante, dummodo nesciatur an qui baptizatur fuerit antea baptizatus. Sayr. d. lib. 7. cap. 10. num. 16. Auila d. dub. 6. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 37. num. 11.

14. In irregularitate contracta ab eo, qui duos sacros Ordines, vel Acolytatum cum Subdiaconatu eodem die suscepit.

14. In irregularitate contracta ab eo, qui duos sacros Ordines, vel Acolytatum cum Subdiaconatu eodem die suscepit, dispensare possê Episcopum quando delictum est occultum, tenent Henriq. d. lib. 14. cap. 6. §. 5. Auila p. 7. disp. 9. sect. 1. dub. 4. ad fin. Sayr. d. lib. 7. cap. 10. num. 36. Bonacin. d. disp. 7. quæst. 3. puncto 4. num. 4. Vgolin. de irregular. cap. 39. §. 1. num. 31. & de officio Episcopi, cap. 57. §. 2. n. 4. vers. quæritur, ego ipse d. alleg. 39. num. 37.

15. In

15. In irregularitate occulta proueniente ab administratione in Ordinibus male susceptis posse etiam Episcopum dispensare, resoluunt Maiol. de irregal. lib. 1. cap. 30. num. 9. in fine, Campan. in diuers. iuris canon. rub. 7. cap. 5. num. 2. Ego ipse d. alleg. 39. num. 41. attestantes hoc verum esse si Episcopus non fuerit quoque scienter particeps eiusdem culpæ.

16. In irregularitate, quam quis contraxit exercendo Ordines, quos non habebat, ut exerceat susceptos, ac alios suscipiat, posse Episcopum dispensare, modò delictum sit occultum, tradunt Vgolin. d. cap. 57. §. 3. num. 1. vers. si etiam, Bonacin. de censur. disp. 7. q. 3. puncto 6. n. 10. Ego ipse d. alleg. 39. num. 43. Aized. d. p. 2. cap. 6. num. 54.

17. In suspensione & irregularitate contracta ab eo, qui ante legitimam ætatem Ordines suscepit, posse Episcopum dispensare si iam ad legitimam ætatem peruenerit, & delictum sit occultum, refert de cœsum Gare. de benefic. p. 2. cap. 5. num. 51.

18. In suspensione contracta ab eo, qui Ordines suscepit, dum vinculo censuræ obstrictus esset, posse Episcopum dispensare modò delictum sit occultum, resoluit Bonacin. de suspens. omnibus in partic. disp. 3. q. 1. puncto 6. n. 7. aduertens ibidem, si delictum sit publicum, absolutionem istius suspensionis respectu clericici secularis reservatam esse Papæ, siue ista suspensio contracta fuerit scienter, siue ignoranter ignorantia erassa, supina, vel affectata, & citat text. expressum in cap. cum illorum, de sent. excommuni. & ibi in collect. num. 3. citat Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 13. qui meminit huius decreti.

19. In suspensione contracta à coniugato suscipiente Ordinem sacrum posse Episcopum dispensare dum erimen est occultum, per hoc decretum sustinet Bonacin. de suspensionib. omnibus in particulari, disp. 3. q. 1. puncto 7. num. 12. subdens non propterea posse taliter dispensatum durànte matrimonio ministrare in sacris Ordinibus, quia licet ablata sit suspensio, & irregularitas contracta ob suspensionem sacrorum Ordinum tempore matrimonij, non tamen ablata fuit dispositio sacrorum Canonum prohibentium coniugato sacrorum Ordinum suspensionem, & consequenter illorum usum.

20. In suspensione contracta ab eo, qui furtiuè, id est, nesciente Episcopo, neque probante, neque examinante Ordines suscepit, si occulta sit, posse Episcopum dispensare, tradunt Henric. d. lib. 14. cap. 6. §. 5. Soar. d. disp. 42. sect. 3. num. 5. Egid. de Coninck tom. 2. disp. 18. dub. 5. n. 43. Bonacin. d. puncto 4. num. 5. Vgolin. d. tract. de officio Episcopi, cap. 57. §. 2. num. 4. vers. quarto, ego ipse d. alleg. 39. num. 38.

21. In suspensione, quam quis contraxit, recipiendo Ordines sine litteris dimissoriis, si sit occulta, posse Episcopum dispensare dicit Bonacin. de Sacrament. disp. 8. quæst. vnic. puncto 4. num. 25. Ego ipse d. alleg. 39. num. 39.

22. Et in suspensione à diuinis, quam incurunt Religiosi admittentes fœminas, si sit occulta, virtute huius decreti dispensare posse Episcopum, tenet Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 17. num. 41. in princip.

15. In irregularitate occulta proueniente ab administratione in Ordinibus male susceptis.

16. In irregularitate, quam quis contraxit exercendo Ordines, quos non habebat.

17. In suspensione & irregularitate contracta ab eo, qui ante legitimam ætatem Ordines suscepit.

18. In suspensione contracta ab eo, qui Ordines suscepit dum vinculo censuræ obstrictus esset.

19. In suspensione contracta à coniugato suscipiente Ordinem sacrum.

20. In suspensione contracta ab eo, qui furtiuè Ordines suscepit.

21. Dispensare potest Episcopus in suspensione occulta quæ quis contraxit recipiendo Ordines sine litteris dimissoriis.

22. Et in suspensione à diuinis, quam incurunt Religiosi admittentes fœminas si sit occulta.

23. Et cum eo qui per saltum promotus ad Ordines celebravit.

24. Et cum eo, qui Ordines minores suscepit ab Episcopo, qui renunciavit Episcopatu.

25. Et cum simoniac occulto.

26. Absolvere à censuris incurfis propter ingressum ad monasterium Monialium non potest Episcopus si delictum sit occultum.

27. Episcopus non potest vigore huius decreti dispensare super irregularitate aliunde quam ex delicto proveniente.

28. Occultum delictum quod dicatur.

29. Occultum in hoc proposito dicitur quod non est notorium apud omnes etiam si possit probari per aliquos testes.

23. Dispensare posse Episcopum cum eo, qui per saltum promotus ad Ordines, celebravit, ubi delictum fuerit occultum, asserit Vgolin. d. cap. 57. §. 2. num. 4. *vers. tertio*, quem refero ego ipse d. alleg. 39. num. 40.

24. Et cum eo, qui Ordines minores suscepit ab Episcopo, qui renuntiavit Episcopatu, vel dignitati, aut à censura irretito, schismatico, hæretico, deposito, vel degradato, dummodo delictum sit occultum, Vgolin. d. cap. 57. §. 2. num. 4. *vers. quinto*, ego ipse d. alleg. 22. num. 42.

25. Et cum simoniac occulto posse etiam Episcopum dispensare, non tamen illum rehabilitare ad beneficia imposterum obtinenda, nec ad ea retinenda, quæ per simoniam occultam obtinuit, referunt decissum Soar. de Relig. tom. 1. tract. 3. lib. 4. cap. 61. num. 11. L. c. de iustis. lib. 2. cap. 35. num. 140. Garc. de benef. p. 8. cap. 1. num. 74. Armendar. in addit. ad recapit. legum Nauarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de irregular. num. 15. & 16. Ego ipse d. alleg. 39. n. 44. Alzedo in praxi Episcop. p. 1. cap. 6. n. 41. contra Campan. in diuersis iuris canon. rub. 11. cap. 27. num. 66.

26. Non posse tamen Episcopum absolvere à censuris incurfis propter ingressum ad monasterium Monialium, etiamsi delictum sit occultum, referunt decissum per constitut. Pij V. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 648. in 1. edit. aliàs resol. 544. num. 5. in 2. edit. Garc. de benef. p. 11. cap. 10. num. 122. Armendar. d. l. 7. de irregul. num. 23. Alzedo cap. 6. num. 22. Ego ipse d. allegat. 39. num. 45. contra Bonacin. de clausura q. 1. puncto 5. num. 1.

27. Ex delicto.] Ergo non poterit Episcopus vigore huius decreti dispensare super irregularitate aliunde quam ex delicto proveniente, neque super illegitimitate, licet occulta sit, vt per Nauart. in man. cap. 27. num. 194. & 201. Agid. de Coninck de Sacram. tom. 2. disp. 18. dub. 14. n. 111. Atrojo de Sacram. cap. de irregul. num. 10. quos refert & sequitur Alzedo d. cap. 6. num. 30. vbi num. 41. hinc infert illum non posse filios spurios, aut bastardos legitimare.

28. Occulto.] Occultum in præsentī materia secundum tetminos iuris esse regulandum, & propriè dici quod non potest probari, asserunt Iacob. de Grass. tom. 2. consil. sub. tit. de homicidio consil. 2. num. 20. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 11. num. 46. & seq. Armendar. d. l. 7. de irregul. num. 25.

29. Sed occultum, ad hoc vt possit Episcopus dispensare virtute huius decreti, illud esse quod non est notorium apud omnes, etiamsi possit probari per aliquos testes, sufficit enim non esse diuulgatum, & quod possit aliqua tergiversatione celari, tenent magis communiter Doctores, vt per Nauart. in man. cap. 27. num. 254. in fine, *vers. undecimo*, Sorb. in compendio Mendicant. in resol. materia absolutionis, pag. 48. Anton. Roch. de visitat. verbo occultum, Tolet. in instruat. sacerdot. lib. 1. cap. 89. num. 5. Vuald. in candel. aureo, tit. de irregularit. num. 315. Vega in sum. p. 1. c. 49. casu 16. Lxi. Zech. de casibus Episcopo reservatis, casu vlt. n. 1. & casu 1. de irregul. circa fin. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. quæst. 24. art. 11. Gutier. canon. lib. 1. cap. 1. Emman. Sà in aphorism. verbo Episcopus num. 35. & verbo manifestum, num. 5. Zerol. in praxi Episcop. part. 2. verbo irregularitatis, §. 1.

Piassec.

Piaſec. in ſimili praxi p. 1. cap. 1. num. 56. pag. 62. Soar. tom. 4. de pœnitent. diſp. 3. ſect. 2. num. 2. & tom. 5. de cenſur. diſp. 41. ſect. 2. n. 6. Azor. inſtit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 10. q. 9. Sayr. de cenſur. lib. 4. cap. 17. num. 21. & lib. 7. cap. 13. num. 12. Mar. Alter. in eodem tract. tom. 2. diſp. 8. de ſuſpenſ. cap. 3. verſ. ſecundo notandum, Auila in ſimili tract. p. 2. cap. 7. diſp. 1. dub. 12. concl. 2. & p. 7. diſp. 10. dub. 6. Molin. de inſtit. tract. 3. diſp. 79. num. 8. verſ. ſecundo, Paul. Comitol. reſponſ. moral. lib. 6. q. 44. num. 2. Vgolin. de officio Episcopii cap. 57. num. 5. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum fori eccleſ. deciſ. 523. in 1. edit. & reſol. 450. in 2. edit. Sanch. de matrimo. lib. 2. diſp. 37. num. 11. & lib. 3. diſp. 34. num. 55. & in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 19. num. 19. cum ſeqq. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 2. num. 30. Bonacin. de cenſur. diſput. 1. q. 3. puncto 2. n. 1. verſ. quarto, idem Aloyſ. Ricc. in deciſ. Curie Archiepiſc. Neapolit. p. 4. deciſ. 117. Fr. Sigifm. à Bononia de elect. dub. 71. à num. 7. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi obſeruanda in admittendis ad Religionis ſtatum Nouit. diſput. 9. dub. 16. num. 3. Hieron. Roder. d. reſolut. 52. num. 23. Fagundez in quinque Eccleſia præcepta prac. 2. lib. 8. cap. 8. num. 23. Alzedo in praxi Episcopii p. 2. cap. 6. num. 12. Ego ipſe d. alleg. 39. à n. 20.

30. Episcopum poſſe diſpenſare etiamſi actus ſit materialiter publicus, non verò formaliter in quantum delictum, quia adhuc occultum dicitur, tenent Emman. Sà d. verbo. Episcopus num. 35. Fr. Emman. in ſum tom. 1. cap. 176. num. 3. Henriq. d. lib. 14. cap. 20. §. 4. Sayr. de cenſur. lib. 7. cap. 13. num. 13. Vgolin. in ſimili tract. tab. 1. cap. 13. §. 7. ſub num. 4. Bonacin. eod. tract. diſp. 7. q. 5. puncto 1. num. 4. verſ. dixi in prouenientibus, Sanch. d. lib. 8. diſp. 34. num. 56. Piaſec. d. p. 1. cap. 1. ſub tit. de diſpenſat. n. 56. fol. 61. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum fori eccleſ. reſolut. 450. num. 5. in 2. edit. Galet. in margarita caſuum ſcient. verbo delictum ult. Campan. in diuerſ. iuris canon. rub. 7. cap. 5. num. 3. Fr. Sigifm. à Bononia de elect. dub. 71. num. 8. Fagundez d. cap. 8. num. 25. & 29. Fr. Barthol. de Vecchis d. diſp. 9. dub. 15. num. 4.

31. Vnde ſi in loco ita diſtanti publicum, & notum ſit aliquod delictum vt ſpes non ſubſit fore vt ad illum locum deferatur occultum ibi, vbi abſolutio petitur dici, ac proinde Episcopii facultati in hoc decreto conceſſæ ſubiici, reſolunt Auila de cenſur. p. 2. cap. 7. diſput. 1. dub. 11. concl. 3. Sanch. d. lib. 2. cap. 11. n. 20. Duard. in Bullam Cane Domini lib. 3. §. 2. q. 11. n. 10. Fagundez d. c. 8. n. 28.

32. Contra Nauar. conf. 43. de temporib. ordinat. in nouis, Sayr. in floribus deciſ. ſub eod. tit. deciſ. 64. Soar. tom. 4. de pœnitent. diſput. 30. ſect. 2. num. 2. Sanctarel. de hæreſi cap. 5. dub. 6. num. 26. exiſtimantes non dici occultum delictum quod alicubi, vbi ſcilicet commiſſum eſt, publicum ſit, at in eo loco, in quo abſolutio petitur, ſit occultum.

33. Episcopum poſſe diſpenſare in irregularitate proueniente ab excommunicato celebrante, quando excommunicatio eſt occulta, licet celebratio ſit manifeſta, tradunt Nauar. conf. 2. ſub tit. de clericis non ordin. miniſtr. in vtraque edit. Lxl. Zech. d. caſu ult. num. 1. verſ. & quod, pag. 248. Piaſec. in praxi Episcopii p. 1. cap. 1. num. 56. pag. 62. Fr. Ludou.

30. Episcopus poteſt diſpenſare etiamſi actus ſit materialiter publicus, non verò formaliter in quantum delictum.

31. Occultum delictum dicitur quod alicubi, vbi ſcilicet commiſſum eſt, publicum ſit, at in eo loco, in quo abſolutio petitur, ſit occultum.

33. Episcopus poteſt diſpenſare in irregularitate proueniente ab excommunicato celebrante quando excommunicatio eſt occulta licet celebratio ſit manifeſta.

Miranda in man. Pralat. tom. 2. quæst. 8. art. 14. concl. 2. Ego ipse d. alleg. 39. num. 27. me citato in illo loco Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 12. cap. 3. quæst. 13. resol. 3. in fine. Contra additionator. ad dictum consilium Nauarri.

34. Homicidium voluntarium in hoc decretodicitur, quod est illicitum contra quintum præceptum Decalogi, intentum, & volitum in se.

34. Ex homicidio voluntario.] Homicidium voluntarium in hoc decreto dici, quod est illicitum contra quintum præceptum Decalogi, intentum, & volitum in se, asserunt Nau. in man. cap. 27. num. 240. Cou. in clem. si furiosus p. 2. in initio, & §. 1. num. 2. Ludou. Lop. in instr. conscient. tom. 2. p. 2. cap. 28. in princ. Vega in speculo Curator. cap. 12. num. 325. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 179. cum seq. & quæst. regul. tom. 1. quæst. 24. art. 9. Anton. Roch. de visitat. verbo homicidio voluntario, Vgolin. de irregul. cap. 33. Soar. tom. 5. de censur. disput. 44. sect. 1. & disput. 45. sect. 2. Sayr. in simili tractat. lib. 7. cap. 7. num. 5. cum seqq. Auil. eod. tract. p. 7. disput. 3. dub. 7. & disput. 6. sect. 1. dub. 1. Valsq. 1. 2. disp. 10. num. 39. Molin. de iustit. tract. 3. disput. 33. & 39. Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 2. q. 8. art. 9. conclus. unica, Bonacin. de contract. disput. 2. q. ult. puncto 2. num. 1. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 519. in 1. edit. aliàs resolut. 446. in 2. edit. Campan. in diuers. iuris canonic. rub. 11. cap. 23. num. 137. Hieron. Roder. d. resolut. 52. num. 24. Ego ipse d. alleg. 39. n. 46. cum seqq.

35. Dispensare potest Episcopus in irregularitate proveniente ex homicidio voluntario, licito tamen.

35. Vnde in irregularitate proveniente ex homicidio voluntario, licito tamen, vel auctoritate legitima, & iusta de causa facto, posse Episcopum dispensare, tenent Cou. in Clem. si furiosus p. 1. §. 3. num. 7. in fine, Nauar. d. cap. 27. num. 240. vers. quarto. & in rub. de iudic. num. 109. vers. tertio, cum seqq. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. quæst. 24. artic. 1. & in summ. tom. 3. cap. 223. num. 1. & 2. ubi se corrigit de opposito quod prius senserat in ead. summ. tom. 1. cap. 174. & tom. 2. quæst. 105. art. 2. Maiol. de irregular. lib. 5. cap. 48. §. 6. Medin. in summ. p. 1. cap. 12. §. 12. Viuald. in candel. aureo §. 2. tit. de irregular. quoad Fratres, num. 326. & 327. Bañes 2. 2. quæst. 40. art. 2. dub. 4. Campan. d. rub. 11. cap. 23. num. 138. Hieron. Roderic. d. resolut. 52. in retractat. num. 59. Ego ipse d. alleg. 39. num. 47.

36. Contra Nauar. mihi visum sibi contrarium conf. 34. in antiq. aliàs conf. 39. in nouis, de homicid. Sayr. in floribus decis. sub illo tit. decis. 31. Henriquez d. lib. 14. cap. 9. §. 3. & cap. 19. §. 4. in commento lit. K. Vgolin. de irregul. cap. 33. §. 1. num. 1. & cap. 44. §. 2. num. 4. & cap. 62. §. 2. num. 5. Vega in summ. p. 1. cap. 56. casu 6. & cap. 127. casu 27. & p. 2. cap. 15. casu 40. & in speculo Curatorum cap. 11. num. 287. & cap. 12. num. 323. Iacob. de Grass. in aureis decis. p. 1. lib. 1. cap. 13. num. 38. Molin. de iustit. tract. 3. disput. 79. num. 8. vers. quarto, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo irregularitas §. 8. Gutier. canonic. lib. 2. cap. 6. num. 170. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 8. num. 32. Garc. de benefic. p. 7. cap. 11. num. 40. Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 12. cap. 3. quæst. 13. resolut. 2. in fine, Alzed. in praxi Episcop. p. 2. cap. 6. num. 46. existimantes Episcopum non posse in homicidio voluntario iusto dispensare.

37. Hinc

37. Hinc etiam posse Episcopum dispensare cum homicida occulto, qui cum aliter euadere non posset, aggressorem occidit, licet non in totum seruata moderatione inculpatæ tutelæ. nam etsi homicidium voluntarium sit, quia tamen per se non est, nec ex delicto profiscitur, homicidium voluntarium dici non debet, resoluunt Nauar. d. cap. 27. num. 239. Henric. d. lib. 14. cap. 10. §. 2. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 19. puncto 3. §. 5. Bañes in 2. 2. q. 64. art. 8. vers. ad secundum, Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 173. n. 1. Vegap. 2. cap. 15. casu 23. vers. nota, Molin. d. disp. 79. num. 8. & 11. Sayr. de censur. lib. 7. cap. 7. num. 22. Auila eod. tract. p. 7. disp. 7. sect. 5. dub. 5. Tatar. in 4. sentent. disp. 25. q. 1. col. 7. Aegid. de Coenck de Sacram. disp. 18. dub. 9. n. 88. & 90. Vgolin. de irregul. c. 33. num. 4. & de officio Episcopi c. 57. §. 2. n. 4. & 6. Alzed. d. p. 2. c. 6. num. 13. Ego ipse d. alleg. 39. a num. 53.

37. Dispensare potest Episcopus cum homicida occulto, qui cum aliter euadere non posset, aggressorem occidit.

38. In irregularitate ex homicidio casuali proueniente posse Episcopum dispensare, modò delictum sit occultum, resoluit Fr. Ludou. Miranda in man. Prælat. tom. 2. q. 8. art. 13. concl. 2. & 3. quem refero ego ipse d. alleg. 39. n. 48.

38. Dispensare potest Episcopus in irregularitate ex homicidio casuali proueniente.

39. Veluti si quis aliquem hominem occiderit non intendens occidere, cum hoc enim posse Episcopum dispensare firmarunt Nau. d. cap. 27. n. 240. & conf. 27. de homicid. in virague edit. Hentiq. d. lib. 14. c. 19. §. 1. in commento lit. E. Aloyf. Ricc. in praxi fori eccles. decis. 521. in 1. edit. aliàs resoluit. 448. n. 2. & 3. in 2. edit. Bonacin. de censur. disp. 7. q. 4. puncto ult. n. 7. Ego ipse d. alleg. 39. n. 50.

39. Dispensare potest Episcopus cum eo qui hominem occidit non intendens occidere.

40. Aut ubi is, qui mandauit baculo vulnerari, eo expresso ne occideretur, si armis percellerit, & occiderit mandatarium, cum mandante posse Episcopum dispensare, eo quòd hoc decretum Conc. requirit homicidium per industriam, per insidias, & ex proposito, resoluunt Gare. d. c. 11. n. 44. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 519 in 1. edit. aliàs resol. 446. in 2. edit. & in praxi aurea resol. 407. & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 117. Ego ipse d. alleg. 39. num. 52. prope fin. Idem dicendum de eo, qui mandauit seruo ut alterum percuteret, sed caueret ne occideret, sequuto homicidio, Henric. d. c. 19 §. 3. in commento lit. E. & cap. 14. §. 2. Bonacin. d. puncto ult. n. 8. Alzed. d. c. 6. n. 4. Ego ipse d. alleg. 39. num. 51.

40. Dispensare potest Episcopus cum mandante baculo vulnerari, eo expresso ne occideretur, si mandatarium percellerit, & occiderit.

41. Cum irregulari factio ex mutilatione membri etiam voluntaria, si est occulta posse Episcopum dispensare, tradunt Nau. d. c. 27. n. 194. Henric. in sum. lib. 13. c. 57. §. 1. lit. F. & lib. 14. c. 19. §. 1. lit. L. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. q. 24. art. 10. & in addit. ad Bullam Cruciatæ §. 13. num. 6. Cardin. Tolet. in instruct. Sacerd. lib. 1. cap. 88. vers. 6. & cap. 89. num. 3. Marc. Anton. Genuens. in præf. Archiep. Neapol. cap. 66. num. 9. in ultima impress. Soar. tom. 5. de censur. disput. 44. sect. 2. num. 4. & sect. 4. num. 35. Molin. de iustis. tom. 4. disp. 79. sub num. 8. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 30. tract. 2. num. 91. Piafesc. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. num. 57. Mauric. Alzedo in simili praxi p. 2. cap. 6. num. 2. Aegid. de Coenck de Sacram. tom. 2. disp. 18. dub. 8. Ludou. Miranda d. quest. 8. art. 11. Emman. Sà in aphor. verbo irregularitas in fine, Auila de censur.

41. Dispensare potest Episcopus cum irregulari factio ex mutilatione membri etiam voluntaria.

p.7. *dispnt.* 6. *sect.* 5. *dub.* 4. Bonacin. in *simili tract. dispnt.* 7. *quest.* 4. *puncto ult. num.* 11. Didac. de Arrojo de *Sacrament. cap. de irregul.* num. 10. Aloyf. Rice. in *d. praxi resolut.* 447. num. 4. Nouar. *post decisionem* 117. Aloyf. Riccij, in *vers. quoad* 2. p. 4. Fr. Barthol. de Vecchis in *praxi obseruanda in admittentis ad Religionis statum Venit.* *disp.* 9. *dub.* 7. Portel. in *dubii regular. verbo dispensare num.* 7. & 9. Villalob. 1. p. *sum. tract.* 21. *diffic.* 9. num. 16. Hieron. Roderic. in *compendio quest. regul. resol.* 32. n. 26. Ego ipse d. *alleg.* 39. num. 49. me citato in illo loco Homobon. de Bonis de *examine eccles.* *tract.* 12. *cap.* 3. *q.* 10. *resol.* 5. *pag.* 43. 8. & decium referunt Armendar. d. l. 7. de *irregular. n.* 14. Garc. d. p. 7. *cap.* 11. num. 30. cum *segg.* Campan. d. rub. 11. *cap.* 23. n. 143.

42. Contra Franc. Leon. in *thesauro fori eccles.* p. 2. *cap.* 8. num. 89. Sanch. in *praecepta Decalogi tom.* 1. *lib.* 1. *cap.* 10. num. 40. & alios existimantes non posse Episcopum dispensare in irregularitate proueniente ex voluntaria membri mutilatione, quamuis occulta.

43. Dispensare non potest Episcopus in irregularitate, vel suspensione proueniente ex delicto ad forum contentiosum deducto.

43. Ad forum contentiosum, &c.] Episcopum dispensare non posse in irregularitate, vel suspensione proueniente ex delicto ad forum contentiosum deducto, tenent Viald. in *candel. aureo tit. de excommunicat.* num. 41. Iacob. de Graff. in *aureis decis.* p. 1. *lib.* 1. *cap.* 13. num. 42. & *tom.* 2. *consil. sub tit. de homicid. cons.* 20. num. 20. Henriq. d. *lib.* 14. *cap.* 17. §. 2. in *commento lit. H.* Fr. Emman. in *sum. tom.* 1. *cap.* 167. num. 4. & *tom.* 3. *cap.* 1. num. 10. Vega etiam in *sum.* p. 2. *cap.* 15. *casu* 2. Soar. *tom.* 5. de *censur. dispnt.* 41. *sect.* 2. num. 6. Sayr. eod. *tractat. lib.* 7. *cap.* 7. num. 12. Auil. in *simili tract.* p. 7. *dispnt.* 1. *dub.* 11. *concl.* 3. Mari. Alter. d. *cap.* 3. *vers. postulabis*, Campani d. rub. 11. *cap.* 23. num. 144. Mari. Antonin. *var. resolut. lib.* 3. *resolut.* 16. *sub num.* 21. *vers. nec obstat*, Molin. de *iustit. tract.* 3. *dispnt.* 79. num. 8. *vers.* 2. & 3. Sanch. de *matrimon. lib.* 2. *dispnt.* 37. num. 12. & *lib.* 8. *dispnt.* 34. num. 57. & in *praecepta Decalogi tom.* 1. *lib.* 2. *cap.* 11. num. 21. Bonacin. de *censur. dispnt.* 1. *quest.* 3. *puncto* 2. num. 2. & *dispnt.* 7. *quest.* 5. *puncto* 1. num. 4. *vers. dixi excepto*, Fr. Sigism. à Bononia de *election. dub.* 71. num. 9. Didac. de Arrojo d. *cap. de irregul.* num. 10. Stephan. Gratian. *discept. forens. tom.* 5. *cap.* 837. num. 12. Nouar. in *singular. canonic. conclus.* 2. num. 16. in *sine*, Fr. Barthol. de Vecchis d. *dispnt.* 9. *dub.* 16. num. 5. Mauric. Alzed. d. p. 2. *cap.* 6. num. 10.

44. Nisi sit finitum iudicium per sententiam absolutorium.

44. At finito illo iudicio contentioso per sententiam absolutoriam licet eidem Praefuli dispensare, quia adhuc manet occultum, & non potest dici deductum cum effectu ex quo probatum non fuit, resoluunt plures ex Doctoribus proximè citatis, & præcipuè Viald. d. num. 42. Iacob. de Graff. d. *cap.* 13. num. 44. Soar. d. num. 6. Molin. de *iustit. tract.* 3. *disp.* 79. num. 8. *vers.* 2. & 3. Auila d. p. 7. *disp.* 1. *dub.* 11. *concl.* 3. Sanch. de *matrimon. lib.* 8. *disp.* 34. num. 57. Fr. Barthol. de Vecchis d. *dub.* 16. n. 7. Mauric. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 11.

45. Etiam si mediis deprauatis obtinuerit absolutionem ab iniectio criminis.

45. Etiam si mediis deprauatis obtinuerit absolutionem ab iniectio crimine, quia adhuc dispensare Episcopum tenet Henriq. d. *lib.* 14. c. 20. §. 4. Soar. d. *sect.* 2. à num. 6. Sayr. d. *cap.* 7. num. 11. Sanch. de *matrimon. lib.* 2. *disp.* 37.

diff. 37. num. 12. in fine, & lib. 8. diff. 34. num. 57. Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 71. num. 12. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 16. num. 7. in fin. Campan. rub. 7. cap. 5. num. 8. & rub. 11. cap. 23. num. 144. vbi etiam tener quod si iudicium non fuerit sententia finitum, eo quod accusator per annum tacerit, potest ab Episcopo elapso anno dispensari, refero ego ipse d. allegat. 39. num. 33. & hoc idem, saltem si post aliquod tempus constiterit actorem in probatione non progredi, tradit idem Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 16. num. 6.

46. Dispensare tamen non posse Episcopum si delictum deductum sit ad forum contentiosum, & iam finito iudicio punire, tradunt Gutier. canon. lib. 1. cap. 3. ad fin. Soar. d. sect. 2. num. 5. ad fin. Fr. Emman. in sum. p. 1. cap. 168. in fine, Sayr. de censur. lib. 4. c. 17. n. 23. Bonacin. d. puncto 2. num. 2. & diff. 7. q. 5. puncto 1. num. 5. Fr. Barthol. de Vecchis d. diff. 9. dub. 16. in fine, ego ipse d. alleg. 39. num. 35.

47. Contra Henric. d. lib. 14. cap. 7. §. 5. Auil. de censur. p. 2. diff. 2. dub. 7. & p. 7. diff. 10. dub. 7. Valer. Reginald. d. lib. 30. tract. 2. num. 29. vers. sexto, Sanch. d. lib. 2. cap. 11. num. 21. vers. sed quid, Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 71. num. 13. existimantes dispensare posse Episcopum, quamvis delictum deductum ad forum contentiosum sit iam finito iudicio punitum.

48. Quando autem dicatur delictum deductum ad forum contentiosum, ad hoc ut Episcopus in irregularitatibus & suspensionibus ab eo provenientes dispensandi facultatem non habeat, non bene constat inter Doctores. nam Mar. Alter. d. cap. 3. vers. postulat, credit dici statim ac denunciatio, aut accusatio de illo coram legitimo iudice facta est. Verum Aloys. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 522. in 1. edit. aliàs resol. 449. in 2. edit. existimavit tunc dici vbi primum citatio facta fuerit. Ego verò d. allegat. 39. à num. 29. censui post litis contestationem dici delictum deductum ad forum contentiosum, quod mecum videtur sentire Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 71. num. 10. in princip.

49. Et in quibuscumque casibus occultis.] Qui sint, vide apud Henric. d. lib. 14. cap. 20. §. 4. Fr. Emman. in explicat. Bulla Cruciatæ, pag. mihi 136. Sanch. de matrim. lib. 8. diff. 34. à num. 55. Et de sodomia Farin. in praxi crimin. p. 5. q. 148. num. 27.

50. Quoscumque sibi subditos.] Qui scilicet sibi quomodocunque subduntur, vel qui sunt ordinarij subditi, utpote qui ibi domicilium habent, vel quia subduntur quoad solum penitentiarum forum, eo quod in sua diocesi inveniuntur tanquam aduenæ, & peregrini, etiamsi sint vagabundi, scholares, & mercatores, ut per Soar. tom. 4. de penitent. diff. 30. sect. 2. num. 3. Henric. d. lib. 14. cap. 20. §. 5. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo vicarius, §. 18. dub. 4. Sanch. de matrim. lib. 3. diff. 21. num. 12. & in precepta Decalogi, lib. 2. cap. 11. à num. 8. & num. 17. Nicol. Garc. de benef. p. 11. cap. 10. num. 139. Bonacin. de censur. diff. 1. quest. 3. puncto 2. num. 5. Nald. in sum. verbo absolutio à peccatis, num. 9. Duard. in Bullam Cæna Domini, lib. 3. §. 2. quest. 11. num. 19. Nouat. in singul. iuris canon. concl. 2. num. 2. Ego ipse d. allegat. 39. num. 5. me citato in illo loco Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 12. cap. 4. q. 16. resol. 4. pag. 460.

46. Dispensare non potest Episcopus si delictum deductum sit ad forum contentiosum, & iam finito iudicio punitum.

48. Delictum quando dicatur deductum ad forum contentiosum.

49. Casus occultus qui sint.

50. Subditi qui dicuntur ad hunc effectum.

§ 1. Vnde illum, qui non est merè subditus Episcopi, puta Medicus, Prætor, & similes exteri, qui tamen habitant in ciuitate, comprehendendi sub hoc Concilij decreto ad hoc vt in sacramento Pœnitentiæ à suis criminibus absolui valeant, etsi illa aliis in ciuitatibus commiserint, referunt decisum Nicol. Gare. d. cap. 10. num. 139. in 3. declar. Atinendar. d. l. 7. de irregul. num. 18. aduertentes suprà dicta procedere in absolutio-
ne casuum referuatorum, & censurarum in sacramentali confessione pro foro conscientie, in obtinenda tamen dispensatione irregularitatis, vel suspensionis requiri vt Episcopus habeat iurisdictionem ordinariam in eum, cui concedit relaxationem irregularitatis, refero ego ipse d. alleg. 39. à num. 6.

§ 2. Episcopus exercere potest dispensandi potestatem in irregularitatibus, & suspensionibus erga subditos suos extra diœcesim.

§ 2. In diœcesi sua.] Episcopum exercere posse dispensandi potestatem in irregularitatibus, & suspensionibus erga subditos suos extra diœcesim, & verba relata, in diœcesi sua, referri ad posteriorem partem huius cap. in qua conceditur Episcopis facultas absoluendi à referuatis, tenent Soan. tom. 5. de censur. disp. 41. sect. 2. num. 10. & 12. in fine, Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 2. cap. 11. num. 12. Bonacin. de censur. disp. 1. quæst. 3. puncto 2. num. 1. vers. tertio, & disp. 7. q. 5. puncto 1. num. 4. Nouar. in singul. iuris canon. concl. 2. num. 8. Ft. Emman. in sum. tom. 3. cap. 5. num. 3. Mauris. de Alzedo in praxi Episcop. p. 2. cap. 6. num. 28. Ego ipse d. allegat. 39. num. 7. Et i deo extra propriam diœcesim licere Episcopo in aliquod delictorum, de quibus in hoc decreto, pro lapso ad se absoluendum proprium Confessarium deputare, cum eadem auctoritate, quam ipse potest ex hoc decreto in suos subditos exercere, refert decisum Nicol. Gare. d. p. 1. cap. 10. num. 139.

§ 3. Contra Henriq. d. lib. 14. cap. 20. §. 20. in fine, Auila de censur. p. 7. disp. 10. dub. 6. existimantes Episcopum non posse hanc absolutionem impartiri extra suam diœcesim.

§ 4. Episcopi an possint committere aliis potestatem dispensandi & absoluendi sibi concessam in hoc cap.

§ 4. Per se ipsos, &c.] An Episcopi possint committere hanc potestatem dispensandi & absoluendi aliis, quæstio est difficilis. In qua Nauar. consul. 11. num. 4. de priuileg. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 40. num. 17. vers. sed dicendum, & in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 23. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 10. q. 11. Fagundez d. præcept. 2. lib. 8. cap. 8. num. 36. tenent posse committere, & delegare, intelligentes decretum hoc vt velit vicarium Episcopi non habere ex generali commissione vicariatus hos casus nisi sibi specialiter committantur, non autem vt velit negare Episcopo potestatem specialiter delegandi.

§ 5. Henriq. verò d. lib. 14. cap. 19. in fine, & lib. 6. de penit. cap. 14. §. 7. iuncto commento lit. O. existimat non posse Episcopum generaliter vicario, vel alij delegare hos casus, vt habeant facultatem generalem absoluendi, vel dispensandi pro suo arbitrio, sed tantum posse delegare quando casus occurrerit, & dare facultatem vt de mandato & nomine ipsius faciat.

§ 6. Mar. Alter. d. cap. 3. concl. 4. vers. tertio notandum, latè probare intendit Concilium in præfenti voluisse hanc potestatem dispensandi super irregularitate, & suspensione solis Episcopis indulgere, vt per se ipsos

ipſos illam exercerent, nec poſſent aliis delegare, quaſi in hoc ſit electum miniſterium perſonale Epiſcoporum, vt aduertunt Soar. tom. 5. de cenſur. diſp. 41. ſect. 2. num. 8. Gutier. canon. lib. 1. cap. 13. num. 29.

57. Ego tamen ex aliorum mente, quos tacito nomine teſero d. allegat. 39. n. 13. puto Concilium in præſenti diſtinguere voluiſſe inter facultatem diſpenſandi ſuper irregularitate, & ſuſpenſione, ac abſoluendi à caſibus reſeruatis, vt in prima exerceri poſſit per quemcunque, ſecunda verò conueniat tantum vicario, qui ſpecialim deputatus ſit per Epiſcopum cum facultate abſoluendi à caſibus reſeruatis.

58. *Aut vicarium ad id ſpecialiter, &c.*] Vicarium generalem non poſſe exercere hanc diſpenſandi & abſoluendi poteſtatem Epiſcopo conceſſam ſine eius ſpeciali commiſſione, ex hoc cap. colligit Rebuff. in praxi benefic. tit. de forma vicariatus, num. 179. cum ſeqq. Sbroz. de officio vicarij, lib. 2. quaſt. 19. num. 2. & quaſt. 179. num. 1. & quaſt. 180. n. 2. & 4. 184. num. 1. Soar. tom. 5. de cenſur. diſp. 41. ſect. 2. num. 8. Vgolin. de officio Epiſcopi cap. 4. §. 7. num. 2. verſ. poſtremo, Narbona de appell. a vicario ad Epiſcopum, p. 1. num. 129. Ego ipſe d. alleg. 39. num. 10.

58. Vicarius generalis Epiſcopi non poteſt exercere hanc poteſtatem diſpenſandi & abſoluendi Epiſcopo conceſſam in hoc cap. ſine eius ſpeciali commiſſione.

59. *In foro conſcientia.*] Id eſt, in foro ſacramentali Pœnitentiæ, & in confeſſione ſacramentali, referunt deciſum Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 10. num. 139. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum fori eccleſ. reſol. 445. num. 8. Ego ipſe d. alleg. 39. num. 8.

59. Forum conſcientiæ pro foro ſacramentali Pœnitentiæ.

60. Contra Nauarr. conſ. 11. num. 2. de privileg. Iacob. de Graſſ. in aureis deciſ. p. 1. lib. 1. cap. 13. num. 32. Henriq. in ſum. lib. 7. cap. 13. §. 2. verſ. & Epiſcopus, Fr. Emman. quaſt. regul. tom. 1. quaſt. 20. art. 7. & quaſt. 61. art. 10. Soar. de Relig. tom. 2. tract. 6. cap. 16. num. 4. Sanch. de matrim. lib. 8. diſp. 34. n. 29. exiſtimantes prædicta verba, in foro conſcientia, ſignificare quòd abſolutio data, vel facta nihil proſit quoad forum exterius, & per confequens poſſe Epiſcopum extra confeſſionem abſolvere in caſibus particularibus occurrentibus.

61. *Idem & in hæreſis crimine, &c.*] Poſſe Epiſcopos, & non eorum vicarios abſolvere in foro conſcientiæ ab hæreſi occulta, impoſita ſalutari pœnitentia, ex hoc decreto colligunt Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 10. num. 85. Anton. Ricciul. de iure perſonarum extra gremium eccleſ. exiſtent. lib. 5. cap. 14. num. 7. & plures per me citati de officio, & poteſt. Epiſcopi, p. 1. alleg. 40. à princip. Et ab irregularitate orta ex hæreſi occulta, & non deducta ad forum contentioſum idem facere poſſunt, ſecundum Vgolin. de irregul. cap. 36. in princip. num. 5. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 25. à num. 15.

61. Epiſcopi poſſunt & non eorum vicarij abſolvere in foro conſcientiæ ab hæreſi occulta impoſita ſalutari pœnitentia.

62. De hæreticis occultis per acciſens, quales ſunt qui verbo; ſcripto, aut opere, ſeu facto exteriori hæreſim protulerunt, hoc eſſe intelligendum, ac proinde in excommunicationem, & alias cenſuras, ſeu pœnas per Eccleſiam aduerſus hæreticos latas incidere, poſt S. Thom. Sot. Sylueſtr. Ban. Aragon. & alios reſoluo ego ipſe d. allegat. 40. num. 10. Et addit Fr. Emman. in addition. ad Bullam Cruciatæ, §. 9. num. 69. facultatem datam Epiſcopis in hoc decreto circa abſolutionem ab hæreſi intelligendam tantum quando ipſe hæreticus

62. Hæretici occultii per acciſens in excommunicationem, & alias cenſuras, ſeu pœnas per Eccleſiam aduerſus hæreticos latas incidunt.

solus absque eo quoddam alio audiuerit, committit occulte crimen hæresis, manifestando illam aliquo actu interiori, quamvis nemo eam audiat; deinde subdit illam facultatem non extendi ad hæresim occultam, quando adest complex, nam alias, inquit, esset destruere machinam S. Officij, & denique resoluit Concilium in præsentem non date facultatem absolvendi ab obligatione denunciandi complicem, quem habet, alias est excommunicatus per edictum sancti Officij.

63. Hæretici purè mentales possunt absolui à quolibet Confessario.

63. Hæreticos verò omnino, id est, simpliciter, & per se occultos, quos aliqui purè mentales, siue intellectuales appellant, non modò ab Episcopis, quibus subsunt, sed etiam à quolibet Confessario per suum superiorem approbato si pœniteant, & confiteantur, petindè absolui posse à peccato hæresis mentalis, sicut à quolibet alio mortali crimine, tenent Caietan. in *sum. verbo hæresis, in fine*, Simanch. de *catol. institut. tit. 42. num. 11*. Læli. Zech. de *casibus reservatis circa casum ult. num. 1. vers. hinc est*, Aragon. 2.2. *quest. 11. art. 3. §. sed dubium est quisnam possit, vers. quinò dico*, Bonacin. de *cenfur. disp. 2. q. 5. puncto 2. n. 3*. Ego ipse d. *alleg. 40. num. 5*. idem Bonacin. de *cenfura in Bulla Cæne contentis, disp. 1. q. 2. puncto 2. num. 3*.

64. Hæretici omnino occulti, & purè mentales excommunicationem non incurrunt.

64. Hæreticos enim omnino occultos, & purè mentales, puta qui interiùs aliquid sentiunt contra fidem, sed nullum signum animi sui exteriori exhibent, non incurrere excommunicationem, resolvunt S. Antonin. in *sum. p. 3. tit. 24. cap. 4*. Palud. in 4. *sentent. disp. 13. quest. 3. art. 1. conclus. 8*. Caietan. 2.2. *quest. 11. art. 3. & ibi Aragon. & Ban. art. 4. Siluest. verbo excommunicatione 7. n. 3. & 4*. Alphons. à Castro de *inst. hæret. pænit. cap. 18. & de lege pœnali, lib. 2. cap. fin.* Sor. in 4. *disp. 22. quest. 2. art. 3. conclus. 9*. Simanch. d. *tit. 42. num. 3*. Covarr. in *rep. peccatum, p. 2. in initio, num. 7*. Nauarr. in *man. cap. 11. num. 17. & cap. 27. num. 56. & in cap. cognitionis, de pœnit. disp. 1. & in princip. de pœnit. disp. 5. num. 19. & 20. & in rub. de iudic. num. 67*. Rebuff. super *Bullam in Cæna Domini, in verbo publicè, vel occultè*, Burfat. *conf. 289. incip. In subbatione, num. 13. lib. 3*. Valent. *tom. 2. disp. 7. q. 5. puncto 7*. Iacob. de Grass. in *aureis decis. p. 1. lib. 2. cap. 9. num. 3*. Henriq. d. *lib. 14. cap. 4. §. 1. in commento lit. D. Vgolin. de cenfur. tab. 1. cap. 9. §. 12. & de irregular. cap. 34. in princip. num. 6. & in Bullam Cæne, p. 2. cap. 1. §. 1. num. 16. & seq. & §. 4. num. 12*. Ludovic. Carbo de *legib. lib. 8. disp. 14*. Azor. in *inst. moral. p. 1. lib. 5. cap. 10. & lib. 8. cap. 10. quas. 3. & cap. 19. quas. 4*. Auila de *cenfur. p. 1. dub. 10*. Sayr. in *simili tract. lib. 1. cap. 9. num. 14. & 15. & lib. 3. cap. 4. à num. 20*. Soar. *tom. 5. disp. 4. sect. 2. num. 3. & disp. 20. sect. 2. & de legibus, lib. 3. cap. 13. & lib. 4. cap. 12*. Nicol. Garc. de *benefic. part. 11. cap. 10. num. 91*. Sanchez in *præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 8. num. 1*. Emman. do Valle de *incantat. & ensalmis, opuscul. 1. sect. 3. cap. 1. num. 6. & cap. 5. à num. 24*. Duard. in *comment. ad Bullam Cæne, lib. 2. in can. 1. quest. 24*. Bonacin. de *cenfur. disp. 2. quest. 5. puncto 2. num. 4. & de cenfur. in Bulla Cæne contentis, disp. 1. quest. 2. puncto 2. num. 1*. Ego ipse d. *allegat. 40. num. 6. & me citato in illo loco* Homobon. de *Bonis de examine ecclesiast. tract. 7. cap. 1. quest. 3*.

65. Contra

65. Contra Panor. Ioan. Andr. Anan. Felin. & ceteros Canonistas in cap. vls. de heret. Albert. Pygh. lib. 6. de ecclesiast. hierarchia cap. 16. Albertin. in tract. de agnoscent. assertion. q. 33. Rojas de heret. p. 1. num. 246. Ioan. Vella de pœnis delict. cap. 14. vers. iure vero canonico, Quanter. quast. crimin. p. 1. c. 1. Ioan. Med. de orat. quast. 15. Spin. in speculo testam. glof. 7. princ. num. 13. cum segg. Menoch. de arbit. casu 360. n. 6. Azcued. l. 1. n. 152. iii. 3. lib. 8. monar. cap. Cened. ad Decretal. collect. 103. n. 1. Ceuall. commun. contra communes q. 698. existimantes hæreticum omnino occultum in excommunicationem incurrere.

66. Facultatem concessam Episcopis per hoc decretum absoluedi ab hæresi occulta, & non deducta ad forum contentiosum, esse eisdem ademptam per processum Bullæ in Cœna Domini, resoluunt Maiol. de irregul. lib. 5. cap. 46. n. 6. vers. cauant, Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 31. num. 5. & cap. 23. num. 4. Nauar. in man. cap. 27. num. 72. & cons. 15. in antiq. de sent. excomm. alias 11. in nouis, de privileg. Philarch. p. 1. lib. 2. cap. 25. & lib. 4. cap. 22. & in Bullam Cœna cap. 2. vers. etiam prætenu quarumvis facultatum, num. 3. Felician. de excommunicat. cap. 18. Card. Tolet. de instrum. Sacerd. in explicat. Bullæ in Cœna Domini excomm. 14. in fine, Viuald. palinodiam recantans in editione nouiori de anno 1602. in suo candelabro aureo p. 1. tit. 11. de absolut. num. 13. Vgolin. de casibus refer. Summo Pont. p. 2. c. 2. §. 4. vers. etiam prætenu, Sayr. in floribus decif. sub tit. de sentent. excomm. decif. 16. Costa de Andrada in explicat. Bullæ Cruciatæ q. 8. Chapeauil. de casibus refer. cap. 4. differ. 4. Antonucc. in catechesi diaecesis Neapolit. lib. 1. cap. 25. num. 9. Megal. in p. 1. lib. 1. cap. 13. num. 10. & 15. Sylui. 1. 2. q. 11. art. 3. quast. 2. in fine, Floron. de casibus referuatis p. 1. cap. 4. §. 22. num. 2. & 4. Belloch. eod. tract. p. 2. q. 1. num. 275. Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 37. num. 46. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 821. vers. tertio, & in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 13. num. 8. & 9. p. 2. & decif. 280. num. 1. p. 3. Molin. de iustit. tract. 3. disp. 64. num. 8 & tract. 5. disp. 18. num. 2. Nicol. Garc. de benefic. p. 11. cap. 10. num. 115. Sauch. in precepta Decalogi tom. 7. lib. 2. cap. 11. num. 26. Soar. tom. 4. de pœnitent. disput. 30. sect. 2. num. 11. & tom. 5. de censur. disput. 21. sect. 3. num. 5. Duard. in comment. ad Bullam in Cœna Domini lib. 3. §. 2. q. 11. & 12. num. 47. Cortiolan. de casibus referuatis p. 1. sect. 2. art. 23. num. 6. Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 5. cap. 5. q. 31. vers. nono, & cap. 6. q. 35. & tract. 7. q. 5. & tract. 12. cap. 4. q. 15. resolut. 4. pug. 459. Ioan. Valer. de different. inter utrumque forum verbo hæresis differ. 3. Ragucc. in lucerna parochor. q. 125. num. 5. Villalob. in summi. p. 1. tract. 9. diffic. 21. num. 2. & 5. Scott. in constitut. Pontificalis episc. 166. theor. 431. Fab. de sacram. Ordinis dist. 25. q. 1. disp. 3. cap. 4. n. 116. Bonacin. de censur. disp. 1. q. 3. puncto 2. num. 1. vers. 1. & de censur. in Bulla Cœna contentis disp. 1. q. 2. puncto 2. n. 7. in fine. Hurtado de Mendoza disput. 15. de excomm. diffic. 3. num. 12. Et sic declarasse Gregorium XIII. fuisseque in supremo generalis Inquisitionis Prætorio pronuntiatum, & non semel decifum, affirmant Penia in direct. Inquisit. p. 3. q. 92. commento 141. vers. pen. Lxi. Zech. in sum. p. 1. vbi de fide, rub. de hæresi cap. 11. num. 18. vers. quare quod Episcopus, Marc. Anton. Genuen. in pract. Archiep. Neap. cap. 66.

66. Facultatem concessam Episcopis per hoc decretum absoluedi ab hæresi occulta, & non deducta ad forum contentiosum, esse eisdem ademptam per processum Bullæ in Cœna Domini.

cap. 66. n. 10. in 1. edit. Ioan. Bleda in defensione fidei, in causa Morisicorum p. 1. cap. 13. Dialec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. n. 13. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 19. q. 3. & cap. 10. q. 10. Farin. de hæresi q. 192. §. 4. num. 53. Mar. Alter. de censur. lib. 5. diffus. 22. cap. 2. pag. nubi 767. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 11. cap. 26. num. 55. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 414. num. 22. Anton. Ricciul. de iure personar extra gremium Ecclesie existens. lib. 5. cap. 14. à num. 14. Armandar. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 2. tit. 21. l. vnic. de familiaribus Inquis. num. 3. & 4. Maurir. de Alzedo in praxi Episcop. p. 2. cap. 6. num. 15. Ego ipse d. p. 2. alleg. 40. num. 24.

67. Contra Angl. in floribus theolog. p. 1. tit. de Confess. quest. 4. art. 1. diffi. 6. Llamas in methodo Curator. p. 3. cap. 1. §. ult. in fine, Vella de pœnis delictor. cap. 14. vers. iure verò Canonico, Bann. 2. 2. quest. 11. art. 4. dub. 2. post 2. conclus. argum. 3. vers. & si quis obiciat, & ibi Aragon. artic. 3. vers. sed dubium est quisnam possit, Emman. Sà in aphor. verbo Episcopus num. 37. Fr. Emman. in summ. tom. 1. capit. 131. num. 3. & in explicat. Bullæ Cruciatæ §. 9. num. 70. & quest. regul. tom. 1. quest. 20. art. 10. Vegam in summ. tom. 2. cap. 12 §. casu 11. Nugn. in addit. ad 3. p. quest. 8. art. 5. dub. 10. ad fin. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo absolutio §. 8. & 18. & verbo hereticus §. 4. Anton. Gom. in Bullam Cruciatæ claus. 10. num. 44. in fine, Henriquez in summ. lib. 6. cap. 14. §. 7. lit. M. & cap. 16. §. 1. & lib. 13. cap. 27. §. 5. lit. Q. Cordub. quest. 8. puncto 1. Gutier. Canonic. lib. 1. cap. 13. ad fin. Petr. de Ledesma in summ. p. 2. tractat. 1. cap. 6. post conclus. 20. diffi. 7. Portel. in addit. ad dubia regular. verbo Episcopus num. 1. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 4. cap. 7. §. 1. num. 5. Fagundez d. præc. 2. lib. 8. quest. 8. num. 82. Nouar. in singular. iuris Canon. conclus. 3. Antonin. Dianam resolut. moral. p. 1. tract. 5. resol. 2. existimantes Episcopum posse etiam hodie absolute ab hæresi occulta, & occultos hæreticos, quia Bulla in Cœna Domini non derogauit huic decreto.

68. Vnde non posse Episcopos hodie in vim huius decreti absolute hæreticos occultos in foro conscientie, etiam vigore Bullæ Cruciatæ, aut Iubilæi, quamuis in illis dicatur quòd possit absolui à casibus comprehensis in Bulla Cœnæ, nisi specialiter dicatur quòd possit absolui ab hæresi, asserunt Cou. in cap. alma mater p. 1. §. 11. num. 15. Nau. d. cap. 27. num. 275. Roias de hæres. p. 2. assert. 39. num. 321. & de priuileg. Inquis. num. 416. Simanch. de cathol. institut. tit. 3. num. 2. Henriq. in summ. lib. 8. de pœnit. cap. 16. num. 2. Gutier. d. cap. 13. num. 28. Vgolin. de censuris tab. 1. cap. 13. §. 4. num. 10. Auila in simili tractat. p. 2. diffus. 1. dub. 7. concl. 2. Soar. tom. 5. diff. 7. scilicet §. num. 12. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 10. q. 12. & cap. 19. q. 2. Fr. Ludou. Miranda in man. praxi. tom. 2. quest. 7. art. 4. Ceuall. commun. contra communes q. 82. num. 67. Sanchi. d. c. 11. num. 7. Fernandez d. p. 3. cap. 8. §. 11. n. 1. Anton. Ricciul. d. cap. 14. num. 17. Fagundez d. præc. 2. lib. 8. c. 8. n. 38. Sanctarel. de Iubilæo anni Sancti cap. 7. dub. 3.

69. Contra Sor. in 4. dist. 22. quest. 2. artic. 2. post conclus. §. in primo casu

68. Episcopi hodie in vim huius decreti non possunt absolute hæreticos occultos in foro conscientie etiam vigore Bullæ Cruciatæ, aut Iubilæi.

casu Cœna, in fine, Cordub. d. q. 8. in fine, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo absolutio §. 5. & p. 2. cod. verbo §. 4. Molfes. in sum. Theolog. moral. tract. 7. cap. 2. num. 62. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 8. cap. 10. q. 9. num. 265. existimantes sufficere si in Bulla Cruciatæ, aut Iubilæi concedatur quòd possit absolui à casibus in Bulla Cœnæ comprehensis.

70. Vtrùm autem sicut per Bullam in Cœna Domini derogatum est huic cap. in ea parte in qua concedit Episcopis facultatem absolvendi ab hæresi occulta, ita sit derogatum in illa parte in qua concedit eisdem potestatem dispensandi in irregularitate ex eadem occulta hæresi proveniente? Affirmant per text. in cap. cum illorum 32. §. primos, de sentent. excomm. Soar. tom. 5. de censur. disp. 43. sect. 1. num. 15. Anton. Ricciul. d. lib. 5. cap. 16. num. 5. vbi num. 8. cum Maiol. Nauar. Soar. Sanch. & aliis extendit hanc affirmatiuam sententiam, vt multò magis procedat si agatur de dispensatione quoad vsum sacerdotij in Altaris ministerio, nam cum hæc sit res grauissima, Pontifici referuari attestatur.

71. Negant Vgolin. de irregul. cap. 36. in princip. num. 5. Henriquez in summ. lib. 14. cap. 5. §. 2. Vinald. in candel. aureo p. 2. de irregular. num. 70. & 89. in 2. edit. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 25. num. 17.

72. *Non eorum vicarij.* Vide Fr. Emman. in explicat. Bulla Cruciatæ fol. 116. & in addit. p. 2. fol. 124. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo vicarij vers. primum dubium, & p. 2. verbo hæretici, vers. 4. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 40. n. 17. & in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 11 n. 22. cum seqq. Gutier. de matrim. c. 49. n. 18. & 22.

73. Vicario potestatem datam videri in præsentia, si hic exclusus non esset, asserunt Srephan. Gratian. discept. forens. cap. 83. n. 12. Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 13. n. 8. & 9. p. 2. Erasmi à Cochier de iurisdict. ordinarij in exemptos p. 1. q. 1. n. 10. Gutier. de matrim. c. 56. num. 11. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum p. 1. n. 153.

70. Potestas dispensandi in irregularitate ex occulta hæresi proveniente cõsuetur adempta Episcopis per Bullam in Cœna Domini.

71. Vicarij Episcoporum non possunt absolvere in foro conscientie ab hæresi occulta.

72. Vicario competunt quæ ordinario conceduntur nisi excludatur.

Sacramenta administrantur, eorūque vis frequenter explicetur lingua vernacula, Missæ quoque mysterium populo diligenter inculcetur explicatione eius, quod agitur.

CAPVT VII.

1. **P**AROCOS Sacramentorum vim & vsum plebibus suis pro suscipientium captu explicare debere, diximus in tract. de officio, & potest. parochi cap. 17. n. 1.

2. *Necnon ut inter Missarum sollemnia, &c.]* Parochos debere plebibus sibi commissis inter Missarum celebrationem frequenter, maxime diebus festiuis, exponere ea, quæ in Missa leguntur, atque inter cætera sanctissimi Sacrificij mysterium aliquod declarare, & insuper

1. Parochi vim & vsum Sacramentum plebibus suis pro suscipientium captu explicare debent.

2. Parochi debent plebibus suis inter Missarum sollemnia frequenter, maxime diebus festiuis exponere ea, quæ in Missa leguntur.

vim, atque vsum Sacramentorum iuxta formam Catechismi Romani etiam lingua vernacula explanare, meminimus *d. tract. de officio, & potest. parochi cap. 16. n. 1.*

3. Parochus festis diebus inter Missarum solemnia concionē ad populum habere debet.

3. Et quod parochus festis diebus inter Missarum solemnia concionem ad populum habere debeat, tradunt Vgolin. *de officio Episcopi c. 16. §. 3. n. 1.* & 2. Piaſec. *in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. n. 16.* Fr. Ioan. Gonzal. *en el tratado del perfecto Christiano fol. 219. verso*, vbi meminit huius cap. Et vide citatos suprà *hac eadem sess. cap. 4. super verb. idem etiam saltem Dominici.*

Pœnitentia publica, publicè peccantibus iniungenda, nisi Episcopi arbitrio aliter fuerit visum. Pœnitentiarij in singulis Cathedralibus instituendi.

C A P V T VIII.

1. Pœnitentia publica publicè peccantibus iniungenda est.

1. **V**ide Medin. *tract. 2. de pœnit. q. 40. vers. alia est pœnitentia*, Salzed. ad Bernard. *in pract. c. 23. lit. B. Galet. in margar. casuum conscient. verbo pœnitentia* §. Vgolin. *de officio Episcopi c. 44. Agid. de Coninck de Sacram. tom. 2. disp. 10. n. 75. Beller. disquis. cleric. p. 1. tit. de discip. cleric. §. 13. de publicis pœnitentibus non ordinan.*

2. Ordinari potest quis post publicam pœnitentiam peractam.

2. *Publicè peccantes palam esse corripiendos.*] Vide Nau. *in man. cap. 8. n. 10. Agid. de Coninck d. disp. 10. num. 74.* Post publicam pœnitentiam peractam posse quem promoueri, norant Maiol. *de irregul. lib. 3. c. 3. post n. 2. vers. & licet*, Mar. Alter. *de censur. tom. 2. disp. 16. de suspens. c. 1. vers. quarinus casus*, ego ipse *de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 43. n. 7.*

3. Pœnitentiarius in omnibus Ecclesiis cathedralibus, vbi ad commodum fieri potest, instituendus.

3. *In omnibus etiam Cathedralibus, &c.*] Vide Paul. Fusc. *de visitat. lib. 1. cap. 19.* Salaz. de Mendoça *Canonicum Pœnitentiarium S. Ecclesiæ Toletanæ in libello de institutione Canonici Pœnitentiarij in eadem Ecclesiâ*, Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 34. n. 78. cum multis seqq.* Vgolin. *de officio Episcopi cap. 33. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Pœnitentiarius*, Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. decis. 555. in 1. edit. aliàs resol. 477. in 2. edit. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 4. n. 130. cum multis seqq.* Campan. *in diuers. iuris Canon. rub. 7. c. 6. n. 27. Nouar. in singularib. iuris Canon. concl. 17. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 55. & in tract. de Canonici. cap. 26. per totum.*

4. Pœnitentiarij institutio in Cathedralibus tantum facienda.

4. *Cathedralibus Ecclesiis.*] Hoc decretum intelligi tantum in Cathedralibus, & in aliis Ecclesiis collegiatis locum non habere refert decissum Sell. *in selectis Canonic. capit. 21. num. 3. & Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 113.*

5. Præbendis officio pœnitentiarij vnienda debet esse integra & Canonialis.

5. *Cum vniōe præbenda.*] Præbendam officio Pœnitentiarij vniendam integram ac canonicalem debere esse, refert decissum Garc. *in addit. ad d. p. 5. capit. 4. numer. 127. Sell. d. capit. 21. num. 5. attestans sic decissum in Colimbrien. 31. Martij 1602. cuius memini d. cap. 26. num. 2.*

6. Portio,

6. Portio, quæ sit in Ecclesia, in præbendam pœnitentialem erigi non potest, sed præbenda canonicalis; at si non essent præbendæ, sed fructus omnes in distributiones quotidianas consisterent, tunc distributiones habebuntur pro præbenda, ita refert decifum Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 127.

7. Proximè vacatura.] Canonicatum & præbendam vacantem in mense Sedi Apostol. reservato, non comprehendit vnio facta vigore Concilij officio Pœnitentiarij de præbenda proximè vacatura, quia Concil. in hoc decreto non exprimit de Canonicatibus etiam reservatis Sedi Apost. & quando voluit eos comprehendere, expressè dixit, vt patet in seminario sess. 23. cap. 18. de reformat. ac in simplici vniendo Cathedrali pauperi cap. 15. sess. 24. ideo hoc decretum non comprehendit Canonicatum, & præbendam vacantes in mense reservato, quia si voluisset, expressisset, quemadmodum alijs in locis fecit, ita referunt decifum Azeued. consil. 7. num. 31. & 32. & consil. 14. num. 14. & 15. Salaz. de Mendoça in d. libello, §. 2. Garc. in addit. ad d. p. 5. cap. 4. num. 127.

8. Pœnitentiario primam præbendam assignare non est in optione Episcopi, licet ratione curæ animarum videatur magis necessarius, sed pro Theologo, propter verba Concil. sess. 5. cap. 1. de reform. verum si magis expediens in aliquo loco particulari fuerit iudicatum, vt prius de Pœnitentiario provideatur, habenda est confirmatio à Sede Apost. ad omnem difficultatem tollendam, ita Sell. d. cap. 21. num. 5. vbi refert decifum in Ciuitatibus Castellanz 17. Nouembris 1629.

9. Præbenda post Concilium primò vacans si non fuit in Pœnitentialem erecta, potest optari, sed si ante optionem Episcopus erexit, erectio præualeat, etiamsi postea optaretur, ita refert decifum Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 129.

10. Canonicatum pœnitentialem non posse optari, neque Pœnitentiarium posse aliam præbendam optare cum videatur ad eam electa industria personæ, resoluunt Nauarr. consil. 22. de præbend. in antiq. aliàs consil. 15. sub tit. de rebus Eccles. non alienand. in nouis, Sayr. in floribus decif. sub tit. de præbend. decif. 22. Galet. in margarita casuum conscient. verbo Canonicus, pag. 29. col. 1. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloss. 34. num. 78. & 79. Monet. de opt. canonica cap. 3. quæst. 5. num. 129. Garc. d. p. 5. cap. 4. à num. 132. vbi num. 14. pariter refert decifum Pœnitentiarium nec retento, nec dimisso officio posse optare aliam præbendam, cuius officio fuit perpetuò vnitus vnus Canonicatus, & certa præbenda, refero ego ipse de canon. cap. 26. num. 23.

11. Ab Episcopo instituitur.] Pœnitentiarij officij institutionem, & electionem personæ ad solùm Episcopum absque consensu Capiruli pertinere, resoluunt Nauarr. consil. vnic. in fine, ne Sede vac. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Pœnitentiarius, §. 3. Flamin. Paris. de confident. q. 45. n. 17. Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 138. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 33. n. 2. Mantic. decif. 56. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 555 in 1. edit. aliàs resolut. 477. num. 1. in 2. edit. Argemendar. in addit. ad recop. legum Nauarræ, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis num. 52.

6. Portio, quæ sit in Ecclesia in præbendam pœnitentialem erigi non potest.

7. Canonicatum, & præbendam vacantem in mense Sedi Apostolice reservato non comprehendit vnio facta vigore Concilij officio Pœnitentiarij de præbenda proximè vacatura.

8. Pœnitentiario primam præbendam assignare non est in optione Episcopi.

9. Præbenda post Concilium primò vacans, si non fuit in pœnitentialem erecta, potest optari.

10. Canonicatus pœnitentialis non potest optari, nec Pœnitentiarium potest aliam præbendam optare.

11. Pœnitentiarij officij institutio, & electio personæ ad solùm Episcopum absque consensu Capiruli pertinet.

12. Electio personæ Pœnitentiarij ad solum Episcopum tunc pertinet quâdo præbenda non vacat in mense Apost. vel ad alia referuatio, seu affectio, tunc enim ad Papam pertinere ratione referuationis, resoluunt Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. glof. 9. §. 2. à n. 84. Ceual. commun. contra commun. q. 897. num. 488. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 55. num. 13. & de Canon. cap. 26. num. 4.*

13. Capitulum non potest se intromittere in electione Pœnitentiarij, licet ad ipsum collatio spectet.

14. Pœnitentiarij electio, & collatio Sede Episcopali vacante neque ad Capitulum, neque ad futurum Episcopum, sed ad Sedem Apost. pertinet.

15. Collatio præbendæ vnitæ officio Pœnitentiarij ab eis fieri debet, ad quos antea spectabat.

16. Pœnitentiarius deputari debet, qui sit Magister, aut Doctor, seu Licentiatus in S. Theologia, vel iure Canonico.

17. Gradus Doctoratus non sufficit ad Pœnitentiarij officium non facta professione fidei, aut contra Academiam statuta, vel consuetudines receptas.

18. Pœnitentiarius Canonicus debet esse constitutus in ætate 40 annorum, seu aliâ quâdo aprior pro loci qualitate non reperitur.

19. Anni 40. requiruntur in Pœnitentiarario debent esse completi.

12. Electionem personæ Pœnitentiarij ad solum Episcopum tunc pertinere, quando præbenda non vacat in mense Apost. vel ad alia referuatio, seu affectio, tunc enim ad Papam pertinere ratione referuationis, resoluunt Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. glof. 9. §. 2. à n. 84. Ceual. commun. contra commun. q. 897. num. 488. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 55. num. 13. & de Canon. cap. 26. num. 4.*

13. Capitulum non potest se intromittere in electione Pœnitentiarij, licet ad ipsum collatio spectet, quamvis Episcopus sit absens, sed ipsum Episcopum absentem posse, ubi fuerit, eligere Pœnitentiarium, refert decusum Garc. *in addit. ad d. p. 5. cap. 4. num. 143.*

14. Pœnitentiarij electionem & collationem Sede Episcopali vacante neque ad Capitulum, neque ad futurum Episcopum, sed ad Sedem Apost. pertinere, refert decusum Garc. *in addit. ad d. p. 5. cap. 4. n. 150. quem cito d. cap. 26. num. 5.*

15. Collationem præbendæ vnitæ officio Pœnitentiarij ab eis fieri debere, ad quos antea spectabat, refert decusum additio ad Nauarr. *d. consil. unic. ne Sede vacante. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. glof. 9. §. 2. num. 84. Gare. d. p. 5. cap. 4. num. 138. Aloyf. Ricc. d. resol. 477. num. 2. Ego ipse d. allegat. 55. num. 11. ubi num. 12. cum Gare. in addit. ad d. cap. 4. num. 143. resoluo idem in præsentatione, quod in collatione esse dicendum, dummodo præsentatio fiat de electo ab Episcopo.*

16. *Qui Magister sit, vel Doctor, &c.]* Pœnitentiarium deputari debere, qui sit Magister, aut Doctor, seu Licentiatus in sacra Theologia, vel iure Canonico, ex hoc decreto colligit Garc. *de benefic. p. 7. c. 4. n. 32. & cap. 7. num. 49. ubi n. 50. subdit ad beneficia, seu dignitates requirentia gradum, sufficere eum habere etiam sine scientia competentis, ita ut adeptio, seu impetratio talis beneficij, seu dignitatis in foro Ecclesiæ iudiciali rata, & firma sit, quod etiam tenet Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 6. q. 1. Sed ego ipse d. tract. de canon. cap. 26. num. 9. refero sub die 20. Martij 1623. fuisse decusum, officium Pœnitentiarij non esse conferendum Doctori, quem dicebatur esse valde ignarum.**

17. Ad Pœnitentiarij officium non sufficere gradum, non facta professione fidei, iuxta constitut. Pij I V. aut contra Academiam statuta, vel consuetudines receptas, tenet Nicol. Garc. *d. cap. 7. num. 51. quem refero d. alleg. 55. num. 6.*

18. *Et annorum quadraginta, &c.]* Pœnitentiarium Canonicum debere esse constitutum in ætate quadraginta annorum, seu aliâ, quando aprior pro loci qualitate non reperitur, tradunt Gutier. *canon. lib. 1. c. 26. num. 40. Valer Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 30. tract. 3. num. 164. in fine, Campan. in diuersis iuris canon. rub. 7. cap. 6. num. 27. Garc. d. p. 7. cap. 4. n. 32. & 33. Nouar. in singul. canon. concl. 17. Ego ipse d. alleg. 55. num. 7. & d. c. 26. num. 10.*

19. Et huiusmodi quadraginta annos debere esse completos, tenent Garc. *d. cap. 4. num. 35. Nouar. d. concl. 17. num. 2. Ego ipse d. alleg. 55. num. 9.*

20. Contra Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 5. q. 6. in fine, existimantem sufficere inchoatos.*

21. *Seu aliis, qui aprior pro loci qualitate reperitur.*] Defectum ætatis quadraginta annorum in Pœnitentiario non obstat vbi aliàs aprior pro loci qualitate reperiri non potest, & sufficere quod non reperitur in ciuitate, aut etiam diœcesi, persona apta cum dictis qualitatibus, nec esse querendam extra diœcesim, argument. *cap. nullus 61. dist. & cap. sacrorum 63. dist. resoluunt Salaz. de Mendoza in d. libello de institutione Canoniciatus Pœnitentiariæ, §. 3. Squillante de priuileg. clericor. cap. 4. num. 70. Nouar. d. concl. 17. num. 4. Garc. d. cap. 4. num. 33. vbi num. 34. tenet quod si in diœcesi non reperitur talis persona apta, & Episcopus velit eum eligere extra diœcesim, non poterit eligere nisi habentem dictas qualitates, si talis ibi reperiri potest commodè.*

22. *Qui dum confessiones in Ecclesia audit.*] Pœnitentiarius institutus eo ipso habet à iure, & à Concilio facultatem audiendi confessiones pœnitentium illius diœcesis, & iurisdictionem ad absolvendum à peccatis, & esse veluti parochum totius diœcesis, nec requiri nouam licentiam ordinarij, tradunt Læz. Zech. de republ. eccles. cap. 24. de Capitulo, & Canon. sub num. 16. Salaz. de Mendoza in d. libello, §. 5. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 33. n. 2. & 3. Aloys. Ricc. d. resol. 477. n. 5. Ego ipse d. alleg. 55. num. 19. & d. cap. 26. num. 12.

23. Quemlibet posse Pœnitentiario sua peccata confiteri, & satisfacere præcepto *cap. omnia vtriusque sexus, de pœnitent. & remiss.* resoluunt Aloys. Ricc. loco proxime citato, Garc. d. p. 5. cap. 4. n. 113. Ego ipse d. alleg. 55. num. 20. & d. cap. 26. num. 13.

24. Pœnitentiarius semper paratum existere debere ad audiendas confessiones, minimèque posse pœnitentes recusare, & si recusauerit, ab Episcopo puniri & priuari posse, tenent Salaz. de Mendoza in d. libello, §. 5. Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 118. Aloys. Ricc. d. resol. 477. num. 6. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 7. cap. 6. num. 27. Ego ipse d. alleg. 55. num. 26. & d. cap. 26. num. 14.

25. Et teneri horis opportunis, loco, & sede Episcopi, ad quem hoc pertinet, arbitrato, peccata confiteri volentibus sui copiam facere, in manu tamen virgam, seu bachettam, sicut in Vrbe, non retinere, præcipue in locis, vbi non est in vsu, decisum attestantur Vgolin. d. c. 33. num. 6. Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 117. Ego ipse d. allegat. 55. num. 28. & 29. & d. cap. 26. num. 15.

26. Absolvere non posse Pœnitentiarium à casibus, quos Episcopus sibi expressè reseruauit, nisi ipsemet Episcopus hanc illi speciatim dederit auctoritatem, resoluunt Nauarr. consil. 20. sub tit. de pœnitent. & remiss. in nouis, deest in antiq. Sayr. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 44. Henric. conf. 62. num. 7. & seq. Vgolin. d. cap. 33. num. 3. Aloys. Ricc. in praxi rerum eccles. decis. 571. in 1. edit. aliàs resol. 492. num. 2. in 2. edit. & in p. axi aurea, resol. 179. in fine, Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 115. Ego ipse d. alleg. 55. num. 23. & d. cap. 26. num. 16.

27. Contra Chapeauil. de casibus reseruatis. cap. 3. q. 1. differ. 2. Mendoz. in d. libello, §. 5. Pialec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 1. num. 16. existimantes ipsum Pœnitentiarium si suæ præbendæ fuerit annexum Pœnitentia-

21. R. etis 40. annorum defectus in Pœnitentiario non obstat vbi aliàs aprior pro loci qualitate non reperitur.

22. Pœnitentiarius institutus eo ipso habet à iure, & à Concilio facultatem audiendi confessiones pœnitentium illius diœcesis.

23. Pœnitentiario quilibet potest sua peccata confiteri, & satisfacere præcepto cap. omnia vtriusque sexus.

24. Pœnitentiarius semper paratus existere debet ad audiendas confessiones.

25. Pœnitentiarius in icam virgam, seu bachettam sicut in Vrbe non potest retinere.

26. Absolvere non potest Pœnitentiarius à casibus, quos Episcopus sibi expressè reseruauit.

riæ officium, posse absoluerè absque alia facultate ab omnibus casibus Episcopo referuatis.

28. Pœnitentiarius non potest casus referuatos sibi ab Episcopo commissos alteri subdelegare, tenet Garc. *in addit. ad d. p. 5. cap. 4. num. 112.* quem refero *d. alleg. 55. num. 24.*

29. Pœnitentiarius non potest suam auctoritatem subdelegare.

30. Pœnitentiarius pro præsentè in choro habendus est dum audit confessiones in Ecclesia.

31. Pœnitentiarius dum audit confessiones censetur etiam præsens processionibus, & exequiis defunctorum.

32. Ac etiam orationibus.

33. Pœnitentiarius præsens in choro nõ censetur, si confessiones extra Ecclesiam etiam infirmorum audiat.

34. Pœnitentiarius antequam præbenda, quæ suo officio fuit vacata vacet, non habet locum nec in Capitulo, nec in choro.

35. Pœnitentiarius non tenetur ad maiorem residentiam quàm alij Canonici.

28. Non posse casus referuatos sibi ab Episcopo commissos alteri subdelegare, tenet Garc. *in addit. ad d. p. 5. cap. 4. num. 112.* quem refero *d. alleg. 55. num. 24.*

29. Nec suam auctoritatem posse delegare, resoluit Aloyf. Rice. *in praxi aurea, resoluit.* 179. Ego ipse *d. alleg. 55. num. 22. & d. cap. 26. num. 18.* vbi refero ita censuisse S. Congr. Episcop. & Regul. in Regien. 2. Octobris 1584.

30. *Interim præsens in choro censetur.* Pœnitentiarius pro præsentè in choro habendum esse dum audit confessiones in Ecclesia, siue in Confessionario, siue extrà, non tamen pro tempore, quo residet in Confessionario, nec audit confessiones, aliis in choro diuina celebrantibus, nec item si dixerit Missam, aut si priuatim Officium dicat, etiam vt opportunius confessiones audiat, censendum esse præsentem in choro, asserunt Salaz. de Mendoça *in d. libello*, §. 6. Monet. *de distribut. quoad p. 2. q. 11. num. 64. cum seqq.* Aloyf. Rice. *d. resol.* 477. num. 6. & *in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 115.* Vgolin. *d. cap. 32. num. 5.* Campan. *d. num. 27.* Garc. *d. p. 5. cap. 4. num. 124. & seq.* Ego ipse *d. alleg. 55. num. 30. & d. cap. 26. num. 20.*

31. Pœnitentiarius non solum censetur præsens in choro quando confessiones audit, sed etiam censetur præsens processionibus, & exequiis defunctorum, quæ eo tempore fiunt, quo ipse audit confessiones, sed non sufficit quod sit in Confessionario, nisi resliret ipse confessiones audiat, refert decifum Garc. *d. p. 5. cap. 4. num. 125.*

32. Pœnitentiarius, dum confessiones audit in Ecclesia, censetur præsens & processionibus, & orationibus, refert decifum idem Garc. *in addit. ad d. p. 5. cap. 4. num. 125.*

33. Pœnitentiarius præsentem in choro non censeri, si confessiones extra Ecclesiam etiam infirmorum audiat, resoluit Garc. *in addit. ad d. p. 5. cap. 4. num. 125. in fine,* quem refero *d. alleg. 55. num. 32.*

34. Pœnitentiarius, antequam præbenda, quæ suo officio fuit vnita, vacet, non habere locum nec in Capitulo, nec in choro, nec posse distributiones quotidianas percipere, sed postquam vacauerit, & eam adeptus fuerit, debere sedere in loco sui canonicius, attestatur resolutum Garc. *in addit. ad d. p. 5. cap. 4. num. 111.* vbi etiam pariter decifum asserit Pœnitentiarius ab Episcopo ad præscriptum Concilij institutum, & deputatum cum vnione præbendæ proximè vacaturæ, teneri officium exercere, & inservire Pœnitentiariæ, ac parochialem, quam obrinet, dimittre etiam ante vacationem præbendæ.

35. Ad maiorem residentiam quàm alios Canonicos non teneri Pœnitentiarios, dummodo non absint tempore, quo frequentius pœnitentes accedunt, & diebus festis solemnibus, veluti tempore ieiuniorum, Quadragesimæ, Aduentus, Quatuor temporum, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, Assumptionis B. Virginis, Natiuitatis Domini, & omnium Sanctorum, referunt decifum Salaz. de Mendoça

*Ecclesiæ seculares quæ nullius sunt diœcesis ab Episcopo viciniore
visitentur, aut alio qui hic ponitur modo.*

CAPVT IX.

1. **V**Ide Nauar. conf. 11. de offic. ordin. in antiq. aliis conf. 12. de maioris.
et obed. in nouis, Sayr. in florib. decif. sub illo tit. de officio ordin.
decif. 11. in princ. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo visitatio §. 11. Azor.
instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 40. prope fin. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 4.
collect. 1153. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 2. num. 74. Ar-
mendar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. num. 13.
Rot. decif. 501. p. 2. recent. metipsum de officio, et potest. Episcopi p. 3. alleg.
74. a num. 5.

2. Et nullo modo huiusmodi seculares Ecclesiæ nullius diœcesis
posse effugere visitationem viciniore Episcopi, censuit Rot. decif. 396.
p. 1. recent.

3. Si verò locus nullius diœcesis sit in aliqua diœcesi, visitationem
spectare ad ordinarium, in cuius diœcesi est locus nullius, refert deci-
sum ead. Rot. decif. 501. n. 5. p. 2. recent.

4. Vicinior Episcopus potest visitare beneficia secularia, & cler-
icos seculares Abbatiz nullius diœcesis, ipsosque culpabiles reper-
tos corrigere, & dicitur viciniore Episcopus tantum ille, cuius ca-
thedralis Ecclesia sit Abbatiz proximior, non autem locus dictæ Ab-
batiz subiectus, ita Sell. in select. canon. cap. 37. num. 10. attestans sic fuisse
decisum sub die 2. Augusti. 1596.

5. Etiam exemptorum visitatione.] Vide Franc. Leon. d. p. 2. c. 16. n. 28.
Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. q. 36. art. 3.

6. Collegiarum nullius diœcesis visitari debere à viciniore Episco-
po, testatur resolutum Zerol. d. verbo visitatio §. 11.

7. Ut ab Episcopo, &c.] Episcopum legitimè impeditum posse ex
facultate sibi tradita in hoc decreto, Ecclesiæ, quæ nullus sunt diœ-
cesis, per suum vicarium generale visitare, tenet Sell. d. cap. 37. num. 1.
ubi asserit sic fuisse resolutum sub die 17. Ianuarij 1585.

8. Sed huiusmodi potestatem non transire in vicarium à Capitulo
Sede vacante constitutum, tradunt Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 1.
cap. 10. n. 8. vers. 10. Aloyf. Ricc. in praxi auriæ resol. 118. num. 4. Ego ipse
d. alleg. 74. n. 8.

9. Neque in Prælatorum viciniorem habentem iurisdictionem qua-
si Episcopalem, vt per Flores de Mena var. lib. 3. q. 24. n. 24.

10. Visitentur.] Episcopum proximiorum habentem facultatem
visitandi Ecclesiam parochialem nullius diœcesis, habere etiam facul-
tatem emendandi, corrigendi, & puniendi tam in capitula, quàm in

1. Ecclesiæ seculares
nullius diœcesis
quantumcunque
exemptæ, & Sedi
Apost. immediatè
subiectæ, earumque
Prælati secularis
iurisdictionem quasi
Episcopalem habens
possunt ab Episcopo,
cuius Cathedralis
Ecclesia est prox-
imior, visitari.

2. Visitationem vi-
ciniore Episcopi nō
possunt effugere Ec-
clesiæ seculares nul-
lius diœcesis.

3. Locus nullius diœ-
cesis si sit in aliqua
diœcesi visitatio spe-
ctat ad ordinarium
in cuius diœcesi est
locus nullius.

4. Vicinior Episco-
pus potest visitare
beneficia secularia,
& clericos seculares
Abbatiz nullius
diœcesis.

6 Collegiis nullius
diœcesis visitari de-
bent à viciniore
Episcopo.

7. Episcopus legiti-
mè impeditus potest
ex facultate sibi tra-
dita in hoc decreto
Ecclesiæ, quæ nul-
lius sit diœcesis, per
suum vicarium ge-
nerale visitare.

8 Vicarius Capituli
Sede vacante non
gaudet hac faculta-
te.

10. Episcopus proxi-
mior, qui potest visi-
tare Ecclesiam paro-
chiale nullius diœ-
cesis, habet faculta-

tem emendandi,
corrigendi, & pu-
niendi.

membra ex quavis causa, asserit decifum Franc. Leo d.p.2.cap.2.num.74.
in fine, quem refero d.alleg.74.num.7.

*Subditi Episcoporum nulla appellatione suspendere possunt
executionem visitationis.*

CAPVT X.

1. Doctores de ma-
teria cap-agentes.

i. **V**ide Lancellot. de attent. & inuouan. appell. pend. limit. 18. in princ.
n.6. Ruginell. de appellat. §. 2. c. 3. n.6. Soar. de Pace in pract. tom. 2.
p. 5. c. unico n. 14. Curi. Philip. p. 1. §. 7. n. 10. Marchesin. de commiss. p. 1. de
commissioe appellationum extra Curiam Rom. c. 6. n. 78. Fr. Emman. quæst.
regul. tom. 2. §. 6. a. 2. Franc. Leon in thesauro fori eccles. p. 2. c. 2. num. 77. Ar-
mendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. n. 104. cum
sequent. Thom. Valasc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 70. num. 5. cum seqq. Sayr. in
claus. Regia lib. 8. c. 2. n. 13. Piafesc. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. num. 61. Aloyf.
Ricc. in praxi aurea resol. 7. Salgado de protect. Regia tom. 1. p. 2. c. 10. n. 26.
Ex quorum dictis colligitur

2. Episcopus in visi-
tatione quando pos-
sit procedere appel-
latione remota.

2. Episcopum in his, vbi de visitatione, aut morum correctione
agitur, omni & quacunque appellatione, seu querela, etiam ad Sedem
Apost. interposita remota, quæ executionem nullo modo impedire,
aut suspendere valet, posse procedere, punire, & exequi, dummodo
procedat sine processu, & sine scriptis, etiam carcerando, & carceratos
detinendo, tunc enim si carcerati appellauerint, posse iudicem appella-
tionis cognoscere de prætenso excessu in corrigendo, interim tam-
men non impediri, aut suspendi executionem eorum, quæ ab ordinario
sunt decreta.

3. Episcopus in visi-
tatione formato pro-
cessu & seruatis ser-
uandis procedens
admittit appellatio-
nem.

3. Vnde Episcopo formato processu, & seruatis seruandis proce-
dente non habere locum huius decreti dispositionem, refert decifum
Franc. Leo d. num. 77.

4. Appellatio datur
si Episcopus in visi-
tatione procedat in
exemptis contra
eorum privilegia.

4. Dari tamen appellationem, si Episcopus in visitatione procedat
in exemptos, seu alios privilegiatos contra eorum privilegia, resoluunt
Marchesin. d. num. 78. Aloyf. Ricc. d. resol. 7. num. 3. vers. verum, ego ipse d.
alleg. 73. num. 34.

5. Episcopi quibus
conceditur facultas
vt procedant etiam
tanquam Sedes Apost.
delegati, an in dubio
censentur procedere
vt delegati.

5. Etiam tanquam Sedes Apost. delegati. An in dubio procedere cen-
sentur vt delegati? Vide Nau. conf. 32. num. 8. de sentent. excomm. in antiq.
Menoch. de præsumpt. lib. 2. præf. 17. n. 4. Mascard. de probat. concl. 945. n. 15.
Cened. ad Decretal. collect. 157. n. 1. in eipsum de officio, & potest. Episcopi
p. 3. alleg. 92. n. 10. cum seqq.

6. Appellatio suspē-
sua tantum & non
soluina tollitur
Episcopus visi-
tationis compila-
to

6. Appellatio.] Suspendiua scilicet, & non deuolutiua, vt per Villa-
dieg. in speculo visitat. fol. 35. n. 31. Erasmi à Cochier de iurisd. ordin. p. 2.
q. 14. n. 5. Thom. Valasc. allegat. iuris tom. 1. alleg. 70. num. 5. in fine, contra
Gonzal. Mendez de Cabedo diuers. argum. lib. 1. cap. 19. n. 8. existiman-
tem in causa visitationis effectum suspensiuum appellationis tolli so-
lùm vbi agitur de correctione morum.

dec.
vbi b.
tat non
processu.

7. Si

7. Si in visitatione appellari contigerit ab Episcopo suffraganeo, etiam tanquam Sedis Apost. delegato, debere appellari ad Metropolitanum quoad effectum devolutivum, non quoad suspensivum, referunt decifum Piafec. d.c.3.n.61. Zetol. in praxi Episcop. p.2. verbo visitatio §.3. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 449. n.2. prope fin. Ego ipse d. alleg. 73. n.35. & alleg. 92. n.14.

8. Episcopus quando ex Concil. Trid. procedit vti Sedis Apost. delegatus in causis, quæ sub eius iurisdictione non comprehenduntur, non potest ab eo nisi ad Sedem Apost. appellari, neque ex hoc inferioribus iudicibus vllum sit præiudicium, refert decifum Garc. de benefic. p.4.c.5.n.12.

9. Quæ illis ex prudentia sua, &c.] Episcopum non teneri visitationem concludere intra certum, & determinatum tempus, neque ad hoc Concilium vllum præscripsisse, sed reliquisse arbitrio Episcopi, illudque debere esse discretum, & moderatum, referunt decifum Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 717. in 1. edit. aliàs resol. 608. n.2. in 2. edit. Armendar. in addit. ad recopil. legum Navarra lib.1. tit.18. l.7. de Episcopis n.113. Ego ipse d. alleg. 73. n.39.

10. Posse tamen ipsum Episcopum præstituire terminum Archidiacono ad visitationem expediendam, & præscribere comitatum, & equitatum, ne oneri sit Ecclesiis, quas visitaverit, asserit resolutum Piafec. in praxi Episcop. p.2.c.3. vbi de visitatione quorundam exeniptorum, n.62. pag.213. quem refero ego ipse d. alleg. 73. n.39.

11. Seu querela, &c.] Non posse Episcopum in visitatione recusari tanquam suspectum, dum tamen in ea processum non compleat, & se intra visitationis terminos contineat, sicut etiam in præparatoria inquisitione non posse vt suspectum recusari, neque probatione, vel allegatione suspicionis impediri quominus pœna extraordinaria, quæ morum correctionem, & emendationem respiciat, visitatos, asserit decifum Garc. p.3.c.2.num.198. Armendar. in addit. ad recopil. legum Navarra lib.1. tit.6. l.5. §.2. num.7. & 8. vbi num.34. secus dicit, si in visitando modum excesserit, refero ego ipse d. alleg. 73. num.38. vbi ad litteram transcripti quoddam Breve Pauli V. fel. record. super hoc transmissum Reuerendissimo Episcopo Portugalen. sub dat. 29. Octobris 1610.

7. Appellatio si interponatur in visitatione ab Episcopo suffraganeo etiam tanquam Sedis Apost. delegato debet interponi ad Metropolitanum solum quoad effectum devolutivum.

8. Episcopus quando ex Conc. Trid. procedit, vti Sedis Apostol. delegatus in causis, quæ sub eius iurisdictione non comprehenduntur, non potest ab eo nisi ad Sedem Apost. appellari.

9. Episcopus non tenetur visitationem concludere intra certum, & determinatum tempus.

10. Episcopus potest præstituire terminum Archidiacono ad visitationem expediendam.

11. Episcopus in visitatione non potest recusari tanquam suspectus.

Episcoporum iuri nihil est derogatum ob honorarios titulos, & privilegia particularia, nisi, &c.

C A P V T XI.

1. **V**ide Paul. Fusc. de visitat. lib.2. cap.8. num.1. & cap.11. num.1. & cap.20. num.16. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib.3. q.11. num.5. Fran. Leon. in thesauro fori eccles. p.2. cap.2. num.78. Fr. Eimman. quest. regnl. tom.2. q.64. art.4. & q.108. art.3. Aldrete in allegat. pro omnimoda

1. Doctores de materia cap. argentes.

G G g 3

Religionum

Religionum exemptione p. 1. c. 6. n. 2. Erasim. à Cochier de iurisdic. ordinarij in exemptos p. 1. q. 18. n. 8.

3. Protonotarij an & quando exempti sint à iurisdictione Episcopi.

2. *Protonotariatus.*] An & quando Protonotarij exempti sint à iurisdictione Episcopi, vide Mandos. *de signatura gratia, sub tit. Protonotarij*, Anton. de Prætis *de iurisdic. Episcopi cap. 8.* Erasim. à Cochier *d. quæst. 18. metipsum de officio & potest. Episcopi p. 3. allegat. 74. num. 30. cum seqq.* Sell. *in select. canonic. cap. 71. num. 2.* vbi asserit in Papien. 14. Decembris 1630. fuisse decisum Protonotarium Apost. in ciuilibus esse exemptum quoad causas excedentes summam 25. ducatorum ex Bulla 8. Leonis X. quia Concilium in præfenti non derogat priuilegiis Protonotariorum, nisi in causis criminalibus.

3. Protonotarius honorarius tam in ciuilibus quam in criminalibus causis fori priuilegio gaudet.

3. Protonotarius honorarius tam in ciuilibus, quam in criminalibus causis fori priuilegio gaudet, etiamsi Ecclesiæ non inferuiat, Sell. *d. cap. 71. num. 3.* attestans ita decisum sub die 9. Iulij 1626. & quamuis non sit adscriptus seruitio alicuius Ecclesiæ, ex eodem Sell. *disto loco*, vbi refert sic fuisse resolutum in Toletana 27. Martij 1632. De Protonotariis titularibus aliqua dixi in tract. *de Canonici c. 5. n. 54. & c. 18. n. 34.* & nouissimè in *canonicis decisionib. verbo Protonotarius.*

4. Referendarij de numero sunt exempti.

4. Referendarios de numero esse exemptos, dicit Zerol. *in praxi Episcop. p. 2. verbo Referendarij*: sub sunt tamen locorum ordinariis ratione beneficiorum, quæ habent in partibus, vt per Aloys. Ricc. *in praxi aurea resolut. 30.* quem refero ego ipse *de offic. & potest. Episcopi p. 3. alleg. 74. à num. 30.*

5. Referendarij cedunt præcedentiam Auditori Confidentiarum.

5. Referendarios cedere præcedentiam Auditori Confidentiarum, tenet Sell. *d. c. 71. num. 8.* asserens ita decisum per S. Cong. Rit. sub die 6. Decembris 1621. Et illos extra Ecclesiam, præcedere debere Canonicis, & Dignitatibus, asserit idem Sell. *citato loco*, attestans sic censuisse eandem S. Cong. in Veronen. 6. Iunij & 4. Iulij 1626.

6. Subcollectores spoliatorum tam in officio quam post ab ordinarij iurisdictione exempti sunt.

6. Subcollectores spoliatorum tam in officio, quam post ab ordinarij iurisdictione exemptos esse, idque in vim Bullæ sanctæ mem. Gregorij XIII. resoluit Sell. *d. c. 71. n. 10.* vbi refert ita censuisse S. Cong. Episcop. & Regul. in Egitanien. 15. Iulij 1616.

7. Subcollectores nō possunt visitari nec corrigi ab Episcopo.

7. Subcollectores igitur non posse visitari, nec corrigi ab Episcopo, referunt decisum Garc. *de benefic. p. 3. capit. 2. numer. 198. in 18. declar. Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 1. tit. 6. de visitation. num. 80.*

8. Oblati priuilegio & exemptione quādo gaudent.

8. *Necnon alios cuiusque Monasterio oblatos, &c.*] Oblatos priuilegio, ac exemptione ita demum debere potiri si in forma iuris valida perpetuè, irreuocabiliter, plenè, & cum effectu se ipsos, & bona sua omnia, præsentia, & futura, nulla prorsus, quanuis minima, eorum portione, neque in proprietatem, neque in vsum fructum sibi reseruatam Religioni obtulerint, & habitum aliqualem mutauerint, refero decisum ego ipse in tract. *de iure eccles. lib. 1. cap. 39. §. 2. paulo post princ. in vers. de oblatis*, vbi addo quod si omnia prædicta simul non concurrant, neque fori priuilegio, neque immunitate à secularibus exactionibus frui possent.

9. Et quoad Capellanos Regios, &c.] Vide Paul. Fusc. de *visitat. lib. 2. c. 11. num. 1.* Zerol. in *praxi Episcop. p. 2. verbo exempti*, latè Aloyc. Ricc. in *praxi p. 4. resol. 493. cum seqq.* Erasmi à Cochier d. p. 1. *quest. 32. num. 9.* vbi subdit quòd isti Capellani ratione beneficiorum, quæ alibi obtinent, subsunt Episcopo, & citat Mandos. de *signatura gratia, tit. exemptiones, in fine*, Zerol. in *d. praxi Episcop. p. 1. verbo exemptio §. 2.*

10. De exemptione per summos Pontifices concessa Capellanis Regiæ Capellæ Vlixbonen. latè agit Cabed. de *patronatib. Regia Corona, cap. 43. per tot.*

11. *Exceptis tamenijs, &c.*] Vide Fr. Emman. d. tom. 2. q. 62. art. 14. & q. 64. art. 4. & q. 67. art. 3.

12. *Ant militijs actu seruiunt.*] Fratres S. Ioannis Hierosolymitani non posse dare dimissorias clericis inferuentibus in eorum Ecclesiis, ad eum finem vt possint ordinari, refert decusum Sell. d. cap. 71. num. 15.

13. Curam animarum exercentes, etiam in parochialibus Hierosolymitanæ Religionis, teneri accedere ad Congregationes, quæ iussu Episcopi ad casus conscientia differendos habentur, resoluit Sell. d. c. 71. num. 17. attestans ita fuisse decusum sub die 4 Martij 1598.

14. *Etiam Religionis S. Ioannis Hierosolymitani, &c.*] Vide Fr. Emman. *quest. regular. tom. 1. q. 65. art. 17.*

15. Eques Hierosolymitanus suum parochum publicè alapa percussit, & citatus ab ordinario, sua priuilegia opposuit, in quo casu refert decusum Sell. d. cap. 71. num. 20. non posse ordinarium exercere vllam iurisdictionem, neque excommunicando, neque declarando excommunicatum, quia ex priuilegio exemptus est, vt in hoc decreto; tamen ex quo ipse hoc talem percussorem incidit in excommunicationem can. *quis suadente diabolo*, posse Episcopum præcipere omnibus parochis, & Canonicis, & aliis Sacerdotibus, ne eum admittant intra Ecclesias ipsi Episcopo subiectas.

9. Capellani Regij exempti sunt à iurisdictione ordinarij.

12. Fratres S. Ioannis Hierosolym. possunt dare dimissorias clericis inferuentibus in eorum Ecclesiis.

13. Curæ animarum exercentes etiam in parochialibus Hierosol. Religionis tenentur accedere ad Congregationes, quæ iussu Episcopi ad casus conscientia differendos habentur.

15. Eques Hierosol. si incidat in excommunicationem eam si quis suadente, potest Episcopus præcipere omnibus parochis, & Sacerdotibus ne eum admittant intra Ecclesias ipsi Episcopo subiectas.

De atate, & qualitate suscipiendorum in Ecclesiis cathedralibus, & professione fidei, Officio, ac de residentia.

C A P V T XII.

1. **D**E materia huius decreti latè egi in meo tractatu de *Canonicis, & Dignitatibus*, ex quo nonnulla hîc transcribenda duxi suis locis aptè distribuenda.

2. *Nemo igitur deinceps, &c.*] Ad dignitates quasunque quibus animarum cura subest, neminem promoueri posse, nisi qui saltem 25. ætatis suæ annum attigerit, ex hoc text. colligunt Campan. in *diuers. iuris canon. rub. 7. cap. 6. num. 22.* Massobr. in *praxi habendi concursus, regul. 10. dub. 11. num. 24.* secundum Romanam impress. Squillant. de *privileg. cleric. cap. 4. num. 72.* Nouar. in *singul. iuris canon. conclus. 14.* Aldan. in *compendio canon. resolut. lib. 1. tit. 10. num. 15.* vbi refert decusum in Cotronen. sub die

2. Aet. 25. annum inceptorum requiritur in eo, qui ad dignitatem, cui animarum cura subest, promoueri desiderat.

Ætas incipit à die
natiuitatis.

die 4. Decembris 1627. ætatem incipere à die natiuitatis, non autem à die Baptismi, & sufficere dictum 25. ætatis annum inceptum Ego ipse in collect. ad cap. cum in cunctis. §. inferiora, num. 30. de elect. & in tract. de Canon cap. 13. num. 18. & refert Sell. ex d. Corronen. ætatem 25. annorum ad sacerdotium necessariam requiri in dignitate Ecclesiæ cathedralis, cui sit distributio Missæ cantatæ per trinum infra hebdomadam, cum habeat onus annexum, ac proinde teneatur per se adimplere, additque ex vna nullius 18. Decemb. 1627. collationem de Ecclesia, vel dignitate, cui subest cura animarum ut valeat, requiri quòd promouendus attingat vigesimum quintum annum.

4. Comprehendere etiam illas dignitates, quæ sunt capita illarum Ecclesiarum collegiatarum, & quæ etiam essent exemptæ à iurisdictione ordinarij, & habent tantum iurisdictionem in Canonicos, & deservientes in illis Ecclesiis, refert decisum Garc. de benefic. p. 3. cap. 2. num. 181.

5. Cura iurisdictionalis in dignitate facit ut ad illam requirantur 25. anni incepti.

6. Dignitas principalis in Collegiata requirit ætatem 25. annorum inceptorum.

5. Et hoc procedere, etiamsi cura iurisdictionalis sit, tenent Nauarr. consil. 4. num. 2. sub tit. de ætate, & qualitat. in vtraque edit. Sayr. in floribus decis. sub illo tit. decis. 4. quos refero d. tract. de Canon. cap. 13. num. 20.

6. Vnde ad dignitatem principalem in Collegiata requiri ætatem 25. annorum inceptorum, cum regulariter habeat curam animarum in foro interiori, vel exteriori, resoluit Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 4. num. 65. quem refero d. tract. de Canon. cap. 13. num. 21. vbi num. 22. post Galet. & Campan. intelligo dispositionem huius decreti procedere si principaliter cura sublit.

7. Archidiaconi, qui oculi dicuntur Episcopis, in omnibus Ecclesiis ubi fieri potest, eligendi qui sint Magistri, &c.

7. Archidiaconi etiam, &c.] Archidiaconos, qui oculi dicuntur Episcopis, in omnibus Ecclesiis, ubi fieri potest, eligendos, qui sint Magistri, seu Doctores, aut Licentiati in Theologia, vel iure Canonico, ex hoc decreto colligunt Benius de privileg. Iuriconsultor. p. 2. privileg. 28. num. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 4. num. 68. Nicol. Garc. de benefic. 7. c. 7. num. 36. Campan. in diuersor. iuris canon. rub. 7. cap. 6. num. 41. Galgancet. de iure publico. lib. 3. tit. 21. num. 1. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 238. à n. 2. & in decis. curiæ Archiepiscop. Neapolit. decis. 248. num. 4. & decis. 305. n. 11. p. 4. Molfes. in summa Theologia moralis, tract. 6. cap. 7. num. 62. Hornobon. de Bonis de examine ecclesiastico, tract. 1. cap. 9. quas. 55. Nouar. in singul. Canon. conclus. 41. Sebast. in relect. de ecclesiast. hierarchia. disp. 12. §. 1. num. 9. Ego ipse de officio, & potest. Episcopis, p. 3. alleg. 60. num. 60. & in tract. de Canonici. cap. 5. num. 5.

8. Archidiaconi qui verè animarum cura, & omni prorsus iurisdictione carent, non tenentur esse Doctores.

8. De iis tantum Archidiaconis, qui vel curam habent animarum, vel iurisdictionem, iuxta tit. de officio Archidiacon. non autem de iis, qui verè animarum cura, & omni prorsus iurisdictione carent, intelligunt, decisumque referunt Anastas. Germon. de indultis Cardinal. §. quibusvis, num. 4. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 473. in 1. etiæ. aliàs resoluit. 497. in 2. edit. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 5. num. 20. Masfob. in praxi habentis concursus, reg. 10. dub. 6. secundum Roman. impress. Nouar. d. concl. 41. num. 2. Nicol. Garc. d. cap. 7. num. 41. vbi num. 40. refert pariter resolutum huiusmodi Archidiaconos iurisdictionem contentiosam

tiolani habentes debere esse Doctores, & promotos in publico gymnasio, aliàs gradus eis non suffragari ex Bulla 63. Pij V. quod tradunt Massobr. *d. dub. 6. num. 6. & Nouar. ubi sup. num. 4.*

9. Sed iam bodie apud Hispanos cessare istam obligationem quòd sint Doctores, aut Licentiati, cum eorum iurisdicção penè extincta sit, obseruant Nauarr. *in man. cap. 25. num. 135. Vasconcell. in harmonia rubric. iuris canonice. sub tit. de officio Archidiacon. in princip. Nicol. Garc. dicto cap. 37. à num. 7.* Sebast. Cæf. *d. §. 1. num. 10. quos refero d. tract. de Canon. cap. 5. num. 9.*

9. Archidiaconi apud Hispanos nullam habent iurisdictionem.

10. Scholastriam conferendam esse Doctori, vel Magistro, aut Licentiato in Theologia, seu iure Canonico, aliàs prouisionem esse nullam, probat hoc idem Concil. *sup. sess. 23. de reform. cap. 18. in fine*, ubi vide, & interim habes in *tract. de Canonice. cap. 10. num. 3.*

10. Scholastria conferenda est Doctori, vel Magistro, aut Licentiato in Theologia, seu iure Canonico, aliàs prouisio est nulla.

11. Decanum nullo Tridentini Concilij decreto iuberi, vt necessariò sit Magister, siue Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel iure Canonico, asserunt Nicol. Garc. *d. part. 7. cap. 7. num. 43. Aloyf. Ricc. in praxi aurea. resol. 238. in fine, & in decision. curia Archiepiscop. Neapolit. p. 4. decis. 248. n. 5.* Ego ipse *de Canon. cap. 7. n. 8. & de officio Episcopi d. alleg. 60. num. 61.*

11. Decanus nullo Trid. decreto iubetur, vt necessario sit Magister, siue Doctor, aut Licentiatus.

12. Principalem dignitatem in collegiata Ecclesia exempta, cui ordinaria iurisdicção cum omnibus iuribus quasi Episcopalibus competit, non debere necessariò conferri Licentiato, vel Doctori vt principalem dignitatem in Cathedrali, referunt decem Nicol. Garc. *d. p. 7. cap. 7. num. 33. Fr. Sigismund. à Bononia de elect. dub. 63. num. 1. vers. quoad autem*, ego ipse *de Canonice. cap. 11. num. 4.*

12. Dignitas principalis in Ecclesia collegiata exempta non debet necessariò conferri Licentiato.

13. *Ad ceteras autem dignitates, &c.]* Ad dignitates, vel personatus in Cathedralibus (Archidiaconatu tantum excepto, qui oculus Episcopi dicitur) quibus nulla inest animatum cura, aut ex consuetudine, statuto, vel priuilegio, adscisci sine dubio posse minores 25. annis, dummodo non minores 22. per hunc text. tradunt Massobr. *d. requis. 10. dub. 11. num. 24. Nouar. in singul. Canon. concl. 21. Squillante de priuileg. cleric. cap. 4. num. 74. quos refero in tract. de Canon. cap. 13. num. 22. & alios citauit de officio, & potest. Episcopi. p. 3. alleg. 60. num. 65.*

13. Dignitates in Cathedralibus, quibus nulla inest animarum cura, possunt habere minores 25. annis, dummodo non minores 22.

14. *Et viginti duobus annis non minores, &c.]* Huiusmodi viginti duos annos ad dignitates requisitos debere esse completos, resoluunt Nauarr. *concl. 4. de atate, & qualitat. in vtraque editione. Sayr. in floribus decis. sub illo tit. decis. 4. Mandos. in tract. de atate min. cap. 5. num. 10. Less. de institutis, lib. 2. cap. 34. num. 108* ubi dicit illam formulam, *vt non sit minor viginti duobus annis*, insinuare annos viginti duos debere esse completos, Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 591. num. 9. Nicol. Garc. d. part. 7. cap. 4. num. 70. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis. num. 2. Squillante d. cap. 4. num. 75. Massobr. d. requis. 10. dub. 13. Nouar. d. concl. 15. num. 2.* Ego ipse *d. alleg. 60. num. 66. & de Canonice. cap. 13. num. 22.*

14. Anni viginti duo ad dignitates requisiti debent esse completi.

15. Contra Emman. Sà in aphorism. verbo *beneficium*, num. 31. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo *beneficia*, §. 1. *vers. ad dignitates*, Henriq. in sum.

lib. 14. cap. 10. §. 10. in fine, Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 5. quæst. 3. in fine, existimantes dictos viginti duos annos sufficere inceptos, & non requiri completos.

16. Dignitates in Collegiata providetur habentibus ætatem requisitam de iure communi.

16. Quoad alias verò dignitates in collegiatis Ecclesiis existentes requisita ætatis remanere in dispositione iuris communis, tenent, decisiùmque referunt Gonzal. ad regul. 8. Cancel. glos. 9. num. 92. Piassec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. num. 25. pag. 330. Aloyf. Rice. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 735. in 1. edit. aliàs resolut. §. 12. num. 3. in fine, in 2. edit. & in praxi aurea, resolut. 239. num. 2. Nouar. d. concl. 15. num. 2. Squillante d. c. 4. num. 76. Ego ipse de officio Episcopi, part. 3. allegat. 60. num. 67. & de canon. cap. 13. num. 23. ubi ex Fr. Emman. refero Christophorum Vellam Archiepiscopum Burgensem contulisse dignitatem Scholasticæ collegiatae Ecclesiæ de Aquillar del Campo cuidam scholari, qui non habebat maiorem ætatem 17. annorum, & cum litigaretur, super hoc fuisse iudicatum collationem esse canonicam & iuridicam.

17. Contra Nicol. Garc. d. p. 7. cap. 4. num. 59. & 62. cum seqq. & Armandar. d. l. 7. de Episcopis num. 2. existimantes, decisiùmque referentes prædictos 22. annos, qui desiderantur ad dignitates in Cathedralibus requiri, etiam ad eas, quæ sunt in Collegiatis.

18. Personatus habet quasdam prærogativas in Ecclesia post existentes in dignitate.

18. Vel personatus.] Habere quasdam prærogativas in Ecclesia post existentes in dignitate, puta locum honorabiliorem in choro, processionibus, & Capitulis, tenent Petr. Gregor. part. iuris canonici, lib. 1. tit. 27. cap. 2. num. 6. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 1. quæst. 1. num. 90. & 91. Fulu. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 27. num. 23. Filliuc. in quæst. moral. tom. 3. tract. 41. c. 1. num. 24. Massobr. in praxi habendi concursus, prælud. 16. secundum Romanam impress. Monet. de conservator. cap. 5. num. 85. & alij quos refero de Canon. cap. 4. num. 19.

De professione fidei.

19. Doctores de professione fidei emittenda agentes.

19. Pronisi etiam de beneficijs, &c.] De fidei professione facienda, & qui ex præcepto Concilij Tridenti in præsentia, & constit. Pij V. ad eam emittendam teneantur, & de penis eorum, qui illam facere negligunt, vide Nauarr. conf. 1. 2. 3. & 4. de summa Trinit. in antiq. aliàs conf. 7. 9. 10. 11. & 12. de iureiurand. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub d. tit. de summa Trinitat. decis. 1. 2. 3. & 4. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 8. quæst. 9. à n. 121. & lib. 10. quæst. 9. Quarant. in sum. Bullary. verbo fidei professio, Petr. de Ledesma in sum. p. 2. tract. 1. cap. 4. concl. 10. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo fidei professio. Piassec. in simili praxi p. 2. cap. 5. num. 26. Archiep. Bononien. part. 2. in princip. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 50. §. 16. Aloyf. Rice. in collectan. decis. p. 3. collect. 579. & in decis. curia Archiepiscopi Neapolit. part. 1. decis. 225. num. 2. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 7. cap. 2. Nicol. Garc. de benef. part. 3. cap. 3. latè Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 5. Filliuc. tom. 3. tractat. 41. cap. 6. num. 5. cum seqq. Nouar. in singularib. canonic. conclus. 114. cum seqq. Anron. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesiæ existent. lib. 1. cap. 13. cum tribus sequentibus, Viuian.

Viuian. in praxi iurisp. auron. lib. 15. cap. 3. ex num. 23. in ult. impress. Squilante de obligat. cleric. p. 1. ex num. 86. Hieton. Roderic. in compendio quest. regular. resolut. 67. metipsum de officio, & potestate Episcopi p. 3. allegat. 61. & in tractat. de Canonicis cap. 17. & in tract. de Parochiis cap.

10. Formam autem dictæ professionis faciendæ ordinavit Pius IV. in eius constit. incip. *Iniunctum*, sub dat. Idib. Nouembris 1564. quam referunt Archiep. Bononien. d. p. 2. in princ. Quarant. in summ. Bullarj verbo *fidei professio*, & Piassec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. num. 26. pag. 540.

10. Forma professionis fidei.

11. Promouendos ad Episcopatus, professionem fidei emitte teneri, statuit Gregorius XIV. in constit. incip. *Onus Apostolica*, sub dat. 15. Martij 1591. prout referunt Vgolin. de officio Episcopi cap. 1. §. 3. num. 1. Nouar. in singular. iuris Canon. conclus. 114. num. 4. Forma autem huius iuramenti traditur in Pontificali Romano Clementis VII. iussu edito pag. 79. & à Franc. Leone in thesauro fori eccles. p. 2. c. 10. num. 15.

11. Professionem fidei emitte teneri promouendi ad Episcopatus.

12. Prælatos Regulares intra duos menses ab adepta possessione suæ præfecturæ ad emittendam fidei professionem teneri statuit Pius IV. d. constit. incip. *Iniunctum*, & per eam ita docent Nau. conf. 2. de summa Trinit in antiquis aliis conf. 10. de iure iur. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub illo tit. de summa Trinit. decis. 2. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. q. 72. ars. 1. Petr. de Ledesma in sum. tom. 2. tract. 1. cap. 4. in fine, Vgolin. d. §. 16. num. 17. Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiepisc. Neapol. decis. 83. num. 1. p. 4. Nouar. d. conclus. 114. num. 3. & 6. Anton. Ricciul. de iure personarum extra gremium Eccles. existens. lib. 1. cap. 13. num. 5. Hieron. Roder. in compendio quest. regular. resolut. 67. num. 2. ubi subdit Religiosum adeptum prælaturam ex ignorantia, & inaduerentia omittentem fidei professionem non peccare, & immunem esse à pœnis præfatæ constit. Ego ipse d. alleg. 61. n. 7.

12. Prælati Regulares intra duos menses ab adepta possessione suæ præfecturæ ad emittendam fidei professionem teneri.

13. Contra Hieron. à Sorbo Capucin. in compendio priuileg. Mendicant. verbo *professionis fidei*, quem sequi videtur Sanch. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 5. num. 5. existimantem hanc professionem fidei iam in usu non esse.

14. Et contra Sigism. à Bononia de elect. dub. 50. n. 7. dicentem posse excusari dictos Prælatos Regulares professionem non facientes in Religionibus, in quibus solitum non est fieri.

15. Curam animarum habentibus, &c.] Intelligendum esse de actuali, non verò de habituali, resoluit Anton. Ricciul. d. lib. 1. cap. 14. ubi subdit prouisum de parochiali, quæ olim habuit parochianos, sed nunc habere desit, non teneri professionem fidei emitte, & cap. 15. resoluit prouisum eo casu non teneri emitte fidei professionem si contingat parochialem habitu ad priorem statum reuocari, videlicet quia parochiani redeunt ad habitandum, refero ego ipse de officio, & potest. parochi cap. 4. num. 9.

15. Professionem fidei emitte non tenetur prouisus de parochiali, quæ olim habuit parochianos, sed nunc habere desit.

16. Et non procedere in iis, qui non prouidentur de titulo parochiali,

16. Professionem fidei emitte non tenetur

qui non providentur de titulo parochiali, sed deputantur in parochiis ad exercendam curam animarum.

27. Terminus duorum mensium datus ad faciendam fidei professionem non currit prout, qui non accepit possessionem, quamvis per eum stet quominus illam adipiscatur.

28. Possessio pacifica requiritur ut quis teneatur intra duos menses post eam fidei professionem emittere.

30. Professionem fidei emittere tenetur etiam facere debens etiam post duos menses ab adeptam pacifica possessione.

31. Professionem fidei facere eorum vicario sufficit etiam Episcopo non impedito.

32. Professionem fidei se fecisse probare tenetur prout super ordinarius super illam inquirat ex officio.

33. Professionem fidei emittere tenetur prout siue per

chiali, sed deputantur in parochiis ad exercendam curam animarum, cuiusmodi sunt plures in Regnis Hispaniarum, tenet Ricciul. *d. lib. 1. cap. 13. n. 59. vbi n. 61.* limitat, nisi essent deputati à laico, cui competit ius nominandi ad exercitium curæ.

27. *Teneantur à die adeptæ possessionis, &c.* Ergo terminus duorum mensium datus ad faciendam fidei professionem non currit prout, qui non accepit possessionem, quamvis per eum stet quominus illam adipiscatur, ut per Nicol. Garc. *d. cap. 3. num. 32.* Anton. Ricciul. *d. lib. 1. cap. 13. n. 50.* Ego ipse *de officio Episcopi p. 3. alleg. 60. n. 25. & de Canonicis cap. 17. num. 17.*

28. Addit Ricciul. *d. cap. 13. num. 62.* quod ad effectum ut incipiant currere huiusmodi duo menses, non sufficit fuisse adeptam possessionem, sed requiritur possessio pacifica, & *num. 63.* subdit possessionem dici pacificam ad istum effectum si sit pacifica respectu curæ, in cuius exercitio non fuerit statim turbatus de iure, vel de facto, sed in eo steterit sine turbatione per unum, vel duos menses sine molestia, quamvis illa pacifica possessio deinde non duret continuè, nec sit pacifica respectu omnium fructuum, seu maioris partis ipsorum.

29. *Admuntur intra duos menses.* Vide Tamburin. *de iure Abbatum tom. 1. disp. 8. q. 3. n. 9.* metipsum *de Canonicis cap. 17. num. 15.*

30. Sed cum hic terminus non apponatur ad finiendam obligationem, sed ad remittendam poenam, ideo facere debentem teneri etiam post illum professionem huiusmodi emittere, resoluunt Fr. Emman. *in sum. tom. 1. cap. 119. num. 7.* Petr. de Ledesma *d. c. 4. post 10. concl. differ. 3.* Nicol. Garcia *d. p. 3. c. 3. n. 29.* Aloyf. Ricc. *in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 1. decis. 220. num. 4.* Azor. *d. p. 2. lib. 7. cap. 2. q. 5.* Ricciul. *d. lib. 1. cap. 13. num. 37.* Squillante *de obligat. Cleric. p. 1. num. 96.* Iul. Lavour. *var. lucubrnat. tom. 1. tit. 4. cap. 22. n. 6.* Tamburin. *d. q. 3. n. 9.* Ego ipse *de officio Episcopi p. 3. alleg. 61. n. 22. & de Canon. c. 17. n. 16.*

31. *In manibus ipsius Episcopi, vel eo impedito, &c.* Sufficere tamen professionem huiusmodi facere coram vicario, etiam Episcopo non impedito, tenet Nicol. Garc. *d. p. 3. c. 3. num. 33.* Filliuc. *in quest. moralib. tract. 41. cap. 6. num. 8.* Squillante *d. p. 1. num. 92.* Ego ipse *d. alleg. 61. n. 16. & de Canonic. cap. 17. num. 3.* advertentes hæc verba text. solum poni ad monitionem, & denotandum convenientius esse eam facere coram ipso Episcopo cessante impedimento.

32. *Fidei publicam facere professionem.* Quam prout se fecisse tenetur probare quando ordinarius super illa inquit ex officio, ut per Nicol. Garc. *d. p. 3. c. 3. n. 48.* cum seqq. Ricciul. *d. cap. 13. num. 40.* quos refero *de Canonicis cap. 17. n. 18.* Emissa autem creditur si pars dicat illam fecisse, dummodo collatio beneficii sit decennalis, prout tenent Aloyf. Ricc. *in praxi fore eccles. decis. 681. in 1. edit. aliàs resol. 580. in 2. edit.* Campan. *in diversis iuris Canon. rub. 8. c. 3. à n. 24.* Ego ipse *d. alleg. 61. n. 21. & de Canon. d. c. 17. n. 19.*

33. *Prouisus autem, &c.* Siue per obitum, siue per resignationem, ut tenent Flamin. Patif. *de resignat. benef. lib. 3. quest. 9. in princ.* Ricciul. *d. lib. 1.*

d. lib. 1. cap. 13. n. 17. siue Sede Episcopali vacante, secundum Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 3. n. 24. Squillante d. p. 1. n. 94. Ricciul. d. lib. 1. cap. 13. num. 15. Ego ipse d. alleg. 61. n. 17. & d. tract. de Canon. c. 17. num. 9. qui etiam asserunt hoc casu non sufficere facere huiusmodi professionem coram Capitulo, sed coram eius vicario. Non tamen in prouiso de coadiutoria illa durante locum habere asserunt Nicol. Garc. p. 4. cap. 5. num. 7. Ludou. à Sarauia de iurisd. Adiuñt. quast. 29. num. 37. Ego ipse de Canonici c. 17. n. 12.

34. De Canoniciis, & Dignitatibus, &c.] Non sic de Portionariis, capellaniis, & aliis beneficiis inferioribus, vt per Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 13. Sanch. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 5. sub n. 1. Ricciul. d. lib. 1. cap. 23. n. 57. quos refero d. c. 17. n. 13.

35. In Ecclesiis cathedralibus.] Tam secularibus, quàm Regularibus, vt per Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 16. Ricciul. d. lib. 1. c. 13. n. 13. quos refero ego ipse d. tract. de Canon. c. 17. n. 6.

36. Et tam subiectis, quàm exemptis, Nauar. conf. 1. de summ. Trinit. in antiq. aliàs conf. 9. de iureiur. in nouis. Sayr. in floribus decif. sub illis. de sum. Trinit. decif. 1. in fine, Petr. de Ledefina in sum. p. 2. tract. 1. cap. 4. diffic. 9. Nicol. Garc. d. c. 3. num. 21. Aloyf. Ricc. in collect. decif. collect. 579. ampl. 1. Vgolin. de officio Episcopi c. 50. §. 16. num. 2. Sanch. d. c. 5. n. 2. Ricciul. d. lib. 1. c. 13. n. 14. Ego ipse d. alleg. 61. n. 5. & d. tract. de Canonici c. 17. n. 7.

37. Non procedere igitur in Ecclesiis collegiatis, tradunt Nicol. Garc. d. c. 3. n. 13. Ricciul. d. lib. 1. c. 13. n. 56. Squillante d. p. 1. n. 89. Ego ipse d. alleg. 61. n. 15. & d. tract. de Canonici cap. 17. n. 14.

38. Contra Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo beneficium §. 5. dicto 4. & Vgolin. d. §. 16. n. 3. existimantes Dignitates ecclesiasticas Collegiatarum teneri fidei professionem emittere.

39. Facere teneantur.] Per se ipsum, aut procuratorem cum speciali mandato ab eo constitutum, vt asserunt Nauar. conf. 4. sub num. 2. de summa Trinitat. in antiq. aliàs conf. 11. de iureiur. in nouis, Petr. de Ledefina d. p. 2. tract. 1. cap. 4. post 10. conclus. diffic. 6. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo Fidei professio, Sanch. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 5. num. 7. Campan. d. rub. 8. cap. 3. num. 19. Ricciul. d. lib. 1. cap. 13. à num. 21. Viuian. d. lib. 15. cap. 3. num. 27. Nouar. in singular. canon. sing. 114. num. 8. in fine, Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. diffus. 8. q. 3. num. 11. Iul. Laour. var. lucubrat. tom. 1. tit. 4. cap. 22. num. 2. Ferentil. in annot. ad decif. 522. Buratti num. 16. latè, & eleganter Massobr. in tract. de Synodo diocesana cap. 4. dub. 40. per tot. secundum Romanam impress. Ego ipse d. alleg. 61. num. 20. & d. tract. de Canonici cap. 17. num. 5. Rot. in Vatmien. Canonicius 13. Iunij 1608. coram bonæ mem. Card. Sacrato, vbi etiam fuit dictum speciale mandatum ad hoc censer datum non solum quando datur expressum ad faciendam fidei professionem, sed etiam ex mandato ad capiendam possessionem Dignitatis, vel Canonicius.

40. Contra addit. ad d. conf. Nauarri 11. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7.

HHh 3 proam.

obitum siue per' re-
signationem, non ta-
men prouiso de
coadiutoria illa du-
rante.

35. Professionem fa-
cere tenentur prouisi
de Dignitatibus
& Canoniciis in
Ecclesiis cathedra-
libus tam seculari-
bus quàm Regulari-
bus.

36. Et tam subiectis
quàm exemptis.

37. Professione fidei
facere non tenentur
prouisi de Dignita-
tibus & Canoniciis
in Ecclesiis col-
legiatis.

39. Professio fidei
potest fieri per pro-
curatorem habentem
speciale man-
datum.

proam. n. 169. vers. similiter, Squillante *d. p. 1. n. 91. Vgolin. de officio Episcopi cap. 50. §. 16. n. 1. Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 75. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 166. n. 22. nimis acriter Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 50. n. 3. existimantes absque bono fundamento fidei professionem debere fieri per semetipsum, adeò vt non sufficiat fieri per procuratorem, quorum fundamentis latè, & eruditè responder Massob. d. dub. 40.*

41. Professione fidei non emittentes licet non faciant fructus suos, bene tamen lucrarentur distributionibus quotidianas.

41. *Fructus non faciant suos.* Sed bene distributiones quotidianas, quæ dantur ratione ministerij, & seruitij personalis, vt per Azor. *d. p. 2. lib. 7. c. 2. ques. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 2. proam. num. 17. in 1. edit. aliàs §. 6. proam. n. 170. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1451. vers. inferitur 6. & in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 112. p. 4. Galet. in margarita casuum conscient. verbo profiteri 2. Monet. de distribut. quotid. p. 1. q. 6. & 7. Vgolin. d. §. 16. num. 5. vers. secundò, Stephan. Gratian. d. c. 166. num. 22. Nicol. Garc. d. c. 3. n. 60. Campan. d. c. 3. n. 18. Nonar. in sing. Canon. concl. 115. n. 3. vbi num. 5. subdit idem dicendum de anniuersariis defunctorum, Ricciul. d. lib. 1. c. 13. n. 51. metipsum d. alleg. 61. n. 30. Rot. in d. Varmien. Canonicatus 28. Aprilis, 13. Iunij, & 4. Februarij 1611. coram bonæ mem. Card. Sacrato.*

42. Nisi emolumenta omnia consisteret in distributionibus.

42. Addit Ricciul. in sepe citato cap. 13. num. 55. quòd quando beneficium, seu Canonicatus non haberet aliquos fructus, sed emolumenta omnia consisteret in distributionibus quotidianis, tunc vt pœna adiecta per Concil. in præsentì possit in aliquo verificari, debet intelligi de distributionibus.

43. Fructus decursus post lapsum duorum mensium à die adeptæ pacificæ possessionis non faciunt suos qui non emittunt fidei professionem, bene tamen decursos in ipsis duobus mensibus.

43. Intelligenda esse verba supradicta de fructibus decursis post lapsum duorum mensium, non verò de decursis in ipsis duobus mensibus, concludit Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 31. quem refero d. alleg. 61. n. 23. Et professionem factam post terminum duorum mensium elapsum non proficere ad recuperandos fructus post dictum terminum amissos, sed tantùm ad quærendum futuros, resoluunt Nau. conf. 4. de sum. Trinis. in antiq. aliàs conf. 31. num. 3. de iureiur. in nouis. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 10. q. 9. num. 12. & seq. Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 30. Ricciul. d. cap. 13. num. 39. Rot. in Oueten. mercedis 12. Decembris 1605. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, impressa post tract. Alexandri Monetæ de distribut. quotid.

44. Fructus amissos ob non factam fidei professionem restituere non tenetur huiusmodi prouisus donec condemnentur.

44. Non teneri prouisum vt suprà fructus amissos ob non factam fidei professionem restituere donec condemnentur, seu sequatur sententia declaratoria, asserunt Nau. conf. 3. n. 1. de summa Trinis. in antiq. aliàs conf. 12. num. 1. de iureiur. in nouis, Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. q. 72. art. 3. Sanch. d. som. 1. lib. 2. c. 5. n. 10. Ego ipse d. alleg. 61. n. 28. dicentes hoc decretum esse pœnale, ac proinde etiàm pœnam ipso iure irroget, non obligare in foro conscientiæ.

45. Contra Azor. d. c. 2. q. 1. in fine, Nicol. Garc. d. c. 3. n. 45. Petr. de Ledesma d. p. 2. tract. 1. cap. 4. concl. 10. diff. 1. Vgolin. d. §. 16. n. 4. Ricciul. d. c. 13. n. 43. existimantes intra dictos duos menses fidei professionem non emittentes ita fructus suos non facere, vt in conscientia teneantur illos restituere, etiam non interueniente aliqua sententia.

46. Neque

46. Neque ante factam fidei professionem prouisum posse haberi pro præsentē à Capitulo, tradunt Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 50. Rot. in d. Oueten. mercedis, Ricciul. d. lib. 1. cap. 16. num. 8. vbi num. 9. declarat, nisi fortè hoc factum esset ex indultu Apost. non solum explicitè concedendo vt possit percipere fructus ante factam fidei professionem, sed etiam implicitè, nempe si paulò post prouisionem concedatur sibi indultum de percipiendis fructibus in absentia.

47. Cui autem sint assignandi, & applicandi fructus amissi ob non factam fidei professionem, cum id Concil. non determinet, dubitari solet? Sed eos esse impendendos vel in vsus pauperum, vel in fabricam Ecclesiæ, sicut fructus eorum, qui non resident, per cap. 1. vers. si quis autem, sess. 23. de reform. asserunt Azor. d. cap. 2. quæst. 3. Vgolin. d. §. 16. n. 4. in fine, Sanch. d. cap. 5. num. 10. ad fin. & loquendo de parochis firmant Læi. Zech. de benef. & pensio. cap. 13. num. 4. vers. quòd si parochiales, Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 13. num. 4. Flamin. Paris. d. lib. 10. quæst. 9. num. 123. & 124. Nouar. d. concl. 115. num. 9. Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 3. num. 36. vbi n. 30. subdit quòd in dignitatibus habentibus fructus distinctos & separatos à mensa Capitulari, videtur amissos ob non factam fidei professionem esse restituendos, & applicandos fabricæ Ecclesiæ quatenus indigeat, aliàs alteri pio loco arbitrio ordinarij, per cap. 3. sess. 22. de reform. refecro ego ipse d. alleg. 61. num. 31. & de canon. cap. 17. num. 27.

48. Ordinarium non posse condonare fructus amissos ob non factam fidei professionem, quia ille minimè potest remittere peccatum inflicta à Concil. nisi in casibus ibi expressè permissis, resoluunt Nau. consil. 3. num. 1. de cleric. non residend. Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 53. Ego ipse d. alleg. 61. num. 32. & de canon. cap. 17. num. 28. Neque ante factam fidei professionem prouisum posse haberi pro præsentē à Capitulo, asserunt Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 50. Rot. in d. Oueten. mercedis impressa in fine tract. de distrib. quotid. Monet. Ricciul. d. lib. 1. cap. 16. num. 8. vbi num. 9. declarat, nisi fortè hoc factum esset ex indulto Apost. non solum explicitè concedendo vt possit percipere fructus ante factam fidei professionem, sed etiam implicitè, nempe si paulo post prouisionem concedatur sibi indultum de percipiendis fructibus in absentia.

49. Nec illis possessio suffragetur.] Non tollere omnino possessionem, nec excludere prouisos quoad titulum, & proprietatem, sed impedire possessionis effectum quoad fructuum perceptionem, tradunt Nauar. consil. 5. in antiq. aliàs 3. in nouis, de verb. signif. & consil. 7. num. 8. de iureiurand. Sayr. in floribus decis. sub illo tit. de verb. signif. decis. 6. Flamin. Paris. de resign. benefic. lib. 8. quæst. 9. num. 122. Sanch. d. lib. 2. cap. 5. num. 10. Azor. d. cap. 2. quæst. 3. Vgolin. d. §. 16. num. 4. Campan. d. rubric. 8. cap. 3. num. 17. Ricciul. d. lib. 1. cap. 16. num. 10. Ego ipse d. alleg. 61. num. 26. & de canon. cap. 17. n. 30. Rot. in Varmien. Canonatus 28. Aprilis, & 13. Iunij 1608. & 4. Februarij 1611. coram Card. Sacrato, vbi etiam fuit resolutum possessionem esse manutentibilem, etiam post tempus præfixum ad faciendam professionem; & ideo tales possessiones iuuari regula de trienniali ad effectum ne possint molestari super titulum, scribunt Flamin. Paris. de resignat.

47. Prouisus ante factam fidei professionem non potest haberi pro præsentē à Capitulo.

47. Fructus amissi ob non factam fidei professionem cui sint assignandi & applicandi.

48. Ordinarius non potest condonare fructus amissos ob non factam fidei professionem.

49. Possessionis effectum tantum impedit quoad fructuum perceptionem.

resignat. benefic. lib. 10. q. ult. num. 4. & seq. Sanch. d. cap. 5. num. 9. & Ricciul. d. cap. 16. num. 12.

50. Professionem nõ emittentes non possunt quoad fructus retinendos se tueri seg. de annali.

50. Quoad fructus tamen retinendos regula de annali se tueri non posse, nec longissimam possessionem illis prodesse quoad dictos fructus percipiendos, quandiu professionem non emiserint, decusum asserunt Flamin. Parif. d. lib. 8. quæst. 9. num. 122. Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 34. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 119. num. 7. Prosper de Augustino in addit. ad Quarrant. in sum. Bullarj. verbo *beneficij possessio*, lit. B. in fine, Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. N. capol. decis. 220. num. 11. p. 1. Anton. Ricciul. d. cap. 16. n. 13. Ego ipse d. alleg. 61. n. 26. & de *Canonicis*, cap. 17. num. 19.

*Canonici, seu dignitates an & quando, & sub qua pœna teneantur
suscipere Ordines annexos suis Canonicatibus, Dignitatibus,
Præbendis, seu Portionibus.*

51. Dignitas, aut Canonicus nullus debet fieri, nisi qui requisiti Ordine sacro sit initiatus, quem illa dignitas, aut Canonicatus exigit, aut in tali ætate ut infra tempus statutum iniciari valeat.

52. Promotus ad dignitatem, præbendam, aut portionem debet in ea ætate constitutus esse ut infra annum possit ad Ordinem requisitum promoveri.

51. Neminem etiam deinceps, &c.] Vide Flamin. Parif. de *resignat. benefic. lib. 4. quæst. 9. num. 10.* Monet. de *distrib. quotid.* p. 2. q. 19. num. 3. Aloyf. Ricc. in *praxi aurea*, resol. 238. latè Nouar. in *sing. iuris canon. concl.* 16. metipsum in *tract. de Canonicis*, cap. 16. per tot.

52. Nisi qui eo Ordine sacro, &c.] Promotum ad dignitatem, præbendam, aut portionem debere in ea ætate constitutum esse ut infra annum possit ad Ordinem requisitum promoveri, resoluunt Zetol. in *praxi Episcop.* p. 1. verbo *Canonicus*, vers. ad 2. Seraphin. decis. 318. num. 5. Monet. d. quæst. 19. num. 9. vbi num. 10. subdit provisionem factam illi, qui hanc ætatem non habet, nullam esse, & irritam. Et non satisfacere suscipientem Ordinem requisitum ante legitimam ætatem ne videatur ex delicto suo assequi, quod sine illo non fuisset assequutus, tradit Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. quæst. 23. art. 12. quem refert Hieron. Roder. in *compend. quæst. regul. resol.* 15. num. 24. & ego ipse d. cap. 16. num. 6. vbi num. 7. assero decisum sub die 13. Septembris 1631. annum de se promoveri faciendo ad sacros Ordines computari debere à die habitæ possessionis, dummodo per proutum non steterit quominus antea possessionem perceperit. Quas autem pœnas incurrant præfati Ordines requisitos infra annum non suscipientes, vide polita *suprà* cap. 4. sess. 22. de *reformat.*

53. Dignitatem, aut Canonicatû habentem Ordine sacrum accipientes sine intentione illum assumendi an peccata mort.

53. Sed an accipientes Canonicatum, aut dignitatem habentem annexum sacrum Ordinem sine intentione illum assumendi peccent, & teneantur ad restitutionem? quæstio est dubia, quidam enim censent peccare mort. & ad fructuum restitutionem teneri, per cap. *commissa*, §. *ceterum*, de *elect.* lib. 6. ibi, cum eos receperis fraudulenter, ita Iacob. de Graff. in *aureis* decis. part. 1. lib. 2. cap. 97. num. 55. Quintanad. *ecclesiast.* lib. 4. num. 66. & dicit hanc sententiam sibi placere Nicol. Garc. de *benefic.* p. 7. cap. 4. ex num. 37. Alij verò existimant eos solû peccare mortaliter, non tamen teneri ad fructuum restitutionem, cum dispositio d. cap. *commissa*, §. *ceterum*, sit odiosa, ac proinde sine identitate, vel maioritare rationis non extendenda extra casum suum. cap. *pœna*, de *pœnitent.* dist. 1.

cap.

cap. adia. de regul. iuris, lib. 6. Ita Sot. de iustis. lib. 10. q. 5. art. 6. col. 2. vers. de alijs. Nauarr. in man. cap. 25. num. 118. & de horis canon. cap. 21. à num. 44. vsque ad num. 57. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 45. num. 13. & 14. Gutier. canon. lib. 2. cap. 5. num. 24. Monet. d. g. 19. num. 29. Sed has contrarias sententias componunt Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 41. Squillante de obligat. cleric. p. 1. num. 111. quos refero de Canon. cap. 16. num. 22.

54. In omnibus verò Ecclesijs cathedralibus.] Ergo non comprehendit collegiatis Ecclesias, vt tenent Nauarr. conf. 3. de tempor. ordinat. in amig. alijs consil. 5. de atate, & qualis. in nouis, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo beneficia, §. 5.

55. Omnes Canonici, ac portiones habeant annexum Ordinem, &c.] Ergo Ordo illis regulariter annexus non est, sed potest annexo statuto, consuetudine, vel institutione fieri, Rot. decis. 221. num. 1. p. 1. recent. quam refero de Canonici, cap. 16. num. 2.

56. Presbyterij.] Non dicitur Canonici presbyteralis, etiam quòd habeat annexum onus Misarum. Rot. decis. 366. num. 2. p. 2. recent.

57. Diaconatus, vel Subdiaconatus.] Nec Canonici, qui est Sacerdos, ob id impeditur quin possit præbendam subdiaconalem retinere, Seraphin. decis. 924. num. 1. quem refero d. cap. 16. num. 3.

58. Quibus quisque Ordo ex sacris, &c.] Obtinente canonici in Cathedrali, etiam ante factam Ordinum distributionem, in ea saltem ætate oportere esse constitutum, vt intra annum ad Subdiaconatum possit promoueri, referunt decisum Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarræ, lib. 1. tit. 20. l. 1. de atate, num. 6. & 7. Aloyf. Ricc. in d. praxi aurea resol. 239. Ego ipse d. p. 3. alleg. 60. num. 70.

59. Si neque ante, neque post Concil. Trid. vllus Ordo siue diaconalis, siue presbyteralis Canonici annexus fuerit, & parochialis Ecclesia eidem Canonici accessorie, & in perpetuum vnita existeret, attendenda est natura Canonici, non autem parochialis, & ita sufficit vt is, cui collatio facta est, sit in ætate 22. annorum inceptorum, quæ in Canonici collatione requiritur, vt referunt decisum Anastas. Germon. de indultis Cardinal. verbo quibusvis, num. 6. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 7. cap. 6. num. 26. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 9. num. 4. Nouar. d. concl. 16. in fine.

60. Ad Canonici collegiarum Ecclesiarum ætatem annorum quatuordecim sufficere, probat text. in cap. super inordinato, iuncta glof. verbo pueri, de præbend. Rebuff. in praxi, tit. de dispensat. atar. num. 2. Monet. de distribut. quorid. p. 2. quæst. 19. num. 14. Galet. in margarita casuum conficiunt. verbo Canonici 3. pag. 29. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 5. num. 21. pag. 330. Aloyf. Ricc. in d. praxi aurea resol. 289. a num. 2. Et Concilium Tridentinum nihil innouasse super illa ætate promouendorum ad Canonici Ecclesiarum collegiarum, referunt decisum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 5. num. 92. Piafec. loco proximè citato, Armendar. d. l. 1. de atate, num. 8. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 735. in 1. edit. alijs resolut. 512. num. 3. in fine. in 2. edit. Ego ipse d. allegat. 60. num. 71.

54. Ordinum annexo, & susceptio non habet locum in collegiatis.

55. Ordo non est regulariter annexus Canonici cathedralibus, sed potest annexo statuto, institutione, vel consuetudine fieri.

56. Canonici presbyteralis nō dicitur etiam quòd habeat annexum onus Misarum.

57. Canonici, qui est Sacerdos, non ob id impeditur quin possit præbendam subdiaconalem retinere.

58. Canonici obtinent in cathedrali etiam ante factam ordinum distributionem debet esse constitutus in ea ætate vt intra annum ad Subdiaconatum possit promoueri.

59. Canonici habens accessorie, & in perpetuum vnita parochialem, non assumit naturam parochialis.

60. Etat 14. annorum sufficit ad Canonici collegiarum Ecclesiarum.

61. Canonicatum & portionum dimidia pars Presbyteri esse debent, ceteri Diaconi ac Subdiaconi.

62. Episcopus non potest cogere vt omnes Canonici efficiantur Sacerdotes, sed sufficere si dimidia pars Canonicoꝝ Presbyteri sint, ceteros vero Diaconos, aut Subdiaconos, refert decifum Aloyf. Ricc. in d. praxi aurea, refol. 238 num. 2.

63. Dignitates omnes, & Canonicatus dimidia pars in cathedralibus Ecclesiis & collegiatis insignibus conferri debent Magistris, vel Doctoribus, &c. vbi id commodè fieri potest.

64. Collegiatis insignes quæ dicantur.

61. Ita tamen vt dimidia saltem pars, &c.] Vide Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Capitulum, §. 10. & verbo Canonici, §. 2. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 19. in princip. num. 1. vers. tertio.

62. Episcopum non posse cogere vt omnes Canonici efficiantur Sacerdotes, sed sufficere si dimidia pars Canonicoꝝ Presbyteri sint, ceteros vero Diaconos, aut Subdiaconos, refert decifum Aloyf. Ricc. in d. praxi aurea, refol. 238 num. 2.

63. Hortatur etiam sancta Synodus, &c.] Ergo non præcipit, vt per Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 7. num. 45. Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 1. cap. 9. quas. 56. Molfes. in sum. Theologia moralis, tract. 6. cap. 7. num. 65. Mallobr. in praxi habendi concursus, requisit. 10. dub. 6. num. 7.

64. Et Collegiatis insignibus, &c.] Quæ autem tales dicantur, ostendimus in collect. ad cap. ult. num. 3. de verb. signif. & latè Mallobr. in praxi habendi concursus, p. 1. l. 2. secundum Romanam impress. & in tract. de Synodo Episcop. cap. 4. dub. 14. n. 9. & faciunt quæ Nauarr. conf. 1. aliàs 3. de verbor. signif. Menoch. de arbitr. casu 158. num. 4.

De residentia Canonicoꝝ, & panis contra eam non facientes impositis.

65. Dignitates, Canonicatus, præbendas, aut porciones in Cathedralibus, aut Collegiatis obtinentibus non licet cogere cuiuslibet statuti, aut consuetudinis ultra tres menses ab eis Ecclesiis quolibet anno abesse.

66. Statuti ex eorum scientia, auctoritate Apost. confirmati vigore potest Canonici ab Ecclesia quolibet anno ultra tres menses abesse.

67. Statutum vt vna hora, vel duabus interessentes lucentur massam grossam, siue præbendam, amissis distributionibus nullam grossam siue præbendam amissis distributionibus non valeat.

68. Statutum quod interessentes vna hora in vno mense ex nouem fructibus lucentur amissis distributionibus nullum est, & tollendum.

65. Præterea obtinentibus, &c.] Vide Nauarr. conf. 2. aliàs 1. de cleric. non resident. Sayr. in floribus decif. sub illo tit. decif. 2. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 10. quas. 10. num. 62. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 7. cap. 3. Nicol. Garc. de benefic. part. 3. cap. 2. num. 180. cum segg. Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarræ, lib. 2. tit. 23. de residentia rub. an Canonici, vel alij habentes dignitatem teneantur residere in suis Ecclesiis, num. 8. cum segg. Sanctatel. var. refol. q. 4. à num. 19. Bonacin. de horis canon. disp. 2. q. 5. Vgolin. de officio Episcopi, cap. 9. metipsum in simili tract. p. 3. alleg. 53. n. 107. cum segg.

66. Non licet vigore cuiuslibet statuti] Etiam iurati, nisi auctoritate Apostol. fuerit confirmatum ex certa scientia, vt decifum attestantur Nicol. Garc. de benefic. p. 3. cap. 2. num. 197. in 1. & 3. declar. Armendar. loco proxime citato, num. 21. & 23. quos refero in tract. de Canon. c. 23. num. 1. & 3.

67. Vnde statutum vt vna hora, vel duabus interessentes lucentur massam grossam, siue præbendam, amissis distributionibus quotidianis, nullum esse, refertur decifum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 329. in 1. declar. Armendar. d. loco num. 52.

68. Sic etiam statutum quod interessentes vna hora in vno mense ex nouem fructibus lucentur, amissis distributionibus, nullum esse, & tollendum, adeò vt non interessentes omnibus horis in prædicto mense amittant illam ratam fructuum, quam amitterent in illis octo mensibus singulis horis interessendo, non tamen incidunt in pœnam huius decreti quasi abfuissent ultra tres menses, attestantur resolutum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 329. Armendar. d. loco num. 53.

69. Validum

69. Validum tamen erit statutum, quo cauetur seruitium quadraginta annorum Ecclesiæ præstitum liberare beneficiarium à residentia, lucrarique distributiones quotidianas in absentia, quamvis ipse non interfuit diuinis, vt resoluunt Cened. ad Sextum collect. 1. §. in fine, & Canon. quas. 1. num. 21. vers. sexto, Monet. p. 2. q. 7. num. 21. & q. 12. num. 61. & q. 13. num. 41. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 344. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 298. num. 19. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 9. vers. de senio, Bonacin. d. q. 5. puncto 6. n. 15. Ego ipse d. alleg. 53. n. 117. me citato in illo loco Sanctarel. d. q. 10. n. 26.

70. Aut consuetudinis.] Etiam inmemoralis, quæ minimè excusatur à residentia in Carhedralibus, & Collegiatis insignibus, sicut attestantur resolutum Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 197. Armendar. d. loco num. 20. Sanctarel. var. resol. q. 4. num. 33. qui citat metipsum d. p. 3. alleg. 53. num. 115.

71. Vnde consuetudine introduci non posse vt Canonici, qui vna hebdomada interfunt diuinis Officiis, possunt lucrari distributiones sequentis etiam hebdomadæ, quamvis illis non interfuit, resoluunt Azor. in iur. moral. p. 2. lib. 7. c. 7. q. 5. Sanctarel. d. q. 10. num. 13. quos refert de Canon. cap. 23. n. 10.

72. Valebit tamen consuetudo vt quis in absentia quotidianas lucratur distributiones, si sciente, & patiente, ac tolerante Papa inducta fuerit, non verò illo tantum conuiiente, vt per Duen. reg. 206. vers. limita quinto, Hoied. de incompat. benefic. p. 1. c. 17. n. 13. Cou. lib. 3. var. cap. 13. num. 5 in fine, Cened. d. q. 1. num. 24. Aloyf. Ricc. in collect. decis. collect. 159. Monet. de distrib. quotid. p. 2. q. 12. num. 45. & 46. Sanctarel. d. q. 10. num. 16. quos refert d. cap. 23. num. 11. Provt etiam valebit consuetudo vt distributiones confectantur iis, qui iussu suarum Ecclesiarum occupantur in computatione reddituum, vel sumptuum ipsarum Ecclesiarum, sicut resoluunt Monet. d. p. 2. q. 11. num. 47. Cened. d. q. 1. num. 68. Sanctarel. d. q. 10. num. 18. Et quodd dentur clericis senibus post septuagesimum annum, quamvis diuinis officiis non interfint, secundum Monet. d. p. 2. q. 12. n. 57. Sanctarel. var. resol. q. 8. n. 14. Cened. d. q. 1. n. 17. Bonacin. d. q. 5. puncto 6. n. 16. & aliis casibus, quos refert d. tract. de Canonici cap. 23.

73. Ultra tres menses, &c.] Continere debent 90. dies, triginta pro quolibet mense, & possunt accipi non solum continui, sed etiam interpolati, vt resoluunt Menoch. de arbitr. casu 50. à num. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 11. num. 8. Nicol. Garc. d. p. 3. c. 2. num. 306. Sanctarel. var. resol. q. 4. n. 20. Ego ipse d. alleg. 53. num. 120. Dummodo tamen prouideant Episcopi ne incidant in Natale, aut Pascha Domini, siue similes maximas solemnitates, prout decisum attestantur Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo priuatio §. 4. dicto 2. præs. dub. 3. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 316. Armendar. dict. loco num. 38. Ego ipse d. p. 3. alleg. 53. num. 119.

74. Decretum hoc dum concedit Canonici absentiam trium mensium, esse intelligendum si constitutiones Ecclesiæ seruitium totius

69. Statutum quo seruitium 40. annorum Ecclesiæ præstitum liberet beneficiarium à residentia, validum est.

70. Consoetudo etiam inmemoralis minimè excusat à residentia.

71. Consuetudine introduci non potest vt Canonici qui vna hebdomada interfunt diuinis officiis possint lucrari distributiones sequentis etiam hebdomadæ.

72. Consuetudo valet vt quis in absentia quotidianas lucratur distributiones si sciente, ac patiente, & tolerante Papa inducta fuerit.

73. Menses tres, quibus possunt Canonici quolibet anno à suis Ecclesiis abesse debent continere 90. dies, & possunt accipi non solum continui, sed etiam interpolati.

74. Menses tres possunt Canonici quolibet anno abesse si

constitutiones Ecclesie servitium totius anni requirunt.

75. Canonicus tribus mensibus abesse volens minimè tenetur petere ne debito servitio ipsa Ecclesia destituatur, Episcopi in iurisdictione est atque arbitrium, ut referunt decem Nicol. *d. loco n. 35. Ego ipse d. alleg. 53. n. 121.*

76. Dignitates, & Canonici tenentur ad residendum novem mensium.

75. Canonicus his tribus mensibus abesse volens minimè tenetur petere, vel obtinere licentiam ab Episcopo. Cæterum quoniam pars Canonici ab Ecclesia eodem tempore possit abesse ne debito servitio ipsa Ecclesia destituatur, Episcopi in iurisdictione est atque arbitrium, ut referunt decem Nicol. *p. 1. verbo primum §. 2. dub. 4. Galet. in margarita casuum conscientie, verbo Canonicus, Nicol. Garc. d. c. 2. n. 315. Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 3. c. 2. n. 21. & 22. Aloyf. Ricc. in d. praxi fori eccles. resolut. 392. n. 4. & 5. Armendar. d. loco num. 36. & 113. Ego ipse d. alleg. 53. n. 118. Sanctarel. d. g. 4. n. 28.*

76. Vnde Canonicos, & Dignitates teneri ad residendum aliorum novem mensium, referunt decem Nicol. Garc. *d. c. 2. n. 198. in 2. declar. Armendar. d. loco n. 24. & eorum intercessio, præterquam in dictis tribus mensibus singulorum annorum, debet esse in omnibus diebus, & horis, ex Nicol. Garc. d. c. 2. n. 325. in 1. declar. Armendar. d. loco n. 47. Nihilque eis prodest quod in civitate maneant, nisi Ecclesie debitis horis inseruiant, prout attestantur resolutum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 323. in 1. decl. Aloyf. Ricc. d. resolut. 392. n. 2. Armendar. d. loco n. 42. cum seqq. Sanctarel. d. g. 4. n. 24.*

77. Ad colligendum servitium dictorum novem mensium non sunt colligenda punctaturæ, quasi is, qui novem partes punctaturarum ex duodecim habeant, servitio novem mensium debito satisfecerint, sed ipsi dies residentie, & servitij, siue continui fuerint, siue interpolati, numerandi sunt ad complementum dictorum novem mensium, ut asserunt resolutum Nicol. Garc. *d. c. 2. n. 327. & Armendar. d. loco n. 51.*

78. Vacantia omnes vnius, aut plurium mensium quibus absentes distributiones percipere solebant, ultra tres in singulis annis, sublata sunt per hoc decretum, nisi absint ex causis à iure permixtis, præterquam si dictæ vacationes concessæ essent in fundatione, quæ non est sublata nisi Canonicatum fructus omnes sint distributiones quotidianæ, ita Nicol. Garc. *d. c. 2. n. 250. in 2. decl. Armendar. d. loco n. 30. Fundationes enim, & confirmationes Apostolicæ non esse sublatas per hoc decretum, referunt decem Nicol. Garc. d. c. 2. n. 216. Armendar. d. loco n. 27. nec etiam privilegia Apostolica, Nicol. Garc. d. c. 2. n. 263. Armendar. d. loco num. 33.*

79. Statutum, quo permixtum est Canonici quatuor menses quolibet anno ab Ecclesia abesse si à Papa est confirmatum non censetur derogatum.

80. Canonici Regulares non comprehenduntur sub hoc decreto

81. Coadiutor, & coadiutor possunt abesse tribus mensibus.

79. Hinc statutum, quo permixtum est Canonici quatuor menses quolibet anno ab Ecclesia abesse, si à Papa est confirmatum, non censetur derogatum per hoc decretum, sed observandum est, ut referunt decem Nicol. Garc. *d. c. 2. n. 216. Armendar. d. loco n. 26.*

80. In eisdem Cathedralibus.] Secularibus scilicet, nam Regulares Canonici non comprehenduntur sub hoc decreto, possunt tamen abesse si causa sit rationabilis, & addit licentia Prioris, ut refert decem Armendar. citato loco n. 118.

81. Canonici, præbendati, &c.] Coadiutor, & coadiutorem posse abesse dictis tribus mensibus, resoluunt Nau. *conf. 2. n. 6. de cleric. agor. Monet.*

Monet. de optione canon. q. 8. num. 172. Sanctarel. d. q. 4. n. 27. Ego ipse d. alleg. 53. n. 125.

82. *Salvus nihilominus, &c.*] Indultum igitur Papæ tribuens vacationem duorum mensium Canonicis contra fundationem Ecclesiæ, non intelligitur sublatum per hoc decretum, quod tantum reuocat constitutiones, quæ concedunt absentiam ultra tres menses, vt referunt decisum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 163. Armendar. d. loco n. 33.

83. *Alioquin primo anno, &c.*] Vide Vgolin. de officio Episcopi cap. 19. in princip. a. n. 3. & §. 2. n. 7. Armendar. d. loco n. 98. metipsum d. p. 3. alleg. 53. n. 146. & de Canon. cap. 20. n. 15.

84. Et his pœnis subiacere illos, qui maiori seruitio Ecclesiæ, quàm nouem mensium sunt adstricti, si non resideant, referunt decisum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 144. Armendar. d. loco num. 107. Ego ipse d. alleg. 53. num. 146. in fine; at Canonicos simplices carentes præbenda illis non subiacere resoluit Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclæs. decis. 11. in 1. edit. aliàs resol. 624. in 2. edit. quem refero d. alleg. 53. n. 147. & de Canon. cap. 20. n. 11.

85. Pœnatum autem gradus in hoc decreto præscriptos necessariò seruandos esse antequam deueniatur ad priuationem ob non residentiam asserit resolutum Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 9. vers. necessariò, quem refero d. alleg. 53. num. 148. Dummodo ante priuationem præcedat citatio personalis, cap. ex parte il. 1. de cleric. non resid. gloss. verbo in Canonibus in cap. quoniam frequenter §. si verò, vt lite non cont. quam sequuntur Caputaq. decis. 375. num. 3. & decis. 378. p. 2. Seraphin. decis. 1346. num. 5. siue absens sit delictum Episcopi, siue absque ea, cap. clericos, & ibi gloss. verbo redierint in cap. peruenit il. 2. de appellat. Seraphin. decis. 1548. num. 5. & de utroque Rora in Oriolen. Decanatus 14. Martij 1612. coram R. P. D. Nauarro. Verùm si personaliter citari non possit, quia iguoratur ubi sit, vel longè absit, itavt commodè non valeat citatio ad ipsum peruenire, debet in eius Ecclesiâ trinæ citationis edictum publicari (non sufficit enim vna citatio pro tribus) & post vltimum edictum per sex menses expectari, vt colligitur ex cap. ex tunc, de cleric. non resid. quamuis iam hodie hoc tempus sit arbitrarium iudici, vt referunt decisum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 155. Armendar. d. loco num. 108. & 109. Card. Mantic. d. decis. 67. num. 5.

86. Aliter autem factam priuationem esse nullam, resolunt Læli. Zech. de republ. ecclæs. tit. de benef. num. 6. vers. quod attinet verò ad praxim, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo priuatio §. 3. & 4. Piafec. in simili praxi p. 2. cap. 3. n. 10. vers. necessariò autem, Rot. in d. Oriolen. Decanatus coram R. P. D. Nauarro, Mantic. decis. 12. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 154. vbi n. 155. subdit in personaliter citato non requiri trinam monitionem, sed sufficere vnam etiam extraiudicialem, quod etiam tenuit Rora coram Mantic. decis. 67. n. 5. vbi n. 6. asserit hoc decretum non afficere Episcopos, qui possunt procedere ad priuationem ob non residentiam, tamen illa temporum intervalla non fuerint obseruata.

82. Indultum Papæ tribuens vacationem duorum mensium Canonicis contra fundationem Ecclesiæ non intelligitur sublatum per hoc decretum.

83. Absentes à seruitio Ecclesiæ quibus pœnis puniuntur.

85. Pœnarum gradus in hoc decreto præscripti necessario seruandi sunt antequam deueniatur ad priuationem ob non residentiam.

86. Priuatio ob non residentiam facta nõ obseruatis pœnarum gradibus in hoc decreto præscriptis est nulla.

87. Canonicos ad discendum cantum Gregorianum cogere potest Episcopus.

88. Distributiones quotidianas quare sic dicantur.

89. Distributiones amittunt qui omnibus horis non interfuerint.

90. Canonicus absens ex privilegio Papæ percipit distributiones.

93. Inquisitores contra hereticam pravitatem.

94. Collector generalis Camera Apostolicæ. Subcollectores, advocati & procuratores, fiscales.

95. Archidiaconus, vel Canonicus visitans Ecclesiam, iura, vel redditus suæ præbendæ.

87. Canonicos ad discendum cantum Gregorianum cogere potest Episcopus, & renitentes multare etiam pœna non participationis distributionum quotidianarum, & subtractionis fructuum. Aldan. d. tit. 8. n. 15. vbi refert decisum in Tropien. 9. Maij 1620.

88. Distributiones verò, &c.] Distributiones quotidianæ quare sic dicantur, & earum appellatione quæ contineantur, dixi latè in tract. de Canonicis cap. 21.

89. Qui statim horis interfuerint.] Id est, omnibus horis, quibus diuina celebrantur officia, vt refert decisum Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 488. Item & Missæ conuentuali, vt ex declarationibus S. Cong. Rituum ostendimus d. tract. de Canon. cap. 34. n. 1.

90. Recipiant.] Non solum sibi obuinentes ratione præbendæ, sed etiam portionem earum iis contingentem, qui non interfuerint, vt diximus d. tract. de Canon. cap. 22. ex num. 14. & supra in collect. ad sess. 21. de reform. cap. 3.

91. Reliqui his careant.] Nisi priuilegio Pontificio muniantur, aut legitimo impedimento, vel necessaria causa detineantur. Vnde Canonicum ab Ecclesia, cui est adstrictus, absentem ex Pontificis priuilegio posse percipere distributiones quotidianas, resoluunt Gemin. num. 4. & Franc. num. 3. in c. unic. de cleric. non resid. lib. 6. Cened. d. q. 1. n. 26. Sanctarel. var. resol. q. 10. num. 1. Barth. à S. Fausto d. lib. 3. q. 83. Episcopum verò non posse aliquem excusare à residentia, nisi iuxta dispositionem d. cap. unic. referunt decisum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 407. Armendar. d. loco num. 84.

92. Ex priuilegio autem Clementis VII. incip. Conuenit, sub dat. Nonis Augusti 1525. Auditores Rotæ percipiunt fructus, & distributiones suorum beneficiorum in absentia ac si actualiter interessent diuinis Officiis, vt referunt Læz. Zech. de republ. eccles. cap. 11. n. 2. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. q. 1. n. 63. Sanctarel. var. resol. q. 11. n. 1. Ego ipse d. p. 3. alleg. 53. n. 155. & de Canonicis cap. 24. n. 1.

93. Inquisitores contra hereticam prauitatem gaudent etiam priuilegio percipiendi fructus, & distributiones quotidianas in absentia in fidei fauorem à Paulo III. & Pio V. sibi concessio, vt per Roi. de prin. Inquis. n. 420. & in tract. de heret. sing. 96. Spin. in speculo testam. gloss. 3. princ. n. 78. Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 2. n. 356. Sanctarel. d. q. 11. n. 3. met ipsum d. alleg. 53. n. 156. & de Canon. cap. 24. n. 2. vbi adueto semotis his priuilegiis hoc illis minimè competere.

94. Collector generalis Camera Apostolicæ. Subcollectores, Aduocati, Procuratores, Fiscales, & Notarij in causis spoliatorum, & aliorum iurium dictæ Camera, eorum officio durante, lucrantur distributiones quotidianas in absentia, ex priuilegio Sixti V. sub dat. 8. Maij 1590. vt referunt Monet. de distribution. quotid. p. 2. q. 11. n. 111. Sanctarel. d. q. 11. n. 6. Ego ipse d. alleg. 53. n. 157.

95. Archidiaconus, vel Canonicus visitans Ecclesiam, iura, vel redditus suæ præbendæ, non amittit distributiones quotidianas, cum visitando prædicta iura, & loca seruiat Ecclesiæ in re vtili, vt per Nicol.

Nicol. Garc. d. p. 3. e. 2. n. 333. cum seqq. Azor. in *instir. moral.* p. 2. lib. 7. c. 7. q. 10. Moner. d. q. 11. n. 63. Cened. d. q. 1. n. 136. Sanctarel. d. q. 11. n. 9. metipsum d. alleg. 53. num. 163. Si verò non visitaret propriam Ecclesiam suæ diocesis, etiam si illam visitaret ex officio, & iure sibi competenti, tunc non poterit percipere distributiones, vt referunt decusum Moner. d. quæst. 11. num. 63. Cened. d. quæst. 1. n. 36. & 74. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 332. Atmendat. in addit. ad *recop. legum Navarrae*, lib. 1. tit. 6. l. 6. de visitat. n. 81. & 108. Sanctarel. d. quæst. 11. num. 10. Ego ipse d. alleg. 53. num. 126. Et hoc casu durante visitatione non potest Archidiaconus percipere fructus illius Canonicatus, quem obtiner ex dispensatione, vel ex illius Ecclesiæ consuetudine, stante quòd fructus Canonicatus distincti sunt à fructibus præbendæ, nisi pro tribus mensibus vacationis causa à Concilio permissis, prout resolutum attestantur Nicol. Garc. d. cap. 2. ex num. 333 in 2. dub. & Atmendat. d. l. 6. de visitat. num. 82. aduertentes hæc de lucrandis fructibus locum habere, nisi extet Ecclesiæ consuetudo vt Archidiaconus visitans nihil fructuum percipiat, quia ea seruanda etit.

96. Pœnitentiarius si dum recitantur diuina Officia audiat in Ecclesia confessiones, percipit quotidianas distributiones, vt referunt decusum Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori ecclesiast. decis.* 498. in 1. edit. aliàs *resoluit.* 389. num. 5. & *resol.* 477. num. 6. in 2. edit. Salazar de Mendoça in *libello de instir. Canonic. pœnitent.* n. 6. Vgolin. de officio *Episcopi* cap. 19. num. 6. *verbo tertio* excipitur, & cap. 33. num. 5. Moner. de *distib. quotid.* p. 2. q. 11. num. 64. cum seqq. Campan. in *diuersis iuris canon. rub.* 7. cap. 6. n. 27. Barthol. à S. Fausto de *horis Canon.* lib. 3. quæst. 74. Nicol. Garc. de *benefic.* p. 5. cap. 4. n. 124. & seq. Bonacin. de *horis Canon.* q. 5. puncto 3. §. 5. Raguc. de *voce Canon.* in *Cap. q. ult.* num. 7. Sanctarel. *var. resol.* q. 7. num. 13. Ego ipse d. p. 3. alleg. 53. num. 160. & allegat. 55. num. 30. Etiam si audiat confessiones peccatorum venialium, & non reueruorum, ex Nicol. Garc. num. 123. Moner. n. 65. & Sanctarel. num. 13. dictis locis, dummodo tamen intra Ecclesiam, non verò extrà etiam infirmorum confessiones audiat, Nicol. Garc. in *addit. ad d. p. 5. cap. 4. num. 125. in fine*, ego ipse d. alleg. 55. num. 32.

97. Theologus, seu obtinens præbendam theologalem diebus, quibus legit, habendus est tanquam præfens in choro, non modò pro illis horis, vt si manè legat pro horis matutinis, & Missa solemni, sed etiam pro tota die, & percipere potest distributiones quotidianas, ita declarat Gregorio XIII. decusum referunt Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 118. Aloyf. Ricc. in *d. praxi rerum fori ecclesiast. resol.* 386. num. 6. & *resol.* 389. num. 6. Nald. *verbo distributiones*, num. 9. Gonzal. ad *reg.* 8. Cancel. §. 7. *proæm.* n. 180. Atmendat. d. *tit. de residentia canonicor.* num. 68. Moner. d. p. 2. q. 10. n. 27. & q. 11. num. 75. Bonacin. d. q. 5. puncto 3. §. 5. Sanctarel. d. q. 11. n. 15. Ego ipse d. p. 3. alleg. 56. num. 8.

98. Concilio generali nomine Capituli interessentes lucrantur distributiones quotidianas, vt resoluunt Cosm. in *pragmat. sanction.* tit. de *collation.* §. 1. in *glos. nihil, in fine*, Iacobat. de *Concil.* lib. 5. art. 6. ad fin. Rebuff. in *praxi*, p. 3. tit. de *dispensat. de non resid.* n. 34. Salzed. ad Bernard. in *pract.* cap. 52.

96. Pœnitentiarius si dum recitantur diuina officia audiat in Ecclesia confessiones.

97. Theologus, seu obtinens præbendam theologalem diebus, quibus legit.

98. Concilio generali nomine Capituli interessentes.

cap. 52. *lit. C. vers. quarum casu*, Cened. d. q. 1. num. 67. Sanctarel. d. *quest.* 11. num. 7. Ego ipse d. *alleg.* 53. num. 158.

99. Concilio Prouinciali, vel Synodali interessentes

99. Concilio Prouinciali, vel Synodali interessentes distributiones quotidianas percipiunt, resoluunt Salzed. ad Bernard. in *pr. lt. cap.* 52. *lit. C. vers. itemque pari ratione*, Cened. d. q. 1. num. 67. *vers. idem pari ratione*, Sanctarel. d. *quest.* 11. num. 22. & *quest.* 10. num. 17. in *princip.* Bartholom. à S. Fausto de *horu canon. lib.* 3. q. 52.

100. Animarum curæ incumbentes imminenti suæ dignitati, vel Canonici

100. Animarum curæ incumbentes imminenti suæ dignitati, vel Canonici, dum sunt in actu administrandi Sacramenta, vel alia exercenda, quæ spectant ad ipsam curam, distributiones quotidianas lucrantur, & tanquam præsentibus in choro habentur, ut referunt decisum Franc. Leo in *thesauro fori eccles.* p. 3. cap. 2. num. 24. Aloyf. Ricc. d. *resol.* 389. num. 4. Raguc. de *voce Canon. in Capitulo q. ult.* num. 6. Nicol. Garc. d. *cap.* 2. num. 335. Armendar. d. *lib.* 2. *tit.* 2. §. 2. de *residencia Canon.* num. 58. Cened. d. q. 1. num. 75. Zerol. in *praxi Episcop.* p. 1. verbo *distributiones*, §. 3. *vers. secundo debentur*, Læz. Zech. de *republ. ecclesiast.* cap. 24. num. 6. Bartholom. à S. Fausto d. *lib.* 3. *quest.* 76. Bonacin. d. *quest.* 5. *puncto* 3. §. 7. Sanctarel. d. *quest.* 11. num. 11. Ego ipse d. *alleg.* 53. num. 127. Si verò haberent curam animarum in aliis Ecclesiis dum in eis residerent, ac Sacramenta administrant, non possunt percipere distributiones, quas perciperent si in Ecclesia cathedrali, vel collegiata, in qua habent canonicatus, vel dignitates, residerent, ut resoluunt Monet. d. q. 1. num. 69. Sanctarel. d. q. 11. n. 13. Barthol. à S. Fausto d. *lib.* 3. q. 76.

101. Canonicus missus à suo Episcopo ad visitanda limina Apostolorum eius nomine, vel comitans ipsum Episcopum ad eadem limina, ex constituto Sixti V. distributiones quotidianas lucrantur, ita Aloyf. Ricc. in *d. praxi resolut.* 389. num. 3. in 2. edit. Nicol. Garc. d. *cap.* 2. num. 349. Monet. d. p. 2. q. 8. num. 28. Armendar. *vbi sup.* num. 62. Franc. Leo d. *cap.* 2. num. 23. Barthol. à S. Fausto d. *lib.* 3. *quest.* 52. Sanctarel. d. *quest.* 11. num. 14.

Ego ipse d. *alleg.* 53. num. 159.

102. Obfessus ab Ecclesia, ac etiam repressaliarum causa captus,

102. Obfessus ab Ecclesia, ac etiam repressaliarum causa captus, & detentus, distributionibus quotidianis non priuatur, ut resoluit Monet. d. p. 2. *quest.* 5. num. 56. cum *seqq.* quem refero ego ipse d. *allegat.* 53. num. 165.

103. Absens pro euidenti Ecclesiæ utilitate

103. Absens pro euidenti Ecclesiæ utilitate distributiones quotidianas non amittit, præcipuè stante consuetudine quod Canonicus missus à Capitulo pro aliquo seruitio ipsius Ecclesiæ, seu Capituli percipiat omnes fructus, & quotidianas distributiones, ut per d. *cap. unic. de cleric. non resident.* lib. 6. tenent Aloyf. Ricc. in *d. praxi resolut.* 389. in 2. edit. Seraph. decis. 1239. p. 2. Nicol. Garc. d. *cap.* 2. num. 362. Armendar. d. *loco* num. 73. & 95. Barthol. à S. Fausto d. *lib.* 3. *quest.* 48. ubi intelligit, si aliàs choro interesse solebat, & absens in euidentem suæ Ecclesiæ utilitatem, hoc est, manifestam, ego ipse d. *alleg.* 53. num. 171.

104. Absens à seruitio Ecclesiæ pro defensione iurium ipsius Ecclesiæ.

104. Absenti à seruitio Ecclesiæ pro defensione iurium ipsius Ecclesiæ, vel sui beneficii debentur fructus, & distributiones, ita Nicol. Garc. in *addit. ad tract. de benef.* p. 3. cap. 2. n. 49. Barthol. à S. Fausto d. *lib.* 3. *quest.* 52.

quest. 52. n. 1. Rota coram Seraph. decis. 109.8. n. 5. & in Asten. fructuum 15. Martij 1613. coram bonæ mem. Patriarcha Manzanedo, & in Calaguritanæ fructuum, & distributionum 26. Martij 1614. coram bonæ mem. Vbaldo sen.

105. Infirmus, qui personaliter diuinis Officiis interesse non potest, quotidianas percipit distributiones in absentia, ita probat *cap. 1. de cleric. non resid. lib. 6. resoluunt Couar. lib. 3. var. c. 13. n. 8. Nauarr. conf. 2. n. 3. de cleric. non resid. c. de horis canon. c. 1. n. 10. Selu. de benef. p. 4. q. 6. n. 9. Fulse. de visit. lib. 1. cap. 15. n. 25. vers. c. infirmo, c. 20. n. 26. Thom. Aët. in tract. de infirmis. p. 1. c. 50. n. 25. Hoied. de incompat. benef. p. 1. c. 17. n. 15. Ludou. Gom. in reg. de infirmis. q. 9. vers. 47. Gutier. canon. lib. 1. c. 1. n. 140. Spin. in speculo testam. glof. 9. princ. n. 30. Franc. Leo in thesauro fori eccl. sp. 3. c. 1. n. 2. Piasce. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 9. vers. infirmus, Carol. de Gualis de effectib. cleric. effectu 1. num. 117. Vgolin. de officio Episcopi. cap. 19 §. 2. n. 6. vers. excipitur, Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 7. q. 10. Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 363. Moner. d. p. 2. q. 5. num. 48. c. q. 6. a num. 1. Armendar. d. rub. de resid. Canon. num. 75. Raguc. d. q. vlt. num. 8. Cened. d. q. 1. num. 7. Sanctaref. var. resol. q. 8. à princ. Bonacin. de horis canon. disp. 2. q. 5. puncto 1. Barthol. à S. Fausto in simili tract. lib. 3. q. 26. Ego ipse d. alleg. §. 3. num. 166.*

106. Quoad hunc effectum infirmus dicitur ille, qui ad Ecclesiam se conferre non potest. quia eū debilis in cruribus, seu tibiis, vt per Menoch. de arbit. casu 60. num. 14. c. seq. Moner. d. quest. 6. num. 16. Cened. d. q. 1. num. 13. Barthol. à S. Fausto d. lib. 3. q. 31.

107. Vel cæcus effectus, ex eod. Moner. num. 16. & Cened. 13. dist. locū, Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 397. Aldan. in compendio canon. resol. lib. 2. tit. 8. n. 10. vbi refert sub die 20. Iulij 1619. fuisse resolutum Canonicum, qui lumen oculorum amisit, & propterea Missas, & diuina Officia celebrare non potest, distributiones quotidianas, & cætera emolumenta lucrati perinde ac si diuinis interesset.

108. Vel podagra laborat, ex eod. Moner. n. 18. & Cened. n. 13. cit. locū.

109. Vel medicinam sumit, aut sanguine minuitur, Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 2. lib. 3. cap. 15. num. 10. Moner. d. p. 2. q. 6. n. 8. Cened. d. q. 1. num. 7. Barthol. à S. Fausto d. lib. 3. quest. 39. Sanctaref. d. q. 8. num. 4. Ego ipse d. alleg. §. 3. num. 169.

110. Vel sanitatis causa balnea, seu alium locum petit. Moner. d. q. 6. n. 10. Cened. d. q. 1. n. 11. Sanctaref. d. q. 8. num. 4. Ego ipse d. alleg. §. 3. n. 169.

111. Vel lepra, aut alio morbo contagioso cogitur ab Vrbe discedere, Moner. d. quest. 6. num. 11. Cened. d. q. 1. n. 12. Sanctaref. d. quest. 8. num. 5. Ego ipse d. alleg. §. 3. num. 170.

112. His omnibus infirmitatibus detentos posse distributiones quotidianas percipere, quamuis propria culpa in eas inciderint, resoluunt Petr. Nauarr. de resit. lib. 6. cap. 2. dub. 4. num. 239. Garc. d. p. 3. cap. 2. n. 363. Azor. d. cap. 7. q. 11. Macign. de horis canon. cap. 71. num. 58. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo distributiones §. 3. vers. 6. Cened. d. quest. 1. num. 8. Nald. in sum. verbo distributiones num. 11. Moner. d. q. 1. n. 12. Sanctaref. d. q. 8. num. 6. Barthol. à S. Fausto d. lib. 3. q. 28. Ego ipse d. alleg. §. 3. num. 168.

105. Infirmus, qui personaliter diuinis officiis interesse non potest.

106. Infirmus quoad hunc effectum dicitur ille, qui ad Ecclesiam se conferre non potest.

107. Cæcus effectus,

108. Podagra laborans
109. Medicinam sumens.

110. Balnea petens sanitatis causa.

111. Lepra vel alio morbo contagioso cogitur a ciuitate discedere.

112. Infirmi distributiones quotidianas lucrantur quamuis propria culpa in infirmitatem inciderint.

113. Infirmi distributiones lucratur si illi dum erant sani consueverant interesse diuinis officiis.

114. Pestis ex causa à sua Ecclesia absens,

115. Senio ita confectus vt residere, & interesse diuinis non possit,

116. Absens à choro, ac etiam à ciuitate ob metum ne occideretur ab inimicis, à Principe, &c.

117. Timens redire ad patriam, vel in ea commorari, ob bellum ciuile, aut externum.

118. Detentus per vim ab aliquo vt propterea non possit in Ecclesia diuinis interesse officiis.

119. Carceratus iniuste lucratur distributiones.

113. Et procedunt suprà dicta si illi dum erant sani consueverant interesse diuinis Officiis, aliàs secus, secundùm Macign. *de horis canon. cap. 71. num. 56. Vazq. in opusculo de benef. cap. 4. dub. 3. Monet. d. q. 6. num. 21. Cened. d. q. 1. num. 9. Azor. d. cap. 7. q. 11. Sanctarel. d. q. 8. num. 8. Ioan. Valer. de different. inter utrumque forum, verbo hora canonica, differ. 2. Bartholom. à S. Fausto d. lib. 3. quest. 23. met ipsum d. alleg. 53. num. 167.*

114. Pestis ex causa à sua Ecclesia absens lucratur distributiones si pestis grassetur, & probetur legitima consuetudo quòd distributiones huiusmodi dari consueuerint absentibus ex iusta causa, ita Menoch. *de arbitr. casu 153. n. 10. Benzon. in speculo Episcop. & Curator. lib. 1. disp. 1. q. 1. concl. 3. Monet. d. p. 2. q. 5. à n. 76. Bonac. de horis can. disp. 2. q. 5. punct. 2. num. 7. Barthol. à S. Fausto in simili tract. lib. 3. q. 35. Aldan. d. tit. 8. num. 11. vbi refert ita fuisse decisum in Mediolanen. 9. Nouembris 1630.*

115. Senio ita confectus vt residere, & interesse diuinis non possit, modò aliàs interesse consueuerit, percipere debet quotidianas distributiones, sicut resoluunt, decisiùmque referunt Azor. d. lib. 7. cap. 7. q. 12. Franc. Leo d. cap. 2. num. 27. Monet. d. p. 2. q. 7. Armendar. d. loco num. 73. Cened. d. q. 1. num. 15. Aloyf. Ricc. d. resol. 389. num. 7. Sanctarel. d. q. 8. n. 12. Barthol. à S. Fausto d. lib. 3. q. 34. Ego ipse d. alleg. 53. num. 164.

116. Absens à choro, ac etiam à ciuitate ob metum ne occideretur ab inimicis, à Principe, &c. potest percipere quotidianas distributiones, modò interim curat Canonicatum resignare, vel permittare, aut rationem aliquam inire, qua & suæ, & Ecclesiæ indemnitati consultum sit, vide Couar. lib. 3. var. cap. 13. num. 8. vers. decimo eadem ratione, Azor. d. c. 7. q. 11. Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 351. Monet. d. p. 2. q. 5. n. 71. Cened. d. q. 1. n. 20. ver. idemque iuris, Sanctar. var. resol. q. 9. n. 2. Aldan. d. tit. 8. num. 12. vbi attestat sic fuisse resolutum sub die 17. Septembr. 1616. & 22. April. 1617.

117. Timens redire ad patriam, vel in ea commorari, ob bellum ciuile, aut externum, potest percipere distributiones, vt tenent Sfort. Odd. in tract. de in integr. restit. art. 9. num. 92. Menoch. *de arbitr. casu 153. num. 12. Sanctarel. d. q. 9. num. 4.*

118. Per vim ab aliquo detentus vt propterea non possit in Ecclesia diuinis interesse Officiis, lucratur distributiones quotidianas, vt resoluunt Nauarr. d. consil. 111. num. 4. Iacob. de Graff. p. 2. cap. 15. num. 10. Azor. d. cap. 7. q. 10. Monet. d. p. 2. q. 5. num. 54. Cened. d. q. 1. num. 20. vers. quinto, Sanctarel. d. q. 9. num. 8.

119. Carceratus iniuste lucratur distributiones quotidianas si veniat absolendus, vt per Couar. lib. 3. var. cap. 13. num. 8. vers. vndecimo, Nauarr. consil. 10. & 11. num. 3. & seq. de cleric. non resid. Sayr. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 9. Macign. *de horis canon. cap. 71. num. 66. Lxl. Zech. de rep. eccles. cap. 24. num. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. §. 9. num. 15. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo distributiones §. 8. Ceual. commun. contra commun. quest. 585. num. 15. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 7. quest. 11. Armendar. d. tit. de residemia canon. num. 77. Nald. verbo distributiones n. 10. Grilenzon. consil. 165. per tot. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 362. Monet. d. p. 2. quest. 5. num. 80. Bonacin. *de horis canon. disp. 2. quest. 5. puncto 2. §. r.**

Barthol.

Barthol. à S. Fausto in simili tract. lib. 3. q. 3. Aldan. d. tit. 3. n. 15. vbi refert decifum sub die 9. Maij 1626.

120. Exulatus iniuste non debet amittere quotidianas distributiones, vt docent Cou. d. c. 13. n. 8. vers. decimo. Ceuall. d. q. 585. n. 16. Bernard. Sandoual. de officio ecclē. p. 6. c. 17. circa med. Cened. d. q. 1. n. 43. Sanctarel. d. q. 9. num. 6.

120 Exulatus iniuste non amittit distributiones quotidianas.

121. Excommunicatus iniuste non amittit distributiones quotidianas si eo tempore, quo excommunicatio iniuste in eo lata fuit, præfens erat in loco sui beneficij, solutusque erat diuinis Officiis ante impedimentum excommunicationis adesse, vt resoluunt Cou. d. c. 13. n. 8. vers. caterum, Sayr. de censur. lib. 2. c. 5. num. 27. Auila eod. tract. p. 1. c. 6. disp. 1. dub. 1. conel. 1. Bonacin in simili tract. disp. 2. q. 2. puncto 4. §. 2. n. 5. & de horis Canon. disp. 2. q. 5. puncto 2. §. 1. Barthol. à S. Fausto eod. tract. lib. 3. q. 36. Henriq. in summ. lib. 13. cap. 13. §. 4. in fine, Surd. de aliment. tit. 1. q. 82. num. 15. vers. alias fecum, Monet. d. p. 2. q. 15. num. 32. Sanctarel. d. q. 9. num. 9. Ego ipse d. alleg. 53. n. 174. & in collect. ad cap. pastoralis 53. n. 14. de appell. vbi num. 15. ostendi à quo directa iniustitia excommunicationis distributiones forsan amissas ipse repetat.

121 Excommunicatus iniuste non amittit distributiones quotidianas.

122. Suspendus iniuste ab officio, vel beneficio non amittit distributiones, vt docent Monet. d. q. 15. n. 46. Cened. d. c. 1. num. 59. Bonacin. d. puncto 2. §. 4. Sanctarel. d. q. 9. num. 13. Squillante de obligat. cleric. p. 4. n. 15. Ego ipse d. alleg. 53. n. 176.

122 Suspendus iniuste ab officio, vel beneficio.

123. Ecclesia interdicta, aut polluta existente, Canonicus non est priuandus distributionibus quotidianis si interdicto, aut pollutioni causam non dedit, ita Cened. d. q. 1. n. 59. & 60. Bonacin. d. puncto 2. §. 6. Sanctar. d. q. 9. n. 14.

123 Canonicus non est priuandus distributionibus quotidianis Ecclesia interdicta, aut polluta existente.

124. Priuato iniuste debentur fructus, & distributiones quotidianæ, cæteraque emolumenta, quæ præsentibus tantum, & interessentibus lucriferi consueuerunt pro toto eo tempore, quo ob dictam priuationem munera suo beneficio incumbencia obire, atque horis Canonicis interesse non potuit, vt tenet Aldan. d. tit. 3. n. 20. vbi attestatur sic fuisse resolutum à S. Cong. Episcop. sub die 16. Maij 1625.

124 Priuato iniuste debentur fructus, & distributiones quotidianæ.

125. Quauis collusionē, aut remissione exclusa.] Non posse Episcopum, vel Capitulum remittere, aut donare amissas distributiones ob non residentiam per hunc text. tradunt Nau. de horis Canon. cap. 12. miscel. 14. n. 48. & conf. 5. n. 1. de cleric. nō resid. Menoch. de arbit. casu 429. n. 6. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 8. in fine pag. 124. Armendar. in addit. ad recapil. legum Nauarra lib. 2. tit. 23. de resident. rub. an Canonici, vel alij habentes dignitatem teneantur residere in suis Ecclesiis, n. 90. & 91. Galet. in margarita casuum conscient. verbo distributiones 4. Sanctarel. var. resol. q. 13. n. 7. Ego ipse d. p. 3. alleg. 53. n. 140. Rot. in Hispanen. distributionum 2. Maij 1604. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, est 1. in impetris post tract. de distrib. quorid. Alexandri Monet.

125 Distributiones amissas ob non residentiam non potest Episcopus aut Capitulum remittere, aut donare.

126. Consensus enim Canonicorum non potest facere vt qui non interfuit diuinis, habeat distributiones quotidianas, & neque statuto, aut lege hoc potest constitui, sicut resoluunt Nau. de horis Canon. cap. 5.

126 Canonicorum consensus non potest facere, vt qui non interfuit diuinis habeat distributiones quotidianas.

num. 20. & cap. 21. n. 63. Menoch. d. casu 429. num. 6. in addit. Mendez de Cabello diuersor. iuris argument. lib. 1. cap. 9. Bonacin. de Sacrament. disp. 4. q. ult. puncto 7. §. 5. num. 8. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 493. in 1. edit. aliàs respoñt. 384. num. 7. in 2. edit. Immo nec totum Capitulum per consuetudinem potest concedere quoddam absens lucratur distributiones quotidianas, etiam si per momentum temporis durauit absentia, secundum Aloyf. Ricc. d. respoñt. 384. num. 8. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 166. n. 31.

127. Distributiones præteritas non potest remittere Episcopus, aut Capitulum quamuis absit omnis fraus, & conuentio.

127. Nec etiam eos posse remittere distributiones præteritas, quamuis absit omnis fraus, & conuentio, per hunc text. resoluunt Durant. de ritibus Eccles. lib. 3. cap. 25. num. 5. Azor. d. lib. 7. cap. 7. q. 9. Sanctarel. d. quest. 13. num. 6. sublata sententia gloss. verbo *suis*, in cap. vnic. de cleric. non resid. lib. 6. nisi sibi iam applicatæ, & traditæ fuissent, ut per d. gloss. verbo *suis*, & ibi Gemin. in §. qui verò num. 10. Nauar. miscel. 59. de orat. num. 4. & 5. Azor. d. cap. 7. q. 9. Monet. d. p. 3. quest. 5. num. 6. Sanctarel. d. q. 13. num. 5. Barthol. à S. Fausto de horis Canonic. lib. 3. q. 91.

128. Canonici diuina per se, & non per substitutos adimplere debent.

128. Omnes verò diuina per se, & non per substitutos, &c.] Ita Rot. decis. 659. num. 3. p. 4. diuers. Ego ipse in tract. de Canonici cap. 31. num. 3. Et si factum sit aliquod statutum quoddam Canonici possint inferuire per substitutos, vel alternatim vnus pro alio, cuius ratio habenda non est, quia est contra hoc decretum, ut per Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo Canonici §. 5. Nicol. Garc. de benefic. p. 3. c. 2. n. 498. Rot. d. decis. 659. p. 4. diuers.

129. Mûnera sua dignitati, Canonici, aut Portioni incumbunt per se ipsum subire, & exercere debent.

129. Obtenientes Dignitates, Canonicatus, vel portiones in Ecclesiis, præsertim cathedralibus cuiuscunque qualitatæ sint, tenentur mûnera eisdem Dignitatibus, Canonicatibus, & portionibus in decantatione Missæ, Euangelij, Epistolæ & similium functionum præstatione incumbunt, & annexa per se ipsos subire, & exercere. Quod si aliquando aliquis legitimo impedimento detentus ea per se ipsum adimplere non poterit, tunc alios, eiusdem tamen ordinis, & gradus, non autem inferioris, dignitates nempe alias dignitates, Canonici Canonicos, & portuarij respectiue portuarij in sua quisque hebdomada, ne graduum & ordinum prærogatiua confundantur, deputare debent, idque per Episcopum opportunis remediis, etiam huius Decreti vigore prouidendum erit, ita decisum refert Nicol. Garc. d. c. 2. n. 496.

130. Dignitas, & Canonicatus si sint adiuuati, & æquè principaliter vniti, illa obueniunt vtriusque onera subire per se ipsum tenetur.

130. Si Dignitas, & Canonicatus sint adiuuati, & æquè principaliter vniti, cum uti duo beneficia obtineantur, illa obtinens vtriusque onera subire per se ipsum tenetur, secus verò si vnio facta sit accessoriè, & non æquè principaliter, idem etiam dicendum est si facta sit ad vitam obtinentium dumtaxat, quia per istam vnionem ad vitam non extinguitur titulus beneficij vniti, ita attestatur resolutum idem Nicol. Garc. d. c. 2. n. 506. & seq.

131. Dignitatem obtinens, cui vnita est Portio perpetua, & accessoriè, illam ob-

131. Verum si Portio vnita sit Dignitati perpetua, & accessoriè, & per viam incorporationis, tunc quia per istam vnionem Portio desinit esse Portio, & eius titulus, & effectus extinctus fuit, ac effecta est vnus tantum

tum beneficium, obtinens dignitatem, cui sic est vnita Portio, non tenebitur seruire tanquam Portionarius, nec subire onera alias competentia ratione Portionis, vt censuit Rot. in Burgen. seruicij Decanatus 13. Iunij 1594. coram Litra. quam refert Nicol. Garc. d. c. 2. n. 509.

132. Canonici cogendi sunt ad personaliter canendum Missam illis diebus, quibus ex instituto, & legitima consuetudine illius Ecclesiæ debent, vt refert decifum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 495.

133. *Et Episcopo celebranti, aut alia Pontificalia exercenti assistere, &c.* In ciuitate tamen, licet extra cathedralem Ecclesiam, non autem in diocesi, vt per Galet. in *margarita casuum conscient.* verbo *Canonicus pen.* Scip. de Rubeis in *apborism.* Episcop. verbo *assistenti* num. 2. quos refero in *tract. de Canonicis* cap. 33. n. 9. vbi n. 10. attestor sic fuisse decifum in S. Cong. Rit. sub die 2. Augusti 1631.

134. Episcopo Missam priuatè celebranti in Cathedrali non teneri Canonicos assistere, refert resolutum Scip. de Rubeis d. verbo *assistenti* num. 4. per me citatus d. cap. 33. num. 12. & num. 18. assero fuisse decifum in vna Porcharen. teneri Canonicos assistere Episcopo Suffraganeo, quando nomine proprii Episcopi functiones Episcopales exercet, & per tot. illud cap. 33. plura de assistentia Canonicorum Episcopis faciendâ cumulaui.

135. *Atque in choro ad psallendum, &c.* Teneri Canonicos sub onere, & obligatione restitutionis distributionum psallere, seu canere in choro cum alijs, & non satisfacere si solùm assistant, & intersint Horis, & per Capellanos, & alios beneficiarios psallant, ipsi vetò vel ibi, vel domi priuatim recitent Horas, per hunc text. tradunt Nauar. de Orar. cap. 10. num. 47. & cap. 11. num. 41. & miscel. 79. Sandou. de officio diuino p. 6. cap. 16. Ludou. Lop. in *instrum. conscient.* p. 2. cap. 90. Læf. Zech. de re public. ecclæs. cap. 24. de *Canonic.* sub num. 6. Iacob. de Graff. in *aureis decisp.* 1. cap. 51. num. 12. & c. 52. num. 22. & cap. 53. num. 4. & S. Fr. Emman. in *sum.* tom. 1. cap. 145. num. 5. Fernandez in *examine Theologia moralis* p. 4. c. 5. §. 12. num. 2. Soar. de *Relig.* tom. 2. tract. 4. lib. 4. cap. 12. num. 8. cum seqq. Paul. Comitol. *respons. moral.* lib. 1. q. 62. à num. 2. Azor. *instrum. moral.* p. 1. lib. 10. cap. 11. q. 11. Petr. de Ledesma p. 2. tract. 9. cap. 4. concl. 2. diffie. 1. Lessi. de *iustit.* lib. 2. cap. 34. num. 184. Squillante de *obligat. cleric.* p. 1. à num. 60. Paul. Laymann in *sum.* Theologia moralis lib. 4. tit. 2. cap. 7. num. 6. Oliuer. Bonart. de *obligat. horarum Canon.* lib. 3. q. 13. latè Sebast. Cæsar in *relect.* de *ecclesiast.* hierarchia disp. 12. §. 1. num. 7. cum seqq.

136. Contra Medin. in *instrum. Confess.* p. 1. cap. 14. §. 11. ad fin. Petr. Nauar. de *restitu.* lib. 2. cap. 2. ex num. 21. Valer. Reginald. in *praxi fori penitent.* lib. 18. à num. 175. Nicol. Garc. de *benefic.* p. 3. cap. 2. num. 514. Monet. de *distribut.* quotid. p. 2. quæst. 2. per tot. latè Cened. *pract.* & *canonic.* quæst. lib. 1. quæst. 2. à princip. & præcipuè ex num. 14. Ioan. de la Cruz in *director. conscient.* præcepto 3. art. 3. dub. 7. concl. 4. Grauan. in *comment.* ad rub. *Missalis* tom. 2. tract. 1. cap. 5. num. 4. Antonin. Diana *moral. resolut.* p. 2. tract. de *horis canon.* resolut. 6. existimantes non psallentes

tionem non tenebitur
seruire tanquam
Portionarius.

132. Canonici cogendi sunt ad personaliter canendum Missam illis diebus, quibus ex instituto, & legitima consuetudine illius Ecclesiæ debent.

133. Canonici assistere tenentur Episcopo celebranti, aut alia Pontificalia exercenti in ciuitate tantum, licet extra cathedralem Ecclesiam.

134. Episcopo Missam priuatè celebranti in Cathedrali non tenentur Canonici assistere.

135. Canonici tenentur psallere seu canere in choro cum alijs sub onere, & obligatione restitutionis distributionum.

distributiones suas facere, licet non eant, sed priuatim, vel voce submissa recitent.

Nisi loquantur huiusmodi Doctores eo casu, quo in aliquibus Ecclesiis viget consuetudo, aut statutum ut Canonici & beneficiarii choro satisfaciant interessendo & faciundo ut Capellani, & Cantores cantent, & psallant, & reliqua exequantur munera, ut illi admittunt, & ex citatis pro prima sententia non dissentiunt Petr. Nauar. d. cap. 2. num. 217. & 222. Azor. d. quest. 6. Nicol. Gare. d. cap. 2. num. 522. Soar. d. cap. 12. num. 11. & 13. Cened. d. quest. 2. num. 12. Lessi. d. cap. 34. num. 185. Squillante d. p. 1. num. 61. in fine, Oliuer. Bonart. d. lib. 2. c. 23. num. 13. Paul. Laymann d. num. 6. vers. dico secundò, Antonin. Diana d. resolut. 6. in fine, Sebast. Cæsar d. §. 1. num. 11. Baithol. à S. Fausto de horis Canon lib. 3. q. 14.

Monitiones S. Caroli Borromæi ad Canonicos.

137. Vos, qui in cathedrali Ecclesia Dignitates obtinetis, Canonici item tum eiusdem Ecclesia, tum reliquarum quarumvis Ecclesiarum collegiarum, vel urbanarum, vel diœcesanarum, quicumque sitis in omni Canonica disciplina officio, ita agite ut canonice, nempe Canonum legibus ad vita vestra institutum pertinentibus, & constitutionum Prouincialium, Diœcesanarumque ratione congruenter viuatis; idque primò maxime studete, ut in conspectu Dei omnipotentis puro corde, & casto corpore ministretis.

Tum singuli vos Ordinis dignitati, aut Canoniciatui annexi functiones explete, Canoniceque muneris partes præstate, omnes in choro statu horis assistite, & ad Deum pro fidelibus piis, religiosisque fundite preces.

Dum eo loco estis, memores estote adesse Christum Iesum Dominum, cui seruite cum timore, & tremore.

Non pigri, non somnolenti, non oscitantes adestote, non mente vaga, non vagis oculis, non indecenti corporis statu.

Attente, studiose, ritè, pie, religiose diuinæ laudes concelebrate, & psallite Deo in conspectu Angelorum, cantantes in cordibus vestris Domino.

In choro nemo priuatim, nemo tacite officium recitet, sed omnes pariter quicumque adestis, senes cum iunioribus, laudate nomen Domini in Psalmis, Hymnis, & Canticis.

A quibuscunque colloquiis, & à litterarum, ac librorum lectionibus, atque omni vagatione abstinete.

Pro temporis autem, & officij ratione sedete, state, genua flectite, caput aperito, & inclinate.

Accurate demum omnia obseruate, quæ eo de genere vobis præscripta sunt, ita ut vestro exemplo alii Sacerdotibus, Clericisque & rectè, ritèque psallendi, & sanctè orandi, & piè agendi animum addatis.

In Psalmorum autem, Canticorum, & Hymnorum intelligentiam studiose incumbite, ut dum psallitis pro sensuum sanctissimorum, quos mente concepistis, ratione, vos ad omnes pietatis, deuotionisque effectum excitetis.

Non

Non ordinariè distributionum lucro adducti, sed Dei charitate, Religio-
nisque cultu commoti, diuinis Officijs adestote, ut verè ex animòque Psalmi ver-
ba illa concinnatis: Voluntariè sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo Domine,
quoniam bonum est.

Diuinis Officijs absolutis paululum omnes in choro piè orate, inde obeundi
signo per Praefectum dato consurgentes, quo ordine ad chorum accessistis, eodem
in sacrificium redite, ubi cappas, qui illis induti estis, & superpellicea sine stre-
pitu vllò, & susurratione deponite.

Canonicales vestros conuentus statis hebdomada diebus capitulariter habete.
Omnes qui debetis ad illos conuenite.

Inde ne discedite nisi missione à Capituli praefecto impetrata.

Singuli ordine, & loco sedete.

Sententiam modestè dicite, & suo quisque loco, non praeposterè.

A verbis scurrilibus abstinete.

In rebus consultandis rixas, invidia, & contumelias caute.

In initio & sine vniuscuiusque Capituli statas orationes dicite.

Priori loco tractanda proponite, qua ad diuinum cultum, ad spiritalis vita
progressum, ad ecclesiasticam disciplinam tuendam, tum qua ad rerum tempora-
lium gubernationem pertinent, ne negligite.

Cetera hoc de genere toto seruate qua Prouincialibus constitutionibus pra-
scripta sunt.

Omnia in primis agite pace mutua, concordì voluntate, & charitate fraterna
vos inuicem diligite; Canonici enim estis, qui pro Collegij ratione ex antiquo
instituto vnà in collegiata Ecclesia, vnòque item in Canonicali domicilio col-
locati fuistis, ita vno pacis, & charitatis fœdere, vnaque animorum consen-
sione coniunctissimi, sicut nascentis Ecclesiae ministri, quorum erat cor vnum,
& anima vna, experiendo videte, sicut in Psalmo scriptum est, Quam bonum,
& quam iucundum sit habitare fratres in vnum. Haëtenus monitiones
S. Caroli ad Canonicos.

*Tabella Canonici accommodata ad preces horarias deuotè
concinendas.*

Ante Horas.

138. Horarum canonicarum institutio ad Dei laudem, & gratiarum actio-
nem primum omnium recolenda.

Qua septeno Horarum numero mysticè designantur, breuiter cogitanda.

Rerum inanum cura, & omnium negotiorum sollicitudo relinquenda.

Postulandum à Deo ut attentè, deuotè, ac studiosè laudetur.

Frequens consideratio Canonici vocationis ut vocibus modulatè compositis
mens bene instructa respondeat.

Cordis munditia studendum ut puris verborum laudibus diuina Maiestas
concelebretur.

Hierarchia Angelorum diuinas laudes in caelo proclamantium mentis oculis
proponenda.

Humili

Humili precatone Sanctorum patrocinium implorandum, illius præsertim, cuius Officium recitare coningeret.

Nunquam Officium inchoandum nisi collectis censibus, ac præmia mentis elevatione ad Deum.

Cauendum à verbis inutilibus, ritu, iocis, eo maxime tempore, quo iur, vel paulo post eundum est in chorum.

In ipsis Horis.

139. *Noneris Canonicus se in sortem Domini ut diuinis laudibus publico nomine vacet.*

Angelici huius ministerij Officio se inter Angelorum choros versari contempletur.

Diuina præsentiam Maiestatis psallendo reuerenter adoret.

Attentionem in singulis verbis adhibeat, quam frequenter excitabis, Dei, quem alloquitur, recordatione.

Quæ distrabunt importuna cogitationes sensum, ac leniter repellendo contemnat.

Quoties mentem aliò diuertisse aduerteris, toties eam statim colligendo dirigas ad Deum.

Corpus modeste, ac decorè componat, oculos præsertim custodiat, ut sint debita attentionis ministri.

Si quod verbum dicere, vel respondere oportebit, id citò, ac breuiter expediat.

Quæ recitat, aut canit, ex libro sibi parato, non ex memoria depromat.

Offerat Deo pro se ipso attentionem, & deuotionem tot Sanctorum hominum in Canonicis precibus exulandis.

Post Horas.

140. *Deo gratias referat, quòd accessum habueris ad eius laudes, & colloquia.*

Petatur humiliter veniam errorum, quos in hac diuina functione commisti.

Linguam velut instrumentum Deo dicatum cautè custodiat.

Cordis affectiones ita componat ut externa consonent verborum modulationi.

Moribus, ac vita Deum perfecte laudare conetur.

Superfluis rerum curis ne implicetur ut molestos cogitationum tumultus euiet.

Quæ verba in psalmodia sibi magis fructuosa gustaris, ea diutius construat.

Harmonia rerum creaturarum sincero, ac fidei earum usu omni tempore concinat.

Ad supernum Beatorum chorum aspiret, qui in diuinis præconijs perpetuò exultant.

Mysteria Passionis Christi Domini, quibus hora canonica respondent, memoria sæpe retrahet. Hactenus tabella.

Caedrales

Cathedrales tenues Summus Pontif. unit, aut accessione ex fructibus auget. Interea certo modo provideatur Episcopo. Parochiales, sed tenue Ecclesia sunt augenda. Pensionibus beneficia tenuia granari minimè conuenit. Parochias suas singulas singuli parochiani frequentent.

CAPVT XIII.

1. **V**ide Archiep. Bononien. p. 4 sub tit. de vnionib. pag. 253. cum seqq. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 2. num. 70. & cap. 16. num. 20. cum seqq. & num. 67. Vgolin. de officio Episcopi cap. 52. à princip. Monet. de decimis. cap. 8. q. 6. num. 80. & 81.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. *Dum tamen curata non sint.* Non solum vnionem parochialis esse prohibitam, sed etiam aliquam partem fructuum earum vniri non posse refert decimum Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 383. num. 5. vers. limita sexto, in 2. edit. aliàs decif. 492. in 1. edit. Garc. de benef. p. 12. cap. 2. num. 87.

2. Vnio alicuius partis fructuum parochialium est prohibita.

3. Parochialem Ecclesiam vniri non posse Capitulo cathedralis etiam ob tenuitatem Canonicatum, & ob impossibilitatem etiam vniendi beneficia simplicia, & ob id quoque quod non decebat minuire eorum numerum, iuxta mentem Concil. cap. 15 sup. hac ead. sess. tenet Aldan. in compendio canon. resol. lib. 4. tit. 8. num. 3. vbi attestatur decifum in Alexandrina 3. Martij 1594.

3. Parochialis Ecclesia vniri non potest Capitulo cathedralis etiam ob tenuitatem Canonicatum.

4. Habere locum hoc decretum quando verè est Ecclesia parochialis, & certos habet fines, & non aliàs, refert decifum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 6. num. 96.

4. Habet locum quando verè est Ecclesia parochialis.

5. Parochia duæ si per consuetudinem, quæ per 40. annos vigerit, tanquam vnita, vni semper collatæ sine dispensatione fuerunt, non esse earum possessorem molestandum, refert decifum Garc. de benef. p. 12. cap. 2. num. 243.

5. Parochiarum duarum possessor non est molestandus quando vni solè collatæ sine dispensatione fuerunt per 40. annos.

6. Episcopus posse curam animarum toti Capitulo cathedralis Ecclesie incumbentem transferre accedente consensu Capituli per viam vnionis perpetuæ in obtinentem dignitatem in eadem Ecclesia, quæ vnioni consentiat, asserit Aldan. d. tit. 8. num. 4. attestans sic decifum sub die 30. Martij 1594.

6. Episcopus potest curam animarum totius Capituli cathedralis Ecclesie incumbentem transferre.

7. Parochias, quæ certos fines non habent, sed certum tantum populum, vt per certas familias distinguantur, vsque ad cò vt Sacramenta promiscuè non administrantur, non comprehendi hoc decreto, refert decifum Garc. d. p. 12. cap. 2. n. 88. & Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 6. num. 96.

7. Parochia, quæ certos fines non habent non comprehenduntur sub hoc decreto.

8. *In parochialibus etiam Ecclesiis, &c.* Vide Mandos. ad reg. 12. de vnionib. q. 5. num. 3. ad fin. Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 16. num. 25. Gutier. pract. lib. 1. q. 17. num. 3. cum seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 2. num. 20. & glof. 5. §. 7. num. 61. & 62.

8. Parochialium exiguè quomodo providendum.

9. Parochiales monasteriis non vnion-
dz.

10. Parochiales ha-
bitu tantum possunt
monasteriis vniri.

11. Vniones paro-
chialium, quæ sunt
pro fundatione, do-
tatione Collegiorum,
&c. saluantur.

12. Ecclesiæ cathedrales, quarum reditus ad summam ducatorum mille non excedunt, nullis pensionibus, aut reservationibus, aut reservationibus fructuum grauari debent.

13. Pensio non imponitur super parochiali resignata, si valor illius non excedit centum ducatos.

14. Valor centum ducatorum, quæ manere debent Rectori parochialis, intelligendum est iuxta morem vnusculiusque regionis.

15. Claus. *Dummodo remaneant centum pro Rectori, quomodo iustificanda.*

9. *Monasterijs quibuscumque, &c.] Vide Monet. de commutat. vltim. volum. cap. 11. num. 99. cum seqq.*

10. Parochiales dum monasteriis vniri prohibet Concil. in presenti, intelligendum esse de parochialibus, quæ actu, non autem de illis, quæ habitu tantum supra hominum memoriam parochiales existunt, refert decimū Garc. in addit. ad summam tractat. de benefic. part. 5. cap. 3. num. 121.

11. Saluari tamen, & excipi vniones, quæ fiunt pro fundatione, dotatione, augmento, vel conseruatione Collegiorum, & aliorum piorum locorum ad fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum, resoluunt Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 5. §. 7. num. 46. Vgolin. d. cap. 5. §. 1. num. 1. vers. secundo.

12. *Ad hac imponitur omnes hæ Cathedrales, &c.] Omnes Ecclesiæ cathedrales, quarum reditus summam ducatorum mille non excedunt, nullis pensionibus, aut reservationibus fructuum grauari debere, ex hoc cap. colligit Flamin. Paris. de resign. lib. 6. q. 2. n. 34. cum seqq. Garc. p. 1. c. 5. n. 393. Azbr. in istis moral. p. 2. lib. 7. c. 11. q. 8. vbi ait huic cap. esse expressè derogandū, cum pensio aliter imponitur, per ea quæ tradit Put. decif. 494. lib. 2. in antiq. alijs decif. 493. eod. lib. in correctis; sed in hoc videtur contrarium tenendum, immo tacite dispensasse Papam omittendo clausulam, dummodo remaneant mille pro Episcopo, ex Rot. in Ferentina pensionis 23. Ianuar. 1602. coram Ortembergio, impressa per Marchesin. de commissif. p. 1. pag. 535. & illius memini in tract. de clausulis vsu frequens. claus. 48. num. 2. secundum Lugdunen. impress. vbi multa de hac clausula, & illius iustificatione.*

13. *Ducatorum centum, &c.] Pensionem non imponi super parochiali resignata, si valor illius non excedit centum ducatos, ex hoc decreto colligit Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 6. quest. 2. num. 21. Garc. de benefic. p. 1. cap. 5. num. 375. vbi subdit quod in pensione quæ constituitur super parochiali, solet apponi clausula, dummodo remaneant centum ducati liberi pro Rectore, & quod dictio illa liberi, importat idem quod absque vlllo grauamine, & diminutione, per Rot. decif. 298. p. 1. diuers.*

14. Valorem centum ducatorum qui ex hoc decreto debet remanere Rectori parochialis Ecclesiæ, quæ pensione grauatur, intelligendum esse iuxta morem vnusculiusque regionis in qua est beneficium, refert decimū Lxl. Zech. de republ. eccles. cap. 28. num. 4. pag. mihi 323. Galet. in margarita casuum conscient. verbo parochus vlt. & verbo pecunia 1. & verbo pensio 10. Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 745. in fine, & in praxi rerum fori ecclesiast. decif. 428. num. 1. in 2. edis. alijs resolut. 365. num. 2. & resolut. 644. in 2. edis. Nicol. Garc. in addit. add. part. 1. cap. 5. num. 373. Sell. in select. canon. cap. 81. num. 10. vbi asserit resolutum in Collen. 13. Iulij 1630.

15. De clausula illa, *dummodo remaneant centum, &c. & quomodo iustificetur, & quæ onera ex illis centum sint deducenda, vel non, dixi latè in tractat. de clausulis vsu frequens. clausul. 47. secundum Lugdunen. impress.*

impreff. & in tract. de officio, & potest. parochi cap. 29. ex num. 15. usque ad num. 20.

16. Ex his congruam portionem assignandam parochi ex causa debiti pensionum carcerato censei debere summam scutorum centum argenti illarum partium, ait Sell. d.c. 81. n. 8. asserens sic fuisse decisum in Albinganen. 27. Iunij 1626.

16. Congrua portio assignanda parochi censetur summa scutorum centum.

In nulla prouisione, seu admissione ad possessionem cuiuscunque beneficij fiant vlla fructuum deductiones conuertibiles in usus non pios, consuetudinibus laudabilibus exceptis, & per Episcopum probatis.

CAPVT XIV.

1. **V**ide Greg. Lop. ad l. 15. verbo pro premio, tit. 17. part. 1. Nau. de orat. cap. 7. num. 30. & miscel. 6. num. 3. & conf. 13. & 72. in antiq. alijs 1. & 7. in nouis, de simon. Sayt. in floribus decif. sub eod. tit. decif. 14. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 29. num. 27. cum seqq. Fr. Emman. in addit. ad Bullam Cruciatam pag. 213. Cened. ad Decretal. collect. 16. num. 2. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 2. num. 79. & p. 3. cap. 1. à num. 2. Pialec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 4. num. 51. Flamin. Parif. de confident. q. 38. num. 27. cum seqq. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. resol. 220. & 489. in 2. edit. Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 18. num. 14. cum seqq. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 11. cap. 27. num. 46. cum seqq. Bonacin. de Simonia q. 7. §. 3. metipsum in tract. de Canonic. cap. 15. num. 24. cum seqq. Et in maiorem huius decreti obseruationem Pius V. sua constit. incipien. Durum nimis, sub dat. pridie Kal. Iulij 1570. reuocauit priuilegia, & consuetudines Ecclesiarum aliquid recipiendi in collatione, seu admissione ad possessionem beneficiorum.

1. Doctores de materia cap. agencis.

2. Vnde Episcopum cum consensu Capituli statuere non potest ut aliquid minimum soluat in ingressu Canonicorum, cum sit prohibitum per dictam Bullam Pij V. tituli decifum d.c. 15. n. 25.

2. Episcopus cum consensu Capituli statuere non potest ut aliquid minimum soluat in ingressu Canonicorum.

3. Nec hoc decreto Concilij, nec dicta Bulla Pij V. comprehendi statuta de seruiendo per annum, vel aliquod tempus, & nihil petcipiendo interim de massa grossa, nisi peracto integro dicto seruitio, vel quod post obitum hæredibus debeat, cum sit potius differre, quam auferre, refert decifum Garc. de benef. p. 11. cap. 5. n. 138.

3. Statuta de seruendo per annum vel aliquod tempus, & nihil petcipiendo interim de massa grossa non comprehenduntur sub hoc decreto.

4. Si in aliqua Ecclesia sit consuetudo ut duobus primis annis, quibus quis fuerit Canonicus, fructus Canonicatus sint hæredum antecessoris, istum casum non comprehendit hoc decreto, & in d. Bulla Pij V. refert decifum Garc. d.n. 138.

4. Consuetudo ut duobus primis annis, quibus quis fuerit Canonicus, fructus Canonicatus sint hæredis antecessoris, valet.

5. Consuetudo, quæ imponit onus recepto, quod tendat in vtilitatem Canonicorum, non valet, secus in vtilitatem Ecclesiæ, vel augmentum cultus diuini, item quod conuertitur in vtilitatem

5. Consuetudo, quæ imponit onus recepto,

pro, quod tendit in
utilitatem Canonici-
corum non valet.

6. Consuetudo est
admittenda per quod
aliquid exigitur ab
obvinentibus benefi-
cium, & distributione-
nes quod nō in ipso-
rum exigentium uti-
litatem, sed Eccle-
siaz, aliisque pios
vſus conuertatur.

7. Consuetudines
laudabiles non cen-
sentur quae sunt pro
instauratione, vel
reparatione bono-
rum mensa capitu-
laris.

8. Consuetudo valet
ut fructus primi an-
ni referantur hære-
ditibus beneficiarj

9. Consuetudo Be-
neficij Alten.

10. Consuetudo do-
nandi aliquid in in-
gressu & admissione
alicuius ad Canonici-
atum est sublatā.

11. Constitutio facta
per Episcopum &
Capitulum de solu-
endo certam quantita-
tem ratione posses-
sionis Canoniceatui,
quae integrè cedat
in fabricam valet.

12. Dulciaria multa
sunt de genere pro-
hibitorum.

13. Episcopus an
possit de fructibus
beneficij conferen-
di aliquid subtrahere.

fabricae, Ecclesiae scilicet, ut refert decisum Garc. d. tract. de benefie.
p. 8. cap. 1. num. 90.

6. Consuetudinem rationabilem, & similiter statutum laudabile
admittendum esse per quod aliquid exigitur ab obtinentibus benefi-
cium, & quotidianas distributiones, quod non in ipsorum exigentium
utilitatem, sed Ecclesiae, aliisque pios vſus conuertatur, modò non
pro ingressu ipso, & admissione, sed ad alium finem excipiat, tenent
Abb. & Felin. in cap. cum M. de constitut. idem Abb. in cap. Iacobus
num. 3. de simon. Rip. resp. 1. num. 11. de arbit. Iacob. de Grass. in aureis
decis. p. 1. lib. 2. cap. 96. num. 49. Flamin. Paris. d. quest. 38. num. 27. Monet.
d. quest. 18. num. 55. Aloyf. Ricc. d. resolut. 489. num. 2. & 6. Ego ipse d.
cap. 15. num. 29.

7. Consuetudines laudabiles non censerī, quae sunt pro instauratione,
vel reparatione bonorum mensae Capitularis, cederent enim in
utilitatem singulorum, resoluit Garc. d. p. 8. c. 1. n. 90. quem refero d. c. 15.
num. 29. in fine.

8. Consuetudinem valere etiam stante dispositione huius decreti
ut fructus primi anni referantur hære-
ditibus beneficiarj defuncti, cen-
suit Rot. decis. 660. p. 4. d. in res. quam refero d. c. 15. n. 31.

9. Consuetudinem Ecclesiae Alten. quòd fructus spectent ad Capitu-
lum donec beneficiatus sit Sacerdos, valere, quia intentio Concilij in
praesenti fuit ne ratione collationis aliquid reciperetur, dixi d. c. 15. n. 34.
attestans sic fuisse decisum in Alten. 6. Maij 1617.

10. Consuetudinem donandi aliquid in ingressu, & admissione ali-
cuius ad Canoniciatum esse sublatam per hoc decretum, asserit resolu-
tum Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episco-
pis n. 10. resp. 8. quem refero d. c. 15. n. 28.

11. Valere constitutionem factam per Episcopum & Capitulum
post Concil. Trid. de soluendo certam quantitatem ratione posses-
sionis Canoniciatum, quae integrè cedat in fabricam, nihil autem ex pe-
cunia notariis, cursoribus, campanariis, aliisque Ecclesiae ministris, qui-
bus aliàs constituta sunt salaria, attribuendum, asserit decisum Garc.
p. 3. c. 2. n. 198. declar. 9. quem refero d. c. 15. n. 30.

12. Dulciaria multa esse de genere prohibitorum à Concilio in
praesenti ab aliquem Capitulo exigendorum pro admissione in posses-
sionem alienius noni Canonici, refert decisum Zcol. in praxi Episcop.
p. 2. verba possessio beneficij §. 5. in fine.

13. Si Episcopus antequam beneficium alicui conferat, ob aliquam
iustam causam ordinaverit aliquid subtrahendum de fructibus benefi-
cij conferendi, & in pios vſus expendendum, non esse illicitum; si verò
ab eo, cui beneficium confert, requiratur aliquid sibi exhiberi de fructi-
bus illius beneficij, idem esse ac si aliquid munus ab illo exigeret, &
non carere vitio simoniae, docet S. Thom. 2. 2. q. 100. ad 4. in finem, quem
referunt Monald. cons. 83. vol. 2. Hieron. Zanett. in tract. de foro conscien-
tiae, & contentioso sub n. 8. Aloyf. Ricc. d. resolut. 489. n. 8.

In Ecclesiarum cathedralium, & collegiarum insignium præbendis multis, sed tenuibus, & insufficientibus hac sit ratio, ut ipsæ præbenda unione quorundam aliorum beneficiorum crescant, aut patronorum consensu, præbendarum quarundam fiat tanta suppressio, qua non officias celebrando cultui divino, non obstantibus, &c.

CAPVT XV.

1. **V**Idetur de benefic. p. 4. q. 7. n. 130. & seq. Roch. de Cutte de iure patron. verbo pro eo quod q. 12 sub n. 27. Lambertin. eod. tract. lib. 3. q. 6. a. 7. n. 10. cum seqq. Raudæ. in tract. de dispensat. per Episcopum casu 117. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 37. n. 25. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo unio §. 7. vers. secundo. Garc. de benefic. p. 12. c. 2. n. 171. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 488. in 1. edit. aliàs resol. 379. n. 4. in 2. edit. Vgolin. de officio Episcopi cap. 52. §. 1. n. 4. Monet. de distribut. quotid. p. 1. q. 5. n. 26. cum seqq. & de commutat. ultim. volunt. c. 12. n. 113. cum seqq. Stephan. Gratian. dissect. forens. c. 278. n. 34. meripsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 67. & de Canonicis cap. 3. a. n. 18.

1. Doctores de materia cap. agentes,

2. *In Ecclesiis cathedralibus, & collegiatis insignibus.*] In aliis vero nullam dari Episcopis potestatem supprimendi præbendas vt augeantur distributiones etiam ad augmentum cultus diuini, asserit decisum Monet. de distribut. quotid. p. 1. q. 5. num. 28. quem refero ego ipse d. alleg. 67. n. 2. in fine.

2. Episcopis nulla datur potestas supprimendi præbendas vt augeantur distributiones, etiam ad augmentum cultus diuini.

3. *Collegiatis insignibus.*] Quæ tales dicantur videbis apud Ioan. Anton. Malfobr. in praxi habendi concursus prælat. 2. n. 8. secundum Romanum impress. & de Synodo Episcopi cap. 4. dub. 14. & apud me d. tract. de Canonicis cap. 2. n. 18. & supra in collect. ad cap. 12. hac eadem sess.

3. Collegiatis insignes quæ dicuntur.

4. *Adeoque tenues sunt præbenda.*] Cum beneficia de sui natura præsumantur congrua, & illorum redditus potius aucti quam diminuti, debere probari tenuitatem, & redditus Ecclesiæ diminutos esse, notauimus d. alleg. 67. n. 5. cum seqq.

4. Beneficij tenuitas debet probari, quia beneficia de sui natura præsumuntur congrua.

5. *Lineat Episcopis.*] Cum non utatur verbo *Ordinariis*, quod latius patet, tenent huiusmodi facultate iis tantum, & non aliis conuenire, ac proinde Prælatos seculares iurisdictionem habentes quasi Episcopalem, suppressione eius beneficia non posse etiam in casibus, in quibus Episcopi possent in sua diocesi, Garc. d. p. 12. c. 2. n. 75. & seq. Monet. de distribut. quotid. p. 1. c. 5. n. 30. vbi hinc infert collegiatæ Ecclesiæ Prælatum hanc suppressionem præbendarum tenuium facere non posse, licet esset exemptus, & Ecclesia insignis, idem repetit de commutat. ultim. volunt. cap. 12. a. n. 124. vbi n. 135. id ipsum affirmat de Prælati Regularibus circa beneficia Regularium suarum Ecclesiarum, refero ego ipse d. tract. de Canonicis cap. 3. n. 21.

5. Prælati seculares iurisdictionem habentes quasi Episcopalem beneficia suppressione non possunt.

6. Capirulum Sede vacante non posse ex eadem ratione hanc suppressionem facere, tenent Cuch. in suis maior. lib. 2. tit. 9. n. 87. Azor. in suis.

6. Capitulum Sede vacante non potest suppressionem facere.

moral.p.2.lib.3.c.38. q.9. Monald. conf.41.n.5. nouissimè Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles.p.4.resol.535. Monet. d.c.12. à num.117. vbi n.122. idem dicit de visitatore, seu admistratore loco Capituli cathedrali Ecclesiæ vacanti dato.

7. Capitulum Sede vacante non potest suppressere quodcunque beneficium, & sibi vnire, sicut Sede plena non potest consentire vnioni faciendæ ipsi Capitulo directè, & principaliter, & ideo requiritur auctoritas Papæ, *Clement. si vna §. fin. de rebus Eccles. Garc. p.12. cap.2. num.68.*

8. Vicarius Episcopi, seu Capituli Sede vacante non potest suppressere.

8. Vicarium Episcopi, vel Capituli Sede vacante non posse hanc suppressionem facere, etiam in casibus in quibus posset Episcopus, cuius est vicarius, resoluunt Rebuff. *in praxi benefic. tit. de forma vicariorum, n.102. Sbroz. de officio vicarij lib.2.q.116.n.9. Garc. d.p.12.c.2.num.69. Stephan. Gratian. discept. forens. cap.278.n.35. Monet. d.cap.12.n.129. cum seqq. Ego ipse d.c.3.n.24.*

9. Capituli consensus requiritur in suppressione faciendâ.

9. *[Cum consensu Capituli.]* Vide Garc. *d.c.2.n.72. cum sequent.* Monet. *d.c.12. à n.245. metipsum d. alleg.67.n.9. & d.c.3.n.25.*

10. Intelligendum esse tantùm de consensu illius Capituli, cui sit vnio, refert decisum Garc. *d.cap.2. n.76.*

11. Suppressio Canoniciatum alicuius Collegiatæ ob tenuitatem Collegiatæ ob tenuitatem vt ritè fiat per Episcopum, debet vltra consensum Capituli Collegiatæ interuenire consensus Capituli Cathedralis, itavt suppressio, & vnio facta sine huiusmodi consensibus sit ipso iure nulla, de quibus debet legitimè constare, nec sufficit vt ab Episcopo enuntietur, ita Sell. *in selectis Canon. cap.34. num.8. attestans sic fuisse decisum in Tropien. 1. Septembris 1618.*

12. Consensus Capituli potest post vnionem interuenire.

12. Consensus huiusmodi posse post vnionem interuenire resoluunt Stephan. Gratian. *d.cap.278. num.302. vbi etiam subdit nullitatem vnionis ob defectum consensus Capituli à nullo posse opponi, cum hæc exceptio illi soli concedatur. Contrarium tamen, vt quilibet qui haberet interesse possit dare de tali defectu, cum solemnitas hæc sit introducta fauore Ecclesiæ, & sic fauore publico, amplexa est Rot. decis.455. n.5.p.2. recent. cuius memini de officio, & potest. Episcopi p.3. alleg.66. n.25. secundùm Lugdunen. impress.*

13. Consensus tacitus Capituli sufficit in vnione faciendâ.

13. Et sufficere tacitum consensum tradit Monet. *d.c.12. n.251. vbi n. seq. aduertit quodd quando agitur de suppressendis aliquibus præbendis, seu earum numero minuendo in Ecclesia aliqua Collegiata, quæ Cathedralis nõ sit, iuxta terminos Concilij in præsentia, omnino requiratur consensus, vel certè vocatio Capituli prædictæ inferioris Ecclesiæ ratione interesse, quod in tali suppressione, seu diminutione prætere tendere posset, & quodd requiratur etiã consensus Capituli Cathedralis,*

14. *Aliquos simplicia beneficia, &c.]* Non comprehendere Dignitates refert decisum Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. decis. 492. in 1. edit. aliàs resol.383.n.5. limit.4. in 2. edit.*

15. Episcopo non licet vnire beneficia Capellanis, quæ habet: sed datus tenetur,

15. Per hoc decretum non licere Episcopo vnire beneficia Capellanis etiam Cathedralis, quæ habent redditus tenues, cum loquatur solum

solùm de præbendis, item neque sacristiæ, neque fabricæ, refert decifum Garc. de benef. p. 9. cap. 2. num. 190.

16. Beneficia viuentium vniri poffe, fine tamen præiudicio obtinentium, feruata forma huius decreti, fed si beneficium viuentis vnitum contingat resignari, & resignationem per Sedem Apoftolicam admitti, vnionem pro illa vice fufpendi refert decifum Garc. de benef. p. 11. cap. 4. num. 31.

17. Vniones de beneficiis referuatæ validas effe, fi modò fuerint factæ ante ipforum vacationem, quòd fi poft vacationem factæ repertiantur, nullas effe, & prouifos à Sede Apoft. mitti debere in poffeffionem, refert decifum Garc. de benef. p. 12. cap. 2. num. 102.

18. Curam animarum toti Capitulo cathedralis Ecclefie incumbentem poffe Epifcopum de confenfu Capituli transferre per viam vnionis perpetuæ in certam perfonam, feu dignitatem eiusdem Ecclefie, refert decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 190.

19. *Si vnire.* Particulam *ist*, referri ad præbendas, ita vt vnio fiat fingulis præbendis distributiue, non autem menfæ, cenfuit Rot. apud Farin. decif. 565. p. 2. recent.

20. Et fingulis præbendis fingula beneficia vniri debere, non omnibus fimul indiftinctè vnum, aut plura, refoluunt Hieronym. Gabr. conf. 188. num. 3. & 4. lib. 2. Stephan. Gratian. difcept. forenf. cap. 274. n. 34 in fine, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 37. num. 25. vbi etiam refert decifum Concilium in præfenti non concedere facultatem vniendi menfæ capitulari, fed tenuibus præbendis fingulorum capitularium, quod etiam tenent Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 1067. in fine, & d. refol. 379. num. 4. Garc. d. cap. 2. num. 171. Ego ipfe d. alleg. 67. num. 9.

21. Vniones fieri poffe in distributionibus quotidianis, vbi illæ tenues funt, & etiam præbendæ tenues, fecus fi non effent tenues, quia hoc cafu tenuitati distributionum succurri poffe remedio cap. 3. felf. 11. idem licere quando nullæ funt distributiones, & præbendæ tenues, vel è contra, refert decifum Garc. p. 12. cap. 2. num. 171.

22. *Aliquibus ex his fuppreffis, &c.* Non habere locum in fuppreffionibus ad tempus, fed tantùm in perpetuis, affert Monet. de commutat. vltim. volunt. cap. 12. num. 189.

23. *Cum patronorum confenfu.* In fuppreffione beneficiorum iuxta formam huius decreti faciendâ regulariter neceffarium effe confenfum patroni fivæ ecclefiaftici, fivæ laici, ac inferioris collatoris, & electorum, tenent Garc. d. cap. 2. num. 201. & 205. Monet. de commutat. vltim. volunt. cap. 12. num. 226.

24. Vnionem de beneficio iurifpatronatus factam abfque patronorum confenfu non valere, refoluunt Roch. de iure patron. verbo honorificum quæft. 3. Lambert. eod. tract. lib. 3. quæft. 6. art. 2. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclef. decif. 486. in 1. edit. alias refol. 377. num. 1. in 2. edit. vbi n. 5. aduertit confenfum patroni non præfumi, nec de eo ftari assertioni Epifcopi.

25. *Ita tamen ut tot fupersint, &c.* Quomodo autem taxandi fiut redditus

16. Beneficia viuentium vniri poffunt, fine tamen præiudicio obtinentium.

17. Vniones de beneficiis referuatæ validæ funt fi modò fuerint factæ ante ipforum vacationem.

18. Curam animarum toti Capitulo cathedralis Ecclefie incumbentem poffet Epifcopus de confenfu Capituli transferre, &c.

19. Vnio debet fieri fingulis præbendis distributiue, non autem menfæ.

20. Præbendis fingulis fingula beneficia vniri debent, non omnibus fimul indiftinctè vnum.

21. Vniones fieri poffunt in distributionibus quotidianis vbi illæ tenues funt.

22. Habet locum in fuppreffionibus tantum perpetuis.

23. Confenfus patroni, & inferioris collatoris, & electorum regulariter neceffarius eft in fuppreffione beneficiorum faciendâ.

24. Vnio de beneficio iurifpatronatus facta non valet.

25. Redditi præbendarum, feu benefici

ciorum quomodo taxandi sint cum eorum aliquot suppressenda sunt.

ditus præbendarum, seu beneficiorum, cum eorum aliquod suppressenda sunt, seu quæ reddituum portio, & quantitas remanere debet singulis præbendis, seu beneficiis illius Ecclesiæ non suppressendis, latè per regulas ostendit Monet. d. cap. 12. num. 255. cum multis seqq.

De constitutione vicarij, & æconomi Sede vacante ad Capitulum pertinente.

C A P V T XVI.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**Idè Gig. de penson. quest. 65. num. 22. Pauin. de potest. Capituli Sede vacante, p. 2. quest. 10. num. 1. & 2. Couar. in cap. relatum il. 2. num. 3. de testament. Sbroz. de officio vicarij lib. 1. quest. 60. Gutier. canon. lib. 2. cap. 17. num. 22. Emman. Sà in aphorism. verbo vicarius 3. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 37. quest. 18. & 19. Quarant. in summa Bullarj verbo Capitulum Sede vacante, in princip. Galet. in margarita casuum conscient. verbo vicarius Sede vacante, num. 5. Cardos. in praxi iudicium, & Aduocat. verbo Capitulum 3. Molin. de iustiti. tom. 6. tract. 5. disp. 11. sub num. 1. Garc. in addit. ad suum tract. de benefic. part. 5. cap. 7. num. 22. Naibon. de appellat. à vicario ad Episcopum, part. 1. num. 102. Franc. Leon. in thesaur. fori eccles. p. 1. cap. 10. num. 7. Aloysi. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 473. in 1. edit. aliàs resolut. 497. cum tribus seqq. in 2. edit. Raguc. de voce canon. quest. 37. metipsum de officio, & potest. Episcopi, part. 3. allegat. 54. num. 165. 166. 172. cum tribus seqq. & 178. cum seqq. & de Canonicis cap. 42. num. 28. cum multis seqq.

2. Vicarius à Capitulo Sede vacante vnus tantum eligendus.

2. *Item officialem, seu vicarium, &c.*] A Capitulo Sede vacante vnum tantum vicarium eligendum, nisi legitime adesset immemorialis consuetudo duos, aut plures eligendi, tenent Quarant. d. verbo Capitulum Sede vacante, vers. nonò dubitatur, quem refero d. alleg. 54. num. 165. in princip. & d. cap. 42. num. 33.

3. Capitulum Sede vacante duos vicarios substituere potest, vt alternis mensibus seruiant.

3. Capitulum Sede vacante duos vicarios substituere posse, vt alternis mensibus vicariatus munere fungantur si legitima probetur immemorialis consuetudo, & illis qualitatibus sint præditi, quas requirit Concil. in præfenti, asserit resolutum Garc. in addit. ad suum tract. de benefic. p. 5. cap. 7. num. 37.

4. Vicarij ad officia si plures ob Canoniorum discordiam assumantur, magis idoneus remanere debet.

4. Si inter Canonicos discordia fuisset in electione vicarij, & plures ad hoc officium assumerentur, magis idoneum, & habentem qualitates Concilij remanere debere, cæteris remotis, tenent Quarant. d. loco vers. secundo dubitatur, Aloysi. Ricc. post resol. 505. vers. secundo, Garc. de benefic. p. 5. cap. 7. num. 23. vbi refert sic fuisse decisum.

5. Capitulum exterius paribus de gremio debet vicarium eligere.

5. Quamuis Capitulum non teneatur eligere personam in vicarium de gremio ipsius Capituli, si tamen adesset idoneus, cæteris paribus illum esse præferendum referunt decisum Quarant. d. loco vers. sexto dubitatur, Aloysi. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 180.

6. Vicarius Episcopi & Capituli non potest esse parochus.

6. Vicarium Capituli Sede vacante, & etiam Episcopi, non posse esse

esse parochum habentem curam animarum, tenet Sell. in *selectis* c. 19 num. 48. vbi refert decifum sub die 12. Maij 1629.

7. Creari tamen posse Canonicum eiusdem Ecclesiæ, qui in eadem ciuitate & Ecclesia curam gerit animarum, dixi *d. tract. de Canon. cap. 42. n. 3*. attestans sic fuisse decifum in Orien. 19. Martij, & 19. Iunij 1619. vbi fuit dictum quod contrariæ decisiones intelliguntur de parcho rurali.

8. Canonicum ex gremio Capituli in vicarium Sede vacante electum dum tempore diuinorum officiorum suo muneri, & officio incumbit, distributiones quotidianas non percipere, resoluit Monet. *de distribut. quotid. p. 2. quest. 11. num. 83.* & stante consuetudine illum absentem non excusante admittunt Rot. *decif. 222. num. 6. p. 2. diuers.* Quarant. *d. loco, vers. sol. tunc dubitatur, in fine.* Quem quidem, si in choro interueniat cum Canonicali apparatu, vt distributiones quotidianas lucretur, debere sedere in loco proprio sui Canonicius antiquioribus non præcedendo, tradunt Sayr. in *floribus decif. sub tit. de offic. vicarij, decif. 3.* Quarant. *d. loco, vers. sol. tunc dubitatur, in princip.* Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. decif. 475. in 1. edit. aliàs resol. 499. in 2. edit. Sbroz. lib. 2. q. 25. n. 17. vbi n. 10.* aduertit quod etiam quando non eligitur vicarius ex Canonicis illi in processionibus præferendus est Archidiaconus, seu alia dignitas maior, & prima post Pontificalem, refero ego ipse *d. alleg. 54. num. 167.*

9. Infra octo dies post mortem, &c.] Ante electionem vicarij infra octo dies faciendam, eo tempore administrationem iurisdictionis residere penes totum Capitulum, resoluunt Quarant. *d. loco, §. duodecimo quæro, vers. primo*, Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. post resol. 505. in notabil. de materia vicarij à Capitulo Sede vacante, vers. primo, & in decif. curia Archiep. Neapol. decif. 305. num. 3. p. 4.* Raguc. *de voce canon. in Capitulo q. 37. num. 2.* Ego ipse *d. p. 3. alleg. 54. num. 163.* Sell. *d. cap. 19. num. 41.* attestans decifum sub die 19. Septembris 1620.

10. Contra Sbroz. *de offic. vicarij lib. 1. q. 61.* existimantem infra illos octo dies Archidiaconum sustinere vicarij vices.

11. Infra illos octo dies non arctari Capitulum ad constituendum vicarium, & successiue posse de per se administrare tenet Quarant. *vbi proxime, vers. terminum*, quem refero *d. alleg. 54. num. 163 & d. cap. 42. n. 31.*

12. Terminum præfatum octo dierum currere Capitulo etiam à die scientiæ translationis Episcopi, ad aliam Ecclesiā, quando ramen à Summo Pontif. fuerit Episcopus absolutus à vinculo prioris Ecclesiæ, refert decifum Quarant. *d. vers. terminum*, & statim post translationem absque alio consensu Episcopum translatum perdere iura primæ Ecclesiæ censuit Rot. *decif. 475 p. 1. recent.* & me citato in *collect. ad c. 1. n. 5. de translat. Episcopi*, Massobrius in *sua praxi habendi concursus requis. 1. dub. 9.* secundum Roman. impress. attestatur resolutum Ecclesiā à qua volens transfertur, seu quam dimittit Episcopus, vacare ab eo tempore, quo idem Episcopus ab illius vinculo absoluitur in Consistorio Sanctitatis suæ, etiā ante expeditionē litt. Apost. vel adeptā possessionē secūda Ecclesiæ: & posteaquā huiusmodi absolutionis notiā habuerit etiā ex testimonio, seu documēto Secretarij S. Collegij, illico teneri eū abstinere

7. Vicarius potest esse Canonicus, qui in eadem Ecclesia curam gerit animarum.

8. Canonicus ex gremio Capituli in vicarium Sede vacante electus distributiones non percipit dum tempore diuinorum suo muneri incumbit.

9. Capitulum totum habet administrationem iurisdictionis, dum infra octo dies electio vicarij non fit.

11. Capitulum Sede vacante nō arctatur infra octo dies vicarium constituere.

12. Capitulo Sede vacante currit terminus octo dierum ad eligendum vicarium à die scientiæ translationis Episcopi.

ab exercitio ordinariæ iurisdictionis, eamque transire in Capitulum tanquam Sede vacante, & ita posse, & debere Capitulum statim ea iurisdictione vri, ac vicarium iuxta hoc decretum præscriptum eligere, Sedemque vacantem publicare.

13. Capitulum in commissione vicarij potest præfigere tempus, & modum procedendi, sed non possit.

14. Capitulum Sede vacante potest certum tempus in vicarij deputacione præfigere.

15. Capitulum potest vicarium eligere cum clausula quod non duret nisi per annum.

16. Capitulum si constitueret vicarium simpliciter absque temporis præfixione, eius officium durat durante Sedis vacacione.

17. Capitulum facta electione vicarij nõ potest illum ad libitum reuocare.

18. Vicarius Capitularis potest solum remoueri ex causa bene visa S. Congregationi.

20. Vicarius à Metropolitano deputatus in diocesi suffraganeæ potest ad nutum ipsius Metropolitanæ amoueri.

21. Etas 23. annorum permitti potest in vicario Capitulari.

22. Vicarius Capituli Sede vacante non potest in locum sui quempiã substituere nisi in tribus casibus.

13. *Constituere, vel existentem confirmare omnino teneatur.*] Capitulum in commissione vicarij posse præfigere tempus, & modum procedendi, sed non postea, resoluit Raguc. *de voce Canoniorum in Capitulo, quest. 40. num. 14.* quem refero ego ipse *d. cap. 42. num. 43.*

14. Capitulum Sede vacante posse certum tempus in vicarij deputacione præfinire, quo elapso eius iurisdictionem expirare, refert decisum Garc. *ad summ. tract. de benef. p. 5. cap. 7. num. 37.*

15. Capitulum posse vicarium eligere cum clausula quod non duret nisi per annum, dixi ego ipse *d. cap. 42. num. 44.* allersens ita fuisse decisum sub die 17. Iunii 1617. credo tamen melius fieri si vicarius Capitularis Sede vacante eligatur liberè absque vlla conditione mutationis, & assignatione assessoris, & attestor ita rescriptisse S. Congr. Episcop. & Regul. Episcopo Caietano sub die 28. Octobris 1587.

16. Si verò Capitulum constitueret vicarium simpliciter absque temporis præfixione, eius officium durare durante Sedis vacacione resoluit Quarant. *d. verbo Capitulum Sede vacante, prope fin. vers. circa quam commissionem, quem refero d. alleg. 54. num. 173.*

17. Capitulum facta electione vicarij non posse illum ad libitum reuocare, & nouum constituere, tenent Aloy. Ricc. in *collect. decis. p. 5. collect. 1602. in fine, & in decis. curia Archiep. Neapol. decis. 187. p. 4.* Raguc. *de voce canon. in Capitulo q. 37. num. 4.* Ego ipse *d. alleg. 54. num. 171.* Etiam si in deputacione adesset clausula, *ex causis sibi bene visis*, ex Sell. *d. cap. 19. num. 43.* vbi refert hoc non fuisse decisum, sed remissum ad S. Congreg. Episcop. & Regul. in Ecclesien. 1. Aprilis 1628.

18. Ex causa tamen bene visa S. Congreg. negotiis Episcoporum, & Regul. præpositæ posse solummodo vicarium Capitularem ab exercitio vicariatus remoueri, declarauit ipsæmet de anno 1631. prout iam antea sæpe sæpius censuisse refero ego ipse *d. cap. 42. num. 47.*

19. Contra Quarant. *d. verbo Capitulum Sede vacante num. 3. vers. tertio dubitatur*, & Zerol. in *praxi Episcop. p. 1. verbo vicarium §. 21. vers. 3.* existimantes ex iusta & rationabili causa posse Capitulum vicarium à se electum, vel confirmatum reuocare.

20. Vicarium verò à Metropolitano deputatum in vim huius decreti, quando in Sede vacante Capitulum, ad quod spectabat, intra tempus à Concilio præscriptum illum non deputauit, amoueri posse ad nutum ipsius Metropolitanæ, dixi ego ipse *d. cap. 42. num. 48.* attestans sic fuisse decisum in Liman. 29. Septembris 1615.

21. Etatem viginti trium annorum permitti posse in vicario Capitulari si aliàs est idoneus, non tamen expedire, asserit Sell. *d. cap. 19. n. 44.* vbi refert decisum sub die 11. Augusti 1618.

22. Vicarium Capituli Sede vacante non posse in locum sui quempiã substituere nisi in tribus casibus, videlicet infirmitatis, ad modicum

cum tempus, & in delegatis, & tunc multò magis teneri substituere præditum qualitatibus, quas hoc decretum in ipso vicario Capituli requirit, quàm ipsum Capitulum, asserit Sell. d.c. 19. n. 45. vbi refert decifum die 17. Maij 1600.

23. Vicarium Capitulari propter eius absentiam spectare substitutionem facere, refert decifum Garc. de benef. p. 5. cap. 7. num. 23. declar. 6.

24. Absque vicario non posse Capitulum eligere visitatorem ad visitandum dioccesim, refert decifum Garc. d. cap. 7. num. 23. declar. 7.

25. Vicarium Capituli Sede vacante non posse cognoscere de causis delegatis vicario generali Episcopi, & sic nec exequi dispensationes in matrimonij impedimentis, & litteras in forma Dignum, quæ huiusmodi generali Episcopi vicario solent committi, resoluunt Garc. de benef. p. 6. cap. 2. n. num. 44. Bonacin. de legib. disput. 1. quest. 3. p. n. elo 8. §. 1. num. 7. Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiepisc. Neapolit. p. 1. decis. 44. Ego ipse d. cap. 41. num. 57. vbi tefero sic fuisse decifum sub die 24. Maij 1621.

26. Contra Salas de legib. disput. 20. sect. 17. num. 124. Sanch. de matrimon. lib. 8. disput. 27. num. 32. cum seq. existimantes vicarium Capituli posse de prædictis cognoscere, quamvis commissio sit directa vicario generali Episcopi.

27. Vnde commissiones Apost. in forma Dignum, & alias directas Episcopo, vel eius vicario generali intuitu officij, vel sub nomine Dignitatis non posse exequi Capitulum, seu vicarium Capitularem Sede vacante, dixi d. cap. 42. num. 59. attestans sic fuisse decifum in Camenaten. 2. Augusti 1631.

28. Possè tamen vicarium Capitularem Sede vacante executionem demandare litteras Episcopo per Sacramenta Cong. directas, & ab illo non exequutas, dixi eod. c. 42. num. 60. affirmans sic decidisse S. Cong. Episcop. & Regul. sub die 10. Aprilis 1615. necnon omne illud quod Episcopo mortuo per Bullam, seu Breue in causis iurisdictionem importantibus concessum, ead. S. Cong. in Tranen. 16. Ianuarij 1604. & in Neapolitana 10. Februarij eiusdem anni.

29. Qui saltem in iure Canonico sit Doctor, &c.] Vicarius Capituli Sede vacante debet eligi Doctor, aut Licentiatum in iure Canonico, vel aliàs quantum fieri potest idoneus, ita Nau. conf. 2. aliàs vnic. de offic. vicar. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub illo tit. decis. 2. Petr. Henric. conf. 90. Sbroz. de offic. vicar. lib. 1. q. 36. num. 12. Galet. in margar. casuum conscientia, verbo vicarius 4. Molin. de instit. tract. 5. disput. 11. Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori eccles. resol. 497. n. 2. Garc. de benef. p. 5. c. 7. n. 12. Aliàs electionem esse irritam & nullam refert decifum Garc. d. c. 7. n. 10. Nec debere confirmari vicarium Episcopi demortui, nisi esset Doctor, dicit resolutum Sbroz. in addit. ad d. lib. 1. q. 36. n. 12. & q. 55. sub n. 2.

30. Debere doctorari in aliqua vniuersitate, non verò à persona priuata, dixi d. cap. 42. num. 51. attestans sic fuisse decifum sub die 19. Septembris 1620.

23. Vicario Capitulari propter eius absentiam spectat substitutionem facere.

24. Capitulum non potest eligere visitatorem absque vicario.

25. Vicarius Capituli Sede vac. non potest cognoscere de causis delegatis vicario Episcopi.

27. Capitulum, seu vicarius Capitularis non potest exequi commissiones Apost. directas Episcopo, seu eius vicario.

28. Vicarius Capitularis potest executioni demandare litteras Episcopo per S. Cong. directas.

29. Vicarius Capitularis debet eligi Doctor, aut Licentiatum in iure Canonico, vel aliàs quantum fieri potest idoneus.

30. Vicarius Capitularis debet doctorari in aliqua vniuersitate.

31. Doctoribus in Capitulo existentibus necessarium vnus ex illis in vicarium esse eligendus.

32. Non obstante consuetudine quod singuli vel bini de ipsius gremio per singulos menses administrarent.

33. Vicarius collegatus defuncto eius Prelato non debet eligi Doctor.

34. Capitulum potest vbi non esset Doctor in actu deputationis dare vicario consultorem Doctorem sibi bene visum.

35. Metropolitanus potest deputare vicarium in Ecclesia suffraganea si infra octo dies post mortem Episcopi Capitulum non prouiderit.

36. Metropolitanus Ecclesie Capitulo Sede vacante negligente vicarium constituit tunc antiquior ex suffraganeis illum constituit.

37. Capitulum Sede vacante potest facta remotione vicarii,

31. Existentibus Doctoribus in Capitulo necessarium vnum ex illis in vicarium esse eligendum, alioquin deputationem ad Metropolitanum deuolui, refert decifum Garc. in addit. ad tract. de benefic. p. 5. cap. 7. num. 12.

32. Vicarii electio, seu deputatio si ex consuetudine Capituli fieret de ipsius gremio, & bini, vel singuli, per singulos menses administrarent, obseruando ordinem, sed non essent omnes Doctores, vel Licentiat, dicta deputatio non valet, vbi alij Doctores possint constitui, nec inspicitur ordo, vel consuetudo, aut lex noua certam formam prescribens, arg. text. in l. sciendum. §. ordine. ff. de legat. 1. ita refert decifum Garc. d. p. 5. c. 7. n. 10. & 11. in 1. dub.

33. Non extendi ad Ecclesiam collegiatam defuncto eius Prelato, qui ordinariam iurisdictionem, & omnia alia iura episcopalia habebat, quia si non est necesse vt Prelatus mortuus sit Doctor, ergo neque vicarius, refert decifum Garc. d. p. 5. c. 7. n. 10.

34. Vel alias quantum fieri poterit idoneum.] Possit Capitulum vbi non esset Doctor, in actu deputationis dare ei consultorem Doctorem sibi bene visum partibus non suspectum in casibus in quibus eo opus erit, tenent Sbroz. d. lib. 1. q. 36. n. 13. Quarant. d. verbo Capitulum Sede vacante n. 3. in fine, Aloys. Ricc. post d. resolut. 305. in notabil. de materia vicarii n. 4. vers. Capitulum, & ipsemet addit in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 305. num. 15. quod Doctor factorum Canonum praefertur Magistro S. Theologiae quoad hoc officium assequendum, & n. 12. subdit electionem in vicarium factam de Theologo omisso Canonista valere; sed contrarium tenui d. c. 42. num. 53. asserens sub die 28. Augusti 1621. decifum fuisse Doctorem Theologum non posse esse vicarium capitularem Sede vacante.

35. Si secus factum fuerit ad Metropolitanum, &c.] Possit Metropolitanus deputare vicarium, seu officialem in Ecclesia suffraganea, si infra octo dies post mortem Episcopi Capitulum non prouiderit de vicario, vel non idoneum elegerit, ex hoc decreto colligunt Quarant. in sum. Bullar. verbo Archiepiscopi auctoritas n. 36. Marc. Anton. Genues. in pract. Archiep. Neapolis. cap. 70. n. 6. Ego ipse in tract. de Canonic. cap. 42. num. 55. & de officio, & potest. Episcopi p. 1. tit. 4. de Archiepiscop. praestantia, num. 60. vbi ex Gemin. & Raguc. obseruo quod si moretur vicarius creatus à Metropolitano, vel alio superiore ob negligentiam Capituli, Capitulum potest infra octo dies creare vt prius, quia pro prima vice tantum amittit ius.

36. Et si Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, &c.] Metropolitanus Ecclesiae Capitulo Sede vacante negligente vicarium constituere, tunc antiquiorem ex suffraganeis illum constituere, vel Ecclesiae exemptae Capitulo negligente Episcopum propinquiorem eum deputare posse, ex hoc cap. colligunt Cuch. in instit. maior. lib. 2. tit. 8. de offic. vicar. n. 39. Sbroz. d. lib. 1. q. 8.

37. Rationem exigit, &c.] Capitulum Sede vacante potest facta remotione vicarii, vel aliorum officialium illos cogere ad reddendam rationem

tionem administrationis, eosque pro culpa punire; non tamen impediri futurum Episcopum quando ex hoc decreto ab iisdem exigat rationem actionum, quas Sede vacante fecerint, & eos punire, etiam si à Capitulo fuerint absoluti, ita refert decisum Garc. p. 5. c. 7. n. 23.

vel officialium illos cogere ad reddendam rationem.

38. Vicarium Capituli Sede vacante teneri finito officio stare syndicatui assentit Marc. Anton. Genuens. in pract. Archiep. Neapol. 58. in fine, Prosper. de Augustino in addit. ad Quaran. d. verbo Capitulum Sede vacante n. 14. Aloys. Ricc. in d. praxi rerum fori eccles. decis. 481. in 1. edit. alias resol. 504. in 2. edit. Raguc. de voce Canonico in Capitulo q. 40. n. 13. Ego ipse d. alleg. 54. n. 181.

38. Vicarius Capituli Sede vacante tenetur finito officio stare syndicatui.

39. Episcopum per se rationem administrationis officij gesti à vicario Capituli Sede vacante constituto exigere, atque in aliquo delicto compertum punire posse, resoluunt Vgolin. de officio Episcopi c. 2. §. 2. n. 2. Aloys. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 291. refert decisum Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 99. citatus per me d. alleg. 54. n. 183.

39 Episcopus potest per se rationem administrationis officij gesti à vicario Capitulari exigere.

40. Capitulum facta electione officialium non posse eos ad libitum reuocare, & novos constituere, nisi vel æconomos, vel illos officiales, quos etiam viuentis Episcopo posset ipsum deputare, refert decisum Garc. d. p. 5. c. 7. n. 23.

40. Capitulum facta electione officialium non potest eos ad libitum reuocare.

Singula singulis personis conferantur beneficia ecclesiastica, obtinenti tamen insufficiens conferri potest aliud simplex, dummodo utrumque personalem residentiam non requiras. Obtinentes plures parochias dimittant utram voluerint, & alteram teneant.

CAPVT XVII.

1. **D**E beneficiorum incompatibilitate & pluralitate agunt ex professo Dionys. Carthus. & Hieron. Curiel in suis tract. de pluralit. benefic. Hoied. de incompatib. benefic. Rebuff. in praxi benefic. p. 1. tit. de dispensat. ad plura beneficia, Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 7. num. 8. Bernard. & Salzed. in pract. cap. 49. in nouiss. impress. Sbroz. de offic. vicarij lib. 1. quest. 45. Cened. ad Decretal. collect. 150. Duen. regul. 171. Selu. de benefic. p. 3. q. 39. à princ. Menoch. de arbit. casu 259. Ludou. Beia respons. casuum conscient. p. 1. casu 59. Spin. in speculo testament. gloss. 3. princ. ex num. 71. Aluar. Pelag. de planctu Eccles. lib. 2. cap. 27. Albert. Troc. de vero, & perfecto clerico lib. 2. cap. 45. Colin. in pragmat. sanct. tit. de collat. §. cui rei in gloss. pluralitatis, Paul. Comitoli. respons. moral. lib. 1. quest. 73. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 3. à num. 10. Sor. de iustit. lib. 3. quest. 6. art. 3. Mich. Salom. 2. 2. quest. 63. art. 1. contron. 5. Valq. in opusc. de benefic. cap. 4. §. 2. dub. 5. num. 159. cum seqq. Molfes. in summ. Theolog. moral. tract. 6. cap. 9. Monet. de opt. canon. cap. 6. q. 6. à num. 67. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 30. tract. 3. cap. 19. n. 260. cum seqq. Garc. de benefic. p. 11. cap. 5. n. 260. cum seqq.

1. Doctores de beneficiorum incompatibilitate, & pluralitate agentes.

Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 7. de benef. incompatibil. Vgolin. de officio Episcopi cap. 14. §. 2. Massobr. in sua praxi habendi concursus, requis. 7. dub. 16. cum duobus seqq. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 126. num. 16. & decis. 136. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. allegat. 62. Multa exempla aliquorum qui fuerunt ætenuerunt condemnati propter beneficiorum pluralitatem referuntur in praxi spirituali, lib. 5. in floribus de apibus c. 6. 7. & 8. & apud Villadieg. p. 5. vbi de fructibus Sanctorum, sit. de auaricia disc. 6. §. el autor del libro de apibus.

2. Cardinales comprehenduntur hoc decreto.

2. Etiam si Cardinalatus honore fulgeant.] Vide Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 5. q. 6. n. 116. Vgolin. de officio Episcopi c. 14. §. 2. n. 1 in fine, Azor. instit. moral. p. 2. lib. 4. c. 3. q. 4. & lib. 6. c. 12. q. 5. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 136. n. 2. p. 4.

3. Episcopus habenti vnu beneficium simplex quod non sufficiat ad eius sustentationem potest aliud simile conferre absque Apostol. dispensatione.

3. Liceat nihilominus aliud simplex, &c.] Episcopum habenti vnum simplex beneficium quod non sufficiat ad eius sustentationem, posse aliud simile conferre absque dispensatione Apostol. sed non posse plura simplicia ultra duo vsque ad sufficientem eius sustentationem conferre citra dispensationem Apostol. referunt decisum, Garc. p. 111. cap. 5. num. 310. in 1. & 2. declar. Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 7. de benef. incompat. num. 32. cum duobus seqq. Massobr. in praxi habendi concursus requis. 7. dub. 16. secundum Roman. impressi.

4. Ordinarius potest conferre secundum beneficium obtinenti primum sufficiens iuxta suum verum valorem, sed in sufficiens ob id quod pensione est grauius.

4. Ordinarium posse conferre secundum beneficium obtinenti primum sufficiens iuxta suum verum valorem, & honestam ipsius possidentis sustentationem, si tempore, quo secundum confertur, non sufficiat propter onus pensionis super tali beneficio impostum, dummodo prouisus post collationem sibi factam non consenserit pensioni, referunt decisum Garc. d. cap. 5. num. 310. dub. 4. Armendar. d. tit. 7. de benef. incompat. num. 37. in 4. resp. Ego ipse d. alleg. 62. num. 7. resoluunt Azor. instit. moral. p. 2. lib. 8. cap. 10. ques. 8. & cap. 12. q. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. §. 5. a. n. 14. Massobr. in sua praxi habendi concursus requis. 7. dub. 17.

5. Beneficium vnum sufficiens habens non potest retinere duo.

5. Habens vnum beneficium sufficiens non potest retinere duo, & habens duo per se separatim insufficientia, sed simul iuncta sufficientia, non potest retinere tertium, vt resoluunt Hoied. de incompat. benef. p. 1. c. 19. n. 1. cum seqq. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. q. 1. num. 138. Garc. d. c. 5. n. 168.

6. Conseruando non excusat à peccato mort. retinentem plura simplicia beneficia, quorum vnu est sufficiens.

6. Consuetudo non excusat à peccato mort. retinentem plura simplicia beneficia, quorum vnum est sufficiens, ita Flamin. Paris. d. tract. de resignat. benefic. lib. 5. q. 6. n. 119. & alij citati per me d. alleg. 62. num. 8. vbi num. 10. in fine, aduerto quodd hodie de consuetudine non datur dispensatio ad plura beneficia simplicia, sed Prælati inferiores summo Pont. videntur quodd conferre possint, & de facto conferunt, nulla habita ratione an sint pingua, vel tenuia, quæ secundum ea quæ habentur in hoc decreto non sunt laudabilia, refert me non citato Aloyf. Ricc. d. decis. 136. n. 5. p. 4.

7. Dispositionem Concilij in presenti prohibentis Episcopo conferre vni vltra duo beneficia, locum habere in beneficiis iurispatronatus, nisi caueatur in fundatione, vt simul cum aliis retinere possint, resoluit Garc. d. p. 11. cap. 5. num. 286. Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 3. tit. 10. num. 8. attestans in Bouenen. 13. Nouemb. 1607. fuisse decisum beneficium tertium simplex etiam de iurepatronatus non posse retineri cum duobus aliis prius obtentis absque Sedis Apost. dispensatione, huiusmodique priora beneficia post pacificam possessionem tertij vacare eidem Sedi Apost.

8. Contra Lambert. de iurepatron. p. 1. lib. 2. q. 7. art. 15. n. 15. Massobr. in praxi habendi concursus requir. 7. dub. 18. existimantes dispositionem Concil. in presenti locum non habere in beneficiis iurispatronatus, ac proinde vniuersalem obseruantiam & praxim esse vt Episcopi instituant presentatos à patronis, tamen tertium, & quartum habeant beneficium, & Lambert. attestatur se fuisse institutum in triginta septem beneficiis, quorum maxima pars erat patronatum laicorum, & clericorum, & omnium fructus non ascendebant ad summam dueatorum 130. de camera.

9. Habenti vnum beneficium sufficiens si aliud sufficiens ab Episcopo fuerit collatum, habita pacifica possessione secundi, vacare primum, asserunt decisi Garc. d. cap. 5. num. 283. in 2. declar. Armendar. d. tit. 7. de benefic. incompatib. num. 8. & 3. quos refert d. part. 3. allegat. 62. num. 3.

10. Ordinarius si conferat tertium beneficium habenti duo simplicia beneficia alijs ad sustentationem insufficiens, collationem tertij esse validam, sed si tertium sit sufficiens, vacare illa duo priora beneficia, sin minus, teneri prouisum dimittere alterum ex illis, & si continuauerit possessionem amborum recipiendo ex illis fructus, vtrumque beneficium vacare, referunt decisi Gate. de benef. p. 1. cap. 5. n. 310. in 1. & 2. declar. Armendar. d. tit. 7. de benefic. incompatib. num. 37. in resp. ad dub. 1. & 2. Vgolin. d. cap. 14. §. 2. num. 2. vers. tertio.

11. Episcopum habenti congruam non posse aliud beneficium dare, & si dederit, vacare primum illud, quod habebat, dummodo beneficium titulare sit, quamuis difforme à secundo recepto, & si ambo retinere tentauerat, accepta pacifica possessione secundi, vacare vtrumque, referunt decisi Garc. d. p. 1. cap. 5. num. 30. Armendar. d. tit. 7. de benefic. incompatib. num. 31.

12. Obtinens beneficium ecclesiasticum sufficiens ad honestè sustentandum si institutus fuit ab Episcopo ad aliud beneficium primum per affectationem secundi, procul dubio ipso iure vacauit; secundum verò ita demum vacat, si vtrumque retinere sciens præsumperit, Sell. in select. canon. cap. 21. num. 10. vbi asserit resolutum in Salamantina 31. Maij 1607. Ex retentione enim vtriusque beneficij, & perceptione fructuum amborum per duos annos absque dispensatione Apost. vtrumque ipso iure vacasse, refert decisi idem Sell. citato loco, & vidi satis disputari hunc articulum, & sic conclusum in sacra Congr. Conc. de hoc anno 1632.

7. Habet locum hoc decretum in beneficiis iurispatronatus, nisi caueatur in fundatione, vt simul cum aliis retinere possint.

9. Beneficium vnum sufficiens habenti si aliud sufficiens ab Episcopo fuerit collatum habita pacifica possessione secundi vacat primum.

10. Ordinarius si conferat tertium beneficium habenti duo simplicia insufficiens collatio tertij est nulla.

11. Episcopus habenti congruam non potest aliud beneficium dare.

12. Beneficia duo simplicia retinens & fructus amborum percipiens quorū quolibet de per se erat sufficiens ambo ipso iure vacant.

13. Beneficia duo vniformia sub eodẽ teſto abſque prouiſione Sedis Apoſt. obtinere non poſſe clericum, niſi id dicter ſtatutum, vel Eccleſiæ conſuetudo, vel Epicoſopus cum eo expreſſe diſpenſauerit, cum vtrumque conferendo non intelligatur tacite diſpenſaſſe, tenet Sell. d. cap. 21. num. 11. atteſtans ſic fuiſſe deciſum ſub die 1. Nouembriſ 1607.

14. Epicoſopus ex cauſa poteſt diſpenſare, vt quis obtinere valeat duo beneficia diſformia ſub eodem teſto.

15. Capellæ plures in eodẽ Altari quando poſſint poſſideri ab vno.

16. Capellaniæ tres ſub eodem teſto vniformes ſi quis per annum ex collatione Epicoſopi retinuerit, incidit in priuationem omnium ipſo iure.

17. Beneficium eccleſiaſticum ſufficiens quod dicatur.

18. Beneficia duo retineri poſſunt dummodo vtrumque perſonalem reſidentiam non requirat.

19. Canoniceatus duo in vim decretorum Concilij Trid. ſunt incompatibiles.

20. Canoniceatus primus ipſo iure vacat per adeptam pacificam poſſeſſionem ſecundam.

13. Beneficia duo vniformia ſub eodem teſto abſque prouiſione Sedis Apoſt. obtinere non poſſe clericum, niſi id dicter ſtatutum, vel Eccleſiæ conſuetudo, vel Epicoſopus cum eo expreſſe diſpenſauerit, cum vtrumque conferendo non intelligatur tacite diſpenſaſſe, tenet Sell. d. cap. 21. num. 11. atteſtans ſic fuiſſe deciſum ſub die 1. Nouembriſ 1607.

14. Epicoſopus ex cauſa poſſe diſpenſare, vt quis obtinere valeat duo beneficia diſformia ſub eodem teſto, dummodo quodlibet per ſe non ſit ſufficiens ad ſuſtentationem prouiſi, referunt deciſum Garc. p. 11. cap. 5. num. 377. Armendar. d. tit. 7. de benef. incompatib. num. 7. Franc. Leo in theſauro fori eccleſ. p. 2. cap. 8. num. 55. Moſſel. in ſum. Theolog. moral. tract. 6. cap. 9. num. 46. Azor. inſtit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 50. q. 6. & lib. 6. c. 11. q. 2. & 4. & cap. 13. q. 6. Ego ipſe d. alleg. 62. num. 17.

15. Capellæ plures in eodem Altari ſub eadem inuocatione cum diuerſis oneribus Miſſarum, quæ antiquitus conſecrebantur pluribus clericis, & ad præſens reperiuntur poſſideri ab vno ſub titulo vnus capellaniæ, non poſſunt retineri hodie abſque diſpenſatione Apoſtolica, ita Sell. d. cap. 21. num. 12. vbi refert ſic fuiſſe deciſum ſub die 17. Auguſti 1630.

16. Capellaniæ tres ſub eodem teſto vniformes ſi quis per annum ex collatione Epicoſopi retinuerit, incidit in priuationem omnium ipſo iure, non obſtante Epicoſopi diſpenſatione, ita deciſum fuiſſe in vna Caurien. refert Sell. citato loco.

17. Sufficiens.] Quod dicatur beneficium Eccleſiaſticum ſufficiens ad congruam ſuſtentationem arbitrio iudicis relinqui paulo plus, vel minus æſtimandum conſideratis conſiderandis, qualitate ſcilicet perſonarum, locorum, & temporum, reſolunt Nauar. de orat. miſel. 62. Flamin. d. lib. 5. q. 6. num. 131. & ſeq. Zerol. in praxi Epicoſop. p. 1. verbo beneficium §. 7. concl. 8. princip. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloſ. 15. num. 39. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 30. tract. 3. num. 285. Proſp. de Auguſt. in addit. ad Quæſt. in ſum. Bullarij, verbo beneficiorum reſignationes cauſa 8. Menoch. de arbit. cauſa 216. Garc. d. part. 11. cap. 5. n. 320. Maſſobr. in praxi habendi concurſum, requiſit. 7. dub. 14. cum ſeqq. Ego ipſe d. alleg. 62. num. 11.

18. Dummodo vtrumque perſonalem reſidentiam non requirat, &c.] Vide Corraſ. de benef. p. 1. cap. 5. num. 2. Hoied. de incompat. benef. p. 1. cap. 17. n. 30. Zerol. d. p. 1. verbo beneficium, §. 7. Azor. d. p. 2. lib. 3. cap. 8. q. 6. Valer. Reginald. d. tract. 3. num. 279. Garc. d. cap. 5. num. 260.

19. Non modò ad cathedrales Eccleſias, &c.] Canoniceatus duos in vim decretorum Concilij Trid. eſſe incompatibiles, referunt deciſum Garc. d. p. 11. cap. 5. num. 381. in 1. declar. Armendar. d. tit. 7. de benef. incompatib. num. 41.

20. Itaut poſt adeptam pacificam poſſeſſionem ſecundi, Canoniceatus primus ipſo iure vacare, aſſerunt reſolutum Garc. d. cap. 5. num. 84. in 6. declar. & num. 381. in 2. declar. Armendar. d. tit. 7. de benef. incompat. num. 17. & 42. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum fori eccleſ. deciſ. 383. in 1. edit. aliàs reſol. 332. num. 12. in 2. edit. Ego ipſe d. alleg. 62. num. 28.

21. Et si duos huiusmodi Canonicatus simul retinere perrexerit, utroque esse ipso iure priuatum, referunt decifum Garc. *d. cap. 5. n. 381. in 3. declar. Armendar. d. loco num. 43. Ego ipse d. alleg. 62. num. 19. Nec præsumpta dispensatione, in qua fundatur regula de triennali, se tueri, & defendere posse, tenent Garc. d. cap. 5. num. 381. in 4. declar. Armendar. d. loco num. 44.*

22. Consuetudini permittenti quòd in eadem Ecclesia dignitates cum præbendis canonicalibus teneantur, non esse derogatum à Conc. in præfenti referunt decifum Garc. *d. c. 5. n. 246 & seq. Armendar. d. tit. 7. de benef. incomp. num. 26. Ego ipse d. alleg. 62. num. 18. prope fin.*

23. Canonicatum obtinens, cui post Concil. munus sit iniunctum Pœnitentiarij, non potest in eadem Ecclesia vnà cum dicto Canonicatu obtinere dignitatem in viam consuetudinis Ecclesiæ permittentis Canonicum posse retinere Canonicatum cum dignitate, referunt decifum Garc. *in addit. ad tract. de benef. p. 11. c. 5. num. 249. Armendar. d. tit. 7. de benef. incomp. num. 9. & 27.*

24. Consuetudinem renendi beneficium Curatum, vel simplex simul cum Capellania in eadem Ecclesia sublatam esse per hoc decretum, referunt decifum Nicol. Garc. *de benef. p. 5. cap. 8. num. 87. in resp. ad 6. dub. Armendar. d. tit. 7. de benef. incomp. num. 28.*

25. Capellaniam, & Mansionariam, quorum fructus sunt tenues, esse incompatibilia beneficia, nec posse retineri sub eodem tecto sine dispensatione Apost. refert decifum Garc. *d. p. 11. cap. 5. num. 243.*

26. Capellaniam, cui adiunctum est onus deferuendi in choro, obtineri non posse cum Canonicatu per hoc decretum, non autem si haberet onus simpliciter celebrandi Missam, nisi essent sub eodem tecto, & tunc posse cum dispensatione Apostolic. refert decifum Garc. *d. num. 243.*

27. Statutum Ecclesiæ Casalen. disponens quòd Capellani teneantur, & debeant continuò interesse officio diuino cum Canonicis, alioquin puniantur secundum Capituli discretionem, inducere residentiam præcisam, & incompatibilitatem ex præscripto huius decreti, refert decifum Sell. *d. cap. 21. num. 15.*

28. Dignitates cum Canonicatu, quæ nullos, vel tenues habent fructus, licet haberent sedem in choro, quæ ex consuetudine per Canonicos obtineri solent, iuxta *cap. 1. de consuet. lib. 6.* non comprehendit sub hoc decreto, refert decifum Armendar. *d. tit. 7. de benef. incomp. num. 56.*

29. Prouisus de Canonicatu in vna Ecclesia, & de Decanatu in alia eiusdem diocesis, cum dispensatione quòd dictum Canonicatum vnà cum Decanatu simul retinere possit cum derogatione constitutionum Apostol. ac statutorum etiam iuramento roboratorum, addita tamen clausul. *quòd debita non fraudentur obsequijs*, sufficit vt resideat in digniori, & per alium adimplere debet onera in alia Ecclesia, ita Sell. *d. cap. 21. num. 16.* attestans decifum in Colonien. 13. Aprilis 1630.

21. Canonici duos retinere pergens utroque est ipso iure priuatus.

22. Consuetudini permittenti quòd in eadem Ecclesia dignitates cum præbendis canonicalibus teneantur, non est derogatum per Concilium.

23. Canonicatum pœnitentialem obtinens non potest in viam consuetudinis dignitatem habere.

24. Consuetudo renendi beneficium Curatum, vel simplex simul cum Capellania in eadem Ecclesia, non est sublata per hoc decretum.

25. Capellania, & Mansionaria, quorum fructus sunt tenues, sunt incompatibilia beneficia.

26. Capellania, cui adiunctum est onus deferuendi in choro obtineri non potest cum Canonicatu.

27. Statutum Ecclesiæ Casalen.

28. Dignitates, quæ nullos, vel tenues habent fructus, possunt cum Canonicatu retineri.

29. Prouisus de Canonicatu in vna Ecclesia, & de Decanatu in alia eadem dispensatione, &c. sufficit vt in digniore resideat.

30. Dispensatus ad beneficia dummodo plura simul non sint, non potest obtinere plura quam vnum.

30. Dispensatus ad beneficia, dummodo plura simul non sint, non potest obtinere plura quam vnum, quamvis illud ad vitam obtinendis honestè sustentandum minimè sufficeret, refert decisum Garc. in addit. ad suum tract. de benefic. p. 11. cap. 5. num. 235. Sell. d. cap. 21. num. 18. attestans ita fuisse resolutum in Neocastren. 3. Februarij 1629. & in Alexandrina 11. Maij 1630.

31. Parochialem Ecclesiam habenti potest ordinarius alteram parochialem conferre, sed post adeptam possessionem pacificam secundæ vacat prima.

31. Ille verò, qui in presenti plures parochiales, &c.] Parochialem Ecclesiam habenti posse ordinarius alteram parochialem conferre, sed post adeptam possessionem pacificam secundæ vacare primam, refert decisum Armendar. d. tit. 7. de benefic. incomp. n. 71. & 85. Quod autem dicitur in princip. text. ibi, *unum tantum beneficium ecclesiasticum singulis conferatur*, intelligendum esse cum effectu, vt vnum possit retineri, quia ordinarius potest instituere præsentatum, vel conferre aliud beneficium incompatible, vel ratione residentie, vel ratione sufficientie, dummodo habita possessione pacifica secundi beneficij dimittatur primum, refert decisum Garc. d. p. 11. cap. 5. num. 183.

32. Parochiales duas habens, quarum altera est beneficio simplici in perpetuum vnita, alteram dimittere non tenetur.

32. Parochiales duas habens, quarum altera est beneficio simplici, vel dignitari in perpetuum vnita, alteram dimittere non tenetur, vt refert decisum Garc. p. 12. cap. 2. num. 24. Armendar. d. loco, num. 69. & 79.

33. Parochiales duæ vel plures inuicem vnitæ possunt legitime retineri.

33. Parochiales duæ, vel plures si sunt inuicem vnitæ, non sunt comprehensæ sub hoc decreto, sed possunt legitime retineri tanquam non incompatibiles, refert decisum Garc. d. p. 12. cap. 2. num. 42. & Armendar. d. tit. 7. de benefic. incomp. num. 92.

34. Parochiale vnam habens cum fructibus, & alteram cum nudo titulo, vnam ex iis, quam velit, teneat resignare.

34. Parochialem vnam habens cum fructibus, & alteram cum nudo titulo, vnam ex iis, quam velit, teneat resignare, refert decisum Armendar. d. tit. 7. de benefic. incomp. num. 68.

35. Monasteriū commendatum cum cura non est incompatible cum parochiali.

35. Non comprehenduntur in hoc decreto cum parochiali obtinentes monasterium commendatum cum cura, cum illud non veniat appellatione parochialis Ecclesiæ, de qua agitur in presenti, ita referunt decisum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. §. 8. num. 65. Armendar. d. tit. 7. de benefic. in comp. num. 72.

36. Parochialem habens vnā cum monasterio in commendam ad vitam, cui cura imminet animarum, alteram dimittere non tenetur.

36. Habentem parochialem & monasterium in commendam ad vitam, cui cura imminet animarum, alteram dimittere non teneri refert decisum Gonzal. d. gloss. §. 8. num. 65. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verbo parochia §. Garc. de benefic. p. 4. cap. 4. num. 35. Armendar. d. tit. de benefic. incomp. num. 78.

37. Parochialem habens ob incompatibilitatem dimittendam quomodo habetū ad eam regressum.

37. Parochialem habentem, quam ex hoc decreto dimittere tenetur, si ea est obligata alteri ratione regressus, hunc qui habuerit regressum conueniendum esse primò an ipse cum aliqua pensione resignanti reseruanda parochiale velit, quod si eam recipere recuset, alteri resignare debere cum suspensione regressus, refert decisum Armendar. d. tit. de benefic. incomp. num. 74. & 90.

38. Pœnas condignas subire debet non dimittens vnā ex duabus Ecclesiis Curatis intra tempus à Concilio assignatum.

38. Non dimittentem curam ex duabus Ecclesiis Curatis intra tempus à S. Concilio assignatum, debere condignas pœnas subire, & puniri, prout in eo statuitur, refert decisum Armendar. d. tit. de benefic. incomp. n. 91.

39. Ex

39. Ex dispensatione Episcopi causa saltem utilitatis, vel necessitatibus Ecclesiæ, posse simul plures Ecclesias curatas retineri, si aded tenues sint ut singulæ proprium non possent Sacerdotem alere, tenent Soc. de iustit. lib. 3. q. 6. art. 3. vers. *primus casus*, Hoied. de incompat. benefic. p. 2. c. 5. à princip. Rot. decis. 484. p. i. diuers. Verum ipsamet Rot. in vna Leodien. Canonicatus 5. Iulij 1610. corâ Reuerendissimo D. meo Cocchino Decano, inter recent. decis. quam refert Ioan. à Cochier in comment. ad reg. 52. Cancell. num. 4. pag. 477. cum seq. & ego ipse in addit. ad collect. cap. de multa, de preben. non obstante exiguitate distantia, & tenuitate fructuum parochialis cuiusdam, & Canonicatus, quos quidam ex dispensatione Episcopi possidebat, censuit eos cadere sub incompatibilitate, & si vtrumque retinere pergeret, esse vtroque ipso iure absque alia admonitione priuatum.

40. Vel sola Cathedrali retenta, &c.] Præbendam & Parochialem ante Conc. legitime obtinentem posse post Conc. vtrumque beneficium obtinere, dummodo in Parochiali resideat, refert decifum Armendar. d. tit. de benefic. incompat. n. 9.

41. Papam attenta personarum, & locorum qualitate dispensare vt vni Parochialis & Canonicatus conferatur, si vtrique inferuire potest, refert decifum Armendar. d. tit. de benefic. incompat. n. 82.

42. Parochialem in ciuitate, & Canonicatum in Cathedrali habenti, si possit vtrique inferuire, non esse molestiam inferendam, decifum refert Armendar. d. tit. de benefic. incompat. n. 49.

43. Parochialem vacantem non debet Episcopus Canonicatum habenti conferre, etiam si tenues admodum præbendæ essent, vt refert decifum Armendar. d. loco n. 48.

44. Parochiales Ecclesias esse incompatibiles cum beneficiis, in quibus assignatæ sunt distributiones quotidianæ, quas à diuinis abfentes amittunt, refert decifum Armendar. d. tit. de benefic. incompat. n. 47.

45. Dignitatem Ecclesiæ collegiatæ, cui à principio cura animarum iniuncta est, aut illi principaliter imminet, non accessorie, comprehendendi in hoc decreto, refert decifum Armendar. d. tit. de benefic. incompat. num. 67.

46. Capellaniam, quæ habet onus celebrandi certas Missas, & coadiuuandi in cura animarum Ecclesiæ Plebanatus esse beneficium incompatibile cum alio beneficio Curato, vel aliâ personalem residentiam requirente, & licet eius Rector non subiiciatur cap. licet. de elect. lib. 6. tamen comprehendendi sub decretis Concil. Trid loquentibus de beneficiariorum, non tamen Curatorum residentia, refert decifum Armendar. d. tit. de benefic. incompat. n. 50.

47. Parochialem obtinens vnâ cum Canonicatu ex dispensatione Apostolica ante Conc. Trid. obtenta, potuit post Conc. absque alia dispensatione optare præbendam pinguiorem, vt refert decifum Garc. p. 5. c. 1. n. 343.

48. Terrulas beneficiales, seu pia loca cum onere Missas, aliâve diuina Officia celebrandi, quæ neque Ecclesiæ habent aliquam denomi-

39. Parochialis & Canonicatus casum sub incompatibilitate etiam sicut parua distantia, & tenuitate fructuum.

40. Præbendam & parochialem ante Conc. legitime obtinentes, potest post Conc. vtrumque legitime obtinere, 41. Papa attenta personarum & locorum qualitate dispensat vt vni Parochialis & Canonicatus conferatur.

42. Parochialem in ciuitate, & Canonicatum in Cathedrali obtinens, si potest vtrique inferuire nō est molestia.

43. Parochialem vacantem non debet Episcopus Canonicatum habenti conferre, etiam si tenues admodum præbendæ essent.

44. Parochiales Ecclesiæ sunt incompatibiles cum beneficio, in quibus assignatæ sunt distributiones.

45. Capellania, quæ habet onus celebrandi certas Missas, & coadiuuandi in cura animarum, est beneficium incompatibile cum alio beneficio Curato.

46. Parochialis obtinens vnâ cum Canonicatu ex dispensatione Apost. ante Conc. obtenta, potuit post Conc. absque alia dispensatione optare aliam præbendam pinguiorem.

48. Terrula beneficiales non sunt incompatibiles.

nationem, non comprehendi sub hoc decreto, immo ex stylo Cancellariæ vnica collatione plures vni conferri posse in titulum simplicis beneficii, referunt decifum Garc. d. p. 11. c. 5. n. 318. Armendar. d. tit. de benefic. incomp. num. 38. Massobr. in praxi habendi concursus requif. 7. dub. 19.

49. Beneficia duo incompatibilia a l'apa obtinens illaque in l'itreis exprimens, cum quo non fuit dispensatum, obtineri possunt.

50. Beneficia, seu legata pia, quæ non habent Altare, seu capellam, non inducunt incompatibilitatem.

51. Ecclesia Baptismalis, licet hoc sit in reliquis Curata, est incompatibilis.

52. Dispensatio præsumpta, in qua fundatur reg. de trienniali, non habet locum contra decreta Conc.

54. Concordat decretum in præfenti cum alio cap. 4. sess. 7. de reform.

55. Beneficium incompatibile obtinens, & recipiens secundum simile ipso iure vacat primum.

49. Beneficia duo incompatibilia à Summo Pont. impetrantem, illaque in l'itreis exprimentem, cum quo tamen non fuit dispensatum, obtineri posse, nisi essent duæ Parochiales, ante Concil. referunt decifum Garc. d. cap. 5. num. 327. & Armendar. d. tit. de benefic. incomp. num. 39.

50. Beneficia, seu legata pia, quæ non habent Altare, seu capellam, non inducunt incompatibilitatem, refert decifum Garc. in addit. ad d. p. 11. c. 5. n. 318.

51. Ecclesiam Baptismalem, licet non sit in reliquis Curata, esse incompatibilem, & hoc decreto comprehendi refert decifum Massobr. in praxi habendi concursus requif. 1. dub. 14. n. 9.

52. Præsumptam dispensationem, in qua fundatur regula de trienniali, non habere locum contra decreta Concilij in hoc cap. & in cap. 4. sess. 7. & in cap. 15. sess. 25. de reform. referunt decifum Garc. d. p. 11. cap. 5. n. 379. Armendar. d. tit. de benefic. incomp. n. 40. Campan. in diuersis Canon. rub. 11. cap. 13. n. 111. & 112. Ego ipse d. alleg. 62. n. 29. vbi n. 30. resoluo ex cursu decem, vel viginti annorum in dubio præsumi posse dispensationem ad plura beneficia.

53. [Cogantur omnino.] Prohibere retentionem censuit Rot. decif. 624. n. 2. p. 4. diuersor.

54. [Infra spatium sex mensium.] Vide Garc. d. p. 11. cap. 5. num. 77. optimè aduertentem huic decreto non aduersari aliud suprâ sess. 7. de reform. cap. 4. quia hoc de quo in præfenti, agit de obtinentibus tunc plures Parochiales, aut vnâ Cathedralē, & aliam Parochialem ex dispensatione, seu vnione ad vitam, quibus iniunxit Concilium quod vna retenta, alias infra sex menses demitterent, non tamen loquitur de pluribus parochialibus beneficiis post Concil. obtentis, de quibus agit d. cap. 4.

55. [Ipso iure vacare censeantur.] Habentem beneficium Curatum, Personatum, vel Dignitatem, iuxta cap. de multa, de præben. vel quodcunque aliud quomodolibet incompatible iuxta hoc decretum, & recipientem secundum simile, ipso iure vacare primum, & si illud retinere contenderit, etiam secundo spoliari tradunt Bernard. in præf. cap. 49. in nouiff. edit. Spin. in speculo testament. gloss. 3. à num. 74. Viui. tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 9. num. 6. pag. 182. Gutier. conf. 10. Flamin. Parif. de resign. benef. lib. 3. quest. 1. num. 51. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 16. q. 9. latè Flores de Mena var. lib. 2. q. 13. per tot. Valer. Reginald. d. lib. 30. tract. 3. n. 309. Monct. de opt. canon. c. 6. q. 6. num. 69. Garc. d. p. 11. c. 5. n. 7.

56. [Nec ipsi, antea illa obtinentes tuta conscientia fructus, &c.] Vide Henric. in sum. lib. 14. c. 56. §. 2. in fine iuncto commento lit. O.

57. An

57. An obtinens plura beneficia ex dispensatione Papæ, sine causa tamen rationabili, sit tutus in foro conscientię? Vide Ludou. Lop. in instruat. conscientia tom. 1. cap. 252. & seq. Cordub. in quest. lib. 1. quest. 20. Contrad. in resp. casuum conscient. quest. 35. in addition. Hoied. de incompat. benef. p. 2. cap. fin. num. 38. Veg. in summ. p. 1. cap. 36. casu 30. Fr. Emman. in summ. tom. 1. cap. 31. num. 7. & 8. Card. Tolet. in instruat. Sacerd. lib. 5. cap. 81. Petr. de Ledesma in summ. p. 2. tract. 7. cap. 1. circa 9. & 11. conclus. Valer. Reginald. d. lib. 30. tract. 3. num. 289. vers. sextum dubium, Lcisi. de iustis lib. 2. cap. 34. num. 151. cum seq. Valsq. in opus. de benefic. cap. 4. §. 2. dub. 9. num. 170. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 6. c. 9. n. 53.

57. Beneficia plura obtinens ex dispensatione Papa licet causa rationabili an sit tutus in foro conscientię.

Parochialis Ecclesia vacatio quando contingit, fiat examen per concursum, præmissis edictis, describuntur qualitates eorum, qui debebunt examinare. Si Ecclesia fuerit iurispatronatus ecclesiastici, & institutio pertineat ad Episcopum, quadam strictius erunt obseruanda, quam casu quo Ecclesia fuerit iurispatronatus laicorum, &c. Attente hoc cap. legendum, & seruandum ad amussim.

CAPVT XVIII.

1. **V**ide Archiep. Bononien. p. 4. de examine per concursum pag. 446. cum segg. Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 5. Flamin. Paril. de re-signat. benefic. lib. 1. q. 7. num. 7. & lib. 8. q. 9. num. 77. cum segg. Piales. in praxi Episcop. p. 2. c. 5. à n. 17. Petr. de Ledesma in summ. p. 2. tract. 7. cap. 1. concl. 7. à princip. & præcipue diffi. 13. cum segg. Aloyf. Ricc. in collect. decif. collect. 1562. & 1569. & in praxi rerum fori ecclef. decif. 414. cum segg. in 1. edit. aliàs resolut. 351. cum segg. in 2. edit. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 6. num. 121. cum segg. Garc. de benefic. p. 9. cap. 2. num. 103. cum segg. Vgolin. de offic. Episcopi cap. 50. §. 3. cum segg. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 5. cap. 3. à num. 9. Filliuc. in quest. moral. tom. 3. tract. 41. de benefic. cap. 4. num. 134. cum segg. Massobr. in praxi habendi concursum ad parochiales Ecclesias vacantes, secundum Romanam impress. Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 3. tit. 9. Sell. in select. Canonici cap. 5. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 60. & de officio & potest. parochi cap. 2. Et super collatione parochialium Ecclesiarum emanauit constitutio Pij V. incip. In conferendis, sub dat. Romæ 15. Kal. Aprilis 1566.

1. Doctores de materia cap-agency.

2. *Cum parochialis Ecclesie vacatio, &c.*] In vacatione parochialis Ecclesie examen per concursum esse faciendum ex hoc cap. colligunt Massobr. in d. praxi pral. 5. Ego ipse d. allegat. 60. num. 13. & d. c. 2. num. 14. Vnde curata beneficia, quæ non habent parochiam, concursu non conferri probat idem Massobr. pralud. 3. dub. 2. & multo minus beneficia simplicia secundum Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori

2. Examen per concursum est faciendū in vacatione parochialis Ecclesie.

NNn 3 ecclef.

3. Parochiales litigiosae concursu non conferuntur.

4. Parochialis, quam quis acquirat per regressum, & prius possidet, non conferatur per concursum.

5. Parochialis unita Dignitati vel Canonicatu non est cõferenda per concursum.

6. Parochialis vacans in Curia, seu apud Sedem providendi solent in Dataria sine concursu.

7. Parochialis subiecta, vel annexa monasterio, seu de eius mensa, non cõferatur per concursum.

8. Parochialis, seu beneficium Regulare, quod Regularibus cõferri cõsuevit, sine concursu providetur.

9. Prioratus Regularis concursu non conferuntur.

10. Ecclesia parochialis quae est actu Regularis non cõferatur per concursum.

eccles. decis. 415. in 1. edit. aliàs resol. 352. in 2. edit. Seraphin. decis. 442. n. 5. Massobr. in d. praxi pral. 5. in princ. n. 7. Ego ipse d. alleg. 60. n. 36.
 3. Parochiales litigiosas concursu non conferri cum soleat à Sede Apost. in illis subrogari alius gratosè absque concursu, & vtplurimum collitigans, tenent Gonzal. d. glos. 6. n. 150. Garc. d. p. 9. c. 2. §. 1. num. 170. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 358. vers. tertio, Massobr. in d. praxi pral. 3. dub. 3. à n. 18. Nouar. in singul. iuris Canon. concl. 65. n. 5. Ego ipse d. alleg. 60. n. 37. & d. cap. 2. n. 15.

4. Parochialem, quam quis acquirat per regressum, & prius possedit, non conferri per concursum asserit decisum Garc. d. p. 9. c. 2. num. 199. quem refero d. alleg. 60. n. 34. & me citato in illo loco Massobr. pral. 3. dub. 3. num. 37.

5. Parochialem unitam Dignitati, vel Canonicatu per concursum conferendam non esse, tenent Anastas. Germon de induls. Cardin. §. quibusvis n. 7. & 8. Lxli. Zech. de republ. eccles. cap. 28. de paracho num. 8. Aloyf. Ricc. in d. praxi decis. 417. in 1. edit. aliàs resoluit. 354. num. 2. & latius resoluit. 381. in 2. edit. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. §. 7. n. 2. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 193. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 273. num. 48. Nouar. in singul. Canon. concl. 65. num. 4. Salgado de prosect. Regia tom. 1. p. 3. c. 9. num. 11. Rot. decis. 323. n. 8. p. 2. recent. Ego ipse d. alleg. 60. n. 25. & 26. & d. cap. 2. num. 18.

6. Parochialem vacante in Curia, seu apud Sedem, siue per obitum, aut simplicem resignationem, vel dimissionem ex vi decreti de dimittendo primum incompatible, providendi solent in Dataria sine concursu, & sufficere quod provisus examinetur super sufficientia, resoluunt Gonzal. d. glos. 6. n. 15. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 153. Piafec. in praxi Episc. p. 2. c. 5. num. 17. vers. de Curati, Massobr. d. pral. 3. dub. 3. num. 45. Ego ipse d. c. 2. num. 25.

7. Parochialem subiectam, seu annexam monasterio, vel de eius mensa quando monasterium nominat Rectorem, & Episcopus confirmat, concursu non conferri censuit Rot. decis. 102. p. 1. recent. quam refero d. cap. 2. n. 20. Quando autem dicatur beneficium de mensa monasterij vide Rot. decis. 204. p. 2. recent.

8. Parochialem, seu beneficium Regulare, quod Regularibus cõferri cõsuevit, sine concursu providendum asserunt Piafec. in praxi Episcopi p. 2. cap. 5. num. 18. vers. hoc decretum, Gonzal. d. glos. 6. num. 162. Garc. d. cap. 2. num. 197. Vgolin. de officio Episcopi cap. 50. §. 3. vers. quarto, Aloyf. Ricc. in d. praxi decis. 421. in 1. edit. aliàs resoluit. 358. num. 1. in 2. edit. Massobr. d. pral. 3. dub. 3. num. 34. Filliuc. d. tract. 41. cap. 4. num. 145. Rot. decis. 326. num. 6. p. 2. recent. Ego ipse d. alleg. 60. num. 33. & d. cap. 2. n. 21.

9. Prioratus Regularis habentes curam animarum solitos commendari Regularibus concursu non conferri, dicit Garc. d. c. 2. n. 199. quem refero d. allegat. 60. n. 34. & d. c. 2. n. 22.

10. Ecclesiam parochialem, quae est Regularis actu, licet habitu prætendatur secularis, & est solita commendari, quamvis habeat curam

curam animarum, non esse subiectam huic decreto, neque requiri in ea concursum dum confertur, tenet Aldan. d. tit. 9. num. 6. attestans sic fuisse decisum in Tudertina 3. Augusti 1600.

11. Parochiales, quæ de mensa nuncupantur, & spectant ad Abbatiam Balnei Camaldulen. & ab ipso Abbate conferri consueverunt secularibus in titulum perpetuæ vicariæ non subiacere concursui ab ipso Episcopo Burgi S. Sepulchri uti viciniiori instituendo asserit Aldan. d. tit. 9. num. 7. ubi refert ita fuisse resolutum sub die 15. Nouembris 1601.

12. Abbatiam, cui vnita est parochialis Ecclesia, concursu non conferri, dummodo hæc vniõ auctoritate Sedis Apost. ac perpetuõ, & accessorie facta sit, refert decisum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 195.

13. Curam animarum, quæ in Ecclesia collegiata exercetur per Canonicos, vel hebdomadarios concursu non conferri asserunt Flamin. Patif. de resignat. benefic. lib. 8. quest. 9. num. 94. Prosp. de Augustino in addit. ad Quirant. in summa Bullarj verbo benefic. paroch. collat. quest. 3. vers. quorum primus est, Gonzal. d. glos. 6. num. 158. Vgolin. de offic. Episcopi, cap. 50. §. 3. in fine. Aloyf. Ricc. in d. praxi resõl. 358. vers. quarto, & in decis. curia Archiepiscopi. N. apolit. decis. 370. num. 1. p. 4. Ego ipse d. alleg. 60. num. 30. & d. cap. 2. num. 26.

14. Beneficia curam animarum habentia, quæ verè sunt dignitates, concursui non subiacere, refert decisum Garc. in addit. ad tract. de benefic. p. 9. cap. 2. num. 196.

15. Dignitatem habentem curam animarum in Ecclesiis collegiatis concursu non conferri, nec in illa examen esse necessarium, quale requiritur in parochialibus, referunt decisum Gonzal. d. glos. 6. num. 162. Piafec. d. p. 2. cap. 5. num. 18. in fine, Galet. in margarita casuum conscient. verbo beneficium pag. 24. & verbo Canonicus ult. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 195. Massobr. d. prelud. 3. dub. 3. à num. 38. Ego ipse d. alleg. 60. num. 28. & 29. & d. cap. 2. num. 27. & fuit dictum in Cremonen. Præposituræ 25. Februarij 1622. coram bonæ mem. Vbaldo, ubi etiam habetur hoc procedere in dignitatibus Ecclesiarum collegiatarum actu, non autem habitu tantum, ut in Tudertina Prioratus 17. Nouembris 1589. coram Orano, ubi dicitur quod hoc casu attenditur actus, non verò habitus, per glos. notabilem in cap. licet canon, de elect. lib. 6. ubi quod si Collegium esse designat per mortem Canonicorum, debent substitui alij, & quod ius Collegij remanet etiam in vno donec fuerit auctoritate superioris destructum, Barbat. consil. 74. num. 1. & seq. inter consilia Alexand. lib. 4. & ipse Alexand. ei subscribens consil. seq. num. 34. in quibus terminis loquitur dicta decisio in Tudertina Prioratus, & quod ibi præsupponitur quod Prioratus, de quo agebatur, mutasset statum, & quod in Bullis Pontificum enuntiaretur non Conventualis, & sic quod deficeret esse Conventualis auctoritate Summi Pontif. secus autem si Ecclesia non amisit collegialitatem auctoritate Pontificis, quia tunc sufficit habitus tantum ad hoc ut dignitas habens curam animarum in ea existens non conferatur per concursum ex adductis per Franc. in d. cap. licet canon, n. 2.

vers.

11. Parochiales, quæ de mensa nuncupantur non subiacent concursui.

12. Abbatia, cui vnita est perpetuõ, & accessorie parochialis Ecclesia, concursu non confertur.

13. Cura animarum, quæ in Ecclesia collegiata exercetur per Canonicos, vel hebdomadarios concursu non confertur.

14. Beneficia curam animarum habentia, quæ verè sunt dignitates, non subiacent concursui.

15. Dignitas habens curam animarum in Ecclesiis collegiatis concursu non confertur.

vers. quoad difficultatem, & ibi Archid. sub num. 2. de elect. lib. 6. Mando. ad reg. 3. Cancel. q. 5. sub num. 3.

16. Vicaria perpetua parochiæ vnita concursu non confertur.

16. Vicaria perpetua parochiæ vnita concursu non confertur, sed solum ad nominationem, seu præsentationem illius, cuius dignitati, vel beneficio parochialis est vnita, & annexa, deputandus, & instituendus est vicarius cum ordinarij, seu eius vicarij prævio examine & approbatione, vt habetur in constit. Pij V. incip. ad exequendum Pastoralis officij debitum, sub dat. Kal. Nouembris 1567. Ita Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. §. 3. num. 53. & 54. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 292. Aloyf. Ricc. in d. praxi resolut. 358. num. 1. vers. secundo, Vgolin. d. cap. 50. §. 3. vers. octavo, Filliuc. d. som. 3. tract. 41. cap. 4. num. 147. Lotter. de re benefic. tom. 1. lib. 2. quest. 31. num. 21. Caualer. decis. 595. num. 4. & decis. 599. n. 1. Rot. decis. 102. num. 1. p. 1. recent. & decis. 579. num. 4. & decis. 710. num. 2. p. 1. recent. & in Dertusen. Vicariæ 28. Nouembris 1616. coram bonæ mem. Vbaldo, & in Barchinonen. Vicariæ 17. Maij 1624. coram R. P. D. Merlino, Buratt. decis. 214. num. 1. & decis. 303. num. 10. & decis. 931. num. 1. & 2. Vnde vicarios perpetuos in parochialibus Capitulo unitis non esse prævio concursu instituendos refert decisum Garc. in addit. ad suum tract. de benefic. p. 9. cap. 2. num. 294.

17. Vicaria concursu confertur si totalis cura in eius vicarium transferatur.

17. Verum si nondum exercitium, sed cura totalis, actualis scilicet, & habitualis in vicarium transferatur, tunc eius vicariam concursu conferendam esse resoluit Lotter. d. quest. 31. num. 22. & censuit Rot. decis. 579. & 710. p. 2. recent. & coram Buratto decis. 214. num. 2. Præsumitur autem totalis cura in vicarium translata quando certa portio, seu congrua assignatur Rectori Ecclesiæ cæteris fructibus remanentibus penes vicarium, sicut per contrarium vbi certa portio, seu congrua assignatur vicario, cura beneficij vniri dicitur translata in Rectorem Ecclesiæ, cui fit vnio, & solum nudum exercitium remanet penes vicarium ex adductis per Caputaquen. decis. 339. num. 2. vers. ratio est. p. 3. Caualer. d. decis. 595. num. 2. Rot. in d. Dertusen. Vicariæ coram bonæ mem. Vbaldo, & in d. Barchinonen. Vicariæ coram R. P. D. Merlino, Buratt. d. decis. 214. num. 4.

18. Patrimoniales Ecclesiæ quæ?

18. In Ecclesiis patrimonialibus.] Quænam sint tradunt Mil. in suo repertor. verbo beneficium patrimoniale, Hoied. de incompatibilib. benefic. p. 1. cap. 24. num. 86. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. Massobr. in d. praxi prelud. 4.

19. Receptiuz Ecclesiæ quæ?

19. Seu receptiuius.] Quæ sic dicantur, ostendunt Gonzal. d. gloss. 9. §. 3. Garc. de benefic. p. 5. cap. 1. num. 517. Massobr. in d. praxi prelud. 5.

20. Eriamsi cura Ecclesiæ, vel Episcopo incumbere dicatur.] Vide Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 6. num. 158. & seq. Massobr. in d. praxi requisit. dub. 7. à princip.

21. Canonici cathedralis, vel collegiæ Ecclesiæ, quibus cura animarum non prouidetur pezuio concursu.

21. Vni, vel pluribus curam animarum dare, &c.] Hoc non intelligi de Canonici cathedralis, vel collegiæ Ecclesiæ, quibus cura animarum incumbit, & per quos ipsa cura animarum exercetur, refertur decisum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 179. Vgolin. d. cap. 50. §. 3. in fine, Aloyf. Ricc. in d. praxi resolut. 358. vers. quarto, & in decis. curia Archiepiscop. Neapolit. decis. 370.

decis. 370. part. 4. Massobr. d. requis. 1. dub. 7. num. 6. Ego ipse d. alleg. 60. num. 30.

22. *Vel resignationem.*] Intelligi de resignatione simpliciter facta, & non de ea, quæ fit in fauorem in manibus Papæ, in qua examen per concursum fieri non debere, tenent Flamin. Paris. de *resignat. lib. 1. quest. 7. num. 7.* Gutier. *canon. lib. 2. cap. 11. num. 11.* Zecol. in *praxi Episcop. part. 1. verbo parochia. §. 2. dub. 5. & 6.* Lessl. de *insit. lib. 2. cap. 34. num. 84.* Aloys. Ricc. in *d. praxi decis. 416. in 1. edit. aliàs resol. 351. versic. amplia quinto, & resol. 353.* Prosper de Augustino in *addis. ad Quarant. in summa Bullarj. verbo benefic. Paroch. collat. quest. 3. versic. tertius*, Gonzal. d. *glof. 6. num. 121 & 122.* Matescot. *var. resol. lib. 1. cap. 52. num. 6.* Vgolin. d. *cap. 50. §. 3. versic. secundo*, Massobr. in *d. praxi requis. 13. dub. 3.* Ego ipse d. alleg. 60. num. 21. Et addit Gonzal. *citato loco* resignatarius prouisum à Papa, vel mandatum de prouidendo in forma *Digni* obtinentem, examinari dumtaxat debere absque concursu, & approbari si idoneus repperitus fuerit ad curam animarum, siue resignatarius sit præsens in Curia, siue absens in partibus.

23. Parochialis Ecclesiæ resignatio cum fit in manibus Sanctissimi, quia tunc non dicitur vacare antequam alteri acquiratur, nec in ea potest statim deputari vicarius, non est necessarium examen per concursum, sed satis est resignatarius ab examinadoribus in Synodo deputatus simul cum ordinario probari idoneum, ut refert decisiu Garci. d. p. 9. cap. 2. num. 159.

24. Ordinarius, cui directæ sunt litteræ Apost. resignationis parochialis in forma *Dignum*, potest procedere ad illarum executionem, stante quod resignatarius primò & secundò examinatus, non fuit approbatus ab examinadoribus, dummodo tamen intra sex menses à die datæ litterarum examen subierit, ita Aldan. d. *tir. 9. num. 15.* attestans sic fuisse decisiu in nullius 2. Decembris 1628.

25. Ad examen concursus parochialium in manibus Episcopi resignatarum non potest ille admittere consanguineos, vel familiares ram suos, quam resignantium ex Bulla Pij V. anno eius 3. Kalendis Aprilis, ut refert decisiu Garci. d. p. 9. cap. 1. num. 211.

26. In permutationibus Ecclesiarum parochialium non requiritur examen per concursum, si tamen adsit magna inæqualitas numeri parochianorum, vel permutantes non fuissent examinati eo tempore, quo parochiales adepti sunt, tunc illi examinandi sunt, sed absque concursu; sed si fiat permutatio cum beneficio simplici, erit necessarium examen, sed non per concursum, vide Læ. Zech. de *republ. ecclesiast. cap. 28. de parochia. num. 6.* Flamin. Paris. d. *lib. 8. quest. 9. num. 95.* Vgolin. d. *cap. 50. §. 3. versic. septimo*, Garci. d. p. 9. c. 2. num. 165. Lessl. d. *cap. 34. dub. 16.* Aloys. Ricc. in *d. praxi decis. 419. in 1. edit. aliàs resol. 356. in 2. edit.* Filline. d. *stat. 41. de benefic. cap. 4. num. 137.* Ego ipse d. alleg. 60. num. 23 & d. cap. 2. num. 23.

27. *Etiā in Curia.*] Vide supra dicta in *versic. Parochialem vacantem in Curia.* Vacare in Curia, & vacare apud Sedem in quo differant,

22. Beneficia curata, quæ in fauorem in manibus Papæ resignantur, concursus non conuertuntur.

23. Parochialis Ecclesiæ resignatio quando fit in manibus Sanctissimi, non est necessarium examen per concursum.

24. Examinatus ad parochialem sibi resignatus si reprobatur, potest intra sex menses à die datæ litterarum aliud examen subire.

25. Episcopus non potest admittere consanguineos, vel familiares tam suos quam resignantium ad examen concursus parochialium in eius manibus resignatarum.

26. Examen per concursum non requiritur in permutationibus Ecclesiarum parochialium.

27. Vacare in Curia, & vacare apud Sedem an differant.

approbatio præiux examine necessaria est, ex Bulla Pij V. *Ad exequendum*, ita refert decifum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 294.

36. Consuetudo à tempore, cuius initij non est memoria, qua parochi Ecclesias parochiales pro tempore vacantes optant, non est sublara per Concil. & in illis parochialibus, quæ oprantur, non est necessarium examen per concursum, ita refert decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 165.

37. Commendæ, quæ ad sex menses in Ecclesiis Curatis fieri poterant ab ordinariis, ex cap. nemo, de elect. in 6. ampliùs post Concilium locum non habent, cum debeat in eis deputari vicarius iuxta formam huius decreti, ut refert decifum Garc. de benef. p. 4. c. 4. n. 15.

38. Habita notitia vacationis, &c.] Vicarium cum congrua esse constituendum in qualibet parochiali vacante, siue de iure, & de facto, siue de facto tantum, & siue per obitum, siue per simplicem resignationem, vel priuationem vacent, resoluit Massobr. in d. praxi requis. 1. dub. 2.

39. Si opus fuerit.] Hæc verba eò tendunt, quia in eadem Ecclesia possunt adesse alij ministri Sacramentorum, qui interea curam quoque illam, quæ ad defunctum spectabat, exercebant, vel aliqui vicini parochi libenter idem præstarent, aut alij similes casus evenirent, quibus appareret non esse opus constituere alium vicarium, ita refert decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 13. vbi aduertit ordinarium omni diligentia uti debere vt aliquem inueniat, qui velit, & possit hoc munus obire, qui si reperiri nequiverit, saltem illud curet vt aliqui mercenarij diurni, vel hebdomadarij, aut vicini parochi curam animarum interea exerceant.

40. Idoneum in ea vicarium, &c.] Vicarium deputandum cum congrua dummodo aliàs sit idoneus, non esse necessariò examinandum, tenet Massobr. in d. praxi requis. 1. dub. 12.

41. In Ecclesiis Baptifmalibus licet non sit ponendus concursus, vicarium tamen cum congrua esse deputandum, resoluit Massobr. d. requis. 1. dub. 14.

42. Statim.] Possit Episcopum differre constitutionem vicarij vsque ad tres dies à die notitiæ vacationis, nõ autem ulterius, asserit Massobr. d. requis. 1. dub. 13. quem refero d. e. 2. n. 34.

43. Cum congrua, &c.] Congruam portionem assignandam vicario esse arbitratiam Episcopo, pensata qualitate personæ, beneficij, & loci, refertur decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 15. & Massobr. d. requis. 1. dub. 25.

44. Et posse esse duorum aureorum singulis mensibus, asserunt Gallet. in margarita casuum conscient. verbo vicarius 8. Campan. in diuersorio iuris canon. rub. 7. cap. 6. n. 116. in fine. quos refero d. e. 2. n. 35.

45. Donec ei de Rectore provideatur.] Vicarium semel constitutum cum congrua non posse remoueri sine causa, quia Episcopus non retrahat quod semel exequutus est pro exequutione Concilij, tenet Massobr. d. requis. 1. dub. 26. vbi dub. 27. resoluit quòd si vicarius constitutus

36. Examen per eòcursum non est necessarium in parochialibus, quæ consuetudine optantur.

37. Commendæ ad sex menses amplius post Conc. non sunt in vfu.

38. Vicarius cum congrua est constituendus in qualibet Ecclesia parochia vacante.

39. Vicarium constituere in parochiali vacante quando non sit necessarium.

40. Vicarius deputandus cum congrua dummodo aliàs sit idoneus, non est necessariò examinandus.

41. Vicarius cum congrua est deputandus in Ecclesiis Baptifmalibus vacantibus.

42. Episcopus potest differre constitutionem vicarij vsque ad tres dies.

43. Congrua portio assignanda vicario est arbitraria Episcopo.

44. Congrua portio assignanda vicario potest esse duorum aureorum singulis mensibus.

45. Vicarius semel constitutus cum eògrua non potest remoueri.

cum congrua subeat examen, & eligatur tanquam magis idoneus, debet se retrahere à prosecutione exercitij curæ, & administratione bonorum, alioquin incurreret poenam *cap. avaritiæ, de elect. in 6.* refero ego ipse *d. cap. 2. n. 36.*

46. Inferiores Episcopo concursus facere non possunt nisi habeant ius congregandi Synodum, &c.

46. *Porro Episcopus, &c.* Inferiores Episcopo, qui non habent iurisdictionem quasi Episcopalem, ac ius congregandi Synodum, & legitime cõstet illam congregasse, examinatorẽque in ea elegisse, quamvis habeant ius conferendi, concursus ac cætera omnia in hoc decreto contenta facere non posse, resolvunt Læi. Zech. *de reprob. eccles. c. 28. de paroch. n. 6.* Anastaf. Getmon. *de indulgijs Cardinal. § quibusvis, ad fin.* Flamin. *Parisi, de resignat. benefic. lib. 8. q. 9. n. 96.* Aloyf. Ricc. *in d. praxi decis. 424. in 1. edit. aliàs resol. 361. in 2. edit. & nouissimè p. 4. resol. 75.* Mallobr. *in d. praxi requis. 1. dub. 11. & 21. & requis. 2. dub. 4.* quos refero *d. c. 2. n. 38.*

47. Commendatarius Abbas quando possit concursum facere.

47. Commendatarius Abbatiz habentis iura Episcopalia potest cotam se, vel suo vicario de Curatis vacantibus concursum facere, si modò habeat ius congregandi Synodum, & eligendi examinatores, ita refert decisum Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 136.* Aloyf. Ricc. *d. resol. 361. in fine.*

48. Commendatarius Abbatiz exemptæ existentis intra fines alicuius diocesis, & habens iura quasi Episcopalia, non potest facere concursum beneficiorum Curatorum, sed hoc spectat ad Episcopum, in cuius diocesi est Abbatia, qui electo magis idoneo mittet eundem ad Commendatarium pro collatione, refert decisum Garc. *d. p. 9. c. 2. n. 123. & seq.*

49. Commendatarij Abbates, & alij inferiores Episcopo, qui omnimodam habent iurisdictionẽ Episcopalem, nec alicui sub sunt, sed sunt immediatè subiecti Sedi Apost. nullius diocesis proprium territorium habentes, si habeant ius congregandi Synodum, & legitime cõstet illam congregasse, & elegisse examinatores, possunt concursum instituere, examinare, approbare, omniaque illa facere, quæ continentur hoc decreto, ita refert decisum Aldan. *d. tit. 9. n. 27.*

50. Inferiores Episcopo quando possint concursus facere.

50. Concursum instituere, & reliqua efficere possunt, quæ hoc decreto præscribuntur, inferiores Episcopo omnimodam habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, neminique præterquam Sedi Apost. & equidem immediatè subiecti, quique nullius sunt diocesis, sed proprium habent territorium, & ius congregandi Synodum, dummodo cõstet etiam Synodum aliàs legitime congregasse, & in ea examinatores deputasse, ita Aldan. *d. tit. 9. n. 28.* vbi refert sic fuisse resolutum in Forosempronien. 18. Martij 1591.

51. Concursum instituere, & examinare promouendos ad parochiales existentes intra fines Abbatis nullius diocesis, spectat ad Episcopum, intra cuius fines existit Abbas, iuxta *cap. 1. sess. 23.* & si id non cõstet, ad viciniorem, vt addidit Pius V. tantum limitando, nisi qui Prælati sunt nullius, habeat ius congregandi Synodum, quia tunc posset in ea deputare examinatores synodales, prout Concilium requirit, ita Aldan. *d. tit. 9. num. 30.* attestans sic fuisse decisum in causa Castri Durantis vlt. Aprilis 1611.

52. Abbatia si sit nullius diocesis, & Commendatarius habeat ius congregandi Synodum, & legitime constet illam congregasse, elegisse, & examinatores in Synodo, poterit concursum instituire, eligere, ponere œconomos, aliaque peragere, quæ habentur in hoc decreto, ita refert decisum in causa Abbatis Farfen. Aldan. d. n. 30.

53. Abbati habenti iura quasi Episcopalia non licet concursum facere nisi probetur ius habere congregandi Synodum, & alias legitime congregasse, refert decisum Garc. d. p. 9. capit. 2. num. 131.

54. Abbas ob id, quod ius conferendi aliquam parochialem habet in eius vacatione, nullum examinis edictum proponere potest, nec illius officij partem aliquam attingere, sed id pertinet ad ordinarium, qui debet ipse proponere edicta, & examinatores ex Concilij præscripto deputatos adhibere, à quibus omnes istiusmodi concursu examinentur, quo examine confecto ex iis, quos vitæ integritas, & doctrina commendabit, ordinarius debet eligere magis idoneos, ac postea Abbati relinquere, ut ex electis, cui maluerit, curam conferat, ita refert decisum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 149.

55. Beneficium curatum vnius diocesis quando confertur ab ordinario alterius diocesis ubi illud situm est, debet edicta proponere ordinarius loci ubi existit, & ibidem examen erit peragendum, & postea collatio fiet ab ordinario ad quem spectat, ita refert decisum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 10. n. 31.

56. Inferior si haberet præventionem cum ordinario, debet habita noticia vacationis Parochialis coram Notario declarare se velle dictam Parochialem conferre, & ideo rogare Episcopum ut proponat edicta, & hac ratione tuebitur ius suæ præventionis, ita attestantur resolutum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 2. proœm. num. 17. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 125.

57. Episcopus manutenendus est in sua quasi possessione instituendi donec inferior coram iudice competente legitime probauerit ius cogendi Synodum habere, alias coëgisse, in eaque examinatores ad præscriptam Concilij formam hoc decreto deputasse, ut per Aldan. d. tit. 9. num. 19. ubi refert decisum sub die 17. Ianuarij 1585. & 4. Augusti 1594.

58. Episcopus Forosemprenien. uti vicinior manutenendus est in sua quasi possessione concursus instituendi in vacationibus Ecclesiarum parochialium della Rauignana, & iuris præeligendi magis idoneos ex approbatis in eisdem concursibus donec Abbas Claffen. legitime probauerit habere ius congregandi Synodum, aliasque coëgisse, & in ea examinatores ad præscriptum Concilij in præsentem deputasse. Ego ipse d. cap. 2. num. 39. ubi refero sic fuisse resolutum in Forosemprenien. 2. Decembris 1628.

59. Intra decem dies,] Edictum esse proponendum intra decem dies ex hoc cap. colligit Massobr. in d. praxi requis. 2. dub. 6. quem refero d. cap. 2. num. 40. & totidem remanere debet affixum ad valuas

51. Abbas.

54. Abbas.

55. Edicta proponit ordinarius loci ubi existit beneficium curatum quamvis illius collatio spectet ad ordinarium alterius diocesis.

56. Inferior habens præventionem cum ordinario.

57. Episcopus manutenendus est in sua quasi possessione instituendi donec inferior coram Iudice competente legitime probauerit ius cogendi Synodum habere.

59. Edictum est proponendum intra decem dies, & totique remanere debet affixum.

Ecclesiæ, Zerol. in *praxi Episcop.* p. 1. verbo *parochia*, quem refero d. alleg. 60. num. 45. & d. cap. 2. n. 40. licet ibidem minimè legatur, Garc. d. p. 9. c. 2. n. 41. & 43. Masslobr. in d. *praxi requis.* 2. dub. 7.

60. Edictum non potest apponi cum maiori termino viginti dierum.

60. Et non posse apponi cum maiori termino viginti dierum ex Bulla Pij V. incip. *In conferendis*, colligit Zerol. d. verbo *Parochia* §. 2. dub. 3. Aloys. Ricc. d. *resol.* 364. n. 2. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 46. & 47. Læz. Zech. d. c. 28. de *parcho* sub n. 6. Masslobr. d. *requis.* 2. dub. 8. Salgado de *protecl. Regia* tom. 1. p. 3. c. 9. n. 53. & 57.

61. Terminus decem vel viginti dierum non currit à die habita notitia vacationis Ecclesiæ.

61. Terminus decem, vel viginti dierum ad nominandum idoneos clericos coram deputatis examinadoribus præfixus non currit à die habitæ notitiæ vacationis Ecclesiæ, sed potest ab Episcopo quandocunque assignari infra tempus electioni magis idonei præscriptum, ita refert decifum Aldan. d. *tit.* 9. n. 21.

62. Edictum pro concursu parochialis apponere potest Episcopus intra quatuor vel sex menses respectu à die vacationis.

62. Vnde eueniente vacatione Ecclesiæ parochialis posse Episcopum intra quatuor, vel sex menses respectu à die vacationis apponere edictum pro concursu parochialis, dixi d. cap. 2. sub n. 40. attestans sic fuisse decifum in Tyburtina 28. Aprilis 1629.

63. Episcopus tenetur ad parochialem vacantem plures examinadoribus nominare, & alios etiam ab aliis nominatos admittere.

63. Idoneos aliquos clericos, &c.] Parochiali Ecclesia vacante non est satis cum quem Episcopus idoneum iudicat, proponere examinandum absque alio concursu, sed tenetur Episcopus plures examinadoribus nominare, & alios etiam ab aliis nominatos admittere, sique examen per concursum omnino facere, prout in Bulla Pij V. statuitur, exceptis illis casibus, in quibus ex præfenti decreto in *vers.* si tamen adeo, permittitur posse omitti examen per concursum, si Episcopus pro sua conscientia cum consilio deputatorum ita expedire arbitrabitur, refert decifum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 100.

64. Episcopus potest occurrente vacatione beneficii Curati vocare, & admittere ad concursum habentem aliud beneficium Curatum.

64. Episcopus potest occurrente vacatione beneficii Curati vocare, & admittere ad concursum habentem aliud beneficium Curatum, sed non potest sine concursu, licet obtinuerit ille beneficium, quod possidet per concursum, & postquam vacauerit adepta possessione alterius beneficii Curati poterit Episcopus ponere edicta per concursum, refert decifum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 108.

65. Regulares clerici etiam ordinu militarium ad concursum parochialium admittendi non sunt.

65. Regulares clerici etiam Ordinū militarium ad concursum parochialium admittendi non sunt, refert decifum Garc. de *benef.* p. 7. c. 10. n. 32.

66. Monoculus dispensatus ad ordines suscipiendos potest admitti ad concursum.

66. Monoculus dispensatus ad Ordines suscipiendos potest admitti ad concursum, vtr per Aldan. d. *tit.* 9. n. 23. attestans sic fuisse decifum sub die 17. Martij 1619.

67. Episcopus non potest limitare certum numerum personarum ad concurrendum in concursu parochialium.

67. Episcopum non posse statuere, seu limitare certum numerum personarum ad concurrendum in concursu parochialium, tenet Aloys. Ricc. in *decis. Curia Archiep. Neapol.* p. 4. *decis.* 31.

68. Edicta concursus proponere debent ordinarij in beneficiis Curatis referuatis Sedi Apost.

68. Per edictum etiam publicum, &c.] Edicta concursus proponere debent ordinarij in beneficiis Curatis referuatis Sedi Apost. vacantibus per obitum, puta in mensibus referuatis, & à Sede Apost. prouiso facienda est approbatio ab examinadoribus in Synodo diocesana deputatis si fidem approbationis habet ab ordinatio, ita refert decifum Pia. sec. in *praxi Episcop.* p. 2. c. 5. n. 17.

69. Edictum

69. Ediſtum huiusmodi apponi debet ab ordinatio loci, vbi exiſtit beneficium, & ibidem examen eſt peragendum, etiamſi beneficium ab ordinario alterius diocceſis ſit conferendum, vt per Flamin. Parif. *de reſignat. benefic. lib. 8. queſt. 9. num. 102.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloſ. 10. n. 31.* Nouar. *in ſingul. iuris canon. ſing. 82. num. 2.* Ego ipſe *d. alleg. 60. num. 44. & d. cap. 2. num. 41.* In quo ediſto apponenda eſt dies propoſiti concurſus. Seraph. *decif. 1148.* Maſſobr. *d. requiſ. 2. dub. 10.*

70. De ſubſtantia & forma concurſus parochialium eſſe huiusmodi ediſtum apponi, reſoluunt Læſ. Zech. *de republ. eccleſ. cap. 28. de parochia, num. 6.* Aloyſ. Ricc. *in d. praxi reſol. 364.* Zetol. *d. verbo parochia, §. 2. dub. 2.* Nouar. *d. concl. 82. num. 2.* Ego ipſe *d. alleg. 60. num. 43.* & me citato *in illo loco* Maſſobr. *d. requiſ. 1. dub. 3.* vbi intelligit quando Concilium Prouinciale hoc ſtatuit.

71. Contra Nauarr. *conſil. 4. de prebend.* Garc. *d. cap. 2. num. 38.* Salgado *d. cap. 9. n. 50.* exiſtantes collationem nullam non reddi ex omiſſione ediſti.

72. Tempus, quo debet eſſe affixum ediſtum, eſſe arbitrarium Epifcopo, modo non excedat viginti dies, aſſerunt Garc. *d. p. 9. cap. 2. n. 50.* Maſſobr. *in d. praxi requiſ. 2. dub. 9.*

73. Ediſtum aliud concurſus non eſt proponendum, ſed ille, qui comparuerit, examini eſt ſubiiciendus, & ſi idoneus repertus fuerit, eidem beneficium eſt conferendum, niſi ſi qui deſcripti ſunt, excuſent ſe legitimo impedimento detineri, quominus valeant ad concurſum accedere, tunc enim poterit Epifcopus legitime terminum prorogare, ita reſert decifum Garc. *d. part. 9. cap. 2. num. 215.* Maſſobr. *d. requiſ. 3. dub. 7.*

74. Si intra terminum ediſti vnus ſolùm comparuerit ad concurſum parochialis, qui nolit ſe examini ſubiicere, nec parochiam curæ obtinere, ab Epifcopo assignandum eſt aliud ediſtum, rursusque vocandi oppoſitores, ita reſert decifum Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 219.*

75. Quando nullus comparuit, aut certè nullus ex comparentibus vult ſubire examen, Epifcopus assignare debet aliud tempus, ſiue ediſtum, & ſi adhuc nemo comparet, vel aliàs nemo idoneus reperitur, tunc poterit parochialis abſque concurſu conferri, ita referunt decifum Garc. *d. cap. 2. num. 218.* Maſſobr. *d. requiſ. 3. dub. 9.* Filliuc. *d. tract. 41. cap. 4. num. 152.*

76. *Transaſto conſtituto tempore, &c.]* Ante lapſum terminum ediſtorum nullum eſſe examen & concurſum factum, reſoluunt Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 326. cum ſeqq.* Salgad. *d. cap. 9. num. 64.* Aldan. *d. ſir. 9. n. 17.* atteſtans ſic fuiſſe decifum in Potent. 4. Maij 1619.

77. Terminò decem, vel ad ſummum viginti dierum elapſo, nullum eſſe admitrendum, aſſerunt Seraphin. *decif. 1148. num. 4.* Aloyſ. Ricc. *d. reſolus. 364. num. 2.* Nouar. *d. concluf. 82. num. 4.* Ego ipſe *d. cap. 2. num. 43.*

78. Occurrente vacatione parochialis providendæ in concurſu, ad quam infra terminum in ediſto præfixum plures ſunt oppoſiti, ſi dicto termino

69. Ediſtum apponi debet ab ordinario loci vbi exiſtit beneficium.

70. Ediſtum apponi eſt de ſubſtantia & forma concurſus parochialium.

72. Tempus, quo debet eſſe affixum ediſtum eſt arbitrarium Epifcopo modo non excedat viginti dies.

73. Ediſtum aliud concurſus non eſt proponendum, ſed ille, qui comparuerit examini eſt ſubiiciendus.

74. Niſi nolit ſe examini ſubiicere, nec parochiam curæ obtinege.

75. Parochialis abſque concurſu conferri poſſet quando nullus comparet, vel aliàs nemo idoneus reperitur.

76. Examen & concurſus ſiſtus ante lapſum terminum ediſtorum eſt nullus.

77. Terminò decem vel viginti dierum elapſo nullus eſt admitrendus.

78. Veniens ad concurſum parochialis poſt terminum in ediſto præfixum, re tamen integra, eſt vique admitrendus.

termino elapso alter superueniat re integra, est utique admittendus, ita referunt Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. num. 115.* Marefcot. *var. resol. lib. 1. cap. 5. 2. num. 59.* Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 206.* Massobr. *in d. praxi requis. 3. dub. 2.* Ego ipse *d. alleg. 60. num. 46. & d. cap. 2. num. 42.* vbi id intelligo quando iste habuit iustam causam excusationis, vel ratione ignorantie, vel absentie, seu alterius impediementi, ex Rotæ decis. in Firmana Parochialis 6. Martij 1592. coram Card. Pamphilio sen.

79. Nisi legitimo impedimento cessante id faciat.

79. Vnde si quis non descriptus in tempore concursui præfixo comparuerit, legitimo impedimento cessante, itaut potuerit nomen suum infra præscriptum terminum deferre, & elapso termino, examine nonnondum facto, seu re integra petat se ad concursum admitti, non esse audiendum dixi *d. cap. 2. num. 45.* asserens ita fuisse decifum sub die 7. Iulij 1625.

80. Examen statim elapso termino editi potest per Episcopum inchoari, sed non potest eadem die claudi.

80. Examen statim elapso termino editi potest per Episcopum inchoari, sed non potest eadem die claudi vbi plures fuerunt descripti, quia sunt expectandi, vel vocandi, alioquin vitiabitur concursus si ex pluribus descriptis vnus, aut non omnes examinentur, & eis non expectatis claudatur concursus, vt per Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 33.* Seraphin. *decif. 1148. num. 5.* Massobr. *d. requis. 3. dub. 10.* quos refero *d. cap. 2. num. 46.*

81. Vnus examinari poterit & approbari si ille solum ad concursum comparuerit.

81. *Omnes qui descripti fuerint, &c.]* Intelligi quatenus veniant ad examen, aliàs in potestate vnus esset nolle venire, impedireque ne vterius procederetur, refert decifum Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 217.*

82. *Examinentur.]* Vnus tamen examinari poterit, & approbari, si ille solum ad concursum comparuerit intra terminum, nec opus est alio edito, aut termini prorogatione, ita referunt decifum Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 215.* Vgolin. *de offic. Episcop. cap. 50. §. 10. n. 4.* Filliuc. *d. tract. 41. cap. 4. num. 151.* Massobr. *d. requis. 3. dub. 8.* Ego ipse *d. alleg. 60. num. 51. & d. cap. 2. num. 50.*

83. Examen concursus potest fieri coram vicario etiam Episcopo non impedito.

83. *Ab Episcopo siue eo impedito, ab eius vicario generali.]* Et etiam Episcopo non impedito posse fieri examen coram vicario, quia hæc verba important tantum quandam convenientiam, tenent Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 119.* quem refero ego ipse *d. alleg. 60. num. 41.* & me citato in illo loco Massobr. *in d. praxi requis. 3. dub. 3.*

84. Concurfus, & examen factum coram examinatore ibi non synodali bus est nullum.

84. *Atque ab alijs examinatore ibi, &c.]* Synodalibus scilicet, concursus enim & examen factum cum examinatore ibi non synodalibus esse nullum, & inualidum, & collationem deuolui ad Sedem Apostol. referunt decifum Garc. *d. p. 9. cap. 2. num. 341.* Massobr. *d. requis. 3. dub. 5.*

85. Examen concursus in parochialibus etiam modici valoris de forma est faciendum cum tribus examinatore ibi.

85. *Non paucioribus quam tribus.]* De forma esse vt examen fiat per concursum in Parochialibus cum tribus examinatore ibi synodalibus, concludit Massobr. *d. requis. 3. dub. 4.* etiam si beneficium sit modici valoris, vt refert decifum Galet. *in margarita, verbo beneficium, pag. 25. col. 2.* Garc. *d. cap. 2. num. 53.*

86. Examinatores plures tres, sed non pauciores adhiberi debent in concursu.

86. Possunt tamen adhiberi in concursu plusquam tres examinatores, sed non pauciores, referunt decifum Garc. *de benef. p. 5. cap. 9. num. 52.* Filliuc.

Filliuc. d. tract. 41. cap. 4. num. 156. Massubr. in d. praxi requis. 11. dub. 1. Salgado d. cap. 9. n. 66. Lotter. de re benef. lib. 2. g. 31. n. 65. quos refero d. cap. 2. num. 52.

87. Quorum votis si pares, &c.] Approbatus nemo censetur si ex tribus examinadoribus quilibet eorum vnum approbauerit, & alij duo approbatum ab altero reprobauerint, accedente Episcopo vni. Idem dicendum quando sunt quinque examinadores, & quilibet eorum approbat vnum ex examinatis, & ceteri quatuor reprobant approbatum ab altero, Episcopo vni illorum accedente. Idem similiter si vnus tantum compareat ad se examinandum coram tribus examinadoribus, vno illorum approbante, ceteris reprobantibus, quia illi non potest accedere Episcopus, & examinatus dicitur reprobatus, ita refert decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. n. 60.

88. Examinadores vt sint tres non statuit praxise Concil. sed quod non possint adesse pauciores quam tres, ita quod si tres sint tantum examinadores, vota non possint esse paria, sed singularia, quando singuli singulos approbant, & tres examinadores debent adhiberi in Parochialibus etiam modici valoris, & satisfactum erit huic decreto si tertius examinador examinauerit, & sit praesens in approbatione, licet votum suum non expleuerit, ita refert decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 53.

89. Examinadores autem singulis annis, &c.] Examinadores debere singulis annis proponi in Synodo ad minus sex, & ab ea Synodo probati, eorumque officium etiam post annum suae electionis non expirare asserunt Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 73. Massubr. in d. praxi requis. 11. dub. 1. vbi dub. 5. ait Concilium Trident. nullam formam praescribere super propositione examinadorum, Salgado d. cap. 9. num. 67.

90. Examinadores debere proponi nominatim, & non in genere, nisi proponerentur in genere, qui re vera tunc extarent, quia per huiusmodi genericam expressionem haberetur etiam expressa persona, tenent Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 339. Filliuc. d. tract. 41. cap. 4. num. 157. Salgado d. cap. 9. num. 76. Massubr. d. requis. 11. dub. 3. vbi dub. 7. asserit ad hoc vt dicatur examinador probatus a Synodo debere dimidiam partem suffragiorum ferre ab iis, qui vocem habent in Synodo.

91. Examinadores synodales in Synodo ad summum viginti eligi posse, tenet Aldan. d. tit. 9. num. 19. attestans ita fuisse decifum in Caesar-augustana 13. Martij 1613.

92. Examinadores non posse eligi sub nomine dignitatis, sed tantum speciale personam, refero decifum in vna Sutrina in meo tract. de offic. & potest. parochi, cap. 2. num. 56. in fine.

93. Iudicium synodali nominationem spectare principaliter ad Episcopum, non tamen priuatiue quoad Capitulum, dicit Aldan. d. tit. 9. num. 30. vbi refert ita decifum in Saonen. 18. Martij 1618.

94. Examinadores, qui ab Episcopo propositi fuerint a Synodo tam per vota secrete, quam aperta, possunt probari, & Episcopus eum modum in probatione seruati faciat, quem magis expedire iudicauerit, refert decifum Piasc. in praxi Episcop. p. 2. cap. 2. num. 4.

87. Approbatus nemo censetur si ex tribus examinadoribus quilibet eorum approbauerit.

88. Examinadores vt sint tres non statuit praxise Concil. sed quod non possint adesse pauciores.

89. Examinadores debent proponi nominatim, & non in genere.

90. Examinadores debent proponi nominatim, & non in genere.

91. Examinadores synodales in Synodo ad summum viginti eligi possunt.

92. Examinadores non possunt eligi sub nomine dignitatis, sed tantum speciale personam.

93. Iudicium synodali nominatione spectat principaliter ad Episcopum.

94. Examinadores quomodo in Synodo proponendi.

95. Constitutio Pij V. in conferendis locum non habet, nisi in his diocesis, in quibus fuit coacta Synodus, & in eis iuxta formam huius decreti fuerunt deputati examinatores, refert decisum Garc. d.p.9.cap.2.num.4.

96. Examinatores quibus conditionibus, & qualitatibus prædicti esse debeant.

97. Examinatores aliqui si intra annum suæ electionis mortui fuerint, ad superstitēs facultas examinandi vnā cum Episcopo pertinet.

98. Vicarius Capituli Sede vacante in locū examinatorum absentium, vel defunctorum alios sufficere non potest.

99. Examinatores synodales quando omnes intra annum deputacionis mortui fuerint, quid faciendum.

100. Examinatores synodales durante donec alij in Synodo deputati fuerint.

95. Constitutio Pij V. in conferendis locum non habet, nisi in his diocesis, in quibus fuit coacta Synodus, & in eis iuxta formam huius decreti fuerunt deputati examinatores, refert decisum Garc. d.p.9.cap.2.num.4.

96. Quibus autem conditionibus, & qualitatibus huiusmodi examinatores clare potissimum debeant, ostendit Homobon. de Bonis de humana vīta statibus. p.1.cap.13.

97. Si ex sex examinadoribus aliqui intra annum suæ electionis mortui fuerint, totam facultatem examinandi vnā cum Episcopo ad superstitēs, etiamsi vnus tantum superesset, spectare debere eo anno durante, sed in locum demortuorum eligendos alios cum approbatione Capituli, referunt decisum Garc. d.p.9.cap.2.num.8. Massobr. in d.praxi requis.12.dub.2. Salgado d.cap.9.n.70. cum segg. Ego ipse d.c.2.num.57.

98. Vicarium Capituli Sede vacante in locum examinatorum absentium, vel defunctorum alios auctoritate Apost. sufficere non posse, sed curare debere vt elapso anno alij in locum demortuorum sufficiantur, seu eligantur in Synodo, alioquin pto legitimis non habentur qui supererunt, referunt decisum Sbroz. in addit. ad suum tract. de officio vicar. lib.2.g.211. Garc. etiam in addit. ad suum tract. de benef. p.9.c.2.n.78.

99. Examinatores synodales quando omnes intra annum deputacionis mortui fuerint, tunc Episcopus ex examinadoribus antiquis synodalibus, si fuerint, subroget alios non pauciores quā sex, & si non existant sex examinatores antiqui synodales, qui ad hunc numerum ascendant, tunc Episcopus eligat illos, qui fuerint, & alios suppleat de nouo, approbatos tamen à Capitulo, vsque ad numeri præfati complementum. Verū si nulli examinatores antiqui synodales superstitēs fuerint, tunc Episcopus novos examinatores probitate, & scientia idoneos, qui à Capitulo approbati sint, non pauciores dicto numero substituat. Et veniente vacatione cuiuslibet parochialis Ecclesiæ Episcopus debebit ex prædictis examinadoribus eligere tres, qui cum eo examinen iuxta hoc decretum perficiant; officium autem prædictorum omnium examinatorum subrogatorum expirat cū primū aduenerit tempus nouam Synodum iuxta hoc decretum celebrandi, ita referunt decisum Aldan. d. tit.9.num.31. asserens ita fuisse declaratum de Ordine Clementis VIII. Garc. d.p.9.cap.2.n.13. Marefcor. var. resol. lib.1.cap.32. Salgado d.cap.9.ex num.70. Massobr. in d.praxi requis.12.dub.3. Ego ipse d.cap.2.num.58. & censuit Rot. in Panormitana Archipresbyteratus 3. Decembris 1618. coram bonæ mem. Buratto, & in eadem 5. Iunij 1620. coram eodem inter eius impressas decis. 479. n.2. vbi habetur Clementem VIII. speciali constitutione concessisse Episcopis facultatem deputandi examinatores extra Synodum deficientibus, vel impeditis synodalibus, dummodo infra annū à Synodo celebrata, & decreuisse quod statim lapso anno talis facultas, & eorum auctoritas expirat.

100. Examinatores synodales durante donec alij in Synodo deputati fuerint, verū si elapso anno aliqui ex eis mortui fuerint, officium omnium

omnium expirare referunt decifum Galet. in *margarita casuum conscient. verbo examinadores* 1. Garc. in *addit. ad d. p. 9. c. 2. num. 75.* Aloyf. Ricc. in *d. praxi refol. 361. in 2. edit.* Marc. Anton. Genuenf. in *pract. Archiep. Neapol. c. 66. n. 17.* Massobr. in *d. praxi reg. 12. dub. 4. n. 3.* vbi fubdit locum non habere quando post annum fupersunt fex adhuc.

101. Epifcopus nouus, qui ex examinadoribus fynodalibus antiquis omnes præter vnum mortuos inuenit in diœcefi vbi iam congregata fuit Synodus, & deputati examinadores in ea, tenetur ad prouisionem Parochialis nouam Synodum congregare, & examinadores eligere, & cum illis in concursu Parochialem providere: quod si non feciffet, sed iudices nominaffet, vel cum solo illo viuente concursum, & examen feciffet, prouifio non valeret, refert decifum Garc. *d. p. 9. c. 2. n. 82.*

102. Epifcopus non excufatur si post annum adhibeat examinadores fupersites non extantibus fex, etiam si caperet prætextum quod ipse de nouo effet adeptus poffeffionem Epifcopatus, cum annus celebrandi Synodum non incipiat currere à die poffeffionis Epifcopatus, sed à die Synodi vltimo loco celebratæ, referunt decifum Garc. *d. p. 9. c. 2. n. 92. & 93.* Massobr. *d. requif. 12. dub. 6.* & cenfuit Rot. in *d. Panormitana Archiepifcyteratus 5. Iunij 1620.* coram bonæ mem. Buratto, inter illius imprefas decif. 479.

103. Non licet Epifcopo auctoritate ordinaria fibi assumere examinadores non fynodales extraneos, qui fuppleant, etiam in casu non existentium examinadorum fynodalium numero fufficientium ad concursus faciendos, eo quia ob penuriam virorum habentium qualitates Doctóratús & fimiles non potuerunt in Synodo diœcefana eligi, ita ego ipse *d. tract. de offic. & potest. parochi cap. 2. n. 62.* attestans sic fuiſſe decifum in Vafionen. 13. Nouembriſ 1627.

104. Epifcopo non licere ſubrogare alios in locum examinadorum fynodalium, qui per ſententiam de crimine ſimoniz fuerunt condemnati. *ibidem.*

105. An in casu concursus, in quo non interfuerunt examinadores fynodales, collatio beneficij deuoluatur ad Sedem Apoft. vel potiùs eidem Epifcopo liceat proponere nouum concursum infra quatuor meſes ſibi de iure conceſſos, quæſtio dubia, in qua ego ipſe *d. c. 2. n. 66.* refero S. Cong. Conc. nihil reſponſiſſe.

106. Concursus, in quibus fuerunt adhibiti examinadores deputati in Synodis præcedentibus fuiſſe nullos, quatenus tamen prædicti examinadores in Synodo poſteriori non fuerint confirmati, aſſero ego ipſe *d. c. 2. n. 67.* referens ita fuiſſe decifum in Monopolitana 13. Iulij 1630.

107. Epifcopus, qui non conſtituit examinadores in Synodo, ſed ex ſe ipſo deputauit, vel quia priores erant mortui, vel quia nulla aderat facultas congregandi Synodum, nempe propter peſtem, nulliter prouideret de parochialibus, licet quandoque Summus Pont. mandauerit iſtos tolerari, iniungendo vt quamprimum facta Synodo noui eligantur examinadores, & quod prouiſi per concursum cum examinadoribus ab

101. Epifcopus nouus quid facere debeat ſi ex examinadoribus fynodalibus omnes præter vnum mortuos inuenit.

102. Epifcopus non excuſatur ſi poſt annum adhibeat examinadores fupersites non extantibus ſex.

103. Epifcopo non licet auctoritate ordinaria ſibi assumere examinadores non fynodales extraneos, qui ſuppleant.

104. Epifcopo non licet ſubrogare alios examinadores in locum condemnatorum.

105. Collatio parochialis an deuoluatur ad Sedem Apoft. quando in concursu non interfuerunt examinadores fynodales.

106. Concursus, in quibus fuerunt adhibiti examinadores deputati in Synodis præcedentibus ſunt nulli.

107. Epifcopus, qui non conſtituit examinadores in Synodo, ſed ex ſe ipſo deputauit, nulliter prouidet de parochialibus.

Episcopo solo deputatis nouas prouisiones impetrent, vel denuo legitime examinati, & approbati ab Episcopo de eisdem Parochialibus prouideantur si in mensibus ordinarij vacauerint, ita refert decifum Garc.*in addit. ad d.p.9.c.2.n.85.* & ego ipse *d.c.2.n.68. & 69.*

108. Prouisi de Parochialibus non seruata forma Concilij ex eo quodd ob varias difficultates non potuisset cogi Synodus, nec deputari examinatores synodales, non sunt remouendi, at danda est facultas Episcopo deputandi examinatores extra Synodum, illique monendus & hortandus, vt quantocius conuocet Synodum comeliori modo, quo potest. ita Aldan. *d. cir.9. n.40.* attestans sic fuisse decifum in Treueren. 26. Iunij 1617.

109. Concurfus est nullus in quo cum examinadoribus synodali-
nullus in quo cum
examinadoribus sy-
nodalibus interuenit
alius, qui non erat
examinador syno-
dalis.

109. Concurfus est nullus in quo cum examinadoribus synodali-
bus interuenit alter, qui non sit examinador synodalis, vt per Garc.
d.p.9.c.2.n.83. & 324. & 341. Maslobr.*in d.praxi requis. 13. dub. 1.* Ferentil.
in annot. ad decif. 479. Buratti lit. A. Ego ipse *d. c.2. n.71.* vbi refero me
vidisse hac de re decifionem authenticam S. Cong. Conc. in vna Mcf-
fanen. 15. Decembris 1629. & censuit Rot. in Bassanen. Parochialis 18.
Februarij 1628. coram Card. Virili, & in Nicien. Parochialis 25. Iu-
nij 1629. coram eodem, vbi etiam fuit dictum negatiuum illam, quodd
quis non esset examinador synodalis, debere plene, & concludenter
probari vti fundamentum intentionis, & non sufficere quodd in regi-
stris Curie Episcopalis non reperiatur nominatus, aut descriptus in
Synodo ille, quem prætenditur non esse examinadorem synodalem, quia
possibile erat quodd fuerit deputatus examinador synodalis ab Episco-
po in Synodo, & non fuerit descriptus, Rot. decif. 323. num. 4. *vers. ultra*
quod p. 2. recent.

110. Examinatores
necessario eligi de-
beor, qui sint Magi-
stri, seu Doctores, aut
Licentiati in Theo-
logia, vel iure Cano-
nico.

110. *Sint verò hi examinadores Magistri, &c.*] Examinatores neces-
sariò eligi debere, qui sint Magistri, seu Doctores, aut Licentiati in
Theologia, vel iure Canonico si extent, alioquin alij clerici sunt eli-
gendi, qui ad id videbuntur magis idonei, resoluunt Vgolin. *de officio*
Episcopi c. 50. §. 5. n. 1. vers. secundo, Homobon. de Bonis *de humana vita*
statibus p. 1. c. 13. vers. in his ergo, in fine, Maslobr.*in d.praxi requis. 11. dub. 2.*
num. 17. referens sic fuisse decifum in Turrutana 10. Martij 1629. Ego
ipse *d. cap. 2. n. 73.* vbi *num. 74.* assero in vna Saonen. 19. Februarij 1628.
fuisse resolutum Episcopum non posse eligere examinadores synoda-
les, qui non sint Doctores, seu Magistri, aut Licentiati in Theologia,
vel iure Canonico si extent, alioquin alios clericos esse eligendos, qui
ad id magis idonei videbuntur, & *num. 75.* attector in D. Turrutana
fuisse pariter decifum in prædictos examinadores synodales non pos-
se eligi clericos seculares, aut Regulares, qui dictis gradibus non
sint insigniti, nisi vlli viri qualitatis superiùs expressæ non extent,
quo calu fuit dictum esse eligendos, qui ad munus exercendum
magis idonei videbuntur, eorùmq; vota æqualis valoris & efficaciæ
esse sicut aliorum.

111. Examinatores si
non iurauerunt, con-
curfus coram eis ha-
bitus vitiatur.

111. *Iurèntque omnes, &c.*] Examinatores si non iurauerunt, concur-
sum coram eis habitum vitiari tenent Homobon. de Bonis *d. c. 13. vers. 2.*
Filliuc.

Filliuc. d. tract. 41. cap. 4. num. 158. Massob. in d. praxi requis. 14. dub. 1. vbi dub. 2. cum Garc. d. p. 9. cap. 2. n. 356. esse de forma subdit, vt præstetur huiusmodi iuramentum tactis sacrosanctis Euangelis, & dub. 3. cum eodem Garc. num. 356. asserit posse præstari extra Synodum in manibus Notarij, & dub. 4. tradit probari per attestationem Notarij, & litteras ipsorum examinatorum, refero ego ipse d. cap. 2. n. 76. cum seqq. vbi n. 78. in vna Bisignanen. sub die 2. Decembris 1628. fuisse decusum concursus factos non præstato iuramento ab examinadoribus synodalibus fuisse nullos, sed ex gratia conualidandos, facto verbo cum Sanctissimo qui conualidavit, & confirmavit.

113. *[Caveant ne quicquam, &c.]* Examinadores synodales non posse quicquam prorsus occasione examinis, nec ante, nec post accipere, alioquin simoniz vitium tam ipsos, quam alios dantes incurrere, à qua absolui nequeunt nisi dimissis beneficiis, quæ quomodocunque etiam ante obtrinebant, & ad alia imposterum inhabiles reddi ex hoc decreto colligit Petr. Ledesma in sum. p. 2. tract. 7. cap. 1. concl. 7. prope fin. Homobon. de Bonis d. cap. 13. vers. tertio examinadores, in fine, Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 3. num. 25. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 368. cum seqq. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 561. à num. 21. Vgol. de Simon. tab. 4. cap. 48. §. 3. & de officio Episcopi cap. 50. §. 5. num. 2. Filliuc. d. tract. 41. cap. 4. num. 161. latè Massob. in d. praxi requis. 15. Bonacin. de Simon. quest. 7. puncto 2. differ. 1. ex num. 5. nouissime Aloyf. Ricc. in praxi p. 4. resol. 76. num. 1. & 2. Ego ipse d. alleg. 60. à num. 52. & d. cap. 2. à num. 79. cum seqq.

114. *[Quicquam prorsus, &c.]* Non posse examinadores quicquam pro labore, vel titulo stipendij ad sustentationem ex fructibus beneficij vacantis, vel alia ratione accipere, tradunt Garc. de benefic. p. 5. c. 7. n. 11. & d. p. 9. c. 2. n. 374. Bonacin. d. differ. 1. n. 5. vers. secundo, Aloyf. Ricc. d. p. 4. resol. 76. n. 4. Ego ipse d. c. 2. n. 81.

115. Non posse ordinarij statuere aliquod stipendium etiam minimū examinatoribus deputatis in Synodo pro cōcursu Parochialium, & si Synodus diocesana secus statuerit, decretum esse irritū, & nullum referūt decusum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 374. Massob. d. requis. 15. dub. 1. Bonac. d. differ. 1. n. 7. vers. tertio. Ego ipse d. alleg. 60. n. 53. & d. c. 2. n. 82. Posse tamen Episcopum aliquid de suo his examinadoribus concedere titulo præmij, vel stipendij, aut sustentationis, resolunt Garc. d. c. 2. n. 379. Bonacin. d. diff. 1. n. 6. subdens hoc sibi non videri improbabile, quia Concilium in præfenti non videtur loqui de Episcopo.

116. *[Que quomodocunque etiam antea obtinebant, &c.]* Examinadores priuari beneficiis antea obtentis si occasione examinis sine antea, siue post aliquid accipiant, etiam gratis, & liberaliter datum, & ad captandam beneuolentiam, etiam si res modica sit, & leuis momenti, nam hic prohibetur quicquam prorsus accipi, resoluunt Garc. d. p. 9. c. 2. n. 390. Aloyf. Ricc. d. p. 4. resol. 76. n. 3. Bonacin. d. diff. 1. n. 5. vers. ex quibus. Ego ipse d. cap. 2. num. 80.

117. Contra Petr. de Ledesma in sum. tract. 7. cap. 1. concl. 7. Zerol. in

113. Examinadores synodales non possunt quicquam prorsus occasione examinis nec ante, nec post accipere.

114. Examinadores non possunt quicquam ex fructibus beneficij vacantis accipere.

115. Ordinarij non potest statuere aliquod stipendium etiam minimū examinatoribus deputatis in Synodo pro concursu Parochialium.

116. Examinadores priuantur beneficiis antea obtentis si occasione examinis sine antea, siue post aliquid accipiant etiam gratis & liberaliter datum.

praxi Episcop. p. 1. *verbo* parochia §. 2. *dub.* 13. existimantes huiusmodi examinatores non priuari beneficiis antea obtentis.

118. Examinatores peracto examine debent eos ex communi sententia renunciare Episcopo, quos idoneos reperirent. 119. Et illos possunt remittere ad ordinarium.

118. *Peracto deinde examine renuncientur, &c.*] Examinatores peracto examine debere eos ex communi sententia renunciare Episcopo, quos idoneos reperirent, referunt decisum Garc. d. p. 9. c. 1. n. 104. Salgado d. c. 9. n. 79. Ego ipse d. c. 1. n. 84.

119. Et illos possunt remittere ad ordinarium, quia cumulatiuè, & non priuatiuè in hoc decreto est attributa iurisdicção, vt censuit Rot. decis. 647. n. 1. in 1. *collect. nouissim.* aliàs p. 4. *diuers.*

120. Examinatores convenienter palam inter se sua vota conferre debent.

120. Licet Concilium in presenti non expresserit an vota examinerum palam, an secretè ferri debeant, magis tamen expedire vt examinatores palam inter se sua vota conferant, & notario iubeant vt in actis suis simpliciter scribat Titium approbatum idoneum, Scium verò reprobaturum, referunt decisum Garc. d. p. 9. c. 1. n. 107. Franc. Leo in *thesauro fori eccles.* p. 1. c. 3. n. 35.

121. Examinatores debent dare vota dum simul congregati sunt cum Episcopo.

121. Examinatores debere dare vota dum simul congregati sunt cum Episcopo, non autem separatim, sicut etiam Episcopum, vbi datur locus accessui debere accedere examineribus simul congregatis resoluunt Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 58. Massobr. in d. *praxi requis.* 4. *dub.* 2.

122. Examinatores tenentur significare quis dignus, & quis indignus sub peccato mort.

122. Examinatores ab Episcopo, vel vicario, quibus beneficia prouideri incumbit, maxime quando iubetur, teneri significare, & subscribere quis dignus, & quis dignior sub peccato mortali, tenent Barthol. Medina in *sum. lib.* 1. c. 14. §. 3. Petr. Ledesina in *sum. p. 2. tract.* 7. c. 1. *concl.* 7. *diff.* 13.

123. Episcopus non habet votum decusum in concursu.

123. Episcopum non habere votum decusum in concursu, sed tantum accedere vbi vota sunt paria, vel singularia, dicit Massobr. d. *requis.* 4. *dub.* 5. vbi *dub.* 6. ostendit quando dicantur vota paria, quando singularia.

124. Si vnus tantum compareat ad se examinandum coram tribus examineribus, vno illorum approbante, & cæteris reprobantibus, non posse Episcopum illi accedere, sed examinatum dici reprobaturum, referunt decisum Garc. d. p. 9. c. 1. n. 60. Massobr. d. *requis.* 4. *dub.* 7.

125. Episcopus ex approbato in concursu potest vnum licet omnia suffragia non reportauerit sicut alij eligere.

125. Si pluribus examinatis aliqui vltra dimidiam vocum fuerint consequuti, & vnus omnia suffragia prospera reporravit, Episcopus facta per examinatores relatione potest postposito illo, in quem omnia suffragia confluxerunt, alium ex eis eligere, qui vltra dimidiam partem vocum habuerint, cum omnes approbati dicantur, ita refert decisum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 109.

126. Examinatores non tenentur explicite referre singulas qualitates eorum, qui sunt examinati, sed sufficere referre omnes examinatos fuisse idoneos tenuit Rot. coram Card. Cavalier. decis. 293. à princ. vbi in *vers. neque premissis*, subdit nihil ob stare quod in hoc decreto fiat expressa mentio, vt scilicet debeant renunciari quotcumque ab examineribus iudicati fuerint idonei ætate, moribus, scientia, prudentia, &c. quia hinc fit expressio eorum,

126. *Quotcumque ab his idonei iudicati fuerint.*] Examinatores non teneri explicite referre singulas qualitates eorum, qui sunt examinati, sed sufficere referre omnes examinatos fuisse idoneos tenuit Rot. coram Card. Cavalier. decis. 293. à princ. vbi in *vers. neque premissis*, subdit nihil ob stare quod in hoc decreto fiat expressa mentio, vt scilicet debeant renunciari quotcumque ab examineribus iudicati fuerint idonei ætate, moribus, scientia, prudentia, &c. quia hinc fit expressio eorum, quæ

quæ racité insunt, ex.gr. tantum, quod probatur ex hoc eodem decreto, dum immediatè subiungit, & alijs rebus ad Ecclesiam vacantem gubernandam opportunis, multa enim alia sunt, quæ requiruntur ad hoc ut quis sit idoneus ad Ecclesiam parochialem gubernandam, veluti quod sit clericus, ex legitimis natalibus procreatus, inde inferebatur quod licet Concilium non exigit ut super istis alijs qualitatibus fiat explicita relatio, ita pariformis determinatio requiratur quoad mores, ætatem, doctrinam, & prudentiam, quæ in Concilio specialiter exprimuntur.

127. *Ætate, moribus, doctrina, prudentia, &c.*] In concursu Parochialium non solum considerari idoneitatem respectu scientiæ, sed etiam respectu ætatis, morum, & prudentiæ, & huiusmodi ad Ecclesiam parochialem gubernandam, aduertunt Massobr. in d. praxi requisit. 5. dub. 2. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 32. Ror. coram bonæ mem. Buratto decis. 22. num. 28. & decis. 90. per tot. Ioan. Valer. de different. inter utrumque forum, verbo electio, differ. 1. num. 1. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resol. 348. Ego ipse d. cap. 2. num. 122.

127. Idoneitas respectu scientiæ, ætatis, morum, & prudentiæ consideratur in concursu parochialium.

128. Et posse examinatores etiam extra iudicialiter informari de qualitatibus examinandorum censuit eadem Rota coram Cavalier. d. decis. 293. num. ult.

128. Examinatores possunt etiam extra iudicialiter informari de qualitatibus examinandorum.

129. Examinatoribus approbantibus aliquem tanquam magis idoneum in scientia, cuius tamen mores ignorantur, & habentibus alium non tam doctum, sed ab eis cognitum, & approbatum in omnibus, hunc ultimum esse præferendum refert decisis Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 111.

130. *Ex hisque Episcopus eum eligat, &c.*] Etiam extra locum examinis, & ipsis absentibus examinatores, ut per Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 59. Massobr. in d. praxi requisit. 5. dub. 20.

130. Episcopi possunt eligere eum extra locum examinis, & absentibus ipsis examinatores.

131. Nunquam spectare ad examinatores, sed ad Episcopum solum iudicare, & eligere quis ex concurrentibus ad Parochialem vacantem sit magis idoneus, referunt decisis Garc. de benefic. p. 6. cap. 2. num. 236. & p. 9. cap. 2. num. 105. & 108. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo parochia, §. 2. Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 63. num. 8. Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 3. num. 34. Armendar. in addis. ad recop. legum Navarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. num. 58. Massobr. d. requisit. 4. dub. 1. & 4. Ego ipse d. cap. 2. num. 90. & 91.

131. Iudicare quis ex concurrentibus ad parochialem vacantem sit magis idoneus spectat solum ad Episcopum.

132. Examinatores synodales debent vota sua dare, sed Episcopus non tenetur ex collatione votorum eligere, sed potest cui maluerit ex approbatis beneficium conferre, non habita ratione calculorum ipsorum votorum, debet tamen expectare ut examinatores renuntient quos iudicauerint idoneos, ita refert decisis Massobr. d. requisit. 4. dub. 4.

132. Examinatores debent vota sua dare, sed Episcopus non tenetur ex collatione votorum eligere.

133. Examinatores singuli possunt, & debent dare vota super qualitate cuiuslibet examinati ex forma versic. transactio, & Episcopus non ex collatione horum votorum debet eligere, sed ex versic. peractio, examinatores debent solum renuntiare duos, vel tres, v. g. examinatos idoneos, deinde Episcopus absque votorum calculo, sed suo iudicio

133. Examinatores singuli possunt, & debent dare vota super qualitate cuiuslibet examinati.

iudicio eligere debet digniorem, ita refert decifum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 109.

134. Facultas eligendi magis idoneum in concurfu ad Epifcopum, non autem ad inferiorem collatorem pertinet.

134. Parochialis collatio fi ceffantibus referuationibus Apoft. fpectet ad inferiorem collatorem, & in concurfu facto per ordinarium, fiint renunciati plures æquè idonei, facultas eligendi magis idoneum ad ipfum Epifcopum, non autem ad inferiorem collatorem pertinet, fiue Parochialis in mense Apoftol. fiue ordinario vacet, ita Aldan. d. tit. 9. num. 40. attestans fic fuiffe decifum in Afculana 1. Decembris 1618.

135. Electio facta de magis idoneo fignificanda eft intra quatuor menses.

135. Electionem factam de magis idoneo fignificandam effe intra quatuor menses, & fi fuerit tranfmiffa, nec peruenerit ad manus collatoris intra dictum tempus, prouifionem deuolui tradit Maffobr. in d. praxi requif. 6. dub. 1. vbi dub. 2. cum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 8. afferit fignificationem electionis fieri poffe extra præfentiam examinatorum, refero ego ipfe d. cap. 2. num. 94.

136. Electio & prouifio in concurfu parochialis facta de digno omiffo digniore eft nulla.

136. Quem cateris magis idoneum iudicauerit, &c.] Electionem igitur & prouifionem in concurfu Parochialis factam de digno, omiffo digniore, effe nullam, & fubreptitiam, tenent Azeued. d. confil. 9. num. 30. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 225. Maffobr. in d. praxi requif. 5. dub. 1. Rot. in Dertufen. Parochialis 18. Decembris 1581. coram Giptio, & in Tuden. Parochialis 18. Aprilis 1603. coram bonæ mem. Card. Sacrato, vbi firmavit conclusionem in beneficiis Curatis ex idoneis magis idoneum effe eligendum, iterum in Ripana Parochialis 1. Iunij 1609. coram Ortembergio, refert & fequitur Beltramin. in annotat. ad decif. 11. Gregorij XV. & fic conquerente digniore reuocari collationem factam digno de beneficio curam animarum habente, mediante concurfu, iuxta conftituit. Pij V. aduertit Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, verbo electio, differ. 2. num. 4. refero ego ipfe d. cap. 2. num. 95. vbi à num. 98. poft infinitos propemodum per me citatos refolui electores fub pœna peccati mortalis teneri digniorem, feu meliorem eligere.

137. Dignum eligens omiffo digniore quando per concurfum & oppositionem prouifio beneficij fcienda eft, tenetur ad restitutionem.

137. Quando per concurfum & oppositionem prouifio beneficij facienda eft, teneri quem ad restitutionem fi dignum eligat omiffo digniore, cum non folum offendat iuftitiam diftributiuam, verum etiam commutatiuam ortam ex illo quali contractu proueniente ex edicti propofitione, & ex fide in illo data, refolunt Molin. de primigen. lib. 2. cap. 25. num. 59. Barthol. de Medina in inftitut. confeff. in 7. praecept. §. 32. Petr. Nauarr. de reftitut. lib. 2. cap. 2. n. 178. Gutier. canon. lib. 2. cap. 11. n. 55. cum feqq. Vazq. in opufc. morali tract. de benefice. cap. 2. §. 3. num. 117. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 4. cap. 4. §. 1. num. 2. & cap. 7. §. 2. num. 11. Ego ipfe d. alleg. 60. num. 68. & d. cap. 2. num. 105.

138. Contra Martin. Ledefm. 2. 4. quæft. 18. ad fin. verf. fecunda conclusio, Nauarr. in man. cap. 17. num. 74. verf. nec obftat, Mercado de contract. lib. 6. cap. 17. §. y ansí dizen los Theologos, verfeſto nolo figuo, Garc. de benefice. p. 7. c. 16. num. 41. exiftimantes non teneri ad restitutionem dignum eligentes omiffo digniore, etiam quando prouifio facienda eft per concurfum, & oppositionem.

139. Vnde simoniam committere dignum offrendo in concursu pecuniam digniori, vt desistat ab oppositione, & teneri ad cedendum beneficij, & ad restituendos fructus perceptos, resoluunt *Sod. de iust. lib. 9. quest. 6. art. 1. ad 2. Nauarr. in man. cap. 23. num. 101. vers. 8. Beia respons. casuum conscient. p. 2. casu 5. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 4. cap. 14. §. 1. num. 1. & 2. Ego ipse d. cap. 2. num. 106. vbi num. 107. resoluo simoniam non esse electionem, nec illicitam, si quis tradiderit pecuniam electoribus indignum eligere volentibus ne illum eligant.*

139. Simoniam committit dignus offrendo in concursu pecuniam digniori, vt desistat ab oppositione.

140. *Magis idoneum, &c.* Idoneior iudicandus, ac propterea præferendus ille est, qui muneri, cui præficitur, est aptior, Couarr. in *reg. peccatum. p. 2. §. 7. n. 4. vers. dignior vero*, Rot. *decis. 537. num. 14 p. 1. recent.* & in d. Vrbinate. Parochialis, item & ille, qui altero cum quo concurrit fuerit senior, ita Barbat. *conf. 23. post n. 13. vol. 1. Tiraq. de iure primog. in præfat. num. 182. Roland. conf. 47. num. 70. lib. 1. Lambert. de iure patr. p. 2. lib. 2. g. 2. princ. art. 26. n. 4. Mari. Antonin. var. resol. lib. 1. cap. 4. n. 2. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad cap. consuluit 9. num. 2. dist. 74.*

140. Idoneus iudicandus, qui muneri, cui præficitur, est aptior.

141. Originarius idoneior quoque iudicandus ac præferendus si alter sit extraneus, Couarr. *prælat. cap. 3 §. sub num. 5. vers. secundum annotandum est*, Fusc. *de visitat. lib. 2. cap. 15. num. 13. & 14. & cap. 21. n. 25. Put. decis. 254. p. 1. aliàs decis. 247. lib. 1. in correct.* Mandos. *conf. 1. n. 4. Grilenzon. conf. 151. num. 64. Vgolin. de offic. Episcopi. cap. 50. §. 7. num. 4. Mastril. Sicilia decis. 2. num. 147. Rot. decis. 299. p. 1. diuers.* Et ita potest eligi dignus de ciuitate, vel gremio Ecclesiæ posthabito digniore extraneo. Læ. Zech. *de benef. cap. 12. num. 36. Piafec. in praxi Episcopi. p. 2. cap. 5. num. 19. Vgolin. d. cap. 50. §. 8. num. 4. Ego ipse d. alleg. 60. num. 102.*

141. Originarius.

142. Doctor præfertur non Doctori, Aloyf. Ricc. in *decis. curia Archiep. Neap. p. 4. decis. 135. n. 1. Rot. decis. 36. n. 2. p. 2. recent.* Attamen minus doctus, modò idoneus, cuius mores sunt noti, & approbati, præfertur Doctori, cuius vita ignoratur, Piafec. *d. c. 5. n. 19. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 4. n. 112. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 11. Aloyf. Ricc. in d. praxi decis. 42 §. in 1. edit. aliàs resol. 362. num. 1. in 2. edit. Massobr. in d. praxi requisi. 5. dub. 2. num. 19. Rot. in Barchinonen. Parochialis 29. Nouembris 1613. coram bonæ mem. Buratto, inter eius impressas decis. 22.*

142. Doctor.

143. Sacerdos præfertur alteri aliquo inferiori Ordine insignito, Roland. *conf. 47. num. 75. Dec. conf. 542. num. 13. & in pari attenditur quis prius affectus fuerit sacros Ordines & gradus*, Ioan. de Platea in l. 2. num. 1. C. de Primic. lib. 12. Natt. *conf. 638. num. 18.*

143. Sacerdos.

144. Dispensatione non indigens præfertur indigenti, Setaph. *decis. 767. num. 2. p. 1.*

144. Dispensatione non indigens.

145. Beneficiū nullū habēs præfertur habēti, Lambert. *p. 3. lib. 2. g. 5. art. 3. Carol. de Grass. decis. 1. n. 10. de iure patr. Rot. decis. 16. n. 7. p. 2. recent.* & in Calagurit. beneficij de Teiora 9. Iun. 1621. coram bon. mem. Vbaldo, & in Vrbinate. Parochialis 12. Febr. 1629. coram R. P. D. Verospio.

145. Beneficium nullum habens.

146. Si potentia diuitiarum, vel nobilitas conferat ad comprimendos Christi aduersarios, præferendi sunt ditiores, & nobiliores tenuibus, & ignobilibus, Fernandez in *examine Theolog. moral. p. 4. c. 4. §. 1. n. 5.*

146. Ditiores & nobiliores.

147. Parochialis vacans quando fuerit iurispatronatus ecclesiastici quomodo providenda.

148. Episcopus tenetur instituere ad parochialem iurispatronatus ecclesiastici dignum presentatum a patrono omisso digniore.

149. Edicta concursus proponere debet ordinarius quamvis institutio ad inferiores pertineat.

150. Beneficium Curatum iurispatronatus ecclesiastici si vacaverit in mense reservato Sedi Apostolice, nulla habetur ratio patronorum.

151. Institutio ad parochialem Ecclesiam vacantem, quæ iurispatronatus ecclesiastici sit, ubi facienda est à Papa, ius eligendi digniorem ad solum Episcopum pertinet.

152. Electio dignioris ad parochialem vacantem spectat ad patronum iurispatronatus ecclesiastici.

153. Et illum instituere debet Episcopus.

154. Presentatio ad parochialem facta à patrono ecclesiastico de aliquo antequam sit ab examinatore approbatus in concursu est nulla.

147. Si verò iurispatronatus ecclesiastici erit, &c.] Vide Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glef. 6. n. 116. Piafec. d. c. 5. n. 17. in fine, Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 35 t. vers. amplia sexitò, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo iurispatronatus, §. 10. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 12. q. 15. Salgado d. cap. 9. n. 80. Ferentil. in annot. ad decis. 15. Buratti num. 12. Ego ipse d. alleg. 60. n. 16. & d. cap. 2. num. 124.

148. Episcopus tenetur instituere presentatum ad parochialem Ecclesiam iurispatronatus ecclesiastici, cuius institutio ad Episcopum ipsum, & non ad alium pertinet, etiam si patroni ex approbatis ab examinatore synodalibus digniorem non presentaverint stante hoc decreto in d. vers. si verò iurispatronatus, quia iudicium spectat ad patronum, refert decisum Aldan. d. tit. 9. num. 43.

149. Institutio parochialium de iurepatronatus ecclesiastico quando ad inferiores licet exemptos & Abbates pertinet, nihilominus Episcopus ordinarius debet edicta concursus proponere, & inferior instituet magis idoneum approbatum ab Episcopo, quod si secus actum fuerit, collatio est nulla, ita refert Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 162.

150. Beneficium Curatum iurispatronatus ecclesiastici si vacaverit in mensibus Apostolice Sedi reservatis, Episcopus ipse ordinarius nulla habita ratione patronorum debet edicta concursus proponere, & idoneum eligere, ac Romam mittere cum fide ordinarij à Summo Pont. instituendum, sicut fit in aliis Curatis quæ non sunt de iurepatronatus, ita refert decisum Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 5. num. 17. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 273.

151. Institutio ad parochiales Ecclesias, quæ iurispatronatus ecclesiastici sint, ubi facienda sit à Papa, quia fortasse in mensibus reservatis vacaverit, ius eligendi digniorem ad solum Episcopum pertinet, qui transmittere debet attestationem examinis facti, & concursus, quot in eo approbati, & quem ex approbatis vti digniorem, cui Sanctitas sua gratiam faciat, nominari, refert decisum Garc. d. cap. 2. num. 273. Salgado d. tom. 1. p. 3. cap. 9. num. 99.

152. Is quem patronus digniorem, &c.] Et ad eum patronum ecclesiasticum spectabit quando duo æquè idonei ab examinatore fuerint iudicati, quia electio dignioris spectat ad patronum, institutio ad Episcopum, quando ad ipsum Episcopum, & non ad alium illa pertinet, ita refert decisum Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 267.

153. Episcopus instituere debet in beneficio presentatum ab ecclesiastico patrono si digniorem elegerit ex approbatis ab examinatore, refert decisum Garc. d. cap. 2. num. 262.

154. Inter probatos ab examinatore, &c.] Si patronus ecclesiasticus aliquem presentaverit antequam sit ab examinatore approbatus in concursu, presentatio nulla erit, nec eius virtute facienda erit institutio ab Episcopo tanquam minus legitime facta, nisi denuo iterum expresse, vel tacite fuerit presentatus, postquam ipse sit intra terminum edictorum, seu re integra oppositus, & inter ceteros descriptus, & inter dignos approbatus, ita Salgado d. cap. 9. num. 81. quem refert d. cap. 2. num. 124. in fine.

155. Examen

155. Examen per concursum non requiritur in collatione parochialium iurispatronatus mixti, idest, partim ecclesiastici, & partim laicalis, Viuian. in appendice sue praxis iurispatron. ad lib. 10. cap. 1. num. 34. pag. 760. in nouill. impress. vbi restatur ita fuisse responsum in Pisana 5. Februarij 1618. refero ego ipse d. cap. 2. n. 126.

156. Contra Gonzal. d. glos. 6. num. 135. Galet. in margarita cussim conscientia, verbo iurispatronatus pagin. 145. col. 2. Garc. d. cap. 2. num. 278. Aloyf. Ricc. in d. praxi decif. 420. in 1. edit. aliàs resol. 357. num. 3. in 2. edit. Marefcot. var. resol. lib. 1. cap. 52. num. 7. adden. ad decif. 498. Gregorij XV. Massobri. in d. praxi pral. 7. dub. 25. num. 2. Salgado d. cap. 9. ex num. 108. Ferentil. ad decif. 25. Buratti in fine vers. ex hoc procedit. existimantes seruandam esse formam examinis per concursum in vacatione Ecclesiæ parochialis iurispatronatus partim Ecclesiæ, partim laici, vel quòd pro duabus partibus pertineat ad laicum, & pro vna tantum ad Ecclesiam.

157. Quòd si iurispatronatus laicorum fuerit, &c.] Vide Læl. Zech. de republ. eccles. cap. 28. de paracho num. 6. Flamin. Paris. de resignation. benefic. lib. 8. quest. 9. num. 111. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo parochia §. 7. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 3. num. 3. Pialec. d. cap. 6. num. 18. in princ. Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 34. num. 58. & 81. Vgolin. de officio Episcopi cap. 50. §. 3. vers. tertio, Marefcot. var. resol. lib. 1. c. 5. n. 11. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 357. num. 1. Adden. ad Gregor. XV. decif. 494. num. 3. Massobri. in d. praxi requis. 7. dub. 25. à num. 4. Salgado d. cap. 9. num. 105. cum seqq. Alzed. in praxi Episcop. p. 2. c. 9. n. 2. Ego ipse d. alleg. 60. num. 18. & d. c. 2. num. 129. Rot. decif. 579. num. 4. p. 2. recent. & in Pampilonen. Parochialis 26. Iunij 1626. coram bonæ mem. Buratto, inter eius impressas decif. 952.

158. Eueniente vacatione Parochialis de iurepatronatus laicorum quando plures sunt præsentati, requiritur examen per concursum inter ipsos præsentatos tantum, vt ex his, qui peracto examine idonei ab examinadoribus denunciati sunt, Episcopus eum eligat quem cæteris magis idoneum iudicauerit, atque illum, & non alium instituat. Ita Flamin. Paris. de resign. benefic. lib. 6. q. 5. num. 21. Gonzal. d. glos. 6. num. 138. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 256. Marefcot. d. lib. 1. cap. 52. num. 11. Pialec. d. cap. 5. num. 18. vers. eueniente, Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 357. num. 2. Viuian. in praxi iurispatron. lib. 10. cap. 1. num. 59. in ult. impress. Salgado d. cap. 9. num. 123. Alzed. d. cap. 9. num. 3. Rot. in Pampilonen. Parochialis 27. Ianuarij 1614. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano, & in Illerden. portionis de Pertusa 11. Decemb. 1613. coram bonæ mem. Buratto, inter eius impressas decif. 25. vbi Ferentil. in annot. num. 10. Massobri. in d. praxi requis. 7. dub. 25. num. 5. vbi intelligit quando inter plures præsentatos omnes æqualibus vocibus gaudent. Nam si aliquis plures haberet voces, is solus esset examinandus, & idoneus repertus instituendus, vt per Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 257. Salgado d. cap. 9. num. 124. Rot. in Pampilonen. Parochialis 26. Iunij 1626. coram bonæ mem. Buratto, inter eius decif. impressas decif. 952. num. 2.

155. Examen per concursum non requiritur in collatione parochialium iurispatronatus mixti

157. Examen per concursum fieri non debet in vacatione parochialium, quæ sunt iurispatronatus laicorum, sed sufficit quòd deputatus à patronis examinatus ab examinadoribus Synod. & idoneus iudicetur.

158. Examen per concursum requiritur inter plures præsentatos ad parochialem iurispatronatus ecclesiastici.

nisi is se etiam subiiceret examini, & concursui cum cæteris examinatis, quia tunc sibi præiudicaret, cum faceret se eis parem, ita adden. *ad d. decis. 494. Gregory XV. num. 4. Massobr. in d. praxi præl. dub. 3. num. 15. Salgado d.c. 9. n. 128.*

159. Non habet locum contra institutionem, vel fundationem.

159. Non habet locum hoc decretum in *d. vers. si verò*, contra institutionem & fundationem, cum servari debeat lex in ipsa institutione posita, sed tantum præsentatus est examinandus, & approbatus ab ordinario citra concursum si repugnaret institutioni, seu fundationi, ita refert decisum Garc. *d.p. c. 2. n. 270.*

160. Concursus loci non est in parochialibus iurispatronatus, quod origine erat totum laicale.

160. Concursus loci non est in Parochialibus iurispatronatus, quod origine erat totum laicale, sed pro duabus tertiis partibus ex donatione laicorum effectum est postea ecclesiasticum, Aldan. *d. tit. 9. n. 42.* vbi refert decisum sub die 17. Iunij 1617.

161. Parochiales iurispatronatus laicorum devolute subiacent concursui.

161. Parochiales iurispatronatus laicorum, quæ ab Episcopo ob præsentationem in tempore non sequuntur iure devoluto conferuntur, subiicere concursui refertur decisum Galet. in *margat. casuum consilient. verbo iurispatronatus*, Salgado *d.c. 9. n. 90.* Aldan. *d. tit. 9. n. 50.* Ego ipse *alleg. 60. n. 18. in fine. & d.c. 2. n. 131.*

162. Contra Massobr. in *d. praxi requis. 1. dub. 22.* existimantem huiusmodi Parochialem iurispatronatus laicalis ad ordinarium devolutam per eum absque concursu conferri posse.

163. Parochialium in collatione facta iure devoluto servari debet forma examinis, quæ coram inferiore requiritur.

163. Vtrum autem in collatione Parochialium facta iure devoluto, servari debeat forma examinis, quæ coram inferiore requiritur? Affirmative respondet Salgado *d. cap. 9. num. 84. cum seqq.* quem refero *d. cap. 2. num. 133.*

164. Præsentatus a patronis laicis ad Ecclesiam parochialem sufficit quod examinetur coram aliis examinatorebus non synodalibus.

164. *Ab eisdem deputatis, ut supra, examinari, &c.*] Præsentatus à patronis laicis ad Ecclesiam parochialem de iure patronatus laicorum, sufficit quod examinetur coram aliis examinatorebus non synodalibus, ita Aldan. *d. tit. 9. num. 52.* vbi refert decisum sub die 19. Decembris 1620.

165. Patronus laicus ad parochialem sui iurispatronatus non tenetur præsentare digniorem, sed sufficit dignum.

165. *Et non nisi idoneum repertum, &c.*] Patronum laicum ad parochialem sui iurispatronatus non teneri præsentare digniorem, sed sufficere dignum, seu idoneum, resolvunt Lambertin. *de iurispatr. p. 1. lib. 2. quest. 10. art. 3. num. 17.* Petr. Navar. *de relictis lib. 2. cap. 2. num. 150.* Ban. *2. 2. q. 63. dub. 4.* Petr. de Ledesma *in sum. p. 2. tract. 7. cap. 2. concl. 7. diff. 9.* Garc. *de benef. p. 7. c. 16. n. 19.* Aloyf. Ricc. *in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 3. decis. 306. num. 4.* Ioan. Valer. *de different. inter utrumque forum verbo electio differ. 2.*

166. Contra Molin. *de primog. lib. 2. cap. 5. n. 69.* Azeved. *conf. 24. dub. 4. num. 4.* Turrian. *2. 2. tom. 2. disp. 22. dub. 5. num. 6.* Gutier. *canon. lib. 2. c. 11. num. 26.* Valq. *in opusc. de benef. c. 2. §. 2. dub. 5. n. 74.* Lessi. *d. lib. 2. c. 34. dub. 14. n. 65. in fine.* Azor. *d. p. 2. lib. 6. cap. 21. q. 5.* Malder. *2. 2. tract. 9. cap. 2. dub. 2.* existimantes patronum, qui non est primus beneficii fundator, debere digniorem præsentare.

167. Devolutio, aut appellatio villa impedit aut suscipere

167. *Villa devolutio, aut appellatio, &c.*] Vide Nau. *in man. cap. 25. num. 139. in fine.* Antonuc. *in catechesi Neapol. cap. 16. fol. 43.* Azeved. *ad*

ad l. 1. num. 4. tit. 16. lib. 3. noua recop. Seraphin. decif. 481. Valenz. conf. 45. num. 19. vol. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 9. §. 1. in annot. contra nullit. num. 186. & 209. & d. glos. 6. num. 163. Vgolin. d. cap. 50. §. 13. num. 1. Campan. in diuersisuris canon. rub. 7. c. 6. n. 75. Aloyf. Ricc. in d. praxi decif. 426. in 1. edit. aliàs resol. 373. in 2. edit. & in decif. curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 19. Massobr. in d. praxi requis. 5. dub. 3. cum seq. Salgado de profectione Regia tom. 1. p. 2. c. 13. n. 197. cum seqq. Rot. in Barchinonen. Parochialis 29. Nouembris 1613. coram bonæ mem. Buratto inter eius impressas decif. 22. & ibi Ferentil. in annot. lit. B. Ego ipse d. alleg. 60. n. 104. & d. cap. 2. num. 137.

non potest quominus excommunicatum relatio executionem habeat.

168. Intelligi de appellatione suspensiuâ, non verò deuolutiuâ, obferuant Campan. in diuersisuris Canonie. rub. 11. cap. 13. num. 476. post med. Salgado d. tom. 1. p. 2. cap. 13. num. 199. Massobr. in d. praxi requis. 5. dub. 4. Ego ipse d. cap. 2. n. 138. Garc. in addit. ad suum tract. de benefic. p. 9. cap. 2. num. 245.

168. Appellatio suspensiuâ, non verò deuolutiuâ prohibetur in hoc casu.

169. Appellationem non dari simpliciter ab electione Episcopi in concursu dum appellare volens fuit approbatus ab examinatoreibus synodalibus, sicut & electus, cum tunc locus sit gratificationi, probatur ex cap. ciom autem, vbi Abb. num. 3. de iurepatr. Seraph. decif. 52. in fine, Rot. in Calaguritana beneficij de Mutillo 13. Nouembris 1620. coram bonæ mem. Vbaldo sen. & in Pampilonen. Abbatæ de Areslo 22. Aprilis 1622. coram R. P. D. Nauarro. Nisi manifestè constiterit de dolo, & irrationabili Episcopi iudicio, cum pro eo, quod scilicet omnia considerauerit, multum præsumatur, Marefcot. var. resol. lib. 1. c. 52. num. 23. & 24. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 4. n. 139. & glos. 9. in annot. num. 209. Massobr. d. requis. 5. dub. 2. num. 42. Gregor. decif. 538. ad fin. Rot. in Hieracen. iurispatronatus 21. Maij 1622. coram bonæ mem. Buratto, inter eius impressas decif. 625. Tollitur tamen multum de hac præsumptione, quæ aliàs esset pro Episcopo, ex familiaritate, vt per Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 96. num. 20. Rot. in Sabinen. concursus 6. Aprilis 1609. coram bonæ mem. Card. Sacrato, & in Vrbinaten. Parochialis 12. Februarij 1629. coram R. P. D. Verospio, ego ipse d. c. 2. n. 144.

169. Appellatio non datur simpliciter ab electione Episcopi in concursu dum appellare volens fuit approbatus ab examinatoreibus synodalibus.

170. Et huiusmodi appellationem à mala electione, siue irrationabili iudicio Episcopi admitti solum ad effectum deuolutiuum, non autem suspensiuum, quia interim prouisus appellatione pendente à Parochiali amoueri non debet, ex dila. constit. Pij V. vers. hæc tamen, notant Garc. d. p. 9. c. 2. n. 236. & 246. adden. ad decif. 538. n. 7. Gregorij XV. Ego ipse d. c. 2. n. 145. Nisi quando appellatur à sententia Metropolitanæ, seu alterius iudicis appellationis reuocatoria electionis prius factæ ab ordinario in concursu ad Parochiales, tunc enim dari appellationem ad effectum suspensiuum, & deuolutiuum, resoluunt Gutier. canon. lib. 2. c. 11. num. 25. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 247. adden. ad d. decif. 538. n. 8. Gregorij XV. Ego ipse d. c. 2. n. 146. vbi n. 147. idem assero quando facto concursu appellatur inter præsentatos, vel patronos laicos super pertinentia iurispatronatus.

170. Appellatio à mala electione, siue irrationabili iudicio Episcopi admittitur solum ad effectum deuolutiuum.

171. Reiectus in concursu parochialis potest prouocare praelectum ad nouum examen.

171. Reiectum in concursu Parochialis posse prouocare praelectum ad nouum examen coram iudice appellationis, etiam antequam doceat de irrationabili iudicio Episcopi, nouè & singulariter aduertendum duxi *d. cap. 2. num. 148.* asserens ita fuisse decisum in Vrbinaten. 9. Septembris 1628. & in Reatina 16. Martij 1630. & in Pisana 17. Iunij eiusdem anni, in quibus fuit decretum dandum esse nouum concursum in Vrbe, & ad illam vocandum praelectum ab Episcopo.

172. Collatio parochialis facta sine examine per concursum est nulla.

172. *Alias prouisiones omnes, seu institutiones, &c.]* Collationem Parochialis factam sine examine per concursum esse nullam, & irritam & praefatam Parochialem eo modo collatam vacare, eiusque collationem ad Sedem Apost. spectare resoluunt Zerol. *d. p. 1. verbo Parochia §. 2. dub. 2.* nouissimè Aloyf. Ricc. *in sua praxi p. 4. resol. 75. num. 1.* Rot. *decis. 151. p. 4. diuers.* Ego ipse *d. c. 2. n. 135.*

173. Parochialis sine examine per concursum, vel contra formam positam à Conc. non potest in foro conscientiae acceptari.

173. Parochialem sine examine per concursum, vel contra formam positam à Concilio in praesenti collatam non posse in foro conscientiae acceptari, aut retineri, resoluunt Petr. Nauar. *de restit. lib. 3. cap. 2. num. 350.* Salon 2. 2. *quest. 5. de dominio artic. 4. & ibi Can. quest. 62. de dominio pag. 160.* Valq. 1. 2. *quest. 163.* Lorca etiam 1. 2. *disp. 21. de legib. ad fin.* Burg. de Pace l. 3. *Tauri à num. 1394.* Parlad. *diff. 12. §. 1. ex n. 2. Lessi. de instit. lib. 2. cap. 19. dub. 3.* Aloyf. Ricc. *d. p. 4. resol. 75. num. 2.*

174. Parochiales ita exigui redditus ut examini per concursum operam ferant, vel nemo esset qui se examini vellet subicere quomodo conferenda.

174. *Si tamen adeò exigui redditus, &c.]* Vide Gonzal. *d. glos. 6. n. 139. cum seqq.* Aloyf. Ricc. *in d. praxi resol. 358.* Campan. *in diuersisuris Canon. rub. §. c. 3. n. 10.* Seraphin. *decis. 942. n. 10.* metipsum *d. alleg. 60. n. 38. & d. cap. 2. num. 16.*

175. Parochialium tenuium collatio an possit fieri sine concursu.

175. In collatione tenuium Parochialium, quarum fructus 24. ducatos auri de Camera non excedunt, si proposito primo edicto examinis per concursum, nemo comparuerit, fieri debet secundum edictum examinis, sed sine concursu, seruatis tamen temporibus praescriptis à Pio V. in sua constit. super collatione Parochial. ita refert decisum Garc. *d. p. 9. cap. 2. n. 220. in 1. decl.*

176. Beneficia Curata, cuius redditus adeò exigui sunt, ut ea aut nullus idoneus requiratur, vel compareant in concursu Presbyteri ita rudes, ut neque vulgarem linguam calleant, sunt conferenda illis, qui inter omnes maioris litteraturae esse cognouerit Episcopus, eosdemque amplius erudiri curabit. Vbi verò ob dominos temporales, vel aliam iustam causam concursus non esset liber, & fructus parochiales essent pingues, ponendi sunt vicarij donec conferri poterint magis idoneis, seruata forma Concilij, ita refert decisum Garc. *d. c. 2. num. 220. in 2. decl.*

Expectatiuus hætenus concessus uti nulli fas esto. Reservationes mentales, &c. nulli concedantur.

CAPVT XIX.

1. **V**ide Cotral. in paraphrasi benefic. part. 4. cap. 5. Rebuff. in praxi benefic. tit. de rescript. ad beneficia vacatura, Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 27. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 1. proæm. num. 57. cum multis segg. Valer. Reginald. in praxi feri pœnitent. lib. 30. tract. 3. à num. 266. Massobr. in sua praxi habendi concursus, prelud. 23. in principio, num. 10. secundum Lugdunc. impress. Lotter. de re benefic. lib. 1. in apparatus num. 16.

1. Doctores de materia cap. agenes.

2. Expectatiuus esse omnino sublatas etiam si illæ factæ sint de consensu ordinariotum, refert decisum Gonzal. d. §. 1. proæm. num. 63. vbi num. 64. pariter decisum asserit ex hoc decreto expectatiuarum abrogatarum colligi non posse erigi ab Episcopo Canonicum supra numerarium ad futuram præbendam.

2. Expectatiuus fuit omnino sublata.

3. *Etiam Collegijs, vniuersitatibus, &c.* Quæ minimè comprehenduntur si expressa non forent, ut ait Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 37. num. 22. Illorum autem appellatione qui veniant dixi in tract. de appellatione verborum vtriusque iuris significat. appell. §. 5. & an veniant appellatione personæ, latè appellat. 198. num. 1. & 9.

3. Collegia nō comprehenduntur si expressa non sint.

4. Hoc decretum non comprehendit consuetudinem immemorialem hætenus obseruatam in Ecclesia Salamantina, & à Pio I V. Moru proprio confirmata & ex certa scientia, in qua extant 24. Canonici, quorum duo postremi præbendam expectant, & antequam vacet aliquis Canonicatus, cuius electio spectat ad Canonicos, eliguntur à Capitulo præcedente licentia Episcopi duo, vel tres expectantes locum vltimi Canonici, siue præbendam vacaturam, ad quem iuxta gradum expectantis denuo à Capitulo eligitur vnus, & admittitur præcedente approbatione, & confirmatione ordinarij, refert decisum Garc. p. 1. cap. 1. num. 5.

5. *Sed nec reservationes mentales, &c.* Vide Massobr. in d. praxi prel. 24. dub. 1. num. 7.

6. Reservationem mentalem esse quando Papa reservabat beneficium vel in specie, vel in genere per Bullam, vel Breue, ut personæ gratæ prouideret, quam non exprimebat, sed in mente retinebat, asserit Gonzal. d. §. 1. proæm. num. 67.

6. Reservatio mentalis quæ?

Causa

Causa omnes ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentes in prima instantia coram ordinarijs locorum cognoscantur, & infra biennium terminentur, ex quo licebit ad alium indicem appellare, immo & ante in alio casu. Causas matrimoniales & criminales solus Episcopus cognoscat, etiam casu quo controuertitur de huiusmodi cause cognitione, &c. Legati de latere non procedant contra clericos, aliásve personas ecclesiasticas, nisi Episcopo prius requisito, & negligente. Agitur de mercede actorum, & de mercede Notarij copiam actorum dantis appellanti, &c.

CAPVT XX.

1. Causæ omnes ad forū ecclesiasticum spectantes coram ordinarijs locorum in prima instantia decideri, & infra biennium terminari debent.

2. Primæ instantiæ ordinarij non possunt partes in eius præiudicium renunciare.

3. Causas in curijs ordinariarum pendentes non possunt superiores etiam Nuntij aduocare.

4. Auditor Camera non potest de causis in prima instantia cognoscere.

5. Causas obligatione Camerali firmatas in partibus existentibus in paribus existentibus potest Auditor Camera aduocare.

6. Relati inferiores, qui iussu Episcopi, non habent ius cognoscendi de causis in prima instantia.

1. **V**ide Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 33. n. 3. Monald. cons. decisio 94. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1353 in fine, Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 15. num. 3. Franc. Leo. in thesoro fori eccl. p. 2. cap. 1. num. 70. Pialec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 4. num. 3. Viuian. in praxi iurisp. p. 2. lib. 7. cap. 3. num. 5. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo instantia, §. 4. Nouat. in singul. iuris canon. conclus. §. 4. Salgado de protest. Regia tom. 1. p. 2. cap. 17. ex num. 2. metipsum de officio, & potest. Episcopi, part. 3. alleg. §. 1.

2. Quod quidem ius ordinariorum ut in prima instantia procedant, nullo modo à partibus posse in eorum præiudicium renunciari, tenent Soar. de Pace in pract. tom. 2. prel. ult. num. 18. Ludou. à Sarauia de iurisd. Adinctorum, q. 7. num. 7.

3. Alios superiores etiam Nuncios, vel Legatos de latere specficam potestatem maiorem non habentes ad se aduocare non posse causas in curijs ordinariarum, vel aliorum inferiorum iudicum pendentes, nisi per viam legitimam appellationis ad ipsorum tribunalia deferantur, resolutum refert Aloys. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. part. 4. decis. 296. num. 5.

4. Auditorem Camera, nec quemuis alium iudicem Romanæ Curia posse de causis ad forum ecclesiasticum spectantibus in prima instantia cognoscere, nec monitoria decernere ad extrahendas partes à suis domicilijs, resoluit Aloys. Ricc. in praxi aurea, resol. 126. & in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 271. num. 6. & decis. 273. num. 3. Ego ipse d. p. 3. alleg. 81. num. 3.

5. Causas autem obligatione Camerali firmatas in partibus existentibus Auditor Camera aduocare potest, etiam si extra Curiam contractum sit, & licet pendeant coram ordinarijs, resoluunt Lancellot. de attentat. lite pend. limit. 15. num. 3. & cap. 20. limit. 26. Flores de Mena variar. lib. 1. q. 12. num. 48. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 118. in fine, Aloys. Ricc. in praxi aurea, resolut. 342. Nouat. in singul. iuris canon. conclus. §. 4. num. 5. Ego ipse d. alleg. 81. num. 16.

6. Coram ordinarijs locorum, &c.] De Episcopis scilicet, & exemptis Episcopalem iurisdictionem habentibus, non autem de Prælatibus inferioribus,

rioribus, qui subsunt Episcopis intelligi debere affirmant Fr. Emman. *quest. regul. tom. 1. quest. 36. art. 4. Rot. decis. 1. co. apud Farin. p. 4. sue praxis crimin.* Flamin. *Parisi. de resignat. benef. lib. 3. quest. 11. num. 19. vbi num. 22.* resoluit sub verbo *Ordinarius*, de quo in presenti, comprehendi etiam vicarium Episcopi, refero ego ipse *d. alleg. 81. num. 4.*

7. Abbates etiam non exemptos, & alios, quibus olim vel ex præscripta consuetudine, vel aliquo privilegio de causis clericorum suæ Ecclesiæ, vel cumulatue cum ordinario, vel priuatiue cognoscere competeat, etiam hodie non obstante decreto Concil. de quo in presenti posse vti eadem iurisdictione, cum Concilium generaliter de iurisdictione ordinaria loquatur, & iurisdictiones Abbatum iusto iure, & titulo quæsitæ etiam ordinariæ censentur, consuluit Nauarr. *conf. 2. n. 4. de foro compet. in antiq. aliàs conf. 9. de privileg. in nouis*, Sayr. *in floribus decis. sub illa tit. de foro compet. decis. 1. vers. possunt*, & ego ipse *d. alleg. 81. num. 7.*

8. Capitulum Sede vacante, cum succedat Episcopo in omnibus, quæ sunt iurisdictionis etiam voluntariæ, habere privilegium cognoscendi causas in prima instantia ex vi huius decreti, resoluit Aloyf. Ricc. *in praxi aurea, resolut. 130. & in decis. curia Archiepiscop. Neapol. p. 4. decis. 273. num. 7. Nouat. in singul. canon. concl. 54. num. 4. Ego ipse d. alleg. 81. num. 6.*

9. Hoc decretum ad Regulares non pertinere, nec Conseruatorias Regularium imminuere, aut restringere, nec quoad primam instantiam ipsorum aliquid noui inducere, asserunt decisum Aldret. *in allegat. pro omnimoda Regularium exempt. part. 1. cap. 7. num. 4. Nouat. d. conclus. 54. num. 12. Aloyf. Ricc. d. decis. 273. num. 7. prope fin. p. 4. Ego ipse d. alleg. 81. num. 13.* Et signanter quod Conseruatoriæ Regularium non sint sublata per hoc decretum, etiam quod causæ graues sint, & plenariam cognitionem requirant, censuisse sacram Congreg. in vna Mediolanen. refert Rot. in Ofcen. iurisdictionis 12. Decembris 1614. coram bonæ mem. Vbaldo sen.

10. Contra Nauarr. *confil. 1. aliàs 3. de officio deleg. Sayr. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 1. Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 15. existimantes* Conseruatorios de causis ecclesiasticis in prima instantia cognoscere posse, & in eis etiam tanquam ordinariis iudicibus Concilium in presenti locum habere.

11. *Atque omnino saltem intra biennium, &c.]* Vide Aloyf. Ricc. *in collect. decis. p. 4. collect. 1353. in fin. Franc. Leon. in thesauro fori ecclesiast. p. 2. cap. 1. num. 70. Salgado de protecl. Regia, p. 2. cap. 17. num. 35. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo instantia, vers. quarto, & vers. sexto*, asserit hoc tantum fallere in Curia Romana vbi lis sine instantia nunquam extinguitur, nisi per sententiam, de quo etiam Franc. Leo *d. cap. 1. num. 73.*

12. Per hoc decretum imponi terminum inferiori ad causam finiendam, non tamen irritari acta processus, cum instantia iudicij secundum canones per text. in presenti non abrogatos, sit perpetua, tradunt Zerol. *d. vers. quarto*, Sigisfm. Scaccia *de appellat. q. 15. num. 278. Salgado de protecl. Regia, tom. 1. p. 4. cap. 2. num. 66.*

7. Abbates, qui possint hodie de causis clericorum suæ Ecclesiæ cognoscere.

8. Capitulum Sede vacante cognoscit de causis in prima instantia.

9. Hoc decretum ad Regulares non pertinet.

11. Causæ omnes ad forum ecclesiasticum spectantes intra biennium terminari debent.

12. Per hoc decretum imponitur terminus inferiori ad causam finiendam, non tamen irritantur acta processus.

13. Hoc decretum non loquitur de executoribus specialiter deputatis.

13. Quod hoc decretum non loquatur de executoribus specialiter deputatis, sed de iudicibus ordinariis, ac proinde locum habeat in causis tantum contentiosis, non autem gratiofis, in quibus non datur instantia, nec executoris iurisdicção perimitur, nisi perempta gratia, *cap. super gratia, de offic. deleg. in 6.* Et quod non habeat locum in Romana Curia, quia ibi lis, seu instantia nunquam extinguitur, propter facultatem prorogandi fatalia, fuit dictum in Aquilana bonorum 17. Iunij 1624. coram bonæ mem. Remboldo.

14. Lis quando dicatur mora.

14. *A die moræ litis.* Quando dicatur lis mora, vide Rebuff. in *l. litis nomen* 36. pag. 206. ff. de *verbor. signific.* Parlad. *different.* 128. num. 4. Cabed. *Lusit. decif.* 15. num. 11. part. 2. Salgado de *proteçt. Regia.* tom. 1. p. 2. cap. 13. num. 44.

15. Causa intra biennium non terminata ut concedatur auocatoria, quid inquirendum.

15. *Alioquin post illud statim, &c.* Causa intra biennium non terminata ut concedatur auocatoria, opus esse quod ex parte iudicis nolentis, vel non curantis intra dictum biennium causam expedire, datur culpa, defectusque appareat, referunt decifum Marchesan. de *commission.* p. 2. §. 4. num. 54. Franc. Leo d. cap. 1. num. 72. Aloyf. Ricc. in *praxi aucta, resol.* 334. à princ. & in *decif. curia Archiep. Neapol. decif.* 153. p. 4. Nouar. in *singul. iur. Canonici, conclus.* 55. Ego ipse d. alleg. 81. num. 12. aduertentes quod si per iudicem non stetit quominus intra dictum tempus causam diffinuerit, sed ob illius grauitatem, & qualitatē, vel partium cauationes non sit definita, elapso biennio non habet locum appellatio, de quo etiam Salgado. d. p. 2. cap. 17. num. 35.

16. Iudicis de culpa ut constet debet sape requiri.

16. Ad hoc ut constet de culpa iudicis debere sape requiri, & de hoc coram iudice superiore instari tradunt Grammat. *voto* 31. n. 13. Aloyf. Ricc. d. *resol.* 334. num. 1. Ego ipse d. alleg. 81. num. 9 in fine.

17. Interpellatio vna an sufficiat.

17. An requiratur vnica interpellatio, vel plures ut dicatur stare per iudicem quominus causa expediatur? Vide Aloyf. Ricc. in *decif. curia Archiep. Neapol. decif.* 120. p. 4.

18. Huic decreto locus est in causis nullitatis professionis.

18. In causis nullitatis professionis, quæ infra biennium ab ordinario, & superiore Regulari non terminantur, esse locum huic decreto Concilij alferit decifum Armendar. in *addit. ad leges Nanarræ lib. 1. tit. 18. l. 7. de Relig.* num. 40. quem refero d. alleg. 81. num. 8. & me citato Aloyf. Ricc. in *decif. curia Archiep. Neapol. decif.* 273. num. 6 p. 4.

19. Consensus prorogandi iurisdictionem in prima instantia tollitur.

19. Consensum prorogandi iurisdictionem in prima instantia tolli litigantibus per hunc text. tenet Soar. de Pace in *pract. tom. 2. pralud. ult. num.* 18. cum seqq.

20. *Næque appellationes ab eisdem interpositæ, &c.* Vide Zerol. in *praxi Episcop. part. 1. verbo appellatio*, §. 1. Soar. de Pace in *pract. tom. 1. cap. 6. in proam. n. 25.* vbi n. 26. dicit hoc decretum procedere in interlocutoriis latis tam à iudice ordinario, quàm à delegato, & tam in prima instantia, quàm in secunda, quia non est correctorium iuris communis, sed potius declaratorium.

21. Appellatio admittitur ab interlocutoria vim diffinitiuam habente.

21. *Vel à diffinitiuam vim habente.* Appellationem admitti ab interlocutoria vim diffinitiuam habente, resoluunt Franc. Marc. *Delphin. decif.* 314. num. 1. vol. 2. Decian. *respons.* 62. num. 24. vol. 5. Mendez à Castro

in

in praxi Lufit. lib. 2. cap. 1. num. 18. Bernard. Grauz. ad praef. Camera Imperialis lib. 1. concl. 130. à princ. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 16. Ordin. Reg. Lufit. lib. 3. tit. 69. in princip. vbi parens meus. Et appellationem ab interlocutoria esse odiosam, quia habet oculos retro, dicit Steph. Grarian. discept. forens. cap. 158. n. 6.

22. Plures casus, in quibus potest appellari à sententia interlocutoria, vide apud Afflict. in cap. si inter dominum num. 97. de inuest. inter dom. & vafal. lib. 1. fol. 96. Guid. Papæ decis. 75. Bellacomb. Vini. Kirchou. & alios tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 24. num. 18. cum segg. Lancel. de attent. appell. pend. cap. 12. lim. 1. Menoch. remed. 4. adipisc. q. 99. n. 822. cum segg. Anton. Grauat. ad praxim Rom. Curia lib. 7. cap. 3. num. 46. Viui. Neapolit. decis. 302. Tiber. Declan. resp. 62. vol. 5. Cornel. Brederod. in tract. de appellat. p. 1. tit. 20. col. 433. cum multis segg. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. in annot. num. 191. cum segg. Valasc. consult. 47. & cons. 31. num. 51. Sigism. Scacc. de appellat. q. 7. limit. 47. Alexand. Trentacinq. var. resol. lib. 2. sub tit. de appellat. resol. 13. Salgado de protect. Regia tom. 1. p. 2. cap. 1. num. 4. cum segg. Fr. Hieron. Roderic. in compendio quas. regul. resol. 10. num. 33.

22. Appellari à sententia interlocutoria in quibus casibus possit.

Casus in quibus appellatio admittitur ab interlocutoria, vel quia vim diffinitivam habet, vel quia damnum irreparabile continet.

23. I. Sententiam super minori ætate laram, per quam pronuntiat quem non esse minoris ætatis, habere vim diffinitivam, ac proinde ab ea posse appellari resolvunt Bellacomb. tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 24. num. 24. pag. 322. Gam. Lufit. decis. 159. num. 2. Salgado de protect. Regia tom. 1. p. 2. cap. 1. num. 54. Valasc. cons. 47. num. 4. vbi refert talem opinionem non servari in illo Regno, eo quod gravamen quod resultat ex tali pronuntiatione, possit corrigi in sententia principalis causæ.

23. Sententia super minori ætate lata habet vim diffinitivam & ab ea potest appellari.

24. II. Ab iniusta articulorum admissione, vel ab eorum denegata iusta admissione appellari posse tenent Bald. in l. post sententiam 9. num. 4. in fin. C. de sentent. & interloc. Mascard. de probat. concl. 131. & segg. Cardin. Tusch. practice. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 359. num. 32. & 35. Surd. decis. 56. ex num. 17. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 105. num. 4. vers. quintus, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. §. 1. in annot. n. 190. & segg. Steph. Grarian. discept. forens. 74. n. 15. Alexand. Trentacinq. var. resol. lib. 2. sub tit. de appellat. resol. 13. n. 14. Sigism. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 47. n. 90. & 137. Salgado d. cap. 1. n. 141.

24. Iniusta articulorum admissione, vel denegata iusta admissione.

25. III. Quando iudex se pronuntiat competentem, vel incompetentem, appellari posse tradunt Grauat. ad Vestr. lib. 3. cap. 10. num. 6. Roland. cons. 33. n. 2. lib. 4. Marant. de ordine iudic. p. 6. tract. de decis. iudicij actu 1. num. 43. pag. 402. Stephan. Grarian. d. cap. 74. n. 15. Scacc. d. quas. 17. limit. 47. n. 94. & 105. Alexand. Trentacinq. d. resol. 13. num. 9. Caualer. decis. 2. num. 8. Salgado d. cap. 1. num. 38. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 105. num. 4. vers. 4.

25. Iudex quando pronuntiat se competentem, vel incompetentem.

26. Admissio, vel reiectio testium.

26. I V. Ab admissione, vel reiectione testium, an scilicet testes admittendi sint, vel non admittendi, licitam esse appellationem resoluunt Ozaſc. *Pedem. decif. 15. num. 14. vers. contrarium tamen*, Stephan. Gratian. *d. c. 77. sub n. 13. & cap. 74. sub num. 15*. Salgado *d. cap. 1. n. 151. vbi num. 153*. subdit procedere etiam vbicunque iudex admittit testes post lapsum termini probatorij, vel testes inhabiles, & *num. 157*. idem tenet in publicatione attestatorum, & *num. 162*. resoluit appellationi interpositæ à receptione testium & probationum facta post conclusionem in causa omnino esse deferendum.

27. Probationum reiectio.

27. V. A reiectione probationum appellari posse tradunt Triuif. *Venet. decif. 4. p. 1. Grauat. d. c. 10. n. 7*. Ozaſc. *Pedem. decif. 25. n. 14*. Menoch. *remed. 4. adipisc. num. 817*. Surt. *decif. 36. num. 17*. Marant. *d. loco num. 44. in fine*, Scacc. *de appellat. q. 17. limit. 6. memb. 7. sub num. 43. vers. & quod ab interlocutoria*, Stephan. Gratian. *d. cap. 77. num. 11. cum seqq.* Salgado *d. cap. 1. n. 138*.

28. Absolutio instantæ.

28. VI. Ab absolute instantæ pariter appellari posse tradunt Marc. Anton. de Amatis *Marchia decif. 66*. Cabed. *p. 2. Aresto 31. in fine*. Cuius tamen contrarium tenent Nicol. Mil. *in repert. verbo sententia §. 17*. Rebuff. *in prefat. l. quod iussit, num. 48. ff. de re iudic.* Marant. *de ordine iudic. p. 6. fol. 515. num. 33*. Salgado *d. cap. 1. num. 185*. ex ea ratione, quia non definit negotium principale cum de nouo possit iudicium inchoari.

29. Expenſarum expreſſa absolutio.

29. VII. Ab expreſſa absolute expenſarum posse victorem appellare tenent Stephan. Gratian. *Marchia decif. 50. n. 1. & 2*. Gam. *Lusit. decif. 65. n. 1*. Cabed. *p. 1. Aresto 78*. D. Barbosa *in l. eum qui temere n. 180. cum seqq. ff. de iudic.* Salgado *d. cap. 1. n. 186*.

30. Iuramenti in litem delatio alteri parti.

30. VIII. A delatione iuramenti in litem alteri parti per iudicem facta appellationem dari tradunt Lancelot. *de assensat. p. 2. cap. 12. limit. 50. n. 190*. Gonzal. *d. §. 1. in annot. n. 195*. Seraphin. *de prinil. iuram. prinil. 102. n. 15. limit. 4*. Scacc. *d. q. 17. limit. 34. n. 7. & 8*.

31. Dilatorio breuis ad probandum.

31. I X. Quando datur dilatio ad probandum adeo breuis, vt ex breuitate possit deficere facultas probandi, Scacc. *d. q. 17. limit. 47. in princ. memb. 1. sub n. 26*. Salgado *d. c. 1. ex n. 118*. Alex. Trentacinq. *d. resol. 13. n. 12. vbi n. 14*. declarat quando quis grauatur in non admissione testium, scripturarum, seu aliarum probationum.

32. Tormentis vbi aliquis est tobaccoſus.

32. X. A sententia qua iudex pronuntiat aliquem tormentis esse subiiciendum, vti continente damnum irreparabile appellari posse probant ordinat. Regia *Lusit. lib. 3. tit. 69. §. 1. & lib. 5. tit. 12. §. 3*. Hippol. *in l. 1. num. 34. ff. de quaſt. Clar. lib. 5. §. fin. q. 64. num. 27*. Azeved. *l. 3. num. 6. tit. 18. lib. 4. noua recap.* Aloyſ. Ricc. *in collect. decif. collect. 642. vers. secundo, & in praxi rerum fori eccles. resoluit. 405. num. 40. vers. tertium*, Zetrol. *in praxi Episcop. p. 1. verbo appellatio §. 9*. Sigism. Scacc. *d. q. 17. limit. 47. n. num. 143*. Alex. Trentacinq. *d. resol. 13. n. 15. latè Salgado d. cap. 1. num. 98. cum seqq.*

33. Carceri ſi aliquis mancipari iubetur.

33. XI. A sententia interlocutoria vt quis in carcerem coniciatur, appellari posse, quia assert damnum irreparabile asserunt Don. à
Fina

Fina tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 3. num. 2. Cald. Pereira in l. si curatorum, verbo per quod n. 31. C. de integ. restit. minor. D. Barbof. in l. 2. ff. soluto matr. in princ. p. 2. num. 33. Melch. Phebo tom. 2. Aresto 101. Prosp. de Augustino in addit. ad Quarant. in sum. Bullarj verbo Archiepiscopi auctoritas vers. 18. auctoritas num. 20. lit. N. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 4. num. 100. vbi dicit intelligi posse, & debere de grauamine indebita carcerationis, Campan. in diuersis iuris Canonici rub. 11. cap. 13. num. 112. Ludou. à Sorauia in tract. de iurisdic. Adiutorum quest. 20. n. 13. Hieron. Roderic. d. ref. 10. num. 38. Salgado d. p. 2. cap. 4. à princip. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 505. n. 4. vers. primum.

34. XII. A sententia excommunicationis per decretum interlocutorio prolata, quia continet damnum irreparabile, appellari posse resolunt Duen. reg. 52. limit. 2. Rebuff. in concord. tit. de frivolis appellat. in rub. sub glos. 1. in fine vers. fallit quando grauamen, Mart. de iurisd. p. 3. c. 12. n. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 9. §. 1. in annot. n. 197. Salgado d. tom. 1. p. 2. c. 5. ex n. 3. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 105. n. 4. vers. secundum. Appellatio tamen non est admittenda à comminatione Episcopi facta contra incurrentes excommunicationem, & alias censuras ecclesiasticas à iure latas ad dicendum causam quare non debeant declarari incidisse; secus si comminatio fiat contra alios delinquentes ad effectum illos excommunicandi ob aliquod delictum, vel crimen sub excommunicationis ab homine late pœna, vt per Aldani. in compendio canon. resoluit. lib. 2. tit. 8. n. 10. vbi attestatur sic fuisse decisum in Tropien. 17. Martij 1619.

35. XIII. A sententia lata, qua quis excluditur ab aliquo officio publico tanquam infamis posse appellari teneri Gam. Lusit. decis. 139. num. 1.

36. XIV. A sententia legitimationis personarum posse appellari, veluti si pars opposuerit non esse quem tutorem, non procuratorem, aut legitimo mandato catentem, non filium, & similia, vel è contra, tenent Gam. Lusit. decis. 159. n. 2. Pacian. de probation. lib. 1. cap. 58. sub n. 47. Scacc. d. g. 17. limit. 6. memb. 7. n. 73. Salgado d. p. 2. c. 1. n. 47. vbi n. 55. subdit quòd quando iudex interlocuitur procuratorem esse, vel non esse legitimum, ab ista interlocutoria tanquam à grauamine irreparabili datur appellatio, & n. 57. resoluit appellationem admittendam esse à declaratione iudicis, an quis sit hæres, vel non, vel an cum beneficio legis, seu inuentarij, vel sine ipso, & n. 60. idem dicit si iudex negauerit copiam actorum, & num. 61. si iudex pronuntiat remittendum clericum ad suum iudicem ecclesiasticum & remittatur, & n. 86. si iudex exceptionem recusationis contra se ipsum non admittat, & n. 117. vbi interlocutoria fertur super articulo, à quo pendet tota causa principalis, tangit factum principale, seu substantiam negotij principalis.

37. XV. A decreto denegationis copie actorum, vel instrumentorum communium dari appellationem, resolunt Duen. reg. 52. fallent. 5. Azcued. l. 3. tit. 18. lib. 4. noua recop. Aloyf. Ricc. d. resol. 405. vers. sextum, Salgado d. p. 2. c. 1. n. 72.

34. Excommunicatio per decretum interlocutorum prolata.

35. Officij publici exclusio.

36. Legitimationis personarum.

37. Denegatio copie actorum.

38. Appellatio licita est ab interlocutoria ubi grauamen reparari non potest in definitiua.

38. *Et cuius grauamen per appellationem a definitiua, &c.]* Vide Menoch. *de arbit. casu* 490. num. 3. Decian. *resp.* 62. num. 21. vol. 5. Petr. Gregor. *de appellat. lib. 2. cap. 4.* Surt. *decis.* 36. num. 13. Stephan. Gratian. *Archidia* *decis.* 102. num. 5. Amat. Roder. *de modo & forma videndi, seu examinandi processum. cap. ult. p. 1. num. 4. vers. verumtamen*, Ludou. Miranda *de ordine iudic. q. 30. art. 8. concl. 4.* Ceual. *de cognit. per viam violentie* *glos.* 6. num. 10. & p. 2. q. 49. à num. 1. Sigism. Scacc. *d. quest.* 17. *limit.* 47. num. 85.

39. Appellatio licita est ab interlocutoria etiam si grauamen possit reparari, sed non ex toto, vel magna cum difficultate.

39. *Quod quidem verum esse, etiam si grauamen possit reparari, sed non ex toto, vel magna cum difficultate, seu p̄iudicio partis, tenent* Duen. *reg.* 52. *limit.* 10. Surt. *decis.* 39. num. 14 & 15. Aloyf. Ricc. *d. resol.* 405. num. 1. & 3. Gonzal. *d. glos.* 9. §. 1. in *annot. n.* 177. Sigism. Scacc. *d. q.* 17. *limit.* 47. n. 86. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap.* 74. num. 12. & 13. & *cap.* 77. num. 9. Bernard. Gruz. *ad practicam Camera Imper. lib. 1. concl.* 129. num. 5. & 6. Hieton. Roder. *in compendio quest. regul. resol.* 10. num. 36.

40. Damni irreparabilis plures casus.

40. Plures casus damni irreparabilis vide apud Ioseph. Ludou. *Perusina* *decis.* 83. Zetol. *d. verbo appellatio* §. 6. Quarant. *in summ. Nullarij verbo Archiepiscopi auctoritas* *cap.* 18. num. 20. Surt. *decis.* 36. Gonzal. *d. glos.* 9. §. 1. in *annot. num.* 176. *cum seqq.* Ignat. del Villar *in filia respons.* *lib. 1. resp.* 15. num. 6. Scacc. *d. limit.* 47. n. 150. *cum multis seqq.* Galet. *in margarita casuum conscient. verbo appellatio* 3. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap.* 77. Piafec. *in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 100. cum seqq.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. resol.* 405. *per tot. in 2. edit.* Salgado *de proiet.* *Regia p. 2. cap. 1.* Hieton. Roder. *in compendio quest. regul. resol.* 10. num. 35. *cum seqq.*

41. Causæ quæ iuxta canonicas sanctiones apud S Sedem sunt iudicandæ, vel quæ Papa supplicatione manu propria signata expressè ad se auocauerit, non sunt in prima instantia coram ordinariis decidende.

41. *Ab his excipiantur causæ, quæ iuxta canonicas, &c.]* Vide Piafec. *in praxi Episcop. p. 2. c. 4. num. 3.* Franc. Leon. *in thesaur. fori eccles. p. 2. c. 1. num. 73.* Aloyf. Ricc. *in decis. Curia Archiep. Neapol. decis.* 273. num. 7. p. 4. *metipsum d. p. 3. alleg.* 81. n. 10.

42. Hoc decretum non sustulit modos legitimos, quibus quis ex iuris dispositione sortitur forum.

42. Vnde colligitur ex decreto Concilij in p̄senti nihil immutatum esse auctoritatem Sedis Apost. idèoque omnes causas, quæ à principio ex dispositione sacrorum canonum, & legum ante dictum decretum poterant apud dictam Sedem cognosci, posse etiam hodie, hoc decreto non obstante, quia illud non sustulit modos legitimos, quibus quis ex iuris dispositione sortitur forum, vt dixi *d. p. 3. alleg.* 81. num. 14.

43. Obligatus in forma Camere tenetur in prima instantia coram Auditore Camere respondere.

43. Hinc etiam colligitur hoc decretum non habere locum in causis executiuis vigore obligationum in forma Camere, aut litteratum Apost. per text. in *cap. dilecti, de foro comp.* tenetur enim sic obligatus etiam in prima instantia coram eodem respondere, nec potest opponere exceptionem fori declinatoriam, nec iudicis incompetentiæ, Mandos. *de inhibitis.* q. 93. num. 5. Marc. Anton. *de Amatis* *decis.* 81. num. 1. Surt. *conf.* 280. num. 13. Zach. *de obligat. Cameral.* q. 7. num. 26. qui loquitur de clerico. Ratio est, quia Auditor Camere tanquam expressè delegatus ad hanc familiamve causarum generalitatem omnibus est iudex

iudex competens, ex quo sit à Papa delegatus, Massa *ad form. Camera*, *quest. 1. p. 2. num. 3. & 4. Vestri. in pract. lib. 2. cap. 4. num. 4. & 6. Erasim. à Cochiet de iurisdic. ordin. in exemptos. p. 2. quest. 46. num. 7. & illi expressissimè inter alia causarum genera demandatur executio obligationum in forma Camerae, ut testatur Gallef. *de obligat. Camer. quest. 7. num. 3. & Papa* inhihet quibuscunque iudicibus, & personis, etiamsi Cardinales fuerint, sub pœnis si se in obligatione Camerali intromittant, Paulus V. *const. 20. aliàs 20. incip. Eximia, §. 33. sub dat. Romæ apud S. Marcum Kal. Octobris 1606.**

44. Hinc quoque colligitur ratione celebrati contractus, vel delicti commissi posse quem in prima instantia cognoscere, quamvis non sit loci ordinarius, refert decimus Franc. Leo *in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 1. num. 75.* Et quamvis Doctores id communiter intelligant si contrahens in loco contractus repetiatur per *cap. Romana, §. contrahentes, de foro compet.* tamen ubi ille soluere aliquid certo tempore & loco promiserit, & expresse proprii fori domicilio renuntiauerit, etiamsi in loco contractus non inueniatur, poterit contra eum absentem iuxta formam suæ obligationis procedi per iudicem loci contractus, quoties de promissa solutione tractabitur, iuxta *glos. 2. in l. 1. ff. si quis in ius vocatus*, quam celebratissimam dicit Couatr. *pract. cap. 19. num. 5. in princip. & Gutier. de iurament. confirmat. p. 3. cap. 16. num. 4. & 5. sequitur D. Barbof. in l. 1. ff. de iudic. art. 3. num. 224. quod antè dixerant Dec. in cap. 1. num. 65. de iudic. & ibi Alciat. num. 33. Alexand. consil. 39. num. 4. lib. 7. & in puncto de clerico, qui si soluere promiserit, iu eum locum remittendus est, etsi non sit iudicis & Episcopi id fecerit consensu, tradunt Rip. *in d. cap. 1. num. 68. Couatr. d. cap. 19. num. 5. vers. nonò, Franc. Molin. de brachio Regio, cap. 28. num. 14.**

45. Hinc denique colligitur Clericum pupillum habentem causam in prima instantia coram Episcopo suffraganeo, vel alio inferiore, posse istorum forum declinare, & eligere forum in Romana Curia, non Metropolitanam, ex dispositione *l. unic. C. quando Imper. inter pup. & vid. non obstante hoc decreto, ut per Aldau. in compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 8. num. 15. ubi attestatur sic fuisse decusum in Baren. 1. Aprilis 1628.*

46. In executione litterarum Apostol. in quibus dantur executores, ordinarios locorum se intromittere non posse etiam executioni auxilium præstando, resoluunt Bald. *in c. 1. §. si facta, in fine, si de fundo fuerit controu. num. 6. & Dec. in cap. super eo, & ibi Feliu. col. fin. vers. quarto tertio, de presumpt.*

47. Causas possessionis beneficiorum referuatorum Sedi Apostol. posse immediatè ab Auditore Camerae, seu alio delegato Apostol. cognosci declarauit Gregorius XIII. in constitut. sua super declaratione litterarum Apostolicarum, & declaratione Concilij in præfenti, incip. *Ad Romani Pontific. providentiam*, sub dat. 10. Iulij 1574. quam refert Piafec. *d. cap. 4. num. 3. & sæpe fuisse decusum asserunt Francisc. Leo d. cap. 1. num. 76. & 77. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resolut. 339. Ego ipse d. alleg. 81. num. 17.*

44. Contractus celebrati, vel delicti commissi ratione potest quis in prima instantia cognoscere quâvis non sit loci ordinarius.

45. Clericus pupillus quando possit forum declinare.

46. Ordinarii locorum se intromittere non possunt in executione litterarum Apostol.

47. Causæ possessionis beneficiorum referuatorum Sedi Apostol. possunt immediatè ab Auditore Camerae, seu alio delegato Apostol. cognosci.

48. Causæ

48. Causæ beneficiales quando litteræ sub plumbo expeditæ reperiuntur, & de litterarum Apost. intellectu tractatur etiam in prima instantia, per signaturam iustitiæ in Curia committuntur, ea ratione quia iudicare de viribus litterarum Apost. ad Romanæ Curie iudices, & in specie factæ Rotæ auditorio in ipsis versato, & non ad alios inferiores pertinet, refert decisum Garc. p. 6. cap. 3. num. 8.

49. Hoc decretum locum non habet in beneficiis reservatis, seu affectis.

49. In beneficiis enim reservatis, seu affectis locum non habere hoc decretum, quia de ipsis in prima instantia cognosci potest in Curia, asserunt Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 34. num. 113. & 117. Viuiam. in praxi iurispatronat. lib. 14. cap. 1. num. 83. in ult. impress. Salgado d. tom. 1. part. 2. cap. 17. num. 34. referunt decisum Gonzal. gloss. 1. num. 36. Garc. de benef. p. 6. cap. 3. num. 7.

50. Matrimonialium causarum cognitio pertinet ad Episcopum, & non ad alium inferiorem.

50. Ad hæc causa matrimoniales, &c.] Vide Couarr. de sponsal. p. 2. cap. 8. §. 12. num. 1. Sbroz. de vicario Episcopi, lib. 2. quest. 43. in princip. Gutiet. pract. lib. 3. quest. 26. num. 1. Soar. de Pace in pract. tom. 2. preliud. 1. num. 1. & 8. Gregor. Lop. l. 7. verbo à los Obispos tit. 10. p. 4. Franc. Leo in thesaur. fori eccles. p. 2. cap. 9. num. 6. Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 21. num. 9. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 29. num. 17. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 245. in 1. edit. aliàs resol. 215. in 2. edit. & p. 4. resol. 268. Seraphin. decis. 765. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. differ. 10. num. 14. metipsum de officio, & potest. Episcopi. p. 3. alleg. 84. à princip.

51. Episcopus debet manuteneri in cognitione causarum matrimonialium.

51. Episcopum debere manuteneri in cognitione causarum matrimonialium, quamuis inferior alleget immemorabilem, donec de ea per tres sententias cognoscatur, ex decreto S. Congregationis censuit Rot. decis. 447. num. 1 p. 1. recent.

52. Criminales causæ etiam visitando iudicare non possunt Decani, Archidiaconi, vel alij inferiores iudices.

52. Et criminales.] Vide Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 3. litt. A. in nouiss. edit. Galanet. de iure publico, lib. 3. tit. 21. num. 2. & 3. Rot. decis. 447. p. 1. recent. & decis. 610 p. 2. etiam recent. vbi fuit dictum Episcopum habere non solum de iure, sed etiam vigore Concilij Trident. fundatam intentionem in cognitione causarum criminalium intra limites suæ diocesis, & donec de contraria immemorabili discutitur, manutenedum esse in sua possessione, ac proinde per Concilium in præfenti sublatam esse quadragenariam cum titulo, seu priuilegio.

53. Causas criminales iudicare possunt Abbates habentes iurisdictionem pleno iure spiritualem & temporalem.

53. Iudicare tamen posse huiusmodi criminales causas Abbates habentes iurisdictionem pleno iure spiritualem, & temporalem, resoluit Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. decis. 184 p. 4.

54. Non Decani, Archidiaconi, & aliorum inferiorum iudicio, &c.] Etiam si essent exempti, intellexit Rota in Constantien. iurisdictionis 29. Nouembris 1617. coram Ortembergio, & coram R. D. meo Coccino Decano inter eius impressas decis. 346. num. 8.

55. Procedit in Decanis, & Archidiaconis, qui sunt in diocesi Episcoporum.

55. Procedere in Decanis, & Archidiaconis, qui sunt in diocesi Episcoporum, non autem in illis, qui nullius dioceseos sunt, refert decisum Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 184. & censuit Rot. apud Mantu. decis. 101. num. 7. non loqui de Decanis, & Capitulo, sed de aliis inferioribus, qui habent iurisdictionem priuatiuè ad Episcopum, de quo eadem Rot. decis. 447. num. 5 p. 1. recent.

56. Vnde

56. Vnde causas matrimoniales, & criminales cognoscere spectat ad Episcopum etiam in Abbatibus exemptis, donec per tres sententias conformes, vel vnicam, quæ in rem iudicaram tranierit, Abbatiam præfatam, ac loca illi subiecta, seu ab ea dependentia nullius diocæsis esse constiterit, tenet Sell. in *selekt. canon. cap. 42. num. 3.* attestans ita fuisse decisum in Theatina Abbatia S. Ioannis in Venere 11. Septembris 1611.

57. Causarum matrimonialium, & criminalium cognitio ad Episcopum spectat, donec per alium prætendentem probetur immemorabilis, & quod sit nullius, vt per Sell. d. cap. 42. num. 5. vbi asserit sic fuisse resolutum in nullius, siue Conuerſanen. 10. Augusti 1617.

58. Ex præscriptione enim immemorabili, consuetudine, vel priuilegio posse inferiores Episcopos quætere facultatem cognoscendi de causis matrimonialibus, & criminalibus, resoluunt glos. in cap. litteras, de reſtit. spol. & in cap. 1. de consang. & affin. Palat. in repet. cap. per vestras notab. 2. §. 1. num. 33. Couarr. de sponsal. p. 2. cap. 8. §. 12. num. 1. vers. verum, Nauarr. consil. 1. num. 5. de offic. deleg. in antiq. alijs consil. 3. eod. tit. in nouis, quia hoc decretum non sustulit consuetudinem in qua sunt inferiores Prælati, si sit immemorabilis, vt referunt decimum additio ad d. consil. 3. Nauarr. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 33. num. 5.

59. Ex delegatione Pape inferiore Episcopo habere matrimonialium causarum cognitionem per c. proposuisti, de probat. & cap. ex litteris, de integ. reſtit. & cap. 1. vi lite non contest. resoluunt Couarr. d. num. 1. vers. tamen. Rendina in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 72. num. 6. asserentes non solere Romanos Pontifices causas matrimoniales, nisi ex iusta causa alijs quàm Episcopis committere.

60. Sed Episcopi tantum, &c.] Non comprehendi Abbates exemptos iurisdictionem quasi Episcopalem habentes sub nomine Episcopi, de quo in præſentii, resoluunt nouissimè Aloyſ. Ricc. p. 4. sua praxi resol. 171. Rot. coram R. D. meo Coccino Decano inter eius impressas decis. 346. num. 8. Ego ipse de appellatina verbor. viriusque iuris significat. appell. 89. num. 19. cum seqq.

61. Vicarius Episcopi matrimonialium causarum cognitionem habere etiam ex generali Episcopi commissione per cap. 1. de frigidis, & maleſ & cap. vlt. de cognit. spiritus. probant Anton. Bugt. num. 2. Abb. n. 4. Alex. de Neuo num. 5. in d. cap. vlt. Couarr. d. num. 1. vers. potest, Anton. Cuch. in tit. maior. lib. 2. tit. 8. num. 105. Sbroz. de offic. vicary. lib. 2. quest. 44. in fine, Bertachin. in tract. de Episcopo, lib. 4. p. 1. q. 20. n. 13. Sanch. d. lib. 3. disp. 29. num. 18. vers. secundo, Azor. in tit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 45. q. 2. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum p. 1. num. 101. Aloyſ. Ricc. in d. praxi p. 4. resol. 170. Ego ipse d. all. g. 84. num. 3.

62. Contra Rebuff. in praxi benefic. tit. de forma vicariatus num. 155. Petr. de Ledefma de matrimon. quest. 4. artic. 1. puncto 3. dub. 4. Vgolin. de officio Episcopi cap. 4. §. 7. num. 2. vers. nono, existimantes vicarium Episcopi causas matrimoniales tractare non posse sine speciali mandato.

56. Causas matrimoniales, & criminales cognoscere spectat ad Episcopum etiam in Abbatibus exemptis.

57. Causarum matrimonialium, & criminalium cognitio ad Episcopum spectat donec per alium prætendentem probetur immemorabilis.

58. Causas matrimoniales, & criminales cognoscere possunt inferiores Episcopi ex præscriptione immemorabili, consuetudine, vel priuilegio.

59. Matrimonialium causarum cognitionem habere possunt inferiores Episcopi ex delegatione Pape.

60. Abbates exempti iurisdictionem quasi Episcopalem habentes non veniunt in præſentii sub nomine Episcopi.

61. Vicarius Episcopi habet cognitionem causarum matrimonialium ex officio.

63. Cause matrimoniales & criminales à Capitulo Sede vacante cognosci, & definiri possunt.

63. Causas matrimoniales & criminales ex hoc decreto Decanis, Archidiaconis, & aliis inferioribus ademptas, Episcopique tantum examini ac iurisdictioni relinquendas, Sede Episcopali vacante à Capitulo cognosci, & definiri posse, resoluunt in causis matrimonialibus per *cap. veniens, de eo qui duxit in matrim.* Pauin. *de offic. & potest. Capituli Sede vacante. p. 1. quest. 10. sub num. 8.* Quarant. *in sum. Bullar. verbo Capitulum Sede vacante, quest. 5.* Rague. *de voce Canonie, in Capitulo, quest. 39. num. 1.* Aloyf. Ricc. *in d. praxi p. 4. resol. 273.* Ego ipse *d. alleg. 84. num. 4.* vbi ex aliis id intelligo in causis matrimonialibus ex ordinaria iurisdictione Episcopo competentibus, non autem in delegata, vel commissa illi, aut eius vicario, vt latè ostendi *in tract. de Canon. cap. 42. num. 57.* & in omnibus Aldan. *d. loco num. 16.* vbi addit vicario capitulari pertinere matrimoniales causas non criminales in mandato generali, secus in speciali, & dicit ita fuisse decisum sub die 30. Maij 1602.

64. *Et alimentis, & expensis litis, &c.]* Vide Crescent. *decis. 1233.* Aloyf. Ricc. *in collect. decis. p. 4. collect. 853. in med.*

65. Iurisdicção Episcopi deuoluitur ad Archiepiscopum per negligentiam Episcopi circa id quod facere debet.

65. *Eoque negligente procedant.]* Per negligentiam Episcopi circa id quod facere debet, deuolui iurisdictionem ad Archiepiscopum, tenent Felin. *in cap. pastoralis, n. 6. de offic. ordin.* Afflict. *in c. imperialem, §. praterea, n. 33. de prohib. feudi alien. per Feder. Marc. Anton. Genuens. in pract. Archiep. Neapol. cap. 70. n. 4.* Gainb. *de offic. & potest. Legati à luere, lib. 2. tit. de var. ordin. nominis. n. 32.* Quarant. *in sum. Bullar. verbo Archiepiscopi auctoritas, vers. 10. auctoritas, in fine, lit. M.* Ego ipse *in collect. ad c. pastoralis 11. n. 8. de offic. ordin. & latè de offic. & potest. Episcopi, p. 1. tit. 4. de praesumtia Archiep. à n. 19.* secundum Lugdun. impressi. vbi septem casus refero singulares, in quibus Archiepiscopus potest supplere negligentiam Episcopi.

66. Appellans astra omnia coram Episcopo gesta ad iudicem appellationis expensis suis transferre tenetur.

66. *Praterea si quis in casibus, &c.]* Vide Farin. *consil. 69. num. 3. & 4.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 121. num. 15.* Aloyf. Ricc. *in decis. curiae Archiep. Neapol. p. 4. decis. 334. num. 1.* Giurba *decis. 29.* Nouar. *in sing. iuris canon. concl. 7.* Rot. apud Farin. *decis. 10. n. 1. & decis. 104. n. 1. & decis. 106. & seq. & decis. 198. & 657. in 1. collect. nouiss. aliàs p. 4. diuers.*

67. Procedit in actis factis in partibus coram delegato.

67. Procedere in actis factis in partibus coram iudice delegato resoluit Stephan. Gratian. *d. cap. 121. num. 18. cum seqq.*

68. Habet locum in quocunque iudice ecclesiastico, & in causis tantum ecclesiasticis.

68. Et habere locum in quocunque iudice refert decisum Aloyf. Ricc. *in collect. decis. p. 4. collect. 1356.* Ecclesiastico tamen, & in causis tantum ecclesiasticis, vt censuit Rot. in Romana lignorum 23. Iunij 1603. coram Cardin. Sacroto, & in Romana vineæ 19. Nouembris eiusdem anni coram R.D. meo Coccino Decano, vbi refert ita fuisse à S. Congregat. Concil. decisum, & in Imolen. afflictus 30. Aprilis 1604. coram Penia, impressa per Marches. *de commission. p. 2. pag. 539. num. 4.* & in Romana fabricæ 16. Ianuarij 1623. coram R.P.D. meo Pirouano, & in Romana Socleratis officij scutorum mille 19. Iunij 1628. & in Romana vsusfructus 13. Martij eiusdem anni coram eodem, & *decis. 61. n. 12. p. 1. recent.* & coram Gregorio XV. *decis. 508. n. 11.* vbi Beltram. *n. 15* & coram Caua. *decis. 67. num. 2.* Stephan. Gratian. *d. cap. 121. num. 20. & seq.*

69. Procedere

69. Procedere etiam in causis profanis vertentibus coram iudice ecclesiastico ex sententia S. Cong. Conc. firmavit Rot. in Leodien. domini de Steuordia 3. Iulij 1623. coram Reuerendissimo D. meo Cocchino Decano, reprobata *decis.* 106. in princ. p. 4. *dinerv.* in qua dictum fuerat Concilium in presenti, habere etiam locum in profanis, pro ut conuerso dispositio Concilij intrat in omnibus causis ecclesiasticis vertentibus coram quocunque iudice etiam non Episcopo, licet verba Concilij videantur sonare in causis vertentibus coram Episcopo, Cocchin. *decis.* 174. n. 3. Rot. in d. Leodien.

69. Procedit in causis profanis vertentibus coram iudice ecclesiastico.

70. In casibus à iure permissis appellaueris, &c.] Transportare acta prioris instantie ex dispositione Concilij in presenti spectare ad eum, qui appellauit, tenuit Rot. penes Causal. *decis.* 43. num. 1. vbi num. 2. subdit quod transportare acta coram ultimo iudice, qui prioris sententiam reuocauit, tenetur appellans; sed non acta facta in priori instantia.

70. Acta prioris instantie transportare spectat ad eum, qui appellauit.

71. Teneatur acta omnia, &c.] Actorum transportationem iuxta hoc decretum esse de forma quando causa est ecclesiastica, solumque in ea illud locum habere censuit Rot. *decis.* 56. n. 12. & *decis.* 561. n. 12. p. 1. re. cent. & *decis.* 168. num. 3. inter impressas per Fatin. post lib. 2. consil. & *decis.* 121. n. 3. apud Pacific. de Saluiano interdicto, & in Imolen. affectus coram Penia impressa per Marches. de commission. p. 2. pag. 539. vbi etiam fuit dictum procedere hanc resolutionem, etiam si ageretur de causa profana coram iudice ecclesiastico.

71. Actorum transportatio iuxta hoc decretum est de forma quando causa est ecclesiastica.

72. Et quod huiusmodi transportatio necessaria sit in causa beneficii firmavit Rota in Neapol. domus 14. Martij 1625. coram R. P. D. meo Pirouano, cuius memini ego ipse in tract. de officio, & potest. parochi cap. 29. num. 25. vbi subdidi id videri conforme iuri communi, quia non visis actis integris sententia dicitur nulla tanquam lata sine causae cognitione, l. propter §. & si quidem, vbi Batt. num. 6. C. de iudic.

72. Actorum transportatio necessaria in causa beneficii.

73. Et non solum acta debent, ut supra, integrè transportari, sed etiam legitime, nempe ab actuario, vel successore in officio cum compulsoia & partis citatione, pro ut requiritur, Rot. *decis.* 1. de fide instr. in nouis, Mohed. *decis.* 8. eodem tit. & eorum Gregorio X V. *decis.* 469. num. 4. & fuit dictum in Toletana spolij 3. Iulij 1623. coram R. P. D. meo Nauarro, & in Feretrana Parochialis 22. Maij 1628. coram Card. Virili: & in puncto de processu extracto ab alio notario quàm actuario, vel successore in officio, fuit etiam dictum in Algate. dismembrationis 5. Iunij 1617. coram bonæ mem. Remboldo, pro ut refert & sequitur Beltramin. in annot. ad *decis.* 59. Gregory X V. n. 9.

73. Acta integrè, & legitime debent transportari.

74. Vnde sententiam latam à iudice appellationis non transportatis actis esse nullam tenet Aloys. Ricc. in *decis.* Curia Archiep. Neapolit. p. 4. *decis.* 143. & censuit Rot. apud Mantica. *decis.* 170. & *decis.* 197. num. 1.

74. Sententia lata à iudice appellationis non transportatis actis est nulla.

75. Et gesta actis diminutis & dismembratis esse nulla tenet Campan. in *dinerv.* iuris Canonici. rub. 31. cap. 13. sub num. 314. vers. & si

75. Gesta actis diminutis & dismembratis sunt nulla.

Causa omnes ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentes in prima instantia coram ordinarijs locorum cognoscantur, & infra biennium terminentur, ex quo licebit ad alium indicem appellare, immo & ante in alio casu. Causas matrimoniales & criminales solus Episcopus cognoscat, etiam casu quo controuertitur de huiusmodi causa cognitione, &c. Legati de latere non procedant contra clericos, aliasve personas ecclesiasticas, nisi Episcopo prius requisito, & negligente. Agitur de mercede actorum, & de mercede Notarij copiam actorum dantis appellanti, &c.

CAPVT XX.

1. Causa omnes ad forū ecclesiasticum spectantes coram ordinarijs locorum in prima instantia decidi, & infra biennium terminari debent.

2. Primæ instantiæ ordinarij non possunt partes in eius præiudicium renunciare.

3. Causas in curiis ordinariorum pendentes non possunt superiores etiam Nuncios aduocare.

4. Auditor Cameræ non potest de causis in prima instantia cognoscere.

5. Causas obligatione Camerali firmatas in partibus existentes Auditor Cameræ aduocare.

6. Relati inferiores, qui sub sunt Episcopis, non habent ius cognoscendi de causis in prima instantia.

1. **V**ide Paul. Fusc. de *visitat. lib. 1. cap. 33. n. 3.* Monald. *cons. decisio 94.* Aloyf. Ricc. in *collect. decis. p. 4. collect. 1353 in fine.* Mari. Antonin. *variæ. resolut. lib. 1. resolut. 15. num. 3.* Franc. Leo. in *thesauro fori eccles. p. 2. cap. 1. num. 70.* Piafec. in *praxi Episcop. p. 2. cap. 4. num. 3.* Viuian. in *praxi iuristarum. p. 1. lib. 7. cap. 3. num. 5.* Zerol. in *praxi Episcop. p. 1. verbo instantia, §. 4.* Nouar. in *singul. iuris canon. conclus. 54.* Salgado de *protest. Regia tom. 1. p. 2. cap. 17. ex num. 2.* metipsum de *officio, & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 5. 1.*

2. Quod quidem ius ordinariorum ut in prima instantia procedant, nullo modo à partibus posse in eorum præiudicium renunciari, tenent Soar. de Pace in *pract. tom. 2. præl. vlt. num. 18.* Ludou. à Sarauia de *iurisdic. Adiutorum, q. 7. num. 7.*

3. Alios superiores etiam Nuncios, vel Legatos de latere specificam potestatem maiorem non habentes ad se aduocare non posse causas in curiis ordinariorum, vel aliorum inferiorum iudicum pendentes, nisi per viam legitimam appellationis ad ipsorum tribunalia deferantur, resolutum refert Aloyf. Ricc. in *decis. curia Archiep. Neapol. part. 4. decis. 296. num. 5.*

4. Auditorem Cameræ, nec quemuis alium iudicem Romanæ Curie posse de causis ad forum ecclesiasticum spectantibus in prima instantia cognoscere, nec monitoria decetnere ad extrahendas partes à suis domiciliis, resoluit Aloyf. Ricc. in *praxi aurea, resol. 126. & in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 271. num. 6. & decis. 273. num. 3.* Ego ipse d. p. 3. alleg. 81. num. 3.

5. Causas autem obligatione Camerali firmatas in partibus existentes Auditor Cameræ aduocare potest, etiam si extra Curiam contractum sit, & licet pendeant coram ordinariis, resoluit Lancellot. de *attentat. lite pend. limit. 15. num. 3. & cap. 20. limit. 26.* Flores de Mena *variæ. lib. 1. q. 12. num. 48.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 118. in fine.* Aloyf. Ricc. in *praxi aurea, resolut. 342.* Nouar. in *singul. iuris canon. conclus. 54. num. 5.* Ego ipse d. alleg. 81. num. 16.

6. Coram ordinarijs locorum, &c.] De Episcopis scilicet, & exemptis Episcopalem iurisdictionem habentibus, non autem de Prælatis inferioribus,

rioribus, qui sub sunt Episcopis intelligi debere affirmant Fr. Ennan. *quæst. regul. tom. 1. quæst. 36. art. 4. Rot. decis. 100. apud Farin. p. 4. sue praxis crimin.* Flamin. *Parif. de resignat. benef. lib. 3. quæst. 11. num. 19. vbi num. 22.* resoluit sub verbo *Ordinarius*, de quo in præsentî, comprehendi etiam vicarium Episcopi, refero ego ipse *d. alleg. 81. num. 4.*

7. Abbates etiam non exemptos, & alios, quibus olim vel ex præscripta consuetudine, vel aliquo privilegio de causis clericorum suæ Ecclesiæ, vel cumulatim cum ordinario, vel privatuè cognoscere competeat, etiam hodie non obstante decreto Concil. de quo in præsentî posse vti eadem iurisdictione, cum Concilium generaliter de iurisdictione ordinaria loquatur, & iurisdictiones Abbatum iusto iure, & titulo quæ sit etiam ordinariæ censeantur, consuluit Nauar. *conf. 2. n. 4. de foro compet. in antiq. aliàs conf. 9. de privileg. in nouis*, Sayr. *in floribus decis. sub illa sit. de foro compet. decis. 2. vers. possunt*, & ego ipse *d. alleg. 81. num. 7.*

8. Capitulum Sede vacante, cum succedat Episcopo in omnibus, quæ sunt iurisdictionis etiam voluntariæ, habere privilegium cognoscendi causas in prima instantia ex vi huius decreti, resoluit Aloys. Ricc. *in praxi aurea, resolut. 130. & in decis. curia Archiepiscop. Neapol. p. 4. decis. 27. num. 7. Nouar. in singul. canon. cont. 54. num. 4.* Ego ipse *d. alleg. 81. num. 6.*

9. Hoc decretum ad Regulares non pertinet, nec Conseruatorias Regularium imminuere, aut restringere, nec quoad primam instantiam ipsorum aliquid noui inducere, asserunt decisum Aldret. *in allegat. pro omnimoda Regularium exempt. part. 1. cap. 7. num. 4.* Nouar. *d. conclus. 54. num. 12.* Aloys. Ricc. *d. decis. 273. num. 7. prope fin. p. 4.* Ego ipse *d. alleg. 81. num. 13.* Et signanter quod Conseruatoriæ Regularium non sint sublata per hoc decretum, etiam quod causæ graues sint, & plenariam cognitionem requirant, censuisse sacram Congreg. in vna Mediolanen. refert Rot. in Ofcen. iurisdictionis 12. Decembris 1614. coram bonæ mem. Vbaldo sen.

10. Contra Nauarr. *confil. 1. aliàs 3. de officio deleg.* Sayr. *in floribus decis. sub eod. tit. decis. 1.* Mari. Antonin. *variar. resolut. lib. 1. resolut. 15.* existimantes Conseruatorores de causis ecclesiasticis in prima instantia cognoscere posse, & in eis etiam tanquam ordinatis iudicibus Concilium in præsentî locum habere.

11. *Atque omnino saltem intra biennium, &c.* Vide Aloys. Ricc. *in collect. decis. p. 4. collect. 1353. in fin.* Franc. Leon. *in thesauro fori ecclesiast. p. 2. cap. 1. num. 70.* Salgado *de protecl. Regia, p. 2. cap. 17. num. 35.* Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verbo instantia, vers. quarto, & vers. sexto*, asserit hoc tantum fallere in Curia Romana vbi lis siue instantia nunquam extinguitur, nisi per sententiam, de quo etiam Franc. Leo *d. cap. 1. num. 73.*

12. Per hoc decretum imponi terminum inferiori ad causam finientiam, noui tamen irritati acta processus, cum instantia iudicij secundum canones per text. in præsentî non abrogatos, sit perpetua, tradunt Zerol. *d. vers. quarto*, Sigism. Scaccia *de appellat. q. 15. num. 178.* Salgado *de protecl. Regia, tom. 1. p. 4. cap. 2. num. 66.*

7. Abbat, qui possint hodie de causis clericorum suæ Ecclesiæ cognoscere.

8. Capitulum Sede vacante cognoscere de causis in prima instantia.

9. Hoc decretum ad Regulares non pertinet.

11. Causæ omnes ad forum ecclesiasticum spectantes intra biennium terminari debent.

12. Per hoc decretum imponitur terminus inferiori ad causam finientiam, non tamen irritantur acta processus.

13. Hoc decretum non loquitur de executoribus specialiter deputatis.

13. Quod hoc decretum non loquatur de executoribus specialiter deputatis, sed de iudicibus ordinariis, ac proinde locum habeat in causis tantum contentiosis, non autem gratiosis, in quibus non datur instantia, nec executoris iurisdicatio perimitur, nisi perempta gratia, *cap. super gratia, de offic. deleg. in 6.* Et quod non habeat locum in Romana Curia, quia ibi lis, seu instantia nunquam extinguitur, propter facultatem prorogandi fatalia, fuit dictum in Aquilana bonorum 17. Iunij 1624. coram bonæ mem. Remboldo.

14. Lis quando dicatur mora.

14. *A die motæ litis.* Quando dicatur lis mota, vide Rebuff. in l. *litis nomen* 36. pag. 206. ff. *de verbor. signific.* Parlad. *different.* 128. num. 4. Cabed. *Lustr. decif.* 15 num. 11. part. 2. Salgado de *protecl. Regia*, tom. 1. p. 2. cap. 13. num. 44.

15. Causa intra biennium non terminata ut concedatur auocatoria, quid inquirendum.

15. *Alioquin post illud spatium, &c.* Causa intra biennium non terminata ut concedatur auocatoria, opus esse quod ex parte iudicis nolentis, vel non curantis intra dictum biennium causam expedire, datur culpa, defectusque appareat, referunt decifum Marchesan. *de commission.* p. 2. §. 4. num. 54. Franc. Leo d. *cap. 1.* num. 72. Aloyf. Ricc. in *praxi aurea, resol.* 334. à princ. & in *decif. curia Archiep. Neapol. decif.* 153. p. 4. Nouar. in *singul. iuris Canonici, conclus.* 55. Ego ipse d. *all. gat.* 81. num. 12. aduertentes quod si per iudicem non stetit quominus intra dictum tempus causam diffiniverit, sed ob illius gravitatem, & qualitatem, vel partium cauillationes non sit definita, clasp. biennio non habet locum appellatio, de quo etiam Salgado d. p. 2. *cap. 17.* num. 35.

16. Iudicii de culpa ut constet debet sæpe requiri.

16. Ad hoc ut constet de culpa iudicis debere sæpe requiri, & de hoc coram iudice superiore instari tradunt Grammat. *voto* 31. n. 13. Aloyf. Ricc. d. *resol.* 334. num. 1. Ego ipse d. *alleg.* 81. num. 9 in fine.

17. Interpellatio una an sufficiat.

17. An requiratur vnica interpellatio, vel plures ut dicatur stare per iudicem quominus causa expediatur? Vide Aloyf. Ricc. in *decif. curia Archiep. Neapol. decif.* 120. p. 4.

18. Huic decreto locus est in causis nullitatis professionis.

18. In causis nullitatis professionis, quæ infra biennium ab ordinario, & superiore Regulari non terminantur, esse locum huic decreto Concilij alserit decifum Armendar. in *addit. ad leges Nanarre lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig.* num. 40. quem refero d. *alleg.* 81. num. 8. & me citato Aloyf. Ricc. in *decif. curia Archiep. Neapol. decif.* 273. num. 6 p. 4.

19. Consensus prorogandi iurisdictionem in prima instantia tollit.

19. Consensum prorogandi iurisdictionem in prima instantia tolli litigantibus per hunc text. tenet Soar. de Pace in *pract. tom. 2. pralud. ult. num.* 18. cum seqq.

20. *Neque appellationes ab eisdem interpositæ, &c.* Vide Zerol. in *praxi Episcop. part. 1. verbo appellatio*, §. 1. Soar. de Pace in *pract. tom. 1. cap. 6. in proam. n. 25.* ubi n. 26. dicit hoc decretum procedere in interlocutoriis latis tam à iudice ordinario, quam à delegato, & tam in prima instantia, quam in secunda, quia non est correctorium iuris communis, sed potius declaratorium.

21. Appellatio admittitur ab interlocutoria vim diffinitivæ habente.

21. *Vel à diffinitiva vim habente.* Appellationem admitti ab interlocutoria vim diffinitivæ habente, resolunt Franc. Marc. Delphin. *decif.* 314. num. 1. vol. 2. Decian. *respons.* 62. num. 24. vol. 5. Mendez à Castro

in praxi Lusit. lib. 2. cap. 11. num. 18. Bernard. Græuæ. ad præf. Camera Imperialis lib. 1. concl. 130. à princ. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 16. Ordin. Reg. Lusit. lib. 3. tit. 69. in princip. vbi parens meus. Et appellationem ab interlocutoria esse odiosam, quia habet oculos retro, dicit Steph. Gratian. discept. forens. cap. 158. n. 6.

22. Plures casus, in quibus potest appellari à sententia interlocutoria, vide apud Afflict. in cap. si inter dominum num. 97. de inuest. inter dom. & vassal. lib. 1. fol. 96. Guid. Papæ decis. 75. Bellacomb. Viui. Kirchou. & alios tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 24. num. 18. cum seqq. Lancel. de attent. appell. pend. cap. 12. lim. 1. Menoch. remed. 4. adipsi. q. 99. n. 822. cum seqq. Anton. Grauat. ad praxim Rom. Curia lib. 7. cap. 3. num. 46. Viui. Neapolit. decis. 302. Tiber. Declan. resp. 62. vol. 5. Cornel. Brederod. in tract. de appellat. p. 1. tit. 20. col. 433. cum multis seqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 9. §. 1. in annot. num. 191. cum seqq. Valasc. consult. 47. & cons. 31. num. 51. Sigism. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 47. Alexand. Trentacinq. var. resol. lib. 2. sub tit. de appellat. resol. 13. Salgado de proteft. Regia tom. 1. p. 2. cap. 1. num. 4. cum seqq. Fr. Hieron. Roderic. in compendio quæst. regul. resol. 10. num. 33.

22. Appellari à sententia interlocutoria in quibus casibus possit.

Casus in quibus appellatio admittitur ab interlocutoria, vel quia vim diffinitiuam habet, vel quia damnum irreparabile continet.

23. I. Sententiam super minori ætate laram, per quam pronuntiat quem non esse minoris ætatis, habere vim diffinitiuam, ac proinde ab ea posse appellari resoluunt Bellacomb. tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 24. num. 24. pag. 322. Gam. Lusit. decis. 159. num. 2. Salgado de proteft. Regia tom. 1. p. 2. cap. 1. num. 54. Valasc. cons. 47. num. 4. vbi refert talem opinionem non seruati in illo Regno, eo quod grauamen quod resultat ex tali pronuntiatione, possit corrigi in sententia principalis causæ.

23. Sententia super minori ætate lata habet vim diffinitiuam & ab ea potest appellari.

24. II. Ab iniusta articulorum admissione, vel ab eorum denegata iusta admissione appellari posse tenent Bald. in l. post sententiam 9. num. 4. in fin. C. de sentent. & interloc. Mascard. de probat. concl. 131. & seq. Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 1. lit. A. concl. 359. num. 32. & 35. Surd. decis. 56. ex num. 17. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 105. num. 4. vers. quintus, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 1. §. 1. in annot. n. 190. & seq. Steph. Gratian. discept. forens. 74. n. 15. Alexand. Trentacinq. var. resol. lib. 2. sub tit. de appellat. resol. 13. n. 14. Sigism. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 47. n. 90. & 137. Salgado d. cap. 1. n. 141.

24. Iniusta articulorum admissione, vel denegata iusta admissione.

25. III. Quando iudex se pronuntiat competentem, vel incompetentem, appellari posse tradunt Grauat. ad Vestr. lib. 3. cap. 10. num. 6. Roland. cons. 133. n. 2. lib. 4. Marant. de ordin. indic. p. 6. tract. de decis. for. iudicij actu 1. num. 43. pag. 402. Stephan. Gratian. d. cap. 74. n. 15. Scacc. d. quæst. 17. limit. 47. n. 94. & 105. Alexand. Trentacinq. d. resol. 13. num. 9. Caualer. decis. 2. num. 8. Salgado d. cap. 1. num. 38. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 105. num. 4. vers. 4.

25. Iudex quando pronuntiat se competentem, vel incompetentem.

16. Admissio, vel
reiectione testium.

16. I V. Ab admissione, vel reiectione testium, an scilicet testes admittendi sint, vel non admittendi, licitam esse appellationem resoluunt Ozafe. *Pedem. decis. 25. num. 14. vers. contrarium tamen*, Stephan. Gratian. *d. c. 77. sub n. 13. & cap. 74. sub num. 15*. Salgado *d. cap. 1. n. 151. vbi num. 153*. subdit procedere etiam vbiunque iudex admittit testes post lapsum termini probatorij, vel testes inhabiles, & *num. 157. idem tenet in publicatione attestationum, & num. 162. resoluit appellationi interpositæ à receptione testium & probationum facta post conclusionem in causa omnino esse deferendum.*

17. Probationum
reiectione.

17. V. A reiectione probationum appellari posse tradunt Triuif. *Venet. decis. 4. p. 1. Grauat. d. c. 10. n. 7. Ozafe. Pedem. decis. 25. n. 14. Menoch. remed. 4. adipisc. num. 817. Surd. decis. 36. num. 17. Marant. d. loco num. 44. in fine*, Scacc. *de appellat. q. 17. limit. 6. memb. 7. sub num. 43. vers. & quod ab interlocutoria*, Stephan. Gratian. *d. cap. 77. num. 11. cum seqq.* Salgado *d. cap. 1. n. 138.*

18. Absolutio in
sententia.

18. VI. Ab absoluteione instantiæ pariter appellari posse tradunt Marc. Anton. de Amatis *Marchia decis. 66. Cabed. p. 2. Aresto 32. in fine*. Cuius tamen contrarium tenent Nicol. Mil. *in repert. verbo sententia §. 17. Rebuff. in presut. l. quod iussit, num. 48. ff. de re iudic. Marant. de ordine iudic. p. 6. fol. 515. num. 33. Salgado d. cap. 1. num. 185. ex catione*, quia non definit negotium principale cum de nouo possit iudicium inchoari.

19. Expensarum ex-
pressa absolutio.

19. VII. Ab expressa absoluteione expensarum posse victorem appellare tenent Stephan. Gratian. *Marchia decis. 50. n. 1. & 2. Gam. Lusit. decis. 65. n. 1. Cabed. p. 1. Aresto 78. D. Batbosa in l. eum qui temere n. 180. cum seqq. ff. de iudic. Salgado d. cap. 1. n. 186.*

30. Iuramenti in li-
tem delatio alteri
parti.

30. VIII. A delatione iuramenti in litem alteri parti per iudicem facta appellationem dati tradunt Lancellor. *de attentat. p. 2. cap. 12. limit. 50. n. 190. Gonzal. d. §. 1. in annot. n. 195. Seraphin. de priuil. iuram. priuil. 102. n. 15. limit. 4. Scacc. d. q. 17. limit. 34. n. 7. & 8.*

31. Dilatio brevis
ad probandum.

31. IX. Quando datur dilatio ad probandum ad eò brevis, vt ex breuitate possit deficere facultas probandi, Scacc. *d. q. 17. limit. 47. in princ. memb. 1. sub n. 26. Salgado d. c. 1. ex n. 118. Alex. Trentacinq. d. resol. 13. n. 12. vbi n. 14. declarat quando quis grauatur in noua admissione testium, scripturarum, seu aliarum probationum.*

32. Tormentis vbi
aliquis est subiacen-
dus.

32. X. A sententia qua iudex pronuntiat aliquem tormentis esse subiiciendum, vti continente damnum irreparabile appellari posse probant ordinat. Regia Lusit. *lib. 3. tit. 69. §. 1. & lib. 5. tit. 12. §. 3. Hippol. in l. 1. num. 34. ff. de quest. Clar. lib. 5. §. fin. q. 64. num. 27. Azeued. l. 3. num. 6. tit. 18. lib. 4. noua recop. Aloyf. Ricc. in collect. decis. collect. 642. vers. secundo, & in praxi rerum fore eccles. resol. 405. num. 4. vers. tertius, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo appellatio §. 9. Sigism. Scacc. d. q. 17. limit. 47. a num. 143. Alex. Trentacinq. d. resol. 13. n. 15. latè Salgado d. cap. 1. num. 98. cum seqq.*

33. Carceri ali-
quis mancipari iu-
betur.

33. XI. A sententia interlocutoria vt quis in carcerem coniciatur, appellari posse, quia assert damnum irreparabile asserunt Don. à
Fina

Fina tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 3. num. 2. Cald. Pereira in l. si curatorum, verbo per quod n. 31. C. de integ. restit. minor. D. Barbof. in l. 2. ff. soluto matr. in princ. p. 2. num. 33. Melch. Phebo tom. 1. Azevedo 101. Prosp. de Augustino in addit. ad Quarant. in sum. Bullarj verbo Archiepiscopi auctorit. u. vers. 18. auctoritas num. 20. lit. N. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 4. num. 100. vbi dicit intelligi posse, & debere de grauamine indebitæ carcerationis, Campan. in diuersis iuris Canonici rub. 11. cap. 13. num. 312. Ludou. à Saraui in tract. de iurisdic. Adiunctorum quest. 20. n. 13. Hieron. Roderic. d. ref. 10. num. 38. Salgado d. p. 2. cap. 4. à princip. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 505. n. 4. vers. primus.

34. XII. A sententia excommunicationis per decretum interlocutorium prolata, quia continet damnum irreparabile, appellari posse resolunt Duen. reg. 52. limit. 2. Rebuff. in concord. tit. de friuolis appellat. in rub. sub glos. 1. in fine vers. fallit quando grauamen, Mart. de iurisd. p. 3. c. 12. n. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. §. 1. in annot. n. 197. Salgado d. tom. 1. p. 2. c. 5. ex n. 3. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 105. n. 4. vers. secundus. Appellatio tamen non est admittenda à comminatione Episcopi facta contra incurrentes excommunicationem, & alias censuras ecclesiasticas à iure latis ad dicendum causam quare non debeant declarari incidisse; secus si comminatio fiat contra alios delinquentes ad effectum illos excommunicandi ob aliquod delictum, vel crimen sub excommunicationis ab homine latæ pœna, vt per Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 8. n. 10. vbi attestatur sic fuisse decisum in Tropien. 17. Martij 1619.

35. XIII. A sententia lata, qua quis excluditur ab aliquo officio publico tanquam infamis posse appellari tenet Gam. Lusit. decis. 139. num. 1.

36. XIV. A sententia legitimisationis personarum posse appellari, veluti si pars opposuerit non esse quem tutorem, non procuratorem, aut legitimo mandato carentem, non filium, & similia, vel è contra, tenent Gam. Lusit. decis. 159. n. 2. Pacian. de probation. lib. 1. cap. 58. sub n. 47. Scacc. d. q. 17. limit. 6. memb. 7. n. 73. Salgado d. p. 2. c. 1. n. 47. vbi n. 55. subdit quòd quando iudex interloquitur procuratorem esse, vel non esse legitimum, ab ista interlocutoria tanquam à grauamine irreparabili datur appellatio, & n. 57. resoluit appellationem admittendam esse à declaratione iudicis, an quis sit hæres, vel non, vel an cum beneficio legis, seu inuentarij, vel sine ipso, & n. 60. idem dicit si iudex negauerit copiam actorum, & num. 61. si iudex pronuntiat remittendum clericum ad suum iudicem ecclesiasticum & remittatur, & n. 86. si iudex exceptionem recusationis contra se ipsum non admittat, & n. 117. vbi interlocutoria fertur super articulo, à quo pender tota causa principalis, tangit factum principale, seu substantiam negotij principalis.

37. XV. A decreto denegationis copix actorum, vel instrumentorum communium dari appellationem, resolunt Duen. reg. 52. fallent. 5. Azeued. l. 3. tit. 18. lib. 4. noua recop. Aloyf. Ricc. d. resol. 405. vers. sextus, Salgado d. p. 2. c. 1. n. 72.

34. Excommunicatio per decretum interlocutorium prolata.

35. Officij publici exclusio.

36. Legitimationis personarum.

37. Denegatio copix actorum.

38. Appellatio licita est ab interlocutoria ubi grauamen reparari non potest in definitiua.

38. *Et cuius grauamen per appellationem à definitiua, &c.* Vide Menoch. *de arbit. casu* 490. num. 3. Decian. *resp.* 62. num. 21. vol. 5. Petr. Gregor. *de appellat. lib. 2. cap. 4.* Surd. *decis.* 36. num. 13. Stephan. Gratian. *Marchia decis.* 202. num. 5. Amat. Roder. *de modo & forma videndi, seu examinandi processum, cap. ult. p. 1. num. 4. vers. verumtamen*, Ludou. Miranda *de ordine iudic. q. 30. art. 8. concl. 4.* Ceualli. *de cognit. per viam violentia glos.* 6. num. 10. & p. 2. q. 49. à num. 1. Sigism. Scacc. *d. quæst.* 17. *limit.* 47. num. 85.

39. Appellatio licita est ab interlocutoria etiam si grauamen possit reparari, sed non ex toto, vel magna cum difficultate.

39. *Quod quidem verum esse, etiam si grauamen possit reparari, sed non ex toto, vel magna cum difficultate, seu præiudicio partis, tenent Duen. reg. 5. 2. limit.* 10. Surd. *decis.* 39. num. 14 & 15. Aloyf. Ricc. *d. resol.* 405. num. 2. & 3. Gonzal. *d. glos.* 9. §. 1. in *annot. n.* 177. Sigism. Scacc. *d. q.* 17. *limit.* 47. n. 86. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 74. num. 12. & 13. & cap. 77. num. 9.* Bernard. Græuæ. *ad prædicam Camera Imper. lib. 1. concl.* 129. num. 5. & 6. Hieron. Roder. *in compendio quæst. regul. resol.* 10. num. 36.

40. Damni irreparabilis plures casus.

40. Plures casus damni irreparabilis vide apud Iosephi. Ludou. *Perusina decis.* 83. Zetol. *d. verbo appellatio §. 6.* Quarant. *in summ. Bullarij verbo Archiepiscopi auctoritas cap. 18. num. 20.* Surd. *decis.* 36. Gonzal. *d. glos.* 9. §. 1. in *annot. num.* 176. cum *segg.* Ignat. del Villar *in sua respons.* lib. 1. *resp.* 15. num. 6. Scacc. *d. limit.* 47. n. 150. cum *multis segg.* Galet. *in margarita casuum conscient. verbo appellatio* 3. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 77.* Piafec. *in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 100. cum segg.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. resol.* 405. per tot. in 2. edit. Salgado *de preest. Regia p. 2. cap. 1.* Hieron. Roder. *in compendio quæst. regul. resol.* 10. num. 35. cum *segg.*

41. Cause quæ iuxta canonicas sanctiones apud Sedem sunt iudicandæ, vel quas Papa supplicatione manu propria signata expressè ad se auocauerit, non sunt in prima instantia coram ordinariis decidende.

41. *Ab his excipiantur cause, quæ iuxta canonicas, &c.* Vide Piafec. *in praxi Episcop. p. 2. c. 4. num. 3.* Franc. Leon. *in thesaur. fori eccles. p. 2. c. 1. num. 73.* Aloyf. Ricc. *in decis. Curia Archiep. Neapol. decis.* 273. num. 7. p. 4. metipsum *d. p. 3. alleg.* 81. n. 10.

42. Hoc decretum non fuit modis legitimis, quibus quis ex iuris dispositione sortitur forum.

42. Vnde colligitur ex decreto Concilij in præfenti nihil imminutam esse auctoritatem Sedis Apost. ideoque omnes causas, quæ à principio ex dispositione sacrorum canonum, & legum ante dictum decretum poterant apud dictam Sedem cognosci, posse etiam hodie, hoc decreto non obstante, quia illud non fuit modis legitimis, quibus quis ex iuris dispositione sortitur forum, vt dixi *d. p. 3. alleg.* 81. num. 14.

43. Obligatus in forma Camera tenetur in prima instantia coram Auditore Camere respondere.

43. Hinc etiam colligitur hoc decretum non habere locum in causis executiuis vigore obligationum in forma Camere, aut litterarum Apost. per text. in *cap. dilecti, de foro comp.* tenetur enim sic obligatus etiam in prima instantia coram eodem respondere, nec potest opponere exceptionem fori declinatoriam, nec iudicis incompetentiæ, Mandos. *de inhib. q. 93. num. 5.* Marc. Anton. *de Amatis decis.* 81. num. 2. Surd. *conf.* 280. num. 13. Zachii. *de obligat. Cameral. q. 7. num. 26.* qui loquitur de clerico. Ratio est, quia Auditor Camere tanquam expressè delegatus ad hanc similitudinem causarum generalitatem omnibus est iudex

iudex competens, ex quo sit à Papa delegatus, Massa *ad form. Camera*, *quæst. 1. p. 2. num. 3. & 4. Vclti. in præf. lib. 2. cap. 4. num. 4. & 6. Erasmi. à Cochier de iurisd. ordin. in exemptos. p. 2. quæst. 46. num. 7. & illi expresse-
simè inter alia causarum genera demandatur executio obligationum in
forma Camere, vt testatur Gallef. *de obligat. Camer. quæst. 7. num. 3. & Papa*
inhibet quibuscunque iudicibus, & personis, etiamsi Cardinales fue-
rint, sub pœnis si sè in obligatione Camerali intromittant, Paulus V.
const. 20. aliàs 20. incip. Eximia. §. 33. sub dat. Romæ apud S. Marcum Kal.
Octobris 1606.*

44. Hinc quoque colligitur ratione celebrati contractus, vel delicti
commissi posse quem in prima instantia cognoscere, quamvis non sit
loci ordinarius, refert decusum Franc. Leo *in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 1.*
num. 75. Et quamvis Doctores id communiter intelligant si contrahens
in loco contractus repetiatur per cap. Romana, §. contrahentes, de foro com-
pet. tamen vbi ille soluere aliquid certo tempore & loco promiserit, &
expresse proprij fori domicilio renuntiauerit, etiamsi in loco contra-
ctus non inueniatur, poterit contra eum absentem iuxta formam suæ
obligationis procedi per iudicem loci contractus, quoties de promissa
solutione tractabitur, iuxta glos. 2. in l. 1. ff. si quis in ius vocatur, quam ce-
lebratissimam dicit Couarr. præf. cap. 19. num. 5. in princip. & Gutier.
de iurament. confirmat. p. 3. cap. 16. num. 4. & 5. sequitur D. Barbof. in l. 1. ff.
de iudic. art. 3. num. 224. quod antè dixerant Dec. in cap. 1. num. 65. de iudic.
& ibi Alciat. num. 33. Alexand. consil. 39. num. 4. lib. 7. & in puncto de cle-
rico, qui si soluere promiserit, in eum locum remittendus est, etsi
non sui iudicis & Episcopi id fecerit consensu, tradunt Rip. in d. cap. 1.
num. 68. Couarr. d. cap. 19. num. 5. vers. nonò, Franc. Molin. de brachio Regio,
cap. 28. num. 14.

45. Hinc denique colligitur Clericum pupillum habentem causam
in prima instantia coram Episcopo suffraganeo, vel alio inferiore, pos-
se istorum forum declinare, & eligere forum in Romana Curia, non
Metropolitani, ex dispositione l. unic. C. quando Imper. inter pup. & vid.
non obstat hoc decreto, vt per Aldau. *in compendio canon. resolut. lib. 2.*
tit. 8. num. 15. vbi attestatur sic fuisse decusum in Baren. 1. Aprilis 1628.

46. In executione litterarum Apostol. in quibus dantur executores,
ordinarios locorum se intromittere non posse etiam executioni aux-
ilium præstando, resoluunt Bald. *in c. 1. §. si facta, in fine, si de fundo fuerit*
controu. num. 6. & Dec. in cap. super eo, & ibi Felin. col. fin. vers. quarto tertio,
de præsumpt.

47. Causas possessionis beneficiorum reservatorum Sedi Apostol.
posse immediatè ab Auditore Camere, seu alio delegato Apostol. co-
gnosci declarauit Gregorius XIII. in constitut. sua super declaratione
litterarum Apostolicarum, & declaratione Concilij in præfenti, in-
cip. *Ad Romani Pontific. providentiam*, sub dat. 10. Iulij 1574. quam re-
fert Pisafec. *d. cap. 4. num. 3. & sæpe fuisse decusum asserunt Francisc. I. ro*
d. cap. 1. num. 76. & 77. Aloys. Ricc. in præxi antea, resolut. 339. Ego ipse
d. alleg. 81. num. 17.

44. Contra id cele-
brati, vel delicti co-
missi ratione potest
quis in prima instan-
tia cognoscere qui-
vis non sit loci or-
dinarius.

45. Clericus pupil-
lus quando possit fo-
rum declinare.

46. Ordinarij loco-
rum se intromittere
non possunt in exe-
cutione litterarum
Apostol.

47. Causæ possessio-
nis beneficiorum re-
servatorum Sedi Apo-
stol. possunt imme-
diatè ab Auditore
Camere, seu alio de-
legato Apostol. co-
gnosci.

48. Causæ

48. Causæ beneficiales quando litteræ sub plumbo expeditæ reperiuntur, & de litterarum Apost. intellectu tractatur etiam in prima instantia, per signaturam iustitiæ in Curia committuntur, ea ratione quia iudicare de viribus litterarum Apost. ad Romanæ Curie iudices, & in specie factæ Rotæ auditorio in ipsis versato, & non ad alios inferiores pertinet, refert decifum Garc. p. 6. cap. 3. num. 8.

49. Hoc decretum locum non habet in beneficiis reservatis, seu affectis.

49. In beneficiis enim reservatis, seu affectis locum non habere hoc decretum, quia de ipsis in prima instantia cognosci potest in Curia, asserunt Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss. 34. num. 1. 13. & 117.* Viuiam. in *praxi inrispatronat. lib. 14. cap. 1. num. 83. in vlt. impress.* Salgado d. tom. 1. part. 2. cap. 17. num. 34. referunt decifum Gonzal. *gloss. 52. num. 36.* Garc. de benef. p. 6. cap. 3. num. 7.

50. Matrimonialium causarum cognitio pertinet ad Episcopum, & non ad alium inferiorem.

50. *Ad hæc cause matrimoniales, &c.* Vide Couart. de *sponsal. p. 1. cap. 8. §. 12. num. 1.* Sbroz. de *vicario Episcopi, lib. 2. quest. 43. in princip.* Gutier. *pract. lib. 3. quest. 26. num. 1.* Soat. de *Pace in pract. tom. 2. pralud. 1. num. 1. & 8.* Gregor. Lop. l. 7. verbo *ad los Obispos tit. 10. p. 4.* Franc. Leo in *thesauro fori eccles. p. 2. cap. 9. num. 6.* Paul. Fusc. de *visitat. lib. 1. cap. 21. num. 9.* Sanch. de *matrim. lib. 3. disp. 29. num. 17.* Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. decif. 245. in 1. edit. aliàs resol. 215. in 2. edit. & p. 4. resol. 268.* Seraphin. *decif. 765.* Franc. Molin. de *ritu nupt. lib. 2. differ. 10. num. 14.* met ipsum de *officio, & potest. Episcopi. p. 3. alleg. 84. à princip.*

51. Episcopus debet manuteneri in cognitione causarum matrimonialium.

51. Episcopum debere manuteneri in cognitione causarum matrimonialium, quamvis inferior alleger immemorabilem, donec de ea per tres sententias cognoscatur, ex decreto S. Congregationis censuit Rot. *decif. 447. num. 1. p. 1. recent.*

52. Criminales causas etiam visitando iudicare non possunt Decani, Archidiaconi, vel alij inferiores iudices.

52. *Et criminales.* Vide Salzed. ad Betnard. in *pract. cap. 3. litt. A. in nouiss. edit.* Galganet. de *iure publico, lib. 3. tit. 21. num. 2. & 3.* Rot. *decif. 447. p. 1. recent. & decif. 610 p. 2. etiam recent.* vbi fuit dictum Episcopum habere non solum de iure, sed etiam vigore Concilij Trident. fundatam intentionem in cognitione causarum criminalium intra limites suæ diocesis, & donec de contraria immemorabili discutitur, manutendum esse in sua possessione, ac proinde per Concilium in præfenti sublatam esse quadragenariam cum titulo, seu priuilegio.

53. Causas criminales iudicare possunt Abbates habentes iurisdictionem pleno iure spiritualem & temporalem.

53. Iudicare tamen posse huiusmodi criminales causas Abbates habentes iurisdictionem pleno iure spiritualem, & temporalem, resoluit Aloyf. Ricc. in *decif. curia Archiep. Neapol. decif. 184. p. 4.*

54. *Non Decani, Archidiaconi, & aliorum inferiorum iudicio, &c.* Etiam si essent exempti, intellexit Rota in Constantien. iurisdictionis 29. Nouembris 1617. coram Ottembergo, & coram R. D. meo Coccino Decano inter eius impressas *decif. 346. num. 8.*

55. Procedere in Decanis, & Archidiaconis, qui sunt in diocesi Episcoporum, non autem in illis, qui nullius dioceses sunt, refert decifum Aloyf. Ricc. in *decif. curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 184.* & censuit Rot. apud Mantic. *decif. 102. num. 7.* non loqui de Decanis, & Capitulo, sed de aliis inferioribus, qui habent iurisdictionem priuativè ad Episcopum, de quo eadem Rot. *decif. 447. num. 5. p. 1. recent.*

55. Procedere in Decanis, & Archidiaconis, qui sunt in diocesi Episcoporum, non autem in illis, qui nullius dioceses sunt, refert decifum Aloyf. Ricc. in *decif. curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 184.* & censuit Rot. apud Mantic. *decif. 102. num. 7.* non loqui de Decanis, & Capitulo, sed de aliis inferioribus, qui habent iurisdictionem priuativè ad Episcopum, de quo eadem Rot. *decif. 447. num. 5. p. 1. recent.*

56. Vnde

56. Unde causas matrimoniales, & criminales cognoscere spectat ad Episcopum etiam in Abbatibus exemptis, donec per tres sententias conformes, vel vnicam, quæ in rem iudicariam transierit, Abbatiam præsumam, ac loca illi subiecta, sen ab ea dependentia nullius diocesis esse constiterit, tenet Sell. in select. canon. cap. 42. num. 3. attestans ita fuisse decisum in Theatina Abbatia S. Ioannis in Venere 11. Septembris 1621.

57. Causarum matrimonialium, & criminalium cognitio ad Episcopum spectat, donec per alium prætendentem probeur immemorabilis, & quoddam sit nullius, vt per Sell. d. cap. 42. num. 5. vbi asserit sic fuisse resolutum in nullius, siue Conuersanen. 20. Augusti 1627.

58. Ex præscriptione enim immemorabili, consuetudine, vel priuilegio posse inferiores Episcopos quærere facultatem cognoscendi de causis matrimonialibus, & criminalibus, resoluunt glos. in cap. litteras, de restit. spol. & in cap. 1. de consang. & affin. Palat. in repet. cap. per vestras notab. 2. §. 1. num. 33. Couarr. de sponsal. p. 2. cap. 8. §. 12. num. 1. vers. verum, Nauarr. consil. 1. num. 5. de offic. deleg. in antiq. alijs consil. 3. eod. tit. in nouis, quia hoc decretum non sustulit consuetudinem in qua sunt inferiores Prælati, si sit immemorabilis, vt referunt decium additio ad d. consil. 3. Nauarr. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 33. num. 5.

59. Ex delegatione Papæ inferiorem Episcopo habere matrimonialium causarum cognitionem per cap. proposuisti, de probat. & cap. ex litteris, de in integr. restit. & cap. 1. vt lite non contest. resoluunt Couarr. d. num. 1. vers. est tamen. Rendina in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 72. num. 6. asserentes non solere Romanos Pontifices causas matrimoniales, nisi ex iusta causa alijs quàm Episcopis committere.

60. Sed Episcopi tantum, &c.] Non comprehendunt Abbates exemptos iurisdictionem quasi Episcopalem habentes sub nomine Episcopi, de quo in præsentī, resoluunt nouissimè Aloys. Ricc. p. 4. sua praxi res. fol. 271. Rot. coram R. D. meo Coccino Decano inter eius impressas decis. 346. num. 8. Ego ipse de appellatiua verbor. vtriusque iuris significat. appell. 89. num. 19. cum seqq.

61. Vicarius Episcopi matrimonialium causarum cognitionem habere etiam ex generali Episcopi commissione per cap. 1. de frigidis, & max. & cap. ult. de cognit. spir. probant Anton. Butr. num. 2. Abb. 4. Alex. de Neuo num. 5. in d. cap. ult. Couarr. d. num. 1. vers. potest, Anton. Cuch. in tit. maior. lib. 2. tit. 8. num. 105. Sbroz. de offic. vicarij, lib. 2. quest. 44 in fine, Berrachin. in tract. de Episcopo, lib. 4. p. 1. q. 10. n. 23. Sanch. d. lib. 3. disp. 29. num. 18. vers. secundo, Azor. in tit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 45. q. 2. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum p. 1. num. 201. Aloys. Ricc. in d. praxi p. 4. res. 270. Ego ipse d. all. g. 84. num. 3.

62. Contra Rebuff. in praxi benific. tit. de forma vicariatus num. 155. Petr. de Ledesma de matrimon. quest. 45. artic. 1. puncto 3. dub. 4. Vgolin. de officio Episcopi cap. 4. §. 7. num. 2. vers. nono, existimantes vicarium Episcopi causas matrimoniales tractare non posse sine speciali mandato.

56. Causas matrimoniales, & criminales cognoscere spectat ad Episcopum etiam in Abbatibus exemptis.

57. Causarum matrimonialium, & criminalium cognitio ad Episcopum spectat donec per alium prætendentem probeur immemorabilis.

58. Causas matrimoniales, & criminales cognoscere possunt inferiores Episcopi ex præscriptione immemorabili, consuetudine, vel priuilegio.

59. Matrimonialium causarum cognitionem habere possunt inferiores Episcopi ex delegatione Papæ.

60. Abbates exempti iurisdictionem quasi Episcopalem habentes non veniunt in præsentī sub nomine Episcopi.

61. Vicarius Episcopi habet cognitionem causarum matrimonialium ex officio.

63. Causæ matrimoniales & criminales à Capitulo Sede vacante cognosci, & definiri possunt.

63. Causas matrimoniales & criminales ex hoc decreto Decanis, Archidiaconis, & aliis inferioribus ademptas, Episcopi quoque tantum examini ac iurisdictioni relinquendas, Sede Episcopali vacante à Capitulo cognosci, & definiri posse, resoluunt in causis matrimonialibus per *cap. veniens, de eo qui duxit in matrim.* Pauin. *de offic. & potest. Capituli Sede vacante. p. 1. quæst. 10. sub num. 8.* Quarant. *in sum. Bullar. verbo Capitulum Sede vacante, quæst. 5.* Raguc. *de voce Canonici, in Capitulo, quæst. 39. num. 1.* Aloyf. Ricc. *in d. praxi p. 4. resol. 273.* Ego ipse *d. alleg. 84. num. 4.* vbi ex aliis id intelligo in causis matrimonialibus ex ordinaria iurisdictione Episcopo competentibus, non autem in delegata, vel commissa illi, aut eius vicario, vt latè ostendi *in tract. de Canon. cap. 42. num. 57.* & in omnibus Aldan. *d. loco num. 16.* vbi addit vicario capitulari pertinere matrimoniales causas non criminales in mandato generali, secus in speciali, & dicit ita fuisse decisum sub die 30. Maij 1601.

64. Et alimenta, & expensas litis, &c.] Vide Crescent. *decif. 133.* Aloyf. Ricc. *in collect. decif. p. 4. collect. 853. in med.*

65. Iurisdicção Episcopi deuoluitur ad Archiepiscopum per negligentiam Episcopi circa id quod facere debet.

65. Eoque negligente procedant.] Per negligentiam Episcopi circa id quod facere debet, deuolui iurisdictionem ad Archiepiscopum, tenent Felin. *in cap. pastoralis, n. 6. de offic. ordin.* Afflict. *in c. imperialem, §. praterea, n. 33. de prohib. feudi alien. per Feder. Marc. Anton. Genuenf. in pract. Archiep. Neapol. cap. 70. n. 4.* Gainb. *de offic. & potest. Legati à latere, lib. 2. tit. de var. ordin. nominib. n. 32.* Quarant. *in sum. Bullar. verbo Archiepiscopi auctoritas, vers. 10. auctoritas, in fine, lit. M.* Ego ipse *in collect. ad c. pastoralis 11. n. 8. de offic. ordin. & latè de offic. & potest. Episcopi, p. 1. tit. 4. de praesentia Archiep. à n. 19.* secundum Lugdun. *impress. vbi septem casus refero singulares, in quibus Archiepiscopus potest supplere negligentiam Episcopi.*

66. Appellans acta omnia coram Episcopo gesta ad iudicem appellationis expensis suis transferre tenetur.

66. Praterea si quis in casibus, &c.] Vide Farin. *consil. 69. num. 3. & 4.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 121. num. 15.* Aloyf. Ricc. *in decif. curiae Archiep. Neapol. p. 4. decif. 334. num. 1.* Giurba *decif. 29.* Nouar. *in sing. iuris canon. concl. 7.* Rot. apud Farin. *decif. 20. n. 1. & decif. 104. n. 1. & decif. 106. & seq. & decif. 198. & 657. in 1. collect. nouiss. alijs p. 4. diuers.*

67. Procedit in actis factis in partibus coram delegato.

67. Procedere in actis factis in partibus coram iudice delegato resoluuit Stephan. Gratian. *d. cap. 121. num. 18. cum seqq.*

68. Habet locum in quocunque iudice ecclesiastico, & in causis tantum ecclesiasticis.

68. Et habere locum in quocunque iudice refert decifum Aloyf. Ricc. *in collect. decif. p. 4. collect. 1336.* Ecclesiastico tamen, & in causis tantum ecclesiasticis, vt censuit Rot. in Romana lignorum 21. Iunij 1601. coram Cardin. Sacrato, & in Romana vineæ 19. Nouembris eiusdem anni coram R. D. meo Coccino Decano, vbi refert ita fuisse à S. Congregat. Concil. decifum, & in Imolen. afflictus 30. Aprilis 1604. coram Penia, impressa per Marches. *de commission. p. 2. pag. 339. num. 4.* & in Romana fabricæ 16. Ianuarij 1623. coram R. P. D. meo Pirovano, & in Romana Societatis officij scutorum mille 19. Iunij 1628. & in Romana vsusfructus 13. Martij eiusdem anni coram eodem, & *decif. 561. n. 12. p. 1. recent.* & coram Gregorio XV. *decif. 508. n. 11.* vbi Beltram. *n. 15.* & coram Caua. *decif. 67. num. 2.* Stephan. Gratian. *d. cap. 121. num. 20. & seq.*

69. Procedere

69. Procedere etiam in causis profanis vertentibus coram iudice ecclesiastico ex sententia S. Cong. Conc. firmavit Rot. in Leodien. dominiij de Steuordia 3. Iulij 1623. coram Reuerendissimo D. meo Cocchino Decano, reprobata *decis.* 106. in princ. p. 4. *diuers.* in qua dictum fuerat Concilium in presenti, habere etiam locum in profanis, provt è conuerso dispositio Concilij intrat in omnibus causis ecclesiasticis vertentibus coram quocunque iudice etiam non Episcopo, licet verba Concilij videantur sonare in causis vertentibus coram Episcopo, Cocchin. *decis.* 174. n. 3. Rot. in d. Leodien.

70. In casibus à iure permissis appellaueris, &c.] Transportare acta prioris instantiæ ex dispositione Concilij in presenti spectare ad eum, qui appellauit, renuit Rot. penes Causal. *decis.* 43. num. 1. vbi num. 2. subdit quodd transportare acta coram vltimo iudice, qui priorcm sententiam reuocauit, tenetur appellans; sed non acta facta in priori instantia.

71. Teneatur acta omnia, &c.] Actorum transportationem iuxta hoc decretum esse de forma quando causa est ecclesiastica, solùmque in ea illud locum habere censuit Rot. *decis.* 56. n. 12. & *decis.* 561. n. 12. p. 1. re-cent. & *decis.* 168. num. 3. inter impressas per Farin. post lib. 2. consil. & *decis.* 121. n. 3. apud Pacific. de Saluiano interdicto, & in Imolen. affictus coram Penia impressa per Marchef. de commission. p. 2. pag. 539. vbi etiam fuit dictum procedere hanc resolutionem, etiamsi ageretur de causa profana coram iudice ecclesiastico.

72. Et quodd huiusmodi transportatio necessaria sit in causa beneficii firmavit Rota in Neapol. domus 14. Martij 1625. coram R. P. D. meo Pirouano, cuius memini ego ipse in tract. de officio, & potest. parrochi cap. 29. num. 25. vbi subdidi id videri conforme iuri communi, quia non visis actis integris sententia dicitur nulla tanquam lata sine causæ cognitione, l. propter §. & si quidem, vbi Bart. num. 6. C. de indic.

73. Et non solùm acta debent, vt suprà, integrè transportari, sed etiam legitime, nempe ab actuario, vel successore in officio cum compulforia & partis citatione, provt requiritur, Rot. *decis.* 1. de fide instr. in nouis, Mohed. *decis.* 8. eodem tit. & coram Gregorio XV. *decis.* 469. num. 4. & fuit dictum in Toletana spolij 3. Iulij 1623. coram R. P. D. meo Nauarro, & in Feretrana Parochialis 22. Maij 1628. coram Card. Virili: & in puncto de processu extracto ab alio notario quàm actuario, vel successore in officio, fuit etiam dictum in Algaren. dismembrationis 5. Iunij 1617. coram bonæ mem. Remboldo, provt refert & sequitur Beltramin. in annot. ad *decis.* 59. Gregorij XV. n. 9.

74. Vnde sententiam latam à iudice appellationis non transportatis actis esse nullam tenet Aloyf. Ricc. in *decis.* Curia Archiep. Neapolit. p. 4. *decis.* 143. & censuit Rot. apud Mantica. *decis.* 170. & *decis.* 197. num. 1.

75. Et gesta actis diminutis & dismembratis esse nulla tenet Campan. in *diuers.* iurio Canonic. rub. 11. cap. 13. sub num. 314. vers. & si

69. Procedit in causis profanis vertentibus coram iudice ecclesiastico.

70. Acta prioris instantiæ transportare spectat ad eum, qui appellauit.

71. Actorum transportatio iuxta hoc decretum est de forma quando causa est ecclesiastica.

72. Actorum transportatio necessaria in causa beneficii.

73. Acta integrè, & legitime debent transportari.

74. Sententia lata à iudice appellationis non transportatis actis est nulla.

75. Gesta actis diminutis & dismembratis sunt nulla.

non integraliter exportaveris, quem refert Salgado de proteſt. Regia p. 1. cap. 2. §. 2. num. 2.

76. Acta verbaliter tantum producta non sunt neceſſario tranſportanda.

76. Actorum tamen tranſportationem omiſſam non vitare ſententiam quando non ſunt tranſportata acta verbaliter tantum producta, cenſuit Rot. decif. 561. num. 10. p. 1. recent. Nec quando non ſunt tranſportata iura producta parte non citata, vel extra terminos citationis, quia tunc non dicuntur de actis, ead. Rot. d. decif. 561. num. 11. vel quando ſine illis actis omiſſis ſententia iuſtificari poteſt, ead. Rot. d. decif. 561. num. 12.

77. Proceſſus ſi formatuſ fuerit in diuerſa cauſa non eſt neceſſaria illius tranſportatio.

77. Proceſſus ſi formatuſ fuerit in diuerſa cauſa, illius tranſportationem non eſſe neceſſariam cenſuit Rot. in Albanen. ſucceſſionis 20. Maij 1602. coram Gregorio XV. inter eius deciſiones imprefſas decif. 55. & in Vrbinaten. iuriſdictionis 1. Iulij 1619. coram bonæ mem. Buratto decif. 413. num. 4. vbi etiam fuit dictum quod Concilium noluit obligare ad tranſportationem actorum, quæ ſuperflua ſunt, & citat Seraphin. decif. 524.

78. Actorum irrelevantiæ excuſat a tranſportatione.

78. Actorum irrelevantiæ excuſare à tranſportatione firmavit Rot. in Imolen. aſſictus 20. Aprilis 1604. coram Penia, & decif. 564. num. 4. & 5. p. 2. recent. & coram bonæ mem. Buratto d. decif. 413. num. 4. Cuius tamen contrarium videtur tenuiſſe eandem Rot. decif. 104. n. 1. p. 4. diuerſ. & in Leodien. dominiij de Steuordia 3. Iulij 1623. coram Reuerendiſſimo D. meo Coccino Decano, in qua fuit deciſum ſententiam latam in cauſa eccleſiaſtica non tranſportatis omnibus actis etiam irrelevantibus eſſe nullam.

79. Acti non integrè tranſportatiſ quando procedi poſſit in cauſis profanis.

79. In cauſis verò profanis licet procedatur actis non integrè tranſportatis, ſi acta, quæ deſiciunt, non ſunt relevantia, ad inferendum quod iudex iuſtitiam fecerit, ſententia non eſt nulla, ſed ſolum debet ſuppleri donec acta omnia videantur, & ideo ſufficit quod remaneat iuſtificata ex noua tranſportatione, Achil. decif. 7. de ſent. & re iudic. Rot. in d. Leodien. dominiij, & in diſtis Romana Societatis officiij, & in Romania vſuſfructuſ coram R. P. D. meo Pirouano, & in Auenionen. bonorum 22. Maij 1626. coram R. P. D. Duran.

80. Acta in dubio præſumuntur integrè tranſportata.

80. Acta in dubio præſumi integrè tranſportata non ſemel cenſuit Rot. & ſignanter apud Farin. poſt lib. 2. conſil. decif. 116. num. 1. & decif. 143. num. 1. & decif. 144. num. 1. & in Algen. diſmembrationis 4. Decemb. 1617. coram bonæ mem. Remboldo, & in Albinganen. capellæ 27. Ianuarij 1623. coram R. P. D. meo Nauarro, & in Auenionen. bonorum 22. Maij 1626. coram R. P. D. Duran. & in Feretrana Parochialis 22. Maij 1628. coram Card. Virili, & in Tullen. reformationis 18. Iunij 1629. coram R. P. D. Dunoſsetto, & in Leodien. caſtrorum 4. Iulij eiufdem anni coram R. P. D. Motmanno, Gregor. XV. decif. 59. num. 1. & decif. 118. n. 3. Caualer. decif. 43. num. 3. & decif. 335. num. 1. & decif. 572. num. 7. Buratt. decif. 113. num. 1. Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 121. num. 28. Mareſcot. var. lib. 2. cap. 43. num. 6. Giurba decif. 29. num. 3. Salgado d. p. 1. cap. 2. §. 2. num. 9. vbi n. 10. poſt Mareſcot. & Giurb. citatis locis, ac Sigifm. Scacc. de appellat. q. 20. num. 15. ſubdit hoc

hoc aded verum esse, vt asserenti acta non esse integra, sed diminuta; incumbat onus probandi.

81. Notario attestanti de integra transportatione, seu non extare alia acta credi censuit Rot. post lib. 2. consil. Farin. decis. 144. num. 5. & in Bracharen. Parochialis 29. Ianuarij 1610. coram bonæ mem. Card. Sacratq, vbi etiam fuit dictum sufficere quod Notarius attestaretur simpliciter se fideliter extraxisse.

82. Appellatus si occultauit processum, vel impedimentum præstitit vt compulsatio, & transportatio non fieret, in eius præiudicium habetur pro compulsato, & transportato, & iudex appellationis potest appellantem absolvere, & acta gesta in prima instantia annullare, & irritare, ita refert decisum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 27. num. 41.

83. Acta originalia processuum primæ instantiæ ad iudicem appellationis Notarius mittere non cogitur, nisi probabilis aliqua falsitatis causa & suspicio incidat, quæ iudicialiter obiciatur, & tunc terminata causa remittenda sunt ad ordinarium vt in suo archinio conferentur, ita Sell. d. cap. 42. num. 10. referens sic fuisse decisum sub die 16. Octobris 1600.

84. [Coram Episcopo gesta.] Procedere in omnibus causis ecclesiasticis vertentibus coram quocunque iudice, etiam non Episcopo, censuit Rot. in Leodien. domini de Steuordia 3. Iulij 1613. coram Reuerendissimo D. meo Cocchino Decano, & inter eius impressas decis. 274. num. 3.

85. [Expensis suis.] Obstat videtur alius locus sup. sess. 13. de reformat. cap. 3. vbi saltem in criminalibus causis inbentur gratis ipsi appellanti exhiberi acta omnia intra triginta dies, quia intelligitur respectu iudicis à quo appellatur, & à quo acta peruntur, vt ita sit sensus iudicem ipsum nihil posse postulare, nec recipere pro illa actorum exhibitione, sed gratis teneri quantum est in se illa exhibere, interim tamen expensæ, quæ factæ fuerint in transcribendis actis in itinere ad iudicem ad quem pro labore, & salario scribæ ab appellante soluendæ sunt, provr huiusmodi capitula reducit ad concordiam Soar. de Pace in pract. tom. 2. p. 5. cap. unic. n. 7. Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 334. num. 2. p. 4. Nouar. in singul. iuris Canon. concl. 8.

86. Notarius tribunalis Ecclesiastici tenetur in copia actorum tradere sententiam absque eo quod soluantur sportulæ attento vsu Tribunalium dictæ ciuitatis non soluendi sportulas tempore, quo feruntur sententiæ, poterit tamen agere postea ad solutionem sportularum, iuxta tamen consuetudinem, vt per Sell. d. c. 42. n. 13. vbi refert ita fuisse decisum in Taurinen. 7. Septembris 1630.

87. [Non obstantibus quoad omnia superscripta privilegiis, indultis, concordis, &c.] Hoc decretum omnino sustulisse quadragenariam cum titulo, seu priuilegio asserit Sell. d. c. 42. n. 14. vbi refert ita decisum in Theatina 22. Iulij 1613.

81. Notario attestanti de integra transportatione seu non extare alia acta creditur.

82. Appellatus si occultauit processum, vel impedimentum præstitit vt transportatio non fieret in eius odium habetur pro facta.

83. Acta originalia processuum primæ instantiæ ad iudicem appellationis Notarius mittere non cogitur.

84. Proceat in omnibus causis ecclesiasticis vertentibus coram quocunque iudice etiam non Episcopo.

85. Concordatur hoc decretum cum alio cap. 3. sess. 13. de reformat.

86. Notarius tribunalis ecclesiastici tenetur in copia actorum tradere sententiam absque eo quod soluantur sportulæ.

87. Hoc decretum omnino sustulit quadragenariam cum titulo.

88. Concordiæ confirmata per Sedem Apost. ex certa scientia non sunt sublata per hoc decretum.

89. Concordia quâdo dicatur obtenta ex certa scientia.

90. Hoc decretum sustulit res iudicatas, quæ innituntur, privilegiis, ante Conc. obtentis.

91. Consuetudines immemorabiles non comprehenduntur sub hoc decreto.

88. Per hoc decretum non esse sublata concordias confirmatas à Sede Apostol. ex certa scientia, secus si in forma communi, tenet Sell. *citato loco*, attestans ita fuisse resolutum in Lucerina 13. Ianuarij 1629.

89. Concordiæ confirmationem obtentam ad instantiam vnius partis non esse ex certa scientia, & cum causæ cognitione ad hoc vt sublata non sit hoc decreto, quod non sustulit concordias à Sede Apost. confirmatas, ex certa scientia, & cum causæ cognitione, dicit decisum Sell. *d. loco*.

90. Sustulit etiam res iudicatas, quæ innituntur privilegiis ante Concil. obtentis, quia sententia eum innitatur privilegio non dat plus roboris privilegio, quàm de se habeat, sed solum imponit finem liti, ita refert decisum Garc. *de benefic. p. 3. c. 2. n. 211*.

91. *Et aliis quibuscunque consuetudinibus.*] Sub hoc decreto non comprehendi immemorabiles consuetudines referunt decisum Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. glos. 33. num. 5. Stephan. discept. forens. cap. 492. n. 6. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum fundam. 3. n. 10. in fine, Salgado de protect. Regia p. 1. cap. 1. pral. 3. num. 154. Ego ipse d. alleg. 84. num. 5. in fine, & censuit Rot. in Theatina iurisdictionis 5. Decembris 1614. coram Reuerendissimo D. meo Coccino, impressa per Farin. *decis. 610. n. 1. p. 2. recent. & in Mariscen. iurisdictionis 26. Aprilis 1609. coram bonæ mem. Patriarcha Manzanedo, impressa per eundem Farin. decis. 248. num. 1. p. 2. recent. vbi asserit S. Congregationem Conc. censuisse hoc decretum non excludere immemorabilem, sed donec de illa constiterit per tres sententias conformes, non inferiorem, sed diccesanum Episcopum debere interim huiusmodi causas cognoscere, & n. 2. censuit immemorabilem debere probari cum requisitis, de quibus in *gloss. fin. cap. 1. de prescript. lib. 6. videlicet per testes deponentes de visu per quadraginta annos ante litem motam, & habentes congruam ætatem, qualis est annorum 54. refert Ludou. à Satauia in tract. de iurisdic. Ad iuncturam q. 24. n. 26. vers. illud.***

XX

SESSIO XXV.

Decretum de Purgatorio.

1. Doctores de Purgatorio agentes.

1. I D E Alphons. Alvarez Guerreiro in *speculo iuris Pontif. cap. de Purgatorio, pag. mibi 199.* Castro aduersus hæreses verbo *Purgatorium*, Domin. Sot. in 4. dist. 19. q. 3. Petr. Sot. de instit. sacerdot. lect. 1. & 2. de Purgatorio, Theodor. Peltan. in tract. de Purgatorio, Card. Bellarm. in suis controuers. Catholic. vbi de Purgatorio, Cordub. lib. 1. q. 9. de indulgent. Gregor. de Valent. tom. 4. disput. 11. de locis, seu receptaculis animarum post mortem quest. 1. puncto 1. Nicol. Diaz en el tratado del iuizio final cap. 6. §. 2. Galet. in margarita casuum conficiet. verbo *Purgatorium*, Soar. tom. 4. de penitent. disp. 45. sect. 1. Fr. Emman.

Fr. Emman. *quest. regul. tom. 3. quest. 44. art. 1.* Ægid. de Coninck *de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 11.* Martin. Carrillo *en la explicacion de la Bulla de los defuntos, in princip.* Homobon. de Bonis *examine ecclæs. tract. 3. quest. 61. cum seqq.* Fernandez *in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 8. de Purgatorio, Iul. Laour. de Iubileo & indulgent. p. 2. cap. 29.* Hieron. Roderic. *in compendio quest. regul. resol. 122.* Illustriss. D. Roder. à Cunha *in comment. ad cap. qualis 4. & seq. dist. 25.*

2. De loco Purgatorij vide Bellarm. *d. lib. 2. de Purgatorio cap. 6.* Henric. *de fine hominis cap. 25. §. 3.* Valent. *d. quest. 1. puncto 2.* Soar. *d. tom. 4. de penitent. disp. 45. sect. 2. ex num. 3.* Martin. Carrill. *d. tract. p. 1. cap. 2.* Benzon. *de Iubileo lib. 2. cap. 27.* Ægid. de Coninck *d. tom. 2. disp. 11. dub. 2. num. 17. cum seqq.* Fernandez *d. cap. 8. §. 1. num. 3. & 4.* Illustriss. D. Roder. à Cunha *in comment. ad cap. qui in aliud num. 2. dist. 25. qui asserunt locum Purgatorij esse infra viscera terræ inferno ipsi vicinum.*

3. Quas pœnas animæ in Purgatorio patiantur, disserunt Petr. Sor. *d. lect. 1. de Purgator.* Angles *in floribus theologicar. quest. p. 1. q. 4. de Purgat.* Ioan. Iasen. *de fidelium animarum Purgator. lib. 1. cap. 2.* Vivald. *in cand. aureo p. 1. vbi de Purgatorio num. 8.* Card. Bellarm. *d. lib. 2. de Purgator. c. 10. cum quatuor seqq.* Valent. *d. disp. 11. q. 1. puncto 2.* Soar. *d. tom. 4. disp. 46. sect. 1 & 2.* Martin. Carrillo *d. tract. p. 1. cap. 3.* Ægid. de Coninck *d. disp. 11. dub. 3. num. 19. cum seqq.* Homobon. de Bonis *d. tract. 3. cap. 7. quest. 62.* Illustriss. D. Roderic. à Cunha *in comment. ad d. cap. qui in aliud, num. 2. vbi ait in Purgatorio sicut in inferno esse pœnam ignis, qui est corporeus eiusdem speciei cum nostro elementari, qui verè, realiter, & physice efficit cruciarum in animabus, seu spiritibus, agiturque in spiritibus rem aliquam disconuenientem, quæ sit obiectum doloris, & tristitiæ, & num. 3. postquam retulit aliquorum opinionem asserentium pœnam Purgatorij superare omnem pœnam huius vitæ, concludit tamen aliquam pœnam Purgatorij reperiri minorem aliqua pœna huius vitæ, & num. 4. asserit animas beatas immediatè transire à loco Purgatorij ad beatitudinis locum.*

4. Animas Purgatorij non posse ordinariè ante pœnas omnino perfolutas ad tempus inde exire, quia ibi sunt quasi in carcere, ex singulari tamen Dei permissione posse egredi, ac aliquibus apparere, vt eorum suffragia postulent, asserunt Ægid. de Coninck *d. disp. 11. dub. 6. num. 49.* Iul. Laour. *d. cap. 29. num. 101.* Illustriss. D. meus Roder. à Cunha *in comment. ad d. cap. qui in aliud, num. 5.* Ego ipse *in collect. ad cap. satendum 13. q. 2. n. 4. vbi post Soar. d. sect. 4. n. 11. aduertit quòd quando hæc dispensatio fit, pœna non interrumpitur, quia ignis sicut in aëre cruciat dæmones, ita animas torquere ac purgare potest, & num. 7. post Less. *de iustis lib. 2. cap. 37. dub. 5. credibile dicit animas in Purgatorio de proximorum salute esse sollicitas, & pro illis Deum assidue orare.**

5. Durationem pœnarum Purgatorij non esse æqualem in omnibus animabus, quæ ibi purgantur, cum non omnes animæ decedant cum æquali reatu peccatorum remissorum, & per aliorum suffragia aliæ liberentur, asserunt Soar. *d. disp. 46. sect. 4. num. 4.* Ægid. de Coninck *d. disp. 11.*

2. Purgatorij locus.

3. Animæ quas pœnas in Purgatorio patiantur.

4. Animæ Purgatorij non possunt ordinariè ante pœnas omnino perfolutas ad tempus inde exire.

5. Purgatorij pœnarum duratio non est æqualis in omnibus animabus, quæ ibi purgantur.

d. disp. 1. 1. dub. 4. num. 37. vers. quarto. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad cap. qualis num. 5. disp. 25. vbi num. 6. dicit se existimare animas ob grauius peccata plurimis annis puniri, & citat Soar. d. scilicet. 4. num. 6. Egid. d. num. 37. & 38. Syluium in supplem. 3. p. D. Thom. quest. 1. co. art. 8. dub. 1.

De inuocatione, veneratione, & reliquijs Sanctorum, & sacris imaginibus.

1. Vitas sanctarum Imaginum pictarum, earumque adoratio vetustissimum in Ecclesia Dei, & à sanctis Patribus comprobatus.

1. **V**ide Alphonf. à Castro lib. 8. aduersus hereses, verbo Imago, Sim. Maiblum per integrum tract. de sacris imaginibus. Guillielm. Durand. in ration. diuinor. lib. 1. cap. 3. Simanch. de cathol. instit. cap. 33. à princip. Sebastian. Medic. in sum. omnium heresum p. 1. verbo Imago, Barthol. à Medina p. 1. instr. Confess. cap. 14. §. 1. post med. Card. Bellarm. in controuer. Cathol. controu. 7. lib. 2. Azuced. l. 13. à princ. tit. 1. lib. 1. noua recopil. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 9. Nauar. in man. cap. 11. num. 21. vers. 7. & cap. 27. num. 169. Satmien. lib. 2. selectar. cap. 14. num. 2. Hieron. Roman. lib. 4. de Repub. Christian. cap. 7. Valent. 2. 2. disp. 6. g. 11. puncto 6. Soar. in 3. p. S. Thom. q. 25. art. 3. disp. 5. 4. per septem sectiones, Valsq. in tract. de adorat. imaginum lib. 3. disp. 3. à num. 8. Fr. Emman. quest. regular. tom. 3. q. 55. art. 1. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 9. cap. 6. & 8. Hieronym. Roder. in compendio quest. regul. resolut. 124.

2. Sancti vnà cum Christo regnant.

2. *Decentes eos Sanctos vnà cum Christo regnantes.* Vide S. Cyprianum epist. 57. & ibi latam additionem Iacobi Pamelij num. 14. Nauar. in tract. de orat. notab. 1. num. 21.

3. Peregrinatio ad Sanctorum memorias.

3. *Memorias frustra frequentari.* De peregrinatione ad Sanctorum memorias vide Fr. Iosephum de Sequença in vita S. Hieronymi lib. 4. c. 9. pag. mibi 451.

4. Imago Sancti non canonizati in Altari poni non potest.

4. *Vitam solitam ponere, vel ponendam iurare imaginem.* Vide Philarch. de officio Sacerdotum tom. 1. p. 2. lib. 3. cap. 9. in fine, Franc. Leon. in thesauro fori eccl. p. 2. cap. 1. num. 20. cum seqq. Piasc. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. n. 18. Emman. de Valle de incantat. & ensalmis sict. 2. cap. 3. num. 34. Sanch. in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 43. n. 6. vbi num. 7. subdit nec in Altari domus priuatæ licere eam imaginem Sancti non canonizati tenere si sola in eo sit, & cum lampade.

5. Imagines quorumcunque hominis cum sanctitatis, vel martyrij fama defunctorum non possunt apponi in oratoriis publicis, aut priuatis antequam canonizentur, aut Beati declarentur.

5. Nouissimè emanauit decretum S. Congregationis generalis, & vniuersalis Inquisitionis sub die 2. Octobris 1625. quo S. D. N. Urbanus VIII. declarauit, statuit, & decreuit; ne quorumvis hominum cum sanctitatis, seu martyrij fama (quantuncunque illa sit) defunctorum imagines, aliæque prædictæ, & quodcunque aliud venerationem, & cultum præ se ferens & indicans in Oratoriis, aut locis publicis, seu priuatis, vel Ecclesiis tam secularibus, quàm Regularibus cuiuscunque Religionis, Ordinis, instituti, Congregationis, aut Societatis, apponatur antequam ab Apost. Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & (si quæ apposita sint) amoueantur, prout eas amouere mandauit, quod de verbo ad verbum refero ego ipse in collect. ad cap. ult. num. 6. de reliq. & vener. Sanctor.

6. Votiuas

6. Votivas tabellas & alia huiusmodi in signum gratiæ receptæ apponi non posse in loco ubi corpus defuncti sepultum est, resoluit D. Felix Contelcor, in addit. ad Iacob. Castellan. de canonizat. Sanctorum. quæst. 9. art. 1. num. 126. quem refero in collect. ad d. cap. vlt. num. 6. & expressè habetur in dicto decreto, quod ita cantat: *Ad horum hominum sepultura vetuit etiam ac inhibuit tabellas, ac imagines ex cera, aut argento, seu alia quacunque materia tam pictas, quam scultas, atque excultas appendi, seu affigi, & lampades, siue alia quacunque lumina accendi sine recognitione ab ordinario omnino, prout supra, facienda, Sedique Apostol. referenda, ac probanda.* Postea eadem S. Congregat. S. D. N. refertente declarauit suæ intentionis nunquam fuisse prohibere, oblationem, receptionemque tabellarum, & imaginum huiusmodi, itaut approbantibus ordinariis secreto aliquo seorsum loco custodiri, ibidemque iam amota collocari, & asseruari possint, vt si quando Dominus talium virorum merita beatificationis, seu canonizationis honore in terris decorare vulerit, exrent huiusmodi sanctitatis qualescunque probationes Apostolicæ Sedis iudicio tunc examinandæ, refero ego ipse in collectau. ad dictum cap. vltim. in fine, de reliq. & venerat. Sanctor.

6. Tabellæ votivæ, & alia huiusmodi in signum gratiæ receptæ apponi non possunt in loco ubi corpus defuncti sepultum est.

7. Nulla etiam admittenda esse noua miracula, &c.] Vide Piasac. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 18. vers. miracula, Franc. Leo. in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 1. num. 21. metipsum de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 97. num. 2. me citato in illo loco Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 1. 2. cap. 3. quæst. 15. suppos. 2.

7. Miracula nulla noua sunt admittenda nisi recognoscantur, & approbante Episcopo.

8. Posse Episcopum examinare noua miracula hominis defuncti non canonizati, nec beatificati, & publicare, atque approbare abfque Summi Pontific. auctoritate, antiquata dispositione text. in dicto cap. vlt. ex nouiori dispositione huius decreti, genui d. alleg. 97. ex num. 1. & postea in collect. ad d. cap. vlt. retuli me instante decifum fuisse dispositionem Concilij in præfenti esse intelligendam tam de miraculis Sanctorum canonizatorum, quam etiam de miraculis personæ non canonizati, quod quidem decretum originale, & authenticum penes me asseruatur.

8. Miracula noua hominis defuncti non canonizati, nec beatificati potest Episcopus publicare, atque approbare.

9. Contra Philarch. de officio sacerdot. tom. 1. part. 2. lib. 3. cap. 9. vers. 3. Sanch. d. cap. 43. num. 2. Ioan. Baptist. Signium in tract. de reliq. & vener. Sanctor. cap. 3. in princip. Domin. Ansoff. de sacrarum reliquiarum cultu, §. 12. num. 42. Iacob. de Graff. cons. 17. a num. 26. sub tit. de sem. ex com. existimantes hoc Concilij decretum agere de miraculis, & reliquiis, ac imaginibus Sanctorum canonizatorum.

10. Nec nouas reliquias recipiendas, &c.] Nullo modo licere Episcopis approbare nouas reliquias, & eas publicè venerandas exponere, nisi denuo inuenirentur alicuius Sancti iam pridem in Sanctorum numerum relati, resoluunt Azor. instit. moral. part. 1. lib. 9. cap. 8. §. 8. Sanch. d. cap. 43. num. 10. & alij plures per me citati d. alleg. 97. num. 10. vbi n. 12. decifum refero reliquias antiquas habendas esse in illa veneratione, qua hæctenus fuerunt.

10. Reliquias nouas non licet Episcopis approbare de eas publicè venerandas exponere, nisi sint canonizati.

11. Reliquias Sancti ab Ecclesia canonizati approbare competit Episcopo in sua diœcesi.

12. Cognitio quod reliquæ sint vera spectat ad ordinarium.

13. Miraculorum recognitio non spectat ad alium etiam iurisdictionem quasi Episcopalem habentem præter Episcopum.

14. Episcopus ad reliquiarum approbationem faciendam tenetur consulere Theologos, & alios viros pios, & doctos.

11. Episcopo competere in sua diœcesi approbare reliquias Sancti ab Ecclesia canonizati, & illo approbante tanquam veras, & ad illum Sanctum pertinentes, posse absolutè venerari, tradunt Philarch. d. cap. 9. ad finem, Soar. in 3. part. quæst. 25. art. 6. disp. 55. sect. 2. vers. quæret aliquis, Azor. d. quæst. 8. Sanch. d. cap. 43. num. 14. vbi etiam tenet posse Episcopum extra suam diœcesim existentem absque aliqua Episcopi diœcesis licentia illam approbationem facere, & facultatem concedere, vt in sua diœcesi publicæ Reliquiæ collocentur venerandæ.

12. Et refert Sell. in select. cap. 3. num. 11. fuisse decisum in vna Viterbien. 26. Iunij 1627. ad ordinarium spectare cognitionem quodd reliquæ sint veræ, & exponendæ etiam in Ecclesiis Regularium, & interim facultatem eidem competere mandandi vt custodiantur in loco sibi bene viso, & apud se retinere clausæ.

13. Nisi eodem recognoscante, & approbante Episcopo.] Ad quemcunque alium etiam iurisdictionem quasi Episcopalem habentem præter Episcopum non spectare miraculorum recognitionem, tradunt Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 563. in 1. edit. aliàs resolut. 485. in 2. edit. & in decision. curia Archiepiscop. Neapolitan. decis. 397. num. 1. part. 4. Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 112. casu 42. Homobon. de Bonis d. tract. 12. cap. 3. quæst. 15. supposit. 2. Ego ipse d. allegat. 97. num. 9.

14. Adhibitis in consilium Theologis.] Ergo tenetur Episcopus ad reliquiarum approbationem faciendam Theologos consulere, & aliquos viros pios, & doctos, vt per Azor. instit. moral. p. 1. lib. 9. cap. 8. q. 8. Sanch. d. cap. 43. num. 15. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta, præcept. 1. lib. 1. cap. 4. num. 4. vbi addit quodd illorum sententia audita solius Episcopi erit decidere, quia Concilium in præsentem tantum petit vt eos consulat, non vt suffragium ferat.

De Regularibus, & Monialibus.

Doctores de regularibus tractatus integros euulgantes.

DE materia huius tituli ex professio tractarunt Nauarr. per quatuor commentaria de regularib. Fr. Emmanuel Rodericus tribus tomis omnes ferè Regulares quæstiones complectens. Fr. Ludouicus Miranda in manuali Prælatorum Regularium, & de sacris Monialibus, Thom. à Iesu Maria de statu monachorum, Fr. Ioan. à Cruce de statu Religionis, Laurent. de Portel in dubijs Regularibus, Thom. Sanchez tom. 2. in præcepta Decalogi, vbi de Religioso statu, ac professione, Barthol. à S. Fausto in thesuro Religiosorum, seu de tribus votis solemmibus, Francisc. Soarez per integrum tom. 3. & 4. de Religione, Bonacin. de clausura Religiosorum, & pænis eam violantibus impositis, Fr. Barthol. de Vecchis in praxi seruanda in admittendis ad Religionis statum nouitijs.

Regulares

Regulares teneri ad observantiam Regula, quam professi sunt.

CAPVT I.

1. **V**ide Nauar. in cap. nullum 14. q. 2. num. 24. & 32. & in cap. statim 19. quest. 3. num. 66. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 73. art. 3. & tom. 3. q. 29. art. 14. Ribadenera pro defensione Societatis Iesu cap. 18. Fr. Ludouicus Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 35. art. 4. Hieronym. Gabr. conf. 166. a num. 3. vol. 1. Hieron. Roder. in compen. quest. reg. resol. 104. num. 22.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. *Et constantius, ubi conservata est, perseveret.*] Posse superiorem Generalem cum consensu Capituli sibi subditis aliqua efficere strictiora, & arctiora statuta pertinentia ad reformandam regulam promissam, & ad plenioram eius observantiam, tradunt Nauar. commento 4. de Regularib. num. 40. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 44. art. 1. Azor. instit. moral. par. 1. lib. 13. cap. 8. q. 2. Barthol. à S. Fausto in Thesaur. relig. lib. 6. q. 113.

2. Generalis superior potest cum consensu Capituli sibi subditis aliqua efficere strictiora, & arctiora statuta.

3. *Omnisque cura, & diligentia, &c.*] Vide Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. q. 4. art. 2. & quomodo Prælati in reformatione se habere debeant ibid. q. 73. art. 4.

3. A regula ordinis ne recedatur coram debent superiores.

4. *Ab eis non posse ea, quæ ad substantiam, &c.*] Vide Fr. Emman. tom. 1. q. 26. art. 1. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 18. num. 390. & num. 396. vers. Oñauum.

4. Superiores non possunt ea, quæ ad substantiam Regularis vite pertinent relaxare.

5. Ordinarium permittere debere Tertiarias Moniales S. Francisci sub obedientia Fratrum Minorum, quemadmodum antè fuerunt, & efficere, vt professionem trium solemnium votorum quamprimum emittant ex instituto Religionis S. Francisci, cui sunt adiectæ, si fortè emiserint, illasque intra septa monasterii claudere, nec eas egredi debere, vt habet in constitutis, vel vt velo nigro, & capillis illarum Ordo id non potest decernere Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra. lib. 1. cap. 27. de religion. num. 57. Tertiariæ, quæ trium votorum substantialem professionem solemnem non emittunt, neque in claustrum se reducere volunt, omnimodæ Episcopi curæ, & iurisdictioni subiectæ sunt, & esse debent, ita Sell. in selectis Canonis. cap. 8. numer. 3. vbi refert sic fuisse decisum à Sac. congregr. Episcop. in Pistorien. 20. Decembris 1616.

5. Ordinarius permittere debet tertiarias moniales S. Francisci sub obedientia Fratrum minorum quemadmodum antea fuerunt.

6. Tertiarias mulieres ad habitum tertiæ regulæ recipere licet superioribus Regularibus sufficienti facultate ad id à Sede Apostolica suffultis (Capuccinis exceptis) atque ad ipsos vestiendi eas officium pertinet, non autem ad habitum admittendæ, & recipiendæ sunt, nisi probatæ vitæ, ac bonis moribus præditæ, atque in ætate saltem 40. annorum constitutæ, quæ de proprio habeant, vnde sufficienter viuere possint, & non cum aliis viris quàm cum consanguineis, vel affinibus in primo tantum gradu sibi coniunctis cohabitent, & ab ordinario loci licentia priùs impetrata, qui non aliter eam concedat, nisi de prædictis

6. Tertiarias mulieres ad habitum tertiæ regulæ recipere licet superioribus Regularibus sufficienti facultate ad id à Sede Apostolica suffultis.

præiio examine diligenti sibi confiterit. Verum in huiusmodi habitu concedendo respectiue deferendo, omninò à velo supra caput, à pectore, & à patientia abstinendum est, quoniam ex quæ supradicta tria, vel aliquod ipsorum deferre deprehensæ fuerint, illa dimittere etiam per censuras ecclesiasticas ab ordinariis locorum compellendæ sunt, eadem S. Congreg. in d. Pistorien.

Regulares utriusque sexus nihil habeant proprii, & usus mobilium à superioribus conueniens permittatur, sub panis, ut ibi.

CAPVT II.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. Vide Iacob. de Gaff. in aureis decision. part. 1. lib. 3. cap. 5. de Regular. ex num. 48. cum seqq. Fr. Emman. quest. regular. tom. 2. q. 57. art. 2. & q. 47. art. 5. & q. 125. art. 4. & tom. 3. q. 29. art. 8. 10. & 12. Aloyf. Rice. in collect. decis. part. 3. collect. 519. & in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 340. part. 4. Fr. Ioan. à Cruce de stat. Relig. lib. 1. cap. 3. Franc. Leo. in thesaur. fori ecclesiast. part. 2. cap. 1. ex num. 41. Barthol. à S. Fausto in thesaur. Relig. lib. 8. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 18. num. 397. cum seqq. Fr. Ludou. Miranda in manual. Pralat. tom. 1. q. 28. art. 7. & de sacris Monialibus q. 9. Coriolan. de casibus reservatis part. 2. cas. 4. Portel in dubiis Regularibus verbo peculium, Ioan. Valer. de different. inter verumque forum, verbo Regularis, differ. 9. Campanil. in diuers. iuris Canon. rubr. 12. cap. 7. & cap. 16. num. 71. cum seqq. Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 22. ex num. 7. cum seqq. Armendar. in addis. ad recopil. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 58. & 63. cum seqq. Laurent. de Perinis in addito. Relig. tom. 2. quest. 2. de paupertate, Hieron. Roberie. in quest. de regular. resol. 98. ex num. 1. met ipsum de officio, & potest. Episcop. part. 3. allegat. 103. & meo loco Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico tract. 12. q. 1. pag. 453.

2. Prælati Religiosum est licitum concedere Religiosis peculium ad nutum superiorum reuocabile ad solos usus honestos, & pios.

2. Vtrum licitum sit Religionum Prælati concedere Religiosis peculium ad nutum superiorum reuocabile ad solos usus honestos, & pios, idque ex causa legitima. Negant Felin. in cap. cum M. n. 26. vers. eadem reassumit, de constitut. Carol. Tapia in auth. ingressi C. de sacro sacceles. verbo ipso ingressu cap. 3. num. 54. per cap. ad monasterium, vers. prohibemus, de statu monach.

Affirmant Nauar. commento 2. de Regularib. num. 14. 15. & 18. & commento 3. num. 27. & conf. 20. num. 5. de Regularib. in antiq. aliàs conf. 14. num. 5. de stat. monach. in nouis, Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 29. art. 8. & in summ. tom. 2. cap. 31. num. 3. in initio, Ludou. Beia respons. cas. conscient. part. 4. cas. 17. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 12. cap. 12. q. 1. Fr. Ludou. Miranda in manual. Pralat. tom. 1. quest. 28. art. 8. Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 22. num. 5. alferentes text. in d. cap. cum ad monasterium,

rium, interdicere regulariter, & vniuersaliter concedere, Religiosis peculium, propter eorum importunitatem, & leues causas, secus quando ex causis grauibus, & iustis.

3. Sed dubium est, an hæc affirmatiua opinio stare possit attento decreto Concilij in præsentia? Negant asserentes hic nihil noui iuris induci, sed solum confirmari statuta iure antiquo, cap. 2. & d. cap. clem. ad monasterium, de stat. monach. Nauar. d. commento 2. num. 15. & 18. & d. conf. 14. num. 6. Iacob. de Graff. in aureis decis. part. 1. lib. 3. cap. 5. num. 53. Fulu. Pacian. conf. 36. ex num. 99. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 3. dub. 2. concl. 1. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. quæst. 125. art. 4. in fin. Anron. Perez in comment. ad regul. sancti Benedicti cap. 33. num. 23. Petr. de Ledesma in summ. tom. 2. tract. de stat. Religion. in communi cap. 4. conclus. 3. dub. 13. Ludou. Beja d. part. 4. casu 17. in princip. Barthol. à S. Fausto in thesauro Religios. lib. 8. quæst. 30. Fabr. de restitut. in 4. sentent. lib. 4. distinct. 15. quæst. 2. disput. 45. cap. 5. num. 125. Tanner. in 2. 2. disp. 6. q. 3. dub. 4. num. 108. Villalob. in summ. part. 2. tract. 35. dub. 30. num. 1. Ludou. Miranda in Manual. Prelat. tom. 1. quæst. 28. artic. 8. Fagundez in quinque Ecclesie precepta tract. 2. lib. 8. cap. 6. num. 13. Hieron. Cened. de pauperi. relig. dub. 9. num. 4. & seq. Laurent. de Perinis de subdito Relig. tom. 1. quæst. 2. cap. 2. §. 1. Sanch. d. cap. 22. numer. 11. vbi numer. 13. resoluit hodie licere ex iusta causa concedere cuicumque Religioso, licet non sit officialis Ordinis, administrationem aliquorum bonorum stabiliu nutu superioris amouibilem.

4. Contra Valent. 2. 2. disput. 1. quæst. 4. puncto 3. col. 2. corol. 4. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 31. num. 3. vers. lo tercero digo, Tapia in d. auct. ingressi, verbo ipso ingressu, cap. 3. num. 55. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo moniales §. 2. Molin. de iustis. tract. 2. tom. 3. disp. 276. col. pen. vers. eorum autem, Soar. tom. 3. de Relig. lib. 8. cap. 1. num. 18. Lessi. de iustis. lib. 2. cap. 4. dub. 5. num. 30. existimantes huiusmodi peculium, quod attento iure communi, posse Religioso concedi, tenuit supradicta affirmantium opinio, iam non esse licitum.

5. Quæ & quòtnam sint causæ rationabiles, ob quas iussit aliquibus Religiosis peculium concedi possit, vide Barthol. à S. Fausto d. lib. 8. q. 32. Tapia d. verbo ipso ingressu, cap. 3. num. 51. & 52. Sanch. d. cap. 22. ex num. 20.

6. Regulares vtriusque sexus non posse tenere propria, sed omnia dare debere suis superioribus, à quibus primò subueniendum est necessitatibus eorum, vel earum, quibus munera destinata fuerunt, reliquum verò conferendum in vsum monasterij, referunt decusum Nauar. commento 2. de Regularib. n. 18. & in tract. de redditib. ecclesiast. q. 1. n. 84. Azor. iustis. moral. part. 1. lib. 12. cap. 9. q. 2. propè fin. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 58. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiast. part. 2. cap. 1. num. 41. Ego ipse d. alleg. 103. num. 3. & me non citato Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 340. num. 12. & decis. 390. ex num. 11. part. 4.

3. Quid attento iure hodierno Concilij.

5. Causæ rationabiles quæ ad concedendum aliquibus Religiosis peculium.

6. Regulares vtriusque sexus non possunt tenere propria, sed omnia dare debent suis (superioribus).

7. Superior nullus potest concedere monacho facultatē retinendi aliquid ad vsum irreuocabilem.

8. Propinarum abusus tollitur.

9. Eleemosynæ, quæ per pactū sacristiis, & infirmariis monasteriorum Monialium dari solent non prohibentur sicut propinæ.

10. Moniales, & cæteri Regulares res etiam parui momenti vti proprias retinere non possunt.

11. Monialibus minimè licet propriam possidere.

12. Moniales nec tanquam propriam possidere possunt quod suis manibus laborando acquirunt, vel eis à parentibus donatur.

13. Monialium nulli conceditur facultas disponendi de cellis suis post obitum.

14. Monialibus illicitum nō est habere de licentia superioris quosdam redditus vitalitios.

7. Vnde nullum superiorem posse concedere Monacho facultatem retinendi aliquid ad vsum irreuocabilem, tenent Nauar. *conf.* 47. num. 2. *sub tit. de Regularib. in antiq. aliās conf.* 15. num. 2. *de statu monach. in nouis*, Aloyf. Ricc. *in praxi aurea resolut.* 194. Ego ipse *d. allegat.* 103. num. 4.

8. Propinarum abusus Monialibus soluendarum, non solum tolli, sed etiam grauissimis poenarum, etiam censurarum comminatione prohiberi debet, pro ea tamen die, qua ad habitum monachalem admittentur puellæ aliquid esculenti, vel poculenti modici valoris, & pro eiusdem diei vsum dumtaxat elargiti vetitum non censetur, Sell. *in finit.* Canon. cap. 16. n. 24. vbi testatur ita resolutum à Sac. Cong. Episcop. in Lusitan. 6. Iunij 1615. ad 2.

9. Eleemosynæ quæ per pactum sacristiis, & infirmariis monasteriorum Monialium dari solent, non comprehenduntur in decreto, quo propinarum solutio per Moniales, dum ad habitum, vel ad professionem admittuntur fieri solita interdicitur, Sell. *citato loco*, vbi refert ita decissum ab eadem Sac. Cong. in Vlixbonen. 5. Noembris 1616.

10. Moniales, & cæteros Regulares, res etiam parui momenti sibi donatas, aut aliās acquisitas, vti proprias retinere non posse, sed superiores illas tradere debere refert decissum Armendar. *d. l. 7. de Relig. num.* 77.

11. Monialibus minimè licere propria possidere, & si quid legatum, relictum, datum, donatumve fuerit, vel earum labore, seu industria partum, tradi debere Abbatiis, quæ ex eo primum Monialis ipsius, cuius causa id quæsitum est, necessitati providebit, reliquum conferendo in vsum monasterij, asserit decissum Armendar. *d. l. 7. de Relig. num.* 75.

12. Moniales nec tanquam propriam possidere posse, quod suis manibus laborando acquirunt, vel eis à parentibus donatur, etiam quoddam monasterium esset pauperrimum, resolutum refert Armendar. *d. l. 7. de Relig. num.* 75. vbi *num.* 76. subdit hoc casu superiorem monasterij si illud pauperrimum sit, debere primum providere donataris, vel ei quæ laborando acquirit, de necessariis, quod reliquum est in commune conferri.

13. Monialium nulli conceditur facultas disponendi de cellis suis post obitum, sed eæ dum vacauerint superiorum arbitrio aliis Monialibus in Ordine senioribus distribui debent, ita Aldan. *in compend. canon. resol. lib.* 1. *tit.* 10. num. 4. vbi refert decissum à S. Cong. Episcop. in Auerfana 26. Ianuarij 1604. Nam cellarum vacatio quotiescunque occurrerit per Monialium obitum, aut quemcunque alium casum, fieri debet illarum distributio aliis professione anterioribus Monialibus, ex eodem Aldan. *loco citato* n. 5. vbi dicit sic fuisse resolutum in Modenen. 10. Aprilis 1615.

14. Monialibus illicitum non esse habere de licentia superioris quosdam redditus vitalitios, ex quibus possint viuere, & providere suis

fuis particularibus necessitatibus pro victu, & vestitu, ac aliis, quæ sibi à monasteriis non suppeditantur, & hoc casu illas non peccare, nec Concil. in præfenti, quod loquitur de redditibus, vt propriis, & irrevocabilibus per Prælaturum, & sine eius licentia distrahendis contrauenire teneat Cordub. in tract. casuum conscientia, q. 54. Nauarr. commento 2. de Regularib. num. 14. & num. 18. vers. ad quintum. Azor. d. p. 1. lib. 12. cap. 9. q. 12. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. cap. 23. num. 5. Hieron. Roder. d. resol. 98. num. 7. Fr. Ioan. à Cruce d. cap. 3. dub. 2. Fr. Ludouic. Miranda d. q. 9. art. 1. concl. 2. Soar. tom. 3. de Relig. lib. 8. cap. 14. ex num. 12. Galet. in margarita casuum conscientia, verbo Monialis pen. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad cap. reatum 33. num. 6. dist. 81. Ego ipse d. alleg. 103. num. 5.

15. Virum autem Monialis, cui externus centum aureos ad suum libitum expendendos concessit, possit ex superioris licentia, alicui sæculari eos tradere, vt vigintri sibi quotannis soluat, dum vixerit, atque ea defuncta centum illos aureos sibi retineat? Affirmant si ita concessi sint centum illi aurei, vt concedens noluerit dominium in monasterium transferri, sed omnino cedere in Monialis vsum, & eadem Monialis acceptantis mens fuerit, Cordub. d. quest. 54. dub. ult. Veg. tom. 2. c. 32. cap. 19. Fr. Emman. d. quest. 47. art. 15. & in sum. tom. 1. cap. 90. num. 8. & 9. conclus. 3. & 4. Sanch. d. lib. 7. cap. 22. num. 16. vbi aduertit, quòd quamuis Fr. Emman. d. c. 90. n. 9. & Veg. cit. loco, dicant hodie attento Tridentino non licere Moniali iis redditibus frui, loquuntur iuxta suam sententiam, qua tenent ius commune correctum esse per hoc decretum.

16. Licitam esse aliquarum Religionum consuetudinem, in quibus ex superiorum licentia certi annui redditus cuilibet Religioso assignantur ad victum, & vestitum, ita vt si deest aliquid, ipsi quærant, si autem superest applicent piis, & religiosis vñibus, dummodo Religiosi non excedant limites licentiæ illis concessæ, & parati sint informationi legitime faciendæ obtemperare, tenent Nauarr. conf. 3. n. 26. 27. & 32. Tapia d. verbo ipso ingressu, cap. 3. num. 45. & 59. Sanch. d. cap. 22. num. 14. vbi respondet ad cap. 1. supra proximum.

17. Superiore quantumuis requisito necessaria Regularibus negante, vel subtrahente, etiam quia monasterij facultates non suppetunt, si præfata necessitas sit ad indiuidui sustentationem, licere ipsis clani, vel eo inuito illa sibi comparare, seu retinere, refert decisum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 81. & 83.

18. Administratio autem bonorum, &c.] Electionem officialium, qui administraturi sunt monasteriorum bona, ad monasterij spectare superiores, & idèd licet Episcopus sit eius superior, ipsos tamen posse eligere officiales, resolutum dicit Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 85.

19. Officiales electos pro administratione beneficiorum monasterij à superioribus eisdem posse, prout magis expedire videbitur, redditus ipsorum monasteriorum in loco conuenienti etiam extra monasterium conferuare, & de eisdem ministrare pro tempore necessitatis ipsis Monialibus, refert decisum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 86.

20. Moniales

25. Casus singularis.

26. Religionum aliquarum consuetudo licita iudicatur.

27. Religioso quando inuito superiore licet aliqua comparare, vel retinere.

28. Electio officialium, qui administraturi sunt monasteriorum bona, ad monasterij spectat superiores.

29. Officiales electi pro administratione beneficiorum monasterij possunt redditus etiam extra monasterium conferuare.

20. Moniales deputata: à suis superioribus in officialibus reddituum monasterij possunt eos administrare.

21. Decretum de rebus, & bonis Regul. non alien.

22. Officiales qui distributionem bonorum monasterij habent possunt amoveri.

23. Moniales à Capitulo sui monasterij in officialibus electi possunt si eidem videbitur amoveri.

24. Officiales monasteriorum qui bona temporalia non administrant, non possunt ad nutum amoveri.

25. Procuratores monasteriorum Monialium de triennio in triennium mutari debent.

26. Bona stabilia ex nulla causa licet privato Religioso possidere.

27. Regularibus non licet ex dispositione inferiorum Summi Pont. possidere, vel tenere agros, vel annuos redditus.

28. Monachus factus Episcopus an habeat bonorum, seu fructuum dominium.

29. Professio facta cum conditione de retinendo, seu habendo proprio an valeat.

20. Moniales deputatas in officialibus reddituum monasterij à suis superioribus, eos administrare posse, resolutum asserit Armendar. d.l. 7. de Relig. num. 88.

21. De rebus, & bonis Regularium non alienandis extat decretum S. Congreg. Concilij S. D. N. Urbani VII. iussu editum incip. S. Congr. sub dat. 7. Septembris 1614. & publicatum die 16. eiusdem mensis, quod refert Castellan. de elect. cap. 20. pag. 456.

22. Ad nutum superiorum amovibiles. Qui scilicet distributionem bonorum habent. nam alios amovere non posse refert decisum Armendar. d.l. 7. de Relig. num. 88. vbi subdit secus esse si administrationes huiusmodi darentur in titulum, tunc enim admitterentur etiam illorum resignationes, etiam in fauorem in forma Digni, & pro expressis eiusdem Ordinis professis.

23. Moniales illas, quæ à Capitulo sui monasterij in officialibus huiusmodi eligi solebant in administrationem bonorum immobilium dicti monasterij, si dicto monasterio visum fuerit, amoveri posse dicit resolutum Armendar. d. loco num. 89.

24. Licet administrantes bona temporalia monasteriorum, & officiales possint amoveri ad nutum superiorum ex hoc text. in eo tamen non comprehenduntur officiales, qui bona temporalia non administrant, sed hoc relinquitur dispositioni iuris communis, & statutorum Religionis, refert decisum Armendar. d.l. 7. de Relig. num. 90.

25. Procuratores monasteriorum Monialium de triennio in triennium mutari debent, Aldan. in compend. canon. resol. lib. 4. tit. 2. num. 10. vbi dicit resolutum in Orlen. 31. Iulij 1615.

26. Nec deinceps liceat superioribus bona stabilia, &c.] An ex superioris licentia iusta aliqua de causa magnæ utilitatis, vel necessitatis monasterij, aut Ordinis liceat privato Religioso bona stabilia possidere? Negant Petr. Nauarr. de restitu. lib. 3. cap. 1. num. 180. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. quest. 29. art. 12. Quarant. in summa Bullarj, verbo casus reservatus, & alij, quos refert, & sequitur Barthol. à S. Fausto in thesaur. Religiosorum lib. 8. quest. 31.

27. Et ideo non licere Regularibus ex dispositione inferiorum Summi Pontificis possidere, vel tenere agros, annuos redditus, vel bona immobilia, superflua, ac proinde si propter talem licentiam possideant, non exusari à culpa, nec à pœna, ipso iure incurrenda, refert decisum Armendar. d.l. 7. de Relig. num. 64. & 65.

28. An Monachus factus Episcopus habeat bonorum, seu fructuum dominium, & proprietatem? dixi de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 114. num. 19. cum seqq. & ibi citatis addo Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. decis. 340. num. 10. part. 4.

29. Vtrum autem professio facta cum conditione, pacto, seu modo, de retinendo, seu habendo proprio inualida sit, dixi in collectan. ad cap. ultim. qui clerici, vel videntes, & ad d. cap. 2. num. 7. de stat. monachor. & ibi citatis addo Aloyf. Ricc. d. decis. 340. num. 11. part. 4. Fr. Bartholom. de Vecchis in praxi servanda in admittendis ad Religionis statum

Concilij Trid. Sess. XXV. de Regul. & Monial. Cap. II. 521

statum nouis. disp. 13. dub. 1. num. 11. Hieron. in compend. quæst. regul. res. fol. 101. n. um. 58.

30. *Nihilque superfluum in ea sit.*] Peculium concessum Religioso debere esse moderatum, & non superfluum, dicit Sanch. *d. cap. 22. num. 17. vbi num. 18. quærit, & resoluit, qua superfluitatis culpa liberari valeant Religiosi amplissimos redditus habentes.*

31. Arbitrio, & præfinitioni superiorum stare debere Regulares quoad mobiliu superfluitatem, & convenientiam, nisi de excessu arbitrij constiterit, habita tamen ratione personæ, officij, & Regularis status, paupertatis, quam professi sunt, etiam cæterarum itidem qualitatum, refert decim Armendar. *d. l. 7. de Relig. num. 84.*

An Religiosus sit proprietarius, qui de licentia superioris multa superflua respectu sui status possidet? Vide Barthol. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 8. quæst. 95.

32. *Quid si quis aliter, &c.*] Vide Nauarr. in cap. non dicatur 12. quæst. 2. notab. 1. num. 33. 41. 48. cum seqq. & in cap. nullum 18. quæst. 2. num. 3. cum seqq. Ludouic. Beia respons. casuum conscientie. part. 3. cas. 36. fol. mibi 380. & p. 4 cas. 17. fol. 418. & cas. 32. fol. 458. in edit. Vlixbonen. Barthol. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 8. quæst. 198. num. 2. vbi subdit hanc pœnam aperte iudicis sententiam postulare, idem asserit Sanchez *d. lib. 7. cap. 20. num. 13.* vbi etiam tenet hanc pœnam non incurri à dantibus, quamuis hi peccent contra paupertatis votum, sed à retinentibus. Quibus aliis pœnis subiaceat Religiosus proprietarius, tradunt Coriolan. *de casib. referu. part. 2. cas. 4. num. 26. & 27. Sanch. d. cap. 20. ex num. 11.* Barthol. à S. Fausto *d. quæst. 198.* Ego ipse in collect. ad cap. cum ad monasterium, n. 5. & 6. de stat. monach.

33. *Is biennio actiua, & passiua voce priuatus sit.*] Religiosum priuatum voce actiua, & passiua iuxta hoc decretum omni iure dandi vocem ad aliquem actum faciendum in Capitulo, & iure patiendi vocem datam de ipso à Capitulo, Conuentu, vel Collegio, quoad ea, quæ sibi sunt oneri, & pœnæ, priuatum censeri consuluit Nauarr. *conf. 6. de elect. in antiq. aliàs consuetam 6. de verbor. signif. in nouis*, refert Sayr. in florib. decis. sub illo tit. de elect. decis. 6.

34. De largitione munerum vtriusque sexus Regularibus interdicta extat constitutio Clementis VIII. quæ incip. *Religiosè*, sub dat. 13. Kal. Iulij 1594 quam referunt, & latè explicant Quarant. in summa Bullar. verbo munerum largitio, Franc. de Soula in speciali tract. de largitione munerum, Bartholom. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 8. quæst. 199. cum multis seqq. Ioan. Valer. de differenti. inter vtrumque forum, verbo munerum, differ. 1. Bonacin. vtriar. tract. disp. 3. de largitione munerum Regularibus vtriusque sexus interdicta.

35. Regulares vtriusque sexus, & tam nouitij, quàm professi comprehenduntur sub constitutione Pontificia, qua munerum largitio interdictur, ex Sell. in select. canon. cap. 13. num. 11. vbi refert sic fuisse resolutum à Sacra Congregatione Episcoporum in S. Seuerini 23. Iulij 1603.

30. Peculium concessum Religioso debere esse moderatum.

31. Regulares quoad mobiliu superfluitatem debent stare arbitrio superiorum.

32. Religiosos aliquid illicitè retinere inuentus quibus pœnis puniatur.

33. Voce actiua & passiua priuatus quomodo intelligatur.

34. Largitio munerum vtriusque sexus Regularibus interdicta

35. Regulares vtriusque sexus, tam nouitij, quam professi comprehenduntur sub Bulla, qua munerum largitio interdictur.

36. Moniales velar tam intra quàm supra numerum absque dotale elemosyna nequaquam admitti possunt.

36. Moniales velar, tam intra, quàm supra numerum, absque dotali elemosyna nequaquam admitti possunt, huiusmodi autem elemosynæ dotales, etsi sint Monialium, vel Conuersarum intra numerum existentium emissæ ab eis professione expendi possunt in vsus communes necessarios monasteriis; supernumerariorum autem dotes, post earundem professionem omnino in emptionem bonorum stabilium monasterij commodo conuerti debent, ita refert decisum Aldan. in comped. canon. res. lib. 3. tit. 10. num. 19.

37. Monialium dotes anno probationis durante deponuntur.

37. Monialium dotes anno probationis durante deponuntur iuxta formam in decretis generali præscriptam, professione verò emissæ in bonis stabilibus, siue censibus, ad monasterij vtilitatem implicentur, vt per Aldan. citato loco.

38. Dotales elemosynæ Monialium solui debent in ære.

38. Dotales elemosynæ Monialium solui debent in ære, neque assignatio bonorum stabilium, aut censuum permittitur. Aldan. d. tit. 10. num. 20. vbi dicit resolutum per Sac. Congreg. Episcop. in Camerinen. 28. Martij 1588.

39. Dotales elemosynæ apud Monialium consanguineos, vel affines nullatenus deponantur.

39. Dotales elemosynæ apud Monialium consanguineos, vel affines nullatenus relinquantur, sed antequam puellæ habitum suscipiant, deponantur actualiter apud mercatorem, vel penes aliam personam fide, & facultatibus idoneam, vt statim professione emissæ in emptione bonorum stabilium, aut annuorum reddituum illico implicentur. Aldan. d. tit. 10. num. 22. vbi dicit decisum à S. Congr. Episcop. in Lusitan. 6. Iunij 1615. ad 3.

40. Depositum dotale elemosynarum in iis locis, in quibus non adfunt mercatores, aut banchi, fieri debent in manibus probi viri.

40. Depositum dotalium elemosynarum in iis locis, in quibus non adfunt mercatores, aut banchi, fieri debent in manibus probi viri, & facultosi, qui ad omne mandatum Monialium, & absque aliqua exceptione eam soluturum se obliget, Aldan. d. tit. 10. num. 23. vbi testatur ita resolutum à Sac. Congreg. Episcop. in Camerinen. 15. Martij 1594.

Omnes Conuentus, seu monasteria Mendicantium (Capuccinis exceptis, & Minoribus de Obseruantia) possunt retinere, & possidere bona immobilia, & in omnibus monasterijs tam virorum, quàm mulierum constituantur numerus, qui ex redditibus proprijs monasterij sustentari possit, vel ex consuetis elemosynis monasteria noua non erigantur, nisi cum licentia Episcopi.

CAPVT III.

1. Doctores de materia cap. agencie.

1. Vide Nauarr. de orat. cap. 22. num. 82. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. quest. 29. art. 14. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 23. quest. 8. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 4. Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 11. art. 6. & q. 8. art. 1. D. Hieron. Venero, & Leyua de examine Episcoporum, lib. 6. cap. 13. à princip.

2. Exceptio

2. *Exceptis domibus Fratrum S. Francisci, &c.*] Minores Obseruantia, & Capuccini esse incapaces hæreditariæ successionis, siue extestamento, siue ab intestato, tenent Quæda in suis quæst. var. cap. 22. num. 25. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 25. num. 4. Nec per fideicommissum vniuersale posse hæredes institui, tradunt Cordub. in reg. S. Francisci cap. 6. q. 1. puncto 1. Fr. Emman. tom. 2. q. 78. art. 2. Sanch. d. cap. 15. n. 5. Quamuis adiiciatur claus. vt hæreditas vendatur, & in necessaria illis pretium cedat, adhuc institutionem prorsus non valere, tenent Bald. Card. Anch. Felin. Dec. Gualdens. Montalu. Anton. Gabr. & alij, quos refert, & sequitur Sanch. d. c. 25. n. 10.

3. Nec Fratrum Minorum Ecclesiæ posse validè hæredem institui resoluunt Quæda d. cap. 22. n. 19. Cordub. d. puncto 1. Azor. in flit. moral. part. 1. lib. 12. c. 23. q. 15. Sanch. d. c. 25. n. 14.

4. Vtrum autem Conuentui Fratrum Minorum possit legari? latè disputat Sanch. d. lib. 7. c. 26. per tot.

5. Bona delata Religioso, qui validam professionem emisit in Religione incapaci, nulla facta eorum dispositione, acquiruntur venientibus ab intestato, etiam si postea ex indulto translatus sit ad Religionem capacem, quia quoad bona iam delata successioni secundæ Religionis capax, ad quam fuit translatus, locus amplius non est, nec bonorum renunciationi. Selli. in selectis Canon. cap. 22. n. 5. vbi ita fuisse decisum refert sub die 17. Iunii 1617.

6. In hac autem exceptione Fratrum Minorum de Obseruantia non comprehendi Moniales S. Claræ refert decisum Armendar. in addit. ad recopil. legum Navarra fol. 158. num. 3. Nam Moniales omnes cuiuscunque Ordinis bona stabilia in communi habere posse, non obstante earum regula, resoluit Selli. in selectis. Canon. cap. 16. num. 3. vbi refert ita decisum à Sac. Congreg. Episcop. in Parmen. 16. Ianuarij 1596.

8. Congregationem totius Societatis Iesu de anno 1565. cessisse cuiuscunque iuri prouenienti ex concessione Concilij in præsentia ad habenda bona immobilia in communi in domibus professorum, vel eorum Ecclesiis, refert Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 18. num. 11.

9. Et hanc renunciationem intelligi quoad hoc, vt possit habere, & perpetuò possidere stabilia, non autem, vt capiat ad vendendum consuluit Menoch. conf. 1014. num. 28. quem probat Rot. in Romana legati 10. Maij 1617. coram bo. mem. Buratto inter eius impressas decis. 245. num. 17. & idèd hanc Societatem, & domum esse capacem acquisitionis stabilium, ad effectum illa vendendi, & ex eorum pretio propriis necessitatibus prouidendi, tenuerunt Mandos. de priuileg. ad instar §. 11. n. 12. Gabr. conf. 28. in princ. & n. 6. & 12. lib. 1. Iul. Negron. in comment. regularum contrar. dicta Societatis part. 3. sub num. 7. pag. 76. Buratt. d. decis. 245. num. 16.

11. Regularis ex indulto à Religione Fratrum Minorum de Obseruantia ad tertium Ordinem S. Francisci ex legitima causa translatus

3. Minores de Obseruantia, & Capuccini sunt incapaces hæreditariæ successionis.

3. Ecclesiæ Fratrum Minorum non potest validè institui.

4. Conuentui Fratrum Minorum an possit legari.

5. Bona delata Religioso, qui validam professionem emisit in Religione incapaci, acquiruntur venientibus ab intestato.

6. Moniales S. Claræ non comprehenduntur in hac exceptione.

7. Moniales omnes cuiuscunque Ordinis bona stabilia in communi habere possunt.

8. Congregatio totius Societatis Iesu cessit cuiuscunque iuri prouenienti ex hoc decreto.

9. Quoad hoc vt possit habere & perpetuò possidere stabilia.

10. Societas Iesu est capax acquisitionis stabilium ad effectum vendendi.

11. Regularis ex indulto à Religione Fratrum Minorum de

Observantia ad terminum Ordinem S. Francisci ex legittima causa translatus recuperat ius succedendi.

12. Religio Hierosolymitanae qualiter bona alienare possit.

13. Superiores monasteriorum possunt ex fructibus bonorum pingues eleemosynas facere.

14. Regularibus vendere non convenit stabilia ad effectum emendi census.

15. Domus professe Societatis Iesu comprehenduntur in prohibitione de rebus Regularium non alienandis.

16. Religio Theatinorum an comprehendatur.

17. Numerus ille Religionum in monasteriis conservari debet, qui ex redditibus, vel consuetis eleemosynis commode sustentari valeat.

18. Pius V. idem statuit.

19. Gregorius XIII.

recuperat ius succedendi in bonis sibi ex testamento, vel ab intestato post translationem delatis, vt per Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 3. tit. 8. num. 12. vbi testatur ita resolutum in Neritonon. 12. Ianuarij 1622.

12. Religionis Hierosolymitanæ in bonorum alienatione, quæ eis obueniunt per successionem suorum militum defunctorum, non est deneganda facultas, iuxta decretum de non alienandis, Aldan. d. tit. 8. n. 14. vbi dicit decissum in Meleuitana 12. Ianuarij 1628.

13. Superiores monasteriorum, non obstant decreto de rebus Regularium non alienandis, possunt ex fructibus bonorum pingues eleemosynas facere, puta decem rubiorum tritici, & similium, quia fructus non comprehenduntur in dicto decreto, Sell. in select. Canon. cap. 18. n. 3. vbi dicit ita resolutum in nullius 18. Septembris 1627.

14. Stabilia Regularibus vendere non convenit ad effectum emendi census, ex Sell. citato loco, in Spoletana 12. Martij 1619. nec pro fabrica monasterij in Messana 12. Martij 1619.

15. Domus professe Societatis Iesu comprehenduntur in prohibitione nuper edita, de rebus Regularium non alienandis, Aldan. d. tit. 8. n. 15. vbi testatur decissum sub die 31. Iulij 1627.

16. Religio Clericorum Regularium Theatinorum, quandiu institutum nihil bonorum stabilium possident retineat quoad bona immobilia non comprehenditur in prohibitione nuper edita de rebus Regularium non alienandis. Aldan. d. tit. 8. n. 16. vbi ait sic decissum de anno 1625.

17. *Is tantum numerus constituatur, &c.* Vide Nauar. de reddit. eccl. dist. 1. quest. 1. monit. 62. Quarant. in summ. Bullarij verbo monasteria Monialium, pag. mihi 359. Fr. Emman. question. regul. tom. 2. quest. 48. art. 1. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo moniales §. 6. pag. 256. Piafec. in simili praxi part. 2. cap. 3. num. 55. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. q. 1. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resolut. 102. Campan. in diuers. iuris Canonici rubr. 12. cap. 16. num. 7. & 14. Fr. Ludou. Miranda in fine Manualis Pralat. vbi de sacris Monialibus, quest. 8. art. 6. metipsum de officio, & potestate Episcopi part. 3. alleg. 98. ex quo loco multa me non citato desumpsit Aloyf. Ricc. in decisionib. Cur. Archiep. Neapol. decis. 219. part. 4.

18. Pius V. in sua constitutione incip. circa pastoralis officij, sub dat. 4. Kal. Iunij 1566. districte præcipit ne plures Moniales in earum monasteriis recipiantur, & admittantur, quàm ex propriis redditibus ipsorum monasteriorum, vel consuetis eleemosynis commode sustentari possint, refero ego ipse d. alleg. 98. n. 2.

19. Gregorius XIII. in sua constit. incip. Deo sacris, de anno 1573. iniunxit ordinariis, vt præfarum statuam numerum in monasteriis sibi subiectis, & etiam exemptis, tradit Piafec. d. p. 2. cap. 3. n. 55. in fine, quem refero ego ipse d. alleg. 98. n. 3. Ex qua colligunt Nau. in cap. statuimus 19. q. 3. n. 57. vers. tertio nota, Sanch. d. lib. 7. cap. 23. n. 3. Ego ipse d. alleg. 98. n. 3. in fine, & me citato in illo loco Homobon. de bonis de examine eccl. tract. 12.

tract. 12. cap. 3. q. 15. res. 3. pag. 455. subdit Ordinarios locorum sub poena peccati mortalis ad id faciendum obligari.

20. Clemens VIII. in decretis de reformat. Regular. incip. nullus omnino §. 14. sub die 25. Iulij 1599. vt refert Quarant. verbo monasteria & Conuentus, pag. mibi 421. idem præcipit, & mandat, videlicet, vt in vnoquoque Conuentu Fratrum is tantum deinceps constituarur, & in posterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum elemosynis, aliisve quibuscunque obuentioibus in commune, vt præfertur, conferendis, commodè possit sustentari, redditus verò, & supradicta omnia in communi loco, ac ruto diligenter asseruentur.

21. Paulus V. plura circa hoc statuit in decreto de certo Religiosorum numero cuiusque monasterio, Conuentui, ac Domui Regulari præfigendo, incipien. Sanctissimus, sub dat. 4. Decembris 1605. quod referunt Quarant. loco proxime citato, pag. 432. & Castellan. in addit. ad tract. de elect. pag. mibi 502.

22. Gregorius X. approbante S. Congregatione Illustrissimorum D.D. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum sub die 17. Augusti 1621. reuocat licentias à Paulo V. concessas erigendi nouos Conuentus volens quòd de cætero non erigantur, nisi in eo saltem duodecim Fratres ac Monachi, seu Religiosi habitare, atque ex redditibus ipsorum monasteriorum, & consuetis elemosynis commodè sustentari possint.

23. S.D.N. Urbanus Papa VII. per suum Breue sub dat. 28. Augusti 1624. multa tulit circa modum erectionis nouorum Conuentuum, in quo reuocat licentias quasque contra tenorem decreti Gregorij X. prohibens sub poena excommunicationis, ne facultatum per ipsum reuocatarum, seu annullatarum, seu alio quouis prætextu, seu causa possint finire, & absolui, refert Castellan. in addit. ad tract. de elect. pag. 501.

24. Ordinationem S. Congregationis Regularium de non recipiendis vltra numerum præfixum, referunt Pialec. d. cap. 3. n. 55. in fin. & Campan. d. c. 16. n. 14. ac ego ipse d. alleg. 98. n. 4.

25. Nouissimè sacra Congregatio Concilij Trid. in decretis de celebratione Missarum, sub die 21. Iunij 1625. editis, post ordinationem traditam ad sciendum quor redditus, & elemosynas monasteria habere debeant, vt ex illis sustentari possint, sic ait: Deinceps verò monasterium, Conuentus, Domus, vel Societas Religiosorum, seu Regularium nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita in singulis eiusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis elemosynis detractis omnibus, vt supra, detrahendis competenter sustentari valeant ad præscriptum decreti Gregorij X. hac de re editi. Alioquin monasteria, & loca huiusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, vt supra, sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitauerint, Ordinarij loci visitationi, correctioni, atque omnimoda iurisdictioni subiecti esse intelligantur.

26. Super quibus decretis postea eadem sacra Congregatio, S.D.N. Urbano VIII approbante, aliquas edidit declarationes, quas originales, impressas quoque in typographia Camerali vidi de anno 1626. declarauit, vbi hæc numeri præfixio facta iam fuit in vim similis decreti sanctæ memoriæ Pauli V. absque tamen computatione reddituum cuiuscunque Religiosi, esse iterum faciendam, seruata forma vltimi decreti hac de re editi. Declarauit etiam nouitios ad habitum Regularem admissos, posse admitti ad professionem in monasteriis, in quibus habira, vt supra, præfixione numeri, commodè ali non possunt, si aliàs habiles existant, ac deinde in aliquo alio monasterio eiusdem Religionis collocandos esse, vbi commodè ali possint. Denique censuit supradiçtum decretum, vbi cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem Fratres in eis degeret, & competenter sustentari valeant, ita vt alioquin subsint iurisdictioni ordinariæ comprehendere eas Religiones, quæ non consueuerunt onera Missarum accipere, vt sunt Religiosi Capuecinorum ac Societatis Iesu, pariterque ait habere locum tam in Italia, ad quam est restrictum, quàm extra Italiam.

27. Monialis sufficienter dotata an possit admitti cum sua dote vltra numerum.

27. Cùm expletus est numerus personarum Religiosarum, quæ ali possunt ex annuis redditibus monasterij, an possit aliqua sufficienter dotata cum sua dote supra illum numerum admitti? Affirmant Nauar. de redditib. quest. 1. monitu 62. Soar. de Relig. tractat. 3. lib. 4. cap. 9. num. 17. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 23. num. 194. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 23. num. 4. vers. tertia, aduertentes textum in præsentis prohibere ne, quando monasterium plures foeminas alere non potest, quàm in eo iam sint, admittantur aliæ sine dote expensis monasterij alendæ, & notat Sanch. d. num. 4. vers. secunda conclusio, quòd quamuis attento iure antiquo cap. vnici §. sine, de statu Regular. lib. 6. professio Monialis recepta in monasterio non Mendicantium, vltra numerum earum, quæ ex redditibus monasterij, & consuetis elemosynis, absque penuria sustentari valerent, esset irrita, hodie tamen locum non habet, quia consuetudine abrogatum est, cùm compertum sit plures sæpe admitti, nec vnquam nostris temporibus auditum sit in contouersiam verti valorem professionis, ne dum illam irritati.

28. Monasteria non eriguntur sine Episcopi in cuius dæceesi erigenda sunt, licentia prius ob-
tenta.

28. Nec de cætero similia loca, &c.] Vide Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. q. 13. art. 7. & tom. 2. q. 49. art. 3. Zerol. in praxi Episcopali part. 1. verbo monachi §. 1. & 2. Piafec. in simili praxi part. 2. cap. 3. num. 47. Vgolin. in præf. de potestate Episcopi cap. 20. §. 6. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 2. c. 8. Aloyf. Ricc. in decisionib. Curia Archiep. Neapol. part. 1. decis. 182. num. 4. & part. 2. decis. 75. Campan. in diuersor. iuris Canon. rubr. 12. cap. 13. num. 80. & 81. Frat. Ludou. Miranda in manual. Prelat. tom. 1. q. 33. art. 1. concl. 3. Erasim. à Cochier de iurisd. Ordinarij in exemptis part. 1. q. 36. & part. 2. q. 45. num. 36. Nouar. in singular. concl. 10. Hieron. Veneto, y Leyua in examine Episcoporum lib. 6. cap. 10. ex n. 1. metipsum de offic. & potest. Episcoporum part. 2. alleg. 26. ex n. 3.

29. In erigendis Regularium monasteriis non sufficere consensum Episcoporum, nisi etiam Summi Pontificis auctoritas accedat, probat text. in cap. 1. de excessib. Pralat. lib. 6. & in cap. unic. de relig. domib. eod. lib. quorum dispositionem non esse abrogatam per Concil. Trident. in præsentibus decisum referunt Zerol. d. §. 2. & Campan. d. num. 80. in fine, ac ego ipse d. alleg. 26. num. 4.

30. Contra Sorb. in compend. Mendicantium, verbo edificare, in sua annotation. vers. circa, §. 20. & Fr. Emman. d. g. 49. art. 3. existimantes Episcoporum tantum licentiam esse necessariam.

31. Bulla Clementis VIII. incip. quoniam ad institutum 99. sub dat. Romæ 23. Julij 1603. in qua habetur quomodo locorum ordinarij Regularibus licentiam possint impartiri novos construendi Conuentus, habet etiam locum circa erigenda monasteria Monialium, debent enim eadem solemnitates seruari in illis edificandis, sicut in illis Regularium, ita Sell. in select. canon. cap. 90. num. 4. ubi testatur sic resolutum sub die 19. Decembris 1620.

32. Vicarius generalis non potest absque speciali mandato concedere licentiam edificandi noua monasteria, & Conuentus in loco suæ diocesis ex eo, quia est de maioribus, Sell. d. loco, ubi refert decisum sub die 11. Julij 1620.

33. Fratres igitur Ordinis Carmelitarum discalceatorum obtinuerunt ut ubique de sola licentia ordinarij possent noua construere monasteria ex constit. 10. Pauli V. incip. ad Ecclesiam, de anno 1605.

34. Monachi Congregationis B. Mariæ Fulienfis ex concessione eiusdem Pauli V. constit. 51. incip. Ministerio, de anno 1608. idem obtinuerunt.

35. Superiores Congregationis clericorum Regularium S. Pauli decollati ex concessione eiusdem Pauli V. constit. 64. incip. Ecclesia, de anno 1610. idem quoque obtinuerunt; quæ omnia ex meo tract. de offic. Episcoporum, ubi supra, illo non citato mutuatus fuit Aloys. Rice. d. decis. 168. part. 4.

36. Sed hæc monasteriorum, aliorumque locorum Regularium quorumcumque nouorum erigendi, seu instituendi, ceptorumque finiendi facultates reuocatae sunt, & illa in posterum erigi prohibentur, nisi seruatis constitutionibus Clementis VIII. & Gregorij XV. & Concil. Trid. in hoc decreto, ac cum licentia ordinariorum, ita S. D. N. Urbanus VIII. constit. 25. incip. Romanus Pontifex, 28. Augusti 1624.

29. Episcoporum consensus non sufficit in erigendis Regularium monasteriis nisi etiam Papæ auctoritas accedat.

31. Monialium monasteria erigi & edificari debent seruatis eisdem solemnitatibus, quæ seruantur in erigendis Regularium monasteriis.

32. Vicarius generalis non potest absque speciali mandato concedere licentiam edificandi noua monasteria.

33. Carmelitarum discalceati de sola licentia ordinarij possunt noua construere monasteria.

34. Monachi Congregationis B. Mariæ Fulienfis,

35. Clerici Regularium S. Pauli decollati.

36. Monasteria in posterum erigi non possunt nisi seruatis, &c.

De clausura, & obedientia semper & in omnibus seruanda.

CAPVT IV.

1. Vide Nauarr. commento 2. de Regularib. num. 61. & commento 3. n. 50. Fr. Emman. quest. regular. tom. 1. quest. 30. art. 3. & 4. & tom. 2. q. 55. art. 10. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 12. cap. 11. quest. 7. & 8. Sayr. in clauis

1. Doctores de materia cap. agentes.

Regia

Regia, lib. 1. cap. 17. & num. 37. Portel. in dubijs regularibus, verbo Episcopum, num. 10. Franc. Leo. in thesauro fori ecclesiastici, part. 1. cap. 8. num. 15. & 16. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 6. de voto obedientia. Campan. in diuers. iuris canon. rubr. 12. cap. 9. Iarè Barthol. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 6. quæst. 158. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 18. cap. 128. & 403. cum seqq. D. Hieton. Venero, y Leyua in examine Episcoporum, lib. 6. cap. 8. ex num. 8.

2. Religiosus è Conuentu quemodo egredi valeat.

2. Clemens VIII. in suis decretis pro reformatione Regularium, duas tulit ordinationes, quarum prima est, vt nullus è Conuentu egredi audeat nisi ex causa, & cum socio, licentiâque singulis vieibus impetrata, & benedictione accepta, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adiungat non perentis rogaru, sed arbitrio. Secunda verò est vt degentes extra claustra Conuentus ad ea reuocentur, nec de cætero nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica approbanda huiusmodi facultates concedi possint, refert Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. quæst. 162.

3. Clausuræ violatio in Religiosis viris regulariter est peccatum veniale.

3. Vtrum violatio clausuræ in Monachis, seu Religiosis viris, sit peccatum mortale? Veniale tantummodo esse regulariter, per se loquendo, tuentur Nauarr. commento 4. de Regularib. num. 29. & 30. Ludou. Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 32. art. 1. concl. 1. & 2. Bonacin. de clausur. q. 2. puncto 1. num. 2.

4. Contra Soar. de Relig. tom. 4. lib. 1. cap. 6. num. 5. & seq. existimantem hanc obligationem Religiosi ex suo genere mortalem esse.

5. Clausura violatur dimittendo habitum.

5. Clausuram multiplieiter violari posse referunt suprâ citati Doctores. Primò dimittendo habitum, de quo vide Fr. Emman. tom. 2. q. 76. art. 6. Filliue. tract. 14. cap. 8. quæst. 4. num. 133. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 8. num. 49. cum seqq. Bartholom. à S. Fausto lib. 6. quæst. 203. cum seqq. Campan. d. cap. 9. num. 6. Sanctarel. de apostasia, cap. 1. n. 6. & 7.

6. Proficiscendo ultra mare, sine debita superioris licentia.

6. Secundò proficiscendo ultra mare, sine debita superioris licentia, Bonacin. d. q. 2. puncto 4.

7. Curias Principum adeundo inconsulto superiore.

7. Tertio adeundo Curias Principum inconsulto superiore, de quo Soar. de censur. disp. 23. sect. 5. num. 6. Filliue. d. cap. 8. quæst. 6. num. 140. & seq. Sayr. de censor. lib. 3. cap. 34. num. 27. Bonacin. de clausura, quæst. 2. puncto 5.

8. Accedendo ad studia non obneta à Prælato facultate.

8. Quarto accedendo ad studia non obneta à Prælato facultate, Sayr. d. lib. 3. cap. 33. à num. 20. Filliue. d. cap. 8. quæst. 4. num. 136. Sanch. d. cap. 8. num. 72. cum seqq. Sanctarel. in tract. de apostasia, cap. 2. Bonacin. d. q. 2. puncto 6.

9. Illicite transiendo ad aliam Religionem.

9. Quintò illicite transiendo ad aliam Religionem, de quo Fr. Emman. quæst. regular. tom. 1. quæst. 30. art. 1. cum seqq. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 11. cap. 16. Less. de iustit. lib. 2. cap. 41. dub. 15. Soar. de Relig. tom. 4. lib. 3. cap. 2. Sanch. d. lib. 6. cap. 8. Sanctarel. de apostasia, Bonacin. d. quæst. 2. puncto 11. & plures per me citati in collectan. ad cap. ne religiosi, de Regularib.

10. Religiosus à superiore suo supra modum vexatus potest à monasterio exire.

10. Etiam pretextu ad superiores suos accedendi.] Religiosum à superiore suo supra modum vexatum posse à monasterio exire, dummodo id

id faciat alium superiorem adeundi gratia, cuius auctoritate ab iniqua vexatione liberetur, nec in apostasie pœnas incurrere, resoluunt Nauar. commento 2. de Regul. num. 61. & commento 3. num. 51. Aragon. 2. 2. quæst. 69. art. 3. Fr. Emman. quæst. regular. tom. 1. quæst. 30. art. 3. & 4. Azor. d. part. 1. lib. 1. 2. cap. 11. quæst. 7. & 8. Sayr. in clavi Regia, lib. 1. 2. c. 17. num. 40. Sparthar. de modo corrigendi Regulares, tract. 3. part. 4. cap. 2. num. 4. Coriolan. de casibus reservatis, part. 2. casu 3. num. 19. & casu 5. de iudice regulari, §. 10. num. 27. Bonacin. de clausura, & pœnis cum violentiis impositis, quæst. 2. puncto 1. §. 1. num. 9. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 8. n. 102. Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præf. 2. lib. 8. cap. 5. n. 12. Laurent. de Perinis de subdito Religioso, tom. 1. q. 1. de obediens. cap. 20. in prinip. quorum plures, præcipue Aragon. asserunt Concil. in præsentem intelligi de illo, qui superiorem adit non ex aliqua graui, sed leui, aut leuissima causa, intelligentes opinionem Bañes contrarium sentientis in 2. 2. q. 12. art. 1. quando ex tali fuga ad superiorem sequeretur scandalum, & perturbatio magna Religionis propter ignorantiam causæ, qua dictus Religiosus mouetur ad talem fugam.

11. A correctione igitur, quam facit Prælatus Regularis, excedendo modum, & transgrediendo regulæ limites, dari appellationem, secus si non excederet, probant text. in cap. de Priore, de appellat. & in cap. licet, de offic. ordinari. Nauarr. conf. 4. sub tit. de appellat. & conf. unic. num. 6. de sent. & re iud. & conf. unic. num. 8. vt lite pend. & commento 3. de Regular. num. 51. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. q. 29. art. 2. & tom. 2. q. 53. art. 10. Quarant. in sum. Bullarij, verbo Archiepiscopi auctoritas, auctor. 18. num. 20. §. quinto, vers. conclusionem, Azor. institut. moral. part. 1. lib. 12. cap. 11. quæst. 8. Sayr. d. cap. 17. r. x. num. 38. Sigism. Scacc. de appellat. quæst. 17. limit. 26. num. 8. Cened. canon. var. quæst. lib. 1. quæst. 26. num. 22. Fagund. d. cap. 5. num. 13. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 8. n. 102. vbi cum Nauarr. Fr. Emman. Azor. & Sayr. citatis locis, dicit non obstare Concilium in præsentem, quia non interdicat appellationem ad superiorem, sed recessum à monasterio prætextu adeundi superiorem.

12. Vnde Sorb. in compend. priuileg. mendic. verbo appellare, in suis annot. circa §. 1. Fr. Emman. tom. 1. q. 29. art. 1. Coriolan. d. §. 10. n. 28. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 6. dub. 4. Sanch. d. lib. 6. cap. 8. num. 107. in fine, referunt decusum de anno 1587. vt appellatio hoc ordine interponatur à Guardiano ad Prouincialem, à Prouinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, & ab hoc ad Cardinalium Congregationem.

13. Religiosum iustè, ac legitimo iuris ordine seruato in carcerem coniectum non posse fugere, etiam prætextu ad superiorem suum accedendi, sed teneri ibi permanere etiam ante condemnationem, vbi Prælatus iussit illum stare, resoluunt Caiet. 2. 2. q. 69. art. 4. ad 2. Nauarr. commento 4. de Regularib. num. 64. Fr. Emman. tom. 2. q. 22. art. 6. Sayr. d. lib. 12. cap. 8. num. 8.

14. Contra Bañes 2. 2. q. 69. art. 4. existimantem posse fugere non quidem ad vagandum, aut habitum dimittendum, sed ad impetrandam illius pœnæ veniam à superiore Prælato, vel à Romano Pontifice.

11. Appellatio datur, à correctione quam facit Prælatus Regularis excedendo modum, & transgrediendo regulæ limites.

12. Appellatio interponitur à Guardiano ad Prouincialem, à Prouinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, & ab hoc ad Cardinalium Congregationem.

13. Religiosus iustè, ac legitimo iuris ordine in carcerem coniectus non potest fugere etiam prætextu ad superiorem suum accedendi.

Clausura Monialium servetur, & restituatur ubi violata fuerit, sub pœnis, ut ibi Moniales ex legitima causa quandoque exeant, & ad breve tempus nullus septa monasterij ingredi audeat sine Episcopi licentia, vel superioris, sub pœna excommunicationis. Monasteria Monialium existentia extra urbes, reducantur intra urbes, aut oppida.

CAPVT V.

1. Doctores de materia cap-agentes.

1. **V**ide Nauarr. in man. cap. 27. num. 18. & in cap. non dicatis 12. q. 1. n. 51. & n. 72. & in commento 4. de Regularib. n. 39. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 18. Iacob. de Graff. in aureis decis. part. 1. lib. 4. c. 23. n. 6. cum seqq. Azor. in instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 8. à princip. Zetoli in praxi Episcopi, part. 1. verbo Moniales, §. 3. & §. 16. Fr. Eriman. quæst. regul. tom. 2. quæst. 2. art. 7. Franc. Leo. in thesaur. fori Ecclesiast. part. 2. cap. 1. num. 47. cum seqq. Aloyf. Rice. in collect. decis. part. 4. collect. 810. & in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 645. in 1. edit. alias resolut. 531. in 2. edit. Campan. in diuersor. iuris canou. rubr. 12. cap. 16. num. 18. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 15. Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religionib. num. 100. cum seqq. Laurent. de Perinis in consil. sui Ordinis Minimorum, consil. 6. Pij V. ex num. 1. Hieron. Venero, y Leyua in examine Episcop. lib. 6. cap. 22. Bonacin. de clausura, & pœnis eam violantibus impositis, q. 4. Galarza in opusculo de clausura Monialium, metipsum de officio, & potest. Episcopi, part. 3. alleg. 102.

2. Pius V. super clausura & reformatione Monialium,

2. Pius V. in sua constitutione incip. *circa pastoralis*, sub dat. 4. Kal. Iunii 1566. super clausura, & reformatione Monialium cuiuscunque Ordinis Bonifacij VIII. constitutione in c. periculoso, de statu Regul. lib. 6. & Concil. Trid. decretum in præsentem renouauit, quam refero ego ipse d. alleg. 102. num. 13. & Laurent. de Perinis d. tom. 1. consil. sui Ordinis Minimorum. consil. 6. Pij V.

3. Idem Pius contra Moniales exeuntes à clausura.

3. Idem Pius V. aliam edidit constitutionem incip. *Decori*, sub dat. Kal. Februarij 1569. contra Moniales exeuntes à clausura, nisi in quibusdā casibus, eaque comitantes, vel receptantes, & contra superiores exeundi licentiam concedentes, nisi in casibus in ea expressis, est in Bullario nouo tom. 2. consil. 8. eiusd. Pont. pag. 185. & refert Quarant. in sum. Bullarij verbo monasteria Monialium, pag. 450. & ego ipse d. alleg. 102. num. 14.

4. Gregorius XIII. circa loca, & alia clausura pertinentia multa edidit.

4. Gregorius XIII. in sua consil. incip. *Deo sacris*, sub dat. 3. Kal. Ianuarij 1572. circa loca, & alia clausuræ pertinentia multa edidit, quam refert Quarant. d. verbo monasteria Monialium, pag. 443. & de ea meminit Sanch. d. lib. 6. cap. 15. num. 6.

5. Idē reuocat quasque licentias ingrediendi monasteria Monialium.

5. Idem alia sua constitut. incip. *ubi gratia*, sub dat. Idibus Iunii 1572. reuocat quasque licentias ingrediendi monasteria, & loca Monialium, & virorum cuiuscunque Ordinis, & prohibet vti licentiis

ab

ab Episcopis, vel superioribus concessis pro casibus necessariis, nisi in necessitatibus urgentibus, est in Bullario novo tom. 2. constit. 28. eiusdem Pontificis pag. 195. refert Quarant. d. verbo monasteria Monialium pag. 447. & seq. & ego ipse d. alleg. 101. n. 33.

6. Idem alia sua constitutione incip. *Dubis*, sub dat. 23. Decembris 1581. declarauit, quod etiam Prælati, & alij Monialium curam habentes earum monasteria ingredi non possint, nisi in casibus tantum necessariis, est in Bullario novo tom. 2. constit. 28. eiusdem Pont. & refert Quarant. d. verbo monasteria Monialium pag. 447.

7. Idem alia sua constitutione incipien. *Qua Sanclimonalium*, sub dat. 8. Septembris 1584. similem generalem prædictarum licentiarum, & quorumcunque priuilegiorum reuocationem fecit, quam refero d. alleg. 101. num. 34.

8. Sixtus V. in sua constit. incip. *Sanclimonalium*, sub dat. 5. Ianuarij 1589. similem aliam etiam generalem reuocationem fecit omnium licentiarum quarumcunque ingrediendi monasteria, & ibi permanendi mulieribus secularibus cuiuscunque status, & conditionis existentibus, etiam Comitissis, Marchionissis, & Ducissis concessarum.

9. Paulus V. in sua constit. incip. *Facultatum*, de qua in Bullario novo tom. 3. constit. 52. eiusdem Pont. statuit circa modum utendi facultatibus concessis à Romanis Pontificibus ingrediendi monasteria Monialium, ac declarauit, & ordinauit, quod nulla persona cuiuscunque gradus, & conditionis existat, vigore licentiarum plura monasteria pluribus vicibus ingrediatur, sed quod licentiæ huiusmodi respectu vniuersorum, non autem aliquorum, vel singulorum monasteriorum suffragentur, ita vt cui bis in anno, seu amplius plura monasteria ingredi conceditur, bis, vel amplius tantum vniuersa, non autem eorum aliqua, vel singula ingredi liceat, etiam si prædicta monasteria in diuersis ciuitatibus, terris, diocæsis, & locis existant.

10. Idem alia sua constit. incip. *Monialium*, sub die 10. Iulij 1612. reuocauit omnes licentias ingrediendi monasteria Monialium secularibus mulieribus, etiam Marchionali, & Ducali dignitate fulgentibus, est in Bullario nouo tom. 3. constit. 74. eiusdem Pontificis, & de illa meminit memoriale clericor. cap. 9. n. 12.

11. Gregorius X V. in sua const. de exemptorum priuilegijs incip. *Inscrutabili*, sub dat. 9. Februarij 1612. inter alia circa hanc materiam sic loquitur. *Adhæc tam seculares, quam Regulares huiusmodi nullis priuilegijs, & exemptionibus tueri se possint, quominus si deliquerint circa personas intra septa degentes, aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem monasteriorum Monialium, etiam Regularibus subiectarum ab Episcopo loci similiter, tã quam ad hoc Sedis Apostolicæ delegato, quoties, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant.* Hactenus Gregorij constitutio, super qua sacra Illustrissimorum Cardinalium Congregat. Concilij Trident. interpretum postea censuit illam in supradictis verbis habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantum, & cum populi scandalo; quam declarationem apud Typographiam R. Cameræ Apostolicæ impressam vidi.

6. Prælati & alij Monialium curam habentes earum monasteria ingredi non possunt nisi in casibus tantum necessariis.

7. Gregorius XIII. reuocauit licentias, & quæcunque priuilegia ingrediendi Monialium monasteria.

8. Sixtus V. similem reuocationem fecit.

9. Paulus V. statuit circa modum utendi facultatibus concessis à Papa ingrediendi, &c.

10. Idem reuocauit omnes licentias secularibus mulieribus concessas.

11. Episcopus punit tam Regulares quam seculares delinquentes circa clausuram, vel bonorum administrationem Monialium etiam Regularibus subiectarum.

12. S. D. N. Urbanus VIII. suo Motu proprio incip. *Sacrofanctum Apostolatus ministerium*, sub dat. 27. Oobris 1624. similes edidit reuocationes.

13. Episcopi in omnibus monasteriis Monialium earum clausuram vbi violata fuisse, restituerent debent.

13. *Ut in omnibus monasteriis, &c.*] Vide Cochi. *de iuriss. ordin. in exemptos part. 2. quest. 45. num. 15. & 81.* Campan. *in diuersi. iur. Canon. rubr. 1.2. cap. 13. num. 83.* Sanch. *in praecepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 15. ex num. 20.* Bonacin. *de clausur. q. 1. puncto 2. metipsum d. alleg. 102. ex num. 3.*

14. Episcopus potest & debet videre an clausura seruetur etiam in monasteriis Monialium, quae Regularibus subduntur.

14. Episcopum posse, & debere videre, an clausura seruetur non solum in monasteriis sibi subiectis, sed etiam in monasteriis Monialium, quae Regularibus subduntur, & non posse ab ipsis Regularibus impediri quominus ad hunc effectum ea visitet, quoties id expedire iudicauerit, referunt decisum Galet. *in margarita casuum conscient. verbo censura 1. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo Moniales §. 4. & §. 8. vers. 4.* Armendar. *in addit. ad recapit. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episc. n. 44.* Ego ipse *d. alleg. 102. num. 7.*

15. Episcopus habet iurisdictionem in Moniales, quae privilegio vel indulto Papae sunt immunes in eis, quae ad clausuram pertinent.

15. Et habere Episcopum iurisdictionem in Moniales, quae privilegio, vel indulto Papae sunt immunes in iis, quae ad clausuram, & spiritualium rerum curam pertinent, asserit resolutum Armendar. *in addit. ad recapit. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 95.* quem refero ego ipse *d. alleg. 102. n. 4.*

16. Moniales exemptae possunt toties visitari ab Episcopo quoad clausuram quoties ei videbitur expedire.

16. Et huiusmodi Moniales exemptas posse toties visitari ab Episcopo quoad obseruantiam clausurae, quoties ei videbitur expedire, tenet Galet. *in d. Margarita casuum conscientiae, verbo Moniales 3.* citatus per me *d. alleg. 102. num. 5.* & faciunt quae Armendar. *d. lib. 1. tit. 6. l. 3. de visitat. quoad Canonicos num. 18.* etiam sine praesentia suorum superiorum, vt per Sellium *in selectis Canonici c. 8. n. 25.* vbi refert ita decisum in Verellen. 22. Aprilis 1617.

17. Vicarius generalis ex officio potest visitare clausuram Monialium etiam Regularibus subiectarum.

17. Facultas visitandi clausuram Monialium etiam Regularibus subiectarum tributa Episcopo transit in Vicarium generalem non habentem ad id speciale mandatum, ex Sell. *d. cap. 8 n. 27.* vbi attestatur sic resolutum sub die 13. Maij 1628.

18. Suffraganeus Episcopus non potest vti talis visitare clausuram Monialium absque speciali commissione Episcopi.

18. Suffraganeus Episcopus vti suffraganeus non potest visitare clausuram Monialium absque speciali commissione, & mandato Episcopi, cum non habeat exercitium iurisdictionis, nisi sibi tribuatur ab Episcopo, sed tantum vsum Pontificalium in diocesi, ex Sell. *loco citato*, vbi dicit decisum sub die 11. Maij 1630.

19. Moniales in ciuitate sitatas, sed alieno Episcopo subiectas visitare potest Episcopus diocesis.

19. Moniales in ciuitate sitatas, sed alieno Episcopo subiectas, visitari debere ab Episcopo diocesis, sicut alias Moniales subiectas Regularibus dicit decisum Galet. *in margarita casuum conscientiae, verbo Monialis 4.* quem refero ego ipse *d. alleg. 102. n. 6.*

20. Contra Sanch. *d. lib. 6. cap. 15. num. 21.* Ludou. Miranda *de sacris Monialibus q. 2. art. 14. num. 3.* & Bonacin. *d. q. 1. puncto 6.* existimantes non posse Episcopum ad clausuram cogere Moniales exemptas ab eis, nec illis licere intrare huiusmodi monasteria exempta; Praeterea si quae Regularibus subiecta, etiam praetextu videndi, an violata ibidem fuerit

fuerit clausura, nisi solummodo in casu quo publicè constaret illam esse violatam.

21. *Et sub excommunicationis pœna.*] Iudices ecclesiasticos posse omnibus magistratibus secularibus iniungere pœnam excommunicationis, ut præbeant auxilium brachij secularis, asserit Fianc. Leo in *thesauro fore ecclesiast. part. 2. c. 1. n. 47. in fine.*

22. *Magistratibus secularibus.*] Quinam sint isti magistratus seculares, tradunt Mari. Alter. *de censur. vbi de Bulla in Cœna Domini, lib. 5. disp. 2. cap. 1. col. 2. vers. Magistratus*, Duard. *in Bullam Cœna Domini can. 19. q. 2. n. 2.* Bonacin. *de clausur. & pœnis eam violentibus impositis q. 1. puncto 7. num. 4.*

23. *Innuocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio, &c.*] Principes absque causa iusta hoc auxilium denegantes minimè peccare, hoc solo Concilij Trid. decreto attento, quos solum hortatur, secus de magistratibus secularibus quos grauissimo præcepto sub excommunicationis latæ pœna id auxilium impendere iuber, docent Nauar. *comment. 4. de Regular. n. 46. vers. ex quibus nota*, Sanch. *d. lib. 6. cap. 15. n. 22.* Bonacin. *d. tract. de clausura q. 1. puncto 6. n. 1. & puncto 7. n. 4. in fine.*

24. *Nemini autem Sanilimonialium, &c.*] Vide Nauar. *in cap. statumius 19. quest. 3. num. 47.* Fusc. *de visitat. lib. 2. cap. 18. ex num. 17.* Gutier. *Canon. lib. 1. cap. 14. ex num. 1.* Cened. *ad Sextum collect. 31.* Azor. *instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 8. q. 3.* latè Fr. Ioan. à Cruce *de statu Relig. lib. 1. cap. 5. dub. 2. cum seqq.* Sanch. *in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 15. n. 24. cum multis seqq.* Bonacin. *d. tract. de clausura q. 1. metipsum d. alleg. 102. num. 15. cum seqq.*

25. *Nisi ex aliqua legitima causa.*] Non intellexisse quamcunque quæ Episcopo legitima videtur, sed causas expressas *in cap. periculoso, in princ. de statu regular. lib. 6.* quod innouare prorsus intendebat, aduertit Sanch. *d. cap. 15. n. 31. in fine.* & Pius V. *in suo Motu proprio incip. Decoris*, declarauit magnum incendium non excludi in eo text. cum causis ibi expressis sit simile, immo multo vrgentius in hæc verba, *Ordinamus nulli Abbatissarum, Priorissarum, aliarumve Monialium de cetero, etiam infirmitatis, seu aliorum monasteriorum, etiam eis subiectorum, aut donorum, parentum, aliorumve consanguineorum visitandorum, aliæve occasione, & pretextu nisi ex causa magni incendij, vel infirmitatis, lepra, aut epidemia, &c. à monasteriis exire, sed nec in prædictis casibus extra illa, nisi ad necessarium tempus stare licere.* Nomine Epidemix debere intelligi non solum ea, quæ verè pestis est, sed etiam simplicem epidemiam, resoluunt Sanch. *in præcepta Decalogi lib. 6. cap. 15. num. 35.* Villalob. *in sum part. 1. tract. 35. diff. 45. num. 2.* Hieron. Roder. *in compend. quest. regul. resol. 98. num. 19.* Sell. *in selectis Canon. cap. 15. num. 4.* vbi refert sacram Congregationem Episcoporum ita rescriptisse Nuncio Hispaniarum 8. Nouembris 1594.

26. Vtrum autem Moniales possint à monasteriis exire ex aliis casibus similibus, vel vrgentioribus? Affirmant Nauar. *commento 4. de Regularibus num. 48. & in cap. statumius 19. q. 3. num. 49.* Fr. Emman. *quest.*

22. Iudices ecclesiastici possunt secularibus magistratibus iniungere pœnam excommunicationis, ut præbeant auxilium.

23. Principes absque iusta causa hoc auxilium denegantes non peccant, secus magistratus seculari.

24. Monialibus post professionem non licet exire à monasteriis.

25. Nec ex causa quæ Episcopo legitima videtur nisi licet de expressis in iure.

26. Moniales an possint à monasteriis exire ex aliis casibus similibus vel vrgentioribus quàm expressis in const. Pij V.

regul. tom. 1. q. 34. art. 3. paulo post princ. & art. 5. Azor. d. part. 1. lib. 12. cap. 8. q. 1. vers. tertio, Llam. in methodo curat. in append. §. 10. Fr. Ioan. à Cruce de statu relig. lib. 1. cap. 5. dub. 4. Sanch. d. lib. 6. cap. 15. n. 37. Ego ipse d. alleg. 102. ex n. 16. & me citato in illo loco Bonacin. d. tract. de clausura q. 1. puncto 9. num. 6.

27. Contra Collect. Compend. Mendicant. verbo clausura Monialium, num. 5. vers. quaritur utrum minister generalis, Fulc. de visitat. lib. 2. cap. 18. num. 17. Boll. in Oeconom. Canon. class. 3. cap. 4. num. 10. Gutier. Canon. lib. 1. cap. 14. Cened. ad Sextum collect. 31. num. 2. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo Moniales §. 16. vers. secundo, & part. 2. eodem verbo, in fine, addit. ad Nauar. conf. 70. in fine, de Regularib. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 545. in 1. edit. aliàs resolut. 541. in 2. edit. Fr. Ludov. Mirand. de sacris Monialibus q. 3. art. 4. Campan. d. rubr. 12. cap. 16. n. 22. existimantes casus exceptos in d. Motu proprio Pij V. incip. *Decoris*, non extendi ad casus similes, vel vrgentiores.

28. Moniales possunt tempore belli è monasterio exire.

28. Moniales posse tempore belli è monasterio exire, scéque in locum tutum recipere, dum bellum contra hæreticos, aut infideles geritur, periculúmque est, ut nisi Moniales monasterio egrediantur, graui damno afficiantur, resoluunt Azor. d. part. 1. lib. 13. cap. 8. q. 1. ad fin. vers. tertio quæres, Gutier. d. cap. 14. n. 9. Nauar. d. comment. 4. n. 48. Sanch. d. cap. 15. num. 44. Bonacin. d. q. 1. puncto 9. num. 7. Contra Zerol. d. verbo Moniales §. 16. dub. 2.

29. Moniali non potest licentia concedi claustro egrediendi causa medendi morbo ita periculoso ut desperaretur salus ea non egressa.

29. Moniali non posse licentiam concedi claustro egrediendi causa medendi morbo ita periculoso, ut desperaretur salus ea non egressa, nisi morbus adeò contagiosus esset, ut in reliqua serperet, renetur Gutier. d. cap. 14. ex num. 7. Fr. Ludouicus Miranda de sacris Monialibus q. 4. art. 4. Cened. d. collect. 21. n. 2. Fr. Emman. d. tom. 1. quæst. 49. art. 3. Zerol. in praxi Episcop. part. 2. verbo Moniales, in fine, Sanch. d. cap. 15. num. 39. Bonacin. d. q. 1. puncto 9. num. 18. Ego ipse d. alleg. 102. num. 21. in fine.

30. Contra Nauar. d. comment. 4. n. 49. & seq. Azor. d. p. 1. lib. 13. cap. 8. q. 1. Soar. de Relig. tom. 4. lib. 1. c. 9. n. 9. existimantes posse Moniali licentiam concedi claustro egrediendi causa medendi morbo ita periculoso, ut desperaretur salus ea non egressa.

31. Abbatissa an possit exire pro præstando iuramento fidelitatis ratione feudi.

31. Abbatissam, vel Priorissam, quæ propter feudum renetur præstare iuramentum fidelitatis alicui domino seculari, si illud per procuratorem præstare nequit, posse cum honesta societate exire, modò statim præstito iuramento, reuerratur, probat rex. in c. 1. §. verum, de statu Regul. lib. 6. docent Sanch. d. c. 15. n. 51. Bonacin. d. q. 1. puncto 9. n. 9. aduertentes in hoc casu superioris licentiam perendam esse, quòd si nulla causa ductus illam deneger, hoc constitio posse auctoritate iuris Abbatissam egredi.

32. Abbatissa non potest è monasterio exire ut visitet ædificium Ecclesiæ an sibi placeat.

32. Abbatissam non posse è monasterio exire, ut visitet ædificium Ecclesiæ, num sibi placeat, vel ut cæmentariis significet qua forma construendum sit, resoluunt Sanch. d. cap. 15. num. 52. Bonacin. d. q. 1. puncto 9. num. 3.

33. Monialem

33. Monialem non posse egredi, vt curam neporum suorum gerat, etiam si nepotes omnibus alijs propinquis destituti sint, referunt decisum Armendar. in addit. ad recop. legum Nauarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 105. Campan. d. cap. 16. num. 22. prope fin. Ego ipse d. alleg. 102. num. 27. Bonacin. d. q. 1. puncto 9. num. 4. vbi num. 5. subdit Monialem egredi non posse ad parentes consanguineos, aut alios infirmitatis causa, seu alio prætenu visitandos.

33. Monialis non potest egredi vt curam neporum gerat.

34. Moniales posse transire de licentia superioris de vno monasterio ad aliud, vel causa nouæ foundationis, seu correctionis, vel reformationis, aut præfectionis, tradunt Nauarr. in d. cap. statimur, num. 48. & conf. 57. num. 6. de Regul. Fr. Emman. d. tom. 1. q. 49. art. 5. Sanch. d. cap. 15. ex num. 46. Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 101. Zerol. d. part. 1. verbo Moniales, §. 16. & part. 2. cod. verbo, dub 8. & 12. Anton. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesiæ existentium, lib. 5. cap. 5. num. 11. Bonacin. d. puncto 9. num. 10. Ego ipse d. alleg. 102. num. 25. aduertentes ad hoc tutius esse recurrere ad Sedem Apostolicam.

34. Moniales quando possunt transire de licentia superioris de vno monasterio ad aliud.

35. Moniales posse ad aliam Religionem perfectiorem transire docent Tapia, Zerol. Fr. Emman. & alij, quos refert Sanch. d. lib. 6. cap. 7. num. 6. quibus adde Anton. Ricciul. d. lib. 5. cap. 5. à princ. vbi ex num. 4. subdit, neque Concil. Trid. neque constitutionem Pij V. prohibuisse hanc translationem, Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. q. 327. Bonacin. d. quæst. 1. puncto 9. num. 11. metipsum ad cap. licet 18. num. 3. de Regul. contra Azor. d. par. 1. lib. 13. cap. 8. q. 1.

35. Moniales possunt ad aliam Religionem perfectiorem transire.

36. Moniali licitum esse exitum, quæ dum in proprio monasterio aliqua de causa commodè corrigi non potest, ad aliud monasterium correctionis causa transfertur, tenent Sanch. d. lib. 6. cap. 15. num. 47. Ludouic. Miranda de sacris Monialibus, quæst. 3. art. 2. vers. quartus casus, & art. 3. Bonacin. d. quæst. 1. puncto 9. num. 13. Ego ipse in collect. ad cap. vlt. de Regularib. num. 16. Et quòd locorum ordinarij, vel superiores Regulares vno monasterio in aliud transferte possint Monialem sibi subiectam ex causa seditionis, vel incorrigibilitatis, aut criminis perpetrati, tradit Sell. d. cap. 8. num. 29. asserens ita resolutum per S. Congr. Episcop. 27. Maij 1603.

36. Moniali licitus est exitus, quæ dum in proprio monasterio aliqua de causa commodè corrigi non potest, ad aliud monasterium correctionis causa transfertur.

37. Vtrum Monialis, quæ adeò incorrigibilis est, vt ipsius emendatio, & correctio in nullo monasterio speretur, eiici possit? Negatiuè censuit Rota in Vlixbonen. monasterij 19. Nonembris 1625. coram R. D. meo Coccino Decano, & me citato docet Bonacin. d. puncto 9. num. 14.

37. Monialis, quæ adeò incorrigibilis est, vt ipsius emendatio in nullo monasterio speretur, eiici non potest.

38. Contra Sanch. d. lib. 6. cap. 9. num. 6. existimantem talem Monialem in rigore eiici posse.

39. Monialibus licitum esse exitum quando auctoritate Prælati totus Monialium Conuentus locum mutat, resoluunt Fr. Emman. tom. 1. q. 49. art. 5. Sanch. d. lib. 6. cap. 16. n. 53. Ludou. Miranda de sacris Monialibus, q. 3. art. 2. vers. sextus. Bonacin. d. puncto 9. num. 8. Ego ipse d. alleg. 102. num. 27.

39. Monialibus licitus est exitus quando auctoritate Prælati totus Monialium Conuentus locum mutat.

40. Monialibus conuersis licitum esse exire e monasterio ad petendas eleemosynas Conuentui necessarias, dum eas per alios commodè petere

40. Monialibus conuersis licitum est exire e monasterio ad petendas eleemosynas.

rendas elemosynas
Conuentui necessa-
rias, dum eas per
alios commodè pe-
tere non possunt.

petere non possunt, seruatis conditionibus præscriptis in Motu Pij V. incip. *Circa pastoralis*, & in alio Gregorij XII incip. *Deo sacro*, tenent Bonacin. d. *quest. 1. puncto 9. num. 15. vbi num. 16.* subdit Moniales conuersas posse adhuc ob receptam consuetudinem recipi, & ad professio- nem admitti, & citat pro se Sanch. d. *cap. 15. num. 59. Soar. de Relig. tom. 4. lib. 1. cap. 8. num. 19. Fr. Emman. tom. 1. quest. 44. art. 4. col. 3. ver. se- cunda assertio*, contra Nauarr. & Ludouic. Miranda de *sacris Monialib. q. 1. art. 6.*

41. Moniales con-
uerse quæ ad qua-
stuum mitti pos-
sint.

41. Conuerse Moniales ad quæstuum mitti possunt, si aliter Moniales sustentari non possint, dummodo ad minus 40. ætatis annum excedant, non sint pulchræ, nec modo aliquo extra monasterij clausu- ram pernoctent, & in istis monasteriis, quæ nisi dictas Conuersas ad quæstuum mittant, manuteneri non possunt, deinceps puellis mo- nasticum habitum non tradi, nec educationis causa illæ in eis introduci possunt absque Sedis Apostolicæ speciali licentia, ita Aldan. in *compen- dio canon. resol. lib. 1. tit. 10. num. 2. vbi tenet*, quoddam ita censuit Sacra Cong. Episcop. in Bononien. 14 Aprilis 1515.

42. Conuerse non
debent permitti, vt
exeat ad effectum
claudendi, vel ape-
riendi ianuam mo-
nasterij.

42. Conuerse non debent permitti vt exeat, aut videri se sinant, ad effectum claudendi, vel aperiendi ianuam monasterij, sed id muneris alteri extra clausuram degenti committatur, ex Aldan. d. *tit. 10. num. 4. vbi refert decisum sub die 20. Septembris 1594.*

43. Conuercitarum
in monasteriis, an &
quando eis permis-
tatur exire ad qua-
stuum.

43. Controuertitarum in monasteriis, dummodo ita pauperes exi- stant vt nisi Moniales ad quæstuum transmittant, aliunde commodè sustentari nequeant, permittendum ad quæstuum exire, dummodo ad minus 40. eorum ætatis annum excedant, non sint pulchræ, nec modo aliquo extra monasterij clausuram pernoctent, ita Aldan. d. *tit. 10. num. 5. referens sic decisum in d. Bononien.*

44. Moniali non li-
cet post professionē
exire e monasterio
nisi ex causa cognita
& expressè in scri-
ptis approbata per
Episcopum.

44. *Ab Episcopo approbata.* In scriptis scilicet definiuit Pius V. prædicto Motu proprio incip. *Decori*, ibi, *ex causa cognita, & expressè in scriptis approbata*, cuius auctoritate ita resoluunt Miranda d. *quest. 3. art. 6. conclus. 2. Soar. de Relig. tom. 4. lib. 1. cap. 9. num. 16. Bonacin. dicto puncto 8. num. 4. vbi num. 5. subdit licentiam non tenere, si solo verbo detur.*

45. Monialibus e
monasterio Sedi A-
post. aut Regulari-
bus subiecto exire nō
licet, nisi adit con-
sensus communis E-
piscopi diocesis, &
superioris Regularis.

45. Monialibus igitur e monasterio, Sedi Apostolicæ, aut superiori- bus Regularibus subiecto, exire non licet, nisi adit consensus com- munit Episcopi diocesis, & superioris Regularis, si illi subiectæ exi- stant, itaut si illæ, quæ potestati Regularium subiiciuntur, sine Bulla & licentia ordinarij egressæ fuerint, per censuras Ecclesiasticas, & alia inris remedia debent ipsæ, & earum superiores (de quorum licentia e monasterio fuerint egressæ) ab eodem ordinario puniri, non obstantibus quibuscunque priuilegiis, referunt decisum Campan. d. *rub. 12. cap. 16. num. 2.2. propè finem*, Armendar. in *addit. ad recap. legum Nauarra. lib. 2. tit. 18. l. 7. num. 103. ego ipse d. alleg. 102. num. 28. propè fin.*

46. Contra Nauarr. *conf. 6. incip. An Generalis sub num. 6. de statu Mo- nach. & commento 4. de Regularib. num. 60. vers. tertio.* Fr. Emman. *tom. 1. quest. 49. art. 6.* existimantes Moniales in casibus exceptis posse exire e monaste

monasterio, absque villo conscientiae scrupulo cum sola licentia suorum Generalium, aut Provincialium Praelatorum, quibus fuerit subiecta, sine vlla alia approbatione Episcopi secularis, Azor. d. part. 1. lib. 13. cap. 8. quest. 1. Fr. Ioan. à Cruce d. cap. 5. arb. 13. Ludovic. Mirand. de sacris monialib. quest. 3. art. 6. conclus. 1. puncto 8. num. 1. Sanch. d. lib. 6. cap. 15. num. 28. afferentes in Hispania solum superioris licentiam esse necessariam.

47. Vicarium genetalem Episcopi, absque speciali eius commissione, hanc egressus Monialis à monasterio licentiam concedere posse tuentur Llamas d.g. 1. punto 8. num. 3. Ego ipse d. alleg. 1012. num. 28. *propè fin.* extendentes ad vicarium Capituli Sede vacante.

48. Moniales e suis monasteriis egredientes, extra casus exceptos, ipso iure esse excommunicatas excommunicatione maiori latæ sententiæ Summo Pontifici referuata, & in eandem incurrere Prælatos eidem exequendis licentiam quocunque modo concedentes, nec non & ipsas comitantes, ac personas illarum receptatrices, censuit Pius V. in *de sua consuetudine*, incip. *Decoris*, & tradont Nauart. in *d. c. statumimus*, n. 57. Zerol. p. 1. verbo *Moniales*, §. 16. dub. 1. Azor. *d. part. 1. lib. 13. cap. 8. q. 1. vers. feritio queres*, Ft. Ludou. Miranda *d. q. 3. art. 6. Sanch. d. cap. 15. num. 72. Bonacin. d. q. 1. puncto 8. n. 6. Ego ipse d. alleg. 101. n. 19. & 30. resoluens supradictam pœnam contra recipientes & concomitantes prædictas Moniales egredientes e suis monasteriis non videri comprehendere illos, qui compassionem quadam naturali in extrema, vel graui necessitate id faciunt.*

49. *Ingressi autem intra septa, &c.*] Vide Concil. Bracharen. IV. a. 5. cap. 5. de *Monialib.* Aviles ad cap. 1. Prator fol. 50. num. 29. Læi. Zech. de *cajsb.* referuat. cap. 10. in princip. Fufc. de *visitat.* lib. 2. cap. 18. ex num. 24. Fr. Emman. tom. 1. *quæst.* 46. art. 1. cum *segg.* & *quæst.* 47. art. 4. cum *segg.* Azor. d. part. 1. lib. 13. cap. 8. *quæst.* 6. Fr. Ioan. de la *Cruce de statu Relig.* lib. 1. cap. 5. dub. 2. Franc. Leo in *thesauro fori ecclesiast.* part. 2. cap. 1. num. 52. Nauarra in *cap. statumimus* 19. *quæst.* 3. ex num. 59. Ludouic. Beia *responsasum conscientie* part. 1. casu 30. Quarant. in *sum. Bullary.* verbo *monasteria Monialium.* Aloys. Ricc. in *praxi rerum fori eccles.* decif. 648. in 1. edit. aliàs *refolut.* 544. in 2. edit. Campan in *diuersis iuris canon. recub.* 12. cap. 16. ex num. 24. Sanch. in *precepta Decalogi* tom. 2. lib. 6. cap. 16. Armendar. in *addis. ad recop. legum Nauarra* lib. 2. tit. 18. l. 7. de *Religionibus* ex num. 106. Fr. Ludouicus Miranda post man. Prælat. in *traët. de sacris monialibus* *quæst.* 2. & 4. Vgolin. de *officio Episcopi.* cap. 21. §. 3. Bonacin. de *clausura.* & *pœnis eam violentibus inpositis.* *quæst.* 4. metipsum d. part. 3. allegat. 102. num. 32. cum *segg.*

50. Monialium clausuram ingredi nullus potest ad conspergendum cellas Monialium, aut alia loca aqua benedicta in die Sabbati Sancti, aut quolibet alio tempore, vt per Aldan. *d. tit. num. 25. vbi* refert ita resolutum per S. Congregatio. Episcopi sub die 13. Septembris 1583.

51. Monialis nulla energumena intra monasterij septa à quocunque Presbytero seculari, vel Regulari, etiam confessario exorcizetur, sed ad Ecclesiam exteriorem eiusdem monasterij, obrenta priùs à S. Congreg.

47. Vicarius generalis Episcopi ex officio potest moniali egrediendi licentiam concedere.

48. Moniales e suis monasteriis egredientes, extra calus exceptos sunt ipso iure excommunicati.

49. Monasterij monialium intra septa ingredi nemini licet.

50. Minnialium clau-
furam ingredi nullus
potest ad corpigen-
dum aqua benedicta
cellas in die Sabbati
sancti.

51. Monialis nulla
energumena intra
monasterij septa à
quocunque Presbyte-
ro seculari, vel Re-
gulari, etiam Con-
fessario exorcizetur.

YYy

licentia,

licentia, ea de causa deducatur, vel transferatur; in translatione autem huiusmodi, sicut & in actu exorcizationis, honestæ personæ consanguineæ, vel aliæ mulieres prouectæ ætatis, ac probæ cōuersationis energumenant comitentur, exorcista sit ad actum huiusmodi ab ordinario approbatus, exorcizatio minori, quo fieri potest, fiat strepitu, Ecclesiæ ianua eo vsque occlusa remaneat, quousque exorcizatione completa ad monasteria emergumena reducat. Cæterum tam in reditu, quam in accessu ad Ecclesiam, & monasterium respectiue, teatæ, & sine diuerticulo tendatur, refert decissum Aldan. d. tit. 30. num. 26.

52. Monasterij nomine quid comprehendatur.

52. *Monasterij.*] Quid nomine monasterij comprehendatur quando interdicitur hic ingressus, vide Fr. Emman. tom. 1. q. 46. art. 1. in fine, Coriolan. de casib. reseruat. part. 2. cas. 3. quas. 2. num. 29. Sanch. d. lib. 6. cap. 16. num. 11. Soar. de Relig. tom. 4. lib. 1. cap. 10. num. 6. & 7. Bonacin. d. tract. de clausura. q. 4. puncto 1. num. 1.

53. Reges, & Regina non possunt Monasteria ingredi.

53. *Cuiusunque generis, aut conditionis.*] Reges igitur, Reginas, Imperatores, Imperatrices, aliasque cuiusunque dignitatis personas non posse monasteria Monialium ingredi probabiliter dici posse censet Bonacina d. puncto 1. num. 4.

54. Contra Fr. Emman. tom. 1. q. 48. art. 1. & Sanch. d. cap. 16. n. 3. existimantes Regibus, Reginis, Imperatori, & Imperatrici filiis, ac filiabus, eorum interdictum non esse ingressum in monasteria Monialium.

55. Fœminæ non possunt monasteria Monialium sine licentia ingredi.

55. *Sexus.*] Fœminas non posse monasteria Monialium sine licentia ingredi, resoluit Bonacin. d. tract. de clausura q. 4. puncto 1. num. 3. & monasteria Monialium ingredi deinceps non permittitur mulieribus secularibus, ne quidem fundatricibus, aut donatricibus ad breue, vel ad longum tempus, etiamsi à Sede Apostolica specialiter hoc eis esset indultum, cum Pauli V. constitutione de anno 1612. edita, id fuerit in genere reuocatum, vt per Sell. d. cap. 8. num. 30.

56. Monasterium ingrediens absque superioris licentia animo habitus Regularis assumendi, & profitendi non incurrit excommunicationem.

56. Non incurrere excommunicationem in hoc c. comminatum, quæ absque vlla superioris licentia monasterium ingreditur animo habitus Regularis assumendi, & profitendi, resoluit Sanch. d. lib. 6. c. 16. num. 74.

57. Vtrum autem interdictus sit hic ingressus Moniali ex legitima licentia egressæ à suo, vt transferatur in aliud monasterium, vide Llam. in methodo curat. in append. §. 11. ad fin. Sanch. d. cap. 16. num. 9. & 10. Bonacin. d. puncto 1. num. 3.

58. Mulieres quæ sunt in discordia cum maritis, debet si sunt in monasteriis Monialium tolerari.

58. Mulieres, quæ sunt in discordia cum maritis, & eorum scitiam timent, si extra culpam sunt, quandiu iustam causam timendi habuerint, debere, si sunt in monasteriis, tolerari, in posterum verò huiusmodi mulieres non debere recipi, referunt decissum Zerol. p. 1. verbo *Moniales*, §. 12. Campan. d. c. 16. n. 30. Fr. Emman. in collect. prinil. tom. 2. pag. 521. Ego ipse d. allegat. 102. num. 66. in med. me citato Bonacin. d. q. 4. puncto 3. num. 17.

59. Mulier quando debeat permitti ingredi monasterium Monialium si timet scitiam mariti.

59. Si mulier aliqua venerit in suspicionem marito, quod timent ab eo aliqua vis ei inferatur, debere permitti, vt possit ingredi monasterium Monialium, si modò constitutiones monasterij non repugnant, & accedat consensus superiorum Abbatisæ, & Monialium, &

& causa cessante ingressus debere inde exire, & si semel exierit, nunquam postea in idem monasterium ingredi posse, & reneri ad claustrum, sicut alias Moniales sine ancillis, &c. referunt decusum Zerol. d. verbo *Moniales* §. 12. Fr. Ioannes à Cruce d. cap. 5. dub. 2. concl. 3. in fine, Campan. loco proxime citato, ego ipse d. n. 66. in fine.

60. Mulieres nuptas in monasteriis Monialium recipi non debere asserit Ludou. Mirand. de *sacris monialib.* q. 2. art. 6. concl. vnic. ubi refert reiectam fuisse à sacra Cōgregatione petitionem cuiusdam Comitissæ, quæ propter quandam infirmitatem à suo marito volebat separari, & cum tribus filiabus ingredi quoddam Monialium monasterium, refero ego ipse d. n. 66. in fine.

60. Mulieres nuptæ in monasteriis monialium recipi non debent.

61. Viduas, quæ viris mortuis honestatis causa se contulerunt in monasterium, modò sint bonæ existimationis, & famæ, legibûsque Monialium pareant, tolerari debere; de cætero tamen nullas huiusmodi viduas recipere debere, nisi Moniales fieri vellent, decusum referunt Ludou. Miranda d. art. 6. concl. vnic. Campan. d. cap. 16. n. 30. vers. & respectu. & n. 31. vers. *etiam*, ego ipse d. alleg. 102. n. 67. & me citato in illo loco Homobon de Bonis in *examine ecclesiast. tract.* 9. q. 31. in fine, resolucentes etiam non posse Episcopum dare licentiam viduæ ingredi volentis, ac in habitu laicali permanere, etiam si toto tempore vitæ suæ illic degeret, nec ampliùs inde exire vellet.

61. Viduæ in monasteriis Monialium recipi non debent nisi Moniales fieri velint.

62. Non posse præstari matribus licentiam ingrediendi monasteria Monialium, etiam ad inuiscendas filias mortis proximas, referunt decusum Zerol. part. 1. verbo *Moniales* §. 8. vers. *secundò*, Quarant. d. verbo *monasteria Monialium*, vers. *sed an liceat*, pag. mihi 453. Fr. Ioan. à Cruce d. cap. 5. dub. 2. concl. 3. not. 3. Fr. Emman. tom. 1. quæst. 46. art. 11. Fr. Ludou. Miranda de *sacris monialib.* quæst. 2. art. 8. Ego ipse d. allegat. 102. num. 68.

62. Matribus licentia ingrediendi monasteria Monialium, præstari non potest ad inuiscendas filias mortis proximas.

63. *Vel ætatis fuerit.* Infantes discretionem carentes admitti posse ad claustra Monialium, nec illas eos admitrentes incurrere aliquam excommunicationem, cum nec ipsi ad peccandum incitare possint, resoluunt Nauar. *commento* 4. de *Regular.* num. 59. Henric. in *summ. lib.* 13. cap. 42. §. 3. in *commento* lit. S. Gambar. de *casib. reseru.* cap. 15. cas. 6. n. 37. fol. 147. Sorb. verbo *ingressus* num. 2. Llam. in *methodo curat.* in *append.* §. 8. Corduba q. 69. Azor. d. lib. 13. cap. 8. q. 5. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori ecclesiast.* decis. 648. in 1. edit. aliàs *resolus.* § 44. num. 6. in 2. edit. Ludou. Miranda d. q. 2. art. 1. concl. 1. Fr. Emman. tom. 1. quæst. 46. art. 1. Soar. de *Relig.* tom. 4. lib. 1. cap. 10. num. 2. Sanch. d. lib. 6. cap. 16. ex num. 8. Ego ipse d. alleg. 102. num. 32. & me citato Bonacin. d. *tract.* de *clausura* q. 4. puncto 1. num. 5. aduertentes Concilium in præsentem excludens omnes cuiusvis ætatis, loqui de habentibus vsum rationis, & de illis, qui ad peccandum mouere possunt, ut sunt fatui, qui licet intrando non peccent, peccant tamen Moniales eos admitrentes. Contra Comitul. *respons.* moral. lib. 6. quæst. 19. num. 6. & quæst. 22. existimantem Moniales puerum, puellamve infantem intra monasterij septa recipientes, esse excommunicatas, quem sequitur Sell. d. cap. 18. numer. 18.

63. Infantes discretionem carentes admitti possunt ad claustra Monialium.

referens sacram Congregationem Episcoporum sic censuisse in Cre-
men. 12. Februarij 1585.

64. Pueri septennes
præsumuntur vsum
rationis adepti.

64. Pueros igitur septennes præsumendos vsum rationis adeptos,
ac proinde comprehendî sub hac prohibitione, secus si nondum septen-
nes, tenent Sanch. d. cap. 16. num. 7. Bonacin. d. puncto 1. num. 6.

65. Episcopi, seu eo-
rum vicarij speciale
mandatum habentes
possunt concedere
facultatem ingre-
diendi Monialium
monasteria etiam
Summo Pont. subie-
cta.

65. *Sine Episcopi.*] Episcopum, aut eius vicarium generalem spe-
ciale mandatum habentem in monasteriis sibi subiectis auctoritate
ordinaria, in aliis verò Summo Pontif. subiectis delegata auctori-
tate posse concedere facultatem ingrediendi Monialium monasteria,
referunt decif. Armend. in addit. ad recopil. legum Navarra lib. 2. tit. 18.
l. 7. de Religion. num. 109. Bonacin. d. q. 4. puncto 2. num. 2. Ego ipse d. alle-
gat. 102. num. 38.

66. Prouisor à Capitu-
lo nominatus po-
test in monasteriis
sibi subiectis hanc
licentiam concede-
re.

66. Prouisorem à Capitulo nominatum posse in monasteriis sibi
subiectis huiusmodi licentiam concedere, tenet Fr. Ioan. à Cruce d.
cap. 5. dub. 2. concl. 3. num. 1. quem refero ego ipse d. allegat. 102. num. 38.
in fine.

67. Monialium præ-
fecta potest hanc li-
centiam concedere
in casibus repenti-
nis.

67. Præfectam Monialium posse huiusmodi licentiam concedere in
casibus repentinis, si Episcopus longè absit, tradunt Fr. Emman. tom. 1.
q. 46. art. 2. in fine, Campan. d. c. 16. n. 20.

68. Facultas ingre-
diendi monasteria
Monialium Regula-
ribus subiecta perti-
net ad earum supe-
riores Regulares.

68. *Vel superioris.*] Facultatem ingrediendi monasteria Monia-
lium Regularibus subiecta pertinere ad earum superiores Regulares,
quorum est Monialibus clausuram indicere, non verò ad Episcopos,
tenent Nauar. d. commento 4. num. 60. Llam. in method. curat. in append.
§. 5. & 6. Iacob. de Graff. in aureis decif. part. 1. lib. 4. cap. 23. num. 6. Azor.
part. 1. lib. 13. cap. 8. q. 7. Fr. Emman. tom. 1. q. 46. art. 2. Ludou. Miranda
d. q. 2. art. 2. Campan. d. rubr. 12. cap. 16. num. 31. Sanch. d. lib. 7. cap. 16.
num. 13. Soar. tom. 4. de Relig. tract. 1. lib. 1. cap. 10. num. 12. Laurent.
de Perinis in constit. sui Ordinis Minim. tom. 2. constitut. 6. Pñ V. num. 29.
Ego ipse d. allegat. 102. num. 40. & 41. me citato Bonacin. d. quaest. 4.
puncto 2. num. 3.

69. Contra Læl. Zech. de Republ. ecclesiast. tit. de Regularib. cap. 3. n. 5.
& Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo Moniales §. 8. vers. quarto, existi-
mantes Episcopum posse hanc facultatem concedere in monasteriis
quæ Regularibus subiecta sunt.

70. Episcopi ingre-
dientes Monialium
monasteria sibi non
subdita sine superio-
ris licentia in scrip-
tis, comprehendun-
tur hoc decreto.

70. Vnde sub decreto Concilij in præfenti includi Episcopos in-
gredientes Monialium monasteria sibi non subdita, sine superio-
ris licentia in scriptis, resoluunt Nauar. d. num. 39. ad med. vers. quar-
tus, Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 393. num. 5. & 20. Ego ipse
d. allegat. 102. num. 42. Et ideo Episcopi extra propriam, & in alie-
na diocesi commorantes non possunt accedere, nec ingredi Mo-
nialium septa sine licentia Episcopi prohibentis ne quis accedat
ad monasterium Monialium, ut per Aldan. in compend. Canonic. re-
solut. lib. 3. titul. 25. num. 8. vbi testatur sic resolutum in Ianuen. 10.
Maij 1631.

71. Monasterium si
aut Prouisor Pontifici
aut soli Prelato

71. Si auctoritate Pontificia monasterium cuidam soli peculiari
Prelato conuentuali subiectum esset, non posse Generalem, aut Prouincialem

vincialem licentiam ingressus in id monasterium concedere, quod nullam iurisdictionem in illud habeant, ac posse dum visitant inquirere, an Prælarus ille iuste vsus fuerit hac facultate, tradunt Fr. Emman. tom. 1. *quæst.* 47. *art.* 5. Bonacin. *d. tract. de clausura* q. 4. *puncto* 2. *num.* 4. Sanch. *d. cap.* 16. *num.* 16. vbi subdit propter eandem rationem idem dicendum esse de Episcopo, respectu clerici secularis, cui soli monasterium illud subderetur.

Conuencuali subiectum sit, ille solum, & non Generalis, aut Prouincialis licentiam ingressus in id monasterium concedere potest.

72. Abbatissam non posse facultatem ingrediendi monasterium concedere, tenent Nauar. *commento* 4. *de Regularib.* *num.* 59. *vers.* tertio, Azor. *part.* 1. *lib.* 13. *cap.* 8. *quæst.* 6. Fr. Emman. *tom.* 1. *quæst.* 46. *art.* 2. *vers. obserua*, Sanch. *d. lib.* 6. *cap.* 16. *num.* 22. Bonacin. *d. quæst.* 4. *puncto* 2. *num.* 5.

72. Abbatisa non potest facultatem ingrediendi monasterium concedere.

73. Superiorem tamen iuste posse licentiam generalem concedere Abbatissis, aut Confessariis, concedendæ huius ingressus facultatis in casibus frequenter occurrentibus, ne passim Episcopus, seu Prælarus Regularis, qui non tam præ manibus habentur, adiri debeant, tenent Fr. Emman. *d. q.* 46. *art.* 2. *propè fin.* plures apud Sanch. *d. cap.* 16. *n.* 23. Bonacin. *d. puncto* 2. *n.* 5. *vers. hoc tamen*, Contra Soar. *de Relig.* *tom.* 4. *lib.* 1. *cap.* 10. *num.* 14.

73. Superior iuste potest licentiam generalem concedere Abbatissis concedendi ingressus facultatem.

74. Fratribus Minoribus interdictum esse in sua regula ingressum absque speciali Summi Pontificis licentia ad monasteria Monialium, aduertunt Fr. Emman. *d. quæst.* 46. *art.* 3. *in princ.* Sanch. *d. cap.* 16. *num.* 17. & 18. Ludou. Miranda *de sacris monialib.* *quæst.* 2. *artic.* 3. *conclus.* 1. Bonacin. *d. puncto* 2. *num.* 7. hinc inferentes Cardinalem Episcopum, aut alium habentem priuilegium ingrediendi monasteria Monialium cum sociis, quos secum assumere uoluerit, non posse Fratres Minores eligere, excipiunt tamen Fratres Minores rogatos à Prælati curam Monialium habentibus, vt sibi opem in eo ministerio ferant.

74. Fratribus Minoribus interdictum est in sua regula ingressum absque speciali Papæ licentia ad monasteria Monialium.

75. Ad ingressum etiam in sanctæ Claræ, & Conceptionis monasteria Ordini Minorum subiecta præter casus in earum Monialium regula exceptos, exigi Sedis Apostolicæ licentiam, tenent Ludou. Mirand. *d. quæst.* 2. *art.* 3. Sanch. *d. cap.* 16. *num.* 20. Bonacin. *d. puncto* 2. *num.* 6.

75. Licentia Sedis Apost. exigitur ad ingressum in S. Claræ, & Conceptionis monasteria subiecta ordini Minorum.

76. Licentia.] Debere esse specialem, & non sufficere generalem, tenent Sanch. *d. lib.* 6. *cap.* 16. *n.* 28. Mirand. *de sacris monialib.* *q. 2. art.* 2. *ad fin.* Bonacin. *d. q. 4. puncto* 3. *n.* 1.

76. Licentia ingrediendi intra septa monasterij Monialium debet esse specialis.

77. Et primo actu finiri resoluunt Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori ecclesiast.* *resolut.* 545. *in* 2. *edit.* Sbroz. *de offic. vicar.* *lib.* 2. *q.* 211. Salas *de legib. disp.* 17. *sect.* 13. *n.* 62. Azor. *part.* 1. *lib.* 5. *cap.* 23. *q.* 3. Vgolin. *de offic. Episcopi part.* 1. *cap.* 21. *§.* 3. Ego ipse *d. alleg.* 102. *n.* 59. Contra Bonacin. *d. puncto* 3. *num.* 8.

77. Finitur primo actu.

78. Et extendi ad focium obtrinentis obseruant Fr. Emman. *tom.* 3. *q.* 6. *art.* 2. Galet. *in margarita casuum conscientia*, verbo *licentia* 2. Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori ecclesiast.* *decis.* 649. *in* 1. *edit.* aliàs *resolut.* 632. *in* 2. *edit.*

78. Extenditur ad focium obtrinentis.

79. Et verbis expressis debet esse concessa.

79. In scriptis obtenta.] Nullatenus igitur sufficere tacitam superioris licentiam, quæ ex scientia, & patientiâ eorum facili contradi- cere potentium colligitur, nec oretenus, & verbis expressis concessam asserunt Confess. in privileg. Mendic. sis. 20. cap. 6. Sanch. d. cap. 16. n. 29. cum seqq. Bonacin. d. puncto 3. n. 2.

80. Licentia ingre- diendi septa Monas- tium in scriptis sub peccato mort. habē- da est, etiam si causā ingressus legitima sit.

80. Unde hanc licentiæ solemnitate, vt in scriptis concedenda sit, ita obligare, vt lethalis culpa sit eam omittere, pœnaque contra in- gredientes sine licentia imposita incuratur, etiam si causa ingressus le- gitima sit, atque à legitimo superiore oretenus concessa, resoluunt Sanch. d. c. 16. n. 31. Bonacin. d. puncto 3. n. 3.

81. Contra Ludou. Miranda de sacris Monialibus q. 3. art. 2. ad fin. & alios existimantes scripturam necessitatem non esse quauo causa in- gressus clara est.

82. Nisi repentina superueniat necessitas.

82. Si repentina superueniat necessitas, quæ aditum ad superiorem non permittat, licitum videri ad monasteria ingressum sine licentia in scriptis obtenta, quia hic casus per episcopiam exceptus videtur, alio- quin repentinæ necessitati consultum non esset, asserunt Nauar. com- mento 4. de Regularib. num. 60. vers. quarto, Azor. part. 1. lib. 13. cap. 8. q. 8. Fr. Emman. tom. 1. quest. 46. art. 2. ad fin. Sanch. d. cap. 16. num. 34. Bo- nacin. d. quest. 4. puncto 3. num. 2. vers. dixi, qui duo vltimo loco citati addunt in casu repentinæ necessitatis, quæ aditum ad superiorem non permittit, pro obtinenda vilo modo licentia, prædictam licentiam ab Abbatissa petendam esse, si tempus vacet ad illam petendam.

83. Monialium clau- stra ingredientes si- ne licentia Episcopi vel superioris in scriptis obtinenda pœnam excommu- nicationis incurrit.

83. Sub excommunicationis pœna, &c.] Ingredientes claustra Monas- tium, sine licentia Episcopi, vel superioris, vt supra, in scriptis obtenta pœnam excommunicationis incurrit per hunc text. tenet Bonacin. d. tract. de clausur. quest. 4. puncto 5. num. 1. vbi num. 2. vers. observa, subdit huiusmodi excommunicationem in hoc cap. comminatum non esse reseruatum, additque præsumentes ingredi monasteria Monialium prætextu facultatum à Summo Pontifice, Legato, Episcopo, vel aliis concessatum ante Motum proprium Gregor. XIII. incip. Vbi gratia, incurrit ipso facto excommunicationis pœnam, à qua nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium ob- tineri nequeat.

84. Excommunica- tione reseruata lata in ingredientes clau- stra Monialium, non comprehenduntur nisi intrantes ex præ- sumptione, & præ- textu licentiarum.

84. Qua quidem reseruata excommunicatione non comprehendit, nisi intrantes ex præsumptione, & prætextu licentiarum ab Episco- pis, vel superioribus concessatum sine sufficienti ratione, & causa, vel à Summis Pontificibus iam reuocatarum; intrantes verò sine tali facultate incurrit tantum censuram comminatum in hoc cap. quæ cum non sit reseruata, aboleri posse ab Episcopo, ex cap. nuper, de sent. excomm. tenent Llam. in method. curat. in append. §. 13. Soar. de censur. tom. 5. disp. 22. sect. 6. sub num. 11. Fr. Emman. tom. 1. quest. 48. art. 2. Sayr. de censur. lib. 3. cap. 31. num. 10. Zerol. part. 1. verbo Moniales §. 8. Ludou. Miranda de sacris Monialib. q. 2. art. 12. concl. 1. & 2. Campan. d. rubr. 12. cap. 16. num. 24. Ego ipse d. alleg. 102. num. 34. me citato Bonacin. d. quest. 4. puncto 5. num. 4.

85. Contra

85. Contra Nauarr. in man. cap. 27. num. 105. excom. 61. & commento 4. de Regular. sub num. 62. vers. quarto, Quarant. verbo monasteria Monialium, vers. amplia dictam constit. Azor. d. lib. 13. cap. 8. q. ult. Ludou. Beia respons. casuum conscient. part. 1. casu 3. Coriolan. de casibus refern. part. 2. cas. 3. n. 40. existimantes sub dicta excommunicatione referuata comprehendi etiam intrantes septa monasterij non habentes licentiam.

86. Referuata excommunicatione non affici illum, qui facultatem ingrediendi habet, sed non ingreditur prætextu facultatis perinde se gerens, ac si illam non haberet, resoluunt Nauarr. d. commento 4. num. 62. notab. 4. Sanch. d. cap. 16. num. 80. Bonacin. d. quest. 4. puncto 5. num. 5. vbi num. 6. subdit ingredientem prætextu facultatis inualidè concessæ non affici, referuata illa excommunicatione Gregorij XIII. sed Concilij Tridentini in presenti, & num. 7. addit eum qui tempore ingressus confingeret se habere aliquam facultatem ingrediendi claustra Monialium, obtentam post præfatum Gregorij XIII. Motum, non affici referuata illius excommunicatione, sed Concil. Trident. & num. 8. subiicit, quòd ingrediens Monialium cœnobია, prætextu facultatum, putans sibi licitum esse ingressum, non incidere in excommunicationem referuatam.

87. De censuris, & pœnis contra eos, qui aliquem in monasteria Monialium ingredi faciunt, permittunt, vel admittunt, vide Fr. Emman. tom. 1. quest. 47. art. 3. Fr. Ludou. Miranda de sacris Monialib. quest. 2. art. 12. conclus. 3. Sanch. d. cap. 16. num. 83. cum seqq. Bonacin. d. quest. 4. puncto 6.

88. *Dare autem tantum Episcopus, vel superior licentiam, &c.*] Episcopus, & superiores Prælatos, visitationis gratia, seu alterius rei necessarii posse ingredi Monialium monasteria, sibi subiecta, dummodo intrent pro tam vrgenti necessitate, pro quanta ipsi ad intrandum licentiam possint dare aliis, tradunt Nauarr. consil. 9. incip. *An Episcopus, de statu Monachor. in nouis*, Hieronym. Llam. in methodo curas. in append. §. 7. Fr. Emman. tom. 1. quest. 45. art. 5. in princip. Azor. d. lib. 13. cap. 8. quest. 9. Sanchez d. lib. 6. cap. 16. num. 25. Ludouic. Miranda d. quest. 2. art. 14. conclus. 1. & 2. Ego ipse d. alleg. 102. num. 43. & colligitur ex d. constit. incip. *Dubiis*, Gregorij XIII. vbi imponuntur pœnæ contra Prælatos omnes, tam seculares, quàm Regulares, absque necessitate monasteria sibi subiecta ingredientes, de quibus agunt Aloys. Rice. in d. praxi fori ecclæs. resol. 544. num. 3. in 2. edit. Sanch. d. cap. 16. ex num. 98. Bonacin. d. puncto 4. num. 11. cum seqq.

89. *In casibus necessariis.*] Facultatem ingrediendi claustra Monialium concedi non posse, nisi ob causam necessitatis monasterij, seu Monialium manifestam, cui aliter commodè occurrì non possit, quàm ingressu extraneorum in monasterium, tenet Bonacin. d. q. 4. puncto 4. num. 1.

90. Illum, qui licentiam ingrediendi cœnobია Monialium obtinuit ex causa, quæ suberat tempore concessionis licentiæ, sed tempore ingressus cessauit, non esse tutum in conscientia ingrediendo, resoluit

Bonacin.

86. Excommunicatione hæc referuata non afficitur ille, qui facultatē ingrediendi habet, sed non ingreditur prætextu illius.

87. Censura, & pœnæ contra eos, qui aliquem in monasteria Monialium ingredi faciunt, permittunt, vel amittunt.

88. Episcopi & superiores Prælati quando possint ingredi Monialium monasteria.

89. Facultas ingrediendi claustra Monialium concedi non potest, nisi ob causam necessitatis.

90. Licentiam ingrediendi claustra Monialium obtinent ex causa, quæ tunc sub-

erat, sed tempore ingressus cessauit, non est tunc in conscientia ingrediendo.

91. Licetiam ingrediendi Monialium monasteria obtinentes ex causa, si ingrediatur pro libro incurrit ipso facto excommunicationem Papæ referuatam.

92. Necessitas non physice, sed moraliter in præfenti decreto accipienda.

93. Confessario quando liceat ingredi claustra Monialium.

94. Medico quando liceat.

95. Superiori causa visitationis quando sit licitus ingressus.

Bonacin. *d. puncto 4. num. 19. vbi num. 20.* tenet eum, qui licentiam obtinuit ex causa, quam falsò narrauit superiori, non posse licitè ingredi si tempore ingressus iusta causa superveniat, & *num. 21.* subdit non esse licitum ingressum si superior conscius erat nullitatis causæ, & nihilominus licentiam concedere voluit.

91. Obtinentes licentiam ingrediendi ex causa si ingrediantur pro libro & sine necessaria causa, adhuc incurrere ipso facto excommunicationem Papæ referuatam per d. constit. Gregorij XIII. incip. *Vbi gratia*, observant Pialesc. in *praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 55.* Galet. in *margari-ta casuum conscient. verbo Monialis. pag. mibi 174.*

92. Necessitatem, de qua Concilium in *præfatis verbis*, & Gregor. XIII. in *d. constit. incip. vbi gratia*, loquuntur, non esse accipiendam physice pro strictissima necessitate, sed moraliter, tradunt Fr. Emman. *d. quest. 46. art. 4.* Ludou. Miranda *d. q. 2. art. 4. concl. 2.* Campan. *d. rubr. 12. cap. 16. num. 25.* Sanch. *d. cap. 16. num. 40.* Ego ipse *d. alleg. 102. num. 48.* me citato Bonacin. *d. puncto 4. num. 2.* observantes minorem causam requiri in concedenda licentia foeminiis, quàm viris, matri, aut forori, quàm aliis, & minorem causam sufficere ad ingrediendum in loca statim post clausuræ ianuam existentia, quàm ad loca interiora.

93. I. Iustam causam Confessario subesse, dum alicuius Monialis confessionem ex præcepto regulæ, vel ex peculiari ipsius deuotione, aut consolatione excepturus est, quam commodè ad fenestellam audire non potest, vt si Monialis sit surda, aut ob infirmitatem decubabat in lecto, tradunt Fr. Emman. *tom. 1. quest. 47. art. 4.* Ludou. Miranda *d. quest. 2. art. 7.* Sanch. *d. cap. 16. num. 45.* Ego ipse *d. allegat. 102. num. 49.* me citato Bonacin. *d. quest. 4. punct. 4. num. 4.* Addit Sanch. *eod. cap. 16. n. 46.* Sacerdotem Religiosum semper posse dum monasterium ingreditur cum vno socio ingredi, & *num. 47.* subdit, in iis casibus, in quibus Sacerdos cum socio, cuius opera indiget, ingredi potest, necessariam non esse peculiarem pro socio licentiam, sed sufficere licentiam ipsi Sacerdoti explicitè concessam.

94. II. Medicum causa grauis infirmitatis cum necessitas exegerit posse ingredi, dummodo non absque duobus sociis de familia monasterij introducatur, nec ab inuicem intra monasterium separentur, asserunt Campan. *d. cap. 16. num. 27. vers. & cum in secunda*, Ludou. Miranda *d. quest. 2. art. 7. conclus. vnic. vers. quintus casus*, ego ipse *d. alleg. 102. num. 52. & 53.* vbi obseruo minimè requiri, quòd sit Doctor, aut graduatus, & *num. 54.* idem dico de minutore, siue tonsore, dummodo antea Medicus sanguinis emissionem determinauit expedire, & necessarium esse, & quòd hæc licentia Medicis, Chirurgicis, & operariis concedi solita singulis quibusque trimestribus renouari debeat, resoluit Sell. in *select. canon. cap. 18. num. 28.* asserens sic fuisse decisum per S. Congreg. Regul. in Camerinen. 27. Martij 1588.

95. III. Licitum esse superiori cum decenti comitatu à Gregorio XIII. præscripto in *d. constit. incip. Vbi gratia*, ingressum causa visitandi officinas, Conuentus, cellas Monialium, seu dormitoria, supellectilem,

lem, ædificium construendum, aut minans ruinam, dicunt Llam. in d. append. §. 7. Sanch. d. cap. 16. num. 54. Ludou. Miranda d. g. 2. art. 14. Ego ipse d. alleg. 102. num. 6. me citato Bonacin. d. puncto 4. num. 6.

96. I V. Licitum esse introire pro aliquo opere exercendo, quod commodè extra monasterium fieri non potest, veluti si sint fabricatores, fabri lignarii, molitores, putatorii, & alij artifices ad res necessarias, tradunt Llam. in d. append. §. 6. Ludou. Mirand. d. concl. vmic. vers. septimus casus est. Campan. d. c. 16. n. 26. Ego ipse d. alleg. 102. num. 54.

97. V. Baiulos iustam ingressus causam habere, dum aliquod onus in monasterium deferendum est, quod à Monialibus commodè portari nequit, tenent Llam. in d. append. §. 6. Ludou. Miranda d. g. 2. art. 17. sub fin. Sanch. d. cap. 16. num. 16. Bonacin. d. puncto 4. num. 8. vbi intelligit modò baiuli aliquid portent in vtilitatem monasterij.

98. VI. Licitum esse superiori ingressum in monasterium ad electionem Abbatissæ quoties magna subornationis suspicio est, seu quoties electio canonicè fieri nõ potest, nisi ipse in Monasterium ingrediarur, resoluunt Nauar. d. commento 4. n. 59. Fr. Emman. tom. 1. q. 46. art. 5. ad fin. Ludou. Miranda d. sacræ monialibus, quæst. 2. art. 15. conclus. 3. Sanch. d. lib. 6. cap. 16. num. 50. Ego ipse d. alleg. 102. num. 46. me citato Bonacin. d. puncto 4. num. 7. Consecratio autem, & benedictio Monialium fieri potest in Ecclesia exteriori, Monialibus illis tantummodo adhibitis, quæ erunt necessariæ, Sell. in selectis canon. cap. 12. num. 25. vbi refert decisum in Hieracen. 27. Junij 1627.

99. VII. Intra monasterium licitè intromitti posse feminas in obsequium & famulatum Monialium, dummodo sint honestæ vitæ, & è monasterio non egrediantur, attestantur Fr. Emman. tom. 1. quæst. 47. art. 7. & 8. Campan. d. rub. 12. cap. 16. num. 28. Sanch. d. cap. 16. num. 66. Ludou. Miranda d. g. 2. art. 5. concl. 2. & art. 9. Soar. de Relig. tom. 4. lib. 1. cap. 10. num. 20. Ego ipse d. alleg. 102. num. 61. & me citato Bonacin. d. puncto 4. num. 10. multipliciter declarantes.

100. Collectori Portugaliz licet licentiam concedere Monialibus introducèdi mulieres in monasterio pro earum seruitio, ita Sell. d. c. 18. num. 25. attestans sic decidisse sacram Congregationem Episcoporum in Vlixbonen. 31. Ianuarij 1615.

101. Ancillæ laicæ non dantur in communi Monialibus S. Claræ, ex eodem Sell. d. loco, vbi refert sic resolutum per eandem S. Congr. in Tarentina 12. Aprilis, & in Foglignen. 22. Nouembris 1619.

102. Ancilla non datur pro educandis, ex eod. Sell. d. cap. 18. num. 29. vbi dicit decisum ab eadem sacra Congregat. in Neapolitana 12. Martij 1619.

103. VIII. Licitum esse puellatum ingressum in monasterium Monialium educationis gratia, tradunt Quarant. d. verbo monasteria Monialium, pag. mibi 449. Zerol. p. 1. verbo Moniales, §. 10. Piassec. in simili praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 57. Campan. d. cap. 16. num. 28. vers. secundus, Azor. d. lib. 1. 3. cap. 8. quæst. 4. Fr. Ioan. à Cruce d. cap. 5. dub. 2. prope fin. Fr. Emman. tom. 1. quæst. 46. art. 10. Ludou. Miranda d. g. 2. art. 6. Sanch. d. lib. 6. cap. 16.

96. Monasteria Monialium licitum est introire pro aliquo opere exercendo, quod commodè extra monasterium fieri non potest.

97. Baiuli iustam ingressus causam habent.

98. Abbatissæ ad electionem licitus est superiori ingressus in monasterij quoties magna subornationis suspicio est.

99. Fæminæ intra Monialiũ monasterium licitè intromitti possunt in obsequium, & famulatum Monialium.

100. Collectori Portugaliz licet licentiam concedere introducendi mulieres in monasterio Monialium pro earum seruitio.

101. Ancillæ laicæ non dantur in communi Monialibus S. Claræ.

102. Ancilla non datur pro educandis.

103. Puellarum ingressus in monasterium Monialium licitus est educationis gratia.

ex num. 61. Soar. de Relig. som. 4. lib. 1. cap. 10. num. 11. Ego ipse d. alleg. 101. num. 61. me citato Bonacin. d. puncto 4. num. 15. & in eodem monasterio plusquam duæ sorores educationis causa permitti possunt, Sell. d. cap. 12. num. 45. vbi ita refert decusum in S. Congreg. Episcop.

104. Puella in monasteriis educationis causa recipi non possunt minores septennio, & maiores vigesimoquinque, referunt decusum Zerol. part. 1. verbo *Moniales* §. 11. Galet. in *margaritha casuum conscientia* verbo *Monialis* §. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fore eccles.* resol. 641. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 101. num. 64.

104. Et huiusmodi puellas causa educationis in monasteriis recipi non posse minores septennio, & maiores vigesimoquinque, referunt decusum Zerol. part. 1. verbo *Moniales* §. 11. Galet. in *margaritha casuum conscientia* verbo *Monialis* §. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fore eccles.* resol. 641. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 101. num. 64.

105. Puella post præteritum tempus 15. annorum, intra quod in monasterio morari conceditur educationis causa nullam censuram incurrit.

105. Postquam verò præterit tempus vigintiquinque annorum, intra quod illic morari conceditur ex causa educationis, si statim puella non egrediatur, nec ipsam, nec quamvis aliam excommunicacionem, aut censuram incurere, sed posse Episcopum terminum constituere, intra quem eligat puella vtrum velit Monialis fieri, aut à monasterio egredi, decusum referunt Franc. Leo in *thesauro fore eccles.* p. 2. c. 16. num. 54. Campan. d. cap. 16. num. 29. Ego ipse d. alleg. 101. num. 65. me citato Bonacin. d. puncto 4. num. 16.

106. Conditiones quæ sine necessitate ad puellas in monasterio Monialium educationis gratia collocandas,

106. Conditiones autem necessarias ad puellas in monasterio Monialium educationis gratia collocandas, referunt Quarant. Fr. Ioan. à Cruce, & Piafec. loci proxime citati, Fusc. de *visitat. lib.* 2. cap. 18. num. 28. cum seqq. Bonacin. d. num. 19. Ego ipse d. alleg. 101. num. 63.

Prima est, vt monasterium consueuerit huiusmodi puellas recipere. Secunda, vt non sint supra numerum præfixum. Tertia, vt adit consensus Abbatissæ, & aliarum Monialium, & superioris licentia. Quarta, vt vestitu honesto, & virginibus conueniente vtantur. Quinta, vt ancillas secum non adducant. Sexta, vt existant in loco separato à dormitorio Monialium, & à loco in quo Moniales operibus manuum vacare consueuerunt. Septima, vt è monasterio non egrediantur, & semel egressæ nequeant iterum admitti, nisi fortè Moniales fieri vellent. Octaua, quod quolibet semestri eis anticipata soluatur portio pro alimentis.

107. Puella recipi non possunt educationis causa in monasteriis Monialium, nisi præcedat omnium consensus.

107. Puellæ recipi non possunt educationis causa in monasteriis Monialium, nisi præcedat omnium consensus singulariter præstitus, & non est standum simpliciter relationi Abbatissæ, vt per Sell. d. cap. 18. ex num. 28. qui asserit ita resolutum per S. Congreg. Episcop. in Amelien. 4. Ianuarij 1608.

108. Moniales in eorū monasteriis quando puellas educationis causa recipere possint.

108. Moniales in earum monasteriis puellas educationis causa, nisi eadem monasteria capacia, & pro dictis puellis educandis loca particularia destinata, & constituta sint, retinere, & respectiue recipere non possunt, ex Sell. d. loca, vbi refert decusum ab eadem S. Congreg. in S. Seuerini 16. Ianuarij 1615.

109. Index, aliqui vtri possunt monasterium Monialium ingredi ad expellendum malefactorum.

109. I. X. Iudicem, aliisque viros posse monasterium ingredi ad expellendum malefactorem, qui non vult inde exire, tradunt Fr. Emman. tom. 1. q. 47. art. 4. ad fin. vers. nec his obstat. Sanch. d. cap. 16. num. 7. & seq. Bonacin. d. puncto 4. num. 13.

110. Monasteria Monialium ex iusta causa & licentia ingre-

110. Supradictos omnes ex iusta causa monasteria ingredientes, grauiter peccare contra obligationē clausuræ, & censuris affici, si finito ministerio

ministerio, cuius causa ingressi sunt, statim non egrediantur, tenet Bonacin. *d. puncto 4. num. 22.* Breuiter tamen immorantem in inuisendis officinis, non solum à mortali, verum etiam à veniali excusari, resoluunt Ft. Emman. *tom. 1. quæst. 47. art. 11. Molfes. in summ. tract. 7. cap. 20. numer. 42.* Ludouic. Miranda *d. quæst. 2. artic. 20.* Sanch. *d. cap. 16. num. 69.*

dientes peccant mort & cæturis as. Sciuntur si finito ministerio statim ad egrediantur.

111. Omnibus tam laicis, quàm Clericis, & Regularibus interdictum esse à iure communi ad Monialium monasteria accedere, illaque frequentare, per *cap. periculoso, de statu Regul. lib. 6. & cap. monasteria, de vit. & honest. cleric.* tradunt Zerol. *part. 1. verbo Moniales §. 7.* Steph. Gratian. *discept. forens. cap. 393. num. 16. cum seqq.* Bonacin. *d. tract. de clausura q. 3. puncto 4.*

111. Monasteria Monialium frequentare interdictum est omnibus.

112. Collocutoria communia in monasteriis Monialium retineri debent in loco claro, & aperto, vt Moniales alloquentes ab omnibus commodè perpici valeant, ac in eorundem Collocutoriorum ianua nil permittatur, quo intus vilo modo claudi valeat, vt per Sell. *d. cap. 18. num. 35.* vbi refert decisum à Sac. Congreg. Episcop. in Fauentina 7. Martij 1617.

112. Collocutoria communia vbi retinenda.

113. Contra Religiosos accedentes ad monasteria Monialium impositam esse pœnam priuationis officiorum, vocis actiue, & passiuæ ipso facto incurrenda, patet ex decreto S. Congreg. iussu Sixti V. edito de anno 1590. quod refert Bonacin. *d. puncto 4. n. 3.* vbi *n. 4.* tenet prædictum decretum sub mortali obligare, & *n. 5.* resoluit Religiosum præfatis pœnis affici vnico accessu, & *num. 6.* subdit Religiosum teneri in conscientia pœnam priuationis vocis actiue, & passiuæ sponte subire ante sententiam iudicis declaratoriam.

113. Religiosi accedentes ad monasteria Monialium incurrunt pœnas priuationis officiorum, vocis actiue & passiuæ, ipso facto incurrenda.

114. Regulares cuiuscunque Ordinis, militiæ, Societatis, vel congregationis ad monasteria Monialium, etiam sui Ordinis ad colloquendum, siue tractandum cum eis sine sacræ Congregationis licentia particulari desuper edito decreto, accedere prohibentur. Cui prohibitioni etiam subiacent milites Regulares Ordinis S. Ioannis Hierosolymitani, & præter pœnas in prædicto decreto contentas, incurrunt etiam peccatum mortale, & ab huiusmodi pœnis non possunt absolui, nec rehabilitari ab aliis, præterquam à Sede Apostolica, aut sacra Congregatione, quibus tamen non subiacent Regulares accedentes ad monasteria puellis, vel mulieribus secularibus inibi degentibus loquendi causa, nec etiam comprehenduntur supradicto decreto litteras ad Moniales mittentes, quamuis tam huiusmodi Religiosi, quàm Moniales sint debite corrigendi, ac puniendi à superioribus, quibus in delinquentes huiusmodi competit iurisdicctio, vt per Sell. *d. cap. 18. num. 40.* vbi refert sic fuisse decisum per Sac. Congreg. Episcop. sub die 22. Augusti, & 7. Septembris 1605.

114. Regulares cuiuscunque Ordinis prohibetur accedere ad monasteria Monialium ad colloquendum cum eis.

115. Regulares cuiuscunque Ordinis, aut Congregationis existant, quotiescunque absque Sac. Congregationis licentia Moniales alloqui reperti fuerint, carcerentur, eorumque superioribus, iuxta sacri Concilij decretum puniendi consignentur, qui superiores deinde sacram

115. Regulares reperi abque licentia cum Monialibus alloqui quilibet puniantur.

Congregationem, ac ordinarium de executione certiores reddant, Sell. d.c. 18. n. 41. vbi attestatur sic fuisse resolutum per eandem sacram Congregationem in Faentina 7. Martij 1617.

116. Vicarius Fratrum absque Apostolicæ Sedis licentia Moniales alloquens incidit in pœnas.

116. Vicarius Fratrum absque Apostolicæ Sedis licentia Moniales alloquens in pœnas in decreto generali contentas incidit, dummodo idem vicarius in Prioris absentia eiusdem Prioris officij munus non obeat, Sell. d. cap. 18. num. 43. vbi dicit decum ab eadem sacra Congregatione sub die 1. Septembris 1617.

117. Episcopi licentiam dare valent Religiosis alloquendi Moniales seruatis certis regulis.

117. Nouissimè per sacram Congregationem Concil. Trid. speciali decreto sub dat. 12. Kalend. Decembris 1613. de mandato S.D.N. Urbani VIII. concessum fuit Episcopis, vt licentiam dare valeant Religiosis alloquendi Moniales seruatis certis regulis, & conditionibus ibidem expressis. Regularis absque legitima licentia accedens ad monasterium Monialium Regularibus subiectarum, ibique in loco colloquiis destinato cum Moniali colloquens, potest stante dicta constir. fel. rec. Greg. XV. à diocesano Episcopo, tãquam Sedis Apostol. delegato coerceri, & puniri, ita Sell. d.c. 18. n. 50. vbi refert decum de anno 1614.

118. Subcollector absque Ordinarij licentia alloquens cum Monialibus potest excommunicari.

118. Subcollector, absque ordinarij licentia alloquens cum Monialibus potest excommunicari, vt per Sell. d.c. 18. n. 51. vbi attestatur resolutum in Hipporegien. 13. Maij 1618.

119. Monialium patres, fratres, & filij vt easdem alloquantur in temporibus non prohibitis, licentia non indigent.

119. Monialium patres, ac fratres, & filij, vt easdem alloquantur in temporibus non prohibitis, licentia non indigent, ex Sell. d.c. 18. n. 54. vbi air decum 15. Ianuarij 1616. & 15. Martij eiusdem anni.

120. Regulares aduocantes monasteria Monialium absque Episcopi licentia non incidunt in pœnam excommunicationis quam Episcopus suo edicto proposuit.

120. Regulares aduocantes monasteria Monialium absque Episcopi licentia non incidunt in pœnam excommunicationis, quam Episcopus suo edicto proposuit, si Regulares habent ex priuilegio non posse ab Episcopis excommunicari, & alijs sic excommunicati non possunt absolui à suis superioribus, sed ab Episcopo, qui sibi hanc absolutionem reseruauit, ita plures quos refero ego ipse d. alleg. 102. num. 73. & me citato resoluit Bonacin. d. puncto 4. num. 8. vbi obseruat Religiosos hoc tempore alloquens Moniales absque licentia, etiam si alloquantur in monasterijs Regularibus subiectis, puniri posse ab Episcopo, ex Bulla Gregorij XV. de exemptorum priuilegijs incip. *Inferuabili*, sub dat. 9. Februarij 1622.

121. Moniales exemptæ alloquens cum viro contra prohibitionem Episcopi non possunt ab eo puniri.

121. Constitutione Prouincialis Mediolanen. stante quoddam alloquens cum Monialibus puniantur, dubitatum fuit an alloquens sine licentia cum Monialibus exemptis possint puniri ab Episcopo, & etiam ipsæ Moniales exemptæ fuit resolutum non posse puniri Moniales exemptas, vt testatur Sell. in *select. Canon. cap. 30. num. 12.* sub die 8. Augusti 1621.

122. Moniali litteras scribens & mittens an incidat in censuram comminatum ab Episcopo aduersus euntes in monasteria Monialium.

122. An autem scribens litteras Moniali, & mittens, incidat in præfatam censuram comminatum ab Episcopo aduersus euntes in monasteria Monialium? Negant Aloyf. Ricc. in *praxi aurea resol. 65.* Ego ipse d. alleg. 102. ex num. 81. & me citato Homobon. de Bonis de *examine ecclesiast. tract. 11. cap. 3. quæst. 3. suppos. 2.* & Illustriss. D. meus Rodericus à Cunha in *comment. ad cap. reatum 33. sub num. 8. dist. 81.* vbi etiam differit

differit an incurrat excommunicationem, qui sub illius pœna prohibitus est ne ad Monialem scribat, si tamen scribendo epistola non pervenit ad illam.

123. Prædictam censuram per statutum, aut edictum Episcopale ipso iure aduersus adeuntes monasteria Monialium, & cum illis alloquentes.

124. Prædictam censuram per statutum, aut edictum Episcopale ipso iure aduersus adeuntes monasteria Monialium, & cum illis alloquentes, comprehendere etiam accedentes ad monasteria exempta Monialium subdita Regularibus, qui non sub sunt iurisdictioni Episcoporum existentia intra suam dioccesim, resoluunt Roland. à Valle conf. 33. num. 3. 2. vol. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 393. n. 2. & seq. Campan. in diversis iuris Canon. rubr. 12. cap. 16. num. 45. Ego ipse d. alleg. 102. num. 75. & me citato Bonacin. d. tract. de clausura q. 3. puncto 4. num. 1. propè fin.

125. Facultatem concedendi licentiam adeundi ad colloquium cum Monialibus Regularibus subiectis, spectare ad ipsos superiores Regulares, nisi esset consuetudo legitime præscripta, vt huiusmodi licentiæ, etiam quoad monasteria, quæ Regularibus sub sunt, ab Episcopo tantum, vel ab Episcopo, & superiore Regulari coniunctiue obtinerentur, referunt Quarant. d. verbo monasteria Monialium, vers. bins tangenda, pag. 453. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 54. Armendar. in addit. ad recopil. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 99. Campan. d. cap. 16. n. 45. Ego ipse d. alleg. 102. n. 76. & me citato Homobon. de Bonis de examine eccles. tract. 11. cap. 2. q. 1. in fine.

126. Sed re maritius considerata videtur rectius licentiam huiusmodi alloquendi Moniales Regularibus subiectas concedendam esse ab Episcopo, seu eius Vicario generali, & à superiore Regulari, cui Moniales ipsæ subiectæ sunt, coniunctim, ita vt idem Episcopus, seu eius Vicarius primo loco subscribat. Idem quoque seruandum videtur quoad licentiam eorum, quibus ordinariè intra septa monasteriorum eorundem Monialium ingredi necesse est, repentinis tamen casibus extremæ necessitatis exceptis, in quibus licentiam alterius subscriptione roborare sufficit. Edicta verò, quibus personis secularibus ad earundem Monialium monasteria accessus prohibetur, ab Episcopo dumtaxat subscribenda & publicanda sunt. Sell. d. cap. 30. num. 14. vbi refert ita fuisse decisum per Sac. Congreg. Episcop. in Camerinen. 21. Februarij 1617.

127. De clausura monasteriorum virorum, quoad ingressum fœminarum in ea, vide Fr. Emman. tom. 1. q. 48. art. 3. & 4. Fr. Ioan. à Cruce d. cap. 5. dub. 1. concl. 1. Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fore ecclesiast. resol. 544. n. 8. in 2. edit. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 17. Bonacin. d. tract. de clausura q. 5. metipsum d. alleg. 102. ex n. 85. & quod horri, & prætata Religioforum monasteriis eorum contigui comprehenduntur constitutione Pij V. ita vt mulieres si in eos ingressæ fuerint, absolutione indigeant, tenet Aldan. in compend. Canon. resol. lib. 3. tit. 5. num. 12. vbi

124. Excommunicatio Episcopalis aduersus adeuntes monasteria Monialium comprehendit accedentes ad exteriora.

125. Licentiam alloquendi Moniales Regularibus subiectas an dare possit Episcopus.

127. Doctores de clausura monasteriorum virorum quoad ingressum fœminarum, agentes.

128. Horri & prætata Religioforum comprehenduntur sub clausura.

refert ita fuisse resolutum in Sac. Congreg. Episcop. 13. Septembr. 1583. & sacristia choro contigua alicuius monasterij Religiosorum est sub clausura comprehensa ex eodem Aldan. citato loco, vbi testatur ita decisum ab eadem Sac. Congreg. in Sulmonen. 10. Augusti 1615.

129. Monasteria Monialium intra vrbes, & oppida frequentia reducenda.

129. *Et quia monasteria, &c.* Vide Vgolin. *de officio Episcopi cap. 21. in princ. num. 1.* D. Hieron. Venero, y Leyua *in examine Episcoporum lib. 6. cap. 21. num. 13.* Zerol. *in praxi Episcop. part. 1. verbo Moniales §. 17.* vbi refert decissum istam translationem faciendam esse ad aliud monasterium eiusdem Ordinis, & hoc quando immineret scandalum, vel propter supereminentem aeris pestilentis causam, & quoddam monasterij translatio debet fieri simul cum introitibus, & redditibus, quos illud habebat.

130. Translatio Monialium ad Vrbes quomodo facienda.

130. Et translationem fieri debere in aurora, vt à paucis Moniales conspici possint, atque à personis grauib. & honestis, & sanguine eis proximioribus coniunctis deducantur, asserit decissum Armendar. *in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 100.* quem refero ego ipse *d. alleg. 102. n. 26.*

131. Moniales ab vno monasterio in recenter erectum non transferuntur nisi obiecta à Sede Apost. vel à S. Cong. speciali facultate.

131. Moniales ab vno monasterio non transferunt locorum ordinarij, aut superiores Regulares in monasteria recenter erecta pro nouitiarum in eo introducendarum institutione, nisi obiecta à Sede Apostolica, vel à sacra Congregatione speciali facultate, ita Aldan. *d. tit. 5. num. 14.* vbi testatur sic resolutum à Sac. Congreg. Episcoporum in Tortonen. 27. Maij 1603. quia Monialium translatio Apostolica Sede Inconsulta minimè fieri potest, ex eodem Aldan. *d. tit. 5. num. 15.* vbi refert decissum per eandem Sac. Congregat. in Barchinonen. 10. Aprilis 1615.

132. Moniales quando transferri possunt in monasteria nouiter erecta.

132. Moniales transferri non possunt in monasteria nouiter erecta, nisi eadem monasteria, auctoritate Apostolica, extructa fuisse prius constiterit, ipsaque prauia visitatione earundem Monialium capacia, eisque accommodata, atque ita absoluta reperta fuerint, vt cæmentariis, alijsve fabris nulla ædificationis causa in ipsa postea ingrediendi necessitas relinquatur, Aldan. *d. tit. 5. n. 18.* vbi testatur ita fuisse decissum in Vlixbonen. 17. Iulij 1615.

Superiores quicunque eligantur per vota secreta, aliàs electio nulla sit.

CAPVT VI.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. *V*ide Nauar. *conf. 4. in antiq. aliàs conf. 9. in nou. de electione, Sayr. in florib. decis. sub eodem tit. decis. 4.* Quarant. *in sum. Bullarj verbo Abbatisa*, Fr. Emman. *quest. regular. tom. 2. quest. 51. art. 6. & 8.* Zerol. *in praxi Episcop. part. 1. verbo Abbatisa §. 6.* Azor. *instit. moral. part. 1. lib. 13. cap. 10. q. 2.* Franc. Leo *in thesaur. fori ecclesiast. part. 1. cap. 4. num. 32. & seq.* Aloyf. Ricc. *in collectan. decis. part. 4. collect. 751. & in decis.*

decis. curia Archiep. Neapol. decis. 197. part. 4. Nicol. Garc. de benef. part. 5. cap. 4. num. 183. cum seqq. Molfes. in sum. tract. 6. cap. 16. num. 153. Hieton. Veneto, y Leyua in examine Episcop. lib. 6. cap. 28. num. 11. cum seqq.

2. *Per vota secreta.*] Quando igitur de rebus grauibz incunda erunt suffragia, eadem secretò ferantur, vt sine timore quisque quod senserit liberè loquatur, vt ait Octau. Frangip. in direct. ecclesiast. discipl. tit. de decan. collegiatis ecclesiarum n. 32. votare enim secretò minus inconuenientiam, & maiorem libertatem ad votandum Christianè habere, quàm votate publicè, tradunt Bobadil. in sua Politica lib. 3. cap. 7. num. 38. Cur. Philip. part. 1. § 1. num. 22. & quamuis in actibus capitulatis de iure non requiratur, quòd vota præstarentur secreta, expediret tamen quòd in omnibus votaretur secretò, obseruant Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 185. & Castellin. in ad d. tract. de elect. pag. 495.

4. Puram, & simplicem ostensionem schedulæ secretò factam ab aliquo ex electoribus ad effectum, vt videat quem ipse eligat, non tollere quin electio subsequens immediatè sit secreta, tradunt Nauarr. consil. 7. in antiq. aliàs 4. in nou. de elect. Fr. Emman. in sum. p. 1. c. 102. num. 4. Castellin. in tract. de elect. cap. 4. num. 3. obseruantes eo casu electionem esse iteritam, & nullam, quando electorum vota, culpæ, & dolo totius, vel maioris partis Capituli publicarentur, vel quando manifestatio vnus, vel plurium votorum est realis causa, vel præsumptiua rationaliter, quòd electio sequatur in hanc, vel illam personam particularem ex vi illius ostensionis.

5. Vnde ex hoc decreto colligunt Nicol. Garc. de benef. part. 5. cap. 4. num. 183. & Molfes. in sum. part. 1. tract. 6. cap. 16. num. 153. quòd ostensio vnus schedulæ, siue fiat per malitiam, siue per errorem, dummodo non causet effectum, de quo *suprà*, non officit secretæ electioni; si tamen maior pars suffragiorum ostenderetur, esset nulla electio, ex quo ante publicationem scrutinij electio manifestaretur còtra formam Concilij in præsentem. Verùm Rota in Treuer. Abbatiz S. Maximini 20. Nouembris 1624. coram R. D. meo Coccino Decano impressa per Massobr. in praxi habendi concursum prælud. 8. in princip. num. 53. & 67. censuit electionem esse nullam, etiamsi vnicum tantum suffragium publicetur, prout refert Sigism. à Bononia de elect. dub. 31. ex num. 4.

6. Si electi fuerunt à superioribus aliqui, qui vota omnium eligentium recipiant, electionem reputari secretam, & canonicam, referunt decisum Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 189. Aloyf. Rice. d. Neapol. decis. 197. num. 2. part. 4. Castellin. de election. cap. 4. num. 4. Sigismund. à Bononia in simili tract. dub. 27. num. 11. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. disp. 5. q. 6. num. 8.

7. In electione Abbatissarum, vel alterius superiorissæ posse vota singularum Monialium per Episcopum vnà cum vicario, vel alio viro auctoritate accipi, licet quatuor, aut quinque ea fiant, si hoc est iuxta formam statutorum Religionis, referunt decisum Galet. in margarisa casuum conscientia, verbo Abbatissa, Nicol. Garc. d. num. 189. Aloyf. Rice. in praxi rerum fori eccles. resol. 637. in 2. edit. Molfes. d. part. 1. tract. 6. cap. 16.

2. Suffragia secreta in rebus grauibz ferri debent.

3. Votare secretò maiorem libertatem ad votandum habet.

4. Electio non definit esse secreta propter puram, & simplicem ostensionem schedulæ.

5. Ostensio vnus schedulæ non officit secretæ electioni.

6. Electio reputatur secreta, & Canonica si electi fuerunt à superioribus aliqui, qui vota omnium eligentium recipiant.

7. Abbatissarum in electione possunt vota per Episcopum cum vicario auctoritate accipi.

cap. 16. num. 154. Castellin. d. cap. 4. num. 4. & cap. 5. num. 28. Fr. Sigismund. à Bononia d. dub. 27. num. ...

8. Electio erit nulla si in Bullis confirmationis exprimerentur nomina eligentium.

8. Ita strictè hoc decretum esse intelligendum, vt si post electionem factam in Bullis confirmationis, seu patentibus exprimerentur nomina eligentium, electio esset nulla, refert decifum Castellin. d. cap. 4. num. 61.

9. Eligetes per schedulam aliquo patenti signo signatam non secretam & peccant mort.

9. Eligentes per schedulam aliquo patenti signo signatam, vt innotescat scrutatoribus, vel vni ex illis, quòd talis elector eligit illum nominatum in schedula facere electionem non secretam, & peccare mortaliter, ac proinde sic electum factum de hoc certum, teneri resignare prælaturam, siue officium, vel petere à Sanctissimo confirmationem cum dispensatione referunt decifum Laurent. de Perinis tom. 1. de Relig. subdito, & Prælate, q. 1. de obedientia, cap. 21. Castell. d. cap. 4. num. 61.

10. Capitula permittunt non debent vt fiat aliquid ex quo publicari possint nomina eligentium.

10. Aduertit Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. quæst. 52. art. 9. Intentionem Concilij in præfenti fuisse statuere, quòd Capitula facerent electiones secretas in hoc sensu, id est, quòd non permittant fieri aliquid, ex quo publicari possint nomina eligentium, & si tale quid factum fuerit, electio non valet, & subdit ex doctrina Nauarr. d. conf. 9. de elect. in nou. quòd hoc habet locum in electione per scrutinium, non autem in electione per compromissum.

11. Præsidenter Capituli non possunt præcipere scrutatoribus ne recipiant suffragia vltra certum numerum, &c.

11. Vtrum autem in electione superiorum Regularium Præsident Capituli possit præcipere scrutatoribus sub præcepto Sanctæ obedientiæ & pœna excommunicationis latæ sententiæ, ne recipiant suffragia oretenus tradi solita pro aliquibus vltra certum numerum electioni insufficientem, sed eo completo dicant electoribus ad aures, prout seruari dicitur, vt dent alijs eorum vota? & an electio hoc modo celebrata sit valida? decifum fuisse de anno 1625. refert Castellin. d. cap. 4. n. 66. hanc eligendi rationem, quæ libertati electionis, ac naturali consensui aduersatur, omnino improbat, electionesque hæcenus celebratas si scrutatores præcepto superioris obtemperantes singulorum eligentium vota non receperint, pro Canonicis non haberi.

12. Electio vti non secreta quibus casibus sit nulla.

12. Electionem esse nullam, quando aliqui ex electoribus vnicam schedulam recipiunt vnico nomine scriptam, & nomen electi notum scribæ, vel alteri reponunt in capsula, similiter qui accipiunt de manu scribæ duas schedulas, & vnâ quam voluerint, reponunt, alteram seindunt, quia scriba potuit reuelare talem, qui non habuit, nisi vnâ schedulam, vel talem, qui non habuit duas, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 193. Aloyf. Ricc. d. X. capol. decif. 197. num. 8. part. 4. Castellin. de elect. cap. 5. num. 25. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 31. num. 6. Rot. in Treueren. Abbatiz S. Maximini 20. Nouembris 1624. coram R. D. mco Coccino Decano, impressa per Massobr. in praxi habendi consursus preliud. 8. in princ. num. 69. secundum Romanam impressi.

13. Procuratores legitime constituti ad eligendum nõ excluduntur, dummodo nõ habeant speciale mādātum de eligenda certa persona.

13. Procuratores legitime constitutos cum generali mādato ad eligendum ab iis, qui legitime impediti sunt, non excludi, dummodo non habeant speciale mandatum de eligenda certa persona, quia tunc votum non posset esse secretum, refert decifum Nicol. Garc. d. cap. 4. n. 200.

14. Si

14. Si quis electorum ante scrutinium verbo dicat se velle eligere hunc, vel illum, non propter hoc tolli, quin electio sit secreta, eo quia potuit pro altero suffragium præstare, tradunt Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 196. Castellin. d. cap. 5. num. 26 in fine.

15. Electionem Regularium ita debere fieri per vota secreta, ut non possit fieri per viam compromissi, aut inspirationis, referunt decusum Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 204. Castellin. de elect. cap. 7. n. 7. vers. ad quorum, Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 2. num. 7. & dub. 31. n. 4. vers. & insuper, contra Fr. Emman. in sum. part. 1. cap. 102. num. 2. & cap. 105. num. 3. & quest. regul. tom. 2. q. 51. art. 9. in fine.

16. Electionem Abbatiis factam per vota non secreta per ignorantiam huius decreti non valere, nec Episcopum posse dispensare, ut valeat, referunt decusum Aloyf. Ricc. d. Neapol. decis. 197. num. 7. part. 4. Molfes. d. part. 1. tract. 6. cap. 16. num. 156. Nouar. in singul. concl. 86. num. 3. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 31. num. 10.

17. Si verò contra huius decreti constitutionem, &c.] Vide Nauarr. conf. 2. num. 4. de elect. in antiq. aliàs conf. 8. num. 2. eod. tit. in nou. Fr. Sigism. à Bononia dub. 8. num. 8.

18. Virum autē hodie sufficiat, quod vota sint secreta ex dispositione prædicti decreti, absque alia forma? Affirmat Fr. Ludou. Mirand. in man. Pralat. tom. 2. q. 23. art. 15. concl. 2. circa med. asserens dispositionem text. in cap. quia propter, de elect. modò sublatam esse per Concilium in præsent.

19. Negant Fr. Emman. in sum. p. 1. c. 102. num. 2. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Abbatisa, §. 6. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 13. c. 10. q. 2. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 27. num. 10. & 11. Rota in Meten. monasterij 5. Iulij 1621. in fine vers. Denique, coram R. D. meo Coccino Decano, & iterum in Treueren. Abbatiz sancti Maximini 20. Nouembris 1624. coram eodem. impress. per Massobr. in praxi habendi concursus, pralud. 8. in princ. n. 68. secundum Rom. impress. merito obseruantes, quod quando disponitur, quod omnes electiones Regularium debeant fieri per vota secreta, non tamen censetur sublata forma d. c. quia propter, sed adhuc in suo robore perseverat. sunt verba Rotæ in d. Meten. monasterij.

14. Electio dicitur Canonica quamvis quis electorum ante scrutinium dicat se velle eligere hunc, vel illum.

15. Electio Regularium ita debet fieri per vota secreta, ut non possit fieri per viam compromissi, aut inspirationis.

16. Electio Abbatialis facta per vota non secreta per ignorantiam huius decreti non valet, nec Episcopus potest dispensare.

17. Electio irrita est si aliquis contra huius decreti constitutionem electus fuerit.

18. Vota an sufficiant quod sint secreta, absque alia forma.

Monialium superior eligatur non minor 49. annis, & que post octo annos professionis laudabiliter vixerit, & si talis non sit in monasterio, eligatur ex alio, ut in text. vel ex eodem monasterio una eligatur, qua trigessimus annus compleuerit & unicuique monasterio sit unica superior. Et Episcopus in huiusmodi electionibus secularis superior stet ante cancellorum fenestellam ad audienda singulorum vota.

CAPVT VII.

1. Vnde Fr. Emman. quest. regul. tom. 15. art. 3. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 13. cap. 10. à princip. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo Abbatisa, AAAa

1. Doctores de materia cap. agentes.

tissa, §. 1. Pialec. in *simili praxi part. 1. cap. 2. de benedict. Episcop. num. 3. pag. 71. & part. 2. cap. 3. num. 57.* Franc. Leo in *thesauro fori ecclesiast. part. 2. cap. 1. num. 45. cum seqq.* Valer. Reginald. in *praxi fori poenitent. lib. 30. tract. 3. num. 166. in princip.* Nicol. Garc. de *benefic. part. 7. cap. 4. num. 42. & num. 71.* Viuian. in *praxi iurisdictionat. part. 2. lib. 5. cap. 5. num. 7. cum seqq.* Zypx. in *analytica postremi iuris ecclesiast. enarrat. sub tit. de elect. num. 9.* Campan. in *diuersor. iuris canon. rubr. 7. cap. 6. num. 89.* Molfes. in *sum. Theologia moralis, tract. 6. cap. 7. num. 46.* Homobon. de *Bonis de examine ecclesiasticis, tract. 12. cap. 3. quas. 15. supposit. 4.* Aloys. Rice. in *decis. curia Archiepiscop. Neapolit. part. 4. decis. 281. num. 3. & decis. 309. Portel in dubijs regularib. verbo Abbatisa, ex num. 3.* Nouar. in *singularib. conclus. 13. 87. & 88.* Hieronym. Venero, y Leua in *examine Episcop. lib. 6. cap. 28.* Hieronym. Roderic. in *compendio quest. regularib. resoluit. 2. a num. 1.*

1. Abbatisa, vel Priorissa esse nō potest illegitima absque Papæ dispensatione seclusus Religionum priuilegiis.

2. Illegitimā non posse absque dispensatione Papæ, seclusus Religionum priuilegiis, esse Abbatisam, vel Priorissam, tenent Maiol. de *irregul. lib. 1. cap. 10. in fine*, Mandos. de *signatura gratia, tit. de dispensat. super effectu natal. in fine*, Nauart. in *man. cap. 27. num. 201. & commento 2. de Regularib. num. 60.* Fr. Emman. in *sum. tom. 2. cap. 29. num. 12.* Soar. *tom. 5. de censur. disp. 50. sect. 5. num. 15.* Sayr. in *simili tract. lib. 6. cap. 11. num. 3. in fine*, Flamin. Paris. de *resignat. benefic. lib. 3. quas. 12. num. 11.* Bellet. *disquisit. cleric. part. 1. tit. de disciplin. cleric. §. 3. num. 50.* Sanchez in *precepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. cap. 5. num. 19. & 20.* Sigismund. à Bononia de *elect. dub. 72.* Sanctarel. *variis. resoluit. quas. 40. num. 7.* Ego ipse in *collectan. ad cap. 1. num. 7. de filiis Prebys.* Aldan. in *compendio canon. resoluit. lib. 1. tit. 28. num. 10.* vbi refert decissum sub die 27. Aprilis 1630. electionem Monialis illegitimæ in Abbatisam absque dispensatione Apostolica, esse de iure irritam.

3. Contra Fr. Emman. sibi contrarium *quest. regular. tom. 1. quas. 13. art. 1.* Portel. in *dubijs regular. verbo Abbatisa, num. 6.* Hieron. Roderic. *d. resol. 2. num. 21.* Fr. Ludou. Miranda de *sacris monialib. quest. 6. art. 3.* Sell. in *select. canon. cap. 29. num. 23.* vbi refert ita decissum in Corduben. de anno 1582. existimantes illegitimam posse absque dispensatione Papæ esse Abbatisam.

4. Abbatisa, seu Priorissa officij non sunt capaces illegitimæ, & quæcunque quæ virgines non sunt.

4. Nec solas illegitimas, sed etiam quascunque quæ virgines non sunt, excludi ab Abbatisæ, seu Priorissæ officio, per *cap. inueniuntur 20. q. 1. & cap. 2. 1. q. 7.* tuentur Mandos. de *signatura gratia, tit. dispensatio pro corrupta, statim in princip. & §. seq. in addit. ad Lap. allegat. 60. litt. N.* Selu. de *benef. part. 4. q. 7. num. 7.* Maiol. de *irregul. lib. 1. cap. 29. num. 13.* Viuald. in *candel. aureo. part. 3. cap. 5. num. 13. in 2. edit.* Fr. Emman. *quest. regul. tom. 2. quas. 54. art. 3.* Sell. in *select. canon. cap. 29. num. 8.* vbi refert resolutum per S. Congreg. Episcop. in Sarzanen. 15. Iulij 1616. pariter resolutum in hoc solum Pontificem posse dispensare.

5. Contra Sanch. *d. cap. 5. num. 22.* Fr. Emman. in *sum. tom. 3. cap. 3. n. 9.* Portel. in *dubijs regular. verbo Abbatisa, num. 10.* Soar. de *Relig. tom. 4. cap. 6. num. 16.* Hieron. Roder. *d. resol. 2. num. 26.* existimantes ad Abbatisæ munus

munus non desiderari virginitatem, nisi ubi mos esset impartendi Abbatissis benedictionem specialem Virginum propriam, seu consecrationem.

6. Bigamam Monialem absque dispensatione in Abbatissam eligi non posse per *cap. 1. dist. 78. resoluunt Maiol. d. cap. 29. n. 14. Vivald. d. cap. 5. n. 8.* obseruantes quoad hunc effectum dici etiam bigamam, quæ post castitatis votum præuicariata est, refert Sanch. *d. c. 5. n. 13.*

7. Infamem non posse in Abbatissam eligi, resoluunt Maiol. *d. cap. 29. n. 12. & 13. Vivald. d. cap. 5. n. 11. Sanch. d. cap. 5. num. 24.* extendentes siue infamia sit iuris, siue facti.

8. Ex tripartito numero Monialium duas partes concurrere debere in electione Abbatissæ, nisi alia fuerit loci consuetudo, & si fuerint discordes, posse Episcopum nominare vnā, quam magis idoneam iudicauerit, refert decusum Piasc. *in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. n. 57. vers. in monasteriis*, quem citat Zipz. *d. num. 9. vers. Abbatissa, in fine*, Aldan. *d. tit. 28. n. 16.* ubi asserit resolutum per sacram Congregationem Episcoporum in Assisien. 20. Nouembris 1585.

9. In casu discordiæ inter Moniales volentes eligere, non posse superiorem ipsarum, aut scrutatorem dare votum in electione Abbatissæ, vel Priorissæ, refert decusum Lauor. *var. lucubrat. tit. 4. cap. 24. num. 42.*

10. *Non minor annis quadraginta.* Vide Hieron. Roderic. *d. resol. 2. num. 5.* Circa quam ætatem non posse Episcopum dispensare, refert decusum Armendar. *in addit. ad recopil. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 102.* resoluunt Azor. *instit. moral. part. 2. lib. 6. cap. 5. n. 9.* Nicol. Garc. *d. cap. 4. n. 71.* Aloyf. Ricc. *in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 309. num. 9. part. 4.* Sigism. à Bononia *de elect. dub. 62. n. 6.* Nouar. *in singularib. concl. 13. n. 2.* ubi *n. 3.* contra Garc. citato loco tenet, quod prædicti quadraginta anni non requiruntur completi.

11. Electio Abbatissæ, quæ ætatem 40. annorum requisitam non habebat, si in monasterio non deessent aliæ Moniales quadragenariæ atque habiles, licet non ad eam idoneæ, sicut electa, est nulla, ita Aldan. *d. tit. 28. num. 11.* referens sic fuisse decusum in Viterbien. 16. Maij 1623.

12. Constitutio Gregorij XIII. super mutatione officij Abbatissæ, ac Priorissæ Monialium in Italia existentium, singulis quibusque trienniis, obseruari debet in omnibus Monialium monasteriis quorumvis militiarum, etiam Hierosolymitanorum, Aldan. *d. tit. 28. num. 12.* dicens sic fuisse resolutum per sacram Congregationem Episcop. sub die 22. Maij 1604.

13. Abbatissæ, aut Priorissæ expleto officiorum triennio non possunt denuo eligi ad eadem officia, absque Sedis Apostolicæ, aut sacræ Congr. licentiâ, prout asserit decusum Aldan. *d. loco.*

14. Abbatissæ soror potest succedere in officio sorori, si Canonice eligatur, dummodo non adsit aliquod impedimentum legitimum circa eius personam, vel prohibeatur per constitutiones Ordinis, ita

6. Bigama Monialis absque dispensatione in Abbatissam eligi non potest.

7. Infamis non potest in Abbatissam eligi.

8. Abbatissa in electione duas partes concurrere debent ex tripartito numero Monialium.

9. Abbatissa in electione dare votum non potest eorum superior in casu discordiæ.

10. Episcopus non potest dispensare in ætate 40. annorum quæ ad Abbatissatus officium requiritur.

11. Electio Abbatissæ minoris 40. annorum est nulla si in monasterio non deessent aliæ quadragenariæ.

12. Constitutio Greg. XIII. habet locum in omnibus Monialium monasteriis quorumvis militiarum.

13. Abbatissæ expleto officiorum suorum triennio non possunt denuo eligi ad eadem officia.

14. Abbatissæ soror potest succedere in officio sorori.

Aldan. *d. tit.* 28. *num.* 15. vbi refert de eisum ab eadem Sac. Congreg. in Vlixbonen. 19. Aprilis 1619.

15. Monialium scrutatores in electione Abbatissarum non possunt supplere pro numero vocum requisitarum.

16. Abbatissa non potest duobus monasteriis praefici.

17. Episcopus qui Abbatissa electioni praestit, claustra monasterij non ingreditur, sed ante cancellorum fenestellâ vota singulorum audire & recipere debet.

18. Episcopus potest unâ cum superioribus Regularibus quorumcunque Abbatissarum electionibus prae se, vel per alium interesse.

15. Monialium scrutatores in electione Abbatissarum, & aliarum superiorum, non possunt supplere pro numero vocum requisitarum in huiusmodi electione, seu in casu discordiae. Aldan. *d. tit.* 28. *n.* 20. vbi asserit resolutum sub die 24. Maij 1621.

16. *Duobus vero monasteriis nulla praeficiatur.*] Vide Flam. Paris. *de resignat. benef. lib.* 3. *q.* 18. *n.* 40. vbi num. 45. subdit Abbatissam non posse praefici, & habere duo monasteria, etiam si vnum habeat in titulum, aliud vero in commendam.

17. *Is vero, qui electioni praestit Episcopus, &c.]* Vide Nau. in *cap. statutus* 19. *q.* 3. *n.* 59. Frane. Leo. *d. p.* 2. *c.* 1. *n.* 46. Fr. Emman. *quæst. regul. tom.* 1. *q.* 46. *a.* 5. Fr. Ioan. à Cruce *de statu Relig. lib.* 1. *cap.* 5. *dub.* 2. *concl.* 3. *notab.* 3. *propè fin.* Fr. Ludou. Miranda in *man. Pralat. tom.* 2. *q.* 2. *a.* 15. *concl.* 3. & *q.* 7. *a.* 3. *concl.* 3. Saneh. in *precepta Decalogi tom.* 2. *lib.* 6. *c.* 16. *n.* 50. Hieron. Venero in *examine Episc. lib.* 6. *c.* 28. *n.* 7. & 8. metipsum *de officio, & potest. Episcopi p.* 3. *alleg.* 102. *n.* 46. obseruantes, quodd si Prælati prudenter iudicent non posse fieri eanonice dictam electionem ipsis non intrantibus ob inquietudinem Monialium, & suspicionem subornationis votorum inter ipsas subortæ, aut ob alias iustas causas à superioribus prudenter arbitrandas, tunc solum licite poterunt prædicta ingredi monasteria, ibique ipsarum Monialium vota audire.

18. Nouissimè Gregorius XV. fel. rec. in sua constit. de exemptorum priuileg. incip. *Inscrutabili*, sub dat. 9. Februarij 1622. circa hanc materiam electionis Abbatissarum statuit in hæc verba. *Ac similiter possit Episcopus unâ cum superioribus Regularibus quorumcunque Abbatissarum, Priorissarum, Praefectarum, vel Propositarum eorundem monasteriorum quocunque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse, ac praesidere, absque ulla tamen ipsorum monasteriorum impensa.* Hactenus dicta cõstitutio, super qua postea facta Congregatio Illustrissimorum Cardinalium Concil. Trid. interpretum censuit ius confirmandi Abbatissas minimè fuisse Episcopis per eiusmodi constitutionem attributam, quam quidem declarationem originalem præ manibus habui, impressamque vidi in Typographia Cameræ Apostolicæ de anno 1624.

Monasteria Sedi Apost. immediatè subiecta deputent personas quolibet triennio, quæ liberè statuant, & deliberent, ac visitent, & si negligentes fuerint, suppleas Metropolitanus Prouincia.

C A P V T VIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Nau. *commento* 3. *de Regular. num.* 3. *vers. sexto, & in cap. statutus* 19. *q.* 3. *n.* 22. *vers. quarto*, Hieronym. Venero, y Leyua in *examine Episcoporum lib.* 6. *c.* 21. *n.* 7.

2. *Quod*

2. Quod si in his negligendis, &c.] Regulares, qui ob Prælatorum negligentiam, Capitulum generale triennale non conuocauerint, à Metropolitano Prouincie, vbi monasteria eorum sunt, ad id compellendos esse, sin vero illo instante, ne dum se in Congregationem redegerint, nec Capitula triennialia fuerint, Episcopis ordinariis loci tanquam à Sede Apostolica ad id delegatis, subiici per hunc textum consuluit Nauar. *conf. 83. de Regular. in antiq. aliàs conf. 18. de stat. Monach. in nouis, & tenent Sayr. in florib. decis. sub illo tit. de Regularib. decis. 89. Hieronym. Venero d. lib. 6. c. 8. n. 12.*

2. Capitulum generale triennale si non conuocauerint Regulares à quibus ad id sint compellendi.

Monasteria sanctimonialium Sedi Apostolica immediatè subiecta ab Episcopis locorum gubernentur.

CAPVT IX.

1. Vide de materia Hieronym. Venero, y Leyua *in examine Episcoporum lib. 6. cap. 2. num. 5.* Non possunt hæc monasteria exempta visitari à Capitulo, Sede vacante. Abb. *in cap. cum olim num. 3. & ibi Felin. n. 3. ad fin. de maioris. & obediens.* Rota in Burgen. iuris visitandi 1. Iulij 1596. eorum Orano.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Moniales Sedi Apostolicæ subiectas ab Episcopo esse gubernandas spirituali gubernio, sed non temporalis, refert decifum Armendar. *in addit. ad recapit. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religionib. num. 93. vbi num. seq.* Subdit pariter resolutum per hoc decretum nullam iurisdictionem esse concessam Episcopo in monasteriis Sedi Apostolicæ immediatè subiectis, nisi in concernentibus spiritualia, in temporalibus verò nihil agere posse.

2. Moniales Sedi Apost. subiectæ ab Episcopo sunt gubernandæ spirituali gubernio, sed non temporalis.

3. Ordinarij, nec Regulares, etiam in Capitulis eorum generalibus, non possunt deputare administratores bonorum temporalium Monialium particulares Religiosos cuiuscunque gradus, aut præminentie, etiam si superiores monasteriorum fuerint, vt refert decifum Sell. *in select. Canon. 29. n. 12.*

3. Administratores bonorum temporalium Monialium quis deputare valet.

4. Quoad officiales, aut ministros monasteriorum Monialium, ætas nulla determinata est, sed eligendi sunt, qui morum grauitate, virtutumque ornamentis, & alijs honestis qualitatibus sunt præditi, vt per Sell. *d. cap. 29. num. 13.*

4. Officiales, & ministri monasteriorum Monialium quibus qualitatibus eligendi.

5. Moniales in refectorio communi comedere, & in loco etiam communi laborare debent, ex eod. Sell. *citato loco*, qui refert ita decifum à Sac. Congreg. Episcop. in Messanen. 1. Augusti 1603.

5. Moniales in refectorio communi comedere, & in loco etiam communi laborare debent.

6. Monialibus non committitur clauis custodiæ sanctissimi Sacramenti, sed penes eum Sacerdotem semper esse debet, ad quem spectat illud administrandi cura, Sell. *d. capit. 29. numer. 25.* vbi asserit ita resolutum ab eadem Sac. Congregat. in Vallisoletana 12. Ianuarij 1604.

6. Monialibus non committitur clauis custodiæ sanctissimi Sacramenti.

7. Reliquæ non in monasteriis Monialium, sed in exterioribus Ecclesiis asseruari debent, ubi de locis decentibus provideatur, vt per Sell. d. cap. 29. num. 28. qui dicit ita fuisse ab ead. Sac. Congreg. decisum in Fautina 7. Martij 1617.

7. Reliquæ non in monasteriis Monialium, sed in exterioribus Ecclesiis asseruari debent, ubi de locis decentibus provideatur, vt per Sell. d. cap. 29. num. 28. qui dicit ita fuisse ab ead. Sac. Congreg. decisum in Fautina 7. Martij 1617.

Monialibus bis, ant ter in anno ab Episcopo, vel superioribus offeratur extraordinarius Confessor. Iuxta septa monasterij non conseruetur sanctissimi Christi Corpus, sed in publica Ecclesia.

CAPVT X.

1. Doctores de inateria cap-agentes.

1. **V**ide Campan. in diuersor. iuris Canon. rubr. 12. cap. 16. num. 51. cum multis seqq. Pialec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 57. vers. prohiberi, Hieronym. Venero, y Leyua in examine Episcop. lib. 6. cap. 26. metipsum de offic. & potest. Episcop. part. 2. allegat. 25. num. 46. cum seqq.

2. Præceptum obligatorium non est vt Moniales saltem semel singulis mensibus confiteantur.

2. **A**dmonentur.] Non esse obligatorium præceptum, resoluunt Viuald. in Candel. auro rub. de confess. n. 41. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo Moniales §. 7. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 29. n. 73. in fine, Soar. tom. 4. de Penit. disp. 36. sect. 5. n. 7. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta, præc. 2. lib. 2. cap. 2. n. 18.

3. Moniales saltem semel singulis mensibus confiteri & SS. Eucharistiam suscipere debent.

3. **U**t saltem semel singulis mensibus, &c.] Vide Fr. Emman. quæst. regular. tom. 1. q. 62. art. 1. Soar. tom. 3. q. 80. art. 11. disp. 66. & tom. 4. disp. 36. sect. 5. num. 7. Zerol. d. §. 7. Fr. Ludou. Miranda de sacris Monialibus quæst. 10. art. 1. Molfes. in sum. tract. 7. cap. 10. n. 21. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. tract. 8. cap. 2. q. 3. Fagund. in quinque Ecclesia præcepta, præc. 2. lib. 2. c. 2. n. 18.

4. Confessores in monasteriis Monialium, quæ sub cura Regularium emittunt, non sunt examinandi ab Episcopo.

4. **P**ræter ordinarium autem Confessorem, &c.] Confessores in monasteriis Monialium, quæ sub cura Regularium sunt, non esse examinandos ab Episcopo, decisum refert Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 4. tit. 28. l. 1. §. 1. de confitendo semel in anno, num. 17. relatus per me d. alleg. 25. num. 47. Sed sufficere si examinati fuerint à superiore Ordinis ad audiendas confessiones Monialium, resoluunt Sorb. in suis annot. ad compend. Mendicant. verbo Moniales, vers. quod præter. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. q. 2. vers. quæres an Confessarij. Campan. d. cap. 16. num. 5. ubi asserit decisum posse Episcopum dare Confessorem Monialibus subiectis Regularibus, quæ nulla ratione induci possunt, vt suis Regularibus peccata confiteantur, refero ego ipse d. alleg. 25. num. 48.

5. Monialibus etiam exemptis in certis casibus dandum esse per Episcopum loci Confessarium extraordinarium, decisum refert Galer. in marg. vita casuum conscientia, verbo confessio, & verbo Monialis. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. res. 638. in 2. edit. Armendar. citato loco num. 17. & 18.

5. Monialibus etiam exemptis in certis casibus dandum esse per Episcopum loci Confessarium extraordinarium, decisum refert Galer. in marg. vita casuum conscientia, verbo confessio, & verbo Monialis. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. res. 638. in 2. edit. Armendar. citato loco num. 17. & 18.

6. Nullam

6. Nullam auctoritatem, vel iurisdictionem posse sibi ordinarios vendicare ex decretis Concilij Trid. in Confessarios Monialium, quæ subiectæ sint Regularibus, refert decisum Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 98.

7. Hodie verò aliter se res habet ex nouissima constit. Gregor. X V. felicis recordationis de exemptorum priuilegiis, incip. *Inscrutabili*, sub dat. Nonis Februarij 1612. in hæc verba. *Confessores vero, sine Regulares, sine seculares, quomodocumque exempti, tam ordinarij, quàm extraordinarij, ad confessiones Monialium etiam Regularibus subiectarum audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo diocesano idonei indicentur, & approbationem, qua gratia concedatur, obtineant, liceatque Episcopo ex rationabili causa superiores Regulares admonere, & eiusmodi Confessores admonere, iisque superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores amonendi quoties, & quando opus esse iudicauerit.* Hactenus dicta constitutio.

8. Super qua constitutione facta Concilij Trident. Congregatio aliquas declarationes S. D. N. Urbano VIII. approbante edidit, & typis cameralibus imprimi iussit de anno 1623. & refert Aloyf. Ricc. in decisionibus curia Archiepiscop. Neapolit. decis. 244. post num. 12. part. 4. in hæc verba.

9. Confessores extraordinarios Monialium nullatenus posse post constitutionem illarum confessiones audire, nisi prius ab Episcopo diocesano idonei indicentur, & approbentur: ordinarios verò Confessores ante constitutionis publicationem deputatos posse durante triennio ab eorum deputatione inchoando pergere in confessionibus sanctimonialium audiendis, absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quod si contingat, ut eorum facultas à Sede Apostolica ultra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

10. Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsam constitutionis deputationem, quibus aliquin facultas competeat, audiendi confessiones Monialium sibi subiectarum, posse durante eorum officio pergere sine alia Episcopi approbatione in confessionibus audiendis illarum tantum, qua sponte, ac proprio motu id ab eis petierint. At verò eos, qui post constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputantur, vel qui in eorum officijs, seu dignitatibus, expleto iam tempore à constitutionibus cuiusque Ordinis, vel alias legitime praefinito, ad aliud tempus confirmantur, nequaquam posse sanctimonialium confessiones audire, nisi prius à diocesano Episcopo idonei indicati, atque approbati fuerint.

11. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum secularium nequaquam censeri approbatos ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum sed egere quo ad hoc speciali Episcopi approbatione.

12. Regularem ad audiendas confessiones Monialium unius monasterij ab Episcopo approbatum minime posse audire confessiones Monialium alterius monasterij.

13. Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium confessiones pro una vice audiendas non posse pluries in

6. Ordinarij ex decretis Concilij nullam iurisdictionem possunt sibi vendicare in Confessariis Monialium Regularibus subiectarum.

7. Confessores Monialium etiam Regularibus subiectarum tam ordinarij quàm extraordinarij hodie non deputantur nisi prius approbentur ab Episcopo.

9. Confessores extraordinarij Monialium nullatenus possunt confessiones audire, nisi prius ab Episcopo diocesano approbentur.

10. Nisi ante Constitutionem deputati fuerint.

11. Regulares ab Episcopo generaliter approbati ad confessiones personarum secularium nequaquam censentur approbati ad audiendas confessiones Monialium.

12. Et approbati ad audiendas confessiones Monialium unius monasterij non possunt audire alterius.

vim

vim approbationis eiusmodi illarum confessiones audire, sed ab Episcopo toties esse approbandas, quoties casus deputationis contigerit.

14. Episcopi si amoveant confessores Regulares Monialium non tenentur amotionis huiusmodi causam significare superioribus Regularibus.

14. Episcopum, cui licet ex rationabili causa iuxta dictam constitutionem superiores Regulares admonere, ut amoveant Confessores Monialium, atque administratores bonorum ad eandem Monialium monasteria pertinentium, iisque superioribus id facere detestantibus, habetque facultatem predictos Confessores, & administratores amovendi quoties, & quando opus esse iudicaverit, non teneri eiusmodi causam significare superioribus Regularibus, sed hoc relinquere arbitrio, & prudentia Episcoporum, quorum conscientiam sacra Congregatio serio oneravit.

15. Sanctissimum Sacramentum intra chorum, vel septa monasterij Monialium prohibetur assevari.
16. Confessario Monialium certa annua merces constitui debet, & ille nihil amplius ab eis recipiat.

15. Quod vero Sanctissimum Christi, &c.] Vide Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 1. quæst. 47. art. 4.*

16. Confessario Monialium certa annua merces constitui debet, quæ iuxta morem, & qualitatem regionis victui illius sufficiat, ea denique merces monasterio in quo degit idem Confessarius, si Regularis sit, persolvatur. Cæterum ordinatij locorum prohibeant Monialibus aliquibus pœnis, non tamen censurarum, ne ultra mercedem illam aliquid communiter, vel priuatim eidem Confessori, vel aliis quibuscunque Fratribus tribuant, eisdemque Fratribus, ne à Monialibus etiam sponte oblatum, aut donarum recipiant, sub iisdem pœnis inhiſcant, ita Aldan. in compendio canon. *resol. lib. 1. tit. 28. num. 10.* Sell. in *seleſt. canon. cap. 30. num. 15.* qui referunt resolutum per S. Congr. Episcop. & Regul. sub die 29. Novembris 1605.

17. Confessarij extraordinarij Monialium à Religionis oneribus excusantur.

17. Confessarij extraordinarij Monialium, à monasteriorum, in quibus degunt, aut Religionis oneribus, pro eo tempore dumtaxat, quo confessionibus audiendis occupantur, excusantur, ita Sell. *cap. 30. num. 16.* vbi attestatur ita decisum ab eadem S. Congr. 10. Martij 1593.

18. Confessarij Monialium munere fungi non potest habens curam animarum.

18. Confessarij Monialium munere fungi non potest habens curam animarum, Aldan. *d. tit. 25. num. 11.* referens decisum ab eadem S. Congr. in Parmen. 10. Aprilis 1615.

19. Confessiones Monialium sui Ordinis audire non licet Generali absque Episcopi speciali deputatione.

19. Confessiones Monialium sui Ordinis audire non licet Generali absque Episcopi speciali deputatione, Sell. *d. cap. 30. num. 18.* vbi testatur ita resolutum per eandem S. Congr. sub die 13. Novembris 1627.

20. Confessarij Monialium ab eis nominati non possunt remoueri nisi ex rationabili causa.

20. Confessarij Monialium ab eis nominati, non possunt remoueri nisi ex rationabili causa, ex eod. Sell. *citato loco*, qui asserit ita decisum sub die 11. Iulij 1626.

21. Confessarius dum Monialis infirmæ confessiones audiet cellæ ianua aperta remaneat.

21. Confessario Monialis infirmæ confessionem audiente cellæ ianua aperta remaneat, & ambæ comitatrices ad eiusdem cellæ ianuam moventur, ita vt & Confessarius, & infirmæ ab eis commodè cerni possint, ita Aldan. *d. tit. 25. num. 13.* vbi ait sic fuisse resolutum per eandem sacram Congregationem sub die 13. Septembris 1583.

22. Confessarius Monialium clausuram ingressus ad administranda sanctissima Sacramenta recta via, & absque diuerticulo eat, redeatque.

22. Confessarius Monialium clausuram ingressus ad administranda sanctissima Sacramenta recta via, & absque diuerticulo eat, redeatque, nec in aliam monasterij partem diuagetur, etiam occasione visiandi alias

aliàs infirmas, quibus Sacramentorum administratio minimè est necessaria, refert decifum Aldan. loco citato.

23. Confessarius Regularis Monialium, cuiusque socius confessionis, ac Sacramentorum administrationis, casibus exceptis eandem Moniales absque S. Congregationis licentia, alloqui non possunt, Sell. d. cap. 30. num. 19. vbi dicit sic fuisse resolutum per eandem S. Congr. in Nolana 21. Februarij 1617.

24. Confessario assignari debet socius, qui ipsi iuxta sacre Congregationis decreta assistat, sicque ætatis ultra 50 annorum, vitæque exemplaris, sine quo monasterij septa Monialium ægotantium confessionum audiendarum gratia ingredi non potest, ex eod. Sell. d. loco.

25. Confessarij Monialium, postquam administraverint sacramentum extremæ Vnctionis Monialibus infirmis, atque animas earum Altissimo commendauerint, non ampliùs ibi morentur, sed & hortari eas ad bene moriendum aliis Monialibus sic curæ. Aldan. d. tit. 25. n. 19. vbi dicit ita fuisse decifum per eandem S. Congr. 13. Septembris 1583. adiens Confessarios nullatenus ingredi posse monasterij Monialium septa prætextu comitandi operarios, medicos, chirurgos, vel alios.

26. Moniales vigore facultatis in Bulla Cruciatæ concessæ (quatenus ad eas pertineat gratia ex dicta Bulla) non possunt alios Confessarios, præter eos, qui ad audiendas ipsarum Monialium confessiones ab ordinario approbati fuerint, eligere, refert decifum Nicol. Garc. de benef. part. 2. cap. 5. num. 64.

27. Confessionalia ex sacristiis, & locis oculis, ac remotis amoveri debent, & collocari in Ecclesiis exterioribus Monialium, vt per Aldan. d. tit. 25. num. 16. qui refert ita decifum ab ead. S. Congr. sub die 29. Nouembris 1605. & si Moniales in hoc renitentes fuerint, interdici debent, ex eod. Aldan. citato loco, vbi testatur ita resolutum ab eadem S. Congreg. in Faentina 7. Martij 1617.

23. Confessarius Regularis Monialium, cuiusque socius administrationis Sacramentorum, & confessionis casibus exceptis eas aliqui non possunt.

24. Confessario Monialium quis socius assignandus.

25. Confessarij Monialium post administrata sacramenta non ampliùs intra claustra morentur.

26. Moniales vigore facultatis in Bulla Cruciatæ concessæ non possunt eligere Confessarios.

27. Confessionalia vbi collocanda.

Persona seculares, seu Regulares exercentes curam animarum personarum secularium imminemtem in monasterijs virorum, seu mulierum, subiecta sunt visitationi, & correctioni Episcoporum locorum, exceptis monasterijs, de quibus in text.

CAPVT XI.

1. **V**ide Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 16. à princip. Frat. Emman. quæst. regul. tom. 1. quæst. 36. art. 4. Pialec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. n. 46. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiast. part. 2. cap. 18. num. 105. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decif. 736. & 608. in 1. edit. aliàs resolut. 513. & 532. in 2. edit. & in praxi aurea, resolut. 176. Marti. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. 17. num. 3. Campan. in diuerfor. iuris canon. rubric. 12. cap. 13. num. 51. cum seqq. & num. 115. Hieron. Vencero, y Leyua

1. Dodoret de materia cap. 39. cientes.

BBBb in

in examine *Episcop. lib. 6. cap. 11. ex num. 2.* Vgolin. *de offic. & potest. Episcop. cap. 20. §. 4. & cap. 21. §. 5.* metipsum in simili tract. *part. 3. allegat. 74. ex num. 18.*

2. Personæ etiā Regulares subsint immediate Episcopis in iis, quæ ad curam animarum, vel in dependentibus ab illa pertinent.

2. *Subsint immediate in iis, quæ ad dictam curam, &c.* Vel in dependentibus ab illa intelligunt Mari. Antonin. *d. lib. 1. resolut. 112. casu 50. prope finem*, Marc. Anton. *de Ainaris decis. 89. num. 5.* Campan. *d. cap. 13. num. 51.* Ego ipse *d. alleg. 74. num. 20.* veluti si inquiratur quomodo conseruetur sanctissimum Sacramentum, & ecclesiastica ornamenta. Scraphin. *decis. 1067. & vt calices, & decentia paramenia ad decorem administrationis Sacramentorum prouideantur, vt referunt decisum Franc. Leo d. part. 1. cap. 31. num. 3.* Campan. *d. cap. 13. num. 49.* Ego ipse *d. allegat. 74. num. 18. in med.*

3. Episcopis licet ostia frangere, vimque inferre si Regulares illis visitantibus in casibus sibi permixtis ea claudant.

3. Licere Episcopis si dum ipsi ingredi volunt monasteria Regularium exempta ob causam prædictæ visitationis, renuant Regulares illos intrinittere ostia claudendo, illa frangere, vimque inferre, docent Innocent. *in cap. 1. versum alia ratione*, vbi Abb. *num. 5. vers. ad secundum verò, de immunit. eccles. Fulc. de visitat. lib. 2. cap. 16. post num. 1.* Campan. *d. cap. 13. num. 52.* Ego ipse *d. alleg. 74. num. 22.*

4. Episcopus potest excommunicare impediētes visitationem etiam non adhibitis monitionibus in ipso actu manifestæ violentiæ.

4. Possēque Episcopum impediētes visitationem excommunicare, etiam non adhibitis monitionibus in ipso actu manifestæ violentiæ sibi illatæ pro defensione suorum iurium, resoluunt Marc. Anton. Genuens. *in praxi Archiep. Neapol. cap. 18.* Campan. *d. cap. 13. num. 53.*

5. Curam animarum exercentes, vel illi se ingerentes tam Regulares quam seculares etiam quomodolibet exempti, visitationi, correctioni, & iurisdictioni Episcopi subiciuntur.

5. Nouissimè Gregorius XV. felicitis recordationis *in sua constit. de exemptionum privilegijs, incip. Insuperabili*, sub dat. Nonis Februarij 1622. circa iurisdictionem, & correctionem Episcopi in Regulares curam animarum habentes sic statuit, *Hæc generali, ac perpetua valitura constitutione decernimus statuimus, & declaramus, vt deinceps tam Regulares, quam seculares quomodolibet exempti, siue animarum curam personarum secularium monasterijs, seu domibus Regularibus, aut quibusvis alijs Ecclesijs, vel beneficijs, siue Regularibus, siue secularibus incumbentes exerceant, siue alijs ecclesiastica Sacramenta, aut unum ex illis ministrent prævia Episcopi licentia, & approbatione, siue quoquo modo in dicta cura exercitio, aut in eorumdem Sacramentorum, vel alicuius ex illis administratione de facto absque ulla auctoritate se ingerant, in his, quæ eiusmodi curam, seu administrationem concernunt, omnimoda iurisdictioni, visitationi, & correctioni diocesani Episcopi tanquam Sedis Apostolica delegati plenè in omnibus subiiciantur.* Hactenus dicta constitutio.

6. Super qua sacra Cardinalium Concilij Trid. interpretum Congregatio inter aliquas declarationes S.D.N. Urbano VIII. approbante, quas originales, & authenticas, & deinde in Typographia R. Cameræ Apostolicæ impressas vidi de anno 1623. censuit.

7. Regulares exempti, quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, non subiciuntur.

7. *Eam nequaquam subicere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, Episcoporum iurisdictioni in his, quæ Sacramentorum administrationem concernunt, nisi etiam in Sacramentis personis secularibus administrandis, iidem Regulares delinquant.*

8. Episcopis,

8. Episcopi non licere in vim eiusdem constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium, nec loca, ubi in eisdem Ecclesiis afferuntur sanctissimum Eucharistia sacramentum, vel ubi confessiones personarum secularium audiuntur.

8. Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit cura animarum personarum secularium, non licet Episcopo visitare.

9. In vim illius constitutionis non posse Episcopos Regularibus prescribere, ut certis tantum in locis, aut temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel alias illorum privilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari, quod si aliunde Episcopus huiusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem constitutione sublatam.

10. Et correctioni Episcopi, Regularum tamen delinquentem extra Sacramentorum administrationem, & curam animarum, non ab Episcopo, sed à suis superioribus puniri, referunt decisum Galez. in margaria casum confitenti a verbo Parochus 3. Aloyf. Ricc. d. resol. 513. num. 2. & resol. 532.

10. Regularis delinquens extra Sacramentorum administrationem & curam animarum non ab Episcopo puniri potest.

11. Personarum Regulares, Ecclesias Militum sancti Ioannis Hierosolymitani, quibus cura animarum incumbit, in concernentibus ipsam curam Ordinario esse subiectas, & ab eodem visitari posse ex rescripto Pij V. incip. *Exposcit*, sub dat. 12. Septembris 1571. itadunt Erasmi à Cochier de iurisd. ordin. in exempt. part. 2. q. 45. n. 11. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 46. Vgolin. d. §. 4. n. 2. Aloyf. Ricc. in praxi aucta resol. 176. Egoipse d. alleg. 74. n. 26.

11. Ecclesia Militum S. Ioannis Hierosol. quibus cura animarum incumbit, in concernentibus ipsam curam Ordinario sunt subiectas.

12. Rectores, seu Parochi in Ecclesiis sancti Ioannis Hierosolymitani curam animarum secularium exercentes subsunt in omnibus visitationi, correctioni, & iurisdictioni Episcopi in iis, quæ concernunt curam, & Sacramentorum administrationem, qui potest ratione visitationis procuraciones exigere, nisi in contrarium adsit consuetudo, ut per Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 2. tit. 8. n. 38. ubi dicit ita decisum in Augusta 16. Iunij 1627.

12. Rectores, seu Parochi in Ecclesiis S. Ioannis Hierosol. curam animarum secularium exercentes in omnibus visitationi, & correctioni Episcopi subsunt.

13. Ecclesiarum, in quibus exercetur cura animarum secularium, quamvis Regulares, subsunt in iis, quæ ad curam animarum, & Sacramentorum administrationem pertinent, iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, ut per Sell. in selectis Canon. c. 112. n. 8. ubi dicit ita decisum sub die 5. Iunij 1627.

13. Ecclesia etiam Regularis, in quibus exercetur cura animarum secularium, in iis, quæ ad curam animarum, & Sacramentorum administrationem pertinent, subsunt visitationi Episcopi.

14. Regulares exercentes curam animarum subsunt iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in iis tamen, quæ ad dictam curam pertinent, non obstante Breui sanctæ memoriæ Pij V. sub dat. Romæ 24. Martij 1567. ita Aldan. d. tit. 8. num. 40. ubi dicit ita resolutum per Sac. Congreg. Episcop. sub die 6. Februarij 1627.

14. Regulares exercentes curam animarum subsunt iurisdictioni, & visitationi Episcopi in iis, quæ ad dictam curam pertinet.

15. Visitare non potest Episcopus ex hoc decreto tam Abbatiam, quam loca sibi subiecta, si Abbatia habet vtramque iurisdictionem, temporalem scilicet, & spiritualem, Aldan. d. tit. 8. num. 41. ubi refert sic fuisse decisum in Theatina 7. Nouembris 1620. & in alia sub die 17. Iunij 1617.

15. Visitare non potest Episcopus ex hoc decreto tam Abbatiam quam loca sibi subiecta si Abbatia habet vtramque iurisdictionem.

16. Regulares curam animarum secularium personarum exercentes in emolumentis legitimè percipiendis prohiberi possunt per Episcopum

16. Regulares in emolumentis percipiendis

piendis ex cura animarum personarum secularium prohiberi possunt per Episcopum ne excedant taxam ab eo prescriptam.

17. Episcopi in Ecclesiis Regularium, quibus non imminet cura animarum, non habent facultatem visitandi sacra vasa, sacramenta, Altaria, &c.

18. Synodo Episcopi interesse non tenentur ratione parochialium exempti qui actu exercent utramque iurisdictionem.

19. Vicarij in monasteriis, quibus cura animarum incumbit, à quibus ponendi.

20. Parochia Tolertana in monasterium erecta, & vnita Iesuitarum Collegio, gubernari potest à deputato ab ipsis, modò sit approbatus ab ordinario, vt testatur resolutum Piafec. d. num. 46.

21. Congregationes calum conscientie obeundæ ab exercitibus curam animarum etiam in parochialibus Hierosolymitanæ Religionis, ex Sell. d. loc. n. 20. vbi dicit resolutum sub die 3. Martij 1598.

22. Visitationi, iurisdictioni, ac correctioni Episcopi non subsunt castra, in quibus Abbas iurisdictionem Episcopalem, & temporalem in Parochos, & Parochianos exercet, Sell. d. loco num. 25. vbi refert decusum in Theatina 11. Septembris 1621.

23. Episcopus potest procedere contra Regulares non exequentes decreta in visitatione facta circa curam animarum, &c.

24. Regulares nulli ad curam, & Sacramentorum administrationem etiam ad nutu deputari possunt nisi de ordinariarum consensu, & prauio per eum examine.

pum ne excedant taxam ab eo prescriptam, Sell. d. cap. 112. num. 11. vbi dicit resolutum in Liman. 18. Septembris 1615.

17. Episcopi, aut alij locorum ordinarij vigore cuiusvis decreti Concilij Trident. nullam habent facultatem quouis tempore in monasterij domibus, & Ecclesiis Regularium exemptorum, quibus non imminet cura animarum personarum secularium, visitandi sacramenta, vasa facta, altaria, & cætera huiusmodi, aut etiam tabernaculum, seu pyxidem, in qua sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asseruatur, vt refert decusum Sell. d. loco n. 13.

18. Synodo Episcopi interesse non tenentur ratione parochialium Ecclesiarum exempti, qui actu exercent utramque iurisdictionem spiritualem, & temporalem in Parochos, & Parochianos iuxta hoc decretum, vt per Sell. vbi supra num. 14.

19. Vicarij perpetui, & temporales non possunt ab Ordinario poni in monasteriis, quibus cura imminet animarum, vel à principio, vel ratione annexionis, sed tantum à superioribus eorum, prauio tamen examine ipsius Ordinarij, iuxta prescriptum huius decreti, vt refert decusum Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 46.

20. Parochia Tolertana in monasterium erecta, & vnita Iesuitarum Collegio, gubernari potest à deputato ab ipsis, modò sit approbatus ab ordinario, vt testatur resolutum Piafec. d. num. 46.

21. Congregationes, quæ iussu Episcopi ad casus conscientie differendos habentur, obeundæ sunt ab exercitibus curam animarum, etiam in Parochialibus Hierosolymitanæ Religionis, ex Sell. d. loc. n. 20. vbi dicit resolutum sub die 3. Martij 1598.

22. Visitationi, iurisdictioni, ac correctioni Episcopi non subsunt castra, in quibus Abbas iurisdictionem Episcopalem, & temporalem in Parochos, & Parochianos exercet, Sell. d. loco num. 25. vbi refert decusum in Theatina 11. Septembris 1621.

23. Episcopus potest Regulares in iis, quæ curam animarum, & Sacramentorum administrationem concernunt, visitare, & examinare, & contra eos non parentes, & non exequentes decreta in visitatione facta procedere, cõque cogere ad exequendum, Sell. d. loco numer. 18. vbi attestatur resolutum in Camerinen. 20. Martij 1621.

24. Nec ibi aliqui etiam ad nutum, &c.] Quod ita ad Episcopum pertinet hæc potestas visitandi monasteria, tam Regularia, quàm secularia circa ipsorum curam, & Sacramentorum administrationem, vt nulli, etiam ad nutum amouibiles, possint deputari nisi de Episcoporum ordinariarum consensu, & prauio per eum, & eius vicarium, & examinatores synodales, examine, refert Franc. Leo in thesauro fori eccles. part. 1. cap. 8. num. 20. vbi subdit, quòd Clemens VIII. mandauit ita seruari hoc decretum, excipiendo aliqua monasteria, & capita Ordinum, non obstante constitutione Pij V. qua voluit, vt in omnibus Ecclesiis parochialibus, in quibus cura animarum, etiam laicorum

rum exercetur, habeant ordinarij facultatem eius Ecclesias, & personas visitandi, ac corrigendi.

15. Episcopum quoscunque Canonicos, & Dignitates, ac alios clericos exemptos, & non exemptos ad curam animarum exercendam constitutos quoad inhabilitatem, non obstante quocunque privilegio, aut consuetudine in contrarium, examinare, & visitare posse, conluluit Nauar. *conf. 4. de tempor. ordin. in antiq. alijs conf. 8. de privileg. in nouis*, Sayr. *in florib. decis. sub illo tit. de tempor. Ordin. decis. 5. Ego ipse d. alleg. 74. num. 19.*

16. Curam animarum exercentes, siue seculares, siue Regulares sint, poni debere ad arbitrium superiorum ipsorum Regularium, non autem ad arbitrium Episcopi, nisi quod examinari, & approbati prius ab eo debent, antequam ponantur, *decisum asserunt Pialec. d. p. 2. cap. 3. n. 46. pag. 182. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 3. m. 34.*

17. Facultas ex hoc decreto data Ordinariis visitandi personas exercentes curam animarum in monasteriis virorum, aut mulierum, intelligitur data. cumlatiue, non autem priuatiue ad eam, quae competit Abbati, & alijs superioribus Regularibus, ita Rota in Piscien. iurisdictionis 15. Iunij 1590. coram Plato, & in eadem 20. Octobris 1593. coram Penia.

18. Si capella, in qua exercetur cura animarum, existat in intra monasterium, tunc ius visitandi datum ordinario in hoc cap. intelligitur solum respectu personarum exercentium curam animarum in capella, non autem, quod possit visitare ipsam capellam, Rota in d. Piscien. coram Plato, & in Ciuitaten. visitationis 11. Februarij 1594. coram Card. Seraph.

19. Hoc decretum non habet locum in monasteriis, in quibus Abbates habent vtramque iurisdictionem, Episcopalem, & temporalem in Parochos, Rot. in Maricana iurisdictionis 27. Iunij 1587. coram Robu-sterio, & in eadem 23. Octobris 1589. coram Comitulo, & in Legionen. sancti Facundi 19. Martij 1590. coram Card. Pamphilio seniore, & in nullius 11. Februarij 1594. coram eodem.

30. Iurisdictione, de qua in hoc decreto, in personas exercentes curam animarum, & administrationem Sacramentorum, competit etiam ordinario inferiori habenti iurisdictionem quasi Episcopalem, Rot. in Piscien. iurisdictionis 16. Octobris 1580. & 5. Maij 1589. coram Gipsio, & in eadem 20. Octobris 1593. coram Penia, & 15. Iunij 1590. coram Plato.

31. *Ant eius vicarium.* Vide Sbroz. *de offic. vicar. lib. 2. quest. 111. num. 9. & 10.*

32. *In quibus Abbates, &c.* Vide Armendar. *in addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. num. 91. quem refero ego ipse d. alleg. 74. num. 12. in fine.*

15. Episcopus quoscunque etiam exemptos ad curam animarum exercendam constitutos examinare, & visitare potest.

16. Curam animarum exercentes Regulares poni debent ad arbitrium superiorum ipsorum Regularium.

17. Ordinariis data facultas visitandi personas exercentes curam animarum in monasteriis, intelligitur data cumlatiue, non priuatiue.

18. Capella existentem intra monasterium visitare non possunt ordinarii, sed bene possunt visitare personas exercentes curam animarum in ea.

19. Non habet locum in monasteriis, in quibus Abbates vtramque iurisdictionem in Parochos habent.

30. Prelatus inferior habens iurisdictionem quasi Episcopalem habet iurisdictionem de qua in hoc decreto.

31. Curam animarum exercentes Regulares non deputantur nisi prauo examine per Episcopum aut eius vicario faciend.

Regulares in suis Ecclesiis publicent, & seruent censuras & interdicta emanata nedum à Sede Apostolica, sed promulgata etiam mandare Episcopo. Dies festi præcepti ab Episcopo per Regulares etiam seruentur.

CAPVT XII.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Fusch. de visitat. lib. 2. cap. 15. num. 62. Henriq. in sum. lib. 13. cap. 42. §. 3. in fin. Fr. Emman. in addit. ad Bullam Cruciatam fol. mibi 29. Fr. Ioan. à Cruce de stat. Relig. lib. 2. cap. 7. dub. 2. Franc. Leo. in thesauro fori ecclesiast. part. 1. cap. 8. num. 19. Pialecc. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 47. vers. censuras, Vgolin. de offic. Episcop. cap. 20. §. 3. num. 3. Campan. in diuers. in iuris Canon. rubr. 12. cap. 13. num. 114. cum seqq. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 210. vers. quinsò, Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico tract. 11. cap. 12. quas. 23. supposit. 2. & 3. Erasim. à Cochier de iurisdic. Ordin. in exempt. part. 2. q. 45. num. 46. Laurent. de Perinis in constitut. sui Ordinis minor. tom. 1. constitut. 26. Leonis X. num. 33. cum seqq. Hieronym. Venero, y Leyua de examine Episcop. lib. 6. cap. 8. n. 13. cum seqq. metipsum de offic. & potest. Episcopi p. 3. alleg. 105. num. 43.

2. Priuilegia iure communi concessa Regularibus celebrandi tempore interdicti an sint reuocata per hoc decretum.

2. Vtrum autem priuilegia Regularibus concessa in cap. cum & plantare, §. quod si Templarij, & in cap. ut priuilegia, de priuileg. & in cap. ut. eod. tit. in 6. & in cap. alma mater, de sent. excomm. eod. lib. & alibi ad celebrandum tempore interdicti, & admittendos laicos ad Diuina eodem tempore, sint reuocata per hoc decretum, & aliud infra cap. 22.

3. Affirmatiuam parrem constanter tueretur Nauar. in man. cap. 27. num. 190. & latius conf. 7. de priuileg. in nouis, cuius sententiam verissimam esse contendit Nicol. Garc. de benef. part. 3. cap. 2. ex num. 278. & consultos ab Episcopo Abulensi Illustrissimos Cardinales Concilij Trid. interpretes, ita respondisse testis est ipse Garc. ad tract. de benef. p. 5. cap. 8. n. 87. vers. ad 8. idem asserit Armendar. in addit. ad recop. legum Nauar. lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 73. quem refero ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 105. n. 44.

4. Contra Henriq. in sum. lib. 13. cap. 48. §. 1. Fr. Emman. in Bullam Cruciatam §. 5. num. 15. & in addit. num. 13. & 35. & quas. regular. tom. 2. quas. 112. art. 1. Saye de censur. lib. 5. cap. 13. num. 24 & 25. Fr. Ioan. à Cruce d. cap. 7. dub. 2. conclus. 2. Fr. Ludouic. Miranda in Man. Prelat. tom. 2. quas. 37. art. 12. Homobon. de Bonis d. q. 25. resol. 1. existimantes specialia Regularium priuilegia, ut pro suis festis, vel aliis certis diebus non seruentur interdicta, Tridentino huiusmodi decreto non esse reuocata.

5. Festos dies, quos in sua diocesi Episcopus seruandos præcepit, Regulares quoque seruare tenentur.

5. *Dies etiam festi, &c.* Dies festos, quos in sua diocesi Episcopus seruandos præcepit, Regulares quoque seruare teneri per hunc text. tradunt Fusch. de visit. lib. 2. cap. 25. num. 63. Fr. Emman. quas. regul. tom. 2. q. 70. art. 1. & 2. & q. 108. art. 2. in fine, Pialecc. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3.

cap. 3. num. 47. vers. dies festos Aloyf. Ricc. in praxi auren. resol. 210. vers. sexto, Vgolin. de offic. Episcopi, cap. 20. §. 3. num. 1. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 12. cap. 1. 3. ex num. 91. Erasim. à Cochier de iurisd. ordinarij in exemptis, part. 2. q. 45. num. 55. Laurent. de Perinis in constit. sui Ordinis Minimorum, tom. 1. constit. 28. Leonis X. à num. 2. sed aduertit Sell. in selest. canon. cap. 17. num. 8. hoc decretum non tribuere Episcopis maiorem facultatem dies festos indicendi, quàm habeant à iure communi, & refert ita decifum sub die 15. Decembris 1629.

6. Decretum huius cap. ita intelligendum esse, vt Regularium ritus illis festis semper permaneant quoad Missas celebrandas, & cætera diuina officia, tam publicè, quàm priuatim ab ipsis Regularibus in eorum Ecclesijs perfoluenda, nec circa hæc ab Episcopis quouomodo quicquam in contrarium eisdem Regularibus præcipi possit, quòd si de facto præceperint, Regulares neuiquam ipsis Episcopis obedire teneri, verùm quoad conciones, & lectiones, quas iidem Regulares ad populum habuerint, debere se conformare Euangelij, & Epistolis, quibus ceteris secularis vtitur illis diebus festis, referunt decifum Quarant. in summa Bullarij, verbo privilegia Regularium, Piafec. citato loco, Vgolin. de officio Episcopi, cap. 20. §. 3. num. 2. Laurent. de Perinis d. constit. 28. Leonis X. num. 2. Ego ipse d. allegat. 105. num. 34. & 35.

7. Regulares non prohiberi dies festos, & ieiunia in suis Ecclesijs annuntiare per sacram Concilij Congregationem sub die 2. Iulij 1620. decifum refert Laurent. de Perinis in constit. sui Ordinis Minimorum, tom. 1. constit. 7. Pij V. num. 13. versic. ad primum, pagina 103.

8. Episcopus non potest compellere Regulares exercentes curam animarum in eorum monasterijs, vel alijs eisdem vnitis ad interessendum officiis diuinis diebus Sanctorum Protectorum ciuitatis in Ecclesia cathedrali, ita Sell. in selestis canon. cap. 2. num. 3. vbi refert decifum sub die 5. Decembris 1626.

9. Regulares per Episcopum compelli possunt censuris ad obseruantiam festorum per illum cum approbatione populi indictorum, Sell. d. cap. 2. num. 11. vbi testatur ita resolutum in Hostuncen. 31. Iulij 1627.

10. Regulares quoad festum possunt cogi ad eius obseruationem, sed quoad octauam non possunt, at seruandæ sunt rubricæ Brucarij & decreta nouissima S. Congregat. Rituum, Aldan. in compend. canon. resol. lib. 1. tit. 31. num. 10. vbi dicit sic decifum fuisse sub die 21. Iulij 1629.

11. Iudices laici possunt penas imponere contra non obseruantes dies festos, verùm si Episcopus dederit licentiam alicui laboranti in die festo, non possunt propterea dicti iudices laici illum punire, vt transgressorem festorum, stante licentia obtemperata ab Episcopo, Aldan. d. tit. 31. num. 15. vbi ait sic fuisse resolutum sub die 9. Nouembris 1619.

6. Regularium ritus festis diebus semper permanere debent quoad Missas celebrandas.

7. Regulares nō prohibentur dies festos & ieiunia in suis Ecclesijs annuntiare.

8. Episcopus non potest compellere Regulares exercentes curam animarum in eorū monasterijs ad interessendum diuinis in diebus sanctorum Protectorum.

9. Regulares per Episcopum compelli possunt censuris ad obseruantiam festorum per illum, cum approbatione populi indictorum.

10. Sed quoad octauam non possunt.

11. Iudices laici possunt penas imponere contra non obseruantes dies festos.

*Episcopi locorum componant lites præcedentia inter Regulares, omni
appellatione remota. Et vocati ad processiones accedant
omnes, etiam exempti clerici tam seculares,
quàm Regulares.*

CAPVT XIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 15. num. 65. Menoch. conf. 126. num. 2. cum seqq. Quarant. in sum. Bullarj, verbo præcedentia, Valenz. conf. 1. vol. 1. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 48. vbi refert Bullam Gregorij XIII. incip. *exposcit pastoralis officij*, sub dat. 17. Iunii 1585. Stephan. Gratian. *Marchia decif.* 232. num. 3. cum seqq. Perez de Lara de *annujsar. & capellan.* lib. 1. cap. 24. num. 29. Campan. in *dinerfor. iuris canon.* rub. 12. cap. 12. & cap. 13. num. 117. cum multis seqq. Franc. Leo in *thesauro fori ecclesiast.* part. 1. cap. 8. num. 18. Mari. Antonin. *variar. resolut.* lib. 1. resol. 112. cas. 35. Aloyl. Ricc. in *praxi rerum fori ecclesiast. decif.* 362. in 1. edit. aliàs resol. 308. in 2. edit. & in *praxi aurea resol.* 101. & 103. vbi de intellectu dictæ Bullæ. Armendar. in *addit. ad recopil. legum Navarra*, lib. 1. tit. 14. l. 24. §. 1. de processibus. Erasim. à Cochier de iurisd. ordin. in *exemptos*, p. 2. quest. 45. num. 50. & num. 109. Hieronym. Venero, y Leyua in *examine Episcop.* lib. 6. cap. 18. latissimè Salgado de *protest.* Regia, tom. 1. part. 2. cap. 9. metipsum de *officio, & potest. Episcop.* part. 3. alleg. 78. num. 26. cum seqq. Rot. in Romana præcedentiæ 24. Maij 1600. coram Card. Lancelloto, & in Colonien. præcedentiæ 9. Iunii 1627. coram Vbaldo. Circa præcedentias in funeralibus, latè agit Iul. Lauer. var. *lucubrat.* tom. 1. tit. 2. cap. 3. ex num. 207.

2. Episcopi præcedunt iuxta tempus ordinationis.

2. Pro præcedentia Episcoporum in Conciliis Prouincialibus attendendum est tempus ordinationis, non autem dignitas Ecclesiarum, vel earum ordo, & præminencia, Sell. in *select. canon.* cap. 13. num. 28. vbi attestatur sic fuisse decisum sub die 19. Aprilis 1596.

3. Commendatarij in Conciliis quo loco sedere debeant.

3. Commendatarij monasteriorum, siue Abbatiarum in Conciliis Prouincialibus sunt recipiendi inter Abbates, eisq; Canonici Cathedralis sunt præferendi quando capitulatiter procedunt, sed extra hunc casum Abbates titulares, vel habentes vsum Mitræ debent præcedere Commendatariis, post hos locum obtinent dignitates, & post dignitates collocandi sunt procuratores Ecclesiarum cathedralium, refert decisum Sell. d. cap. 13. num. 40.

4. Societas sanctissimi Sacramenti in omnibus actibus diei festi Corporis Christi præcedere debet etiam in deferendo baldachinum, dummodo accedat ad alias processiones, ita Aldan. in *compend. canon.* resol. lib. 1. sit. 23. num. 2. vbi testatur sic fuisse resolutum per S. Cong. Rit. in Lauden. 12. Iulij 1628.

4. Societas sanctissimi Sacramenti in omnibus actibus diei festi Corporis Christi præcedere debet etiam in deferendo baldachinum, dummodo accedat ad alias processiones, ita Aldan. in *compend. canon.* resol. lib. 1. sit. 23. num. 2. vbi testatur sic fuisse resolutum per S. Cong. Rit. in Lauden. 12. Iulij 1628.

5. Collegiata insignis ab eius erectione præcedit aliis Collegiatis, quamvis antiquioribus, ex Aldan. d. loco, qui refert ita decisum per eandem S. Congreg. in Firmana 24. Maij 1612.

5. Collegiata insignis ab eius erectione præcedit aliis Collegiatis, quamvis antiquioribus, ex Aldan. d. loco, qui refert ita decisum per eandem S. Congreg. in Firmana 24. Maij 1612.

6. Præcedere

6. Præcedere debent illis ex Fratribus Ordinis Minorum de Obſervantia, & Iefuariorum, quorum monaſterium, ſeu domus eodem in loco priùs extructum fuerit, Aldan. d. ſir. 23. n. 5. vbi dicit reſolutum per S. Congr. Episcop. 15. Iulij 1616.

7. Episcopuſ amota omni appellatione.] Vide Fr. Emman. quaſt. Regular. tom. 3. quaſt. 37. art. 3. Piaſec. d. cap. 3. num. 47. verſ. controuerſia, Zerol. in praxi Episcop. verbo proceſſiones, verſ. ad tertium, Campan. d. cap. 12. num. ult. & d. cap. 13. num. 120.

8. Procedere quoad effectum ſuſpenſium dumtaxat, aſſerit reſolutum Salgado de proceſſ. Regia, tom. 1. pars. 2. cap. 9. num. 99. & Armendar. d. ſir. 14. l. 28. §. 3. num. 10. quem refero ego ipſe d. alleg. 78. num. 26. & hoc decretur non tollere appellationem deuolutiuam, conſuit Rot. in d. Colonien. præcedentiæ, verſ. non obſtat, quod in Concil.

9. Componat.] Breui ſcilicet manu, ſummariè, & de plano, & ſine ſtrepitu, & figura iudicij, prout deciſum referunt Franc. Leo d. cap. 8. n. 18. Campan. d. cap. 13. num. 120. Salgado d. cap. 9. num. 15. Armendar. d. n. 10.

10. Obſeruans, quòd in Alma vrbe omnium magiſtra ſeruatur ſecundùm Quarant. d. verbo præcedentia, & Piaſec. d. num. 48.

11. Et attendens conſuetudinem loci, vt per Medic. Marchia decif. 21. Seraph. decif. 335. & 663. & 964. num. 1. Aloyſ. Ricc. in collect. decif. p. 4. collect. 1069. In materia enim præcedentiarum ius deſert conſuetudini. Bald. in cap. cum olim, num. 1. & ſeq. de conſueſ. Felin. in cap. ſtatimus, in princip. de maioris. & obediens. Card. conſil. 62. num. 1. Dec. in l. cum quid, num. 39. & ibi Cagnol. num. 42. ff. ſic cert. per. Rim. iun. conſil. 95. num. 22. lib. 1. Natt. conſil. 61. in fine. Menoch. conſil. 51. num. 49. & conſil. 126. num. 2. & 3. Caualer. decif. 649. num. 1. Campan. d. rub. 12. ſub num. 12. Moſſef. ad conſueſ. Neapolit. pars. 1. cap. 5. ſub num. 21. Salgado d. cap. 9. num. 18. & fuit dictum in Seguntina præcedentiæ 22. Iunij 1609. coram Cardinal. Pamphilio, & in eadem 8. Martij 1613. coram bonæ memoriæ Vbaldo, & in d. Colonien. præcedentiæ. Quod procedit etiamſi conſuetudo iuri repugnet. Menoch. conſil. 51. num. 51. Seraphin. decif. 964. num. 1. Gregor. decif. 124. num. 2. & 4. & idè etiamſi poſſeſſio ſit contra ius, eſt manutentibilis, quando eſt alicuius temporis conſiderabilis, Franc. in cap. ad decimas, num. 8. in 4. noſab. de reſtitut. ſpoliat. in 6. Couarr. præſtic. cap. 17. ſub num. 6. verſ. quarto, Rot. decif. 534. num. 7. & decif. 595. num. 4. pars. 1. diuerſ. & inter recens. decif. 685. num. 3. pars. 1. Gregor. decif. 360. vbi adden. ſub n. 10. & fuit dictum in Calciaten. decimarum 10. Iunij 1611. eoram Cardin. Pamphilio iun. & in Oueten. iuriſdictionis 22. Martij 1616. coram Vbaldo.

14. Si autem nulla ſit conſuetudo demonſtrans prælationem, nulla que quaſi poſſeſſio præcedentiæ, quæ etiam debet omninò attendi, tam in publicis, quàm in priuatis proceſſionibus, Perez de Lara de annuerſ. & capell. lib. 1. c. 24. n. 16. Campan. d. c. 12. n. 12. Salgado d. cap. 9. n. 19. tunc antiquiores Confraternitates, & quæ priùs ſachis vſæ fuerint, meritò præferendæ ſunt. Gratian. d. decif. 232. num. 2. Perez de Lara d. cap. 24. num. 27. Zerol. d. verbo proceſſiones, verſ. ad tertium. Campan. d. cap. 12.

6. Minores de Obſervantia & Iefuari quomodo procedat.

7. Episcopuſ controuerſias de præcedentiis omni appellatione remota componit.

8. Quoad effectum ſuſpenſium dumtaxat.

9. Breui manu, ſummariè, & de plano.

11. Conſuetudo loci attenditur in præcedentiis.

22. Etiamſi conſuetudo iuri repugnet.

23. Poſſeſſio etiam contra ius eſt manutentibilis, quando eſt alicuius temporis conſiderabilis.

24. Poſſeſſio præcedentiæ debet attendi tam in publicis quàm in priuatis proceſſionibus.

25. Confraternitates antiquiores, & quæ priùs ſachis vſæ fuerint, deſiciente conſuetudine ſunt præferendæ.

num. 12. *vers. sed cum in processibus*. Salgado d. cap. 9. num. 26. vbi num. 27. subdit idem esse tenendum inter Religiones, & n. 29. cum seqq. ait constare ex dicta Bulla Gregorij, vt inter Mendicantes quasi possessio præcedentiæ attendatur, sin minus de hac quasi possessione constiterit, illos præferendos esse, qui prius in illa ciuitate, villa, seu loco suum monasterium habuerunt, & n. 34. concludit, quòd si de prioritate, vel posterioritate non constiterit, digniores præferendos esse.

16. Episcopus quacumque Confraternitatem etiam laicorum controuersias componere potest.

16. Decretum in præsentem cum supradictis resolutionibus esse extendendum, & intelligendum in quibuscunque Confraternitatibus, etiam locorum, vt in eis ordinarius ecclesiasticus possit pariter componere controuersias & tumultus incidentes, & contingentes, & quòd inter eos definitur esse appellatione remota executioni mandandum, resoluunt Gutier. canon. lib. 1. c. 35. Gratian. d. decis. 232. n. 1. Zerol. d. *vers. ad tertium*, Perez de Lara d. cap. 24. num. 29. & 31. Campan. d. rub. 12. cap. 13. num. 122. Salgado d. cap. 9. num. 2.

17. Controuersias ortas super præcedentiis inter Regulares ipsos componit Episcopus quòd ex ipsis controuersis sequitur scandalum.

17. *Qua persape cum scandalo oriuntur.*] Facultatem datam Episcopo in hoc decreto ad sedandas controuersias super præcedentiis ortas inter ipsos Regulares intelligi tantum, quando ex ipsis controuersis sequitur scandalum, non ita si illud non sequatur, existimant Decian. consil. 63. num. 10. lib. 2. Cened. canon. quest. lib. 1. quest. 26. num. 17. Salgado d. cap. 9. num. 101.

18. Exempti omnes tam seculares quam Regulares quicunque etiam Monachi ad accedendum ad publicas processiones compelli possunt.

18. *Exempti autem omnes, &c.*] Exemptos omnes tam seculares, quam Regulares quoscunque, etiam Monachos ad accedendum ad publicas processiones compelli posse, tradunt Marc. Anton. Cuch. *instit. maior. lib. 2. tit. 1. num. 55.* Flamin. Paris. *de resignat. benefic. lib. 3. quest. 11. num. 18.* Franc. Leo in *thesauro fori ecclesiastici. part. 1. cap. 8. num. 18.* Stephan. Gratian. *Marchia decis. 232.* Perez de Lara *de annis. far. & capellan. part. 1. cap. 24. num. 14.* Campan. d. rubric. 12. cap. 13. num. 117. Cened. canon. quest. lib. 1. quest. 26. num. 15. latè Salgado d. cap. 9. num. 102. cum seqq. Fusc. *de visitat. lib. 2. cap. 8. num. 12. & cap. 15. num. 64.* Zerol. in *praxi Episcop. part. 1. verbo processiones, §. 2.* Fr. Emman. *quest. regular. tom. 3. quest. 36. art. 1.* Mari. Antonin. *variar. resol. lib. 1. resol. 103. n. 16.* Ego ipse d. alleg. 78. num. 8.

19. Regulares quantumuis exemptos teneri accedere ad omnes, & quascunque processiones publicas, & consuetas, ad indicatas pro bono publico, aut honore, resoluunt Fr. Euman. d. art. 1. Franc. Leo in *thesauro fori ecclesiastici, part. 4. cap. 2. num. 143.* Vgolin. *de officio Episcop. cap. 20. §. 2. num. 4.* Erasmi. à Cochier *de iurisdic. ordinat. in exemptos, part. 2. quest. 45. num. 109.* Armendar. d. loco num. 15. Ego ipse d. alleg. 78. num. 14.

19. Regulares quantumuis exemptos teneri accedere ad omnes, & quascunque processiones publicas, & consuetas, ad indicatas pro bono publico, aut honore, resoluunt Fr. Euman. d. art. 1. Franc. Leo in *thesauro fori ecclesiastici, part. 4. cap. 2. num. 143.* Vgolin. *de officio Episcop. cap. 20. §. 2. num. 4.* Erasmi. à Cochier *de iurisdic. ordinat. in exemptos, part. 2. quest. 45. num. 109.* Armendar. d. loco num. 15. Ego ipse d. alleg. 78. num. 14.

20. Regulares, qui non accedunt ad processiones ab Episcopo indicatas, ab ipso puniri posse per censuras, & pœnas arbitrarías quas supra mensini num. 1. referunt decissum Perez de Lara d. cap. 24. num. 14. Zerol. *part. 1. verbo processiones, §. 1. vers. ad secundam*, Cened. d. quest. 26. num. 16. Salgado d. cap. 9. num. 109. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. resoluit. 308. num. 5. & 6. & in praxi antea, resoluit. 210. num. 1. vers. secundo*, Armendar.

20. Regulares, qui non accedunt ad processiones ab Episcopo indicatas, ab ipso puniri posse per censuras, & pœnas arbitrarías quas supra mensini num. 1. referunt decissum Perez de Lara d. cap. 24. num. 14. Zerol. *part. 1. verbo processiones, §. 1. vers. ad secundam*, Cened. d. quest. 26. num. 16. Salgado d. cap. 9. num. 109. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. resoluit. 308. num. 5. & 6. & in praxi antea, resoluit. 210. num. 1. vers. secundo*, Armendar.

Armendar. d. §. 31. de processib. num. 7. Stephan. Gratian. *Marchia decif.* 232. n. 15. Ego ipse d. alleg. 78. n. 25.

21. Contra Hentiq. in *sum. lib. 7. cap. 25. §. 7.* Fr. Emman. in *sum. tom. 1.* c. 74. n. 4. Sanch. de *matrim. lib. 7. disp. 33. n. 23.* existimantes ab Episcopo censuris distringi non posse.

22. Monachos, seu Regulares degentes in monasteriis, quæ per dimidium milliæ distant à ciuitate, non teneri, nec ab Episcopo compellendos esse accedere ad processiones, referunt decifum Aloyf. Ricc. d. *resol.* 308. num. 2. Piafec. in *praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 47. in fine.* Vgolin. d. *cap. 20. §. 2. n. 5. vers. secundo.* Armendar. d. *loco n. 11. & 14.* Ego ipse d. alleg. 78. n. 21. Salgado d. *cap. 9. n. 104.*

23. Nullæ immunitates Religioni Hierosolymitanæ obstant quominus eius Sacerdotes infernientes Ecclesiis vocari debeant ad processiones, ac nisi accedant etiam compelli, provt dicit decifum Armendar. d. *loco n. 5.* quem refero ego ipse d. alleg. 78. n. 11. Cened. d. *g. 26. n. 17.* Salgado d. *cap. 9. num. 103.*

24. Clericos omnes diocesanos quantumvis exemptos etiam beneficia simplicia in diocesi obtinentes, vel officia, puta si deferuiant pro Capellano etiam in Ecclesiis exemptis, posse per Episcopum compelli ad processiones accedere, refert decifum Aloyf. Ricc. d. *resol.* 307. num. 3. & in *collectan. decif. part. 4. collect. 882. in princ.* Salgado d. *cap. 9. num. 107.*

25. Episcopum posse cogere Canonicos, & alios Presbyteros, beneficia, vel officia ecclesiastica obtinentes, vt accedant ad omnes, & quascunque processiones publicas, vel indictas pro bono publico, vel honore, dicit resolutum Armendar. *vbi supra n. 13.*

26. Sub hoc decreto non comprehendendi eos, qui sunt nullius diocesis, resoluit Franc. Leo d. *cap. 8. n. 18.* & refert decifum Armendar. d. *loco n. 10.* Salgado d. *cap. 9. n. 105.*

27. Nec quoque comprehendendi degentes extra ciuitatem in locis, in quibus habent plebem, quia cum illa plebe debent facere processionem, vt post Franc. Leo. asserit decifum Campan. in *diuers. iuris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 117.*

28. Confraternitates laicorum inuitari, non autem compelli posse vt vadant, referunt decifum Piafec. d. *cap. 3. num. 32.* Mare. Anton. Genuenf. in *praxi Archiep. Neapol. cap. 63. num. 7.* Sayr. in *florib. decif. sub tit. de offic. Ordin. decif. 5.* Campan. d. *cap. 13. num. 122.* Armendar. d. *loco n. 10. in fine.* Stephan. Gratian. *Marchia decif.* 132. num. 6. Perez de Lara d. *g. 26. num. 16. & 17.* Salgado d. *cap. 9. num. 110.* Vgolin. de *offic. Episcopi cap. 11. in princ. num. 6.* Carol. de Grass. de *effectib. cleric. effect. 1. n. 613.* Hieronym. Venero, y Leyua d. c. 18. & 22. Ego ipse d. alleg. 78. n. 24.

29. Confratres ad conueniendum soliis processionibus compellere potest Episcopus sub pœnis arbitrio illius, maximè stante possessione illos vocandi per edicta, vt per Aldan. in *compendio Canon. resol. lib. 2. tit. 8. num. 12.* vbi refert decifum sub die 21. Ianuarij 1622. & 8. Maij 1627.

22. Regulari degentes in monasteriis, quæ per dimidium milliæ distant à ciuitate non tenentur accedere ad processiones.

23. Sacerdotes Religionis Hierosol. infernientes Ecclesiis vocant & compelli possunt ad processiones.

24. Clerici omnes diocesani quantumvis exempti etiam beneficia simplicia in diocesi obtinentes possunt per Episcopum compelli ad processiones.

25. Episcopus potest cogere Canonicos, & alios Presbyteros beneficia, vel officia ecclesiastica obtinentes vt accedant ad publicas processiones.

26. Illi qui sunt nullius diocesis non comprehenduntur sub hoc decreto.

27. Degentes extra ciuitatem in locis in quibus habent plebem non comprehenduntur sub hoc decreto.

28. Confraternitates laicorum inuitari, non autem compelli possunt vt vadant ad processiones.

29. Confratres ad conueniendum soliis processionibus compellere potest Episcopus sub pœnis arbitrio illius.

30. Confraternitates possunt compelli accedere ad processiones sanctissimi Sacramenti in Plebania, vel Parochiali, sed monendæ prius, & à pœnis in principio abstinendum, ita Sell. in *select. Canon. cap. 110. num. 8.* vbi attestatur resolutum in Florentina 13. Nouembris 1627. & 18. Februarij 1628.

31. Fratres Prædicatores in processione faciendâ per ipsos Dominica infra octauam Corporis Christi debent manuteneri ab Episcopo.

31. Fratres Prædicatores debent manuteneri ab Episcopo in sua possessione circa processionem sanctissimi Sacramenti per ipsos faciendam Dominica infra octauam corporis Christi, Sell. *d. cap. 110. num. 10.* vbi attestatur sic fuisse decisum per Sac. Congregat. Rituum in Brundusina de anno 1624. Et illis non licet in processione sanctissimi Sacramenti, quam faciunt in Dominica infra octauam Corporis Christi, mutare, aut variare vias, & loca, per quas processionaliter prima vice inceperunt, quando dictam processionem facere cœperunt, Sell. *d. cap. 110. num. 11.* vbi dicit decisum per eandem Sac. Congregat. in Materana 10. Iulij 1629.

32. Monachus curâ animarum exercens cogitur ite ad processiones.

32. Monachus curam animarum exercens in Ecclesia parochiali vnita monasterio Ordinis sancti Benedicti Curien. diœcesis, cogi potest ire ad processiones, Aldan. *d. tit. 8. num. 14.* vbi refert decisum sub die 5. Aprilis 1631.

33. Fratribus non licet Feria V. in Cœna Domini, nec in festo corporis Christi facere processionem cum sanctissimo Sacramento.

33. Fratribus non licet Feria V. in Cœna Domini, nec in festo corporis Christi facere processionem cum sanctissimo Sacramento, vt per Aldan. *d. tit. 8. num. 16.* vbi refert resolutum per Sac. Congregat. Rit. in Aterina 11. Decembris 1613.

34. Monachi sanctissimæ Trinitatis Cauen. non possunt cogi ad processiones.

34. Monachi sanctissimæ Trinitatis Cauen. quorum monasterium est immediatè subiectum Sedi Apostolicæ, non possunt ex hoc decreto cogi ad processiones, tum quia nullius, tum quia non possunt dici exempti qui nunquam subditi fuerunt per patrum confirmatum à Sede Apostolica, quod non tollitur *capit. 22. hac eadem sess.* ita Aldan. *d. tit. 8. numer. 17.* vbi dicit decisum sub die 13. Augusti 1579.

35. Societatis Iesu Religiosa & personæ ad processiones accedere non coguntur.

35. Et quod Religiosi, & personæ Societatis Iesu ad publicas processiones accedere non cogantur, statuit Gregorius XIII. in sua constit. incip. *Quacunque* sub dat. 16. Iulij 1576. est in *Bullario nouo tom. 2. pag. 404.* Et quod Clerici Regulares Congregationis S. Pauli Decollati ad processiones, & actus publicos accedere non cogantur, indulsit Sixrus V. constit. *sua 5. incip. Rationi*, sub dat. Kalendis Maij 1585. in *Bullario nouo tom. 2. pag. 490.*

36. Clerici Regulares Matris Dei Scholarum piarum sunt exempti ab accessu ad processiones.

36. Clerici Regulares Matris Dei Scholarum piarum sunt exempti ab accessu ad processiones, Aldan. in *compend. Canon. resolut. lib. 2. tit. 8. n. 13.* vbi attestatur fuisse ita decisum sub die 12. Maij 1629.

37. Episcopus est manutenendus in possessione cogendi confratres laicos accedere ad processiones.

37. Episcopus, qui est in quasi possessione per edita pœnalina monere Confratres laicos disciplinantes, ac per pœnarum exactionem, & alia Canonica, & opportuna remedia cogere eosdem ad conueniendum solitis processionibus, est manutenendus, Sell. *d. 110. m. 20.* vbi dicit resolutum in Papien. 21. Ianuarij 1623.

38. Episcopus

38. Episcopus potest præcipere Regularibus in sua diocesi commorantibus, vt eant ad processiones publicas, vt in festo Corporis Christi litanis, & lubilæis publicis faciendis, dummodo processiones sint eius generis quæ comprehendantur in Bulla sanctæ memoriæ Pij V. incip. & si mendicantium, & dummodo Regulares non sint ex illius Conuentibus, Collegiis nuncupatis, quæ in eadem Bulla excipiuntur, vt per Aldan. d. iir. 8. n. 25.

38. Episcopus potest præcipere Regularibus in sua diocesi commorantibus vt eant ad processiones publicas.

39. Beneficiari non tenentur, nisi ad eas processiones, ad quas reliqui omnes tenentur accedere, vt per Aldan. d. iir. 8. n. 26. qui refert ita decisum in Brixien. 8. Augusti 1621.

39. Beneficiari non tenentur nisi ad eas processiones ad quas reliqui omnes tenentur accedere.

40. Clerici seculares alicuius Ecclesiæ in fundatione illius exempti à iurisdictione ordinarij, intra cuius diocesim existunt, possunt ab eodem ordinario compelli accedere ad publicas processiones ex hoc decreto. & cap. 22. hac eadem sess. vt per Sell. d. cap. 110. num. 25. vbi ait sic fuisse resolutum sub die 21. Martij 1602.

40. Clerici seculares in fundatione Ecclesiæ exempti à iurisdictione ordinarij possunt ab eo compelli accedere ad processiones.

41. Processionibus interesse non sunt ab Episcopo compellendi Sacerdotes nullum officium, aut beneficium ecclesiasticum in ciuitate, vel diocesi obtinentes, Sell. d. c. 110. n. 28. referens ita decisum 9. Maij 1597. & 16. Februarij 1632.

41. Processionibus interesse compellendi non sunt ab Episcopo Sacerdotes nulli officium, aut beneficium habentes.

42. Ad publicas processiones, &c.] Illas scilicet, quæ fiunt in Litanis maioribus, atque minoribus, vel pro bono publico, vt imminente peste, aliouque flagello, vel in aduentu noui Episcopi, vel in festo sanctissimi Corporis Christi, & quæ Episcopo videbuntur, aut illo absente eius vicario generali. Priuatæ verò sunt, quæ à capitularibus, & Clericis Cathedralium tantum fiunt, ob aliquas causas, vt resoluunt Prosp. de August. in addis. ad Quarant. verbo præcedentia. Aloys. Ricc. d. resol. 308. n. 7. & in decis. Curia Archiep. Neapol. part. 4. decis. 379. n. 3. Vgolin. d. §. 2. n. 6. Campan. d. cap. 13. n. 118. Armendar. d. loco num. 3. Ego ipse d. alleg. 78. num. 2.

42. Processiones publicæ quæ dicantur.

43. Processiones dirigendæ sunt, quod voverit Episcopus cum consilio Capituli, ad eundem enim cum eodem consilio spectat rationem processionum præscribere, nam eas per se solum indicare, & dirigere non potest, ita refertur decisum Franc. Leo in thesauro fori ecclesiast. part. 4. cap. 2. num. 145. Armendar. d. loco num. 2. Aloys. Ricc. Neapol. decis. part. 4. decis. 379. num. 4. Ego ipse d. alleg. 78. numer. 4.

43. Processiones dirigendæ sunt, quo voverit Episcopus cum consilio Capituli.

44. Processiones edicere, decernere, dirigere, atque deducere Episcopi est, de consilio tantum Capituli, non autem consensu, quod in omnibus processionibus seruari debet, Aldan. d. iir. 8. num. 30. vbi refert sic fuisse resolutum per Sac. Congreg. Rit. in Elboren. 28. Martij 1628.

44. Processiones edicere, decernere, dirigere, atque deducere Episcopi est cum consilio tantum Capituli.

Processiones publicas edicere, & dirigere spectat ad vicarium generalem, absente Episcopo cum consilio Capituli, prout posset Episcopus si præsens esset, vt per Armendar. vbi supra num. 3. quem refero d. alleg. 78. num. 5. Aldan. d. iir. 8. num. 31. vbi attestatur sic fuisse decisum in Viglien. 28. Septembris 1630.

45. Processiones dirigere, & eas determinare, quæ nō sunt de iure, spectat ad Episcopum.

46. Processiones dirigere pertinet ad Episcopum non obstante etiam immemorabili consuetudine.

47. Processiones facere per parochiam ad Curatos spectat.

45. Processiones dirigere, & eas determinare, quæ non sunt de iure, spectat ad Episcopum, non obstante, quod Capitulum, vel alij sint in quasi possessione contraria per longum tempus, Aldan. d. iij. 8. n. 3. vbi attestatur resolutum sub die 16. Februarij 1619.

46. Processiones dirigere à quocunque loco discesserint, & iueiunt, pertinet ad Episcopum, non obstante etiam immemoriali consuetudine, ex Sell. d. cap. 110. num. 31. vbi ait decisum in Camerini. 24. Augusti 1619.

47. Processiones facere per parochiam ad Curatos spectat, & sine eorum consensu nullus etiam Regularis illas dirigere valet, ex Sell. d. cap. 110. num. 32. vbi dicit ita fuisse resolutum per Sac. Cong. Rit. in Hispanen. 26. Februarij 1628.

Regularis non subditus Episcopo, si extra claustra deliquerit, si à superiore instante Episcopo non puniatur, potest ab ipso Episcopo puniri.

C A P V T XIV.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Nauar. commento 2. de Regular. num. 63. Fr. Emman. quæst. regular. tom. 2. q. 2. art. 6. & q. 63. art. 4. Aldret. de Religiosa disciplina tuenda, lib. 1. cap. 3. num. 35. & in alleg. pro omnimoda regul. exempt. part. 1. cap. 6. n. 9. Armentar. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 59. cum seqq. Aloyf. Rice. in praxi rerum fore ecclesiast. decis. 650. in 1. edit. aliàs resol. 546. in 2. edit. & in decisionib. Curia Archiep. Neapol. decis. 102. num. 6. vers. verum, part. 4. Portel. in dubijs regularib. verbo Episcopus num. 21 & num. 8. Laurent. de Perinis in constit. sui ordinis Minim. tom. 1. const. 2. Sixti IV. n. 61. cum seqq. Hieronym. Veneto, y Leyua in examine Episcop. lib. 6. cap. 8. num. 3. metipsum de offic. & potest. Episcop. part. 3. alleg. 105. num. 18. cum seqq. & in collect. ad cap. vlt. num. 8. de statu monach.

2. Superiores non punientes suos subditos iuxta formam huius decreti incurrunte poenam priuationis, &c.

2. Contra superiores non punientes suos subditos iuxta formam huius decreti sub poena priuationis ipso facto dignitatum, officiorum, & inhabilitatis, emanauit constit. Clementis VII. Incip. suscepti muneris, sub dat. 18. Martij 1596. quam referunt Quarant. in sum. Bullarij, verbo exemptio, Fr. Emman. quæst. regular. tom. 2. q. 2. art. 6. Etasim. à Cochier de inuisd. ordin. in exempt. p. 1. q. 17. n. 29. Portel. d. verbo Episcopus n. 8. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. c. 3. n. 44. vbi n. 43. resoluit posse Regularem in casu huius decreti deprehensum in delicto deduci ad carcerem Episcopi, & sumpta informatione super delicto, dummodo sine mora sumatur, remitti cum copia processus ad suum superiorem puniendum cum præfinitione termini ad puniendum.

3. Episcopus quomodo instabit ut superior monachum delinquentem puniat.

3. Et dicit Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 17. num. 11. quod Episcopus loci litteras scribar superiori Monachi delinquentis de delicto commissio & excessibus, de scandalo populo illato, & instabit, ut intra talem terminum

minum præfixum ipsum punire velit, & de punitione facta ipsum Episcopum certiorum reddat, aliàs ipso superiore negligente, poterit ipse Episcopus eum punire, & illas litteras, quas Requisitionarias vocamus, de punitione Monachi delinquentis in præsentia duorum testium ex communi practica assignari faciet.

4. Regulares degentes de licentia superiorum in domo ad erectionem monasterij destinata, comprehendunt sub dispositione huius text. si in ea domo vigeat Regularis obsequantia, refert decusum Armen. *in addit. ad recopil. legum Navarra, lib. 2. titul. 18. l. 7. de Religion. num. 60.*

5. Iurisdictionem Episcopi impediens, vel officiales curiæ Episcopalis in actu exercendi suum officium offendentes quacunq; exemptione non obstante ab Episcopo coerceri, & puniri possunt, vt refert decusum in vna Panormitana Aldan. *in compend. canon. resol. lib. 2. tit. 8. num. 11.*

6. *Et extra ea, &c.*] Facultatem Episcopo attributam in Regulares notoriè, & cum scandalo extra claustra delinquentes, vendicare sibi locum etiam cum Regulares notoriè, & cum scandalo intra Ecclesiam delinquent, non ita si intra claustra, refero decusum *in collect. ad cap. ult. num. 8 in fine de statu Monach.*

7. *Et ita notoriè, &c.*] An qualitas quoddam notoriè, & scandalosè Regularis deliquerit, probanda sit ad effectum, vt Episcopus illum punire valeat? Negat, iudicans sufficere illam allegare, & probare Aloyf. Ricc. *d. resol. § 46. num. 1. cum seqq.*

8. *Episcopo instante.*] Sufficere, quoddam Episcopus vnica vice superiorem Regularem moneat, eiq; terminum præfigat ad castigandum subditi delictum, & idè necesse non esse Episcopum moneat, ac requirere dictum superiorem duabus, vel tribus vicibus, vt aliqui opinantur, refero decusum *in collect. ad d. cap. ult. num. 8. in med.* vbi etiam resolutum assero Episcopum statim habita noticia delicti posse capere informationem, & illam ad superiorem Regularis mittere, vt nequeat de eodem delicto ignorantiam præsumere, & me citato idem dicit Fr. Hieronym. Roderic. *in compendio quest. regular. resolut. 62. sub num. 3.*

9. *Ac de punitione Episcopum certiorum facias.*] Non sufficere, vt superior Regularis sententiam, aut acta omnia super delicto actitata ad Episcopum transmittat, sed opus esse, vt de punitione ipsa & sententiæ executione Episcopum certiorum faciat, resoluo ego ipse *in collect. ad d. cap. ult. num. 8.* & me citato Hieron. Roder. *d. n. 8. vers. tertio*, in scriptis, scilicet, & per legitima documenta, sicut tenet Aldan. *in compend. canon. resol. lib. 1. tit. 8. n. 10* vbi refert decusum in Lucana 14. Decembris 1630.

10. *Et delinquentes ab Episcopo puniri possit.*] Non per censuras, vt docent Portel. *in addit. ad dubia Regularia, verbo Episcopus, num. 5.* Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 33. num. 23. in præcepta Decalogi, lib. 6. cap. 1. num. 14. Villalob. part. 2. sum. tract. 35. diff. 5. num. 17. Hieron. Roder. *in compendio quest. regular. resol. 50. num. 16. & resol. 61. num. 7.*

4. Regulares degentes de licentia superiorum in domo ad erectionem monasterij destinata si ibi vigeat Regularis obsequantia, comprehenduntur sub dispositione huius cap.

5. Episcopi iurisdictionem impediens, &c. quacunq; exemptione non obstante ab Episcopo puniri possunt.

6. Regulares cum scandalo intra Ecclesiam delinquentes, subijciunt dispositioni huius text. non ita si intra claustra.

7. Qualitas quoddam notoriè, & scandalosè Regularis deliquerit, non est probanda, sed sufficit eam allegare.

8. Episcopus sufficit quod vnica vice superiorem Regularem moneat.

9. Superior Regularis huic decreto satisfaciit si de punitione ipsa, & sententiæ executione Episcopum certiorum faciat.

10. Episcopus an possit punire Regulares per censuras.

11. Regulares exempti, qui ob notorium delictum in excommunicationem inciderunt, possunt ab Episcopo publicè denunciari excommunicati, ut ab aliis euitentur, sed quia erat difficultas in eo, quòd Episcopus in huiusmodi causa debeat citare, & citatio est actus iurisdictionis, quam Episcopus non potest in huiusmodi personas exemptas exercere, idèd placet pro solutione doctrina Felin. in cap. non potest, num. 3. de sentent. & re iud.

11. Regulares exempti, qui ob notorium delictum in excommunicationem inciderunt, possunt ab Episcopo publicè denunciari excommunicati, ut ab aliis euitentur, sed quia erat difficultas in eo, quòd Episcopus in huiusmodi causa debeat citare, & citatio est actus iurisdictionis, quam Episcopus non potest in huiusmodi personas exemptas exercere, idèd placet pro solutione doctrina Felin. in cap. non potest, num. 3. de sentent. & re iud.

Professio à Regularibus, tam viris, quàm mulieribus, non fiat ante 16. annum expletum, & post annum suscepti habitus.

C A P V T X V.

1. Professio in quacunque Religione ante decimum sextum ætatis annum expletum facta, nullam esse, nullamque inducere obligationem, aut alicuius regulæ, vel Religionis, seu Ordinis observantiam per hunc text. tradunt Nauarr. consil. 23. de Regularib. in antiq. quod deest in nouis, Sayr. in florib. decis. sub eod. tit. decis. 97. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. Moniales, §. 2. Petr. de Ledesma in sum. part. 2. tratado de las Religiones en comun cap. 7. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 8. dub. 2. & 4. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 24. num. 22. & in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. cap. 4. à princip. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiast. part. 2. cap. 1. num. 36. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 12. cap. 11. num. 1. Armendar. in addis. ad recap. legum Navarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 11. cum seqq. Fr. Ludou. Miranda in man. Pral. tom. 1. q. 24. a. 2. Rot. decis. 173. num. 6. part. 1. recent. Laurent. de Perinis de subdito Religioso, tom. 1. cap. 26. §. 3. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resol. 101. num. 30. cum seqq. nouissimè D. Hieronym. Venero, y Leyua Archiepiscop. Montis Regalis in examine Episcoporum, lib. 6. cap. 15. Ego ipse de offic. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 101. num. 4. cum seqq.

1. Professionem in quacunque Religione ante decimum sextum ætatis annum expletum factam, nullam esse, nullamque inducere obligationem, aut alicuius regulæ, vel Religionis, seu Ordinis observantiam per hunc text. tradunt Nauarr. consil. 23. de Regularib. in antiq. quod deest in nouis, Sayr. in florib. decis. sub eod. tit. decis. 97. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. Moniales, §. 2. Petr. de Ledesma in sum. part. 2. tratado de las Religiones en comun cap. 7. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 8. dub. 2. & 4. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 24. num. 22. & in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. cap. 4. à princip. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiast. part. 2. cap. 1. num. 36. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 12. cap. 11. num. 1. Armendar. in addis. ad recap. legum Navarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 11. cum seqq. Fr. Ludou. Miranda in man. Pral. tom. 1. q. 24. a. 2. Rot. decis. 173. num. 6. part. 1. recent. Laurent. de Perinis de subdito Religioso, tom. 1. cap. 26. §. 3. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resol. 101. num. 30. cum seqq. nouissimè D. Hieronym. Venero, y Leyua Archiepiscop. Montis Regalis in examine Episcoporum, lib. 6. cap. 15. Ego ipse de offic. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 101. num. 4. cum seqq.

2. Milites Regulares hoc decreto non comprehenduntur.

2. Milites Regulares decreto huius cap. non comprehendunt, resolunt Nauarr. consil. 23. num. 10. de Regular. in antiq. aliàs consil. 10. num. 10. eod. tit. in nouis, Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. part. 4. resol. 172. Iacob. de Graff. consil. 11. de Regularib. tom. 1. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 13. cap. 4. quas. 2. Ludouic. Beia respons. casuum conscientie, part. 4. casu 28. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. glos. 8. num. 54. & à num. 61. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 6. quas. 2. num. 117. cum seq. Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 44. n. 8. & in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. cap. 4. non. 17. Seraphin. decis. 121. n. 2. quæ reperitur impressa part. 1. diuers. decis. 591. Barthol. à S. Fausto in thesauro Religiosorum, lib. 5. quas. 169. Fr. Bartholom. de Vecchis in praxi observanda in admittendis ad Religionis statum nouitij, dispus. 11. dub. 2. num. 4. Ego ipse d. alleg. 101. num. 5. refert decifum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 7.

3. Contra Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 8. n. 2. concl. 1. Steph. Gratian. discip. 2.

discept. forns. cap. 363. num. 27. D. Hieronym. Venero, y Leyua d. cap. 15. num. 7. existimantes huiusmodi milites in emittenda professione comprehendi sub hoc decreto.

4. Vnde Milites S. Stephani non comprehendi hoc decreto censuit Rot. decif. 591. part. 1. diuers. cuius meminit Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore ecclesiastici decif. 1. in 1. edit. aliàs resol. 617. num. 6. in 2. edit. & ego ipse d. alleg. 101. num. 6.

4. Milites S. Stephani non comprehenduntur hoc decreto.

5. Et Fratres tertij Ordinis S. Francisci pariter hoc decreto non comprehendi, censuit Rot. d. decif. 591. n. 7. cuius etiam meminit Aloyf. Ricc. d. resol. 617. num. 4. & ego ipse d. alleg. 101. num. 7.

5. Fratres tertij Ordinis S. Francisci non comprehenduntur hoc decreto.

6. Hierosolymitanos verò Milites comprehendi sub hoc decreto ex peculiari ipsorum statuto illi adhærenti, refertur decifum Flamin. Paris. d. q. 2. num. 120. Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 16. Fr. Barthol. de Vecch. d. dub. 2. num. 4. Ego ipse d. alleg. 101. num. 8. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore eccles. part. 4. resol. 172.

6. Milites Hierosol. non comprehenduntur sub hoc decreto.

7. Quam mulierum.] Non admittendas puellas ad professionem antequam decimum sextum ætatis annum completum, refert decifum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 41.

7. Puellæ ad professionem antequam decimum sextum annum ætatis non admittuntur.

8. Receptionem verò puellæ causa induendi habitum probationis in Religione prohiberi, nisi duodecim annis sit maior, tradunt Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 18. q. 55. & 56. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. quest. 11. art. 2. qui testatur huius sententiæ fuisse omnes Patres, qui ad Concilium Provinciale Toletanum conuenerunt, Nald. verbo habitus, num. 6. & verbo Monialis, num. 5. Fr. Barthol. de Vecch. d. praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum nouitijs, disp. 1. dub. 6. num. 16. Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 43. vbi refert decifum non esse dispensandum, vt puella, quæ duodecimum annum non compleuerit, possit habitum in monasterio suscipere, Aldan. in compendio canon. resol. lib. 1. tit. 25. num. 3. vbi testatur ita resolutum per S. Congreg. Episcop. in Neapolitana de anno 1582.

8. Puella nisi duodecim annis sit maior recipi prohibetur causa induendi habitum probationis in Religione.

9. Contra Mich. Medin. de sacrorum hominum continent. lib. 4. contraners. 9. cap. 4. Fr. Ludouic. Miranda in man. Pralat. in fine, & in tract. de sacris monialibus, q. 8. art. 2. in concl. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 4. cap. 18. num. 33. Soar. tom. 3. de Religionib. lib. 5. cap. 1. num. 9. existimantes circa præfatam puellarum receptionem nullam limitationem esse constituendam.

10. Quid si puella in duodecimo ætatis anno matrimonio coniuncta & Religione illo nondum consummato ingressa sit, cogendum sponsum per quatuor annos expectare, vsque dum profiteatur, dicit decifum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 42. quem refero ego ipse d. alleg. 101. n. 11.

10. Puella sponsa de presenti nondum matrimonio consummato si Religionem ingreditur in 12. anno consiliu cogendus sponsus per quatuor annos expectare.

11. Ante decimum sextum annum expletum.] Vnde malitiam non supplere dictam ætatem resoluunt Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. quest. 15. art. 3. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. cap. 4. num. 2. Hieron. Roder. in compendio quest. regul. resol. 101. num. 37.

11. Malitia non supplere ætatem requisitam ad proficiendum.

12. Et professionem emittens infra annum probationis non est obligatus ad Religionem, neque in genere, neque in specie, nec etiam in

12. Professionem emittens infra annum probationis

DDD d. foro

non est obligatus ad Religionem nec in genere, nec in specie.

13. Professio in suprema die 16. anni emitti potest, sed contrarium receptius.

15. Professio facta post 16. annum, sed ante 18. requisitum ab statuto Ordinis Minorum est valida.

16. Professiones emissæ iuxta dispositionem Concilij sunt valide quamvis contra particulare statutum maiorem etatem requirens.

17. Ordinarius potest professionem ante expletum annum 16 emissam nullam declarare.

18. Habitus Regularem suscipiens debet per annum in probatione stare, iuxta professio antea facta sit nulla.

foro conscientie vlla inducta est obligatio, vt refert decifum Nicol. Garc. de benef. p. 11. cap. 9. num. 6.

13. Professionem in suprema die 16. anni emitti posse, emissamque subsistere resoluit Campan. in diuersis iuris canon. rub. 7. cap. 6. num. 129. & rub. 12. cap. 11. num. 1. quem refero ego ipse d. alleg. 101. num. 13. ex iis, quæ in similibus adducit Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 24. num. 22.

14. Contra Galet. in margarita casuum conscientie, verbo profiteri pen. & Aloyf. Rice in praxi rerum ecclesiast. decif. 656 in 1. edit. aliàs resolut. 549. in 2. edit. existimantes nullam esse professionem, si deficiat vnus dies ante dictum decimum sextum annum expletum. Et etiam non completum anni circulo adhuc per duas horas, ex Sell. in select. canon. cap. 18. n. 3. vbi refert decifum 21. Ianuarij 1617. Vnde Religiosus, qui sua professione facta tribus horis ante completum annum probationis à Religione discessit, & in habitu clericali laudabiliter vixit, si postea redeat ad Religionem, debet ratificare professionem, & ei locus debetur à die ratificationis, vt ipsemet testatur decifum sub die 1. Februarij 1631.

15. Validam esse professionem post decimum sextum annum factam, sed ante decimum octauum requisitum à statuto Ordinis Minorum non annullante, aut irritante factam, tenent Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 1. quæst. 24. art. 2. concl. 2. Peirin. de subdito Religiofo, tom. 1. c. 26. §. 3. Hieron. Venero. y Leyua d. cap. 15. num. 10. Ego ipse d. alleg. 101. num. 15. refert decifum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 14.

16. In constitutionibus Religionis Sanctissimæ Trinitatis redemptionis captiuorum est constitutio confirmata auctoritate Apostolica ante, & post Concil. quòd in Religione aliquis non recipiatur, antequam annum 20. videatur compleuisse. Hoc stante queritur per superiores Religionis, an pro validitate professionis in dicta Religione sufficiat illam emississe post 16. annum iuxta dispositionem Concil. S. Congreg. die 2. Augusti 1631. & 24. Aprilis 1642. censuisse professiones emissas iuxta dispositionem Concilij esse validas, refert Sell. in select. canon. cap. 18. num. 3.

17. Ordinarium posse professionem ante expletum annum decimum sextum emissam nullam declarare, asserit decifum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 11. quem refero ego ipse d. alleg. 101. num. 1.

18. Quam per annum, &c.] Sufcipientem habitum Regularem debere per annum in probatione stare, ita vt professio antea facta sit nulla, docent Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. quæst. 2. art. 7. & tom. 3. quæst. 15. art. 1. cum seq. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 2. quæst. 6. cum seqq. Valer. Regin. l. 1. in praxi fori penit. lib. 18. num. 385. cum seqq. Armendar. d. l. 7. de Religionib. num. 4. cum seqq. Campan. in diuersis iuris canon. rub. 12. cap. 3. à princ. Ludouic. Miranda d. tom. 1. quæst. 22. art. 1. cum seqq. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. cap. 4. num. 8. cum seqq. Barthol. à S. Fausto in thesauro Religiofo, lib. 5. quæst. 160. cum seqq. Bonacin. de clausura, & penit. eam violentibus impositis, quæst. 2. puncto 10. diff. 2. §. 2. Illustriff. D. Roder. à Cunha in comment. ad cap. 1. num. 19. dist. 54. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum novitijs, disp. 11. dub. 2.

Ego

Ego ipse d. alleg. 101. num. 16. cum seqq. itavt emittens professionem sic intra annum probationis non sit obligatus, neque ad Religionem in genere, neque in specie, nec etiam in foro conscientie illi indicta sit obligatio, prout decum refert Barthol. de Vecchis ubi supra disp. 13. dub. 11. sub num. 2.

19. Per hoc decretum Concilij abrogatum fuisse Leonis X. priuilegium relatum in compendio priuileg. Mendicant. verbo nouitium num. 27. quo conceditur Prælatis Ordinum Minorum posse cum consilio Fratrum Discretorum admittere ad professionem anno probationis non expleto Religiosos aliorum Ordinum venientes ad Minoriticam Religionem, tradunt Nauar. conf. 61. num. 4. & conf. 66. num. 4. de Regularib. in nouis. Fr. Emman. d. tom. 3. q. 15. art. 11. Lessi. de iust. lib. 2. cap. 41. dub. 13. num. 101. Sanch. lib. 7. de matrim. disp. 37. num. 47. Fr. Ludou. Mirandain Man. Prælator. tom. 1. q. 22. art. 2. concl. 3. Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 11. dub. 2. num. 5. Illustriss. D. Roder. à Cunha in comment. ad d. c. 1. num. 2. 1. in fine.

20. Contra Sorb. verbo nouitium, ubi de nouitiorum professione, vers. Sed an requiratur, & Paët. c. 2. art. 15. n. 65. existimantes prædictum Leonis X. priuilegium non esse contra dispositionem Concilij in præsentia.

21. Professum in vna Religione, etiam strictiori, transeuntem ad aliam indigere nouitiatu, quæ requirit Conc. in præsentia, tenent Nauar. fub tit. de Regular. conf. 49. n. 4. & conf. 53. n. 5. in antiq. aliis conf. 61. n. 4. & conf. 62. n. 5. & conf. 77. n. 4. eod. tit. in nouis, Hieron. Roder. d. resol. 101. n. 46. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 6. n. 10. & quest. reg. tom. 3. q. 19. art. 11. Sanch. d. lib. 5. cap. 4. n. 12. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad cap. 1. n. 21. disp. 54. Peregr. d. p. 2. c. 1. lit. C. §. 19. vnde Regulares Discretos Ordinis sanctissimæ Trinitatis de licentia Sedis Apostolicæ ad laxiorem Calceatorum transeuntes debere annum probationis, non tamen emitte professionem, resoluit Sell. d. loco, asserens decum in Montis Regalis 13. Nouembris 1627.

22. Professum nulliter volentem suam professionem ratificare, non teneri nouitiatus annum iterari, si aliàs fuit validus, resoluit Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 37. n. 45. & Peregr. in comment. ad consuet. Cleric. Regular. p. 2. c. 1. lit. C. §. 2. Si verò Nouitiatus fuit factus post pubertatem, & fuit continuus, non esse iterandum ex quacunque causa sit irrita professio, tenent Sanch. disp. 37. ex n. 47. & in præcepta Decalogi lib. 5. c. 14. n. 14. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 1. q. 6. Barthol. à S. Fausto in thesaur. Relig. lib. 5. q. 97. Peregr. ubi proxime, contra Nau. conf. 20. n. 17. & 19. de Regular. existimantem nouitiatum etiam ex alia causa præter defectum ætatis, aut continuationem, inualidum esse iterandum.

23. Moniales Ordinis Prædicatorum habentes sexdecim annos in mortis articulo constitutas profiteri posse, & si nondum integrum nouitiatus annum peregerint, concessit Pius V. in quodam Motu proprio incip. summi Sacerdotij cura, cuius tenorem refert Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 15. art. 6. ubi subdit hoc hodie fieri posse, dicens non esse reuocatum à Greg. XIII. tradunt idem Fr. Emman. in summ. tom. 4. cap. 63. num. 4.

19. Prælatis Ordinis Minorum iam non possunt cum consilio Fratrum Discretorum admittere ad professionem anno probationis non expleto Religiosos aliorum Ordinum venientes ad Minoriticam Religionem.

21. Professus in vna Religione etiam strictiori transiens ad aliam, indiget nouitiatu.

22. Professus nulliter volens suam professionem ratificare non tenetur nouitiatus annum iterari.

23. Moniales Ordinis Prædicatorum habentes sexdecim annos in mortis articulo possunt profiteri quamvis nondum integrum nouitiatus annum peregerint.

Ludou. Miranda in *Man. Prelat. tom. 1. q. 2. art. 10.* Sanch. *d. lib. 5. cap. 4. num. 16.* Barthol. à S. Fausto in *sua thesauro Religios. lib. 5. q. 167.* Peregr. *d. cap. 1. lit. C. §. 10.* Hieron. Roder. *d. resol. 101. n. 40.*

24. Annus probationis à momento in momentum potest & debet computari.

24. Et huiusmodi probationis annum à momento in momentum posse & debere computari, id est, ab hora diei, in quo habitum quis suscepit, vsque ad eandem horam vltimi diei eiusdem anni, tradunt Iacob. de Graff. *tom. 1. consil. lib. 3. conf. 6. n. 2. de Regularib.* Zanard. in *direct. Theolog. p. 2. cap. 16. n. 11. vers. nota autem.* Less. *d. lib. 2. cap. 41. dub. 7. n. 59.* Sanch. *lib. 1. de matrim. disp. 16. n. 2. & in precepta Decalogi tom. 2. lib. 5. c. 4. n. 31. in fine.* Fr. Ludou. Miranda *d. q. 22. a. 3. Soar. tom. 3. de Relig. lib. 5. cap. 15. n. 1.* Barthol. à S. Fausto *d. lib. 5. q. 160. n. 2.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. disp. 11. dub. 4.* Peregr. in *constit. cleric. Regular. part. 2. cap. 1. lit. C §. 6.* Hieron. Roderic. *d. resol. 101. n. 38.* Ego ipse *d. alleg. 101. n. 22. in fine.* secundum Lugdunen. impressi.

25. Contra Stephan. Gratian. *discept. forens. tom. 3. c. 413. n. 22. & Campan. d. rnbr. 12. c. 13. n. 4. in fine.* existimantes post factam professionem non esse computandum annum probationis ab vno puncto & instanti ad idem punctum, & instantem, quia esset assertio nimis rigorosa.

26. Nouitius si compleat probationis annum die 24. Februarii anno bissextili, non dici expletum hunc annum, nisi secunda die, quæ etiam appellatur 24. id est, 25. die, quare emittere non posse professionem, nisi eadem die 25. in puncto diei 24. Februarii præcedentis anni in quo suscepit habitum, atq. text. in l. 3. §. minorem ff. de minorib. & in l. cum bissextili ff. de verb. signif. & in cap. quasiuit, eod. tit. tradunt Fr. Emman. *d. tom. 3. q. 15. art. 4. & §. 5.* Iacob. de Graff. & Fr. Ludouic. Miranda *citatis locis.* Bonacin. *de Sacramentis disp. 8. quest. unica puncto 5. num. 15. & de clausura quest. 2. puncto 10. diff. 2. §. 3. num. 4.* Molin. *de iust. tract. 2. disput. 573. vers. atque vt à minori atate.* Sanch. *de matrim. lib. 2. disp. 24. num. 22. vers. similiter credo.* Less. *d. num. 59. vers. hinc sequitur.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 4. num. 5.* Peregr. in *constitut. cleric. regular. part. 2. cap. 1. lit. C §. 7.* Hieron. Roderic. *d. resol. 101. num. 39.* Iul. Lauor. *var. lucubrat. tom. 1. lit. 1. de comitiis cap. 6. n. 15.* qui oretenus mihi retulit S. Congr. Concilij in vna Patauina 5. Iulij 1627. & in Andegauen. 2. Augusti 1627. censuisse non valere professionem respectu anni bissextilis cuiusdam, qui ingressus est Religionem 27. Martij, & die 26. eiusdem mensis sequentis anni, currente anno bissextili emisit professionem, & sic non expectato lapsu diei, qui illi anno accrescit.

27. Contra Fotnat. *de Ordine cap. 3. n. 4.* Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori ecclesiast. post resol. 76. in notabil. de materia sacramenti Ordinis.* vers. quo ad interstitia, Barthol. à S. Fausto *d. lib. 5. q. 161.* existimantes ad hanc professionem in Religione emittendam anno bissextili satis esse ad probationem compleuisse dies 365.

28. Annus ex quo Gregorius XIII. abstulit decem dies, hoc est, à quino die Octobris, vsque ad decimum sextum anni 1582. reputati integrum, nec supplendos esse illos decem dies ex alio anno, quia quamuis ille

28. Annum, ex quo Greg. XIII. abstulit decem dies, hoc est, à quino die Octobris, vsque ad decimum sextum anni 1582. reputati integrum, nec supplendos esse illos decem dies ex alio anno, quia quamuis ille annus

annus non fuerit integer naturaliter, & secundum cursum solarem, fuit tamen integer ciuilitate, & politice, docent Henric. in *sum. lib. 10. c. 19. §. 2. & lib. 13. c. 40. §. 2. in commento lit. O.* Bonacin. d. *puncto 5. n. 14.* Fr. Ludou. Miranda d. a. 3. *concl. 2. in fin.* Fr. Emman. d. *tom. 3. q. 15. art. 1. §. Lessi. d. lib. 2. c. 41. dub. 7.* Barthol. à S. Fausto d. *lib. 5. q. 162. Sanch. d. tom. 2. lib. 5. c. 4. num. 5.* vbi extendit ad sacros Ordines, & ad quæcunque officia, & beneficia, refero ego ipse d. *alleg. 101. n. 21.*

29. Profiteri potest in Religione ille, qui cum esset duodecim annorum, permanferit per annum integrum in nouitiatu, postmodum habitu retento fuit commoratus domi suæ vsque ad tempus 16. annorum requisitum ad professionem emittendam, & cum fuerit reuersus ad Religionem, petit admitti ad professionem, si aliud illa non opponat, ita Scil. d. *cap. 18. num. 4.* vbi refert decifum sub die 20. Martij 1621.

30. Continuum debere necessariò esse huiusmodi probationis annum, & non sufficere interpellatum, docent Nauar. *conf. 2. n. 2. & conf. 34. num. 2. & conf. 36. num. 1. & conf. 42. num. 2. & 4. de Regularib. in antiq. & conf. 9. num. 2. & conf. 32. num. 4. sub cod. tit. in nouis*, Henric. *lib. 13. de excommun. cap. 40. num. 2.* Emman. Sà *verbo Religio num. 9.* Fr. Emman. in *sum. tom. 2. cap. 8. num. 4. & tom. 3. q. 15. art. 8.* Iacob. de Graff. in *aureis decisionib. lib. 3. cap. 5. n. 15.* Sorb. in *verbo Nouitium*, vbi de Nouitiorum professionis emissionem, *vers. secundo est*, Flamin. Paris. *de resignat. benefic. lib. 3. q. 13. num. 11.* Azor. in *stit. moral. part. 1. lib. 12. c. 2. q. 8.* Fr. Ludou. Miranda d. *q. 22. art. 4. concl. unica*, Nald. *verbo Nouitium, num. 4.* Lessi. d. *lib. 2. cap. 41. dub. 7. num. 59.* Sanch. d. *lib. 5. cap. 4. n. 31.* Stephan. Gratian. *Marchia decif. 35. num. 3. in addit.* Barthol. à S. Fausto d. *lib. 5. q. 163.* Bonacin. *de clausura q. 2. puncto 10. diff. 2. §. 2. n. 3.* Soat. *tom. 3. de Relig. lib. 5. c. 15. n. 3.* Ego ipse d. *alleg. 101. n. 23.* Illustriss. D. meus Roderica Cunha in *comment. ad c. 1. num. 15. dist. 54.* Peregr. in *constit. cleric. Regul. part. 2. cap. 1. lit. C. §. 8.* Hieronym. Roder. d. *resolut. 101. n. 42.* Fr. Barthol. de Vecchis d. *disp. 11. dub. 3. num. 1.* vbi n. 5. cum Soat. d. c. 15. à n. 8. ampliat, vt hæc continuatio non solum esse debeat per annum expletum, sed etiam vsque ad professionem, ita vt si nouitius completo anno probationis egrederetur monasterium, & postea iterum rediret, professionem emittere non posset, virtute præfatæ vnius anni probationis, sed iterum inchoare deberet nouitiatum.

31. Contra Franch. Angel. Syluest. *verbo Religio §. q. 4.* Barthol. à S. Fausto d. *lib. 5. q. 165.* & Bonacin. d. *punct. 10. diff. 2. §. 2. n. 4.* existimantes non esse necessariam continuationem probationis cum professione, & contra Fr. Emman. d. *q. 15. a. 10. vers. aduertendum denique*, qui idem censet circa nouitias Monialium.

32. Annum probationis tunc interrompi, quando Nouitius dimisso Religionis habitu egreditur monasterium animo deferendi Religionem, ita vt si postea pœniteret, iterumque reciperetur, deberet ex integro à principio inchoare nouitiatum, referunt proximè citati Doctores, & præcipuè Fr. Barthol. de Vecchis d. *dub. 3. n. 6.*

29. Profiteri potest in Religione qui permanferit per annum integrum 16. Religioe, & postmodum retento habitu fuit aliquandiu domi suæ.

30. Annus probationis debet necessariò esse continuus.

32. Annus probationis tunc interruptus, quando nouitius dimisso Religionis habitu egreditur monasterium animo deferendi Religionem.

33. Nouitatus interruptus non potest continuari etiam in ordine Minorum.

33. Et ideo per text. in præfenti reuocatum esse priuilegium Iulij II. concessum Minoribus, ut nouitatus interruptus possit continuari, tradunt Fr. Ludou. Miranda d. q. 22. a. 4. *versus finem*, Barthol. à S. Faustò d. lib. 5. q. 166. Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 11. dub. 3. n. 6. in med.

34. Contra Sorb. verbo *Nouitium*, ubi de Nouitiorum professionis emissionem, *vers. sed Iulius*, Fr. Emman. d. q. 15. art. 8. & 10. *vers. aduertendum tandem*, existimantes iuxta prædicti priuilegij tenorem posse etiam hodie tempus prioris receptionis cum tempore posterioris ad perficiendum probationis annum computari.

35. Nouitius dimisso Religionis habitu à monasterio recedens eo ipso interruptus annus probationis, licet interpellatio sit modica.

35. Dimisso Religionis habitu à monasterio Nouitium recedentem, eo ipso interrumpere annum probationis, licet interpellatio sit modica, & paulo post intra diem pœniteat, tenent Nauar. *conf.* 42. n. 4. de *Regularib.* Gallet. in *Margarita casuum conscientia verbo Nouitius*, 2. Sanch. d. cap. 4. n. 32. Soar. d. cap. 15. n. 3. Peregr. d. part. 2. cap. 1. lit. C. §. 8. *vers. Sed quid*, Barthol. à S. Faustò d. lib. 5. q. 164. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 3. num. 7. Illustriss. D. Roder. à Cunha ubi *suprà* num. 17. Ego ipse d. alleg. 101. n. 25.

36. Contra Less. d. lib. 2. cap. 41. dub. 7. existimantem paucorum dierum interpellationem non impedire, & contra Sorb. d. loco *vers. secundò est*. Lorich. in suo thesauro tit. de *Regul.* §. 9. *vers. si autem sine licentia*, Nald. d. verbo *Nouitium* n. 4. qui cum dicant interrumpi nouitiatum per exitum Nouitij à claustro per tres, aut quatuor dies siue licentia sui superioris, videntur docere exitum vnius, vel duorum dierum non esse sufficientem ad hanc interruptionem inducendam.

37. Nouitius de licentia superioris cum habitu aliqua iusta de causa extra monasterium egrediens non interruptum annum probationis.

37. Si tamen Nouitius de licentia superioris cum habitu aliqua iusta de causa intra annum probationis extra monasterium egrediatur, & ibidem per aliquos dies commoretur, post accessum posse licite profiteri, annumque per hoc non dici discontinuum, resoluunt Nauar. *conf.* 10. n. 3. de *Clericis non resid.* & *conf.* 42. de *Regular.* Peregr. in *commens. ad consil. cleric. Regular.* part. 2. cap. 1. lit. C. §. 8. Hieron. Roder. d. *resol.* 101. num. 44. Iacob. de Graff. in *auris decision.* part. 1. lib. 3. cap. 5. *post* num. 18. Flamin. Parif. d. q. 13. num. 12. Sayr. in *floribus decis.* sub tit. de *Regularib.* decis. 15. Fr. Emman. d. *quest.* 15. art. 8. Ludouic. Beja *respons. casuum conscientia* part. 4. *cas. vlt. in fine*, Lorich. d. §. 9. *vers. 4.* Campan. d. rub. 12. cap. 3. num. 3. Aloys. Ricc. in *praxi fori ecclesiast.* decis. 501. in 1. edit. aliàs *resol.* 392. num. 3. in 2. edit. Armendar. d. l. 7. de *Religion.* num. 13. Bonacin. de *clausur.* q. 2. *puncto* 10. *diffic.* 2. §. 2. num. 6. Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 66. num. 14. Soar. *tom.* 3. de *Religion.* lib. 5. cap. 14. num. 13. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 3. num. 10. ubi num. 11. cum Soar. *cod.* cap. 14. num. 14. contra Nauar. intelligunt etiam si illicite, & sine rationabili causa concessa fuisset Nouitio licentia. Ego ipse d. alleg. 101. num. 27. Ludou. Miranda d. *quest.* 22. art. 5. *concl. vnic.* ubi in fine ait huiusmodi licentiam ad excidendum posse tantum concedere Ministros Prouinciales si adsint, in ipsorum verò absentia, & quando facilis ad eos non habetur recursus, vrgétque necessitas, id ipsum posse facere Guardianos, & alios Prælatos conuenticuales, nisi

nisi aliqua ordinatione generali, seu Prouinciali, aut particulari mandato si fuerit interdictum.

Vnde non interrumpi tempus probationis si Nouitius habitu Religionis indutus monasterium ex sui superioris licentia exeat causa peregrinandi ad stationes, vel ad alia loca, vel visendi parentes, aut cognatos ægrotantes, vel mendicandi, vel recreandi, aut alia huiusmodi causa, bene notant Iacob. de Graff. d. cap. 5. n. 18. Fr. Emman. d. q. 15. art. 8. Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 11. dub. 3. num. 12.

39. Hinc etiam non interrumpi dictum tempus probationis si Nouitius ex licentia superioris, ob malam valetudinem maneat extra monasterium, resoluunt Gonzal. Mendez de Vasconcellos d. iners. iuris argument. lib. 2. cap. 15. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 166. num. 14. & in addit. ad Marchia decif. 35. num. 2. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 3. num. 13. vbi refert ira fuisse decifum. Quare si Nouitia durante probationis anno curandæ valetudinis causa de licentia superiorum à monasterio exierit, & pòst reuertatur, eodem tempore professionem emittere posse, ac si nunquam egressa fuisset, dicit resolutum Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 13.

40. Hinc pariter non interrumpi nouitiatum, si nouitius retento habitu perterritus seueritate, vel iracundia, aut minis, seu odio superioris, aut Magistri monasteriorum abditè exeat causa se celandi, dummodo animum habeat redeundi, tradunt Galuan. consil. 12. num. 9. & Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 3. num. 15. vbi intelligit dummodo exitus extra monasterium non sit talibus circumstantiis factus, quod probabiliter præsumi possit Nouitium animo deferendi Religionem egressum fuisse.

41. Completo probationis anno nouitiatum obuiente aliqua rationabili, seu iusta causa posse prorogari, tradunt Nauarr. consil. 30. de Regularib. in nouis, Emman. S. à verbo Religio, num. 3. Fr. Emman. d. tom. 3. quest. 17. art. 10. Galet. d. verbo profiteri vltim. Less. d. dub. 7. num. 59. Bartholom. à S. Fausto d. lib. 5. quest. 168. Fr. Ludouic. Miranda in suo man. Pralator. tom. 1. quest. 25. art. 11. Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 5. cap. 4. num. 1. Peregrin. d. cap. 1. litt. C. §. 11. Aldan. d. tit. 25. num. 10. vbi refert decifum sub die 31. Maij 1597. Soar. tom. 3. de Relig. lib. 5. cap. 13. num. 8. Fr. Bartholom. de Vecchis d. disp. 11. dub. 5. num. 3. vbi num. 4. post Galuan. consil. 12. à princip. obseruat differri non posse professionem illorum Nouitiorum, quos superiores expleto probationis anno habiles inuenerint.

42. Nouitium, & monasterium post Concil. Trident. nullatenus posse anno nouitiatus renuntiare, tenent Nauarr. consil. 33. sub tit. de Regularib. in antiq. alijs conf. 62. num. 5. in nouis. Ludou. Beia d. casu vlt. vers. tertio, Hieron. Roder. d. resol. 101. num. 41. Fr. Emman. d. tom. 3. q. 14. art. 7. & in sum. tom. 2. cap. 6. num. 10. Azor. d. lib. 12. cap. 4. q. 4. & 9. Sanch. d. lib. 5. cap. 4. num. 18. Ludou. Miranda d. q. 22. art. 7. concl. vnic. Petegr. d. c. 1. lit. C. §. 12. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. q. 170. Ego ipse d. alleg. 101. num. 32. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad cap. 1. num. 22. dist. 54. vbi subdit

38. Nouitius si habitu Religionis indutus monasterium ex sui superioris licentia exeat, non interrumpit annum probationis.

39. Nouitius ob malam valetudinem moneat ex: ra monasterium non interrumpit annum probationis.

40. Nouitius non interrumpit si nouitius retento habitu perterritus seueritate superioris abditè exeat causa se celandi.

41. Nouitius potest ex iusta causa prorogari completo probationis anno.

42. Nouitius & monasterium post Conc. Trid. nullatenus possunt anno nouitiatus renuntiare.

subdit validè dispensare Præpositum Generale Societatis Iesv post exactum integrum annum novitiatus (non tamen ante illum) cum Novitio suo, ut profiteatur, vel incorporetur in eadem Societate ante decursum biennium novitiatus.

43. Annus probationis potest impleri ab eo, qui nondum expleverit annum decimum sextum.

43. Probationis annum possit impleri ab eo, qui nondum expleverit annum decimum sextum, & vi talis probationis posse probatum admitteri ad professionem expleto decimosexto anno, asserunt Nauarr. *consil. 30. num. 1. de Regular. in 1. edit.* aliàs *consil. 20. num. 1. eod. tit. in 2. edit.* Henrici *lib. 13. cap. 40. §. 2. in fin.* Galet. *verbo profiteri 3.* Azor. *d. lib. 12. cap. 4. q. 9. in fine.* Fr. Emman. *d. tom. 3. q. 15. art. 2. in fin.* Valer. Reginald. *d. lib. 18. num. 385. prop. finem.* Sanch. *in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. cap. 4. n. 21. in fine, ego ipse d. alleg. 101. num. 31.*

44. Conuertitur eo ipso quod ingreditur monasterium possunt profiteri.

44. Conuertitur eo ipso, quod ingreditur monasterium, possunt emitte re professionem, iuxta Bullam Pontificis ante Concilium emenatam, quæ non est sublata per hoc decretum, & quod infra *cap. 18. in fine*, hac eadem sess. præservantur earum constitutiones; ergo multo magis hoc privilegium Pontificis, ita Aldan. *in compend. canon. resolut. lib. 2. tit. 8. num. 16. vbi refert decisum sub die 11. Ianuarij 1620.*

45. Habitus Regularis à novitio deferendus est de essentia atque substantia anni probationis.

45. *Post susceptum habitum, &c.* Habitum Regularem à Novitiis deferendum esse de essentia, atque substantia anni probationis, tradunt Azor. *d. lib. 12. cap. 2. quæst. 9.* Fr. Emman. *d. quæst. 15. art. 9.* Sanch. *d. lib. 5. cap. 4. num. 29.* Fr. Ludou. Mitanda *d. quæst. 22. art. 6. concl. vnic.* Bartholom. à S. Fansto *d. lib. 5. quæst. 177.* Barthol. de Vecchis *d. disp. 11. dub. 7.* Reginald. *d. lib. 18. num. 384.* Ego ipse *d. alleg. 101. num. 29.* Illustriss. D. meus Roder. à Cunha *in comment. ad cap. 1. num. 12. disp. 53. vbi num. 13.* limitat, nisi vglus alicuius Religionis à Pontifice approbata aliud præscriberet, vel vsu legitimè præscriptus id obtinuisset, limitat etiam nisi talis esset Religio, quæ habitum proprium non haberet, ut non habet Societas Iesv, cuius Religiosi ex vsu regionis, in qua habitant, vestiuntur, secundum Sanch. *in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 8. num. 70.* Vnde licet Novitius deferre debeat habitum, quo regula, vel statutum, aut consuetudo cuiuscunque Religionis uti vult, non esse tamen de substantia anni probationis Novitium induere habitum Novitiorum ab habitu professorum distinctum, resoluunt Soar. *tom. 3. de Relig. lib. 5. c. 14. num. 10.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 7. num. 3.*

46. Professiones tacite non colluntur per hoc decretum.

46. Per text. in præsentem non tolli professiones tacitas, sed in suo pristino valore manere, asserunt Nauarr. *consil. 28. num. 5. de Regular. in 2. edit.* Sayr. *in florib. decis. sub eod. tit. decis. 42.* Sorb. *verbo Novitium*, vbi de Novitiorum professione, *vers. quid autem dicendum*, Azor. *d. part. 1. lib. 12. cap. 4. quæst. 6.* Fr. Emman. *d. tom. 3. quæst. 17. art. 1.* Armendar. *d. l. 7. de Relig. num. 6.* & Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 640. num. 34.* adden. ad Greg. *decis. 385. num. 6.* D. Hieron. Vencro. y Leyua *d. c. 15. n. 5.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. praxi observanda in admittendis ad Religionis statum novitijs, disp. 13. dub. 8.* Rot. in Vlixbonen. professionis 10. Decembris 1621. coram R. P. D. Merlino Sanch. *in præcepta Decalogi lib. 5. cap. 3. à num. 36.* Hieron. Roder. *d. resolut. 101. num. 53.* Professionem tacitam indu-

*Renunciatio, aut obligatio non potest fieri à Nonitijs, etiam fauore
 cause pie, nisi cum licentia Episcopi, vel vicarij, finito tempore
 nonitiatus superiores admittant Nonitios ad professionem, vel eos
 è monasterio deiciant, quibus restituantur omnia, qua dederunt
 monasterio ante professionem, ut in text.*

CAPVT XVI.

1. **V**ide Nauarr. *consil.* 7. & 8. de donat. in antiq. alijs *consil.* 81. & 82. de
Regul. in nou. Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 2. quæst.* 47. art. 8. Ceual.
commun. contra commun. q. 806. n. 3. cum seqq. Aluar. Valasc. de partit. cap. 16.
 num. 2. cum seqq. Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 2. collect. 454. Piafec. in pra-
 xi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 50. vers. renunciatio, Franc. Leo in thesauro
 fori ecclesiastici, part. 2. cap. 1. num. 38. cum seqq. Stephan. Gratian. *Mar-*
chie decis. 37. Azor. *instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 2.* Molin. de iustis.
tract. 2. disp. 139. vers. antequam, Less. in simili tract. lib. 2. cap. 41. dub. 4.
 num. 40. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 18. num. 397. Mari.
 Antonin. *variar. resolut. lib. 1. resolut. vit. casu* 62. Campan. in diuersis iuris
 canonici, rub. 12. cap. 3. num. 10. cum seqq. & cap. 4. num. 1. Franc. Molin. de
 ritu nupt. lib. 3. quæst. 99. num. 18. cum multis seqq. Armendar. in addit. ad
 recop. legum Navarrae, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religion. num. 18. cum seqq. Benedi-
 ct. Egid. in repet. l. 1. C. de sacrosanct. Eccles. part. 4. §. 2. per tot. Fr. Lu-
 douic. Miranda in manual. Prælator. tom. 1. quæst. 23. Nicol. Garc. de
 benefic. part. 11. cap. 9. num. 10. cum seqq. Sanchez in præcepta Decalogi,
 tom. 2. lib. 7. cap. 5. Vgolin. de offic. Episcop. cap. 20. §. 7. metipsum in simili
 tract. part. 3. alleg. 99. Barthol. à S. Fausto in thesauro Religiosorum, lib. 5. à
 quæst. 178. usque ad quæst. 200. Hieronym. Roder. in compend. quæst. regni. re-
 sol. 53. ex num. 10. & 101. num. 48. cum seqq. Portel. in dubijs regul. verbo Noni-
 tiorum, num. 37. cum seqq. D. Hieron. Venero, y Leyua Archiep. Montis Re-
 galis in examine Episcop. lib. 6. cap. 15. num. 17. cum seqq. Fr. Barthol. de Vec-
 chis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum nonitijs, disp. 8.
 dub. 7. cum seqq. Laurent. de Peirinis in constit. sua Religionis Minimorum,
 constit. 2. Sixti IV. à num. 72. latè Peregr. in constit. cleric. Regul. part. 2. cap. 1.
 lit. G. pag. 152. cum seqq.

1. Doctores de matè-
 ria cap. agentes.

2. Nulla quoque renunciatio, aut obligatio, &c.] Nomine obligationis
 in præsentì intelligi omnes contractus lucratiuos, docent Fr. Emman.
 in sum. tom. 2. cap. 7. num. 4. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. quæst. 179. Laurent.
 de Peirinis in d. constit. Sixti IV. num. 75. Sanch. d. lib. 7. cap. 5. ex num. 31.
 Peregr. d. part. 2. cap. 1. lit. G. §. 13.

2. Obligationis no-
 mine in præsentì in-
 telliguntur omnes
 contractus lucratui.

3. Vnde textum in præsentì comprehendere donationes inter vi-
 uos tenent Nauarr. *consil.* 81. & 82. de Regular. in nouis, & comment. 2. de

3. Donationes inter
 viuos comprehendit
 hoc decretum.

EEE e

Regularib.

Regularib. num. 51. in fine, Menoch. *de arbitr. casu* 437. num. 8. Molin. *de iustit. tract. 2. disp. 139. col. 9. vers. ambigit praterca*. Fr. Emman. *in summa part. 2. cap. 7. num. 8.* Barthol. à S. Fausto *d. lib. 5. quast. 180.* Spin. *in speculo testam. glos. 12. princip. num. 50.* Sanch. *d. lib. 7. cap. 5. num. 20.* Peregr. *d. p. 2. cap. 1. lit. G. §. 6.*

4. Renunciacionem officiorum publicorum temporalium comprehendit.

4. Habere etiam locum in renunciacione officiorum publicorum temporalium, ut si Nouitius esset tabellio, vel aliud huiusmodi officium haberet, tenent Sanch. *d. cap. 5. num. 43.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 7. num. 7.* id intelligentes si fiat renunciatio officij quatenus statim transferatur in eum, in cuius fauorem fit renunciatio.

5. Fideiussionē comprehendit.

5. Fideiussionem comprehendere hoc decretum, tradunt Sanch. *d. cap. 5. num. 34.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 7. num. 8.*

6. Liberationē comprehendit, qua Nouitius tutorem, seu curatorem suum à reddendis rationibus liberat.

6. Liberationem, qua Nouitius tutorem, seu curatorem suum à reddendis rationibus liberat, comprehendere affirmant Nauart. *conf. 83. de Regularib.* & Fr. Barthol. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 7. num. 9.* subdentes se cum esse si hæc liberatio facta sit à Nouitio in testamento non alterando naturam testamenti.

7. Eleemosynas per Nouitios factas non comprehendit dummodo non sint modica.

7. Eleemosynas per Nouitios factas non comprehendere, dummodo sint modicæ, consideratis facultatibus ipsius Nouitij, asserunt Nicol. Garc. *d. cap. 9. num. 17.* Azot. *in lit. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. q. 2.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 7. num. 11. vers. ex dictis*, ubi intelligit de eleemosynis paruis, vel moderatis, Barthol. à S. Fausto *in thesauro Relig. lib. 5. q. 180. in fine*, Sanch. *d. lib. 7. cap. 5. num. 22.* Peregr. *d. part. 2. cap. 1. lit. G. §. 7.* ubi in *vers. & adueniente*, post Sanch. *d. num. 22. in fine*, subdit, quod in euentu quo Nouitius exeat à Religione, non tenetur monasterium dictas eleemosynas erogatas Nouitio restituere.

8. Donationem Deo, seu B. Mariæ, vel Sanctis oblatam non comprehendit.

8. Donationem Deo, seu Beatæ Mariæ, vel Sanctis oblatam non comprehendere, docent Fr. Emman. *quast. regular. tom. 2. q. 47. art. 5.* Sanch. *d. cap. 5. num. 28.* licet Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 7. num. 11. in princip.* contrarium teneat, dummodo attentis Nouitij facultatibus sit alicuius momenti.

9. Viduum, & vestitum, quem pro se tribuit Nouitius monasterio non comprehendit.

9. Viduum, & vestitum, quem pro se tribuit Nouitius monasterio, non comprehendere asserit Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 7. num. 12.*

10. Expensas factas pro sustentatione nouitiz, & Monialium, & pro solemnitate professionis non comprehendit.

10. Quod tribuitur monasterio, vel Monialibus in ipsa professione, non pro ipsa, sed pro sustentatione Nouitiz, & Monialium, & pro solemnitate & festiuitate professionis iuxta consuetum morem, non includi sub hoc decreto resoluit Soar. *tom. 5. de censur. disp. 22. sect. 5. n. 15.* & idem credit Sanch. *d. cap. 5. num. 22. de conuiuio facto in ingressu in nouitiatum, & de consuetis tunc dari Monialibus.*

11. Oblationes, & donationes factas monasterio à tutoribus, vel consanguineis Nouitorum ex propriis bonis non comprehendit.

11. Oblationes, donationesve factas monasterio, seu Religiosis à tutoribus, curatoribus, ac consanguineis Nouitorum ex propriis bonis, non ex bonis Nouitorum, minimè comprehendendi sub hoc decreto, asserunt Soar. *de Relig. tom. 3. lib. 5. cap. 9. num. 16.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 7. num. 14.* idem dicendum de donatione facta à parentibus Nouitij ex propriis ipsorum parentum bonis, non in dotem Nouitij, obseruat Sanch. *d. cap. 5. num. 23.*

12. Contractus emptionis, venditionis, permutationis, locationis, & alios huiusmodi, in quibus tantundem recipit Nouitius, quantum dat, non comprehendere, resoluunt Sanch. d. c. 5. num. 33. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 7. n. 15. Laurent. de Peirinis ubi supra n. 75.

13. Renunciationem beneficij sub hoc decreto non comprehendi, ac proinde Nouitium habentem beneficium ecclesiasticum, posse validè illi renunciare, non seruata solemnitate huius decreti, docet Nicol. Gare. part. 1. cap. 9. num. 12. & 13. quem refero, & sequor ego ipse d. alleg. 99. num. 19.

14. Contra Maior. de irregular. lib. 3. cap. 6. post n. 1. Flamin. Paris. de resignat. beneficij. lib. 3. q. 13. à n. 4. Campan. d. rubr. 12. cap. 3. num. 10. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 7. c. 20. q. 6. Moltes. tom. 1. ad consuet. Neapol. part. 4. tit. de renunciat. q. 16. n. 3. 4. & 35. & in sum. moralis Theolog. tract. 6. cap. 12. n. 18. in fine, Ceuall. commun. contra commun. q. 121. n. 4. & 5. Fr. Ludouic. Miranda d. tom. 1. q. 23. art. 5. Mari. Anton. variar. resolut. lib. 1. resolut. 112. casu 62. Sanch. d. lib. 7. cap. 5. num. 38. Soar. tom. 3. de Religione lib. 5. cap. 16. num. 12. Barthol. à S. Fausto in thesaur. Relig. lib. 5. q. 181. & seq. Peregr. in comment. ad constit. cleric. Regular. part. 2. cap. 1. lit. G. §. 1. Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 8. dub. 7. n. 4. D. Hieronym. Venero, y Leyua d. cap. 15. num. 23. existimantes dispositionem huius decreti vendicare sibi locum in resignatione beneficij.

15. Testamenta, codicillos, & donationem causa mortis sub hoc decreto non comprehendit, scribunt Navar. comment. 2. de Regular. n. 50. & cons. 83. n. 2. & 3. sub illo tit. de Regular. in nouis, Gasp. Thesaur. decis. 56. Tap. in auth. ingressi, C. de sacros. eccles. verbo ideoque nec de his, c. 1. n. 15. in fine, Humad. l. 7. glof. 3. à n. 4. tit. 7. p. 1. Cavaican. Friuz. decis. 3. n. 113. p. 3. sub tit. de ultim. volunt. Menoch. in addit. ad lib. 2. de arbit. casu 436. n. 16. Molin. d. disp. 139. vers. ambiger fortasse, Gutier. in cap. quammis pactum, de pactis lib. 6. verbo dum nupti tradebatur num. 4. & Canon. quest. lib. 2. cap. 1. n. 26. cum seqq. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 90. n. 5. & tom. 2. cap. 7. num. 8. & 9. & quest. regular. tom. 3. q. 16. art. 1. & tom. 2. q. 47. art. 10. Azor. d. part. 1. lib. 12. cap. 2. q. 14. in fine, & lib. 13. cap. 9. q. 2. Vega in sum. tom. 1. cap. 91. casu 4. & tom. 2. capit. 50. casu 3. Aloy. Rice. in collect. decis. collect. §. 84. Emman. Sà verbo Religio num. 5. Læh. Zech. de republ. ecclesiast. tit. de Regularib. cap. 3. num. 10. Lessi. d. cap. 4. r. num. 40. Aluar. Valasc. d. cap. 16. à num. 33. Ceuall. commun. contra commun. q. 63. num. 7. & q. 121. à num. 4. Cened. ad Decretum collect. 50. in fine, Nicol. Gare. de benefic. p. 111. c. 9. n. 17. Sanch. d. cap. 5. n. 13. Benedict. Ægid. d. §. 2. num. 2. cum seqq. & n. ult. Fr. Ludou. Miranda d. q. 23. art. 4. optimè Campan. d. rubr. 12. cap. 13. n. 12. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. q. 188. & 189. Laurent. de Peirinis in const. sui Ordinis Minimor. const. 2. Sixti I V. n. 74. Peregr. in comment. ad const. cleric. Regul. p. 2. cap. 1. lit. G. §. 4. ubi plures refert, Franc. Molin. d. q. 99. n. 26. Armendar. d. l. 7. de Religione num. 21. Monet. de commutat. ultim. volunt. c. 5. n. 11. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. c. 587. n. 30. Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 8. dub. 10. n. 3. Ego ipse d. alleg. 99. num. 12. Hieron. Roder. in compendio quest. regul. resol. 53. n. 10.

12. Contractus emptionis, venditionis, permutationis, & locationis non comprehendit.

13. Renunciationem beneficij non comprehendit.

15. Testamenta, codicillos, & donationem causa mortis non comprehendit hoc decretum.

16. Contra Spin. in *speculo restam. glos. 1. 2. princ. num. 50.* existimantem nullam renunciationem, donationem, aut testamentum valere eius, qui monasterium ingreditur, nisi servata huius decreti forma.

17. Donatio Novitij facta cum solemnitate huius decreti ut sit firma, requiritur professionis validitas.

17. Ad hoc ut donatio Novitij facta cum solemnitate huius decreti sit firma, requiri ut professio valida existat, resolunt Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. q. 187. Laurent. de Peirinis d. *constit. 2. Sixti IV. n. 78.* Sanch. d. lib. 7. cap. 5. num. 55. Peregr. in d. cap. 1. lit. G. §. 17. vnde non sequitur professione, quia mortuus est Novitius antequam eam faceret, vel ad seculum rediit, donationem esse irritam, & nullam, docent Nauar. *conf. 1. de stat. monach. in antiq. aliàs conf. 9. de success. ab intestat. in novis*, Fr. Emman. in *summ. p. 2. cap. 90. num. 6. & tom. 3. quest. regular. q. 47. art. 12.* Passarel. in *privileg. Minorum cap. 37.* Peregr. d. cap. 1. lit. G. §. 14. Sanch. d. cap. 5. à num. 48. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. q. 186. Ego ipse d. *alleg. 99. n. 11. in fine*, Honded. *conf. 73. à n. 16. vol. 2.* Fr. Barthol. de Vecchis d. *disput. 8. dub. 8. num. 3. & dub. 9. num. 6.* Laurent. de Peirinis d. *constit. 2. Sixti IV. num. 76.*

18. Professioe ratificata si illa nulliter emissam fuerit, censetur quoque renuntiatio ratificata & valida.

18. Ratificata verò professione, si illa nulliter emissam fuerit, censeri quoque renunciationem ratificatam, & validam, resoluit Aloys. Ricc. in *decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 146. part. 4.* & Sanch. d. lib. 7. cap. 5. num. 56. ubi ait, quod si professio esset nulla non ratione ætatis, sed quia facta esset anno non integrè transacto, vel ex metu, aut aliis de causis, in hoc casu cum renuntiatio ab initio valuerit, eiusque firmitas pendeat à professione validè emissam, quamvis professio fuerit initio irrita, & sic non confirmat renunciationem, cum tamen ea adhuc in suo pristino valore perseveret, confirmabitur quoties illa professio ratificata fuerit alia professione, siue expressa, siue tacite valida, refert Peregr. d. p. 2. c. 1. lit. G. §. 17.

19. Novitius si iuxta formam huius decreti renuntiaverit legitimam, & factam professione Episcopus sit factus, recuperat ius succedendi in dicta legitima.

19. Religionem ingressus, qui servata forma huius decreti renuntiavit legitimam paternam, & ius succedendi in materna ad favorem ipsius monasterij, emissam deinde professione, si postea ad Episcopatum sit promotus, vivente eius matre, recuperat ius succedendi tam in paternam, quam in materna legitimam, etiam quoad renunciata, ad favorem tamen suæ Ecclesiæ, ita Aldan. in *compendio Canon. refol. lib. 2. tit. 9. n. 10.* ubi refert sic fuisse decisum sub die 11. Januarij 1631.

20. Secularis ante habitus susceptionem, & Novitatus ingressum potest etiam intuitu eiusdem ingressus validè de suis bonis disponere, illa renuntiando absque solemnitate huius decreti.

20. Antea facta. Intelligi de renunciatione tantum factam post ingressum Religionis, non autem de facta ante ingressum, ac proinde secularis ante habitus susceptionem, & novitatus ingressum, posse etiam intuitu eiusdem ingressus validè de suis bonis disponere, illa renuntiando, donando, seu obligando, absque solemnitate in hoc decreto petita, resoluunt Mandos. *conf. 22. à num. 8. vol. 1.* Passarel. in *compend. Minor. cap. 37.* Confess. in *privileg. Mendicant. tit. 13. cap. 12. & 13.* Quarant. in *sum. Bullarj. verbo monasteria, & conventus, vers. dubium illud*, Menoch. in *addit. ad lib. 2. de arbitrar. cas. 436. à num. 3.* Sorb. in *sum. addit. ad compend. Mendicant. verbo Novitij, vers. Sed hic sunt aliqua advertenda*, Aluar Valasc. d. cap. 16. num. 22. cum seq. Zanard. in *direct. Theolog. part. 2. cap. 17. vers. primo si sit facta*, Veg. in *sum. tom. 1. c. 91. casu 4.*

Concilij Trid. Sess. XXV. de Regul. & Monial. Cap. XVI. 589

& *com. 2. c. 50. casu 3. Thefaur. quest. forens. lib. 2. q. 56. num. 8. & 9. Megagl. 1. 2. lib. 2. cap. 27. num. 25. & 26. Nald. verbo Religiosus num. 1. Fr. Emman. tom. 2. q. 47. art. 8. Stephan. Gratian. Marchia decis. 37. Benedic. Ægid. in repet. d. l. 1. p. 4. §. 2. n. 22. ad finem, Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 99. num. 30. Castil. controuers. lib. 1. de usufructu cap. 65. n. 7. Campan. d. rubr. 12. cap. 3. n. 17. Nicol. Garc. d. part. 11. c. 9. n. 15. Galet. in margarita casuum conscientie, verbo Religiosus, pag. 226. col. 1. & verbo Nouitium 1. Vgolin. de potestate Episcopi cap. 20. §. 7. n. 1. Armendar. d. l. 7. de Religion. n. 20. & 25. Sanch. d. lib. 7. cap. 5. num. 4. cum seqq. Barhol. à S. Fautto d. lib. 5. q. 183. Peregr. d. part. 2. cap. 1. lit. G. §. 2. vbi in vers. quinto, ita declarauit, refert declarationem, me citato in hoc loco, Aloyf. Ricc. in decisionib. Curia Archiep. Neapol. decis. 295. ad fin. part. 1. Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 8. dub. 8. n. 4. Ego ipse d. alleg. 99. n. 17. & tenuit Rota in Parmen. translationis 20. Decembris 1627. coram R. P. D. Duran. vers. tandem non obstat, vbi etiam fuit dictum in donatione facta ab eo, qui adhuc non est ingressus Religionem, sed cogitat de ingressu esse adhibendam solemnitatem legis, seu statuti secularis, & idè donationem factam per filium patri per paucos dies ante ingressum in Religionem, seu habitus susceptione intuitu, & contemplatione eiusdem Religionis esse validam, tueretur Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 2. tit. 8. n. 15. vbi refert sic fuisse decisum sub die 13. Aprilis 1630.*

Contra Nauar. *conf. 7. & 8. de donat. in antiq. alijs conf. 81. & 82. de Regularib. in nouis*, Molin. de iustit. tract. 2. disp. 139. vers. ambiget & disp. 149. vers. quoad Ecclesiam, & disp. 604. n. 2. Cancer var. lib. 1. cap. 8. n. 81. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 3. q. 13. num. 9. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 18. n. 37. Spin. in speculo testam. glos. 12. princ. n. 5. Menoch. *conf. 388. num. 7. Emman. Sà verbo Religio n. 5. Rojas in epit. success. cap. 7. num. 30. & 31. Gutier. in cap. quamuis pactum, de pactis lib. 6. §. dum nuptui tradebatur, in fine*, Ceual. d. q. 115. in fine, & q. 121. n. 4. & 5. Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 13. c. 9. q. 2. Less. d. lib. 2. cap. 41. n. 39. & 40. Mat. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resolut. ult. cas. 42. Miranda d. tom. 1. q. 23. art. 2. existimantes renunciationem, seu donationem factam ab existente adhuc in seculo prætectu, & intuitu ingressus Religionis, nullam, & inualem esse.*

21. Nouitium posse reuocare testamentum à se factum ante ingressum Religionis, & durante eodem nouitiatu aliud condere, communis tenet sententia, de quo tamen vide Bartol. in *auth. ingressi, num. 1. C. de sacros. Eccles. Butr. in cap. in presentia n. 34. de probat. Couar. in cap. 2. num. 4. de testam. Clar. §. testamentum q. 18. Crass. cod. verbo q. 34. num. 2. Gutier. Canon. lib. 2. cap. 1. & in d. cap. quamuis pactum, verbo dum nuptui tradebatur, num. 4. Molin. de primog. lib. 2. cap. 9. à num. 34. Gom. l. 3. Tauri num. 23. Fachin. controuers. lib. 6. cap. 14. & 15. Carol. Tap. in *auth. ingressi, verbo ideoque nec de huius, à num. 46. Carol. de Grassis de effectib. clerical. effect. 4. num. 31. & 32. Mench. de success. creat. lib. 2. §. 10. num. 29. & de success. progressu lib. 1. §. 1. num. 58. Marien. l. 1. glos. 3. num. 4. tit. 4. lib. 5. noua recopil. Fr. Emman. quest. regular. tom. 3. quest. 3. art. 8.**

21. Nouitius potest reuocare testamentum à se factum ante ingressum Religionis, & durante eodem Nouitiatu aliud condere.

Ceuall. *commun. contra commun.* q. 61. & q. 221. Azor. *d. part. 1. lib. 12. cap. 8.* Fr. Ludou. Miranda *d. q. 23. art. 8.* Gam. *Zufir. decis.* 316. num. 5. & 6. & *decis.* 375. num. 5. Cost. *in cap. si pater, verbo testatorem, num. 8. & 10. de testam. lib. 6.* Cald. Pereira *in l. si curatorum num. 59. & de nominat. emphyt. q. 6 n. 5. cum seqq. & de potest. eligendi cap. 3. n. 17.* Valer. Reginald. *in praxi fori pœnit. lib. 18. n. 397.* Aluar. Valasc. *d. cap. 16. n. 14.* Franc. Molin. *d. q. 99. num. 23. & 24.* Castill. *controuerf. lib. 1. de usufructu cap. 65. num. 6. & lib. 3. cap. 12. num. 3.* Molin. *d. tract. 2. disput. 139. dub. ultim. & disput. 64. num. 3.* Matc. Anton. Genuens. *in practicabil. ecclesiast. q. 332. latè Sanch. d. tom. 2. lib. 7. c. 3. n. 24. cum multis seqq.* Hier. Roder. *in compendio quas. regular. resol. 101. n. 49.*

22. Testamentum ante professionem factum reuocare non potest professus.

22. Professo tamen integrum non esse testamentum ante professionem factum reuocare, tenent Abb. *in cap. in presentia num. 61. de probation. Nauar. comment. 2. de Regularib. num. 53.* Couar. *in cap. 2. num. 9. de testam. Gutier. Canon. lib. 2. cap. 1. à num. 37.* Tap. *in d. auth. ingressi, verbo idèque nec de hui, cap. 1. num. 67.* Spin. *in speculo testament. glos. 6. rubr. in fine, Fachin. d. lib. 6. cap. 15. vers. ego sententiam, Angul. de melioram. l. 1. glos. 3. num. 12.* Fr. Emman. *in summ. part. 2. cap. 32. num. 2. & quas. regular. tom. 3. quas. 16. art. 4. & quas. 69. art. 3.* Azor. *d. part. 1. lib. 12. cap. 6. quas. 5.* Valasc. *d. cap. 16. num. 18.* Molin. *d. tract. 2. disput. 140. vers. utrum verò Religiosus, Benedict. Aegid. in reper. d. l. 1. part. 4. §. 2. num. 6. in fine, Sanch. d. tom. 2. lib. 7. cap. 11.* Mirand. *d. tom. 1. quas. 24. art. 10.* Valer. Reginald. *lib. 18. cap. 27. num. 397.* Thefaur. *lib. 2. quas. forens. q. 56. num. 1.* Hieron. Roder. *in compend. quas. regul. resolut. 135. n. 3.* Marc. Anton. Genuens. *in practi. ab. ecclesiast. quas. 268.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. disput. 8. dub. 11.* Peregrin. *d. part. 1. cap. 1. lit. G. §. 35.*

23. Contra DD. *in l. 1. ff. de testam. vbi Bart. num. 7. & Cuman' num. 5.* Xuar. *alleg. 20. à num. 25.* Tell. *l. 17. Tauri num. 6.* Decian. *conf. 31. lib. 3.* Burg. de Pace *l. 3. Tauri num. 688.* Matien. *l. 1. glos. 3. num. 4. tit. 6. lib. 5. noue recopil. Cald. Pereira de nominat. emphyt. cap. 3. n. 17.* existimantes integrum esse professo testamentum ante professionem factum reuocare.

24. Religiosus professus potest testamentum suum ante professionem conclusum declarare.

24. Religiosum professum posse testamentum suum ante professionem conclusum declarare, præcipue si testamentum dubiæ, & obscuræ voluntatis interpretatione indigeat, ipseque Religiosus declarationem verbis conuenientem proferat, resoluunt Gozadin. *conf. 41. n. 15. 16. & 17.* vbi optimè declarat. Fr. Emman. *tom. 3. q. 69. art. 3.* Valer. Reginald. *d. lib. 18. cap. 27. n. 397.* Hieron. Roderic. *d. resol. 135. n. 3.* Sanch. *in præcepta Decalogi lib. 7. cap. 11. n. 16.* Monet. *de commutat. ultim. volunt. cap. 5. q. 1. num. 14.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 12.* Peregr. *d. cap. 1. lit. G. §. 36.*

25. Contra Couar. *in cap. 2. de testam. num. 5. & 9.* Nauar. *in cap. non dicatis ex n. 43.* Ludou. Miranda *in Man. Pralat. tom. 1. q. 23. art. 10.* existimantes non posse Religiosum professum testamentum ante professionem à te factum, post professionem declarare.

Hoc

Hoc decretum vindicare sibi locum etiam in iis, qui excedunt annum decimum sextum, & illa verba huius decreti antea facta, non referri ad ætatem renunciantis, sed ad duos menses proximos ante professionem, resoluunt Gutier. canon. lib. 2. cap. 1. num. 34. Cened. ad decretum collect. 50. num. 5. Peregr. d. part. 2. cap. 1. lit. G. §. 3. Campan. d. cap. 3. num. 18. Fr. Emmanuel. tom. 2. q. 4. art. 13. benè Franc. Molin. d. q. 99. num. 43. Valasc. d. cap. 16. num. 27. Sanch. d. cap. 5. num. 7. Ego ipse d. alleg. 99. num. 18. refert decissum Armendar. d. l. 7. de Religionib. num. 36. & Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 8. dub. 8. num. 1. contra Menoch. de arbit. casu 436. n. 8. & Thesaur. quest. forens. lib. 2. quest. 56. num. 7. existimantes renunciationem à Nouitio excedente hanc ætatem, absque solemnitate huius decreti factam non esse inualidam.

26. Referuatio de aliquibus bonis, quam facit sibi Miles Hierosolymitanus in renunciatione facta bonorum ante professionem, sub prætextu ut de referuatis testari possit, non sustinetur, ut per Aldan. d. lit. 9. num. 4. vbi dicit resolutum in Neapolitana 5. Iulij 1628. At professio, referuata sibi facultate testandi de suo patrimonio, est omnino valida, ex eodem Aldan. loco citato, vbi refert decissum sub die 14. Decembris 1613.

27. Nisi cum licentia.] Obtentam scilicet requiri asserunt Sanch. d. cap. 5. à num. 76. Peregr. d. part. 2. cap. 1. lit. C. §. 32. Ego ipse d. alleg. 99. num. 10. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. quest. 291. non tamen in scriptis desiderari, obseruant Barthol. de Vecchis d. disp. 8. dub. 9. num. 5. Bartholom. à S. Fausto citato loco, quest. 200. vbi quest. 199. subdit hanc licentiam posse delegari, de quo etiam Sanch. d. cap. 5. num. 73. Ego ipse d. alleg. 99. num. 9. Peregr. d. part. 2. cap. 1. lit. C. §. 29. Et necesse esse, quod interueniat huiusmodi licentia in ipso actu renunciationis post Cened. canon. quest. lib. 1. q. 6. num. 14. firmavit Rot. in Romana fideicommissi 15. Nouembris 1624. coram bon. mem. Remboldo, vbi etiam fuit dictum, quod hæc licentia ob hoc non præsumitur ex lapsu plurium annorum, vnde refert decissum Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 8. dub. 9. num. 3. omissa hæc licentia, & professione secuta nullam esse renunciationem.

28. Episcopi.] Episcopum confirmatum, nondum tamen consecratum, posse hanc licentiam in sua diocesi impertiri, resoluit Sanch. d. cap. 5. num. 66. quem refero ego ipse d. alleg. 99. num. 3. Peregr. d. part. 2. cap. 1. lit. C. §. 25.

29. Archiepiscopum consecratum, qui nondum pallium recepit, posse huiusmodi licentiam in sua diocesi impertiri resoluit Sanchez d. cap. 5. num. 66. quem refero ego ipse d. alleg. 99. num. 4. Peregr. d. part. 2. cap. 1. lit. C. §. 26.

30. Capirulum Sede vacante posse eandem licentiam concedere, tradunt Sanch. d. cap. 5. num. 67. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. q. 195. Peregr. d. part. 2. cap. 1. lit. C. §. 261.

31. Abbates, & alios Prælatos habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, nullique Episcopo subiectos, in suis diocesisibus posse huiusmodi licentiam concedere, asserunt Sanch. d. cap. 5. num. 68. vbi etiam quod

26. Referuatio aliquorum bonorum facta per Religiosum ad effectum testandi de illis non sustinetur.

27. Licentia Episcopi obtentam requiritur in renunciatione faciendâ per nouitium.

28. Episcopus confirmatus nondum consecratus potest Nouitio licentiam dare ad renunciandum.

29. Archiepiscopus etiam qui fuerit consecratus quousque nondum pallium receperit.

30. Capirulum Sede vacante.

31. Abbates, & alij Prælati habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, nullique Episcopo subiectis.

quodd Archiepiscopus in diœcesi suffraganei non habet potestatem concedendi hanc licentiam, nisi Episcopo eam denegante deuoluere-
tur per appellationem causa ad ipsum, Barthol. à S. Fausto *d.lib. 5. q. 196.*
Ego ipse *d.alleg. 99. num. 6.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. diff. 8. dub. 2. num. 2.*
Peregr. *d. part. 2. cap. 1. lit. C. §. 27.*

31. Prælati Regula-
res non possunt No-
uitio facultate con-
cedere ad renuncian-
dum etiam in mona-
steriis exemptis, &
sibi subiectis.

32. Prælatos Regulares eam facultatem concedere non posse in
monasteriis exemptis, & sibi subiectis, quia Concil. in præsentem solum
Episcopi licentiam ad hanc renunciationem perit, obseruant Fr. Em-
man. *quæst. regul. tom. 2. quæst. 47. art. 14.* Fr. Ludouic. Miranda *in manual.*
Prælator. tom. 1. quæst. 23. art. 6. conclus. 2. Fr. Barthol. de Vecchis *d. diff. 8.*
dub. 9. num. 2. Peregrin. *d. part. 2. cap. 1. lit. C. §. 30.* Saneh. *d. cap. 5. num. 74.*
vbi *num. 75.* eum cod. Fr. Emman. *in summa, tom. 2. cap. 7. num. 1. in fine.* &
Vega *tom. 2. cap. 50. casu 3.* asserit in aliquibus Religionibus in desuetu-
dinem abiisse hanc licentiam perire ab Episcopo, quod ille approbat, si
consuetudo fuerit legitimè præscripta, vt contra hoc Concilij decre-
tum vires obtineat.

33. Renunciatio fa-
cta ad fauorem Pa-
trum Societatis Iesu
per Nouitium in
d. Societate valet,
quamuis non fuerit
facta cum licentia
Episcopi.

33. Renunciatio facta ad fauorem Patrum Societatis IESV per
Nouitium inter Patres dictæ Societatis, est valida, non obstante, quòd
non fuerit facta eum licentia Episcopi, vt per Saneh. *d. cap. 5. num. 9.*
cum seqq. Hieronym. Roderic. *in compend. quæst. regul. refut. §. 3. num. 15.*
Sell. *in select. canon. cap. 19. num. 15.* vbi refert decisum in Neapolitana 20.
Martij 1621.

34. Renunciatio à
Nouitio per duos
menses ante profes-
sionem facta sine li-
centia Episcopi seu
eius vicarij est ipso
iure nulla.

34. Renunciatio à Nouitio per duos menses ante professionem fa-
cta sine licentia Episcopi, seu eius vicarij, est ipso iure nulla, vt per
Rot. in Romana fideicommissi 15. Nouembris 1624. eorum R. P. D. meo
Pirouano.

35. Formam laico-
rum statuto præseri-
ptam nequaquam
oportet seruare in
renunciationibus
quæ fiunt à Nouitijs.

35. Formam laicorum statuto præscriptam nequaquam oportet
seruare in renunciationibus, quæ à mulieribus professionem emissuris
habitu Regulari suscepto intra probationis annum factæ fuerint, nec
huiusmodi statuti omisso tales renunciations inualidar, aut nullas,
& irritas reddit, vt pote ab his personis, scilicet Nouitijs factas, quæ
secundum præsentem statum, tanquam ecclesiasticæ censentur, ac
proinde legibus laicalibus solemnitate inducentibus subiacere non
debent, vt per Aldan. *d. iur. 9. num. 11.* vbi refert decisum de anno 1606.
& idem tenuit Rota in Parmen. transactionis 20. Decembris 1627. eo-
rum R. P. D. Duran.

36. Moniales possunt
 finito probationis an-
no renuntiare dum-
modo per duos men-
ses ante profes-
sionem.

36. Moniales post lapsum annum probationis, non tamen emissâ
professione, minimè impediuntur renuntiare bonis suis per duos men-
ses ante professionem, vt per Aldan. *d. iur. 9. num. 12.* vbi ait sic fuisse de-
cisum in Nucertina 21. Augusti 1627.

37. Vicarius Episco-
pi, seu Capituli Sede
vacante potest No-
uitio licentiam con-
cedere ad renun-
tandum.

37. *Seu eius vicarij.* Vicarium Episcopi, seu Capituli Sede vacante
posse hanc licentiam concedere, tradunt Sbroz. *de officio vicarij, lib. 2.*
quæst. 170. Peregr. *d. part. 2. cap. 1. lit. G. §. 28.* Bartholom. à S. Fausto *d. lib. 5.*
quæst. 197. Sanchez *d. cap. 5. num. 69.* vbi *num. 70.* idem dicendum putat de
vicariis quorumcunque Prælatorum iurisdictione Episcopali in sua
diœcesi gaudentium, refero ego ipse *d. alleg. 99. num. 8.*

38. Vicariis

38. Vicariis verò foraneis non esse integrum hanc licentiam concedere absque expressa commissione sibi facta, referunt Sanchez d. cap. 5. num. 72. & Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. quæst. 198. Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 8. dub. 9. num. 2. Peregr. d. part. 2. cap. 1. lit. G. §. 28. *versidem dicendum.*

38. Vicariis foraneis non est integrum hanc licentiam concedere absque expressa commissione sibi facta.

39. *Intra duos menses proximos ante professionem.* Non requiri, vt renunciatio fieri debeat integro bimestri ante professionem, sed satis esse, vt toto eo bimestri ante professionem fiat, quamvis immediatè ante professionem, tenent Sanch. d. cap. 5. num. 80. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. q. 192. Peregr. d. p. 2. cap. 1. lit. G. §. 20.

39. Renunciacionem per Novitium sufficit fieri toto bimestri ante professionem.

40. Bimestre hoc computandum esse de momento ad momentum, & secundum quod occurrit mensis in Calendario, tradunt Sanchez d. cap. 5. num. 81. Bartholom. à S. Fausto d. lib. 5. quæst. 193. Fr. Bartholom. de Vecchis d. disp. 8. dub. 9. num. 5. Peregrin. d. cap. 1. lit. G. §. 20. *vers. probatur quia.* Vnde renunciacionem factam à Moniali per diem ante duos menses præfixos in hoc decreto non valere, tenent Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 4. tit. 3. num. 8. vbi refert decisum sub die 21. Ianuarij 1617.

40. Bimestre, quo debet fieri renunciatio per Novitium, computandum est de momento ad momentum.

41. Contra Læz. Zech. de Republ. ecclesiast. tit. de Regular. cap. 3. num. 14. & Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo *Monachus*, in fine, existimantes id bimestre non debere esse mathematicum, sed morale, ac proinde eam renunciacionem non esse irritam, si paulo ante id bimestre fiat.

42. Nihil referre facta semel renunciacione bimestri illo ante professionem legitimè faciendam, vt quia transacto bimestri est complera ætas, & annus novitiatus, differre professionem ex quacunque causa dilatio contingat, resoluit Sanch. d. cap. 5. num. 81. & decimum asserit Armendar. d. l. 7. de Relig. num. 18. & num. 27. subdit Concilij verba supradicta, *intra duos menses*, verificari, etiamsi vltra plures menses anni probationis professio fiat, & n. 22. refert pariter resolutum tenere renunciacionem, quam aliquis fecerit ante professionem per duos menses, licet ante expletum decimum sextum annum. Ex quacunque enim causa contingerit professionem vltra annum protrahi suo valore non deficere renunciacionem post decimum novitiatus mensem factam, refert decimum Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 8. dub. 9. num. 5. in fine.

42. Professionem differre ex quacunque causa facta semel renunciacione bimestri illo nihil refert.

43. Quid autem stante dispensatione Apostolica, vt Novitius nono mense professus sit, vel minor sexdecim annis? Vide Sanch. d. cap. 5. n. 83. Peregr. d. p. 2. cap. 1. lit. G. §. 21.

44. *Sic irrita, & nullius effectus.* Vide Nanarr. consil. 7. & 8. de donation. in antiq. aliàs consil. 81. & 82. de Regular. in novis, Azor. d. part. 1. lib. 12. cap. 18. vers. 52. Fr. Bartholom. de Vecchis in praxi observanda in admittendis ad Religionis statum novitijs, disp. 13. dub. 2. num. 2. Et quòd renunciatio huiusmodi sine licentia Episcopi, seu eius vicarij facta sit ipso iure nulla, censuit Rot. in Romana fideicommissi 15. Nouembris 1624. coram R. P. D. meo Pirouano, vbi restatur sic declarasse S. Congregationem, & refert Molin. de iustis tract. 2. disp. 139. vers. *antequam*, Cened. canon. quæst. 9. 6. num. 3. & 4.

44. Renunciatio per novitium facta absque solemnitatibus huius decreti, est nulla.

45. Prælatus, & Conuentus, vel Capitulum dilationem ad proficendum Nouitio post annum nouitatus probato iusta de causa concedere possit.

46. Nouitiz finito nouitatus anno ad professionem admittuntur.

47. Nouitij Societatis Iesv non comprehenduntur hoc decreto.

48. Patres Societatis Iesv vere Religiosi.

49. Patres Societatis Iesv tria tantum vota simplicia emittentes retinent ius & dominium bonorum suorum, beneficiorum, & pensionum.

45. *Finito tempore nouitatus, &c.*] Prælatus, & Conuentus, vel Capitulum dilationem ad proficendum Nouitio post annum nouitatus probato à se pro idoneo, non obstante hoc decreto, iusta de causa concedere possit, resoluunt Nauarr. *consil.* 29. in antiquis, aliàs 30. in nouis, de Regul. Sayr. in florib. *decis.* sub illo tit. *decis.* 35. Fr. Emman. in *sum. part.* 2. cap. 8. num. 3. & *quæst. regul. tom.* 3. *quæst.* 15. art. 10. in fine, & *quæst.* 17. art. 6. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. *quæst.* 168. Less. de *instis. lib.* 2. cap. 41. dub. 7. Sanch. in *precepta Decalogi, lib.* 5. cap. 4. num. 6. Hieron. Roder. in *compend. quæst. regul. resolut.* 101. num. 83. qui duo posteriores asserunt in Ordine Minorum vsque ad decimum octauum posse dilatari professionem iuxta eorum regulam.

46. *Nouitios.*] Loqui de Nouitiis virorum educatis, non autem de Nouitiabus, dicit Bartholom. à S. Fausto d. *quæst.* 168. num. 3. ubi obseruat sæpè professionem Monialium differri, donec dotem competentem habeant, de quo etiam Sanch. d. lib. 5. cap. 4. num. 21. Hieron. Roder. d. *resol.* 101. num. 53.

47. *Quin Religio clericorum Societatis Iesu, &c.*] Hoc Concilij decretum non habere locum in Nouitiis Societatis Iesv, ac proinde eos posse renunciare bonis in fauorem Societatis, vel cuiuscunque, non seruata hac forma, nec expectato bimestri ante professionem, vel ante vota biennij, tenent Fr. Emman. *quæst. regul. tom.* 2. *quæst.* 47. art. 8. Emman. Sà verbo *Religio*, num. 5. Molin. d. *tract.* 2. *disp.* 139. *vers. antequam.* Less. d. lib. 2. cap. 41. dub. 4. num. 41. quos refert, & sequitur Sanch. d. cap. 5. n. 9. & ego ipse d. *alleg.* 99. num. 23. & addit Aldan. in *compend. canon. resolut. lib.* 1. tit. 16. num. 10. fuisse *decisum*, quod Patres Societatis Iesv hoc decreto non solum excepti sunt quoad emittendam professionem, sed etiam quoad obligationes, & renunciationes, adeo vt hæ etiam ab eorum Nouitiis quandocunque & sine cuiusvis licentia factæ nullitati dicti decreti minime subiaceant.

48. *A sancta Sede Apostolica approbatum.*] Patres Societatis Iesv esse veros Religiosos statuit Gregorius XIII. in sua *constit. incip. quanto fructuosius*, Kalend. Februarij 1582. & in alia *incip. Ascendente Domino*, 8. Kalend. Iunij 1584. & per eas probant Nauarr. *comment.* 1. de Regular. num. 19. Mandos. *consil.* 13. num. 3. Fr. Emman. *tom.* 1. *quæst.* 1. art. 4. & 9. § 6. art. 1. Tapia in *auth. ingressi, C. de sacros. Eccles. verbo monasteria*, cap. 10. num. 4. Azor. *instit. moral. part.* 1. lib. 13. cap. 7. *quæst.* Fr. Ioan. à Cruce de *statu Relig. lib.* 1. cap. 2. *conclus.* 5. *vers. ex dictis*, Aldreta in *allegat. pro omnimoda Regular. exemptione, part.* 2. cap. 7. num. 6. Sauch. de *matrim. lib.* 7. *disp.* 25. num. 15. Nicol. Garc. de *benefic. part.* 7. cap. 10. num. 53. *vers. & clarius*, Rota in Caputaquen. pensionis 18. Aprilis 1616. coram bo. mem. Martino Audrea.

49. Statuit præterea Gregorius XIII. in dictis constitutionibus, vt qui ex dictis Patribus emisierint tria vota simplicia, possint retinere ius, & dominium bonorum suorum ad effectum ea distribuendi in pios vsus, item & beneficia, ac pensiones, nec postea dimissi eis priuari remanerent, ita fuit resolutum per Rot. in d. Caputaquen. pensionis.

50. Sed neque ante professionem, &c.] Vide Fr. Emman. *quæst. regular. tom. 2. quæst. 47. num. 5. & quæst. 48. art. 5. Valasc. de parition. cap. 16. num. 32. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 363. num. 18. & 19. Villalob. in sum. part. 2. tract. 35. diffic. 19. num. 4. Fr. Ludou. Miranda de sacris Monialib. quæst. 9. art. 9. Hieron. Roderic. in compendio quæst. regular. resol. 101. num. 94.*

51. Noutij pater non potest dare paramentum Altaris Religionis, vbi filius erat in nouitiatu, ex Sello in selectis Canon. c. 32. n. 3. quo loci attestatur, sic fuisse decisum sub die 12. Augusti 1617.

52. Donare validè potest ipsi monasterio virgo, quæ diutius permanfit in monasterio in habitu Nouitiarum eum licentia permanendi educationis causa, quia non est Monialis, ita Sell. citato loco, vbi refert sic fuisse resolutum in Faentina 31. Iulij 1627.

53. Monialibus nullatenus recipere licet pecunias, vel aliquam aliam rem anticipatè ad computum elemosynæ dotalis, quam quævis puella habitum monachalem susceputa persolvere debet, alioquin tam recipientes, quàm persoluentes anathemati hoc decreto contento sunt subiecti, ita Aldan. in compend. Canon. resolut. lib. 2. tit. 25. num. 8. vbi testatur resolutum per Sac. Congreg. Episcop. in Camerinen. de anno 1580.

54. Nouitiæ quando vestiuntur, vel professionem emittunt, non licet Episcopis à propinquis, vel ab alio quocunque donatum, tam comestibilia, quàm linea, etiam parui valoris accipere, neque ab Abbatissis in ingressu officij, neque ab eisdem comestibilia tantum in aliquibus solemnitatibus nomine totius monasterij, quamvis antiquissima inoleuerit consuetudo, Aldan. citato loco, vbi refert decisum ab eadem sacra Congregatione in Auerfana 22. Ianuarij 1591.

55. Frater in ingressu sororis ad monasterium se obligans ad alimenta, & ad alia scuta centum, quotiescunque soror non vult emittere professionem, frater non tenetur ad centum promissa, vt per Aldan. d. titul. 25. numer. 10. qui attestatur ita decisum sub die 12. Augusti 1617.

56. Omnia restituantur, qua sua erant.] Vide Nauar. conf. 1. de statu monach. in antiq. aliàs conf. 9. de success. ab intestat. in nomie, Sayr. in florib. decif. sub illo tit. de statu monach. decif. 1. Zerol. in prax. Episcop. part. 1. verbo Moniales §. 3. & part. 2. cod. verbo vers. 111. Ioan. Valer. de different. inter vtrunque forum, verbo Regularis, differ. 8. Carol. Tap. in auct. ingressi. C. de sacros. eccles. verbo sua, cap. 14. num. 16. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo implorare à num. 27. C. de in integr. restitut. min. Azor. d. part. 1. lib. 13. cap. 9. quæst. 2. Carol. de Grassis de effectib. clericalib. effect. 4. sub num. 25. Campan. in diuersis inris Canonis. rubr. 12. cap. 13. à num. 125. Barthol. à S. Faust. d. lib. 5. g. 190. Hieron. Venero, y Leyua in examine Episcop. lib. 6. cap. 16. num. 16. metipsum de officio, & potest. Episcopi part. 3. alleg. 101. num. 37.

57. Vnà cum fructibus inde perceptis, vt intelligit Galet. in Mar- garita casuum conscientia, verbo Nouitius §.

50. Monasterio nihil tribuendum à parentibus, & consanguineis Nouitij ante eius professionem.

51. Nouitij pater non potest dare paramentum Altaris Religionis vbi filius erat in nouitiatu.

52. Donare validè potest monasterio puella exiens in coeducationis causa.

53. Monialibus non licet recipere pecunias, vel aliam rem anticipatè ad computum elemosynæ dotalis.

56. Nouitio abreniti omnia, quæ sua erant, restitui debent.

57. Vnà cum fructibus inde perceptis.

58. Euergetis fructibus, quos in eo alendo monasterium fecit, tenent Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. quæst. 191. Sanch. d. cap. 5. numer. 25.

59. Habitus religiosus Nouitio exeunti non esse restituendum, sed pretium illius ei esse soluendum, decisum refero ego ipse d. allegat. 101. numer. 39.

60. Dos Nouitiæ intra tempus probationis decedentis monasterio iam solutam hæredibus nouitiæ esse restituendam vnâ cum fructibus, si quos monasterium perceperisset, deducto tamen victu, & vestitu, refert decisum Armendar. d. l. 7. de Relig. n. 30.

58. Non teneri tamen soluere fructus, quos in eo alendo monasterium fecit, tenent Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. quæst. 191. Sanch. d. cap. 5. numer. 25.

59. Habitus religiosus Nouitio exeunti non esse restituendum, sed pretium illius ei esse soluendum, decisum refero ego ipse d. allegat. 101. numer. 39.

60. Dotem nouitiæ intra tempus probationis decedentis monasterio iam solutam hæredibus nouitiæ esse restituendam vnâ cum fructibus, si quos monasterium perceperisset, deducto tamen victu, & vestitu, refert decisum Armendar. d. l. 7. de Relig. n. 30.

Mulieres volentes habitum Religionis assumere, sint maiores 12. annis, & examinentur ab Ordinario, sicut & ante emissionem professionis. Proinde Præfata monasterio certiorum faciat Episcopum ante mensē finiti nouitiatus.

C A P V T XVII.

1. Doctores de materia cap. agenter.

1. **V**ide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 18. numer. 40. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. q. 12. art. 2. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo Moniales. pag. mihi 232. Piasc. in simili praxi part. 2. cap. 3. numer. 55. vers. explorare, Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 1. q. 1. Fr. Ioan. à Cruce de Relig. lib. 1. cap. 8. in fine, Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 37. & 44. cum seqq. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 4. cap. 18. n. 32. cum sequentib. Fr. Ludou. Miranda de sacris Monialibus q. 8. a. 2. Campan. in diuersis Canon. rubr. 12. cap. 16. a. n. 11. Nouat. in singul. Canon. concl. 89. Hieron. Venero, y Leyua in examine Episcop. lib. 9. cap. 25. metipsum de offic. & potest. Episcopi p. 3. alleg. 100. Hieron. Roder. in compend. quæst. regular. resol. 101. n. 81. cum seqq.

2. Puella recipi prohibetur ad habitum probationis in Religione nisi duodecim annis sit maior.

2. *Maior duodecim annis sit, &c.* Receptionem puellæ causa inducendi habitum probationis in Religione prohiberi, nisi duodecim annis sit maior, tradunt Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. q. 12. a. 2. vbi testatur huius sententiæ fuisse omnes Patres, qui ad Concilium Prouinciale Tolertanum conuenerunt, Azor. instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 18. q. 55. & 56. Nald. in sum. verbo habitus 6. & verbo Monialis 5. Barthol. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum Nouitiis disp. 2. dub. 6. numer. 16.

3. Contra Mich. Medin. de sacror. homin. continent. lib. 4. controu. 9. cap. 4. Fr. Ludou. Mirand. de sacris Monialib. quæst. 8. art. 2. in conclus. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 4. cap. 18. numer. 33. Soar. tom. 3. de Relig. lib. 5. cap. 1. numer. 9. Portel. in dub. Regularib. verbo Nouitia numer. 1. Villalob. in sum. p. 2. tract. 35. diff. 12. n. 1. Hieron. Roderic. d. resol. 101. numer. 24. existimantes in hoc decreto non prohiberi puellas duodecim annis

annis minores ingredi Religionem, immo aiunt in eo supponi recipi posse, aliàs non loqueretur Concilium sub conditione, si maior duodecim annis fuerit.

4. Non ante eam suscipias, nec postea, &c.] Ergo ante ingressum, & ante professionem examinari debet ab Episcopo; sed in Hispania vsu receptum est eas semel tantum ante professionem examinandas esse ab Episcopis, & nunquam ante susceptum habitum, ita referunt Fr. Emm. quest. regular. tom. 3. q. 12. a. 3. Fr. Ludou. Miranda de sacris Monialib. q. 8. art. 4. Sanch. d. lib. 5. c. 4. num. 84. Villalob. in sum. p. 2. tract. 35. diff. 8. n. 2. Hieron. Roderic. d. resol. 101. n. 82. Portel. d. verbo Nouitia 3.

5. Pius V. in sua constit. 7. §. 17. & 18. hac de re sic statuit: Volumus etiam, quod puellarum Deo dicandarum, an scilicet coacta, vel seducta fuerint, examen faciendum, non nisi infra quindecim dies, postquam iuxta Concil. Trident. Episcopi, vel eorum Vicarij requisiti fuerint, fieri possit, quibus elapsis amplius in hoc se illis intromittere non liceat, cuius occasione nec Episcopus, nec eius vicarius intra septa monasterij ingradientur, sed stens ante cratem ferream, & interrogationes alias, quam eas, quæ præfatum Concilium Trid. iubet, eis fieri omnino prohibemus. Ac similiter volumus, quod puella, seu Nouitia ipsa ad alias interrogationes respondere minime teneantur, provr refert Hieron. Roderic. d. resol. 101. n. 81.

6. Vel impedito, eius vicarium.] Vicarium, nisi Episcopo impedito, non posse huiusmodi voluntatis explorationem facere, resoluunt Sbroz. de offic. Vicarij lib. 2. q. 208. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum p. 1. n. 237. Ego ipse d. alleg. 100. n. 8.

7. Exploratio voluntatis puellarum profiteri volentium iuxta hoc decretum, ad Episcopum pertinet, quamuis monasterium ab eius iurisdictione exemptum existat, vt refert decisum Armendar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 37. & Piascc. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 55. vers. explorare.

8. Postquam Episcopus à Præfæta, de tempore professionis Nouitiæ ante mensem certior factus fuerit, intra 25. dies examen perficere tenetur, quibus elapsis amplius in eo non se intromittat, ita resolutum attestantur Armendar. d. l. 7. de Relig. n. 45. Campan. d. c. 16. n. 10. Ego ipse d. alleg. 100. n. 2. in fine.

9. Puellis, quæ sumpserunt sacrum habitum in aliquo Monialium monasterio, debet ab Ordinario certus dierum numerus 15. vel 20. præfigi, intra quem deliberent, verum velint profiteri, vel non, si noluerint, remittendæ sunt ad domos consanguineorum, vel affinium, vt refertur decisum Armendar. d. l. 7. de Relig. n. 49. Campan. d. cap. 16. n. 16. Ego ipse d. alleg. 100. num. 2.

10. Episcopus potest prohibere ecclesiasticis censuris, & aliis pœnis sibi bene visis contra Abbatissas, & superiores Regulates Monialium ipsi Regularibus subiectatæ, ne quæ puella professionem emitat, nisi prius explorata illius voluntate ab Ordinario ad præscriptum Concil. in præsentia, ita Sell. in selectis Canon. c. 35. n. 15. vbi attestatur sic resolutum in vna Burgen. 4. Decembris 1627.

4. Nouitiæ an bis, vel semel ante professionem per Episcopum examinanda.

5. Pius V. circa examen nouitarum.

6. Vicarius nisi Episcopo impedito non potest voluntatis Nouitiarum explorationem facere.

7. Exploratio voluntatis puellarum profiteri volentium ad Episcopum pertinet.

8. Episcopus intra quod tempus tenetur perficere examē puellarum profiteri volentium.

9. Puellis nouitiis quæ terminus præfigi debeat ab Ordinario ad deliberandum.

10. Episcopus potest Abbatissas prohibere sub ecclesiasticis censuris ne quæ puella professionem emitant nisi prius explorata illius voluntate.

17. Episcopus etiam in monasteriis superioribus regularibus subiectis bis examinat eas, quæ Moniales fieri volunt, primò scilicet quando habitum suscipiunt, secundò verò tempore professionis, & ideo poterit earundem Rectores compellere, ne habitum Nouitiæ dent, nisi priùs Episcopum certiore faciant, vt puellæ voluntatem explorare valeat, ex Sell. *d. cap. 35. num. 18.* vbi ait decum in Liman. 19. Septembris 1615.

12. Puella, quæ inconsulto Episcopo habitum suscepit Religionis, antequam profiteatur, ab Episcopo examinanda est.

13. Episcopus non ingreditur claustrum pro exploranda voluntate Nouitiæ.

14. Monialis, aut Nouitia si neget se esse professam, audire potest eam Episcopus etiam extra monasterium

15. Tertiariarum voluntates Episcopus explorare non debet si domi degunt.

16. Ordinarius non debet explorare voluntatem puellæ, quæ habitum recipit in monasterio ad petitionem illius, qui vult eam in vocem ducere.

17. Episcopus potest etiam censuris coercere Præfectas monasterio patientes in Religione profiteri Moniales sine voluntatis exploratione.

11. Episcopus in monasteriis etiam superioribus Regularibus subiectis bis examinat eas, quæ Moniales fieri volunt, primò scilicet quando habitum suscipiunt, secundò verò tempore professionis, & ideo poterit earundem Rectores compellere, ne habitum Nouitiæ dent, nisi priùs Episcopum certiore faciant, vt puellæ voluntatem explorare valeat, ex Sell. *d. cap. 35. num. 18.* vbi ait decum in Liman. 19. Septembris 1615.

12. Puella, quæ inconsulto Episcopo habitum suscepit Religionis, antequam profiteatur, ab Episcopo examinanda est diligenter, vt referunt decum Armendar. *d. l. 7. de Religion. num. 46.* Ego ipse *d. alleg. 100. num. 4.*

13. In hac voluntatis exploratione, seu alio simili actu, quando fit in ipso monasterio, Episcopus non ingreditur claustrum, sed stet ante fenestellam cancellorum examinando mentem ipsius puellæ, vt aduertit Paul. Fusc. *d. num. 40. in fine*, & decum attestatur Campan. *d. cap. 16. num. 15.* quem refert ego ipse *d. alleg. 100. num. 6. in fine.*

14. Si Monialis, aut Nouitia neget se esse professam, audire potest eam Episcopus etiam extra monasterium, provt resolutum fuisse refert Armendar. *d. l. 7. de Religion. n. 47.*

15. Tertiariarum voluntates Episcopus explorare non debet, si domi degunt, & ibi votum cælibatus emittant, ex Sell. *d. cap. 35. n. 20.* vbi ait sic decum sub die 8. Nouembris 1620.

16. Ordinarius non debet explorare voluntatem puellæ, quæ habitum recipit in monasterio ad petitionem illius, qui vult illam in vxorem ducere, sed expectandum tempus faciendæ professionis, & tunc si sit suspicio, quòd inuestigetur à Monialibus, pro suo officio curabit inde duci in exteriorem Ecclesiam monasterij, vel in aliam propinquiorem, & commodiorem, provt magis conuenire iudicabit, vbi voluntatem eius exquirere possit. At si nulla sit suspicio, & nullam aliam iustam causam subesse apparebit, tunc non in alio loco, quàm ad crates ferreas monasterij voluntatem puellæ explorabit, ita referunt decum Armendar. *d. lib. 7. de Religion. numer. 48.* Campan. *d. cap. 16. num. 15.* Ego ipse *d. alleg. 100. numer. 6.*

17. Teneatur Præfecta monasterio, &c.] Episcopum posse coërcere Præfectas monasterio patientes in Religione profiteri Moniales, sine voluntatis exploratione, non solum pœnis in hoc decreto statutis, & præscriptis, sed etiam ecclesiasticis censuris, & aliis iuris remediis, non obstantibus quibuscunque priuilegiis, vt resoluit Campan. *d. cap. 16. num. 17.* quem refert ego ipse *d. alleg. 100. numer. 12.*

Anathematizantur quicumque cogentes puellam, viduam, aut quamcunque mulierem ad ingrediendum monasterium emittendam professionem, & ad id fauorem dantes, & quoquo modo eadem actui consentientes. Exciipiuntur casus iuris.

CAPVT XVIII.

1. **V**ide Nauarr. *consil.* 55. & 56. de *sentent. excommun. in antiq. aliis cons.* 5. 6. & 7. de *Regular. in nouis*, Sayr. in *florib. decis. sub illo tit. de sentent. excommun. decis.* 51. & 52. Paul. Fusc. de *visitat. lib.* 2. cap. 15. num. 68. Henric. in *summ. lib.* 1. cap. 19. §. 4. *vers. secundo*, Iacob. de Graff. in *aureis decis. part.* 1. lib. 4. cap. 24. num. 7. Cened. ad *decretum collect.* 49. num. 2. & ad *Decretal. collect.* 165. num. 5. Fr. Emman. *quæst. regul. tom.* 3. *quæst.* 14. art. 3. & *quæst.* 17. art. 18. & 19. Petr. Ledesma in *sum. part.* 2. tract. de *estado de los Religiosos*, cap. 5. *conclus.* 8. Zerol. in *praxi Episcop. part.* 1. verbo *Moniales*, §. 22. Soar. *tom.* 5. de *cenfur. disp.* 23. *sect.* 5. num. 8. & de *Religion. tom.* 3. lib. 5. cap. 9. Azor. in *lit. moral. part.* 1. lib. 13. cap. 9. *quæst.* 2. *vers. praterea*. Sayr. in *clauis Regia*, lib. 5. cap. 1. à num. 27. Valer. Reginald. in *praxi fori penitent.* lib. 18. num. 375. Fr. Ludouic. Miranda in *man. Pralat. tom.* 1. *quæst.* 17. art. 4. *conclus.* 2. & de *sacris monialib. quæst.* 8. art. 5. Fr. Ioan. à Cruce de *statu Relig.* lib. 1. cap. 8. *dub.* 4. *vers. nota*, Iacò Sanch. in *præcepta Decalogi*, tom. 1. lib. 4. cap. 4. Armendar. in *addit. ad recap. legum Nauarra*, lib. 2. tit. 18. l. 7. de *Relig.* num. 62. Memoriale clericor. cap. 9. num. 60. & 61. Filliuc. in *quæst. moralib. tract.* 14. cap. 6. *quæst.* 5. num. 89. Barthol. à S. Fausto in *thesauro Relig.* lib. 5. *quæst.* 35. cum *segg.* Bonacin. de *cenfur. disp.* 2. *quæst.* 6. *puncto* 3. & nouissimè de *cenfuris extra Bullam*, *disp.* 2. *quæst.* 2. *puncto* 2. & 3. Fr. Barthol. de Vecchis in *praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum nouitij*, *disp.* 1. *dub.* 5. *concl.* 4. Hieron. Roder. in *compend. quæst. regul. resol.* 101. num. 31. & num. 79. & 80. Portel. in *addit. ad dubia Regularia*, verbo *Monialis*, num. 5. cum *segg.* meritum de *offic. & potest. Episcop.* part. 3. *alleg.* 104.

2. Omnes, & singulas personas, &c.] Non tamen Reges, & Imperatorem, quia speciali nota digni sunt, ita Sanch. in *præcepta Decalogi*, tom. 1. lib. 4. c. 4. num. 2. Bonacin. de *cenfuris extra Bullam*, *disp.* 2. *quæst.* 2. *puncto* 2. n. 13. Portel. d. verbo *Monialis* n. 6. contra Soar. d. *tom.* 5. de *cenfur. disp.* 23. *sect.* 5. num. 8. *vers. qua censura est generalissima*.

3. Parentes, qui cogunt filias Religiosas vitam suscipere, vel eas ab eo vitæ genere prohibent, incidunt in excommunicationem latam in hoc decreto, vt resoluunt Nauarr. in *man. cap.* 14. num. 17. Fr. Ludouic. Miranda in *man. Pralat. tom.* 1. *quæst.* 17. art. 4. *concl.* 2. Azor. d. q. 2. *propè fin.* & p. 2. lib. 2. cap. 21. q. 15. Ego ipse d. *alleg.* 104. num. 6.

4. An autem metus reuerentialis parentum inculsus ex eo, quod manifestant puellæ statum monachalem illi conuenire ob iustas causas, v.g. non sufficientis dotis pro matrimonio, & similibus, inducat dictam excommunicationem illum inculcentibus? In quo dubio partem negatiuam

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Reges, & Imperator non comprehenduntur in hoc decreto.

3. Parentes qui cogunt filias Religiosas vitam suscipere, vel eas ab eo vitæ genere prohibere, incidunt in excommunicationem hic latam.

4. Metus reuerentialis parentum an inducat excommunicationem inculcentibus illum.

negatiuam sustinent Aloys. Ricc. in *praxi rerum fori eccles.* decis. 708. in 1. edit. aliàs *resol.* 599. in 2. edit. Portel. in *addit. ad dubia Regular.* verbo *Moniales*, num. 12. Hieron. Roder. d. *resol.* 101. num. 80. quia parentes, vel consanguinei in illo timore incutiendo non se habent actiue, sed ipsa puella metum concipit ob reuerentiam patris, hancque esse praxim in tota ferè Ecclesia asserunt; immò etiam addit idem Portel. si parentes, vel alij importunis precibus suaderent puellæ, vt ingrederetur, vel non ingrederetur, non incurterent, quia suasio etiam importuna, non est coactio, quod intelligit Hieron. Roder. *ubi supra*, casu quo talis metus reuerentialis incussus non excedat limites simplicis persuasionis. nam si metus grauis sit, & cadens in virum constantem, omnino, & absque dubio præfatam excommunicationem incurtere suadentes, seu metum incuentes existimat.

5. Intelligitur de vi coactiua, & non inductiua.

5. *Coegerint.*] Intelligendum esse de vi coactiua, & non inductiua, decisum attestatur Armendar. d. l. 7. de *Relig.* num. 61. quem refero ego ipse d. *alleg.* 104. num. 3. resoluit Azor. d. *part.* 1. lib. 13. cap. 9. q. 2. *vers. quares*, ubi subdit hanc pœnam non incurere illum, qui hæredem instituit mulierem ea lege, vt Monialis fiat.

6. Viros ad Religionem cogentes non ligantur censura huius decreti.

6. *Aut aliam quamcunque mulierum, &c.*] Ergo cogentes viros ad Religionem non ligantur censura huius decreti, vt per Soar. d. *disp.* 23. *sect.* 5. num. 8. Sanch. d. *cap.* 4. num. 3. Filliuc. in *quest. moral. tract.* 14. cap. 5. *ques.* 7. num. 89. *vers. dico secundò*. Portel. in *addit. ad dubia Regular.* verbo *Moniales*, num. 7. Bonacin. d. *disp.* 2. q. 2. *puncto* 2. n. 15. Fr. Ludou. Miranda d. *conclus.* 2.

7. Fœminam cogens ingredi monasteriũ non vt ibi proficiatur, non ligatur censura huius decreti.

7. *Præterquam in casibus in iure expressis.*] Veluti, si quis cogeret fœminam ad ingrediendum monasterium in pœnam alicuius peccati, vel ad cautionem pudicitie, vel alia iusta de causa à iure permessa, vt per Soar. d. *sect.* 5. num. 9. Filliuc. d. num. 89. *vers. tertio*. Bonacin. d. *puncto* 2. n. 14. *vers. dixi*.

8. Cogentes mulierem monasteriũ ingredi nõ excommunicantur ingressu non sequentò.

8. *Ad ingrediendum monasterium, &c.*] Cogentes mulierem monasterium ingredi non excommunicari ingressu non sequor, resoluunt Nauarr. in *man.* cap. 27. num. 51. & d. *consil.* 55. de *sentent. excommunicat. in antiquis*, aliàs *consil.* 5. de *Regular. in nouis*. Sayr. d. *decis.* 51. de *sentent. excommunicat.* Fr. Ludouic. Miranda d. *conclus.* 2. Ego ipse d. *allegat.* 104. num. 7.

9. Cogentes fœminam ad monasterij ingressum, non vt proficiatur, non vt ibi seculari habitu retento educetur, nõ incurrit hæc excommunicationem.

9. Cogentes fœminam ad monasterij ingressum, non vt proficiatur, nec vt habitum sumat, sed vt ibi seculari retento educetur, donec ætatis aptæ matrimonio sit, in hanc anathematis pœnam non incidere, tradunt Nauarr. *consil.* 56. de *sentent. excommun. in antiq.* aliàs *consil.* 6. de *Regular. in nouis*, Zerol. d. verbo *Moniales*, §. 13. Soar. d. *sect.* 5. num. 9. Ego ipse d. *allegat.* 104. num. 5. Id tamen limitant Sanch. d. *cap.* 4. num. 12. Portel. d. verbo *Moniales*, num. 14. Fr. Eminent. in *sum. tom.* 2. cap. 8. num. 10. Hieron. Roder. d. *resol.* 101. num. 79. quando coactio ista est in ordine ad suscipiendum postea Religionis habitum, siue suasionibus Monialium, siue alia ratione; & addit Portel. *citato loco* num. 15. quòd hanc censuram incurrunt, qui puellam libetè ingredientem, vt maneat ibi in habitu

habitu seculari educationis gratia, post ingressum cogunt, ut habitum suscipiat Religionis.

10. *Quique consilium, auxilium, &c.*] Vide Portel. in addis. ad dubia Regularia, verbo *Moniales*, num. 17. Hieron. Roder. d. resol. 101. num. 31. Bonacin. d. puncto 2. num. 10.

11. *Simili quoque, &c.*] De excommunicatione contra retrahentes foeminas à Religione, latè Bonacin. de censuris extra Bullam, disp. 2. q. 2. puncto 3. Soar de censur. disp. 2. sect. 7. num. 9. & 10. Filliuc. tract. 1. q. cap. 6. quas. 5. ad fin. num. 90. Sanch. d. cap. 4. num. 15. Sayr. in clavi Regia, lib. 5. c. 1. num. 27. cum seqq.

10. Consilium, auxilium, vel favorem dans ut mulier cogatur ad ingrediendum monasterium, incidit in excommunicationem huius decreti.

11. Doctores agentes de excommunicatione contra retrahentes foeminas à Religione.

Quando, & quomodo sit audiendus, qui prætendit se per vim, aut metum, seu ante debitam aetatem professum fuisse.

C A P V T^U XIX.

1. **V**ide Nauarr. commento 4. de Regular. num. 73. & 77. Zerol. in praxi *Episcop. part. 2. verbo professio*, §. 2. *vers. verum*, Fr. Emman. *quæst. regular. tom. 3. quæst. 17. artic. 16. & seq.* Spin. in speculo testament. *glos. 12. princip. num. 62. cum seqq.* Flamin. *Parif. de resignat. benefic. lib. 13. quæst. 5. num. 45. cum seqq.* Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. cap. 8. dub. 4. *versic. secunda conclusio*, Francisc. Leon. in thesauro fori ecclesiastic. *parte 2. cap. 1. num. 41.* Ludovic. Beja *respons. casuum conscient. part. 4. casu 18.* Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiastic. *decis. 657. in 1. edit. aliàs resol. 629. in 2. edit. & in praxi anxia, resolut. 18. & in decis. curia Archiepiscop. Neapolitana, part. 4. decis. 48.* Azor. *instit. moral. part. 1. lib. 12. cap. 4. quas. 10.* Canipan. in *diversorio iuris canon. rubric. 12. cap. 13. num. 129.* Sanch. de *matrimon. lib. 7. disp. 37.* Portel. in *dub. regular. verbo professionis nulla reclamatio*, num. 45. *cum seqq.* Villalob. in *summa part. 2. tract. 35. difficultas. 25. num. 4. cum seqq.* Less. de *instit. lib. 2. cap. 41. dub. 7. num. 63.* Flores de Mena *variarum lib. 3. quæst. 23. num. 68.* Armendar. in *addis. ad recopil. legum Nauarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religion. num. 38. & 51.* Fr. Ludovic. Miranda in *manual. Prælator. tom. 1. quæst. 30. art. 1. cum seqq.* Sanctarel. *variarum resolut. quæst. 48. per tot.* Ioan. Valer. de *different. inter utrumque forum, verbo Regulares, different. 2.* Nouar. in *singular. canon. conclus. 116.* Bonacin. de *clausura, & penis eam violentibus impositis, quæst. 2. puncto 10.* Hieronym. Roderic. in *compend. quæst. regul. resol. 101. num. 68. cum seqq.* metipsum de *offic. & potest. Episcop. part. 3. allegat. 104. num. 10. cum seqq.*

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. *Qui unque, seu quacunque*, ut ait Zerol. in *praxi Episcop. part. 1. verbo Monialis, vers. ad secundum respondetur.*

2. Comprehendit Moniales.

3. *Regularis.*] Etiam Ordinum Militarium, ut refert *decisum Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 8. num. 62. & nuncupatim hoc decreto comprehendit Milites S Ioannis Hierosolymitani, testatur resolutum Armendar. d. l. 7. de Religioib. num. 51.*

3. Habet locum in Regularibus etiam Ordinum Regularium.

4. Metus reuerentia-
lis an annullat pro-
fessionem.

4. *Et metum.*] Sed quid si metus reuerentialis sit, an annullat professionem, vide Couarr. de sponsal. part. 2. cap. 3. §. 6. num. 7. & 8. Henric. in sum. lib. 11. cap. 9. §. 5. Sayr. in florib. decif. sub tit. de Regular. decif. 91. Aloyf. Ricc. in collect. decif. part. 4. collect. 932. propè fin. & in decif. curia Archiep. Neapol. part. 4. decif. 247. vbi loquitur de matre. Sanch. de matrim. lib. 4. disp. 6. num. 18. & in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 4. cap. 3. num. 24. & 26. Hieron. Roder. d. resol. 101. num. 78. Rot. decif. 175. num. 5. part. 1. recent. & in Toletana professionis 19 Nouemb. 1614. coram bo. me. Vbaldo, met-
ipsum in collect. ad cap. cum virum, num. 4. de Regular.

5. Professus nulliter
non potest sine cri-
mine apostasie ad
seculum redire.

5. *Aut etiam dicat ante atatem, &c.*] An nulliter professus possit sine crimine apostasie ad seculum redire? Negat Aloyf. Ricc. in decif. curia Archiep. Neapol. part. 4. decif. 84.

6. Regularis non au-
ditur super nullitate
sue professionis nisi
intra quinquennium
causa deduxerit cor-
am superiore suo &
ordinario.

6. *Nisi intra quinquennium, &c.*] Vide Spin. in speculo testam. gloss. 1. 2. princip. à num. 62. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 13. quest. 5. num. 45. cum segg. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo professio, §. 1. Azor. instit. mo-
ral. part. 1. lib. 12. cap. 4. quas. 10. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decif. 744. in 1. edit. alias resol. 629. in 2. edit. & in decif. curia Archiep. Neapol. part. 1. decif. 182. num. 4. Stephan. Gratian. discept. forensium, cap. 413.

7. Quinquennium ad
reclamandum quan-
do incipiat.

7. Quinquennium prædictum in professione expressè facta incipere à die, quo quis illam emisit, in tacita verò à die quo fecerit actus so-
lummmodo professus proprios, tradunt Franc. Leo d. c. 1. n. 4. Azor. d. cap. 4. q. 10. vers. postremo, Fr. Ludou. Miranda d. q. 30. art. 1. concl. unica, propè fin. Ego ipse d. alleg. 104. n. 16. Bonacin. d. puncto 10. diff. 4. n. 1. vbi n. 2. resol-
uit diem illam computandam esse de momento ad momentum, & n. 3. subdit præfatum quinquennij spatium computandum esse à die pro-
fessionis, etiam in illo, qui tunc temporis laborabat ignorantia inuali-
ditatis professionis, aut alio impedimento.

8. Reclamare potest
etiam post quinquen-
nium qui intra illud
reclamare non po-
tuit.

8. Non reclamantem intra quinquennium, vel quia fuit impeditus, vel quia ignorauit iusta ignorantia suam professionem esse irritam, vel ob defectum ætatis posse reclamare etiam post quinquennium, & uti remedio extraordinario beneficii restitutionis in integrum, vt au-
diatur, resoluunt Nauarr. commento 4. de Regular. num. 71. vers. tertio, Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. quest. 17. art. 16. sub fin. & art. 17. vers. ex qui-
bus. Azor. d. lib. 12. cap. 4. quas. ult. in fine, Sanch. d. disp. 37. num. 22. Aloyf. Ricc. d. resol. 550. num. 6. vers. tandem, Flores de Mena d. quas. 23. num. 68. Sanctarel. variar. resolut. quas. 48. num. 3. Ego ipse d. alleg. 104. à num. 17. Villalob. part. 2. summ. tract. 35. diff. 25. num. 5. 8. & 9. Portel. in dubijs Regular. verbo professio, num. 45. Hieron. Roder. in compendio quest. regul. resol. 101. num. 68.

9. Contra Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 13. q. 5. n. 46. & Armen-
dar. in addis. ad recap. legum Nauarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religion. num. 19. existimantes elapso quinquennio dato per hoc decretum non posse prætendentem per vim, & metum se esse ingressum Religionem recla-
mare, etiam si toto quinquennio durauerit eadem causa, vis, & me-
tus. Item contra Ceual. commun. contra. commun. quas. 500. in fine, & Bonacin. dicto puncto 10. difficultat. 4. num. 4. arbitantes in hoc
cap.

cap. assignari quinquennium ingredientibus Religionem ad reclamandum contra professionem per vim, vel metum factam, ita tamen, vt elapso illo quinquennio non competat restitutio.

10. Sed hodie, vt quis possit audiri post quinquennium, adit Romæ sacram Congregationem Concil. Trid. seu alteram Regularium negotiis præpositam, quæ prius cognitis saltem summarie nullitaribus deducendis, & iusto impedimento non reclamandi intra quinquennium, restitutionem illius concedere solet, & ita non semel fieri vidi, quod insinuarunt Portel. d. num. 45. vers. circa quod, & Hieron. Roder. d. resolut. 101. num. 71.

10. Religiosus vt possit audiri post quinquennium quid facere debeat.

11. Vnde in vna Colimbrien. 27. Aprilis 1630. S. Congreg. Concil. me informante, concessit restitutionem in integrum aduersus lapsum quinquennij puellæ Colimbrien. prætendenti per vim, & metum parentum ingressam monasterium, & professionem emisisse, de quo reclamauit intra quinquennium apud consanguineos, & alios examinatos, & mortuis parentibus post quinquennium apud Collectorem Portugaliz, & quoddam professio fuerit facta in 14. ætatis anno.

11 Restitutio aduersus lapsum quinquennij quo casu hodie concedatur.

12. Ad probandam præfatam ignorantiam, vel impedimentum reclamandi intra quinquennium non sufficit iuramentum ipsius ignorantis, vel impediti, licet in aliis causis sufficiat, quia transacto quinquennio ius præsumit scientiam habere talis decreti, ita Fr. Emman. in addit. ad sum. tom. 4. cap. 65. n. 6. Sanch. d. disp. 37. n. 14. Portel. d. verbo professio n. 50. Hieron. Roder. d. resolut. 101. n. 72.

12. Ignorantia, vel impedimentum reclamandi intra quinquennium non potest probari iuramento ipsius ignorantis, vel impediti.

13. Minor ætate, qui in foro conscientie suæ professionis nullitatem sciuit, nec illam ratam fecit, intra quinquennium, transacto illo adhuc in foro exteriori potest reclamare, allegando iustæ ignorantie causam. Quoddam si sub iuramento interrogetur an ignorauerit ius, quo poterat intra quinquennium reclamare, licet poterit iurare se ignorasse, intelligens apud se habuisse ignorantiam, & non scientiam, cum qua ratificauerit professionem suam, quam præsumit Concilium ratificasse intra quinquennium, ex quo præcipit, vt non audiar post illud elapsum; sicut qui rogatur à iudice sub iuramento iuridico, an transferit per locum, vbi iacebat homo occisus, & inde iudex inferat, an sit talis criminis reus, potest vtique licet iurare nullo modo transisse, etiam si à parte rei per talem locum ipse transitus sit, intelligens intra se non transisse culpabiliter, sed innocentem: quare ira resoluunt Sanch. d. disp. 37. num. 18. Portel. d. verbo professio n. 51. Sanctarell. d. q. 48. num. 15. Hieron. Roder. d. resolut. 101. num. 73. vbi num. 75. subdit professum absque legitima ætate, vel sine præuia informatione iuxta constitutionem Sixti V. vel ex metu culpabili ex parte sua non teneti ad ratificandam professionem, sed posse in Religione persistere, vsque quò commoda occasio ingrediendi se offerat.

13. Minor ætate, qui in foro conscientie suæ professionis nullitatem sciuit, nec illam ratam fecit intra quinquennium transacto illo adhuc in foro exteriori potest reclamare.

14. In dubio intentionis de ratificanda professione intra quinquennium, eo transacto præsumitur illam ratificasse, in dubio enim in fauorem Religionis, quæ possidet præsumendum est, Nau. cons. 13. num. 10. de Regul. Villalob. d. diff. 25. n. 7. Hieron. Roder. d. resolut. 101. n. 75. in fine.

14. Professionem quæ ratificare præsumitur in dubio intra quinquennium eo transacto.

15. Religiosus, & vere professus non est qui ob vim, vel metum professionem emisit, si illam non ratificavit, & solum in foro externo præsumitur esse Religiosus.

16. Religiosus per vim & metum non tenetur etiam post lapsum quinquennij in foro conscientie ex vi voti servare occulte regulas Religionis, nec vota seculi scandalo.

17. Religiosus volens ratificare priorem professionem irritam sit verus Religiosus, nec requiritur ut annum novitiatus iteret.

18. Consensus, & acceptatio superioris de novo non requiritur ubi Religiosus suam professionem irritam ratificat.

20. Professus nulliter necessarius scire debet suam professionem esse invalidam, ac eam ratificet, ut de irrita valida fiat.

15. Non esse in foro conscientie verum professum, & Religiosum, qui ob vim, metum, vel aliquod simile professionem emisit, si illam non ratificavit, & solum in foro externo præsumi esse Religiosum resoluunt Nauar. *conf.* 23. n. 5. & *conf.* 89. num. 6. & 7. de Regularib. Henriq. in *sum.* lib. 1. cap. 6. in *comment.* & cap. 8. § 9. in *comm.* no. Sanch. de *matrim.* lib. 7. disp. 37. num. 9. Sanctarel. d. q. 48. n. 18. Fr. Barthol. de Vecchis in *praxi observanda in admittendis ad Religionis statum Novitiis disp.* 14. dub. 3. num. 5. Rot. in Vlixbonen. professionis 10. Decembris 1621. coram R. P. D. meo Merlino.

16. Vnde in eodem foro conscientie non teneri, etiam post lapsum quinquennij ex vi voti servare occulte regulas Religionis, nec vota, seculo scandalo, tradunt Henriq. d. § 9. in *commento* lit. S. Fr. Emman. in *sum.* p. 2. cap. 92. concl. 5. Sanch. d. lib. 7. disp. 37. n. 36. Azor. d. p. 1. lib. 12. c. 5. q. 1. Bonacin. d. puncto 10. diff. 1. n. 1. Sanctarel. d. q. 48. ex n. 24. vbi à n. 21. resoluit quòd Prælati regularis cui constat talem professum non ratificasse suam professionem, potest occulte illum à Religione dimittere, etiam elapso quinquennio.

17. Religiosum volentem ratificare priorem professionem irritam, fieri verum Religiosum, nec requiri, ut annum novitiatus iteret, tradunt Nauar. *conf.* 27. num. 2. de Regularib. Azor. d. lib. 12. cap. 1. quas. 6. *vers. si quæras*, Portel. d. *verbo professio* num. 53. Villalob. d. *tract.* 35. diff. 24. num. 5. 6. & 8. Bonacin. d. puncto 10. diff. 1. num. 5. Sanctarel. d. q. 48. num. 33. cum *seqq.* Hieron. Roderic. d. *resol.* 101. num. 76. Sanch. d. disp. 37. num. 49. cum *seqq.* Lessi. de *iustit.* lib. 2. cap. 41. num. 66. Soar. tom. 3. de *Relig.* lib. 7. cap. 1. n. 8. Barthol. de Vecchis d. disp. 14. dub. 5. à *prius*, vbi declarat multipliciter, & præcipue num. 6. censet non esse iterandum novitiatum, etiam si publica esset nullitas professionis, & novitiatus, ob professi inhabilitatem.

18. Consensum, & acceptionem superioris de novo non requiri ubi Religiosus suam professionem irritam ratificat, cum Nauar. Fr. Emman. & aliis docet Sanctarel. d. q. 48. n. 30. Soar. de *Relig.* tom. 3. lib. 7. cap. 1. num. 16. Lessi. de *iustit.* lib. 2. c. 41. n. 67. Barthol. de Vecchis vbi *supra* dub. 4. num. 7.

19. Contra Sanch. de *matrim.* lib. 2. disp. 35. num. 4. & lib. 7. disp. 37. num. 64. Bonacin. d. puncto 10. diff. 1. existimantes in hoc casu non satis esse solo interno actu professionem revocari, sed oportere iterum professionem recipi actu externo, & monasterij superiore denuò admittente.

20. Notatque tamen Sanctarel. d. q. 48. n. 40. cum *seqq.* necessariò requiri ad hoc ut professio irrita, valida fiat, & conualescat, quòd professus sciat suam professionem esse invalidam, eamque postea ratificet, & n. 45. *vers. dico duodecimò*, subdit, quòd si huiusmodi professus dubitet an priorem professionem invalidam ratificaverit, debet transacto quinquennio præsumere, quòd eam ratificaverit, & num. 50. tenet minime esse credendum professo dicenti se intra quinquennium non ratificasse professionem.

21. Inhabiles ad profitemdum, putà habentes perpetuum impedimentum posse reclamare etiam transacto quinquennio, quia isti ratione inhabilitatis nunquam præsumuntur tacite professi, neque Concilium loquitur de huiusmodi personis, obseruant Nau. *conf. 26. num. 12. & ult. de Regularib. Bonacin. d. puncto 10. diff. 4. num. 7. Sanctarell. d. q. 48. n. 36. Portel. d. verbo professio n. 5. Villalob. ubi supra n. 8. Hieron. Roder. d. resol. 101. n. 74.*

22. Nulliter professos, quia non fuit in eorum informatione seruata forma præscripta à Sixto V. de qua latè Fr. Barthol. de Vecchis in *praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum Nouitiis, disp. 6.* posse etiam post quinquennium reclamare, cum eorum professio annulletur propter bonum commune Religionis, attestatur ab eo Sixto V. declaratum Aloyf. Ricc. *d. praxi fori eccles. resol. 550. in fine*, quem refero ego ipse *d. alleg. 104. n. 2.* Hieron. Roder. *d. resol. 101. n. 7.* vbi subdit hoc debere intelligi in professio ante constitutionem Clementis VIII. qui anno Domini 1602. abtulit huiusmodi impedimentum irritans professionem, siue præuia informatione.

23. *Coram superiore suo, & ordinario.* Regularem deducentem intra quinquennium nullitatem professionis, reueri eam probare coniunctim coram proprio superiori Regulari illius monasterij, in quo professionem emisit, & coram Ordinario illius loci, vbi existit monasterium, decum fuisse sub die 1. Decembris 1593. testatur Armendar. *d. l. 7. de Religion. n. 18.* quem refero ego ipse *d. alleg. 104. num. 12.* Vide Fr. Emman. *tom. 1. q. 36. a. 3.* Ludou. Beja *respons. casuum conscientie p. 4. casu 18. fol. mihi 424. verso.* Bonacin. *d. puncto 10. diff. 3. num. 3.* Superior autem, cui commissiones super nullitate professionis ex præscripto Concilij in hoc loco directæ sunt, vnà cum Ordinario, intelligitur de superiore monasterij, non Religionis, ita Sell. in *selectis Canon. cap. 80. n. 10.* vbi refert decum in Meten. & Romana 7. Aprilis 1629.

25. Vnde colligit Aloyf. Ricc. in *praxi aurea resol. 20.* resolutum fuisse causas nullitatis professionis nullæ ita proponendas esse coram superiore & Ordinario copulatiuè, vt si superior per se solum professionem nullam declaret, Religiosumque è monasterio eiiciat, illum teneatur ad monasterium reuocare.

26. *Quod si antea habitum, &c.* Vide Nauar. *d. comment. 4. de Regul. num. 77. & 78. Azor. d. pars. 1. lib. 12. c. 4. q. 10 in fine.* Franc. Leo *d. 6. 1. n. 42.* Portel. *d. verbo professio n. 46.* Fr. Ludou. Miranda *d. q. 30. art. 6 in princ. & concl. 1.* asserit reclamationem de nullitate professionis faciendam esse cum habitu, atque habitu Religionis retento, aliàs reclamante, non exaudiri, refero ego ipse *d. alleg. 104. n. 12.*

27. Et hoc esse intelligendum, quando habitum temerè absque causa dimisit, ac proinde si haberet iustam causam dimittendi debere audiri, tradunt Azor. *d. cap. 4. q. ult.* Nauar. *d. comment. 4. num. ult.* Fr. Emman. *tom. 3. q. 17. art. 17. circa med.* Sanch. *d. lib. 7. disp. 37. n. 3.* Aloyf. Ricc. in *decisionib. Curia Archiep. Neapol. decis. 48. n. 7. & 8. p. 4.* Bonacin. *d. puncto 10. diff. 3. num. 1.*

21. Inhabiles ad profitemdum possunt reclamare etiam transacto quinquennio.

22. Professi nulliter ob non seruata formam præscriptam à Sixto V. in eorum informatione, possunt post quinquennium reclamare.

23. Regularis deducens intra quinquennium nullitatem professionis, tenetur eam probare coniunctim coram Ordinario, & proprio superiore Regulari monasterij in quo professionem emisit.

24. Superior monasterij non Religionis.

25. Cause nullitatis professionis nullæ proponendæ sunt coram superiore & ordinario copulatiuè.

26. Professionem nullam allegare non potest habitum sponte dimittens.

27. Si habitum remeire, & absque causa dimiserit.

28. Regularis nullus vigore cuiuscunque facultatis se transferre potest ad laxiorem Religionem.

28. *Transferatur ad laxiorem Religionem.* Nullum Regularem vigore cuiuscunque facultatis se transferre posse ad laxiorem Religionem, tradunt Nauar. *conf.* 56. num. 3. de regularib. Sayr. in florib. *decif. sub eod. tit. decif.* 55. Azor. *d. part. 1. lib. 12. cap. 14. q. 12. vers. in Concilio Tridentino.* Aloyf. Ricc. in *collect. decif. part. 3. collect.* 521. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 434.* Valer. Reginald. in *praxi fori pœnis. lib. 18. cap. 19. num. 4. 12. cum seqq.* latè Fr. Ioan à Cruce de *statu Relig. lib. 1. cap. 7. dub. 3.* Barthol. à S. Fausto in *thesauro Relig. lib. 5. q. 345.* Bonacin. de *clausura, & pœnis eam violentibus impositis q. 2. puncto 9. §. 3. diffic. 1. n. 13.* Fagundez in *quinque Ecclesia precepta, prac. 2. lib. 8. c. 5. n. 4.* Villalob. in *sum. p. 2. tract. 35. diffic. 13.* Portel. in *dub. regul. verbo Religionis transiit*, Hieron. Roder. in *compend. quest. regnl. resol. 123. à n. 55.*

29. Papa potest solum licentiam concedere ad transeundum ad laxiorem.

29. Ad transeundum enim ad laxiorem Religionem nulla legitima causa existente solum Romanum Pontificem posse licentiam concedere, resoluunt Nauar. *conf.* 88. num. 2. de Regularib. in *nonis, & commento 4. de Regularib. num. 10. vers. 2. addo.* Fr. Emman. *tom. 3. q. 52. art. 10.* Azor. *d. cap. 14. q. 8. in fine*, Lessi. de *iustis. lib. 2. cap. 41. dub. 13. num. 102.* Fr. Ludou. Miranda in *Man. Pralat. tom. 1. quest. 31. art. 5. concl. 3.* Sanch. in *precepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 7. num. 67.* Stephan. Gratian. *d. cap. 434. num. 6.* Soar. de *Religione tom. 4. lib. 3. cap. 11. num. 17. cum multis, seqq.* Anton. Ricciul. de *iure personar. extra gremium Ecclesia existentium lib. 8. cap. 4. n. 1.* Hieron. Roderic. *d. resol. 123. num. 63.* Fr. Barthol. de Vecchis in *praxi observanda in admittendis ad Religionis statum novitiis disp. 15. dub. 5. num. 1.* Huiusmodi autem transiitum sic absque iusta causa factum, Religiosum in foro conscientie tutum minimè reddere, observant Nauar. *d. conf.* 88. n. 2. Stephan. Gratian. *d. cap. 434. n. 17.* Fr. Ludou. Miranda *d. q. 31. art. 6.* Anton. Ricciul. *d. c. 4. num. 3.* Barthol. à S. Fausto *d. lib. 5. q. 347.* Fr. Emman. *tom. 4. sum. c. 113. n. 7.* Hieron. Roder. *d. resol. 123. num. 91. & 65.*

30. Papa non solet concedere licentiam transeundi ad laxiorem, nisi ex iustis & legitimis causis.

30. Et ideo Papam non solere concedere licentiam transeundi ad laxiorem, nisi ex iustis, & legitimis causis pluries in facti contingentia se expertum fuisse refert Anton. Ricciul. *d. cap. 4. num. 4.* qui licet *ibidem in vers. dubitari solet*, teneat non requiri hoc casu derogationem Concilij in præsentia, contrarium tamen tanquam tntius resoluunt Nau. *conf.* 61. alias 65. in *fine*, de Regularib. Stephan. Gratian. *d. cap. 434. num. 20.*

31. Prælatus Papæ inferior potest existente legitima causa dispensare Regularem ad laxiorem Religionem.

31. Existente legitima causa, posse Prælatum, Pontifice inferiori, dispensare Regularem ad laxiorem Religionem, quamvis ad Pontificem facilis sit aditus, concludunt Nauar. *commento 4. de Regularib. num. 11. vers. quinto*, Fr. Ludou. Miranda *d. quest. 31. art. 6. concl. 3.* Fr. Emman. *d. tom. 3. q. 52. art. 9. statim in princ.* Sanch. in *precepta Decalogi tom. 2. lib. 2. cap. 7. num. 53.* Barthol. à S. Fausto in *thesauro Relig. lib. 5. q. 345. in princ.* Sanctarel. de *apostas. cap. 8. num. 27.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 5. ex num. 2. & ex num. 7.* probat ad hunc transiitum legitime faciendum necessarium, vñ cum licentia superioris assensum Conuentus.

Concil. Trid. Sess. XXV. de Regul. & Monial. Cap. XIX. 607

32. Ad decretum Concilij in presenti prohibentis Regulari cuiuscunque facultatis vigore transferri ad laxiorem Religionem, respondent infra citandum esse sine iusta causa, & sine consensu Capituli, aut non præmissa causæ cognitione, ut olim interdum fiebat ab aliquibus Prælatiis obrentu suorum priuilegiiorum; non autem per facultates cum iure communi congruentes, qualis sunt, quæ conceduntur iustis de causis, & seruato debito iuris ordine, ita Nauarr. *consil.* 56. num. 2. de Regularib. & commento 4. de Regular. n. 11. Sayr. d. decif. 55. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 6. num. 8. Azor. d. lib. 12. cap. 15. q. 1. Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 41. dub. 13. num. 103. Sanch. d. cap. 7. num. 68. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. q. 345. num. 2. Fr. Ludou. Miranda d. q. 31. art. 13. ad fin. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 5. num. 6.

33. Legitimas & iustas causas, quibus dispensari possit Religiosus, quatenus de vna Religione ad aliam laxiorem transire valeat, adducunt Doctores infra citandi, veluti si Religiosus, qui ob infirmitatem, aut corporis debilitatem ferre nequeat austeritatem Religionis, ad quam se primò contulit, ita Syluest. verbo Religio 4. q. 2. Lessi. d. lib. 2. c. 41. dub. 13. num. 102. Fr. Emman. d. q. 52. art. 9. Azor. d. cap. 14. q. 8. vers. quares, Sanch. d. cap. 7. n. 72. Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 15. dub. 6. n. 2. Hieton. Roder. d. resol. 123. n. 64. Aut si Religiosus in priori Religione odio habeatur à ceteris Religiosis, aut indigne, & malè tractetur, secundum Azor. & Sanch. citatis locis. Aut si aliis sit exosus, Reginald. in praxi fori penitent. lib. 18. cap. 29. num. 414. Aut si propter suam simplicitatem non intellexit sufficienter regulam, vel constitutiones tempore professionis, & postea vult laxius viuere, aut si habens parentes in graui necessitate constitutos, non possit in priori Religione eorum necessitati succurrere per modos suæ regulæ congruentes, Fr. Emman. d. art. 9. Sanch. citato loco, Fr. Ludouic. Miranda d. quest. 31. art. 6. conclus. 2. Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 15. dub. 6. num. 3. vbi dub. 7. resoluit difficultatem grauem, quam experitur Religiosus in obseruandis suæ Religionis austeritatibus, esse sufficientem causam ad dispensandum ad laxiorem Religionem, si ratione huius difficultatis vehementer transgressionis regulæ, seu statutorum probabilitas immincat, & dub. 8. tenet superiorem antequam dispenset subditum ad laxiorem Religionem debere causæ huius dispensationis cognitionem præmittere.

34. Regularibus ad strictiorem Religionem transire volentibus, si beneuolos in ea inueniant receptores, ac deuotionis seruore ducti. non autem alicuius criminis perpatrati poenam subterfugituri, sufficit petita, licet non obteuta licentia à suis superioribus, Aldan. in compendio canon. resol. lib. 3. tit. 16. n. 1. vbi refert ita fuisse resolutum per S. Congr. Episcop. sub die 13. Septembris 1583.

35. Religiosi Ordinis Sanctissimæ Trinitatis non possunt ad alium quemcunque etiam Mendicantium Ordinem se transferre, nisi petita à superioribus licentia, cognitaque, & approbata priùs ab eadem S. Congregat. transitus causa, ac inuentis in Religione, ad quam transire intendunt, beneuolis receptoribus, nec non seruata, vbi opus fuerit,

32. Decreti in presenti intellectus à Doctores citatis præstius.

33. Causæ legitima, & iustæ, quibus dispensari possit Religiosus quatenus de vna Religione ad aliam laxiorem transire valeat, referuntur.

34. Regularibus ad strictiorem Religionem transire volentibus sufficit petita, licet non obteuta licentia à suis superioribus.

35. Religiosi Ordinis Sanctissimæ Trinitatis non possunt ad alium quemcunque etiam Mendicantium Ordinem se transferre, nisi, &c.

fuerit, felic. recordat. Sixti Papæ V. constitutione sub die 15. Martij 1616.

36. Regulares Ordinum Mendicantium non possunt transire ad alium Ordinem, præterquam ad Carthusianos.

36. Regulares Ordinum Mendicantium non possunt transire ad alium Ordinem, præterquam ad Carthusianos, iuxta constitutionem Clementis VIII. voce actiua, & passiva carent, atque ad quævis officia, & ministeria, ac gradus istius Religionis perpetuo inhabiles existunt, ita Aldan. d. tit. 16. num. 3. ubi dicit ita rescriptisse eandem S. Congreg. Generalis Carthusianorum de mense Martij 1596.

37. Cætera, quæ occurrere possunt circa materiam transeundi de vna Religione ad aliam, & quis possit licentiam concedere, latè tractauimus in collect. ad cap. licet 18. de Regularib.

38. Regulari non est concedenda licentia occultè ferendi habitum.

38. *Occultè ferendi habitum*, &c.] Vide Iacob. de Graff. in aureis decis. part. 1. lib. 3. cap. 5. de Regularib. num. 72. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 76. art. 3. Soar. tom. 5. de censur. disp. 23. sect. 4. num. 34. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 18. num. 406. Ft. Ioan. à Cruce de stat. Relig. lib. 1. cap. 7. dub. 4.

39. Habitum sine causa occultantes Religiosi incidunt in excommunicationem.

39. Habitum sine causa occultantem eo modo, ut à circumstantibus cognosci nequeat, cuius Ordinis Religiosus ille sit, incidere in excommunicationem contra dimittentes habitum latam, tradunt Caiet. in sum. verbo excommunicatio, cap. 61. Nauarr. in man. cap. 27. num. 131. Bañes 2.2. disp. 1. quest. 12. puncto 1. in fine, Fr. Emman. tom. 1. quest. 30. art. 2. & tom. 2. quest. 76. art. 6. notab. 2. Azor. d. part. 1. lib. 12. cap. 13. quest. 5. casu 16. & c. 17. quest. 10. Galet. in margarita casuum conscientia, verbo Religiosi, pag. 226. Coriolan. de casib. reseruat. part. 2. cas. 2. de apostasia, num. 2. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 8. num. 63.

40. Regularis defertens habitum coopertum habitu alterius Religionis an incidat in censuras.

40. Quid si Regularis defertat habitum coopertum habitu alterius Religionis? Vide Aloys. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. decis. 214. p. 4. & quid si suæ Religionis habitu deposito alterius Religionis amictum assumat, vide Sanch. d. cap. 8. num. 65.

41. Episcopus Monachus venetur portare habitum suæ Religionis.

41. Episcopum Monachum teneri portare habitum suæ Religionis, nec posse super illum vestibus Episcopalibus indui, docent Henriq. in sum. lib. 10. cap. 32. §. 5. & c. 33. in fine, Valent. 2.2. disp. 10. q. 3. puncto 8. Azor. d. lib. 12. cap. 7. q. 4. Fr. Emman. in sum. p. 2. cap. 10. n. 4. Less. de iust. lib. 2. c. 40. dub. 14. n. 113. Petr. de Ledesma in sum. p. 2. tract. 32. cap. 3. ad fin. Fr. Ioan. à Cruce d. lib. 1. cap. 2. dub. 4. Sanch. d. lib. 6. cap. 6. num. 22. Barthol. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 6. quest. 199.

42. Religiosus factus Episcopus si sine causa habitum Religionis deponat, non incidit in censuras.

42. Religiosum factum Episcopum, si sine causa habitum Religionis deponat, in excommunicationem non incidere, censent Azor. d. lib. 12. cap. 7. q. 4. Fr. Emman. tom. 2. q. 58. art. 3. Sanch. d. cap. 6. n. 23. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. q. 200. Sanctarel. de apostasia, cap. 1. n. 15. Bonacin. de clausura, & poenit. eam violentibus imposita, q. 2. puncto 2. n. 26.

43. Contra Maiol. de irregul. lib. 2. cap. 1. n. 13. Fulu. Pacian. conf. 132. num. 42. vol. 1. Surd. de aliment. tit. 8. prinil. 79. num. 10. Henriq. lib. 10. c. 33. in fine, & alios existimantes Episcopum Regularem omitentem habitum, & assumendo illam albam, & candidam vestem, quæ ab Episcopis exterius

exteriùs defertur, incurrere excommunicationem latam contra Monachos omittentes habitum in cap. 2. ne clerici, vel Monachi, lib. 6.

44. Aduertunt Sánchez, d. cap. 6. num. 22. & Barthol. à S. Fausto d. q. 200. num. 5. quod in Rituali Romano per Clementem VIII. reformato concessum est Episcopis Regularibus, vt retento colore habitus suæ Religionis possint se conformare cum Episcopis secularibus in forma, seu figura illius, & ita seruari modò in praxi.

44. Episcopi Regulares retento colore habitus suæ Religionis possunt se conformare cù Episcopis secularibus in forma.

Abbatess, vbi sunt Ordinum capita, & ceteri superiores Ordinum Episcopis non subiecti, visitent monasteria & Ecclesias sibi subiectas.

CAPVT XX.

1. **A**bbates, Priores, aliòsque Regularium Præfectos visitandi ius habere monasteria, aliàque sibi subiecta loca, per hunc text. resoluit Azor. in sit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 18. vers. sexto, & p. 2. lib. 3. cap. 40. q. 9. Ego ipse in collect. ad cap. vlt. num. 3. de statu Monach.

2. *Episcopis non subiecti.*] An Episcopi possint visitare Ecclesias Ordinum Militarium, exigendo rationem à ReCTORIBUS, & ab æconomis, visitando Confratras? Negat Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. q. 3. 6. art. 3.

3. *In cæteris omnibus præfatorum Ordinum privilegia, &c.*] Vide Fr. Emman. d. tom. 1. q. 17. art. 9.

2. Abbates, & alij Regularium præfecti habent ius visitandi monasteria, aliàque loca sibi subiecta.

2. Episcopi non possunt visitare Ecclesias Ordinum Militarium exigendo rationem à ReCTORIBUS.

Monasteria, & Prioratus provideantur de personis Regularibus, qui vitam monasticam, & Regularem observari faciant, & habitum suscipere cogantur.

CAPVT XXI.

1. **R**egulares vnius Ordinis, vel habitus non posse eligi in Prælatos alterius Ordinis, vel habitus, per Clem. 1. de elect. docent Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo Abbatissa, vers. ad quartum, Gonzal. ad reg. 8. Canon. gloss. 8. num. 78. Azor. in sit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 13. q. 11. Fr. Ludou. Miranda in man. Prælat. tom. 2. q. 23. art. 11. concl. 4. Soar. de Relig. tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 3. num. 11. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 60. num. 4. Iul. Lauer, variar. lucubrat. tom. 1. tit. 4. cap. 16. num. 127. Hieron. Roder. in compend. quæst. regul. resol. 123. num. 81. Paul. Laymann canon. quæst. de Prælat. ecclesiast. elect. quæst. 192. resp. 1. Alcan. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disp. 5. quæst. 11. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. quæst. 52. art. 8. vbi expressè tenet extraneos, id est, alterius Religionis alumnos non posse assumi ad prælationes illius Religionis, vbi non sunt professi, nisi id auctoritate Apostolica non concedatur, vel consuetudine introductum sit, vt ex certo alio gremio eligendus assumatur.

2. Regulares vnius Ordinis, vel habitus non possunt eligi in Prælatos alterius Ordinis, vel habitus.

HHH h

2. Vnde

2. Reges Hispaniæ vigore indulti Adriani VI. non possunt præsentare ad præfecturas Regniæ personas seculares, nec Regulares alterius Ordinis.

3. Verba hæc sunt consultiva.

4. Commendatarij Abbatarum seu monasteriorum, quæ capita sunt Ordinum, tenentur intra sex menses Religionem illorum Ordinum solemniter profiteri.

5. Rex Hispaniæ est administrator Ordinum Militarium, & non Magister.

2. Vnde Nauarr. *commento 3. de Regularib. in princ. n. 2.* & Fr. Emman. *d. tom. 2. q. 123. art. 4.* asserunt Reges Hispaniæ, quibus Adrianus VI. indulsit ius præsentandi in suis Regnis Abbates, & alios Prælatos collegiarum secularium, & Regularium, saltem Consistorialium, non potuisse præsentare ante, & multo minus post Concil. Trident. ad præfecturas Regulares personas seculares, nec Regulares alterius Ordinis, refert Nicol. Garc. *de benef. part. 7. cap. 10. num. 14.*

3. *Quæ verò in posterum, &c.*] Hæc verba esse consultiva, docent Flamin. Paris. *de resignat. benefic. lib. 4. q. 5. num. 2.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 123. num. 12.*

4. *Infra sex menses Religionem, &c.*] Habentes, seu obtinentes in commendam monasteria, quæ capita sunt, ac primates Ordinum, siue Abbatias, aut Prioratus, teneri intra sex menses Religionem illorum Ordinum solemniter profiteri, ac proinde hunc casum excipi à generali lege tradita *sup. hac ead. sess. cap. 15.* De professione non emittenda ante integrum novitatus annum, tradunt Cordub. *in sum. q. 38.* Henriq. *in sum. lib. 13. cap. 40. §. 2. in commento lit. O.* Fr. Emman. *in sum. tom. 2. cap. 6. num. 10.* Sauch. *in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. cap. 4. num. 15.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. gl. 8. num. 88.* Et quòd Rex Hispaniæ sit administrator Ordinum Militarium, & non Magister, ac proinde non faciat professionem, observat Fr. Emman. *d. tom. 2. q. 122. art. 3.*

Decreta Concilij de Regularibus, & Monialibus observentur in omnibus cœnobijs, monasterijs, & collegijs quorumcunque Regularium, tam virorum, quàm mulierum, non obstante quibuscunque privilegijs, & curam incumbit Episcopis, & alijs Prælati, & superioribus, ut in text.

CAPUT XXII.

1. Doctores de materia cap. agencies.

1. **V**ide Fr. Emman. *quest. regular. tom. 1. quest. 8. art. 6. & tom. 2. q. 108. art. 2. in fine, & quest. 112. art. 1. & tom. 3. quest. 23. art. 5. & in explicat. Bullæ Cruciatæ, §. 5. dub. 3. fol. 33.* Campan. *in diuersor. iuris canon. rubr. 12. cap. 13. ex num. 167.* Sauch. *in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 15. ex num. 10.* Bonacin. *de clausurâ & panis eam violentibus impositis, quest. 1. puncto 2.* Hieronym. Vencro, y Leyua *in examine Episcop. lib. 6. cap. 21. num. 6.* metipsum *de offic. & potest. Episcopi part. 3. alleg. 102. num. 9.*

2. *Nec non quarumcunque Sanctimonialium, &c.*] Moniales omnes, etiam professas Ordinum Militarium S. Iacobi Calatravæ, & Alcantaræ clausuræ præcepto adstringi, resolvunt Llamas *in methodo curat. in append. §. 1. in fine,* Nauarr. *commento 4. de Regular. num. 44. versic. quinto nota,* Fr. Emman. *d. tom. 1. quest. 44. artic. 2. & 3.* Sanchez *d. lib. 6. cap. 15. num. 10.* Ego ipse *dicto num. 9. versic. nam Moniales.*

3. Clausuræ

3. Clausuræ præcepto teneri Moniales illorum monasteriorum, quibus ante Concil. Trident. nunquam admissa fuerat, docent Nauar. d. comment. 4. num. 45. vers. octauo nota, Fr. Emman. tom. 1. quest. 44. artic. 2. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 13. cap. 8. quest. 1. vers. ex his planè, & vers. item quæbatur, Sanch. d. cap. 15. num. 12. Ego ipse d. num. 9. vers. item eodem.

4. Vnde facultates Monialibus professis concessas ante Concilium Trident. & Motum proprium Pij V. incip. circa pastoralis, existendi intra Conuentum in aliquibus honestis locis, abolitas esse per Trident. in præsentem, & dictum Motum proprium, & solum suffragari post huiusmodi decretum obtentas cum sufficienti illorum derogatione, obseruant Nauar. d. comment. 4. num. 53. notab. 2. & 3. Sanch. d. cap. 15. num. 18. Bonacin. d. quest. 1. puncto 2. num. 2. vers. nec obstat tertio.

5. Moniales conuersas, & tertiarias professas ad eandem teneri clausuram, resoluunt Nauar. d. comment. 4. num. 45. Fr. Emman. tom. 1. quest. 44. art. 4. Sanch. d. cap. 15. num. 13. Ego ipse d. n. 9. vers. item ad eandem, Fr. Ludou. Miranda de sacris Monialibus q. 1. art. 3. & 5. Soar. de Relig. tom. 4. lib. 1. c. 8. n. 14. & 17. Bonacin. d. puncto 1. n. 2. vbi num. 3. cum Soar. d. c. 8. n. 16. aduertit Nouitias non teneri ad clausuram, & n. 4. subdit illas feminas, quæ non sunt verè Moniales, non teneri ad clausuram, etiam si aliqua simplicia vota emittant.

6. Non obstantibus eorum omnium, &c.] Pius Papa II. sua constit. incip. In Principis, sub dat. 13. Kalend. Martij 1565. reuocauit priuilegia, exemptiones, immunitates, facultates, conseruatotias, indulta, Mare magnū, & alias quascunque similes gratias, in his, in quibus statutis, & decretis sacri Concilij Trident. contrariantur. Et licet Pius V. in sua constit. incip. & si mendicantium, sub dat. 17. Kal. Septembris 1567. confirmasset priuilegia Ordinibus Mendicantium concessa, & alia de nouo concesserit, ac Concil. Trid. vbi de his loquitur, declarauerit, postea Gregorius XIII. dictam Pij V. constitutionem reuocauit, & reduxit ad terminos iuris communis, & Concilij. Trid. constit. sua incip. In tanta, sub dat. Kalend. Martij 1572.

7. Delinquentes Religiosos in casibus, in quibus ex Conc. Trid. iurisdictioni Episcoporum subduntur, excommunicari, & aliis pœnis puniri posse ab Episcopo, cum quoad contenta in dicto Concilio cessent omnia eorum priuilegia, & exemptiones per text. in præsentem, & dictam const. Pij IV. docent Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. n. 52. vers. delinquentes, Genuen. in pract. Archiep. Neapol. c. 59. n. 8. ex eo, quia Conc. hic mandat obseruari omnia decreta de Regularibus, non obstantibus priuilegiis, & deputat executores Episcopos, hinc sequitur, quod cum nulla ratio priuilegiorum sit habenda, nec Concilium restringat modum compellendi, remittitur arbitrio ipsius Episcopi, l. 1. ff. de iure delib. in terminis Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 2. tit. 18. num. 20. vbi in vna Liman. 19. Septembris 1625. refert decisum licere Episcopo, etiam pœnis, & censuris Ecclesiasticis in decretis eidem specia-

3. Clausuræ præcepto teneri Moniales illorum monasteriorum, quibus ante Concil. nunquam admissa fuerat.

5. Moniales conuersas, & tertiarias professas ad eandem teneri clausuram.

6. Reuocatoria priuilegiorum, exemptionum, &c. quæ decretis Conc. Trid. contrariantur.

7. Religiosi delinquentes excommunicari, & aliis pœnis puniri possunt ab Episcopo in casibus, quibus eius iurisdictioni subduntur.

liter commissis hac sess. 25. de Regul. Regulares compellere ad eorum executionem.

DE REFORMATIONE.

DE REFORMATIONE.

Episcopi fructus suarum Ecclesiarum, non consanguineis, & familiaribus, sed pauperibus distribuunt, & traditur ipsis in hoc decreto norma vivendi.

CAPVT I.

1. Doctores de maceria cap. agentes.

IDE Anton. Molin. in suo instruct. Sacerd. tract. 2. cap. 13. & 14. Petr. de Ledesma in sum. p. 2. tract. 32. cap. 3. del estado de los Obispos, concl. 24. dub. 1. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 20. n. 69. vers. secundum.

2. Episcopo, & in eius absentia vicario generali debetur reuerentia in Choro, dum Diuina celebrantur, ab omnibus Canonicis, etiam exemptis ratione subcollectoris, & alia ratione, Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 3. tit. 28. n. 19. vbi refert ita fuisse resolutum per sacram Congregationem Episcoporum in Catacen. 11. Nouembris 1614. Locum tenens est afficiendus eodem honore, quo is, cuius locum tenet, ex eod. Aldan. citato loco, vbi attestatur ita fuisse decissum à S. Congr. Rituum in Brundusina 10. Nouembris 1612.

3. Baldachinum in Ecclesia loci dominus erigere non potest.

3. Baldachinum in Ecclesia loci dominus erigere non potest, & Episcopus omnibus sacrorum Canonum remediis huiusmodi Baldachinum omnino remouere facere debet, vt per Aldan. d. tit. 28. num. 50. vbi dicit ita fuisse resolutum per Sac. Congreg. Episcop. in Bojanen. 12. Ianuarij 1618.

4. Episcopi modesta suppellectili & mensi uti debent.

4. Quapropter exemplo Patrum nostrorum, &c.] Vide Azor. institut. moral. part. 2. lib. 7. cap. 8. quas. 1. vers. at enim contra hos, Vgolin. de offic. Episcop. cap. 3. in princ. n. 5. metipsum in simili tract. p. 1. tit. 2. gloss. n. 12. Ioan. Valer. de different. inter utrunque forum, verbo beneficiatus, differ. 5. vbi ita scribit, Miror valde, quod stante prefato precepto Conciliari (de quo in presenti) & in re tam graui, tanquam pauperibus preiudiciali, & statui ecclesiastico contraria, qui verbo, & exemplo docere debent harum pomparum, & vanitatum mundi contemptum sint viri aliqui docti, & Religiosi, qui audeant dicere hanc Concilij doctrinam esse de honestate, & perfectione, non tamen de precepto, cum Concilium aperte dicat, non solum inbet, vt Episcopi modesta, &c.

5. Ecclesie res omnes sunt Dei.

5. Quia sunt Dei.] Omnes Ecclesie res esse Dei, docent Tiraq. de constituto limit. 16. n. 3. Nauar. commento 2. de Regularib. n. 3. & de reddit. ecclesiast. q. 1. mon. 40. n. 14. & mon. 18. n. 11. Ioan. Valer. de different. utriusque fori, verbo munera differ. 1. n. 5.

6. Consanguineis Ecclesie res donare prohibentur Episcopi.

6. [Consanguineis donent.] Vide Molin. de primog. lib. 2. cap. 10. ex num. 37. Ceuall. commun. contra commun. q. 388. num. 33. Barthol. Perett. in comment.

comment. ad extranag. ambigua, de reb. eccles. non alienant. super verb. illorum precipue, num. 19. & 20. Cald. Pereira de potest. elig. cap. 13. num. 13. Ludouic. Beja respons. casuum conscientia part. 2. cas. 25 fol. mibi 240. Molin. Theolog. de iustit. tract. 2. dispus. 148. concl. 4. Paul. Comitol. resp. moral. lib. 1. g. 70. num. 2. Ioan. Valer. d. verbo munera differ. 1. num. 64. vers. secundò. Solent enim Episcopi esse cæci circa nepotes. Bald. in auth. quicunque C. de sacros. eccles. lal. in vñb. feudor. sit. qui feudum dare poss. ante num. 14. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiast. part. 1. cap. 3. num. 37. Ego ipse de offic. & potest. Episcopi part. 1. sit. 2. glos. 9. num. 30. cum seqq.

7. Episcopi solent esse cæci circa nepotes.

8. Certè nonnulli Prælati pretium vniuersitatis suis marsupiiis includentes patrimonium Crucifixi aut nepotibus erogant, aut damnablem retinent, aut distribuunt consanguineis indiscretè. Nõne considerant, quòd requirit Dominus ab vnoquoque villicationis propriæ rationem, & honorem proprij principatus, propter hoc irritauit impius Dominum, dicit enim in corde suo, Non requirit exactissimè vsque ad nouissimum quadrantem, & retribuet abundanter facientiibus superbiam, malos vtique malè perdet, vineam suam alijs agricolis lucraturus. Væ operariis vineam Domini Sabaoth si cum sarmen- tis abscindantur, & in ignem mittantur! Væ Pastoribus si numerentur in sinistra cum hædis! Væ cultoribus Dominicæ messis si cum palea comburantur!

8. Episcopi damnablem agunt qui res Ecclesiæ nepotibus erogant, aut distribuunt consanguineis indiscretè.

9. An possit Episcopus bona Ecclesiæ solita dari in emphyteusim potius in consanguineas, quàm in extraneos alienare, & an, & quando hoc licitum sit? Vide Concil. Bracharen. IV. a. 5. cap. 28. Bursat. conf. 127. num. 4. & 78. lib. 2. Menoch. conf. 18. num. 19. vers. non obstat, & conf. 79. num. 1. & num. 4. cum seqq. Barthol. Perett. add. auth. ambigua, verbo, ac de rebus, & bonis, ex num. 60. Surd. de aliment. iis. 8. de prinil. 92. num. 1. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 9. quæst. 17. num. 124. Cardos. in prax. iudic. verbo Emphyteusis num. 21. Cald. Pereira d. cap. 13. num. 2. 8. & 11.

9. Episcopus an possit bona Ecclesiæ solita dari in emphyteusim potius in consanguineos, quàm in extraneos alienare.

10. Ut omnem humanum, &c.] Vide Nau. de spol. cleric. §. 19. n. 2.

Patriarcha, Primates, & alij superiores prælati dent operam, ut recipiantur, & obseruentur decreta Concilij ab ipsis, & à suis subditis, & negligentes ad Papam denuncientur, qui quidem superiores carent, ut in omnibus locis, & precipue in vniuersitatibus summam doctrinam Doctores doceant, ut in text. & precipue quoad fidei professionem emittendam.

CAPVT II.

1. IN executionem præsentis decreti Carolus V. Imperat. non solùm Hispaniæ, vbi regnabat, sed Germaniæ, vbi imperabat, & omni Orbe recipi Concilium Tridentinum curauit, & in Augustano Con-

1. Concilium Trid. in omnibus suis dominis recipi curauit Carolus V. Imp.

HHHh 3 uentu

nentu omnes Principes se submittunt illi, ex Laurent. Surio in *comment. de Carolo V. anno 1547. & 1548. fol. mibi 436.*

1. Philippus II. idem
fanciuit.

2. Philippus II. prædicti Caroli filius die 21. Iulij 1564. Regia mandata expediuit, vt in vniuerso Regno custoditentur decreta sacri Concilij Tridentini, & Concilia Prouincialia conueniri curauit, iuxta eiusdem Concilij in præsentis dispositionem, vt illud reciperent, prout attestantur Herrera in *historia eiusdem Philippi II. lib. 6. cap. 1. anno 1564. Fr. Emman. quest. regular. tom. 2. q. 63. art. 19. Bobadil. in sua Politica lib. 2. cap. 18. num. 194. Iacob. Valdes. de dignitate Regum Regnorumque Hispanie cap. 22. num. 5.*

3. Rex Hispaniarum
est defensor Conci-
lij Trid.

3. Vnde Concilij Tridentini defenforem, & tuitorem Regem nostrum Hispaniarum appellant, ad quem pro defensione contentorum in Tridentino recursus legitimus interponi posse existimant Soar. de Pace in *praxi tom. 2. pral. ult. Bobadil. d. c. 18. n. 135. Flores de Meua var. lib. 1. q. 4. n. 35.*

4. Vniuersitates Ca-
nones, & decreta
Concilij Trid. reci-
pere debent.

4. *Ad hac omnes ij, ad quos vniuersitatum, &c.]* Quod etiam Pius IV. in *sua constit. incip. In sacrosancta*, sub dat. Idibus Nouembris 1564. in *Bullario nouo in ord. 114.* obseruati præcepit in ordinatione & promotione Doctorum, & per alios cuiuslibet artis, & facultatis Professores, refert Anton. Ricciol. de *iure personar. extra grem. eccles. existent. lib. 1. c. 13. n. 2. vbi n. 9. subdir ex eadem Pij I V. constitutione Magistros, & Doctores vniuersitatum, & studiorum generalium teneri fidei professionem facere in Rectorem, vel aliorum studij superiorum manibus, de quo etiam Aloys. Ricc. d. decis. 84. part. 4.*

5. Commentarij, in-
notationes, & glossæ
edi non possunt su-
per Concil. Trid. ex
Bulla Pij I V.

5. *Doccant, & interpretentur.]* Pius IV. in *sua constit. incip. Benedicimus*, sub dat. septimo Kalend. Februarij 1563. prohibuit sub pœna excommunicationis, ne quisquam vllos commentarios, annotationes, glossas, scholia, vllumve interpretationis genus super Concilij Tridentini dectetis quoquo modo sine auctoritate Sedis Apostolicæ edere, aut quicquam quocunque nomine, etiam sub prætexu maioris Decretorum corroborationis, aut executionis, aliòve quæsito colore statueret, de qua meminertunt Hentig. in *sum. lib. 7. de Indulgent. cap. 29. §. 4. Soar. tom. 5. de censur. disput. 23. sect. 3. num. 12. Fr. Emman. quest. regular. tom. 1. quest. 11. art. 3. Franc. Leo in thesaur. fori ecclesiast. part. 3. cap. 9. num. 33. Bonacin. de legib. disp. 1. question. 1. puncto 8. Fr. Ludouic. Miranda in Manual. Pralat. tom. 2. quest. 26. art. 11. Valer. Reginald. in praxi fori penitens. lib. 20. num 53. in fine, vbi dicit in dicta constit. non esse sermonem de interpretationibus, quæ in scholis sunt docendo, optimè Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico tract. 11. cap. 12. quest. 27. resol. 1. pag. 309. vbi dicit illam constitutionem intelligendam esse de interpretatione hominis captiosa.*

6. Constit. Pij I V.
non loquitur de in-
terpretationibus,
quæ in scholis sunt
docendo.

7. Iura vbi disponunt
non decet pro iuris
declaratione ad Pa-
pam recurrere.

7. In casu enim quo iura disponunt non decere pro iuris declaratione ad Papam recurrere, respondit sacra Congregatio Illustrissimorum Cardinalium pro dubiis Concilij Trid. præpositorum, prout idonei testes nobis sunt, Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 2. num. 179. in 24. declarat.

&c

& Armendar. in addit. ad recopil. legum. Nauarra lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. de res-
dent. num. 1 §. 1. in fine.

8. Translationes, siue quæcunque versiones sacri Concilij Trid. de
lingua Latina in Gallicam continentur in prohibitione Bullæ Pij IV.
super confirmatione Concilij, Sell. in selectu canon. cap. 19. num. 51. vbi
refert decifum sub die 2. Iunii 1629.

8. Translationes sa-
cri Concilij Trid.
prohibitæ.

*Excommunicationes non faciliè decernantur, & concedantur, sed ex
grauioribus causis, & magna circumfpectione, vt ibi.*

*Excommunicati si per annum non resipiscuntur,
de hæresi suspecti teneantur.*

C A P V T III.

1. **D**E excommunicationibus, quæ monitionibus præmissis ad finem
reuelationis, aut pro deperditis, seu subtractis rebus fieri solent,
late agunt Quarant. in sum. Bullarj, verbo excommunicatio ad finem reuelationis,
Lazzar. in special. tract. de monitor. Sbroz. de offic. vicar. part. 2. q. 171.
Gutier. canon. lib. 1. cap. 11. Henriq. in sum. lib. 12. cap. 18. Marc. Anton.
Genuen. in pract. Archiep. Neapol. cap. 1. Campan. in diuers. iuris canon.
rub. 11. cap. 15. num. 88. cum seqq. Vgolin. de potest. Episcop. cap. 45. in princip.
Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. part. 3. cap. 7. num. 13. cum seqq. in 2.
edit. & in decif. curia Archiepiscop. Neapolis. part. 2. decif. 5. Franc. Leo in
thesauro fori ecclesiast. part. 3. cap. 7. num. 13. cum seqq. Fr. Ludouic. Miranda
in man. Prælator. som. 2. quæst. 35. art. 12. Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1.
resolut. fin. casu 35. cum seqq. & casu 75. Carrasco in aliquas leges nouæ recopil.
cap. 4. de censur. monis. metipsum de offic. & potestate Episcopi, part. 3. alle-
gat. 96. Bonacin. variar. tract. disput. 6. de onere, & obligatione denun-
ciandi.

1. Doctores de ex-
communicationibus.

2. *Ad finem reuelationis, &c.]* Monitoria, quæ fiunt ad finem reuelationis
pro rebus deperditis, seu subtractis, minimè esse conceden-
da, quando certæ sunt personæ, resoluunt Franc. Leo d. cap. 7. num. 21.
Giurba Sicilia decif. 94. Baptista Costa de facti scientia, & ignorant.
cent. 2. dist. 55. num. 2. Lazzar. de monitor. sect. 1. quæst. 10. num. 6. & sect. 4.
quæst. 1. num. 3. Aloyf. Ricc. in d. praxi, resolut. 235. num. 1. Mart. de iurif-
dict. part. 3. cap. 5. num. 1. Campan. d. cap. 15. num. 113. Ego ipse d. alleg. 96.
num. 25.

2. Monitoria, quæ
fiunt ad finem reuelationis
non sunt concedenda, quando cer-
tæ sunt personæ.

3. *Præterquam ab Episcopo, &c.]* Ergo non ab inferioribus Prælati-
s, Rot. in Burgen. iurisdictionis de Birbiefca 11. Februarij 1594. coram
Card. Mantica inter eius impressas decif. 263. num. 5. si Episcopus huius-
modi monitiones excommunicationum, quæ fiunt ad finem reuelationis,
denegat, licitum esse parti appellare ad Metropolitanum, quamuis
resideat in eius arbitrio illas concedere, vt per Quarant. in sum. Bullarj
verbo Archiepiscopi auctoritas, auctorit. 19. in fine, quem refero ego ipse
d. alleg. 96. num. 4.

3. Prælati inferiores
non possunt moni-
toria quæ fiunt ad
finem reuelationis,
concedere.

4. Monito

4. Monitoriales litteræ etiam lite pendente absque initio attentatorum concedi possunt ab Episcopo, nisi sit inhibitus.

5. Vicarius generalis Episcopi ex officio potest excommunicationem, seu monitoriales litteras decernere.

7. Vicarius generalis à Capitulo Sede vacante monitoria concedere potest.

8. Vicarius foraneus monitoria concedere non potest.

9. Legatus à latere, & Nuncius Apostolicus monitoria concedere possunt.

10. Prælatus ordinarius etiam exemptos Episcopo inferiores, & immediatè Sedi Apostolicæ subiectos monitoria concedere possunt.

11. Prælatus Regulares Conventuales monitoria in subditos suos dirigere non possunt.

4. Monitoriales litteras, etiam lite pendente, absque vitio attentatorum concedi posse ab Episcopo, nisi sit inhibitus, resoluit Mari. Antonin. *d. lib. 1. res. sol. vlt. casu* 36. quem refero ego ipse *d. alleg. 96. num. 5. in fine.*

5. Vicarium Episcopi ex generali commissione huiusmodi excommunicationem, seu monitoriales litteras decernere posse, tuerunt Frechil. *de excomm. part. 2. art. 2. num. 5.* Fr. Emman. *in sum. tom. 1. cap. 79. num. 1.* Henric. *in sum. lib. 1. 3. cap. 17. §. 4.* Sbroz. *de vicario Episcopi lib. 2. quæst. 171. num. 2.* Gurier. *d. cap. 11. num. 8.* Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verbo vicarius, §. 17.* Soar. *tom. 5. disp. 10. sect. 1. num. 2.* Sayr. *de censur. lib. 1. cap. 9. num. 33. vers. primum est,* Auila *in simili tract. part. 2. cap. 20. disp. 2. dub. 3.* Curi. Philipp. *part. 3. §. 2. num. 29.* Stephan. Gratian. *Marchia decif. 97. ex num. 14.* Iacob. de Graff. *tom. 1. consil. sub tit. de sentent. excomm. consil. 6.* Sanch. *de matrim. lib. 3. disp. 29. quæst. 2. num. 16.* Lazzar. *sect. 1. quæst. 6. ex num. 1.* Franc. Leo *d. cap. 7. num. 17.* Baptista Costa *de facti scient. & ignorans. cent. 2. disp. 55. num. 1. tom. 1.* Aloyf. Ricc. *in praxi fori eccles. decif. 270 in 1. edis. & resol. 235. num. 4. in 2. edis. Nicol. Garc. de benefic. part. 5. cap. 8. num. 94. 97 & 98.*

6. Contra Vgolin. *d. cap. 45. in princip. vers. secundò,* Campan. *d. cap. 15. num. 105.* & Narbona *de appellat. a vicario ad Episcopum. part. 1. num. 205.* quos secutus fui ego ipse *d. alleg. 96. num. 6.* existimantes vicarium Episcopi non posse ex generali commissione huiusmodi excommunicationes, seu monitoriales litteras decernere.

7. Vicarium generalem à Capitulo Sede vacante eadem monitoria concedere posse, tenent Pauin. *de posses. Capituli Sede vacante, q. 1. part. 1.* Sayr. *de censur. lib. 1. cap. 9. num. 33.* Lazzar. *sect. 1. q. 7.* Mart. *de iurisd. part. 3. cap. 4. num. 53.* Franc. Leo *d. cap. 7. num. 18.* Aloyf. Ricc. *d. resol. 235. num. 5.* Campan. *d. cap. 15. num. 106.* Ego ipse *d. alleg. 96. num. 10.*

8. Vicarium foraneum huiusmodi monitoria concedere non posse, asserunt Lazzar. *sect. 2. q. 5. n. 9.* Vgolin. *d. cap. 45. in princ. vers. excipiuntur.* Aloyf. Ricc. *in d. praxi resol. 235. in fine.* Posse tamen ei delegari ab Episcopo specialiter, & expresse, & non nisi circumspicuis viris refert decifum Galer. *in margarita casuum conscient. verbo littera 2.*

9. Legaturus à latere, & Nuncius Apostolicus huiusmodi monitoria concedere posse, tradunt Lazzar. *d. quæst. 5.* Gutier. *d. cap. 11. ex num. 5.* Vgolin. *loco proxime citato,* Aloyf. Ricc. *d. praxi resol. 235. num. 2.* Ego ipse *d. alleg. 96. num. 11.*

10. Prælatos ordinarios etiam exemptos Episcopo inferiores, & immediatè Sedi Apostolicæ subiectos, ac nullius diocesis non posse hæc monitoria dare, sed oportere illorum subditos ipsam Sedem pro his excommunicationibus in forma Significavit, obtinendis adire, referunt decifum Vgolin. *d. cap. 45. in princip. vers. excipiuntur.* Garc. *d. part. 5. cap. 8. num. 95.* Franc. Leo *in thesauro fori eccles. part. 3. cap. 17. num. 18. & 19.* Campan. *d. cap. 15. num. 107.* Ego ipse *d. alleg. 96. num. 12.*

11. Prælatos Regulares Conventuales in subditos suos huiusmodi monitoria dirigere non posse, resoluit Fr. Emman. *quæst. regular. tom. 2. quæst. 59. art. 4.* quem refero ego ipse *d. alleg. 96. n. 13.* Fr. Ludou. Miranda

in

in man. Pralat. tom. 2. q. 3. §. 5. art. 12. Hieron. Roder. in compend. quas. regul. resol. 62. num. 4.

12. Testes laicos ad ferendum testimonium veritatis pro cutiæ Episcopalis informatione, potest Episcopus sub pœna pœcuniaria, & in subsidium excommunicationis citare, vt per Aldan. in compend. canon. resol. lib. 3. tit. 25. num. 10. vbi refert decusum in Lucana 16. Martij 1630.

13. Reuelare teneantur scientes, ita vt non eximantur ab excommunicatione comminata in litteris monitorialibus Apostolicis, quando veritas haberi aliter non potest, nec attenditur excusatio respectu affinitatis in hoc casu, Sell. in selectis canon. cap. 10. num. 16. vbi attestatur sic resolutum in Fulginaten. 14. Decembris 1630.

14. Cancellarius pro publicatione, aut monitione Significauit, non potest aliquid percipere, vt per Aldan. d. tit. 25. num. 15.

15. Excommunicatus, si in mortis articulo dixit confessione, Madonna Santissima ajutame, ecclesiasticæ sepulture tradi debet, Sell. d. c. 10. num. 20. vbi attestatur ita fuisse resolutum per sacram Congreg. Episcoporum in Nolana 19. Iulij 1619.

16. Ex re non vulgari. Monitoria huiusmodi pro qualibet parua re decernenda non esse, resoluunt Henric. in summa lib. 1. cap. 13. §. 4. lit. B. Aloyf. Ricc. in d. praxi resolut. 238. num. 1. Marc. Anton. Genuenf. dicto cap. 1. num. 3. Vgolin. d. cap. 45. §. 3. in princip. Ego ipse d. allegat. 96. ex num. 26.

17. Nec ad eam concedendam, &c.] Hæc monitoria concedenda esse illi, cuius interest, & non aliis, obseruant Marc. Anton. Genuenf. d. cap. 1. num. 12. Aloyf. Ricc. in d. praxi decis. 272. in 1. edit. aliàs resolut. 236. in 2. edit. Lazzar. de monitor. sect. 1. quas. 9. num. 3. & sect. 4. quas. 1. num. 21. & seq. Vgolin. d. cap. 45. §. 1. in med. Ego ipse d. allegat. 96. num. 24.

18. Si verò absque petentis interesse fuerint contestata, esse reuocanda, tenent Franc. Leo d. cap. 7. num. 28. Lazzar. d. sect. 1. quas. 9. quos refert, & sequitur Aloyf. Ricc. d. resol. 236. num. 4.

19. In causis verò iudicialibus, &c.] Hæc monitoria in subsidium, id est, deficiente alia probatione, vel vbi executio personalis, aut realis fieri non potest, concedenda esse, tenent Neuisan. in sylua nup. lib. 3. in verbo monitoria, num. 48. Nauarr. in cap. inter verba corol. 66. 11. q. 3. Lazzar. d. sect. 1. quas. 15. num. 3. Mâri. Antonin. var. resolut. lib. 1. resolut. ult. casu 75. versum quia ad excommunicationem, Marc. Anton. Genuenf. d. cap. 1. n. 4. Vgolin. d. cap. 45. §. 3. vers. quare, Campan. d. cap. 15. num. 89. & 119. Sayr. in florib. decis. sub tit. de censib. decis. 4. Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. part. 1. decis. 219 & part. 4. decis. 301. Ego ipse d. alleg. 96. num. 14. & me citato Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico, tract. 11. cap. 8. q. 19. suppos. 1. in princip.

20. Censurarum remedium hodie esse subsidiarium, ita vt si duo in solidum obligentur in contractu, & contra alterum procedi possit realiter, seu personaliter, contra alterum verò non, tunc istum non posse

12. Testes laicos ad ferendum testimonium veritatis pro Curie Episcopalis informatione potest Episcopus citare sub pœna pecuniaria, & in subsidium excommunicationis.

13. Reuelare teneantur scientes non obstante affirmare, nec quod veritas haberi aliter non potest vigore excommunicationis late in litteris monitorialibus Apost.

14. Cancellarius pro publicatione, aut monitione significauit, non potest aliquid percipere.

15. Excommunicatus ecclesiasticæ sepulture tradi debet, si in mortis articulo confessionem perstulerit.

16. Monitoria pro qualibet parua re decernenda non sunt.

17. Monitoria ad finem reuelationis concedenda sunt illi, cuius interest, & non aliis.

18. Monitoria absque petentis interesse concessa sunt reuocanda.

19. Monitoria in subsidium concedenda.

20. Censurarum remedium hodie est subsidiarium.

excommunicari, refert Galet. in *margarita casuum conscientia*, verbo *cenfura* 2.

21. Excommunicatio in subsidium ferenda.

22. Concilium in presenti non imponit formam, sed tantum tradit instructionem.

23. Declaratoria concessa diligentis non præmissis nulla non est, sed iniusta.

25. Excommunicandi morosum in solutione pensionis quando datur facultas in litteris Apost. non tenetur executor in ferenda sententia excommunicationis servare formam huius decreti.

26. Episcopus debet pecuniarias pœnas ad pios usus erogare.

21. Excommunicationem ferendam esse in subsidium, & prius incipiendum ab executione reali, vel personali, resoluit Marc. Anton. Genueus. in *præfatione ecclesiast. q. 780. num. 3.*

22. Hæc nō esse de forma huiusmodi monitorialium, nec Concilium in presenti imponere formam, sed tantum tradere instructionem, tenent Mari. Antonin. d. *casu* 75. *vers. in super dicit*, & Campan. d. *cap. 15. n. 90.* arg. text. in l. a D. Pio, §. in *vendicatione*, ff. de re iud. statuentis modum observandum in quavis executione facienda, hanc pariter admittere interpretationem, ut executio aliter facta non subiaceat nullitati, resoluit plures citati per me d. *alleg. 96. num. 39.*

23. Vnde Nicol. Gac. in *addit. ad suum tract. de benefic. part. ... cap. 5. num. 587. in fine*, ait declaratoriam concessam prædictis diligentis prætermisissis non esse nullam, sed iniustam, quia Concil. in presenti non annullat excommunicationem, sine illis latam, ac proinde illam esse invalidam, & qui tali excommunicatione ligatus existit, indigere absolute.

24. Contra Franc. Leo. d. *part. 3. cap. 38. num. 22.* Gutier. d. *cap. 11. n. 39.* Sayr. de *cenfur. lib. 1. cap. 9. num. 33.* Lazzar. d. *tract. de monit. sect. 4. q. 8. n. 7.* existimantes Concilium in presenti salutiferam in his monitorialibus formam præscribere.

25. Quando verò in litteris Apostolicis datur facultas excommunicandi morosum in solutione pensionis, non teneri executorem in ferenda sententia excommunicationis servare formam huius decreti, nec huiusmodi facultatem conferri datam in subsidium, refert decifum Nicol. Garc. de *benef. p. 1. c. 5. n. 587.* vbi tamen in *addit.* subdit quòd licet in vna Illerden. pensionis 13. Nouembris 1593. coram Orano, Rota dixisset sententiam Auditoris Cameræ latam contra resignatarium ob non solutionem pensionis resignanti reservatæ, fuisse nullam, ideòque reuocandam, quia non fuit in potestate Auditoris Cameræ per sententiam declarare eum incidisse in censuras comminatas in monitorio, ob non solutionem pensionis, nisi præmissis diligentis requisitis de faciendo executionem realem, vel personalem, iuxta dispositionem huius decreti; hoc tamen asserit esse contra declarationem S. Congr. & tenorem ipsarum litterarum pensionis, quod ego intelligendum esse censeo locū habere, quando Audit. Cam. procederet tanquam executor in eisdē litteris deputatus. At Rotæ decifio loquitur, vbi procederet vigore obligationis cameralis, qua pensionarius ad pensionem soluendam obligatus existit, in quibus terminis malè reprehenditur à Garcia.

26. Per multas pecuniarias, qua locis pjs, &c.] Episcopum debere pecuniarias pœnas ad pios usus erogare, ita quòd ipsas non possit conuertere, ne quidem in fabricam Ecclesiæ cathedralis, aut mercedem vicarij, vel aliorum officialium curiæ, referunt decifum Piassec. in *praxi Episcop. part. 2. cap. 4. num. 97. in princip.* Galet. in *margarita casuum conscientia*, verbo *Pana* 1.

27. Pecnæ

27. Pœnæ pecuniariæ, quæ arbitrarie fuerint, locis piis sunt ab Episcopo omnino applicandæ, reliquas autem, quæ non fuerint arbitrarie, potest Episcopus ita demum sibi sumere, si ipse egeat, dummodo non sint multæ pecuniariæ, vel pœnæ non residentium, aut concubinariorum, quas omnes Concilium mandat locis piis applicare, ita refert decisum Aldan. *in compendio Canon. resolut. lib. 5. tit. 1. n. 8.*

28. Pœnæ criminales distribuendæ sunt locis piis ad arbitrium Episcopi, & in pati necessitate melius erit subuenire pauperibus loci, in quo habitat clericus condemnatus, vt per Aldan. *d. loc. num. 9.* vbi attestatur sic fuisse resolutum per sacram Congreg. Episcoporum in Venetina 11. Nouembris 1600.

29. Et non debent erogari pro fabricis Ecclesiæ cathedralis, vel reparatione domus Episcopalis, ex eod. Aldan. *n. 11. citato loco*, vbi dicit ita decisum per eandem S. Congr. in Auerfana 22. Ianuarij 1591.

30. *Nefas autem sit seculari, &c.*] An per hoc decretum videantur prohibita tuitiæ appellantes? Negant Barthol. Humada *l. 13. gloss. 4. tit. 13. part. 2.* Vivald. *in Candel. aureo part. 2. in explicat. Bulla in Cœna Domini, casu 16. ex n. 114.* latè Azeued. *l. 2. vers. item, & decimo quarto tit. 6. lib. 1. noua recop.* me citato Ludou. à Saraui *de iurisdict. Adiunct. flor. q. 30. num. 34.*

31. Circa abusum illum recurrenti ad iudices laicos, ad hoc vt vim compriment iudicum ecclesiasticorum, eosque compellant ab ea inferenda cessare, latè dixi *in collect. ad cap. Ecclesia S. Maria num. 7. cum seqq. de constit.* & plures Doctores, qui horum recursuum iustitiam tueri nituntur, citauit *in collect. ad cap. Regum officium 2. q. 5. num. 2.* quibus addo plures alios, quos refert Ludou. à Saraui *in tract. de iurisdict. Adiunct. q. 30. ex num. 1.*

32. Ermitum est videre, quomodo isti Doctores se inuoluant in responsionibus quas præstant ad hoc Concilij decretum. In primis enim Salzed ad Bernard. *in pract. c. 102. lit. A. vers. parique ratione*, responderet vt procedat, quando seculares magistratus, tanquam iudices appellationis, veluti iurisdictione spiritali vtentes, intenderent excommunicationem reuocare, aut temperare: secus autem, inquit ille, si ad tollendam vim ab ecclesiasticis iudicibus illatam dicto remedio, & recursu vterentur; sed hanc assertam explicationem Concilij verba expressa abhorrent.

33. Vnde Gasp. Roder. *de annis redditib. lib. 1. cap. 17. n. 73. ad med. reprobato* Salzed. *citato loco*, existimat, quòd ea Concilij verba videntur pertinere ad violentiæ decreta, nisi dixeris, inquit ille, verba Concilij non comprehendere suprema Regia tribunalia, sed magistratus dumtaxat, & iudices inferiores, quibus hæc cognitio per viam violentiæ iure non competit, sed hoc est diuinare.

34. Quidam putantes se nouum sensum illius decreti inuenisse, arrogant asserunt illud generaliter loqui, vt nullus iudex de facto impediat, perturbet excommunicationem, non vt iudex appellationis, sed quomolibet impedire voluerit quocunque genere impedimenti, &

27. Pœnæ pecuniariæ, quæ arbitrarie fuerint locis piis sunt ab Episcopo omnino applicandæ.

28. Pœnæ criminales distribuendæ locis piis.

29. Pœnæ criminales non debent erogari pro fabricis Ecclesiæ cathedralis.

30. Tuitiæ appellantes an prohibeantur per hoc decretum.

31. Recursus ad iudices laicos prohibiti.

32. Salzed. hoc decretum interpretari frustra conatur.

33. Gaspar Roderic.

perturbationis, siue occasione iurisdictionis, siue de facto mittendo falcem in mellem alienam, aut iurisdictionem ecclesiasticam usurpando, & concludunt, quoddam Concilium generaliter loquatur, nullo modo intelligitur, nec disponit de huiusmodi recurſu, quem specialissimum iuris remedium vocant, & sic quoddam talis defensionis facultas non comprehenditur sub hoc decreto, ausi sunt asserere Vivald. in *Candel. aureo*, in *explicitis. Bulla Cæne* n. 109. & p. 2. *casu* 16. ex n. 114. Humad. l. 13. *glos. 4. in verbo nun fuerit* tit. 13. part. 1. Bobadil. in *sua Politica lib. 2. cap. 18. n. 139. & c. 16. n. 9. Ceuall. in epist. ad Regem* n. 94. & *commun. contra comm. tom. 4. q. 897. n. 133. Cened. pract. & Canon. quest. lib. 1. q. 45. n. 2. & præcipue sub n. 7. & sub n. 60.*

35. Episcopus propria ordinaria iurisdictione cognoscit causas etiam contra laicos per bonorum apprehensionem, & personarum distractionem.

35. *Personarumque distractionem per suos proprios, &c.* Episcopum propria ordinaria iurisdictione cognoscere causas etiam contra laicos per bonorum apprehensionem, & personarum distractionem, & ita posse familiam armatam tenere, per quam prædicta exequi valeat, tradunt Roland. *conf. 37. n. 23. lib. 4. Surd. decif. 129. n. 11. & 12. Gondifalu. de heretic. q. 11. n. 16. Læli. Iordan. in tract. de Rom. Sed. orig. p. 2. c. 8. ex n. 18. Fusc. de visit. lib. 2. cap. 32. n. 16. Villadieg. in tract. de irregular. q. 11. n. 16. & 17. Sbroz. de offic. Vicarij q. 191. n. 1. Penia in direct. Inquis. part. 3. lib. 3. schol. 114. Franc. Molin. de brachio seculari cap. 18. Vgolin. de officio Episcopi cap. 4. §. 12. Farin. de heresi q. 182. num. 90. in fine. vers. ampliat. hoc idem. Card. Tusch. pract. conclus. lit. E. conclus. 253. *Claræ de iurisdic. part. 1. cap. 51. num. 10. Mari. Antonin. var. resolut. lib. 3. resolut. 14. num. 1. 2. & 3. Bellet. disquisit. clerical. part. 1. tit. de favore clericor. reali §. 1. num. 18. Io. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiast. part. cap. 9. num. 24. Ioan. Vincent. Anna sing. 171. Alex. Rauden. Pisana decif. 34. Campan. in diuersis iuris Canon. rubr. 12. cap. 13. n. 87. & 88. Alberr. Oliua in ritu Archiep. Neap. 38. num. 3. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 107. num. 1.**

36. Doctores de infidelibus per annum in excommunicatione agentibus.

36. *In illis per annum inforduit, &c.* De infordescitibus per annum in excommunicatione, vide Duen. *reg. 53. vers. amplia quarto. Couar. in cap. alma mater part. 1. §. 7. ex num. 10. Simanch. de Cathol. instit. cap. 14. ex num. 2. & cap. 27. num. 4. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 29. num. 2. Marant. de ordin. iudic. part. 6. cap. de contumacia num. 35. Rebuff. in repetit. cap. postulasti, de cleric. excomm. minist. num. 108. cum seqq. & in praxi benef. tit. declaratio noue prouisi. verbo Téque absoluentes num. 10. Perez l. 1. vers. & excommunicatus persistens, tit. 5. l. 9. in glos. verbo estuuiere descomulgado tit. 19. lib. 8. Ordin. Azeved. l. 14. num. 14. tit. 1. lib. 4. noue recop. Humada l. 32. glos. 2. à princ. tit. 19. part. 1. Menoch. de arbit. casu 416. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 116. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verbo Clericus, pag. mihi 78. ad fin. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 103. art. 3. in fine. Seraph. decif. 1285. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 15. num. 103. cum seqq. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 119. num. 2. cum seqq. Marc. Anton. Genuens. in pract. ecclesiast. q. 712. latè Anton. Ricciul. de iure personar. extra grem. Ecclesie existentium, lib. 4. cap. 7. & 8.*

37. Clericum

37. Clericum persistentem contumaciter per anulum in excommunicatione lata propter crimen, quod infert pœnam priuationis, esse priuatum ipso iure beneficiis, tenent Rebuff. *in d. cap. postulasti* n. 147. Couar. *in d. cap. alma mater*, part. 1. §. 7. sub num. 10. Seraph. *decis.* 1285. sub num. 1. Ricciul. *d. cap. 7. num. 3.*

38. Pro causa verò merè ciuili, nempe ob non solutionem pensionis, vel ex alia simili causa, persistentem per annum in excommunicatione nec esse priuatum ipso iure, nec posse priuari per sententiam, tradunt Rebuff. *in d. cap. postulasti*, ante n. 243. Seraph. *d. decis.* 1285. *in fine*, Gonzal. *d. glof.* 15. ex num. 103. Stephan. Gratian. *citato loco*, Ricciul. *d. cap. 7. num. 14.*

39. Contra Bosch. Codech. *in repet. c. 1. n. 12. de iudic. & Menoch. d. casu* 416. n. 52. & 53. existimantes posse priuari per sententiam.

40. *Obdurato corde.*] Vt dicatur contrahta infirmitas per annum in excommunicatione ad effectum priuationis beneficiorum requiri perseverantiam, cum animi pertinacia, quæ includat contemptum clauium, probant *cap. bona, de stat. & qualis. cap. cum contumacia, de hær.* in 6. Rot. in Osen. Archidiaconatus 16. Maij 1603. coram Illustrissimo Card. Lancellotto impressa per Farin. *tom. 2. consil. decis.* 196. n. 5. & in ead. 4. Maij 1607. coram Card. Pamphilio, apud Farin. *decis.* 132. n. 7. p. 1. recent. quas refert Ricciul. *d. lib. 4. cap. 8. n. 3. vbi num. 4.* infert, quod ad effectum docendi de infirmitate, opus est docere in primis excommunicatum habuisse notitiam excommunicationis, & n. 5. subdit, quod is, qui intra annum institit pro absolutione, non potest dici, quod perseverauerit in excommunicatione per annum, & num. 9. resoluit non posse dici perseverasse in excommunicatione, & consequenter contraxisse infirmitatem, qui fecit diligentias pro obtinenda absolutione, & obtinere non potuit.

41. *Per annum.*] Continuum scilicet, nec sufficere, si quis steterit semel per sex menses in excommunicatione, & deinde obrenta absolutione cum reincidentia post absolutionem steterit per alios sex menses, tenent Nau. *conf.* 7. num. 3. de hær. Menoch. *de arbitr. casu* 416. num. 55. Rebuff. *in d. cap. postulasti* n. 252. Seraphin. *d. decis.* 1285. n. 5. Rot. in dicta Osen. coram Illustrissimo Lancellotto Ricciul. *d. c. 8. n. 1.*

42. *Tanquam de hær. suspectum.*] Comprehendere excommunicatum, tam ex causa criminali, quam ex causa ciuili, cum paulo supra statuerit ob utramque posse excommunicari, resoluit Menoch. *de arbitr. casu* 416. num. 54. Quando agitur contra infirmitatem, vti suspectum de hær. faciendum esse processum ab Inquisitoribus super hær. prauitate deputatis, & debere citari ad se purgandum iuxta formam traditam *in d. cap. cum contumacia*, resoluunt Seraph. *d. decis.* 1285. n. 3. & 4. Ricciul. *d. c. 8. n. 11. & 13.* vbi etiam *eod. n. 11.* cum Marefcott. *var. lib. 2. cap. 35. num. 61.* subdit ad effectum priuationis in causa quæ illam meretur, satis esse, quod in excommunicatione inforduerit, & non esse necessariam aliam citationem.

37. Clericus persistens per annum in excommunicatione lata propter crimen, quod infert pœnam priuationis, est priuatus ipso iure beneficiis.

38. Clericus persistens per annum in excommunicatione pro causa merè ciuili, non est priuatus beneficiis, nec potest priuari per sententiam.

40. Infirmitas per annum in excommunicatione quando dicatur contrahta.

41. Annus debet esse continuus vt dicatur contrahta infirmitas in excommunicatione.

42. Suspectus de hær. reputatur persistens per annum in excommunicatione iam ex causa criminali quàm ex causa ciuili.

Episcopi, & alij Pralati, & superiores Ecclesiarum curent in suis Ecclesijs, ut Missa celebrentur, aut saltem commemorationes pro defunctis, qui legata fecerunt, pro illorum anima fiant, eo meliori modo, quo ipsis videbitur, providentes, ne defunctorum anima suis defraudentur suffragijs.

CAPVT IV.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. Vide Concil. Btach. I V. act. 4. cap. 26. in fine, Henriq. in summ. lib. 9. cap. 22. §. 6. Ft. Emman. in summ. part. 1. cap. 252. num. 13. & quast. regular. tom. 1. quast. 43. art. 13. Seraph. decis. 611. Quarant. in summ. Bullarij verbo *Missa*, vers. posse, Azor. institut. moral. part. 1. lib. 12. capit. 18. quast. 61. Zerol. in praxi Episcopi part. 1. verbo *Missa* §. 3. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 23. num. 239. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 404. in 1. edit. alijs resolut. 341. in 2. edit. & in decis. Curie Archiepiscop. Neapolit. decis. 25. part. 4. Bonacin. de Sacrament. disput. 4. quast. ult. puncto 7. §. 2. num. 9. Nald. verbo *Missa*, num. 18. Molfes. in summ. Theologia moralis tract. 3. cap. 16. num. 29. & 30. Ludouic. Mitanda in man. Pralat. tom. 1. quast. 41. art. 24. Monet. de communat. ultim. volum. cap. 5. num. 365. cum multis seqq. Vgolin. de officio Episcopi. p. 2. cap. 61. Fraxinel. de obligation. Sacerd. sect. 7. Nouat. lib. 1. quast. forens. §. 107. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. tract. 4. quast. 129. & tract. 11. cap. 9. q. 21. in fine, metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 29.

2. Episcopus potest ex hoc decreto reducere numerum annuierfariorum, & officiorum pro defunctis.

2. Ex varijs defunctorum relictis.] Posse Episcopum ex hoc decreto reducere numerum annuierfariorum, & officiorum pro defunctis, referunt decifum Guarant. in summ. Bullarij, verbo *Missa*, pag. 291. alijs 402. Galet. in Margarita casuum conscient. verbo *Missa* 4. Pialec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 15. in fine, Aloyf. Ricc. d. resolut. 341. n. 2. Monet. de communat. ultim. volum. c. 5. n. 367. Ego ipse d. alleg. 29. num. 4. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 1. n. 131.

3. Missarum & annuierfariorum numerum quæ præscribuntur etiam in donationibus, & alijs actibus inter vivos reducere potest Episcopus.

3. Episcopum posse reducere numerum Missarum & annuierfariorum non modò quæ præscribuntur in testamentis, & alijs similibus dispositionibus causa mortis, sed etiam quæ in donationibus, & alijs actibus inter vivos, resoluit Moneta d. c. 5. n. 368.

4. Annuierfaria in totidem Missas commutare potest Episcopus.

4. Annuierfaria in totidem Missas commutare posse Episcopum ex facultate illi à Concilio in præfenti attributa, tradunt Vgolin. de officio Episcopi c. 61. n. 1. Monet. d. c. 5. n. 370. & seq.

5. Missarum numerum moderandus iuxta vires legati.

5. Missarum numerum moderandum esse iuxta vires legati si ipsis celebrandis adeo tenuis elemosyna relicta sit, vt non faciliè inueniatur, qui velit se huic muneri subicere, refert decifum Aloyf. Ricc. d. resolut. 341. ex n. 2. vbi pariter resolutum asserit debere Episcopum in huiusmodi reductione Capituli consilium requirere, quamvis sequi illud non teneatur, refero ego ipse d. alleg. 29. n. 6.

6. Aduertit

6. Aduertit Marc. Anton. Genuenf. in *practicab. Eccles.* q. 179. quòd quando testator reliquit centum aureos pro centum Missis celebrandis in tali Ecclesia pro anima sua, si augeatur eleemosyna præstanda Sacerdotibus, tenetur hæres data capacitate hæreditatis supplere mercedem, quia testator non reliquit pecuniam simpliciter pro eleemosyna soluenda sine onere Missarum, sed pro Missis celebrandis pro anima sua eo tempore, quò præstatur minor merces. nam si præuidisset augmentum, non vtique diminueret numerum Missarum, cùm hæreditas totum reddere posset, refero ego ipse d. *alleg.* 29. num. 7.

7. Missas in fundatione Ecclesiæ, seu capellis erectis in titulum reducere, & ad minorem numerum reuocare non posse Episcopum, referunt decisum Piafec. in *praxi Episcop.* p. 2. cap. 3. num. 31. Diana *resol. moral.* p. 1. tract. de celebrat. Missar. *resol.* 1. Nieol. Garc. de *benefic.* p. 7. cap. 1. num. 131. Miranda d. *art.* 24. *concl. vnic. in fine*, Aloyf. Ricc. d. *resol.* 341. ex num. 4. Monner. d. cap. 5. num. 376. Ego ipse d. *alleg.* 29. num. 9.

8. In beneficiis requirentibus in sui fundatione certum numerum Missarum non posse Episcopum ex vi huius decreti Missas reducere ad minorem numerum, referunt decisum Galet. in d. *margarita*, verbo *beneficium*, pag. 24. column. 2. & verbo *Missæ ultim.* Bonacin. d. §. 2. num. 10. Nald. verbo *Missæ*, num. 18. Posseuini. de *officio Curati*, cap. 2. num. 25. quæst. 9.

9. Prælatos non posse diminuerè Missas particulares votiuas, vel pro defunctis, quæ iustis stipendiis sigillatim à particularibus personis petuntur, nisi consensus eorum, quibus illæ debentur, habeatur, quod raro, vel nunquam accidere potest, resolunt Nauarr. *consil.* 9. num. 9. & *conf.* 11. num. 1. de celebr. Missar. Fraxinel. de *obligat. sacerdot. scilicet.* 7. in *remed.* §. 5. num. 3. Ego ipse d. *alleg.* 29. num. 11.

10. Facultatem dat Episcopis, &c.] Iusta scilicet interueniente causa, vt asserunt Fr. Emman. d. cap. 252. ad finem, aliàs cap. 251. *conclus.* 13. Nauarr. d. *consil.* 9. num. 9. Molin. de *instit. tract.* 2. *disput.* 249. Bonacin. d. §. 2. num. 12. Fraxinel. d. §. 5. num. 1. vbi in *versum quia tractatur*, subdit iustam causam esse si cursu temporis clericorum, aut Religiosorum numerus est diminutus, aut Ecclesiæ, vel monasterij redditus extenuantur, vel impensæ maiores fiunt, & cætera huiusmodi, refero ego ipse d. *alleg.* 29. num. 2. & me non citato transcripsit Aloyf. Ricc. d. *28. cap. 2. decis.* 25. num. 3. p. 4.

11. Hanc Episcoporum & Prælatorum Ordinum facultatem intelligendam esse de oneribus Missarum ante Concil. Trid. impositis, referunt decisum Hieronym. à Sorbo in *annot. ad compend. priuileg. Regul. verbo Missæ* 3. *Confess. in sum priuileg. Ordinum Mendicant. tit.* 19. de diuinis *offic.* & *Missarum celebr.* cap. 3. Galsp. Passarel. de *remed. Missar.* c. 60. Fr. Emman. quæst. *Regul. tom.* 1. q. 43. art. 13. Miranda d. *concl. vnic.* Fraxinel. d. §. 5. num. 2. Aloyf. Ricc. d. *Neapol. decis.* 25. num. 3. in *fine* p. 4. Diana d. *tract. de celebr. Missar. resol.* 2. Ego ipse d. *alleg.* 29. num. 5.

12. Vt in Synodo diocesana.] Episcopum non posse absque Synodi consensu commutare, & moderare Missarum numerum, tenent Nauarr.

6. Testator si reliquit centum aureos pro centum Missis celebrandis in tali Ecclesia pro anima sua, si augeatur eleemosyna præstanda Sacerdotibus, tenetur hæres data capacitate hæreditatis supplere mercedem.

7. Missas in fundatione Ecclesiæ, seu capellis erectis in titulum non potest reducere Episcopus.

8. Missas reducere non potest Episcopus in beneficiis requirentibus in sui fundatione certum numerum Missarum.

9. Prælati non possunt diminuerè Missas particulares votiuas, vel pro defunctis, nisi habeatur consensus eorum, quibus illæ debentur.

10. Episcopus habet facultatem in hoc decreto sibi tributâ iusta interueniente causa.

11. Onera Missarum ante Concilium imposita, non verò post illud sunt reducenda.

12. Missarum numerum non potest Episcopus absque Synodi consensu commutare, vel moderare.

uarr. in man. cap. 25. num. 138. Henriq. lib. 9. cap. 22. sub §. 6. Bonacin. d. §. 1. num. 9. Molfes. in sum. Theolog. moral. tom. 1. tract. 3. cap. 37. num. 29.

13. Contra Fr. Ludouic. Miranda d. g. 41. art. 12. concl. unica, Perez de Lara de annuerf. & capellan. lib. 1. cap. 14. num. 9. Monet. d. cap. 5. num. 372. existimantes posse Episcopos absque consensu Congregationis synodalis temporarie onera dicendi plures Missas in beneficiis siue Capellanis sibi subiectis, quorum opinionem non immerito sequutus fui d. alleg. 29. num. 12.

14. Commemoratio defunctorum pie testamentum facienda est in numero Missarum, seu annuierariorum, qui ex reductione remanent.

14. *Ut eorum semper defunctorum commemoratio fiat.*] In huiusmodi numero Missarum, seu annuierariorum, qui ex reductione remanet, faciendam semper esse commemorationem eorum defunctorum, qui pro suarum animarum salute legata illa ad pios usus reliquerunt, asserit Monet. d. cap. 5. num. 375. ubi num. 376. cum Vgolin. d. cap. 61. num. 1. subdit dictæ commemorationi satisfieri posse vel in Memento, vel in collectis.

15. S. D. N. Urbanus VIII.

15. Nouissimè sacra Congregat. Illustrissimorum Cardin. Concilij Trident. interpretum in decretis de celebrat. Missar. publicatis, & in typographia R. Cam. Apostol. impressis de anno 1625. S. D. N. Urbani VIII. auctoritate sibi specialiter attributa decreuit, ac primò distictè prohibet ac interdicit ne Episcopi in diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel alias quomodolibet reducant onera illa Missarum celebrandarum, aut post idem Conciliū imposita, aut in limine fundationis, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quare diligenter perspecta id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur, alioquin reductiones, vel moderationes, & commutationes huiusmodi, si quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas atque inanes decernit.

16. Episcopi in diocesana Synodo, & Generales in Capitulis generalibus iam non possunt reducere onera Missarum.

17. *Præterea ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eo tepidiores, & segiores reddantur, quod onera huiusmodi cum nulla, aut parua sint utilitate coniuncta, statuit, atque decernit ut pecunia, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegijs, hospitalibus, Societatibus, congregationibus, monasterijs Conuentibus, ac locis omnibus tam secularibus, quam Regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirendarum onere perpetuo Missarum celebrandarum ab ijs, ad quos pertinet sub pena interdicti ab ingressu Ecclesia ipso facto incurrenda à die realis acquisitionis statim deponi debeant penes eadem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam ad effectum illa, seu illorum pretium quamprimum inuectendi in bonis immobilibus fructiferis, cum expressa, & indidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur, ac si eadem bona mobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorundem pretium sub eadem pena, ut suprà, deponi, ac in alijs bonis stabilibus iidem fructiferis cum eiusdem oneris repetitione atque annexione conuertri debeat.*

18. Missarum perpetua cura non suscipienda sine certarum personarum licentia in scriptis, &c.

18. Ad hac sacra Congregatio quibusvis Capitulis, Collegijs, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, locorum, tam secularium,

Secularium, quàm Regularium superioribus, vel alijs ad quos pertinet, districte prohibet ne in posterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, seculares verò sine Episcopi, vel eius generalis vicarij, Regulares verò sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia, in scriptis, & gratis concedenda alioquin secularis huiusmodi prohibitionis transgressus extiterit, ab ingressu Ecclesie interdictus sit eo ipso, Regularis verò penam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetua inhabilitatis ad alia de cetero obtinenda, vocisque actiua & passiva absque ulla declaratione incurrat. Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut noua quoque onera suscipere valeant, alioquin omnino abstinere ab huiusmodi elemosynis etiam sponte oblati in futurum recipiendus, & capsulæ auferant ab Ecclesiis, cum scriptione illa: Eleemosyna pro Missis, vel alia simili, sub eisdem pœnis ipso facto incurrendis ne fideles hac ratione frustrentur. Episcopus verò, seu eius vicarius, aut Generalis, seu Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirent de singulis Missarum celebrandarum obligationibus, cuique Ecclesie, monasterio, aut loco pio incumbentibus, ne ante assensum huiusmodi, aut licentiam prabeant, quam eis legitime constitit, illius Sacerdotes tam nono oneri suscipiendo, quàm antiquis iam susceptis satisfacere possent, præcipuamque rationem habeant ut redditus, qui Ecclesiis, aut locis pijs relinquuntur, omnino respondeant oneribus adiunctis secundum morem cuiusque ciuitatis, intelligantque si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in nouissimo die se huius prætermissi muneris rationem esse reddituri. Hactenus facta Congregatio cum amplissima derogatione, &c.

19. Super quibus eadem S. Congreg. S.D.N. Urbano Papa VI I I. approbant aliquot edidit declarationes, quas originales & in typographia R. Cameræ Apostolicæ impressas vidi de anno 1626. & quoad hanc partem declarauit etiam stante legato ad eod tenui pro reductione oneris, ut suprà, impositi ab iis ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse ad eundam, quæ absque ulla impensa id statuer, quod magis in Domino conueniens esse iudicauerit. Veruntamen si in ipsa beneficij erectione expressè cautum fuerit, ut liceat Episcopo iniunctum onus reducere, ac moderari legem hanc foundationis, quam decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & obseruandam. Deinde declarauit penam inrerdicti, & alias suprà in decreto appositas non comprehendere, nisi suscipientes quamuis priuatos Sacerdotes onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel eius generalis vicarij, aut Generalis, vel Provincialis.

20. Vnde Beneficiatus si tenetur quotidie celebrare, & beneficij redditus non sint pro illius victu sufficientes, datur supplicatio in dataria pro moderatione, ut per Aldan. in compendio canoniarum resolut. lib. 3. tit. 25. num. 8. ubi refert decisum in nullius celebrationis Missarum 13. Iulij 1630.

21. Capellanus ad nutum amouibilis cum obligatione vnius Mis-

19. Sedes Apost. est ad eundam pro reductione oneris in legato tenui impositis.

20. Beneficiatus si tenetur quotidie celebrare, & beneficij redditus non sint pro illius victu sufficientes, datur supplicatio in dataria.

21. Capellanus ad nutum amouibilis

K K K K

et obligatione vnius Missæ qualibet hebdomada potest demandare celebrationem dictarum Missarum alteri cum elemosyna consueta iuxta morem regionis, retenta sibi parte dicti stipendij debiti Capellano, ex Aldan. d. tit. 25. num. 9. vbi dicit resolutum in Fauén. 7. Septembris 1630.

22. Capella est erigenda secundum testatoris voluntatem in locu Ecclesiæ, & non in alio.

sæ qualibet hebdomada cum stipendio legato, & confirmato de octo annis in octo annos, potest demandare celebrationem dictarum Missarum alteri cum elemosyna consueta iuxta morem regionis, retenta sibi parte dicti stipendij debiti Capellano, ex Aldan. d. tit. 25. num. 9. vbi dicit resolutum in Fauén. 7. Septembris 1630.

22. Testator si mandet in testamento erigi capellam in tali loco Ecclesiæ, eamque dorauit cum onere Missarum, & reseruatione iurispatronatus, Ordinarius autem sub prætextu, quod capella non possit contrui in illo loco cum consensu patroni, & Capellani à testatore nominati, capellaniam erexit ad Altare maius, & statim sic erectam commutauit & erexit in titulum Canonicius eiusdem Ecclesiæ collegiatæ, conferens illius dotem in massam Canonicoꝝ, & sic talis commutatio est nulla, vt per Aldan. d. tit. 25. num. 10. vbi ait decisum in Aretna 17. Februarij 1629.

Beneficia constituta ad aliquod munus, conferantur personis idoneis, nec in collatione derogetur oneribus, vel muneribus iam constitutis quoquo modo, sed omni diligentia obseruetur.

C A P V T V.

1. Beneficia deuolui cum suo onere, & qualitate.

1. Beneficia deuolui cum suo onere, & qualitate, tradunt Setaphin. decif. 1363. num. 4. Massobr. in sua praxi habendi concursum, requisit. 1. dub. 23. num. 3. Onus verò & conditionem positam in fundatione beneficij, quod illud conferatur consanguineis, valere resoluunt Hoied. de incompatibil. benefic. part. 1. cap. 23. num. 132. & cap. 24. num. 107. Lambertin. de irregul. part. 1. lib. 1. quest. 9. princip. à num. 109. & lib. 1. part. 2. art. 2. quest. 2. princip. ex num. 1. Sebast. Medices de acquir. rerum dominio. gloss. 1. p. 3. num. 352. Azcued. l. 14. num. 13. tit. 3. & l. 5. num. 2. tit. 6. lib. 1. nouæ recop.

2. Fundationi statuenti ut beneficium minor etiam 14. annorum adipisci valeat, standum esse resoluunt Doctores citati sess. 23. de reformat. cap. 5. num. 3. Et ferendam esse legem in fundatione appositam ut beneficium non sit incompatible, cum aliis censuit Rot. in Vallisoleana Archidiaconatus 19. Nouembris 1616. coram R. D. meo Coccino Decano.

3. Dispensare post Concil. Trid. non potest Episcopus etiam de consensu patronorum cum minore 25. annorum ad capellam simplicem obtinendam, ad quam ex fundatione est presentandus Sacerdos.

4. Episcopus non potest cogere obtinentem capellaniam vt ipsemet celebret.

2. Fundationi statuenti ut beneficium minor etiam 14. annorum adipisci valeat, standum esse resoluunt Doctores citati sess. 23. de reformat. cap. 5. num. 3. Et ferendam esse legem in fundatione appositam ut beneficium non sit incompatible, cum aliis censuit Rot. in Vallisoleana Archidiaconatus 19. Nouembris 1616. coram R. D. meo Coccino Decano.

3. Dispensare post Concil. Trid. non potest Episcopus etiam de consensu patronorum cum minore 25. annorum ad capellam simplicem obtinendam, ad quam ex fundatione est presentandus Sacerdos, vt refert decisum Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 1. num. 99. & 112.

4. Episcopus non potest cogere obtinentem capellaniam vt ipsemet celebret, licet in eius fundatione disponatur, quod Rectores celebrent. nam istis oneribus Missarum rectè per substitutum satisfit, vt etiam refert decisum Nicol. Garc. d. cap. 1. num. 87.

5. Capellanus

5. Capellanus non requiritur necessariò vt sit Presbyter, si in fundatione capellæ habeatur quòd debeat celebrare diuina Officia diu, nocturneque, sicut cæteri Capellani faciunt, vt etiam testatur resolutum Nicol. Garc. d. p. 7. c. 1. n. 93. & 99.

6. Capellaniam habens non tenetur promoueri ad sacerdotium, nisi in fundatione cautum sit, vt Capellanus per se ipsum Missas celebret, sed debet curare vt per alium Missæ in illa celebrentur, nec erit satisfactum oneri si Missæ in alia Ecclesia celebratæ erant, nec personalem residentiam requirit, nisi aliter in fundatione cautum esset, vt per Nicol. Garc. d. p. 7. c. 1. n. 87. & 93.

7. Beneficiati non sunt cogendi ad sustinenda onera, quæ in fundatione, vel institutione, aut statutis non reperiuntur, vel ad quæ ex antiquissima consuetudine non tenentur, prout refert decisum in vna Cremonen. Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 2. tit. 25. num. 16.

8. Capellania instituta à testatore cum his verbis, vt beneficiatus ipsius capellæ omni die, seu saltem quinquies in hebdomada, celebrare teneatur, & si negligens fuerit, ipse beneficiatus incurrat pœnam solidorum duorum, non censetur requirere personalem residentiam, nec exigit vt personaliter Missam dicat, vt attestatur decisum Nicol. Garc. in addit. ad d. part. 7. cap. 1. num. 87.

9. Sacerdotium actu requiritur stante dispositione testatoris in fundatione duarum capellaniarum, vt per beneficiatos provideantur clerici Sacerdotes, qui teneantur & debeant Missas celebrare, & arbitrio Capituli deferuire, vel ipsis impeditis per alios substituendos à Capellanis eisdem & à Capitulo approbandos, ita Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 2. tit. 4. num. 3. vbi refert decisum in vna Materanen. 8. Ianuarij 1628.

10. Non posse ab Episcopo beneficiis simplicibus nouum onus imponi, asserit Aldan. d. tit. 25. num. 17. attestans ita decisum sub die 2. Iulij 1597.

11. *Eius non derogetur.*] Nec de consensu patronorum, sed per hoc censetur sublatam facultatem huiusmodi, de qua per Doctores in cap. cum accessissent, & ibi Abb. num. 5. de cons. vt refert decisum Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 1. n. 112.

12. *Idem in prebendis, &c.*] Vide Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 2. num. 19. & gloss. 29. num. 3.

5. Capellanus non requiritur necessariò vt sit Presbyter si in fundatione capellæ habeatur quòd debeat celebrare diuina nocturneque.

6. Capellaniam habens non tenetur promoueri ad sacerdotium, nisi, &c.

7. Beneficiati non sunt cogendi ad sustinenda onera, quæ in fundatione non reperiuntur.

8. Capellania de qua hic an requiratur personalem residentiam.

9. Sacerdotium actu requiritur in hoc casu.

10. Beneficiis simplicibus non potest per Episcopum nouum onus imponi.

11. Oneribus beneficiis iam constitutis nec de consensu patronorum derogatur.

Episcopi in visitatione & in causis cognoscendis habeant duos ex Capitulo eligendos quolibet anno qui secum causas cognoscant, ut in text. ubi latè quoad vota illorum, & quando possit solus Episcopus procedere. Item Episcopus habeat primam sedem in choro, & præcipuam auctoritatem in omnibus agendis, & conuocetur ab eo Capitulum ut in text.

CAPVT VI.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Nauar. *conf. 9. in antiq. aliàs 3. in nouis, de offic. Ordin. Sayr. in floribus decif. sub eod. tit. decif. 9. Cardin. Mantie. decif. 180. Aloyf. Ricc. in collect. decif. part. 4. collect. 751. Franc. Leon. in Thesaur. fori eccl. part. 2. cap. 2. num. 64. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 1. tit. 6. de Visitat. num. 38. cum seqq. Laurent. de Peirinis in consil. sui Ordinis Minim. tom. 1. in consil. 2. Sixti IV. num. 64. cum seqq. Hieronym. Venero, y Leyua de examine Episcoporum. lib. 4. cap. 27. Latè Ludouic. à Sarauia in speciali tract. de iurisdictione Adiunctorum coadiunantium Episcopum contra præbendarios suos criminaliter procedentem, metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 73. num. 5. cum seqq. & in tractatu de Canonic. cap. 28.*

2. Ecclesia post Trid. in Cathedralem erecta an gaudeat Adiunctis.

2. *Ut in omnibus Ecclesiis cathedralibus.*] An & quando Ecclesia post Tridentinum in Cathedralem erecta gaudeat Adiunctis, dis- serit Ludouic. à Sarauia d. tract. de iurisdictione. Adiunctorum. q. 11. per tot.

3. Capitula non exempta minime comprehenduntur sub hoc decreto.

3. *Ut Capitulum.*] Decretum in præfenti loqui solum de Capitulis exemptis, non exempta enim minime sub illo comprehendendi, etiam si multa habeant priuilegia, referunt decifum Aloyf. Ricc. in collect. decif. part. 4. collect. 751. in princ. Zerol. in praxi Episcoporum. p. 1. verbo Capitulum §. 8. Seraphin. decif. 493. num. 1. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis. num. 93. Massobr. in praxi habendi concursus prælud. 21. in princip. num. 14. secundum Roman. impress. Hieronymus Venero in examine Episcoporum. lib. 4. cap. 27. n. 5. Ludou. à Sarauia d. tract. de iurisdictione. Adiunctorum. q. 12. num. 17. Ego ipse in tract. de Canon. cap. 28. num. 2.

4. Decretum hoc non pertinet ad Ecclesiam cathedralem tanquam cathedrallem, sed tanquam exemptam.

4. Decretum hoc non pertinere ad Ecclesiam cathedralem tanquam cathedrallem, sed tanquam exemptam, ac proinde Ecclesiam collegia- ram electam in cathedralem sub illo non comprehendendi, referunt deci- sum Armendar. d. l. 7. de Episcopis n. 88. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 73. n. 5. in fine, & me citato Ludouic. à Sarauia d. tract. q. 11. n. 18. refero d. tract. de Canon. c. 28. n. 3.

5. Capitulum debet in principio anni duos Adiunctos eli gere. alius Episcopus potest per se solum procedere.

5. *Inisio cuiuslibet anni, &c.*] Capitulum debere in principio anni eligere illos duos, quod si non fecerit, Episcopum posse per se solum procedere, dummodo illum prius moneat, referunt decifum Piafec. in praxi Episcoporum. p. 2. c. 2. n. 9. Ludouic. à Sarauia d. tract. q. 13. per tot. Ego ipse d. cap. 28. num. 4.

6. Eligat

6. *Eligat ex Capitulo duos.*] Hos duos Adiunctos iurisdictionem habere resoluit Ludou. à Satauia d. tract. q. 5. ex n. 5. vbi n. 15. post Camill. Borrell. in sum. decis. iii. 60. n. fin. subdit Adiunctos iuramentum præstare debere, sicut & alios iudices de bene & fideliter se habendo, & num. 17. post Stephan. Gratian. discept. forens. c. 100. n. 49. tradit quòd quoties iudex datur Adiunctus alicui Tribunali, si nominatur à Principe, talis nominatus appellatur iudex delegatus; si à lege, Ordinarius iudex vocatur, refero ego ipse d. c. 18. n. 7. cum seqq.

7. Posse Adiunctos recufari à parte, & solo iuramento, resoluit Stephan. Gratian. d. cap. 100. n. 49. & Ludou. à Satauia d. tract. q. 9. per tot. Ego ipse d. cap. 18. num. 9.

8. Huiusmodi Adiunctis si quando ea de causa sine fraude tempore diuinorum officiorum abesse contingat, priuandos non esse quotidianis distributionibus tanquam absentes propter Ecclesiæ vtilitatem ex officio sibi attributo, resoluit Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 8. num. 19. quem refero ego ipse d. alleg. 73. n. 6.

9. *De quorum consilio, & assensu, &c.*] An sequi debeat, latè fuit discussum in Rota in Carthaginen. iurisdictionis 26. Octobris 1579. coram Cardin. Lancellotto Sen. vbi propter varietatem opinionum nihil certum firmare voluit, nec postea semel & iterum dubio proposito firmavit. Et quòd tacitus Adiunctorum consensus non sufficiat, sed requiratur expressus, resoluit Ludouic. à Satauia d. tract. q. 8. per tot.

10. *Episcopus.*] Etiam non consecratus, vt per Ludou. à Satauia d. tract. quest. 17. numer. 35. vers. sed contra, vbi eodem numer. 35. vers. ex omnibus, refert decum succedere Capitulum Sede vacante in huiusmodi iurisdictione procedendi contra Capitularem delinquentem.

11. Episcopum posse procedere sine Adiunctis ad pœnas contra Capitulares non obseruantes diem festum sancti Augustini ab eodem iudicem, firmavit Sell. in select. Canon. c. 3. n. 3. vbi ait ita fuisse decum in Hispalen. 7. Septembris 1630.

12. Episcopum si velit contra Adiunctos iurisdictionem suam perturbantes procedere, debet adhibere in dicto iudicio alios coniudices à Capitulo eligendos, vt per Sell. citato loco, asserentem sic resolutum in Oriolen. 5. Aprilis 1631.

13. *Vel eius Vicarius.*] Posse Vicarium Episcopi procedere contra Capitulares, adhibitis duobus à Capitulo, iuxta formam huius textus, resoluit Menoch. conf. 52. n. 180. Sbroz. de officio Vicarij, lib. 2. q. 145. Rot. decis. 743. n. 5. p. 1. diuers. & decis. 321. p. 2. diuers. Ego ipse d. cap. 18. n. 12. latè Ludou. à Satauia d. tract. q. 14. per tot.

14. Idem posse Vicarium Sede vacante, immò absque Adiunctis procedere non valere, si Episcopus dum viuebat, non habebat auctoritatem procedendi sine illis, refert decum Sbroz. in addit. ad d. quest. 145. & Ludouic. à Satauia d. tract. quest. 17. numer. 35. vers. ex omnibus, in fine.

6. Adiuncti iurisdictionem habent.

7. Adiuncti possunt recufari à parte, & solo iuramento.

8. Adiuncti non priuantur distributionibus si quando ea de causa sine fraude tempore diuinorum officiorum abint.

9. Consilium in hoc decretum an sequendum.

10. Episcopus consecratus, & Capitulum Sede vac. procedit contra Capitularem delinquentem.

11. Episcopus potest procedere sine Adiunctis ad pœnas contra Capitulares non obseruantes diem festum S. Augustini.

12. Episcopus si velit contra Adiunctos iurisdictionem suam perturbantes procedere, debet adhibere in dicto iudicio alios coniudices à Capitulo eligendos.

13. Vicarius Episcopi potest procedere contra Capitulares adhibitis duobus de Capitulo.

14. Vicarius etiam Sede vacante.

15. Visitationem Capitulorum & personarum Episcopis concessa intelligitur cumulariue non priuatiue ad Abbates.

16. Episcopo nolente vel non valente contra Capitulares delinquentes procedere, non deuoluitur iurisdictione ad Adiunctos.

17. Visitare quæ possit Episcopus sine Adiunctis.

18. Episcopus visitando potest sine Adiunctis Capitularibus peccata, & excessus Capitularium corrigere, & punire, non tamen pena ordinaria.

19. Collectores Cameræ Apost. si sunt Canonici, vel alijs beneficiati, ab Episcopo visitari, & corrigi non possunt.

20. Episcopus sine Adiunctis potest procedere ad priuationem Canonicoꝝ ex causa quod ordines suis præbendis annexos non susceperint.

21. Capitulum totum quando delinquit, potest Episcopus contra Capitulares absque Adiunctis procedere.

22. Modò delictum non sit in personam Episcopi, &c.

15. Visitationem Capitulorum, & personarum Episcopis concessam, esse intelligendam cumulariue, non priuatiue ad Abbates, & Decanos, ac alios quibus ante Concil. competebar ius visitandi, seorsum tamen ab Episcopis, referunt decimum Stephan. *discept. forens. c. 154. n. 48.* Gonzales *ad regulam 8. Cancel. §. 2. præm. num. 21.* Ludouic. à Sarauia *d. tract. q. 4.*

16. Episcopo nolente, vel non valente contra Capitulares delinquentes procedere, non deuolui iurisdictionem ad Adiunctos, late resoluit Ludou. à Sarauia *d. tract. q. 5. per tot. vbi num. 11.* citat metipsum *d. alleg. 73. n. 9. & num. 5.* decimum refert, non ad Episcopum, sed ad superiorem deuolui iurisdictionem si Coniudices, seu Adiuncti renuant procedere contra Capitularem, quod etiam attestatur Armendar. *d. l. 7. de Episcopi num. 89.*

17. Episcopum sine Adiunctis, de quibus in hoc cap. posse visitare corpus Ecclesiæ cathedralis, & Sacramentum, Reliquias, Vestes, Ornamenta, cæteraque ad cultum diuinum destinata, sed & Capellas, cappellarias, dotationes, annuierfiorum institutiones, memorias defunctorum, pia opera, vel res, aut bona fabricæ, seu Ecclesiæ, dicit decimum Armendar. *in addit. ad recopil. legum Nauarræ lib. 1. tit. 6. de visitat. n. 123.* quem refero ego ipse *d. alleg. 73. n. 15.*

18. Episcopum visitando posse sine Adiunctis Capitularibus peccata & excessus Capitularium, quos correctione, & punitione dignos repererit, corrigere, punire, & emendare, non tamen pena ordinaria, sed ea, quæ ad morum magis emendationem, quàm punitionem respiciat, refert decimum Armendar. *d. tit. 6. de Visitat. num. 39. vbi in resp. 2. & n. 77. & 79. cum Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 2. num. 198. declar. 10.* subdit huiusmodi facultatem visitandi etiam ad res, & bona Capituli, eiusque administratores extendi.

19. Collectores Cameræ Apost. ad nudum ministerium exigendi certis casibus in partibus deputati, si sunt Canonici, vel alijs beneficiati, ab Episcopo visitari, & corrigi non posse, refert decimum Gonzal. *ad regul. 8. Cancel. gloss. 1. n. 82.* Armendar. *d. tit. 6. de Visitat. n. 3. vers. item subcollectores.*

20. Episcopum sine Adiunctis posse procedere ad priuationem Canonicoꝝ ex causa quod Ordines suis præbendis annexos non susceperint, referunt decimum Nicol. Garc. *de benef. p. 3. c. 4. n. 22.* Aloys. Ricc. *in praxi rerum fori Ecclesiæ, resol. 488. num. 2. & 3.* Ludouic. à Sarauia *d. tract. q. 18. per tot. Ego ipse d. alleg. 73. n. 12.*

21. Facultatem procedendi contra Capitulares pertinere ad Episcopum etiam absque Adiunctis, quando totum Capitulum deliquit, referunt decimum Seraphin. *decis. 1050. n. 6.* Ludouic. à Sarauia *d. tract. q. 5. num. 4. & q. 6. per tot. vbi n. 8.* asserit quod si reperiatur vnus in Capitulo qui non deliquerit, iste procedet simul cum Episcopo.

22. Modò delictum non sit in personam Episcopi, vel in contemptum eius, vel vbi Episcopus habet interesse, quia tunc facultatem contra Capitulares deuolui ad proximum superiorem, refert decimum Armendar.

Armendar. d. l. 7. de Episcopis, n. 90. & Ludouic. à Sarauia d. g. 6. n. 5. & 6. Quando autem dicatur vniuersum Capitulum delinquere, colligitur ex notatis per Curiam Pisan. lib. 4. c. 3. num. 1. ad 6. Magon. Lucen. decis. 72. Card. Tusch. lit. V. concl. 3. 49.

24. Episcopus in Capitulo exempto si velit rationes exigere ab officialibus ex gremio Capituli constitutis Sede vacante, non tenetur procedere cum Adiunctis ex forma huius decreti, nisi velit criminaliter ad eorum punitionem & correctionem procedere, vt refert decisum Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 7. num. 23.

25. Capitulum visitare potest solus Episcopus absque Adiunctis Capitularibus, provt refert decisum in vna Abulen. in compend. canon. resol. lib. 3. tit. 18. num. 16.

26. Causas pendentes contra Capitulares exemptos coram vicario foraneo cum Adiunctis à Capitulo deputatis, non potest Episcopus auocare vt cognoscat solus, sed bene cum Adiunctis, ex eodem Aldan. d. tit. 18. num. 20. vbi testatur sic fuisse resolutum in Burgen. 18. Septembris 1627.

27. Episcopus duarum Ecclesiarum vnitarum, v.g. Valuen. & Sulmonen. quando aliquem ex Capitularibus Valuen. in carcerem coniciit mandat, iste non ad Sulmonen. ciuitatem duci debet, vbi Episcopus non moratur, Aldan. d. tit. 18. num. 21. vbi refert decisum in Valuen. & Sulmonen. 17. Ianuarij 1604.

28. Appellatio in causis pendentibus contra Capitulares exemptos coram vicario foraneo cum Adiunctis à Capitulo deputatis, non datur ad Episcopum, sed causa deuoluitur ad Sedem Apostol. Aldan. d. tit. 18. num. 23. vbi testatur resolutum in Burgen. 18. Septembris 1627.

29. Contra coadiutores cum futura successione non teneri Episcopum cum Adiunctis procedere, nisi ex forma coadiutorie, colligitur ipsi coadiutori concessa fuisse omnia priuilegia, quæ habent Canonici, testatur decisum Nicol. Garc. in addit. ad suum tract. de benef. p. 4. c. 5. n. 96. vbi obseruat ex clausula ordinaria coadiutorie, quodd coadiutor habeat omnes, & singulas prærogatiuas, præeminencias & honores coadiutoris, non colligi concedi coadiutori huiusmodi priuilegium de Adiunctis, eo quodd illa clausula intelligatur de prærogatiuis, præeminenciis, &c. circa seruitium Ecclesie, vt ex tenore ipsius coadiutorie apparet, refert & sequitur Ludouic. à Sarauia d. tract. quæst. 29. Et addit Sell. in select. cap. 31. num. 3. in Barbastren. 9. Nouembris 1630. fuisse decisum Episcopum non posse procedere contra huiusmodi coadiutores absque Adiunctis, quatenus ex forma coadiutorie ipsi concessa fuerant omnia priuilegia, quæ habent Canonici.

30. Contra portionarios habentes vocem in Capitulo posse Episcopum procedere sine Adiunctis, referunt decisum Armendar. d. tit. 6. de visitat. num. 6. & d. l. 7. de Episcopis, num. 91. in princip. Ludouic. à Sarauia d. tract. q. 23. ex num. 2. Cuius tamen contrarium resoluunt Aloyf. Ricc. d. collect. 751. & in praxi aurea, resol. 39. Massobri. in praxi habendi concursus, prælud. 21. in prin. num. 13. secundum Romanam impress. Ego ipse d. alleg. 73.

23. Capitulum vniuersum quando dicatur delinquere.

24 Episcopus in Capitulo exempto si velit rationes exigere ab officialibus ex gremio Capituli constitutis Sede vacante, non tenetur procedere cum Adiunctis.

25. Capitulum visitare potest solus Episcopus absque Adiunctis.

26. Causas pendentes contra Capitulares exemptos coram vicario foraneo cum Adiunctis, non potest Episcopus auocare vt cognoscat solus.

27. Episcopus duarum Ecclesiarum vnitarum non potest Capitulares ex vna ad carcerem aliter duci facere.

28. Appellatio in causis pendentibus contra Capitulares exemptos coram vicario foraneo cum Adiunctis non datur ad Episcopum, sed causa deuoluitur ad Sedem Apostol.

29. Episcopus non tenetur cum Adiunctis procedere contra coadiutores cum futura successione.

30. Episcopus procedit sine Adiunctis contra portionarios habentes vocem in Capitulo, sed non sunt de Capitulo.

d. allegat. 73. num. 10. & d. cap. 28. num. 27. quorum opinionem procedere in Capitularibus, priorem verò in his, qui non sunt de Capitulo, sed habent vocem in Capitulo, ex multis intelligit Ludouic. à Sarauia *d. quest. 23. ex num. 4.* subdens quòd licet Portionarij, & dimidij Portionarij in Ecclesiis Corduben. Carthaginen. Hispalen. Calaguritan. & Calciaten. habeant vocem in Capitulo, tamen in electionibus, prouisionibus, & ad effectum coniudicum pro Capitularibus non habentur ex his, quæ Gonzal. *ad regul. 9. Cancell. gloss. 43. num. 45. Rot. decis. 708. & num. 2. & 3. p. 2. recent.*

31. Processus appellatione intelligitur prima citatio.

31. *Tum in formando processum.*] Appellatione processus intelligi primam citationem, refert decisiu Ludouic. à Sarauia *d. tract. quest. 28. n. 1. & quest. 16. num. 7.*

32. Notarius proprius ab Episcopo assumendus in visitatione personarum cathedralis Ecclesiæ.

32. *Coram Notario tamen ipsius Episcopi, &c.*] In visitatione personarum cathedralis Ecclesiæ proprium Notarium ab Episcopo assumendum esse, non illi tamen Capitulo suspectum, refert decisiu Armendar. *in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 1. tit. 6. de visitat. num. 38. vbi num. 61.* subdit processum in causis visitationis coram ipso esse fabricandum.

33. Fiscalem suum potest assumere Episcopus in visitatione personarum cathedralis Ecclesiæ.

33. Episcopum posse assumere suum fiscalem, qui interuenire solet in criminibus Canonicorum reorum, vel alium quem magis voluerit deputare, nec teneri ad sumendum Capellanum de choro, decisiu attestantur Armendar. *dicto lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 91. in fine, & num. 92.* quem refero ego ipse *dicta allegat. 73. num. 8.*

34. Optio datur Episcopo, vel vicario, quo magis in loco velint, procedant contra Capitulares.

34. *Et in eius domo, aut consueto, &c.*] Dari optionem Episcopo, vel vicario, quo magis in loco velint, procedant contra Capitulares, & Episcopum posse sedere pro tribunali quocunque diocesis loco vbi maluerit, refert decisiu Armendar. *dicta l. 7. de Episcopis, num. 93.*

35. Capitulum cum voluerit visitare Episcopus accedere debet ad locum, quo solitum est Capitulares congregari.

35. Non posse tamen Episcopum visitare in eius domibus Episcopalibus, sed cum visitare voluerit Capitulum, accedere debere, ad locum suum, quo solitum est Capitulares congregari, & eorum actus expediri consueuerunt, si tamen id congruè fieri potest; sin minus, ad locum congruum, & communem, sed teneri accedere ad locum Capitularem quoties prosequi vellet visitationem alicuius particularis personæ de Capitulo, refert decisiu Armendar. *d. tit. 6. de visitat. num. 39. respons. 8.*

36. Episcopus, & vnus ex Iudicibus Adiunctis si sine tercio pronuntiarent sententia eil nulla.

36. *Vnum autem tantum sit, &c.*] Episcopus, & vnus ex duobus Adiunctis si sine tercio pronuntiarent, sententiam esse nullam, ex aliis resoluit Ludouic. à Sarauia *d. tract. quest. 31. num. 21.* & ideo referunt Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 100. num. 64.* & idem Ludouic. à Sarauia *d. tract. quest. 3. num. 3.* sententiam Episcopi & Adiunctorum in causis criminalibus contra Capitulares esse concipiendam sub hac forma, *Ego N. Episcopus de consilio & assensu N. & N. Adiunctorum ita pronuncio.*

37. Quid si discordent? Vide Gutier. *pract. lib. 1. quest. 94.*

38. *Et si*

38. *Et si in electione tertij, &c.*] An discordibus Episcopo & Adiunctis in electione tertij ad Capitulum cathedrale vicinius, & Pastore vacans tertij electio deouletur, late disputat Ludou. à Sarauia d. *trakt. quest. 17. per tot.* vbi affirmatiuè concludit.

39. *Alias processus, & inde sequuta, &c.*] Gesta per Episcopum sine Adiunctis esse irrita ipso iure, resoluit Ludouic. à Sarauia d. *trakt. q. 31. per tot.*

40. *In criminalibus tamen, &c.*] Episcopum solum posse exercere iurisdictionem quoad summariam cognitionem, & ad capturam Capitularium in casibus hic non expressis, tradunt Mantie. *decis. 180. num. 6.* Ludouic. à Sarauia d. *trakt. quest. 20. per tot.* Rota in Calciaten. iurisdictionis 6. Iunij 1622. coram bonæ mem. Remboldo, vbi subditur non procedere in delictis simplicis incontinentiæ absque qualitate concubinitus.

41. *Vbi de fugatimetur.*] Vide Rota in Conch. iurisdictionis 3. Martij 1617. coram bonæ mem. Cardin. Sacrato, & in Calciaten. iurisdictionis 21. Iunij 1621. coram bonæ mem. Remboldo. Quando dicatur quis suspectus de fuga, vide Syluest. in *praxi iudic. lib. 2. cap. 23.* Canecc. *variur. resolut. cap. 10. num. 13.* Ioseph. Sesse de *inhibit. cap. 9. §. 2. n. 44.* & 46. Phæbos *Lusit. decis. 54. part. 1.* Rot. in d. Calciaren. iurisdictionis 6. Iunij 1622. vbi dicitur quod statum arbitrio iudicis an adesset timor fugæ, metipsum d. *cap. 28. num. 21.*

42. *Episcopi ipsi Capitulum conuocent.*] Episcopos conuocare posse Capitulum ad libitum, dummodo non proponant de re ad commodum suum, vel suorum spectante, Capitulum autem ipsum posse quandocunque vult, se congregare, asserit decisum Armendar. in *addit. ad recapit. legum Nauarra, lib. 1. tit. 18. de Episcopis, num. 95.* quem refero ego ipse d. *alleg. 73. num. 16 & in trakt. de Canon. cap. 35. num. 7.* Aldan. in *compendio canon. resolut. lib. 3. tit. 8. num. 10.* vbi refert sub die 2. Martij 1619. fuisse resolutum quod Episcopus, vel eius vicarius Canonicus potest interuenire in actibus Capitularibus, dummodo non agatur de interesse suo, non obstante quacunque consuetudine in contrarium.

44. Episcopum conuocare non posse Capitulum in illis casibus, in quibus iudex esse potest, resoluit Hieron. Venero in *examine Episcoporum, lib. 4. cap. 29. num. 39.* Posse autem illud conuocare, si iudex esse potest, de re spectante ad Episcopalem dignitatem, dicit resolutum Armendar. d. *l. 7. de Episcopis, num. 95. in fine.*

45. Episcopum controuerfiam habentem cum Capitulo non posse domi suæ illud congregare, sed debere ad aulam capitularem conuocare, in qua solitum est Capitulum semper conueniri, referunt decisum Hieronym. Venero d. *cap. 29. num. 41.* Aloyf. Ricc. in *decis. curie Archiepiscop. Neapol. decis. 286. part. 4.* Armendar. d. *l. 7. de Episcopis, num. 96.* Ego ipse d. *cap. 35. num. 10.*

46. Congregationes Capitulares habendas non esse eo tempore quo diuina Officia celebrantur, nisi causa vrgens in aliud tempus differri non pateretur, quod si hæ Congregationes absque causa prædicta tem-

38. Episcopo, & Adiunctis discordibus ad quem spectet tertij electio.

39. Gesta per Episcopum sine Adiunctis sunt irrita ipso iure.

40. Episcopus solus potest exercere iurisdictionem quoad summariam cognitionem, & ad capturam Capitularium.

41. Suspectus de fuga quando quis dicitur.

42. Capitulum quando Episcopi conuocare possint.

43. Episcopus, vel eius vicarius quando possit interuenire in actibus capitularibus.

44. Capitulum non potest Episcopus conuocare in illis casibus in quibus iudex esse potest.

45. Episcopum controuerfiam habentem cum Capitulo non potest domi suæ illud congregare.

46. Congregationes capitulares habende non sunt eo tempore quo diuina officia celebrantur.

pore celebrationis diuinorum habitæ fuerint, Canonicum iure ab his, vt choro interfit, abesse posse referunt decifum Nicol. Garc. *de benefic. part. 3. cap. 2. num. 559.* Armendar. *in addit. ad recop. legum Nauarra, lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. de residentia Canon. num. 94.* Ego ipse *d. cap. 35. a num. 14. Aldan. d. tit. 8. num. 12.* attestans sic fuisse decifum in Otiolen. 6. Martij 1631.

47. Vocem in Capitulo non habet Episcopus.

47. *Vota exquirant.*] Episcopum igitur non habere vocem in Capitulo, asserunt resolutum Armendar. *d. l. 7. de Episcopis, num. 84.* Hieron. Venero *d. lib. 4. cap. 29. num. 42.* faciunt quæ Ragul *de voce Canonici in Capitulo, quæst. 5. n. 4.* qui autem vocem in Capitulo habeant, dixi *d. tract. de Canonici, cap. 37.*

48. Vicarius Episcopi non admittitur ad Capitulum exemptum.

48. *Nec ad id vicarius Episcopi admittatur.*] Textum in præfenti dum habet vicarium Episcopi non admitti ad Capitulum, esse intelligendum, si Capitulum sit exemptum, refert decifum Sbroz *in addit. ad summ. tract. de officio vicarij, lib. 2. quæst. 30.* Et Canonicos non teneri admittere vicarium Episcopi in Capitulo si nolint, resolutum Aldan. *d. tit. 8. num. 13.* dicens sic fuisse decifum in Amerien. 24. Aprilis 1631.

49. Canonici non tenentur admittere vicarium Episcopi in Capitulo si nolint.

50. *Cæteris autem in rebus, &c.*] Intelligi de iurisdictione ciuili, non criminali, quam soli Episcopo Concilium tribuit, dicit Mantie. *d. decif. 180. num. 4. vers. nec refragatur.*

50. Intelligitur de iurisdictione ciuili.

51. Dignitates obtinentes, etiam si Capitulares non sint, Adiunctorum prærogatiua gaudent.

51. *Qui verò non obtinent dignitates, nec sunt de Capitulo.*] Ergo obtinentes dignitates, etiam si Capitulares non sint, Adiunctorum prærogatiua gaudere, multis resolutum Ludouic. à Sarauia *d. tract. quæst. 2. l. ex num. 8.*

52. Episcopus solus sine Adiunctis potest procedere contra eos, qui non sunt Capitulares.

52. *Si omnes qui non sunt de Capitulo, &c.*] Episcopum solum sine Adiunctis posse procedere contra eos, qui non sunt Capitulares, tenet Mantie. *d. decif. 180. num. 2.* & dicit resolutum Armendar. *d. l. 7. de Episcopis, n. 94.* videlicet omnes, qui non obtinent dignitates, nec sunt de Capitulo, in causis ecclesiasticis Episcopo subiaci.

53. Visitare Capitulares sine Adiunctis non potest Episcopus etiam vbi contraria consuetudo immemoralis viget.

53. *Nec non consuetudinibus, etiam immemorabilibus.*] Episcopum non posse visitare Capitulares sine Adiunctis, etiam vbi contraria consuetudo immemoralis viget, resoluunt Rot. *decif. 744. num. 1. p. 1. diuers. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 492. n. 6.* latè Ludouic. à Sarauia *d. tract. quæst. 24. per tot. Sell. in select. canon. cap. 31. num. 12.* vbi refert decifum in Calciatenen. 7. Septembris 1630.

54. Vicarius Episcopi interuenire potest in Capitulo, & in eo præsidere si talis facultas ei ante Conc. ex consuetudine, aut alio quocunque iure legitime competebat.

54. Non obitare quominus vicarius Episcopi possit interuenire in Capitulo, & in eo præsidere, si talis facultas ei ante Concilium ex consuetudine, aut alio quocunque iure legitime compete-
bat, iuxta hoc decretum, præsertim si ipsum Capitulum nullo exemptionis, aut speciali iure inueter aduersus omnimodam subiectionem, refert decifum Sbroz. *in addit. ad summ. tract. de officio vicarij, lib. 2. quæst. 30.* subdens quòd in his, in quibus agendum esset in Capitulo de re spectante ad Capitulum, seu suorum commodum, æquum est, vt nec eius vicarius interfit.

55. Sententia & privilegium simul nõ derogat hoc decretum.

55. *Sententijs, privilegijs, &c.*] Non fuisse derogatum per hoc decretum sententiæ, & privilegio simul, quia cùm faciat diuersas derogationes, his simul iunctis non videtur voluisse derogare, refert decifum

Ludouic:

Ludouic. à Sarauia d. tract. quest. 25. num. 7. per decis. Achil. de Grass. 3. de pactis.

56. [Concordiis.] Concordias non tollere visitationem omnimodam, & independentem ab Adiutorum ministerio, resoluunt Ludouic. à Sarauia d. tract. quest. 25. ex num. 4. Hieronym. Venero d. lib. 4. cap. 27. num. 3.

57. Decretum in præsentem in suis derogationibus non comprehendere concordias à Sede Apost. ex certa scientia confirmatas, referunt decisum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 25. n. 14. Armendar. d. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 67. Marchef. de commission. p. 1. §. 1. de appellat. ab interlocut. decis. 4. Ludouic. à Sarauia d. q. 25. num. 6. Rot. apud Farin. decis. 715. in 1. collect. noniss. aliàs p. 4. diuersor.

58. Concordiæ confirmatæ à Papa in forma communi, cum qua concurrat consuetudo immemorialis, fuisse per Concil. in præsentem derogarum, asserit resolutum Ludouic. à Sarauia d. q. 25. n. 19.

59. [Qua tantum suos obligent auctores.] Non esse hæc verba referenda ad concordias, sed ad iuramenta, dicit decisum Ludouic. à Sarauia d. q. 25. in fine.

60. Saluis tamen in omnibus privilegiis, quæ Vniuersitatibus, &c.] Concilium in præsentem excipere privilegia, quæ Vniuersitatibus studiorum generalium, seu eorum personis sunt concessa, asserit Mantice. decis. 180. num. 5. vers. neque.

61. Hæc autem omnia, &c.] Concilium in præsentem decreto non detrahere auctoritati, & iurisdictioni Episcopis acquisitæ, refert decisum Ludou. à Sarauia d. tract. q. 11. n. 15. vbi citat Rotæ decis. 743. p. 1. diuers. & decis. 305. & 321. p. 2. etiam diuers. & apud Seraphin. decis. 493.

56. Concordiæ non tollunt visitationem omnimodam & independentem ab Adiutorum ministerio.

57. Concordiæ à Sede Apost. ex certa scientia confirmatas non comprehendit hoc decretum.

58. Concordiæ confirmatæ à Papa in forma communi, cum qua concurrat consuetudo immemorialis, fuit per Conc. derogatum.

60. Privilegia, quæ Vniuersitatibus studiorum generalium, seu eorum personis sunt concessa, excipit hoc decretum.

61. Auctoritati, & iurisdictioni Episcopis acquisitæ non detrahit hoc decretum.

Accessus & regressus omnino tollantur. Item & coadiutoria cum futura successione non dentur, nisi ex causa cognita à Summo Pontif.

CAPVT VII.

1. DE accessu vide Galet. in Margarita casuum conscientia, verbo accessus. Azor. institut. moral. p. 2. lib. 7. cap. 20. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 6. q. 5. ex n. 111. vbi n. 115. subdit accessus esse sublatos.

2. De regressu vide Mandos. in tract. de signatura gratia, tit. regressus, & accessus, Campeg. in tract. de reservat. regressus, Rebuff. in pr. xi. benefic. su. de regressu, Flamin. Patif. d. lib. 6. q. 5. à princip. vbi num. 96. refert constitutionem Pij V. incip. Romani Pont. quæ reuocat omnes regressus, accessus, & ingressus sub quibuscunque formis, & quibuscunque personis, & quomodocunque concessis.

3. Decretum in præsentem intelligi de accessibus, & regressibus per cessum, aut decessum, non autem de illis qui ob non solutionem personis conceduntur, tradunt Mandos. in reg. de impetr. benefic. vac. per obitum,

1. Doctores de accessu agentes.

2. Doctores de regressu agentes.

3. Intelligitur de accessibus, & regressibus per cessum, vel decessum.

4. Accessus, & regressus in relictionibus permitti.

q. 31. n. 3. Flamin. Paris. d. l. 6. q. 5. n. 110. Ratio est, quia illi iam sublatis videbantur inducere votum caprandæ mortis alienæ, arg. cap. ne captanda, de concess. prebend. in 6 & illorum, quæ tradit Franc. Marc. decis. 288. p. 1. isti verò non ita, cum per mortem titularis pensionarius non succedat, nec sit in manu, & potestate volentis accedere, vel regredi, male, vel bene operando efficere vt beneficium ad se reuertatur, nisi obtinens recuset pensionem soluere, aut illam nulliter, vel male assignatam dicat, quod totum ab eo pender, vnde Rota duplici ex isto capite non semel accessus & regressus canonizauit, & signanter apud Achil. decis. 1. n. 2. de iure iur. Verall. decis. 247. p. 1. & decis. 313. p. 2. ead. Rotæ decis. 631. n. 1. p. 1. recent. & decis. 286. n. 2. p. 2. etiam recent. & in Messanen. regressus 24. Ianuarij 1612. coram bonæ mem. Vbaldo, & Cremonen. pensionis super regressu 23. Iunij 1613. coram eod. & in Brachaten. accessus ad Thesaurariam 22. Iunij 1629. coram R. P. D. meo Piouano, vbi etiam fuit dictum Rotam non solere admittere huiusmodi accessus & regressus, ni concurrat nimia proteruita in denegante solutiones, aut aliter resistente.

5. Doctores de coadiutoriis cum futura successione agentes.

5. De coadiutoriis cum futura successione, vide Mandos. in tract. de signatura gratia, verbo coadiutoria, & reg. 11. quest. 5. & reg. 32. quest. 5. Campeg. in tractatu de coadiutore Episcoporum, Gambar. de officio legati de de latere lib. 5. cap. de coadiutoribus. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 9. cum seqq. Camill. Borrel. in summ. omnium decis. tit. 9. de clerico egrotante num. 10. Quintanad. ecclesiast. lib. 2. num. 30. cum seqq. Azor. inslit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 2. Monet. de option. canon. cap. 4. q. 8. Melch. Phæobos Lusit. decis. 2. num. 5. tom. 1. latè Nicol. Garc. de benefic. part. 4. cap. 5. vbi in addit. plura de nouo cumulat, Mendes de Vasconcellos diuers. iuris argument. lib. 4. cap. 1. Ioannis Baptist. Valenzuel. conf. 98. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 7. cap. 6. num. 102. cum seqq. Ludou. à Saraui in tract. de iurisdic. Adiutorum q. 29. Nauar. in singularibus conclus. § 8. Sebast. Cæf. in relect. de ecclesiast. Hierarchia p. 3. disp. 14. §. 9.

6. Archiepiscoporum, & Episcoporum coadiutores cum futura successione agentes, vel non.

6. Circa Archiepiscoporum & Episcoporum coadiutores cum futura successione Prosp. de Angust. ad Quarant. in sum. Bullarij, verbo Archiepiscopi auctoritas, auctor. 13. n. 12. in fine, Piasec. in praxi Episcop. p. 1. c. 1. num. 10. & Campan. d. cap. 6. num. 107. referunt decism coadiutori cum futura successione non licere ingredi ciuitatem pontificaliter, quia licet sit coadiutor cum futura successione, ex quo tamen non habet ius in re, sed ad rem, non debet recognosci tamquam superior & caput, sed vti coadiutor, & eomagis, quia contingere potest vt non succedat in Episcopatu, sed prior moriatur; item ipsum non debere vti Cruce in Diuinis, nec in functionibus Pontificiis, nec dum incedit per urbem, cum Crux sit signum, & ornamentum dignitatis, & iurisdictionis, & coadiutor vtrique careat; item coadiutorem Pontificalia in Ecclesia exercentem absente Archiepiscopo vti posse capere, cum ea sit tantum ornamentum Episcopalis dignitatis; præsertim autem Archiepiscopo vti debere Mantelletto, & Rochetto, nec licere vnquam

vnquam coadiutori vti Mozzetta & Rochetto, etiam absente Archiepiscopo, & hoc proprium sit eius, penes quem est dignitas, & iurisdic-
tio: item coadiutorem non posse sedere in sede coadiuti, cum vna
sedes non capiat duos: item Canonicos esse compellendos vt coadiu-
tori Episcopo solemniter celebranti, & Pontificalia exercenti semper
assistant, alioquin indecorum videretur, si Episcopus sine Canonico-
rum assistentia celebraret, nec non videretur esse contra decretum
Concilij Trid. quod extensiuè huic etiam casui accommodati potest:
item Canonicos non debere accedere ad circulos, cum ipsi circuli de-
notent membrorum vnionem ad ipsum caput, & constat coadiutorem
non debere esse caput: item decere vt coadiutor Episcopus confessio-
nem faciat cum Sacerdote Canonico celebrante, & vt idem quoque
benedicat in fine Missæ ne populus Diuinis assistens benedictione
Episcopali defraudetur, & iam est vsu receptum vt Episcopus bene-
dicturus faciat etiam Confessionem cum celebrante: item licere coadiu-
tori, de licentia tamen Archiepiscopi, benedicere populum, dum
per ciuitatem incedit: item maximè decere vt Canonici prodeant
obuiam coadiutori Episcopi ad Ecclesiam pontificaliter accedenti ad
ostium Ecclesiæ, cumque descendente ad idem ostium deducere, im-
mò esset valde commendandum, si nonnulli Canonici officij, & vrbani-
tatis gratia ad ipsius coadiutoris ædes accederent: item coadiuto-
rem non habere facultatem largiendi indulgentias, & sic eas Archie-
piscopi nomine, si quas Archiepiscopus concedere voluerit, esse publi-
candas, refero ego ipse de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 118. secundum
Lugdunen. impressi.

7. Coadiutores autem cum futura successione inferiorum digni-
tatum, & beneficiorum non sunt beneficiarij interim dum viuunt
coadiuti, nec habent ius in re, sed ad rem, vt per Nauar. in cap. si quando,
de rescript. pral. §. n. 10. & in tract. de Orat. cap. 20. n. 18. Ludou. à Sarauia
in tract. de iurisdic. Adiunctorum q. 29. num. 44. Rot. decis. 456. num. 9.
p. 1. recent. quia coadiutoris huiusmodi non sunt verè & propriè benefi-
cia, secundum Abb. in cap. de rectoribus, de clerico agrot. Petr. Greg. de re be-
nefic. c. 11. n. 2. Gonzal. Mendez de Vasconcellos diuersor. iuris argumetor.
lib. 4. c. 1. n. 8. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. c. 2. q. 4. Gonzal. d. gloss. §. §. 9. n. 40.
& 64. cum seqq. Anton. Fabri in theoria de re benefic. tit. de officio & ad-
ministr. num. 20. cum seqq. Sebastian. Cæsar in relect. de ecclesiast. Hierarchia
p. 3. disp. 14. §. 9. à princip. Nam Papa coadiutoriam concedendo non pro-
uidet absolute de beneficio, illud absolute conferendo, sed ad effectum
prouidendi necessitati Ecclesiæ, Buratt. decis. 78.

8. Vnde coadiutorem Canonici cum futura successione vocari Ca-
nonicum solum, tradunt Gonzal. d. gloss. §. §. 9. num. 107. Monet. de opt.
canon. quest. 8. num. 143. Ludouic. à Sarauia d. tract. de iurisd. Adiunctorum
q. 29. num. 33.

9. Per obitum enim coadiuti dicitur beneficium vacare, Pute. de-
cis. 225. num. 3. lib. 3. in correctis, Caualer. decis. 116. num. 5. & coadiutoria
post mortem coadiuti continet gratiam coadiutoris, ex Pute. d. decis. 225.

7. Coadiutores cum
futura successione
inferiorum benefi-
ciorum non sunt be-
ficiarij interim
dum viuunt coadiu-
ti.

8. Coadiutor Cano-
nici cum futura suc-
cessionis vocatur
Canonici solum.

9. Beneficium per
obitum coadiuti di-
citur vacare.

num. 6. lib. 3. & decis. 98. lib. 2. Gonzal. d. glos. 5. §. 9. num. 53. & seq. Monet. d. g. 8. num. 143. ac proinde non subiacet publicationi, Ludou. à Sarauia d. g. 29. n. 25. licet enim sit similis resignationi, est tamen quid diuersum ab illa, Rot. decis. 10. n. 3. lib. 3. part. 3. diuers. Gonzal. d. §. 9. n. 69. Caualer. d. decis. 116. num. 4.

10. Coadiutor consequi non potest fructus ex beneficio coadiuti.

10. Hinc prouenit quòd Coadiutor consequi non potest fructus ex beneficio coadiuti, Nau. conf. 2. n. 3. de cleric. agros. Ludouic. à Sarauia d. g. 29. n. 26. Rot. decis. 185. lib. 3. p. 3. diuers. sed lucratur etiam distributiones quotidianas absente coadiuto ad utilitatem coadiuti, vt censuit sacra Rituum Congreg. in vna Colimbrien. 16. Septembris 1606. in dub. 6. & in alia Elboren. 15. Aprilis 1606.

11. Coadiutori quid referetur.

11. Et ideo quando coadiutor habet aliunde vnde se valeat decenter sustentare, disponitur nonnunquam quòd nihil prorsus percipere debeat de fructibus, nec de distributionibus, prout fuit in caso, in quo Nauarr. consuluit d. conf. 2. n. 3. & sæpe aliàs fit; & interdum mandatur dari centum ducatos, & aliquando plus, vel minus, prout partes inter se conueniunt ante pfectam supplicationem, habita semper consideratione, ne coadiutor egeat, refert Gonzal. d. glos. 5. §. 9. n. 96. quia aliàs coadiutor posset petere à coadiuto, congruam sustentationem, si deseruiat vti coadiutor, Nau. d. conf. 2. n. 1. & 7. & de Oras. cap. 20. num. 18. Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5. in addit. sub num. 130. dub. 36. nisi aliud caueatur in coadiutoria huiusmodi, in qua hodie consuetum est poni clausula, quia partes ita conueniunt, quòd coadiutor non possit petere congruam, nec quicquam exigere, quoniam titulo ratione coadiutoria, vt ipse testatur Garc. ubi proxime, subdens id procedere, etiam si non narretur coadiutorem habere beneficium, seu vnde se valeat sustentare, quamuis si coadiutor ob paupertatem magnam, non valeat decenter seruire Ecclesie, posset excusari à seruitio, nec principalis posset illum arctare, seu compellere, nisi dando ei aliquid, quo decenter & honestè valeat deseruire.

12. Officium Canonicum recitare non tenetur coadiutor.

12. Nec tenetur ad officium Canonicum recitandum, sed proprietarius, vt tenent Campeg. de coadiutore Episcopi num. 8. Nauar. in cap. si quando prel. §. n. 10. de rescript. & de Oras. cap. 20. n. 18. Gambar. de offic. Legati à latere lib. 4. num. 285. Redoan. de simon. part. 2. cap. 28. de Rectorib. Soar. de Religion. tom. 2. tract. 4. lib. 4. cap. 22. num. 19. Molfes. in summ. Theolog. moral. tract. 6. cap. 2. num. 44. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 10. cap. 4. quæst. 1. Valer. Reginald. in praxi fori panit. lib. 30. num. 41. Nicol. Garc. de benefic. p. 3. c. 1. p. 1. n. 109. Malder. de virtut. tract. 10. cap. 2. dub. 3. quæst. 2. Oliuer. Bonatt. de oblig. Horarum Canon. lib. 2. cap. 4. num. 26. Bonacin. de Horiis Canon. disp. 1. q. 2. puncto 3. & num. 15. Squillante de oblig. clericor. p. 1. à num. 14. Ludouic. à Sarauia d. g. 29. n. 24. Paul. Laymann in Theologia moral. lib. 4. tract. 2. c. 5. n. 8. in fine, Sebast. Cæsar dicta disp. 14. §. 9. num. 3.

13. Professionem fidei admittere non tenetur coadiutor.

13. Nec tenetur ad fidei professionem nisi cum fuerit successioni locus, vt contra Acoftam de Andrada ad Bullam Cruciatæ, quæst. 73. resoluunt Nicol. Garc. de benefic. p. 3. c. 3. n. 16. Ludou. à Sarauia d. g. 29. n. 37.

Ego

Ego ipse de officio & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 61. num. 13. me citato Squillante de privilegijs cleric. cap. 4. num. 79.

14. Nec tenetur ad residentiam præcisam, sed causatiuam, id est, vt de bonis suis satisfaciatur pro interestentia non soluta, ita Gonzal. Mendez de Vasconcellos d. cap. 1. num. 8. Gonzal. d. glos. 5. §. 9. num. 63. me citato Ludouic. à Sarauia d. quest. 29. n. 27. etiam casu, quo coadiutus propter infirmitatem, vel aliàs legitimè impeditus, non teneretur alioquin residere, aliàs enim amitteretur distributiones quotidianæ, quæ punctantur coadiuto in damnum ipsius coadiutoris, vt censuit S. Rituum Congreg. in Eboren. 15. Aprilis 1606. & in Patauina 8. Maij 1617. & in Ceneten. 4. Aprilis 1620.

14. Residentiam præcisam, sed causatiuam facere non tenetur coadiutor.

15. Nec lucratur distributiones excommunicato coadiuto, Gonzal. d. glos. 5. §. 9. ex num. 123. Ludou. à Sarauia d. q. 29. n. 38. Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5. num. 86. vbi num. 85. subdit quòd si forte coadiutori aliquid de fructibus, seu distributionibus assignatum sit pro congrua, seu seruitio, vt aliquando fit, id sibi poterit lucrari, non obstante excommunicatione principalis, quæ sibi, non alteri debet nocere. Sed pulcher casus se offert resoluendus. Constitutione Ecclesiæ Carthaginen. cauetur, vt quotiescunque occurrerit, quòd aliquis Capitularis eiusdem Ecclesiæ carceretur, si repertus fuerit culpabilis, non lucretur fructus suæ præbendæ pro tempore, quo fuerit carceratus; verùm quia datur casus, vt quandoque Capitulares prædicti habeant coadiutores, qui inseruendo diuinis intersunt durante carceratione dictorum Capitularium, ideo fuit dubitatum in sacra Congregatione Concilij, an tales coadiutores inseruientes possent lucrare fructus præbendæ pro præbendatis coadiutis pro tempore, qui dicti eorum coadiuti culpabiles reperti manserint carcerari? Eadem S. Congr. die 15. Decembris 1618. censuit coadiutum non posse percipere fructus prædictos.

15. Excommunicato coadiuto non lucratur distributiones coadiutor.

16. Nec verè capit possessionem, nisi post cessationem coadiutoris, Rot. decis. 456. num. 6. part. 1. recent. Ludouic. à Sarauia d. quest. 29. num. 51. non enim sufficit prima capta possessio viuente coadiuto, vt declarauit sacra Rituum Congregatio in Patauina 30. Ianuarij 1616. & in d. Colimbrien. debet enim post mortem coadiuti noua capta, eadem sacra Congregat. in Patauina 3. Iunij 1616. & ideo in vna Terulen. 21. Martij 1609. censuit quòd coadiutor debet habere locum captae possessionis post mortem coadiuti, & non locum captae possessionis viuente coadiuto, & in alia Bergomen. 7. Augusti 1627. censuit possessionem ab obitu coadiuti numerandam esse, quamuis prior possessio accederet ad annos 20.

16. Possessionem verè non capit nisi post cessationem coadiutoris.

17. Nec ei assignatur eadem sedes principalis coadiuti, sed sedere debet vltimo loco post omnes Canonicos, prout decisum referunt Gonzal. d. glos. 5. §. 9. num. 101. & 109. cum seqq. Monet. de opt. canon. cap. 4. q. 8. ex num. 141. Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5. ex num. 66. Sebast. Cæsar d. §. 9. num. 6. Rot. d. decis. 456. & decis. 637. part. 1. recent. Ludouic. à Sarauia d. q. 29. n. 41. vbi tenet coadiutores antianitatem non à die eorum admissionis, sed à cessationis coadiutoris die adipisci.

17. Sedes eadē principalis coadiuti non assignatur coadiutori.

18. Et

18. Coadiutores viuentibus coadiutis sedere debent in ultimo loco.

19. Præcedentia competit Canonici quamvis posterius promissis, & non coadiutoribus.

20. Coadiutor dignitas absente vel impedito coadiuto suo præcedit omnibus Canonici.

21. Coadiutor non intelligitur comprehensus in statuto quod ex aliqua causa iubilare facit Canonicos.

22. Nec sibi optat, sed coadiuto.

23. Nec in ingressu debet fabricæ solvere.

18. Et quod coadiutores viuentibus coadiutis sedere debent in ultimo loco post omnes Canonicos, & quando aliquas functiones faciunt quæ pertinet ad suos coadiutos, vt cantare lectiones, præintonare Antiphonas, &c. pariter debent illas facere in nouissimo loco, censuit sacra Rituum Congreg. in d. Colimbrien. 16. Septembris 1606. in 4. dub. & in Parauina 3. Decembris 1616. Brundusin. 18. Martij 1617. Casalen. 15. Iulij eiusdem anni, & 10. Decembris 1619. Vicent. 18. Augusti 1618.

19. Competit igitur præcedentia Canonici, quamvis posterius promissis, nisi aliud in forma coadiutorie caueatur, quacunque consuetudine in contrarium non obstante; eadem S. Congr. in d. Colimbrien. 16. Septembris 1606. in 2. dub. Taurinen. 10. Nouembris 1612. & 3. Iunij 1614. Brundusin. 18. Martij 1617. Elnen. 20. Aprilis 1619. Tirafonen. 13. Iulij eiusdem anni. Dertonen. & Casataugustana 26. Septembris 1620. Bellunen. 23. Ianuarij 1621. Trauifin. 29. Maij eiusdem anni. Calaritana 18. Augusti 1629. vbi fuit resolutum coadiutoribus nullam deberi ab aliis Canonici præcedentiam. Casalen. 10. Decembris 1619. vbi fuit dictum statutum Ecclesiæ Casalen. disponens quod coadiutores gradatim ascendant, & præcedant posteris Canonici, vti iuri Canonico aduersans seruandum non esse, sed coadiutores post omnes sedere debere. Et iterum in Elnen. 7. Augusti 1621. fuit resolutum coadiutori non deberi eundem locum, quem vigore statuti auctoritate Apostolica minime confirmati, nec consuetudinis haud legitime præscriptæ habebat tempore coadiuti, sed illum cedere debere omnibus Canonici proprietariis ingressis durante eius coadiutoria.

20. Verum vbi coadiutor in dignitate esset, absente, vel impedito coadiuto suo præcedit omnibus Canonici. Sacra Congr. Rit. in Neritonen. 22. Octobris 1619. idemque prorsus statum, quod coadiutus, si præfens esset, obtineret, habere debet, vt censuit eadem sacra Congregatio in Brundusin. 29. Maij 1621. Vnde cum Stephan. Guerrerius promissus de coadiutoria Archidiaconatus primæ dignitatis Neritonen. quæsiisset ab eadem sacra Rit. Congreg. quo in loco debeat ipse sedere absente Archidiacono coadiuto, item an ad ipsum spectent functiones quas faceret idem Archidiaconus, si præfens esset, eadem sacra Rituum Congreg. Eminentiss. Card. Crescentio referente censuit coadiutori supradicto, iuxta formam litterarum coadiutorie, competere locum, seu stallum, in quo sederet Archidiaconus coadiutus, si præfens esset, necnon ad eundem coadiutorem spectare functiones, quas obiret idem Archidiaconus, si adesset, sub die 12. Octobris 1619.

21. Nec intelligitur coadiutor comprehensus in statuto, quod ex aliqua causa iubilare facit Canonicos, eadem sacra Congreg. in Elboren. 15. Aprilis 1606. in 3. dub. quicquid dicat Garc. d. cap. 4. num. 89.

22. Nec sibi optat, sed coadiuto, Monet. de opt. canon. q. 8. num. 152. Ludouic. à Sarauia d. quæst. 29. n. 31. & declarauit eadem sacra Rituum Congr. in d. Colimbrien. 16. Septembris 1606. in 5. dub.

23. Nec in ingressu debet fabricæ soluere, quod est consuetudo solui per Canonicos de nouo ingressos. Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5. num. 78.

24. Nec

14. Nec potest esse iudex Apost. seu delegatus Papæ, vel designari iudex synodalis, quia ex dicendis coadiutor non est verè Dignitas, seu Canonicus, quamvis sit in seruitio Ecclesiæ, & sic non habet qualitates cap. statum, de rescript. lib. 6. ita contra Acoltam de Andrada ad Bullam Cruciatam. q. 75. resoluit Nicol. Garc. d. p. 4. c. 5. in addit. post n. 130. dub. 28. vbi subdit, propterea commissionem factam Dignitati non transire in eius coadiutorem, non solum quando fuit expressum nomen proprium, sed etiam quando non fuit expressum.

15. Nec gaudet priuilegiis & indultis de percipiendis fructibus in absentia, puta ratione studij, aut lectionis in aliqua Vniuersitate, quibus coadiutus gaudere potest, ex multis adductis per Nicol. Garc. in d. addit. dub. 30.

16. Nec tenetur ad onera Canonicorum iuniorum, licet teneatur ad onera sui coadiuti, quia licet sedeat post omnes Canonicos, id non est ex eo quod sit Canonicus iunior, sed quia non est verè Canonicus, & fulget aliena dignitate, non propria ita Nicol. Garc. in d. addit. dub. 33. & declarauit S. Rituum Congreg. in d. cap. Colimbrien. 16. Septemb. 1606. in 7. dub. vnde censuit in alia Elboren. 15. Aprilis 1606. quod Canonicus iunior iuxta consuetudinem Ecclesiæ debet supplere vices hebdomadarij absentis, vel impediti, & non coadiutor, licet sedeat post vltimum Canonicum.

17. Nec tenetur ad pœnas iudiciales, & quæ non haberent rationem multæ ordinariæ, impositas ob culpam coadiutoris, non obstante statuto contrario, quia esset iniustum, & contra ius, nisi fortè fuisset à Papa in specie confirmatum, ita Nicol. Garc. in d. addit. dub. 34. in fine.

18. Nec tenetur tempore concessionis coadiutoriæ habere Ordinem presbyteralem, vbi statuto Ecclesiæ cautè fuerit, quod Canonicus actu sit Sacerdos tempore promotionis, sed sufficit habere Clericatum & legitimam ætatem ad Ordinem requisitum, ita Caputaq. decis. 127. n. 1. & 2. Gonzal. d. gloss. §. 9. Nicol. Garc. in d. addit. sub dub. 23.

19. Nec tenetur se promoueri facere intra annum ad Ordinem requisitum, si nunquam resedit, seu inseruiuit, quia coadiutus non vult, ex quo non habet exercitum coadiutoris, sicut habens curam habitu, & non actu, nõ tenetur ad sacerdotium promoueri infra annum, vt diximus in tract. de Paroch. c. 5. n. 29. ita Nicol. Garc. in d. add. sub die 23. vers. motò; & ideoabilitas requiritur in coadiuto, nec hoc casu illa coadiutoris sufficeret. nam stante statuto in Ecclesia Barbastren. quod Canonici, qui infra annum non fuerint promoti ad subdiaconatum, amittant tertiam partem fructuum, & si infra alios duos annos non fuerint promoti ad Diaconatum, amittant medietatem fructuum, & si infra alios duos annos non fuerint promoti ad presbyteratum, amittant omnes fructus & distributiones, quæ situm fuit an coadiutor datus, Canonico non ordinato, vt supra, possit lucrari fructus & distributiones pro coadiuto, si ipse coadiutus est ordinatus ad formam dicti statuti? Sacra Congr. die 1. Decembris 1629. censuit Canonicum supradictum

24. Index Apost. seu delegatus Papæ non potest esse coadiutor.

25. Priuilegiis, & indultis de percipiendis fructibus in absentia non gaudet coadiutor.

26. Onera Canonicorum iuniorum non portant coadiutor.

27. Pœnas iudiciales non subit coadiutor.

28. Presbyteralem ordinem non tenetur coadiutor habere vbi requiritur quod Canonicus actu sit Sacerdos tempore promotionis.

29. Ordinem requisitum non tenetur suscipere intra annum coadiutor non tēdēas.

M M M coadiutum

coadiutum non lucrari fructus, nec distributiones mediante seruitio dicti coadiutoris.

30. Ordinari non potest coadiutor ad titulum coadiutoris.

30. Nec potest ordinari ad titulum coadiutoris, Salzed. ad Bernard. in *pract. cap. 18. num. 7.* Gonzal. d. *glof. 5. §. 9. num. 8.* Monet. de *option. Canonic. capit. 4. quas. 8. numer. 169.* Sebastian. Cæsar d. *§. 9. num. 4. & 9.* Nicol. Garc. de *benefic. part. 2. cap. 5. à num. 132.* vbi subdit posse quem ordinari ad titulum coadiutoris, si forte ratione illius haberet congruam, non tanquam ad titulum beneficii, sed tanquam ad titulum pensionis.

31. Officia ad quæ coadiutus electus est, non potest exercere coadiutor.

31. Nec potest exercere officia ad quæ coadiutus electus est. nam in his quæ specialiter nominatione competunt coadiuto, non venit coadiutor, nec eum repræsentat, ita Nicol. Garc. in *addit. ad d. cap. 5. sub num. 88.*

32. Distributiones quotidianas absente vel non seruiente coadiutore nō amittuntur coadiutus si per se deseruiat.

32. Nec eo absente, vel non seruiente, amittit distributiones quotidianas Canonicis coadiutus, si per se deseruiat, quia in causa Vrbeuetana die 9. Septembris 1628. sacra Congreg. Concilij censuit distributiones quotidianas deberi Canonico coadiuto infirmo, absente, vel non seruiente coadiutore.

33. Habitum & tonsuram clericalem teneat deferre coadiutor.

33. In multis tamen coadiutori effectus veri beneficiarii tribuuntur, vt est ille quod tenetur habitum & tonsuram clericalem deferre, & fori priuilegio gaudet, ita Nicol. Garc. d. *cap. 5. à num. 97.* Armendar. in *addit. ad recap. legum Nauarræ lib. 2. tit. 19. de foro compet. num. 26.* Sebast. Cæsar de *Eccles. hierarchia disput. 14. §. 9. num. 8.* Squillante de *priuileg. clericor. cap. 7. num. 21.* Ego ipse de *officio & potest. Episcopii part. 2. alleg. 12. n. 4. & 9.*

34. Reg. de annali, & triennali possessore gaudet coadiutor.

34. Gaudet reg. de annali & triennali possessore, vt apparet ex formulis coadiutoris, Nicol. Garc. d. *cap. 5. à num. 89.* Gonzal. d. *§. 9. à num. 118.* & declarauit S. Rituum Congregatio in d. Colimbrien. 16. Septembris 1606. in 3. dub.

35. Mensibus datis causa recreationis gaudere potest coadiutor.

35. Et potest gaudere mensibus datis causa recreationis, & illos consumere sicut principalis; ita tamen quod dies per vnum ipsum consumpti non possint per alterum assumi, sed quoad ambos remaneant consumpti, ita Gonzal. d. *§. 9. num. 13. & seq.* Nicol. Garc. d. *cap. 5. num. 79.*

36. Aegrotans, aut legitime impeditus coadiutor haberi debet pro presenti.

36. Et ægrotans, aut aliàs legitime impeditus haberi debet pro presenti, & lucratur sicut lucraretur principalis, quando ipse coadiutor erat actu seruientis tempore superuenientis infirmitatis, seu impedimenti, aliàs posset dari locus fraudibus in detrimentum serui-rij Ecclesiæ, ita dubitatum fuit à S. Congregatione Concilij in vna causa Barbastren. an coadiutus impedito, seu infirmo coadiutore teneatur inferuire si habilis sit ad effectum lucrandi distributiones? die 9. Nouembris 1630. S. Congreg. censuit si ex forma litterarum Apostolicarum coadiuti nunquam teneantur horis Canonicis interesse, coadiutores quandiu aliqua ex tribus causis expressis in *cap. unico, de cleric. non resid. lib. 6.* verè fuerint impediti, distributiones quotidianas lucrari, perinde ac si Diuinis interessent.

37. Potest

37. Potest inferuire, & residere in Ecclesia excommunicato existente principali, quia non inferuit, nec agit nomine excommunicati, sed nomine proprio, aut nomine Ecclesiæ, vt contra Gonzal. d. §. 9. n. 128. resoluit Nicol. Garc. d. cap. 5. à num. 83. vbi num. 85. subdit quòd si fortè coadiutori aliquid destructibus, seu distributionibus assignatum est pro congrua, seu seruitio, vt aliquando fit, id sibi poterit lucrari non obstante excommunicatione principalis quæ sibi, non alteri debet nocere, & num. 86. cum Gonzal. vbi suprà num. 123. resoluit quòd tunc coadiutor non potest lucrari pro coadiuto excommunicato, & ad eius commodum, & vtilitatem, per cap. pastoralis §. verum, de appell.

37. Excommunicato existente coadiutor potest in Ecclesia deferuire coaduto.

38. Et tenetur habere qualitates requisitas ad obtinendam præbendam exemplo resignatarij, vt per Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 4. q. 9. num. 19. Nicol. Garc. de benefic. part. 7. cap. 4. in fine. Gonzal. d. gloss. §. 9. num. 6. & 90. Monet. d. cap. 4. num. 151. & 155. Ludouic. à Sarauia d. q. 29. num. 7. Campau. in diuersorio iuris Canon. rub. 7. cap. 6. num. 103. vbi quòd coadiutores huiusmodi debent esse constituti in illa ætate quæ ad illud obtinendum beneficium requiritur, de quo etiam nouissimè Squillante de priuileg. cleric. c. 4. n. 79.

38. Qualitates requisitas ad obtinendam præbendam habere tenetur coadiutor exemplo resignatarij.

39. Et sic debet promoueri infra annum ex quo residet, & inferuit ad Ordinem suæ præbendæ annexum, vt per Nicol. Garc. d. c. 5. in addit. sub n. 130. dub. 23. vers. modò.

39. Ordinari debet infra annum coadiutor si residet & inferuit.

40. Extra Ecclesiam cathedralem in absentia coadiuti tanquam verus & proprius Canonicus censendus quoad præminentias veris Canonicis conuenientes, vt censuit Sacra Rituum Congregatio in Pistorien. 15. Martij 1608.

40. Coadiutor extra Ecclesiam cathedralem in absentia coadiuti tanquam verus, & proprius Canonicus censendus quoad præminentias.

41. Et tenetur facere mentionem de obtentis beneficiis, quæ habet, saltem ratione futuræ successionis, quæ ipsi conceditur, cum sit gratia beneficalis, seu de beneficio, Nicol. Garc. in dict. addit. dub. 38. vbi addit totam gratiam vitari, & esse nullam si non fiat mentio de obtentis coadiutoris, quia licet illa de se sit diuidua, & separabilis, tamen ex intentione Papæ, & ipsius coadiutoris est indiuidua.

41. Coadiutor tenetur facere mentionem de obtentis beneficiis, quæ habet.

42. Et quamuis non sit in Sacris constitutus, potest omnia & singula facere, & exercere, quæ sine paramentis sacris cum cappa & cotta facere possit coadiutus si præsens esset; sacra Congregatio Rituum in Bononien. 19. Decembris 1615.

42. Coadiutor licet non sit in sacris, potest omnia facere quæ sine paramentis sacris facere possit coadiutus.

43. Et si tenentur Canonici inferuire & ministrare, prout tenentur inferuire proprio Canonico coadiuto in omnibus functionibus canonicalibus; eadem Sacra Congregat. in Calalen. 10. Ianuarij 1609.

43. Coadiutori tenentur Canonici inferuire prout tenentur inferuire coadiuto.

44. Vtrum autem coadiutor seruienti pro coadiuto debeat exire de Capitulo in quo agitur de negotio ipsius coadiuti, soler in aliquibus in dubium reuocari, in quo videtur respondendum non debere exire, quia coadiutor non agit nec inferuit nomine coadiuti, licet eum representante, quatenus agit & inferuit loco & vice illius, sed agit & inferuit

44. Coadiutor seruienti pro coadiuto an debeat exire de Capitulo in quo agitur de negotio coadiuti.

seruit nomine proprio, seu nomine Ecclesiæ, & sic nihil impedit eum interesse & dare vocem in Capitulo, in quo tractatur de negotio coadiuti; vnde videtur quod posset coadiutor dare suffragium, seu votare in electione præbendæ, quam prætenderet coadiutus & esset oppositor, & etiam pro eo suffragium dare: rursus è conuerso coadiutus bene potest interesse in Capitulo, & dare vocem, seu votum vbi agitur de negotio coadiutoris, nisi fortè tractetur de respectante ad ipsam coadiutoriam, quæ particulariter etiam spectet ad ipsum coadiutum, ita Nicol. Garc. *d. part. 4. cap. 5. ex num. 103.* Sebast. Cæsar *d. §. 9. num. 12.* vbi *num. 13.* existimat non esse inconueniens, quod simul possint in liabitu canonicali interesse coadiutus, & coadiutor in processionibus & Missarum solemnitiis, principalis in loco sibi debito, iuxta antiquitatem suam, coadiutor post omnes Canonicos, quicquid dicat Nicol. Garc. *d. cap. 5. ex num. 107.* cuius fundamentum, quod vnum tantum Canonicatum repræsentant, solum concludit ne duplicem vocem habeant, vel duplices lucentur distributiones, non quoad interessentiam, quæ diuersis respectibus vtrique conuenit, vni tanquam vero Canonico, alteri tanquam coadiutori, sicut nihil inconuenit, quod in eadem Ecclesia Rector principalis ut talis, & Vicarius ut Vicarius interesse valeant, & vsu receptum videmus in Episcopo & eius vicario generali.

45. Causa propter quas Episcopis coadiutor est concedendus.

45. [Causa prima, &c.] Quæ autem sint causæ, propter quas coadiutores Episcopis concedendi sunt, refert Paris. *de resignat. lib. 7. q. 20. n. 14. cum seqq.*

46. Papa solus, & non alius potest concedere coadiutoriam cum futura successione.

46. *A Sanctissimo Romano Pontifice, &c.]* Huiusmodi coadiutorias cum futura successione solum Romanum Pontif. & non alium, licet sit Legatus, seu Nuncius, posse concedere, tradunt Flamin. Paris. *de resign. benefic. lib. 6. quest. 5. num. 15. & lib. 7. quest. 20. num. 14.* Gonzal. *d. §. 9. num. 91.* Monet. *de distribut. quotid. part. 2. q. 1. num. 33.* Nicol. Garcia *d. part. 4. c. 5. n. 19.* Campan. *in diuers. iuris Canonic. rub. 7. cap. 6. num. 105. prope fin.*

47. Qualitates requisitæ ad obtinendam præbendam requiruntur ad consequendam coadiutoriam.

47. *Et qualitates omnes, &c.]* Qualitates requisitæ ad obtinendam præbendam requiri ad consequendam coadiutoriam, tradunt Doctores suprà citati *num. 20.* & quod debeant esse constituti in illa ætate, quæ ad illud obtinendum beneficium requiritur, obseruat Campan. *d. cap. 6. num. 103.*

48. Episcopis dandus est coadiutor habens qualitates pastorali officio requisitas.

48. Episcopis dandum esse coadiutorem sufficientem habentem qualitates pastorali officio requisitas, tradit Flamin. Paris. *d. quest. 20. num. 15.* bene obseruans in euentu, quod talis coadiutor detur circa temporalia propter dilapidationem, debere esse prouidum, & fidelem, & scire ea bene dispensare; si verò circa spiritualia, aduertendum ut sciat prouidere saluti animarum.

In hospitalibus hospitalitas exerceatur, & ubi non poterit exerceri ob defectum peregrinorum, fructus illi destinati ad hospitalitatem applicentur alicui opera pia, nisi aliter in fundatione statutum fuerit.

C A P V T V I I I.

1. **H**ospitalitatem laudandam, amplectendam, & mandandam esse, multis S. Scripturæ & Sanctorum Patrum auctoritatibus probato, ego ipse de officio & potestate Episcopi p. 1. tit. 3. gloss. 9. super verbo hospitalitatem. Vide etiam Cass. in Catalogo gloria mundi, p. 11. confid. 46. Cosm. in pragmat. Sanctorum, in proemio §. nam Ecclesiarum, in gloss. hospitalitas §. 36. Chopin. de sacra politica lib. 3. tit. 5. à princip. Illustrissimus D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad sum. dist. 42. n. 1. pag. 315.

1. Hospitalitas laudanda, & amplectenda.

2. Qui teneantur, cogere possint ad illam præstandam, tradunt Cass. in Catalogo gloria mundi p. 11. confid. 46. Corduba de Lara in l. si quis à liberis §. & si impubes n. 37. ff. de liber. agnos. Fuscus de Visitat. lib. 2. cap. 13. Spin. in speculo testam. gloss. 6. princip. n. 8. Tiraq. de pœnis tempor. causa 44. ex n. 10. Menoch. de arbit. casu 182. n. 43. Auendan. de exequend. mandatis lib. 2. cap. 8. Azaved. l. 7. num. 1. & 5 tit. 3. lib. 1. nova recopil. Piassec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 37. Marc. Anton. Genuen. in pract. Ecclesiast. q. 152. metipsum in collect. ad cap. 1. de empt. & vendit.

2. Hospitalitatem qui teneantur præstare, cogere possint ad illam.

3. Quod si hospitalia, &c.] Vide Fr. Emman. quaest. regul. tom. 1. q. 84. art. 2. vers. secundum, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo hospitalia, §. 8. Aloyf. Ricc. in collect. decisio. p. 5. collect. 1655.

4. Comprehendit hospitale, cuius à 30. annis & citra collatio & institutio in perpetuum titulum administrationis dari consuevit, quia Concil. excipit unum casum dumtaxat quando aliter in fundatione cautum est, ut refert decisum Nicol. Garc. de benefic. part. 1. cap. 3. num. 9. vbi num. 11. quod loquitur in administratoribus hospitalium, non autem aliorum piorum locorum.

C A P V T I X.

Inspatronatus pratensum probetur ex fundatione, vel dotatione, sine ex multiplicatis presentationibus. Vniuersitates, & Communitates pleniorum probationem faciant, ex presumptione, qua habetur contra illos. Episcopi presentatos à patronis non idoneos repellant, & illorum examinatio ad ipsos Episcopos spectat.

1. **V**ide Mascard. de probat. conclus. 956. & concl. 1216. Cabed. de patronat. Regia Corona, cap. 6. Franc. Leo in thesauro fore Ecclesiast. part. 2. c. 2. Card. Tusch. pract. conclus. lit. I. concl. 617. Galet. in margarita

1. Doctores de materia cap. agentes.

casuum consuetudine, verbo Iurispatronatus. Zerol. in *praxi Episcop.* p. 1. eodem verbo, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 18. num. 19. cum seqq. Aloyf. Ricc. in collect. decis. collect. 58. 1558. 1576. & 1693. & in *praxi rerum fori Ecclesiast. resol.* 124. cum seqq. in 2. edit. & in decis. Curie Archiepisc. Neapolitan. part. 1. decis. 161. Mantica. decis. 198. 208. 244 & 318. Valer. Regin. in *praxi fori poenit. lib.* 30. tract. 3. num. 210. Campan. in *diserfio iuris Canon. rub.* 11. cap. 13. n. 405. cum seqq. Viuian. in *praxi iurispatronat.* p. 2. lib. 11. cap. 5. cum seqq. secundum ultimam impress. Molfes. in sum. *Theologia moralis tract.* 6. cap. 5. ex num. 44. Seraphin. decis. 1103. 1120. 1141. & 1367. Moner. de *commut. ultim. volunt.* c. 10. n. 210. cum seqq. Ioan. Anton. Masobr. in *praxi habendi concursus prel.* 7. dub. 3. ex num. 14. Nouar. in *singularib. concl.* 94. metipsum de offic. & potest. Episcopi p. 3. alleg. 72. n. 20. cum seqq. late Ioan. Bapt. Costa de facti scient. & ignor. cent. 1. dist. 90. per tot. Et hoc decretum habere locum tam in petitorio, quam in possessorio, resoluit Nicol. Garc. de *benefic.* p. 3. cap. 2. num. 198. & p. 5. cap. 5. num. 138.

2. *Ex fundatione, vel dotatione.*] Hæc verba accipienda esse disiunctiue resoluit Garc. d. p. 5. cap. 9. num. 141. ubi addit quod sufficit alterutrum probare, scilicet vel titulum ex authentico documento, siue multiplicatas præsentationes.

3. *Qui ex authentico documento, &c.*] Iurispatronatus titulum probari ex authentico documento fundationis, vel dotationis, non priuilegij, aut alterius qualitatibus, vel accidentibus intrinsecè aduenientibus, per text. in præsentati resoluunt Molfes. d. tract. 6. cap. 5. num. 44. Campan. d. cap. 13. num. 403. Moner. d. cap. 10. num. 210. Ego ipse d. alleg. 72. num. 21. Ricc. de *iurepatr. resol.* 8. & 9. Rota apud Viuian. post suam præxim iurispatronat. decis. 17. num. 1. & in Albanen. Prioratus 21. Maij 1603. coram bonæ mem. Penia, ubi fuit dictum quod nihil pertinet quoddam Concilium in præsentati sustulerit priuilegia, quia non sustulit ea, quæ proueniunt ex fundatione, vel dotatione legitime probata, quod etiam tradit Nicol. Garc. d. cap. 9. numer. 142. ubi addit ad probandum tale priuilegium in limine fundationis non sufficere immemorabilem, iunctis multiplicatis præsentationibus, nisi probata famatale priuilegij, aliisque concurrentibus requisitis secundum iuris dispositionem.

4. Iurispatronatus titulus non probatur sufficienter per solam confessionem supplicantis.

5. Iurispatronatus titulus non censetur probatus ex multiplicatis præsentationibus per antiquissimum temporis cursum, qui hominum memoriam excedat.

4. Iurispatronatus titulus ad formam huius decreti non sufficienter probatur per solam confessionem supplicantis & narratiuam, quod beneficium est iurispatronatus alicuius ex fundatione, & dotatione, ut refert decisum Nicol. Garc. de *benefic.* p. 12. cap. ... n. 275.

5. *Sine ex multiplicatis præsentationibus.*] Ex multiplicatis præsentationibus per antiquissimum temporis cursum, qui hominum memoriam excedat, censeri titulum iurispatronatus probatum, ex hoc text. colligunt Menoch. conf. 336. & de præsumpt. lib. 3. præf. 90. num. 3. cum seqq. Mascard. de *probat. concl.* 103. num. 9. Gonzal. d. gloss. 18. num. 44. cum seqq. Franc. Leo d. cap. 6. num. 3. Campana d. cap. 13. ex num. 425. Viuian. d. part. 2. lib. 11. cap. 7. n. 2. Moner. d. cap. 10. n. 211. Molfes. d. tract. 6. cap. 5. n. 47.

Ego

Ego ipse *d. alleg. 7. n. 28. Rot. decif. 148. n. 1. & decif. 211. n. 1. p. 1. recent. & decif. 674. n. 2. p. 2. recent.*

6. Etiam si nullum instrumentum fundationis, vel donationis ostendatur, & quamvis in dictis præsentationibus nulla appareat facta mentio fundationis, vel donationis, ampliant decifumque referunt Gonzal. *d. glof. 18. n. 46. Franc. Leo d. c. 6. n. 3. Galet. d. verbo iurispatronatus pag. 145. n. 1. Molfel. d. iurif. 6. c. 5. n. 47. in medio.* Ego ipse *d. alleg. 72. num. 29. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiepiscop. Neapol. part. 4. decif. 258. & in d. praxi fori Ecclesiast. resol. 127. n. 1. vbi num. 2.* obferuat probationes multiplicatas, quamvis interpellatas, & non successiuas probare iurispatronatus, maxime si probetur præfatas præsentationes effectuatæ fuisse ob successiuam præsentationem per obitum præsentatorum.

7. Multiplicare præsentationes vt dicantur duas sufficere, asserunt Caualean. *decif. 17. n. 14. p. 2. Mari. Anton. var. resol. lib. 1. resol. 109. num. 37. Aloyf. Ricc. in d. praxi fori eccles. resol. 127. in fine, Campan. d. c. 13. num. 425. quos refero ego ipse d. alleg. 72. n. 31.*

8. *Per antiquissimum temporis cursum.* Iurispatronatus probari ex præsentationibus per spatium centum annorum effectum sortitis, ex quibus præsumitur titulus fundationis, vel donationis, resoluunt Gonzal. *ad regul. 8. Cancel. glof. 18. n. 44. Viuian. d. cap. 5. num. 33. Rot. decif. 211. num. 1. p. 1. recent. & decif. 541. num. 2. & decif. 674. num. 2. p. 2. recent.* & in Florentina Capellæ 30. Maij 1616. coram R. P. D. Pirouano apud Viuian. *decif. 61. n. 2. & Burg. S. Domini iurispatronatus 20. Iunij 1622. coram R. P. D. Mirolino Caualer. decif. 625. num. 4. Buratt. decif. 142. n. 1. & decif. 172. num. 1. & decif. 181. num. 11.* nam iurispatronatus dicitur probatum ex fundatione & donatione, si constet de præsentationibus per centum annos effectum sortitis, Caualer. *decif. 547. num. 1. Rot. in Parmen. Prioratus 23. Ianuarij 1621. coram bonæ mem. Dunozetto, & dicit Nicol. Garc. d. cap. 9. num. 141.* iurispatronatus ex solis præsentationibus continuis vltra hominum memoriam probari, ex fundatione & donatione, licet in eis nulla facta fuerit mentio de fundatione, vel donatione. Antiquum enim in materia probationis illud dici quod excedit centum annos, asserunt Duen. *reg. 299. num. 7. Menoch. de arbit. casu 3. Brunor. à Sole in locis communib. verbo antiquitas 4. Mascard. de probat. concl. 103. ex num. 1. Surd. conf. 245. num. 24. Franc. Leo in Thesauro fori Eccles. part. 2. cap. 21. num. 5. Mari. Antonin. d. lib. 1. resol. 80. num. 11. Gutierrez. conf. 1. num. 5. Ceuall. commun. contra communes, quest. 302. num. 9. Motla in imperio iuris part. 1. tit. 11. quest. 11. num. 7. Farin. in praxi crimin. part. 1. q. 47. num. 112. & p. 2. q. 69. n. 142. Monet. d. cap. 10. n. 212. Nicol. Garc. de benefic. p. 2. c. 2. num. 263. Rot. decif. 520. 521. & 584. part. 4. diuersfor.*

11. Antriqui igitur probatio si fiat per scripturas, & instrumenta, centum annos requiri, per testes verò sexaginta sufficere, obferuat Flamin. *de confident. quest. 28. num. 235. & censuisse Rot. refert Nicol. Garc. de benef. part. 5. cap. 9. num. 92. & p. 12. cap. 2. num. 265.* Ego ipse *d. alleg. 72. num. 38.*

4. Etiam si nullum instrumentum fundationis, vel donationis ostendatur.

7. Præsentationes multiplicare que dicantur.

8. Iurispatronatus probatur ex præsentationibus, per spatium centum annorum effectum sortitis.

9. Iurispatronatus dicitur probatum ex fundatione, & donatione si constet de præsentationibus per centum annos effectum sortitis.

10. Antiquum quod dicitur in materia probationis.

12. Antiqui probatio si fiat per scripturas, & instrumenta centum anni requiruntur, per testes verò 60. sufficiunt.

12. Centenariæ effectum non tollit defectus modici temporis.

13. Tempus immemoriale quomodo probetur.

14. Testes debent esse 54. annorum ad probandum tempus immemorabile.

15. Immemorialis per testes minimè dicitur sufficienter articulata si testes non dicant quod non audierunt, nec viderint contrarium.

16. Immemorialis ut conficiatur tam in testibus quam in instrumentis eocurre debet anni elapsi vsque ad terminum controuersie moræ.

17. Tempus litis deducendum est tam in instrumentis quam in testibus quando queritur an sit de antiquo.

18. Immemorialis, seu conueniæ præsentationes non suffragantur quando constaret de initio inualido.

19. Iuspatronatus quando præsumitur ex privilegio, & adest immemorabilis, illa nihil prodest.

12. Defectum modici temporis non tollere effectum centenariæ, resoluit Lotter. *de re benefec. lib. 2. q. 7. n. 63.* & fuit dictum in Burgi S. Domini iurispatronatus 9. Decembris 1622. coram R. P. D. Merlino relata à Viuian. *post praxim iurispatron. decis. 17. n. 4. & in d. Florentina capella, impressa per eundem decis. cap. 61. n. 3.*

13. *Qui hominum memoriam excedat.*] Ad probandum hoc tempus immemoriale sufficere memoriam quadraginta annorum, & quoddam reliquo tempore testis deponat secundum auditum & formam, per doctrinam glos. communiter receptæ in *cap. 1. de prescript. lib. 6.* tenent Balb. *de prescript. part. 2. quinta partis. q. 6. num. 43.* Cou. in *reg. possessor. p. 2. §. 3. num. 7.* Mascard. *concl. 1038.* Ioan. Garc. *de expensis cap. 9. num. 9.* Molin. *de primogen. lib. 2. cap. 6. n. 31.* al. Molin. *de iustis. tract. 2. dispus. 76. num. 5.* Monet. *de decim. cap. 5. num. 77.* Rot. in Sorana iurispatronatus 28 Aprilis 1603. & in Iacen. Parochialis 27. Iunij eodem anno coram Card. Pamphilio sen.

14. Et testes debere esse saltem quinquaginta quatuor annorum, asserunt Brunor. à Sole in *locis communib. verbo testis. 20.* Aloyf. Ricc. in *d. praxi fori Eccles. resolut. 128.* Ego ipse *d. alleg. 71. num. 37.* Rot. in d. Sorana.

15. Immemorialem per testes minimè dici sufficienter articulata, si testes non dicant quoddam non audierunt, nec viderunt contrarium, fuit tentum in Rot. coram Seraphin. *decis. 1367. n. 1.* Rot. in d. Iacen.

16. Ad conficiendum huiusmodi immemorabilem tam in testibus, quam in instrumentis concurrere debere annos elapsos vsque ad terminum controuersie moræ, & non tempus decursum vsque ad Concilij publicationem, refertur decifum Gonzal. *d. glos. 18. num. 89.* Piafec. in *praxi Episcop. part. 2. cap. 5. num. 7. post princip.* vbi etiam resolutum asserit probata immemorabili præsumi probatum iuspatronatus ex fundatione.

17. Tempus litis deducendum esse tam in instrumentis, quam in testibus quando queritur an sint de antiquo, censuit Rot. *decis. 185. ante num. 1. p. 1. & decis. 233. in fine, part. 4. diuers. & decis. 160. sub num. 9. part. 1. recent.* & in Nouaric. bonorum 7. Iunij 1619. coram Card. Sacrato, atque etiam deducendum tempus prouisionis Apostolicæ, tenuit eadem Rota non semel, ut constat ex allegatis in Aretina capellanæ 18. Maij 1616. coram bonæ mem. Buratto, inter eius impressas *decis. 178. n. 4.*

18. Non suffragari immemorabilem, seu continuatas præsentationes quando constaret de initio inualido à principio, ut si appareat quoddam fuerit vsurpatum iuspatronatus ex privilegio, & non ex fundatione & dotatione, refertur decifum Gonzal. *d. glos. 18. n. 48.* Piafec. *d. cap. 6. n. 7. vers. non tamen, Mantica decis. 318. ex n. 1.* Ego ipse *d. alleg. 72. num. 67.* Rot. *decis. 348. n. 2. p. 2. recent.*

19. Iuspatronatus aliquod quando præsumitur ex privilegio, vel constat de origine privilegij, & adest immemorabilis, illa nihil prodest, ut refert decifum Nicol. Garc. *d. p. 5. c. 1. n. 119.*

20. Iuspatro

20. Iurispatronatus ex privilegio Episcopi concessum, in cuius pacifica possessione existerent presentati patroni per 140. annos, non prodest, cum enim constet de titulo ex privilegio inualido, centenaria possessio prodesse non potest ob malam fidem, idcircoque per hoc decretum sublatum, ut testatur resolutum Nicol. Garc. d. p. 5. c. 9. n. 128.

21. Nec requiri eundem rigorem quando lis est inter compresentatos, qui non sunt potentes, & Concilium in presenti non grauare eos duriori probatione cessante suspitione usurpationis iurispatronatus, resoluit Cassad. decis. 2. n. 5. de probat. & fuit dictum in Firmana iurispatronatus 21. Maij 1691. coram Otano, & in Florentina Capellæ 20. Maij 1616. coram R. P. D. meo Pirouano.

22. Vnde iurispatronatus potest præscribi ab vno contra alium compatronum spatia 40. annorum cum titulo colorato, resoluunt Lambertin. part. 2. lib. 1. art. 5. §. 11. princ. Galet. d. verbo iurispatronatus pag. 144. col. 2. Gonzal. d. gloss. 18. num. 57. Franc. Leo d. cap. 6. num. 8. in fine, Mari. Antonin. d. lib. 1. resol. 108. n. 28. Ego ipse d. alleg. 72. n. 68. Rot. decis. 146. n. 5. p. 2. recent.

23. Aliisve secundum iuris dispositionem.] Multis modis in personis priuatis, & in quibus usurpationis præsumptio non cadit, probatur iurispatronatus, in illis enim Concil. in presenti nihil alterauit circa huiusmodi probationem. Rota decis. 3331. prop. fin. p. 2. diuers. & decis. 369. num. 2. p. 2. recent. Cauat. decis. 560. num. 1. & in Florentina Capellæ 30. Maij 1616. coram R. P. D. meo Pirouano impressa per Viuiam. decis. 61. n. 1. Et primò probatur ex præsentationibus per quadraginta annos effectum sortitis, dummodo cum huiusmodi quadragenaria possessione concurrat publica vox & fama, vel aliæ præsumptiones, quæ vim habeant famæ, Cassad. decis. 3. n. 4. cum seqq. de probat. Achil. decis. 6. rod. tit. Rot. decis. 360. ex n. 8. & decis. 694. num. 6. p. 2. rec. coram Reuerendissimo D. meo Coccino decis. 174. num. 2. & in Lucana iurispatronatus de Bodii 26. Iunij 1619. coram bonæ mem. Dunozetto, & in Piscien. capellæ 10. Iunij 1622. coram Card. Verospio, & in Auximana beneficiorum 6. Februarij 1623. coram R. P. D. meo Pirouano, Burat. decis. 172. num. 18. vbi num. 2. fuit dictum prædicta procedere quando non constet de initio contrario, vel de præcedenti statu libertatis, & decis. 338. n. 1. vbi in fine subdit quadragenariam, & famam copulatiuè requiri ad docendum de iurepatronatus.

24. Quòd ad probandam quadragenariam sufficiat vnica presentatio si præsentatus per 40. annos fuerit in possessione, nec vnquam euenit casus nouæ presentationis, gloss. in verbo vno, vel pluribus, in cap. cum de beneficio de proband. in 6. Federic. de Senis cons. 234. n. 4. in princip. vers. ad id quod queritur, Cardin. cons. 62. num. 8. Achil. decis. 5. num. 1. de iurepatr. quos sequuta est Rot. in Bergomen. capellanix 18. Maij 1629. coram R. P. D. Merlinio.

25. Vnde famam solam non sufficere tenuerunt Srephan. Gratian. discept. forens. cap. 310. n. 80. Aloyf. Ricc. in d. praxi fori Eccles. resol. 130. & d. Neapol. decis. 374. num. 8. & 9. p. 4. Mantica. decis. 198. num. 4. Nicol. Garc.

20. Iurispatronatus ex privilegio Episcopi, in cuius pacifica possessione existerent presentati per 140. annos, nihil prodest.

21. Lis quando est inter compresentatos non requiritur rigor in probatione iurispatronatus.

22. Iurispatronatus potest præscribi ab vno contra alium compatronum spatia 40. annorum cum titulo colorato.

23. Iurispatronatus circa probationem nihil alterat Concil. in personis priuatis.

24. Quadragenaria probatur etiam vnica presentatione si presentatus per 40. annos fuerit in possessione.

25. Fama sola non probatur iurispatronatus.

de benefic. p. 5. cap. 5. n. 40. Ego ipse d. alleg. 72. n. 43. & seq. Rot. decif. 333. n. 5. p. 1. recent. & decif. 1235. n. 2. p. 2. recent. Quod quidem intelligunt vt procedat quoad plenam probationem iurispatronatus, veluti si controuerfia efferet cum Ordinario, secus tamen quando fufficiunt leuiiores probationes, Mantic. decif. 318. sub n. 5. vers. nec obstat, quem citat Ferent. in annot. ad decif. 111. Buratti num. 21. citati per me d. alleg. 72. n. 40. & 41. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 274. n. 5. & decif. 306. p. 4. Rot. decif. 224. n. 4. & 5. p. 1. recent.

26. Enunciatiuz ceterum annos, & hominum memoriam excedentes probant iurispatronatus.

27. Ordinariorum enunciatiuis multum defertur in probatione iurispatronatus.

26. Secundò probari iurispatronatus per enunciatiuas centum annos, & hominum memoriam excedentes, resoluunt Nicol. Garc. d. e. 9. n. 21. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 274. n. 5. & decif. 306. Rot. decif. 224. n. 4. & 5. p. 1. recent. Ego ipse d. alleg. 72. n. 40. & 41. Enunciatiuis enim Ordinariorum multum defertur in probatione iurispatronatus, quia præsumuntur scire qualitates beneficiorum, & vt plurimum se reddunt difficiles ad instituendum. Mantic. decif. 318. num. 2. & decif. 350. num. 3. Ron. Coccim. decif. 229. in fine, & decif. 230. num. 3. Rot. decif. 518. n. 3. p. 1. recent. dummodo sint saltem duæ enunciatiuæ, quia regulariter enunciatiua vnica non probat, etiam si sit antiqua, Rot. decif. 160. n. 6. & decif. 169. n. 2. p. 1. recent. & decif. 170. n. 3. p. 2. etiam recent. Et dummodo proueniant à diuersis personis, & à diuerso fonte, quia si ab eadem persona prouenirent, licet plures, pro vnica tantum haberentur, Caputaq. decif. 337. n. 6. p. 3. Rot. d. decif. 388. n. 1. p. 1. & d. decif. 289. num. 1. p. 2. diuers. & decif. 295. n. 7. p. 1. recent. Beltram. ad Greg. decif. 407. num. 6. Et dummodo sint enunciatiuæ plurium instrumentorum à diuersis Notariis confectorum, Achil. decif. 8. n. 2. de irrepatr. Rot. decif. 518. n. 2. & 3. p. 1. recent. & non emanauerint à personis suspectis, & interesse habentibus. Rot. decif. 405. num. 2. p. 1. recent. Et denique ubi enunciatiuæ sunt plures, & à diuersis personis non suspectis emanatæ, & antiquissimæ, plenè probant iurispatronatus etiam contra tertiam, Buratt. decif. 807. num. 2. Rot. in nullius, seu Squillacen. iurisdictionis 4. Martij 1616. coram bonæ memoriæ Andrea, & in Burgi S. Donini iurispatronatus 20. Iunij 1622. coram R. P. D. Merlino.

28. Insignia alicuius familiæ sculpta in Ecclesiæ probant iurispatronatus.

28. Tertio probari iurispatronatus per insignia alicuius familiæ sculpta in Ecclesiâ, resoluunt Lambert. de irrepatr. lib. 3. quest. 5. art. 4. num. 2. Roman. sing. 480. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præf. 90. num. 10. & præf. 130. num. 31. Seraphin. decif. 552. num. 2. & decif. 1141. num. 7. ubi quoddam concurrentibus aliis adminiculis plenè probent iurispatronatus; Rot. coram Reuerendissimo D. meo Coccino Decano decif. 230. num. 1. & inter recentiores decif. 13. sub num. 3. ad fin. & decif. 518. num. 5. part. 1. & decif. 548. num. 7. part. 2. & fuit dictum in Lucana iurispatronatus 26. Iunij 1619. coram bonæ memoriæ. Dunozetio, apud Viuianium post suam praxim iurispatron. decif. 26. num. 15. & 16. Intellige quando apparet illa esse ita antiqua, prout est Ecclesiâ, vel capella, in qua adfunt, aded quoddam non possit assignari alia causa, ob quam finiret apposita, nisi in fundatione Ecclesiæ, aliâs enim potuissent apponi ob restitutionem, vel ob eleemosynam, ex quibus iurispatronatus

natus non acquiritur, vt dicit Rot. in Calaguritana præminencia-
rum 17. Maij 1591. coram Giptio, & decif. 230. num. 1. coram Reue-
rendiffimo D. meo Decano, & coram Card. Caualerio decif. 159. num. 8.
licet eadem Rot. d. decif. 13. sub num. 3. part. 1. recens. dixerit quoddam
inſignia non appareant adeo antiqua, vt dici poſſit fuiſſe appoſita
in fundacione, nihilominus ſuffragantur ad probationem iuriſpa-
tronatus; quia præſumuntur per patronos appoſita ad conſeruacionem
ſui iuris.

29. Quarto probari iuſpatronatus ex denominatione capellæ ali-
cuius familiz, cenſuit Rot. decif. 694. num. 6. p. 2. recens. Et quando Epita-
phia, ſeu litteræ ſcriptæ in lapidibus Eccleſiæ mentionem faciunt
de familia Lambertin. de iurepatron. p. 2. a. 4. q. 10. princ. lib. 2. n. 11. Maſcard.
concl. 958. n. 28. Salgado d. c. 10. n. 276.

30. Quinto probari iuſpatronatus ex inſcriptione antiquiſſima in
Eccleſia, reſoluunt Franc. Leo d. cap. 6. n. 4. Lambertin. d. tract. lib. 2. p. 2.
art. 9. q. 10. Ferret. conf. 293. n. 9. lib. 2. Hieron. Gabr. conf. 196. num. 9. lib. 2.
Menoch. de præſumpt. lib. 6. præf. 73. n. 7. Salgado d. cap. 10. num. 275. Aloyſ.
Ricci. in d. praxi ſuæ Eccleſ. reſol. 125. n. 3. in fine. Nicol. Garc. d. cap. 9. n. 91.
Moſſel. d. tract. 6. cap. 5. num. 46. Ego ipſe d. alleg. 72. n. 50. Rot. decif. 374.
num. 7. p. 2. recens. & in Mutinen. plebis 24. Nouembris 1623. coram Re-
uerendiſſimo D. meo Coccino.

31. Sexto probari iuſpatronatus ex ſententia antiqua Epifcopi, qua
iudicauit ad præſentationem alicuius patroni beneficium pertinere,
tenent Pute. decif. 237. lib. 2. in correctis. Hieron. Gabr. conf. 198. n. 4. lib. 2.
Aloyſ. Ricci. in d. praxi reſol. 115. Rot. in Florentina Canonicius 21. De-
cembris 1615. coram bonæ mem. Buratto inter eius inpreſſas decif. 142.
num. 21. Antiquum autem exiſtimari quoties quadraginta retro annis
completis lata fuerit, dicit Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. c. 3. 10. ex n. 90.
quem refero ego ipſe d. alleg. 72. n. 49.

32. Septimo probari iuſpatronatus ex litteris inſtitutionalibus
Antiſtitum, quibus attestantur beneficium ad præſentationem ali-
cuius patroni pertinere, reſoluunt Flamin. de reſignat. lib. 8. quaſt. 12.
num. 38. Mari. Antonin. var. reſolut. lib. 1. reſolut. 80. num. 1. Ego
ipſe d. allegat. 72. num. 47. Rot. decif. 376. & 1447. lib. 3. part. 3. diuerſ.
quamuis aliqui beneficiati fuerint admiſſi vigore prouiſionum Apo-
ſtolicarum, quæ non mutant ſtatum iuriſpatronatus, quia Papa
ſemper præſumitur iuxta naturam & qualitatem beneficij confer-
re, nec extendit præiudicare patronis. Caualer. decif. 390. num. 5.
Rot. deciſion. 546. num. 3. part. 1. reſentior. & deciſion. 347. num. 2. &
decif. 360. num. 14. ad fin. part. 2. etiam recens. & in Lucana Cano-
nicatus 23. Martij 1620. coram bonæ mem. Dunozetto, & in Aſcu-
lana Plebania 12. Ianuarij 1624. coram R. P. D. Merlino, & in So-
rana beneficij 28. Februarij 1625. coram eodem, quod quidem proce-
dere quando verè conſtat de anteriori ſtatu contrario, non autem ſi de
illo non conſtet, fuit dictum in Placentina Plebis Carpineti 7. No-
uembris 1622. coram R. P. D. Pirouano, & coram Cardin. Caualer.

29. Iuſpatronatus
probat ex deno-
minatione capellæ.

30. Iuſpatronatus
probat ex inſcrip-
tione antiquiſſima
in Eccleſia.

31. Iuſpatronatus
probat ex ſenten-
tia antiqua Epifco-
pi.

32. Iuſpatronatus
probat ex litteris
inſtitutionalibus
Antiſtitum.

decis. 252. n. 2. & *decis.* 266. n. 2. Et etiam quando non sumus in potenti-
bus, Rot. in d. Iacen. Parochialis.

33. Iuspatronatus nõ
probat ex certo
subsidio alicui præ-
stato tanquam pa-
trono.

33. Illud autem aduertere oportet ex certo subsidio alicui præstato tanquam patrõno non probari iuspatronatus, vt per Rot. *decis.* 1245. n. 1. lib. 3. p. 3. diuers. quam refero ego ipse d. alleg. 72. n. 46. Sicut etiam ad illud probandum minimè sufficere libros visitationum, tenent Piaflec. in *praxi Episcop.* p. 2. c. 5. num. 7. Aloyf. Ricc. in d. *praxi resol.* 125. num. 2. Molfes. d. *tract.* 6. c. 5. n. 45. Ego ipse d. alleg. 72. n. 48.

34. Habet locum in
Ecclesiis recepticius.

34. In iis vero personis, seu commutationibus, &c.] Habere locum in Ecclesiis recepticiis, quo ad probationem iurispatronatus in personis suspectis, tradit Sell. in *select.* c. 27. n. 18. vbi refert decimam in Calaguritana 13. Septembris 1631. & cùm indistinctè fiat mentio de personis in quibus iuspatronatus plerumque ex vsurpatione præsumitur acquisitum, ideo non abs re erit aliquas familias nominatim exprimere, quæ quo ad hunc effectum ex sententia Rotæ potentes dicuntur, & antequam ad illas deueniam, sciendum est quòd Gonzal. §. 18. num. 66. decimam refert, personas istas esse omnes dominos ciuitatum, castrorum, aut locorum, Duces, Marthiones, Comites, Barones & alios quoslibet dominos perpetuam iurisdictionem habentes.

35. Personæ poten-
tes quæ dicantur.

36. Imperator.

36. De Imperatore scripsit apud Pute. *decis.* 60. aliàs 56. lib. 1. in correctis.

37. Rex Aragoniæ.

37. De Rege Aragoniæ apud Mohedan. *decis.* 10. n. 4. de iurepatron.

38. Infans Portuga-
liæ.

38. De infante Portugalix apud Puteum *decis.* 57. aliàs 55. lib. 1. in correctis.

39. Baro, aliisque
dominus iurisdic-
tionem temporalem
habens.

39. De Barone, aliòque domino iurisdictionem temporalem habente tractant Gonzal. d. *glos.* 18. n. 66. *vers.* ex his personis, Aloyf. Ricc. in d. *praxi resol.* 132. n. 1. Molfes. d. *tract.* 6. cap. 5. n. 61. Rot. *decis.* 53. n. 2. & 6. p. 1. *recent.* Iuspatronatus enim domini loci, vbi situm est beneficium, præsumi ex dispositione Concilij in præsentem vsurpatum, & in eo probando requiri maiorem, & exactiorem probationem non solum ex petitorio, sed etiam ex possessorio, censuit eadem Rota *decis.* 421. n. 1. & *decis.* 756. num. 3. p. 2. *recent.* Vnde iuspatronatus vsurpationem præsumi si probetur eum, qui est in possessione iuspatronatus, fuisse dominum loci illius, in quo est beneficium, censuit Rot. *decis.* 219. num. 1. p. 1. *recent.*

40. Magnas.

40. De quocunque altero Magnate apud Caputaq. *decis.* 128. n. 1. p. 2. èstque *decisio* 1273. lib. 3. p. 3. diuers. & fuit dictum in Lucana iuspatronatus de Podiis 5. Martij 1621. coram Reuerendissimo D. meo Coccino impressa per Viuiam. post suam praxim iuspatron. *decis.* 31.

41. Columnenses.

41. De quolibet ex familia Columnæ apud Caputaq. d. *decis.* 128. & Rot. *decis.* 199. lib. 2. diuers. relata per Aloyf. Ricc. in d. *praxi resol.* 132. num. 1. & fuit dictum ex præcitata Lucana iuspatronatus de Podiis.

42. Sabelli.

42. De quolibet ex familia de Sabelis Rot. in Sabien. iuspatronatus 26. Octobris 1594. coram Litta, & 6. Martij 1596. coram Penia, relata in d. Lucana iuspatronatus de Podiis.

43. De altero ex familia Vtunorum, ead. Rot. decif. 842. lib. 3. p. 2. diuerf. & decif. 199. n. 1. p. 2. etiam diuerf. refertur in d. Lucana iurifpatronatus de Podiis.

43. Vtuni.

44. De quolibet ex familia Neapolitana de Caracciolis, Rot. in Neapolitana Capellanæ 29. Ianuarij 1571. coram Card. Lancelotto.

44. Caraccioli.

45. De nobilibus Venetis in statu Venetorum Rot. apud Seraphin. decif. 952. n. 6. relata in d. Lucana iurifpatronatus de Podiis.

45. Nobiles Veneti.

46. Denique iurifpatronatus à qualibet familia potenti obtentum præfumi ex vfurpatione acquifitum, tenent Mari. Antonin. var. refolut. lib. 1. refolut. 33. num. 2. Nicol. Garc. d. cap. 9. ex 98. Ego ipfe d. allegat. 72. num. 61. Mantic. decif. 157. num. 5. Greg. decif. 122. num. 1. Pureus decif. 55. cum feqq. & decif. 99. lib. 1. in correctis, Rot. decif. 5. p. 2. lib. 2. diuerf. & decif. 532. p. 3. lib. 3. etiam diuerf. & in d. Lucana iurifpatronatus de Podiis, & in Comacien. & Ferrarien. Præpofitura 15. Decemb. 1625. coram bonæ mem. Remboldo.

46. Iurifpatronatus à qualibet familia potenti obtentum præfumi ex vfurpatione acquifitum.

47. Iurifpatronatus dici priuatorum ad effugiendam vfurpationis præfumptionem quando patroni non funt domini temporales loci, vbi fundatum eft iurifpatronatus, cenfuit Rota decif. 364. num. 1. part. 2. recent. vbi fubdit quòd iurifpatronatus probatur fecundùm quod ius commune difponit, & fecundùm Concil. in præfenti, quando patroni funt perfonæ priuatæ, & non domini temporales, refeto ego ipfe d. allegat. 72. num. 66. In iurepatronatus Abbatis temporalem iurifdictionem habentis non requiruntur ampliores illæ probationes, quas Concil. expoſcit in iis perſonis, in quibus præſumitur vfurpatio, vt per Aldanum in compend. Canon. refol. lib. 4. tit. 10. num. 8. vbi dicit refolutum in Sublacen. 12. Septemb. 1670.

47. Iurifpatronatus dicitur priuatorum ad effugiendam vfurpationis præfumptionem quando patroni non funt domini temporales loci, vbi fundatum eft.

49. Vnde fi concurreret ſola potentia prætendentium inſpatronatus abſque iurifdictione, tunc non habere locum forma data à Concilio in præſenti, tenent Hieron. Gabr. conf. 192. num. 3. & 4. lib. 2. Rot. decif. 374. p. 2. recent. & fuit dictum in Lucana iurifpatronatus 26. Iunij 1619. coram bonæ mem. Dunozerro confirmata 2. Decembris 1619. coram eodem: ſed alibi contrarium vetius.

48. Abbatibus in iurepatronatus temporalem iurifdictionem habentis non præſumitur vfurpatio.

49. Potentia ſola prætendentium iurifpatronatus abſque iurifdictione non ſufficit ad præſumendam vfurpationem.

50. Iurifpatronatus vfurpationis præfumptionem tolli ex præſentationibus ſimilium beneficiorum per tempus à Concil. requiſitum, cenſuit Rot. decif. 481. n. 2. p. 1. recent. & ex præſentationibus continuatis ſpatio quinquaginta annorum, eadem Rot. d. decif. 481. n. 1. & ex inſtrumentis fundationis ead. Rot. decif. 11. n. 3. p. 1. recent.

50. Iurifpatronatus vfurpationis præſumptio ex quibus tollitur.

51. Vel Vniuerſitatibus.] In Vniuerſitatibus, ſeu Communitatibus præſumi iurifpatronatus ex vfurpatione acquiſitum, tradunt Caualecan. decif. 17. num. 7. part. 2. Gonzal. d. gloſ. 18. num. 63. Aloyſ. Ricc. in d. praxi refol. 137. Nicol. Garc. d. cap. 9. n. 162. vbi quòd habet locum in vniuerſitate Parochianorum.

51. Iurifpatronatus ex vfurpatione acquiſitum præſumitur in vniuerſitatibus, ſeu Communitatibus.

52. Etiamſi vniuerſitas, ſeu communitas parua ſit, ſecundùm Nicol. Garc. d. cap. 9. num. 102. Aloyſ. Ricc. in d. praxi refol. 135. & in collect. decif. part. 4. collect. 1240. Rot. decif. 481. n. 1. p. 1. recent. & in aliis locis per me relatis d. alleg. 72. n. 62. Viuian. d. cap. 5. n. 75. & fuit dictum in Lucana

52. Etiamſi vniuerſitas, ſeu communitas parua ſit.

iurispatronatus 31. Ianuarij 1620. coram bonæ mem. Dunozetto impressa per Viuium post praxim iurispatron. *decis.* 28. n. 1.

53. Iurispatronatus ex usurpatione acquisitum non præsumi si non totius Vniuersitatis, sed illius partis esse prætendatur, referunt *decisum Gonzal. d. glos.* 18. n. 69. Aloyf. Ricc. in *d. praxi resol.* 135. in fine. Ego ipse *d. alleg.* 72. n. 64. Viuium. *d. c. 5. n. 77.*

53. Iurispatronatus ex usurpatione acquisitum non præsumi si non totius Vniuersitatis, sed illius partis esse prætendatur, referunt *decisum Gonzal. d. glos.* 18. n. 69. Aloyf. Ricc. in *d. praxi resol.* 135. in fine. Ego ipse *d. alleg.* 72. n. 64. Viuium. *d. c. 5. n. 77.*

54. Iurispatronatus mixtum non præsumitur ex usurpatione acquisitum.

54. Nec ex usurpatione acquisitum præsumitur ad effectum probationum ampliorum, si sit mixtum septem officialium laicorum nomine Vniuersitatis laicalis, & trium Ecclesiasticorum priuato nomine præsentantium ratione mixturæ, & fauore Ecclesiæ, vt per Sell. in *select. Canon. cap.* 27. *mem.* 24. vbi refert *decisum* in Pampilonen. 3. Augusti 1620.

55. Iurispatronatus priuata persone, & familia potestatis non præsumitur ex usurpatione acquisitum.

55. Si priuata persona, seu familia haberet iurispatronatus simul cum familia potestatis, vel vniuersitate, tunc non esse necessariam probationem præscriptam à Concil. in præsentem, resoluit Menoch. *de præsumpt. lib.* 3. *pres.* 99. n. 15 & 16. & *conf.* 654. Rot. *decis.* 154. *sub* n. 7. p. 2. *recens.* & fuit dictum in Firmana Altaris de Doriis 15. Februarij 1610. coram Card. Marquemont. *Cauat. decis.* 89. n. 2.

56. Quid si vna illius pars spectet ad Vniuersitatem Parochiam, & alia ad alias priuatas personas?

56. Iurispatronatus usurpatione non præsumitur quando vna illius pars spectat ad Vniuersitatem Parochianorum, & alia ad alias priuatas personas? Vide Rot. *decis.* 219. n. 2. p. 1. *recens.*

57. Iurispatronatus usurpatione quandoque non præsumitur.

57. Plerumque ex usurpatione.] Iurispatronatus usurpationem quandoque non præsumi aduertit Rot. *decis.* 224. n. 9. p. 1. *recens.* & pluries apud me *d. alleg.* 72. n. 63. præcipue stante initio acquisitionis ex alia causa, vt fuit dictum in Leodien. Parochialis 18. Decembris 1623. coram R. P. D. Merlino *vers.* nec etiam.

58. Præsentationes continuatæ dicuntur si vna sequitur aliam.

58. Etiam continuatæ.] Vt scilicet vna sequatur aliam, ex Flamin. *d. q.* 28. n. 255. Aloyf. Ricc. in *d. praxi resol.* 133. *vers. amplia secundo*, quos refert ego ipse *d. alleg.* 72. n. 55. Non est tamen necessaria probatio continuati temporis in præsentando, si probentur extrema, cum tunc media præsumantur. Rot. in D. Florentina Capellæ 30. Maij 1616. coram R. P. D. Pirouano, impressa per Viuium post praxim iurispatr. *decis.* 62. n. 4. & in Ianuen. Abbatiz 13. Iunij 1625. coram bonæ mem. Buratto apud eundem Viuium. *decis.* 58. n. 4.

59. Præsentationes effectum fortis dicuntur si sint continuatæ.

59. Quæ omnes effectum sunt fortis.] Effectum fortis dicuntur si sine confirmatæ præsentationes. Flamin. *d. quæst.* 28. *num.* 256. Aloyf. Ricc. in *d. praxi resol.* 133. *vers. amplia tertio*. Seraphin. *decis.* 1141. Massob. in *praxi habendi concursus præl.* 13. *dub.* 4. *ex num.* 3. Ego ipse *d. alleg.* 72. *num.* 56.

60. Effectus probationum & provisionum factarum de beneficio tanquam vacante probatur per alterius obitum, vel per resignationem.

60. Ratio sæpius canonizauit doctrinam Oldradi *conf.* 229. quod probetur effectus probationum, & provisionum factarum de beneficio tanquam vacante per alterius prouisi obitum, apud Seraphin. *decis.* 337. n. 1. & 2. & *decis.* 1141. *num.* 1. *vers. & iste*. Gregor. X V. *decis.* 215. n. 1. & ibi addend. n. 8. Card. Caualer. *d. decis.* 625. n. 3. & in Aquilana beneficij 6. Aprilis 1620. coram bonæ mem. Remboldo, & in nullius, seu Tauninen. Prioratus 13. Ianuarij 1625. coram R. P. D. Merlino, & in Ianuen.

Ianuen. Parochialis 13. Martij 1616. & 19. Aprilis 1617. coram R.P.D. Duran. Quæ doctrina procedit ne dum quando beneficium vacauit per obitum, verum etiam per renunciacionem, in quibus terminis loquuntur Seraphin. *decis.* 337. n. 1. Rota *decis.* 423. num. 2. p. 2. *recent.* Card. Caualer. *decis.* 424. in princip. & *decis.* 655. num. 6. & in Lucana iurispatronatus 26. Iunij 1619. coram bonæ mem. Dunozetto, & in Romana iurispatronatus, seu beneficiatus 9. Decembris 1619. coram bonæ mem. Vbaldo, & in Neocastren. Parochialis 30. Ianuarij 1623. coram R.P.D. meo Nauarro, & in Sulmonen. beneficij 9. Iunij 1623. coram eodem, & in d. nullius, seu Taurinen. Prioratus. Quamuis contrarium senserit eadem Rot. *decis.* 564. sub num. 10. *vers. quamuis autem effectiuatio* p. 4. *diuers.* & in alijs, quas refert & sequitur Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss.* 18. num. 85. *vers. hoc tamen.* Habet etiam locum d. doctrina, quando beneficium vacauit per contractum matrimonij, & alius postea ad illud præsentatus, & prouisus fuit. Rot. in Auximana beneficiorum 6. Februarij 1623. coram R.P.D. Pirouano.

61. Non sufficit vnica præsentatio, licet fuerit effectiuata spatio 50. annorum, & vltra, quia Concilium non contentatur vnica præsentatione cum requirat plures, easque effectiuatas, vt resoluit Rot. *decis.* 557. sub n. 1. *vers. hic autem* p. 4. *diuers.* & in Soranæ iurispatronatus 28. Aprilis 1603. coram Card. Pamphilio.

62. *Authenticæ scripturæ probentur.*] Personas potentes, & in quibus usurpationis præsumptio cadit, teneri probari iurispatronatus per scripturas authenticas, si illud prætendunt, resoluunt Gonzal. d. *gloss.* 18. n. 76. Nicol. Garc. *de benefic.* p. 5. c. 3. n. 98. & 113. Lor. *de re benefic.* lib. 2. q. 13. ex n. 128.

63. Authenticam scripturam quo ad hoc propositum censi Bulam Episcopi, seu consensum in scripto datum ad fundandum, construendum, seu dorandum, obseruant Piafec. in *praxi Episcop.* part. 2. cap. 5. Viuian. d. cap. 5. num. 22. Aloyf. Rice. in d. *praxi fori Eccles.* resol. 125. in 2. edit. & resol. 126. resoluit vt scriptura dicatur authentica, debere continere omnia requisita à iure necessaria tam in confessione, quam extractione. Nicol. Garc. d. cap. 9. num. 8. cum seqq. Molfes. d. cap. 5. num. 44. in fine.

64. Et attestaciones testium in actis antiquis ante Conc. redactas censi etiam authenticas scripturas, ita quod per illas intelligatur satisfactum dispositioni Concilij in præsentij, concludit Menoch. *conf.* 336. num. 23. quem sequuntur Campan. d. rub. 11. cap. 13. num. 410. & ego ipse d. alleg. 72. n. 26. & me citato in illo loco Vinian. d. cap. 5. num. 18. per egregiam doctrinam Angel. in l. ult. col. 2. *vers. sed Innocentius, C. de edicto D. Adriani tollen.*

65. Testium igitur probationem remanere exclusam, ac proinde cum Concilium requirat pro forma, quod de præsentationibus constat per authenticas scripturas, non sufficere illas probare per testes, vel per aliud æquipollens, tenent Paris. *de confident.* q. 28. num. 147. Gonzal. d. *gloss.* 18. num. 79. & 80. Piafec. in *praxi Episcop.* part. 2. cap. 5. num. 5. Marefcot.

61. Præsentatio non sufficit vnica, licet fuerit effectiuata spatio 50. annorum.

62. Iurispatronatus in personis potentibus probandum est per scripturas authenticas si illud prætendunt.

63. Authentica scriptura quæ dicatur.

64. Attestaciones testium in antiquis actis ante Conc. redactas censiur authenticæ scripturæ.

65. Testium probatio remanet exclusa in probatione iurispatronatus in quo præsumitur usurpatio.

Marefcot. *var. lib. 2. cap. 52. n. 2.* Franc. Leo *d. cap. 6. num. 6.* Nicol. Garc. *d. cap. 9. n. 113. & 141.* Mantica *decif. 89. n. 2.* vbi quoddam ita refpondit S. Congregatio Illuftriff. Cardinalium S. Concilij Trid. interpretum, Beltramin. *in addit. ad Gregor. decif. 222. n. 11.* Rot. *decif. 199. n. 3. & 4. part. 2. diuerf.* & in Hieracen. iurifpatronatus 18. Aprilis 1616. coram Card. Verofpio imprefsa per Viuian. *decif. 9. num. 9.* Aloyf. Ricc. *in d. praxi refolut. 134.* & in decif. Curiae Archiep. Neapolit. *part. 4. decif. 10. num. 1.* vbi num. 2. fubdit hoc decretum habere locum tam in petitorio, quàm in poffefforio, & à n. 4. refoluit testamentum, in quo enunciatnr iufpatronatus, dici fcripturam authenticam ad effectum probandi illud, quod non caret dubio. quia

66. Enunciatiuæ Ordinariorum an & quando probent iufpatronatus.

66. Licet enunciatiuæ Ordinariorum plures antiquæ emanatæ in collationibus, probent iufpatronatus, Mantica. *decif. 318. num. 2. & decif. 350. n. 3.* Rota coram Reuerendiffimo D. meo Decano, *decif. 229. in fine, & decif. 230. n. 3.* inter eius impreflas, & *decif. 518. num. 3. p. 1. recent.* & in Cafertana beneficij 17. Martij 1627. coram R. P. D. Duran. tamen nihil profunt ad probandum huiusmodi præfentationes ad effectum à Concilijs requifitum, & in terminis Seraphinus *decif. 1367. num. 5.* Rot. in Terracinen. iurifpatronatus 10. Aprilis 1628. coram R. P. D. Merlino, in qua redditur ratio, quia cùm Concilium de teftibus omnino non confidat vbi adest vfurpationis præfumptio, & ideo ipfis exclusis requirat pro forma fcripturas authenticas, neceffariò fequitur, vt non fint admittendæ tales enuuciatiuæ Ordinariorum in collationibus emanatæ, quæ nihil aliud videntur effe, nec magis operari, quàm teftium depofitiones, in qua decif. Terracinen. iurifpatronatus, fuit etiam dictum non cenferi fatisfactum menti Concilij, quamuis collationum fcripturæ effent authenticæ, quia Concilium excludit omnem reftificationem, non folùm implicitam, fed etiam expreffam, & requirit omnino fcripturas authenticas ipfarum præfentationum, itavt ne dum fcriptura, verùm etiam probatio ipfa fit authentica, & authenticæ refultans, quod fieri non potest, nifi per fcripturas, quæ confectæ fuerint fuper actu ipfo præfentationis, & cadant fuper ipsis præfentationibus primariò, ac directè, aliàs enim redderetur eluforia difpofitio Concilij, quæ reuocat teftes. nam fequeretur fempet poffe admitti probationes factas per teftes, & quando redigerentur in inftrumenta, & in fcripturas authenticas, quia etiam hæc poffet dici probatio per fcripturas authenticas hætenus in d. *decif.*

67. Scripturæ authenticæ fi præfentantur deperditæ non fufficiunt illas probare per teftes.

67. Et quoddam in his terminis fi præfentantur authenticas fcripturas deperditas fuiſſe, non fufficiat illas probare per teftes, iuxta formam *cap. olim. de priuileg.* cum fimilibus refoluunt Gonzal. d. *glof. 18. num. 82.* Flamin. Paris *de confidens q. 28. num. 258.* Aloyf. Ricc. *in d. praxi refol. 136. & in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 3. decif. 113.* Rot. in Calaguritana 2. Decembris 1624. coram Reinboldo, licet contrarium tenuerint Genuenf. *in praxi Archiep. Neapol. cap. 63. num. 22.* & Nicol. Garc. *de beneficiis. p. 3. cap. 9. num. 113.*

68. Formam

68. Formam traditam à Concilio esse seruandam, etiam si concurre-
ret maior, vel æqualis potentia in Ordinario, provr reprobata decisio-
ne Toletana iuris decimandi coram Card. Blanchetto, dicit Rota in
Sorana iurispatronatus 1603. coram Cardin. Pamphilio sen. & in la-
cen. Parochialis 23. Iunij 1603. coram eodem.

69. *Quinquaginta annorum spatio.*] Sumere initium ab illo die, quo
apparet factam fuisse primam præsentationem, & antiquiorem pro-
ductam in actis cum sequenti institutione, eoque numerati vsque ad
diem litis postremæ mortæ, in qua controuertitur, an sit & constet
de iure patronatus, refert ex Rotæ decisione Campan. d. rub. 11. cap. 13.
num. 426.

70. *Reliqui patronatus omnes, &c.*] Iurispatronatus ex priuilegio reno-
catum esse in totum, etiam cum quasi possessione inde sequuta, tenent
Flamin. Paris. de confident. q. 28. n. 239. & sequent. Seraphin. decis. 1395.
num. 4. Gonzal. d. gloss. 18. ex n. 18. refert decusum Nicol. Garc. d. cap. 9.
ex num. 115. vbi n. 117. subdit procedere, etiam si in priuilegio habeatur
iurispatronatus competere non solum ex priuilegio, sed etiam ex vera &
reali fundatione & dotatione, quod etiam attestatur Gonzal. d. gloss. 18.
n. 97. & idem Garc. vbi supra, & n. 118. similiter resolutum refert hoc
procedere, etiam si in priuilegio dicatur quoddam esset eiusdem prorsus na-
turæ, & robotis, ac si ex fudatione, & dotatione competeret, & n. 119. as-
serit etiam decusum quoddam quando constat de origine priuilegij, vel præ-
sumitur esse ex priuilegio aliquod iurispatronatus, & adest immemo-
rialis, illa non prodest, refert & sequitur Masob. in praxi habendi cursu,
prælud. 7. dub. 3. n. 85. & 86. Et idem Garc. eodem c. 9. n. 120. dicit tentum in
Rota, Concilium in præfenti non loqui de priuilegiis concessis ex cau-
sa onerosa, Seraphin. decis. 499. n. 4. Ad hoc autem vt priuilegium sit ex
causa onerosa, spectari debere quod expensum fuerit, an scilicet illud
æquiualeat concessioni, quia, vbi non æquiualeat, concessionem ipsam
iudicari potius deberi gratiosam, quàm onerosam, censuit Rota decis. 469.
apud Farin. p. recent. & ita in Cæsarugustana de Mella 14. Nouembris
1616. coram Reuerendissimo D. meo Coccino apud Masob. in sua
praxi habendi concursus prælud. 7. dub. 3. n. 51. Iurispatronatus datum Ca-
pitulo censendum est ex priuilegio quando Capitulum non fundauit,
nec dotauit, nec habet immemoriam, & ideo sublatum est hoc decre-
to, vt refert decusum Garc. d. c. 9. n. 141.

73. Hodie huiusmodi iurispatronatus ex priuilegio cum illis, & aliis
amplissimis clausulis propter augmentum concessa cadere sub reserua-
tione reg. de mensibus, vbi augmentum non ascendit saltem ad medic-
tatem, tener Beltram. in annot. ad Gregor. decis. 397. vbi citat Rot. in d.
Cæsarugustana de Mella 6. Nouembris 1618. coram Reuerendissimo
D. meo Coccino Decano, latè Masob. d. dub. 3. per tot.

74. *Exceptio patronatibus, quæ ad Imperatorem, &c.*] Vide Gutier. praxi.
lib. 3. q. 13. n. 72. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 14. n. 160.

75. *Præsentatos à patronis.*] Personaliter, & præfentialiter scilicet, ex
Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo iurispatronatus §. 7. Aloyf. Ricc. in praxi

68. Potentia maior,
vel æqualis in ordi-
nario non fuit ces-
sare formam tradi-
tam à Conc.

69. Spatium 50. an-
norum sumit initium
ab illo die, quo ap-
paret factam fuisse
primam præsentationem.

70. Iurispatronatus ex
priuilegio renouatus
est in totum etiam
cum quasi possessione
inde sequuta.

71. Non loquitur de
priuilegiis concessis
ex causa onerosa.
71. Priuilegium
quando dicitur con-
cessum ex causa
onerosa.

73. Iurispatronatus
ex priuilegio etiam
cum amplissimis
clausulis concessa
propter augmentum
cadunt sub reserua-
tione.

75. Patroni debent
personaliter & præ-
fentialiter præsentare.

fori eccles. decif. 372. in 1. edit. alijs resol. 215. n. 3. in 2. edit. & alijs citatis à meripfo d. alleg. 72. n. 100. cum feqq.

76. Iurispatronatus in quali possessione exiftens valide præfentat.

76. Cum quali possessione, &c.] Exiftentem in quali possessione iurispatronatus, seu præfentandi valide præfentare, & eius præfentationem admittendam effe, ac proinde institutionem fequi debere, tenent Mascard. de probat. concl. 173. num. 5. Manica decif. 86. num. 1. Rot. decif. 224. num. 1. apud Fariu. part. 1. recent. & decif. 376. num. 3. part. 2. recent. cum alijs citatis per me in collect. ad cap. consultationibus 19. num. 5. de iurepatron.

77. Iurispatronatus quasi possessio acquiritur ex vnica præfentatione fequuta institutione.

77. Ex vnica præfentatione fequuta institutione poffe acquiri quali possessionem iurispatronatus, censuit Rot. decif. 174. num. 1. apud Farin. part. 2. recent. & refoluunt Mari. Antonin. var. lib. 1. refolut. 55. numer. 10. & plures per me citati in collect. ad d. cap. consultationibus num. 9.

78. Beneficium iurispatronatus, quantumvis simplex fit, & poffit inferior ad illud instituere, requiritur Epifcopi examen.

78. Quod si ad inferiores institutio, &c.] Beneficium iurispatronatus, quantumvis simplex fit, & poffit inferior ad illud instituere, requiritur Epifcopi examen, referunt decifum Nicol. Garc. d. part. 9. cap. 3. num. 19. Campana in diuers. iuris Canonice, rub. 5. cap. 3. num. 7. Et non fufficere, quod præfentatus fuerit alijs examinatus, & approbatus ab alio ordinario ad beneficium Curatum, refoluit Nicol. Garc. d. p. 9. cap. 3. n. 19.

79. Patroni beneficiorum non debent fe ineorum fructibus intrinocere.

79. Patroni autem beneficiorum, &c.] Vide Spin. in speculo testament. glof. 4. princip. num. 91. Franc. Leo. in Thesuro fori Eccles. p. 2. cap. 2. num. 3. 1. Viuian. in praxi iurispatron. p. 3. lib. 15. cap. 3. metipsum in collect. ad cap. præterea 23. ex num. 5. de iurepatron. vbi obferuo huius decreti intuitu non vetari patronum ipsum Ecclesiam, illiusque iura tueri, immo & ius habere accusandi in hoc delinquentem, & reuocandi alienationem perperam, & indebitè factam, & num. 6. contra Caualcant. decif. 27. num. 66. part. 2. teneo hoc Concilij decretum non extendi ad locationem, ac proinde poffe eisdem patronos bona beneficiorum fui iurispatronatus locare, quia verbum ingerant, de quo in præfenti, illegitimum fupponit modum, titulus verd locationis legitimus infinuat.

80. Cognitio validitatis, vel inualiditatis iurispatronatus controuerti ad Epifcopum duntaxat, non ad inferiores, qui ius habent instituendi, pertinet.

80. Cognitio validitatis, & inualiditatis iurispatronatus controuerti ad Epifcopum duntaxat, non ad inferiores, qui ius habent instituendi, pertinet, fectus verd si huiusmodi inferiores ordinariam in loco habuerint iurisdictionem, ita refert decifum Nicol. Garc. d. p. 9. c. 3. n. 19.

81. Patroni confensu an requiratur in permutatione beneficij iurispatronatus.

81. In permutatione beneficij iurispatronatus non requiritur confensus patroni, fed fatis est illum tantum requirere, vt testatur refolutum Nicol. Garc. de benefic. p. 11. c. 3. n. 27. vbi n. 28. intelligit procedere si adeft magna Ecclesie vtilitas.

82. Refignans beneficium de iurepatronatus, cum ipfemet effet eiusdem beneficij patronus, potest præfentare, quem vult, ad dictum beneficium, & ordinarius tenetur instituere præfentatum, non obftante difpofitione constitutionis Pij V. de non admittendis refignationibus per Ordinarium, §. caueant autem, ita Aldan. in compend. Canon. refol. lib. 3. tit. 8. num. 10. vbi refert decifum in Vitebienn. 18. Martij 1628.

82. Refignans beneficium de iurepatronatus, cum ipfemet effet eiusdem beneficij patronus, potest præfentare, quem vult, ad dictum beneficium, & ordinarius tenetur instituere præfentatum, non obftante difpofitione constitutionis Pij V. de non admittendis refignationibus per Ordinarium, §. caueant autem, ita Aldan. in compend. Canon. refol. lib. 3. tit. 8. num. 10. vbi refert decifum in Vitebienn. 18. Martij 1628.

83. Probationes

83. Probationes oblatae à patronis non possunt repelli ut eorum patronatus declarantur esse ex Concilio, salvis tamen exceptionibus, tam huius decreti, quam iuris communis, ut dicit resolutum Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 9. num. 141.

83. Probationes oblatae à patronis non possunt repelli ut eorum patronatus declarantur esse ex Concilio.

84. Nec dictum iurispatronatus venditionis, &c.] Vendentes de per se iurapatronatus, si personae singulares sint, excommunicari debere; si verò vniuersitates, interdictio subiici, per hunc text. obseruant Campana in diuers. iuris Canonici rub. 11. cap. 13. num. 5 10. Vgolin. de officio Episcopi cap. 15. §. 1. n. 3. Ego ipse in simili tractatu p. 3. alleg. 71. n. 35. & in collect. ad cap. quia clerici. 6. n. 2. de iurapatron. & taliter vendentes, emptorēque illis priuari debere, Ecclesiāque liberam remanere, tenent Spin. d. glos. 4. princ. n. 109. Viuian. in praxi iurispatron p. 1. lib. 4. cap. 5. num. 5. Rot. decis. 302. n. 4. & 5. p. 2. recent. Ego ipse d. num. 2. vbi cum Sanch. in praecepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 19. n. 17. & aliis ibi citatis hoc intelligo vbiunque vnus esset patronus, vel plures simul delinquentes spoliati fuissent iurapatronatus, secus quando vnus ex prioribus delinqueret, quia tunc eo casu ius patronis competeret, si patronatus sit ad haeredes transiture, non verò si vigore institutionis ad aliquem deuolueretur, siquidem tunc viuere tantum condemnato, si vacaret, praesentationem vendere non intendens, sed exire de carcere, si pecuniam pro praesentatione acceptam restituat, & praesentationem reuocet, non incidit in poenam priuationis iuris praesentandi alium infra legitima tempora, ut per Sell. in select. Canon. c. 18. num. 14. vbi refert decissum in Nicien. 1. Aprilis 1628.

84. Vendentes de per se iurapatronatus quem poenam incurrant.

85. An poena excommunicationis, & interdicti, ac priuationis ipso iure comminata in hoc decreto comprehendat tam vendentes, & transfrentes iurispatronatus, quam etiam se ingerentes in illius fructuum perceptione omnes comprehendere refert decissum Aloys. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 282. Ego ipse in collect. ad d. cap. praeterea 23. n. 7. de iurapatron. Sell. d. cap. 18. n. 17. vbi refert ita fuisse decissum in Burgen. 26. Augusti 1628.

85. Comprehendit etiam haec poena se ingerentes in iurispatronatus fructuum perceptione.

86. Insuper accessiones, &c.] Parochialis libera non potest vniri Parochiali iurispatronatus etiam cum consensu patroni, nisi patronus renunciet iurispatronatus propter hoc decretum, quod non vult vnire liberum seruo, vel nisi aperitur remedium alternatiue, ut vna vice Ecclesia conferatur ad praesentationem, & altera liberè, praesupposita tamen ut vel ex decretis Concilij, vel ex iure veteri vnio fieri possit, ita refert decissum Sell. d. c. 18. n. 24.

86. Parochialis libera non potest vniri parochiali iurispatronatus.

87. Ecclesia libera quae minatur ruinam, & habet tenuissimos redditus non excedentes summam scutorum circiter tres, potest vniri patronatui cum reservatione iurispatronatus & onere imposito patrono, illam reparandi & dotandi in scutis 50. ita Aldan. d. titul. 8. numer. 17. vbi asserit sic fuisse decissum in Triuentin. 23. Decembris 1622.

87. Ecclesia libera quae minatur ruinam, & habet tenuissimos redditus potest vniri patronatui cum reservatione iurispatronatus.

88. Quae verò à quadraginta annis, &c.] Iurapatronatus concessa à quadraginta annis citra Concilium Trid. debere reuideri ab ordinario,

88. Iurapatronatus concessa à 40. annis citra Conc. debent reuideri ab ordinario.

ad effectum ut debeant reuocari, vel confirmari; secus in illis, quæ fuerunt concessa quadraginta annis ante Concil. Trid. censuit Rota in Lucana Canonica 14. Maij 1590. coram Bubalo, & *decis. 4. num. 4.* apud Farin. *p. 2. recent.* post Nicol. Garc. tradit Filliuc. *tom. 3. tract. 41. c. 2. num. 62.* dum enim Concilium in præsentī subiicit examini, & recursioni Ordinarij ius patronatus concessum ex augmento concessa 40. annis citra, signum evidens est quodd vult cætera iurapatronatus ex augmento concessa ante 40 annos valida remanere, Nicol. Garc. *d. cap. 9. n. 124. & seq. adden. ad Gregor. decis. 397. n. 6.*

89. Iurapatronatus interim dum reuidentur per ordinarios patroni sua quasi possessione non sunt priuandi.

89. *Reuidentur, & examinentur.* Interim dum reuidentur patronos sua quasi possessione non esse priuandos, censuit Rota in Barchinonen. Prioratus 11. Maij 1609. coram Reuerendissimo D. meo Cocciuo Decano, & in Cæsaraugustana de Mella 6 Nouembris 1617. coram eodem, quas refert Massobr. *in sua praxi habendi concursum preiud. 7. dub. 3. n. 66.* secundum Roman. impress.

In Conciliis Prouincialibus, seu diæcesanis designentur præter ordinarios aliqua persona, quibus causa ecclesiastica delegari possint quoties, & ubi opus fuerit, ita ut unaquæque diæcesis quatuor saltem habeat, & designatio facta transmittatur ad Papam ab Episcopis.

C A P V T X.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Archiep. Bononien. *p. 4. pag. 241. cum seqq.* Fr. Emman. *quæst. regular. tom. 1. q. 65. art. 4. & 5.* Marchesan. *de commiss. tom. 1. pag. 142. n. 329.* Lypæ. *in analytica postremi iuris Ecclesienarrat. sub tit. de rescript. n. 1. cum seqq.* Pialec. *in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 8.* Laurent. de Peirinis *in constitut. sui ordinis Minor. tom. 2. constit. S. Gregorij XV. n. 21. cum seqq.* Ioan. Anton. Massobr. *de Synodo diæcesana cap. 4. dub. 9. cum seqq.* secundum Romanam impress.

2. Gregorius XV. de conseruatoribus.

2. Gregorius XV. *in sua constitut. de Conseruatoribus, incipit sanctissimis*, de anno 1621. constituit ut iudices conseruatores, siue principales, siue subrogati eligi, nominari, aut deputari non possint, nisi qui non solum habeant qualitates requisitas & descriptas *in cap. statutum, de rescript. in 6.* ita ut vel dignitate Ecclesiastica præditi, vel personam obtinentes, vel Ecclesiarum cathedralium Canonici existant. Sed etiam in Conciliis Prouincialibus, aut diæcesanis iuxta decretum Concilij in præsentī Iudices electi, seu designati sint; quodque deinceps litteræ conseruatoriæ per Sedem Apostolicam concedendæ supra scriptis tantum dirigantur, & si quæ litteræ aliter expendantur, illæ, ac deputationes huiusmodi, omnia quæ exinde sequenda, nullius sint roboris, & momenti, refero ego ipse *de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 106. n. 55.*

3. *Quæ qualitates habeant, &c.*] Vicarium Episcopi, quia constitutus est in dignitate, Papæ delegatum esse posse, tenent *glos. verbo delegatus, in Clem. 2. de rescriptis. vbi Zabarel. num. 22. & Imola num. 18. Rebuff. in pract. benefic. sit. forma vicariatus, n. 27. & sit. de Vicario Episcopi num. 4. & in tract. de pacificis possession. num. 79. Anton. de Pratis in tract. de iurisd. Episcopi cap. 6. num. 51. Sbroz. de offic. Vicarij, lib. 2. quæst. 22. ex num. 1. Menoch. conf. 51. num. 33. Fr. Emman. d. q. 65. art. 3. Azor. in litiis. moral. part. 2. lib. 3. cap. 13. quæst. 8. & cap. 43. quæst. 8. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 106. num. 28. Ego ipse de officio & potest. Episcopi p. 3. allegat. 54. num. 132.*

4. Vnde posse esse executores gratiarum beneficialium, quæ expediuntur in Romana Curia, resoluunt Sbroz. lib. 2. q. 23. n. 6. Flor. de Mena var. lib. 4. n. 6. Item posse esse conservatores, tenet Erasmi Cochier de iurisd. Ordinarij in exemptis p. 1. q. 39. num. 4. quem refert Massobr. de Synodo Episcopi c. 4. dub. 13. n. 11.

5. Ampliant in Vicario Episcopi electi, & confirmati, licet nondum consecrati, *glos. verbo Episcopi, in d. Clem. 2. Pauin. de officio & potest. Capituli Sede vacante. part. 2. q. 10. num. 6. Sbroz. d. lib. 2. q. 23. n. 4. Sanch. de matrim. lib. 8. disput. 27. num. 35. Massobr. dub. 13. num. 15. Et ad nominatum à Prælato inferiori habente iurisdictionem Episcopalem extendunt Sanch. d. disput. 27. num. 34. & Flores de Mena d. q. 4. ex num. 14. provt etiam in electo à Capitulo Sede vacante, idem dicendum esse resoluunt Pauin. d. q. 10. n. 6. & 8. Sbroz. d. q. 23. Menoch. conf. 310. num. 42. Sanch. d. disput. 27. n. 32. Flores de Mena d. q. 4. num. 11. Massobr. d. dub. 13. n. 16.*

6. Limitat in Vicario foraneo, Flores de Mena d. q. 4. à n. 6. nisi illi fieret delegatio ex certa scientia Summi Pont. secundum Sbroz. d. q. 23. n. 9. Massobr. d. dub. 13. n. 21. & 22.

7. Canonicos Ecclesiæ cathedralis dignitatem habere, ac proinde iudices synodales, & conservatores eligi, illisque à Sede Apost. committi posse, resoluunt Gom. in cap. statutum, ex n. 24. de rescriptis. in 6. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 2. q. 1. num. 102. Aloyf. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 90. n. 3. & 10. in 2. editis. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. glos. 2. n. 39. Massobr. d. dub. 13. ex n. 23.

8. Canonicum regularem Ecclesiæ cathedralis non posse esse delegatum Papæ, provt esse possunt Canonici seculares, asserunt Duen. reg. 78. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 270. n. 6. Massobr. d. dub. 13. n. 30.

9. Canonicum Ecclesiæ collegiatæ etiam Doctorem peritissimum non posse esse delegatum Papæ, nec in iudicem synodalem eligi, tenent Marc. Anton. Genuen. in practica. ecclesiast. q. 612. num. 2. Massobr. d. cap. 4. dub. 10. vbi testatur ita fuisse per sacram Congreg. sibi responsum, contra Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 637. in 1. edit. aliàs resol. 572. in 2. editis.

10. Minorem ad Canonicatum cathedralis Ecclesiæ super ætate per Papam dispensatum non posse eligi in iudicem synodalem, resoluunt Massobr. d. cap. 4. dub. 11. licet enim Papa dispenset cum minore vt sit

1. Vicarius Episcopi Papæ delegatus esse potest.

4. Vicarius Episcopi potest esse executor gratiarum beneficialium, quæ expediuntur in Rom. Curia.

5. Vicarius Episcopi electi, & confirmati, licet nondum consecrati eandem habet facultatem.

6. Non autem vicarius foraneus, nisi, &c.

7. Canonicus Ecclesiæ cathedralis iudex & conservator eligi potest.

8. Canonicus regularis Ecclesiæ cathedralis non potest esse delegatus Papæ.

9. Canonicus Ecclesiæ collegiatæ etiam Doctor peritissimus non potest esse delegatus Papæ, nec iudex synodalis.

10. Minor ad Canonicatum Ecclesiæ cathedralis super ætate per Papam dispensatus non potest eligi in iudicem synodalem.

Canonicus in Ecclesia cathedrali, non ob id censeretur cum eo dispensare, ut in ea ætate possit esse iudex delegatus, obseruat D. Barbof. in l. cum prater §. ult. n. 60. ff. de iudic.

11. Coadiutor in Canonicatu cum futura successione non potest esse iudex delegatus.

12. Subcollector causæ à Sede Apost. delegari possunt.

13. Protonotarius Apost. potest esse delegatus Papæ, ac iudex synodalis.

14. Cancellarius Academicæ auctoritate Pontificis approbata potest esse delegatus Apost.

15. Commendatarius perpetuus potest esse iudex Apostol.

16. Prioribus, Guardianis, & aliis ordinum Mendicantium præfectis possumt à Papa causas delegari.

17. Commissionis tempore debet adesse Canonicatus, vel Dignitatis qualitas in iudice delegato.

18. Quamvis tempore præsentationis dicta qualitas cessauerit.

19. Canonicus si designatur esse talis post delegatam causam potest nihilominus esse iudex.

11. Coadiutorem in Canonicatu, cum futura successione non posse esse iudicem delegatum, resoluunt citati *suprà* hac ead. sess. c. 7. n. 16.

12. Subcollectorem habere dignitatem & iurisdictionem, illicque causas à Sede Apost. delegari, tradunt Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel. gloss.* §. 1. num. 79. *Massobr. d. dub.* 13. num. 32. ubi num. 33. ex eodem Gonzal. colligit huiusmodi subcollectores debere habere qualitates requisitas in hoc decreto.

13. Protonotarium Apost. posse esse delegatum Papæ, ac iudicem synodalem constitui, tenet *Massobr. d. c. 4. dub.* 13. ex n. 34.

14. Cancellarium Academicæ auctoritate Pontificis approbatæ dignitatem habere quatenus est munus & officium cum iurisdictione coniunctum sufficiens ad Apost. delegari, vel Conseruatoris functionem, notat Azor. *d. lib.* 3. c. 13. q. 9.

15. Commendatarium perpetuum posse esse iudicem Apost. dicit Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel. gloss.* §. 8. num. 10. Et commendatario Abbatie posse delegari causas à Romano Pontifice sicut Abbati titulari, resoluunt Rebuff. *de pacificis possess.* n. 42. *Massobr. d. dub.* 13. n. 38. & 39.

16. Priores, Guardianos, Rectores, & alios Ordinum Mendicantium Præfectos habere dignitatem, & posse illis à Pont. Romano causas delegari, & in conseruatores eligi, tenent Azor. *d. lib.* 3. cap. 13. q. 7. Aloyf. Ricc. in *collect. decis.* p. 2. *collect.* 363. Flores de Mena *d. quest.* 4. num. 18. Fr. Emman. *d. q. 65. art. 3. vers. secundo est notandum*, Fr. Ludou. Miranda in *man. Pralat. tom.* 2. *quest.* 47. *art. 2. concl.* 3. & 4. Sanch. in *precepta Decalogi tom.* 2. *lib.* 6. cap. 13. num. 79. Sed contrarium fuisse decusum de anno 1617. refero ego ipse *d. p. 3. alleg.* 106. n. 15. & me citato *Massobr. d. dub.* 13. num. 40.

17. In consideranda habilitate delegati aduertendum esse ad tempus datæ, notat Gig. *de penson. q.* 22. num. 19. Et ideo qualitatem Canonicatus, vel dignitatis, quæ in delegato Summi Pont. requiritur, debere à principio adesse tempore commissionis, resoluunt Flamin. Parif. *de resignat. benefic. lib.* 4. q. 1. num. 17. Card. Tusch. *lit. D. concl.* 145. num. 15. *Massobr. d. dub.* 13. n. 47.

18. Et sufficere Canonicatum, aliãve Dignitatem obtineri tempore impetrationis rescripti Pontificij, quamvis tempore præsentationis eius cessauerit iam dignitas illa, secus si tempore impetrationis non aderat Dignitas, non enim sufficeret eam adesse postea tempore præsentationis, asserunt Tiraq. in *tratt. cessante causa, limit.* 4. n. 4. Gonzal. *ad reg.* 8. *Cancel.* §. 3. *proem.* n. 75. Sanch. *de matrim. lib.* 8. *disp.* 27. n. 28.

19. Si Canonicus, cui causa committitur per Sedem Apost. post acceptionem litterarum designatur esse Canonicus, posse nihilominus esse iudicem in causa illa, resoluunt Azeued. *d. l. 7. num.* 60. *tit.* 18. *lib.* 4. *noua recop. & ad Curiam Pisaniam lib.* 4. cap. 6. num. 66. Garc. Girona *de priuileg. n.* 510. & seq.

20. Vnde constitutum in dignitate, vel inter iudices synodales designatum, si eam dignitatem resignauerit, posse etiam post resignationem de eadem causa cognoscere, referunt decifum Flamin. Patif. de resignat. benefic. lib. 1. q. 11. num. 14. in fine, Ceuall. commun. contra communes, q. 667. num. 10. in fine. Nicol. Garc. de benefic. p. 9. cap. 2. num. 351. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 616. in 1. edit. aliàs resol. 414. n. 2. in 2. edit. Galet. in Margarita casuum consuetudinis, verbo delegatus 3. & verbo renunciare, vltim. & resoluunt Cassan. in consuet. Burgund. rub. 6. §. 5. verbo, & separez. de leur pere, num. 1. pag. 229. Stephan. Gratian. discipule forens. cap. 92.

20. Et sic quamuis postea resignet.

21. Delegatum Apostol. non posse subdelegare personis non constitutis in dignitate, resoluunt Aloyf. Ricc. in d. praxi fori Eccles. decif. 622. in 1. edit. aliàs resol. 420. & resol. 89. n. 2. in 2. edit.

21. Delegatus Apostol. non potest subdelegare personis non constitutis in dignitate.

22. Alioquin ad id aptas designari.] Quorum nominatio ad Episcopum principaliter, non tamen priuatiuè quoad alios spectat, vt refert decifum Nicol. Garc. de benefic. p. 9. c. 2. n. 353. declar. 1.

23. Iudicium synodaliū nominatio spectat principaliter ad Episcopum, non tamen priuatiuè quoad Capitulum, vt per Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 4. tit. 10. n. 53. vbi attestatur sic fuisse decifum in Saouonen. 18. Martij 1628.

23. Iudicium synodaliū nominatio spectat principaliter ad Episcopum, non tamen priuatiuè quoad Capitulum.

24. Mori coniserit.] Habere etiam locum in diuturna absentia, quæ æquiparatur morti, refert decifum Nicol. Garc. d. p. 9. cap. 2. n. 353. declar. 2.

24. Absentia æquiparatur morti.

25. Cum consilio Capituli.] Consilium ex hoc decreto requiritur pro forma, cum illud ordinarius, licet prætermittere non possit, sequi tamen non tenetur, vt resolutum attestatur Nicol. Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 353. declar. 3.

25. Consilium in præfenti requiritur pro forma.

26. Et si aliquem interim, &c.] Præcipit Concil. assignari personas aptas ad minus quatuor, quibus causæ in partibus delegandæ committantur, quorum si aliquis decefferit, Episcopum de consilio Capituli in locum ipsius alium sufficere posse, refert Pialec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 2. n. 4. in fine, vers. assignantur.

26. Personæ in Concilio Prouinc. seu dioc. assignari debent, quibus causæ in partibus delegandæ committantur.

Anticipate solutiones in Ecclesiasticis locationibus tolluntur, & locationes ad longum tempus irritantur.

CAPVT XI.

1. Vnde Archiep. Bononien. part. 4. sub tit. de locatione rerum ecclesiasticarum, pag. 272. cum seqq. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decif. 123. in 1. edit. aliàs resol. 108. in 2. edit. Bellet. disquis. clerical. p. 1. tit. de clerici o debitis. §. 4. Pialec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 4. n. 65. in fine vers. locationes, Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 25. cap. 43. n. 539. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 4. q. 5. ex n. 4. Marc. Anton. Genuen. in practicabil. ecclesiastic. p. 166. metipsum de officio & potest. Episcop. p. 3. alleg. 95.

1. Doctores de materia cap. agentis.

2. Repraesen

3. Locationes ecclesiasticæ repræsentata pecunia factæ promittuntur.

3. Locatio in præiudicium successorum non valet nisi notoria esset necessitas Ecclesiæ.

4. Locationes ecclesiasticæ an afficiant locatores.

5. Episcopus an & quando teneatur stare locationi prædecessorum.

6. Vicariatus Episcopi non potest pretio constitui.

7. Locatio simonica est si quis locet aliquid quod sapiat spiritualitatem.

8. Cancellariæ Episcopalis redditus non possunt locari.

9. Emolumenta tempore vacationis Sedis Episcopalis provenientia debet futuro successoris reservari.

10. Quartæ funerales locari non possunt.

2. *Repræsentata pecunia.*] Vide Gutier. de iurament. confirmat. part. 3. cap. 3. n. 2. D. Barboſ. in l. filioſam. §. ult. n. 27. ff. ſoluto matrim. Valaſc. de iure emphyſ. q. 10. num. 5. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo *Alienatio rerum Ecclesiæ*, verſ. ad ſepimum, Cald. Pereira de renouat. emphyſ. q. 20. n. 3. & de emp. cap. 26. n. 8. vbi etiam, an locatio iudicetur vſuraria ſi ob repræſentatam locationem conductor dimidium lucri faciat.

3. *In præiudicium ſuccessorum.*] Quando tamen notoria eſſet neceſſitas Eccleſiæ, vt ſi rueret, niſi pecunia pro recuperatione inueniretur, tunc ſucceſſorem teneri, reſoluit Marc. Anton. Genuenſ. d. quaſt. 166. num. 2.

4. Vtrum autem huiusmodi locationes afficiant locatores? Affirmant Mohed. deciſ. 8. de confirmat. utili, Caroc. p. 3. de locato, concl. 20. num. 75. Rebuff. in compend. alienat. n. 18. Cornazan. Lucenſi deciſ. 140.

5. An & quando Episcopus teneatur stare locationi prædecessorum, latè egi de officio, & poteſt. Episcop. p. 3. alleg. 94. per tot.

6. *Non liceat etiam in iurisdictiones ecclesiasticas, &c.*] Vicariatum Episcopi non poſſe pretio conſtitui, reſoluunt Lancel. in inſtit. Canon. ſub tit. de ſimonia §. demum, Sbroz. de officio Vicarij, lib. 1. q. 54. Ludouic. Beia reſponſ. caſuum conſcientiæ p. 1. caſu 37. fol. mihi 57. verſo. Azor. inſtit. moral. p. 3. lib. 12. cap. 14. in princ. & q. 1. Soar. de Relig. tom. 1. lib. 4. de ſimonia cap. 20. num. 5. vbi num. 8. ſubdit quod omnes actus iurisdictionis voluntariæ quatenus ad effectum ſpiritualem ordinantur, ſunt materiæ ſimonix, & cap. 19. num. 3. per text. in cap. conſulere 38. de ſimon. reſoluit temporalia officia Eccleſiæ, vel actus eorum vendi non poſſe ſine gravi peccato.

7. Locationem ſimoniacam eſſe ſi quis locet aliquid quod ſapiat ſpiritualitatem, tener Aloyſ. Ricc. d. reſol. 108. num. 3. hinc inferens locationem Eccleſiæ factam cum omnibus bonis & facultate conferendi beneficia pro ſcutis mille eſſe ſimoniacam, ſi non pro illis ſcutis mille, ſed minori pretio ſolerent arrendari bona illa abſque dicta facultate, aliàs ſecus.

8. Redditiſ Cancellariæ Episcopalis locari non poſſunt, ſed debent per proprios Episcop. miniſtros exerceri. Aldan. in compendio Canon. reſol. lib. 3. tit. 8. n. 11. vbi atteſtatur ſic fuiſſe reſolutum per ſacram Congr. Episcop. ſub die 26. Auguſt. 1591.

9. Emolumenta tempore vacationis Sedis Episcopalis provenientia ex iurisdictione, & ſigillo, aut aliàs vndeque, nec ad Vicarium, nec ad Capitulum ſpectant, ſed debent futuro ſucceſſori reſervari, ſi ad Episcopum Eccleſia non vacante perueniſſent, vt per Aldan. d. tit. 8. n. 17. vbi reſert deciſum in Agrigentina 17. Aprilis 1617.

10. Quartæ funerales locari non poſſunt, ex eodem Aldan. d. tit. 8. num. 18. vbi atteſtatur ſic fuiſſe reſolutum per ſacram Cong. Episcop. in Cuſentina 14. Decembris 1592.

11. *At triginta annis citra, &c.*] Vide Anch. conſ. 952. p. 2. Cened. ad Decretal. collect. 102. n. 3. in fine, Aloyſ. Ricc. d. reſol. 180. n. 4.

Decima

Decima solvantur integra sub pœna excommunicationis.

C A P V T X I I.

1. **V**ide Monet. de decim. cap. 3. n. 63. cum seqq. Fr. Ioan. à Cruce de sta-
in Relig. lib. 2. cap. 19. dub. 4. Molles. in sum. Theologia moral. tract. 6.
cap. 4. n. 62. cum seqq. Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra fol. 89.
col. 1. Laurent. de Peirinis in consil. sui Ordinis Minorum consil. 26. Leo-
nis X. ex n. 38. Stephan. Fagundes in quinque Ecclesia precepta prac. 5. lib. 3.
cap. 6. n. 3. Nouar. in singularib. iuris Canon. concl. 6. Hiron. Venero. y Leiuca
in examine Episcop. lib. 9. c. 3.

1. Doctores de ma-
teria cap. agnosc.

2. *Solutio debita sit Deo.* Decimam igitur esse parrem Dei, & Deum
illam vocare suam portionem, asserunt Henric. conf. 67. n. 77. Monet. de
decimis c. 1. n. 38. quam quidem sibi reseruasse in signum vniuersalis do-
minij probant cap. cum non sit, cap. tua il 2. de decim. Rebuff. de decim. q. 2.
n. 1. Tyndar. eod. tract. n. 17. & 43. Monet. d. c. 1. n. 40.

2. Decima est pars
seu portio Dei.

3. Decimarum solutioni obnoxia prædia ad Regulatium monaste-
ria transeunt cum suo onere, ac proinde Regulares tenentur illas
soluere parochialium Ecclesiarum Rectoribus, quemadmodum tene-
bantur laici priusquam bona ipsa in monasterij proprietatem trans-
luerint, vt per Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 3. tit. 9. num. 25.
vbi refert decimam in Ripan. Urbanaten. & Firman. 18. Decembris
1627. & in Callien. 1. Septembris 1629. Et ideo parochus est ma-
numittendus in possessione exigendi decimas ratione prædiorum ac-
quisitorum per Regulares donec doceant de sufficienti priuilegio, ex
eodem Aldan. citato loco, qui refert ita resolutum in Pisauran. 13.
Aprilis 1630.

3. Decimarum solu-
tioni obnoxia præ-
dia ad regularium
monasteria transeunt
cum suo onere.

4. *Excommunicentur.* Non soluentes decimas, cum teneantur, posse
ac debere excommunicari, probat text. in cap. omnes decima 16. q. 1. cap.
peruenit. cap. ad hac, cap. ex parte il 2. cap. tua nobis, de decim. Monet. d.
tract. cap. 8 q. 6 n. 64. Molin. de iustit. tract. 2. disp. 756. num. 4. censuit Rota
in Dertusen decimarum 11. Maij 1609. coram Card. Marquemont. im-
pressa per Marches. de commission. p. 1. pag. 675. & in Motulen. decimarum
31. Ianuarij 1614. coram Card. Sacrato.

4 Decimas non sol-
uentes cum tenean-
tur possunt & debent
excommunicari.

5. *Monitione præmissa.* Intelligunt Perez. ad tit. 5. lib. 1. Ordin. pag.
130. Rebuff. de decim. q. 12. n. 8. & 15. Monet. d. c. 8. n. 69. Azor. in suis moral.
p. 1. lib. 7. c. 24. q. 17. Soar. de Relig. som. 1. tract. 2. lib. 1. c. 17. quos refero ego
ipse in collect. ad cap. peruenit. 5. n. 2. de decim. quibus addo Aloyf. Ricc. in
decis. Curia Archiep. Napol. decis. 195. n. 6. p. 4.

5. Monitione præ-
missa.

6. *N si plena restitutione.* Vide Sanch. in precepta Decalogi som. 1.
lib. 2. c. 20. n. 19. Nouar. d. concl. 6. Molin. d. n. 4. vers. his ita relatis.

6. Absolendi non
sunt decimas subtra-
hentes, aut impe-
dientes nisi plena
restitutione sequuta.

7. *Culpa sua non soluentem decimas, sed quando ad confessionem
accedit impotens est ad restituendum, posse absolui, resoluunt Nauar.
in man. c. 17. n. 59. Molin. citato loco, Ioan. Valer. de different. inter vtrumque
forum, verbo absolutio, differ. 5. n. 5. Nou. d. concl. 6. num. 3. ex ea ratione, quia*

7. Si ad restitue-
ndum impotens non
sit.

PPPp Concil.

Concil. in præsentem non prohibet absolui nisi eum, qui pro tunc teneatur restituere, quique peccat non restituendo.

8. Parochus an possit denegare Sacramenta his, qui nolunt solvere decimas.

8. An autem parochus possit denegare Sacramenta his, qui nolunt solvere decimas? Vide Aloyf. Ricc. in *decis. Curia Archiepiscop. Neapolit. decis. 195. a princip. p. 4.*

9. Virum autem contra renitentes solvere decimas possit vicarius imponere interdictum personale, & sic prohibere ingressum Ecclesiæ? Vide eundem Aloyf. Ricc. *Neapol. decis. 380. p. 4.*

Quarta, qua funeralium dicitur, Ecclesia persolvatur, non obitante, &c.

C A P V T XIII.

1. Doctores de materia cap-agentes.

1. **V**ide Gutier. de *iuram. confirm. p. 2. cap. 4. num. 1. & 3.* Fr. Emman. *quest. regular. tom. 1. q. 39. art. 2.* Franc. Leon. in *thesauro fori eccles. p. 2. c. 14.* Fr. Ioan. à Cruce de *statu Relig. lib. 2. cap. 19. dub. 5. concl. 2.* Fr. Ludovic. Miranda in *manu. Pralat. tom. 2. q. 48. art. 7.* Laurent. de Portel. in *dub. regular. verbo Canonica portio.*

2. Pius V.

2. Extat ad huius decreti intelligentiam Bulla Pij V. *incip. Et si Mendicantium*, 17. Kalend. Julij 1567. confirmantis ac de nouo concedentis omnia Ordinum Mendicantium priuilegia, sed inter alia hac de re agendo ita loquitur. *Quartam autem funeralium, de qua sess. 25. c. 13. nequaquam solvere teneantur monasteria, quæ a 40. annis citra fundata existunt, postquam Concilium ipsum loquitur ianum de monasteriis ante annos 40. fundatis, quæ ipsam quartam solvere consueverunt, & ubi solui consuevit, id tantum cera, & aliorum, quæ in aliquibus partibus deferri contigerit tempore, quo defunctorum corpora ad sepulturam deferantur, non autem de Missis, seu legatis, vel aliis Fratribus ipsis, seu Monialibus relictis, aut aliis quomodolibet donatis solui debet, sicque intelligi Concilij decretum quoad quartam huiusmodi soluendam debere decernimus. Vbi verò non est consuetudo soluendi quartam huiusmodi de nullo supra scriptorum solui debere declaramus, refert Lauer. var. lucubrat. tom. 1. tit. 2. c. 3. n. 182.*

3. Rotæ decisio.

3. Adest quoque ad prædictorum intelligentiam bona decis. Rotæ in vna Lirien. quartæ funeralium 15. Ianuarij 1618. coram Reuerendissimo D. meo Coccino, relata per me de offic. & potest. Episcopi p. 3. alleg. 86. ex n. 17. cuius particula, quæ ad rem plurimum facit, ita se habet.

4. *Nec obstat Concil. Trident. sess. 25. cap. 13. de reform. quia cum istud monasterium sit fundatum post publicationem Concilij, & quatenus esset fundatum antea, cum non esset solium solvere dictam quartam, Concilium ei non obstat, et declarauit sanctissimus Pius V. in sua constit. de anno 1567. quam refert Archangel. Caracæ de quartæ funeralium cap. 1. Gutier. de iurament. conf. p. 2. cap. 4. num. 3. Emman. Roder. in quest. Regularib. tom. 1. quest. 41. art. 2. & ita resoluta Congregatio Illustrissimorum interpretum, ut refert Rodriq. loco prædicto.*

g. Nec

Concilij Trid. Sess. XXV. de Reformat. Cap. XIII. 667

5. Necesse verum quod prædicta constitutio Pij V. fuerit renovata per Gregorium XIII. ut in eius Bulla, quam refert Nauar. in man. cap. 27. in fine, quia cum dicta Bulla Pij plura contineret, per Gregorium redacta fuit ad terminos Concilij, ut censuit Sacra Cong. Illustriss. Interpretum, sicut refert Caracina loco citato, qui etiam in fine tractatus refert ipsam declarationem, bene aduertis Gutier. loco citato. Hactenus dicta decisio.

5. Bulla Pij V non fuit renovata per Gregorium XIII.

6. Loqui Concilium in præfenti de privilegiis concessis à 40. annis citra, & non procedere in privilegiis antiquissimis concessis per 40. annos ante publicationem Conc. refert decifum Lauor. d. tit. 2. c. 3. n. 183.

6. Loquitur de privilegiis concessis à 40. annis citra.

7. Quarta funeralis non debetur parochi intra cuius limites viator retentus pro delicto, & habitatus cum cautione decedit stante consuetudine in cluitate, quod ius sepeliendi peregrinos, & viatores spectat ad Ecclesiam cathedralen, ita Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 4. tit. 17. n. 11. Sell. in selectis Canon. cap. 92. n. 35. asserentes ita decifum in Pif Lauren. 22. Ianuarij 1628.

7 Quarta funeralis non debetur parochi intra cuius limites viator retentus pro delicto, & habitatus cum cautione decedit.

8. Quarta funeralis debetur parochi ex funeralibus sequenti die in alia Ecclesia ab alia in qua mortuus sepulturæ mandatus fuerat, factis magno adhibito Religiosorum, & Presbyterorum, candelarum & intortitiarum numero in maiori quantitate diei præcedentis, ut per Sell. d. c. 92. n. 11. vbi refert ita fuisse resolutum per sacram Congr. Episcop. sub die 3. Augusti 1621.

8. Quarta funeralis debetur in hoc casu.

9. Quarta funeralis non debetur parochi ex intortitiis, seu cereis Confraternitatum secularium funera associantium, ex Aldan. d. tit. 17. n. 12. vbi refert ab eadem S. Cong. decifum in Firmana S. Martij 1616.

9. Quarta funeralis non debetur parochi ex intortitiis seu cereis Confraternitatum secularium funera associantium.

10. Intortitia, cerei, & candelæ, quæ per viam deferuntur circa cadaverem, in quibuscunque priuatis Ecclesiis diuidenda sunt pro æquali portione inter ipsos parochos, & ministros aliarum Ecclesiarum quarumcunque, etiam regularium, & nationalium, in quibus sepeliuntur, ac propterea quando huiusmodi intortitia, seu cerei, & candelæ in præfatis Ecclesiis pro celebrandis diuinis officiis præfenti corpore accenduntur, finitq. officio extinguenda, & cuique medietas consignanda est, ut per Sell. d. cap. 92. num. 15. vbi refert decifum in Congr. RR. DD. Præfectorum Urbis, S. D. N. Urbano VIII. approbante sub die 21. Martij 1629.

10. Intortitia & cerei quæ per viam deferuntur circa cadaverem quomodo diuidendi.

11. Defunctorum hæredes pro defuncto ad sepulturam associando numerum Sacerdotum sibi bene visum conuocare possunt, & numerum ceræ sibi bene visum ad cadaver sepulturæ associandum quolibet contrario prætextu per parochum deducto non obstante, subministrare valent, ut per Aldan. d. tit. 17. n. 16. vbi testatur sic fuisse resolutum per sacram Congr. Episcop. in Cassan. 5. Maij 1617.

11. Hæredes defunctorum pro defuncto ad sepulturam associando numerum Sacerdotum conuocare, & numerum ceræ statuere debent.

12. Vocati omnes ad funus debent conuenire ad parochialem defuncti ex Aldan. d. tit. 17. n. 19. vbi dicit ita decifum per S. Congr. Rituum in Bononien. 9. Decemb. 1617. & in Tropien. 16. Februar. 1631.

12. Vocati omnes ad funus debent conuenire ad parochialem defuncti.

13. Regulares vocati ad sepeliendum mortuos, etiam in eorum propria Ecclesia, debent accedere ad Ecclesias, à quibus cadavera amouentur, & inde cum clero seculari discedere, non autem expectare extra

13. Regulares vocati ad sepeliendum mortuos etiam in eorum propria Ecclesia, debent accedere ad Ecclesias, à quibus cadavera amouentur.

ianuum Ecclesiarum, & aliis se postea associari, ex Sello d. cap. 92. num. 20. vbi testatur sic fuisse resolutum per sacram Cong. Episcop. & regul. in Vigleuanen. 13. Nouembris 1600.

14. Confraternitates non possunt accedere ad funeralia nisi expresse vocentur.

15. Parochus proprius nullatenus excludendus, quamuis ad sepeliendum cadauer regulares duntaxat à defuncto accersiri iubeantur.

16. Defunctorum cadauera non amouenda sine proprio parochio, nisi, &c.

14. Confraternitates non possunt accedere ad funeralia mortuorum, nisi specialiter & expresse vocentur, ex Sello d. cap. 92. num. 21. vbi refert ita decisum à S. Cong. Rituum in Bononien. 9. Decembris 1617.

15. Proprius Parochus nullatenus excludendus, quamuis ad sepeliendum cadauer Regulares duntaxat à defuncto accersiri iubeantur, ex Aldan. d. tit. 17. num. 21. vbi testatur sic resolutum per S. Cong. Episc. & Regul. in Montis Bilosi de anno 1581.

16. Defunctorum cadauera in alterius parochia existentia, & in Ecclesiis Fratrum sepelienda, prius ad Ecclesiam parochialem ad benedictionem, ac vltimum vale à parochio recipiendum deferri debent. Sed si proprius parochus ab eisdem Fratribus moneatur prius, & inquiratur ac expectetur, ipsæque venire recuset, tunc ipsi Fratres poterunt supradicta cadauera ab ædibus defunctorum ad suas Ecclesias recto tramite deferre ipso parochio etiam inuito, Aldan. vbi supra, qui refert per eandem S. Cong. resolutum in Nepef. 11. Decemb. 1615. ad 4.

17. Cadauera decedentium in parochia, ad cuius Ecclesiam Capitulum Cathedralis translatus est, non possunt leuari per ipsum Capitulum, seu Canonicos cathedralis Ecclesie, nisi requisito parochio dictæ Ecclesie, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 1. vbi ait ita censuisse sacram Cong. Rit. in Thelesina 18. Augusti 1629.

18. Defunctorum corpora si deponantur in Parochiali, vt inde transferantur ad Ecclesiam Regularium, in qua elegerunt sepulturam, nihil debet Ecclesie parochiali, exceptis iuribus parochialibus, ex Sello d. cap. 92. num. 2. vbi ait sic decidisse sacram Cong. Rit. in Placentina 23. Martij 1619.

19. Sepulturæ electio in alia Ecclesia præter parochialem non potest per parochum impediri, dummodo illi reseruata sit sua quarta funeralis, vt per Aldan. d. tit. 17. n. 32. vbi ait sic fuisse resolutum per eandem S. Cong. in Capuana 31. Martij 1629.

20. Suscipientes habitum Religionis à Guardiano, vel ab alio, cui ille comittendum duxerit, & cum eo decedentes in Ecclesiis eiusdem Ordinis, Ecclesiasticæ sepulturæ sunt tradendi, si Guardianus præter habitus concessionem & receptionem præmouerit eorum cadauera, ex Aldan. d. tit. 17. n. 3. vbi refert decisum per S. Cong. Episcop. & Reg. in Nepefina. 11. Decembris 1615. ad 2.

21. Sepulturam pro filio minori 14. ann. potest pater in vita, non post eius mortem eligere, vt per Aldan. d. tit. 17. n. 5. vbi refert decisum in Folglinen. 17. Octobris 1587.

22. Sepulturam sibi eligendi facultatem non habens in maiorum suorum sepultura humari debet, ex Aldan. d. tit. 17. num. 8. vbi attestatur ita censuisse sacram Congreg. Episc. in Afculana 21. Octobris 1616.

23. Sepulturæ ecclesiasticæ tradi debet excommunicatus, qui in mortis articulo confessionem petiit, vel Beatissimam Virginem inuocauit

17. Cadauera decedentium in parochia, ad cuius Ecclesiam Capitulum Cathedralis translatus est, non possunt leuari per Canonicos Cathedralis parochio, nisi, &c.

18. Defunctorum corpora si deponantur in parochiali ad effectum deferendi ad aliam Ecclesiam, nihil debet parochio.

19. Sepulturæ electio in alia Ecclesia præter parochialem non potest per parochum impediri.

20. Habitu Religionis qui sepeliendi.

21. Sepulturam pro filio minori potest pater in vita, non post eius mortem eligere.

22. Sepulturam sibi eligendi facultatem non habens in maiorum suorum sepultura humari debet.

23. Sepulturæ ecclesiasticæ tradi debet excommunicatus qui in mortis articulo confessionem petiit.

cauit, vt per Sell. d. c. 92. n. 14. vbi asserit sic fuisse resolutum per eandem sacram Congreg. in Nolana 19. Iulij 1619.

24. Funerale ducere, & prosequi tenetur parochus vsque ad Ecclesiam Regularium, si in ea defunctus sepeliri debeat, vt per Aldan. d. tit. 17. n. 23. vbi asserit resolutum per eandem S. Cong. Episc. & Reg. in Brixien. 18. Iunij 1591. & in Nicoteren. 5. Iunij 1615.

25. Parocho spectat declarare per quam viam sit exportandus defunctus, & omnia necessaria vsque ad ianuam Ecclesiæ Regularium, vbi sepeliendus est, ex Aldan. d. tit. 17. num. 28. vbi dicit decilum ab eadem S. Cong. in Castellanuten. 3. Ianuarij 1594.

26. Parochus secularis sicut deferat stolum in propria parochia, & in parochia Fratrum, dum defuncti corpus in eorum Ecclesia sepelitur, ita parochus regularis in eodem casu, & eodem tempore poterit stolum deferre, non solum in propria parochia, sed etiam in parochia defuncti, ex Aldan. d. tit. 17. num. 31. vbi attestatur ita censuisse sacram Cong. Rit. sub die vlt. Septembris 1628.

27. Parochus Monachus in funeralibus ita potest cum stola ingredi parochiam secularium, prout seculares parochi Monachorum parochiam ingredi valent, Aldan. d. tit. 17. n. 32. vbi ait ita resolutum fuisse per eandem S. Cong. in Asculana 29. Ianuarij 1629.

28. Tertiarij si qualitatibus in Bulla fel. record. Leonis X. præscriptis sint præditi, videlicet si viri collegialiter, aut claustraliter viuunt, mulieres verd virginales, vel cælibem, aut castam vidualem sub expresse voto, & Tertiariorum habitu vitam ducant, possunt & debent etiam inuito, ac minimè requisito parocho in Fratrum Ecclesiis sepeliri, secus verò si supradictis qualitatibus careant, ex Sellio d. c. 92. num. 25. vbi testatur sic fuisse resolutum per sacram Cong. Episc. & Regular. in Nepezina 11. Decembris 1615. ad 1.

29. Mortui sepeliri possunt in Ecclesia in qua sepulturam elegerunt, sine præsentia parochi, si ipse requisitus interesse recuset, vel petitam licentiam denegat, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 35. vbi ait sic censuisse sacram Cong. Rit. in Capuan. 22. Decembris 1629.

30. In funeralibus est deferenda vna tantum Crux illius Ecclesiæ, ad quam corpus transfertur postquam sequantur immediatè personæ illius Ecclesiæ, & deinde ceteri secundum anterioritatem, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 26. qui refert sic censuisse sacram Cong. Rit. in Narnien. Septemb. 1614.

31. Crux propriæ parochiæ defuncti deferenda est in funeralibus, non autem Crux antiquæ parochiæ, ex qua dismembrata fuit parochia noua, de qua est defunctus, & vocati ad funus in eadem propria parochia debent conuenire, ex Aldan. d. tit. 17. n. 40. vbi testatur per eandem S. Congregationem fuisse resolutum in Baron. 22. Martij 1631.

32. Clerus secularis postquam Christi fidelium cadauera in Fratrum Religiosorum Ecclesiis sepelienda associauerit, in eisdem Ecclesiis super eisdem cadaueribus officium defunctorum, Psalmos, Responsorialia, aliæque preces, vel orationes recitare, aut psallere non potest. Sed

24. Funerale ducere tenetur parochus vsque ad Ecclesiam regularium.

25. Parocho spectat declarare per quam viam sit exportandus defunctus.

26. Parochus regularis vbi & quando deferat stolum.

27. Parochus cum stola ingreditur parochiam secularium.

28. Tertiarij vbi sepeliendi.

29. Parochus in associando eius defuncto an & quando conueniendus.

30. Crux vna tantum in funeralibus deferenda.

31. Crux propriæ parochiæ defuncti deferenda est in funeralibus.

32. Officium defunctorum super cadaueribus in Ecclesiis regularium sepeliendis faciunt ipsi regulares.

ab ipsis Fratribus dumtaxat hæc omnia peragenda sunt, vt per Sell. *d. cap. 92. num. 32.* vbi testatur ita fuisse resolutum per S. Congr. Episcopi & Reg. in Turritana 24. Nouembris 1617. Vnde Canonici si corpora defunctorum comitari contigerit ad alienas Ecclesias recitato Psalmo *Miserere*, vel *De profundis*, super corpus defuncti, cum versiculo & Oratione discedere poterunt, ex Sell. *citato loco*, qui asserit ita fuisse resolutum per eandem S. Congregat. in Cremonen. 9. Augusti 1604.

33. Parochi defunctorum in regularium Ecclesiis humanandorum corpora vsque ad easdem Ecclesias associare, ac etiam in illis permanere possunt, absque tamen eo quod in officio decantando vllatenus se intromittant, vt per Aldan. *d. tit. 17. n. 42.* vbi dicit sic decidisse eandem S. Congr. in Nicoterem. 5. Iulij 1615.

34. Officium enim in tumulandis cadaueribus in Ecclesiis Regularium fieri debet per eosdemmet Regulares, non obstante quauis contraria consuetudine, ex Aldan. *d. tit. 17. n. 45.* vbi ait ita censuisse sacram Congr. Rit. in Eugubina 12. Martij 1612. & 5. Iulij 1614. & in Placentina, & Licion. 23. Martij 1619. & in Catanen. ciuitatis Platiz 12. Octobris eiusdem anni, & in Sulmonen. 8. Augusti 1629. & in Andrien. 18. Februarij, & 2. Martij eiusdem anni, & 5. Iulij 1631.

35. Pauperum cadauera gratis sepeliri debent.

36. Parochi non debent plus recipere pro tumulandis cadaueribus exterorum, vt per Aldan. *d. tit. 17. num. 52.* vbi ait decusum sub die 27. Maij 1617.

37. Iuris sepulture occasione non potest prohiberi cadaueris humanatio, cum nulla ratio patiatur, Christianæque pietati repugnans videatur, maximè verò ob pecuniarum interesse, cadauer insepultum remanere, Sell. *d. cap. 92. num. 70.* vbi refert sic censuisse S. Congr. Episcop. in Cotronien. 17. Septembris 1617.

38. Iuris sepulture occasione non potest prohiberi cadaueris humanatio, cum nulla ratio patiatur, Christianæque pietati repugnans videatur, maximè verò ob pecuniarum interesse, cadauer insepultum remanere, Sell. *d. cap. 92. num. 70.* vbi refert sic censuisse S. Congr. Episcop. in Cotronien. 17. Septembris 1617.

39. Cadaueris humanatio non potest prohiberi occasione iuris sepulture.

40. Clerici concubinarj puniantur post monitiones sibi factas, vt in text. & cognitio causarum concubinariorum ad Episcopos ipsos pertineat. Episcopi concubinarj moneantur à Synodo Prouinciali, & non emendati suspendantur, & perseverantes ad Papam causa deferantur.

41. Clerici concubinarj puniantur post monitiones sibi factas, vt in text. & cognitio causarum concubinariorum ad Episcopos ipsos pertineat. Episcopi concubinarj moneantur à Synodo Prouinciali, & non emendati suspendantur, & perseverantes ad Papam causa deferantur.

C A P V T XIV.

a. Doctores de materia cap. agentes.

1. Vide Bernard. & Salzed. in *pract. cap. 82.* Clar. 5. *formicatio. num. 9.* *vers. cleri: ut autem concubinarj*, Hieron. de Monte *var. iuris* q. 18. n. 48. Rebuff. in *concord. tit. de publicis concubin. vers. prima ergo pena*, Perez. l. 23. *vers. quæri tamen potest. tit. 3. lib. i. Ordin. Humad. l. 32. glof. 5. num. 6. tit. 5. & l. 43. glof. 2. num. 3. tit. 6. part. 1. Matien. l. 6. glof. 2. ex num. 23. tit. 8.*

Concilij Trid. Sess. XXV. de Reformat. Cap. XIV. 671

tit. 8. lib. 5. *nona recopil. Menoch. de arbit. casu* 218. Petr. Boll. in *æconom. eccles. class.* 1. cap. 4. ex §. 5. Zerol. in *praxi Episcop. part. 1. verbo concubinarium* §. 3. Petrus de Ledesma in *summ. part. 12. tract. 27. cap. 18.* Aloyf. Ricc. in *collect. decis. p. 4. collect. 857.* & in *praxi rerum forenses. decis. 359. in 1. edit. alijs resolut. 307. in 2. edit. Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. q. 87. Soar. de censur. tom. 5. disp. 31. sect. 4. n. 10. Sayro eod. tract. lib. 4. cap. 15. num. 24. Filliuc. *quæst. moral. tom. 1. tract. 17. cap. 7. num. 124.* Valer. Reginald. in *praxi fori pænit. lib. 30. tract. 3. num. 154. vers. decimum.* Thom. Valasc. *alleg. iur. tom. 1. alleg. 34. num. 7.* Nicol. Garc. de *benefic. p. 11. cap. 10. n. 181. cum multis seqq.* Hieron. Venero, y Leiva de *examine Episcoporum lib. 4. c. 27. ex n. 64. metipsum in collectan. ad cap. sicut 4. de cohabit. cleric. & mulier.**

2. Pium V. per specialem constit. monuisse omnes locorum ordinationes, & in virtute sanctæ obedienciæ eis præcepisse vt statuta Tridentini Concilij contra concubinariorum tam clericos, quàm laicos edita distriktè faciant obseruari, reddituri Deo, ac sibi, si id omiserint, rationem, referunt Gutier. *Canon. lib. 2. cap. 7. num. 68. & seq.* Nicol. Garc. d. cap. 10. num. 187.

2. Statuta Concilij Trid. contra concubinariorum strictè obseruanda.

3. In domo, vel extra, &c.] Concubinarium in hoc decreto illum dici, qui non solum concubinam domi retinet, vel qui sub aliquo colore in domo suæ matris, vel aliquarum consanguinearum, vel alibi habet, & cum ea tener assiduam consuetudinem, resoluunt Franc. Leo in *thesauro fori eccles. part. 3. cap. 4. sub num. 27.* Aloyf. Ricc. d. *resolut. 307. in fine.* Marc. Anton. Genuen. in *praxi Archiepisc. Neapolit. cap. 30. num. 4.* Bellet. *disquisit. clerical. part. 1. tit. de discipl. clericali. §. 15. num. 56.*

3. Concubinariorum quis dicatur in hoc decreto.

4. Fœminarum consortium quatenus à viris spiritualibus fugiendum ex sanctis Patribus ostendit Ioan. Baptista Fin. de *regulis iuris homin. 12. vers. adde.* & exemplis confirmat Emman. de Valle de *incant. & ensalm. sect. 2. c. 3. n. 19. & c. 16. ex n. 25.*

4. Fœminarum consortium à viris spiritualibus fugiendum.

5. Clericos igitur qualem qualem suspicionem habentes à mulierum etiam in gradu propinquo sibi coniunctarum conuersatione omnino abstinere debere, cum inuenti aliquando fuerint, qui diabolica suggestione inceptus, & stupra commiserunt, assentunt Menoch. de *præsumpt. lib. 5. præf. 17. num. 9.* Valer. Reginald. d. *tract. 3. n. 18.* Bellet. d. *tit. de discipl. cleric. §. 25. n. 16. & 17.*

5. Clerici qualem qualem suspicionem habentes à mulierum etiam in gradu propinquo sibi coniunctarum conuersatione omnino abstinere debent.

6. Decretum Concilij in præsentem non procedete in simplici incontinentia absque qualitate concubinitus, attestantur decisum Aloyf. Ricc. in *praxi fori Eccles. decis. 361. in fine. in 1. edit. & resolut. 307. n. 5. in 2. edit.* Nicol. Garc. de *benefic. p. 11. cap. 10. num. 186.* Farin. in *praxi crimin. p. 5. q. 138. n. 12. & 74.* Armendar. in *addit. ad recap. legum Navarra. lib. 4. tit. 5. de stupro l. unica n. 4.*

6. Non procedit hoc decretum in simplici incontinentia.

7. Contra Nauar. *conf. 4. de adulter. in antiq. alijs conf. 1. de cohabit. cleric. in nouis.* Sayr. in *floribus decis. sub illo tit. de adulter. decis. 4.* existimantes text. in præsentem ad simplicem incontinentiam esse extendendum.

8. Quod

8. Moniti specialiter, non autem generaliter debent esse concubinarij.

9. Non tantum in visitatione, sed & alijs quoque temporibus.

10. Monitio generalis facta in synodo non suffragatur.

11. Tempus, quod inter vnam & alteram monitionem interuenire debet, arbitrio Episcopi relinquitur.

12. Episcopus potest solus procedere ad informationem summariam, & incarcerationem, ubi de fuga timetur.

13. Subcollectores, vel Commissarij spoliolum non comprehenduntur sub dispositione ordinariorum.

14. Distributiones quotidianas comprehendit.

15. Episcopus debet multas pecunias eo ipso quod exactæ fuerint, pijs locis assignare.

16. Episcopus multas pecunias sibi assumere potest ubi admodum pauper esset.

17. Clericus concubiniarius suspendendus ab Episcopo præmissa monitione.

8. *Quod si à superioribus moniti.*] Specialiter scilicet, non autem generaliter, puta per edictum decifum, referunt Nicol. Garc. *d. num.* 186. *declar.* 4. Armendar. *d. l. unica, num.* 4.

9. Non tantum in visitatione, sed & alijs quoque temporibus huiusmodi monitionem fieri posse, asserunt resolutum Nicol. Garc. *d. num.* 186. *declar.* 5. & Armendar. *d. l. unica, num.* 5.

10. Monitionem generalem factam in Synodo non suffragari, & si vim trinæ monitionis obtineat, resoluunt Marc. Anton. Genuen. *d. c.* 30. Aloyf. Ricc. *in d. praxi fori Eccles. decif.* 359. *in 1. edit.* aliàs *resol.* 307. *n.* 3. *in 2. edit.*

11. Tempus, quod inter vnam, & alteram monitionem interuenire debet, arbitrio Episcopi relinqui, referunt decifum Nicol. Garc. *d. n.* 186. *declar.* 6. & Armendar. *d. l. unica, num.* 6.

12. Possè ipsum Episcopum solum ad informationem summariam, & incarcerationem procedere ubi de fuga timetur sine forma, & monitione in hoc decreto præscripta, referunt decifum Nicol. Garc. *d. n.* 186. *declar.* 7. & 8. Armendar. *d. l. unica, n.* 7. & 8.

13. Subcollectores, vel Commissarios spoliolum non comprehendit sub dispositione ordinariorum, sed Nuncij Apost. iuxta eorum priuilegia, resolutum asserunt Nicol. Garc. *d. n.* 186. *declar.* 13. Armendar. *d. l. unica, num.* 12.

14. *Tertia parte fructuum, &c.*] Comprehendi etiam distributiones quotidianas, tenent Nau. *conf.* 3. *in Antiq. sub tit. de verbor. significat* quod deest in nouis, Sayro *in florib. decif. sub illo tit. decif.* 7. Aloyf. Ricc. *in collect. decif. part. 4. collect.* 821. *vers. ampliascundo & d. resol.* 307. *num.* 5. *in 2. edit.* Petr. de Ledesma *d. cap.* 18. *diff.* 2. & ex Concil. VI. Mediolanen. colligit Moner. *de distrib. quodid. p.* 3. *quest.* 10. *n.* 56. contra Nicol. Garc. *d. n.* 186. *declar.* 9.

15. *Quæ fabrica Ecclesie, &c.*] Episcopum debere multas pecunias eo ipso quod exactæ fuerint, pijs locis assignare, ac proinde non posse portionem aliquam etiam in minima parte Vicario pro sua mercede limitare, & minus Cameræ suæ Episcopali applicare, non obstante contraria consuetudine, resoluunt, decifumque referunt Quaranta *in sum. Bullarj verb. pena pecuniaria, p.* 395. Sbroz. *de offic. Vicarij in addit. lib.* 2. *q.* 143. Piafec. *in Praxi Episcop. part. 2. cap.* 4. *num.* 97. *in prim.* Galet. *in Marg. vita casuum conscientie, verbo pena* 1. Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori Eccles. decif.* 349. *in 1. edit.* aliàs *resol.* 300. *n.* 3. *in 2. edit.* quos refero ego ipse *de officio & potest. Episcopi p.* 3. *allegat.* 107. *n.* 19.

16. Vbi tamen Episcopus admodum pauper esset, eas sibi assumere posse patiter decifum referunt Molfes. *in comment. de consuetud. Neapolit. p.* 4. *q.* 64. *sub num.* 24. Aloyf. Ricc. *d. resol.* 307. *n.* 3. *vers. limita.*

17. *Suspendantur.*] Clericum concubiniatum suspendendum ab Episcopo præmissa monitione, de qua in hoc decreto, resoluunt Tolet. *in instruat. Sacerd. lib.* 1. *cap.* 47. Hentiq. *in sum. lib.* 13. *cap.* 36. §. 2. Auila *de censur. p.* 3. *disp.* 5. *sub.* 2. Bonac. *cod. tract. disp.* 3. *q.* 6. *puncto* 5. *n.* 1. Nicol. Garc. *d. c.* 10. *n.* 181. & *p.* 7. *c.* 14. *xx n.* 8.

18. Clericum

18. Clericum concubinarium notorium sine aliqua monitione superioris esse hodie propterea in veteri iure ipso iure suspensum ab officio, & beneficio, ita quod si celebret, incurrat irregularitatem, decusum refert Bellet. *disquis. cleric. p. 1. tit. de disciplin. cleric. §. 5. n. 45.* Nicol. Garc. de *benefic. p. 7. c. 14. n. 11. & 15.* Armendar. *d. l. unica, n. 16.*

19. *Perpetuè priventur.*] Hanc pœnam non transire ad successorem beneficii, si priuatus resignet, referunt decusum Nicol. Garc. de *benefic. p. 1. c. 5. n. 304. in fine.* Armendar. *d. l. unica, n. 15.*

20. *Inhabiles, ac indigni, &c.*] Vide Farin. in *praxi crimin. p. 5. q. 138. num. 54. & 66.*

21. *Nec quavis appellatio, &c.*] Vide Farin. *d. q. 138. num. 80.* Quam executionem exemptio, aut appellatio ante, vel post diffinitionem sententiam suspendere non potest, ut refert decusum Nicol. Garc. de *benefic. p. 1. c. 10. n. 186. dub. 12.*

22. *Non ad Archidiaconos, &c.*] Hoc non intelligi in immemoriali, referunt decusum Nicol. Garc. *d. n. 186. dub. 14.* Ludou. à Sarauia in *tract. de iurisd. Admonitorum q. 24. n. 5. & 26.*

23. *Clerici verò, &c.*] Vide Farin. *d. q. 138. n. 72.*

24. *Episcopi quoque, &c.*] De pœna Episcopi concubinarij agunt Soar. *tom. 5. de censur. disp. 3. sect. 5. ad fin.* Valer. Reginald. in *praxi fori pœnit. lib. 3. tract. 2. n. 65. vers. item ex Concilio.* Egid. de Coninck de *Sacram. & censur. tom. 2. disp. 15. sup. 27.* Farin. *d. q. 138. n. 70.*

18. Clericus concubinarium notorium est hodie ipso iure suspensus ab officio, & beneficio.

19. Priuatus hæc non transit ad successorem beneficii si priuatus resignet.

20. Inhabiles ac indigni sunt quibusque honoribus, beneficiis, &c. clerici concubinarij suspensi qui concubinas non expellunt.

21. Exemptio, aut appellatio executionem sententiae latae contra concubinariorum impedire non potest.

22. Cognitio, & pœnitentia clerici concubinarij ad solum Episcopum pertinet.

24. Episcopus concubinarium quam pœnam incurrit.

Filij clericorum illegitimi in Ecclesia, in qua patres beneficia obtinuerunt, ipsi non habeant, & quacunque circa hoc in fraudem facta fuerint, irrita, & nulla censeantur.

CAPVT XV.

1. **V**ide Bernard. & Salzed. in *pract. Canon. cap. 50.* in nouiss. edit. Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. glos. 5.* Seraphin. *decis. 1442.* Nicol. Garc. de *benefic. part. 7. cap. 3.* Aloyf. Ricc. in *praxi part. 4. resol. 370. cum seqq.* Bellet. *disquis. cleric. part. 1. tit. de disciplin. cleric. §. 3. num. 31. cum seqq.* Campan. in *diuers. iuris Canonici. rub. 11. cap. 13. num. 67. cum seqq.* Armendar. in *addit. ad recopil. legum Nauarra lib. 1. tit. 19. l. 1. de filiis Presbyte.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 397.* Fr. Sigism. à Bononia de *elect. dub. 75.* Iul. Lauer. *var. lucubrat. tit. 4. cap. 16. num. 48. cum seqq.* Nouar. in *singular. iuris Canonici concl. 50. metipsium de officio & potest. Episcopi part. 3. alleg. 65.* Illustriss. D. meum Roderic. à Cunha *ad cap. 13. dist. 56.*

2. In quo autem dispositio huius text. differat à iure communi ex Nicol. Garc. refert Fr. Sigism. à Bononia *d. dub. 75. post n. 7. vers. octauo dubitari potest, & dixi ego ipse d. alleg. 65. in princ. & me non citato transcripsit Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 327. p. 4.*

1. Dodores de materia cap. agentes.

3. Dispositio huius cap. in quo differat à iure communi.

QQQ

3. Longissimè

3. Filius videtur posse succedere in beneficio paterno si per triginta annos alius in eo successit.

4. Beneficia, quæ pater ante Concil. dimisit, licet filio obvi-
nece.

5. Filij naturales etiam procreati tempore, quo eorum parentes nondum erant effecti clerici, cum comprehenduntur sub hoc decreto.

7. Nepotes legitimi Presbyterorum ex filio illegitimo respectu beneficii sui non comprehenduntur sub dispositione huius decreti.

9. Pater non prohibetur obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius filius habuit idem, vel quodcunque aliud.

3. *Longissime arceatur.*] Si per triginta annos alius in beneficio paterno mediâte successerit, videri filium posse in eo succedere, tradit Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. glof. 5. n. 33.*

4. *Non liceat.*] Licere tamen beneficia, quæ pater ante huiusmodi constitutionem dimisit, obtinere, censuit Rot. *decif. 81.* apud Farin. in 1. *collect. nouiss. aliâs part. 4. dinerf.* quam refert *d. allegat. 65. num. 10.* Vel si ante Concilij publicationem è vitamigravit, sicut referunt *decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 43. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyt. num. 10.*

5. *Filiis clericorum.*] Habere locum in filiis naturalibus procreatis tempore, quo eorum parentes nondum erant effecti clerici, referunt resolutum Armendar. *d. l. 1. de filiis Presbyt. n. 7. Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 15. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 73. n. 2.*

6. Contra Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 1. q. 13. art. 7. & Fr. Ludovic. Miranda in man. Prælat. tom. 2. q. 1. a. 10.* existimantes hoc decretum non loqui de filiis naturalibus.

7. Nepotes legitimos Presbyterorum ex filio illegitimo respectu beneficii sui nō comprehendendi sub dispositione huius decreti, resoluunt Nauar. *conf. 9. n. 9. & 10. de filiis Presbyt. Spin. in speculo testament. glof. 3. princ. ex n. 23. Ceuall. commun. contra commun. q. 796. ex n. 9. Vgolin. de potest. Episcop. cap. 50. §. 7. n. 2. & §. 8. n. 2. Garc. Girona de priuileg. explicat. num. 1049. Galet. in margar. casuum conscient. verbo beneficium 1. Sayto de censur. lib. 6. cap. 10. num. 46. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 6. cap. 4. q. 17. Seraphin. d. decif. 1442. n. 11. Stephan. Gratian. d. c. 397. n. 6. Nicol. Garc. d. cap. 3. in addit. n. 22. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyt. num. 1. Campan. d. cap. 13. n. 76. Bellet. d. §. 3. n. 33. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapolitan. p. 4. decif. 283. & in praxi p. 4. resolut. 374. Nouar. de elect. & vari. fori. quæst. 9. num. 60. in fine scilicet 3. in vlt. impressione, & nouissimè Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 1. n. 8. dist. 56. Sell. d. cap. 92. num. 5. vbi refert *decifum sub die 13. Augusti 1622. Idem in nepote illegitimo ex filio itidem illegitimo dicendum alserunt Spin. & Azor. citatis locis, Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 27. Armendar. d. loco n. 3. Quintanad. lib. 2. n. 95. D. meus ad d. c. 1. n. 9.**

8. Contra Mieres de maiortatu p. 2. q. 2. n. 25. Rebuff. de pacificis possess. num. 266. cum seq. aliâs 225. & Salzed. ad Bernard. d. cap. 50. lit. A. Roias de success. ab intestato cap. 20. ex n. 112. Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 34. num. 91. existimantes prohibitionem huius decreti etiam ad nepotes quoscunque extendi.

9. Patrem non prohiberi obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius filius habuit idem, vel quodcunque aliud, etiam dissimile, tradunt Rebuff. in praxi benefic. tit. de dispensat. super defectu natal. n. 29. Fr. Emman. in summ. tom. 1. cap. 29. num. 4. in fine. Vega part. 1. summ. cap. 36. casu 18. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 10. num. 44. & seq. Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 34. num. 91. Quintanad. Ecclesiast. lib. 2. num. 95. Nicol. Garc. d. part. 3. num. 28. Campan. d. cap. 13. n. 7. Seraphin. decif. 1442. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyter. num. 4. Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 75. n. 3. Sell.

in select. canon. cap. 92. n. 5. vbi in vna Maceraten. 18. Nouembris 1618. refert fuisse decifum pattem non prohiberi obtinere immediatè beneficium filij sui illegitimi.

10. Fratres fratribus etiam immediatè succedere posse, resoluunt Panor. in cap. ex transmissa n. 3. de filiis Presbyt. Sayro d. cap. 10. n. 44. Azor. d. p. 2. lib. 5. c. 44. q. 6. vers. ratum esse videtur, Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad c. 13. n. 10.

11. Qui non ex legitimo nati sunt matrimonio.] Filios ergo legitimos clericorum posse adipisci beneficia quæcunque in eadem Ecclesia in qua genitores habuerunt, vel etiam habent, ex cap. ad hac, de filiis Presbyt. colligunt citati per me d. a. leg. 65. n. 16.

12. Sed huiusmodi legitimos clericorum filios paterna beneficia immediatè obtinere non posse, sed mediatè, per cap. ex transmissa, & cap. ad extirpandas, de filiis Presbyt. & attempta noua huius decreti dispositione meritò sustinent, Salzed. d. cap. 50. num. 3. Seraphin. decis. 1443. num. 6. Sanctareel. var. resol. q. 79. n. 1. & q. 41. num. 15. Fr. Emman. quaest. regular. som. 1. q. 13. art. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 5. n. 33. Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 18. & in addis. n. 29. in fine, Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha ad d. cap. 13. num. 5.

13. Vnde filium quamuis legitimum egere dispensatione ad obtinendum immediatè beneficium paternum, refert decifum Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyt. num. 4. Sell. d. c. 9. n. 6. vbi testatur sic fuisse decifum sub die 23. Augusti 1631.

14. In Ecclesiis ubi totorum patres beneficium aliquod ecclesiasticum, &c.] Decretum hoc habere locum tantum in filiis illegitimis, qui mortuo patre beneficia in eadem Ecclesia impetrare volunt, & in illis qui vñ cum patre in præfenti reperiuntur obtinere in eadem Ecclesia, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 43. in 3. declar. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyt. num. 12.

15. Filium Presbyteri illegitimum non posse obtinere beneficium, quod olim pater suus absque legitimo titulo, & minus pacificè aliquando possedit, asserunt resolutum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 59. & Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyt. n. 23.

16. Filium illegitimum per text. in præfenti excludi ne possit obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius pater habuit solam sedem in choro ratione Dignitatis, quam in alia Ecclesia obtinebat, dicit decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 66. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyt. num. 27.

17. Sub hoc decreto comprehendi illum, qui per procuratorem accipit possessionem, sed in Ecclesia nunquam ministravit, referunt decifum lul. Laour. variarum lucubrat. tit. 4. c. 16. n. 51. Campan. d. cap. 13. n. 67. vers. Sed hic, in fine, Nicol. Garc. d. c. 3. n. 56. declar. 44. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyt. n. 21. vbi n. 45. subdit quod in Ecclesiis sororum aliarum Ecclesiarum (sicut sunt aliquæ in Hispania) in quarum altera residendo præsupponitur residere in principali, non potest pater residere in vna, & filius in altera.

10. Fratres fratribus etiam immediatè succedere possunt.

11. Filij legitimi clericorum possunt adipisci beneficia quæcunque in eadem Ecclesia in qua genitores habuerunt, vel habent.

12. Sed non possunt paterna beneficia immediatè obtinere.

13. Filius quamuis legitimus egere dispensatione ad obtinendum immediatè beneficium paternum.

14. Decretum procedit.

15. Filius Presbyteri illegitimus non potest obtinere beneficium, quod olim pater suus absque legitimo titulo, & minus pacificè aliquando possedit.

16. Filius illegitimus excluditur ne possit obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius pater habuit solam sedem in choro.

17. Possessionem beneficii per procuratorem accipiens, sed in Ecclesia nunquam ministravit, comprehenditur sub hoc decreto.

18. Pater non potest habere beneficium in vna Ecclesia, & filius in alia quando ambae sunt sorores.

18. Pater non potest beneficium habere in vna Ecclesia, & filius in alia, quando ambae sunt sorores, ita ut residens in vna, censeatur in vtra residere, quarum aliquae reperiuntur in Hispania, prout refert decifum Garc. in addit. ad d.p. 7. c. 3. n. 75.

19. Religiosi filij Religioforum possunt dispensari ad dignitates & officia, quos eorum patres obtinent, vel obtinuerunt.

19. An hoc Concilij decretum ita se extendat ad illegitimos Regulares filios Religioforum, ut nequeant promoueri ad dignitates in Religione, quas eorum patres obtinent, vel obtinuerunt? in qua quaest. Fr. Emman. quem refert & sequitur Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 75. n. 5. resoluit memoratos Religiosos filios Religioforum posse dispensari ad dignitates & officia in Religione ubi eorum patres sunt, non autem in monasterio ubi Praelationes administrant.

20. Filius illegitimus non prohibetur obtinere Episcopatum nuper erectum ex parte diocesis, in qua eius pater fuit Archiepiscopus.

20. Filius illegitimus hoc decreto non prohibetur obtinere Episcopatum nuper erectum ex parte diocesis, in qua eius pater fuit Archiepiscopus, quia Concil. in praesenti strictè est intelligendum in casu odioso, & loquitur in Ecclesia in qua pater ministravit, quod hic secus est, cum non sit eadem Ecclesia, ita Aldan. in compend. canonic. resolut. lib. 5. tit. 18. num. 1. ubi refert sic fuisse decifum sub die 12. Februarij 1598.

21. Filius illegitimus non possit recipi in clericum Ecclesiae recepticia ubi eius pater fuit receptus.

21. Filio illegitimo obstat hoc decretum quominus in clericum Ecclesiae recepticia, in qua recepti absque alia prouisione Diuinis inferuire, & massae communis participes esse consueverunt, admitti queat, propterea quod eius pater duodecim ab hinc annis defunctus in ipsa Ecclesia receptiuus in clericum admissus & ipse fuit, Diuinisque iuibi inferuiuit, atque emolumenta consueta percepit, quia receptitijs dicitur beneficiatus, ex Aldan. d. tit. 18. n. 6. ubi attestatur, sic fuisse resolutum sub die 1. Decembris 1605.

22. Hoc decreto prohibentur tantum in futurum obtinentes.

22. Hoc decreto non prohibentur filij Presbyteri retinere beneficium legitime obrentum in eadem Ecclesia in qua fuit beneficiatus eorum pater, qui ante publicationem Concilij à vita migravit, quia hoc decreto prohibentur tantum in futurum obtinentes, ut refert decifum Nicol. Garc. d. p. 7. c. 3. n. 43. & 46.

23. Canonicus illegitimus cuius pater possessionem alterius Canonici in eadem Ecclesia apprehendit, licet in dicta Ecclesia non ministraverit, nec fuerit, nec aliquid perceperit ex fructibus ipsius Canonici, comprehensus est sub hoc decreto; ille vero, cuius pater sola Romani Pontif. signatura sibi obtinuit, conferri Canoniatum eiusdem Ecclesiae, sed neque litteras Apost. expediuit, nec vnquam habuit possessionem, non comprehenditur, prout refert decifum Nicol. Garc. d. part. 7. cap. 3. num. 56.

23. Canonicus illegitimus, cuius pater possessionem alterius Canonici in eadem Ecclesia apprehendit, licet in dicta Ecclesia non ministraverit, nec fuerit, nec aliquid perceperit ex fructibus ipsius Canonici, comprehensus est sub hoc decreto; ille vero, cuius pater sola Romani Pontif. signatura sibi obtinuit, conferri Canoniatum eiusdem Ecclesiae, sed neque litteras Apost. expediuit, nec vnquam habuit possessionem, non comprehenditur, prout refert decifum Nicol. Garc. d. part. 7. cap. 3. num. 56.

24. Filius illegitimus non prohibetur quominus tanquam capellanus amouibilis deferuire possit, ac obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius pater nunquam inuitatus fuit.

24. Filium illegitimum non prohiberi quominus tanquam capellanus amouibilis deferuire possit, atque obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius pater nunquam fuit inuitatus ad aliquod beneficium Ecclesiasticum, licet pro Capellano amouibili inferuiuerit in eadem Ecclesia, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 27. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyter. num. 32. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 397. num. 24. cum segg. Campan. d. cap. 13. num. 67. vers. & quia, Aloys. Ricc. in decif.

decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 204. part. 4. & in praxi p. 4. refol. 373. Fr. Sigmund. à Bononia d. dub. 78. num. 6. Ego ipse d. alleg. 65. n. 5. Lauor. d. cap. 16. num. 52.

25. Nec prohiberi obtinere Ecclesiam filialem, dummodo non teneatur ministrare in Matrice, quam obtinet pater, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 62. in 3. declar. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyt. n. 26. Illegitimus enim, cuius pater fuit Rector Ecclesiæ Matricis, potest Ecclesiam filialem obtinere dependentem, seu aliàs illi vnitam, in qua eadem Matrix habet etiam quædam iura parochialia, modò vnio sit facta accessorie, & per viam subiectionis Ecclesiæ Matrici, & patet in ea non ministraverit; non poterit tamen vnitam æquè principaliter obtinere (ita vt intitulus in vna, censeatur in vtraque intitulus) aut si in vtraque pater ministravit, vt per Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 62. Campan. d. cap. 13. num. 67. vers. cum verò, Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyt. num. 24.

26. Nec prohiberi succedere in capellania, quæ fundari solet, maxime in Hispania absque alia Episcopi, vel alterius superioris auctoritate, vt in illis succedant clerici de parentela, tradunt Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 5. n. 33. cum seqq. Ego ipse d. alleg. 65. n. 13.

27. Nec prohiberi habere Canonicatum, qui erat portio tempore, quo pater illum obtrinebat, resoluit Achil. de Grassis d. decif. 1. de filiis Presbyt. quem refero ego ipse d. alleg. 65. n. 12.

28. Quoquo modo ministrare, &c.] Filium illegitimum in Ecclesiam in qua pater eius beneficium aliquod habuit, vel habet, prohiberi non solum sacrum solemniter facere, aut Euangelium, vel Epistolam solemniter cantare, sed etiam Missam tanquam externum, & peregrinum priuatim celebrare, & sacrificium in eadem Ecclesia agere, resolunt Nauar. conf. 1. q. 17. de constitut. Sayro in floribus decif. sub eod. tit. decif. 12. Aloyf. Ricc. in collect. decif. part. 4. collect. 1367. vers. tu amplia, Bellet. disquis. clerical. part. 1. tit. de discipl. cleric. §. 3. num. 32. Stephan. Gratian. d. cap. 397. num. 26. cum seqq. vbi num. 28. subdit nec etiam antiphonam in ea canere possessione ratione, oneris, beneficii alterius Ecclesiæ annexi, refero ego ipse d. alleg. 65. num. 20. & addo Iul. Lauor. var. lucubr. tit. 4. c. 16. num. 50. Et quòd filius illegitimus prohibetur etiam deuotionis gratia Missas celebrare in Ecclesia in qua eius pater beneficium obtrinet, vel obtinuit, tenet Aldan. in compendio Canon. refol. lib. 5. tit. 18. num. 3. vbi refert ita decifum sub die 22. Ianuarij 1602. & fuisse pro hac parte Cardinales S. Marcelli de Camatino, Sanctorum quatuor Blanchetius, Mantica, Vicecomes, & Ofutus, & ex altera parte Cardinales de Montelparo, Iustinianus à Monte, Parauicinus, & Plattus.

29. Filium illegitimum laicum non posse canere tanquam musicum simplicem in Ecclesia in qua pater habuit, vel habet beneficium, referunt decifum Nicol. Garc. d. c. 3. n. 68. Campana d. c. 13. n. 67. vers. & qui, Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyt. n. 28. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 283. n. 1. Ego ipse d. alleg. 65. n. 21.

25. Filius illegitimus non prohibetur obtinere Ecclesiam filialem, dummodo non teneatur ministrare in Matrice.

26. Filius illegitimus potest patri succedere in capellania fundata absque Episcopi auctoritate.

27. Filius illegitimus non prohibetur habere Canonicatum, qui erat portio, tempore quo pater illum obtinebat.

28. Filius illegitimus quomodo prohibetur ministrare in Ecclesia, in qua pater eius beneficium habuit, vel habet.

29. Filius illegitimus laicus non potest canere tanquam musicus simplex in Ecclesia in qua pater habuit, vel habet beneficium.

30. Missam celebrare possunt in eadem Ecclesia pater & filius, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea.

31. Quamvis unus ob quoddam legatū, alter ob deuotionem celebret.

32. Pater & filius possunt in simul processionaliter incedere, unus tanquam beneficiarius, & alter tanquam capellanus diuersarum Ecclesiarum.

33. Filius illegitimus non prohibetur cum patre habitare.

34. Pensiones habere non possunt filij illegitimi super fructibus beneficiorum, quae parentes eorum obtinent, vel obtineant.

35. Pensionem super beneficio paterno non prohibetur habere filius legitimus.

36. Pensio fraudulenter reservata.

37. Pensionem transferendi facultatem habens potest illam transferre in suum filium illegitimum.

30. Decretum hoc non prohibere quin pater & filius possint celebrare Missam in eadem Ecclesia, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea, sed id fiat ab altero deuotionis gratia, ab altero causa legati, quod reliquum sit Missam celebrantibus, attestantur resolutum Nicol. Garc. d. c. 3. num. 73. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbye. n. 33. Campan. d. c. 13. n. 67. in fine, Sigismund. à Bononia d. dub. 75. n. 7. in princip. Lauor. d. cap. 16. num. 54.

31. Vnde non esse molestiam exhibendam illegitimo Presbytero celebranti Missam ob quoddam legatum in eadem Ecclesia, in qua pater celebrat ob deuotionem, cum neuter habeat beneficium, & hic casus non sit prohibitus à Concilio, referunt decisum Nicol. Garc. d. c. 3. n. 73. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbye. n. 34. Campan. loco proxime citato.

32. Patrem & filium posse in simul processionaliter incedere, vnum tanquam beneficiatum, & alterum tanquam capellanum diuersarum Ecclesiarum referunt decisum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 68. in 3. declar. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbye. num. 30. obseruantes quod si processionaliter accederent ad Ecclesiam, in qua pater obtinet beneficium, filius non poterit aliquo modo ministrare, refero ego ipse d. allegat. 65. num. 22.

33. Filium illegitimum non prohiberi in hoc text. cum patre habitare, dicunt resolutum Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 74. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbye. n. 35. Fr. Sigismund. à Bononia d. dub. 75. n. 7. vers. septimo, ego ipse d. alleg. 65. n. 14. Lauor. d. cap. 16. n. 55.

34. Nec pensiones, &c.] Filios illegitimos habere non posse pensiones super fructibus beneficiorum, quae parentes eorum obtinent, vel obtinuerunt, tradunt Scraphin. d. decis. 1442. num. 35. Stephan. Gratian. d. cap. 397. ex n. 24. Campan. d. cap. 13. num. 70. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 186. n. 3. p. 4. Ego ipse d. alleg. 65. n. 26. Rot. decis. 549. num. 4. part. 2. recens. & fuit dictum in Meliten. pensionis 14. Maij 1614. coram bonae memor. Buratto inter eius impressas decis. 53. n. 3. vbi Ferentil. in annot. lit. B.

35. Filium legitimum non prohibere habere pensionem super beneficio paterno, referunt decisum Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 35. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbye. n. 9. vbi num. 47. subdir dispensandum esse cum filio obtinente pensionem in Ecclesia in qua pater habuit Canonicatum, quem resignauit, Sell. in select. Canon. c. 92. n. 5. vbi ita refert decisum sub die 11. Ianuarij 1601.

36. Dispositionem huius text. ac illius prohibitionem intrare si Antonius legitimus obtineat Canonicatum, illudque resignet in fauorem Nicolai, reservata pensione super Parochiali, quam Mathaeus pater Nicolai obtinebat de consensu patris, cum ipse pater in fraudem consensisse pensioni censeatur, referunt decisum Nicol. Garc. dicto cap. 3. num. 87. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbye. num. 41. Ego ipse d. alleg. 65. num. 27.

37. Clericum habentem facultatem transferendi pensionem posse illam transferre in suum filium illegitimum, resoluunt Gig. de pensionib. q. 86.

q.86.num.5. Flamin. Parif. de resign. benefic. lib.6. q.4. num.21. & 22. Gonzal. ad Reg.8. Cancell. glos.5. §.5. num.22. & 23. Azor. instit. moral. part.2. lib.8. cap.8. q.7. Nicol. Garc. d. cap.3. n.34. Stephan. Gratian. d.c.397. n.1. & 7. Aloyf. Rice. in collect. decis. n.4. collect. 1367. in fine, & d. Neapol. decis. 186. n.1. & 7. Ego ipse d. alleg. 65. n.27. Aldan. d. lib.5. tit.18. num.13. vbi refert sic fuisse decifum in Zamoren. 9. Nouembris 1619. & in alia sub die 15. Septembris 1619.

38. Vel alias obtinuerunt.] Non dici obtinuisse beneficium ad hoc vt comprehendatur sub hoc decreto, ille qui fuit prouifus, & literis non expeditis ac possessione non habita celsit alteri, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap.3. n.56. in 1. & 3. declar. Armendar. d. l.1. de filiis Presbyt. n.21. Campan. d. c.13. n.67. vers. si vero.

39. Cogatur filius suum beneficium resignare.] Vide Flamin. Parif. de resign. benefic. lib.3. q.18. n.38. vbi dicit resolutum morruo patre non teneri filium illud beneficium dimittere.

40. Filium illegitimum, qui vigore huius decreti resignare tenebatur, non esse exculatum à resignatione, quamuis super eo alter haberet regressum, & etiam si fuerit locus regressus, & quod regressum habens nolet consentire, oblata tamen prius resignatione cum honesta pensione, & non acceptata, admitti resignationem, & regressum suspendi vsque ad cessum, & decessum resignatarij, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap.3. num.78. in 1. & 2. declarat. Armendar. d. l.1. de filiis Presbyt. num.37. & 38.

41. Patrem, qui est coadiutor filij in Canonatu, teneri cedere omne ius filio, posse tamen sibi aliquem seruare fructum, aut pensionem, dicit resolutum Armendar. d. l.1. de filiis Presbyt. num.43. Garc. d. part.7. cap.3. num.80. vbi num.86. addit fuisse pariter decifum, non esse concedendum vt filius posset retinere Canonatum, quia agitur de succedendo de nouo, & sic de acquirendo beneficium, in quo pater, contra hoc decretum.

42. Alias ipso iure eo primatus existat, &c.] Præsumptam dispensationem, in qua fundatur reg. de triennali, non habere locum contra decretum huius cap. itavt possidentes beneficium contra eius dispositionem ex tali præsumpta dispensatione suam possessionem tueri valeant, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap.3. n.88. Armendar. d. l.1. de filiis Presbyt. num.42.

43. Ad hac reciprocæ resignationes, &c.] Vide Nauar. conf.5. in antiq. alias conf. 10. in nonis, de renuntiis. Sayro in floribus decis. sub hoc tit. decis.6. Fr. Emman. in sum. p.1. cap.56. n.9. Flamin. Parif. de resign. benefic. lib.14. q.9. & quo pacto probentur, vide Aloyf. Rice. in collect. decis. p.5. collect. an. 1705.

44. Decretum hoc disponere tantum circa reciprocæ resignationes post ipsum Concil. in fauorem filiorum faciendas, ait resolutum Armendar. d. l.1. de filiis Presbyter. n.5.

38. Beneficium obtinuisse non dicitur qui fuit prouifus, & literis non expeditis, ac possessione non habita celsit alteri.

39. Filius suum beneficium resignare cogitur, si ille & pater tempore Concilij reperiuntur in eadem Ecclesia beneficia obtinere.

41. Pater, qui est coadiutor filij in Canonatu tenetur cedere omne ius filio.

42. Dispensatio præsumpta in qua fundatur reg. de triennali non habet locum contra hoc decretum.

43. Resignationes reciprocæ prohibentur.

44. Post ipsum Concil. in fauorem filiorum faciende.

Beneficia curata in simplicia conuerti non possunt, etiam cum assignatione vicarij perpetui, & qua in Curata redacta fuerint post mortem vicarij, vel Rectoris redeant ad pristinam naturam.

CAPVT XVI.

1. Doctores de materia cap. agentes.

1. **V**ide Nicol. Garc. *de benefic. p. 12. cap. 2. n. 87.* Mari. Antonin. *var. resol. lib. 1. resol. ult. casu 69.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. decis. 492. in 1. edit. aliàs resol. 383. n. 6. & 7. in 2. edit. latè Monet. de commun. ultim. volunt. cap. 11. n. 64. cum seqq. metipsum de offic. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 68. num. 9.*

2. Beneficium Curatum quod dicatur.

2. *Qua curam animarum, &c.]* Quod dicatur beneficium curatum, & quæ parochialis Ecclesia, dixi latè *de officio & potest. Parochi cap. 1. ex num. 35.* Et ad hunc effectum ne in simplex conuerti possit per Episcopum, Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori Eccles. decis. 2. in 1. edit. aliàs resol. 618. in 2. edit.*

3. *Quomodo cunque retinent.]* Vide Zerol. *in praxi Episcop. part. 1. verbo vno. §. 3.*

4. Parochiales Ecclesie in simplicia beneficia conuerti non possunt.

4. *In simplex beneficium, &c.]* Parochiales Ecclesie in simplex beneficium conuerti non possunt, etiam in aliqua parte fructuum ipsarum Parochialium, vt refert decisum Nicol. Garc. *d. part. 12. cap. 8. num. 87. & Aloyf. Ricc. d. resol. 383. n. 6. & 7.*

5. Beneficia simplicia non potest ordinarius separare ab Ecclesiis parochialibus, si illis vnita essent.

5. Beneficia simplicia, siue oratoria non poterit ordinarius separare ab Ecclesiis parochialibus, si illis vnita essent, etiamsi illis separatis Parochiales non egeant. Nicol. Garc. & Aloyf. Ricc. *locis proxime citatis.*

6. Beneficia simplicia in Curata ab ordinario conuerti non possunt.

6. Nec etiam vice versa beneficia simplicia in Curata ab ordinario conuerti possunt, sicut attestantur resolutum Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. decis. 492. in 1. edit. aliàs resol. 383. num. 6. & 7. in 2. edit. Nicol. Garc. d. p. 12. cap. 5. n. 3. vbi intelligit, cessante causa & necessitate. nam ea interueniente, Ecclesiam simplicem in Curam & parochialem erigere posse Episcopum, tenent Rebuff. in praxi benefic. tit. de erect. in Curatam, & parochialem, Azor. in tit. moral. part. 2. lib. 5. cap. 29. q. 25. & lib. 6. cap. 30. q. 3. & 4.*

7. Parochialem Ecclesiam in Collegiatam erigere non potest Episcopus.

7. Episcopus non potest erigere Ecclesiam parochialem in Collegiatam, vt per Aldan. *in compend. Canon. resolut. lib. 3. tit. 5. num. 2. vbi refert sic fuisse decisum à S. Congregat. Rit. in Capuraquen. 12. Iulij 1628.*

8. *Assignata vicario perpetuo congrua portione.]* Vide posita *ad cap. 5. & 7. fiff. 7. de reform.*

Episcopi

Episcopi dignitatem suam conferuent, nec Principibus, vel Baronibus secularibus assistant, aut inserviant.

CAPVT XVII.

1. **V**Idetur Vgolin. de officio, & potest. Episcopi, cap. 3. in princ. num. 1. metiolum in simili tractat. part. 2. allegat. 1. à princip. nouissimè Alzedo in praxi Episcop. part. 1. cap. 12. de præminentia, ac prælatione Episcoporum.

2. Episcopus in omnibus suæ diocesis Ecclesiis, quantumvis exemptis, & priuilegiatis, est honorandus, etque in choro, Capitulo, & processionibus, ac aliis actibus publicis primus locus, & prima sedes, quam ipse elegerit, danda est, nec potest prohiberi quominus in dictis Ecclesiis, etiam exemptis, Pontificalia exerceat, immò potest Episcopus contradictores pœnis, & censuris ecclesiasticis compellere, vt per Aldan. in compend. Canon. resol. lib. 4. sit. 3. n. 10. vbi refert sic fuisse decisum à S. Congr. Rit. in Tullen. 6. Decembris 1613.

3. Honor, & sublimitas Episcopalis, inquit S. Ambros. de dignitate Sacerdotum cap. 2. nullis poterit comparationibus adæquari, si Regum fulgori compares, & Principum diademati longè erit inferius, quàm si plumbi metallum ad auri fulgorem compares.

4. Quantum cælum terræ pretiosius est, quantùmque anima corpori, spiritus carni, diuina humanis præstant, tantum Episcoporum principatus omnia ciuilia Regna, & potestates antecellit, ex Nazianz. in orat. 17. ad ciues Nazianzenos, & Chrysost. lib. 3. de Sacerd. Vnde S. Ambros. vbi suprà c. 3. proficitur nihil in seculo sublimius Episcopis reperi posse, & nihil esse Episcopo excellentius.

5. Episcopatus igitur dicitur culmen omnium dignitatum, cap. venerabilis, de præben. ibi, ad culmina dignitatum, vbi omnes explicant, id est, ad Episcopatum, vt per glos. verbo dignitatum, in cap. 2. eod. tit. lib. 6. cum similibus, exornant Cassan. in Catalogo gloria mundi pars. 4. confid. 25. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 2. num. 12. & plures citati ab Alzedo d. cap. 12. num. 1. consonat cap. 1. sess. 24. de reformat. vbi Episcopus dicitur super omnes gradus constitutus, & suprà hac eadem sess. cap. 6. vers. Episcopis præterea, vbi dicitur Episcopis primam deberi sedem, & præcipuam omnium rerum agendarum auctoritatem, exornat Sbroz. de officio vicar. in præf. à princip. & præcipuè à num. 9. immo & Angelis præcellere, quatenus Ecclesiam regere scientia diuinitus communicata datum est, multis probat Thom. Bossi. de signis Ecclesie tom. 2. lib. 16. cap. 9.

6. Quare ab ipso nascentis Ecclesiæ exordio Principes Catholici verbis, & factis semper ostenderunt quantum Episcopis tribuendum esset, in omnibus se illis inferiores profitentes. Er primum Constantinus ille magnus ingressus locum in quo Episcopi conuenerant ad Concilium Nicænum celebrandum in medio conuentus erectus constitit,

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Episcopus in omnibus suæ diocesis Ecclesiis quantumvis exemptis est honorandus.

3. Honor & sublimitas Episcopalis nullis poterit comparationibus adæquari.

4. Episcoporum principatus omnia ciuilia Regna, & potestates antecellit.

5. Episcopatus dicitur culmen omnium dignitatum.

6. Principes Catholici semper Episcopos magni habuerunt.

RRR: ac

ac cum parua quadam sella ex auro fabricata illi esset loco posita, non prius consedit quam Episcopi ad id annuissent, vt est apud Euseb. lib. 1. de vita eiusdem Constantini cap. 10. Nec solum Episcopos vt Patres, immò verò vt Dei Prophetas omnino honorificè venerabatur, vt idem Euseb. in eadem historia memoria prodidit lib. 3. cap. 12. Item Valentinus Imp. virtutibus, & rebus gestis vbique clarus ipsos Episcopos in summa veneratione habuisse legitur lib. 7. tripartita historia cap. 8.

Sacri Canones exactè obseruandi sunt, nec nisi urgenti causa dispensandum est.

CAPVT XVIII.

1. Dispensatio est legis relaxatio.

1. Collige ex text. dispensationem esse legis relaxationem cum causa cognitione ab eo, qui potestatem habet dispensandi, vt probatur ex illis verbis ibi, *legem soluere*, &c. & ibi, *id causa cognita*, &c. ita glos. pen. in cap. *requiritis*. §. *nisi rigor*. 1. q. 7. Nauar. in cap. *quem poenitet* num. 7. de poenitent. dist. 1. & in man. prel. 9. num. 13. Couar. de sponsalib. part. 2. cap. 6. §. 9. num. 1. Rebuff. in praxi benef. tit. de dispensat. num. 1. Alphons. Aluarez Guerrero in speculo iuris Pontif. cap. 17. de dispensat. Episcopi, in princ. Iacob. de Graff. in aureis decis. part. 1. lib. 2. cap. 31. num. 1. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 46. art. 1. Monet. de distrib. quotid. part. 2. q. 14. num. 2. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 160. in 1. edit. aliàs resol. 127. num. 2. in 2. edit. Sanch. de matrim. lib. 8. disput. 1. num. 2. Sayr. in clau. Regia lib. 6. cap. 11. à princip. Card. Tusch. lit. D. concl. 457. Soar. de legib. lib. 6. cap. 10. num. 7. Cardos. in praxi iudicum, verbo dispensatio num. 1. Fr. Ludou. Miranda in man. Prelator. tom. 2. quest. 30. art. 1. Portel. in dubiis regular. verbo dispensare, Hieronym. Roderic. in compend. Regular. resolus. § 1. num. 1. Vgolin. de officio Episcopi cap. 7. num. 1. Ego ipse in simili tract. part. 2. allegat. 33. numer. 3.

2. Causa rationabili debet ad dispensandum concurrere cum legitima auctoritate.

2. Quod si vrgens, iustaque ratio, &c.] Ergo ad dispensandum debet cum legitima auctoritate concurrere rationabilis causa iuxta viri boni arbitrium, vt per Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 13. cap. 19. num. 194. cum seqq. Fr. Ioan. à Cruce de statu Religion. lib. 2. cap. 1. dub. 1.

3. Causa legitima, & illius cognitio requiritur in dispensatione, quæ ab inferiore dimanat.

3. [Causa cognita.] Legitimam causam, & illius cognitionem requiri in dispensatione quæ ab inferiore dimanat, tenent Gurier. Canon. lib. 1. cap. 19. num. 5. Menoch. conf. 16. num. 15. Sanch. de matrim. lib. 3. disput. 8. num. 3. & lib. 8. disput. 17. num. 10. Fernandez in examine Theologia moralis part. 1. cap. 6. §. 10. num. 1. Ego ipse d. allegat. 33. num. 4. quia per illam vulneratur ius publicum, vt ex Puteo tradit Aloys. Ricc. in praxi aurea resolus. 410. num. 3. nam si fiat sine causa, dicetur potius dissipatio, quam dispensatio, sicut ex S. Bernardo colligunt Curt. feu.

conf. 19.

Concilij Trid. Sess. XXV. de Reformat. Cap. XIX. 683

conf. 19. incip. Aggredior, num. 6. & Socin. iun. conf. 120. num. 28. vol. 2. & cessante causa cessat dispensatio, glos. verbo cessante, in cap. post translationem, de renunciat. & alij citati ab Aloyf. Ricc. d. resolut. 410. numer. 8.

4. Vnde dispensatio quæcunque inferioris in lege superioris absque causa legitima facta est irrita, vt resoluunt Couar. de sponsal. p. 2. cap. 6. §. 9. num. 1. Gutier. d. cap. 9. num. 5. Nau. d. prel. 9. num. 15. Sanch. d. lib. 3. disput. 17. num. 4. Ludouic. Miranda d. quest. 30. art. 4. concl. 4. Ego ipse d. allegat. 34. num. 1. Non sic dicendum de dispensatione Episcopi, vel alterius inferioris in propriis constitutionibus facta, vt per Bottæ. in tract. de Synodo Episcopi part. 2. art. 4. num. 8. Gambar. de auctorit. Legati lib. 10. numer. 442. & segg. Nauar. in man. cap. 25. num. 74. in fine, Sayr. de censur. lib. 6. cap. 11. num. 11. quos refert & sequitur Sanch. d. disput. 17. num. 27. Soar. de legib. lib. 6. cap. 15. num. 8. Salas eod. tract. disput. 20. sect. 4. num. 43. Basil. Pontif. in tract. de matrimonio. lib. 8. cap. 5. num. 3. metipsum d. allegat. 34. num. 2. cum segg. vbi multipliciter declaro, & à num. 8. quæro an dispensatio Archiepiscopi in decretis Synodi Prouincialis facta sine causa legitima valeat, de quo etiam Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscop. Neapolit. part. 4. decis. 122.

4. Dispensatio quæcunque inferioris in lege superioris absque causa legitima facta est irrita.

Duellorum usus tollendus est, & pugnantes ac permittentes puniendi sunt, vt ibi.

C A P V T XIX.

1. **V**ide Ioan. de Lignano, Iacob. de Castello, aliàs de Villa sancta, Iulium Ferret. & Antonium Massam Galef. in suis particulatibus tractatibus de duello tom. 12. tractatum Doctorum à fol. 295. item Henric. Bocer. Lucam Floron. & Anton. Peregrinum in similibus tract. Ordin. Reg. Lusit. lib. 5. tit. 43. Caiet. Armil. Syluest. & alios Summistas verbo duellum, Lancel. Contrad. in templo omnium iudic. lib. 1. cap. 1. §. 3. vers. 13. Bernard. & Salzed. in pract. cap. 100. aliàs 103. in nouiss. edit. Alciat. in lib. de singulari certamine, & in cons. de materia duelli, in fine dicti lib. Maiol. de irregul. lib. 5. cap. 18. Nauar. conf. 1. & 2. de purgat. vulgari, Perez per text. ibi in l. 3. glos. 1. per totam, tit. 13. lib. 8. Ordin. Mench. illustr. cap. 49. num. 11. cum sequent. Petr. à Nauar. de restitut. tom. 1. lib. 2. cap. 3. num. 280. cum segg. Mich. Salon. 2. 2. quest. 64. art. 3. controu. 3. Vinald. in candel. aureo tit. de suspens. num. 68. cum segg. Burg. de Pace in l. 1. Tauri ex num. 413. usque ad num. 421. Ioseph. Ludou. Lucensi decis. 11. Stephan. Quarant. in summ. Bullarij, verbo duellum, Viui. tom. 2. commun. opin. in fine tract. de feudis tit. 2. num. 85. Hentriquez in sum. lib. 13. cap. 39. §. 3. Iacob. de Graff. in aureis decis. part. 1. lib. 4. capis. 23. numer. 23. Bañes 2. 2. quest. 64. artic. 7. dub. 3. Fr. Emman. quæstion. regular. tom. 3. quæstion. 61. artic. 1. vers. decimò,

1. Doctores de duello agentes;

Soar. *tom. 5. de censur. disput. 31. sect. 4.* Zetol. *in praxi Episcop. verbo duellum*, Galet. *in margarita casuum conscient. eod. verbo*, Bobadil. *in sua politica lib. 2. cap. 14. num. 41.* Petr. Caball. *in tract. de omni genere homicidij num. 76. cum seqq. & conf. 9. lib. 1.* Sayr. *in clavi Regia lib. 7. cap. 13. à num. 11. & de censur. lib. 3. cap. 31. à num. 29.* Paul. Comitol. *respons. moral. lib. 6. quæst. 23. cum seqq.* Azor. *institus. moral. part. 3. lib. 2. cap. 5.* Martin. Delri. *disquisit. magic. lib. 4. cap. 4. sect. 2.* Molin. *de instit. tom. 4. tractat. 3. disput. 17.* Valer. Reginald. *in praxi fori poenitent. lib. 21. cap. 7. num. 75. cum seqq.* Vgolin. *de officio Episcopi cap. 8. §. 2.* Sanch. *in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 39. num. 19. cum multis seqq.* Molfes. *in summa Theolog. moralis tract. 7. cap. 18. num. 17. cum seqq.* Filliuc. *tom. 1. tract. 15. num. 103. cum seqq. & tom. 2. tract. 29. cap. 8.* Bonacin. *de censuris disp. 2. quæst. 6. puncto 2. & nouissime de censuris extra Bullam disput. 2. quæst. 3. puncto 48.*

1. Pius V. statuit circa duella.

2. Pius V. *in sua constitut. incip. Ea qua à Prædecessoribus, sub dat. Idibus Novembris 1560.* innouat, & approbat de mera deliberatione, & ex certa scientia singulas Iulij II. Leonis X. & Clementis VII. constitutiones, & litteras contra duellantes, & singulos, quos litteræ ipsæ concernunt, & concernent sub excommunicationis, anathematis, maledictionis, perpetuæ infamæ, diffidationis, criminis læsæ maiestatis, seditionis, rebellionis, confiscationis, & priuationis statuum, & dominiorum, ac feudorum, & vicariatum, ac aliorum bonorum suorum, ac depositionis illorum, necnon inhabilitatis ad illa, & alia impostum obtinenda, ac interdicti, & aliis censuris, & poenis ecclesiasticis, & temporalibus, aliisque in eiusmodi litteris contentis, quas contrauenientes eo ipso incurrant, & intestabiles fiant, & ultra poenas prædictas carceribus mancipari, & detineri, & poenis prædictis irremissibiliter puniri debeant, perpetuò obseruari, & per executores in dictis litteris deputatos aduersus eosdem contra facientes ad totalem executionem dictarum poenarum procedi debere decernit, illasque tam ad pugiles taliter pugnantes, quam eos ad id tentantes, & prouocantes, aut locum, seu campum ad pugnandum dantes, seu concedentes, ac in illis astantes, & interessentes, ac certantes comitantes, & comitiuum præstantes, necnon consulentes, ac adhærentes, & fautores, necnon chartas certaminis, seu duelli subscribentes, vel affigentes, aut publicantes extendit cum priuatione beneficiorum, si ecclesiastici sint, obtentorum, & inhabilitate ad alia in posterum obtinenda, &c.

1. Gregorius XIII. circa idem.

3. Gregorius XIII. *in sua constitut. incip. Ad tollendum, sub dat. 24. Decembris 1582.* ampliat decretum Concilij in præsentia ad omnes illos, qui ex condito statuto tempore, & in loco conuento monachiam commiserint, etiam si nulli patrini, sociiue ad id vocati fuerint, nec loci securitas habita, nullave prouocatoriæ litteræ, aut denunciationis clausulæ præcesserint, censuris, & poenis omnibus in hoc decreto propositis teneri perinde ac si publico, & con-

sucto

fucto abusu fingulare certamen iniuiffent ; volens etiam locorum dominos , fi certamen ex conditio huiusmodi permiferint , aut quantum in fe fuerit , non prohibuerint , omnesque illud fieri mandantes , instigantes , auxilium , consilium , vel fauorem dantes , equos , arma , pecuniam , com meatum , & alia subsidia scienter subministrantes , aut ex composito spectatores , vel socios quouis modo se se præbentes eisdem censuris , & pœnis subiacere , etiamsi illi , qui ad locum destinatum pugnatu ri accesserunt , impediti pugnam non commiserint si per ipsos non steterit , quominus illa committatur . Non obstantibus , &c.

§4. Clemens VIII. in sua constitut. incip. *Illius vices* , sub dat. 2. Septembris 1592. confirmat , declarat , & extendit supradictas constitutiones Apostol. & decretum Concilij in præfenti , ac insuper decernit & declarat easdem constitutiones , ac decretum huiusmodi locum habere vbique gentium , & terrarum , inter quas cunque personas etiam armatas , & in castris , seu propugnaculis militantes , etiam vbi Catholicæ fidei hostium furor impune grassatur , vel sit dominiis per eos occupatis , seu detentis . Idem quoque iuris censendum esse decreuit si publico , & forsan iusto bello inditio miles aliquis contra alterum in aduersariorum exercitu militantem , siue alijs in hostium castris , præfidiis , aut terris degentem priuatas similitates atque inimicitias publicæ causæ intermiscendum etiam ducum permissu ex conditio ad fingulare certamen descendat , aut illum prouocet , necnon iisdem pœnis , decreto , & constitutionibus teneti eos , inter quos pactio nes initæ sint de dirimendo certamine cum primùm alteruter vulneratus fuerit , seu sanguinem effuderit , aut certus ictuum numerus vtrunque illatus fuerit , vel si conuenerint vt non singuli cum singulis , sed bini , terni , aut plures hinc inde pugnent , & non solùm locorum dominos , sed etiam Magistratus , Præfides , locumtenentes , aut etiam militum duces , & capitaneos in castris , vel extra ea , in alieno , vel hostili solo , vel cum militibus exercitus aduersariorum monomachiam in quocunque casu per præfentem , vel alias constitutiones huiusmodi prohibitis permittentes , vel quantum in ipsis est , non prohibentes , aut post admissum crimen veniam & impunitatem concedentes . Præterea pari ratione prohibet omnia , & singula eius generis scripta , manifesta , seu fides vulgo appellata , quæ etiam sine expressa prouocatione ad certamen quasi præparatoria quædam ad chartulas , seu libellos prouocatorios , & ad duella , illorumque veluti radices , aut semina vt plurimum lacescendi aliquem ad pugnam , & fuscitandæ simularis , atque inimicitæ materiam , & occasionem præbent , &c.

§. Nouissimè pius & iustus Ludouicus XIII. Francorum Rex abollis , & cassatis quibuscunque prædecessorum constitutionibus , & irritatis omnibus consuetudinibus bellandi singulari certamine , addidit præterea pœnam contumacibus , & inobedientibus confiscationis bo-

4. Clemens VIII. circa idem.

§. Ludouicus XIII. Francorum Rex circa idem.

norum, dignitatis, nobilitatis quoad gens sibi subdita facilis ad pugnam eximeretur hac turpi, & inhumana laniena.

6. Duellum commissum in loco priuato, & non idio, sine patris, &c. an dicatur comprehensum sub hoc decreto.

6. Sed primò quæritur utrùm Concil. in præsentī procedat quando duellum fuerit commissum in loco priuato, & non tuto, sine patris, sociisve ad id vocatis, ac sine prouocatoriis litteris, & chartellis, ac etiam pugna non perfecta? Negant ex eo, quia hoc non est propriè duellum. Pereg. *de duello quest. 15. num. 3. & seq. & q. 20. num. 3.* Bonacin. *de censur. extra Bullam in Cæna Domini disp. 2. q. 3. puncto 48. num. 15.* vbi post Luc. Floron. *cap. 5. §. 1. vers. tertium est*, obseruat dictam constitut. Clementis V III. intelligendam esse iuxta communem loquendi vsum, & sensum aliarum constit. quas illa confirmat, & quòd in aliis constitut. sermo est de pugna, quæ fit statuto loco, & tempore.

7. Consiſtus particulares an liciti sint.

7. Secundò quæritur, utrùm liciti sint consiſtus illi particulares qui inter hostes solent fieri tempore belli, inter vnum scilicet, & vnum, decem & decem? Resp. maximè si publica auctoritate suscipiantur ob commune bonum, secus si causa ostentationis virium, & ob vanam gloriam, vel absque iusta causa. Vide Petr. à Nauarra *de reſtitut. lib. 2. cap. 3. num. 295. & seq.* Valer. Reginald. *d. lib. 21. num. 79.* Floron. *de duello cap. 3.* Pereg. *in simili tract. quest. 2. ad fin.* Sanch. *d. lib. 2. cap. 39. num. 11.* Sayr. *d. cap. 13. num. 16.* Bonacin. *de censuris in communi disp. 2. q. 6. puncto 2. num. 3. & de censuris extra Bullam disp. 2. quest. 3. puncto 48. num. 4.*

8. Duellum obiter aspicientes an comprehendatur sub hoc decreto.

8. Tertiò quæritur, an sub hoc decreto, & constitutionibus supradictis comprehendantur illac transeuntes, & obiter aspicientes duellum? Negant Valer. Reginald. *d. lib. 21. num. 77.* Vgolin. *de officio Episcopi cap. 8. §. 2. num. 5.*

9. Duellantium poenas an incurrant qui sese obuiam habentes diffidunt se in tali loco, quo statim tendunt, & ibi pugnant?

9. Quartò quæritur, an incidat in poenas pugnantium in duello qui sese obuiam habentes diffidunt se in tali loco, quo statim tendunt, & ibi pugnant? Affirmant, cum adsit assignatio loci, & temporis præsentis, nisi excusentur ignorantia, Sanch. *d. lib. 2. capit. 39. num. 28.* Filliuc. *tract. 29. cap. 8. num. 112.* Bonacin. *d. puncto 2. num. 6. & d. puncto 48. numer. 7.* Contra Iacobi. de Grass. *in aureis decis. lib. 1. cap. 7. num. 22.* existimantem hoc casu istos non videri incidere in poenas pugnantium in duello.

10. Duelli poenas an incurrat, qui dicit alteri, veni ad talem locum, & ibi exspecta.

10. Quintò quæritur, an incurrant poenas duelli, qui dicit alteri, Veni ad talem locum, te ibi exspecto: aut sic loquitur, Eas ad capiendumensem, hic te exspecto, vel in tali loco? Affirmant, quia pugna initur ex præuia conventionione, statuto tempore, & loco, Pereg. *de duello quest. 15. num. 3.* Bonacin. *d. puncto 48. num. 7.* vbi idem dicit de illo, qui alteri dicit, Inuito te ad duellum nunc in hoc loco, modò non fiat ex composito, & ex calore iracundiæ; idem quoque affirmat de eo, qui alium ad pugnam prouocat cum prima vice sibi occurrerit in Vrbe.

11. Duellum an committat qui ad euitandam loci irreuerentiam inimico, quem videt in Ecclesia, dicat, exi foras.

11. Sextò quæritur, an committat duellum, qui ad euitandam loci irreuerentiam, aut suum periculum, inimico, quem videt in Ecclesia

clesia esse, aut in loco sibi periculoso, vbi habet comitatum, vel famulos, dicit, exi inde? Negant, quia non destinatur propriè locus, sed solum intenditur cuiusque irruerentia, Sanch. d. cap. 39. num. 28. Peregr. de duello quest. 18. Floron. eod. tract. cap. 1. Filliuc. tom. 1. tract. 15. num. 111.

12. Septimò quæritur, utrùm Titius, qui præmissa cum Caio provocacione ad duellum se se contulit tempore præfixo ad locum constitutum, sed discessit duello non sequuto, incidat in excommunicationem aliàsque pœnas contra duellantes comminatas? Affirmant Vgolin. d. §. 2. numer. 2. vers. quarto, Floron. de duello cap. 3. §. 1. numer. 14. fol. 47. & cap. 5. §. 1. numer. 3. fol. 63. & cap. 6. §. 1. numer. 2. fol. 84. Peregrin. eod. tractat. quest. 4. num. 5. & 7. in fine, & quest. 4. per tot. & præcipuè num. 2. & 4. Sed contrarium sultinent, eorùmque fundamentis respondent Iacob. de Grassi. de casibus referuat. lib. 1. cap. 7. num. 10. & 26. Paul. Comitoli. respons. moral. lib. 6. q. 13. num. 5. vers. quartum, & q. 18. num. 7. & 8. Sanch. d. cap. 39. num. 28. Bonacin. d. puncto 2. num. 16.

12. Duello non sequuto discedens an incidat in excommunicationem, & alias pœnas contra duellantes comminatas.

13. Octauò quæritur, utrùm committatur duellum quando Titius offert duellum Caio, illùmque eodem tempore, quo duellum offert, gladio aggreditur, & Caius cogitur ibi statim pugnare? Negant Peregr. de duello quest. 23. Filliuc. d. tract. 15. num. 110. & d. tract. 29. cap. 8. num. 107. & 110. Bonacin. d. puncto 48. num. 8. & 9. vbi reddunt rationem, quia ex parte Titij dicitur potiùs aggressio, & ex parte Caij dicitur defensio, quam non sponte, sed coactè suscipit, nec adest assignatio loci, & temporis.

13. Duellum an committatur si illud offerenti alius statim pugnando aggreditur.

Nonò quæritur, an quis in foro conscientia pœnam excommunicationis contra pugnantes in duello impositam effugiat, si alterum diffiderit, non animo pugnandi, sed tantummodo causa honoris defendendi? Affirmant contra Peregrinum question. 24. Lucas Floron. cap. 6. §. 2. Filliuc. d. tract. 15. capit. 5. quest. 5. numer. 107. quia hæc non est diffidatio ex condicto cum periculo occisionis, aut vulneris, vel mutilationis, duellum enim sub censuris prohibetur ob periculum grauis læsionis; immo Filliuc. loco proxime citato num. 113. probabile censet in foro conscientia non affici excommunicatione, etiamsi ad locum conuentum accedant absque animo verè pugnandi, sed tantummodo inferendi aliquos ictus cum morali securitate, quòd nullum vlli parti damnum sequuturum sit, sed potiùs pax inde concilianda; hæc enim non est pugna cum periculo læsionis, vt supponitur, quanquam in foro externo præsumatur duellum, forus enim externus iudicium fert ex actione externa, & internas animi cogitationes non intuetur.

14. Decimò quæritur, an calore iracundia excusentur à pœnis duelli qui incontinenti accederent ad aliquem locum, ibique dimicaret? Affirmant Ioseph. Ludon. Lucensi decis. 11. Cened. ad Decretal. collect. 117. num. 4. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 634. in 1. edit. aliàs resol. 573. in 2. edit.

14. Duelli pœnas an quis effugiat calore iracundia.

15. Duellum an sit
per se illicitum.

15. Vndecimò quæritur, utrùm duellum sit per se illicitum? Affirmant regulariter Valer. Reginald. *d. lib. 21. num. 80.* Bernard. Græuz. *ad practicam Camera Imper. lib. 2. concl. 100. confid. 1.* nisi in duobus casibus, quos adducunt Lucas Floron. *cap. 5. §. 3.* Peregr. *quest. 16.* Azor. *instit. moral. part. 3. lib. 2. cap. 5. quest. 3.* Sanch. *d. cap. 36. num. 16.* Filliuc. *d. tract. 15. cap. 5. §. 15. num. 109.* Becan. *in tract. de fide cap. 26. quest. 3.* Bonacin. *de censuris extra Bullam Cæna disposit. 2. quest. 3. puncto 48. num. 18.*

16. Duellum licitum
in hoc casu.

16. Primus est ad sedandos duos exercitus contrarios, veluti si existente bello iusto inter duos Principes, vnus illorum veller bellum in duellum resolvere, prouocando alterum ad singulare certamen, prout Belarius in suis commentar. rerum Gallicarum anni 1528. fecisse refert Franciscus I. Regem Galliar, misso libello duelli Carolo V. Imp. & Guicciardin. historiar Italiar lib. 13. idem refert de Francisco Maria Duce Urbini, vbi apostilla alios refert, Lytan. *cap. 17. lib. 1. Regum, Caiet. 2. 2. quest. 91. art. 8. in resp. ad 3. vers. quinta causa, Sayr. in clausi Reg. lib. 7. cap. 13. num. 16.* Sanch. *d. c. 39. n. 14.* Filliuc. *tract. 29. cap. 8. num. 142.* Bonacin. *de censuris extra Bullam Cæna disposit. 2. q. 3. puncto 48. num. 18. vers. primum.*

17. Duellum licitum
etiam in hoc casu.

17. Secundus casus est quando aliquis compellitur sub vitæ periculo acceptare duellum, quilibet enim potest consulere vitæ propriæ etiam cum morte inualoris. Ad defensionem verò rerum propriarum videtur esse licitum acceptare duellum, quando aliquis eas inuadit, nec aliud adest remedium ad eas defendendas præter acceptationem duelli, tunc enim non dicitur propriè duellum, sed iusta defensio rerum propriarum. ita post multos Bonacin. *d. puncto 48. num. 18. vers. secundus.*

18. Duellum non dicitur
inter infideles
punibile pena huius
decreti.

18. Inter Christianos concesserunt.] Ergo secus si inter infideles, vt per Martin. Deltri. *d. quest. 4. num. 16.* Sanch. *d. cap. 39. num. 29.* vbi secus dicit si Christiano pugnaturo cum infideli in suo Regno locum concederet.

19. Ipso iure.

19. Incurrant.] Vide Valer. Reginald. *d. lib. 22. num. 76. post princip.* vbi aduertit non ob stare quodd hoc decretum vtatur verbis imperatiui modi, quæ videri possunt significare non sententiam latam, sed ferendam per iudicem, quia ea non diriguntur ad iudicem vt censcantur requirere illius actionem, sed ad reum, quem per imperium effeac ligauit.

20. Sepultura priuatur
morientes in
duello.

20. Careant ecclesiastica sepultura.] Morientes in duello sepultura priuari, asserunt Martin. Carrill. *en la explicacion de la Bulla de los difuntos part. 2. cap. 4. num. 55.* Valer. Reginald. *d. lib. 21. num. 76. vers. accedit, Galet. in Margarita casuum consciens. verbo sepultura, vlt.* Vgolin. *de officio Episcopi cap. 17. num. 4. vers. 2.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 410.* vbi etiam resoluit quodd nec sufficit ostendere ante obitum signa poenitentiar. Et id locum habere etiam si ob vulnus in duello acceptum non statim, sed alio die moriatur, asserunt Sancius *in select. disposit. 36. num. 9.* Diana *resol. moral. part. 2. tract. 2. miscel. resolus. 54.*

Bonacin.

Bonacin. de censuris extra Bullam, disp. 2. quæst. 3. puncto 48. num. 22. vbi addit Parochum non debere illos sepelire, nec ecclesiasticam sepulchram denegare, si non sit notorium delictum, sed rem ad Episcopum, seu ad ipsius vicarium deferre debere.

Ecclesiastica libertas, & immunitas observanda est, & contra violatores statuta est pœna, ut ibi.

CAPVT XX.

1. **E**X hoc decreto in illis verbis, *Dei ordinatione, & Canonico sanctionibus institutam*, colligunt communiter Doctores exemptionem à iudicio seculari, & ab oneribus, & tributis impositis per Principes laicos, non solum lege humana, sed etiam diuina clericis competere. Ita Ioan. Montaig. de collat. parlam. part. 2. num. 11. Bursat. consil. 42. num. 1. lib. 1. & consil. 186. num. 8. lib. 2. Plor. in addit. ad vltim. consil. Landen. num. 8. Euerard. consil. 30. num. 13. ad finem. Borrel. consil. 74. num. 1. Bozz. de iur. stat. eccles. lib. 4. cap. 8. Cardinal. Bellarmin. in controuers. catholic. tom. 2. lib. 1. de Clericis, cap. 28. in 4. & 5. proposit. Paul. Comitot. respons. moral. lib. 1. cap. 97. num. 6. cum seq. Glorit. respons. 13. num. 4. Sayr. in clau. Regia, lib. 12. cap. 8. num. 6. Mart. de iurisdic. part. 2. cap. 6. Carol. de Grassis de effectibus clerical. effectu 1. num. 2. Duard. in Bullam Cœna, canon. 15. quæst. 18. num. 6. cum seqq. Filliuc. in quæst. moral. tract. 16. cap. 11. quæst. 10. num. 316. Surd. consil. 301. num. 16. Grilenzon. consil. 53. num. 16. Ludouic. Correa in repet. cap. inter alia, de immunitate Eccles. part. 2. num. 40. Soar. ad Regem Anglia, de immunitate Eccles. lib. 4. cap. 5. num. 12. & cap. 8. num. 16. Bonacina de contractibus, disp. 2. quæst. 2. puncto 2. num. 8. & de censuris in Bulla Cœna contentis, disput. 1. quæst. 16. sect. 1. puncto 2. num. 5. Ambrosin. de immunitate, cap. 16. num. 4. Ambros. Catdoro in allegat. iuris super tributo vinis imposito à num. 22. Paul. Laymann in Theologia morali, lib. 4. tract. 9. cap. 8. Ascan. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disp. 15. q. 19. & seq. Squillante de priuileg. cleric. cap. 8. num. 1. Hieron. Roder. in compendio quæst. regul. resol. 63. num. 2. Et latè probauimus in tract. de iure ecclesiastico, lib. 1. cap. 39. de priuilegijs cleric. §. 3. in princip.

2. Debitores fraudulenti ad Ecclesiam cum bonis confugientes non debent ibi multo tempore tolerari, sed ab Ecclesia sunt eiciendi, ita Aldan. in compend. canon. resol. lib. 3. tit. 8. num. 15. vbi refert sic decidisse S. Congr. Episcop. in Baren. 12. Martij 1600.

3. Milites hospitari facere non potest Magistratus secularis in domibus ecclesiasticarum personarum, quamquam laicis locatis, cum per indirectum in bonorum ecclesiasticorum redundet, Bonfadin. in pract. ecclesiast. cap. 20. num. 3. vbi ait sic decisum in S. Congr. Episcop. in Nouarien. 9. Iunij 1617.

1. Exemptio à iudicio seculari, & ab oneribus, & tributis impositis per Principes laicos lege etiam diuina clericis competit.

2. Debitores fraudulentum ad Ecclesiam cum bonis confugientes, non debent ibi multo tempore tolerari.

3. Milites hospitari facere non potest Magistratus secularis in domibus ecclesiasticarum personarum.

4. Delinquentes dum deportantur an immunitate ecclesiastica gaudere debeant, per ecclesiasticos ministros sub custodia retineri debent.

5. Clerici, qui post delicta patrata ad Ecclesiam confugiunt, gaudere debent ecclesiastica immunitate.

6. Capellæ priuatorum palatiorum ecclesiastica immunitate non gaudent.

7. Immunitate ecclesiastica gaudet pro debito ciuili ad Ecclesiam confugiens.

8. Immunitate ecclesiastica gaudent, qui cum armis prohibitis in Ecclesia se recipiunt.

9. Debitores in creditorum præiudicium res & bona ad Ecclesiam transportare non debent.

10. Coloni, aut affluuarij, vel partiarj bonorum ecclesiasticorum exemptione collectarum pro portione colonica gaudent.

11. Coloni partiarj Episcoporum durante colonia gaudent fori priuilegio.

12. Ordinarius priuare non potest immunitate à gabellis, & alijs oneribus laicalibus si inferuiant Ecclesiam.

4. Delinquentes, qui ab Ecclesiis, aliisque locis immunibus extrahuntur, dum articulus, an immunitate ecclesiastica gaudere debeant, discutitur, per ecclesiasticos ministros sub custodia, iuxta Bullam Gregorij XI V. retineri debent, ita Aldan. *d. tit. 8. num. 16.* vbi testatur sic resolutum à sacra Congregat. Episcoporum. in Neapolitana 30. Septembris 1616.

5. Immunitate ecclesiastica gaudere debent clerici, qui post delicta patrata ad Ecclesias confugiunt extra casus in Bulla Gregorij XI V. comprehensos, cum in hoc casu Abbatis opinio communiter sit reprobata, ita Aldan. *d. loco*, vbi ait ita decisum à S. Congreg. Episcoporum. in Tro-pien. 24. Ianuarij 1617.

6. Immunitate ecclesiastica non gaudent capellæ priuatorum palatiorum, ita Bonfadin. *d. cap. 20. num. 4.* asserens sic decisum à S. Congreg. Episcoporum. in Marsicen. 17. Nonembris 1617.

7. Immunitate ecclesiastica gaudet pro debito ciuili ad Ecclesiam confugiens, ex Bonfadin. *d. cap. 20. num. 7.* qui refert ita resolutum à sacra Congregat. Episcoporum. in Cortonen. 21. Iulij 1617. & in Beneuentana 10. Maij 1619. & in Senogallien. 22. Nouembris eiusdem anni.

8. Immunitate ecclesiastica gaudent, qui cum armis prohibitis in Ecclesia se recipiunt, ita Aldan. *dicto titulo 8. num. 16.* vbi attestatur sic resolutum in Salernitana 30. Septembris 1616. Nam Armorum prohibitorum gestatio, quamuis in Ecclesiis delictum sit, de comprehensis tamen in Bulla Sanctæ memoriæ Gregorij XI V. non est, secundum Aldan. *dicto loco*, vbi citat dictam decisionem Salernitanam.

9. Doctores res, & bona in creditorum præiudicium ad Ecclesias transportare non debent, sed iudici seculari consignanda sunt, vt illas, & illa, cui de iure adiudicet, ita Bonfadin. *d. cap. 20. num. 10.* vbi attestatur sic resolutum à S. Congreg. Episcoporum. sub die 1. Decembris 1617.

10. Coloni, aut affluuarij, vel partiarj bonorum ecclesiasticorum, exemptione collectarum tam ordinariarum, quam extraordinariarum pro portione colonica gaudent, ita Aldan. *d. tit. 8. num. 17.* vbi dicit ita decidisse sacram Congregat. Episcoporum. in Oppiden. 18. Septembris 1618.

11. Coloni partiarj Episcoporum durante colonia gaudent fori priuilegio, ita Tamburin. *de iure Abbatum. tom. 1. disp. 20. sub num. 4.* vbi refert decisum à S. Congreg. controuersijs iurisdictionalibus præposita sub die 6. Decembris 1617.

12. Immunitate à gabellis, & alijs oneribus laicalibus priuare non potest ordinarius clericos inferuientes Ecclesiis, sed iidem clerici, nisi, vt supra, inferuiant, ac habitum, & Tonsuram clericalem deferant, aut beneficium ecclesiasticum obtineant, priuilegio fori non gaudent, ex Bonfadin. *d. cap. 20. num. 17.* vbi ait sic fuisse resolutum à S. Congr. Episcoporum. sub die 24. Ianuarij 1631.

13. Causa damnorum datorum per clericos, & ecclesiasticos, seu per eorum animalia, necnon per familiares, ministros, & colonos Episcoporum, & mensæ Episcopalis etiam laicos, seu eorum animalia in bonis quibuscunque tam Ecclesiarum, & personarum ecclesiasticarum, quam etiam laicorum, spectat ad Curiam Episcopalem priuatiuè. Si verò laici, eorumve ministri, & animalia damnificent bona Ecclesiarum, & personarum ecclesiasticarum, Curia Episcopalis procedere potest tanquam in causis mixti fori. At, quando coloni, & ministri Ecclesiarum clericorum, & ecclesiasticorum cum animalibus propriis bona laicorum damnificant, cognitio tam quoad bona, quam quoad personas laicorum, & eorum animalia spectat ad iudicem laicum priuatiuè; sed si cum animalibus ecclesiasticorum, vel Ecclesiarum, quoad personas spectat ad laicum, quo verò ad animalia spectat ad Curiam ecclesiasticam, ita Aldan. *d. tit. 8. num. 21.* vbi testatur sic decidisse sacram Congr. controuerſiis iurisdictionalibus præpositam in vna Terracinen.

13. Causa damnorum datorum per clericos & eorum animalia quando spectat ad Curiam Episcopalem.

14. Absolutio à censuris ob violatam immunitatem ecclesiasticam, iuxta constit. sanctæ mem. Gregorij XI V. quæ incip. *Cum alijs nonnullis*, est Sedi Apost. referuata, vt per Aldan. *d. tit. 8. num. 22.* vbi refert decusum de anno 1617.

14 Absolutio à censuris ob violatam immunitatem ecclesiasticam est Sedi Apost. referuata.

15. Propterea quæ admonet Imperatorem, &c.] Regem Hispaniarum, cæterosque Catholicæ Reip. supremos Principes esse protectores decretorum Concilij Trid. latè tradit Salgado *de protect. Regia p. 1. cap. 1. pral. 2. num. 73.*

15. Rex Hispaniarum est protector Concilij Trid.

In omnibus decretis salua semper est Sedi Apost. auctoritas.

C A P V T XXI.

1. **E**X hoc text. vulgò colligitur pro derogatione decretorum huius S. Conc. Trident. sufficere clausulam generalem, non obstantibus constitutionibus Apostolicis, ita Gonzal. *ad reg. 8. Cancel. glosf. 6. num. 120.* Mart. *de clausul. part. 4. clausf. 14. num. 3.* Bonacin. *de censur. dispnt. 2. quest. 5. puncto 2. num. 4. vers. ratio desumitur*, Marrescot. *var. resolut. lib. 2. cap. 38. num. 41.* Monet. *de commutat. vltim. volunt. cap. 11. num. 250.* Srephan. Gratian. *discept. forensf. tom. 5. capis. 940. & 963.* Massobri. *in praxi habendi concursus requisf. 17. dub. 4. n. 8.* secundum Roman. impressf. Fr. Sigismund. à Bononia de elect. *dub. 5.* Nicol. Garc. *de benefic. part. 5. cap. 8. num. 87.* vbi refert sic respondisse sacram Congreg. Terentil. *in annot. ad decisf. 463.* Buratti, Anron. Ricciul. *de iure personarum extra gremium Ecclesie existent. lib. 5. cap. 14. num. 6. & lib. 8. cap. 4. num. 6.* vbi attestatur sic fuisse in Rota decusum in vna S. Angeli pensionis 16. Decembris 1594. coram Cardin. Pamphilio sen. & in Bononien. Prioratus 9. Iunij 1606. coram bonæ mem. Patriarcha Manzanedo, & apud Farin. *decisf. 179. n. 6.*

2. Clausula generalis, non obstantibus constitutionibus Apost. sufficit pro derogatione decretorum Concilij Trid.

& decis. 687. n. 24. p. 2. recent. Caualer. decis. 601. n. 3. vbi dicit cenferi derogatum dispositioni Concilij Trid. quando contra illud Papa disposuit, & constat derogasse voluisse.

1. Derogatio nec generalis nec specialis Concilij Trid. requiritur si supplicatio manu Papæ signata fuerit.

3. Præstigia omnia Regularium sunt reuocata in his, quæ Conc. Trident. aduersantur.

2. Derogatio nec specialis, nec generalis requiritur Concil. Trid. si supplicatio manu Papæ signata fuerit, ita refert decifum Nicol. Garc. de benef. p. 4. c. 5. n. 34. & p. 5. c. 8. n. 87.

3. Priuilegia omnia Regularium, etiam ea, quæ Mare magnum appellantur, sunt reuocata in his, quæ Concilio Trident. aduersantur per Bullam Pij V. 13. Kalend. Martij 1565. vt dicit resolutum Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 2. n. 258.

De Indulgentiis.

1. Doctores de Indulgentiis tractatus integros in lucem educunt.

1. De Indulgentiis integros tractatus ediderunt Antonius Rosell. Ludouicus Bologninus, & Felinus Sandæ. tom. 14. tractatum Doctorum, Thom. de Vio, Caietanus, Martin. Nauarrus, Gregorius de Valentia, Antonius Cordubensis, Gaspar Sciopius, Isidorus Valferanus, Ioannes Baptista Paulianus, Cardin. Robert. Bellarminus, Iacobus Nauclantius, Iulius Lauorius, Valentinus Laurentius, Thomas Zerola, Boëtius Epo, Lucas Pinellus, Franciscus Rodriquez, Hieronym. Gratian. Rutilius Benzonius, Antonius Sanctarellus.

2. Doctores de Indulgentiis agentes.

2. Tractant etiam Didac. Nugnus in 2. 2. quest. 20. Henric. in sum. lib. 7. de Indulgent. Fr. Emman. quest. regular. tom. 2. quest. 85. Valent. tom. 4. disput. 7. quest. 10. Soar. tom. 4. de Pœnitent. prope fin. Iodoc. Cocc. in thesauro nouo theologico, verbo Indulgentia, Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 7. à num. 94. cum multis seqq. Ægid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disput. 12. Balduin. iun. super opera controuerf. Bellarm. part. 1. lib. 6. de Indulgent. Franc. Leo in thesauro fori ecclæ. p. 1. cap. 7. Bonacin. de Sacrament. disp. 6. q. 1. puncto 1. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. c. 7. Petr. Coton. lib. 4. controuerf. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. c. 26. de Indulgent. Vincent. Filliuc. in quest. moral. tract. 8. cap. 7. cum seqq.

3. Indulgentiæ pro Ecclesiæ S. Mariæ de Monteferrato.

3. Indulgentiæ pro manibus adiutricibus Ecclesiæ S. Mariæ de Monteferrato concedi possunt ex gratia ad supplicationem Oratoris Regis Hispaniarum, ita Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 5. tit. 7. num. 8. vbi refert decifum à S. Congr. Rit. in causa montis Serrati 13. Iulij 1630.

4. Bullam Cruciatæ ante vel post suscipere non est necessarium in volentibus consequi Indulgentias Iubilæi, quæ à Summis Pont. pro tempore concedi consueverunt.

4. Indulgentias Iubilæi, quæ à Summis Pontificibus pro tempore concedi consueverunt, vt quis consequi valeat in Regnis Hispaniarum, non est necessarium Bullam Cruciatæ ante, vel post suscipere, ita nouissimè Sellius in selectis Canon. cap. 4. num. 16. vbi refert sic decidisse S. Congr. negotiis Indulgentiarum præfectam sub die 8. Februarij 1631.

De delectu ciborum, ieiuniis, & diebus festis.

1. Festos dies quamvis Regulares servare teneantur quos in sua diœcesi Episcopus servandos præceperit, ritus tamen eorum quoad Missas celebrandas, & cætera diuina Officia tam publicè, quàm priuatim ab ipsis Regularibus in eorum Ecclesiis persoluenda, illis festis permanere debent, nec circa hæc ab Episcopis quoquo modo quicquam in contrarium eisdem Regularibus præcipi potest, quòd si de facto præceperint, Regulares nequiquam ipsis Episcopis obedire tenentur. Verùm quoad Conciones, & lectiones, quas iidem Regulares ad populum habuerint, debent se conformare Euangelii, & Epistolis, quibus clerus secularis vitur illis diebus festis, ita decusum referunt Quarant. in summ. Bullarj verbo privilegia Regularium, Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. n. 47. vers. dies festos, Laurent. de Peirinis in constit. sui Ordinis Minor. tom. 1. constit. 28. Leonis X. n. 2. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 105. n. 34. & 35.
2. Fæstorum ad obseruantiam per Episcopum cum approbatione populi indictorum, potest ipse censuris Regulares compellere, vt per Aldan. in compend. Canon. resol. lib. 3. tit. 8. num. 12. vbi refert decusum in Hostunen. 31. Iulij 1627.
3. Festis diebus licet dare operam rebus ad vitam necessariis, ac tempore perituris, præsertim tempore vindemiarum & messium, ac recollectionis fructuum, vel vbi necessitas urgeat, & suadeat pietas ad Ordinarij cuiusque iudiciũ, & censuram, vt referunt decusum Quarant. in summ. Bullarj verbo dies festi, Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 23.
4. Ecclesiasticus si dat licentiam alicui laborandi, vel vendendi diebus festis, laicus iudex in vim Bullæ Pij V. non potest procedere contra laborantem, seu vendentem, ita Aldan. d. tit. 8. num. 25. vbi refert decusum sub die 26. Iunii 1621.
5. Festa Kalendarij Romani non possunt eleuare Episcopi & Regulares ad nobiliorem ritum, puta à semiduplici ad duplicem, sine licentia Sedis Apost. sic Aldan. d. loco num. 27. vbi testatur resolutum à S. Congr. Rit. die 28. Octobris 1628.
6. Festos dies, & ieiunia in suis Ecclesiis annuntiare non prohibent Regulares, vt per Laurent. de Peirinis in constit. sui Ordinis Minor. tom. 2. const. 7. Pij V. num. 13. vers. ad primum, vbi refert ita decusum sub die 2. Iulij 1620.
7. Festum nouum non potest cogi populus seruare quàm indicta ab Ecclesia, & si nouum instaurari petatur, supplicet populus, ita Aldan. vbi supra num. 30. qui ait resolutum à S. Cong. Rit. in Pacen. 20. Aprilis 1602.
8. Festa Sanctorum certa die adscripta in Kalendario, vel Martyrologio non possunt transferri, vt per Aldan. d. loco, vbi dicit sic fuisse decusum à S. Rituum Cong. sub die 28. Octobris 1628.

1. Regulares qualiter festos dies, & ritus seruare teneantur.

2. Fæstorum ad obseruantiam per Episcopum cum approbatione populi indictorum potest ipse censuris Regulares compellere.

3. Festis diebus licet dare operam rebus ad vitam necessariis.

4. Iudex laicus non potest procedere contra laborantes in diebus festis de licentia Ordinarij.

5. Festa Kalendarij Romani non possunt eleuare Episcopi, & Regulares ad nobiliorem ritum.

6. Festos dies & ieiunia in suis Ecclesiis annuntiare non prohibent Regulares.

7. Festum nouum nō potest cogi populus seruare.

8. Festa Sanctorum certa die adscripta in Kalendario non possunt transferri.

De Indice librorum, & Catechismo, Breuiario, & Missali.

1. Breuiarium Romanum ac formam illud recitandi instituit Pius V.

2. Breuiarium habentes ante 100. annos an satisfaciunt recitando iuxta formam Breuiarij noui Pij V.

3. Breuiarij, & Missali Romani vsus semel introductus, non potest mutari redeundo ad antiquum.

4. Breuiarium S. Benedicti reformatum approbatur.

5. Breuiarium Benedictinum debet adhiberi ab omnibus Monachis, & Monialibus sub regula S. Benedicti militantibus.

6. Breuiarium Benedictinum de mandato Pauli V. pro omnibus Religiosis, qui militant sub regula S. Benedicti.

7. Missali alio, non hoc reformato celebrantes, qui alijs tenentur ex Bulla Pij V. incurrunt peccatum mortali scienter, & absque iusta causa id fecerint.

1. Breuiarium Romanum, ac formam illud recitandi, instituit Pius V. *constit. 64. incip. Quod à nobis*, 7. Id. Iulij 1568. & denuo reuifit, & emendauit Clemens VIII. *constitut. 86. incip. Cum in Ecclesia*, 10. Maij 1602.

2. Breuiarium habentes ante 100. annos institutum, non satisfaciunt recitando etiam extra chorum iuxta formam Breuiarij noui Pij V. quod in sua Ecclesia non fuit receptum de consensu Episcoporum, & Capituli, vt refert decifum Nicol. Garc. *de benefic. part. 3. cap. 1. num. 155.*

3. Breuiarij, & Missalis Romani vsus semel introductus in Ecclesia, quæ habet particulare Breuiarium, & Missale, confirmandus est, nec licet redire ad vsum antiqui Breuiarij & Missalis, ita Aldan. *in compend. Canon. resol. lib. 1. tit. 10. n. 8.* vbi refert ita fuisse decifum à S. Congr. Rit. in Tullen. seu nullius 15. Martij 1608.

4. Breuiarium sancti Benedicti reformatum ad vsum Breuiarij Romani, exceptis iis, quæ ad regulam sancti Benedicti pertinent, approbatur, & conceditur Monachis dicti Ordinis in Regno Portugaliz, Sell. *in sele. Canon. c. 50. n. 8.* vbi ait sic fuisse decifum à S. Congr. Rit. in Portugalen. 21. Februarij 1604. & quodd idem Breuiarium recitare debent Moniales eiusdem Ordinis in d. Regno, quæ Ordinario subsunt, ex ead. S. Congr. Rit. in alia Portugalen. 20. Martij 1604.

5. Breuiarium Benedictinum debet adhiberi ab omnibus Monachis, & Monialibus sub regula sancti Benedicti militantibus, ex eod. Sellio *d. cap. 50. num. 26.* vbi testatur ita resolutum ab ead. S. Congr. in Terraconen. 24. Ianuarij 1615. & in Sueffen. 13. Iulij 1619.

6. Breuiario Benedictino de mandato Pauli V. pro omnibus Religiosis qui militant sub regula S. Benedicti, vt debent omnes Monachi, & Moniales, qui & quæ militant sub regula sancti Benedicti, Sell. *ubi supra*, qui dicit sic fuisse decifum ab ead. S. Congr. sub die 24. Ianuarij 1616.

7. Missali alio, non hoc reformato celebrantes, qui alijs tenentur ex Bulla Pij V. posita in Missali Romano, incurrunt peccatum mortale si scienter, & absque iusta causa id fecerint, vt refert decifum Nicol. Garc. *de benefic. p. 3. c. 1. n. 156.*

FINIS LAUS DEO.

INDEX

INDEX

Rerum notabilium, quæ in hoc opere continentur.

Prior numerus paginam, posterior & sequentes eiusdem pagina sectiones demonstrant: ubi autem solus est numerus, is intelligitur esse sectio proximè prenotata pagina.

A

ABBAS commendatarius SS. Vincentij & Anastasij non tenetur residere. 34. 5. Abbas Ordinis Oliuetani potest eligi in Conservatorem, si Episcopus in Synodo eum deputaverit iudicem synodalem. 138. 6. Abbas ut possit ad Ordines minores promovere quæ habere debeat. 281. 8. Abbas potest de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit benedictus. 9. Abbas alicuius Abbatiz exemptæ non potest Ordines in eo conferre, licet sit Episcopus, secus si Abbatia est nullius. 10. Abbas in iis casibus, in quibus Tonsuram & minores Ordines conferre valet, dispensate potest in interstitiis. 285. 13. Abbas habens proprium seminarium, non debet cogi contribuere seminario Episcopi. 308. 14. Abbas non potest Synodum celebrare nisi habeat provinciam. 388. 10. Abbas populum non habens, etiam quod exemptus non sit, non tenetur accedere ad Synodum diocesanam. 11. Abbas Monachus non tenetur interesse Synodo diocesanae, si deserture faciat per vicarium secularem eorum animarum imminenti suæ Ecclesiæ. 385. 30. Abbas quando possit concursu facere. 477. 53. 14. *Abbatii* in iure patronatus temporalem iurisdictionem habentis non præsumitur usurpa-

tio. 653. 48. *Abbates* ex privilegio Sedis Apost. de consensu ordinarij Confirmationis sacramentum conferre possunt. 51. 6. Abbates, & alij Prælati Episcopo inferiores possunt vnire. 62. 18. Abbates & alij etiam omnem iurisdictionem habentes ordinariam, non possunt instituere in beneficiis simplicibus præsentatum à patrono absque prævio examine Episcopi. 81. 15. Abbates degradationi assistentes sunt iudices assessores. 106. 8. Abbates, seu Prælati inferiores non possunt vnire nisi hoc habeant ex privilegio, seu legitima præscriptione. 181. 5. Abbates habentes quasi Episcopalem iurisdictionem. 217. 16. Abbates, Præpositi & Abbatissæ Regularem vitam ducentes non tenentur Episcopo reddere rationem. 231. 18. Abbates non possunt Tonsuram & minores Ordines conferre aliis Regularibus, qui dimissorias suorum superiorum habuerint. 280. 6. Abbates & alij quantumvis exempti, qui faciunt dimissorias aliis quàm suis subditis Regularibus, suspensionem totalem per annum incurrunt. 283. 22. Abbates seculares exempti qui in suos subditos habent iurisdictionem quasi Episcopalem, comprehenduntur sub nomine Episcopi. 298. 29. Abbates, qui habent iurisdictionem Episcopalem, possunt denunciationes remittere. 329. 60. Abbates Ecclesiarum nulli Episcopo subiectarum, possunt licentiam intercessendi matrimoniis concedere. 337. 112. *Abbates, Monachi, & Religiosi* saltem claustrales,

Arates, prohibentur esse patrii. 355. 14. Ab-
bates habentes populum & territorium pro-
prium ac iurisdictionem Episcopalem, vocari
debent ad Concil. Provinciale, sicut Episcopi
comprovinciales. 381. 9. Habent vocem deci-
suam. ibid. Abbates exempti, qui Synodo in-
teresse debent, quo amictu, & ornamento uti
debeant. 385. 17. Abbates & alij Prælati infe-
riores habentes iurisdictionem ordinariā etiam
nullius diocesis, non gaudent facultate absol-
uendi, & dispensandi. 399. 8. Abbates qui possint
hodie de causis Clericorū Ecclesie cognoscere.
497. 7. Abbates exempti iurisdictionem quasi
Episcopalem habentes non veniunt in præsentem
sub nomine Episcopi. 505. 60. Abbates, & alij
Prælati habentes iurisdictionem quasi Episco-
palem, nullique Episcopo subiecti, possunt
Novitio licentiam dare ad recutiandum.
591. 31. Abbates, & alij Regularium præfecti
habent ius visitandi monasteria, aliisque loca
sibi subiecta. 609. 1. *Abbatibus* titularibus ha-
bentibus iurisdictionem quasi Episcopalem
cum usu mitræ, non licet illud deferre extra
proprias eorum Ecclesias absque speciali Sedis
Apost. indultu. 42. 12. Abbatibus Cassinen. &
Olivetanis quomodo permittatur usus Balda-
chini. 14. Abbatibus quantumcunque exem-
ptis, etiam ouilius diocesis, non licet Ordines
cuiquam conferre minores, qui Regularis sub-
ditus sibi non sit. 279. 2

Abbatia, cui unita est perpetua & accessorie pa-
rochialis Ecclesia, concursu non confertur.
471. 12. *Abbatia*, aut alias dignitates in com-
mendam habentes denunciationes sine speciali
commissioe Apostol. remittere non possunt.
329. 61

Abbatissa an possit exire pro præstando iuramen-
to fidelitatis ratione feudi. § 34. 31. non potest
ē monasterio exire ut visiter ædificium Ec-
clesiæ an sibi placeat. 32. Abbatissa non potest
facultatem ingrediendi concedere. 541. 72.
Abbatissa, vel Priorissa tunc non potest illegiti-
ma absque Papæ dispensatione seclūsus Reli-
gionis privilegium. § 54. 2. Abbatissa non potest
duobus monasteriis præferri. § 56. 16. *Abba-
rissa* ad electionem licitas est superiori in-
gressus in monasterium quociescunque subor-
nationis suspicio est. § 45. 98. Abbatissæ, seu
Priorissæ officij non sunt capaces illegitimæ,
& quæcumque quæ virgines non sunt. § 54. 4.
Abbatissæ in electione duæ partes concurrere
debent ex tripartito numero Monialium. § 55.
8. Abbatissæ in electione dare votum non po-
test earum superior in causa discordiæ. 9. Ab-
batissæ expleto officiorum suorum triennio
non possunt de novo eligi ad eadem officia. 13.
Abbatissarum in electione possunt vota per

Episcopum cum vicario oratoris accipi. § 51. 7
Abesse non dicitur qui statim est reuersurus.
146. 22

Absens causa studij non percipit quotidianas di-
tributiones. 19. 57. Absens pro euidenti Ec-
clesiæ utilitate quotidianas distributiones per-
cipit. 440. 103. Absens à seruitio Ecclesiæ pro
defensione iurium ipsius Ecclesiæ distribu-
tiones percipit. 104. Absens à choro, ac etiam à
ciuitate ob metum ne occideretur ab inimicis,
à Principe, &c. distributiones percipit. 442. 116.
Absentes à seruitio Ecclesiæ quibus penis pu-
oiantur. 437. 83

Absentia æquiparatur morti. 663. 14

Absoluendus non est ille, qui vel ob negligen-
tiam, vel ob verecundiam Pater noster, Ave
Maria, Credo, addiscere non curat. 395. 16.
Absolue concessa facultas à casibus Sedis
Apostol. reueratis non comprehendit casus,
quos Episcopus & Prælati Religiosus cum
suis subditis Regularibus reseruaui. 112. 128.
Absolueendi non sunt decimas subtrahentes,
aut impeditores, nisi plena restitutione secu-
ta. 665. 6. si ad restituendum impotens non
sit. 7

Absolvere Episcopum, & cum ipso dispensare po-
terit ab eodem Episcopo Confessor electus de
omni peccati vinculo de quo potest absolvere,
vel dispensare ipse Episcopus. 122. 29. Absol-
uere à censuris ioculis propter ingressum
ad monasterium Monialium non potest Ep-
iscopus si delictum sit occultum. 402. 16.
Absolvere non potest Pœnitentiarius à casib-
us, quos Episcopus sibi expressè reseruaui.
417. 16

Absolui possunt à quocumque Sacerdote simplici
constituti in articulo mortis, etiam si sint ex-
communicati, & denuciati ob hæresim, vel ob
quodcumque delictum. 120. 17

Absolutio ad cautelam quomodo danda. 102. 27.
Absolutio sacramentalis non potest absenti
validè impendi. 109. 2. Absolutio sacramenta-
lis est ad instar actus iudicialis. 116. 2. Absol-
utio data à simplici Sacerdote in mortis ar-
ticulo, est vera absolutio. 120. 19. Absolutio
sacramentalis Sacerdotis est actus iudicialis,
non nudum ministerium. 133. 13. Absolutio
instantiæ. 500. 28. Absolutio à censuris ob viola-
tam immunitatem ecclesiasticam est Sedi
Apostol. reseruata. 691. 14

Absolutus per Episcopum à suspensione contra-
cta ob susceptionem Ordinum ante legiti-
mam ætatem non potest ante illam in præfa-
tis Ordioibus ministrare. 288. 15

Accessus, & regressus in signationibus petmissi.
636. 4

Tñ, Accipite Spiritum S. &c. intelliguntur de pos-
testate

estate remittendi, & retinendi peccata in sacramento Pœnitentiæ. 131.4

Acta originalia processuum primæ instantiæ ad iudicem appellations Notarii mittere non cogatur, nisi, &c. 102.25. Acta primæ instantiæ intra 30. dies dentur gratis reo appellanti. 104.6.3. Acta prioris instantiæ transportare spectat ad eum, qui appellauit. 107.70. Acta integrè & legitimè debent transportari. 73. Acta verbaliter tantum producta non sunt necessariò transportanda 108.76. Acta in dubio præsumuntur integrè transportata. 80. Acta originalia processuum primæ instantiæ ad iudicem appellations Notarii mittere non cogitur. 109.83. procedit in omnibus causis ecclesiasticis vtriusque eorum quocumque iudice etiam non Episcopo. 84. **Actorum** transportatio iuxta hoc decretum est de fornia quando causa est ecclesiastica. 107.71. Actorum transportatio necessaria in causa beneficii. 72. Actorum irrelucantia excusat à transportatione. 108.78. **Actu** non integrè transportatis quando procedi possit in causis profanis. 79

ad **Actiones**, quibus ad Deum conuertimur, actiue conuerti cum auxilio Dei supernaturali. 29.1

Actus ad gratiam habituales, seu disponentem ad iustificacionem, debet esse supernaturalis. 29.3. Actus tunc in pœnitente requiruntur quasi materia sacramenti Pœnitentiæ, videlicet contritio, confessio, & satisfactio. 131.1

Adiuncti iurisdictionem habent. 629.6. Adiuncti possunt recusari à parte, & solo iuramento. 7. Adiuncti non priuantur distributionibus, si quando ea de causa sine fraude tempore diuini officiorum absint. 8

Administrantes bona ad monasteria Monialium etiam Regularibus subiectarum pertinentia, an & quando teneantur rationem administrationis reddere Episcopo loci. 86.8

Administratio rationes ordinarius exigere potest ab administratoribus, donec coram eodem doctum fuerit de institutione in qua secus cautum sit. 85.3

Administratores piosum locorum, etiam exceptorum nullam rationem reddentes, posthac eam Episcopo reddere tenentur. 231.14. Administratores bonorum temporalium Monialium quis deputare valeat. 117.3

Admissio, vel receptio celtim. 100.26

Adultery ius criminale potest procedi ex officio. 376.2

Egrotans, aut legitimè impeditus coadiutor haberi debet pro præsentis. 641.36

Ætas 30. annorum completorum requiritur in

promouendo ad Episcopatum culmen. 12.5. **Ætas** 14. annorum in quibus capellanis non requiritur. 219.3. **Ætas** 14. annorum sufficit ad obtinendum canonicatum in Ecclesia collegiata. 160.4. **Ætas** 14. annorum requiritur ad obtinendam dimidiâ portionem in Ecclesia cathedrali. 1. **Ætas** 7. annorum sufficit ad pensionem. 10. **Ætas** ad Subdiaconatum, Diaconatum & Presbyteratum quæ requiritur. 185.1.1. **Ætas** nō à die conceptionis, sed à die natiuitatis computanda. 186.4. **Ætas** ad Cardinalatum eadem requiritur, quæ desideratur ad Episcopatum. 381.8. **Ætas** 25. annorum inceptorum requiritur in eo, qui ad dignitatem, cui animarum cura subest, promoueri desiderat. 413.2. **Ætas** incipit à die natiuitatis. 414. init. **Ætas** 14. annorum sufficit ad Canonicatus collegiarum Ecclesiarum 433.60. **Ætas** 23. annorum permitti potest in vicario capitulari. 418.21. **Ætate** 40. annorum defectus in Pœnitentiarum non obstat ubi alius aprior pro loci qualitate non repetitur. 417.21

Affinitas non oritur ex matrimonio rato, non consummato 361.15. Affinitas ex fornicatione 363.6.4. Affinitas ex copula fornicaria iure naturæ sequitur. 364.2. Affinitas ex copula fornicaria contrahitur inter infideles. 4. Affinitas ex copula licita orta dirimit matrimonium vsque ad quartum gradum. 365.8. Affinitas oritur ex omni copula illicita. 10. **Affinitatu** impedimentum luptuensius post contractum matrimonium est sublatum. 364.7. Affinitatis impedimentum vsque ad 4. gradum oritur ex matrimonio rato. 365.9

Agnus Dei vt ter à Clero & populo diceretur ordinauit Sergius I. 100.13

Alienatio patrimonij, aut extinctio pensionis subsequens promotionem est inualida. 172.66. Alienatio, seu renunciatio matrimonij an possit fieri sine licentia Episcopi, si habeatur beneficium, vel quid aliud sufficiens. 68

Altaria & capellas in Regularium Ecclesiis etiam per seculares confraternitates constructa visitate non potest Episcopus 227.21. Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit cura animarum personarum secularium, non licet Episcopis visitare. 161.8

Alternatus non gaudet Episcopus non residens in sua diocesi etiam ex causa à Concilio approbata. 33.7

Ancilla non datur pro educandis. 145.102. **Ancilla** laicæ non datur in communi Monialibus S. Claræ. 145.101

Anima quas penas patitur in purgatorio. 111.3. **Anima** purgatorii non possunt ordinatè ante penas omnino perfolutas ante tempus inde exire. 4. **Animarum** cura est onas Angelicis

humetis formidandum. 32. 3. Animarum curæ incumbentes imminenti suæ dignitati, vel canonicatui, distributiones quotidianas lucrantur. 440. 100

Annularia in totidem Missas commutare potest Episcopus. 622. 5

Annus quo Canonicus Ordinem requiritur, suscipere tenetur, computandus à die habitæ possessionis 22. 22. Annus 22. inceptus sufficit ad Subdiaconatum. 385. 1. Annus probationis à momento in momentum potest & debet computari. 580. 14. Annus ex quo Gregorius XIII. abstulit decem dies, reputatur integer. 28. Annus probationis debet necessariò esse continuus. 581. 30. Annus probationis rursus interruptitur, quando Novitius dimisso Religiosis habitu egreditur monasterium animo descendendi Religionem. 32. Annus probationis potest impleri ab eo, qui nondum expleverit annum decimum sextum. 584. 43. Annus debet esse continuus ut dicatur contracta infirmitas in excommunicatione. 622. 41. *Anni* 40. requisiti in Penitentiario debent esse compleri. 416. 19. Anni viginti duo ad dignitates requisiti debent esse compleri. 425. 14

Antiphe, quæ & Offertorium, instituit quis. 198. 13

Anticum quod dicatur in materia probationis. 647. 10. *Antiqui* probatio si fiat per scripturas, & instrumenta, centum annorum requiruntur, per testes verò 60. sufficiunt. 11

Appellandum est ad Metropolitanum à sententiis ordinarij in causa criminali procedentis ex decreto Concilij. etiam tanquam Sedis Apostolice delegatus. 103. 3. Appellandum est à vicario ad Episcopum in causis criminalibus, vel beneficiis specialiter commissis vicario. 4

Appellans in causis criminalibus tenetur intra sex menses causam persequi, & expeditionem reportare. 104. 3. Appellans acta omnia coram Episcopo gesta ad iudicem appellationis expensis suis transferre tenetur. 506. 66. procedit in actis factis in partibus eorum delegato. 67. habet locum in quocunque iudice ecclesiastico, & in causis tantum ecclesiasticis. 68. procedit in causis profanis vententibus coram iudice ecclesiastico. 69

Appellari non potest ad effectum evitandi examinis. 83. 15. Appellari an possit quando graminem illatum per interlocutoriam, non potest tolli per appellationem à definitiva. 100. 9. Appellari à sententia interlocutoria in quibus casibus possit. 499. 22. Appellari potest ab iniusta articulorum admissione, vel à denegata eorum iusta admissione. 24

Appellatio non tollitur à mala relatione, & gravamine, ac reprobatione examinatorum. 83.

26. Appellatio non datur à visitatione facta ab Episcopo, præsertim à correctione motum. 100. 5. Appellatio ad effectum suspensionum non datur à mandato de residendo in visitatione edito. 6. Non extenditur ad causas criminales, quæ tractantur apud iudices inferiores, delegatos Papæ, vel Episcoporum. 8. Appellatio interposita super condemnatione ad trirēnes habet effectum suspensionum. 100. 11. Appellatio à privatione beneficii habet effectum suspensionum. 110. 12. Appellatio recipienda non erit quamvis appellans asserat sententiæ, aut appellationis exemplum culpa iudicis à quo, vel actuarij habere non possit. 101. 10. Appellatio non recipitur à sententia definitiva contra verum contrarium prolatam. 103. 28. Appellatio non admittitur à gravamine, quod per definitivam reparari nequit, nisi visis actis. 102. 13. Appellatio datur si Episcopus in visitatione procedat in exemptos contra eorum privilegium. 410. 4. Appellatio suspensiva tantum, & non devolutiva, tollitur ubi Episcopus visitat non compilato processu. 6. Appellatio si interponatur in visitatione ab Episcopo suffraganeo, etiam tanquam Sedis Apostolice delegato, debet interponi ad Metropolitanum solum quoad effectum devolutivum. 421. 7. Appellatio admittitur ab interlocutoria vim definitivam habente. 498. 22. Appellatio suspensiva, non verò devolutiva prohibetur. 493. 168. Appellatio non datur simpliciter ab electione Episcoporum in conatus dum appellante volens fuit approbatus ab examinatore synodalibus. 169. Appellatio à mala electione siue irrationabili iudicio Episcoporum admittitur solum ad effectum devolutivum. 170. Appellatio licita est ab interlocutoria ubi gravamen reputari non potest in definitiva. 502. 38. Appellatio licita est ab interlocutoria, etiam si gravamen possit reputari, sed non ex toto, vel magna eum difficultate. 59. Appellatio datur à correctione quam facit Prælati Regularis excedendo modum, & transgrediendo regulæ limites. 529. 11. Appellatio interponitur à Guardiano ad Provincialem, à Provinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, & ab hoc ad Cardinalium congregationem. 12. Appellatio in causis penditibus contra Capitulares exemptos eorum vicario foraneo cum Adiunctis non datur ad Episcopum, sed causa devolvitur ad Sedem Apostolicam. 83. 28. *Appellatione* pendente, appellans in eodem quo reperitur careere quanto tempore permanebit. 102. 24. *Appellationes* quando recipiendæ. 102. 17. Appellationes à Metropolitanis non recipiuntur ab executione decreti Concilij Tridentini, aut visitationis Apostolice. 102. 22.

Appellatio

INDEX RERVM.

Appellationes ad effectum deuolutionum tantum admittuntur in causis uisitationis ordinariorum, aut correctionis morum. 22. in *Appellationibus*, &c. seruandis tenor cap. Romanæ, de appellationibus. in 6. 224. c. 7

Appellari si occurrat processum, vel impedimentum præstitit vt transportari non fieret in eius odium, habetur pro acta. 509. 82

Approbare Sacerdotes in confessionibus ministros nullus potest præter Episcopum. 198. 24

Approbario, & examinatio ab Episcopo facienda non requiritur in beneficiis simplicibus, quorum collatio liberè spectat ad inferiores. 80. 1.

Approbatio Episcopi illius loci in quo fit confessio, est necessaria. 2. 199. 30.

Approbatio ad confessiones audiendas sufficit etiam ore tenus concessa. 300. 38.

Approbatio Sacerdotum ad administranda Sacramenta, & ad confessiones audiendas à pari procedunt. 39.

Approbatio ad confessiones audiendas valet, quamuis non gratis concedatur. 303. 58.

Approbationem obtentam ab ordinario ad confessiones audiendas potest suspendere Episcopus successor usque ad nouum examen. 302. 46.

Approbationem ab Episcopo obrinentes ad certum tempus, eo elapso non possunt confessiones audire absque noua Episcopi ipsius licentia. 30

Approbari, & prouisi ab antecessore de Ecclesia parochiali potest ab Episcopo successore iterum examinari superuenienti rationabili causa. 82. 21.

Approbarus ad Ordines, seu beneficia potest suspendi si in uisitatione reperitur ignarus. 183. 4.

Approbarus dumtaxat ad audiendas confessiones censetur Parochus in ea ciuitate, vel oppido, ubi sita est parochia. 297. 19.

Approbarus nullus etiam insignis vir censetur sine examine ad confessiones audiendas, etiam si iniusta sit denegatio. 300. 35.

Approbarus ab Episcopo absque iudicio, vel contra iudicium sciente non esse idoneum, non censetur approbatus. 40.

Approbatus nemo censetur, si ex tribus examinatoribus quilibet eorum approbauerit. 481 87

Aqua vera & naturalis est de necessitate Baptismi. 47. 3.

Aqua cum uino miscetur in offerendo calice. 105. c. 7

Arbiter alieni beneficii cædens, sibi que illas usurpans, incidit in excommunicationem c. 11. de reform. cess. 22. 236. 10

Archidiaconus, vel Canonicus uisitans Ecclesiam, iura, vel redditus suæ præbendæ, non amittit distributiones quotidianas 438. 95.

Archidiaconi, Decani, Archiepiscopi, & alij inferiores uisitandi ins habent si id longa consuetudine præscripserint. 87. 10.

Archidiaconi, qui oculi dicuntur Episcopi, in omnibus Ecclesiis ubi fieri potest, eligendi qui sint Magistri. 424. 7.

Archidiaconi qui uerè animarum cura, & omni prorsus iurisdictione carent, non tenentur esse Doctores. 8.

Archidiaconi apud Hispanos nullam habent iurisdictionem. 425. 9

Archiepiscopus non potest uti Cruce, nec Mozetta Legato præsentare in ciuitate. 41. 17.

Archiepiscopus non debet se ingerere in prima instantia causarum quæ agitantur coram eius suffraganeo. 103. 19.

Archiepiscopus non potest iudicare causas uerentes inter Episcopos suffraganeos. 108. 2.

Archiepiscopus uisitare potest beneficium suæ diocesis. 181. 3.

Archiepiscopus dum actu uisitat potest absoluerè subditos suffraganeorum. 198. 27.

Archiepiscopus denunciations in alterius etiam diocesi Episcopatu remittere non potest. 319. 65.

Archiepiscopus dum actu uisitat dioceses suffraganeorum, potest in eis licentiam interessendi matrimoniis concedere. 338 116.

Archiepiscopus potest concedere licentiam interessendi matrimoniis subditorum suffraganeorum suorum, nolente suffraganeo aliquos maritaliter coniungi, & ad ipsum Archiepiscopum super ea re appellari. 117.

Archiepiscopus dum actu uisitat, habet facultatem dispensandi & absolueri concessam Episcopo. 399. 6.

Archiepiscopus in actu uisitationis dispensare potest cum ipsismet Episcopis suffraganeis. 7.

Archiepiscopus etiam qui fuerit consecratus quamuis nondum pallium receperit, potest Nouitio licentiam dare ad renuncianum. 591. 29.

Archiepiscopus prohibetur Pontificalia exercere in Ecclesiis suffraganeorum absque licentia ordinarij. 39. 3.

Archiepiscoporum, & Episcoporum coadiutoribus quæ liceant, vel non. 636. 6

Archiepiscopus Tytallon. tenetur ad residentiam. 248. 33.

Archium & scripturas Capituli non potest uisitare Episcopus. 37. 10

Articulus mortis in uolente contrahere cum concubina, est iusta causa dispensandi in denunciationsibus vt postponatur. 331. 72

Ascribere tenetur Episcopus ad seruitium Ecclesiæ clericum in minoribus constitutum. 165. 33

Ascriptio in Ecclesia de mandato Episcopi non est necessaria ad gaudendum fori priuilegio, sed sufficit quod realiter fiat seruitium in diuinis. 165. 38.

Ascriptio alicui Ecclesiæ in ordinatis fieri debet in ipsa promotione. 304. 2.

locum habet etiam in familiaribus triennalibus Episcoporum. 3

Attestationes restitut in antiquis actis ante Concil. redactæ censentur authenticæ scripturæ. 655. 64

Astritus quid. 112. 3

Authentica scriptura quæ dicatur. 655.63
Auditor Cameræ non potest de causis in prima instantia cognoscere. 496.4
Auditors Legatorum, alique iudices Apostol. debent seruare decretum cap. 7. scil. 22. de reformat. 225.3

B

B *Amuli* iustam ingressus causam habent. 545.
 97
Baldachinum erigere possunt Episcopi in Ecclesiis Regularium Pontificalia excentes. 42.
 23. Baldachinum in Ecclesia loci dominus erigere non potest. 612.3
Balnea petens sapientis causa quotid. distributiones percipit. 441.110
Baptismus confert gratiam. 9. 8. Baptismus necessarius necessitate medijs in re, vel saltem in voto. 27. 3. Baptismus Ioannis non habuit eandem vim cum Baptismo Christi. 47. 2. Baptismus datus ab hæreticis cum intentione faciendi quod facit Ecclesia, est verus. 5. Baptismus est necessarius ad salutem. 48. 6. Baptismus ritè collatus non est iterandus illi qui apud infideles fidem Christi negauerit cum ad penitentiam conueritur. 48. 12. Baptismus & Penitentia sacramenta duo distincta sunt. 131. 2. Baptismus & ætas, probantur ex partita extracta per parochum à libro Baptismi. 358. 35. origo etiam probatur. 36. Baptismus in voto habere quis dicatur. 27. 4
Baptizandum neminem esse nisi ea ætate qua Christus baptizatus est si quis dixerit, anathema. 49. 13
Baptizans laicum in extremo necessitatis articulo contrahit cognationem spirituales. 357. 30
Baptizari debent Christianorum paruuli recentes quantumvis parentes recusant. 9. 5
Baptizatus potest gratiam amittere per peccatum, quamuis nolit. 48. 7
Baptizari per Baptismum ipsum vniuersæ legis Christi seruandæ debitores sunt. 48. 8. Baptizari subiiciuntur omnibus 5. Ecclesiæ præceptis. 9
Basilisæ Episcopi, cum sit de illius familia armata, fori privilegio gaudet. 266. 42
Bene aliisque dominus iurisdictionem temporalem habens, potens dicitur. 652. 39
Benedictio illa Christi super panem fuit distincta à consecratione. 88. 3. Benedictio conjugalis non potest nisi inter Missarum solemnias fieri. 348. 179
Benedictionem nuptialem omnino omittere est tantum peccatum veniale. 347. 177
Benedictiones nuptiales in secundis nuptiis

non possunt recipere, qui in prioribus acceperunt. 348. 180
Beneficiarius in sacris constitutus non potest villo modo beneficium resignare, nisi, &c. 167. 27. Beneficiarius compellendus est pro pensione, quam soluit, seminario contribuere, quamuis seminarium erectum esset post pensionis reservationem. 313. 56
Beneficium aliud assignari non potest pro Theologo ubi sunt præbendæ, & canonicatus. 17. 39. Beneficium simplex obtinente non potest Episcopus cogere personam aliquod seruitium impendere. 34. 2. Beneficium vacat ipso iure per non ostensionem tituli, sen dispensationis coram ordinatio postquam beneficiarius mortuus fuerit. 58. 4. Beneficium regulare administrationem non habens dari potest his, qui habitum nondum suscepere, modò illum suscipere, & professionem emittere teneantur. 147. 10. Beneficium debet ab illo pacificè possideri, qui ad eius titulum vult ordinari. 166. 22. Beneficium resignans ad cuius titulum ordinatus fuit, tenetur facere mentionem se ad titulum illius fuisse promotum, alijs designatio est nulla. 23. non potest per æquipollens adimpleri. 24. habet locum etiam in resignationibus factis coram Papa. 25. prohibet resignationes voluntarias, sed non priuationes. 167. 26. Beneficium resignare valer constitutus in minoribus, etiam non habeat aliunde quo viuere possit. 168. 34. habet locum etiam si beneficia sint iurispatronatus. 35. Beneficium, vel patrimonium quando dicatur sufficiens. 173. 70. Beneficiu curam iurisdictionalem habens tenetur residere. 247. 38. Beneficium nullus potest obtrudere ante 14. annum. 259. 1. Beneficium simplex potest obtinere qui habet 14. annum inceptum, licet non completum. 2. Beneficium etiam per viam presentationis, electionis, aut alterius cuiuscumque prouisionis, non potest obtineri ante ætatem 14. annorum. 160. 6. Beneficium vnum sufficiens habens non potest retinere duo. 462. 5. Beneficium vnum sufficiens habenti si aliud sufficiens ab Episcopo fuerit collatum, habita pacifica possessione secundi vacat primum. 463. 9. Beneficium Ecclesiasticum sufficiens quod dicatur. 464. 17. Beneficium incomparabile obtrudens, & recipiens secundum simile ipso iure vacat primum. 468. 55. Beneficium nullum habens præferratur habenti. 489. 145. Beneficium curatum iurispatronatus ecclesiastici si vacauerit in mense reservato Sedi Apost. nulla habetur ratio parrocorum. 490. 150. Beneficium per obitum coadiutori dicitur vacare. 637. 9. Beneficium iurispatronatus quantumvis simplex sit, & possit inferior ad illud institui

institueret, requirit Episcopi examen. 65. 78. Beneficium obtinuisse non dicitur qui fuit prorsus, & litteris non expeditis, ac possessione non habita, cessit alteri. 679. 38. Beneficium curatum quod dicatur. 680. 2. Beneficij arctari occasione tecepi qui dicantur. 77. 19. Beneficij arctari occasione tecepiendi qui dicantur. 10. Beneficij ad titulum quod in distributionibus quorundam consistit, potest quis ad sacros Ordines promoueri. 164. 8. ordinari quis non potest ad titulum beneficij de futuro. 147. 9. Beneficij ad ritulum potest quis ad sacros Ordines promoueri, non obstante quod non lucretur illius fructus, nisi post susceptum presbyteratus Ordinem. 11. Beneficij & patrimonij ad ritulum potest quis promoueri si beneficium per se sufficiens non sit. 170. 15. Beneficij Rector non tenetur Sacerdoti celebranti per se dare stipendium ad rationem reddituum beneficij. 108. 14. Beneficij ritulum possidens absque redditibus, sibi privilegio gaudet. 162. 18. Beneficij tenuitas debet probari, quia beneficia de sui natura presumuntur congrua. 453. 4. Beneficia ecclesiastica dignis, & residentibus conferantur. 54. 63. Beneficia plura vnita an possint retineri. 57. 16. procedit in iis tantum dignitatibus, & canonicatibus, quibus à principio coniuncta fuit cura animarum. 17. Beneficia incompatibilia per viam commendæ perpetue retineri non possunt. 18. Beneficia incompatibilia obtinentes sunt cogendi exhibere suas dispensationes. 18. 2. Beneficia exempta an & quando poterit Episcopus visitare. 65. 5. Beneficia vnita vniuersitati compluribus non potest ordinarius visitare. 66. 9. Beneficia etiam curata aliis beneficiis accessorie annexa transeunt in simplicium naturam. 67. 10. Beneficia in Ecclesiis patrimonialibus, siue receptiuis, numeratis, & non numeratis, nullus consequi potest sine præuio examine, & approbatione Episcopi. 80. 7. Beneficia sernitoria obtineri non possunt, nisi præuio examine & approbatione Episcopi. 8. Beneficia S. Ioannis Hierosol. 146. 2. Beneficia regularia quæ. 7. Beneficia ad administrationem habentia dari possunt his solum qui professionem prius emiserint. 147. 11. Beneficia regularia secularibus, & è conuerso in subsidium dari possunt. 12. Beneficia regularia quando dicantur dari in subsidium secularibus, & è contra. 13. Beneficia plura simplicia non possunt per Episcopum vniri. 182. 11. Beneficia deuoluta, & seruata Sedi Apost. quando possit Episcopus vnire. 12. Beneficia deuoluta ad Papam ab Episcopo negligentiam illa non conferentis, potest Episcopus vnire. 13. Beneficia curata ha-

bentes, & parochi à pati procedunt. 146. 17. Beneficia plura in diuersis diocesis habens ab vno illarum Antistite potest ordinari. 173. 32. Beneficia simplicia, cuiuscumque dignitatis fuerint, & qualitatis, possunt seminatione vniri. 311. 37. Beneficia simplicia quæ non possunt seminario vniri. 38. Beneficia iurispatronatus etiam ecclesiastici, nequa per tinentia ad provisionem inferiorum, non possunt seminario vniri. 41. Beneficia simplicia, quæ per mortem vacant, possunt vniri per Episcopum seminario, licet essent relictuata, seu affecta. 311. 42. Beneficia regularia non possunt seminario vniri. 43. Beneficia litigiosa vniri non possunt seminario. 312. 45. Beneficia quæ iam vacauerunt in mensē reseruato, vel quæ aliàs sunt indubitanter reseruata, non potest Episcopus vnire seminario. 49. Beneficia si Episcopus, seruata forma Concilij, seminario vnuerit ante eius vacationem, etiam in mensē reseruato, vnio debet effectum sortiri. 50. Beneficia prima vacatura per resignationem simplicem, non autem per conditionalem in fauorem certæ personæ, vnire potest Episcopus. 53. Beneficia vniuentium vniri possunt, sine tamen præiudicio obtinentium. 455. 16. Beneficia duo simplicia terrens, & fructus amborum percipientes, quorum quodlibet de per se etat sufficiens, ambo ipso iure vacant. 463. 11. Beneficia duo vniuersitaria sub eodem tecto absque provisione Sedis Apostolicæ obtineri non possunt. 463. 13. Beneficia duo terreni possunt, dummodo vtrumque personalem residentiam non requirant. 464. 18. Beneficia duo incompatibilia à Papa obtinentes, illumque in litteris exprimens, cum quo non fuit dispensatum, obtineri possunt. 468. 49. Beneficia, seu legata pia, quæ non habent Altare, seu Capellam, non inducunt incompatibilitatem. 50. Beneficia plura obtinentes ex dispensatione Papæ sine causa rationabili an sit tutus in foro conscientie. 469. 57. Beneficia etiam animarum habentia, quæ verè sunt dignitates, non subiacent conuersui. 471. 14. Beneficia curata, quæ in fauorem in manibus Papæ resignantur, conuersui non conferuntur. 473. 12. Beneficia curata seruata Sedi Apostolicæ, ab eadem Sede conferantur approbato ab examinatoribus in discreta Synodo approbatis. 474. 19. Beneficia deuoluuntur cum suo onere, & qualitate. 616. 1. Beneficia, quæ pater ante Concilium dimittit, licet filio obtineat. 674. 4. Beneficia simplicia non potest ordinarius separare ab Ecclesiis parochialibus, si illis vnita essent. 680. 5.

Beneficia simplicia in Curata ab ordinario conuerti non possunt. 6. *Beneficiorum* Ecclesiasticorum collatio facta indignis venit irritanda. 54. 4. *Beneficij* simplicibus non potest per Episcopum nouum onus imponi. 627. 10

Beneficij potest ordinari ab Episcopo diocesis in qua habet beneficium. 172. 14. quamuis sit exigua. 173. 15 & spectaret ad provisionem alterius Episcopi. 27. & residentiam oco requirat. 18. & beneficium non in titulum, sed in commendam maxime perpetuum habeat. 30. Beneficiarius si tenetur quotidie celebrare, & beneficij redditus non sint pro illius victu sufficientes, datur supplicatio in Dataria. 625. 20. *Beneficiarij* non sunt cogendi ad sustinenda onera, quæ in fundatione, vel institutione non reperiuntur. 59. 9. Beneficiarij si non habeant ab Ecclesia tot redditus, quibus præstare possint talem reparationem, tunc in illorum defectum tenentur parochiani. 186. 55. Beneficiarij ordines suscipere requisitos infra annum tenentur. 120. 13. comprehenduntur hoc decreto etiam beneficia, quæ ordinem requirant extra Ecclesiam cathedralem, vel collegiatam existentia. 14. Beneficiarij fori privilegio gaudent etiam si habitum clericalem, & consuetam non deferant. 161. 11. Beneficiarij non tenentur nisi ad eas processiones, ad quas reliqui omnes tenentur accedere. 573. 39. Beneficiarij non sunt cogendi ad sustinenda onera, quæ in fundatione non reperiuntur. 617. 7

Bigamia. Monialis absque dispensatione in Abbatissam eligi non potest. 555. 6

Bigamus excluditur à clericatu. 306. 5. Bigamus non potest consequi ecclesiastica beneficia. 6. Bigamus effectus bigamia interpretatiua non potest mortui uxore dispensari per Episcopum ut in ordine suscepto ministret. 7

Bimestre, quo debet fieri renunciatio pro Novitium, computandum est de momento ad momentum. 593. 40

Bona, ad quorum titulum quis est sacro Ordine insignitus, prohibentur sine licentia Episcopi alienari. 171. 64. Bona, seu fructus quosunque Ecclesie locorumque piorum usurpantes ipso facto excommunicati sunt quo vsque integrè restituerint. 134. 1. Bona Ecclesie occupas debet scire prædicta bona occupata esse Ecclesie ad incurrendam excommunicationem cap. 11. de reform. sess. 12. 136. 12. Bona ecclesiastica iniuste usurpans est inhabilis ad omnia beneficia ecclesiastica. 15. Bona stabilia ex nulla causa licet priuato Religioso possidere. 520. 26. Bona delata Religioso, qui validam professionem emisit in religione incapaci, acquiruntur venientibus ab intestato. 523. 5

Brachium seculare si iudea secularis neget, non

potest ad id cogi sub pena excommunicationis. 377. 10

Breuiarium Romanum ac formam illud recitandi instituit Pius V. 694. 1. Breuiarium habentes ante 100. annos an satisfaciunt recitando iuxta formam Breuiarij noui Pij V. 2. Breuiarium S. Benedicti reformatum approbatur. 694. 5. Breuiarium Benedictinum debet adhiberi ab omnibus Monachis, & Monialibus sub regula S. Benedicti militantibus. 5. Breuiarium Benedictinum de mandato Pauli V. pro omnibus Religiosis, qui militant sub regula S. Benedicti. 6. *Breuiarij*, & Missalis Romani vsus semel introductus, non potest murari redeundo ad antiquum. 694. 3

Bulla Pij II. non comprehendit insignitos minoribus Ordinibus. 175. 42. Bulla Pij V. non fuit reuocata per Gregorium XI II. 667. 5. *Bullam* Cruciatae ante, vel post suscipere non est necessarium in volentibus consequi indulgentias Iubilæi, quæ à Summis Pontif. pro tempore concedi consueverunt. 692. 4

C

Cadaveri humatio non potest prohiberi occasione iuris sepulture. 690. 37. *Cadavera* decedentium in parochia, ad cuius Ecclesiam Capitulum Cathedralis transfertur est, non possunt leuari per Canonicos irrequisito parrocho. 668. 17

Cæci effectus lucratur quotid. distributiones. 445. 107

in *Calibatu*, aut virginitate manere melius est ac beatius, quam iungi matrimonio. 317. 11

Camenta & lapides Ecclesiarum ad vsus profanos conuerti non possunt. 587. 15

Cæremonia, vestes, & alia quæ ad Missam attrinent, quæ ratione sint statuta. 104. c. 5

Cancellaria Episcopalis redditus non possunt locati. 664. 8

Cancellarius quid possit accipere pro collatione & institutione Ecclesiarum. 560. 12. Cancellarius pro publicatione, aut monitione *Significauit*, non potest aliquid percipere. 617. 54. Cancellarius Academicæ auctoritate Pontificis approbatur potest esse delegatus Apostoli. 662. 14. *Cancellario* Episcopi non licet pro approbatione ad confessiones audiendas quicquam exigere. 303. 57

Canonis quis primus auctor. 199. 20. Canonis Missæ antiquitas, & auctoritas. 304. c. 4. *Canonem* Missæ errorem continere si quis dixerit, anathema. 106. 6

Canonica scriptura. 6. 2

Canonicatum penitentialis non potest optari, nec penitentiarius potest aliam præbendam optare. 106. 6

INDEX RERVM.

re. 415. 10. Canonici presbyteralis non dicuntur etiam quod habeat annexum onus Misfarum. 433. 46. Canonici habens accessorie, & in perpetuum vnicam parochialem, non assumit naturam parochialis. 59. Canonici duo in vim decretorum Concil. Trid. sunt incompatibiles. 464. 19. Canonici primis ipso iure vacat per adeptam pacificam possessionem secundum. 464. 20. Canonici duos retinere pergens utroque est ipso iure priuatus. 465. 21. Canonici & prebendam magistralem cum parochiali obtinens, si in ea, vt tenetur, residet, fructus canonicatus & prebende recipere potest. 14. 14. à quo hæc collatio fieri debeat. 15. Canonici obtinens, cui sit vnica parochialis ad vitam obtinentis tantum tenetur residere in parochiali. 248. 43. Canonici & prebendam vacantem in mense Sedis Apostolicæ reseruat non comprehendit vnio facta vigore Concilij officio Penitentiarij de prebenda proxime vacatura. 415. 7. Canonici obtinens in cathedrali etiam ante factam Ordinum distributionem debet esse constitutus in ea ætate, vt intra annum ad subdiaconatum possit promoueri. 433. 58. Canonici penitentialium obtinens non potest in vim consuetudinis dignitatem habere. 465. 23. Canonici & portionum dimidia pars Presbyteri esse debent, ceteri Diaconi, ac Subdiaconi. 434. 62.

Canonici vt fructus in absentia percipiant, debet legere in studio generali de licentia vniuersitatis. 18. 50. Canonici fructus sui canonicatus percipiunt in absentia, legendo in vniuersitate cum licentia clausuri. 19. 55. Canonici absens studiorum causa percipit distributiones demptis tertia parte si in illis omnes Capituli redditus constant. 19. 60. Canonici regularis iussu sui superioris degens in ædibus parochialibus, Ecclesiæ suæ Congregationis vnice, si delinquant, à quo puniendus. 35. 7. Canonici obtinens dignitatem perdit canonicatum. 56. 7. Canonici semel examinatus in Vrbe, non est iterum examinandus ad alium canonicatum similem. 82. 23. Canonici S. Georgij in Alga potest admitti per Datariam ad parochialem Ecclesiam sibi assignatam. 146. 6. Canonici legitime absens non tenetur de suo soluere pro Missis conuentualibus. 177. 16. Canonici non subdiaconus nec vocem consultiuam in electionibus, & in Synodo habet. 119. 2. procedit in Canonici habentibus vocem ratione canoniz. 3. Canonici in sacris non constituitur vocem in Capitulo aliquo patet acquirit, sed præscribere non potest. 4. Canonici in Collegiata nisi sit in sacris, vocem in Capitulo non habet. 5. Canonici à Se-

de Apost. super ætate dispensatus non prius cogendus ad sacros Ordines promoueri, quam ad 21. annos peruenierit. 6. Canonici supranumerarii an habeat vocem in Capitulo. 7. Canonici ex ordine Subdiaconatus suscepto ante legitimam ætatem vocem in Capitulo non habet. 121. 19. Canonici non promouendi infra annum potest aliis peritis quam priuationis puniti. 212. 23. Canonici, qui est Sacerdos, non ob id impeditur quin possit prebendam subdiaconalem retinere. 433. 57. Canonici tribus mensibus abesse volens, minimè teneatur petere, vel obtinere licentiam Episcopi. 436. 75. Canonici absentes ex privilegio Papæ percipiunt distributiones. 438. 91. Canonici missi à suo Episcopo ad visitanda limina Apostolorum eius nomine, vel comitans ipsum Episcopum, distributiones quotidianas lucrantur. 440. 101. Canonici non est priuandus distributionibus quotidianis Ecclesiæ interdictæ, aut polluta existente. 443. 123. Canonici ex gremio Capitoli in vicariam Sede vacante electus distributiones non percipit dum tempore diuinitus suo munit inuincit. 457. 8. Canonici Ecclesiæ cathedralis, iudex & conferuator eligi potest. 661. 7. Canonici regulares Ecclesiæ cathedralis non potest esse delegatus Papæ. 8. Canonici Ecclesiæ collegiatæ, etiam Doctores peritissimum non potest esse delegatus Papæ, nec iudex synodalis. 9. Canonici si designati esse talis post delegatam causam, potest nihilominus esse iudex. 661. 19. & sic quamuis postea resignet. 20. Canonici in publica vniuersitate docenti ius Canonici non debentur distributiones quotidianæ si choro non intersit, quamuis omnes redditus in illis solis constant. 59. Canonici & ceteri Presbyteri Ecclesiæ cathedralis teneantur accedere ad lectionem S. Scripturæ Theologi illam legentis. 13. 9. Canonici & dignitates Cathedralis si adsint, tunc oportet assistere Episcopo pontificali-ter celebranti in Ecclesiæ collegiata, vel parochiali. 42. 26. Canonici Regulares, qui præstantur aliquibus parochialibus Ecclesiis, si ibi delinquant extra Sacramentorum administrationem, à suis Superioribus tantum sunt puniendi. 84. 4. comprehenduntur Regulares militiæ regni Portugalliæ. 5. Canonici Iureconsulti non possunt substitui à gubernatore ciuitatis. 142. 5. Canonici Regulares non sunt admittendi ad curam parochialium Ecclesiarum absque Sedis Apost. dispensatione. 149. 7. de Canonici Regularibus Lateranensibus. quid. 8. Canonici duo ab Episcopo eligendi pro Seminarij regulis & statutis constituendis. luctantur distributiones dum ex hac causa absint. 308. 5. Canonici electi ad seminarij administrationem

nem

INDEX RERVM.

nem perpetuam illam habere debent, nec remoueri possunt. 308. 10. Canonici Regulares non comprehenduntur sub decreto c. 12. sess. 24. de reform. 436. 80. Canonici diuina per se, & non per substitutos adimplere debent. 144. 128. Canonici cogendi sunt ad personaliter canendum Missam illis diebus, quibus ex instituto, & legitima consuetudine illius Ecclesie debent. 445. 132. Canonici assistere tenentur Episcopo celebranti, aut alia Pontificalia exercenti in euitate tantum, licet extra cathedralē Ecclesiam. 133. Canonici tenentur psallere, seu canere in choro cum aliis sub onere, & obligatione institutionis distributionum. 135. Canonici cathedralis, vel collegiatis Ecclesiis, quibus cura animarum incumbit, non prouidentur prauo concursu. 472. 22. Canonici non tenentur admittere vicarium Episcopi in Capitulo si nolint. 634. 49. Canoniconum consensus non potest facere, ut qui non interfuit diuinis, habeat distributiones quotidianas. 413. 126. Canonici ad discendum cantum Gregorianum cogere potest Episcopus. 438. 87. Vide Theologus.

Capella est erigenda secundum testatoris voluntatem in loco Ecclesie, & non in alio. 626. 22. **Capellam** existentem intra monasterium visitare non potest ordinarius, sed bene potest visitare personas exercentes curam animarum in ea. 565. 28. non habet locum in monasteriis, in quibus Abbates vtrunque iurisdictionem in Parochos habent. 29. **Capella** plures in eodem Altari quando possint possideri ab vno. 444. 15. **Capellæ** priuatorum palatiorum ecclesiastica immunitate non gaudent. 690. 6

Capellania, cui adiunctum est onus deferendi in choro, obtineri non potest cum canonicatu. 568. **Capellania** habens onus celebrandi certas Missas, & coadiuandū in cura animarum Ecclesie plebanatus, est beneficium incompatibile, &c. 10. **Capellania** cum mansionaria an retineat possit. 11. **Capellania**, & monasterium, quorum fructus sunt tenues, incompatibilia beneficia sunt. 57. 13. **Capellania** quæ requirit certum ordinem, comprehenditur sub decreto cap. 4. sess. 22. de reform. 220. 5. **Capellania** non potest conferri illi, qui non est illius ætatis vt infra annum ad Ordinem requisitum promoueri possit. 16. **Capellania** sacerdotalis. 17. **Capellania**, & Mansionaria, quorum fructus sunt tenues, sunt incompatibilia beneficia. 455. 25. **Capellania**, cui adiunctum est onus deferendi in choro, obtineri non potest cum canonicatu. 26. **Capellania**, quæ habet onus celebrandi certas Missas, & coadiuandū in cura animarum, est beneficium incompatibile cum alio beneficio curato. 467. 46. **Capellania** an requirat personalem residentiam. 627. 8.

Capellania ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri, si fuerit auctoritate Apostolice vel ordinaria erecta, & in titulis creata. 164. 13. **Capellania** etiam amouibilis in Capella Papæ obtinens potest ad illius titulum promoueri. 165. 18. **Capellania** collationem & in perpetuum titulum collatam obtinens gaudet fori privilegio. 262. 19. **Capellania** habens non tenetur promoueri ad Sacerdotium, nisi, &c. 627. 6. **Capellania** res fidei eodem recto vniformes si quis per annum ex collatione Episcopi retinuerit, incidit in prauationem omnium ipso iure. 57. 12. & 464. 16

Capellanus in Ecclesia cathedrali tenetur ad residentiam stante fundatione capellæ cum onere quarundam Missarum, & inseruendi in alia. 20. 56. **Capellanus** coadiutor Rectoris parochialis institutus auctoritate Apostolice tenetur ad residentiam sicut Rector ipse. 247. 34. **Capellanus** ad nunc amouibilis cum obligatione vnius Missæ qualibet hebdomada potest demandare celebrationem dictarum Missarum altari cum elemosyna consueta. 625. 22. **Capellanus** non requiritur necessarius vt sit Presbyter, si in fundatione capellæ habeatur quod debeat celebrare diuina diu nocturne. 627. 5. **Capellani** Regij exempti sunt a iurisdictione ordinarij. 423. 9

Cap. Romana, de appell. in 6. seruatur etiam in appellacionibus ad Sedem Apostolicam interpositis. 225. 2

Capitulum in electione prædicatoris in Ecclesia cathedrali nihil potest. 23. 8. **Capitulum**, & Ecclesias sibi subiectas visitare potest Episcopus toties quoties opus fuerit. 36. 3. **Capitulum** Sede vacante potest vnire sicut Episcopus. 62. 16. **Capitulum** Sede vacante potest visitare monasteria Monialium non exempta. 71. 7. **Capitulum**, seu eius vicarius non potest infra annum dare dimissorias etiam ad primam ronsutam. 75. 2. **Capitulum** non potest infra annum dare licentiam Episcopo commotanti in cinitate vt ordinet Regulares. 3. **Capitulum** Sede vacante potest infra annum testimonium idoneitatis facere. 4. **Capitulum** Sede vacante ante lapsum annum potest facultatem concedere obtinenti licentiam à Sede Apostolice de suscipiendo Ordines cum licentia sui ordinarij. 5. Potest insuper Episcopo, extero concedere exercitium Pontificalium, & ordinario nem propriorum subditorum. 6. **Capitulum** post annum Sedis vacantis litteras dimissorias, & facultatem ordinandi concedere potest in Ecclesia vacante. 76. 12. **Capitulum** ex causis in Concilio expressis Ordinem interstitia remittere potest. 15. **Capitulum** Sede vacante intra annum dimissorias ad Ordines dare non potest,

potest, etiam si haberet territorium districtum & exemptum. 17. Capitulum Sede vacante, & Prelati inferiores an comprehendantur sub appellatione ordinarii loci. 144. 17. Capitulum Sede vacante potest prefatos clericos à patronis instituere. 154. 3. Capitulum Sede vacante quando possit venire. 181. 1. Capitulum Sede vacante non potest visitare monasteria excripta. 188. 6. de Capitulo Sede vacante plura. 227. 17. & 231. 2. t. Capitulum & Canonici tenentur reddere ordinario rationem administrationis fabricæ Ecclesiæ cathedralis. 229. 3. Capitulum Sede vacante potest approbare, & exponere Confessores per vicarium à se electum. 298. 28. Capitulum Sede vacante potest licentiam interessendi matrimonio impartiri. 337. 113. Capitulum Cathedralis Sede vacante tempore celebrationis Concilii Provincialis, debet ad illud de necessitate vocari. 383. 12. Capitulum Sede vacante per vicarium capitularem potest Synodum congregare. 394. 25. Capitulum Sede vacante potest diocesim visitare post lapsum anni à die ultimæ visitationis per Episcopum factæ. 387. 6. Capitulum potest visitare omnia loca quæ poterat visitare Episcopus. 7. Capitulum Sede vacante quando possit diocesim visitare. 9. Capitulum superstiti adhuc Episcopo ex præscriptione, vel privilegio visitandi ius habere potest. 388. 16. Capitulum Sede vacante habet facultatem dispensandi & absolvendi concessum Episcopis in cap. 6. sess. 24. de reformat. 398. 4. Capitulum non potest se intromittere in electione Penitentiarii, licet ad ipsum collatio spectet. 416. 13. Capitulum Sede vacante non potest suppressionem facere. 453. 6. Capitulum Sede vacante duos vicarios substituere potest, ut alternis mensibus seruant. 456. 3. Capitulum cæteris paribus de gremio debet vicarium eligere. 5. Capitulum totum habet administrationem iurisdictionis, dum infra octo dies electio vicarii non sit. 457. 9. Capitulum Sede vacante non arctatur infra octo dies vicarium constituere. 11. Capitulum in commissione vicarii potest præfigere tempus & modum procedendi, sed non potest. 458. 13. Capitulum Sede vacante potest certum tempus in vicarii deputacione præfigere. 14. Capitulum potest vicarium eligere cum claus. quod non duret nisi per annum. 15. Capitulum si constitueret vicarium simpliciter absque temporis præscriptione, eius officium durat durante Sedis vacatione. 16. Capitulum facta electione vicarii non potest illum ad libitum revocare. 17. Capitulum non potest eligere visitationem absque vicario. 459. 14. Capitulum, seu vicarius capitularis non potest exequi commissio-

nes Apostolicas Episcopo, seu eius vicario. 17. Capitulum potest ubi non esset Doctor in actu deputacionis dare vicario consultorem Doctorem sibi bene visum. 460. 34. Capitulum Sede vacante potest facta remotione vicarii, vel officialium illos cogere ad reddendam rationem. 37. Capitulum facta electione officialium non potest eos ad libitum revocare. 461. 40. Capitulum Sede vacante cognoscit de causis in prima instantia. 497. 8. Capitulum generale triennale si non convocaverint Regulares, à quibus ad id sint compellendi. 557. 2. Capitulum Sede vacante potest Novitio licentiam dare ad renunciandum. 591. 30. Capitulum debet in principio anni duos Adiunctos eligere, alias Episcopus poterit per se solum procedere. 618. 5. Capitulum solum quando delinquit, potest Episcopus contra capitulares absque Adiunctis procedere. 630. 21. modo delictum non sit in personam Episcopi, &c. 21. Capitulum uniuersum quando dicatur delinquere. 631. 23. Capitulum visitare potest solus Episcopus absque Adiunctis. 25. Capitulum cum voluerit visitare Episcopum, accedere debet ad locum, quo solitum est Capitulares congregari. 632. 35. Capitulum quando Episcopi convocare possint. 633. 42. Capitulum non potest Episcopus convocare in illis casibus, in quibus iudex esse potest. 44. Capitulum consensus an & quando in unione per Episcopum faciendæ intervenire debeat. 182. 9. Capituli Metropolitanæ Sede vacante cessat potestas celebrandi Concilium Provinciale, ac suffraganeos convocandi. 382. 5. Capitulum Canonico non licet dimissorias concedere, etiam si territorium habeat distinctum, & exemptum. 282. 15. Non habet locum contra Capitulum ordinarium privatiuè ad Episcopum iusque habens visitandi, & congregandi Synodum. 16. Capitulum Sede vacante currit terminus octo dierum ad eligendum vicarium à die scientiæ translationis Episcopi. 457. 12. Capitula permitti non debere ut fiat aliquid ex quo publicari possint nomina eligentium. 552. 10.

Carceri si aliquis mancipari iubetur. 500. 33
Carcerationis indebitæ grauamen per appellationem à definitiua reparari non potest. 100. 10
Carceratus iniuste lucratur distributiones. 412.

119

Cardinalis Episcopus habens indultum potest ante vacationem venire seminario beneficium, quod obtinet familiaris Papæ defuncti. 312.
 51. *Cardinales*, Abbates, vicarii Episcopi, Capitulum Sede vacante an possint commutare. 224. 10. Cardinales Presbyteri Tonsuram cæterosque minores Ordines sui familiaribus

V V V r conf

conferunt. 176. 3. Cardinales commendatarij rementur contribuere seminario pro Abbatis & beneficiis eorum. 309. 14. Cardinales in Ecclesiis suorum titularum possunt matrimoniis interesse, & interessendi licentiam concedere. 338. 15.

Carmelita disscalcati de sola licentia ordinarij possunt noua construere monasteria. 527. 33.

Cassra, in quibus Abbas iurisdictionem Episcopalem & temporalem in Parochos & Patrichianos exerceat, non subsunt visitationi Episcopi. 564. 2.

Casus referuari. 116. c. 7. Casus quot Pontifices sibi referuarint. 117. 4. Casus occulti qui sint. 407. 49.

Carachi mms sublati est per cap. 2. sess. 24. de reformat. 360. 48.

Cathedralis visitationem prorahere non potest Episcopus. 37. 11. Cathedralis Ecclesie reparatio spectat ad Episcopum. 186. 13. *Cathedralis* in Ecclesiam non potest Episcopus in alium locum diocesis transferre sine auctoritate Apoll. 184. 3.

Cathedraticum, vide *Episcopus*.

Causa iusta, seu legitima in vnione requisita est necessitas, aut utilitas Ecclesie. 61. 1. 1. Causa iusta & necessaria requiritur, vt erigantur perpetue vicarie in Ecclesiis in quibus pontificetur vicarij amouibiles. 69. 3. Causa iusta, & necessaria copulatiue requiritur ad commutationem vltimarum voluntatum. 223. 2. Causa quaecumque sufficit ad dispensandum in interdictis Ordinum minorum. 284. 5. Causa heresis in Episcopo referuatur Papae. 396. 3. Causa intra biennium non terminari vt concedatur auocatoria, quid inquirendum. 498. 15. Causa rationabilis debet ad dispensandum concurrere cum legitima auctoritate. 681. 2. Causa legitima, & illius cognitio requiritur in dispensatione, quae ab inferiore dimanat. 3. Causa damnorum datorum per Clericos, & eorum animalia, quando spectat ad curiam Episcopalem. 691. 18. *Causam* iustam non residendi minimè habent obrincentes Ecclesias parochiales si velint studere. 210. 57. *Causae* rationabiles ex quibus abesse possunt beneficiarij, remissio. 34. 8. Causae vniuersae vix non presumuntur. 61. 13. Causae ciuiles exemptorum, clericorum secularium, & Regularium degentium extra monasterium. 83. c. 14. Causae Episcoporum quando coram Pontific. referantur, & per ipsum terminentur. 108. c. 8. Causae matrimoniales spectant ad iudices ecclesiasticos 317. 23. Causae iustae ad dispensandum quae 330. 70. Causae ad dispensandum in impedimentis matrimonijs quae. 366.

568, 59, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16. Causae graues, & grauiore quae dicantur. 396. 2. Causae ciuiles, & criminales minores Episcoporum in Concilio tantum Provinciali cognosci & terminari possunt. 397. 7. Causae omnes ad forum ecclesiasticum spectantes coram ordinatis locorum in prima instantia deicidi, & infra biennium determinari debent. 496. 1. Causae omnes ad forum ecclesiasticum spectantes intra biennium terminari debent 497. 11. Causae quae iuxta canonicas sanctiones apud S. Sedem sunt iudicandae, vel quas Papa supplicatione manu propria signata expressè ad se auocari, non sunt in prima instantia coram ordinariis decidendae. 502. 41. Causae possessionis beneficiorum referuntur Sedi Apost. possunt immediatè ab A. C. seu alio delegato Apostol. cognosci. 503. 47. Causae matrimoniales & criminales à Capitulo Sede vacante cognosci, & definiri possunt. 506. 63. Causae rationabiles quae ad concedendum aliquibus Religiosis peculium. 517. 5. Causae nullitatis professionis nullae proponendae sunt coram superiore & ordinario copulatiue. 605. 25. Causae legitima, & iustae, quibus dispensari possit Religiosus quatenus de vna religione ad aliam laxiorem transire valeat, reformatur. 607. 33. Causae propter quas Episcopus coadiutor est concedendae. 643. 45. *Causarum* matrimonialium cognitio pertinet ad Episcopum, & non ad alium inferiorem. 504. 50. Causarum matrimonialium, & criminalium cognitio ad Episcopum spectat donec per alium praetendentem probetur immemorialis. 505. 57. Causarum matrimonialium cognitio habere possunt inferiores Episcopo ex delegatione Papae. 59. *Causae* in cortis ordinariore pendentes non possunt superiores etiam Nuncij auocare. 496. 6. Causas obligatione Camerali firmatas in partibus existentes potest Auditor Cameræ auocare. 496. 5. Causas criminales etiam visitandum iudicare non possunt Decani, Archidiaconi, vel alij inferiores indices. 504. 52. Causas criminales iudicare possunt Abbates habentes iurisdictionem pleno iure spiritualem, & temporalem. 53. Causas matrimoniales, & criminales cognoscere spectat ad Episcopum etiam in Abbatibus exemptis. 505. 56. Causas matrimoniales, & criminales cognoscere possunt inferiores Episcopo ex praescriptione immemorabili. consuetudine, vel privilegio. 58. Causas pendentes contra Capitulares exemptos coram vicario foraneo cum Adiunctis non potest Episcopus auocare vt cognoscat solus. 631. 26.

Censura Bullae in Cornu Domini quatenus ligetur fructuum usurpatres. 235. 6. *Censura* & praesent

panæ contra eos, qui aliquem in monasteria Monialium ingredi faciunt, permittunt, vel amittunt. 543. 87. *Censuræ* remedium hodie est subsidium. 617. 10. *Censuræ* plures in Bulla Cœnæ, & extra illam Pontifices reseruat. 117. 5

Centenaria effectum non tollit defectus modici temporis. 648. 12

Certum aliquid nemo pollicetur. 31. 1

Character in anima imprimitur in tribus Sacramentis, Baptismo scilicet Confirmatione, & Ordine. 45. 1. 1. *Character* nouus per Episcopum imprimitur. 241. 4

Chorea. 214. 4

Christiani omnes in verbo & omnibus Sacramentis administrandis non habent potestatem. 46. 12

Christus verus Deus, & homo sub speciebus panis & vini constituitur. 87. 1. *Christus* totus continetur in sanctiss. Eucharistia Sacramento. 96. 1. *Christus* totus continetur in Sacramento Eucharistia sub vnaquaque specie, & sub singulis cuiusque speciei partibus, separatione facta. 4. *Christus* vnigenitus Dei Filius est in Sacramento Eucharistia cultu latæ etiam externo adorandus. 97. 7. *Christus* in Eucharistia exhibitur sacramentaliter ac realiter manducatur. 9. *Christus* totus & integer sub vna panis specie sumitur. 157. 3. *Christus* illis verbis, Hoc facite in meam commemorationem, instituit, & ordinauit Apostolos Sacerdotes, vt ipsi alique Sacerdotes offerrent corpus, & sanguinem suum. 206. 1. *Christi* fideles omnes cum ad annos discretionis peruenerint, tenentur singulis annis saltem in Paschate ad communicandum. 97. 10. *Christum* venisse patet. 26. 1. *Christum* totum & integrum, ac verum Sacramentum sub qualibet specie sumi. 156. 3

Circumstantia quæ peccati speciem mutant. 132. 1. 1

Clauis Ecclesiæ datæ sunt ad soluendum, & ligandum. 133. 10

Clausula, donec fuerit de beneficio prouisus, non comprehendit officium organistæ. 171. 57.

Clauis, dummodo remaneant centum pro Retinere, quomodo instituenda. 410. 15. *Clausula* generalis, non obliuionibus constitutionibus Apost. sufficit pro derogatione decretorum Concilij Tridentini. 691. 1

de *Clausula* quod non possit dari de subreptione. 60. 10

Clausura multipliciter violari potest. 518. 5, 6, 7, 8, 9. *Clausura* Monialium. 530. 1, 2, 3, 4, 5. *Clausura* violario in religiosis viris regulariter est peccatum veniale. 518. 3. *Clausura* præcepto tenentur Moniales illorum monasteriorum, quibus ante Concil. nunquam admissa fuerit. 611. 3

Clement VII. cunctis Regularibus certos casus reseruatos raxauit. 117. 2

Clem. quoniam, de vita & hon. cler. non habet locum in clerico, qui semel habitum dimisit. 141. 8

Clericus non valens ratione pauperum habitum proprio Ordini congruentem gestare, excusatur. 141. 9. *Clericus*, qui propter aliquod verisimile periculum transformari cogere, in nullam penam incidit. 11. *Clericus* non beneficiatus vt fori priuilegio gaudeat quæ requirantur. 263. 14. *Clericus* se immiscens eorum in habitu, & tonsura, fori priuilegio censetur renunciasse. 264. 19. *Clericus* in minoribus quando fori priuilegio gaudeat. 30. *Clericus* characterem, & habitum clericalem assumens post delictum an gaudeat priuilegio fori. 31. *Clericus* repositus a curia seculari sine habitu clericali, donec doceat de suo clericatu in carceribus laicis potest detineri. 32. *Clericus* inferuienti alteri Ecclesiæ, quam illi, cui fuit ascriptus, gaudet fori priuilegio. 265. 34. seruicium hoc debet præstari de præsent. 35. *Clericus* Vlerantonanus absque litteris dimissoriis sui ordinarij ab Episcopo Italæ ad Ordines promouens, non potest ab eodem ordinario absolui. 275. 43. *Clericus* promotus mala fide ad Ordinem sacrum ante ætatem an possit beneficiis priuari. 287. 11. *Clericus* peregrinus potest sine litteris commendatitiis ad celebrandum admitti si fidem faciat de sua ordinatione. 305. 12. *Clericus* ascriptus seruicio alicuius Ecclesiæ non potest abesse inconsulto Episcopo. 13. *Clericus* pupillus quando possit forum declinare. 503. 45. *Clericus* concubiniarius suspendendus ab Episcopo præmissa monitione 672. 17. *Clericus* concubiniarius notorius est hodie ipso iure suspensus ab officio & beneficio 673. 18. *Clerico* subrahens ex fructibus beneficij quantum respondet suo credito, non afficitur censura Bullæ in Cœna Domini. 236. 9. *Clerico* non Sacerdoti non potest parochus, siue ordinarius concedere licentiam assistendi matrimonio. 336. 101. *Clerici* non conscienties Eucharistiam sibi administrare possunt. 155. 1. *Clerici* turpiter & scandalose viuentes, possunt priuari beneficiis, si in eorum perseuerauerint iniquitas. 184. 9. *Clerici* omnes sunt ad negotijs secularibus alieni. 103. c. 1. *Clerici* primæ Tonsuræ, vel minorum Ordinum, qui sine iusta causa recedunt, non peccant mort. 258. 9. *Clerici* coniugari. 267. 46. *Clerici* coniugati gaudent fori priuilegio si cum voica, & Virgine contaxerint. 47. si vestes defrauerint, & Tonsuram. 48. *Clerici* coniugati fori priuilegio gaudent in criminalibus. 49. *Clerici* Cameræ Apost. exempti sunt à

contributione seminariorum. 309. 25. Clerici in sacris Ordinibus constituti, vel Regulares castitatem solemniter professi non possunt matrimonium contrahere, contractumque de facto inualidum est. 317. 10. Clerici Regulares S. Pauli decollati. 317. 35. Clerici omnes diocesani quantumvis exempti, etiam beneficia simplicia in diocesi obtinentes, possunt per Episcopum compelli ad processiones. 371. 24. Clerici Regulares Matris Dei scholarum piarum sunt exempti ab accessu ad processiones. 372. 36. Clerici seculares in fundatione Ecclesiarum exempti à iurisdictione ordinarij possunt ab eo compelli accedere ad processiones. 373. 40. Clerici qualem qualem suspensionem habentes à mulierum etiam in gradu propinquo sibi coniunctarum conuersatione omnino abstinere debent. 374. 5. Clerici qui post delicta peccata ad Ecclesiam confugiunt, gaudere debent ecclesiastica immunitate. 390. 5. Clerici ad aleas & taxillos ludere non licet. 214. 5. Clerici non inferiunt Ecclesiis non possunt ordinarij immunitate à gabellis, & aliis oneribus priuare. 266. 41. Clericos, & laicos Episcopo subiectos ligant decreta Synodi diocesane. 386. 39.

Coadiutor deputandus illiterati dari non potest nisi ab Episcopo. 183. 3. Coadiutor perpetuus tenetur ab residentiarij sicut verus catus. 247. 35. Coadiutor Canonici eam futura successione vocatur Canonicus fictus. 637. 8. Coadiutor consequi non potest fructus ex beneficio coadiuti. 638. 10. Coadiutor dignitas absente, vel impediendo coadiuto suo precedit omnibus Canonicis. 640. 20. Coadiutor non intelligitur comprehensus in statuto quod ex aliqua causa facit Canonicos. 21. nec sibi aptat, sed coadiuto 22. nec in ingressu debet fabricæ solvere. 23. Coadiutor extra Ecclesiam cathedralem in absentia coadiuti tanquam verus, & proprius Canonicus censendus quoad preeminencias. 643. 40. Coadiutor tenetur facere mentionem de obtentis beneficiis, quæ habet. 41. Coadiutor licet non sit in sacris, potest omnia facere quæ sine paramentis sacris facere possit coadiutor. 42. Coadiutor seruans pro coadiuto, an debeat exire de Capitulo, in quo agitur de negotio coadiuti. 44. Coadiutor in Canonicatu cum futura successione non potest esse iudex delegatus. 662. 11. *Coadiutor* quid referatur. 638. 11. Coadiutori tenetur Canonici inferuire prout tenentur inferuire coadiuto. 643. 41. *Coadiutores* ministri adhibendi quando solus curatus eodem tempore pluribus infirmis providere non potest. 178. 4. Coadiutores & vicarij deputati tenentur ad residentiarij sicut Rectores ipsi. 183. 5. Coadi-

tores cum futura successione inferiorum beneficiorum non sunt beneficiarij interim dum viuunt coadiuti. 637. 7. Coadiutores viuentes coadiutis sedere debent in ultimo loco. 640. 18.

Coadiutoriam erigere non potest Episcopus in vim decreti Concil. cap. 4. sess. 21. de reformat. 178. 3. Coadiutoriam à Papa obtinens privilegio fori gaudet. 262. 20. Coadiutoris perpetui cum futura successione ad titulum potest quis promoueri. 165. 17.

Coadiutor Episcopus, & non coadiutor tenetur visitare lmina Apostolorum. 391. 50. Coadiutor, & coadiutor possunt abesse tribus mensibus. 436. 81.

Cænobia, vide *Moniales*.

Cogentes mulierem monasterium ingredi non excommunicantur ingressu non sequito. 600. 8. Cogentes feminam ad monasterium ingressum, non vt profiteatur, sed vt ibi seculari habitu retento educeretur, non incurrit hanc excommunicationem. 9.

Cognatio spiritualis. 353. c. 1. Cognatio contrahitur cum omnibus si plures duobus designati suscipiant baptizatum de Baptismo 354. 5. designare & admittere in Baptismo plures quàm vnum, & vnum est peccatum mortale. Cognatio spiritualis non contrahitur inter ipsosmet paternos. 356. 18. Cognatio spiritualis à viro contracta non transfunditur in uxorem, vel è contra. 19. Cognatio spiritualis non contrahitur inter infidelem baptizantem, & fidelem baptizatum. 23. Cognatio spiritualis oritur ex Baptismo non solemniter priuatim facto. 357. 28. Cognatio spiritualis contrahitur inter suscipientem in Baptismo, ac parentes carnales, licet illegitimos suscepi. 357. 32. Cognatio contrahitur cum eo, quem vocauit parochus casu in Ecclesia ingrediente, non admittendo designatum à parentibus. 359. 41. *Cognationem* aliquam non contrahit fidelis baptizans, aut suscipiens filium infidelium, cum parentibus infidelibus. 354. 24. Cognationem nullam contrahit leuans in Ecclesia, vbi seruatur fuerunt necessitates, verè domi baptizatum. 357. 31. Cognationem contrahunt plures quàm duo suscipientes in Baptismo, quorum nullus fuit designatus. 358. 38. Cognationem contrahunt omnes designati à parocotis, vel ab aliis curam infantis habentibus, modo tangant simul. 359. 40. Cognationem spirituales non contrahit mulier ex eo, quod deserit puerum baptizandum vsque ad ianuam Ecclesie. 360. 44.

Cognitio validitatis, vel inualiditatis iurisdictionis controuersa ad Episcopum duntaxat, non ad inferiores, qui ius habent insinuendi, pertinet. 558. 8. Cognitio & punitio Clerici concubinarij

INDEX RERVM.

binarij ad solum Episcopum pertinet. 673. 11
Collatio præbendæ vitæ officio Pœnitentiarij ab eis fieri debet, ad quos antea spectabat. 416. 15.
Collatio Parochialis an debeat ad Sedem Apost. quando in concursu non interfuerunt examinatores synodales. 483. 105.
Collatio Parochialis facta sine examine per concursum est nulla. 494. 175.
Collationem beneficiorum simplicium in Ecclesiis exemptis obtinentes non reoritur eos, quibus dicta beneficia conferre intenderint, Episcopis præferunt. 81. 16
Collatores Ordinum, siue illorum ministri oihil accipere debent ab illis, qui ordinantur. 159. 8.
Collatores beneficiorum nil pro collatione, seu quavis alia dispositione beneficiorum directe, vel indirectè accipere, vel exigere possunt. 9
Collectores generalis Cameræ Apost. subcollectores, Aduocati & procuratores fiscales lucrantur distributiones. 438. 94.
Collectores Portugaliz licet licentiam concedere introducendi mulieres in monasterio Monialium pro eorum seruitio. 505. 100.
Collectores Cameræ Apost. si sunt Canonici, vel alii beneficiati, ab Episcopo visitari, & corrigi non possunt. 630. 19
Collegia quæcumque visitare potest Episcopus. 127. 11.
Collegia non comprehenduntur si expressa non sint. 495. 3
Collegiata insignis ab eius erectione præcedit alijs Collegiatis quamuis antiquioribus. 568. 5.
Collegiata insignes quæ dicantur. 434. 64
Collegiati nullius diocesis visitari debent à vicino Episcopo. 419. 6
Collegium scholarium sub gubernio cinim iurisdictioni Episcopi subiacet si scholares in eo debeant initiari clericali charactere. 126. 13
Collatoria communia ubi terianda. 547. 112
Coloni, aut affictuarij, vel partiarj bonorum ecclesiasticorum exemptione collectarum pro portione colonica gaudent. 690. 10.
Coloni partiarj Episcoporum durante colonia gaudent fori priuilegio. 11
Comensationes. 114. 3
Commenda ad sex menses in Ecclesiis curatis fieri solitæ, amplius post Concil. locum non habent. 57. 19.
Commendæ ad sex menses amplius post Conc. non sunt in usu. 476. 37
Commendatarius Abbas existens intra fines alicuius diocesis non potest vocare Episcopum pro ministrando sacramento Confirmationis suis populis, nisi de consensu & licentia Episcopi in cuius diocesi est Abbas. 41. 15.
Commendatarius curam iurisdictionalem habens tenetur residere. 248. 40.
Commendatarius Abbas quando possit concursum facere. 476. 47.
Commendatarius perpetuus potest esse iudex

Apostol. 662. 15.
Commendatarij in Conciliis quo loco sedere debeant. 568. 3.
Commendatarij Abbatium, seu monasteriorum, quæ capita sunt Ordinum, tenentur sex menses Religionem illorum Ordinum solemniter profiteri. 610. 4
Commendatitia, aut testimonialia litteræ gratis concedendæ. 160. 14.
Commendatitiz litteræ denegandæ non sunt ab Episcopo Sacerdotibus, & clericis, qui non habent beneficium residentiam requiritoria. 304. 7.
Commendatitiz litteræ pro clerico peregrinari volente, sunt obtinendæ ab eo, qui huiusmodi clerici ordinarius fuerit. 8
Commentarij, annotationes & glossæ edi non possunt super Concil. Trident. ex Bulla Pij V. 614. 5
Commisissio tempore debet adesse Canoniciatus, vel dignitatis qualitas ut iudice delegato. 662. 17.
Commisissio quomodo tempore præsentationis dicta qualitas cessauerit. 18
Communicare quando liceat non præmissa confessione peccati mort. 94. 8.
Communicare quando quis dicatur in Pœschate. 97. 14
Communio sub utraque specie, & parvulor. 157. c. 4
Compatres duo, vel commatres, si in libro Baptismi sint descripti, ratione incontinentiæ prohibentur inter se contrahere. 358. 37
Compatronus non adiungitur fundatori munito 151. 5
Conceptio immaculata B. Virginis. 10. 11
Concilium Prouinciale non potest restringere potestatem Capituli ut non concedat post annum litteras dimissorias. 76. 16
Concilium potuit personas esse laicas inhabilitate, & contractum matrimonij ex causa irritare. 342. 145.
Concilium Prouinciale quolibet triennio celebrandum. 382. 6.
Concilium Prouinciale potest formare processum in causis criminalibus grauioribus contra Episcopum. 397. 8.
Concilium Trid. in omnibus suis dominis recipi curauit Carolus V. Imper. 613. 1.
Concilium generali an omnes Christi fideles interesse debeant. 3. 3.
Concilium Prouinciale interesse potest Episcopus electus, & confirmatus, quamuis nondum consecratus. 382. 7.
Concilium generali nomine Capituli interessentes lucrantur distributiones. 439. 97.
Concilium Prouinciale, vel synodali interessentes distributiones quotidianas percipiunt. 440. 99.
Concilia generalia ad errare possunt. 1. 1.
Concilia generalia auctoritate Papæ legitime congregata in fidei & motum definitione errare non possunt. 3. 2.
Concilia Prouincialia non obligant extra provinciam. 382. 2
Concordia quando dicatur obiecta ex certa scientia. VVV 3

INDEX RERVM.

11a. §50 89. *Concordia* confirmatur per Sedem Apostolicam ex certa scientia non sunt sublatæ. 88. Concordiæ non tollunt visitationem omnimodam & independentem ab Adiunctorum ministerio. 635 56. Concordiæ confirmatur à Papa in forma communi, cum qua conuenit consuetudo immemorialis, fuit per Concilium derogatum. 58

Concubinatus crimen est mixti fori. 376. 9

Concupiscentia manet in baptizatis 10. 11

Concurfus fieri debet in vacatione parochialis Ecclesiæ, etiam si refectura sit, vel affecta. 474. 23. Concurfus, in quibus fuerunt adhibiti examinatores deputati in Synodis præcedentibus, sunt nulli. 483. 106. Concurfus est nullus in quo eum examinatores synodales interuenit alius, qui non erat examinatus synodalis. 484. 109. *Concurfus* locus non est in Parochialibus iurisdictionibus quod origine erat totum laicale. 491. 160

Conditiones quæ sunt necessariæ ad puellas in monasterio Monialium educationis gratia collocandas. 546. 106

Confessarius per se loquendo, tenetur satisfactionem, seu penitentiam iniungere. 123. 2. Confessarius Religiosus electus virtute Bullæ Cruciatæ, aut Iubilæi ab alio Religioso pro aliquo casu Sedi Apostolicæ referuato, debet etiam approbationem obtinere ab ordinario Episcopo. 196. 14. Confessarius dum Monialis infirmæ confessiones audierit, cellæ ianuam aperta remaneat. §60. 21. Confessarius Monialium clausuram ingressus ad administranda Sacramenta recta via eat, redeatque. 22. Confessarius Regularis Monialium, cuiusque socius, administrationis Sacramentorum & confessionis casibus exceptis, casus alloqui non possunt. §61. 23. *Confessio* Monialium quis socius assignandus. §61. 24. Confessario quando liceat ingredi claustra Monialium. §44. 93. Confessatio Monialium certa annua merces constitui debet, & ille nihil amplius ab eis recipiat. §60. 16. *Confessarij* possunt ab Episcopo suspendi, & examinari, si non fuerunt examinati quando approbati fuerunt. 301. 45. Confessarij seculares approbati ad eorum genus personarum, non possunt ultra facultatem confessiones audire, etiam vigore Bullæ Cruciatæ. 302. 47. Confessarij extraordinarij Monialium à Religionis muneribus exculantur. §60. 17. Confessarij Monialium munere fungi non possunt habens curam animarum. 18. Confessarij Monialium ab eis nominati non possunt remoueri nisi ex rationabili causa. 20. Confessarij Monialium post administrata Sacramenta non amplius intra claustra morantur. §61. 25

Confessio peccatorum mort. an fieri debeat de iure diuino ante Eucharistiam. 94. 7. Confessio sacramentalis necessarius præmittenda à peccatore ante assumptionem S. Eucharistiæ habita copia Confessoris. 98. 19. Confessio sacramentalis instituta & ad salutem necessaria est iure diuino, & modus secreti confitendi est à Christo institutus. 132. 7. Confessio omnium peccatorum non est impossibilis, sed ad eam tenentur omnes & singuli Christi fideles semel in anno. 133. 12. *Confessionis* integritas. 132. 9. *Confessionem* & sacram communionem semel in anno omittentes de hæretici sunt suspecti. 214. 10. *Confessiones* etiam secularium clericorum nullas audire potest nisi sit ab Episcopo approbatus. 294. 2. quamuis sit Doctor, Lector, &c. 3. Confessiones inualide audit non approbatus. 4. Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire non possunt Iesuiter, nisi, &c. 295. 8. Confessiones Regularium Regularibus approbati solum à suis superioribus audire possunt. 9. Confessiones Monialium sui Ordinis audire non licet Generali absque Episcopi deputatione. §60. 19

Confessionalia ubi collocanda. §61. 27

Confessores in monasterijs Monialium, quæ sub cura Regularium existunt, non sunt examinandi ab Episcopo. §58. 4. Confessores Monialium etiam Regularibus subiectarum tam ordinarij, quam extraordinarij hodie non deputantur nisi prius approbentur ab Episcopo. §59. 7. Confessores extraordinarij Monialium nullatenus possunt confessiones audire, nisi prius ab Episcopo diocesano approbentur. 9

Confessus ignoranter Confessario non approbato, quid facere debeat. 394. 5

Confirmatio baptizatorum est verum & proprium Sacramentum. §0. 2. Confirmationis sacramentum in alterius diocesi non potest Episcopus suis subditis conferre sine licentia Episcopi in cuius diocesi repetitur. 42. 23. *Confirmationis* sacramentum non potest administrari ab Abbate etiam consecrato qui non sit Episcopus, nec à simplici Sacerdote, nisi tantum ex delegatione Papæ. §0. 5. in *Confirmatione* non potest vnus tenere ultra duos eadem die. §60. 47

Confiteri statim tenetur ex præcepto Ecclesiæ qui prænder quoddam transacta illa occasione non poterit ex penuria Confessarij in toto anno confiteri. 215. 15

Conflictus patriciales an liciti sint. 686. 7

Confraternitas Montis Pietatis. 230. 9. *Confraternitates* auctoritate Papæ, seu Episcopi institutæ ab Episcopo vt pia loca visitari possint. 227. 23. Confraternitates personarum secularium in Ecclesijs Regularium exemptorum existentes

INDEX RERUM.

existentes Episcopus visitare potest, sed an earum Capellas, ostenditur. 14. Confraternitates concurunt contribuere seminario pro his, quæ habent de bonis Ecclesiæ. 309. 16. Confraternitates laicorum inuitari, non autem compelli possunt vt vadant ad processiones. 171. 18. Confraternitates antiquiores, & quæ prius sacris vti fuerint, deficiente consuetudine sunt præferendæ. 169. 19. Confraternitates possunt compelli accedere ad processiones præcedente monitione, & à penis in principio abstinendum. 171. 30. Confraternitates non possunt accedere ad funeralia, nisi expressè vocentur. 668. 14.

Confratres ad conueniendum solitis processionibus compellere potest Episcopus sub penis arbitrio illius. 171. 19.

Congregatio S. Ioannis Euang. Portugaliz, v. *Patres*. Congregationes casuum conscientie obcundæ ab excentibus eorum animarum etiam in parochialibus Religionis Hierosol. 164. 21. Congregationes Capitulares habendæ non sunt eo tempore quo diuina Officia celebrantur. 633. 46.

Congrua portio assignanda vicario est arbitraria Episcopo. 475. 43. Congrua portio assignanda vicario potest esse duorum aureorum singulis mensibus. 44.

Coniuges possunt ob alias causas, præter fornicationem, ab alio quoad thorum, & cohabitationem, separari. 317. 19.

Con sanguinem Ecclesiæ res donare prohibentur Episcopi. 612. 6.

Consecratio factorum oleorum debet fieri iuxta formam Pontificalis. 127. 12. Consecratio cuiuslibet Episcopi fit à tribus Episcopis, & non paucioribus. 255. 6. *Consecrati* munus 74. c. 9. *Consecrati* Episcoporum canones constituerunt peculiare tempus, scil. diem Dominicum. 255. 4.

Consecrati Episcopi ante annum 30. expletum non fit irregularis. 52. 6.

Consensus Capituli Ecclesiæ cathedralis requiritur in vnione per Episcopum faciendæ. 63. 26. Consensus Capituli satis est si post vnionem accedat 64. 27. Consensus tacitus diocesani in constitutione Ecclesiæ ad acquirendum in sparronatus colligitur ex institutionibus ipsius factis ad præsentationes parrochiorum. 151. 10. Consensus expressus ordinarij, qui requiritur in cap. n. b. potest etiam ante creationem iurisparronatus interuenire, & postea & quandoque. 11. Consensus diocesani requiritur in dotis datione, & assignatione. 152. 15. Consensus ad matrimonij requisitus quibus signis exprimi possit. 325. 41. Consensus Capituli requiritur in suppressione faciendæ. 454. 9.

Consensus Capituli potest post vnionem interuenire. 12. Consensus tacitus Capituli sufficit in vnione faciendæ. 13. Consensus patroni, & inferioris collarotis, & electorum regularium necessarius est in suppressione beneficiorum faciendæ. 455. 23. Consensus prorogandi iurisdictionem in prima instantia tollitur. 498. 19. Consensus, & acceptatio Superioris de nouo non requiritur vbi Religiosus suam professionem irritam ratificat. 604. 18.

Conseruator vt suspectus recusari potest. 139. 9. *Conseruatores* Regularium procedere non possunt contra debitores ex causa ciuili. 139. 11.

Conseruatorie litteræ in quibus vim habeant. 137. c. 5. Conseruatoriz Regularibus concessæ non fuerunt sublatæ ex decreto c. 10. sess. 14. 138. 3. Conseruatoriz aliquæ non durant post quinquennium. 139. 10.

Constitutio duorum Canonicorum deputatorum in erectione seminarij non teneretur Episcopus sequi. 307. 7. Consilium, auxilium, vel fauorem dans vt mulier cogatur ad ingrediendum monasterium, incidit in excommunicationem. 601. 10.

Constitui in articulo mortis qui. 118. 12.

Constitutio Pij V. intelligenda tam in processibus, quam in nulliter processibus. 163. 5. Constitutio Pauli V. prohibens dispositionem pecuniarum, prohibere etiam censetur dispositionem frumentum. 230. 11. Constitutio Episcopi valet ne parochi possint abesse ultra duos dies sine licentia. 230. 13. Constitutio facta per Episcopum & Capitulum de soluendo certam quantitatem ratione possessionis Canonicatum, quæ integrè cedat in fabricam, valet. 452. 11. Constitutio Pij V. in conferendis locum non habet, nisi in his diocesis, in quibus fuit coacta Synodus. 482. 95. Constitutio Pij V. non loquitur de interpretationibus, quæ in scholis sunt docendo. 614. 6. *Constitutionis* Sixti V. modificatio. 174. 74. *Constitutiones* de residentia agentes. 31. 2.

Constituto recitando Symbolum fidei ortum habuit ab Apostolis. 5. init. Constituto quod datur à Capitulo stipendium perpetuum Theologæ, qui doceat, seruanda est, vbi non est constituta prædenda theologalis. 12. 2. Constatuendo immemorialis nominandi, vel præsentandi prædicatorem Episcopo pro Ecclesiis inferioribus non est sublata. 23. 10. Constatuendo seruanda est, quæ solet ex publico ciuitatis irratione elemosynæ dari. 12. Constatuendo immemorialis vt in beneficiis vnitis deserviat per Capellanos amonibiles, tollitur, si aliter videretur Episcopo. 70. 4. Constatuendo laudabilis quæ. 351. 102. Constatuendo vbi fuerit vt nec virtualia, nec quicquam à visitatoribus accipiat,

INDEX RERVM.

piatur, illa seruanda est. 390. 38. Conseruando etiam immemorabilis minimè exculat à residerentia. 435. 70. Conseruatio valet, vt quis in absentia quotidianas lucretur distributiones, si sciente, ac pariente & tolerante Papa indulta fuerit. 72. Conseruatio vt duobus primis annis, quibus quis fuerit Canonicus, fructus Canonici sint hæredes antecessoris, valet. 451. 4. Conseruatio quæ imponit onus recepto, quod tendit in utilitatem Canonice non valet. 5. Conseruatio est admittenda per quod aliquid exigitur ab obinentibus beneficiis, & distributiones quod non in ipsorum exigentium utilitatem, sed Ecclesie, aliisq; pios vsus conuertatur. 451. 6. Conseruatio valet vt fructus primi anni referantur hæredibus beneficiarii. 8. Conseruatio Ecclesie Altem. 9. Conseruatio donandi aliquid in ingressu & admissione alicuius ad Canonice non sublat. 10. Conseruatio non excusat à peccato mort. retinentem plura simplicia beneficia, quorum vnum est sufficiens. 462. 6. Conseruatio tenendi beneficium curatum, vel simplex simul eum Capellaniam in eadem Ecclesia, non est sublat. 455. 24. *Conseruatio* legiti-
mæ diocesis circa secundas nuptias benedicendas standum est. 548. 181. Conseruatio permittenti quod in eadem Ecclesia dignitates eum præbendis canonicalibus reneantur, non est derogatum per Concilium. 465. 22. *Conseruatio* introducti non potest vt sacri Ordines extra statuta à iure tēpora conferantur. 269. 2. Conseruatio introducti non potest vt Canonici qui vna hebdomada interfunt diuinis Officiis possint lucreti distributiones sequentis etiam hebdomadæ. 435. 72. *Conseruatio* sunt sublatæ per cap. 9. sess. 22. de reform. & solim præseruatæ institutiones. 232. 29. Conseruatio antiquas laudabiles, quæ in contrahendis matrimonii obseruari solent sunt, non tollit decretum cap. 1. sess. 24. de reform. matrim. 351. 201. Decretum hoc vt robur accipiat, requiritur necessariò in parochiis publicari. 203. Conseruatio laudabiles non censentur quæ sunt pro institutione bonorum mensæ Capitularis. 452. 7
Contrahens requiritur ad contrahendam cognitionem spiritualem. 359. 42
Contrahens celebrati, vel delicti commissi ratione potest quis in prima instantia cognoscere, quamvis non sit loci ordinarius. 503. 44
Contrahentes absque paracho, & aliis testibus, sunt inhabiles ad sic contrahendum. 342. 144. Contrahentes absque paracho, & aliis testibus vbi Trid. viget, puniendi sunt pena arbitrio Ordinis. 346. 166
Contributio pro Ecclesiarum reparatione facien-

da est ad instantiam, & coactionem Episcopi. 186. 17. à *Contributione* seminariorum nullus eximitur. 308. 17
Contritio animi dolor, ac detestatio est. 121. 2. Contritio bona ex quibus non elicitur. 132. 6
Controversiæ ortas super præcedentiis inter Regulares ipsos componit Episcopus quando ex ipsis controversiis sequitur scandalum. 570. 17
Conuentus Fratrum Minorum an possit legari. 523. 4
Conuersa, vide *Moniales*.
Conuersio mentis in Deum vnde sit. 18. 2
Conuersita eo ipso quod ingrediuntur monasterium possunt prohiberi. 584. 44. Conuersitatum in monasteriis, an & quando eis permittatur exire ad quæstionandum. 536. 43
Corpus vnum, & idem, per dininam potestatem potest esse in pluribus locis. 87. 2. Corpus Christi sub speciebus panis ex vi verborum ponitur viuam, & informatum animæ. 89. 2. Corpus vetum, & sanguis Domini est in sacramento Eucharistie petacta consecratione vt in hostiis consecratis post communionem reuerentis. 96. 5
Correctores ciuitatum facere possunt etiam renitente vicario generali, vt saltem omnibus Dominicis & solemnibus festis populo prædicetur. 393. 13
Crede, siue Symbolam fidei à quo tempore recitari cœperit in Missa. 5. inir.
Vide *Symbolum fidei*.
Crimina quæ merentur verbalem depositionem. 106. 7. in *Criminalibus* quando procedi possit ad vltiora, non obstantibus appellationibus, & inhibitionibus. 99. 3
Crux vna tantum in funeralibus deferenda. 669. 39. Crux propriæ parochiæ defuncti deferenda est in funeralibus. 31
Cura animarum in Parochialibus vnitatis Capitulis Cathedralibus & collegiatarum Ecclesiarum quomodo exerceenda. 68. 29. Cura iustitiam in dignitate facit vt ad illam requirantur 25. anni incepti. 424. 5. Cura animarum, quæ in Ecclesia collegiata exerceatur per Canonicos, vel hebdomadarios conseruit non conseruit. 471. 13. *Cura* animarum exerceentes Regulares poni debet ad arbitrium superiorum ipsorum Regularum. 565. 26. Cura animarum exerceentes Regulares non deputantur nisi prævio examine per Episcopum, ac eius vicarium faciendo. 31. Cura animarum exerceentes etiam in parochialibus Hieros. Religionis teneantur accedere ad congregationes, quæ iussu Episcopi ad casus conscientie differendos habentur. 423. 13. Cura animarum toti Capitulo cathedralis Ecclesie incumben-

INDEX R E R V M.

tem potest Episcopus de consensu Capituli transfere. 455. 18. Curam animarum exerceentes, vel illi se ingerentes tam Regulares, quam seculares, etiam quomodolibet exempli, visitationi, correctioni, & iurisdictioni Episcopi subiiciuntur. 562. 5

Curata Ecclesie si sint vnitæ monasteriis possunt ordinarij locorum eas visitare. 65. 6

Curatus ruralis non potest abesse vt Grammaticam doceat in Vrbe. 17. 42. *Curati* cogendi sunt ad subeunda per seipso, & non per substitutos, ea munia ad quæ tenentur. 23. 14 & 54. 3 *Curati* & Sacerdotes deputatos ad curam in Ecclesiis parochialibus subiectis Commendatori Ordinis Teutonici punire potest ordinarius. 38. 16

Cyprianus reprobat. 48. init.

D

D *Amni* irreparabilis plures casus. 502. 40

Debitores fraudulentæ ad Ecclesiam cum bonis confugientes, non debent ibi multo tempore roleri. 689. 2. Debitores in creditorum præiudicium res & bona ad Ecclesiam transportare non debent. 690. 9

Decanus nullo Trident. decreto iubetur, vt necessario sit Magister, siue Doctor, aut Licentiat. 455. 11. *Decanus* si Archidiaconis primis dignitatibus non licet dare vocem in Capitulo, licet in eo proponere valeant. 119. 10

Decima est pars, seu portio Dei. 665. 2. *Decima* ad Ecclesiam matricem pertinentes non transeunt ipso iure in Ecclesiam parochialem nouiter erectam. 180. 17. *Decimarum* solutioni obnoxia prædia ad Regularium monasteria transeunt cum suo onere. 665. 3. *Decimas* non soluentes, eum teneantur, possunt & debent excommunicari. 665. 4

Declaratoria concessa, diligentibus non præmissis, nulla non est, sed iniusta. 618. 23

Decretum Concilij in præsentem quorum Canonum penas innouet. 173. 71, 72, 73. *Decretum* cap. 1. sess. 14. de reform. matr. obligat post 30. dies ab eius promulgatione, etiam ignorantes quoad annullationem matrimonij. 353. 209. *Decretum* de rebus & bonis Regul. non alien. 520. 21. *Decreta* omnia Concil. Trid. continent decretum irritans. 2. 5. *Decretum* Concilij Trid. derogatur per clausul. *Non obstantibus*, &c. 2. init.

Defunctorum cadauera non amouenda sine proprio Parocho, nisi, &c. 668. 16. *Defunctorum* corpora si deponantur in Parochiali ad effectum deferendi ad aliam Ecclesiam, nihil debetur Parocho. 18

Degradationem realem, & tunc seculari traditionem quæ crimina merentur. 105. 2. in *Degradationibus* qui numerus Episcoporum requiratur. 3

Degradatus parochus potest validè alteri Sacerdoti licentiam assistendi matrimonio concedere. 336. 104

Delegatus Apost. non potest subdelegare personis non constitutis in dignitate. 663. 21

Delictum occultum quod dicatur. 402. 18 & 29. & 403. 31. *Delictum* quando dicatur deductum ad forum contentiosum. 407. 48

Denegatio copæ actorum. 501. 37

Denunciations fieri debent à proprio contrahentium paroko, vel ab alio de eius licentia. 321. 18. *Denunciations* sunt faciendæ in vtraque sponsi & sponsæ parochia. 321. 19. *Denunciations* non sunt de substantia. 21. *Denunciations* sunt faciendæ tribus continuis diebus festiuis. 323. 27. quæ sibi non succedant immediate. 324. 28. *Denunciations* nouas præmittere debet qui post primas peractas intra quatuor menses matrimonium non contraxit. 31. *Denunciations* diebus ferialibus fieri non possunt, etiam cum dispensatione Episcopi. 32. *Denunciations* quando alio die quam festo fieri possint. 33. *Denunciations* quando extra Ecclesiam, & Missarum solemniam fieri possint. 34. *Denunciatorium* vi qui teneantur denunciare. 325. 36

Deposita dotalem elemosynarum in iis locis, in quibus non adsint mercatores, aut banchi, fieri debeant in manibus probi viri. 522. 40

Derogatio nec generalis, nec specialis Concil. Trid. requiritur si supplicatio manu Papæ signata fuerit. 692. 1

Detentus per vim ab aliquo vt propterea non possit in Ecclesia diuini interesse Officij, luctatur distributiones. 442. 118

Detrahitur tertie partis sit de necessitate quando sunt nullæ distributiones. 178. 18. *Detrahitur* tertie partis fructum conuertendæ in distributiones quomodo faciendæ. 217. 2. Non admittit distributiones creatas in anniverfariis. 3

Denuntiatio, aut appellatio vlla impedire, aut suspendere non potest quominus examinatorum relatio executionem habeat. 492. 167

Diaconatus Ordo non ab Apostolis, sed à Christo institutus fuit. 239. 4

Diaconi, qui soluerunt decem scuta suo ordinario pro obtinendis litteris dimissorialibus, in eisdem in simoniam. 158. 3. *Diaconi* Seluatici in Regno Neapolitano qui gaudeant fori priuilegio. 266. 45

Dies bissexti in legitima ætate non est computandus. 286. 3

XXX x *Dignitas*

Dignitas retineri non potest vigore alicuius consuetudinis cum portione. 56. 7. *Dignitas* principalis in Collegiata requirit ætatem 25. annorum incceptorum. 424. 6. *Dignitas* principalis in Ecclesia collegiata exemptionem non debet necessarii conferri Licentiatum. 425. 12. *Dignitas*, aut Canonicus nullus debet fieri, nisi qui requisito Ordine sacro sit initiatus, quem illa dignitas, aut Canonicatus exigit, aut in tali ætate ut infra tempus statutum initiari valeat. 432. 51. *Dignitas* & Canonicatus si sint adinuicem, & æque principaliter vnita, illa obtinens vtriusque onera subire per se ipsum tenetur. 444. 130. *Dignitas* habens curam animarum in Ecclesiis collegiatis consensu non confertur. 471. 15. *Dignitatem* obtinens in Cathedrali, vel Collegiata, licet vocem in Capitulo non habeat, nec cum exteris distributiones participet, detractiōi tertiæ partis fructuum est obnoxius 217. 4. loquitur de distributionibus extraordinariis, & impropriis. 5. *Dignitatem*, aut Canonicatum habentem Ordinem sacrum accipietis sine intentione illum assumendi an peccent mort. 432. 53. *Dignitatem* obtinens, cui vnica est portio perpetua, & accessorie, illam obtinens non tenebitur seruire aliquam portionarius. 444. 131. *Dignitates* non veniūt sub detractiōe tertiæ partis quæ nullas habent distributiones quotidianas, quamuis habeant locum in choro. 177. 10. *Dignitates* in Cathedralibus, quibus nulla inest animarum cura, possunt habere minores 25. annis, dnmmodo non minores 12. 425. 13. *Dignitates* in Collegiata prouidentur habentibus ætatem requisitam de iure communi. 426. 16. *Dignitates* & Canonici tenentur ad residentiam nouem mensium. 436. 76. *Dignitates* non possunt vniri 454. 14. *Dignitates* obtinentes, etiam si Capitulares non sint, Adiutorum prærogatiua gaudent. 634. 51. *Dignitates*, quæ nullas, vel tenues habent fructus, possunt cum Canonicatu retineri. 465. 28

Dignum eligens, omisso digniore, quando per consensum & oppositionem prouisio beneficij faciēda est, tenetur ad restitutionem. 488.

137
Dilatio breuis ad probandum. 500. 31

Dimissio nemini non examinato concedendæ. 79. 5. *Dimissoria*, commendatiuæ, aut testimoniales litteræ gratis concedi debent. 158. 7. *Dimissoria* ritè & rectè concedi possunt ab ordinario beneficij. 128. 15. *Dimissoria* concedere post annum spectat ad vicarium capitularem, & non ad Capitulum. 76. 13. *Dimissoria* litteras per eius vicarium concedere potest Capitulum sedæ vacante, auctoritas beneficiis tam habitis, quam habendis. 77. 18. *Dimissoria*

concedere potest Episcopus Clericis absentibus ut ad paritimonij, vel pensionis titulum ordinantur. 169. 48. *Dimissoria* litteras ad Ordines suscipiendos concedere non potest Abbas clericis secularibus sibi subditis. 281. 12. *Dimissoria* litteras concedere possunt superiores Regulares suis subditis item Regularibus, ad Episcopum tamen diocesenum, &c. 13

Diocesano ordinandi spectat in interstitiis dispensate, non verò ordinatori. 289. 7

Diminutio, seu alienatio patris ipsius beneficij non potest fieri nisi ipso vocato Rectore. 63. 24

Dispensatio conditionis, ætatis, diuitiarum & qualitatibus est causa dispensandi in denunciationibus ut omnino tollatur. 331. 7. 1

Dispensandi facultas in irregularitate ex occulta hæresi proueniente censetur adempta Episcopis per Bullam in Cena Domini. 419. 70

Dispensare in interstitiis licet Abbatibus in omni casu, quo primam Tonfuram, & minores Ordines suis subditis Regularibus conferre possunt. 280. 5. Dispensare tacite videtur Episcopus in interstitiis si assumat aliquem scienter intra anni curriculum ad Ordines. 290. 10.

Dispensare non licet Episcopo in interstitio requisito ad ascendendum ad Diaconatum ex Presbyteratum, nisi necessitas simul, & Ecclesiæ utilitas concurrat. 291. 2. sed non requiritur ordinaria. 291. 3. Dispensare potest Episcopus cum promotor per saltum, sine aliquo sacrorum Ordinum omisso, siue omnibus, si non ministraverint. 293. 7. Dispensare an & quando possit Episcopus in bigamia vera, vel interpretatiua. 306. 8. Dispensare in denunciationibus potest ordinarius vnus ex contrahentibus quando sunt diuersarum diocesum. 328. 54.

Dispensare quis valeat cum Episcopo si eueniat casus, ut ipsemet incidat in aliquod delictorum, super quibus potest cum suis subditis dispensare. 400. 12. Dispensare potest Episcopus in omnibus irregularitatibus. 13. & seqq.

Dispensare potest Episcopus in suspensione occulta quam quis contraxit recipiendo Ordines sine litteris dimissoriis. 401. 21. & in suspensione à diuinis. 22. & cum eo qui per saltum promotus ad Ordines celebravit. 402. 23. & cum eo, qui Ordines minores suscepit ab Episcopo, qui renunciauit Episcopatu. 24. & cum simoniaculo occulto. 25. Dispensare potest Episcopus in irregularitate proueniente ex homicidio voluntario, licito tamen. 404. 35. & cum homicida occulto, qui cum aliter euadere non possit, aggressorem occidit. 405. 37. & in irregularitatem proueniente ex homicidio casuali. 38. cum eo qui hominem occidit non intendens occidere 39. cum mandante baculo

vulnerari,

vulnerari, eo expresse ne occideretur, si mandatus percussisset, & occiderit. 40. eum irregulari facto ex mutilatione membri, etiam voluntaria. 41. Dispensare non potest Episcopus in irregularitate, vel suspensione proveniente ex delicto ad forum contentiosum deducto. 406. 43. nisi sit finitum iudicium per sententiam absolutorem. 44. etiam si mediis deprauiis obtrineat absolutionem ab infecto crimine. 45. Dispensare non potest Episcopus si delictum deductum sit ad forum contentiosum, & iam finito iudicio finitum. 407. 46. Dispensare post Concil. Trid. non potest Episcopus etiam de consensu patronorum eum minore 25. annorum ad Capellam simplicem obtinendam, ad quam ex fundatione est praesentandus Sacerdos. 626. 3

Dispensatio, & mysterium aduentus Domini. 26. c. 2. Dispensatio super impedimento consanguinitatis, & affinitatis, non facit mentione de copula habita inter impetrantes, est subreptitia. 368. 17. Dispensatio redditur nulla ex copula praecedente dispensationem, si de ea non fuerit facta mentio in supplicatione. 369. 19. Dispensatio super impedimento cognationis, vel etiam publicae honestatis, non facit mentione de copula, habita est subreptitia. 20. Dispensatio non conceditur in secundo gradu consanguinitatis nisi inter magnos Principes. 370. 28. Dispensatio praesumpta in qua fundatur reg. de triennali, non habet locum contra decreta Conc. 458. 52. Dispensatio est legis relaxatio. 681. 1. Dispensatio quaecumque inferioris in lege superioris absque causa legitima facta est irrita. 4. *Dispensatione* Apost. indiget qui in Ordinibus per saltum susceptis ministraverit. 293. 9. Procedit etiam eum quis per saltum ascendit ad minores Ordines, & in eis ministravit. 10. Dispensatione obteuta non tenentur iterum coram parochia & testibus contrahere, qui iam semel coram eisdem contraxerunt, inualide tamen. 344. 160. Dispensatione non indigens praefertur indigenti. 489. 194. *Dispensatio*, seu commutationes vltimarum voluntatum committi possunt Abbatibus, & aliis Praelatis habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem. 222. 2. Dispensationes matrimoniales quando inferioribus possint committi. 3. Dispensationes matrimoniales Priori sunt committendae si prioratus sit nullius dioecesis. 4. Dispensationes matrimoniales, & litterae in forma *Dignum*, sunt committendae illi, cui mandata est iurisdic. visitatio, &c. 223. 5. Dispensationes in gradibus prohibitis. 366. c. 5. Dispensationes matrimoniales gratis sunt concedendae. 370. 23. Dispensationes matrimoniales directae Episcopo, & eius vicario

generali, si Sedes vacare contingat, non possunt per vicarium Capitularem expediri. 370. 27

Dispensatio à Papa in ætate ad obtrineandum Canoniatum in Cathedrali, vocem in Capitulo habet. 220. 11. Dispensatio ad beneficia eodem modo plura simul non sunt, non potest obtrine plura quàm vnum. 456. 30

Distributiones quotidianas, & tertiam partem in distributionem conuerfam non possunt capere habentes quascumque facultates percipiendi fructus beneficiorum suorum in absentia studiorum causa. 20. 61. Distributiones dempra tertia parte luerant Canonici absens causa studij quando probanda est tenuis, & ferè omnes fructus consistunt in distributionibus. 62. Distributiones quotidianae introductae sunt favore cultus diuini. 176. 2. Distributiones vbi essent sufficientes, & tolerabiles, detrahi non potest tertia pars eis applicanda. 4. Distributiones quotidianae singulis horis canonicis, & Missae conuentuali assignari debent. 177. 14. Distributiones quae acceptae fuerunt in tertia parte fructuum, assignari debent omnibus horis canonicis. 15. Distributiones quotidianae. 226. c. 3. Distributiones iniquè sequestratae, vel usurpantes afficiuntur censura c. 9. de reform. sess. 22. 235. 5. Distributiones quotidianae quare sic dicantur. 438. 88. Distributiones amittunt qui omnibus horis non interfuerint. 89. Distributiones amissae ob non residentiam, non potest Episcopus, aut Capitulum remittere, aut donare. 443. 125. Distributiones praeteritas non potest remittere Episcopus, aut Capitulum, quavis absit omnis fraus, & conuentio. 444. 127. Distributiones quotidianas absente, vel non seruiente coadiutore non amittit coadiutor si per se deseruiat. 642. 32

Distinxis & nobiliores praefertendi sunt tenuioribus & ignobilibus. 489. 146

Docentes S. Scripsuram in scholis publicis, & discipuli, qui in illis student, plenè gaudent privilegiis omnibus de perceptione fructuum in absentia. 18. 48. idem de docentibus, & studentibus ius canonicum. 49

Doctores non excusantur ab examine quando petit provideri de aliqua Ecclesia parochiali. 13. 38. Doctores praefertur non Doctores. 489. 142.

Doctores in Capitulo existentibus necessario vnus ex illis in vicarium est eligendus. 460. 31. non obstante consuetudine quod singuli, vel bini de ipsius gremio per singulos menses administrent. 32

Domicilium contrahens in aliquo loco potest ordinari ab illius antistite, quavis in eo non longo tempore degat, dum tamen habuerit animum perpetuò ibi permanendi. 274. 34

Dominus vobiscum ab Apostolis institutum. 196.7
Domus professæ Soc. 1 a s v comprehenduntur in prohibitione de rebus Regul. non alien. 524.15
Donare valide potest monasterio puella existens in eo educationis causa. 595.52
Donatus pro suscipiendis Ordinibus an imputetur in legitimam. 175.78. Donatio Noutij facta vt sit firma, requiritur professionis validitas 588 t.7. *Donationis* ad titulum potest quis ordinari. 169 46. *Donatione* facta, & sequuta traditione bonorum pro patrimonio, si clericus moriatur an donans recuperet eadē bona 169 47
Dos ab initio fundations sufficiens præsumitur. 151.14. Dos debet assignari tempore fundationis, & non post ad acquitendum iuspatronatus. 180.15. Dos minus competens. 367.6. Dos Noutiz intra tempus probationis decedentis heredibus Noutiz restituenda. 196.60. in *Dotatione* requiritur diocesani consensus. 152.15
Dotalis elemosynæ Monialium solui debet in pte. 522.38. Dotalis elemosynæ apud Monialium consanguineos, vel affines nullatenus deponantur. 39
Dotalis insufficiens, quod arbitratu Episcopus, non acquirit iuspatronatus. 151.11
Duellantium pœnas an incurrant qui sese obuiam habentes diffidunt in se tali loco, & ibi statim pugnant. 687.9
Duellum commissum in loco priuato, & non tuto, sine patronis, &c. 686.6. Duellum an committat qui ad euitandam loci irreuerentiam iniunxit, quem vider in Ecclesia, dicit, Exi foras. 11. Duellum an committatur, si illud offerenti alius statim pugnando aggrediat. 687.15. Duellum an sit per se illicitum. 688.15. Duellum non dicitur inter infideles punibile. 18. *Dulli* pœnas an incurrat, qui dicit alteri, Veni ad talem locum, re ibi expecto. 687.10. Duelli pœnas an quis effugiat calore iracundiz. 687.14. *Duello* non sequuto discedens an incidat in excommunicationem, & alias pœnas contra duellantes comminatas. 687.12
Dulcissima multa, sunt de genere prohibitorum. 452.12

E

Ecclesia Romana omnium aliarum mater, & magistra. 47.4. Ecclesia si sit iuspatronatus in vnione de illa facienda requiritur patroni consensus. 63.12. Ecclesia potest referuare non solum peccata, quæ habent excommunicationem, vel censuram annexam, sed etiam alia peccata grauiora. 158.10. Ecclesia iustis de causis præcepit laicis, & clericis non confidentibus communionem sub vna tantum

specie. 157.1. Ecclesia matris, seu parochialis non acquirit iuspatronatus in Ecclesia fundata intra res limites. 180.14. Ecclesia quando diruitur, onus Missarum ad matricem Ecclesiam transferendum. 186.5. Ecclesia, seu Collegium sua iura & priuilegia retinet si superioris auctoritate in alium locum transferatur. 7. Ecclesia baptismalis, licet non sit in reliquijs euitata, est incompatibilis. 468.51. Ecclesia Fratrum Minorum non potest valide institui. 523.3. Ecclesia post Trid. in Cathedralē erecta an gaudeat Adiunctis. 628.2. Ecclesia libera, quæ minatur ruinam, & habet tenuissimos redditus, potest vniri patronarum conseruatione iuspatronatus. 659.87. Ecclesia potestas circa dispensationem sacramenti Eucharistiz. 155.12. Ecclesiz res sunt Dei. 612.5
Ecclesiam subiectam Abbati, aut alij inferiori Prelato, non potest Episcopus vnire absque illius consensu. 62.12. Ecclesiam in proprio solo suis sumptibus constituens in ea iuspatronatus acquirit. 150.3. Ecclesiam constituens cum protestatione recuperandi expensis ab ea, tunc iuspatronatus non illi acquiritur, sed Ecclesiz. 151.6. Ecclesiam baptismalem obnubes tenetur residere. 247 31. Ecclesia militum Hierosolymitanorum sunt exemptæ a visitatione Episcoporum, nisi in conuentibus ipsam curam. 72.23. Ecclesiz parochiales, aut curatz subiectæ militibus S. Ioannis Hierosol. quomodo providendæ. 81.17. Ecclesiz receptiue ad ritulum potest quis ad sacros Ordines promoueri. 164.15. Ecclesiz ad ritulum, cui ascribitur, an & quando possit quis ad sacros Ordines promoueri. 165.16. Ecclesiz resciendæ, & instaurandæ, deducto prius necessario ad Rectorum sustentationem. 185.8. Ecclesiz ex fructibus, & prouentibus ad illas quomodocumque pertinentibus reparari debent. 9. Ecclesiz, quæ nimia inopia laborant, & reparari nequeunt, ad matricem, seu vicinioris Ecclesias sunt transferendæ. 187.12. Ecclesiz curatz etiam militum Hierosol. ab ordinariis sunt visitandæ. 188.8. Ecclesiz, & loca pia ex elemosynis Missarum celebrandarum nullam vtemque minimam portionem retinere possunt. 108.10. Ecclesiz, vel Capellæ publice non comprehenduntur de rebo cap. 8. sess. 22. de sacrif. Missæ. 121.26. Ecclesiz seculares nullius diocesis quantumcumque exemptæ, & Sedi Apost. immediate subiectæ, earumque Prelatus secularis iurisdictionem quasi Episcopalem habens, possunt ab Episcopo, cuius cathedralis Ecclesia est proximior, visitari. 419.5. Ecclesiz cathedralis, quarum redditus ad summam ducentorum mille non excedunt, nullis pensionibus, aut conseruationibus fructuum grauati debent. 450.

450. 12. *Ecclesiæ receptiuz quæ.* 472. 19. *Ecclesiæ militum S. Ioannis Hierosol.* quibus cura animarum inrumbit, in contententibus ipsam curam ordinario sunt subiectæ. 563. 11. *Ecclesiæ etiam Regulares*, in quibus exerceatur cura animarum secularium, in iis, quæ ad curam animarum, & Sacramentorum administrationem pertinent, subint visitationi Episcopi. 563. 13. *Ecclesiæ transiunt ratiōne facienda necessitate id exigente.* 183. 6. *Ecclesiæ* ad reparacionem contribuere tenentur pro rata reddituum Rectores, & alij in eis beneficia obtinentes. 11. deductis prius necessariis ad eorum sustentationem. 186. 12. *Ecclesiæ* duas nullus Prelatus regat. 53. c. 2.

Edictum aliud concursus non est proponendum, sed ille, qui comparuerit, examini est subiciendus. 479. 73. nisi nolit examini se subicere, nec parochiam curet obuiere. 74. *Edictum* quoddam teuoecandum. 168. 4. non refertur ad descendentes ex genere Hebræorum. 5. *Edictum* est proponendum intra decem dies, & rotidem debet remanere affixum. 477. 59. *Edictum* non potest apponi eum maiori termino viginti dierum. 478. 60. *Edictum* pro concursu Parochialis apponere potest Episcopus intra quatuor, vel sex menses respectiue à die vacationis. 62. *Edictum* apponi debet ab ordinario loci ubi existit beneficium. 479. 69. *Edictum* apponi est de substantia & forma concursus Parochialis. 70. *Edicta* proponere non licet Episcopo visitacionem aggrediendi, quibus subdiri iubeantur erimina desegere. 387. 12. *Edicta* proponit ordinarius loci ubi existit beneficium curatum, quamuis illius collatio spectet ad ordinarium alterius diocesis. 477. 55. *Edicta* concursus proponere debent ordinarii in beneficiis curatis referuatis Sedi Apostolice. 478. 68. *Edicta* concursus proponere debet ordinarius, quamuis institutio ad inferiores pertineat. 490. 149. *Edictorum* relaxatio in hac materia ad eos spectat, ad quos ante Concil. spectabat. 134. 5.

Editio, & usus sacrorum librorum. 6. *editio* 4. *Editio* vulgaris, & Latina. 67.

Effectuario probationum & prouisionum factatum de beneficio tanquam vacante, probantur per alterius obitum, vel per resignationem. 674. 10. *Effectus* plures proneniunt ex sacramento Eucharistie. 97. 6.

Electi à Religione an sint suspecti, & sub quo Episcopo degere debeant. 272. 21.

Electio Actoris soli Episcopo competit. 13. 10. *Electio* personæ ad præbendam theologalem vacantem in mense ordinario pertinet ad solum Episcopum, collatio verò ad illos, ad quos antea spectabat. 15. 24. *Electio* personæ, cui

conferendus est Canonatus habens annexum onus lectionis S. Theologie æ præfcripto Cone pertinet ad Episcopum, collatio verò eidem personæ facienda ab eis, ad quos ante Cone. pertinebat. 26. *Electio* deputati seminarij sufficit fieri per clerum ciuitatis. 307. 8. *Electio* promouendorum ad Episcopatus fieri debet sub peccato mort. de digniore & viliori Ecclesiæ. 380. 4. *Electio* Metropolitani femel facta ab Episcopo exempto, vt ad eius Synodum Prouincialem conueniat, non potest postea mutari. 384. 18. *Electio* personæ Præbentarij ad solum Episcopum rone pertinet, quando præbenda non vacat in mense Apost. vel adest alia referuatio, seu affectio. 416. 12. *Electio* facta de magis idoneo significanda est intra quatuor menses. 488. 135. *Electio* & prouisio in concursu Parochialis facta de digno, omisso digniore, est nulla. 136. *Electio* dignioris ad Parochialem vacantem spectat ad patronum iurispatronatus ecclesiastici. 490. 152. & illum instituere debet Episcopus. 153. *Electio* officiali, qui administrari sunt monasteriorum bona, ad monasterij spectat superiores. 519. 18. *Electio* non definit esse secreta propter puram & simplicem ostensionem hebentulæ. 551. 4. *Electio* reputatur secreta & canonica, si electi fuerint à superioribus aliqui, qui vora omnium eligentium recipiunt. 6. *Electio* etiam nulla si in Bullis confirmationis exprimeantur nomina eligentium. 552. 8. *Electio* vti non secreta quibus casibus sit nulla. 12. *Electio* dicitur canonica, quamuis quis electioem ante scrutinium dicat se velle eligere hunc, vel illum. 553. 14. *Electio* Regularium ita debet fieri per vora secreta, vt non possit fieri per viam compromissi, aut inspirationis. 15. *Electio* Abbatissæ facta per vora non secreta per ignorantiam huius decreti non valet, nec Episcopus potest dispensare. 16. *Electio* irrita est si aliquis contra huius decreti constitutionem electus fuerit. 17. *Electio* Abbatissæ minoris 40. annorum est nulla, si in monasterio non dearent alix quadagenariæ. 555. 11.

Eleemosynæ quætere quando Sedes Apost. alicui pio loco ex causa concedit Episcopo qualiter referbar. 189. 2. *Eleemosynæ* quæ per pactum sacerdotis, & inhumatis monasteriorum Monialium dari solent, non prohibentur, sicut propinæ. 518. 9. *Eleemosynæ* dotales, vide *Dotales eleemosynæ*. *Eleemosynarum* quætores potest ordinarius non obstante qualicunque exemptione incarceratione, excommunicare, &c. 190. 3. *Eleemosynæ* Missarum celebrandarum non possunt administratores Ecclesiæ accipere si illis non nisi post longum tempus satisfactæ valent. 208. 16.

Eligentes per schedulam aliquo patenti signo signatam faciunt electionem non secretam, & peccant mort. 552.9

Emolumenta tempore vacationis Sedis Episcopalis prouenientia debent futuro successori referri. 664.9

Enunciatio centum annos, & hominum memoriam excedentes probant iurpatronatus. 650. 17. Enunciatio ordinariarum an & quando probent iurpatronatus. 656.66

Episcopatum vnus quando alteri vnitur quomodo functiones faciendæ. 53.4. Episcopatus est ordo. 240. 3. Episcopatus dicitur culmen omnium dignitatum. 681.5. ad *Episcopatum* promouendus debet esse constitutus in sacro Ordine antea saltem sex mensium spatio. 215. 2. *Episcopatus* duos vnire potest solus Papa. 53.3.

Episcopus dispensat contra Concilium. 2. 3. Episcopus ex magna causa necessitatis, vel utilitatis dispensat contra Concilium 4. Episcopus grauius procedere potest contra quoscunque etiam laicos torquentes sententias & verba S. Scripturæ ad securitatem & fabulosam. 8.9. Episcopus potest cogere Canonicos & Confessarios sub poena pecuniaria ad congregationem casuum confitentium. 14.13. Episcopus vti Sedis Apoll. delegatus potest Regulares suæ diocesis compellere vt lectionem S. Scripturæ in suis monasteriis habeant. 17.44. Episcopus vel debet per seipsum prædicare, vel sumptibus suis alium conducere. 22. 3. Episcopus cum prædicat, omnes silere debent. ibid. Episcopus non potest compellere vniuersitatem ad præstandam solitam elemosynam prædicatori, si ipsum voluerit deputare. 23. 11. Episcopus si non modò benedictionem simpliciter non concesserit, verum etiam Regularibus prohibuerit quominus prædicent in suis Ecclesiis, tunc illo contradicente prædicare poterunt. 24. 19. Episcopus potest interdicare Regulari ne prædicet licentiâ non perita, etiam non reddit causa. 25. 23. Episcopus in visitatione præparatoria potest exigere iuramentum à visitatis, secus in speciali. 38. 13. Episcopus alienus non potest à Patriarcha induci ad subeunda munera Pontificalia in diocesi alicuius Episcopi suffraganei, nisi de ipsius licentiâ. 39. 2. Episcopus non potest ordinare in alterius diocesi de licentiâ ordinarij personas illi non subiectas, nisi habuerint dimissiones. 4. Episcopus in alterius diocesi de licentiâ ordinarij potest tam subditos proprios, quàm Episcopum licentiam concedentis ordinare. 40.6. Episcopus, qui nullum habet Episcopatum, non potest in Ecclesia sua iurisdictionali Pontificalia exercere. 41. 14. Episcopus vicinior quæ possit in Abbacia nullius diocesis. 16. Episcopus

& vicarius extra territorium habent facultatem faciendi actus voluntariæ iurisdictionis. 20. Episcopus suspenditur à Pontificalibus si ordinauerit in aliena diocesi absque licentiâ expressa ordinarij loci, vel cum ea personas non subditas. 43. 31. Episcopus solus est ordinarius minister sanctæ Confirmationis. 50. 4. Episcopus eligi debet qui sit ex legitimo matrimonio natus. 51. 2. Episcopus potest habenti canonicatum, aut beneficium simplex, quod ad vitam eius sufficit, parochialem Ecclesiam conferre. 55. 3. Episcopus confirmatus quamuis non consecratus potest beneficia & Ecclesias suæ diocesis vnire. 61. 14

Episcopus potest examinare & approbare vicarios Ecclesiarum parochialium vitarum, & dependentium à Religione Hierosol. 68. 17. Episcopus visitans in vim Concilij locum exemptum, non potest processum iudicialiter conficere, causasque ordinarias cognoscere. 73. 24. Episcopus in visitatione nō potest seculari tanquam suspectus. 31. Episcopus si est notorie hæreticus, ad Capitulum cathedralis Ecclesiæ pertinet facultas concedendi dimissiones. 76. 14. Episcopus potest ratificare Ordines, quos accepit eius subditus absque suis litteris dimissionalibus. 78. 27. Episcopus, cui commissum est examen, an possit illud delegare. 83. 24. Episcopus potest procedere contra exemptos, quando in loco non adest iudex, qui possit exemptorum census cognoscere. 84. 7. Episcopus visitans tenetur dare transumptum si repererit aliquod delictum carceratione, vel castigatione dignum. 90. 4. Episcopus electus, & confirmatus ante consecrationem non potest actualiter clericum degradare. 106. 5. Episcopus nequaquam moneatur, aut citeretur vt personaliter compareat, nisi ob causas ex quibus deponendus, aut priuandus veniet. 107. 2.6. Episcopus potest aduersus eos, qui temporibus ab Ecclesia statuti confiteri, & Eucharistiam sumere neglexerint, vsque ad excommunicationem procedere. 114.9. Episcopus potest sibi reservare casus. 117. 6. Episcopus successor illius, qui casus sibi reseruauit, potest ab eis absolueret. 118.9. Episcopus habet ius referuandi casus, & casuum reseruatio prohibet quominus Sacerdos à reseruatis verè absoluat. 133. 16. Episcopus titularis vigore cuiuscumque priuilegij nullum etiam prætextu familiaritatis ordinare valet, & si secus faciat, est suspensus per annum ab exercitio Pontificalium. 135. 1. Episcopus titularis suffraganeus, cui annua pensio 100. aureorum super fructibus Episcopatus, cuius est suffraganeus, reseruata fuit, illum accipere debet, quatenus inferniat. 2. Episcopus non potest exercere Pontificalia in loco exemplo,

INDEX RERVM.

exempto, accersitus ab illius superiore, nisi de licentia Episcopi loci, intra cuius fines locus huiusmodi exemptus fuerit constitutus. 3. Episcopus titularis non potest familiarem suum triennale ordinare. 4. Episcopus ordinans sibi non subditum absque sui proprii Prælati expresse consensu, aut literis dimissoriis ab exercitio Pontificalium per annum est suspensus. 136. 6. Episcopus non potest examinare promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliqua noua causa superuenerit. 3

Episcopus ille, cui examinatus, & approbatus ordinandus dimittitur, an poterit iterum examinare dimissum. 4. Episcopus non potest ex hoc cap. eriam extra visitationem corrigere, & punire clericos seculares exemptos ab Episcopo, & alteri inferiori ordinario seculari intra diocesim existentes subiectos. 137. 1. Episcopus non potest dispensare in irregularitatibus prouenientibus ex homicidio voluntatio occulto, vel manifestato. 143. 8. dispensare potest in irregularitatibus ex homicidio casuali. 10. & cum illo, qui alique hominem occidit, non intendens occidere. 11. Episcopus loci delicti condemnat clericum delinquentem si ibidem inneniatur. 144. 2. Episcopus loci ubi fuit commissum delictum potest in prima instantia de illo cognoscere, quamuis non sit ordinarius domicilij delinquentis. 145. 3. Episcopus solus potest præsentatos à patronis, & per examina idoneos repertos instituire. 153. 18. Episcopus poterat ante Concilij publicationem ordinare clericos suos ad diuersos titulos. 162. 2. Episcopus arbitrarj debet congruam summam, & decentem beneficij valorem, qui ad victum honestè sufficiat. 166. 21. Episcopus quando possit ordinare facultatem suam ad titulum pensionis. 177. 58. Episcopus non potest vti duobus remediis. 177. 12. Episcopus cogere potest Rectores, si illi non sufficiunt, adiungere alios clericos ad administrationem Sacrameutorum. 178. 1. & ad hoc non debet expectari quòd parochiani decedant sine Sacramentis. 2. Episcopus non potest dismembrare partem curæ vnius Ecclesiæ, & applicare alteri. 179. 5. Episcopus inuitis Rectoribus, sed tamen sine illorum præiudicio, potest parochiam diuidere ob numerositatem populi. 180. 12. Episcopus potest sine maioris partis parochianorum consensu ad separationem agere. 13. Episcopus non potest in Cathedrali transferre Capellanos habentes seruicium chori in capella prope Cathedrali. 184. 4. Episcopus potest profanare Ecclesias parochiales. 187. 23. Episcopus non debet se interponere in monasteriis, in quibus viget regularis obseruantia. 189. 10. non procedit si excedat modum.

11. Episcopus quando monere debeat superiores monasteriorum in quibus viget regularis obseruantia, vt ipsi visitent, &c. 12. Episcopus præscribere debet elemosynam congruam vbi testator reliquit vt celebretur certus Missarum numerus. 208. 9. Episcopus ex iusta causa potest concedere facultatem celebrandi extra Ecclesiam. 209. 20. Episcopus non potest concedere licentiam vt quis celebrare possit Missam cum Barettino. 112. 33. Episcopus pro vna tantum vice, & ad tempus potest cum consensu hæredis voluntatem defuncti alterare. 224. 7. Episcopus potest in alio loco testatoris exequi voluntatem, quando Ecclesia, ad cuius fauorem illa emanauit, negligens est. 8. Episcopus potest animaduertere in Rectores hospitalium, qui non versantur vt oportet in administratione, non obstante quacumque exemptione. 226. 9. Episcopus cognoscit de exceptione quòd hospitali sub immediata Regum protectione existat. 228. 29. Episcopus compellere potest laicum ad executionem piorum legatorum. 229. 31. Episcopus potest ab administrationibus hospitalium, aliorumque piorum locorum rationem administrationis exigere, donec, &c. 230. 8. Episcopus etiam extra visitationem potest elemosynas Montis pietatis ex officio suo cognoscere, & exequi. 10. Episcopus potest exigere rationem administrationis ab administratoribus, etiam in locis, quæ sunt sub immediata Regum protectione. 231. 19. Episcopus & eius officiales, ac Notarij nihil percipere possunt emolumentorum in receptione rationis administrationis. 232. 23. Episcopus vti potest Notario criminali ciuitatis, si sit vir probus. 233. 3. Episcopus libere punire potest suos Notarios, officiales, aliosque iniustos laicos in suis officiis delinquentes. 234. 5. Episcopus potest prohibere parochis sub pœna pecuniaria, quæ tamen dimidiam non excedat, ne ultra biduum à sua Ecclesia absint. 240. 52. Episcopus cognoscere potest de causis absentis ab Ecclesiis parochialibus, quorum collatio ad inferiores spectat. 251. 63. *Episcopus* aliquibus iustis de causis potest etiam stante Motu proprio Pij V. concedere licentiam recedendi à Parochiali. 253. 72. Episcopus quoties in pœnam emissæ residentis vult subtrahere partem fructuum, quos suos fecerunt parochi, tenerur obseruare eodem interuallo, &c. 75. Episcopus potest alienos clericos ordinare si habeant literas dimissorias proprii ordinarij. 256. 2. Episcopus non potest indulgere cuique, vt ante 14. annos beneficium simplex obtineat. 260. 9. Episcopus non tenetur vocare Archidiaconum vt inter sit exami-

ni ordinariatum. 168. 3. Episcopus potest tripliciter sibi subditis ordinare ratione originis, vel beneficii, vel domicilij. 171. 1. 5. Episcopus originis dicitur ille, in cuius diocesi ordinandus natus est. 16. Episcopus ex ignorantia probabiliter subditum alterius sine proprii licentia ordinans suspensionem non incurrit. 174. 37. Episcopus familiarem ordinans, conferat ei statim re ipsa beneficium. 175. 6. 9. Episcopus titularis non potest prætextu cuiusque familiaritatis quemquam ordinare. 176. 2. Episcopus ordinare potest familiarem suum triennalem aliis habilem, conferendo ei statim re ipsa beneficium quatenus fraude cessante. 177. 10. habet locum etiam in prima tonsura, & minoribus Ordinibus. 178. 1. 1. *Episcopus ordinare non potest suum familiarem, cui non contulit beneficium ex eo quod alius possidebat in aliena diocesi. 12. Episcopus super interdictis, seu illegitimitate dispensare non potest cum familiari suo triennali. 16. Episcopus proprius ad dimissorias concedendas ille dicitur, in cuius diocesi ordinandus beneficium habet. 181. 17. Episcopus absens à sua diocesi potest dare litteras dimissorias si absentes diocesani illas petierint. 18. Episcopus sine dimissoriis alienos clericos ordinans, & ordinatus quas penas incurrat. 183. 20. Episcopus ita demum interdictis minorum Ordinum potest remittere si ei magis expedire visum fuerit. 3. Episcopus dispensare potest cum Religiosis in interdictis ex causa sibi per arrestationem suorum superiorum manifesta. 190. 9. Episcopus non servatis interdictis ordinans subditum nullam penam incurrit. 11. Episcopus plures sacros Ordines vni conferens eodem die, suspenditur à collatione Ordinum donec à Papa dispensetur. 191. 14. Episcopus in suum Confessarium eligere non potest Sacerdotem sibi non subditum. 199. 34. Episcopus potest Sacerdotibus concedere licentiam audiendi confessiones, quamvis examini non exponantur. 300. 37. Episcopus debet Confessarium non solum interius iudicare idoneum, verum etiam exterius approbare. 301. 41. Episcopus potest Regulares cum scandalis, & inhonestis viuentibus à confessionibus audiendis repellere. 302. 11. Episcopus prohibere potest ne Regulares in eorum Ecclesiis Sacerdotes seculares externos divina Officia celebrare permittant. 305. 9. Episcopus potest almittere Sacerdotes externos habentes litteras dimissorias suorum ordinariarum ad Sacramenta administranda. 10. Episcopus non potest ante ordinationem exigere ab ordinandis promissionem de inseruiendo eertz Ecclesiæ. 14. Episcopus debet primum ex sua, & Capituli mensa con-*

tribuire seminario, & postea cogere alios. 308. 13. Episcopus an possit auctoritate ordinaria vñones beneficiorum seminariis factas dissolvere. 313. 59. Episcopus potest alteri delegare facultatem dispensandi in denunciationibus. 318. 55. Episcopus non potest dispensare ab huiusmodi triennali suspensione. 307. 173. Episcopus non potest matrimonia inualidare per sua decreta synodalia, quæ clandestinè, & sine parochio & testibus contracta essent, si ibi non est promulgatum Concil. Trid. 352. 208. Episcopus non potest dispensare ut duo viri, vel duæ femine simul suscipiant. 354. 8. Episcopus non habet facultatem dispensandi in gradibus affinitatis, seu consanguinitatis à iure prohibitis. 366. 14. Episcopus non potest ordinari in impedimentis dirimentibus dispensare. 366. 4. Episcopus potest in prima monitione pena pecuniaria concubinarum punire. 376. 5. Episcopus non celebrans Synodum quotannis, incurrit penas à iure statutas. 384. 21. Episcopus nonnum confecturus, si Bullas expeditur, potest Synodum conuocare. 384. 23. Episcopus in Synodo diocesana potest constitutiones facere absque consensu, & approbatione clerici. 386. 35. Episcopus non tenetur sequi consilium Capituli in codendis statutis in Synodo. 36. Episcopus non tenetur ciuitati exhibere constitutiones synodales. 37. Episcopus potest præstituer terminum Archidiacono ad visitationem expediendam. 387. 11. *Episcopus licet possit iterum visitare Ecclesias visitantes ab inferioribus, non potest iterum punire punitos ab eis. 388. 17. Episcopus non potest quicquam ab eis, qui visitantur pro decretis, &c. accipere. 20. Episcopus re ipsa non visitans, nihil procuratoris causa exigere potest. 21. Episcopus exterius per villas, & oppida, ut sacramentum Confirmationis tantum conferat, à nemine est procurandus. 22. Episcopus, aut alius visitator non potest procuratoriam accipere ab hospitalibus, & aliis locis leprosurum. 23. Episcopus visitans vna die duas parochias, vnam tantum procuratoriam habere debet. 390. 35. Episcopus & quisquam suorum nihil muneris accipere potest ab Ecclesiis in visitatione præter procuratoriam. ibid. Cathedralicum non censetur sublatum sub hac prohibitionem. 41. Episcopus potest prædicare in quacunque Ecclesia etiam Regulari suæ diocesis. 392. 3. Episcopus ipsemet quando prædicat, silere debent alij prædicatores. 5. Episcopus proprio sumptu conducere debet prædicatorem dum est dubium quorū sumptus sit conducendus pro Quadragesima. 392. 13. Episcopus potest interdicare Regulari prædicat, etiam non reddita causa. 394. 23. Episcopus*

Episcopus non potest vigore decreti cap. 6. scilicet. 24. de reform. dispensare super irregularitate aliunde quam ex delicto proveniente. 401. 27. Episcopus potest dispensare etiam si actus sit materialiter publicus, non veto formaliter in quantum delictum. 403. 30. Episcopus potest dispensare in irregularitate proveniente ab excommunicato celebrante, quando excommunicatio est occulta, licet celebratio sit manifesta. 33. Episcopus exercere potest dispensandi potestatem in irregularibus, & suspensionibus erga subditos suos extra diocesim. 408. 52. Episcopus vicinior potest visitare beneficia secularia, & clericos seculares Abbatia nullius diocesis. 419. 4. Episcopus legitime impeditus potest ex facultate sibi tradita Ecclesiam, quæ nullius sunt diocesis, per suum vicarium generale visitare. 7. Episcopus proximior, qui potest visitare Ecclesiam parochialem nullius diocesis, habet facultatem emendandi, corrigendi, & puniendi. 10. Episcopus in visitatione quando possit procedere appellatione remota. 420. 2. Episcopus in visitatione formato processu, & servatis servandis procedens admittit appellationem. 3. Episcopus quando ex Concilio Tridentino procedit uti Sedis Apostolicæ delegatus in causis, quæ sub eius iurisdictione non comprehenduntur, non potest ab eo nisi ad Sedem Apostolicam appellari. 421. 8.

Episcopus non tenetur visitationem concludere intra centum & determinatum tempus. 9. Episcopus potest præstitueret terminum Archidiacono ad visitationem expediendam. 10. Episcopus in visitatione non potest recusari tamquam suspectus. 11. Episcopus potest curam animarum toti Capitulo cathedrali Ecclesiæ incumbentem transferre. 449. 6. Episcopus cum consensu Capituli statuere non potest ut aliquid minimum solvatur in ingressu Canonicorum. 451. 2. Episcopus an possit de fructibus beneficii conferendi aliquid subtrahere. 452. 13. Episcopis nulla datur potestas supprimendi præbendas vel augeretur distributiones, etiam ad augmentum cultus divini. 453. 2. Episcopus potest per se rationem administrationis officij gesti à vicario Capitalari exigere. 461. 39. Episcopus habenti unum beneficium simplex quod non sufficiat ad eius sustentationem, potest aliud simile conferre absque Apostolice dispensatione. 462. 3. Episcopus habenti congruam non potest aliud beneficium dare. 463. 11. Episcopus ex causa potest dispensare, ut quis obtinere valeat duo beneficia difformia sub eodem rectore. 464. 14. Episcopus non potest admittere consanguineos, vel familiares tam suos, quam resignantium ad examen concursus Parochialium in eius manibus regi-

gnatarum. 473. 25. Episcopus potest differre constitutionem vicarij usque ad tres dies. 475. 42. Episcopus manutenendus est in sua quali possessione instituendi donec infector coram iudice competenti legitime probaverit ius cogendi Synodum habere. 477. 57. Episcopus tenetur ad Parochialem vacantem plures examinatos nominare, & alios etiam ab alijs nominatos admittere. 478. 63. Episcopus potest occurrente vacatione beneficij curati vacare & admittere ad concursum habentem aliud beneficium curatum. 64. Episcopus non potest limitare certum numerum personarum ad concurrendum in concursu Parochialium. 67. Episcopus novus quid facere debeat, si ex examinatos synodales omnes præter unum mortuos invenit. 483. 101. Episcopus non excusatur si post annum adhibeat examinatos superstitibus non extantibus sex. 102. Episcopus qui non constituit examinatos in Synodo, sed ex seipso deputavit, nulliter providet de Parochialibus. 107. Episcopus non potest eligere examinatos synodales, qui non sint Doctores. 484. 111. Episcopus non habet votum decisivum in concursu. 486. 123. Episcopus ex approbato in concursu potest unum, licet omnia suffragia non reportaverit, sicut alij, eligere. 125. Episcopus potest eligere etiam extra locum examinis, & absentibus ipsis examinatos. 487. 130. Episcopus tenetur instituere ad Parochialem iurisdictionem ecclesiasticam dignum præsentatum à patrono, omisso digniore. 490. 148. Episcopus debet manuteneri in cognitione causarum matrimonialium. 504. 11. Episcopus ad reliquiarum approbationem faciendam tenetur consulere Theologos, & alios viros pios, & doctos. 514. 14. Episcopus punit viros Regulares, quæ secularis delinquentes circa clausuram, vel bonorum administrationem Monialium etiam Regularibus subiectarum. 531. 15.

Episcopus potest & debet videre an clausura servetur etiam in monasteriis Monialium, quæ Regularibus subduntur. 532. 14. Episcopus habet iurisdictionem in Moniales, quæ privilegio, vel indulto Papæ sunt immunes in his, quæ ad clausuram pertinent. 15. Episcopus non potest dispensare in ætate 40. annorum quæ ad Abbatissarum officium requiritur. 555. 10. Episcopus qui Abbatissæ electioni prodest, clausura monasterij non ingreditur, sed ante cancellorum funestellam vota singulorum audire & recipere debet. 556. 17. Episcopus potest unum cum superioribus Regularibus quaruncumque Abbatissarum electionibus per se, vel per alium interesse. 18. Episcopus licet ostia frangere, & inferre si Regulares illis visitan-

ribus in casibus sibi permixtis ea claudant. 561.
 3. Episcopus potest excommunicare impediens
 visitationem, etiam non adhibitis monitionibus in ipso actu manifestæ violentiæ.
 4. Episcopus potest procedere contra Regulares non excentes decreta in visitatione facta
 circa curam animarum, &c. 564. 13. Episcopus
 quoscunque etiam exemptos ad curam animarum
 exercendam constitutos examinare, &
 visitare potest. 565. 15. Episcopus non potest
 compellere Regulares excentes curam animarum
 in eorum monasteriis ad interessendum
 diuinis in diebus Sanctorum Protectorum.
 567. 8. Episcopus controuersias de præcedentis
 omni appellatione remota componit. 569. 7. &
 seqq. Episcopus quarumcunque confraternitatum
 etiam laicorum controuersias componere potest
 570. 16. Episcopus potest cogere Canonicos, &
 alios Presbyteros beneficia, vel officia ecclesiastica
 obtinentes ut accedant ad publicas processiones.
 571. 15. Episcopus potest præcipere Regularibus
 in sua diocesi commorantibus ut eant ad
 processiones publicas. 573. 38. Episcopus
 quomodo instabit ut superior Monachum
 delinquentem puniat. 574. 3. Episcopus
 sufficit quod vnia vice superiorem Regularem
 moneat. 575. 8. Episcopus an possit punire
 Regulares per censuras. 576. 10. Episcopus
 confirmatus non dum consecratus potest
 Nouitio licentiam dare ad renunciandum.
 591. 18. Episcopus intra quod tempus teneatur
 percipere examen puellarum profiteri voluntarium.
 597. 8. Episcopus potest Abbatissis prohibere
 sub ecclesiasticis censuris ne quæ puellæ
 professionem emittant, nisi prius explorata
 illius voluntate. 10. Episcopus etiam in monasteriis
 superioribus Regularibus subiectis bis
 examinet eas, quæ Moniales fieri volunt. 598.
 11. Episcopus ingreditur clausuram pro exploranda
 voluntate Nouitiæ. 13. Episcopus potest
 etiam censuris coercere præfectas monasterio
 patientes in Religione profiteri Moniales
 sine voluntatis exploratione. 17. Episcopus
 Monachus tenetur portare habitum suæ Religionis.
 608. 4. Episcopus an possit bona Ecclesiæ
 solita dari in emphyteusim potius in sanguineos,
 quam in extraneos assignare. 613. 9. Episcopus
 debet pecuniarias pœnas ad pios usus erogare. 618. 16. Episcopus propria
 ordinaria iurisdictione cognoscit causas etiam
 contra laicos per bonorum apprehensionem,
 & personarum distractionem. 620. 35. Episcopus
 potest reducere numerum annuatiarium, &
 officiorum pro defunctis. 621. 2. Episcopus
 non potest cogere obtinentem capellaniam
 ut ipsemet celebret. 616. 4. Episcopus
 consecratus, & Capitulum Sede vacante pro-

cedit contra Capitularem delinquentem. 619.
 10. Episcopus potest procedere sine Adiunctis
 ad pœnas contra Capitulares non obseruantes
 diem festum S. Augustini. 11. Episcopus si velit
 contra Adiunctos iurisdictionem suam pertinuerant
 procedere, debet adhibere in dicto iudicio
 alios coniudices à Capitulo eligendos. 12.
 Episcopus visitandus potest sine Adiunctis Capitularibus
 peccata, & excessus Capitularium corrigere,
 & punire, non tamen pœna ordinaria. 630. 18.
 Episcopus sine Adiunctis potest procedere
 ad priuationem Canonicorum ex causa quod
 Ordines suis præbendis annexos non susceperint.
 20. Episcopus in Capitulo exempto si velit
 rationes exigere ab officialibus ex gremio
 Capituli constitutis Sede vacante, non tenetur
 procedere cum Adiunctis. 631. 14. Episcopus
 duarum Ecclesiarum vitarum non potest Capitulares
 ex vna ad carceres alterius duci facere. 17. Episcopus
 non tenetur cum Adiunctis procedere contra
 coadiutores cum futura suasionem. 19. Episcopus
 procedit sine Adiunctis contra portionarios
 habentes vocem in Capitulo, sed non sunt de
 Capitulo. 30. Episcopus & vnus ex duobus
 Adiunctis, si sine tertio pronuntiarent, sententia est nulla.
 631. 36. Episcopus an & quando teneatur stare
 locationi prædecessorum. 664. 5. Episcopus
 potest solus procedere ad informationem summariam,
 & incarcerationem, vbi de fuga timetur.
 672. 12. Episcopus debet multas pecuniarias
 eo ipso quod exactæ fuerint, piis locis assignare.
 15. Episcopus multas pecuniarias sibi assumere
 potest vbi admodum pauper esset. 16. Episcopus
 concubinatus quam pœnam incurrat. 673. 13.
 Episcopus in omnibus suæ diocesis Ecclesiis,
 quantumvis exemptis, est honorandus. 681. 1.
 Episcopus solus potest exercere iurisdictionem
 quoad summariam cognitionem, & ad capturam
 Capitularium 633. 40. Episcopus, vel eius
 vicarius quando possit interuenire in actibus
 Capitularibus. 43. Episcopus controuersiam
 habens cum Capitulo non potest domi suæ
 illud congregare. 45. Episcopus solus sine
 Adiunctis potest procedere contra eos, qui
 non sunt Capitulares. 634. 52. Episcopi
 arbitrio relinquunt quantum vna Ecclesia
 ab altera distare valeat, ut parochiani
 Sacramenta commodè inde sumere valeant.
 579. 8. Episcopi consecratio cum Missa facienda
 est. 155. 5. Episcopo, qui ob eius absentiam
 amiserit alternarium, an remaneat aliquod
 tempus ad conferenda beneficia. 33. 8. Episcopo
 excenti Pontificalia etiam extra Cathedralē,
 in ciuitate tamen, tenentur assistere qui
 solent assistere. 42. 15. Episcopo reddenda
 est ratio de omnibus locis piis, publicis, siue
 priuatis,

uatis, ecclesiasticis, vel laicalibus. 85. 1. Episcopo, vel eius vicario non licet quicquam accipere pro dispensationibus matrimonialibus. 160. 15. Episcopo non licet in Ecclesia sub parochia instituta fontem baptismalem constituere. 180. 11. Episcopo non licet auctoritate ordinari sibi assumere examinatores non synodales extraneos, qui suppleant. 483. 103. Episcopo non licet subrogare alios examinatores in locum condemnatorum. 104. Episcopo non licet ad detegenda visitatorum peccata per edicta publica monere homines sub excommunicationis poena ad reuelandum. 388. 14. Episcopo praedicant prae seipsum in sua Ecclesia non licet etiam prae textu paupertatis praetendere sibi praestari solitam elemosynam. 392. 4. Episcopo non missam priuata celebranti in Cathedrali non tenentur Canonici assistere. 445. 134. Episcopo non licet vnite beneficia Capellaniis, quae habent redditus tenues. 454. 15. Episcopo aulicæ, vel non valente contra Capitulates delinquentes procedere, non deuoluatur iurisdicção ad Adiunctos. 630. 16. Episcopo, & Adiunctis discordibus, ad quem spectet tertij electio. 633. 38. in *Episcopum* promouendus debet esse Doctus, aut Licentiatus in S. Theologia, vel iure Canonico, aut saltem publico alienius Academiæ testimonio idoneus ad alios edocendos reperiens. 215. 5. *Episcopi* vt resident in eare debent Metropolitanis. 33. 5. Episcopi possunt ordinare personas alteri ordinario subiectas, si ab eo litteras dimissionis habuerint. 43. 30. Episcopi quibus qualitatibus praediti. 51. 1. Episcopi scilicet pastores, non percussores esse meminerint. 99. 1. Episcopi quæ peccata reseruare solcant & possint. 117. 7. Episcopi constituere possunt nouas parochias vbi parochiani ob locorum distantiam, siue difficultatem sine magni incommodo ad Sacramenta percipienda accedere non possunt. 179. 7. Episcopi partem fructuum assignare debent coadiutoribus deprecandis impetitis Parochialium Rectoribus. 183. 7. Episcopi in suis diocesis interdicere debent ne cui vago & ignoto Sacerdoti Missas celebrare liceat. 208. 16. *Episcopi* curare debent vt hospitalia à suis administratoribus quomodolibet exemptis fideliter administrantur. 226. 11. Episcopi sunt cumulatue executores piarum dispositionum ad alios inferiores. 231. 20. Episcopi sunt Presbyteris superiores, & habent potestatem confirmandi, & ordinandi. 241. 20. Episcopi auctoritate Rom Pontificis assumpti sunt legitimi, & veri Episcopi. 21. Episcopi per semetiplos Ordines conferunt, nisi sint impediti. 216. 3. Episcopi electi, licet non consecrati, possunt approbare Sacerdotes in confessionis mini-

stros. 198. 25. Episcopi non possunt adimere facultatem audiendi confessiones omnibus simul vnus Conuentus Regularibus Confessariis S. Congreg. inenifulta. 302. 52. Episcopi iusta existente causa bene possunt Confessionarios etiam Regularium approbationem, ac iurisdictionem restringere, & limitare. 53. Episcopi & similes iurisdictionem ordinariam habentes, & eorum vicarij possunt licentiam concedere impartendi benedictiones nupiales. 348. 186. Episcopi tenentur ad obseruatiã decretorum Concilij Provincialis. 382. 3. Episcopi si iusto aliquo impedimento derinantur quominus Synodum congregent, possunt illam per alios congregare. 384. 12. Episcopi hæretici non possunt ab Inquisitoribus fidei puniri. 397. 5. Episcopi subditi habentes etiam electi & confirmati, quauis non consecrati, dispensant vigore decreti cap. 6. sess. 14. de reform. 398. 2. Episcopi illaream regionum in quibus Conc. Trid. adhuc receptum non est, non possunt vti facultate concessa in eod. decreto. 3. Episcopi an possint committere alijs potestatem dispensandi & absoluedi sibi concessam. 280. 54. Episcopi possunt, & non eorum vicarij absolueri in foro conscientie ab hæresi occulta, imposita salutari poenitentia. 409. 61. Episcopi hodie non possunt absolueri hæreticos oculos in foro conscientie, etiam vigore Bullæ Cruciatæ, aut Iubilæi. 412. 68. Episcopi quibus conceditur facultas vt procedant etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati, an in dubio censcantur procedere vt delegati. 420. 5. Episcopi consensus non sufficit in erigendis Regularium monasteriis, nisi etiam Imperator auctoritas accedat. 527. 29. Episcopi in omnibus monasteriis Monialium earum clausuram vbi violata fuit, restituere debent. 532. 13. Episcopi, seu etiam vicarij speciale mandatum habentes possunt concedere facultatem ingrediendi Monialium monasteria etiam Sum. Pontif. subiecta. 540. 65. Episcopi ingredientes Monialium monasteria sibi non subdita sine superioris licentia in scriptis. 540. 70. *Episcopi* & superiores Prelati quando possint ingredi Monialium monasteria. 543. 88. Episcopi licentiam dare valent Religiosis alloquendi Moniales, seruatis ceteris regulis. 548. 117. Episcopi si amoueant Confessores Regulares Monialium, non tenentur amotionis huiusmodi causam significare superioribus Regularibus. 560. 14. Episcopi in Ecclesiis Regularium, quibus non imminet cura animarum, non habent facultatem visitandi sacra vasa, sacristiam, Altaria, &c. 564. 17. Episcopi praecedant iuxta tempus ordinationis. 568. 2. Episcopi iurisdictionem impediunt, & c. quia

cumque exemptione non obstante ab Episcopo puniri possunt. 575. 5. Episcopi Regulares recenti colore habitus suæ Religionis possunt se conformare cum Episcopis secularibus in forma. 609. 44. Episcopi non possunt visitare Ecclesias Ordinum Militarium exigendo rationem à Rectoribus. 1. Episcopi modesta suppellectili, & mensa uti debent. 612. 4. Episcopi solent esse exei circa nepotes. 713. 7. Episcopi damnablem agunt qui res Ecclesiæ uxoribus erogant, aut distribuunt consanguineis indifcretè. 8. Episcopi in diœcesana Synodo, & Generales in Capitulis generalibus iam non possunt reducere onera Missarum. 624. 16. *Episcoporum* munus quale. 3. 4. Episcoporum munus præcipuum quod. 21. 1. Episcoporum principia omnia ciuilia regna, & potestates antecellunt. 68. 1. 4. *Episcopi* eorumque vicariis nihil licet accipere pro executione litterarum Apostolicarum dispensationum matrimoniorum, & absolutionum. 158. 5. Episcopis dandus est coadiutor habens qualitates pastoralis officio requisitas. 644. 48
Epistolarum Missæ quis auctor. 196. 9
Eques Hierosol. si incidat in excommunicationem can. si quis suadente, potest Episcopus præcipere omnibus parochis, & Sacerdotibus ne cum admittant intra Ecclesias ipsi Episcopo subiectas. 423. 15
Equites Capellani Religionis S. Stephani præfentari possunt ad Ecclesias seculares. 146. 5. Equites S. Ioannis Hierosolymitanis possunt consistere cum Regulari Sacerdote à superiore suo tantum approbato. 295. 10
Equorum vecturæ uon ueniunt omnium victualium. 389. 32
Euangelica lectio à quo instituta. 197. 11
Eucharistia. 87. sect. 19. Eius institutionis ratio. 88. c. 1. Eucharistia non est danda perpetuè, & absolute saturis, sed tantum semel, & non continuo amentibus tempore quo habetur dilucida interualla. 97. 11. An ad annos discretionis peruenit quis ut S. Eucharistiâ sumere possit, prout eum id parentum, & multo magis Confessorum iudicio æstimandum. 13. *Eucharistia* sacramentum quando instituitur. 88. 2. liberat à culpis quotidianis. 4. præseruat à peccatis mortalibus. 5. An auferat peccata temporalem. 89. 6. Eucharistia excellen. ibid. c. 3. Eucharistia sacramentum inter omnia excellentissimum, maximeque diuinum est. 1. Cultus & ueneratio huic sanctissimo Sacramento exhibenda 91. Eucharistia sacramentum in parochiali Ecclesia, quamuis pauperi, asseruari debet. 92. 1. Eucharistia sacramentum quomodo ad infirmos deferendum. 5. Onus deferendi sanctiss. Sacramentum ad infirmos est de peruenientibus ad curam animarum. 93. 6. Eu-

charistia sacramentum est deferendum ad infirmos ut illud sumant, non ut adorent. 7. Eucharistia sacramentum non est administrandum sub specie uini si infirmus non possit deglutire sub specie panis. 8. Eucharistia sacramentum icinuo dandum. 1. non potest ad Eucharistiam accedere sine præmissa confessione, Confessoris alterius præter proprium habens copiam. 95. 9. Eucharistia usus. 96. c. 8. Eucharistia sacramentum in sacratio asseruare, & ad infirmos deferre licet. 97. 8

Examen requiritur in hoc decreto dicitur de forma, & debet præcedere. 80. 3. Examen nouum requiritur in quolibet ascensu, qui fit in aliquibus Ecclesiis. 4. Examen de quo in hoc decreto, requiritur in beneficiis receptis in quolibet ascensu. 5. Examen nouum non est necessarium pronotionibus faciendis de beneficiis ex causa permutationis. 9. Examen nouum requiritur in permutatione de beneficio curato, & simpliciter. 8. 1. 10. Examen eius, qui est præfentatus à patrono, de cuius patronatus validitate in petitorio controuertitur coram Episcopo, debet ipse admittre. 8. 1. 13. Examen dumtaxat ab ordinario faciendum de persona præfentari. 154. 1. Examen ordinandum. 168. c. 8. Examen per concursum est faciendum in vacatione parochialis Ecclesiæ. 469. 2. Examen per concursum non requiritur in permutationibus Ecclesiarum parochialium. 473. 6. Examen per concursum non est necessarium in Parochialibus, quæ consuetudine operantur. 475. 36. Examen & concursus factus ante lapsum terminum edictorum est nullus. 479. 76. Examen ita elapso termino edicti potest per Episcopum inchoari, sed non potest eadem de claudi. 480. 80. Examen concursus potest fieri coram vicario etiam Episcopo non impedito. 83. Examen concursus factum coram examinatore non synodaliibus est nullum. 84. Examen concursus in parochialibus etiam modici valoris de forma est faciendum cum tribus examinatoribus 85. Examen per concursum non requiritur in collatione Parochialium iurispatronatus mixti. 491. 155. Examen per concursum fieri non debet in vacatione Parochialium, quæ sunt iurispatronatus laicorum, sed fufficit quod deputatus à patronis examineretur ab examinatore Synodali idoneo indicetur. 157. Examen per concursum requiritur inter plures præfentatos ad Parochialem iurispatronatus ecclesiasticæ. 158. non habet locum contra institutionem, vel fundationem. 492. 159
Examinandi de nouo sunt cepti beneficiari in quolibet ascensu. 80. 2. Examinandi non sunt de litteratura ad canonicatus cathedralis Ecclesiæ qui Diaconi, Subdiaconi, aut Presbyteri

teri fuerint.

81.12

Examinare non potest Episcopus ad beneficium simplex illum, quem iam examinauerat pro Ordinis sacri promotione. 81.11. Examinare non potest Episcopus promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliqua noua causa superuenierit. 169.8. Examinari vnus, & approbati poterit, si ille solus ad concursum comparuerit. 480.81

Examinatio & approbatio ab Episcopo faciendâ non requiritur in beneficiis simplicibus, quorum collatio liberè spectat ad inferiores. 80.1

Examinatores pluresq; tres, sed non pauciores adhiberi debent in cōcursum. 480.86. Examinatores vt sint tres non statuit præcisè Concil. sed quòd non possint adesse pauciores. 481.88. Examinatores debent singulis annis proponi in Synodo ad minus sex. 89. Examinatores debent proponi nominatim, & non in genere. 90. Examinatores synodales in Synodo ad summum viginti eligi possunt. 91. Examinatores non possunt eligi sub nomine dignitatis, sed tantum specialis personæ. 92. Examinatores quomodo in Synodo proponendi. 94. Examinatores quibus conditionibus, & qualitatibus præditi esse debeant. 481.96. Examinatores aliqui si intra annum suæ electionis mortui fuerint, ad superflitas facultas examinandi vnâ cum Episcopo pertinet. 97. Examinatores synodales quando omnes intra annum deputatiois mortui fuerint, quid faciendum. 99. Examinatores synodales durant donec alij in Synodo deputati fuerint. 100. Examinatores necessariò eligi debent, qui sint Magistri, seu Doctores, aut Licentiati in Theologia, vel iure Canonico. 484.110. Examinatores si non iurant, concursus coram eis habitus vitatur. 112. Examinatores synodales non possunt quicquam protus occasione examinis uet antè, nec post accipere. 485.113. Examinatores non possunt quicquam ex fructibus beneficij vacantis accipere. 114. Examinatores priuante beneficiis antea obtentis si occasione examinis siue antea, siue post aliquid accipiant, etiam gratis & liberaliter datum. 116. Examinatores pacto examine debent eos ex comuni seueritate reuertiare Episcopo, quos idoneos reperirent. 486.118. & illos possunt remittere ad ordinarium. 119. Examinatores conuenientiùs palàm inter se sua vota conferre debent. 120. Examinatores debent dare vota dum simul congregati sunt cum Episcopo. 121. Examinatores tenentur significare quis dignus, & quis dignior sub peccato mort. 122. Examinatores non tenentur explicite referre singulas qualitates eorum, qui sunt examinati. 126. Examinatores possunt etiam extraiudicialiter infor-

mati de qualitatibus examinandorum. 487. 128. Examinatores debent vota sua dare, sed Episcopus non tenetur ex collatione votorum eligere. 132. Examinatores singuli possunt, & debent dare vota super qualitate cuiuslibet examinari. 133

Examinatus, & approbatus semel ad vnum beneficium, non est ampliùs examinandus ad aliud simile. 82.18. Examinatus ad parochialem sibi resignatam si reprobatum, potest intra sex menses à die datæ litterarum aliud examen subire. 473.24. **Examinatus**, & promoti ad sacros Ordines à prædecessoribus Episcopis non comprehenduntur sub hoc decreto, nisi noua causa post promotionem superueniat. 136.2

Excessus secularium clericorum, & Regularium agentium extra monasteria, ad ordinario loci vt deputato à Sede Apost. corrigantur. 34.c.3

Excommunicandi morosù in solutione pensionis quando datur facultas in litteris Apost. non tenetur executor in sentenda sententia excommunicationis seruare formâ huius decreti. 618.25

Excommunicare, & absolvere subditum suum potest Episcopus extra territorium. 42.21. Excommunicare potest Episcopus Fratrem Capellanû Religionis Hierosol. non reddent rationes administrationis Parochialis secularis. 232.24

Excommunicatio Bullæ in Cœna Domini claus. 18. 234.2. Excommunicatio in cap. 9. sess. 14. de reform. matr. comminata eus solùm afficit, qui temporale dominium, & iurisdictione in foro externo habent. 377.21. parochus non incurrit hanc excommunicationem. 4. neque Rex, Regina, Imperator, aut Imperatrix. 5. neque Episcopus. 378.6. neque pater. 7. Excommunicatio per decretum interlocutorium prælata. 501.34. Excommunicatio Episcopalis aduersus ademptes monasteria Monialium comprehendit accedentes ad exemplum. 549.124. Excommunicatio in subsidium faciendâ. 618.21. **Excommunicatione** reseruata latam in ingredientibus claustra Monialium, non comprehenduntur nisi intrantes ex præsumptione, & prætextu licentiarum. 542.84. Excommunicatione hæ reseruata non afficitur ille, qui facultatem ingrediendi habet, sed nõ ingreditur prætextu illius. 143.86

Excommunicatus iniuste non amittit distributiones quotidianas. 443.121. Excommunicatus ecclesiasticæ sepulture tradi debet, si in mortis articulo confessionem possit. 617.15. **Excommunicatio** coadiuto non lucratur distributiones coadiutor. 639.15. Excommunicatio existente coadiuto potest in Ecclesia deferuere coadiutor. 643.37. **Excommunicatio** interdicti & criminoli non possunt esse patrini. 355.12

Exempti omnes, qui aliâ cedente exemptione Synodo interesse debent, nec Capitulis generali

YYY 3 generali

neralibus subduntur, ad eam accedere tenentur. 384.16. Exempti omnes, tam seculares, quam Regulares, quicunque etiam Monachi ad accedendum ad publicas processiones compelli possunt. 570.18

Exemptio, aut appellatio executionem sententiae lae contra concenbinarios impedire non potest. 673.21. Exemptio a iudicio seculari, & ab onibus & tribunis impositionis per Principes laicos lege etiam diuina clericis competit. 689.1

Exequutio aduersus administratores hospitalium ad ordinariu spectat. 126.7. Exequutio administrationis piam dispositionem non impeditur. nec suspenditur per appellationem. 129.33. Exequutio aduersus administratores hospitalium condemnatos spectat ad Episcopum. 131.12

Exequutores vltimarum voluntatum nihil dare debent Episcopo, seu eius officialibus pro causa laboris in recipienda ratione administrationis bonorum. 131.16

Existens in peccato mort. 335.95

Expretiatio sunt omnino sublatæ. 495.2

Expretium expressa absolutio. 500.29

Exploratio voluntatis penellarum profiteri voluntatem ad Episcopum pertinet. 597.7

Expresio quælibet falsa viriat gratiam, etiam quod alias esset Princeps concessurus. 107.4

Extranag. cum *Matthæus 3. de heret.* inter communes, non corrigitur. 36.9

Extrema vñctio verè & propriè est nouæ legis Sacramentum. 126.1. Extrema vñctio illis infirmis præsertim adhibenda, qui tam periculosè decumbunt, vt in exitu vitæ constituti videantur. 130.6. Extrema vñctio vt exhibeatur non est expectandus articulus, quo infirmus omni prorsus sensu careat. 7. Extrema vñctio est verè & propriè Sacramentum à Christo institutum, & ab B. Iacobo promulgatum. 134.1. Extrema vñctio confert gratiam, & remittit peccata, ac alleviat infirmos. 1. Extrema vñctionis institutio. 134.1. Extremæ vñctionis Sacramentum à Christo D.N. institutum. 1. Extremæ vñctionis materia est oleum ab Episcopo benedictum. 3. Extremæ vñctionis materia proxima est vñctio saltem quinque sensuum facta à Sacerdote. 128.15. forma quæ. 16. vñgi potest organum sensus magis obuium si periculum fuerit in mora. 17. eius effectus. 128.1. Extremæ vñctionis Sacramentum impendit suum effectum in vltima vñctione. 129.2. Extremæ vñctionis sacramentum iterari potest statu infirmitatis mutato. 131.8

Exultatio iniuste non amittit distributiones quotidianas. 443.120

Fabricam visitare solus Episcopus potest. 129.4. **Fabricarum** redditus potest Episcopus expendere pro suo arbitrio. 5

Facultas suscipiendi Ordines à quocunque sine dimissoria priorij Episcopi non censetur reuocatio, quamuis causa concessionis cesset. 79.3. **Facultas** Concilij dispensandi cum promissis per saltu quid operetur. 123.8. **Facultas** cõcessa Episcopis absoluedi ab hæresi occulta, & non deducta ad forum contentiosum, est eisdem adempta per processum Balæ in Cœna Domini. 411.66. **Facultas** eligendi magis idoneam in concursu, ad Episcopum, non autem ad infirmitatem collatorem pertinet. 488.134. **Facultas** ingrediendi monasteria Monialium Regularibus subiecta pertinet ad eorum superiores Regulares. 540.60. **Facultas** ingrediendi claustra Monialium concedi non potest, nisi ob causam necessitatis. 543.89. **Facultatem** habens à Papa promouendi à quocunque, non potest promoueri ab Episcopo in aliena diocesi sine licentia Episcopi illius diocesis. 40.7. **Facultatem** habens à Papa promouendi à quocunque, non potest promoueri ab Episcopo in aliena diocesi sine licentia Episcopi illius diocesis. 78.2

Fama sola non probatur in patronatus. 649.15

Familiaris quis dicatur. 277.5. **Familiaris** ad hunc effectum ille dicitur qui cum Episcopo fuerit commorans, & præsent inuenerit. 6. **Familiares** Episcoporum quales. 4. inuit. **Familiares** triennales Episcopi an alius de eius licentia ordinare possit. 40.8

Festi dies in quibus Episcopus minores Ordines conferre potest, debent esse de præcepto. 270.10. **Festis** dies, & ieiunia in suis Ecclesiis annonciare nullatenus prohibent Regulares. 113.37. **Festis** dies, quos in sua diocesi Episcopus seruandos præceperit, Regulares quoque seruare tenentur. 566.5

Festum corporis Christi quando institutum. 91.2. **Festum** corporis Christi tempore interdicti apertis Ecclesiis ianuæ celebrari potest. 4

Fideler maiora beneficia sibi comparent si Misas current sibi celebrari dum viuunt. 203.9

Fides desumpta ex libro parochi vt probet necessariò est facienda cum formalit transcrip-tione paritæ. 350.197

Filiu videtur posse succedere in beneficio paterno, si per 30. annos alius in eo successit. 674.3. **Filius** quamuis legitimus eger dispensatione ad obtinendum immediate beneficium paternum. 675.13. **Filius** Presbyteri illegitimus non potest obtinere beneficium, quod olim pater suus abque legitimo titulo, & minus pacificè

pacifice aliquando possedit. 15. Filius illegitimus excluditur ne possit obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius pater habuit solam sedem in choro. 16. Filius illegitimus non prohibetur obtinere Episcopalem nuper erectum ex parte diocesis, in qua eius pater fuit Archiepiscopus. 676. 10. Filius illegitimus an possit recipi in Clericum Ecclesie receptitiae, ubi eius pater fuit receptus. 12. Filius illegitimus non prohibetur quominus tanquam Capellanus amovibilis deferuitur possit, ac obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius pater nunquam intrinsecus fuit. 14. Filius illegitimus non prohibetur obtinere Ecclesiam filialem dummodo non teneatur ministrare in Matrice. 677. 15. Filius illegitimus potest patri succedere in Capellania fundata absque Episcopi auctoritate. 16. Filius illegitimus non prohibetur habere Canonicatum, qui erat portio, tempore quo pater illum obtinebat. 16. Filius illegitimus quomodo prohibetur ministrare in Ecclesia, in qua pater eius beneficium habuit, vel habet. 18. Filius illegitimus laicus non potest canonicatum missive simplex in Ecclesia in qua pater habuit, vel habet beneficium. 19. Filius illegitimus non prohibetur cum patre habitare. 678. 33. Filius suum beneficium resignare cogitur, si ille & pater tempore Concilij repenter in eadem Ecclesia beneficia obtinere. 679. 39. *Filius* legitimi clericorum possunt adipisci beneficia quatenusque in eadem Ecclesia, in qua genitores habuerunt, vel habent. 675. 15. sed non possunt paterna beneficia immediate obtinere. 12. de *Filiis* naturalibus etiam procreatis tempore, qui eorum parentes nondum erant effecti clerici, quid. 674. 5

Fiscalis Episcopi tanquam familiaris illius gaudet fori privilegio. 166. 43. *Fiscalis* summi potest assumere Episcopum in visitatione personarum cathedralis Ecclesie. 631. 33

Formina transferens se ad domum concubinarum intentione perpetuo cum illo manendi, non potest valide coram parochia suae parochiae contrahere matrimonium. 310. 7. Formina an debeat pauper & carere dote, quae nihil quidem habet proprium, habet tamen parentes, atque consanguineos diuites. 367. 78. *Formina* non possunt monasteria Monialium sine licentia ingredi. 538. 55. Forminae intra Monialium monasterium licite intrinseci possunt in obsequium & famularum Monialium 545. 99. *Forminarum* consortium à viris spiritualibus fugiendum. 671. 4

Formam laicorum statuto praescriptam nequaquam oportet servare in renunciationibus quae fiunt à Novitiis. 591. 35

Fornicationis simpliciter peccato commaculatur ille, qui accedit ad consanguineum in 3. vel 4. gradu eius, cum qua prius fuit fornicatus. 365. 13

Fornicator notoriè. 334. 94

Forum conscientiae pro foro sacramenti Penitentiae. 409. 59. *Fori* privilegio qui vult gaudere, quae habere & agere debeat. 261. 12. *Fori* privilegio gaudet obtinens valide beneficium etiam ante illius possessionem. 14. *Fori* privilegio gaudet beneficii possessionem etiam invalidè obtinens. 161. 16. *Fori* privilegio gaudet beneficium etiam modici valoris obtinens. 17

Flagella inflicta in hoc mundo à Deo si patienter tolerantur sunt satisfactoria pro peccatis. 125. 1

Fraternitas pro comitandis cadaveribus defunctorum habens fori privilegio gaudet. 162. 12

Fratres religiosi non possunt administrare populo S. Eucharistiam die Paschalis. 98. 16. *Fratres* Mendicantes non possunt ab Episcopis prohiberi quominus per seipsos in diocesibus ubi habent conventus, elemosynas quærant. 190. 5. *Fratres* Minores possunt extra tempora à iure statuta Dominicis, vel aliis festiis diebus sacros Ordines suscipere. 269. 4. sed non ex privilegiis ante Concil. Trid. obtinent. 170. 5. *Fratres* Mendicantes ex redditibus beneficiorum monasteriis annexorum seminario contribuere debent. 310. 30. *Fratres* S. Ioannis Hierosol. sine eorum vicarij in Parochialibus Religioni unitis non possunt compelli ad contributionem seminario. 310. 31. *Fratres* S. Ioannis Hierosol. sine eorum vicarij in Parochialibus Religioni unitis non teneantur ad solutionem Cathedralicam. 391. 41. *Fratres* S. Ioannis Hierosol. possunt dare dimissiones clericis inferiuntibus in eorum Ecclesiis. 413. 11. *Fratres* Praedicatorum in possessione facienda per ipsos Dominica infra Octavam Corporis Christi debent manentem ab Episcopo. 571. 31. *Fratres* Fratres etiam immediate succedere possunt. 675. 10. *Fratribus* Minoribus interdictum est in sua Regula ingressus absque speciali Papae licentia ad Monasteria Monialium 541. 74. *Fratribus* non licet Fecia V. in Cornu Domini, nec in festo Corporis Christi facere processionem cum sanctissimo Sacramento. 571. 33

Fructus patrimonij alicuius Sacerdotis usurpantes non obstringuntur excommunicatione Bullæ in Cornu Domini. 135. 7. *Fructus* beneficii vacantis usurpans incidit in excommunicationem Bullæ in Cornu Domini. 8. *Fructus* non residendum amittuntur dumtaxat pro rata illius temporis, quo quis abest. 146. 15. *Fructus* non residendum debet Episcopus ordinarius

INDEX RERVM.

ries applicare fabricæ Ecclesiæ parochialis etiam si non indigeat. 16. Fructus decurſos poſt lapſum duorum menſium à die adeptæ paciſicæ poſſeſſionis non faciunt ſuos qui non emittunt fidei poſſeſſionem, bene tamen decurſos in ipſis duobus menſibus. 430. 43. Fructus amiſſos ob non factam fidei poſſeſſionem reſtituere non tenetur huiuſmodi prouiſus donec condemnetur. 44. Fructus amiſſi ob non factam fidei poſſeſſionem cui ſint assignandi & applicandi. 431. 47

Fundationi ſtatuti vt etiam minor 14. annorum beneficium adipiſci valeat, ſtandum eſt. 160. 7. & 616. 1

Fundator poteſt excludere ordinarium ab adminiſtratione Capellaniarum. 117. 14

Funerale ducere tenetur Parochus vſque ad Eccleſiam Regularium. 669. 14

G

G Audendi verbum. 78. 15

Generalis Religionis poteſt ſubditos ſuos quomolibet à confeſſionibus audiendis ſuſpendere. 307. 55

Geſta actis diminutis & diſmembratis ſunt nulla. 507. 75. Geſta per Episcopum ſine Adiunctis ſunt irrita ipſo iure. 635. 39

Gloria Patri ordinauit Damafus. 195. 4. *Gloria in excelsis* Deo primus inſtituit Teleſphorus. 5

Gradualis, Alleluia, Tractus, & ſequentiæ auctor quis. 197. 10

Gradus Doctoratus non ſufficit ad Pœnitentiarij officium, non facta poſſeſſione fidei, aut contra Academiæ ſtatuta, vel conſuetudines receptas. 416. 17

Gratia ſubreptitiè impetrata eſt ipſo iure nulla. 107. 3

Gregorius XIII. circa loca, & alia clauſuræ pertinentia multa edidit § 30. 4. reuocat quaſcunque licentias ingreditendi monaſteria Monialium. §. & § 31. 7. Gregorius X V. quid ſtatuerit circa conceptionem immacularam B. Virginis. 10. 14

H

H *Habitans* in conſinio dyarum Eccleſiarum parochialium cenſetur parochianus illius, in qua domus aditum magis frequentatum habet. 321. 17

Habitus proprius Clericorū illiſque honeſtas. 139. 1. *Habitus* non facit Monachum. 140. 1. *Habitus* Regularis à Nouitio deſerendus eſt de eſſentia atque ſubſtantia anni probationis. § 84. 45. *Habitus* religioſus Nouitij exeunti

non eſt reſtituendus. § 96. 68. *Habitum* clericalem honeſtum non deſerens quas poenas incurrat de iure Concilij. 140. 3. Et quid attendat conſtit. Sixti V. 4. *Habitum* clericalem non tenentur deſerre clerici qui habent fructus, aut poſſeſſionem non excedentem valorem annuum 60. due. 5. *Habitum* dimittens clericus domi ſuz, & in oculo, excurſur. 141. 11. *Habitum* clericalem, & Tonſuram ſimul deſerre tenetur clericus, qui ſibi priuilegio gaudere vult. 163. 25. *Habitum* clericalem, & Tonſuram dimittens priuilegium ſibi amittit. 166. *Habitum* clericalem qui dimiſerit, poteſt illum iterum reſſumere, non obſtante irregularitate. 164. 27. *Habitum* regularem ſuſcipiens debet per annum in probatione ſtare, ita vt poſſeſſio antea facta ſit nulla. § 78. 18. *Habitum* ſine cauſa occultantes Religioſi incurrunt in excommunicationem. 698. 39. *Habitum* & Tonſuram clericalem tenetur deſerre coadiutor. 642. 33. *Habitum* Religionis qui ſepeliendi. 668. 10

Hæreſes deſunctorum pro deſuncto ad ſepulturam aſſociando numerum Sacerdotum conuocare, & numerum ceræ ſtatueri debent. 667. 11

Hæreticus ſuſcipiendo, vel baptizando, cognationem contrahit. 355. 1. *Hæretici* occulti per acciſens in excommunicationem, & alias cenſuras, ſeu poenas per Eccleſiam aduerſus hæreticos latas incurrunt. 409. 61. *Hæretici* purè mentales poſſunt abſolui à quolibet Confeſſario. 410. 63. *Hæretici* omnino occulti, & purè mentales excommunicationem non incurrunt. 64

Hierarchia diuina ordinatione inſtituta eſt in Eccleſia catholica. 141. 9

Homicida voluntarius, & caſualis. 142. C. 7

Homicidium per inſidias, & per inſidias, & ex propoſito requirit. 142. 3. *Homicidium* committens ſolo caſu ſortuito, adhibita omni diligentia vt præcaueret, non incurrit irregularitatem. 143. 14. *Homicidium* voluntarium quod dicatur. 404. 34

Homo poteſt iuſtificari de potentia Dei abſoluta. 19. init. *Homo* iuſtus toto tempore vitæ ſuz poteſt in gratia eſſere 30. 1. *Homo* exiſtens in peccato mortali poteſt habere multos actus bonos, qui nullo modo ſunt peccata. ibid. c. 11. 1. *Homines* ad Deum liberè conuertuntur. 19. 1. *Homines* non poſſunt habere certitudinem de ſua iuſtitia, iis excepris, quibus Deus ſpecialiter reuelaret. ibid. c. 9. 1

Honor & ſublimitas Episcopalis nullus poterit comparationibus adæquari. 681. 3

Horti & prata Religioſorum comprehenduntur ſub clauſura. § 49. 128

Hospitalitas etiam vitiata debent ab ordinariis viſitari.

INDEX R E R V M.

litari. 116. 6. Hospitalia administrata à Fratribus B. Ioannis Dei non sunt exempta à iurisdictione ordinarij. 127. 15. Hospitalia quæ sunt sub immediata Regum protectione visitare non potest Episcopus. 128. 17. Hospitalia quæ expressè repertiuntur sub immediata Regum protectione, comprehenduntur tantum sub nominalium hospitalium. 18. Hospitalia data in titulum si habeant beneficia annexa, vel redditus ecclesiasticos, pro seminario contribuere tenentur. 309. 10. non procedit in hospitalibus in quibus sunt bona laicorum. 11
Hospitalu computa itane consuetudine Episcopus vnà cum Magistro eiusdem hospitalis recognoscere tenetur. 131. 24. *Hospitalium* administratores debent Episcopo reddere rationem administrationis suæ. 130. 7
Hospitalitas laudanda, & amplectenda. 645. 1.
Hospitalitatem qui reneantur præstare, cogere possint ad illam. 1

I

I *Daneit* respectu scientiæ, ætatis, morum, & prudentiæ consideratur in concursu Parochialium. 487. 117
Idoneus iudicandus, qui muneri, cui præfieri, est aprior. 489. 140
Inferiores quasi Episcopalem iurisdictionem habentes habere facultatem examinandi Nominarios. 233. 2
Ignorantia quælibet, etiam crassa, excusat à suspensione. 349. 190. ipso iure. 191. Ignorantia crassa excusat, dummodo non sit ingens temeritas. 366. 3. Ignorantia, vel impedimentum reclamanti intra quinquennium, non potest probari iuramento ipsius ignorantis, vel impediri. 603. 12
Imago Sancti non canonizati in Altari poni non potest. 512. 4. *Imaginem* sanctarum usus verustissimus in Ecclesia Dei, & à sanctis Patribus comprobatur. 112. 1. *Imagines* quorumcumque hominum cum sanctis, vel martyrij fama defunctorum non possunt poni in Oratoriis publicis, aut priuatis antequam canonizentur, aut Beati declarentur. 512. 5
Immemoralis per testes minimè dicitur sufficienter articulata si testes non dicant quoddam non audierunt, nec viderunt contrarium. 648. 15.
Immemoralis vt conficiatur tam in rebus, quam in instrumentis, concurrere debent anni elapsi vsque ad terminum controuersæ notæ. 648. 16. *Immemoralis*, seu continuæ præsentationes non suffragantur quando constaret de initio inuoluto. 18
Immunitate ecclesiastica gaudet pro debito ciuili ad Ecclesiam confugiens. 690. 7. Immunitate

ecclesiastica gaudent qui cum armis prohibitis in Ecclesiam se recipiunt. 8
Impedimentum quod requiratur vt Canonice Ordinem cognoscitur infra annum suscipere non reneatur. 121. 10. *Impedimentum* non excusatur nisi impeditus probet se omnem adhibuisse diligentiam vt impedimentum cessaret. 156. 8. *Impedimentum* publicæ honestatis. 360. c. 3. *Impedimentum* publicæ honestatis oritur ex omnibus sponalibus quacumque ratione irritis, quando ipsa publica sunt, & nullitas occulta. 361. 4. *Impedimentum* publicæ honestatis non nascitur ex sponalibus nullis. 5. nec oritur ex sponalibus oterenus factis absque consensu interiori. 6. nec ex sponalibus validis, maritus ramen consensu dissoluitur. 8. nec ex sponalibus conditionatis ante aduentum conditionis. 362. 10. nec ex sponalibus contractis à parentibus nomine filiorum sine eorum consensu. 11. *Impedimentum* publicæ honestatis oritur tantum ex sponalibus cum determinata persona, & ex absolutis siue à principio, siue postea completa conditione, & tantum ex validis. 12. *Impedimentum* publicæ honestatis oritur ex sponalibus per verba de præseni, & nulliter contractis, omisso forma Concilij 13. *Impedimentum* publicæ honestatis confurgens ex sponalibus validis hodie non excedit primum gradum. 15. *Impedimentum* oritur ex quocumque matrimonio raro, etiam irritum ex quacumque causa, dummodo non sit irritum ex defectu consensu. 363. 18. *Impedimentum* publicæ honestatis quando simul conuenit cum impedimento affinitatis, vtrunque in dispensatione est explicandum. 19. alias dispensatio est subreptitia. 20. *Impedimentum* inductum propter affinitatem ex fornicatione contractum restringitur ad 1. & 2. gradum. 364. 6. *Impedimentum* tertij gradus affinitatis ex fornicatione contractum, sublatum est. 365. 12. *Impedimenta* plura non connexa quando sunt eiusdem speciei, & rationis, sunt omnino exprimensa, vt dispensatio sit valida. 370. 22
Imperator & Reges tenentur præcepto ecclesiastico de conficendo semel in anno. 215. 18. *Imperator* persona potens dicitur. 652. 36
Impius quomodo intelligatur per fidem & gratiam iustificari. 29. c. 8. acceptæ iustificationis incrementum. 30. c. 10
Incompatibilitatis decretum procedit in illis, qui post Concil. Trident. recipiunt duos conuocatus. 15. 2. *Incompatibilitatem* circa in beneficiis quatuor tempora ante Concil. considerantur. 17. 21
Indulgentia quæstuariz reuocatur. 191. 7. *Indulgentiæ* pro Ecclesia B. Mariæ de Mösterrato. 692. 3
Z Z Z z Indulgentia

INDEX RERVM.

Indultum Papæ tribuens vacationem duorum mensium Canonicis contra foundationem Ecclesiæ, non intelligitur sublatum. 437.83
Infamæ non potest in Abbatissam eligi. 555.7
Infans quæ ætate dicatur habere vsum rationis. 9.7. Infans si consecratur Episcopus nihil ageret. 52.7. Infans Portugaliæ. 652.38. *Infantes* baptizandi. 8.4. Infantes si daretur eis communio, recipient gratiam. 156.2. Infantes discretionem carentes admitti possunt ad claustra Monialium. 539.63
Inferior habens præuentionem cum ordinario. 477.56. *Inferiores*, qui non habent iurisdictionem quasi Episcopalem cum facultate congregandi Synodum, non possunt constituere vicarium. 474.33. Inferiores Episcopo concursus facere non possunt nisi habeant ius congregandi Synodum, &c. 476.45. Inferiores Episcopo quando possunt concursus facere. 50
Infidelis cognoscens fornicariæ mulierem ad hunc concursus, non potest ducere in uxorem consanguineam dictæ mulieris. 364.5
Infirmus parochi non est causa sufficiens non residendi. 251.61
Infirmus, qui personaliter diuinis Officiis interesse non potest, quotidianas distributiones percipit. 441.105. Infirmus quoad hunc effectum dicitur ille, qui ad Ecclesiam se conferre non potest. 156. Infirmi deliranti an præberi possit viaticum. 97.12. *Infirmi* distributiones quorid. lucrantur, quamuis propria culpa in infirmitatem inciderint. 441.112. Infirmi distributiones lucrantur, si illi dum erant sani consueverunt iutelle diuinis Officiis. 442.113
Inhabiles ad beneficia consequenda qui. 54.1. Inhabiles ad proficiendum possunt reclamare etiam transacto quinquennio. 605.21. Inhabiles ac indigni sunt quibuscumque honoribus, beneficiis, &c. Clerici concubinarij suspensi, qui concubinas non expellunt. 673.20
Inhibitiones post appellationem quando concedendæ. 101.19
Initium à Deo. 4.1
Innocens qui causam adulterio non dedit, non potest altero coniuge viuente aliud matrimonium contrahere. 317.18
Inquisito processus Regularium quomodo faciendæ cum ad Ecclesias cathedralis promouendi fuerint. 216.8
Inquisitor parochus tenetur ad residendam. 247.36. *Inquisitores* contra hæreticam prauitatem gaudent priuilegio percipiendi fructus, & distributiones quotidianas. 438.93
Inseruiens palatio Apost. in inferioribus ministeriis, si habuerint pensionem, non tenentur in habitu & tonsura incedere. 140.6

Insignia alicuius familiæ sculpta in Ecclesia probant inpatratoratus. 650.28
Insupersemita per annum in excommunicatione quando dicatur contracta. 611.40
Instituendi ius potest competere Prælati inferioribus ex causa necessaria. 153.20
Institutus præsentari à paronnis non potest referuari alteri quàm Episcopo, nisi, &c. 153.19. Institutio ad parochialem Ecclesiam vacantem, quæ iurispatronatus ecclesiastici sit, ubi faciendæ est à Papa, ius eligendi digniorem ad solum Episcopum pertinet. 490.151. *Institutiones* inferioribus ex immemotabili competentes non sunt sublata per Concil. 154.2. Institutiones piorum locorum obseruandæ citca reddendas rationes administrationis eorum. 232.27
Intentio saltem faciendi quod facit Ecclesia requiritur à ministris dum Sacramenta faciunt. 46.13
Interesse habentes qui sint ad hoc vt cicerent in vnione faciendæ. 62.20
Interpretatio sanctæ Scripturæ in Ecclesiis necessaria, & alia ad id pertinentia. 12.init.
Interstitia abbreviandi facultas remittitur arbitrio Episcopi. 284.8. necessitas, vel utilitas sufficit ad dispensandum in interstitiis. 285.12. Interstitia non sunt mathematicè computanda, sed ecclesiasticè, & iuxta ritum Ecclesiæ. 287.6. Interstitia remittendi facultas Episcopo concessa transit in Capitulum, seu eius vicarium Sede vacante. 8
Interstitia & cerei quæ per vim deferuntur citca cadaver quomodo diuidendi. 667.10
Introitus Missæ à Cælestino I. introductus. 195.3
Intrusus de facto in parochiali beneficio, vel nulum titulum bonum, aut malum à superiore habens, inualide confessiones audit. 298.23
Irregularis sit clericus exercendo scienter Ordinem, quem non habet. 306.2
Irregularitatem non contrahit ille qui non expleto 24. anno presbyterij Ordinem suscipit. 286.7
Ius, Missa est, ex Apostolica traditione processit. 200.24
Iudæorum & aliorum infidelium infantes ante vsum rationis inuitis parentibus licitè baptizari non possunt. 9.6
Iudex ecclesiasticus cognoscit de controuersia orta circa habitum clericalem. 264.18. Iudex quando pronunciat fe competentem, vel incompetentem, appellari potest. 499.25. Iudex aliqui viri possunt monasterium Monialium ingredi ad expellendum malefactorem. 546.109. Iudex Apost. seu delegatus Papæ non potest esse coadiutor. 641.24. Iudex laicus non potest procedere contra laborantes in diebus festis

festis de licentia ordinarij 693.4. *Iudiciu* de culpa vt constet debet sepe requiri. 498. 16. interpellatio vna an sufficiat. 17. *Iudices* seculares possunt visitare hospitalia, si hoc eis alijs legitime competat. 225. 2. Iudices ecclesiastici possunt secularibus magistratibus iniungere penam excommunicationis vt præbeant auxilium. 533. 21. Iudices laici possunt penas imponere contra non obseruantes dies festos. 567. 11. *Iudicium* synodaliu nominatio spectat principaliter ad Episcopum. 481. 93. Iudicium synodaliu nominatio spectat principaliter ad Episcopum, non tamen priuatiuè quoad Capitulum. 663. 23

Iurare quis ex concurrentibus ad Parochialem vacante sit magis idoneus spectat solum ad Episcopum. 487. 13 t

Iura vbi disponunt, non deest pro iuris declaratione ad Papam recurrere. 614. 7

Iuramentum à visitatis non debet Episcopus exigere in visitatione. 388. 15. *Iuramenti* in litem delatio alteri parti. 500. 30

Iurans resignare beneficium, ad cuius titulum fuit promotus penitentia imposita absolendus est ne resignet. 167. 33

Iurisdiclio Episcopi deuoluitur ad Archiepiscopum per negligentiam Episcopi circa id quod facere debet. 506. 65. *Iurisdictionem* ecclesiasticam libi tanquam propriam vsurpantes ligantur censura Bullæ in Cæna clausulæ. 235. 3. Iurisdictionem Episcopalem habentes, nullique diocesano subditi, possunt denunciationes remittere. 329. 59. Iurisdictionem Episcopalem habentes possunt licentiam interessendi matrimoniis concedere. 337. 11 t. *Iurisdictione* Episcopi suspensa per excommunicationem, aut suspensionem, potest eius vicarius valide interesse matrimonio. 339. 12 t

Ius Canonicum docentes in publica vniuersitate eiusdem ciuitatis gaudent ibi priuilegijs de percipiendis in absentia præbendarum suarum fructibus. 19. 58

Iuripatronatus fundatum in fundo subiecto fideicommissio restituyendo cum vniuersa hæreditate, acquiritur hæredi, & fideicommissario. 150. 4. Iuripatronatus non acquiritur ex constructione necessarii, non voluntariè facta. 351. 7. Iuripatronatus acquiritur ex reedificatione, seu refectione Ecclesiæ penitus destructæ. 8. Iuripatronatus ex Ecclesiæ constructione acquiritur absque alia reservatione, nisi illud expresse remittatur. 9. Iuripatronatus non acquiritur ex augmento dotis 152. 13. Iuripatronatus ex priuilegio Episcopi, in cuius pacifica possessione extiterunt præsentati per 40 annos, nihil prodelt. 649. 2. Iuripatronatus potest præscribi ab vno contra alium compatronum spatio 40.

annorum cum titulo colorato. 22. Iuripatronatus probatur ex præsentationibus, per spatium centum annorum effectum sortitis. 647. 8. Iuripatronatus dicitur probatur ex fundatione, & dotatione si constet de præsentationibus per centum annos effectum sortitis. 9. Iuripatronatus quando præsumitur ex priuilegio, & adest immemorabilis, illa nihil prodelt. 648. 19. Iuripatronatus probatur ex denominatione Capellæ 651. 19. probatur ex inscriptione antiquissima in Ecclesia. 30. ex sententia antiqua Episcopi. 31. ex litteris institutionalibus Antistitiu. 32. Iuripatronatus nõ probatur ex certo subsidio alicui præstito tanquam patrono. 652. 33. Iuripatronatus à quilibet familia potenti obtentum præsumitur ex vsurpatione acquisitum. 653. 46. Iuripatronatus dicitur priuatiuum ad effugiendam vsurpationis præsumptionem, in quando patroni sunt domini temporales loci, vbi fundatum est. 47. Iuripatronatus ex vsurpatione acquisitum præsumitur in vniuersitatibus, seu communitatibus. 653. 51. etiam si vniuersitas, seu communitas parua sit. 52. Iuripatronatus ex vsurpatione acquisitum non præsumitur, si non totius vniuersitatis, sed illius partis esse prætendatur. 654. 53. Iuripatronatus mixtum non præsumitur ex vsurpatione acquisitum 54. Iuripatronatus priuatus personæ, & familie petentis non præsumitur ex vsurpatione acquisitum. 55. quid si vna illius pars spectet ad vniuersitatem Patochianorum, & alia ad alias priuatas personas. 56. Iuripatronatus in personis potentibus probandum est per scripturas authenticas si illud prætendunt. 655. 62. Iuripatronatus ex priuilegio reuocatum est in totum, etiam cum q. possessione inde sequuta. 657. 70. ad *Iuripatronatus* acquirendum non requirunt tria illa copulatiue, fundus, constructio & dos. 152. 16

Iuripatronatus vsurpatio quandoque non præsumitur. 654. 57. Iuripatronatus in q. possessione existens valide præsentat. 658. 76. Iuripatronatus q. possessio acquiritur ex vniuersa præsentatione sequuta institutione. 77. Iuripatronatus titulus non probatur sufficienter per solam confessionem supplicantis. 606. 4. Iuripatronatus titulus censetur probatus ex multiplicatis præsentationibus per antiquissimum temporis cursum, qul hominum memoriam excedat. 5. etiam si nullum instrumentum fundationis, vel dotationis ostendantur. 647. 6. Iuripatronatus circa probationem nihil alterat Concil. in personis priuatis. 649. 23. Iuripatronatus vsurpationis præsumptio ex quibus tollatur. 653. 50. *Iuripatronatus* ex priuilegio etiam cum amplissimis clausulis concessa propter augmentum cadunt sub reservatione. 657. 73.

INDEX RERVM.

Iurapatronatus concessa à 40. annis citra Concil. debent reuideri ab ordinario. 659.88.
Iurapatronatus interitum dum reuidentur per ordinarios, patroni sua q. possessione non sunt priuandi. 660.89
Iulit per opeta penitentiæ, vel sponte assumpta, vel etiam illis præcepta, an possint satisfacere pro peccatis ex peccatis remissis restantibus. 125.1
Iustificamur per Christum. 17.1
Iustificari non potest homo de potentia ordinaria absque actu penitentiæ. 18.3
Iustificatio. 16. sess. 6. Iustificatio nostra per Christum. 17. c. 3. Iustificatio impij quid, & quæ eius causæ. 19. c. 7. *Iustificatio* impij descriptio, & modus eius in statu gratiæ insinuat. 17. c. 4
Iulitia orta ex matrimonio rato dirimit matrimonium vsque ad quartum gradum. 363.16

K

K *Yrie eleison* ordinauit S. Gregorius vt nouies in Missa diceretur. 191.5

L

L *Aicus* nisi in necessitate extrema mortis, & in absentia Sacerdotis Eucharistiam sibi administare nequit. 155.3
Lapsi, & eorum reparatio. 31. c. 14
Largitio munerum utriusque sexus Regularibus interdita. 52. 34
Lamabo inter innocentes. 198.15
Lecleri Theologo ex gratia debentur distributiones quotidianæ pro tota die quæ legerit. 116. 34
Lecleres, & graduati non debent se idoneos reputare ad confessiones audiendas sine Episcopi approbatione. 396.16
Legatum quando esset factum ad vnum vsum non ita necessarium, tunc potest Episcopus in alium vsum pium eidem Ecclesiæ magis necessarium commutare. 224.6
Legatus à latere potest vnite beneficia prouinciarum suarum legationis, absque tamen præiudicio Episcopi. 61.17. & 181.4. Legatus potest emulatiue visitare Ecclesias exemptas, quas possint ordinarij ex decretis Concilij. 127.19.
Legatus à latere in prouincia suarum legationis potest licentiam interficendi matrimonio impatiri. 337. 114. Legatus à latere, & Nuntius Apostol. monitoria concedere possunt. 616.9. *Legati*, seu Nuntij non possunt committere causas criminales suis Auditoribus. 103.1
Legitimitas personarum. 501.36
Legitimitas per subsequens matrimonium ad

Episcopatum habilis censetur. 51. 3. Legitimitas per subsequens matrimonium non est admittendus ad Cardinalatum. 51. 4. *Legitimitas* per subsequens matrimonium non admittuntur ad Cardinalatum dignitatem. 381.8

Lepra, vel alio morbo contagioso coactus à ciuitate discedere, luctatur quotid. distributiones. 441.111

Libri non sunt imprimendi nisi præuia licentia. 7.3. quid in Portugalia, & in regnis Castellæ. ibid. Libri non sunt imprimendi sine nomine auctoris, vel certi Collegij. 4

Licentia Episcopi non requiritur in docentibus publice in scholis S. Scripturam, aut in Canonicum, sed bene in studentibus. 10. 63. Licentia studiorum causa non suffragatur vltra quinquennium. ibid. Licentia Episcopi requiritur ad hoc, vt Regulares prædicare possint in Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt, & eos examinare poterit 14. 20. Licentia causa studiorum non excusat ab amissione tæritæ partis fructuum, & c. 176.8. Licentia, quam Episcopus concedere poterat, vt in sua diocesi extra locum sacrum in Altari portatili quis celebraret, est reuocata per cap. 8. sess. 12. de sacrific. Missæ. 109. 19. Licentia quam parochus abesse volens petere debet ab Episcopo, non sufficit tacita, sed oportet esse expressa. 151.67. Licentia delegata audiendi confessiones non expirat mortuo, vel amore delegante. 307. 43. Licentia concessa ad beneplacitum Regularibus ad audiendas confessiones potest quodcumque reuocari 46. Licentia ad interficendum matrimonium debet esse expressa, & tacita. 339. 122. Licentia ad assistendum matrimonio debet actum præcedere. 123. Licentia metu, vel dolo obtenita sufficit ad assistendum matrimonio. 124. Licentia contra prohibitionem Episcopi valide datur ad effectum vt matrimonium contractum eorum Sacerdote, cui concessa fuit, validum sit. 125. Licentia ad assistendum matrimonio non requiritur in scriptis, sed sufficit verbalis. 126. Licentia specialis non requiritur, sed sufficit generalis ad assistendum matrimonio. 340. 127. Licentia generalis administrandi omnia Sacramenta sufficit ad assistendum matrimonio. 128. Licentia assistendi matrimoniis, quam parochus alteri Sacerdoti dat, expirat si interim parochus moriatur. 131. Licentia Sedis Apost. exigitur ad ingressum in S. Claustrum, & Conceptionis monasteria subiecta Ordini Minorum. 541. 75. Licentia ingrediendi intra septa monasterij debet esse specialis. 76. finitum primo actu. 77. extenditur ad socium obtrinentis. 78. verbis expressis debet esse concessa. 541. 79. Licentia ingrediendi septa Monasterium

INDEX RERVM.

nialium in scriptis sub p.m. habenda est, etiam si causa ingressus legitima sit. 80. nisi repentina superueniat necessitas. 81. Licentia, seu examen ordinarij, etiam quoad vitam & mores, non requiritur ad lectionem S. Scripturæ in conuentibus Regularium habendam. 18. 45. Licentia Episcopi obtena requiritur in renunciatione faciendæ per nouitium. 59. 127. *Licentiam* ingrediendi claustra Monialium obtinens ex causa, quæ tunc erat, sed tempore ingressus cessauit, non est tutus in eo se scilicet ingrediendo. 543. 90. Licentiam ingrediendi Monialium monasteria obtinentes ex causa, si ingrediantur pro libito, incurunt ipso facto excommunicationem Papæ referuam. 544. 91. Licentiam alloquendi Moniales Regularibus subiectas an dare possit Episcopus. 549. 115. *Licentia* concessa Fratribus Prædicatoribus, & Minoribus celebrandi in Altari portatili sunt reuocata. 210. 16. Licentia confessionis audiendæ debent gratis concedi. 303. 56

Lis quando dicatur nota 498. 14. *Lis* quando est inter compræsentatos, non requiritur rigor in probatione iurisperitonas. 649. 11

Litteræ & constitutiones contra Conc. Trid. reducendæ sunt ad ius commune. 2. 6. *Litteræ* publicatoris gratis concedi debent. 158. 6

Litteratura ad titulum non potest quis ordinari. 170. 54

Locatio in præiudicium successorum non valet, nisi notoria esset necessitas Ecclesiæ 664. 3. *Locatio* simoniacæ est si quis locet aliquid quod sapiat spiritualitatem. 7. *Locationes* ecclesiasticæ representata pecunia factæ prohibentur. 2. *Locationes* ecclesiasticæ an afficiant locatores. 4

Locus idoneus pro Episcoporum consecratione, si extra curiam fiat, est Ecclesia ad quam promoti fuerint. 25. 3. *Locus* nullius diocesis si sit in aliqua diocesi, visitatio spectat ad ordinarium, in cuius diocesi est locus nullius. 4. 19. 3. *Locus* destinata ad pauperes sustentandos visitare potest Episcopus. 228. 31. *Locus* pia, siue publica, siue priuata, ecclesiastica, siue laicalia visitari possunt per Episcopum. 250. 12

Ludolm X I I I. Francorum Rex circa duellum statuit. 686. 5

Luxus in habitu, seu vestitu. 244. 2

M

M *Achabazorum* libri. 6. 6

Magister Iudi literarij examinari potest ab Episcopo in iis duntaxat, quæ spectant ad fidem, doctrinam Christianam & bonos mores. 18. 47. *Magister* scholæ Salmanticen. respectu scholasticorum denunciationses temeritate

possunt. 329. 64. *Magister* actorum curiæ Episcopalis potest uti familiaris ab Episcopo ordinari. 277. 7. triennium requiritur continuum. 8. & sufficit ut inciperit antequam fuisset Episcopus. 9

Magistratus seculares qui. 533. 22

Magnus potens dicitur. 652. 40

Magnates quando contracturi sunt matrimonium, & non repente, & occulte, potest dispensari in denunciationibus ut omnino omittantur. 335. 77

Malitia non supplet ætatem requisitam ad profectendum. 577. 11

Mandans aliquem baculo verberari eo expresso ne occideretur, si mandarius armis percusserit, & occiderit, non intelligitur incidisse in hoc decretum. 142. 4. *Mandans* committi homicidium in personam cuius, si committatur in personam alterius, non contrahit irregularitatem, quæ contrahitur ex homicidio voluntario. 143. 13

Mandatum Episcopi debet esse expressum in clerico, & sufficit oretenus concessum ad inseruiendum Ecclesiæ pto foci priuilegio obtinendo. 265. 37

Matrimonium licentia ingrediendi monasteria Monialium, præstari non potest ad inuensas filias mortui proximas. 539. 62

Matrimonium. 313. c. 19. Matrimonium ante legem gratiæ in lege naturæ, & veteri non fuit propriè Sacramentum. 314. 5. Matrimonium est verè & propriè vnum ex septem legis euangelicæ Sacramentis à Christo Domino institutum. 315. 7. Matrimonium ratum, non consummatum per solemnem Religionis professionem alterius coniugum dirimitur. 316. 12. Matrimonium ratum sola Ecclesiæ auctoritate per vota solemnia Religionis soluitur. 317. 13. Matrimonium non dissoluitur per tria vota Societatis per biennium emissæ. 15. Matrimonium ratum dissoluitur per professionem in Religione B. Ioannis Hierosolymitani. 16. Matrimonium contractum coram parrocho loci ubi contrahentes refectionis causa reperiuntur, non valet. 320. 9. Matrimonium contractum coram parrocho loci ubi contrahens moratur tanquam Prætor, vel Medieus, valet. 10. Matrimonium contractum coram parrocho loci exilij impositi, donec aliud statum non esset, est validum. 11. Matrimonium contractum coram parrocho loci, ad quod ob parentum necium venerunt, & in quo aliquantulum permorati erant, valet. 12. Matrimonium elandelinum dicitur quando illicitè denunciationses omittuntur. 323. 26. Matrimonium domini celebrari potest. 325. 38. Matrimonium nullum ex defectu consensus vnius ut regulariter sufficit, quod ille, Z Z Z 3 cui

cui deficit consensus verus, solum de nouo consentiat 316.43. Matrimonium cum probabiliter timeretur malitiose impediendum quomodo denunciationes omitti possint. 327.48. Matrimonium contractum non præmissis denunciationibus est validum, quauis ordinarius recuset dare licentiam quod fiat post. 52. Matrimonium quando creditur iniuste impediendum, potest dispensari in denunciationibus vt omittantur. 331.74. Matrimonium contractum coram parrocho alieno de licentia ordinarij preter ipsius intentionem valet. 337.110. Matrimonium contractum eoram parrocho extraneo, qui habet licentiam à proprio parrocho vnus ex contrahentibus, & ignorat se illam habere, est inualidum. 340.133. Matrimonium contractum coram Sacerdote extraneo, qui reuera non habuit à proprio parrocho licentiam veteram, est nullum. 341.135. Matrimonium contrahentes sine parrocho & testibus peccant mortaliter. 343.149. Matrimonium contractum absque præsentia patochi, vel duorum, aut trium testium in vim sponsaliorum non resoluitur. 150. Matrimonium nullum ex publica causa noua indiget præsentia parrochi ad illud contrahendum. 153.

Matrimonium contractum à filia propter merum mortis à matre illatum est inualidum. 344.154. Matrimonium celebratum sub honesta conditione de futuro, vt valide fiat, necessarium est adimplenda conditio coram parrocho, & testibus. 155. Matrimonium coram parrocho & testibus contractum, hac conditione, si mulier est legitima, subsequuta copula non est validum, si postea constiterit mulierem esse illegitimam. 156. Matrimonium celebratum, coram parrocho, & testibus, quando fuit nullum ob impedimentum occultum, non est necessarium ad reualidationem illius, quod iterum coram parrocho, & aliis testibus celebratur. 158. Matrimonium infidelium vt fiat Sacramentum, non est necessarium faciendi expressio, & ratificatio consensus coram parrocho & testibus 345.162. Matrimonium absque parrochi licentia, vel aliis non seruata forma Concilij, minimè potest celebrari, data etiam urgente necessitate. 164. Matrimonium contrahentes ante Ecclesiæ benedictionem acceptam ne cohabitent, hortatur Concil. cap. 1. sess. 24. de reformat. marr. 347.171. Matrimonium consummare ante Ecclesiæ benedictionem sub lato scandalo non est peccatum mort. 347.176. Matrimonium plene probatur ex parita delumpra ex libro patochi etiam mortuis testibus, & parrocho scribente. 350.196. Matrimonium contrahentes cum peccato mort. incurrunt peccatum mort. 350.198. Matrimonium deti-

nere non licet absolutè, & per longum tempus, donec contrahentes orationem Dominicam, &c. didicerint. 351.200. Matrimonium contrahere coram parrocho & testibus tenetur ij apud quos promulgatum est Concil. Trident. si ibi contrahant. 204. non tamen si aliò migrent vbi non est acceptatum. 352.205. Matrimonium non est legitimum si contrahatur inter se confesores ad locum in quo Concilium non est promulgatum sub animo sine parrocho & testibus contrahendi. 206. Matrimonium contrahere coram parrocho, & testibus tenetur incola illius loci, in quo non est acceptatum Concilium, si diuertat ad locum in quo est receptum. 207. vide *Contrahentes*. Matrimonium libere & licite contrahi potest inter personas in decreto sess. 24. de reformat. marr. c. 2. nominatim exceptas. 355.17. Matrimonium si ea intentione contrahatur ab habentibus impedimentum dirimens vt facilius Papa dispenset, tunc faciendi est menio tum de matrimonio contracto, tum de animo, quo initum est. 369.21. Matrimonium non dirimitur si celebratur temporibus prohibitis, peccant tamen celebrantes. 379.4. & arbitraria pena puniuntur. 5. Matrimonium consummare quod erat iam contractum temporibus Aduentus, & Quadragesimæ non prohibetur. 6. Matrimonium de licentia ordinarij potest his temporibus sine solemnitate celebrari. 7. *Matrimony* institutio. 314.3. Matrimoniij indissolubilitas. 4. Matrimoniij vinculum dissolui non potest propter hæresim, aut molestam cohabitationem, sed tantum ob id fieri potest dissotium quoad thorum, & habitationem. 316.11. Matrimoniij vinculum dissolui non potest propter adulterium alterius coniugum. 317.17. Matrimoniij ad valorem non acquiritur quod consensus actualis sit simul tempore. 326.42. Matrimoniij ad validitatem non requiritur vt parochus vtatur aliquibus verbis. 45. sed illorum omisio est peccatum mort. 327.46. *Matrimonia*, quæ sunt innitis, & inscijs parentibus, valida sunt. 378.2. Matrimonia clandestina, non vetò sponsalia irritantur. 342.146

Medicinas fumens quasi distributiones percipit.

441.109

Medico quando liegar ingredi claustra Monialium. 544.94

Menses tres ad consecrationem Episcopi à die confirmationis sunt numerandi. 255.2. Menses tres, quibus possunt Canonici quolibet anno à suis Ecclesiis abesse, debent continere 90. dies, & possunt accipi non solum continui, sed etiam interrPELLARI. 435.73. Menses tres possunt Canonici quolibet anno abesse, si constitutiones Ecclesiæ seruitiij totius anni requirunt. 74.

Mensium

INDEX RERVM.

Mensibus datis causa refectionis gaudere potest coadiutor. 642.35
Metropolitana Ecclesie Capitulo Sede vacante negligente vicarium constituere tunc antiquior ex suffraganeis illum constituit. 460.36
Metropolitani non potest cognoscere in prima instantia etiam citra praeiudicium cursus causae coram Episcopo. 103.30. Metropolitani potest deputare vicarium in Ecclesia suffraganea si infra octo dies post mortem Episcopi Capitulum non prouiderit. 460.35. *Metropolitani* in suffraganeos eorumque subditos non indicant nisi in casibus iure exceptis. 101.15. Metropolitani, & alij superiores causas in curiis ordinatorum pendentes non auocant. 16
Metus reuerentialis patentum an inducat excommunicationem inuentibus illum. 599.4. Metus reuerentialis an annullat professionem. 601.4
Militi Hierosolymitanos non afficit constitutio Gregorij X. V. de consuatu. 138.7. Milites S. Iacobi, & alij similes, sunt capaces beneficiorum secularium. 146.4. Milites Regulares non emittentes tria vota substantialia non sunt incapaces beneficiorum secularium. 149.9. Milites hospitari facere non potest Magistralis secularis in domibus ecclesiasticarum personarum. 689.3
Minister in p. m. existens valide confert Sacramenta. 46.14. Minister sacramenti Penitentiae solus Sacerdos. 116.1. Minister extremæ unctionis, & tempus quo dari debet. 129. c.3. *Ministri* proprii Extremæ unctionis sunt Ecclesiae presbyteri. 129.1. Minister Extremæ unctionis sunt Sacerdotes ab Episcopo ordinati. 134.3
Minor ætate, qui in foro conscientie suæ professionis nullitatem sciuit, nec illam taram fecit intra quinquennium, transacto illo adhuc in foro exteriori potest reclamare. 603.13. Minor ad Canoniatum Ecclesie cathedralis super ætate per Papam dispensatus non potest eligi in indicem synodalem. 601.10. *Minores* de Obseruantia, & Capuccini sunt incapaces hæreditariæ successionis. 523.2. Minores de Obseruantia & Iesuæ quoniam procedant. 569.6
Miracula nulla noua sunt admittenda nisi recognoscante, & approbante Episcopo. 513.7. Miracula noua hominis defuncti non canonizati, nec beatificari potest Episcopus publicate, atque approbate. 8. *Miraculorum* recognitio non spectat ad alium etiam iurisdictionem quasi Episcopalem habentem præter Episcopum. 514.13
Missæ, etiam ea, in qua nullus præter Sacerdotem, qui est publicus minister, sacramentaliter

communicat, est publica, sique pro toto corpore Christi, quod est Ecclesia. 105. c.6. Missa celebrari non potest materna & vulgari lingua. 106.1. Missa vna non potest quis duabus obligationibus satisfacere. 108.8. Missa extra Ecclesiam, & locum sacrum ad id specialiter deputatum non potest celebrari. 110.24. Missa de Spiritu sancto præmittenda est pro forma & validate electionis. 380.3. *Missæ sacrificium*. 191. c.12. Missæ insititio & reprobatio. 194. c.1. Missæ sacrificium ut sub vna specie fiat, potest Papa ex virginti causa concedere. 100.25. Missæ sacrificium remittit peccata venialia. 101.30. Missæ sacrificium à Malachia prædictum est. 31. Missæ sacrificij effectus. ibid. Missæ sacrificium verè propitiatorium est ex opere operato confert remissionem peccatorum. 2. Missæ sacrificium aliquo modo mediare confert primam gratiam. 101.3. Missæ sacrificium prodest ad remittendam poenam peccatorum, quæ ante erant remissa. 4. con-ducit vehementer ad remissionem condonationemque peccatorum mortalium. 5. Missæ sacrificium pro mortuis offerendum, & qualiter eis iuuare possit. ibid. Missæ sacrificium exhibet leuamen & subsidium aliquod certum poenarum iis, qui sunt in Purgatorio. 103.7. Missæ sacrificium soli Deo offertur. ibid. c.3. Missæ sacrificium est propitiatorium, & offerri debet pro viuis, & defunctis, pro peccatis, pœnis, satisfactionibus, & aliis necessitatibus. 106.3. per Missæ sacrificium non derogatur sanctissimo Christi sacrificio in Cruce peracto, qui secus dixerit, anathema. 4. Missæ sacrificium extra Ecclesiam peragi non debet. 108.17. Missæ celebrandæ tempus. 111.29. *Missam* cum mitra & baculo celebrare non potest ab exercitio Pontificalium suspensus. 43.33. Missam Christus instituit. 195.2. Missam qui suscipit celebrandam cum certa elemosyna non potest eandem Missam alteri celebrandam committere, parte eiusdem elemosynæ sibi retenta. 107.6. Missam in propria Ecclesia celebrare debet parochus, & oon in alia. 112.30. Missam celebrare possunt in eadem Ecclesia pater & filius, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea. 678.30
Missæ celebrantur in honorem Sanctorum. 106.5. Missæ tot absolute celebrari debent, quot ad rationem attributæ elemosynæ præscriptæ fuerint. 107.5. *Missarum* & candelarum certus numerus superfluitiosus ab Ecclesia remouendus. 112.34. Missarum & anniuersariorum numerum quæ prescribuntur etiam in donationibus & aliis actibus inter viuos, reducere potest Episcopus. 621.3. Missarum numerus moderandus iuxta vires legati. 5. Missarum onera ante

ante Concilium imposita, non verò post illud, sunt reducenda. 613. 11. Missarum numerum non potest Episcopus absque Synodi consensu commutare, vel moderare. 12. Missarum præpetua cura non suscipienda sine certarum personarum licentia in scriptis, &c. 614. 18. *Missus* vel officium defunctorum potest quis in humanis sibi celebrari facere. 203. 8. *Missas* in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, illicitas esse si quis dixerit, anathema. 207. 8. *Missas* novas cantantibus nihil dandum. 2. *Missas* novas celebrantes non possunt circumire Ecclesiam ad oblationes accipendas. 3. *Missas* duas festis diebus potest parochus ob defectum Sacerdotum ex concessione Episcopi celebrare. 212. 31. *Missas* celebrare ante celebrationem *Missæ* in Ecclesia parochiali non prohibetur Regularibus in suis Ecclesiis. 32. *Missas* in fundatione Ecclesiæ, seu capellis erectis in titulum non potest reducere Episcopus. 613. 7. *Missas* reducere non potest Episcopus in beneficiis requirentibus in sui fundacione certum numerum *Missarum*. 8

Missali alio, quam reformato in Concilio celebrantes, qui aliis tenentur ex Bulla Pij V. incurrit peccatum mortis, si scienter & absque iusta causa id fecerint. 694. 7

Modus viuendi, & alia seruanda in Concilio. 2. sess. 2. Modus præstationis ad iustificacionem. 28. c. 6

Monachus exerceens curam animarum in Ecclesia vnita monasterio potest arbitrio Episcopi remoueri. 189. 9. Monachus factus Episcopus an habeat bonorum, seu fructuum dominium. 510. 28. Monachus curam animarum exerceens cogitur ire ad processiones. 572. 32. *Monachi* sunt cogendi vt prouideant de Lectore idoneo Theologiæ, qui legat publicè. 14. 16. Monachi Congr. S. Mariæ Fulien. 527. 34. Monachi sanctissimæ Trinitatis Cauen. non possunt cogi ad processiones. 572. 34

Monasterium quando in certo loco testatoris iussu constructi non potest, tunc Episcopus vt alibi constituitur efficere potest. 213. 5. Monasterium, seu Abbatiam, quæ cura & conuentu caret, obtinens, non tenetur residere. 248. 46. Monasterium commendatum cum cura non est incompatible cum parochiali. 466. 35. Monasterium ingrediens absque superioris licentia animo habitus Regularis assumendi & proficendi non incurrit excommunicationem. 538. 56. Monasterium si auctoritate Pontificis eisdem soli Prælati conuentuali subiectum sit, ille solum, & non Generalis, aut Prouincialis licentiam ingressus in id monasterium concedere potest 540. 71. *Monasterij* Monialium intra septa ingredi nemini licet. 537. 49. Mo-

nasterij nomine quid comprehendatur. 538. 52. *Monasteria* illa, quæ ad seminarium sui Ordinis contribuant, de eo quod superest, contribuere tenentur, etiam seminatio. 310. 31. Monasteria non eriguntur sine Episcopi, in cuius diocesi erigenda sunt, licentia prius obtentâ. 516. 28. Monasteria in posterum eligi non possunt, nisi, &c. 527. 36. Monasteria Monialium licitum est introire pro aliquo opere exerceendo, quod commodè extra monasterium fieri non potest. 545. 96. Monasteria Monialium ex iusta causa & licentia ingredientibus peccant mort. & censuris afficiuntur, si finio ministerio statim non egrediantur. 506. 110. Monasteria Monialium frequentare interdictum est omnibus. 547. 111. Monasteria Monialium intra vrbes, & oppida frequentia reducenda. 550. 129. *Monasteriorum* administratores de illis rationes reddere non tenentur. 237. 19

Monialis sufficienter dotata an possit admitti cum sua dote ultra numerum. 516. 27. Monialis non potest egredi vt curam nepotum gerat. 535. 33. Monialis, quæ adeo inenarrabilis est, vt ipsius emendatio in nullo monasterio speretur, eiici non potest. 535. 37. Monialis nulla cnetigumena intra monasterij septa à quocunque Presbytero seculari, vel Regulari, etiam Confessario exerceatur. 537. 51. Monialis, aut nouicia si neget se esse professam, audite potest eum Episcopus etiam extra monasterium. 538. 14. *Moniali* non potest licentia concedi claustrum egrediendi causa mendendi morbo ita periculoso vt desperaretur salus, ea non egressa. 534. 29. Moniali licitus est exitus, quæ dum in proprio monasterio aliqua de causa commodè corrigi non potest, ad aliud monasterium correctionis causa transfertur. 535. 39. Moniali non licet post professionem exire è monasterio nisi ex causa cognita, & expressè in scriptis approbata per Episcopum. 536. 44. Moniali litteras scribens, & mittens, an incidat in censuram comminatam ab Episcopo aduersus euntes in monasteria Monialium. 548. 22. *Moniales* non coguntur contribuere aliquam subuentionem seminario si beneficia non habeant vnita. 510. 32. Moniales, & ceteri Regulares res etiam parui momenti vti proprias retinere non possunt. 518. 10. Moniales nec tanquam proprium possidere possunt quod suis manibus laborando acquirunt, vel eis à parentibus donatur. 518. 12. Moniales deparatæ à suis Superioribus in officiales reddituum monasterij possunt eos administrare. 520. 20. Moniales à Capitulo sui monasterij in officiales electæ possunt, si eadem videbitur, amoueri. 23. Moniales velatæ tam intra, quam supra

supra numerum absque dotali elemosyna nequaquam admitti possunt. 522. 36. Moniales omnes cuiuscunque Ordinis bona stabilia in communi habere possunt. 523. 7. Moniales exemplar possunt toties visitari ab Episcopo quoad clausuram, quoties et videbitur expedire. 532. 16. Moniales in ciuitate situatas, sed alieno Episcopo subiectas visitare potest Episcopus diocesis. 59. Moniales an possint esse monasterii exire ex aliis casibus similibus, vel vrgentioribus, quàm expellitis in const. Pij V. 533. 26 & 534. 18. quando possint transire de licetia superioris de vno monasterio ad aliud. 53. 5. 34, 55. Moniales conuersæ quæ ad quæstuum mitti possunt. 536. 41. non debent permitti, vt exeant ad effectum claudendi, vel apertendi ianuam monasterij. 42. Moniales è suis monasteriis egredientes, extra casus exceptos sunt ipso iure excommunicatæ 537. 48. Moniales in coru monasteriis quâdo puellas educationis causâ recipere possunt. 546. 108. Moniales exemplar alloquens eû vitiis contra prohibitionem Episcopi non possunt ab eo puniri. 548. 121. Moniales ab vno monasterio in resecter erectum nõ transferuntur nisi obiecta à Sede Apost. vel à S. Congr. speciali facultate. 510. 131. Moniales quando transferri possunt in monasteria nouiter erecta. 132. Moniales Sedis Apost. subiectæ ab Episcopo sunt gubernandæ spiritali gubernio, sed non reotali. 557. 2. Moniales in refectorio cõmuni comedere, & in loco etiam cõmuni laborare debent. 55. Moniales saltem singulis mensibus confiteri, & Sanctiss. Eucharistiam suscipere debent. 558. 3. Moniales vigore facultatis in Bulla Cruciatæ concessæ non possunt eligere Confessarios. 561. 26. Moniales Ordinis Prædicatorum habentes sexdecim annos in mortis articulo possunt proficisci, quamuis mundu integram nouitiatu annu peregerint. 579. 23. Moniales possunt finito probationis anno renunciare, dũmodo per duos menses ante professionem. 592. 36. Moniales conuersæ, & tertiarie professæ ad eandem tenentur clausuram. 611. 5

Monialium clausuram ingredi nullus potest ad conspurgendum aqua benedicta cellas in die Sabbati sancti. 537. 50. Monialium cenobia exempta visitare non potest Capitulum Sede vacante. 387. 8. Monialium nulli conceditur facultas disponens de cellis suis post obitum. 518. 13. Monialium dotes anno probationis durante deponuntur 522. 37. Monialium monasteria erigi & ædificari debent seruatis eisdem solemnitatibus, quæ seruantur in erigendis Religioforum monasteriis. 527. 31. Monialium præfecta potest hanc licentiam concedere in casibus repentinis. 540. 67. Monialium elaustra ingredientes sine licentia Episcopi, vel superioris in scriptis obtinenda poenam

excommunicationis incurrit. 542. 83. Monialium patres, fratres, & filij vt eisdem alloquantur in temporibus non prohibitis, licentis non indigent. 548. 119. Monialium fenestatores in electione Abbatissarum non possunt supplere pro nullo vocẽ requisitari. 556. 15.

Monialibus nimis licet proprium possidere. 518. 11. Monialibus illicitu non est habere de licentia Superioris quosdã redditus vitalitios. 14. Monialibus post professionem non licet exire è monasteriis. 53. 24. nec ex causa quæ Episcopo legitima videatur nisi sit de expellitis in iure. 25. Monialibus licitus est exitus quando auctoritate Prælati totus monasterii Conuentus locu mutat. 535. 39. Monialibus conuersis licitum est exire è monasterio ad petendâ elemosynas cõuentui necessarias, dum eas per alios commodè petere non possunt. 40. Monialibus è monasterio Sedi Apost. aut Regularibus subiecto exire nõ licet, nisi adit consensus cõmunis Episcopi diocesis, & superioris Regularis. 536. 45. Monialibus etiã exptis in certis casibus dâdus est per Episcopu loci Cõfessarius extraordinarius. 558. 5. Monialibus nõ cõmittitur clauis custodiæ sanctissimi Sacramenti. 557. 6. Monialibus nõ licet recipere, vel aliã tem anticipare ad cõputum elemosynæ dotalis. 595. 53

Moniti specialiter, non ante generaliter, debent esse concubinarij. 672. 9. non tantum in visitatione, sed & aliis quoque temporibus. 9

Monitia trina distincta temporibus est facienda concubinariis. 676. 3. Monitio generalis facta in Synodo non suffragatur. 672. 10

Monitoria pro quolibet parua te decernenda non sunt. 677. 16. Monitoria ad finem reuelationis cõcedenda sunt illi, cuius interest, & non aliis. 17. Monitoria absque petentis interesse cõcessa sunt reuocanda. 18. Monitoria in subsidii cõcedenda. 19. Monitoria, quæ sunt ad finem reuelationis, non sunt cõcedenda, quâdo certæ sunt personæ. 673. 2.

Monitoriales litteræ etiam lite pendente absque initio attentatorum concedi possunt ab Episcopo, nisi sit inhibitus. 676. 4

Monoculus dispensatus ad Ordines suscipiendus potest admitti ad concursum. 478. 66

Mulier quando debeat permitti ingredi monasterium Monialium si timet fornicium mariti. 538. 59. **Mulier** quæ sunt in discordia cum maritis, debent, si sunt in monasteriis Monialium, tolerari. 58. **Mulier** nuptæ in monasteriis Monialium recipi non debent. 539. 60

Munera qualiacumque non potest Episcopus à visitatis ratione visitationis etiã comestibilia vt secũs asportet, accipere. 389. 28. Munera suæ dignitati, Canonici carui, antepotioni incumbencia per se ipsum subire, & exercere debet. 444. 129

Musici instrumenta in Ecclesia licita. 227. 28.

Musica lasciuum quid, aut imputum miscere.

nis non priuatur. 440. 101
Offertorium, vide *Antiphona*.
Officium Corporis Christi à S. Thoma compo-
 situm. 91. 3. *Officium* Prælatorum in subditorum
 correctione. 99. c. 1. *Officium* Canonici recita-
 re non tenetur coadiutor 638. 12. *Officium*
 defunctorum super cadaueribus in Ecclesiis Re-
 gularium sepelendis faciunt ipsi Regulares.
 669. 32. *Officium* in tumulandis cadaueribus
 in Ecclesiis huiusmodi mandorum corporum vsque
 ad eandem Ecclesiam alioqui potest 34. *Officij*
 publici exclusio. 501. 35. *Officia* ad quæ coadi-
 utori electus est, non potest exercere coadiu-
 tor. 643. 31
Officiales electi pro administratione beneficio-
 rum monasterij possunt redditus etiam extra
 monasterium conferre. 519. 19. *Officiales*
 qui distributionem bonorum monasterij ha-
 bent, possunt amoueri. 520. 22. *Officiales* mo-
 nasteriorum, qui bona temporalia non admini-
 strant, non possunt ad nuntium amoneri. 24. *Offi-
 ciales*, & ministri monasteriorum Monialium
 quibus qualitatibus eligendi. 557. 4
Oleum sanctum à quouis Episcopo recipiunt Fra-
 tres Cruciferi. 127. 7. & Fratres S. Mariæ de
 Monte Carmelo. 8. *Oleum* sanctum permitte-
 re debet Episcopus quod Regulares teneant
 in eorum Ecclesiis pro vsu ipsorum dumtaxat.
 9. *Oleum* sanctum debet asservari in Cathed-
 rali, & ab eius dignitatibus dispensari aliis
 Ecclesiis. 14. *Olea* sacra possunt ab Episcopo
 benedici in alia Ecclesia à Cathedrali. 10. *Olea*
 sacra quotannis ab Episcopo consecratur.
 11. *Olea* sacra ex causa necessitatis possunt
 consecrari ab Episcopo cum minori numero Sa-
 cerdotum. 13
Onera Missarum ante Concilium imposita, non
 verò post illud, sunt reducenda. 623. 11. *Onera*
 Canonicorum iuniorum non portant coadiutor.
 641. 26. *Oneribus* beneficiis iam constitutis nec
 de consensu patronorum derogatur. 627. 11
Opera satisfactoria. 125. c. 9
Oppidum inigne quod dicatur iudicij arbitrio re-
 linquendum est. 14. 18
Opuscula SS. Patrum, quæ in Ecclesia catholica
 recipiuntur. 62
Optio in præbenda primò vacatura post Concilio
 cum non habebit, si ante optionem præcesse-
 rit erectio in theologale. 16. 32. *Optio* datur
 Episcopo, vel vicario, quo magis in loco ve-
 lint, procedant contra Capitulares. 632. 34
Orate fratres. 199. 17
Oratio, suscipe sancta Trinitas. 16. *Oratio* Do-
 minica. 210. 21. *Orationes* quatuor, quibus Ho-
 stia, & Calix offeruntur, & benedicuntur. 198.
 14 *Orationes*, siue collectæ ab Apostolis insti-
 tutæ. 196. 8

Oratorium si adesset in loco minimè incommo-
 do, non est facienda separatio parochie ob nu-
 merositatem populi. 179. 10. *Oratoria* in parti-
 cularium dumtaxat domibus existentia com-
 prehendantur sub hoc decreto. 211. 25
Ordinandi in titulum debet inquitte Episcopus.
 269. 7
Ordinari quis potest ad sacros Ordines enim pa-
 trimonio sibi assignato à patre in bonis, quæ
 sunt directi domini Ecclesiæ. 169. 49 *Ordina-
 ri* quis potest ad titulum bonorum immobilium,
 & annuorum reddituum. 170. 50. *Ordinari* nul-
 lus potest in sacris si cum beneficio, aut matri-
 monio insufficienti ingantur pirantia, elec-
 mosynæ, &c. 51. *Ordinari* nullus potest ad titu-
 lum suæ industriae, vel honesti laboris. 53. *Or-
 dinari* quis non potest ad titulum literaturæ.
 54. *Ordinari* sine beneficio, vel patrimonio
 quandoque concessum est ob penuriam Sacra-
 dotum. 171. 56. *Ordinari* nullus potest contra
 prohibitionem sui Prælati, aut de illo conque-
 ri, seu ab eo appellare. 60. *Ordinari* nullus po-
 test contra prohibitionem sui Prælati. 304. 5.
Ordinari potest quis post publicam peniten-
 tiam peractam. 414. 21. *Ordinari* non potest
 coadiutor ad titulum coadiutoris. 642. 30. *Or-
 dinari* debet infra annum coadiutori si residet
 & inseruit. 643. 39
Ordinarius non obstante reg. de triennali, potest
 possessorem compellere ad ostendendam dis-
 pensationem. 58. 4. *Ordinarius* visitat benefi-
 cia carata unita monasteriis, non ipsa mona-
 steria. 66. 10. habet locum in actu visitationis.
 11. *Ordinarius* non potest visitare prioratum
 militum Hierosolymitanorum. 72. 21. *Ordi-
 narius* non potest concedere licentiam asser-
 uandi sanctissimum Sacramentum in Ecclesia
 non parochiali. 92. 3. *Ordinarius* tenetur alere
 illum presbyterum, cuius resignationem ad-
 misit vnus tantum beneficij quod habebat ad
 congruam sustentationem necessarium. 168.
 37. *Ordinarius* non debet sine causa prophe-
 nare capellam. 187. 24. *Ordinarius* non potest
 prohibere Regularibus ne Missas celebrent, &
 eampanas pulsant in suis Ecclesiis ante cele-
 brationem Missæ in Ecclesia parochiali. 213.
 39. *Ordinarius*, qui debet cognoscere extraiu-
 dicialiter, an dispensatio carcat viiio subre-
 ptionis, tenetur citare partem. 225. 7. *Ordi-
 narius* non potest hospitale visitare, si dictum sit
 quod non possit se intronittere in eius visita-
 tione. 225. 5. *Ordinarius* in dubio potest ab ad-
 ministratoribus hospitalium, aliorumque pio-
 rum locorum rationem administrationis exi-
 gere. 4. *Ordinarius* potest visitare hospitale
 priuatim, & corrigere, ac reformare in iis tan-
 tum quæ ad obseruandam voluntatem funda-

tionalis pertinent. 5. Ordinarius habet votum sicut ceteri deputati in absolviendo, vel con-
demandando administratores piorum Incuram.
231. 14. Ordinarius ex causa sibi bene visa po-
test dispensare, vt omittantur omnes denun-
ciationes, vel aliqua illarum. 328. 53. Ordina-
rius ex causis iustis potest in renouationibus
dispensare. 330. 67. Ordinarius temeritudo denun-
ciationes sine iusta & rationabili causa
peccat mort. 68. Ordinarius ad dispensandum
in denunciationibus sufficit si cognoscat extra
iudicium causam dispensandi. 69. Ordinarius
reuetur dispensare sub peccato mort. in denun-
ciationibus existente iusta causa, & petentibus
paribus. 332. 78. Ordinarius potest cogere
testes vt ad se veniant, ad illos examinandos
in exequutione dispensationis matrimonialis.
370. 26. Ordinarius non potest multis, & po-
tius cogere populum ire ad audiendam sacram
Concionem & Missam in Ecclesia parochiali.
394. 17. Ordinarius non potest multis & po-
tius, etiam in casu notabilis negligentie cogere
pueros ad discendam doctrinam Christianam.
395. 27. Ordinarius non potest condonare fru-
ctus amissos ob non factam fidei professio-
nem 431. 48. Ordinarius potest confectre secun-
dum beneficium obriueri primum sufficiens
iuxta suum verum valorem, sed insufficiens ob
id quod pensione est granatum. 462. 4. Ordina-
rius si confectat rectum beneficium haberi
duo simplicia insufficiens, collatio terrij est
nulla. 453. 10. Ordinarius non potest statuere
aliquid stipendium etiam minimum exami-
natribus deputatis in Synodo pro concursu
parochialium. 485. 115. Ordinarius permittit
debet Terriarias Moniales S. Francisci sub
obedientia Fratrum Minorum quemadmodum
antea fuerunt. 515. 5. Ordinarius potest profes-
sionem ante expletum annum 16. emissum nul-
lam declarare. 578. 17. Ordinarius non debet
explorare voluntatem puellae, quae habitum re-
cipit in monasterio ad petitionem illius, qui
vult eum in vxorem ducere. 598. 16

Ordinary appellatione quis comprehendatur. 37.
6. Ordinarij nomine venit Episcopus in prae-
sen. 41. 29. Ordinarij habent facultatem exa-
minandi vniones factas à 40. annis citra à pu-
blicatione Concilij numerandos, quae non sunt
effectuatæ. 60. 3. non grauat partes ad iustifi-
candas vniones 40. annis citra factas, quae non
sunt effectuatæ, sed tantum vult quod ordinarij
possint illas reuider. 4. Ordinarij possunt
reuidere vniones in casibus, quibus licet de
iure communi etiam ultra 40. annos. 60. 7. non
habet locum in vnione quæ tempore publica-
tionis Concilij erat in parte effectum sortita. 8.
Ordinarij non possunt regulariter visitare Ec-
clesias & monasteria militarij regni Portu-

galliae, sed bene Ecclesias ipsius vnitas. 65. 4.
Ordinarij possunt temporales, aut perpetuos
vicarios constitutere in quibuscunque beneficiis
ecclesiasticis, quae vnita reperiantur. 66. 14. Or-
dinarij se non possunt inponere ad visitan-
dum, vbi Equites Hierosolymitani habent iurisdic-
tionem spirituale, & temporalem. 72. 17.
Ordinarij non possunt visitare Regulares insecu-
tantes de licentia suorum Superiorum benefi-
ciis simplicibus, quae sunt membra monasterio-
rum. 19. Ordinarij carent vt hospitalia quæcun-
que fideliter gubernentur. 85. c. 15. Ordinarij
iurisdictionem non fuir detogatur per decretum
fess. 12. de reform. c. 8. 128. 30. Ordinarij pru-
dentie & iudicio relinquunt an denunciations
omnes remittantur. 329. 66. Ordinarij possunt
quo tempore concionandi licentiam dabunt
Regularibus, exigere ab illis fidei professio-
nem. 394. 10. Ordinarij habent iurisdictionem
Episcopalem ad Concil. Provinciale vocari de-
bent. 382. 8. Ordinarij primis instantibus non pos-
sunt partes in eius praeiudicium renunciare.
496. 2. Ordinarij locorum se intromittere non
possunt in executione litterarum Apost. 503.
46. Ordinarij ex decretis Concil. nullam iurisdic-
tionem possunt sibi vendicare in Confessariis
Monialium Regularibus subiectarum. 559. 6.
Ordinariorum enunciativus multum defertur in
probatione inquisitionum. 650. 27. *Ordinary*
non datur facultas dispensandi in residentia. 34.
3. Ordinariis data facultas visitandi personas
exercetes curam animarum in monasteriis, inrel-
ligitur data cumulatiue, non proutiue. 565. 27
Ordinario Episcopi proprii extra territorium est
valida, quamvis punibilis sit. 43. 36. *Ordinatio*
tempore nulli Ecclesiae accipitur amplius
non potest ascibi. 266. 40. per sacram *Ordina-*
tionem datur Spiritus sanctus, & imprimatur
character. 241. 8. ab *Ordinatione* non excludan-
tur qui originem trahunt à Iudis. 268. 6
Ordinator non potest accipere ab ordinato ali-
quam mercedem. 558. 2
Ordinatus ad ritulum patrimonij, quamvis post
ordinationem illud retro donet, seu renunciet,
non incurrit illam suspensionem. 174. 75. Or-
dinatus bona fide ad ritulum patrimonij quod
prius erat alteri donatum, non incurrit poenas
huius decreti. 175. 79. Ordinatus à non proprio
Episcopo, nec ab alio de eius licentia à susce-
ptionem Ordinum executione, quandiu proprio
ordinario videbitur expedire, suspensus est. 275.
40. Ordinatus temere ante legitimam artem
à suspensione prius absolui debet, quam Ordi-
num exercicio se immisceat. 287. 13. Ordinarius
sacris Ordinibus renetur ex proprio voto
non expressè, sed facto ipso, & tacite emissum ad se-
uendam castitatem per Ecclesiae preceptum 288.
2. Ordinatus non seruatus interdictis nulli ipso
iure

INDEX RERVM.

iure incurrit cēſuram, vel irregularitatem. 190.
11. Ordinatus per ſaltem eſt ſuſpenſus tantum
ab eo Ordine quem per ſaltem ſuſcepit. 191. 6.
Ordinatus ad minores Ordines de licentia Capi-
tuli Sede vacante intra annum nullo privilegio
clericali, præſertim in criminalibus gaudere
debet. 78. 13. an poſſint habere beneficium. 14
Ordo in ſedendo quis ſervandus in Concilio ge-
netali. 4. 6. Ordo ſacerdotalis eſt verū & pro-
prium novæ legis Sacramentum à Chriſto Do-
mino inſtitutum. 118. 3. Ordo gratiam confert.
140. 4. Ordo imprimis characterem indelebilem.
1. Ordo eſt verè & propriè Sacramentum
à Chriſto Domino inſtitutum. 141. 7. Ordo ne-
ceſſarius eſt ad filios ſpirituales multiplican-
dos. 306. 3. Ordo non eſt regulariter annexus
canonicatibus Cathedrali, ſed poſteſt annexo
ſtatuto, inſtitutione, vel coſuetudine fieri. 433.
51. *Ordinatio* Episcopalis collatio valida eſt,
etiā ſi ſacerdotium nō præceſſerit. 115. 3. Or-
dinis Sacramentū à Chriſto inſtitutum. 137. 1.
Ordinem minimè recipit promotus abſoluta
coactione compulſus. 140. 1. Ordinem preſby-
teralem non tenetur coadiutor habere ubi re-
quiritur quoddam canonicus actu ſit Sacerdos
tempore promotionis. 641. 18. Ordinem requi-
ſitum non tenetur ſuſcipere intra annum coadiu-
tor non reſidens. 19. *Ordines* in loco exempto
volens conferre Episcopos alienos, debet ha-
bere licentiam Superioris loci exempti, & illius
Episcopi, intra cuius fines locus exemptus con-
ſtitutus eſt. 40. 1. Ordines maiores & minores
ſunt Sacramenta. 139. 1. Ordines & maiores &
minores ſunt in Eccleſia præter ſacerdotium.
141. 6. Ordines minores accipiunt intentione
non perſeuerandi in ſtatu clericali, ſed ſolum
declinandi forum, peccant morte. 157. 7. Or-
dines ſacri quibus temporibus conferendi. 169.
1. Ordines minores licet Episcopos conferre in
eius domo Episcopali. 17. 1. 13. Ordines mino-
res poſſunt conferri ſine Miſſa, & à non ieiuno.
14. Ordines accipere non poſteſt quis per Epi-
ſcopum originis ſuæ matris. 171. 19. Or-
dines ſuſcipere non poſteſt nepos ab Episcopos
loci, in quo avus natus eſt. 10. Ordines, vel
Tōſuram conferens Ultramontano abſque li-
teris diſmiſſoriis non approbatus à Nunciis ſuſ-
penditur per annum à Pontificalibus. 175. 18.
duo Ordines ſacri non eodem die etiam Regulari-
bus confeſtantur. 190. 13. Ordines plures
vno die ſuſcipiens abſque Papæ diſpenſatione
ſuſpenditur à poſteriori illegitimè ſuſcepto.
191. 16. Ordines per ſaltem ſuſcipiens incurrit
ſuſpenſionem ab executione ſuſceptorum, &
miniſtrando ſit irregularis. 191. 1. Ordines con-
ferre ſubditis ſecularibus Abbatum, & aliorum
inferiorū nullius diſceſſus licet Episcopis vici-
nioribus ſine cōſenſu, ſeu literis teſtimoniali-

bns eorundem Abbatū. 181. 11. Ordines mino-
res iis ſaltem, qui lingua Latinam intelligunt,
conferantur. 183. 1. Ordines minores & prima
Tonſura vni vna die confeſſi non aliter licet
quàm ſi ita in loco fuerit conſuetum. 184. 6.
Ordines minores cum Subdiaconatu poſterit
Episcopos ſimul conferre ubi vigeret de hoc
conſuetudo ante Concil. Trid. legitimè obte-
nta. 9. Ordines ſacros ſuſcipiens ante legitimam
ætatem ex bona fide parentum, ſuſpenſionem
non incurrit. 187. 1. *Ordinum* ſactorum colla-
tiones in cathedrali Eccleſia publicè Episco-
pus celebrare debet. 171. 11. *Ordinū* annexio, &
ſuſceptio nō habet locū in collegiatis. 433. 54
Originarius idoneior iudicandus ac proferendus
ſi alter eſt extraneus. 489. 141
Origo patris inſpicitur ad Ordines ſuſcipiendos.
171. 17
Oſtenſio vnius ſchedulæ non officiit ſectæz ele-
ctioni. 551. 1
Oſteſi qui non ſtudent, & ſcholas non frequen-
tant, non gaudent privilegiis ſcholaſticorum,
nec abſentes cauſa ſtudij fructus ſuorum be-
neficiorum percipiant. 19. 56

P

Papa diſpenſat ſuper Concil. generale ſi de eo
faciat expreſſam mentionem. 1. 1. Papa ſolus
poſteſt vni duos Episcopos coſerre. 53. 1. Papa
diſpenſare poſteſt in præcepto Eccleſiaſtico de
conſtituendo ſemel in anno. 11. 1. 16. Papa poſteſt
ſibi reſervare cauſas reſpectu omnium. 117. 3. Papa
concedere poſteſt vt vnus Episcopos iuſtis de
cauſis Episcopum conſecret. 155. 7. Papa ſolus
licentiā obcedit vt ſacri Ordines extra quatuor
tempora conferri poſſint. 169. 3. Papa poſteſt
diſpenſare in aliquot gradibus ex prohibitis
Leuit. 18. 3. 15. 9. Papa ſolum poſteſt deponere
Episcopos. 397. 5. Papa poſteſt ſolum licentiam
concedere ad tranſeundum ad laxiorem. 606.
19. Papa non ſolet concedere licentiam tranſi-
eundi ad laxiorem, niſi ex iuſtis & legitimis
cauſis. 30. Papa ſolus, & non alius poſteſt con-
cedere coadiutorias cum futura ſucceſſione.
644. 46. Papa attentæ perſonarum & locorum
quantitate diſpenſat vt vni Parochialis & Ca-
nonicatus confeſtatur. 467. 41
Parentes non poſſunt liberos exheredare, nec eis
dorem denegare quoddam contrahunt matrimo-
nium ipſis inuiriſ. 318. 3. Parentes qui cogunt
filias religioſam vitam ſuſcipere, vel eas ab eo
vitæ genere prohibent, incidunt in excommuni-
cationem. 199. 3
Parochia vt quis priuetur ob non reſidentiam
quæ ſint attendenda. 153. 77. ad priuationem
parochi ob non reſidentiam non eſt neceſſa-
rium quoddam prius procedatur per alias pernas.
78. Parochia Tolertana in monaſterium cōſtituta.
A A A A A 3 &

INDEX RERVM.

& vnita Iesuitarum collegio à quibus gubernetur. 564.10. *Parochia* lux interesse tenetur vnusquisque pro audienda prædicatione si id commodè fieri potest. 393.15
Parochiarum duarum possessor non est molestandus quando vni solum collatz sine dispensatione fuerunt per 40. annos. 449.5
Parochias duas perpetuò inuicem æquè principaliter vnitas habens potest in qua maluerit, residere. 248.41
Parochialis beneficij nomine quæ veniant. 296.18
Parochialis Ecclesia vniri non potest Capitulo Cathedralis, etià ob tenuitatè canonicatum. 449.3. *Parochialis*, & canonicatus cadunt sub incompatibilitate, etiam stante parua distantia, & tenuitate fructu. 467.39. *Parochialis* quam quis acquirit per regressum, & prius possedit, non cõfertur per eõcursum 470.4 *Parochialis* vnita dignitari, vel canonicatui non est conferenda per concursum. 5. *Parochialis* vacans in Curia, seu apud Sedem, prouideri solet in Dataria sine concursu. 6. *Parochialis* subiecta, vel annexa monasterio, seu de eius mensa, non confertur per concursum. 7. *Parochialis*, seu beneficium Regularæ, quod Regularibus conferri consuevit, sine concursu prouidetur. 8. *Parochialis* quæ est actu Regularis, non confertur per concursum. 10. *Parochialis* Ecclesiæ resignario quando fit in manibus Sanctissimi, non est necessarium examen per concursum. 473.23. *Parochialis* vacans quando fuerit iurisparronatus ecclesiastici quomodo prouidenda. 490.147. *Parochialis* sine examine per concursum, vel contra formam positam à Concil. non potest in foro conscientiz acceptari. 494.173. *Parochialis* libera non potest vniri parochiali iurisparronatus. 659.86. *Parochialem* vnã habens, & titulum alterius, tenetur alteram dimittere. 57.14. non habet locum in duabus *Parochialibus*, quarum altera vnita est beneficio simplici. 57.15. *Parochialis* possidens tenetur residere, quamuis in ea remanserint tres, vel quatuor incolæ. 246.19. *Parochialem* obtinens cum libero caræ exercitio, & possessione bonorum, tenetur residere, quamuis in limine adeptæ possessionis mota lis fuerit per aliquem in petitorio. 247.32. *Parochialem* Ecclesiam cum canonicatu habens tenetur residere in *Parochiali*. 248.42. *Parochialem* obtinens in qua vicarius perpetuum legitime institui obtinuit, eo viuente residere non tenetur. 248.45. *Parochialem* Ecclesiam habenti potest ordinari alteram *Parochialem* conferre, sed post adeptam possessionem pacificam secundæ vacat prima. 446.31. *Parochialem* vnã habens cum fructibus, & alteram cum nudo titulo, vnã ex iis, quam vult, tenetur

resignare. 466.34. *Parochialem* habens vnã cum monasterio in commendam ad vitam, cui cura imminet animarum, alteram dimittere non tenetur. 36. *Parochialem* habens ob incompatibilitatem dimittere quomodo prouidendum habenti ad eam regressum. 37. *Parochialem* in ciuitate, & Canonicatum in Cathedrali obtinens, si potest vtrique inferuire, non est molestandus 467.42. *Parochialem* vacantem non debet Episcopus Canonicatum habenti conferre, etiam si tenues admodum præbendæ essent. 43. *Parochialem* obtinens vnã cum Canonicatu ex dispensatione Apost. ante Concil. obtenta, potuit post Concil. absque alia dispensatione operari aliam præbendam pinguiorem. 47. *Parochialem* Ecclesiam in Collegiatam trigeat non potest Episcopus. 480.7. *Parochiales* Ecclesiæ obtinentibus post Concil. Trid. studendi licentia, ac in absentia studiorum causa fructus percipiendi non datur. 20.64. *Parochiales* Ecclesiæ, etiam quæ sunt capita Ordinum, ab ordinariis visitari debent. 70.18. *Parochiales* monasteriis non vniendæ. 450.9. *Parochiales* habitu tantum possunt monasteriis vniri. 10. *Parochiales* duas habens, quarum altera est beneficio simplici in perpetuum vnita, alteram dimittere non tenetur. 466.32. *Parochiales* duæ, vel plures inuicem vnitz possunt legitime retineri. 466.33. *Parochiales* Ecclesiæ sunt incompatibiles cum beneficiis, in quibus assignatz sunt distributiones. 467.44. *Parochiales* litigioz concursu non conseruantur. 470.3. *Parochiales*, quæ de mensa nuncupantur, non subiacent concursui. 471.11. *Parochiales* reseruantur, vel affectæ specialiter vigore indulti S. R. E. Cardinalium prouidentur per concursum. 474.30. *Parochiales* iurisparronatus laicorum deuoluntz subiacent concursui. 492.161. *Parochiales* ita exigui redditus vt examinis per concursum operam ferrent, vel nemo esset qui se examini vellet subicere, quomodo conferenda. 494.174. *Parochiales* Ecclesiæ in simplicia beneficia conuerti non possunt. 680.4. *Parochialium* exiguarum quomodo prouidendum. 449.9. *Parochialium* in collatione facta iure deuoluto seruati debet forma examinis, quæ coram inferiore requiritur. 492.163. *Parochialium* tenuium collatio an possit fieri sine concursu. 494.175
Parochiani tenentur prouidere Rectori de victu vbi de necessitate est ædificanda Ecclesia propter numerositatem populi, si non sit vnde possit dotari. 180.16. *Parochiani* non possunt cedere vsui Ecclesiæ, & recedere à parochia vt eurent onera, & eorum præstationem. 186.16. *Parochiani* possunt cogi ad contribuendum pro

INDEX RERVM.

pro Ecclesiæ reparatione per iudicem secularẽ, si eum requirat Episcopus. 18. *Parochianus*, qui ob locorum distantiam paritunt incommoda in percipiendis Sacramentis, quomodo succurrendum. 179. 6

Parochus ciuitatis poterit inibi in publica vniuersitate S. Scripturam legere. 21. 66. Parochus non excusatur à peccato si oleum alterius anni adhibeat, nisi necessitas aliud suadet. 127. 5. Parochus eo casu, quo oleum consecratum creditur non sufficere pro toto anno, licet potest ei miscere oleum non consecratum in minori quantitate. 6. Parochus communicare non potest perpetuo, & absolute sanus, sed tantum semisanos, tempore quo habet dilucida interualla. 157. 3. Parochus, vel alius Sacerdos, qui cum minori testium numero quàm duorum matrimonio clandestino interfuit, est grauiter arbitrio ordinarij puniendus. 346. 167. Parochus proprius, vel alius Sacerdos de eius licentia assistens matrimonio clandestino ob deaueiationum omissionem, suspendendus est tricenarius. 170. Parochus ob licentiam concessam alij Sacerdoti assistendi matrimonio clandestino incurrit tantum triennalem suspensionem. 347. 171. Parochus, cui datus est conditio propter insufficienciam, non potest abesse à residentia. 183. 6. Parochus tenetur populum monere vt frequenter ad suas parochias saltem diebus Dominicis & maioribus festis accedant. 122. 35. Parochus an, & quando, & sub quibus penis teneatur suscipere sacerdotium. 122. 24. Parochus Ecclesiæ in qua fuit constitutus Capellanus cum tota cura animarum quoad Capellanum vixerit non tenetur residere. 148. 44. Parochus debet residere in domo ipsius Parochialis. 148. 47. Parochus tenetur prope Ecclesiam in ciuitate residere, licet maior pars parochianorum longè habitet in oppidis. 149. 48. Parochus tenetur residere personaliter, & non alio modo satisfat muneris suo. 49. Parochus debet ita continèe residere vt indigentes non careant necessaria op. 149. 51. Parochus non potest esse vicarius Episcopi, nisi Ecclesiæ cathedralis parochus sit. 150. 55. Parochus non excusatur à residentia propter intemperiem aëris. 58. Parochus à residentia non excusatur propter inimicitias capitales. 151. 59. Parochus propter senectutem non excusatur à residentia, quamuis ordinarius iam prouideret illius insufficienciam. 60. Parochus an iudicialiter probare debeat causam absentie. 151. 64. Parochus non potest relinquere vicarium, seu substitutum etiam idoneum pro administratione Sacramentorum in consilio Episcopo. 65. Parochus non potest abesse à sua Ecclesiâ sine licentia in scriptis

obtena, nisi talis repente se offerat necessitas, &c. 152. 68. Parochus sine licentia Episcopi ex infra causa in scriptis concedenda, non potest abesse etiam primo bimestri. 69. Parochus non potest per hebdomadam abesse non perita, vel non obtenta licentia, etiam relicto vicario idoneo. 71. Parochus petens licentiam fingendo causam iustam peccat mort. & tenetur restituere fructus. 153. 74. Parochus si iustam habeat causam abundi extra parochiam an possit abesse ea sibi per Episcopum denegata. 74. Parochus potest infra annum ad sacerdotium promoueri, etiam si non habeat aliquem Ordinem sacrum. 185. 11. Parochus in aliena parochia, & vbique locorum potest audire confessiones suorum subditorum. 197. 20. Parochus post dimissum beneficium non potest amplius absque noua approbatione accipere confessiones. 21. Parochus proprius dicitur ille in cuius parochia habitant contrahentes tempore matrimonij. 319. 5. Parochus proprius ille dicitur in cuius parochia contrahentes domicilium habent, vel cui principaliter incumbit cura animarum in loco domicilij. 319. 6. Parochus proprius dicitur habitatiois formæ quando ibi contrahitur in parochia habitatiois viri. 320. 13. Parochus viri ad coniungendis aliquos matrimonio sufficit in parochia mulieris, & contra. 321. 14

Parochus ruralis non est proprius parochus quando rus recreatiois causa habitatur. 16. Parochus sine facultate, aut legitima causa matrimonium celebrans prætermisiss denunciationibus peccat grauiter. 323. 23. Parochus timore mortis matrimonio assistens omisiss denunciationibus non peccat. 24. Parochus, qui omisiss denunciationibus sine licentia ordinarij aliquos desponsauit, incurrit penam triennalis suspensionis. 25. Parochus non debet inter vnam & alteram denunciationem multos dies festos interponere. 324. 30. Parochus non debet ad celebrationem matrimonij deuocire, nisi post trium, vel duorum dierum spatium ab vltima denunciatione. 325. 35. Parochus tenetur contrahentes interrogare de mutuo consensu. 39. Parochus omittens contrahentes interrogare de mutuo consensu grauiter peccat. 40. Parochus quando possit denunciationes omittere. 327. 49. Parochus qui præsens corpore est, sed animo nihil omnino aduertens, non assistit validè matrimonio. 332. 80. Parochus etiam vt detentus si intelligat consensum contrahentium, validè assistit matrimonio. 333. 81. Parochus renuens, & dolose adductus, si probè intelligat, & audiat contrahentium verba, validè assistit matrimonio, nisi affectatus esset non intelligere. 82. Parochus

INDEX RERVM.

ehus potest assistere matrimonio suorum parochianorum in alterius parochia sine licentia parochi illius loci, in quo assistit 333.86. Parochus putatius valide matrimonio assistit. 334.88. Parochus administratione interdictus, suspensus, irregularis, vel excommunicatus non toleratus, modo non sit actualiter depositus, valide matrimonio assistit. 92. Parochus interdictus, seu prohibitus ab Episcopo, seu eius vicario ne aliquos matrimonio coniungat, valide assistit. 335.96. Parochus non Sacerdos valide matrimonio assistit 97. Parochus habet facultatem concedendi licentiam alteri Sacerdoti assistendi matrimonio suorum parochianorum, quavis esset irregularis, suspensus, excommunicatus non toleratus. 336. 102. Parochus potest facultatem concedere alteri Sacerdoti, non solum in propria parochia, sed etiam extra illam. 105. Parochus habens titulum iniustum beneficii valide matrimonio assistit. 334.89. non promoveatur infra annum. 90. collationem suam nullam habens, &c. 91. Parochus proprius si nolit matrimonio alioquin licito interuenire, potest ad id cogi per superiora. 337.109. Parochus vtriusque conerahentis sufficit ad benedicendas nuptias. 348.83. Parochus proprius debet recipere elemosynam occasione benedictionis, & non alius. 85. Parochus tenetur habere librum in quo coniuges, testes, locum contractus, diem, mensem & annum describat. 350.194. Parochus obligatur sub mortali ad habendum librum in quo coniuges, &c. 195. Parochus debet habere librum in quo describat omnes, qui in Ecclesia sua baptizantur. 358.34. Parochus, qui vagos non præmissa debita diligentia, & licentia ordinarii, matrimonio coniunxerit, peccat mort. matrimonium tamen valet. 375.8. Parochus debet licentiam concedere approbatis ab ordinario prædicandi in sua parochia. 393.8

Parochus potest dare licentiam viro docto etiam Regulari ut his, vel ter coniectionetur in sua Ecclesia sine Episcopi approbatione. 9. Parochus admonere debet populum ut diebus Dominicis & festis maioribus frequentet suas parochias. 394.16. Parochus festis diebus inter Missarum solennia coniectionem ad populum habere debet. 414.3. Parochus an possit denegare Sacramenta his, qui nolunt solvere decimas. 666.8. Parochus proprius nullatenus excludendus, quavis ad repellendum cadaver Regularis dumtaxat à defuncto accessit iubentur. 668.15. Parochus Regularis ubi & quando deferat stolam. 669.26. Parochus cum stola ingreditur parochiam secularium. 27. Parochus in associando eius defuncto an & quando contemnendus. 29. **Parochi** ubi concedens per

Sedem Apost. studendi facultas, quæ exigi soleant, ostenditur. 21.67. Parochi per se ipsum concionanti minimè licet prætere de elemosynam. 23.15. Parochi spectat declarare per quam viam sit exportandus defunctus. 669.15. **Parochum** vi adigere, aut dolo inducere ut matrimonio interfuit, est peccatum mort. 333.83. **Parochi** per se ipsos inter Missarum solennia sermonem habere possunt, etiam quando Episcopus ipse prædicat. 23.16. Parochi amovibiles remoueri non possunt nisi ex rationabili causa. 67.22. Parochi pro cura animarum non possunt deputari nisi de consensu Episcopi ac prævio examine. 68.25. Parochi in Ecclesia exempta animarum curam exercere intendentes prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo. 82.20. Parochi in illis diebus, quibus Missam tenentur celebrare, non possunt pro ea manuales elemosynas recipere. 208.13. Parochi si à suis Ecclesiis legitima causa ab Episcopo cognita, & approbata in scriptis, absint ultra bimestre tempus, peccant mortaliter. 246.24. Parochi cogendi sunt ad subeunda per se ipsos, & non per substitutos, ea munia, ad quæ tenentur. 249.50. Parochi iustam causam non residendi minimè habent, quavis in seruitio Episcopi, aut Ecclesiarum cathedralium permanant. 250.54. Parochi actus habentes parochiale beneficium, confessiones audire possunt. 296.17. Parochi duo quoad matrimonium possunt repetiri. 321.15. Parochi si per se velint nunus prædicationis obire, non debent impediri. 392.64. Parochi vim & usum Sacramentorum plebibus suis pro suscipiendum capere explicare debent. 413.1. Parochi debent plebibus suis inter Missarum solennia frequenter, maxime diebus festiuis, exponere ea, quæ in Missa leguntur. 2. Parochi defunctorum in Regularium Ecclesiis humandorum corpora vsque ad eandem Ecclesias associare possunt. 670.33. Parochi non debent plus recipere pro rumulandis cadaueribus exoratorum. 36. **Parochi** non licet causa studiorum à suis parochialibus Ecclesiis post Conc. abesse. 21.65. Parochi non licet abesse causa pestis. 251.62

Parit tertia deducenda est de fructibus secundum valorem currentem. 176.6. Pars tertia detrahenda est ex omnibus dignitatibus quavis de inter patronatus sint. 177.9. **Parit** tertia deductio facienda est deductis oneribus, & pensionibus 176.7. Partis tertia deductio facienda est ex illis dignitatibus, quarum fructus sunt illius Ecclesiæ, in cuius choro sedem habent. 177.12

Particula, & cætera, quæ vsus est Concil. in forma penitentiarum tradenda, quid importet. 221.inic.

Paruuli

Paruuli suscipiunt Baptismum, quamuis actum credendi non habeant. 49. 14. Paruuli baptizati cum adulescent interrogant non sunt an tatum habere velint quod patrum eorum nomine polliciti sunt. 15. Paruuli non obligantur ad communionem sacramentalem. 156. c. 4. **Paruulus** non est necessaria Eucharistia: communicatio. 157. 4

Pater non prohibetur obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius filius habuit idem, vel quodcumque aliud. 674. 9. Pater non potest habere beneficium in vna Ecclesia, & filius in alia, quando ambae sunt sorores. 676. 18. Pater & filius possunt insimul processionaliter incedere, vnus tanquam beneficiarius, & alter tanquam Capellanus diuersarum Ecclesiarum. 678. 31. Pater qui est coadiutor filij in canonici, tenetur cedere omne ius filio. 679. 41

Patres Iesuicæ, & alij Confessarii vigore privilegiorum Rosarii non possunt absolueri penitentes à casibus Episcopo reſeruat. 121. 24. Patres Societatis I. S. V. possunt promoueri ad sacros Ordines absque titulo. 163. 6. Patres Societatis I. S. V. ordinari possunt ad quoslibet Ordines, etiam maiores extra quatuor tempora. 170. 6. & Patres Congregationis S. Ioannis Euangelistæ Portugaliz. 7. Patres Societatis I. S. V. sunt verè Religiosi. 594. 48. Patres Societatis I. S. V. tria tantum vora simplicia emittentes retinent ius & dominium bonorum suorum, beneficia & pensiones. 49

Patrimonium obtinentes ordinari posthac non possunt, nisi illi, quos Episcopus iudicauerit assumendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiæ suarum. 164. 38. Patrimonium super re immobili constitui debet. 39. Patrimonium, ad cuius titulum ordinandus promoueri debet, est res certa fructifera, &c. 169. 41. Patrimonium donatum per parentes ea conditione vt illud habeat interim dum aliquod non obtinet beneficium, est validum. 45. Patrimonium an sufficiat relinquatur arbitrio ordinarij. 171. 63. Patrimonium vendi, hypothecari, vel præſcribi tempore ordinario non potest. 172. 65. Patrimonium habens ex ſiſta donatione an puniatur per ſententiam iudicis amiſſione illius. 175. 77. **Patrimony** quantitas remittitur ad terminos Concilij. 169. 41. Patrimony ex amen pertinet ad Episcopum priuatue quoad alios. 43. Patrimony quantitas remittitur ad terminos Concilij. 171. 62. Patrimony ad titulum quando possint ordinari familiares Episcoporum triennales. 278. 14. **Patrimonium** pro clericis ad sacros Ordines promouendis potest constitui super annis perpetuis censibus. 169. 44

Patrimoniales Ecclesiæ quæ.

472. 18

Patrimony potest matrimonium contrahere cum ea, cum qua simul alienum filium suscepit. 356. 21. Patrimony in confirmatione debet esse alius ab eo, qui tenuit in Baptismo. 360. 46. **Patrimi** duo ad summum, vnus vir, vnique sexmina adhibentur in Baptismo. 353. 3. plures designare & admittere est peccatum mort. 354. 6. Patrimi in Baptismo debent esse baptizati, & in confirmatione confirmati. 10. Patrimi possunt esse minores baptizati. 355. 16. **Patrimi** adhibere non est de essentia sacramenti Baptismi. 354. 9

Patrimony cupiens aliquid de bonis Ecclesiæ sui iurispatronatus, eo priuatus est ipso iure. 123. 13. Patronus se ingens in perceptione fructuum beneficij patronatus, aut bona ipsius vsurpans, priuatus est statim iure patronatus. 14. Patronus laicus ad Parochialem sui iurispatronatus non tenetur præſentare digniorem, sed sufficit dignum. 492. 165. **Patroni** consensus an requiratur in permutatione beneficij iurispatronatus. 658. 81. Patroni debet personaliter, & præſentialiter præſentare. 657. 75. Patroni beneficiorum non debent se in eorum fructibus intromittere. 658. 79. Patroni Ecclesiæ sui iurispatronatus collapsas restaurare debent si non fuerint sufficiens illarum fructus. 185. 10

Paulus V. quid statuerit circa conceptionem immaculatam B. Virginis. 10. 13. Paulus V. statuit circa modum vendi facultatibus concessis à Papa ingrediendi, &c. 531. 9. reuocauit omnes licentias secularibus mulieribus concessas. 10

Pauperum filij. 307. 3. Pauperum cadavera gratis sepeliri debent. 670. 35

Pax. Pacem dari in Missa ordinauit Innocentius I. & Leo II. 200. 12

Peccatum originale. 8. 1. Peccatum originale, & peccata actualia, quæ commissa sunt ante Baptismum remittit gratia in Baptismo producta. 9. 9. Peccatum carnale committens debet per aliquod temporis spatium abstinere sub veniali à communione. 94. 3. Peccatum actuale, & originale commissum ante Baptismum non est materia sacramenti Penitentiz necessaria, vel sufficiens. 110. 5. **Peccato** mortali remisso quoad culpam, necesse est de potentia Dei ordinata remitti etiam reatum penæ æternæ. 31. 2. Peccato remisso quoad culpam, non semper remittitur totus reatus penæ temporalis. 3. **Peccata** quæ post Baptismum sunt sola fide suscepti Baptismi non dimittuntur. 48. 11. Peccata omnia mortalia post Baptismum commissa necessariò explicanda sunt in confessione. 112. 2. Peccata venialia omitti possunt à penitente, nec obligat ea confiteri per se ex præcepto Ecclesiæ. 113. 4. Peccata omnia, quæ memoriz occurrunt, con-

B B B B b ſtenda.

INDEX RERVM.

fitenda. §. Peccata sua, qui per totum annum confessus non est, teneatur statim in sequenti anno sub noua culpa confiteri. r 15. 14. Peccata omittens in confessione huius anni per obligationem excusabilem, an teneatur vi precepti confiteri eadem peccata. r 15. 17. Peccata omnia mortalia post Baptismum commissis necessarii explicanda sunt in confessione. r 32. 10. pro peccatis quoad poenam temporalem Deo per Christi merita satisficit poenis ab eo inflictis, & patienter toleratis, vel à Sacerdote iniunctis. r 33. 18

Pecunia legata ad aliquem usum quando non sufficit, potest Episcopus commutare. 123. 3. Pecunia locis piis, ac eorum personis relicta onere perpetuo Missarum celebrandarum penes ædem sacram, vel personam, &c. deponenda. 624. 17

Pensio non imponitur super Parochiali resignata, si valor illius non excedit centum ducatos. 450. 13. Pensio fraudulenter reseruata. 678. 36. **Pensio** ad titulum quando possit Episcopus ordinare familiatem suam. 178. 13. **Pensionem** habens super beneficio ecclesiastico pro rata ad illius Ecclesie reparacionem tenetur, oisi, &c. 186. 14. Pensionem obtinens loco tituli habetur pro clerico ad effectum gaudendi fori priuilegio. 163. 11. Pensionem super beneficio paterno uero prohibetur habere filius legitimus. 678. 35. Pensionem transferendi facultatem habens, potest illam transferre in suum filium illegitimum. 679. 37. **Pensionem** habere non possunt filij illegitimi super fructibus beneficiorum, quæ parentes eorum obtrinent, vel obtinuerunt. 678. 34

Pensionarius non tenetur contribuere pro mercede concionatoris, ubi est consuetudo quod populus talem impensam faciat. 13. 13. Pensionarius tenetur pro rara pensiois soluere subsidium, & alia onera imposita respectu fructuum beneficij. 313. 55

Peregrinatio ad Sanctorum memorias. 512. 3

Perforum matrimonium non est nullum ob omissionem illorum quæ descripta sunt in hoc decreto. 375. 7

Permutatio beneficij, non facta mentione quod ad illius titulum soir permutans facris iniunctus, nulla est. 167. 30. oisi obtrouerit possessionem permutati beneficij sufficientis. 31

Persecrantia munus. 313. 31

Personatus habet quasdam prerogatiuas in Ecclesia post existentes in dignitate. 426. 18

Persona etiam Regulares subsunt immediatè Episcopis in iis, quæ ad curam animarum, vel io dependentibus ab illa pertineat. 562. 1. Personæ potentes quæ dicantur. 652. 35. Personæ io Conciliis Provincialibus, seu dioces. assignari

debeant, quibus causæ in partibus delegandæ committuntur. 663. 16

Pellus ex causa à sua Ecclesia absens lucratur distribuciones; 441. 114

Pius V. imponit poenam contra resignantes beneficia, contra formam huius cap. 168. 36. Pius V. super clausura & reformatione Monialium. 530. 1. contra Moniales exeuntes à clausura. 3. Pius V. statuit circa duella. 684. 1. Pius V. circa examen Nonitiarum. 597. 5

Plebs non est vocanda in unione facienda, nisi allegaret causam rationabilem ut fieret unio. 63. 15

Podagra laboras quotid. distributiones percipit. 441. 108

Pœna priuationis dimidiz partis distributionum, quam incurrit Canonici requisitos Ordines non suscipientes quæ. 121. 11. Pœna arbitraria puniendus est ille, qui falsa impedimenta denuntiat, ut matrimonium impediat. 317. 51. Pœna triennalis suspensionis ab officio imposita parochio assistenti matrimonio clandestino non est sublara per decretum Trident. c. 1. sess. 14. de ref. matr. 346. r 68. Pœna infamiz, & incapacitatis ad dignitates, ac obligationem dotandi raprum, & priuationem gradus clericalis, quando raptor, aut fautor est clericus, non incurritur ante sententiam iudicis. 374. 10. Pœna anathematis est pœna excommunicationis maioris. 378. 9. Pœna eorum, qui impedimento Canonico cessante non uocerunt ad Concilium. 385. 34. **Pœna** pecuniaria, quæ arbitrariz fuerint locis piis, sunt ab ipso domino applicandæ. 619. 17. Pœnæ criminales distribuendæ locis piis. 18. Pœnæ criminales non debent erogari pro fabricis Ecclesie cathedralis. 19

Pœnarum gradus in hoc decreto præscripti necessarij seruandi sunt antequam deueniatur ad priuationem ob non residendum. 437. 85

Pœnas condignas subire debet non dimittens unam ex duabus Ecclesiis curatis infra tempus à Concilio assignatum 466. 38. Pœnas iudiciales non subit coadiutor. 641. 17

Pœnalitatis io hac vita de facto non tollit Baptismus. 10. 10

Pœnitens circa peccata mort. quantam inquisitionem præmittere debeat. 113. 3. Pœnitens habens peccata reseruata Episcopi, poterit absolui à non reseruatis, reseruata absolutione à reseruatis cum superiori copiam sui fecerit. r 11. 30. Pœnitens cum recurrit ad Episcopum in casibus reseruatis, quomodo cum illo se gerere debeat ipse Episcopus, ostenditur. 31. Pœnitens quando pœnitentiam tenetur acceptare. 113. 3

Pœnitentia aliqua, seu dolor animi ex motu super

supernaturali susceptus de peccatis necessario requiritur ad consequendam iustificacionem primam in Sacramento Baptismi, & Pœnitentiæ 118. 1. Pœnitentia. 108. 110. Pœnitentia laboriosus quidam Baptismus à SS. Patribus dictus fuit. 110. 3. Pœnitentia est vetè & propriè Sacramentum pro fidelibus quies post Baptismum in peccata labantur. 131. 1. 2. Pœnitentia & Baptismus Sacramenta duo distincta sunt. 1. Pœnitentia vocatur secunda post naufragium tabula. 3. Pœnitentia publica publicè peccantibus iniungenda est. 414. 1

Pœnitentia necessitas, & institutio. 109. 1. Pœnitentiæ & Baptismi differentia. ibid. Pœnitentiæ sacramentum est necessarium necessitate mediij in re, vel in voto lapsus post Baptismum. 110. 4. Pœnitentiæ forma. 1. materia proxima, sunt actus penitentis. 111. 1. materia remota, est peccatum actuale commissum post Baptismum. 3. effectus, quantum ad eius vim & efficaciam, est reconciliatio cum Deo. 4. Pœnitentiæ sacramentum. 131. med. in Pœnitentiæ sacramento ad remissionem peccatorum necessarium est iure diuino confiteri omnia & singula peccata. 131. 8. *Pœnitentiam* in peccato mort. adimplens peccat mort. sed pœnitentiæ sibi à Confessario iniunctæ satisfaciit. 124. 6. per Pœnitentiam non deletur semper tota culpa, & simul tota pœna. 133. 17

Pœnitentiarius ex se non potest absolue à casibus Episcopalibus. 121. 21. Pœnitentiarius in omnibus Ecclesiis cathedralibus, ubi id commodè fieri potest, instituendus. 414. 3. Pœnitentiarius deputari debet, qui sit Magister, aut Doctor, seu Licentiatus in S. Theologia, vel iure Canonico. 416. 16. Pœnitentiarius Canonicus debet esse constitutus in ætate 40. annorum, seu aliàs quando aptior pro loci qualitate non reperitur. 18. Pœnitentiarius institutus eo ipso habet à iure, & à Concilio facultatem audiendi confessiones pœnitentium illius diocesis. 417. 12. Pœnitentiarius semper paratus existere debet ad audiendas confessiones. 124. Pœnitentiarius in manu virgam, seu bacchetam sicut in Vrbe non potest retinere. 25. Pœnitentiarius non potest casus reſeruos sibi ab Episcopo commissos alteri subdelegare. 418. 18. Pœnitentiarius non potest suam auctoritatem subdelegare. 19. Pœnitentiarius pro præſente in choro habendus est dum audit confessiones in Ecclesia. 30. Pœnitentiarius dum audit confessiones, censetur etiam præſens processionibus, & exequiis defunctorum. 31. ac etiam orationibus. 32. Pœnitentiarius præſens in choro non censetur, si confessiones extra Ecclesiam etiam infirmorum audiat. 33. Pœnitentiarius antequam præbenda, quæ suo officio

fuit vnita, vacet, non habet locum nec in Capitulo, nec in choro. 34. Pœnitentiarius non teneat ad maiorem reſidentiam quàm alij Canonici. 35. Pœnitentiarius G dum recitatur diuina Officia audiat in Ecclesia confessiones, percipit quotidianas distributiones. 439. 96. *Pœnitentiarius* institutio in Cathedralibus tantum facienda. 414. 4. Pœnitentiarij officij institutio, & electio pertinet ad ſolum Episcopum abſque conſenſu Capituli pertinet. 415. 11. Pœnitentiarij electio, & collatio Sede Episcopali vacante neque ad Capitulum, neque ad futurum Episcopum, ſed ad Sedem Apoſt. pertinet. 416. 14. *Pœnitentiario* conſeſſus ſatisfacit Eccleſiæ præcepto. 114. 8. Pœnitentiario primam præbendam assignare non est in epotione Episcopi. 415. 8. Pœnitentiario quilibet potest sua peccata confiteri, & ſatisfacit præcepto c. omnis vtriusque ſexus. 417. 23

Polygamia, seu pluralitas coniugum ſimal eſt illicita, & irrita iure diuino. 315. 8

Pontificalia in aliena diœceſi non exerceantur, aut ordinatio fiat ſub pœna ſuſpenſionis ab exercitiis. 39. Pontificalia exerceans in aliena diœceſi de ordinarij loci expreſſa licentia potest Ordines conferre etiam ſuis propriis diœceſanis. 40. 5. Pontificalia exerceat non poſſit Episcopus in loco exempto vocatus ab inferiore Prelato ipſius loci ſine licentia Episcopi, intra cuius fines locus exemptus conſtitutus eſt. 11. Pontificalia in Eccleſia Archiepiſcopi abſque eius licentia non debet exerce Nuncios. 21. 18. *Pontificalium* nomine quæ veniant. 433

Populus ſi noluit Eccleſiam quæ minatur tuinam, reſtaurare, illa debet penitus dirui. 187. 26

Portio vacat ipſo iure per aſſecutionem ſcholæſtriæ. 56. 6. Portio congrua quæ. 59. 8. Portio assignanda eſt ex bonis Archiepreſbyteri, & Capituli, ſi eam vnita Collegiæ illius imminuat. 69. 38. Portio diſtributionum Canoniorum abſentium intereſſentibus accreſcit. 178. 17. Portio debita ſeminario ratione beneficiorum exigi potest poſt vnionem eiufdẽ beneficij factam Regularibus, qui Mendicantium priuilegijs gaudet. 310. 29. Portio, quæ ſit in Eccleſia in præbendam pœnitentialem erigi non potest. 415. 6. Portio congrua parochio assignanda cenſetur ſumma ſeniorum centum. 451. 16. *Portionem* etiam minimam ex elemoſynis Miſſarum celebrandarum, non poſſunt Eccleſiæ, & loca pia ſibi retinere. 193. 1. *Portionem* congruam assignatione non datur appellatio ſuſpenſiua. 70. 40. Portiones abſentium. 216. c. 3

Poſſeſſio pacifica requiritur vt quis teneatur intra
B B B B 2 duos

duos menses post eam fidei professionem emit-
tere. 418.28. Possessio etiam contra ius est ma-
nutenibilis, quando est alienius temporis con-
siderabilis. 569. 13. Possessio præcedentiæ debet
attendi tam in publicis, quàm in priuatis pro-
cessionibus. 64

Possessor pacificus beneficij tenetur ostendere ti-
tulum eum superior ex officio inquirere. 583

Potentia sola præcedentium iurisdictionis ab-
sque iurisdictione, non sufficit ad præsumen-
dam usurpationem. 653. 49. Potentia maior, vel
æqualis in ordinario non facit cessare formam
traditam à Concilio. 657. 68

Potestas studendi impedimenta tam impediencia
tantum, quàm dirimentia, est in Ecclesiâ. 315.
10. Potestas Episcopis concessa visitandi Ec-
clesias Episcoparui subiectas transire in Capitu-
lum Sede vacante. 387 5

Præbenda theologalis quomodo erigenda. 12. 1.
Præbenda theologalis dum vacat, potest Epi-
scopus fructus applicare alicui personæ, quæ
suppleat munus legendi. 13. 7. quando clericus
secularis idoneus non reperitur pro dicta præ-
benda, collatio huius canonici suspendenda
est donec inueniatur idoneus Theologus se-
cularis. 8. Præbenda etiam comprehenditur,
cuius fructus omnes constituent in distribu-
tionibus quotidianis, sicut reliquæ. 14. 20. Præben-
da primò vacatura ut sit theologalis, & in
theologalem erecta, requiritur actualis depu-
tatio. 15. 22. Præbenda erecta & deputata pro
Theologo à sequenti Canonico optari non
potest 37. Præbenda dimidia vacat per asse-
ctionem Canoniciatus. 56. 5. Præbenda officio
penitentiarij vnienda debet esse integra, &
Canonicalis 414. 5. Præbenda post Concilium
primò vacans, si non fuit in penitentiariam
erecta, potest optari. 415. 9. *Præbenda* theolo-
galis erectio non habet locum in ea, quæ vi-
gore statuti à sequenti Canonico optatur, sed
illa præbenda, quam dimiserit Canonicius, qui
nouissimè optat, hinc muneri vnita, & affecta
remanet. 15. 13. Præbende theologalis collatio
erectæ post Concil. spectat ad illum, ad quem
antea spectabat. 15. 25. *Præbendam* theolo-
galem obtinens si legere nullo modo nolit, quo-
modo cogendus. 15. 11. Præbendam theolo-
galem obtinens non potest illam dimittere, &
aliam optare. 16. 29. Præbendam theologalem
obtinens debet relinquere primum locum an-
tiquioribus Canoniciis. 33. Præbendam theolo-
galem obtinens distributiones, quotidianas
percipit, quamuis choro non interfuit. 17. 35.
Præbendam & Parochialem ante Cone. legiti-
mè obtinens, potest per Cone. vtrunque legiti-
mè obtinere. 467. 40. *Præbenda* vbi nullæ
sunt, idem statuendum est quod de præbendis.

14. 19. *Præbenda* singulis singula beneficia vni-
ti debet, non omnibus simul indistinctè vnus.
455. 20. *Præbenda* duas in eadem Ecclesiâ ob-
tinens duas voces in Capitulo habere debet.
220. 12

Præcedentia in Concilio. Provincialibus. 383. 14.
Præcedentia Capitulo Valuen. & non Sulmo-
nen. debetur tam in Synodo, quàm in congre-
gationibus. 15. Præcedentia competit Canoni-
cis quamuis posterius prouisis, & non coadiu-
toribus. 640. 19

Præceptum annuæ confessionis obligat intra an-
num computandum à Quadagesima in Qua-
dragesimam. 114. 12. Præceptum obligatorium
non est ut Moniales saltem semel singulis
mensibus confiteantur. 558. 2. *Præceptum* annuæ
confessionis tenetur omnes, qui ad annos dis-
cretionis peruenerint. 114. 7. Præceptum annuæ
confessionis satisfaciit tantum qui confiteatur
bene. 11. Præceptum annuæ confessionis satisfit
quouis confessione facta per annum. 13. Præcep-
tum de audienda Missa satisfaciit qui horas ca-
nonicas ex obligatione recitat. 194. 10

Prædicationis temeraria præsumptio cauenda.
31. 1

Prædicandi munus potest per Episcopum com-
mitti clerico qui non sit in sacris. 22. 4. Præ-
dicandi præceptum non obligat ad vigilias.
393. 14

Prædicare est præceptum Episcoporum munus.
21. 2. Prædicare nullus potest etiam à parochia
inuitatus sine licentia Episcopi. 393. 7. Prædica-
re licet Regulatibus in Ecclesiis sui Ordinis,
Episcopi benedictione petita, licet non ob-
tenta. 395. 24

Prædicatio Episcopi in aliena diocesi prohibita.
63. Prædicatio munus, & licentia superio-
rum ad id requisita. 21. 1. Prædicationis mu-
nus Episcoporum præceptum est. 392. 2

Prædicatio electio, & deputatio in cathedralibus
semper spectat ad Episcopos. 22. 6. 7. Prædica-
toris electio pertinet ad Episcopum. 393. 10.

Prædicatores consuetas elemosinas soluere te-
nentur vniuersitas. 21. Prædicatores depu-
tandi munus pertinet ad Episcopum impedi-
tum aliqua causa. 22. 5. Prædicatores in
Ecclesiâ cathedrali sumptibus propriis condu-
cere debet Episcopos. 13. 9. Prædicatores de-
bent in suis concionibus abstinere à fabulis
& falsis reuelationibus. 8. 7. Prædicatores in
suis concionibus fabulas, & falsas reuelatio-
nes prædicantes debent rigorosè ac seuerè pun-
niri ab Episcopis. 10. Prædicatores errores,
aut scandala disseminantes per Episcopum à
prædicatione interdici debent. 25. 24. *Prædi-
catoribus* Fratribus conceditur licentia in qui-
buscunque priuatis eorum colloquiis disse-
tere

tete de materia Conceptionis B. Virginis.
11.15

Præfationis auctor.

199.18

Prælati non possunt suis Religiosis translati, abque iusta causa concedere facultatem standi extra monasterium. 148.2. *Prælati*, & Conuectus, vel Capitulum dilationem ad profectum Nouitio post annum nouitatus probato iusta de causa concedere possunt. 394.45. *Prælati* Papæ inferior potest existente legitima causa dispensare Regularem ad laxiorem Religionem. 606.31. *Prælati* Ecclesiæ collegiatæ etiam si factis Ordinibus careat, præfidentia ac vox in Capitulo competit. 219.9. *Prælati* Religiosorum non habent iure communis facultatem deponendi, vel degradandi suos subditos. 106.6. *Prælati* Regulares intra duos menses ab adepta possessione suæ præfecturæ ad emittendam huius professionem tenentur. 417.22. *Prælati* seculares iurisdictionem habentes quasi Episcopalem beneficium supprimere non possunt. 453.5. *Prælati* inferiores, qui subsunt Episcopis, non habent ius cognoscendi de causis in prima instantia. 496.6. *Prælati* & alij Monialium curam habentes eorum monasteria ingredi non possunt, nisi in casibus tantum necessariis. 531.6. *Prælati* Ordinum Minorum iam non possunt cum consilio Fratrum discretorum admittere ad professionem anno probationis non expleto Religiosos aliorum Ordinum venientes ad Minoriticam Religionem. 579.19. *Prælati* Regulares non possunt Nouitio facultatem concedere ad renunciandum, etiam in monasteriis exemptis, & sibi subiectis. 592.32. *Prælati* inferiores non possunt monitoria quæ sunt ad finem reuelationis concedere. 615.3. *Prælati* ordinati etiam exempti, & immediatè Sedi Apostolicæ subiecti monitoria concedere possunt. 616.10. *Prælati* regulares conuentuales monitoria in subditos suos dirigere non possunt. 11. *Prælati* non possunt diminuire Missas particulares votiuas, vel pro defunctis, nisi habeatur consensus eorum, quibus illæ debentur. 623.9. *Prælati* Religionum est licitum concedere Religiosis peculium ad nutum superiorum reuocabile ad solos vsus honestos, & pios. 516.1

Præparatio quæ adhibenda ut dignè quis sacramentum Eucharistiæ percipiat. 93

Præpositi iurisdictionalem tantum curam habens tenentur residere. 248.39

Præsentatio soli Episcopo facienda est ad effectum examinis dumtaxat si institutio legitime pertinet ad inferiorem. 81.14. *Præsentatio* ad Parochialem facta à patrono ecclesiastico

de aliquo amequum sit ab examinatore approbatus in concursu est nulla. 490.154. *Præparatio* non sufficit vnica, licet fuerit effectuada. 655.61

Præsentationes continuatæ dicuntur, si vna sequatur aliam. 654.58. *Præsentationes* effectum sortiri dicuntur si sint confirmatæ 59 *Præsentationes* multiplicatæ quæ dicantur. 647.7

Præsentatus, seu electus ad beneficium simplex potest absens, si notus sit, ab Episcopo institui. 83.27. *Præsentatus* à patronis laicis ad Ecclesiam parochialem sufficit quod examinetur coram aliis examinatorebus non synodalibus. 492.164. *Præsentatus* ad beneficia simplicia, absque præuio examine Episcopi, institui non possunt ab iis, ad quos institutio spectat. 80.6

Præsentia parochi sufficit ad matrimonium, etiam si ad alium finem vocatus, & casu præsens sit. 333.84. *Præsentia* parochi in matrimonii necessaria, non tantum corporea, sed etiam moralis requiritur, cum intelligentia, & aduertentia actus. 332.79. *Præsentia* testium & parochi matrimonio contrahendo debet esse simultanea, & non sufficit successiua. 341.138. *Præsentia* parochi & testium requiritur ut matrimonium celebratum per procuratorem sit validum. 345.163

Præsidentis Capituli etiam si non sit in sacris, in eo proponere ac resolutiones accipere potest. 219.8. *Præsidentis* Capituli non possunt præcipere secretariis ne recipiant suffragia ultra certum numerum. 552.18

Præsimonium habens potest ordinari ab Episcopo illius diocesis in quo illud possidet. 237.31. *Præsimonium* ad titulum quod solum fuerit dati in titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri. 164.14. *Præsimonia* an sint beneficia ecclesiastica. 145.2

Presbyter diocæsanus non existens de Capitulo Cathedralis non admittitur ad visitanda limina. 391.48. nec manens in euria. 49. *Presbyteri* curam animarum habentes tenentur per se, vel per alios celebrare singulis saltem diebus Dominicis, & festis solemnibus. 292.4. *Presbyteros* & Clericos ascriptos Ecclesiis non potest Episcopus ob necessitatem Ecclesiæ egerere ne discedant ab ea causa studij. 304.4

Prima Tonsura nemo est initiandus, qui sacramentum Confirmationis non suscepit. 256.1. *Prima* Tonsura non iniungitur, qui fidei rudimenta edocti non fuerint, quique legere & scribere nesciant. 4. *Prima* Tonsura iniuncta sufficit ut characteres formare sciat, quamvis scribere perfectè nesciat. 5. *Prima* Tonsura potest insigniri qui in sua lingua patria, & natia legere, & scribere sciat. 6.

BBBBB 3 Prima

INDEX RERVM.

Prima tonsura omni tempore, etiam non festiuo, potest consecrari. 171. 11. *Primam* tonsuram clericalem suis subditis conferre non potest Episcopus in aliena diocesi absque licentia ordinarij loci. 40. 9. *Primam* tonsuram suscipientes nondum confirmari, eitta tamen contemptum, non peccant morti. 157. 1

Principes Catholici semper Episcopos magni habuerunt 681. 6. Principes absque iusta causa hoc auxilium denegantes non peccant, seors magistatus seculares. 533. 13

Prioratus militum Hierosolymitanorum non potest visitari ab ordinario. 71. 11. *Prioratus*, qui suis capitibus subsunt, visitari non possunt ab Episcopis. 11. *Prioratus* Regulares concursu non conferuntur. 470. 9

Prioribus, Guadianis, & aliis Ordinum Mendicantium prefectis possunt à Papa causæ delegari. 662. 16

Privatio ob non residentiam facta non obseruatur penarum gradibus in hoc decreto præscriptis est nulla. 437. 86

Privato inuiste debentur fructus, & distributiones quotidianæ. 443. 114

Privilegium Episcoporum, quod cum Altari potatili celebrare possint, & sibi facere celebrari, est sublatum per decretum cap. 8. sess. 11. de sacris. Missæ. 109. 18. *Privilegium* habentes concedendi suis Monachis litteras dimissorias ad quemcumque Episcopum, possunt etiam nouitius illas concedere 121. 14. *Privilegium* quando dieatur concessum ex causa onerosa. 677. 71. *Privilegia* remunerationis gratia concessa non suspenduntur. 70. 41. *Privilegia* mendicantium ne prohibeantur petere eleemosynas sunt abrogata per decretum cap. 9. sess. 11. de reformat. 190. 4. *Privilegia*, quæ vniuersitatibus studiorum generalium, seu eorum personis sunt concessa, excepit decretum Concil. c. 6. sess. 15. de reformat. 635. 60. *Privilegijs* & indulgentiis percipiendis fructibus in absentia non gaudet coadiutor. 641. 15

Probationes oblatæ à patronis non possunt repelli ut eorum patronatus declararent esse ex Concilio 659. 83. *Probationum* teictio. 500. 17

Processio corporis Christi in eius festo debet inchoari à Cathedrali. 91. 5. *Processiones* publicæ quæ dicantur. 573. 42. *Processiones* dirigendæ sunt quò voluerit Episcopus eam consilio Capituli. 43. *Processiones* edicere, decernere, atque deducere Episcopi est eum consilio tantum Capituli. 573. 44. *Processiones* dirigere, & eas determinare, quæ non sunt de iure, spectat ad Episcopum. 574. 45. *Processiones* dirigere pertinet ad Episcopum, non obstante etiam immemotabili consuetudine. 46. *Processiones* facere per parochiam ad citatos spe-

stat. 47. *Processionibus* interesse compellendi non sunt ab Episcopo Sacerdotes uulium officium, aut beneficium habentes. 573. 41

Processus si formatus fuerit in diuersa causa non est necessaria illius transportatio. 508. 77. *Processus* appellatione intelligitur prima citatio. 631. 31

Procuratio non debetur Episcopo visitanti Ecclesijs parochiales vnitatis & dependentes à Religione Hieros. 389. 15. *Procuratio* soluenda est Episcopo visitanti beneficium à Card. possessum. 16. *Procuratio* nulla debetur Episcopo visitanti Clericum ciuitatis ubi sita est Cathedra. 390. 33. *Procuratorem* à pauperibus Clericis exigere non debet Episcopus. 389. 14. *Procuratorem* pecunia redimere liberum est visitatis. 390. 36

Procurator non sibi, sed mandanti contrahit cognitionem spiritualem. 356. 16. *Procuratores* monasteriorum Monialium de triennio in triennium mutari debent. 510. 15. *Procuratores* legitime constituti ad eligendum non excluduntur, dummodo non habeant speciale mandatum de eligenda certa persona. 511. 19

Professio fidei. 426. 19. eiusdem forma. 427. 10. *Professio* fidei potest fieri per procuratorem habentem speciale mandatum. 429. 39. *Professio* facta cum conditione de retinendo, seu habendo proprio an valeat. 510. 19. *Professio* in quacumque Religione ante decimum sextum ætatis annum expletam facta, est nulla. 576. 1. *Professio* in suprema die 16. anni emitti potest, sed contrarium receptum. 578. 13. *Professio* facta post 16. annum, sed ante 18. requisitum ab statuto Ordinis Minorum est valida. 15. *Professionem* fidei emittunt prouisi de monasteriis, conuentibus, domibus, &c. 380. 5. *Professionem* fidei emittere tenentur promouendi ad Episcopatum. 417. 11. *Professionem* fidei emittere non tenetur prouisus de Parochiali, quæ olim habuit parochianus, sed nunc habere desit. 15. *Professionem* fidei emittere non tenetur qui non prouidentur de titulo parochiali, sed deputantur in parochiis ad exercendam curam animarum. 16. *Professionem* fidei emittere tenetur eam facere debens etiam post duos menses ab adepta pacifica professione. 418. 30. *Professionem* fidei facere eotam vicario sufficit etiam Episcopo non imposito. 31. *Professionem* fidei se fecisse præbare tenetur prouisus quando ordinarius super illam inquirat ex officio. 31. *Professionem* fidei emittere tenentur prouisi suis per obitum, siue per resignationem, non tamen prouisus de coadiutoria illa durante. 33. *Professionem* fidei facere tenentur prouisi de Dignitatibus, & Conuentibus in Ecclesijs cathedralibus tam secularibus,

INDEX RERVM.

laribus, quàm Regularibus. 419. 35. & tam subiectis, quàm exemptis. 36. Professionem fidei facere non tenentur prouisi de dignitatibus & Canonicatibus in Ecclesiis collegiatis. 37. Professionem fidei non emittentes, licet non faciant fructus suos, bene tamen luerantur distributionibus quotidianis. 430. 41. nisi emolumenta omnia consistant in distributionibus. 42. Professionem non emittentes non possunt quoad fructus retinendos se tueri reg. de annali. 412. 50. Professionem emittentes infra annum probationis non est obligatus ad Religionem nec in genere, nec in specie. 577. 12. Professionem differre ex quacumque causa, facta semel renunciatione bimestri illo nihil refert. 593. 42. Possessione quæ ratificare præsumitur in dubio intra quinquennium, eo transacto. 603. 14. Possessionem nullam allegare non potest habitum sponne dimitrens. 605. 26. si habitum remere, & absque causa dimiserit. 17. Professionem fidei admittere non tenetur coadiutor. 638. 13. Professionem verè non capit coadiutor, nisi post cessationem coadiutorie. 639. 16. *Professione* ratificata si illa nulliter emissa fuerit, censetur quoque renuntiatio ratificata & valida. 588. 18. *Professiones* emissæ iuxta dispositionem Concilij sunt validæ, quamuis contra particulare statutum maiorem ætatem requirens. 578. 16. Professiones tacite. 584. 46.

Professus in vna Religione etiam strictiori transiens ad aliam, indiget nouitatu. 579. 21. Professus nulliter volens suam professionem ratificare, non tenetur nouitatus annum iterari. 579. 22. Professus nulliter non potest sine crimine apostasie ad seculum redire. 602. 5. Professus nulliter necessitati seise debet suam professionem esse inualidam, ac eum ratificet, vt de irrita valida fiat. 604. 20. *Professi* nulliter ob non seruata formam præscriptam à Sixto V. in eorum informatione, possunt post quinquennium reclamare. 605. 22.

Profructus potest in Religione qui permansit per annum integrum in Religione, & postmodum reueto habitu fuit aliquandiu domi suæ. 581. 29.

Promotus ad dignitatem, præbendam, aut porcionem, debet in ea ætate constitutus esse vt infra annum possit ad Ordinem requisitus promoueri. 432. 52.

Proponendus ad Episcopatum debet esse constitutus in sacro Ordine antea saltem sex mensium spatio. 215. 2.

Propinarum abusus tollitur. 518. 8.

Protonotarius honorarius tam in ciuilibus, quàm in criminalibus causis fori priuilegio gaudet. 422. 3. Protonotarius Apost. potest esse dele-

gatus Papæ, ac iudex synodalis. 662. 13. *Protonotary* an & quando exempti sint à iurisdictione Episcopi. 422. 3.

Provinciales Religionum possunt creare Notarios intra ordinem pro causis criminalibus Religioforum. 233. 4.

Prouisio de beneficiis non est facienda nisi iis qui iam ætatem & cæteras habilitates integrè habere dignoscantur. 222. 25.

Prouisor à Capitulo nominatus potest in monasteriis sibi subiectis hanc licentiam concedere. 540. 66.

Prouisus à Papa in forma gratiosa de simplici beneficio sacrum Ordinem annexum habente, nõ debet examinari ad eundem Ordinem suscipiendum. 81. 12. Prouisus in forma *Dignum*, si per duas veces tantum non idoneus ab examine fuerit reiectus, an possit tertia vice approbari. 81. 19. Prouisus ante factam fidei professionem, non potest haberi pro præsentem à Capitulo. 431. 47. Prouisus de Canonicatu in vna Ecclesia, & de decanatu in alia eum dispensatione, &c. fuisse vt in digniore resideat. 465. 29.

Puella post prædictum tempus 25. annorum, intra quod in monasterio morari conceditur educationis causa, nullam censuram incurrit. 546. 105. Puella nisi duodecim annis sit maior recipi prohibetur causa induendi habitum probationis in religione. 577. 8. & 596. 2. Puella sponsa de præfenti nondum matrimonio consummato si religionem ingrediat in 12. anno constituta cogendus sponsus per 4. annos expectare. 577. 10. Puella quæ inconsulto Episcopo habitum suscepit Religionis, antequam profiteatur, ab Episcopo examinanda est. 598. 12. *Puella* in monasteriis educationis causa recipi non possunt minores septennio, & maiores 25. 546. 104. Puellæ recipi non possunt educationis causa in monasteriis Monialium, nisi præcedat omnium consensus. 546. 107. Puellæ ad professionem ante decimum sextum annum ætatis non admittuntur. 577. 7. *Puellarum* ingressus in monasterium Monialium licitus est educationis gratia. 546. 105. *Puellis* nouitiis qui terminus præfigi debet ante Ordinarium ad deliberandum. 597. 9.

Pueri septennes præsumuntur vsu rationis adepti. 540. 64. Pueri omnes, qui seunt moraliter peccare, & inter bonum & malum, licitum & illicitum discernere, statim obligantur præcepto annuæ obligationis. 115. 19. Pueri in qua ætate parte incipiant habere discretionem sufficientem ad obligationem præcepti communicandi, relinquere debet arbitrio Confessarii & parentum. 157. 5. Pueri qui in feminario recipiendi. 307. 2. Pueri cuiuscunque ætatis

INDEX RERVM.

xtatis possunt esse susceptores legitimi, & contrahunt cognationem suscipiendo, modò habeant usum rationis. 355. 15. *Pueri* in singulis parochiis saltem dominicis & festiuis diebus fidei rudimenta docere debent parochi. 393. 25
Punitio, & correctio Regularium delinquentium cum scandalò extra monasteria, an per censuras ab ordinario sit facienda. 36. 10
Purgatorij locus. § 11. 2. Purgatorij pœnarum duratio non est æqualis in omnibus animabus, quæ ibi purgantur. 5

Q

*Q*uadragesima probatur etiam unica præsentatione si præsentatus per 40. annos fuerit in possessione. 649. 24
Qualitas elemosynarum ne prædicent. 25. 26
Qualitas quod notoriè, & scandalosè Regularis deliquerit, non est probanda, sed sufficit eam allegare. 575. 7. *Qualitas* assumendorum ad Ecclesias cathedrales. 115. 6. 2. Qualitates, requisitas ad obtinendam præbendam habere tenetur coadiutor exemplo resignatarii. 643. 38.
Qualitates requisitæ ad obtinendam præbendam requiruntur ad consequendam coadiutoriam. 644. 47
Quarta funeralis non debetur parochò intra cuius limites viator retentus pro delicto, & habilitatus eum causa decessit. 667. 7. debetur parochò ex funeralibus sequenti die in alia Ecclesia ab alia, in qua mortuus sepultus mandatus fuerat. 8. non debetur parochò ex interdictis, seu cereis constatentiarum secularium funera allocuturum. 9. *Quarta* funeralium locati non possunt. 664. 10. *Quinquennium* ad reclamandum quando incipiant. 602. 7

R

*R*aptor si nubat sit infamis. 373. 14. Raptor contrahens matrimonium cum rapta est omnino liberandus. 16. Raptor siue matrimonium contrahat, siue non, tenetur ad decenter dotandam raptam arbitrio iudicis. 374. 21.
Raptores & factores raptus dirimentis matrimonium excommunicantur ipso iure. 373. 19
Raptus non factus causa contrahendi matrimonium cum rapta, sed causa libidinis, minime dirimit matrimonium. 371. 2. Raptus, quo femina iniucis parentibus, ipsa tamen consentiente rapitur, dirimit matrimonium. 372. 4. Raptus quo femina corrupta, meretrix, vel inhonesta rapitur, dirimit matrimonium. 6. Raptus quo femina rapit virum, non dirimit matrimonium. 7. Raptus propriæ

sponsæ ipsa iniucis non dirimit matrimonium. 9. Raptus non dirimit matrimonium si solis importunis precibus, aut pretio conductâ femina extorqueretur. 11. Raptus vir dicatur requiritur traditio de loco ad locum. 12
Ratio sumptuum fabricæ cuiusvis Ecclesiæ est reddenda Episcopis ordinariis. 229. 2. *Rationem* administrationis operum piorum ad curam Capituli pertinentium, potest solus Episcopus sine coniudicibus exigere, dummodo non procedat ad priuationem. 86. 7. Rationum redditionem neque Episcopus, neque Capitulum debet exigere tempore, quo recitantur diuina Officia. 237. 17. *Rationes* ab administratoribus hospitalium, & piorum locorum pluries repeti possunt. 86. 5. Rationes exigere non debet Episcopus, aut Capitulum tempore quo recitantur horæ canonicæ, & diuina celebrantur. 6. Rationes ab administratoribus piorum locorum per Episcopum pluries in anno repeti possunt. 237. 16
Receptina Ecclesiæ quæ. 472. 19
Reclamare potest etiam post quinquennium, qui intra illud reclamare non potuit. 602. 8
Rector beneficii potest Missam per alium celebrare, retenta sibi parte, si tribuat Sacerdoti elemosynam congruam. 193. 6. Sacerdotes verò debent absolui integrum elemosynam tribuere celebranti. 17. *Rector*, qui habet vicariam perpetuam in eius parochia, potest compelli ad personaliter residendum. 247. 30.
Reverè, seu possessoris beneficii consensum non exigitur in via de eo facienda ab Episcopo si illa debet effectum sortiri post Rectoris obitum. 63. 23. *Reveres* piorum locorum exedentes arbores frugiferas quando incidant in excommunicationem decreti cap. 11. de reform. sess. 12. 236. 11. *Rectores* parochialium nullius diocesis tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tanquam vicinior potest eas visitare. 383. 31. *Rectores*, seu parochi in Ecclesiis S. Ioan. Hieros. curam animarum secularium exercebant in omnibus visitationi & correctioni Episcopi subfunt. 563. 12
Recurfus ad iudices laicos prohibiti. 619. 32
Redditus præbendarum, seu beneficiorum quomodo taxandi sint cum eorum aliquot suppressa sunt. 455. 25
Referendarij de numero sunt exempti. 422. 4. *Referendarij* cedunt præcedentiam Auditori confidentiarum. 5
Regimen Ecclesiarum cathedralium. 51. 6. 1
Reg. de annali, & triennali possessore, gaudet coadiutor. 642. 34
Regularis manens extra claustrum de licentia superioris, si delinquit, puniri potest ab ordinario.

INDEX RERVM.

nario. 35. 4. Regularis, si cum scandalo delin-
quat in officio, ad quod ab ordinario loci de-
putatus fuit, potest ab eodem puniri. 6. Regu-
laris superior quomodo subdito Regulari di-
missorias ad Ordines condere debeat. 79. 4.
Regularis Sacerdos non potest tempore Pas-
chali ministrare Eucharistiam secularibus, ut
adimpleant praeceptum ecclesiasticum annuæ
communio. 98. 15. Regularis promoueri
debet ab Episcopo loci ubi dicitur. 173. 33. Regu-
laris nullus, etiam Episcopi commensalis
admittitur ad visitanda limina. 39. 1. 5. 1. Regu-
laris ex indulto à religione Fratrum Minorum
de Obsequiis ad tertium Ordinem S. Fran-
cisci ex legitima causa translati recuperat
ius succedendi. 52. 1. 1. Regularis delinquens
extra Sacramentorum administrationem &
curam animarum, non ab Episcopo puniri po-
test. 163. 10. Regularis non auditur super nul-
litate suæ professionis, nisi intra quinquen-
nium census duxerit coram superiore suo
& ordinatio. 602. 6. Regularis deducens intra
quinquennium nullitatem professionis, tenet
eam probare coniunctim coram Ordina-
rio, & proprio superiore Regulari monasterij
in quo professionem emisit. 605. 23. Regularis
nullus vigore cuiuscunque facultatis se trans-
ferre potest ad laxiorem Religionem. 606. 28.
Regularis deferens habitum coemptum habi-
tu alterius Religiosi an incidat in censuras.
608. 40. Regulari non licet extra Religionem
conferri tempore lubelli, quo conceditur
etiam Regulari facultas eligendi quemun-
que idoneum confessorum. 195. 12. Regulari
non est concedenda licentia occulte ferendi
habitum. 608. 38. Regularis de quorum licen-
tia libros suos imprimere possunt. 7. 5. Regu-
laris prædicare volentes à quibus licentiam
habere debeant. 24. 17. Regulares in Ecclesiis
suorum Ordinum prædicare volentes, non tenentur
ab Episcopo licentiam obtinere, sed tantum à suis superioribus. 18. Regulares præ-
dicantes in suis Ecclesiis, quæ suorum Ordini-
um non sunt, abque licentia Episcopi, an ab
eo puniri possunt. 21. Regulares iuxta eorum
privilegia coram suis superioribus, vel conser-
uatoribus suis conveniendi. 84. 2. Regula-
res omnes in civitatibus existentes Conserua-
tores sibi eligere debent, & semel electos non
nisi in Capitulis provincialibus mutare pos-
sunt. 3. Regulares ad interueniendum oratio-
ni 40. horarum in Cathedrali non possunt ordi-
narij constringere. 6. Regulares etiam per
privilegium, quod Mare magnum vocatur,
non habet facultatem absolvendi poenitentes
à casibus Episcopo referuatis. 121. 23. Regula-
res non possunt vigore Bullæ Cruciatæ Con-

cessarios sibi eligere, & ab eis absolui à casibus
referuatis. 25. Regulares prætextu cuius-
cumque privilegij haberi, vel habendi, non
possunt quemquam absolvere à casibus in Bul-
la Cruciatæ Domini, aut ordinario loci referua-
tis. 26. Regulares habentes facultatem absol-
vendi etiam à casibus referuatis possunt ab-
solvere aduenientes in alia à casibus referua-
tis in diocesi poenitentiam. 122. 27. Regulares
Sacerdotes, qui Extremam unctionem sine
proprijs parochialis Presbyteri speciali licen-
tia ministraverint, ipso iure excommunicationem
incurrunt Sedi Apostolicæ specialiter refer-
uaram. 129. 2. Regulares possunt Extremam
unctionem tones quoties opus fuerit, ministrare
omnibus & singulis Fratribus profes-
sis, conversis, oblati, donatis, novitiis, & ser-
vitoribus secularibus. 130. 3. Regulares etiam
elapso tempore præfixo in constitut. Gregorij
X. V. de consecr. illos iuxta eius formam eli-
gere possunt. 138. 8. Regulares etiam Canonici
sunt incapaces beneficij simplicis. 146. 3. Regu-
laris nulli etiam Canonici possunt sine
dispensatione Apost. beneficia curata, nec in
perpetuum, nec ad tempus habere. 149. 6. Regu-
laris, qui ex institutione elemosynas qua-
rere solent, non tenentur petere ab ordina-
riis licentiam. 191. 6. Regulares cogere potest
Episcopus ut in offertorio Missarum conuen-
tualium in diebus Dominicis declarent fide-
libus, quæ festiuitates & ieiunia in illa hebdo-
mada occurrant. 13. 36. Regulares non possunt
in Sabbato sancto benedicere domos. 213. 41
Regulares non comprehenduntur decreto edito
contra conferentes Ordines Ultramontanis
absque Papæ licentia. 275. 39. Regulares vir-
tute suorum antiquorum privilegiorum non
possunt ordinari ante legitimam ætatem. 287.
12. Regulares indigent approbatione Episcopi
illius diocesis, quam habitant, etiam secularium
tantum quamvis Sacerdotum peccata
audire cupiunt. 294. 6. Regulares in Confessio-
nibus non approbat Episcopus nisi à Prælati-
suis saltem interpretatiue illi præsententur.
295. 7. Regulares Confessores à suis tantum
superioribus Regularibus approbati possunt
audire confessiones secularium qui sunt de
familia & continui commensales. 12. Regu-
laris, qui subduntur Capitulis generalibus,
non possunt cogi ab Episcopo ad interces-
sendum Synodo. 385. 28. Regulares non possunt
adhortationes ad populum etiam in Ecclesiis
suorum Ordinum habere, non petita prius be-
nedictione ab Abbate. 394. 19. Regulares abs-
que licentia Episcopi prædicantes in Eccle-
siis, quæ suorum Ordinum non sunt, ab Episco-
po puniri possunt. 394. 21. Regulares clerici

CCCCC Ordinum

Ordinum militarium ad concensum Parochialium admittendi non sunt. 478. 65. Regulares vtriusque sexus non possunt tenere propria, sed omnia dare debent suis superioribus. 517. 6. Regulares quoad mobilia superfluitatem debent stare arbitrio superiorum. 521. 31. Regulares vtriusque sexus, tam nouitij, quam profecti comprehenduntur sub Bulla, qua munus largitio interdictur. 55. Regulares cuiuscunque Ordinis prohibentur accedere ad monasteria Monialium ad colloquendum cum eis. 547. 114. Regulares reperti absque licentia cum Monialibus alioqui qualiter puniantur. 115. Regulares adcentes monasteria Monialium absque Episcopi licentia non incidunt in pœnam excommunicationis quam Episcopus suo edicto proposuit. 548. 110. Regulares ab Episcopo generaliter approbati ad confessiones personarum secularium nequaquam censentur approbati ad audiendas confessiones Monialium. 559. 11. & approbati ad audiendas confessiones Monialium vnius monasterij non possunt audire alterius. 559. 12. Regulares exempti, quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, non subiciuntur. 562. 7. Regulares exercentes curam animarum subint iurisdictioni, & visitationi Episcopi in iis, quæ ad dictam curam pertinent. 563. 14. Regulares in emolumentis percipiendis ex cura animarum personarum secularium prohiberi possunt per Episcopum ne excedant taxam ab eo prescriptam. 16

Regulares nulli ad curam, & Sacramentorum administrationem etiam ad nutum deputari possunt, nisi de ordinarij consensu, & prout per eum examine. 564. 24. Regulares non prohibentur dies festos & ieiunia in suis Ecclesiis annuntiare. 567. 7. Regulares per Episcopum compelli possunt censuris ad obseruantiam festorum per illum, cum approbatione populi indictorum. 9. sed quoad octauam non possunt. 10. Regulares quotannis exempti tenentur accedere ad omnes & quascunque processiones publicas & consuetas. 570. 19. Regulares, qui non accedunt ad processiones ab Episcopo indictas, ab ipso puniri possunt per censuras. 20. Regulares degentes in monasteriis, quæ per dimidium milliæ distant à ciuitate, non tenentur accedere ad processiones. 571. 22. Regulares degentes de licentia superiorum in domo destinata ad erectionem monasterij. 575. 4. Regulares cum scandalo delinquentes intra Ecclesiam. 6. Regulares exempti, qui ob notorium delictum excommunicationem inciderunt, possunt ab Episcopo publicè denunciari excommunicari. 576. 11. Regulares vocari ad sepeliendum mortuos, etiam in eorum

propria Ecclesia, debent accedere ad Ecclesias, è quibus cadauera amouentur. 667. 13. Regulares Ordinum Mendicantium non possunt transire ad alium Ordinem, præterquam ad Carthusianos. 608. 36. Regulares vnius Ordinis, vel habitus non possunt eligi in Prelatos alterius Ordinis, vel habitus. 609. 1. *Regularium* ritus festis diebus semper permanere debent quoad Missas celebrandas. 567. 6. *Regularibus* non est prohibitum inter Missarum solemniam venire se ad populum, & generalem Confessorem pro eo facere. 213. 38. Regularibus licet celebrare Missam in Ecclesia seculari de consensu Rectoris eiusdem Ecclesiæ. 40. Regularibus non licet ex dispositione inferiorum Summi Pontificis, possidere, vel tenere agros, vel annuos redditus. 520. 27. Regularibus vendere non conuenit stabilia ad effectum emendi census. 524. 14. Regularibus ad strictiorem Religionem transire volentibus sufficit perita, licet non obtenta licentia à suis superioribus. 607. 34

Reuelare in concursu Parochialis potest provocare prælectus ad nouum examen. 494. 171

Religio Hierosolymitica qualiter bona alienare possit. 524. 12. Religio Theatinorum. 524. 16. *Religionibus* non habentes confessorios possunt illos eligere per communicationem priuilegium cum aliis eos habentes. 538. 5

Religiosus manens de superiori licentia sub regulari obseruantia in aliqua grangia sui monasterij, si delinquat, non ab ordinario, sed à suo superiore puniri debet. 55. 5. Religiosus vnius Religionis non est capax beneficij alterius religionis. 146. 8. Religiosus non est capax beneficij alterius monasterij eiusdem Ordinis. 147. 9. Religiosus potest in Episcopum eligi. 216. 9. Religiosus qui semel fuit generaliter approbatus, si recedat à diocesi, & postea iterum redeat, non tenetur nouam quætere approbationem. 501. 44. Religiosus aliquid illicitè retinere inuectus quibus pœnis puniatur. 521. 32. Religiosus è conuentu quomodo egredi valeat. 528. 2. Religiosus à superiore suo supra modum vexatus potest è monasterio exire. 10. Religiosus iustè, ac legitimo iuris ordine in carcerem coniectus non potest fugere etiam prætextu ad superiorem suum accedendi. 529. 13. Religiosus professus potest testamentum suum ante professionem confectum declarare. 590. 24. Religiosus vt possit audiri post quinquennium quid facere debeat. 603. 10. Religiosus, & vetè professus non est qui ob vim, vel metum professionem emisit, si illam non ratificauit, & solum in foro externo præsumitur esse Religiosus. 604. 15. Religiosus per vim & metum non tenetur etiam post lapsum

INDEX R E R V M.

lapsum quinquennij in foro conscientie ex vi voti seruare occulte regulas Religionis, nec vota, secluso scandalo. 16. Religiosus volens ratificare priorem professionem irritam, fit verus Religiosus, nec requiritur vt annum nouitatus iteret. 17. Religiosus factus Episcopus, si sine causa habitum Religionis deponat, non incidit in censuras. 608. 41. *Religioso* quando inuito superiore liceat aliqua comparare, vcl retinere. 119. 17. *Religiosi* administrantes cum ratihabitione parochi, vel in casu necessitatis ipso absente, non incurrunt excommunicationem *Clem. 1. de priuileg. 130. 4.* Religiosi non tenentur habere tantam litterarum peritiam, quantum Clerici seculares. 189. 4. Religiosi accedentes ad monasteria Monialium incurrunt penas priuationis officiorum, vocis actiue, & passiuæ, ipso facto incurrunt. 147. 113. Religiosi Ordinis sanctissimæ Trinitatis non possunt ad alium quemcunque etiam Mendicantium Ordinem se transferre, nisi, &c. 607. 35. Religiosi delinquentes excommunicari, & aliis pœnis puniri possunt ab Episcopo in casibus, quibus eius iurisdictioni subduntur. 611. 7. Religiosi filij Religiosorum possunt dispenfari ad dignitates & officia, quas eorum patres obtinent, vel obtinuerunt. 676. 19

Reliquia quod sint veræ cogitatio spectat ad ordinarium. 114. 11. Reliquæ non in monasteriis Monialium, sed in exterioribus Ecclesiis asserui debent. 158. 7. *Reliquia* nouas non licet Episcopis approbare, & eas publicè venerandas exponere, nisi sint canonizati. 113. 10. Reliquias Sancti ab Ecclesia canonizati approbare competit Episcopo in sua diocesi. 114. 55

Remissio obtenta alicuius delicti non facta mentione prioris condonationis eiusdem, vcl alterius eiusdem generis, est subreptitia. 107. 2

Renunciatio beneficii, ad cuius ritum quis fuit ordinatus, non valet, nisi facta mentione. 167. 18. Renunciatio officiorum publicorum temporalium. 186. 4. Renunciatio facta ad fauorem Patrum Societ. 125 v per Nouitum in d. Societate valet, quamuis non fuerit facta eam licentia Episcopi. 192. 33. Renunciatio à Nouitum per duos menses ante professionem facta sine licentia Episcopi, seu eius vicarij, est ipso iure nulla. 34. Renunciatio per Nouitum facta absque solemnitatibus decreti cap. 16. sess. 15. de regul. & Monial. est nulla. 193. 44. *Renunciatio* per Nouitum sufficit fieri toto bimestri ante professionem. 193. 39

Reservatio nulla fit in articulo mortis. 118. 11. Reservatio mentalis quæ. 495. 6. Reservatio aliquorum bonorum facta per Religiosum ad effectum testandi de illis non sustinetur. 190. 16

Residentia Prælatorum in suis Ecclesiis. 32. c. 1. Residentia in ecclesiasticis beneficiis. 33. c. 2. *Residentiam* præcisam, sed casualitiam facere non tenetur coadiutor. 639. 14

Residere tenetur Episcopus, qui habet Ecclesiam in loco vbi omnes in eo læ totius diocesis sunt schismatici. 33. 6. Residere quibus pœnis, & iuris remedijs cogantur beneficiarij. 34. 4. Residere tenentur qui Patochialem quamuis tenuem obtineat. 146. 18

Resignans beneficium de iure patronatus, cum ipsemet esset eiusdem beneficii patronus, potest præseruare quem vult ad dictum beneficium. 658. 82

Resignationes reciproce prohibentur. 679. 43. post ipsum Concil. in fauorem filiorum facienda. 44

Resistitio aduersus lapsum quinquennij quo casu hodie concedatur. 603. 11

Reuelare tenentur scientes non obstant affinitate, nec quod veritas haberi aliter non potest vigore excommunicationis læt in litteris monitorialibus Apost. 617. 13

Reuerenda. 74. c. 10

Reuocatoria priuilegiotum, exemptionum, &c. quæ decretis Concil. Trident. contrariantur. 611. 6

Rex Hispaniæ est administrator Ordinum Militarium, & non Magister. 610. 5. Rex Hispaniarum est defensor Concilij Trid. 614. 3. *Reges*, & Regine non possunt Monialium monasteria ingredi. 138. 53. Reges Hispaniæ vigore indultu Adriani VI. non possunt præsentare ad præfecturas Regulares personas seculares, nec Regulares alterius Ordinis. 610. 1

Ritus recepti & approbati Ecclesiæ catholicæ omittendi non sunt in Sacramentorum administratione. 46. 15

S

Sabelli potentes dicuntur. 652. 42

Sacerdos, qui virgente necessitate celebrauit non præmissa confessione peccati mort. tenetur quamprimum confiteri. 95. 10. Sacerdos etiani irregularis suspensus, excommunicatus, &c. potest absolvere in articulo mortis. 119. 15. Sacerdos qui excommunicatione maiori innodatus constitutum in mortis articulo absolverit, nullam incurrit irregularitatem. 120. 18. Sacerdos nullus extra ritum articulum potest absolvere à casibus per superiorem reseruat. 20. Sacerdos simplex an possit ex commissione Papæ oleum, & Chrisma consecrare, seu benedicere. 126. 4. Sacerdos adscriptus Ecclesiæ receptitiæ, si fiat miles Capellanus Hierosolymitanus, non potest prætereinde fructus Ecclesie. 2 clesie

clefiz receptitiz. 150. 10. Sacerdos recipiens à pluribus plura stipendia pro Missarum celebratione non potest vnica Missa omnibus satisfacere. 192. 4. Sacerdos qui Missam suscepit celebrandam cum certa elemosyna, non potest eandem Missam alteti celebrandam committere, tectata sibi parte eiusdem elemosynæ 194. 8. Sacerdos solus est minister consecrationis. 101. 18. Sacerdos non potest pro vna Missa duplices elemosynas recipere. 208. 12. Sacerdos ante legitimam mutam factus irregularitatem non incurrit faciendo actus illi Ordini deputatos nisi celebret. 385. 6. Sacerdos si absoluit credens superioriorem ratam habere absolutionem de futuro, inualidè. 301. 42. Sacerdos deputatus à proprio parrocho valide matrimonio assistit. 335. 99. Sacerdos regularis potest deputari à proprio parrocho vt matrimonio assistat. 107. Sacerdos delegatus valide matrimonio assistit dum à parrocho concedere licentiam assistendi non reuocatur. 340. 130. Sacerdos concedere non debet dicenti se licentiam habere à parrocho vt possit coram ipso contrahere. 341. 136. Sacerdos tam secularis, quam Regularis coniungens in matrimonio, vel benedicens subditos alterius parochiz absque licentia, &c remanet suspensus ab officio. 349. 187. Sacerdos præfertur alieri aliquo inferiori Ordine insignito. 489. 143. *Sacerdoti* non celebranti licet seipsum communicare. 98. 18. Sacerdoti non licet celebrare Missas anticipatè. 194. 9. Sacerdoti licet de iusto stipendio pro Missis ad sui sustentationem pacifici. 107. 4. *Sacerdotes* simplices possunt absolute constitutos in articulo mortis, etiam quando adest proprius parochus. 119. 13. Sacerdotes plures simul cum curato eodem tempore possunt Extremam vnctionem dare. 130. 5. Sacerdotes in peccato mort. existentes ligandi & soluendi potestatem habent. 133. 14. Sacerdotes soli sunt ministri absolutionis. 15. Sacerdotes etiam ex consuetudine antiquissima sine approbatione non possunt alijs alijs mutuo confiteri. 303. 59 Sacerdotes Regulares matrimonio ministrantes, seu solemnizantes, non habita super his parochialis Presbyteri licentia speciali, vltra suspensionem ipso facto sunt excommunicati. 349. 188. Sacerdotes omnes animarum curam habentes ad Synodum diocesanam venire debent. 385. 29. Sacerdotes Religionis Hieros. inservientes Ecclesiz vocari & compelli possunt ad processiones. 571. 23 *Sacerdotium* visibile in novo Testamento. 141. 5 *SS. Sacramentum* intra choram, vel septa monasterij Monialium prohibentur asseruari. 560. 15 *Sacramenta* in genere. 43. scilicet 7. Sacramenta nouæ

legis fuerunt à Christo instituta. 44. 1. Sacramenta nouæ legis non fuerunt, aut sunt plura, vel pauciora quam septem. 3. Sacramenta nouæ legis à Sacramentis antiquæ differunt. 4. Sacramenta septem differunt inter se. 5. Sacramenta nouæ legis sunt ad salutem necessaria. 45. 6. Sacramenta nouæ legis non sunt propter solam fidem nutrriendam instituta. 7. per Sacramenta nouæ legis gratia datur semper, & omnibus. 9. Sacramenta nouæ legis ex opete operato conferunt gratiam. 10 *Sacrarium* vbi & quomodo collocandum. 91. 4 *Sacrificium* oblatum à Sacerdote in p. m. prodest. 101. 19. Sacrificium verum, & proprium offertur Deo in Missa, qui secus dixerit, anathema. 106. 1 *Sanctum* tet in fine præfationis canitur ex Apostolica traditione. 199. 19. *Sancti* vnà cum Christo regnant. 111. 2 *Sanguis* Christi tantummodo ponitur sub speciebus vini ex vt verborum. 89. 3 *Satisfactio* an possit fieri per opera alijs debita quæ quis tenetur facere ex alio præcepto. 124. 5. *Satisfactio* necessitas, & fructus. 123. c. 8. *Satisfactionibus* penitentes per Christum Iesum peccata redimunt. 133. 19 *Schismaticus* saltem coloratum titulum habens si non fuit vt talis declaratus, & parochia priuatus, valide matrimonio assistit. 334. 93 *Scholares* in Ecclesijs cathedralibus non gaudent eisdem privilegijs, sicut studentes in studijs publicis. 119. 54 *Scholastria* conferenda est Doctoribus, vel Magistris, aut Licentijs in sacra Pagina, aut iure Canonico. 313. 60. non comprehendit Scholastrias existentes in loco, in quo minimè etigendum est seminario. 61. Scholastia conferenda est Doctori, vel Magistro, aut Licentia to in Theologia, seu iure Canonico, alijs prouisio est nulla. 425. 10 *Scriptura* sacre verba non aliter intelligenda, nisi quemadmodum Ecclesia catholica semper intellexit. 6. t. *Scriptura* interpretari licet præter proprium sensum à Patribus acceptum. 7. a. *Scriptura* Canonice. 6. scilicet. 4. *Scripturæ* authenticæ si præcedantur deperditz, non sufficit illas probare per testes. 656. 67. *Scripturarum* sacrarum verba ad profanam & vanam interpretationem connettere nefas est. 8 *Secularis*, aut Regularis, etiam in Ecclesijs suorum Ordinum contradicente Episcopo prædicare præsumat. 394. 18. Secularis ante habitus suspensionem, & nouitijs ingressum potest etiam inuitu eiusdem ingressus validè de suis bonis disponere. 588. 20 *Sedes* Apostol. est adeunda pro reductione oneris in legato renui imposti. 615. 19. Sedes eadem principalis

principalis coadiutori non assignatur coadiutori.
639. 17. *Sede* Episcopali vacante pro suscipien-
dis Ordinibus, adeunda est Sedes Apostolica.
75.5

Seminarij ad titulum non potest ordinari coopra-
tus in illius Collegium. 165. 19. *Seminarij*
quatuor deputatos debet adhibere Episcopus
in consiliis pro tota temporali administra-
tione. 307.5. *Seminarij* deputati habent votum
consultiuu. 6. *Seminarij* in contributione prius
detrahenda sunt onera. 308. 15. *Seminarij* con-
tributio anticipare soluenda est. 16. *Seminarij*
à contributione eximuntur omnes & singulæ
personæ in beneficiis S. Ioannis Hierosol. existen-
tes. 311. 36. *Seminarij* occasione potest taxa
pro pensionibus detrahi, & exigi à titularibus.
313. 57. *Seminarij* nihil soluit de distribu-
tionibus quotidianis. 309. 18. *Seminario* nihil
soluit de inecris, & de legatis pro celebra-
tione Missarum. 19. *Seminario* contribuere tenen-
tur beneficia in diocesi existentia. 309. 21.
& beneficii beneficiorum collationis Mona-
chorum, si intra fines diocesis sint. 23. *Semina-
rio* contribuere tenentur Ecclesiæ seculares,
quæ non sunt de mensa monasteriorum. 310.
28. *Seminario* vniui non possunt Collegiata-
rum Canoniceus, quamvis ex consuetudine
non obliget ad residentiam. 311. 40. *Seminatio*
debita portio ratione beneficiorum exigi po-
test post vniuem eiusdem beneficij factam
Regularibus, qui mendicantium priuilegijs
gaudent. 44. *Seminatio* vniui non possunt bene-
ficia obtenta ab Episcopo Oratorio tempore
suar promotionis tanquam Sedi Apost. teler-
uata. 312. 41. *Seminatio* taxam soluere recu-
santes potest Episcopus punire. 313. 58

Sensu ita confectus vt telidere, & interesse Di-
uinis non possit distributiones percipit. 442.
115

Sententia super minori ætate lata habet vim dif-
finitiuæ, & ab ea potest appellari. 499. 23. *Sen-
tentia* lata à iudice appellationis non transpor-
tatur actis est nulla. 507. 74

Sepultura priuantur morientes in duello. 688. 10
Sepultura electio in alia Ecclesia præter Pæro-
chiale, non potest per pærochum impediri.
688. 19. *Sepultura* ecclesiasticæ tradi debet ex-
communicatus qui in mortis articulo confes-
sionem petiit. 23. *Sepultura* pro filio minori
potest pater in vita, non post eius mortem
eligere. 21. *Sepultura* sibi eligendi facultate
non habens in maiorum suorum sepultura
humari debet. 21

Sequestrantes, vel succipientes iniquè fructus ali-
cuius beneficij afficiuntur excommunicatione
cap. 9. de reform. sess. 12. 235. 4

Simonia committitur si prouisio fiat mercede,

& pretio. 158. 4. *Simoniæ* committit dignus
offerendo in concursu pecuniam digniori, vt
desistat ab oppositione. 489. 239

Sixtus V. reuocauit omnes licentias ingredientis
monasteria. 631. 8

Societas IESV est capax acquisitionis stabilium
ad effectum vendendi. 513. 20. *Societas* san-
ctissimi Sacramenti in omnibus actibus dici
festi Corporis Christi præcedere debet. 568. 4.

Societas IESV Religiosi, & personæ ad pro-
cessiones accedere non cogantur. 571. 35.
vide *Patres*.

Spatium 50. annorum sumit initium ab illo die,
quo apparet factum fuisse primam præsentia-
tionem. 657. 69

Spiritus sanctus Concilio generali legitimo affi-
nit. 2. 1

Sponsalia clandestine contrahentes non peccant.
343. 147. *Sponsalia* subsequuta copula coram
pærocho & testibus, non transeunt in mari-
monium. 343. 152. *Sponsalia* celebrata inter
raptores & rapram inualida sunt, dum rapta
est in potestate raptoris. 373. 13

Statutum, seu lex municipalis prohibens filiis
matrimonium contrahere sine voluntate pa-
rentum non valet. 319. 4. *Statutum* quo ser-
uitium 40. annorum Ecclesiæ præstitum liberet
beneficiarium à residentia, validum est.
435. 69. *Statutum* quo permittitur eis Canonici-
cis quatuor menses quolibet anno ab Ecclesia
absesse, si à Papa est confirmatum, non cen-
sebitur derogatum. 436. 79. *Statutum* Ecclesiæ
Casalen. 465. 27. *Statutum* de seruendo per
annum, vel aliquod tempus, & nihil perci-
piendo interim de massa grossa, non compre-
henduntur sub hoc decreto. 451. 3. *Statuta*
Concilij Trid. contra concubinos strictè
obseruanda. 671. 2

Stipendium licet accipere pro celebranda Missa.
192. 2. & quod sit iustum ostenditur. 3

Studium generale dicitur quod est erectum, &
institutum per Papam, Regem, seu Principem.
19. 52. *Studium* quod non sit vniuersitas non
facit quod in eo Canonici studentes percipiant
fructus in absentia. 53

Subcollector Apostol. non excusatur à residentia
Pærochialis. 247. 37. *Subcollector* absque Or-
dinatij licentia alloquens cum Monialibus
potest excommunicari. 448. 118. *Subcollector*
causæ à Sede Apost. delegati possunt. 662. 12.
Subcollectores Apostolici. 38. 15. *Subcollectores*
spoliorum tam in officio, quam post, ab
ordinatij iurisdictione exempti sunt. 421. 6.
Subcollectores non possunt visitari nec corrigi
ab Episcopo. 7. *Subcollectores*, vel Commis-
sarij spoliorum non comprehenduntur sub dis-
positione ordinatiorum. 672. 13

CCCC 3 Subdia

Subdiaconatus Ordo à Christo Domino institutus 239. 5. Subdiaconatus in primitiua Ecclesia Ordo facer non repurabatur. 6

Subdiaconus qui ex dispoſitione Apoſt. cum vidus matrimonium contraxit, & penſiones eccleſiaſticas obinet, fori priuilegio gaudet. 268. 51. *Subdiaconi* ſi per annum ſaltem in eo Ordine non ſint verſati, ad altiorẽ aſcendere non permittantur, niſi, &c. 289. 5

Subditus non poteſt à correptione quam ſuperior contra illum facit, appellare. 214. 7. Subditus alienus ad celebrandum, & ad Sacramenta adminiſtranda admittendus non eſt ſine commendaſtioniſ proprij Episcopoi. 304. 6

Subſtantia tora panis in corpus, & vini in ſanguinem conuertitur in ſacroſ. Eucharistiæ ſacramento. 96. 3

ſuffraganeus datus Episcopo cum facultate exerceendi Pontificalia de eius liceotia, non poteſt illo mortuo ea exercere. 41. 12. ſuffraganeus Episcopus ritualis, qui obinet dignitatem io Cathedrali, ſubelt cum aliis Canonicis viſitationi ſui Episcopoi. 397. 6. ſuffraganeus Episcopus non poteſt vti talis viſitare elauſuram Monialium abſque ſpeciali commiſſione Episcopoi. 531. 18. *ſuffraganei* ad Metropolitanoũ extra Conc. Provincialis celebrationem accedere non tenentur. 384. 17

ſuffragia ſecreto in rebus grauibus ferri debent. 551. 2.

ſuperior poteſt dare licentiam tranſlaro ad modicum tempus ſtandi extra monaſterium cauſa predicationis. 149. 3. Superior geoteralis poteſt cum conſenſu Capituli ſibi ſubditis aliqua efficere ſtrictiora, & arctiora ſtatuta. 515. 2. Superior nullus poteſt concedere Monacho facultatem retinendi aliquid ad vſum irrenocabilem. 518. 7. Superior iuſtè poteſt liceotiam generalem euocare Abbatiſſis concedendi ingreſſus facultatem. 641. 73. Superior Regularis huic decreto ſatiſfacit ſi de punitione ipſa, & ſententiæ executione Episcopum certiorẽ faciat. 575. 9. *ſuperiori* cauſa viſitationis quando ſic licitus ingreſſus monaſterij Monialium. 544. 95. *ſuperiores* cognofcere non valent cauſas, quæ coram inferioribus pendent ante definitiuam ſententiam, vel vim definitiue habentem. 101. 18. Superiores etiam conuenuales Religionum exemptarum erga Religioſos ſibi ſubditos gaudent facultate diſpenſandi & abſoluendi. 399. 10. Superiores debent curare oẽ reccedat à regula Ordiois. 515. 3. Superiores non poſſunt ea, quæ ad ſubſtantiam regularis vitæ pertinent, relaxare. 4. Superiores monaſteriorum poſſunt ex fructibus bonorum pingues elemoſynas facere. 524. 13. Superiores non punientes ſuos ſubdi-

tos iuxta formam decreti, incurrunt poenam priuationis. 574. 2

ſuſpenſio canonicarum alicuius Collegiatæ ob tenuitatem vt rite fiat per Episcopum debet vltra conſenſum Capituli Collegiatæ interuenire conſenſus Capituli Cathedralis. 454. 11

ſuſpectus de hæreſi reputatur perſiſtens per annum io excommunicatione, tam ex cauſa criminis, quàm ciuili. 611. 42. *ſuſpectus* de fuga quando quis dicatur. 633. 41

ſuſpenſus à miniſterio Altaris, vel incediſtus ad ſe promouendum cootra voluntatem ſui ordinarij non poteſt promoueri, oeq̃ue habilitari. 135. 3. *ſuſpenſus* ab officio, qui interfuit matrimonio elandefino, non eſt ſuſpenſus à beneficio. 347. 172. *ſuſpenſus* iuxta Bullam Pij I I. an poſſit ab Episcopo diſpenſari. 275. 41. *ſuſpenſus* iniuſtè ab officio, vel beneficio non omittit diſtributiones. 443. 122. *ſuſpenſus* à Pontificalibus non prohibet exercitium iuriſdictionis Episcopalis. 43. 34. *ſuſpenſi* ſunt à ſacrotoꝝ Ordioũ executione aliquem illoꝝ ſuſcipientes ante legitimam ætatem. 286. 5

ſuſpenſio incurſa ob Ordines ſacros ſuſcepſos ante ætatem poteſt tollrab Episcopo poſt ſufficientem emedationem & punitionem. 288. 14. *ſuſpenſionis* poena huiusmodi nedum ad officium, ſed etiam ad beneficium extendi poteſt. 349. 192. *ſuſpenſionem* à collatione Ordinum per annum incurrit Episcopos ordinaos etiam in propria diœceſi oon proprium ſubdidum. 274. 36. *ſuſpenſionem* in Bulla Pij V. comminaram contra recipientes ſacros Ordines ante legitimam ætatem incurrunt ſolũ vbi id fecerint cum lethali enſa. 287. 9

ſymbolum vnde dicatur. 4. 2. *ſymbolum* fidei. 4. ſeiſ. 3. *ſymbolum* fidei à quo tempore recitari cœperit in Miſſa. 5. med. *ſymbolum* fidei, ſiue Credo ab Apoſtolis ortum duxit. 198. 12

ſynodus diœceſana ſæpius in anno celebrari poteſt vbi neceſſitas poſtular. 384. 20. *ſynodo* Episcopoi intereſſe non tenentur ratione parochialium exempti qui actu exerceant vtramque iuriſdictionem. 564. 18. *ſynodum* Romanam mittere oon reoetur Episcopos. 386. 38

T

Tabula votina, & alia huiusmodi in ſignum gratiæ receptæ apponi non poſſunt in loco vbi corpus deſuocit ſepulchrum eſt. 513. 6

Taciturnitas vtri, & expreſſio falſi ao & quando vtriusque gratiam. 223. 6

Tempus, hora, & materia S. Scripturæ, ſuper qua legendum ſit, ordinatij arbitrio remittitur. 17. 41. *Tempus* ſtatutum ad ſacros Ordines conſecrandos

INDEX RERVM.

ferendos non est de illorum substantia. 170.8.
 Tempus ad conferendos Ordines minores
 quod sufficiat. 9. Tempus Aduentus & Qua-
 dragesima quando incipiat. 379.2. Tempus
 primum ad visitanda limina Apostolorum
 incipit à die publicationis consilii Sixti V. 391.
 47. Tempus quo debet esse assensum edictum
 est arbitrarium Episcopo, modo non excedat
 viginti dies. 479.72. Tempus immemorale
 quomodo probetur. 648.13. Tempus litis de-
 ducendum est tam in instrumentis, quam in
 testibus quando queritur an sit de aliquo. 648.
 17. Tempus quod inter vnam & alteram mo-
 nitionem interuenire debet, arbitrio Episcopi
 relinquitur. 671.11. Tempus intervallum quod
 debeat interuenire, & alterum Ordinem mi-
 norem. 184.4
Terminus duorum mensium datus ad faciendam
 fidei professionem non currit praesens, qui non
 accipit possessionem, quamvis per cum sit
 quominus illam adificetur. 418.27. Terminus
 decem vel viginti dierum non currit à die ha-
 bitae notitiae vacationis Ecclesiae. 478.61. *Ter-
 mino* decem, vel viginti dierum elapso nullus
 est admittendus. 479.77
Terrula beneficiales non sunt incompatibiles.
 467.48
Tertiary ubi sepeliendi. 669.18
Tertiarius confessiones sacramentales audire
 non possunt Confessores Regulares, &c. 196.
 13. Tertiarius voluntates Episcopus explo-
 rare non debet si domi degunt. 598.25. *Tertia-
 rius* mulieres ad habitum tertii regulæ reci-
 pere licet superioribus Regularibus sufficienti
 facultate ad id à Sede Apostolica fultis. 515.6
Testamentum vetus. 65. Testamentum ante pro-
 fessionem factum reuocare non potest profes-
 sus. 590.12
Testator si reliquit centum aureos pro centum
 Missis celebrandis in tali Ecclesia pro anima
 sua, si augeat elemosyna praestanda Sacer-
 dotibus, tenetur haeres data capacitate heredi-
 tatis supplere mercedem. 623.6
Testes contra Episcopum quibus qualitatibus
 praediti esse debeant, istque carentes grauib
 penis multandi. 108. Testes quicumque ra-
 tione compotes, quamvis impuberes, consan-
 guinei, domestici, forinse, aut infames, suffi-
 cient in contrahendis matrimoniis. 341.139.
 Testes etiam dolo, & ad aliud vocati, sufficient
 in contrahendis matrimoniis. 141. Testes
 etiam vi detenti, & coacti sufficient, dummo-
 do intelligant consensus contrahentium. 141.
 Testes non desiderantur rogari in matrimoni-
 is contrahendis. 341.143. Testes laicos ad
 ferendum testimonium veritatis pro curia
 Episcopalis informacione potest Episcopus

citare sub poena pecuniaria, & in subsidium
 excommunicationis. 677.11. Testes debent esse
 54 annorum ad probandum tempus immemo-
 rialc. 648.14.
Testum probatio remanet exclusa in proba-
 tione iurispatronatus in quo praesumitur
 usurpatio. 655.65
Transubstantiatio. 90.4
Theologiam scholasticam si doceat Theologus
 satisfit. 17.40
Theologus Canonicus non est admitendus ad ius
 optandi. 16.18. Theologus Canonicus qui tes-
 signavit in manibus ordinarij praebendam
 theologalem, potest obtinere mediante optio-
 ne pinguiorum, cum retentione sui stalli in
 choro. 30. Theologus Canonicus an possit ex
 consuetudine obtinere dignitatem in eadem
 Ecclesia. 31. Theologus postquam vacauerit
 praebenda suo officio vnita, & cum adeptus
 fuerit, debet sedere in loco sui canonicatus. 33.
 Theologus Canonicus non conferat in die qua
 legit praesens matutinis, quæ ex antiqua Eccle-
 sia consuetudine dicuntur sero praecedenti
 pro die sequenti. 17.36. Theologus, seu ob-
 tinens praebendam theologalem diebus quibus
 legit, percipere potest distributiones quodtidi-
 nas 439.97. *Theologo* Canonico in vim vnionis
 factæ ab Episcopo de praebenda vacatura, non
 competit ius aduersus Canonicatum vacatu-
 rum per resignationem. 15.21. non tamen in
 mense Apostolico. 11. Theologo illa die qua
 legerit tribuendæ sunt distributiones quodi-
 anæ omnium horarum, licet choro non in-
 terfuerit. 17.37. & etiam emolumenta quæ-
 cumque personaliter interessentibus dari so-
 lita. 38
Timens redire ad patriam, vel in ea commorari,
 ob bellum civile, aut externum, distributiones
 percipit. 442.117
Titulus non requiritur ad minores Ordines.
 163.7
Tonsura prima, vide *Prima tonsura*.
Tonsura propter infirmitatem non deferens
 clericus nullam poenam incurrit. 141.10
Tonsuratus non sufficit, vt bis, vel ter inseruiat
 Ecclesiae, sed requiritur moralis perseverantia
 in eo vt fori priuilegio gaudeat. 265.36
Tormentum ubi aliquis est subiciendus. 500.32
Traditio diuina quæ. 6.4
Translati ad Carthusianos possunt ibi in clauistro
 Priores, & extra claustrum procuratores esse.
 149.5
Translatio Monialium ad vrbes quomodo facien-
 da. 550.130
Translationes sacri Concilij Tridentini prohibentur.
 615.8
Tuitio appellantes an prohibeantur. 619.30
 Vacare

Vacare in curia, & vacare apud Sedem an differant. 473.27
Vacatio primi ipso iure per adptionem secundi pacifice possessi inducitur in residentiam requiruntibus, aut aliis quomodocunque incompatibilibus beneficiis. 55.4
Vagabundus qui dicatur. 374.2
Valer centum ducatorum, quæ manere debent Rectori Parochialis, intelligendum est iuxta morem vniuscuiusque regionis. 450.14
Vendentes de per se infra patronatus quam penam incurrant. 659.84
Venia Principis dicitur susceptibilis non facta mentione de iterato crimine. 106.1
Veniens ad concursu Parochialis post terminum indicto præfixum, re tamen integra, est vitæ admittendus. 479.78. nisi legitimo impedimento cessante id faciat. 79
Veracundia in diu habitis pro coniugibus est iusta causa dispensandi in denunciationibus, vt omnino omittantur. 331.73
Verisimilitudo quod distributiones negligantur quomodo habenda. 176.5
Vestis duz non longe non requirantur in clerico. 141.7. Vestes breuiiores habens clericus ex necessitate itineris exculatur. 13
Vicaria perpetua parochiæ vnita concursu non confertur. 472.16. Vicaria concursu confertur si totalis cura in eius vicarium transferatur. 17
Vicaria perpetua ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri. 164.12
Vicarius Episcopi non potest pretio constitui. 664.6
Vicarius generalis non potest concedere licentiam alteri Episcopo exercendi Pontificalia in sua diocesi. 42.28. Vicarius generalis Episcopi vniones facere potest, si id illi specialiter committatur. 61.15. Vicarius ad nutum amouibilis an & quando possit ante finitum annum seruitij amoueri. 69.30. Vicarius perpetuus Abbatæ debet subire omnia onera respicientia curam animarum. 69.55. Vicarius capitularis Sede vacante executioni demandare potest litteras Episcopo per S. Congregationem directas, & ab illo non executas. 75.8. Vicarius Capituli Sede vacante non potest exequi confessiones Apostoli in forma *Dignum*. 74.9. nec potest expedire dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & eius vicario generali. 10. Vicarius Papæ potest Apostoli Sede vacante dimissorias impartiri. 11. Vicarius Capituli Sede vacante concedens dimissorias intra annum incurrunt tantum penam interditi. 77.21. quamvis is, cui concessæ dimis-

sorias, illis usus non fuisset. 22. Vicarius generalis proprij Episcopi potest ad verbalem Presbyteri depositionem procedere, ad actualem verò solus proprius Episcopus. 105.4
Vicarius Episcopi vigore generalis mandati non potest absoluerè a casibus Episcopo reservatis. 12.1.22. Vicarius Episcopi, seu Capituli Sede vacante habens mandatum generale potest instituere præsentatos. 114.4. Vicarius generalis non potest beneficia vnire sine speciali mandato. 181.6. Vicarius substitutus si fernire velir gratis, non tenetur parochus cum iusta de causa abest, illi in conscientia assignare partem fructuum. 252.66. Vicarius Papæ quos ordinare valeat. 276.4. Vicarius generalis Episcopi litteras dimissorias concedere non potest, nisi Episcopo in remotis agente. 282.19
Vicarius Capituli Sede vacante litteras dimissorias intra annum ad Ordines concedens incidit in penas, quamvis eis usus non sit illi, cui concessæ fuerunt. 283.21. Vicarius Episcopi potest ex generali concessione facultatem audiendi confessiones aliis concedere. 298.26. Vicarius generalis non potest impedire quod parochi renunciationes faciant absque sua licentia. 322.20. Vicarius generalis Episcopi ex vi sui officij potest dispensare, vt denunciationes postponantur, vel omnino omittantur. 328.56. Vicarius generalis Episcopi potest specialiter, non tamen generaliter delegare facultatem dispensandi in denunciationibus. 329.58. Vicarius S. Ioannis Hierosol. denunciationes remittere potest. 63. Vicarius generalis Episcopi ex proprio officio interesse potest matrimonij, & alij Sacerdoti assistendi licentiam concedere. 338.118. Vicarius Episcopi, qui Sacerdos non est, potest præsentiam matrimonio contrahendo pizstare. 119. Vicarius generalis absque speciali mandato non potest Synodum celebrare. 584.24. Vicarius generalis non habet ius visitandi nisi specialiter ei committatur Episcopus. 387.4. Vicarius generalis Episcopi non potest exercere hanc potestatem dispensandi & absolvendi Episcopo concessam, sine eius speciali commissione. 409.58. Vicarius Capituli Sede vacante non gaudet hac facultate. 419.8. Vicarius Episcopi, seu Capituli Sede vacante non potest suppressere. 454.8. Vicarius à Capitulo Sede vacante vnus tantum eligendus 456.2. Vicarius Episcopi & Capituli non potest esse parochus. 6. Vicarius potest esse Canonici, qui in eadem Ecclesia curam gerit animarum. 457.7. Vicarius capitularis potest solum remoueri ex causa bene visa S. Congregationis. 458.18. Vicarius à Metropolitanò deputatus in diocesi suffraganeæ potest ad nuxum ipsius Metropolitanæ amoueri.

INDEX RERVM.

neer. 10. Vicarius Capituli Sede vacante non potest in locum sui quempiam substituere, nisi in tribus casibus. 11. Vicarius Capituli Sede vac. non potest cognoscere de causis delegatis vicario Episcopi. 419. 15. Vicarius Capitularis potest executioni demandare litteras Episcopo per S. Congreg. directas. 18. Vicarius capitularis debet eligi Doctor, aut Licentiatum in iure Canonico, vel aliis quantum fieri potest idoneus. 19. Vicarius Capitularis debet doctorari in aliqua vniuersitate. 30. Vicarius Collegiatæ defuncto eius Prelato non debet eligi Doctor. 460. 33. Vicarius Capituli Sede vacante tenetur finito officio stare syndicati. 461. 38. Vicarius cum congrua est constituendus in qualibet Ecclesia parrocho vacante. 475. 38. Vicarius deputandus cum congrua, dummodo aliis sit idoneus, non est necessitatio examinandus. 40. Vicarius cum congrua sit deputandus in Ecclesiis Baptismalibus vacantibus. 41. Vicarius semel constitutus cum congrua non potest remoueri. 45. Vicarius Capituli Sede vacante in locum examinatorum abscissum, vel defunctorum alios sufficere non potest 481. 98. Vicarius Episcopi habet cognitionem causarum matrimonialium ex officio. 505. 41. Vicarius generalis non potest absque speciali mandato concedere licentiam edificandi noua monasteria. 517. 31. Vicarius generalis ex officio potest visitare clausuram Monialium etiam Regularibus subiectarum. 531. 17. Vicarius generalis Episcopi ex officio potest Moniali egrediendi licentiam concedere. 537. 47. Vicarius Etatum absque Apost. Sedis licentia Moniales alloquens incidit in pœnas. 548. 116. Vicarius Episcopi, seu Capituli Sede vacante potest Notitio licentiam concedere ad renunciandum. 591. 37. de Vicariis foraneis quid. 593. 38. Vicarius, nisi Episcopo impedito, non potest voluntatis Notitium explorationem facere. 597. 6

Vicarium generalis Episcopi ex officio potest excommunicationem, seu monitoriales litteras decernere. 616. 5. Vicarius generalis à Capitulo Sede vacante monitoria concedere potest. 8. Vicarius Episcopi potest procedere contra Capitulares, adhibitis duobus de Capitulo. 619. 13. Vicarius etiam Sede vacante. 14. Vicarius Episcopi non admittitur ad Capitulum exemptum. 634. 48. Vicarius Episcopi interuenire potest in Capitulo, & in eo præsidere si talis facultas ei ante Conc. ex consuetudine, aut alio quocumque iure legitime competeat. 54. Vicarius Episcopi Papæ delegatus esse potest. 661. 3. Vicarius Episcopi potest esse executor gratiarum beneficium, quæ expediuntur in Rom. Curia. 4. Vicarius Episcopi

electi, & confirmari, licet nondum consecrati, eandem habet facultatem. 5. non autem vicarius foraneus, nisi, &c. 6. *Vicarij* merces detrahenda est ex fructibus patochiæ vniuersitatis monasterio. 69. 37. Vicarij deputatio cum congrua est de forma concursus. 474. 31. Vicarij deputatio donec provideatur de Rectore spectat ad Episcopum. 32. *Vicarium* constituere in Parochiali vacante quando non sit necessarium. 475. 39. *Vicario* assignanda est competens portio ex fructibus beneficii. 58. 7. Vicario perpetuo pertinent omnia onera incumbencia Ecclesiæ, in qua erecta est vicaria perpetua. 67. 36. Vicario competent quæ ordinario conceduntur, nisi excludatur. 413. 73. Vicario Capitulari propter eius absentiam spectat substitutionem fecerit. 459. 13. *Vicarium* perpetuum in Parochiali vniuersitate deputare non potest Episcopus quando vnio facta est per viam pacti de seruendo beneficio per vicarium ad nutum amouibilem. 67. 15. Vicarium perpetuum ponendi facultatem in Parochialibus vniuersitatibus relinquatur Episcopi arbitrio. 23. Vicarium perpetuum instituere non potest Episcopus quando pro bono pacis, & cessatione litium expediet institui ad nutum amouibilis. 69. 32. Vicarium in casibus repentinis an ad alium præter Episcopum pertineat. 474. 34

Vicarij Regulares deputandi in Parochialibus vniuersitatibus Ordinis Præmonstratensis debent esse amouibiles. 67. 16. Vicarij perpetui non possunt institui absque erectione tituli vicariæ. 18. non habet locum in vicariis perpetuis iam erectis. 19. Vicarij ad nutum amouibiles positi per Capitulum in Parochialibus mensæ vniuersitatis potest amoueri ad nutum ipsius Capituli. 24. Vicarij curam exercentes in Ecclesia exempta prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo. 68. 25. Vicarij perpetui Patochialis vniuersitatis nominatio spectat non ad ordinarium, sed ad eum, cuius est beneficium in quo etigitur vicaria. 28. Vicarij absque speciali concedu non potest restaurari facere Ecclesias vetustate collapsas. 184. 2. Vicarij Episcoporum non possunt absolvere in foro conscientie ab hæresi occulta. 413. 71. Vicarij ad officium si plures eb Canonico discordiam assumerentur, magis idoneus remanere debet. 456. 4. Vicarij in monasteriis, quibus cura animarum incumbit, à quibus ponendi. 564. 19. *Vicariis* perpetuos constituere potest Episcopus in beneficiis curatis vniuersitatibus Cathedralibus. 67. 17. Vicarios licet temporales appostos in Ecclesiis parochialibus dependentibus à Religione Hierosolymitana debent Episcopi approbare, si simpliciter teperti fuerint.

INDEX RERVM.

Vicecurati à parochiis proprietariis constituti possunt alteri Sacerdoti licentiam assistendi matrimonio concedere. 336.107
Vicini Episcopus potest visitare beneficia secularia, & clericos seculares Abbatum nullius diocesis. 66.7. Vicini Episcopus. ibid.
Vicinitas temporis quo nuptiæ solennes prohibentur, est iusta causa dispensandi in denunciationibus vt postponantur. 331.73
Visualia accipere potest Episcopus visitans 389. 29. Visualia debent esse moderata 31. *Visualium* appellatione quid veniat. 389 30
Vidua in monasteriis Monialium recipi non debent nisi Moniales fieri velint. 539.61
Tas, vim vi repellendo, intellectus quis remissus, 144.15
Vir & vxor suscipientes alienum poctum in Baptismo non peccant. 356.20. *Virus* ad Religionem cogentes non ligantur censura decreti cap. 18. sess. 25. de Regul. & Mon. 600.8
Virgo quādo est sub tutela iniqui tutoris, est iusta causa dispensandi in denunciationibus. 332. 75 vel si filij essent sub potestate nouercali. 76
Visitandi facultas sublaris priuilegiis tributa Episcopo, vbi & quando locum habeat. 37.8
Visitantes non debent inutilibus sumptibus visitatos grauare, exceptis tantum visualibus. 381.19
Visitare & corrigere potest Episcopus sua Capitula, si non sunt exempta, non obstantibus priuilegiis ex fundatione. 36.2. Visitare & corrigere potest Episcopus Regulares degentes extra claustra, occasione docendi doctrinam Christianam. 8. Visitare si velit Episcopus ex hoc decreto, debet id personaliter agere. 37.5. Visitare sine Canonici adiunctis potest Episcopus iuxta formam decreti. 7. Visitare tenetur Episcopus tantum per seipsum Ecclesiam collegiatam, si exemptio probetur per scripturas, & instrumenta authentica. 37.9. Visitare debet Episcopus in loco ordinatio Capituli quando visitat totum Capitulum, secus quando visitat particulares personas. 12. Visitare non potest Episcopus in domibus Episcopaliibus. 38 14. Visitare personaliter quando tenetur Episcopus. 39.19. Visitare potest Episcopus Ecclesias parochiales vnitæ monasterio Canoniorum regularium, quamuis Generalis in eo Sedem ordinariam principalem habeat. 65.2. Visitare potest Episcopus tam beneficia entrata vnita quibuscumque monasteriis & piis locis, quā etiam personas exercentes curam animarum in monasteriis Regularium. 3. an & quando visitare poterit beneficia exempta. 5. Visitare potest Episcopus Ecclesiam parochialem vnitam monasterio, baptisterium, & tabernaculum vbi asseruatur

Sanctissima Eucharistia. 66.8. Visitare potest Episcopus Ecclesias curatas, etiam monasteriis, quæ capita Ordinum sunt, vnitæ. 12. Visitare potest Episcopus beneficium, aut parochiam vnitam monasterio exempto, etiam alienæ diocesis. 13
Visitare potest Episcopus personas exercentes curam animarum in monasteriis Regularium. 69.39. Visitare potest Episcopus quascunque Ecclesias seculares intra fines suæ diocesis existentes, etiam ad Regulares pertineant. 70.2. Visitare potest Episcopus, cuius cathedralis est proximior, quascunque Ecclesias seculares nullius diocesis, quantumcumque exemptas. 70.3. Visitare potest Episcopus Confraternitates personarum secularium in Ecclesiis Regularium exemptorum existentes, non autem capellas, vel altaria. 71.4. non potest visitare Altitia, & Capellas in Regularium Ecclesiis, etiam per secularium confraternitates constructa. 5. potest visitare monasteria monialium Regularibus subiecta, in omnibus quæ ad claustrum spectant. 6. Visitare potest Episcopus dignitatem exemptam in concessentibus curam animarum illi annexam. 71.8. Visitare potest Episcopus Ecclesias curatas vnitæ monasteriis, & ponere in eis vicarios perpetuos siue temporaneos, prout expedire videbitur 9. Visitare potest Episcopus omnes parochiales suæ diocesis, etiam monasteria prætenderent habere iurisdictionem spirituales immutabilem in locis vbi dictæ Ecclesiæ sitæ sunt. 72.13. Visitare non potest Episcopus Altare membrum religionis S. Antonij Vienneus, quæ cura caret animarum. 14. Visitare non potest loca Ecclesiarum regularium non habentium curam animarum in quibus affectuatur sanctissimum Sacramentum, vel vbi confessiones personarum secularium adinrunt. 15. Visitare potest Episcopus tanquam Sedis Apost. delegatus Parochialem subiectam Monachis Oliuetanis. 73.25. Visitare potest Episcopus beneficia qualitercumque commendata. 188.2. Visitare potest Episcopus illa monasteria commendata perpetuo vnita aliis Ecclesiis. 3. Visitare potest Episcopus hospitalia, & pia loca, etiam si sint priuata laicorum. 126. 7. Visitare potest Archiepiscopus Collegium Firmannum Martiale. 12. Visitare potest Episcopus locum nullius diocesis quatenus intra suæ diocesis fines situm sit. 127.18. Visitare non possunt ordinarij in Ecclesiis Regularium etiam sanctissimum Sacramentum. 10. Visitare potest Episcopus hospitalia, & beneficia commendata in Ecclesiis Regularium existentia, in quibus non viget Regularis obseruantia. 128.15. Visitare potest Episcopus Confraternitates

tatem

INDEX RERVM.

rasem existentem in Ecclesia Monachorum Montis Virginis. 16. Visitare non licet Episcopo Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium. 381. 18. Visitare non potest Episcopus ex hoc decreto tam Abbatiam, quam loca sibi subiecta, si Abbatia habet utramque iurisdictionem. 563. 15. Visitare quæ possit Episcopus sine Adiunctis. 630. 17. Visitare Capitulares sine Adiunctis non potest Episcopus, etiam ubi contraria consuetudo immemorialis viget. 634. 53

Visitatio personarum Capitularium ex hoc decreto intelligitur extra punitionem, & priuationem. 37. 4. Visitatio vicinioris Episcopi nullo modo effugi potest, quamvis loca sint exempta, seu nullius. 188. 4. Visitatio generalis spectat ad Episcopum. 386. 3. Visitatio Capitulum & personarum Episcopi concessa intelligitur cumlativè, non privativè ad Abbates. 630. 15. *Visitationem* vicinioris Episcopi non possunt effugere Ecclesiæ seculares nullius diocesis. 419. 2

Visitator non potest in pecunia taxare id, quod per victim sibi necessarium consuebat. 390. 37. Visitator ratione officij sui aliquid malè accipiens ipso iure suspensionem incurrit. 391. 45. *Visitatores* deputari à commendatariis Ordinis S. Benedicti Vallisfoleti non possunt cognoscere de viribus unionum factarum Ecclesiæ de Monteferrato. 60. 6

Voluntaria voluntates circumspicte commutandæ. 223. c. 6

Ta, Ultra divinam ultionem, important graves, & grauiiores penas. 167. 10

Vnio beneficiorum. 59. c. 6. Vnio quando dicatur effectum sortita. 60. 9. Vnio facta per ordinarium sine causa, vel ex falsa causa, nulla est ipso iure. 67. 12. Vnio quibus modis probetur. 64. 29. Vnio facta seminario de beneficio reseruato est nulla. 311. 48. Vnio facta seminario absque consilio eorum, quos hic iubentur adhiberi, non valet. 308. 12. Vnio seminario non dum erecto fieri non potest. 12. Vnio facta seminario omnium beneficiorum simplicium non valet. 311. 39. Vnio alicuius partis fructuum parochialium est prohibita. 449. 2. Vnio debet fieri singulis præbendis distributivè, non

autem mensurè. 455. 19. Vnio de beneficio iurispatronatus facta non valet. 455. 24. In *Vnionem* faciendâ citari debent omnes, quorum interest. 62. 19. in Vnionem faciendâ ab Episcopo ipsi Capitulo non sufficit illius consensus. 64. 28. in Vnionem faciendâ, causa iusta, veluti necessitas, aut utilitas Ecclesiæ requiritur. 181. 7. in Vnionem faciendâ citari debent omnes quorum interest, non tamen necessario vocanda est plebs. 8. *Vniones* perpetuæ per subreptionem obtentæ à 40. annis factæ à die publicationis Concilij ab ordinariis possunt examinari. 60. 5. Vniones ad tempus, seu ad votum non possunt facere Episcopi. 182. 10. Vniones beneficiorum reseruatorum factæ seminario validæ sunt, dummodo fient ante ipsorum vacationem. 312. 46. Vniones Parochialium, quæ sunt pro fundatione, dotacione collegiorum, &c. saluantur. 450. 11. Vniones de beneficiis reseruatæ validæ sunt, si modò fuerint factæ ante ipsorum vacationem. 455. 17. Vniones fieri possunt in distributionibus quotidianis ubi illæ tenues sunt. 455. 31. *Vnionum* & suppressionum reuocatio. 559. 2

Vniuersitates studiorum nonnullæ statuto se adstrinxerunt defendendi opinionem piam immaculatæ Virginis in suo conceptu. 17. 16. Vniuersitates Canones & decreta Conc. Trid. recipere debent. 614. 4

Vocari omnes ad funus debent conuenire ad Parochialem defuncti. 667. 12

Votare seuerò maiorem libertatem ad votandum habet. 551. 3

Votum decissum in Synodo diocesana habet solus Episcopus. 385. 33. *Vota* non sufficiunt quòd sint seuerà, absque alia forma. 553. 18

Vox simplicitet & absolute de actiua intelligitur. 211. 18. *Vocem* consiliuam in Conc. Provincialibus duntaxat habent Abbates commendatarij, & Capitulum deputati. 383. 14. *Vocem* in Capitulo non habet Episcopus. 634. 47. *Voces* actiua & passiva priuatis quomodo intelligantur. 521. 45

Vrbannus VIII. 624. 15

Vrsini potentes dicuntur. 653. 43

Vsum legatus quando non potest adimpleri, Episcopus conuertit in alium pium usum. 223. 4

INDICIS FINIS.

